

ପବିତ୍ର କୋରାମ

ପବିତ୍ର କୋରାନ

ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର :

ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନ୍

ଓ

ଡଃ ମହମ୍ମଦ ଅନସ୍ୱାରୁଲ ହକ୍

1989

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.,
ENGLAND.

First Published in U.K. in 1989 by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.
Islamabad,
Sheephatch Lane,
Tilford Surrey GU10 2AQ
and Printed in Great Britain by
Richard Clay Ltd, Bungay, Suffolk

© 1989 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.
No part of this translation and commentary may be reproduced
in any form without prior permission from the Publisher, except
for the quotation of brief passages in criticism.

British Library Cataloguing in Publication Data
The Holy Quran: Arabic text with Oriya Translation &
explanatory notes.
I. Khan. Abdul Qadir, 1938-
II. Haque, Mohamammad Anwar ul, III. Tafseer e saagheer.
Arabic 1989
297'. 122

ISBN 1-85372-269-3

ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ

ଏହି ଅନୁବାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନ୍ ଓ ତଃ ମହମ୍ମଦ ଅନସ୍ତାୟୁଲ ହକ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋ : ଶେଖ ଅବଦୁଲ ହକ୍‌ମ ଓ ସୟଦ ତାହେର ଅହମଦ କଲିମ ଏହାକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବହୁ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ପାଠ କରିବାରେ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଶୋଧନ କରିବାରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞ ।

ଅହମଦିୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଲିଫା ହଜରତ ମିର୍ସା ବଶିରୁଦ୍ଦିନ ମହମ୍ମଦ ଅହମଦ ଅଲ୍ଲାଃତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଣୀତ 'ତଫସିର ସର୍ଗିର'ର ଅନୁବାଦକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଏହି ଭାଷାନ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ମୌଲବୀ ଶେର ଅଲି, ମଲିକ ଗୁଲାମ ଫରିଦ ଓ ମହମ୍ମଦ ଜଫରୁଲ୍ଲାଃ ଖାନ୍‌ଙ୍କ ଇଂରାଜି ଅନୁବାଦର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । ଅଧିକତ୍ର ତଫସିର ସର୍ଗିର ଓ ମଲିକ ଗୁଲାମ ଫରିଦଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠଟାଳମାନ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ବନ୍ଦନ: ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମୂଳ ଆରବୀପାଠକୁ ପ୍ରାୟତଃ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମୂଳ ପାଠରେ ନାହିଁ ।

ଅହମଦିୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାରତୀୟ ଶାଖାସମୂହ ଏହି ଅନୁବାଦର ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିଛନ୍ତି । ଆମର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ପୁରସ୍କୃତ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପର ତ୍ୟାଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ନିବେଦିତ କଲେବଳେ, ଆମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନର ଏକ ଉନ୍ନତ ହେଉ ଏବଂ ସେମାନେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏହି ପବିତ୍ର ବାଣୀରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରାକ୍‌କଥନ

ପବିତ୍ର କୋରାନ ହେଉଛି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ । ପ୍ରାୟ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆରବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କର ଭକ୍ତ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମହମ୍ମଦ ତୋହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଆକ୍ଷରିକଭାବେ ପ୍ରକଟିତ କରିଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀ : ୬୧୦ରେ ଯେତେବେଳେ ଜହଲମାନ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ବୟସ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୪୦ ବର୍ଷ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକଟନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମୋଟାମୋଟି ୨୩ ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଥିଲା । ସେକାଳରେ ଆରବରେ ସାକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ୍ କମ ଥିଲେ ହେଁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା । ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଏହି ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲିପିକାରମାନେ ନିଯୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ : ଅବୁବକର, ଜେଦ ବିନ ସାବିତ, ଜୁବେର ଇବ୍ନ ଅଲ-ଅସ୍ଲାମ (ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ) । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ତୋଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସହଚର ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହିତ୍ୟିକ କୃତିକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିବା କିଛି ନୂଆ କଥା ନ ଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପମ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଭିନ୍ନ ଆରବୀୟ କବିଙ୍କର ୧,୦୦,୦୦୦ ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବ ପଦ୍ଧତି ମୁଖ୍ୟ କରିଥିବାର ଜଣାଅଛି । ଏସ୍, ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ଯାଏ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯିବାର ଦୈନିକପଣିକ ବକାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମୂଳ ଲିପି ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଲା । ବିଭିନ୍ନ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଲାଗି ବହୁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ସମାଲୋଚନାର କଠୋରତା ଉପାୟମାନ ପ୍ରୟୋଗ କରି ମଧ୍ୟ, ସମାଲୋଚକମାନଙ୍କୁ ଶେଷରେ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଯେ ଆଜି ଆମେ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଦେଖୁଛୁ ତାହା ଅବିକଳ ଭାବେ ଦିବ୍ୟ ଅବତାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକଟନ ସହିତ ସମାନ ।

ସାର ଉଲଲିୟମ ମୁର ତାଙ୍କ **Life of Mahomet** (ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜୀବନ) ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ ୧୯୧୨, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୧, ପୃଷ୍ଠା xxii-xxiiiରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି : ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ୪୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ବିରୋଧୀ ଓ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ହିଁ ଉତ୍ତୁତ ହୋଇ ସେତେବେଳରୁ ମୁସଲିମଜଗତକୁ ଖିନ୍ନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କୋରାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ରହିଛି; ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଧି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେହି ଏକା ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ସର୍ବସମ୍ମତ ବ୍ୟବହାର ହିଁ ଏହାର ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଯେ ଆମ ଆଗରେ ଥିବା ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପାଠ୍ୟ ହେଉଛି ସେଇ ହତଭାଗ୍ୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇଥିବା ପାଠ୍ୟ । ସମ୍ଭବତଃ ପୃଥିବୀର ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୃତି ନାହିଁ ଯାହାକି ବାର ଶତାବ୍ଦୀ ବ୍ୟାପି ଏପରି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଠ୍ୟ ହୋଇ ରହିପାରିଛି ।

ଭ୍ର.ଏମ୍.ହେରି ତାଙ୍କ **A Comprehensive commentary of the Quran** (କୋରାନର ସୁବୋଧ୍ୟ ଭାଷ୍ୟ) ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୯୬, ପୃଷ୍ଠା ୩୪୯, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି :

ପୁରାତନ କାଳର ସମସ୍ତ କୃତି ମଧ୍ୟରୁ କୋରାନର ପାଠ୍ୟ ହେଉଛି ସର୍ବାଧିକ ବିଶୁଦ୍ଧ ।

ଲେନପୁଲ ତାଙ୍କ **Selections from Kuran** (କୋରାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ), ଚର୍ଚ୍ଚବାର, ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୭୯, ମୁଖ୍ୟବନ୍ଧର ତୃତୀୟ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି : କୋରାନର ମୌଳିକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏହା ହିଁ କୋରାନର ଅସାମାନ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ରଖି ଆମେ ଏହାର ଯେ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଖାପାଖି ତେର ଶହ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିଛି ।

ବୋସପ୍ରେସ୍ ଦ୍ଵିଥ ତାଙ୍କ **Mohammad and Mohammedanism** (ମହମ୍ମଦ ଆଣ୍ଡ ମହମ୍ମଦାନିଜିମ୍)

ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୭୪, ପୃଷ୍ଠା ୨୨ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ଏହା ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ବାହାରେ ଯେ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅବିକଳ ଶବ୍ଦମାନ ଆମେ ଏବେ ବି କୋରାନରେ ପାଉଛୁ, ଯହିଁରେ କିଛି ମିଶା ଯାଇ ନାହିଁ କି ଯହିଁରୁ କିଛି କାଟି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ପ୍ରଫେସର ଟି.ଟବ୍ସ ଆରନୋଲ୍ଡ ତାଙ୍କ **Islamic Faith** (ଇସଲାମୀୟ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ) ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ, ପୃଷ୍ଠା-୯ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ଏହି ସମାଲୋଚନା ପୁସ୍ତକର ପାଠ ସାରତଃ ସ୍ପଷ୍ଟ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାସ୍ତବ ଉକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁରୂପ ଅଟେ ।

ଏହି ଅଲୋକିକ ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବା ପାଠକମାନଙ୍କର ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଠାରେ କେତେକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ କେବଳ ଆଗବ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷନ କରି କହେ ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜକୁ କହେ । ଏହା ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ବାର୍ତ୍ତାବହ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ) । ଏହା ନିଜକୁ ଅନ୍ତିମ ଧର୍ମବିଧାନ ବୋଲି ଦାବି କରେ । ମାନବ ସମାଜର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହା ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଆଗମନର ପରମ୍ପରାକୁ ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ଘଟଣା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ବାରମ୍ବାର ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ମାନବ ଇତିହାସରେ କେବେ ନା କେବେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକଟନ ଲାଭ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ :

ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ନିଜକୁ କୌଣସି ସନ୍ତତକ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।

(୩୫:୨୫)

ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ ଉତ୍ତୁକ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟର ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ ଘନକର୍ମାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

(୧୭:୩୭)

ଏହିପରିଭାଷିତ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ସୁସମାଜରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଯେ ବାର୍ତ୍ତାବହପଦ ସାମିତ ଅଟେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏହି ମତବାଦକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଭାବଧାରାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରେ ଯେ କି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୟାଳୁ ଓ ହିତସାଧକ ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ଦେଶ ଓ ଜାତିର ଶୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ସେ ବ୍ୟବହାରରେ ସକଳ ଜାତିଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ।

ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ହେବ ନାହିଁ କି ବହୁରୂପିତ କରି ହେବ ନାହିଁ, ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକତ୍ୱ ଉପରେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁ ଓ ପୃଥିବୀର ସମ୍ପର୍କକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ହେଉ ନା କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଉ କାହାରି ଭାଗ ନାହିଁ । ତ୍ରିତ୍ୱବାଦ ଓ ପୁତ୍ର-ବାଦର ଭାବଧାରାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପତି ବା ପତ୍ନୀ ନାହାନ୍ତି କି ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ନାହାନ୍ତି ।

ତୁମେ କହୁଅଅ, ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲା, ଯେ କି ଅହଁତାୟ । ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲା ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।
ସେ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏବଂ କେହି ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି ।

(୧୧୭:୨-୪)

ପବିତ୍ର କୋରାନ ୬ଟି ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲା, ଦେବଦୂତଗଣ, ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥସମୂହ, ବାର୍ତ୍ତାବହଗଣ, ପୁନରୁତଥାନ ଓ ବିଚାର ଦିବସ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପରିବେଷିତ କରେ ତାହା, ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମତବାଦକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଓ ଦାବି କରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଳଙ୍କ ବହନ ନ କରି କଲ୍ମସ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଅଲ୍ଲା ଯେ କେବଳ ସତ୍, ତା'ରୁହେଁ ବରଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲ୍ମଶାମୟ, କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ହିତସାଧକ । ସେ ସବୁରି ମାଲିକ, ଯେ କି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରି ପାରନ୍ତିବେ । ଯଦି ଅଲ୍ଲା ପାପୀ ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ପାପୀର ପାପକୁ ତା'ନିଜ ଅନୁତାପ ଅଶ୍ରେରେ ପରିଣତ କରି ଧୋଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ମଣିଷର ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁତାପ କରିବା, ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ ସକଳ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସ୍ୱାକ୍ଷ ନିକଟକୁ ଫେରିବା ଲାଗି ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହିଁ ପରିତ୍ରାଣ ନିହିତ । ଯଦି ଅଲ୍ଲା ସେପରି ସଂକଳ୍ପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତେବେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା'ର ପୂର୍ବକୃତ ପାପ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜନ୍ମ ଦିଏ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ତୋହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବାର ପଦାର୍ଥାଧୀନା ଜଣେ ଉଚ୍ଚମାନର ତଥା ସମ୍ମୁକ୍ତ ସ୍ଥାନର ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ପଦାର୍ଥାଧୀନ ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆଖିର କି ଅର୍ଥରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏବଂ ସେ ମାନବ ଜାତିର ପରି-ତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଯେ କୁଶଳରେ ମରିଥିଲେ, ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଶଳିତ କରାଯାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ଜହ୍ନତାମାନଙ୍କର ଏହି ଦୀନାକୁ କୋରାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯାଶୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ କୁଶଳିତ କରି ମାରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଅଣାଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ମଲାଭକ୍ତି ଅବେଗ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ କୁଶଳରେ ତାଙ୍କର ତଥାକଥିତ ମୃତ୍ୟୁ ନେଇ ଏହିପରି ସବୁ କଳ୍ପନା ଓ ଭ୍ରମ । ଘଟଣାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି, କୁଶଳିତ ହେବା ପରେ ପରେ ଜହ୍ନତାମାନେ ଗଭୀର ପୋଷ୍ଟାସ୍ତ୍ର ପାଇଲେତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଭାବେ ନିଜ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, କୁଶଳିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାଶୁ ବଞ୍ଚିଯାଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ଦାବି କରି ପାରନ୍ତି ଯେ, ସେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକକୁ ଉଠି ଆସିଛନ୍ତି । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ରୁମାଗା-ସମ୍ପ୍ରଦ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସମର୍ଥନ କରେ । ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ମରିଯମ ବୋ ମେରିକୁ ଯେପରି ସନ୍ଦେହାତ୍ମକ ଚରିତ୍ରସମ୍ପନ୍ନ ନାରୀ ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ପବିତ୍ର କୋରାନ ତାଙ୍କୁ ସେ ସବୁ ଅଭିଯୋଗରୁ ଦୌଷ୍ଟମ୍ୟୁକ୍ତ କରେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନ୍ୟ । ବାକିବେଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ ଯେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରେ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେତେ ଯେତେ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲାଗି ମଧ୍ୟ ଏହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ।

ଯହୁଁରେ ସ୍ତାୟୀ ଆଦେଶବଦୀ ରହିଥିବ ।

(୧୮:୪)

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ମୁଖ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା ମୂଳତଃ ସମାନ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ, ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ତାଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ତାଙ୍କ ସବୁକ୍ରିୟା ଲାଭ ନିମିତ୍ତ ସତ୍ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ବ୍ୟୟ ।

ଏହି ମୌଳିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷାମାନ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଅବସ୍ଥା ଓ ଆବଶ୍ୟକତାଭେଦରେ ପୃଥକ୍ ହୋଇପାରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ପାରେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ପରି ପୁରାତନ ସୁସମାଗର ଓ ନୂତନ ସୁସମାଗର (Torah and the Gospels) ସ୍ପଷ୍ଟିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକଟନ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଗଲେ ହେଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ କହେ ଯେ ସେ ସବୁ ପୁରାତନ ଅତୁଟ ହୋଇ ରହି ନାହିଁ । ସମୟକ୍ରମେ ଦୁର୍ଭାଷ୍ୟବଶତଃ ମଣିଷ ଏହି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ବିକୃତ କରି ଦେଇଛି । ଏହି ମୁକ୍ତ ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଅବଶେଷଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ଆଜି ଯେଉଁ ସବୁ ଅସମ୍ଭବତା ଓ ବିରୋଧାତ୍ମକତା ଦେଖୁଛୁ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ସେ ସବୁକୁ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ବିକୃତିର ବିଷୟ ବୋଲି ବୁଝାଇ ଦେଇଛି ।

ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିର ଚରମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା । କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କେବଳ ନତମସ୍ତକ ହେବା ଓ ସାତ୍ତ୍ଵିକ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କ ଆଲୋକ ଓ ସଦ୍‌ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ରହିବା ମଧ୍ୟ ତା'ର ଅର୍ଥ । ବିଶ୍ଵରେ ମଣିଷ ତାଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ବସୁ ମଧ୍ୟରେ ତା'ର ସ୍ଥାନ, ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନ ସଭିକ ଉପରେ । ଦୃଷ୍ଟିର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃକନରେ ତା'ର ସ୍ଥାନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ହେଲେ ହେଁ, ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ ସମାଜବିରୋଧୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ । ଯଦି ସେ ଗୁଣରେ ଓ ଧର୍ମଭାରତରେ ଅନ୍ୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ତେବେ ସେ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାହ୍ୟା ଓ ପଦରେ ଉଚ୍ଚତର ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାର୍ମିକ, ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ନୈତିକ ଧାରା ହିସାବରେ ମଣିଷର ସ୍ଵାର୍ଥ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ସମସ୍ତ ସ୍ତରକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରେ, ଯାହାକି ସାର୍ବଜନୀନଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ପରମ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏତ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଏ ତେବେ କୌଣସି ଧାରା, ତାହା ଯେତେ ଉଚ୍ଚତମ ହୋଇଥାଉ ପଛେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏହା ହୃଦ୍ଫୁତ ସହକାରେ କହେ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସଂଘର୍ଷକୁ ପରିହାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଏବଂ ସାମାଜିକ କ୍ଷତିରେ ଏକ ସର୍ବାଙ୍ଗସୁନ୍ଦର ସଙ୍ଗତି ଆଣିବାକୁ ଯାଇ ସମାଜର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ବିଭାଗର ଅଧିକାର ତଥା ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି । ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ଶ୍ରେଣୀ ସଂଘର୍ଷକୁ ଓ ମଣିଷ ଦ୍ଵାରା ମଣିଷର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶୋଷଣର ମନୋଭାବକୁ ପରିହାର କରିଛି ।

ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜନସମାଜରେ ଏକ ସମାନଜନକ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବାରେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଲାଭ କରିଛି ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହା ଉଚ୍ଚତାପୂର୍ବକ ସୂଚିତ ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଭଳି ଉଚ୍ଚତାପୂର୍ବକ ଆଇନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ।

କୋରାନର ଶିକ୍ଷାର ଆଉ ଏକ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ ହେଉଛି ବିବେକ ସ୍ଥାପନତା । ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଲାଗି ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଲାଗି ଅଳ୍ପତ୍ର ମଣିଷକୁ ସ୍ଥାପନ ଅଭିଭୂତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମରେ ବାଧ୍ୟବଧକତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଲାଗି କାହାରିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଣିଷ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଉଚ୍ଚରତାୟୀ । କୋର କବରଦୃଷ୍ଟି ତା' ଉପରେ କୌଣସି ଆଦର୍ଶକୁ ଲଦି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ଯାହା ବିଶ୍ଵାସ କରେ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମଣିଷର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଓ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଅନୁମୋଦନୀୟ ପନ୍ଥା ।

ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧ୍ୟବଧକତା ନାହିଁ ।

ମଣିଷର ଆତ୍ମା ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥିତି ଲାଭ କରିବା ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ଜଣକର ଆତ୍ମାର ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିତବ୍ୟତା ତା' ନିଜର କର୍ମ ଓ ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିର ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତା'ର ଆଗାମୀ ଜୀବନର ଠିକଣା ସ୍ଥିର କରେ ।

ପବିତ୍ରକୋରାନ ଦାବୀ କରେ ଯେ ଇସଲାମ ହେଉଛି ଆଲୋକର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଏକ ଦୀର୍ଘ ସଂଘର୍ଷ ପରେ ପରିଶେଷରେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ହଟେଇ ପାରିବ । (ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କରା ହୋଇଛି ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିର ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ ସାର୍ବଜନୀନ ଧର୍ମର ଏକ ଇସ୍ଲାମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ହାସଲ କରିବାକୁ ଯାଇ ଇସଲାମ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଦର୍ଶ ଉପରେ ସାଧାରଣ ବିସ୍ତାର କରିବ) । ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଡୋକ୍ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଅନୁସାରେ ମେହେଦି ଓ ମସିହ ନାମକ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର ଜଣେ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତର୍କ, ଯୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ମାଧ୍ୟମରେ ଇସଲାମର ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଜୟ ହାସଲ କରାଯିବ । ଅହମଦୀ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଅନୁଯାୟୀ ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂର୍ବ ପାଇଁ ଏହି ଯୁଗର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞ ସଂସ୍କାରକ ହିସାବରେ ମେହେଦି ଓ ମସିହ ନାମରେ ଭାରତର କାଦିୟାନସ୍ ହଜରତ ମିର୍ସା ଗୁଲାମ ଅହମଦଙ୍କୁ ଅ ଲାଃ ଉତ୍ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ୧୮୮୯ରେ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ନାମ ରଖିଥିଲେ 'ଇସଲାମରେ ଅହମଦିୟା ଆନ୍ଦୋଳନ' । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଓ ଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ତଥା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରି ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସାରଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଏ ଯାବତ୍ ପୃଥିବୀର ଶତାଧିକ ଦେଶର ଇସଲାମ ଅନୁରାଗୀଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏ ଦିଗରେ ସଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇ ରଖୁଛି । ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି ସେହି ମହତ୍ଵ ଦିଗରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ । ଅ ଲାଃ ଏହାର ସଫଳତା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ସୂଚୀ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ସୂଚୀ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଅଲ-ପାଠିହା	୧	୩୨.	ଅଲ-ଧବଦା	୬୯୨
୨.	ଅଲ-ବକରା	୩	୩୩.	ଅଲ-ଅହଜାବ	୬୯୮
୩.	ଆଲେ କମରାନ	୮୨	୩୪.	ଅଲ-ସବା	୭୧୭
୪.	ଅଲ-ନିସା	୧୨୧	୩୫.	ଅଲ-ପାଠିର	୭୨୯
୫.	ଅଲ-ମାଏଦା	୧୬୫	୩୬.	ୟାସିନ	୭୩୮
୬.	ଅଲ-ଅନ୍‌ଆମ	୧୯୯	୩୭.	ଅଲ-ସାୟଫାତ	୭୫୦
୭.	ଅଲ-ଆରାଫ	୨୩୪	୩୮.	ସ୍ବାଦ	୭୬୬
୮.	ଅଲ-ଅନ୍‌ଫାଲ	୨୮୦	୩୯.	ଅଲ-କୁମର	୭୭୮
୯.	ଅଲ-ଗୋରା	୨୯୭	୪୦.	ଅଲ-ମୁମିନ	୭୯୨
୧୦.	ସୁବୁସ	୩୨୭	୪୧.	ହାମାମ-ସବଦା	୮୦୭
୧୧.	ହୁଦ	୩୪୯	୪୨.	ଅଲ-ଶୁରା	୮୧୮
୧୨.	ସୁବୁଫ	୩୭୨	୪୩.	ଅଲ-କୁଖରୁଫ	୮୨୯
୧୩.	ଅଲ-ରାଦ	୩୯୬	୪୪.	ଅଲ-ବୁଖାନ	୮୪୨
୧୪.	ଇବ୍ରାହିମ	୪୦୭	୪୫.	ଅଲ-କାସିୟା	୮୪୮
୧୫.	ଅଲ-ହିଜର	୪୧୬	୪୬.	ଅଲ-ଅହକାଫ	୮୫୪
୧୬.	ଅଲ-ନହଲ	୪୨୭	୪୭.	ମହମ୍ମଦ	୮୬୨
୧୭.	ବନି-ଇସ୍ରାୟିଲ	୪୪୮	୪୮.	ଅଲ-ପତାଃ	୮୭୦
୧୮.	ଅଲ-କହଫ	୪୬୯	୪୯.	ଅଲ-ହୁକୁରାତ	୮୭୮
୧୯.	ମରିୟମ	୪୯୩	୫୦.	କାଫ	୮୮୩
୨୦.	ତାହା	୫୦୯	୫୧.	ଅଲ-କାରିଆତ	୮୮୯
୨୧.	ଅଲ-ଅନବିୟା	୫୩୧	୫୨.	ଅଲ-ବୁର	୮୯୫
୨୨.	ଅଲ-ହଜ	୫୪୮	୫୩.	ଅଲ-ନଜମ	୯୦୦
୨୩.	ଅଲ-ମୁମିନୁନ	୫୬୨	୫୪.	ଅଲ-କମର	୯୦୭
୨୪.	ଅଲ-ବୁର	୫୭୬	୫୫.	ଅଲ-ରହମାନ	୯୧୩
୨୫.	ଅଲ-ଫୁରକାନ	୫୯୦	୫୬.	ଅଲ-ଫୁରକୟା	୯୨୦
୨୬.	ଅଲ-ଗୋଓରା	୬୦୩	୫୭.	ଅଲ-ହଦିଦ	୯୨୮
୨୭.	ଅଲ-ନମଲ	୬୨୫	୫୮.	ଅଲ-ମୁଜାବିଲ	୯୩୫
୨୮.	ଅଲ-କସସ	୬୪୩	୫୯.	ଅଲ-ହଗର	୯୪୦
୨୯.	ଅଲ-ଅନ୍‌କରୁତ	୬୬୨	୬୦.	ଅଲ-ମୁମତହନାଃ	୯୪୬
୩୦.	ଅଲ-ବୁମ	୬୭୬	୬୧.	ଅଲ-ସଫ	୯୫୧
୩୧.	ଇକମାନ	୬୮୬	୬୨.	ଅଲ-କୁମା	୯୫୪
			୬୩.	ଅଲ-ମୁନାଫଫକୁନ	୯୫୬
			୬୪.	ଅଲ-ତରାବୁନ	୯୫୯

୬୫.	ଅଲ-ତଲାକ	୯୬୨	୯୦.	ଅଲ-ବଲଦ	୧୦୫୪
୬୬.	ଅଲ-ତହରିମ	୯୬୬	୯୧.	ଅଲ-ଶମସ	୧୦୫୭
୬୭.	ଅଲ-ମୁଲକ	୯୭୧	୯୨.	ଅଲ-ଲଏଲ	୧୦୫୯
୬୮.	ଅଲ-କଲମ	୯୭୫	୯୩.	ଅଲ-କୁହା	୧୦୬୧
୬୯.	ଅଲ-ହାକ୍କା	୯୮୧	୯୪.	ଅଲ-ଜନଶିରାଃ	୧୦୬୩
୭୦.	ଅଲ-ମ'ଆରିଜ	୯୮୬	୯୫.	ଅଲ-ତନ	୧୦୬୪
୭୧.	ବୁହ	୯୯୦	୯୬.	ଅଲ-ଅଲକ	୧୦୬୬
୭୨.	ଅଲ-ଜିନ୍ନ	୯୯୩	୯୭.	ଅଲ-କଦର	୧୦୬୮
୭୩.	ଅଲ-ମୁଜ୍ଜମିଲ	୯୯୮	୯୮.	ଅଲ-ବୟଏନାହ	୧୦୭୦
୭୪.	ଅଲ-ମୁଦ୍‌ସ୍‌ସିର	୧୦୦୧	୯୯.	ଅଲ-ଜିଲଜାଲ	୧୦୭୧
୭୫.	ଅଲ-କେୟାମାଃ	୧୦୦୫	୧୦୦.	ଅଲ-ଆଦିୟାତ	୧୦୭୩
୭୬.	ଅଲ-ଦହର	୧୦୦୮	୧୦୧.	ଅଲ-କାରିୟା	୧୦୭୫
୭୭.	ଅଲ-ମୁରସଲାତ	୧୦୧୨	୧୦୨.	ଅଲ-ତକାୟୁର	୧୦୭୬
୭୮.	ଅଲ-ନବା	୧୦୧୭	୧୦୩.	ଅଲ-ଅସର	୧୦୭୭
୭୯.	ଅଲ-ନାଜିୟାତ	୧୦୨୧	୧୦୪.	ଅଲ-ହୁମାଜା	୧୦୭୮
୮୦.	ଅବସା	୧୦୨୫	୧୦୫.	ଅଲ-ଫିଲ	୧୦୭୯
୮୧.	ଅଲ-ତକଝିର	୧୦୨୯	୧୦୬.	ଅଲ-କୁରେଶ	୧୦୮୦
୮୨.	ଅଲ-ଜନ୍‌ଫିତାର	୧୦୩୩	୧୦୭.	ଅଲ-ମାଉନ	୧୦୮୧
୮୩.	ଅଲ-ମୁତୟଫିଫାନ	୧୦୩୫	୧୦୮.	ଅଲ-କୌଶର	୧୦୮୧
୮୪.	ଅଲ-ଜନସିକାକ	୧୦୩୮	୧୦୯.	ଅଲ-କାତଫରୁନ	୧୦୮୨
୮୫.	ଅଲ-ହୁରୁକ	୧୦୪୧	୧୧୦.	ଅଲ-ନସର	୧୦୮୩
୮୬.	ଅଲ-ତାରିକ	୧୦୪୪	୧୧୧.	ଅଲ-ଲହବ	୧୦୮୪
୮୭.	ଅଲ-ଆ'ଲ	୧୦୪୬	୧୧୨.	ଅଲ-ଇଖଲାସ	୧୦୮୫
୮୮.	ଅଲ-ଗାସିୟା	୧୦୪୮	୧୧୩.	ଅଲ-ଫଲକ	୧୦୮୭
୮୯.	ଅଲ-ଫଜର	୧୦୫୧	୧୧୪.	ଅଲ-ନାସ	୧୦୮୮

ବର୍ଷନାକ୍ରମିକ ସୁରା ସୂଚୀ

ସୁରାର ନାମ ଓ ସଂଖ୍ୟା	ପୃଷ୍ଠା	ଅଲ-କାଫେରୁନ (୧୦୯)	୧୦୮୨
ଅ		ଅଲ-କାରିୟା (୧୦୧)	୧୦୭୫
ଅଲ-ଅନଆମ (୬)	୧୯୯	ଅଲ-କୁରେଶ (୧୦୬)	୧୦୮୦
ଅଲ-ଅନକବୁତ (୨୯)	୬୬୨	ଅଲ-କୋଶର (୧୦୮)	୧୦୮୧
ଅଲ-ଅନୁଫାଲ (୮)	୨୮୦	ଗ	
ଅଲ-ଅନବିୟା (୨୧)	୫୩୧	ଅଲ-ଗାସିୟା (୮୮)	୧୦୪୮
ଅବସା (୮୦)	୧୦୨୫	କ	
ଅଲ-ଅଲକ (୯୬)	୧୦୬୬	ଅଲ-କାରିଆତ (୫୧)	୮୮୯
ଅଲ-ଅସର (୧୦୩)	୧୦୭୭	ଅଲ-କାସିୟା (୪୫)	୮୪୮
ଅଲ-ଅହକାଫ (୪୬)	୮୫୪	ଅଲ-ଜିନ୍ନ (୭୨)	୯୯୩
ଅଲ-ଅହଜାବ (୩୩)	୬୯୮	ଅଲ-ଜିଲଜାଲ (୯୯)	୧୦୭୧
ଆ		ଅଲ-କୁଷୁରୁଫ (୪୩)	୮୨୯
ଅଲ-ଆଦିୟାତ (୧୦୦)	୧୦୭୩	ଅଲ-କୁମର (୩୯)	୭୭୮
ଅଲ-ଆରାଫ (୭)	୨୩୪		
ଅଲ-ଆ'ଲା (୮୭)	୧୦୪୬	ଅଲ-କୁମା (୬୨)	୯୫୪
ଆଲୋ-ଇମରାନ (୩)	୮୨	ଅଲ-କୁହା (୯୩)	୧୦୬୧
ଇ		ଚ	
ଅଲ-ଇଖଲାସ (୧୧୨)	୧୦୮୫	ଅଲ-ଚକଫୁର (୮୧)	୧୦୨୯
ଅଲ-ଇନଫିତାର (୮୨)	୧୦୩୩	ଅଲ-ଚକାସୁର (୧୦୨)	୧୦୭୬
ଅଲ-ଇନଶିକାକ (୮୪)	୧୦୩୮	ଅଲ-ଚରାବୁନ (୬୪)	୯୫୯
ଅଲ-ଇନଶିରାଃ (୯୪)	୧୦୬୩	ଅଲ-ଚଲାକ (୬୫)	୯୬୨
ଇବ୍ରାହିମ୍ (୧୪)	୪୦୬	ଅଲ-ଚହରିମ (୬୬)	୯୬୬
ଅଲ-ଓକେୟା (୫୬)	୯୨୦	ଅଲ-ଚାରିକ (୮୬)	୧୦୪୪
କ		ଚାହା (୨୦)	୫୦୯
ଅଲ-କଦର (୯୭)	୧୦୬୮	ନ	
ଅଲ-କମର (୫୪)	୯୦୭	ଅଲ-ନୁର (୨୪)	୫୭୬
ଅଲ-କେୟାମାଃ (୭୫)	୧୦୦୫	ଅଲ-ନମଲ (୨୭)	୬୨୫
ଅଲ-କଲମ (୬୮)	୯୭୫	ଅଲ-ନସର (୧୧୦)	୧୦୮୩
ଅଲ-କସସ (୨୮)	୬୪୩	ଅଲ-ନହଲ (୧୬)	୪୨୭
ଅଲ-କହଫ (୧୮)	୪୬୯	ଅଲ-ନାଜିୟାତ (୭୯)	୧୦୨୧
କାଫ (୫୦)	୮୮୩		

ଅଲ-ନାସ (୧୧୪)	୧୦୮୮
ଅଲ-ନିସା (୪)	୧୨୧
ଅଲ-ନୁର (୨୪)	୫୭୭
ନୁହ (୭୧)	୯୯୦

ଫ

ଅଲ-ଫଜର (୮୯)	୧୦୫୧
ଅଲ-ଫତ୍ତା (୪୮)	୮୭୦
ଅଲ-ଫଲକ (୧୧୩)	୧୦୮୭
ଅଲ-ଫାତିର (୩୫)	୭୨୯
ଅଲ-ଫାତିହା (୧)	୧
ଅଲ-ଫିଲ (୧୦୫)	୧୦୭୯
ଅଲ-ଫୁରକାନ (୨୫)	୫୯୦

ବ

ଅଲ-ବକରା (୨)	୩
ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍ (୧୭)	୪୪୮
ଅଲ-ବୟିସନାହ (୯୮)	୧୦୭୦
ଅଲ-ବଲାଦ (୯୦)	୧୦୫୪
ଅଲ-ବୁରୁଜ (୮୫)	୧୦୪୧

ମ

ଅଲ-ମ'ଆରିଜ (୭୦)	୯୮୭
ମରିୟମ (୧୯)	୪୯୩
ମହଜଦ (୪୭)	୮୭୨
ଅଲ-ମାଉନ (୧୦୭)	୧୦୮୧
ଅଲ-ମାସଦା (୫)	୧୭୫
ଅଲ-ମୁଜ୍ଜିଲ (୭୩)	୯୯୮
ଅଲ-ମୁଜାଦିଲା (୫୮)	୯୩୫
ଅଲ-ମୁତଫ୍ ଫିୟାନ୍ (୮୩)	୧୦୩୫
ଅଲ-ମୁତସ୍ ସିର (୭୪)	୧୦୦୧
ଅଲ-ମୁନାଫିକୁନ (୭୩)	୯୫୭
ଅଲ-ମୁମତହନି (୭୦)	୯୪୭
ଅଲ-ମୁମିନ (୪୦)	୭୯୨
ଅଲ-ମୁମିନୁନ (୨୩)	୫୭୨
ଅଲ-ମୁରସଲାତ (୭୭)	୧୦୧୨

ଅଲ-ମୁଲକ (୬୭)	୯୭୧
--------------	-----

ୟ

ୟା-ସିନ (୩୬)	୭୩୮
ୟୁନୁସ (୧୦)	୩୨୭
ୟୁସୁଫ (୧୨)	୩୭୨

ର

ଅଲ-ରହମାନ (୫୫)	୯୧୩
ଅଲ-ରାଦ (୧୩)	୩୯୭
ଅଲ-ରୁମ (୩୦)	୬୭୭

ଲ

ଅଲ-ଲୟଲ (୯୨)	୧୦୫୯
ଅଲ-ଲହବ (୧୧୧)	୧୦୮୪
ଲୁକମାନ (୩୧)	୬୮୬

ଶ

ଅଲ-ଶମସ (୯୧)	୧୦୫୭
ଅଲ-ଶୁରା (୪୨)	୮୧୮
ଅଲ-ଶୋଓରା (୨୬)	୬୦୩

ସ

ଅଲ-ସବ୍ବା (୩୨)	୬୯୨
ଅଲ-ସଫ (୬୧)	୯୫୧
ଅଲ-ସବା (୩୪)	୭୧୭
ସାଦ (୩୮)	୭୬୬
ଅଲ-ସାୟ୍ ଫାତ (୩୭)	୭୫୦

ହ

ଅଲ-ହଜ୍ଜ (୨୨)	୫୪୮
ଅଲ-ହଦିଦ (୫୭)	୯୨୮
ଅଲ-ହଶର (୫୯)	୯୪୦
ଅଲ-ହାକକା (୬୯)	୯୮୧
ହା-ମାମ-ସବ୍ବା (୪୧)	୮୦୭
ଅଲ-ହିଜର (୧୫)	୪୧୭
ଅଲ-ହୁଜରାତ (୪୯)	୮୭୮
ହୂଦ (୧୧)	୩୪୯
ଅଲ-ହୁମଲା (୧୦୪)	୧୦୭୮

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଫାତିହା

[ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମିଲ୍ଲ ସମେତ ୭ଟି ଆୟତ ଅଛି ।]

୧. ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଦୟାବାନ୍ (୓) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛୁ) ।

୨. ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ସନ୍ତାନପାତ୍ର ପାତ୍ର ।

୩. ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଦୟାବାନ୍ (୓) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୪. (ଏବଂ) ବିଚାର ଦିବସର ସ୍ତବ୍ଧ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

୧. ପୃଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତା, ଚିତ ଆକାଶ୍ୟ ଓ ପରମ ପିତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ମଣିଷ ଧୂରଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଞ୍ଚନ ଦୃଶ୍ୟ ଅର୍ପି କରି ଆସିଛି, ପୁରା ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରି ଆସିଛି ଓ ତାକୁ କାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆସିଛି । ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଉପାଳମାୟ ପବିତ୍ରରେ 'ଦୁଆ' କୁହାଯାଏ । ବସ୍ତୁର ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଉପାଦାନ ଏକ ରୂପେ । ଏହା ଉପାଦାନର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବା ବହିର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । ମଣିଷ ସର୍ବଦା ନିଜ ହିତ ସାଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୁଆ କରିଥାଏ । ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଦୁଆ ରହିଛନ୍ତି ଅଛି । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦୁଆ କରାଯାଏ । ଇସ୍ୟ କଲେ ଶୋଧିବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆଦ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟଟି ଏକ ଦୁଆ ମାତ୍ର ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ପାଠ କରିବା ବେଳେ ଯେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ 'ଅରବ୍ ବିଲ୍ଲାହ ମିନା ସଲ୍ଲାତ' କିରୁଲ୍ଲିମ' ଓ ତା'ପରେ 'ବିସମିଲ୍ଲ ହିରୁ ରହେମା ନିରୁଲ୍ଲିମ' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ତତ୍ପରେ ଏହି ଆଦ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ 'ସୁରା ଫାତିହା' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସାହାର ଆଦ୍ୟ ଆୟତ 'ବିସମିଲ୍ଲ ହିରୁ ରହେମା ନିରୁଲ୍ଲିମ' ତାହା ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରମୁଖାୟ 'ଅରବ୍ ବିଲ୍ଲାହ .....' ପଢ଼ିବା ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟଭାଗର ଯେ କୌଣସି ଅଂଶ ପଢ଼ିବାବେଳେ 'ଅରବ୍ ବିଲ୍ଲାହ .....' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର 'ବିସମିଲ୍ଲ .....' ପଢ଼ିବାର ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ ।

୨. ଏଠାରେ 'ବିସମିଲ୍ଲ .....'କୁ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଛାଡ଼ିବାର ମହଲ୍ଲାତ୍ ଅସମ୍ଭବ ପଡ଼ିବ ।

ଏହି ସୁରା ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା ମୁଖ୍ୟବଦ୍ଧ ଅଟେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହା ସେହି ସ୍ତବ୍ଧ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରତିରୂପ । ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ସର୍ବସ୍ୱାର ଆକାଶରେ ତନ୍ତ୍ର ସ୍ତବ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ସବୁର ସ୍ୱପରୋଷ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଛି ।

୩. ଏହି ସୁରାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯେଉଁ ସ୍ୱରିଗୋଟି ମୁଖ୍ୟ ତଥା ମୌଳିକ ସ୍ୱର ଯଥା :- 'ରବ୍' (ପାଳନକର୍ତ୍ତା), 'ରହମାନ୍' (ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍), 'ରହିମ୍' (ସଦା କରୁଣାମୟ) ଓ 'ମାଲିକ୍ ଯୋ ମିନୁଦିନ୍' (ବିସ୍ତାର ଦିବସର ପ୍ରଭୁ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତହିଁକୁ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୃଷ୍ଠି କଲା ପରେ ତାହାକୁ ତରମ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟତାର ସାଧନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଭୌତିକ, ସାମାଜିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟାସକଲ୍ୟ ଉପାୟ ଓ ସାମଗ୍ରିମାନ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

୫. (ହେ ଅଲ୍ଲହ !) ଆମେମାନେ ତୁମର ହିଁ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ
ଓ ତୁମଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଲିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।

୬. ଆମମାନଙ୍କୁ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାଅ ।

୭. ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ପୁରସ୍କୃତ
କରିଅଛ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ (ପରେ ତୁମର) ପ୍ରକୋପ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ କି (ପରେ) ସେମାନେ ମାର୍ଗଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ।

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۚ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

୧. ମନୁଷ୍ୟ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଯେପରି ନିଜ ଉଦ୍ୟମ ଓ ପରିଶ୍ରମର ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ପକ୍ତ ସ୍ମରଣ ବ୍ୟାପକ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ ନିମିତ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ସେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଲିକ୍ଷା କରିବା ବିଧେୟ ଯତ୍ନରା ସେ ଉତ୍ତରାଳ ଓ ପରଜାଳରେ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିପାରିବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେ ଉଚ୍ଚପଥ ପ୍ରାପ୍ତହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ କାଳେହେଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପକ୍ଷେ ସର୍ବେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶରଣ ଲିକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାଲୁ ଏଥିରେ ଚେତାବନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷ ବାକ୍ୟ'ଶା 'ଗୁଲିଲି ..... ଦୁଇନି'କୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗୀୟ ଯୁଗ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଆଗାମୀ ଯୁଗ ପାଇଁ ଏକ ଗୁହାରି ବା ଦୁଆ ଭୂମିରେ ଅବିପ୍ରେତ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଏ ସଂଗ୍ରାନ୍ତର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ 'ମଗ୍ନୁବେ ଅଲ୍ଲିହିମ' ଓ 'ଦୁଲ୍ଲିନ' କେଉଁମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଉ ସେତେବେଳେ ତିବ୍ୟ ଅବତାର ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ କହୁଥାନ୍ତେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେ ପୁଣି କହିଥିଲେ 'ଅଲ୍ଲହ ଗୁଲିଲି ! ଯେପରି ଗୁଲିଲିଏ ପାଦର କୋଟା ଅନ୍ୟ ପାଦର କୋଟା ସହିତ ମିଶିଯାଏ ସେହିପରି ତିନେ ମୋ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୁଗର ପ୍ରକୃତସତ୍ୟ କରିବେ (ଦେବିତା ଚିରାଗିତ ପ୍ରକାଶ) । ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମଧ୍ୟମରେ ଏକ ମହା ବିପତ୍ତିର ସୂଚନା ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଶା ଲୋକ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଛି । ଯାହା କିଛି ସମ୍ଭବ ତା ପାଇଁ ଦୁହାରି ବା ଦୁଆ କରାଯାଏ ; ଅସମ୍ଭବ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ପବିତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରମାନରେ ଯେଉଁସବୁ ଦୁଆ ଶିଖାଯାଇଛି ସେ ସବୁ କେବଳ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିଷୟ ପାଇଁ କରାଯାଏ । ଯାହା ଅସମ୍ଭବ, ତା ପାଇଁ ଆମେ ଦୁଆ ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ଏହି 'ଦୁଆ' ଆମମାନଙ୍କ ସକଳେ ଏକ ଆଶାମଳକ ବିଷୟକୁ ଚିତ୍ତାପି ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଛି, ଯାହା ପରେ ଯଦି କୌଣସି ଯୁଗରେ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରୁଥିବା କୌଣସି ମୁସଲମାନ ଯେପରି ନିଜେ 'ମଗ୍ନୁବେ ଅଲ୍ଲିହିମ' ବା 'ଦୁଲ୍ଲିନ' ହୋଇ ନ ଯାଏ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସକଳେ ଓ ସେହି ଚେଷ୍ଟାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସକଳେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂମିରେ ଏକ ସମ୍ଭାବନା ରହିଅଛି । ଅତଏବ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦୁଇ ଉନ୍ନତ ରହିଲେ ହିଁ ଅସମ୍ଭବ ଆଶାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଓ ଉତ୍ତର ବଢ଼େ ।

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ

(୨)

ଅଲ-ବକରା

[ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦମ୍ବିତଙ୍କ ସମେତ ୨୮୭ଟି ଆୟତ
ଓ ୪୦ଟି ରୁକୁ ଅଛି ।]

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶକ୍ତ)

୩. ଏହା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହାରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ,
ଏହା ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥରେ ପରିଚାଳିତ କରାଏ ।

୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଦୃଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ସୁରୁରୁ
ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଯାହା (କିଛି)
ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ବା ଯାହା ତୁମ
ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, (ଯେଉଁମାନେ) ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି ତଥା ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୬. ଏହିମାନେ ହିଁ (ନିଜ) ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ମାର୍ଗରେ
ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୭. ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି,
ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଅ ବା ନ କରାଅ, ଏହା
ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏକା କଥା ; ସେମାନେ (ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ

قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ

اُولٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُوْنَ

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاذَنُرْهُمْ اَمْ

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ

୧. 'ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍' ଓ ଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅକ୍ଷର ଯାହା ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ବୁଝାଯାଏ । ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକ୍ଷରକୁ ରୋଟିଏ ରୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବଦଳରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ଦୃଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଲିଫ୍
'ଅଲ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛି । ଏହିପରି ଉପରୋକ୍ତ ଚିନିରେଟି ଅକ୍ଷର ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍ ମିଳିତ ହୋଇ 'ଅଲ ଅଲ୍ଲାହେ ଆଲମ୍' ଅର୍ଥାତ୍
ଅର୍ଥାତ୍ 'ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶକ୍ତ' । ଏ ସ୍ପଷ୍ଟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଯେଉଁ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେହି
ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଅଯାଇଥାଏ । କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଗୁଣାବଳୀ ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟ ଅକ୍ଷର ଓ
ଅନ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଶବ୍ଦର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅକ୍ଷର ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ରାଜରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ
କୌଣସି ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ନାହିଁ । ଏପରି ଅଧ୍ୟାୟ ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟର ଅଧୀନ ଅଟେ, ଯାହାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ
ହୋଇଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅଦୃଷ୍ଟ' ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅବିପ୍ରେତ । ସେ ନିରାକାର ସତ କିନ୍ତୁ ସବୁଠି ବିଦ୍ୟମାନ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଦେବଦୂତ, ବିଗ୍ରହ ଦିବ୍ୟ, ବେଲୁଣ୍ଡ
ଓ ନରକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅବିପ୍ରେତ । ଧର୍ମଭାରୁମାନେ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ ରାପନ କରନ୍ତି ।

୮. ଅଳ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ମୋହର^୧ ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ପରଲ୍ ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

ରୁ: ୨

୯. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଳ୍ଲହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ” ଅଥଚ ସେମାନେ ଆଦୌ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. ସେମାନେ ଅଳ୍ଲହଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟାପିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନେ (ସ୍ୱକୃତରେ) ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସତ୍ୟାପିତ କରୁ ନାହାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା ଓ ଅଳ୍ଲହ ସେହି ବ୍ୟାଧିକୁ ବୁଝି କଲେ^୨ ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିବାରେ ଅଭ୍ୟାସ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାଢ଼ାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସ୍ତୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ” । ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେ ତ କେବଳ ସ୍ୱାଧୀରକ ମାତ୍ର ।”

୧୩. (ମନଦେଇ) ଶୁଣ ! ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସ୍ତୃଷ୍ଟିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅନ୍ୟମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସ କର”, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମେ (ସେହିପରି) ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ଯେପରି ନିର୍ବୋଧମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ;” ମନେରଖ ! (ସେମାନେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହିଁ ନିର୍ବୋଧ ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. “ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି”ର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ଏପରି କଠୋର ମନୋଭାବୀୟତା ବିରୋଧୀ ଭୋକ୍ତା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସର୍ବ ବିଷୟ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ କି ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବାହାରି ପାରେ ନାହିଁ । ମଣିଷକୁ ନିଜ କର୍ମଫଳ ବେବଦ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିପାଏ । ଯଦିବ ମୋହର ମାରିବା ବିଷୟଟି ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିପ୍ରେତ ହୋଇଛି ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ଲହ କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଲୋକମାନେ ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଶାସ୍ତିର ଅଂଶବର ହୁଅନ୍ତି ।

୨. “ଅଳ୍ଲହ ସେହି ବ୍ୟାଧିକୁ ବୁଝି କଲେ”ର ଅର୍ଥ ଅଳ୍ଲହ ବରମାତା ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦଶନାମାନ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୁହଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କଲେ ଓ ଅଧିକ କପଟାଚରଣ କଲେ ।

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ①

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ②

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ③

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يُدْهِنُ سَاءَ مَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ④

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑤

إِنَّمَا أَنْتُمْ مُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ⑥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِنَّمَا أَنْتُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ⑦

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ତ (ଏହି ଗସ୍ତକର) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ;" ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଖଜ ନେତୃବୃନ୍ଦଙ୍କ ସହ ଏକାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ରୂପ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ, ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲୁ ।"

୧୬. ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ) ପରିହାସ ଲାଗି ଶାସ୍ତି ଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୁରାଚାର ମଧ୍ୟରେ ବିଭ୍ରାତ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ ।

୧୭. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସର୍ବପଥକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଚତୁର୍ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସତ୍ ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ପାର୍ଥବ ଲାଭ ହୋଇନାହିଁ କି ସେମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

୧୮. (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ) ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଅଟେ ଯେ କି ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ଚଢ଼ାଉ। ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ଆଲୋକିତ କଲା ପରେ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ଅପସାରିତ କରି ତାହାକୁ ଏପରି (ବହୁବିଧ) ଘନ ଅବକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ (ମୁକ୍ତିପଥ) ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୯. ସେମାନେ ବଧୂର, ମୁକ୍ତ ଓ ଅନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଫେରିବେ ନାହିଁ ।

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحُجَّتِهِمْ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيُطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا أَنَا مَعَكُمْ إِنَّا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٥﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْدُدْهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَعَت تِّيَارُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَّا يَبْصِرُونَ ﴿١٨﴾

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ ۖ لَهُمْ لَّا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

୧. ଆରବୀ ଭାଷାରେ 'ନାଭ' ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୁନାଫିକ ବା କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ତିତ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତ ପରିଣାମ ବିପରୀତ ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ଯୁକ୍ତରେ ଜୟଲାଭ କଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ବିଷମ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ସକଳେ କୌଣସି ପଥ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ଧ ରାତି ଏଣେ ତେଣେ ବିଭ୍ରାତ ହେଉଥିଲେ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆରବୀ 'ଛୁଲମତ' ଶବ୍ଦର ସର୍ବତ୍ର ବହୁ ବରନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଥିବାରୁ, ଏଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ଅର୍ଥସାପେକ୍ଷ ଛୁଲମତ ଶବ୍ଦ ଉଭୟ ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ଧକାରକୁ ବୁଝାଉଛି । ପାପ କଦାପି ପୂର୍ବରୁ ରହି ପାରେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପାପ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପାପକୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଲଭ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଲଭ୍ୟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ମୁନାଫିକ ବା କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବହୁବିଧ ବିପତ୍ତି ଓ ଦୁର୍ଲଭ୍ୟର କବଚିତ ହେବେ ।

୨୦. ଅଥବା (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଘନ) ମେଘମାଳାରୁ ସେହି ବୃଷି ସଦୃଶ ଯନ୍ତ୍ରରେ (ବହୁବିଧ) ଅନ୍ଧକାର, ବହୁନିନ୍ଦା ଓ ବିଦ୍ରୁଷ୍ଟ ଥାଏ ; ସେମାନେ ବହୁନିନ୍ଦା ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ କାନରେ ନିଜର ଅଙ୍ଗୁଳି ରଖନ୍ତି ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲୀ ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

୨୧. ବିଦ୍ରୁଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିକୁ ହରଣ କରି ନେବା ଉପରେ ; ଏହା ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝଲସି ଉଠେ, ସେମାନେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଆଲୋକରେ) ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅନ୍ଧାର କରିଦିଏ ସେମାନେ ଦଗ୍ଧାୟମାନ ହୋଇ ରହନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ଇଲା କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ପାରନ୍ତେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲୀ (ନିଜ ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

ଭୁ:୩

୨୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ତୁମେମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

୨୩. ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଶଯ୍ୟା ଓ ଆକାଶକୁ ଛାତ ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମେଘରୁ ବୃଷି କରାଇ ତହୁରା ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣ ସକାଶେ ନାନାଦି ଫଳ ଉତ୍ପାଦନଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ) ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ ।

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତ (ମହଲ୍ଲଦ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବଦାନ କରିଅଛୁ ଯଦି ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଥାଏ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହିପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଭିନ୍ନ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହାୟକଙ୍କୁ (ନିଜ ସହାୟତା ପାଇଁ) ଟାକ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ।

୨୫. କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ନ କର ଏବଂ (ଏହା) ତୁମେମାନେ କଦାପି କରି ପାରିବ ନାହିଁ— ତେବେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିର ଇନ୍ଦ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଥର ତହିଁରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷାକର, ତାହା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
السَّوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ①

يَكَادُ الْبَرُّ يُخْطَفُ أَبْصَارُهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَ
فِيهِ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِهِمْ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ③

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ④
وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ⑥ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ⑦

୧. ଏଠାରେ ପୁଣି ହେଉଛି ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥ ପଥରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାଟ ? ବହୁତ ପଥର ପିତ୍ତଳକୁ ବୁଝାଏ । ପିତ୍ତଳପୁରକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ଉପାୟ ଅବଦାନ କରନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ମର୍ମାନ୍ତକ ଫଳ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପଥରକୋଇଲା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି ଅଧିକ ତେଜସ୍ୱୀନ ହୋଇଥାଏ ।

୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନସବୁ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ରବୀତ ହେଉଅଛି ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉଦ୍ୟାନର ଫଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ କହିବେ, “ଏହା ତ ସେହି (ଆହାର) ଯାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା” ; ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା କେବଳ ଅନୁଗ୍ରହ ଥିଲା; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି^୧ ଥିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ (ତିର ଦିନ) ବାସ କରିବେ ।

୨୭. ମଣକ ସଦୃଶ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା ତା’ଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତର କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବାକୁ ଅଲ୍ଲା ଆଦୌ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ପ୍ରାପ୍ତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ଅଥଚ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବାରେ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଅଛି ? (ପ୍ରକୃତରେ) ସେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଜୋରାରୁ) ଦୁରୀ ଅନେକଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କୁ ସତ୍ ପଥ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେହି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନାର କରି ତାହା ଦୃଢ଼ାଭୂତ ହେଲା ପରେ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଲାଗି ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଛିନ୍ନ କରନ୍ତି ତଥା ପୃଥୁବୀରେ ବିଶ୍ୱଖିଳା ପୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ أُنْزِلَ لَهُمْ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ غَيْرٍ مُطَهَّرَةٍ ۚ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَ يَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَقُتُّونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ يَقُتُّونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

୧. ‘ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି’ର ଅର୍ଥ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣକର ଏପରି ସାଥୀଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିକଳା ହେବ ଓ ସେମାନେ ପୁଣି ସମ୍ପଦ ଲାଭ କରିବେ । ପବିତ୍ର ଜୋରାନରୁ ପୃଥିବୀ ସୁସମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ବସ୍ତୁ ନିଜ ସାଥୀ ବା ଯୋଡ଼ି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ, ପୃଥିବୀ ହେଉ ବା ନରା, ଏକ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏହି ଯୋଡ଼ି କେଉଁ ପ୍ରକାରର ହେବ ତାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଜଣା । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସେତେବେଳେ ହିଁ ସେ ଏ ସଂକ୍ରନ୍ତରେ ଜଣିପାରିବ ।

୨୯. (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ କିପରି ଅଲକ୍ଷ୍ୟକ (କଥା) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ରାବ କରୁଛ ? ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲ ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜା କଲେ ; ପୁଣି (ଦିନେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପକାଇବେ ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବେ, ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୩୦. ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ (ଅଲ୍ଲହ ହିଁ) ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ପୁଣି ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଓ ସାତଗୋଟି ଆକାଶ ସୂତ୍ରରେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ରେ ବାସ୍ତବିକତାକୁ ଭଲଭୁପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୪

୩୧. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ପୃଥିବୀରେ କଣେ ଖଲିପା ନିୟୁତ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ;” (ଏଥି ଉତ୍ତରରେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ସେଠାରେ (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଯେଉଁମାନେ କି ସେଠାରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ଓ ରକ୍ତପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତୁମର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଙ୍ଗେ (ସଙ୍ଗେ) ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ତୁମଠାରେ ସମସ୍ତ ମହାନତା ଥିବାର ସ୍ମାକାର କରୁଅଛୁ ;” (ଏଥି ଉତ୍ତରରେ) ଅଲ୍ଲହ କହିଲେ, ‘ତୁମେମାନେ ଯାହା ଜାଣ, ନାହିଁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଜାଣୁ ।’

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

୧. ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠ ବା ନରକକୁ ଯିବେ ବୋଲି ଯାଏ । ତା’ର ଘର ଓ ସ୍ବପ୍ନ କର୍ମର ପରିଣାମ ସ୍ବରୂପ ସେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ ସମୟ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠ ବା ନରକର ସ୍ଥାନ ଆସ୍ବାଦନ କରିଥାଏ । ଏହାପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ ଆସେ ଓ ସେ ସେଠାରେ ନିଜ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ହାସଲ କରେ ।

୨. ଜଣେ ଶାସକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖବର ବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରେ ନିଜର ଖବର ନିୟୁତ୍ତ କରିବାକୁ କହିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱାସୀୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଓ ରକ୍ତପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବେ ସେତେବେଳେ ଖବର ନିୟୁତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କ’ଣ ଅଲ୍ଲହ ଏକ ବିଶ୍ୱାସୀୟ ଓ ରକ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ-ସମାଜ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଦେବଦୂତମାନେ ପଚାରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ବା ସଜ୍ଜରତ ଆଦମଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷରେପ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ମାନବ ସମାଜର ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୂର୍ବଳତା ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଶୁଦ୍ଧତା ସାମନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଦେବଦୂତମାନେ ମନୁଷ୍ୟର କେବଳ ଦୋଷ ଦୂର୍ବଳତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି ସେ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଏପରି ଶକ୍ତି ଅଛି ଯଦ୍ବାରା ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ନିଜକୁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟ ରାଜରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିପାରିବ । ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଏଠାରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉକ୍ତି ‘ତୁମେମାନେ ଯାହା ଜାଣନାହିଁ ଆମେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣୁ’ ଯଥାର୍ଥ ।

୩୨. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲୀ) ଆଦମଙ୍କୁ ସକଳ ନାମ ଶିଖାଇଲେ ; ତା'ପରେ (ଅଲ୍ଲୀ) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବକ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ଠିକ୍ କହୁଥାଅ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ନାମ କୁହ ।"

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, "ତୁମେ ପବିତ୍ର, ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଶିଖାଇ ଅଛ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ତର୍କଜ୍ଞ ।

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أَتُبْنُونَ بِأَسْمَاءٍ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

فَالَوْ أَن سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

୧. ଆଦମଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ତାହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ପୃଷ୍ଠା ସମର୍ଥନ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆଦିର ପୃଥିବୀ ବିଶିଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠିତଳ ତଥା ସରାଫା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ରଚିତ କରିଛି । ଏବେକାର ମାନବ ସମାଜର ଆଦିପୁରୁଷ ଆଦମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପୃଷ୍ଠିତଳପ୍ରାପକ ଶିଳ୍ପକରି ପ୍ରଥମ 'କଫା' ହୋଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠିର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୬୦ ଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ସେ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବିଶିଷ୍ଟ ଜାତି ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବାର ଆବିର୍ଭାବ ଓ ବିରୋଧର ପ୍ରତିଷ୍ଠି ସେହିପରି ବିଶିଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠିତଳର ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଇପାରେ ଏବଂ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆଦମ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ଆଦମ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଭାଗ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି । ଏହି ଉପକଣ୍ଠେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ପ୍ରଣିଧାନଯୋଗ୍ୟ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ଲାଗିଥିବା ଆଦମଙ୍କର ସର୍ବନା କରିଛନ୍ତି ।

ଆଦମଙ୍କ ଜନ୍ମ ବେଳକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମାନ ମାନବ ସମାଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋପ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ପୁରାତନ ଗୋଷାର କେତେକ ଅଧିପତିତ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥାପି ଜାତିତ ଥିଲେ । ସୁତରାଂ 'ଅଲ୍ଲୀ' ଅଲ୍ଲୀ ଆଦମଙ୍କୁ ସେହିମାନଙ୍କ ଅଧିନାୟକ ତଥା ଏକ ନୂତନ ସନ୍ଧ୍ୟାବାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ଏପରି ଏକ ନୂତନାୟକ ସମାଜର କର୍ତ୍ତାଧାର ହୋଇଥିବାରୁ, ଆଦିର ମାନବ ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଆଦି ପୁରୁଷ ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରୁଛି । ତେଣୁ ଆଦମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାସ କରୁଥିବା ବିଷୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବା ପରେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ଆମେରିକା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଆଦି ମହାଦେଶର ଆଦିମ ଅଧିବାସୀମାନେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧର କି ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧର ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା 'ଅସମାଆ' ଅର୍ଥ ନାମସମୂହ, ଯାହା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ବୁଝାଇଛି । ଏହି ସବୁ ଗୁଣ ସମ୍ଭବରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କେବଳ ଅଲ୍ଲୀ ଶିଖାଇଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନ ତଥା ଅଲ୍ଲୀ ଓ ମାନବଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ହଜରତ ଆଦମ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ । ଏଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ସକଳ ଗୁଣ ସମ୍ଭବରେ ଶିଖାଦାନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଯଦୁରା ତାହାଙ୍କ ଅନୁରାଗମାନେ ସେହି ନାମ ମଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇଥାନ୍ତେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥାନ୍ତେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ନୀତିକ ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ।

ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି—ସରାଫା ହେବା ପାଇଁ ମାନବ ଜାତି ପକ୍ଷରେ ଏକ ଭାଷାର ଆବଶ୍ୟକତା । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲୀ ଆଦମଙ୍କୁ ଭାଷାର ନୀତି ନିୟମ ଶିଖାଇଲେ ଯାହାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ସେ ଭାଷା-ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ବୋଧ ହେଉଛି ସେହି ଭାଷା ଆରବୀ ଥିଲା । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ନାମକରଣ ତାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଓ ଗୁଣ ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

୩୪. (ଏହାପରେ ଅଜ୍ଞା) କହିଲେ, “ହେ ଆଦମ ! ସେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ କୁହ” ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ କହିବାରୁ ଅଜ୍ଞା କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଗୁଡ଼ିକ ଲାଗୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ସଜାଣ କର ଓ ଯାହା ଗୋପନ ରଖ ତାହା (ମଧ୍ୟ) ଲାଗୁ ।”

قَالَ يَادُمْ أَنْتَ لَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ (ସେ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ” , (ଯେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଇବ୍ନିୟା ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲା ତଥା ଅହଙ୍କାର ସ୍ୱତର୍ଜନ କଲା ଏବଂ ସେ (ପୂର୍ବରୁ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲା ।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

୧. ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ‘ କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମକୁ ଏହା କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛି ଓ ଯେଉଁ ବିଷୟ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ କୋକିଳାଙ୍କ ଚିତ୍କାର ଗୁଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମ ନ ଥାଇ ଆଦମ କିପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଆମେ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତିର ବିଶେଷତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣିପାରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ । ତେଣୁ ସେ ସେହି ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିନଥି । ଅତଏବ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ, ଆମର ଆନ ଯଥାର୍ଥ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୨. ଏଠାରେ ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସତବା’ ଅଟେ । ଆଦମ ରାଶିରେ ସହଚାର ଅର୍ଥ ଭୂମି ଉପରେ ମଥା ରଖି ଅଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ବା ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରବା । ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଆଜ୍ଞାପାତନ କରିବା । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦ୍ଦା କରିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତ ହେବା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସୋର୍ସା ଅଜ୍ଞାଙ୍କୁ ସିଦ୍ଦା କରିବା ଭାବି ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେହେତୁ ଅଜ୍ଞା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଅଜ୍ଞାଙ୍କ ମହିମା ପରିପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦ୍ଦା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇବ୍ନିୟା କୁହାଯାଏ— (କ) ଯେ ଅଜ୍ଞାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧାଭାବକୁ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ; (ଖ) ଯେ ପରୋପକାର କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ; (ଗ) ଯେ ନିଜର ସମସ୍ତା ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ; (ଘ) ଯେ ସପକଚାର ମାର୍ଗ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ; (ଙ) ଯାହାର ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗି ପଡିଥାଏ ; (ଚ) ଯାହାର ସୈର୍ଯ୍ୟତ୍ୱ ଘଟିଥାଏ ; ଓ (ଛ) ଯେ ସର୍ବଦା ବିବ୍ରତ ରହୁଥାଏ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ୧୧ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେଠାରେ ଇବ୍ନିୟା ଶବ୍ଦ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନତା କରାଇବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେଠାରେ ‘ସଜ୍ଜାବାନ’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗୁଡ଼େ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ବହୁତ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇବ୍ନିୟା କୁହାଯାଏ । ସଜ୍ଜାବାନ ଏକ ସାଧାରଣ ନାମ । ଇବ୍ନିୟାକୁ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜାବାନ ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇବ୍ନିୟାର ପ୍ରତିନିଧି ବା ଅନୁରାମା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇବ୍ନିୟା କୁହାଯାଇପାରେ । ସେମାନେ ଅସବ୍ଦ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ପକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥାନ୍ତି ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ କରିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କୁତ-ପ୍ରୋତାତ ତଥା ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ, ଜୀବନ୍ତ, ରୋଗ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ମଦ ବା କ୍ଷତିକାରକ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜାବାନ କୁହାଯାଏ ।

୩୬. ଏବଂ ଆମେ ଆଦମଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ହେ ଆଦମ ! ତୁମେ ଓ ତୁମ ପତ୍ନୀ (ଏହି) ଉଦ୍ୟାନରେ ବାସକର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଖାଅ କିନ୍ତୁ ଏହି ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ) ଯାଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ (ପରେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ) ସଇତାନ୍ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବୃକ୍ଷ) ଦ୍ଵାରା ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ (ସ୍ଵାଧୀନରୁ) ବିଚ୍ୟୁତ କରାଇଲା ଏବଂ ଏତୁପେ ସେମାନେ ଯେପରି (ଅବସ୍ଥାରେ) ଥିଲେ ତହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଇଲା ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “(ଏଠାରୁ) ବାହାରି ଯାଅ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟ ଏବଂ (ନିଜେଗଣ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୃଥିବୀରେ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ସମୟ ପାଇଁ ବାସକ୍ଷାନ ଓ ଜୀବନଧାରଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଅଛି ।”

فَنَزَلْنَاهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏହାପରେ ଆଦମ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ କେତେକ (ପ୍ରାର୍ଥନା ସମକ୍ଷାୟ) ବାଣୀ ଶିକ୍ଷା କଲେ ; (ତେଜସ୍ଵୀରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ) ସେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବୃକ୍ଷ ଦେଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବିପଦ ସମୟରେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନେଯାଆ ଓ ସେହି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

فَتَلَعَّىٰ آدَمُ مِنْ رِبِّهِ ۖ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

୩୯. (ଏହାପରେ) ଆମେ କହିଲୁ, “ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, (ଏବଂ) ମନେରଖ ଯେ) ଯଦି ପୁଣି କେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମଠାରୁ ବିଧାନ ଆସିବ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ବିଧାନର ଅନୁସରଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ସକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୁଟି ପାଇଁ) ଦଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا يَخَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا يَكْزُبُونَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଓ ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନୁକ୍ରମିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଗୋପ କରିବେ ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) ନରକବାସୀ ହେବେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଅଭାବ ଭାଷାରେ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାପ୍ରଦ ବୃକ୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନକୁ ‘ଜନ୍ନତ’ କହନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା ଜନ୍ନତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠ ନ୍ଦେହି କାରଣ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ କଦାପି ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯେବ ନାହିଁ (ସୁରା ଟିକର ଆୟତ : ୪୯ ଦୃଷ୍ୟତ) । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଜନ୍ନତ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ୟାନକୁ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ।

ହ:୫

୪୧. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା କୁପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମ (ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା) ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପାଳନ କର, ତା ହେଲେ ଆମେ ତୁମ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପାଳନ କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମକୁ, କେବଳ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ।

୪୨. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବାଣୀ)କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହା (ସୃଷ୍ଟିତ) ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ବାଣୀ) ଅଛି ଏହା ତାହାର ସତ୍ୟତା ସବ୍ୟସ୍ତ କରୁଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ (ସର୍ବ) ସ୍ୱଥମ ହୁଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନସ୍ତୁତିକର ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମକୁ, କେବଳ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ।

୪୩. ଏବଂ ଜାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କର ନାହିଁ କି ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ କରନାହିଁ ।

୪୪. ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କର ତଥା ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସ୍ମୃତି ଉପାସନାକାରୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କର ।

୪୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ୟ (କରିବା) ପାଇଁ କହୁଅଛ ଏବଂ ନିଜେ ନିଜକୁ ଛୁଇଁ ଯାଉଅଛ ? ଅଥଚ ତୁମେ (ଚୋରାଚ) ଗ୍ରହ ପାଠ କରୁଅଛ ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ତଥାପି) ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

୪୬. ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷର) ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ; ବିନୟା ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏହା ବାସ୍ତବିକ କଠିନ (କାର୍ଯ୍ୟ) ଅଟେ ।

୪୭. ଯେଉଁ (ବିନୟା) ମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ଓ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَآءِیْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ
وَ اَوْفُوا بِعَهْدِیْ اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاٰتِیْ فَاَرْهَبُوْا ۝

وَ اٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا
اَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰیٰتِیْ سُنًۢا قَلِیْلًا وَاٰتِیْ
فَاَتَّقُوْنَ ۝

وَلَا تَلِیْسُوْا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَ اَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝

وَ اٰتِمُّوْا الصَّلٰوةَ وَ آتُوا الزَّكٰوةَ وَ اِرْکَعُوْا مَعَ الرُّكْعٰتِ ۝

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَ اَنْتُمْ
تَسْأَلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

وَ اسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلٰوةِ وَ اِنَّهَا لَكَبِیْرَةٌ اِلَّا عَلٰی
الْخٰشِعِیْنَ ۝

الَّذِیْنَ یُطْعَمُوْنَ اَنْهُمْ مُّقْبِلُوْا رَبِّهُمْ وَ اَنْهُمْ اِلَیْهِ
رٰجِعُوْنَ ۝

୧. 'ଇସ୍ରାଈଲ' ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ସାବୁରଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଇସ୍ରାଈଲ ଶବ୍ଦରୁ ତିନି ଗୋଟି ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ ପାଏ : (କ) ସାବୁର (ଖ) ସାବୁରଙ୍କ ବଂଶଧର ଓ (ଗ) ଯେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ ଧର୍ମରାଜୁ ାସ୍ତି ବା ଜାତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'ବନି-ଇସ୍ରାଈଲ' ଶବ୍ଦ ଅଠଗୁଣିଶି ଥାନରେ ଓ 'ସବୁତ୍' ଶବ୍ଦ ନଅଟି ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଶବ୍ଦ ଜାତି ପାଇଁ ଓ ତେଣୁ ଶବ୍ଦ ଧର୍ମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

୨. 'ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ'ର ଅର୍ଥ ରୁହେଁ ଯେ ଅଳ୍ପ ପଇସା ନିଅ ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି-ଅଳ୍ପକ୍ଷର ବାଣୀ ସର୍ବଥା ଧର୍ମମୂଳକ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଯେ 'ଅଧିକ ମାୟାର କବଚିତ ହୁଅନାହିଁ କରଣ ଧର୍ମ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଅଟେ ।

୧୫୬

୪୮. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରିଥିବା କୃପାକୁ ଏବଂ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ।

୪୯. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରତିବଦଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା' ଚରପତ୍ର କୌଣସି ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ନାହିଁ କି ତା' ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର) କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫିରଝିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ କି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତି ନିକୃଷ୍ଟ ଧରଣର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ଛାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଏକ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

୫୧. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭାଜିତ କଲୁ^୧ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ଆମେ ଫିରଝିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

୫୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଗାଳିଶା ରାତ୍ରିର ପ୍ରତିକ୍ଷା କଲୁ ତାହାପରେ ତୁମମାନେ ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇ ବାହୁରାକୁ (ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ) ଗ୍ରହଣ କଲ ।

୫୩. ଏହାପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କଲୁ; ଯେପରିକି ତୁମମାନେ କୃତକ୍ଷମ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରହ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିଦର୍ଶନମାନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ସବୁପ୍ରସାମୀ ହେବ ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ ۚ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُصْرَفُوْنَ ۝

وَ اِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اِلٰ فِرْعَوْنَ يَّسُوْمُوْكُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَخَيُّوْنَ نِسَاءَكُمْ وَ فِىْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝

وَ اِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَا اِلٰ فِرْعَوْنَ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝

وَ اِذْ وَعَدْنَا مُوْسٰى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهَا وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝

وَ اِذْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى الْكِتٰبَ وَ الْفُرْقٰنَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝

୧. 'ଫିରଝିନ' କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ନାମ ନୁହେଁ । ମିଶରଦେଶର ନୀଳ ଉପତ୍ୟକାରେ ରାଜତ୍ବ କରୁଥିବା ରାଜାମାନେ ଫିରଝିନ ବା ଫାରୋ ନାମରେ ଅଭିହିତ ।

୨. ଇଜ୍ରା ସେଣ୍ଟି ଡକରାଣ୍ଟି ସମୁଦ୍ର ଶ୍ୟାମଲ ଅପସାରିତ ହୋଇଗଲା ଓ ହବରତ ମୁତା ଓ ବାଟ ଅନୁଚରମାନେ ସମୁଦ୍ର ପାର ହୋଇ ଭୁଲିଗଲେ । ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଫିରଝିନର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପାରିହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁଆର ଆସିବା ସମୟ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଜଳ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଜଳମନ୍ତ୍ର ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଅକ୍ଷୟ ଏହିପରି ଭାବେ ଭଜା ସମୟରେ ମୁସାଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ତଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇ ଗଣା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭାଜିତ କରିବା ବିଶୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୫୫. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ବାହୁରାକୁ (ଉପାସ୍ୟ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଗ୍ରହଣ କରି ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛ ; ସ୍ମୃତରା” ତୁମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରାଣଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କର ଏବଂ ନିଜେ ନିଜର (କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ) ସଂହାର କର ।” ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟେ” ; (ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହା କଲ) ତା ପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପୂର୍ବକ ପୁନଃ ମନୋନିବେଶ କଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୫୬. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦାପି ତୁମ କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ;” ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ଏକ ବିନାଶକାରୀ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହେଲ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସ୍ମୃତସ୍ଥରେ ନିଜ କର୍ମଫଳ) ଦେଖୁଥିଲ ।

୫୭. ତତ୍ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ବିନାଶ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ତୁତ କଲୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୫୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘମାଳା ଝୁରା ଛାୟା କରାଇଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ‘ମନ୍’ ଓ ‘ସଇଫ୍’ ପଠାଇଲୁ (ଓ କହିଲୁ), “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବ୍ରତ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ” ; ଏବଂ (ଆମାନ୍ୟ କରି) ସେମାନେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରୁଥିଲେ ।

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتَُوْبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاتَّبِعُوا أُنْفُسَكُمْ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

وَإِذْ قُلْتُمْ يَسُوسِي لَنَا تَوْحِيدَ لَكَ خَيْرٌ نَّرَىٰ اللَّهَ تَعَالَىٰ
فَاتَّخَذْنَاكُمْ الضُّعِفَاءَ وَانْتُمْ تَنْظُرُونَ ⑥

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑦

وَمَا ظَلَمْنَا عَلَيْكُمْ الْغَنَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَ
السَّلَوى كُلَّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ⑧

୧. ବାବ୍‌ବେଲ୍‌ ଅବୃଥାଧୀନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏକଦା ଉତ୍ତରାଫ୍ରାନ୍ସମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା— ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲ୍‌ ଆପଣା ଭାଇକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଧୁ ନିଜ ବନ୍ଧୁକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିବେଶୀ ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ହତ୍ୟା କରୁ । ତଦନୁସାରେ ଚିଲି ସହସ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ନିହତ ହୋଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । (Exodus 32 : 27-28) କିନ୍ତୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଅନ୍ୟତ୍ର ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଅବିଧି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ଚାକାଳୀ ଚାହାନ୍ତି ଆକର୍ଷିକ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁ’ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଏକ ଉଚିତ କର୍ମ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଏହା ଅସଂଯୋଜ୍ୟ । ଏହି ଘଟଣା ଏକ ଉପମା ମାତ୍ର । ଅତଏବ ଆମମାନଙ୍କ ନିଜତରେ ‘ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରିବା’ ଅର୍ଥ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବା ।

୨. ଅର୍ଥ- ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ମନସର ଅସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚାର ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିଲା ।

୩. ଅରବୀ ଗଣ୍ଡରେ ‘ମନ୍’ ଅର୍ଥ ଅବସ୍ଥୁର ବା ଘନ । ତେଣୁ ଯାହା ଅଳ୍ପକ୍ଷୟ ଦୟାକୁ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ମିଳେ ତାହାକୁ ‘ମନ୍’ କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ‘ସଇଫ୍’ ଚିରିର ପକ୍ଷୀ ଜାତୀୟ ଏକ ପକ୍ଷୀକୁ ବୁଝାଏ । ଏଠାରେ ଏହି ଆୟତ୍ତର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମରେ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ।

୫୯. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହିଲୁ, “ଏହି ସହରଟି ପ୍ରବେଶ କର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଖାଅ ଏବଂ ତୋହାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟାଦେଇ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିତମସ୍ତକ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କର ଏବଂ କୁହ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମେମାନେ ନିଜ (ପାପ) ଭାର ଲାଘବ କରିବା ପାଇଁ ମିନତି କରୁଅଛୁ” : ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସକଳ ଅପରାଧ ମାର୍ଜନା କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ସମୃଦ୍ଧି ଘଟାଇବୁ ।

୬୦. ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା (ସେମାନେ) ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କଥା ବଚକାଇ (କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି) ଦେଲେ ; ସୂଚରା ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ, ଆକାଶରୁ ଏକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କଲୁ ।

ରୁ:୨

୬୧. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ କଳରୀଷା କଲେ ଆମେ (ତାହାକୁ) କହିଲୁ, “ନିଜ ଯକ୍ଷରେ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ପଥରକୁ ଆଘାତ କର” ; ଫଳରେ ତହିଁରୁ ବାରଗୋଟି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ହେଲା, (ଓ) ସନ୍ତୋକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଘାଟକୁ ଚିହ୍ନି ନେଲେ ; (ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, “ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଖାଅ ଓ ପିଅ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସୀ ଦୃଷ୍ଟିକାରୀ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ ।”

୬୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥଳର ଖାଦ୍ୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବୁ ନାହିଁ ; ସୂଚରା ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି କେତେକ ଭୂମିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଥା- ପନିପରିବା, କାକୁଡ଼ି, ଗହମ, ମଶୁର ଓ ପିଆଜ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାବୁ” ; (ତେଣୁ ଅଜ୍ଞର) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିକୃଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ? ତେବେ କୌଣସି ସହରକୁ

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا اَوْ قُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَتَغَوَّا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ هَٰذَا وَاجِدْ فَاذْعُ لَنَا رَبَّكَ يُزِجْ لَنَا مِنَّا نَجَاتٍ اِلَى الْاَرْضِ مِنۢ بَقَرِهَا وَنَسَائِهَا وَفُؤُوسَهَا وَعَدْسَهَا وَبَصَلَهَا قَالَ اَسْتَبْدِلُوْنِ الَّذِي هُوَ اَرْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ

୧. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ମାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ମିଶର ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଦିନା ନାମକ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟ ଦେଇ କିର୍ମାନ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କେତେକ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ବସତି ଘାସନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତଜଙ୍ଗଲମଧ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଉପାଦାନତା ଦୂର କରିବା ସକାଶେ ସେହି ବସତି ମାନଙ୍କରେ କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ସେପରି କୌଣସି ସହର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଚାଲିଯାଅ ; ସେଠାରେ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଲୋଡୁଅଛ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ ;" (ତେବେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ସମୟ ପାଇଁ ଲାସ୍ତିତ ଓ ଅସହାୟ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ସ୍ଥିତିରେ ଭାବନା ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବା ଓ ସାମା ଲଘ୍ୱନ କରିଥିବା ହେତୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପାପ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧି) ହେଲା ।

୧୮

୨୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକରିଛନ୍ତି ଓ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି ତଥା ଖୁସିୟାନ ଓ ସାଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେ (ତେବେ) ଅଜ୍ଞାନ-ଠାରେ ଏବଂ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର (ଉପଯୁକ୍ତ) ପ୍ରତିପଳ ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅନ୍ତତଃ ତୁ ତି ପାଇଁ) ଦଶ୍ୱତ୍ୱ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁର (ପର୍ବତ)କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲୁ (ଏବଂ କହିଥିଲୁ) ଯାହା (କିଛି) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧାରଣ କର ; ଏବଂ ସେଥିରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ମନେ ରଖ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ ।

୨୫. ପୁନଶ୍ଚ (ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ପରେ ମଧ୍ୟ) ତୁମେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଗଲ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାନ କୁପା ଓ କରୁଣା ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥିତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତ ।

لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَصُرِبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءٌ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
يَأْتِي اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٩﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مِمَّا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تُتَّقُونَ ﴿٢٠﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧତା ବଶତଃ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଇଚ୍ଛୁକ ଆଦି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ଥା ପାପନ କରି ଓ ସତ୍ତ୍ୱ କରି ସମାଧାନ କରି ଯଦି ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗର ଆରମ୍ଭ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି- ସେ ଇଚ୍ଛୁକ ହୋଇଥାଉ କି ମୁସଲମାନ ହୋଇଥାଉ- କେତେକ ବର୍ଷର ସକଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ ଓ ପାଳନ କରିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଅନ୍ତତଃ କେବଳ ମୌଖିକ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୬୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ପରିଶ୍ରାମ) ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିଅଛ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଧାର୍ମାମାନଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ (ଥାଇ) ସବର୍ତ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାମାଜିକତା କରିଥିଲେ ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "ଦୃଷ୍ଟିତ ବାନର (ସ୍ୱଭାବର) ହୋଇଯାଅ ।"

୬୭. ସୁତରାଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ସେମାନଙ୍କ ସମସାମୟିକ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକମାନଙ୍କ) ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ (ସ୍ୱରୂପ) କରିଦେଲୁ ।

୬୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋ-ବଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ;" ସେମାନେ କହିଲେ, "କ'ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଅଛ ?" (ମୁସା) କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେପରି ମୃତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଯାଏ ସେଥିଭାବେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ଶରଣଭୀଷା କରୁଅଛି ।"

୬୯. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ସେ (ଗୋଛ) କିପରି ?" ସେ (ମୁସା) କହିଲେ "ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଏପରି ଏକ ଗାଈ ଯାହା ବୁଢ଼ା ରୁହେଁ କି ବାଲୁରା ରୁହେଁ, ବରଂ ତାହାର ମଝାମଝି ଓ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ; ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି ତାହାକୁ ପାଳନ କର ।"

୭୦. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ (ପୁଣି) ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ତା'ର ରଙ୍ଗ କିପରି ?" (ମୁସା) କହିଲେ, "ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ କସରା ରଙ୍ଗର ଏକ ଗାଈ, ତା'ର ରଙ୍ଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ସେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ ହୁଏ ।"

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾

وَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْهَبُوا
بِقِرَّةٍ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوءًا قَالِ اعْوِذْ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصَ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاتَّعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاحِشٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٧٠﴾

୧. ଇସ୍ରାୟୀଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବର୍ତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶନିବାରକୁ ପବିତ୍ର କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେଦିନ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଉପସନା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । (Exodus 20:11)

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ପୁଣି) ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ସେ (ଗୋରୁ) କିପରି ? କାରଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାରର (ସବୁ) ଗାଈ ଏକା ଭାଳି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ” (ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହେବୁ ।”

୭୨. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହୁଛନ୍ତି କି ସେ ଏପରି ଏକ ଗାଈ ଯେ କୁଆଁରେ ଯୋଗ ହୋଇ ହଜ କରେ ନାହିଁ କି ଜମିରେ ପାଣି ମତ୍ତାଏ ନାହିଁ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ଥସବକ ଓ ତା’ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ (ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ) ନାହିଁ;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ବାସ୍ତବତାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛୁ;” ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ ।

୭୩

୭୩. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା (କରିବାର ଦାବି) କଲ; ତା’ପରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା; ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଯାହା (କିଛି) ଗୋପନ କରୁଥିଲ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

୭୪. ତା’ପରେ ଆମେ କହିଲୁ, “ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ତା ସହିତ ଘଟୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଘଟଣା ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରି ଦେଖ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବ”; ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ମୂର୍ତ୍ତି (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରିବ ।

୧. ଏହା ଦବରତ ଇସ୍ରା(ଅର୍ଥାତ୍ ସିଣ୍ଡ)ର କୃଷିବିତ୍ ଘଟଣା ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ । ଏ ସଂସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ରା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ମୋଟର ପାଇଁ ସ୍ପେଲରେ କୃଷି ଉପରକୁ ଆଗେଇଣ କରିଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଇବ୍ରୁମାନେ ଧର୍ମ କରନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ରାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୃଷିବିତ୍ କରାଇ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସାତ୍ୟସତ କରି ଇସ୍ରାକୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଜର୍ଜିଜନସ୍ତରେ କୃଷ୍ଣରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପ୍ରଣୟାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଜର୍ଜିଜ ରହିପରେ ଏହା ଭବିଷ୍ୟତ ପୃଷ୍ଠରେ କେବଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରୁଛି । ଅତଏବ ‘ତୁମେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକଲ’ର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାର ଦାବି କଲ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ଉପାୟ ବତାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ ଧରଣୀ ଅନୁସାରେ ଯିଏ ମୃତ ଥିଲେ ବସୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ହେବାକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରନ୍ତି ।

قَالُوا اِنَّا لَنَارْبِكُ سِوَىٰ رَبِّنَا مَا لَهُ الْاَبْقَرُ تَشْبِهَةً
عَلَيْنَا وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْاَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا اِنَّنِ
يُحْيِي جَنَّتَ بِالْحَقِّ فَاَذْبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ فِيهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجُ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتَىٰ
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏହାପରେ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଗଲା; ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ପଥର ଭଳି ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ କଠିନ ଅଟେ; ଏବଂ ଏପରି କେତେକ (ପଥର) ଅଛି ଯହିଁରୁ ବସ୍ତୁତଃ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପାଟିଗଲେ ତହିଁରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହୁଏ; ଏ (ହୃଦୟ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଭୟରେ (କ୍ଷୋଭିତ) କରୁ କରୁ ନିପତିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ସେବିଷୟରେ କଦାପି ଅମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୭୬. ତେବେ ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! କ'ଣ ତୁମମାନେ ଆଶା କରୁଅଛ ଯେ ସେ (ଇହୁଦୀମାନେ) ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ମାନିନେବେ ? ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବୁଝିପାରିବା ପରେ ତା (ଅର୍ଥ)କୁ ବିକ୍ରୀ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏ କାର୍ଯ୍ୟର କୁପରିଣାମକୁ) ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୭୭. ଏବଂ ଯେବେ ଏ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଭେଟନ୍ତି ତେବେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଛୁ." ଏବଂ ଯେବେ ପରସ୍ପରକୁ ଏକାନ୍ତରେ ଭେଟନ୍ତି ତେବେ (ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷାରୋପ କରି) କହନ୍ତି, "ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରକଟିତ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଉଛ ? ଫଳରେ ସେମାନେ ତତ୍ପରା ଅର୍ଥାତ ନିଜ ଶ୍ୱାନ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିବେ; ତେବେ କ'ଣ ତୁମମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?"

୭୮. କ'ଣ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି ।

୭୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି) କେତେକ ନିରକ୍ଷର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କେତେକ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ବ୍ୟତୀତ (ନିଜ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଅତୁମ୍ଭାନ (ଉପରେ) ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسَوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ أَلْهَامٌ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ⑥

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْخَرِطُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ⑦

وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ تَالَوْا أَنِ اتَّخَذُوا لَهُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ إِلَهًا غَيْرَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِيْحَابُكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑧

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ⑨

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا وَإِنَّهُمْ لَآئِقًا يُظَنُّونَ ⑩

୮୦. ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ପହସ୍ତରେ ଗ୍ରହ ରଚନା କରନ୍ତି, (ଏବଂ) ପରେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ; ପୁନଶ୍ଚ (ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ସ୍ପହସ୍ତ ରଚନା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ (ମଧ୍ୟ ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ।

୮୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଅଳ୍ଲୁ କେତେକ ଦିବସ ବ୍ୟତୀତ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ଆମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଅଛ ; ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେ କେବେହେଁ ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବେ ନାହିଁ ; ଅଥବା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ କହୁଅଛ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କର (କୌଣସି) ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

୮୨. ବହୁତଥା ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପାପ ଅର୍ଜନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ସେମାନଙ୍କୁ (ତତ୍ତ୍ୱବିଗ୍ରହ) ପରିବେଷିତ କରିବ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ (ପଡ଼ି) ରହିବେ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସରକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରାମା ହେବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ (ତିରକାଳ) ରହିବେ ।

قَوْلٍ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَ إِلَيْهِمْ وَيُولِي لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ٥٠

وَقَالُوا لَنْ تَنْصُرَ النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتُخَذُ تُمُّ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٥١

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٥٢

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٥٣

ଭୂ:୧୦

୮୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅନ୍ଧାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କାହାରି ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ପିତା ମାତା, ଆତ୍ମା, ଅନାଥ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହେବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନୀତ ବ୍ୟବହାର କରିବ ତଥା ସୁରାଗୁରୁପେ ନମାଜ ପଠ କରିବ ଓ ‘ଜକାର’ ଦେବ, କିନ୍ତୁ (ଏହାପରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ ।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ٥٤

୮୬. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତପାତ କରିବ ନାହିଁ ଓ ନିଜେ ନିଜକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ) ସ୍ବଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବ ନାହିଁ; (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ସ୍ବାକାର କରିଥିଲ ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବଦା) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଆସୁଅଛ ।

୮୭. ତଥାପି (ଏପରି ଅଜ୍ଞାକାର ସତ୍ତ୍ବେ) ତୁମେମାନେ ହିଁ ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରୁଅଛ ଏବଂ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ବତ୍ତ୍ବ ପାଦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବା ସଙ୍ଗେ (ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁତ୍ବ) ସାହାଯ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରୁଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସ୍ବଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଅଛ. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ (ଗୃହରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅବୈଧ କରା ହୋଇଥିଲା; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ ଏକ ଅଂଶକୁ ବିଶ୍ଳାସ କରୁଅଛ ଓ ଅନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ଅବିଶ୍ଳାସ କରୁଅଛ ? ଅତଏବ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଇହ-କାଳରେ ଅପମାନ ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ? ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ନିଆଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଅମନୋରାଜା ନୁହନ୍ତି ।

୮୭. ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରକାର ବଦଳରେ ଇହକାଳକୁ ଅସ୍ତ୍ରାଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଲାଘବ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସକାର) ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଭ: ୧୧

୮୮. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଦାବ୍ବ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ଦେଇଥିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ଆମେ (ସେହି) ରପୁଲମାନଙ୍କୁ (ସାହାଯ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣ, ତାଙ୍କ ପରେ) ପଠାଇଥିଲୁ ଓ ମଣିଷମାନଙ୍କ ନନ୍ଦନ ଭସାକୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ସକାଶ୍ୟ ସମାକ୍ଷମାନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁରା ତାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ସ୍ବଦାନ କରିଥିଲୁ; (ମୋତୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲ) ତେବେ (ତୁମେମାନେ ହିଁ କୁହ) କ'ଣ (ଏ କଥା ଅସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ କି ?) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ରପୁଲ

୧. ଦେବଦୂତ ଜିହାଜ୍ଜାହର ଅନ୍ୟତମ ନାମ 'ରୁହୁଲ୍ ଲୁହୁସ' ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଅତ୍ମା ।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ ﴿٨٦﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرَيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدَاوَةِ وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أُسْرَى تَقْذِرُوهُمْ وَهُمْ مُعْذَمَرٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَنُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَفَقَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْبُتَ وَآيَدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ) ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିଲ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅସହଜ (ପ୍ରଦର୍ଶନ) କରିଥିଲ ? ସୁତରାଂ କେତେକ (ରହୁଲ)ଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲ ଓ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ।

୮୯. ଏବଂ ଆମକୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) କହିଥିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆବରଣ ଦ୍ଵାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଅଛି ; (କିନ୍ତୁ ତାହା ଏପରି) ଚୁପ୍ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ଵାସ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଖୁବ୍ ଜମ୍ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ।

୯୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଲ୍ଲହଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଏବଂ ଯଦିତ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଅଲ୍ଲହଠାରୁ) ବିଜୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଗଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଲେ ; ସୁତରାଂ ଏପରି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ରହିଅଛି ।

୯୧. ସେ ବିଷୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭିତ ଯାହାର ବିଳମ୍ବରେ ସେମାନେ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିନିମନ୍ତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ (କାହିଁକି) ଅଲ୍ଲହ ନିଜ ରକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୋପ ହିଁ ପ୍ରକୋପର ଭାଜନ ହେଲେ ଏବଂ ଏପରି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ।

୯୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, “ଅଲ୍ଲହ ଯାହା (କିଛି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵାସକର,” ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ ;” ଏବଂ ଏପରି କହି ସେମାନେ ତତ୍ପରବର୍ତ୍ତୀ (ବାଣୀ)କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ଏହା ସେହି ବାଣୀକୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ସତ୍ୟ (ସୂଚିତ) କରି (ସ୍ପଷ୍ଟ) ମଧ୍ୟ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସତ୍ୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହୋଇଅଛି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ପ୍ରେରିତ) ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ସକାଶେ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲ ?”

أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَتَفَرِّقُونَا كَذِبًا ۖ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَاثِبًا ۖ قَالُوا لَا يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ
فَنَسَبْنَا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا لَقَرُوا بِهِ ۖ فَذَعَدَا اللَّهُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٩١﴾

بِسْمَا اسْتَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا عَمَّا أُنزِلَ اللَّهُ
بَعِيًّا ۚ أَن يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۖ وَلِكُفْرٍ مِنْ عَذَابٍ
مُّبِينٍ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ أَنزَلْنَا لَهُمُ امْتِنُوا بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا نُونُ مِنْ
بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَكَفَرُوا بِمَا وَدَّوْا ۚ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۖ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ رُسُلَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

୯୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ମୁସା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ସେନାକୁ ପର୍ବତକୁ ଯିବା ପରେ ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ପୂର୍ବକ (ଅଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ବାହୁରାକୁ (ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ) ଗ୍ରହଣ କଲ ।

୯୪. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁର ପର୍ବତକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ; (ଏବଂ କହିଥିଲୁ) “ଆମେ ଯାହା ଜିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧାରଣ କର । (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ସମୋଧନ କରାଯାଉଥିଲା) ଏଥି ଉତ୍ତର ସେମାନେ କହିଥିଲେ “(ଅତି ଉତ୍ତମ) ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁଅଛୁ କି ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆମେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଅଛୁ ;” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ବାହୁରା (ଅର୍ଥାତ୍ ବାହୁରା ପ୍ରତି ପ୍ରମାଣ-ଭାବର ଉଚ୍ଛାଦ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟେ ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ଦାବି କରୁଅଛ) ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ଅଟେ ।”

୯୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ନିକଟରେ ପରକାଳର ନିବାସ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତେବେ ତୁମମାନେ ଯଦି ଏ ଦାବି ସମ୍ଭବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କର ।

୯୬. ଏବଂ ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ମନେରଖ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଯାହା ଜିଛି କର୍ମ ଆଗକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ କଦାପି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِّنْ بَعْدِهَا وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٤﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْعُوا ۚ قَالُوا سِعِينَا وَعَصَيْنَا
وَأَشْرَيْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ يَنْسَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيَّانَا نَكُفِّرُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٥﴾

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الذَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
دُونِ النَّكَاسِ فَمُتُّوا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَنْ يَتَذَكَّرَهُ أَدَدًا ۚ إِنَّمَا قَدَّمَ بِأَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁର ପର୍ବତର ପାଦ ଦେଶରେ ଠିଆ କରାଇଥିଲୁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ‘ମୁରାସିହା’କର (ଅଧ୍ୟାୟ ୩:୨୭ ଦୃଷ୍ୟତ) । ମୁରାସିହା ଅର୍ଥ ଧର୍ମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦେଇ ଅଲକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଉଚିତ ନ୍ୟାୟ ଗଣ୍ଠି କରିବା ।

୯୭. ଏବଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲିମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଲାଭାଦିତ ଥିବାର ପାଇବ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପରମାୟୁ ପାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ, ଅଥଚ ତାହାର (ଦୀର୍ଘ) ପରମାୟୁ ପ୍ରାପ୍ତି ତାହାକୁ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَلْيَحْذَرُوا أَحْصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ لَفَسَّ وَسَتْ وَهُوَ
يُزْجَرُ مِنْهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْمَرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

ରୁ: ୧୨

୯୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାରଣରୁ କିରାଜଲ୍ଲଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ)କୁ ତୁମ ହୃଦୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି ଓ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛି ତଥା ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛି ।”

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِإِبْرَاهِيمَ فَإِنَّهُ تَزَلَّهُ عَلَى قَلْبِكَ
يَاؤِذِنَ اللَّهُ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

୯୯. ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର, ତାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ସେବିତ ରସୁଲମାନଙ୍କର ତଥା କିରାଜଲ୍ଲ ଓ ମିକାଜଲ୍ଲଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ତେବେ ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ (ଏପରି) ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ।

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا
الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଏବଂ କିଏ ଏହା ଅସମାଚାର ନୁହେଁ ଯେ ଯେବେ ବି ସେମାନେ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଏହାକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲେ ; ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ବାସର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدٍ وَعَهْدًا ابْتَدَأَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ
أَلَّوْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ରସୁଲ ଆସିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଥିଲା ତାହାର ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ଅଟନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ସେହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନୂତନ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ନିଜ ପୃଷ୍ଠ ଦେଶକୁ ଏପରି ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ ଯେପରି ସେମାନେ (ତାହାକୁ) ଲାଗନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ أَنْ يَكْتُبَ
اللَّهُ دَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ଏବଂ ସେ (ଇବ୍ରାହୀମ୍)ମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁସରଣ କଲେ ଯାହାକୁ ସୁଲେମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ବ କାଳରେ ତୋହାଙ୍କ ରାଜତ୍ବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ସୁଲେମାନ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ନଥିଲେ; ବରଂ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବକ୍ତା-ମୁକ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଉଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ ବିଚାର ଅନୁସାରେ) ସେହି ବିଷୟର ମଧ୍ୟ ଅନୁକରଣ କରୁଥିଲେ) ଯାହା ବାବିଲୋନର ହାରୁତ୍ ଓ ମାରୁତ୍ ନାମକ ଦୁଇଜଣ ଦେବଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା; ଅଥଚ ସେ ଦୁହେଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରିକୁ (କିଛି) ଶିଖାଇ ନ ଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କହି ଦେଉ ନଥିଲେ ଯେ ଆମେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦୁ) ପରୀକ୍ଷା ସ୍ବରୂପ (ମୃତ୍ୟୁର ହୋଇ) ଅଛୁ; ତେଣୁ ସେ ସମୋତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ! ଦୁମେମାନେ ଆମ ଆଦେଶାବଳୀକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କର ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏ ଦୁହିଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ବିଷୟ ଶିଖୁଥିଲେ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ପ୍ରତି ଓ ପରାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଉଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଏହା ସ୍ବରା କାହାରି ଅନିଷ୍ଟ କରୁ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ (ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ) ଏମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତମାନେ) ଏପରି ବିଷୟ ଶିଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ଏମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ଅଥଚ (କୌଣସି) ହିତ ସାଧନ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ
مَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ
النَّاسَ السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ ۖ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ ۖ وَلَهُمْ فِي بَابِلَ
بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۖ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي

୧. ବହୁତ ଏ ଦୁଇଜଣ ଦେବଦୂତଙ୍କ ମାନବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଦୁହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧରଣର ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯହା ଫଳରେ ଜଣେ ମହିଳା ବିଶ୍ବାସ କଲାପରେ ସମ୍ପ୍ରଦୟର କୌଣସି ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟ ନିଜ ସ୍ବପ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ ବଦଳ ନଥିଲା । ଦେହପରି ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବିଶ୍ବାସ ଛାଡ଼ି କଲାପରେ ଯଦି ତା'ର ଛ ବିଶ୍ବାସ ଛାଡ଼ି ନ କରିଛି ତେବେ ସେ ନିଜ ସ୍ବପ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାୟିତ ରଖୁଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକେ କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ଉପଦେଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ କୌଣସି ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଘଟୁଥିଲା ।

୩. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ଇବ୍ରାହୀମ୍ମାନେ ଦୁଇଥର ଷଟ୍‌ସନ୍ଦ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଥର ସେମାନେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ବପ୍ନର ଗପ କହି ତାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେ ଦୁଇମାନ ଜଣେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ଓ ପିତୃକାମୁକ୍ତ । ତତ୍ ସହିତ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ବିଶ୍ବାସୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ସଫଳ ହେଲା ନାହିଁ ଓ ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ବିତାଡ଼ିତ ହେଲେ । ଦ୍ବିତୀୟ ଥର ସେମାନେ ହାରୁତ୍ ଓ ମାରୁତ୍ଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବାବିଲନ୍‌ର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଟ୍‌ସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଓ ମୋଦର ରାଜାମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଇବ୍ରାହୀମ୍ମାନେ ବାହରରେ ଉପାସିତ ହେଉଥିବାରୁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଥିଲେ । ଫଳରେ ଏହି ଷଟ୍‌ସନ୍ଦ ସଫଳ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାଗର୍ଭନ କଲେ । ସୁତରାଂ ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, କ'ଣ ସେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଟ୍‌ସନ୍ଦ କଲେ ସଫଳ ହେବେ ? ନା, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ରସୁଲ । ବହୁତ ପରାସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଭେଦିତ କରି ସେମାନେ ତିନି ଅବତାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ରାଜାଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ଘଟିଲା ଏବଂ ଇବ୍ରାହୀମ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।

ପଛା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ବିନିମୟରେ ନିଜକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ; ଆହା ! ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତେ କି !

୧୦୪. ଏବଂ ଯଦି ଏ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଠାରୁ (ମିଳିବ) ପୁରସ୍କାର ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ; ଆହା ! ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତେ କି !

ରୁ: ୧୩

୧୦୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମୋଧନ କଲାବେଳେ 'ରାଏନା' କୁହନ୍ତାହୁଁ, ବରଂ 'ଉନ୍-ନୁରାନା' କୁହ ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ କଥା (ମନେଇ) ଶୁଣ ; ଏବଂ (ମନେରଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୬. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବା ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ ନିଜତାକୁ କୌଣସି ସ୍ୱକାର ଜମାଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ (ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକାର ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ସ୍ତ୍ରୀଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ لَا يَمَسُّ مَا سُورُوا بِهِ أَنْفُسُهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقُوا لَآتَيْنَهُم مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾

مَا يَدْعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكَاءِ
أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾

୧. ଆରବ ଭାଷାରେ ଯଦି ନିଜ ପ୍ରତି ଜାହାଜି ଧ୍ୟାନ ଅବର୍ତ୍ତଣ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ 'ରାଏନା' କୁହନ୍ତାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେତେବେଳେ କୁହାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ପରପୁର ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ରାଏନା ଅର୍ଥ— ତୁମେ ଆମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବୁଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମୋଧୂତ ବ୍ୟକ୍ତି ପଦ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ରାଏନା ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଉନ୍-ନୁରାନା' କୁହାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମହାଭାଗ ! ଆମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ତଥା ଏପରି ରୀତିରେ କଥା କହନ୍ତୁ ଯେପରି ଆମେ ଶୁଣିପାରିବୁ । ଏହି ଆୟତରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ରାଏନା କୁହନ୍ତାହୁଁ । ସନବତ ୧୫୫୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ମନରେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାବନା ସମ୍ଭାରିତ ହୋଇପାରେ । ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ଓ ତୁମେ ପରପୁର ସମାନ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଉନ୍-ନୁରାନା କୁହ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବଢ଼ାଇ ରହିବ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଏନା ବା ଉନ୍-ନୁରାନା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଆମେ ଯେବେ କୌଣସି ବାଣୀକୁ ରଦ୍ଦ କରୁ ବା ବିପ୍ଳବ କରାଉ, ତେବେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉକ୍ତର ବା ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ (ବାଣୀ) ପୁନର୍ବାର (ସଂସାରକୁ) ଆଣି ଆଉ : କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇସ୍ତିଫାତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତେ ସକ୍ଷମ ?

୧୦୮. କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ମିତ୍ର ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୧୦୯. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ନିଜ ରାଜୁଲକୁ ସେହିପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେପରି (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କୁ ପଚରା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ (ତୁମେମାନେ ଭୁଲି ଯାଉଛ ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ବଦଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ତେବେ ବୁଝିନିଅ ଯେ ସେ ସରଳ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ।

୧୧୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଭଲରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ (ଜାତ ହୋଇଥିବା) ଈର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କରିଦେବେ ; ସ୍ୱତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଆଦେଶ ସେରାଶ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ଉପେକ୍ଷା କର ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତେ ସକ୍ଷମ ।

୧୧୧. ଏବଂ ନିୟମାନୁସାରେ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ ଜକାତଦିଅ ; ଏବଂ (ମେନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଆଗହୁରା ପଠାଇବ ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଇବ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ لَمْ تَعْلَم أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

لَمْ تَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١٠٨﴾

مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٩﴾
أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١١٠﴾

وَدَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا ۖ حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْتُوا وَاصْفَحُوا ۚ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١١﴾

وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଆୟତକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଏହାର ମର୍ମ ନୁହେଁ । ବରଂ ଏହାର ଅନ୍ତର ବାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ସେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅପସାରଣ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାହାଠାରୁ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଅଥବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତିର ମାଧ୍ୟମ ସ୍ୱରୂପ ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ଅନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକଟିତ କରାନ୍ତି ।

ବାକୀକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ କୌଣସି ଆୟତକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ଅନ୍ୟ ଆୟତ ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏହାକୁ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଆୟତ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଆୟତର ଅର୍ଥ କୋରାନ ଓ ଇଂତିହାର କୌଣସି ଅଂଶ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ସମାପନ ହେବ । ଅତଏବ ଆୟତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ହିଁ ପ୍ରାମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ଅଂଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଘଟେ ଅଲ୍ଲାହ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସେହିପରି ବା ତା'ଠାରୁ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଅବଗାଧ କରାଇବ । ଚତୁର୍ଥ ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଆୟତ କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଦ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୧୨. ଏବଂ ସେ (ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ) ମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବୁଝା ଅଭିଳାଷ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତାହା ହେଲେ ନିଜର ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର ।”

୧୧୩. (କୁହତ ଭଲ) ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ) ନାହିଁ କାହିଁକି ? ଯେ କେହି ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରେ ତାହାଲାଗି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅତୀତ ତୁଟି ପାଇଁ) ଦୟାହୀନ ହେବେ ନାହିଁ ।

ରୁ:୧୪

୧୧୪. ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ କୌଣସି (ସତ୍) ବିଷୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନାହାନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଇହୁଦୀମାନେ କୌଣସି (ସତ୍) ବିଷୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନାହାନ୍ତି; ଅଥଚ ଉଭୟେ ସେହି ଏକା (ତୈରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି; ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ସେହିପରି କହୁଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ରହିଛି କିମ୍ବା ମତ ଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମାମୁଂସା କରିବେ ।

୧୧୫. ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ (ହୋଇପାରେ) ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମସଜିଦମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯିବାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦିଏ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ; (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ଭୟଭୀତ ନ ହୋଇ ସେ (ମସଜିଦଂଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ ଅପମାନ ଓ ପରକାଳରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୧୬. ପୂର୍ବ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିବ ସେହି ଦିଗରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ବ ପାଇବ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତ ।

୧. ଏହି ଅଂଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଓ ପରେ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିବ ।

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُنْسِبُ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارَىٰ يُنْسِبُ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلْمِزُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَهُ
يَتَكَبَّرُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ هُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

୧୧୭. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି “ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ;” (ସେମାନଙ୍କ କଥା ଠିକ୍ ନୁହେଁ) ସେ ପବିତ୍ର (ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ) ବରଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର; ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ।

୧୧୮. (ଅତୀତର କୌଣସି ନମୁନା ବ୍ୟତିରେକେ) ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ରଷ୍ଟା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ (ସୃଷ୍ଟି) କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ସେ ସମ୍ପଦରେ ସେ କେବଳ ଏତିକି କହନ୍ତି ‘ହୋଇଯା’ , ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

୧୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତତ୍ତ୍ବ ବିଷୟରେ) ଅଜ୍ଞ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “ଅଲ୍ଲାହ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ) କଥା କହିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ?” ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଭଳି କହୁଥିଲେ ; ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ସମରୂପା ଅଟେ ; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାରର ନିଦର୍ଶନକୁ ସୃଷ୍ଟିକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ (କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକମାନେ ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି) ।

୧୨୦. ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ; ଏବଂ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୨୧. ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେ ଇସ୍ରାଈଲ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କେବେହେଁ ତୁମ ପ୍ରତି ସ୍ୱାଗତ ହେବେ ନାହିଁ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତା ;” ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ଏହି ଜ୍ଞାନ (ଲୋଭ) ପରେ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେନାହିଁ ।

୧୨୨. ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ସେମାନେ ତାହାର (ସେହିପରି) ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେପରି ତାହାର ଅନୁସରଣ କରାଯିବ କଥା ; ସେମାନେ ତହିଁରେ (ଦୃଢ଼) ବିଶ୍ବାସ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ବାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ كُلُّ لَهٗ فَنُتُوْنَ ﴿١١٧﴾

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا نَفَخَ اَمْرًا فَاِذَا هِيَ
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَا يَكْلِمُنَا اللّٰهُ اَوْ نَكْلِمُنَا
اٰيَةً كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُزَكُّوْنَ ﴿١١٩﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَنَذِيْرًا ۚ وَلَا تُسْئَلُ عَنْ
اَضْعَافِ الْجَبٰلِ ﴿١٢٠﴾

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتّٰى تَبٰیْعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنْ هٰدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهٰدِىُّ ۚ وَلَیِّنْ
اَتَّبَعْتَ اَهْوَاَءَهُمْ بَعْدَ الَّذِیْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَاِنَّكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّرٰی ۚ وَلَا تَصِیْرُ لَیْسَ

الَّذِيْنَ اٰتٰنَهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَتّٰى تَلَٰوٰتِهٖ اَوْ لِيْكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾

ରୁ: ୧୫

୧୨୩. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା କୃପାକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَ اٰنِيْ فَضْلَكُمْ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾

୧୨୪. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର (ଆଦେ) ସୃଷ୍ଟିବଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କୌଣସି ସକାରର) କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ତା'ପାଇଁ କୌଣସି ସୁପାରିଶ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿١٦﴾

୧୨୫. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କେତେକ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷା କରିଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଳନ କରିଲେ; (ତା'ପରେ ଅଜ୍ଞ) କହିଲେ, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଇମାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା) ନିଯୁକ୍ତ କରିବୁ;” (ଇବ୍ରାହିମ୍) କହିଲେ, “ଏବଂ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା ନିଯୁକ୍ତ କର”; (ଅଜ୍ଞ) କହିଲେ, “(ଆଜ୍ଞା, କିନ୍ତୁ) ଆମ ସ୍ତ୍ରୀଶୁଣି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।”

وَ اِذْ اٰتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُبِّيْهُ بِكَلِمٰتٍ فَاتَمَّهَنَّ ۚ قَالَ اِنِّيْ جَاعِلٌكَ لِلنَّاسِ اِمٰمًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ قَالَ لَا يَتَّبِعُ اٰمِرٌ عَهْدِيْ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿١٧﴾

୧୨୬. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି (କାବ) ବୃହତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଏକତ୍ରିତ ହେବା ସ୍ଥାନ ଓ ଶାନ୍ତିପାଠ ବୃଦ୍ଧ ଗର୍ବୁଥିବୁ ଏବଂ (ଆଦେଶ ଦେଇଥିବୁ କି) ‘ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଠିଆହେବା ସ୍ଥାନକୁ ନମାଜ ପାଠ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର’, ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସମାଈଲଙ୍କୁ ଚେତାବନ-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ

وَ اٰذْجَعَلْنَا الْاَيَّتْ مَثٰبَةً لِّلنَّاسِ وَاَمَّا وَاٰخِذًا
مِّنْ مَّقَامٍ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّٔ ۖ وَ عَهْدًا ۤاِلٰى اِبْرٰهِيْمَ

୧. ଏହା ଏପରି ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକଳତା ଏକତ୍ର ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀକ ବା ଯେଉଁଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଗଲେ ପବିତ୍ରସ୍ଥଳୀ ପୂରସ୍କାର ମିଳେ । ଏହା ‘କାବା’ ନାମରେ ପରିଚିତ । କେତେକ ହବିସର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ତଥା କୋରାନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ କାବା ପୂର୍ବ ପୃଷ୍ଠରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର ଭାବରେ ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ପରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ନିଜ ପୁତ୍ର ଇସମାଈଲଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏହାର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜେ ଓ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର ବୃଦ୍ଧ ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସମୟକ୍ରମେ ଏହା ଏକ ବିଷ୍ଣୁହାଳୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ବେଳକୁ ଏଥିରେ ୩୬୦ଟି ବିଗ୍ରହ ଥିଲା । ସମସ୍ତ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ବିଷ୍ଣୁ ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧକରି ସେ ପୁନର୍ବାର ଏହାକୁ ଏକ-ଅଜ୍ଞାନ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ଏହା ମନ୍ଦିରର ଅବସ୍ଥିତି । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜାତି ଓ ସହର ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାବା ଓ ମକ୍କା ଅତ୍ୟାବଧୂ ଦେହପରି ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଇ ନିରାପତ୍ତ ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ।

ବେଇଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଗୃହକୁ 'ତଫ୍ଫାଫ', 'ଏତକାଫ'*, 'ରୁକୁ' ଓ 'ସିକଦା' କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶୁଦ୍ଧ ପୂତ ରଖ ।

୧୨୭. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ) ଏକ ଶାନ୍ତିମୟ ସହରରେ ପରିଣତ କର ଏବଂ ଏହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷମରେ ତଥା ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ପକ୍ଷ ସ୍ଥାନ କର ; (ଏହାପରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ) କହିଲେ, “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଈ ସ୍ଥାନ କରିବୁ ; ପରେ ତାହାକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ନରକର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବୁ ; ଏବଂ (ଏହା) ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁପରିଣାମ ଅଟେ ।”

୧୨୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର। ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ଏହି ଗୃହର ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ (ତାଙ୍କ ସହିତ) ଇସମାଇଲ ମଧ୍ୟ (ଏବଂ) ଇସ୍ମାୟ କହୁଥିଲେ ଯେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ (ଏହି ସେବାକୁ) ଗ୍ରହଣ କର ; ତୁମେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।”

وَأَسْمِعْ لَكُمْ آيَاتِي لِلْعَالَمِينَ وَالْكَافِرِينَ
وَالزَّكَّاءِ السَّجُودِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

*. 'ଏତକାଫ' ର ଅର୍ଥ ଏକାନ୍ତରେ ଧ୍ୟାନମୟ ହେବା । ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର ବିଂଶ ଦିବସର ଅନ୍ତରାଳରୁ ସେହି ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମସଜିଦ୍ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଏକାନ୍ତବାସ ବ୍ରତ ଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା, କପ ଓ ଧ୍ୟାନ କରାଯାଏ । କେବଳ ଉପବାସ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରିପାରିବ । ଏପରି ଏକାନ୍ତବାସକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାଂସାରିକ ବ୍ୟସନ ଓ ବିଷୟ ବିଚାର ଦୂରେଇ ରହି କେବଳ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା, ନିଜର ଦୋଷଗୁଡ଼ି ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଗଣା କରିବା, ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କରିବା, ସାଧାରଣତଃ ଅତିରିକ୍ତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଆଦି ପୃଣ୍ୟକର୍ମରେ ନିଯୋଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ବ୍ରତ ଆତ୍ମ-ସୂଚି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ପରିସ୍ପଷ୍ଟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ଜୀବଦଣ୍ଡରେ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରଦାନ କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

ତଫ୍ଫାଫ, ରୁକୁ ଓ ସିକଦା ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ପାଇଁ ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ଏହି ଗୃହର ପ୍ରଥମ ନିର୍ମାତା କିଏ, ଏ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ହଦିସ, ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାଣ ଥାଏ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ ୩ର ଆୟତ ୯୭ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪ର ଆୟତ ୩୮ କୁ ଉକ୍ଷୟ କଲେ ଚଣ୍ଡାୟିତ ଯେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବହୁପୁର୍ବପୁରୁଷ ଥିଲେ । ଅତଏବ ଇବ୍ରାହିମ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କା'ବା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଂସାରର ପ୍ରଥମ ଗୃହର କିଛି ଅଂଶ ଧ୍ୱଂସକ୍ଷେପ ଆକାରରେ ରହିଥିଲା । ଅତଏବ ସେ ଏହାହିଁ ଉପରେ କା'ବା ର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

୧୨୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଦୁନରାୟ ମିନତି କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ତୁମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ (ଭକ୍ତ) କରି ଏବଂ ଆମର ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଏକ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମର (ଯଥୋଚିତ) ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ଶିଖାଅ ଏବଂ (ନିଜ) ଅନୁଗ୍ରହ ସହିତ ଆମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୧୩୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ପୁଣି ମିନତି କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ରସୁଲଙ୍କୁ ଆବିର୍ଭାବ କରାଅ ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ବାଣୀ ପାଠକରି ଶୁଣାଇବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ଶିଖାଇବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବେ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜ୍ୱଳବୃଦ୍ଧ ।”

ରୁ: ୧୬

୧୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ନିଜକୁ ବିନାଶ କରିଥାଏ ତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପରିହାର କରିପାରେ ? ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କୁ (ଏହି) ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଗଣ୍ୟ) ହେବେ ।

୧୩୨. ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ,” ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ତ (ଆଦ୍ୟରୁ) ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇସାରିଛୁ ।”

୧୩୩. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସେହିପରି ଯାକୂବ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ) ଏ ବିଷୟରେ ଚେତାବନା ଦେଲେ, (ଏବଂ କହିଲେ ଯେ), “ହେ ଆମର ପୁତ୍ରମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଧର୍ମକୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ; ପୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କଦାପି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କର ନାହିଁ ।”

୧୩୪. କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଯାକୂବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ? (ଏବଂ) ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମ ଅନ୍ତେ କାହାର ଉପାସନା କରିବ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମର ତଥା

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرْسِلْنَا مَتَا سَكَنَّا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٣٠﴾

رَبَّنَا وَإِئْتِ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣١﴾

وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَكِينُ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٢﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْغَلِيمِينَ ﴿١٣٣﴾

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يُبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَقْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَقْبُدُ إِلَهَكَ

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲ ଇତ୍ୟାଦି ପଦ୍ମଲଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ପଦ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଢ଼ା ନଗରରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ତୁମ ପିତୃ-ପିତାମହ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସମାଜିଲ ଓ ଇସହାକଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ, ଯେ କି ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ, ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାବତ୍ତ ଅଟୁ ।”

୧୩୫. ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି) ବିଲୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଯାହାକି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛ (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି କରୁଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କିଛି) ପରୋଧିବ ନାହିଁ ।

୧୩୬. ଏବଂ (କେଣ ତୁମେ ଶୁଣିଅଛ ଯେ) ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, “ଇବ୍ରାହୀ ବା ଖୁସ୍ତାନ ହୋଇଯାଅ, (ତାହାହେଲେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “(ଏପରି) ନୁହେଁ, ବରଂ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମକୁ (ଅନୁସରଣ କର) ଯେ କି (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ଆତ୍ମାଦୂତରୂପ ଥିଲେ ଏବଂ (ମନେରାଖ ଯେ) ସେ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଥିଲେ ।”

୧୩୭. ତୁମେମାନେ କୁହ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯାହାକି ଇବ୍ରାହିମ, ଇସମାଜିଲ, ଇସହାକ, ଯାକୁବ୍ ଓ (ତାହାଙ୍କ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ଯାହା କିଛି ମୁସା ଓ ଇସାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଓ (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଯାହା କିଛି (ଅବଶିଷ୍ଟ) ନବିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା (ଏ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ି ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ; ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ (କୌଣସି) ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ଆତ୍ମାବତ୍ତ ଅଟୁ ।”

وَاللّٰهُ اَبَاكُمْ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٥﴾

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَّا
كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تَسْأَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٦﴾

وَقَالُوا كُنُوْا هُودًا اَوْ نَصٰرَى تَهْتَدُوْا قُلْ بَل
مِّلَّةٌ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٧﴾

قُلُوْا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلَ اِلَيْنَا وَمَا اَنْزَلَ اِلَى
اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيٰعِصٰى وَاِلٰسَآءِ
وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوْتِيَ النَّبِيُّنَ مِنْ رَّبِّهِمْ
لَا نَفَرٌ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٨﴾

୧. ଯଦି ପ୍ରଥମ ଆବରବାସକୁ ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ବିଷୟ କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନୋହୁଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ବା ନବି ଆସିଥିବା ବିଷୟକୁ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଭାବେ (୩୫: ୨୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁତରାଂ “ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ”ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୁସଲିମ ଜିନ୍ଦଗି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପାର୍ଥକ୍ୟ-ଧାରା ବିଷୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏହାକୁ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦବ୍ୟବସ୍ଥା ସମାନ (ପବିତ୍ର କୋରାନ ୨: ୨୫୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୩୮. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେ ଲୋକମାନେ (ଏହିପରି) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶିକ୍ଷା) ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ତେବେ ଧରିନିଅ ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେମାନେ କେବଳ ବିଭେଦ (କରିବା) ପାଇଁ (ଅତି ବଡ଼) ଅଛନ୍ତି; ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ (ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ)ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ସେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୩୯. ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ (ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ) ଓ ଗୁଣାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ହୋଇପାରେ ? ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର (ହେ) ଉପାସକ ।

୧୪୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିଷୟରେ କଳହ କରୁଅଛ ଯଦିତ ସେ ଆମମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ) ପାକନକର୍ତ୍ତା ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ) ପାକନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାପର (ସମ୍ପର୍କ ରଖୁ) ଅଛୁ ।”

୧୪୧. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ଏହା) କହୁଅଛ ଯେ ଇବ୍ରାହିମ୍, ଇସମାଜିଲ୍, ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ୍ ଓ (ତାହାଙ୍କ) ସନ୍ତାନମାନେ ଇସ୍ଲାମ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଥିଲେ ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଧିକ ଜାଣ ନା ଅଲ୍ଲହ ?” ଏବଂ ତା’ଠାରୁ ବଳି ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ତା ନିକଟରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖେ ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଅପରିଷ୍କାତ ନୁହନ୍ତି ।

୧୪୨. ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି) ବିଳାମ ହୋଇଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛ (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କିଛି) ପଚାରିବ ନାହିଁ ।

فَإِنْ آمَنُوا بِبَشِيرٍ مَّا أَمْنُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٩﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ذَوْعُنْ لَهُ عِبَادُونَ ﴿١٤٠﴾

قُلْ اتَّخَذُنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤١﴾

أَمْ يَقُولُونَ إِنْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّا أَعْلَمُ أَمْرَ اللَّهِ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٣﴾

ଭାଗ-୨

୧୫୭

୧୪୩. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନେ ଯେଉଁ କିବଲା^୯ ଉପରେ (ପ୍ରଥମରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥିଲେ କେଉଁ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଚହ୍ନିଲୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲା ?^{୧୦} ଯେବେ ସେମାନେ ଏପରି କହିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ହିଁ ଅଟେ ; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ।

୧୪୪. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସରପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛୁ) ସେହିପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ (ଯଦ୍ୱାରା) ତୁମମାନେ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ହେବ, ଏବଂ ଏହି ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ହେବେ ; ଏବଂ ଆମେ ଏହି କିବଲାକୁ ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ (ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥିଲ କେବଳ ଏଥିସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲୁ ଯେ ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉଦନରେ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆକାସରୁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ (ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ମାନ) ଜାଣି ପାରିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏହି ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ କଠିନ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଏପରି ରୁହନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ; ଅଳ୍ପକ୍ଷ ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الْمَوْتِ كَانُوا عَلَىٰ اللَّهِ اَشْكُرُ وَاَلْغَرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٤﴾

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُوْنُوْا شٰهَدًا عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شٰهِيْدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعِ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ اِيْمَانَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَوُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾

୧. 'କିବଲା' - ପରିରକ୍ଷା ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୯. 'କିବଲା' ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟଣା ମଦିନାରେ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାରେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ କା'ବା ଓ ବୈତ୍ତୁଲ୍ ମୁକଦ୍ଦସ ଚାନ୍ଦ ସମ୍ମୁଖରେ ରହୁଥିଲା । ବୈତ୍ତୁଲ୍ ମୁକଦ୍ଦସ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କର କିବଲା ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଉଥିଲେ । ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମଦିନା ଆରମ୍ଭରେ କେତେମାତ୍ର ପରେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟମାନ ବା ଦୈବଦର୍ଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଥିଲା । ଫଳରେ ବୈତ୍ତୁଲ୍ ମୁକଦ୍ଦସ ଆଉ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଲା ନାହିଁ । ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅପରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିଆସିବାକୁ ଯେ କା'ବାର ନିକଟ କୌଣସି ବିଶେଷତ୍ୱ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପକ୍ଷ ହିଁ ଉପାସନାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଉଭୟ ସମାନ । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଫଳରେ ମନରେ ଏକତା ଓ ଶୁଦ୍ଧିକାର ଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ତାହା ମୁସଲମାନମାନେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପାଠ କରି ଥାଆନ୍ତି ।

୧୪୪. ଆମେ ତୁମର ଧ୍ୟାନ ବାରମ୍ବାର ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ତୁମକୁ ସେହି କିବ୍ଲା ଆଡ଼କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପଠାଇଲେନି କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ; ତେଣୁ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ୍' ପ୍ରତି ନିଜର ମୁଖ ବୁଲାଇ ଦିଅ ; ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ (ମଧ୍ୟ) ଆସି ସେହି ଆଡ଼କୁ ନିଜର ମୁଖ କର ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ (ଚୋରାଚର) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କିବ୍ଲା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଦେଶ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସେହିତ ଏକ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲହ ତାହା ପ୍ରତି ବଦାୟି ଅପରିସୀମା କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୪୫. ଏବଂ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ (ମଧ୍ୟ) ଆଣିବ ତଥାପି ସେମାନେ ତୁମ କିବ୍ଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ କି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ କିବ୍ଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି (ଗୋଷ୍ଠୀ) ଅନ୍ୟ (ଗୋଷ୍ଠୀ)ର କିବ୍ଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ) ଜ୍ଞାନ ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର ଅନୁସରଣ କରିବ ତେବେ ତୁମେ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖି ଦେବ ।

୧୪୬. ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଏପରି ଚିହ୍ନିତ ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜର ପୁରୁମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଜାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୪୭. (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କେବେ ହେଁ ସନ୍ଦେହୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୫୦. ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ-ନିରାମାଣେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ନଜରାନର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଏକଦା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧର୍ମଲଘନ କରିବା ସଙ୍କଳ୍ପେ ମଦିନା ଆସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ହଜରତ ଇଶ୍ରାକୁ ଶୁଭ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନକାରୀ ନକ୍ସତୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଉପାସନା କରାଯାଉଥିବାରୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ସେହିପରି New Testamentର ସ୍ୱହସନା 4:20ରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ ଯେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାମରି ଜାତିର ଲୋକମାନେ କେବଳେକେମିତ ଏକ ପାହାଡ଼ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଇହୁଦୀମାନେ କେବଳେକେମିତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିବ୍ଲା ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ ମତଭେଦ ଥିଲା । ଏହି ଆୟତରେ ଏ ବିଷୟରେ ସୁଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ କେହି ଜାହାଜି କିବ୍ଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

وَلَيْنِ آتَيْنَ الَّذِينَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كُلِّ آيَةٍ مَا تَبِغُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ آتَيْنَاهُمْ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْحُكْمِ إِنَّكَ إِذَا لَسْتَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَغْرُبُونَ كَمَا لَيَغْرُبُونَ آثَارُهُمْ ۚ إِنَّهُمْ قَرِيبًا مِنْهُم لَيَكْتُبُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

﴿١٤٨﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٩﴾

୧୫୮

୧୪୯. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ବ୍ୟକ୍ତିର) ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଲକ୍ଷ୍ୟଥାଏ ଯାହା ପ୍ରତି ସେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାଏ ; ଅତଏବ ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏପରି ହେଉ ଯେ ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାପରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଆଗେଇ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କର ; ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଯେନି ଆସିବେ ; ବାସବରେ ଅଲ୍ଲହ ଯୋହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେ ସବୁ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୧୫୦. ଏବଂ ତୁମେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜର ଧ୍ୟାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ' ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାବଳୀରୁ (ଆସିଥିବ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହାକିଛି (ମଧ୍ୟ) କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ କଦାପି ଅପରିଚ୍ଛାତ ନୁହନ୍ତି ।

୧୫୧. ଏବଂ ତୁମେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜର ଧ୍ୟାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ' ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଅ ପଛେ, ସେହି ଆଡ଼କୁ ନିଜର ମୁହଁ କର, ତାହେଲେ ଯେଉଁ ମାନେ ସେ (ବିରୋଧୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷାରୋପ କରା ନ ଯାଉ ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ସେ (ଅତ୍ୟାଚାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଆମକୁ

وَلِكُلِّ زُجَّةٍ هُوَ مَوْلَاهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥٠﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ۖ قَوَّلْ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥١﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ۖ قَوَّلْ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٢﴾

୯. କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ତାହାର 'ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ' ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ ବା ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମଧ୍ୟ କେବଳ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ଞ୍ଜୁଲ୍' ଅର୍ଥାତ୍ ବାହାରିବା ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ପାଇଁ ବାହାରିବା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ ଓ ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରାବାଧାୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ବପ୍ନ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବ । ତେଣୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ କା'ବା ବିଜୟ ତୁମମାନଙ୍କର ତରମ ଓ ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତଏବ ଏଠାରେ କା'ବା ବିଜୟ ସକଳେ ଇଫତିତ ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୦. ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରିବା ଏକ ଦୃଷ୍ଟିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ତେଣୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିବା ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ । ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚିବା କରିବା ସକଳେ ସେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତୁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ କା'ବା ବିଜୟ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ କେତେବିଧି ହେବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଭୟକର ; ଏହି ଆଦେଶ ଆମେ ଏଥିପକାଣେ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ ଦୋଷାରୋପ ନ କରନ୍ତୁ। ଫଳରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ଓ ତୁମେମାନେ ସତ୍-ପଥଗାମୀ ହେବ ।

୧୫୭. (ସେହିପରି ଭାବରେ) ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଜଣେ ରଫୁଲକୁ ସେରଣ କରିଅଛୁ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହ ଓ ତରୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ତୁମେମାନେ (ଆଗରୁ) ଜାଣି ନ ଥିଲ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ।

୧୫୮. ସୁତରାଂ ଯେବେ ଆମେ ଏସକାର ଅନୁଗ୍ରହଶାଳ ଅଟୁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ମନେ ପକାଅ, ଆମେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବୁ, ଏବଂ ଆମ ସ୍ଥିତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ଓ ଆମ ସ୍ଥିତି ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ରୁ: ୧୯

୧୫୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ, ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାଧନା ଦ୍ୱାରା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ଯ୍ୟଶାଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସାନ୍ତି ।

୧୫୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଏହା) କୁହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ମୃତ, (ସେମାନେ ମୃତ) ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ।

୧୫୬. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଭୟ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ (ଦ୍ୱାରା) ଏବଂ ଧନ, ଜୀବନ ତଥା ଫଳ ହାନି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ ; ଏବଂ (ହେ ରଫୁଲ !) ତୁମେ (ସେହି) ଧର୍ଯ୍ୟଶାଳମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ,

୧୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ (ମଧ୍ୟ) କୌଣସି ବିପଦ ଆସେ, ସେମାନେ (ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା କହନ୍ତି “ଆମେମାନେ (ତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ।

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَمْرِنَعِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيَكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٨﴾

﴿١٥٩﴾ فَادْكُرُوايَ اٰدَاكُمْ وَاَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوٓا ۚ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٠﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ ۚ بَلْ
أَحْيَاءُ ۚ وَلَكِنَّكُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٦١﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۚ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٢﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٦٣﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମହା ବିଜୟର ଦୃଶ୍ୟର ଦେଖ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କ କୃପାଦାନକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଅରବବାସୀ ଲବ୍ଧକାମ ଧର୍ମ ପ୍ରଦର୍ଶ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବା ପ୍ରବକ୍ତାଙ୍କ ମହା କଥା କହୁଥିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଧୂସ ହୋଇଯିବ । ମହା ବିଜୟର ସ୍ୱଳ୍ପକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଆବିନିଆର ପ୍ରବଳ ପରାଜ୍ଞା ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଆସୁହ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଧୂସ ବିଧୂସ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଫଳରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଉଚ୍ଚାର ରେଖାପଡ଼ି କରିଥିଲା । ତେଣୁ ମହା ବିଜୟ ପରେ ଲବ୍ଧକାମଧର୍ମର ପ୍ରକାର ଅରବବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଭାବରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଅଧିକ କାଳ ବିଜୟ କରିବାକୁ ଶ୍ରେୟସର ମନେ କଲେ ନାହିଁ ଓ ଲବ୍ଧକାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

୧୫୮. ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ସତପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୫୯. ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସଫା ଓ ମରୁଆ^୧ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବସ୍ଥିତ, ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଗୃହ (କା'ବା)ର ହଜ ବା ଉମ୍ରା କରେ ସେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ପାହାଡ଼) ମଧ୍ୟରେ ଦୂତ ଗତିରେ ଚାଲିବାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରେ (ସେ କାଣି ରଖୁ ଯେ), ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ଓ ସେହି ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୧୬୦. ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀକୁ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଉପଦେଶ ସମ୍ବଳିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ତାହାକୁ ଆମେ ଏହି ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟରେ ସୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି, ସେହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଅଭିଶାପଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ।

୧୬୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ) ସୁସ୍ମରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପୂର୍ବକ ଧ୍ୟାନ ଦେବୁ, ଏବଂ ଆମେ ନିଜ 'ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି' ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୬୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ବାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅବସ୍ଥା କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ତଥା ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବ ।

୧୬୩. ସେମାନେ ସେଥିରେ (ପଡ଼ି) ରହିବେ; ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତି) ଶାସ୍ତିକୁ କୋହଳ କରାଯିବ ନାହିଁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଶ୍ଚୟ ମାରିବାକୁ) ଅବସର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୧୬୪. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; (ସେ) ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ତ୍ରୀକରୁଣାମୟ ।

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَذَكَّرُونَ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۚ لَنَنَزَّلَنَّ حَاجَّ الْبَيْتِ أَوْ اعْتَصَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أُنزِلَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۚ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۖ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا ۖ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۖ اذْكُرْ ۖ إِنَّ إِلَٰهَنَا إِلَٰهُكَ ۚ وَٱلْأَوَّلُ أَحْسَنُ الْآخِرِ ﴿١٦٤﴾

୧. ସଫା ଓ ମରୁଆ ମଲ୍ଲା ସହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୁଇଟି ପାହାଡ଼ ।

୨. ମଦିନାର ଲୋକମାନେ ଏ ଭାଗରେ ବରାକୁରା କରିବାକୁ ଅବେଧ ମନେ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ବୁହାଯାଇଥିବା ବରାକୁରା କରିବାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ।

୧୬୫. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି, କ୍ରମାବଳରେ ଦିନ ଓ ରାତିର ଆଗମନ, ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଧରେ ଲାଭଦାୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହନ କରି ଗୁଳିତ ହେଉଥିବା ଜାହାଜମାନ, ଏବଂ ମେଘରୁ ଅଳ୍ପ ଯେଉଁ ଜଳବର୍ଷଣ କରାଇ ତାହା ଦ୍ଵାରା ମୃତପ୍ରାୟ ଭୂମିକୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାନ୍ତି ତଥା ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜୀବଜନ୍ତୁର ପ୍ରସାରଣ, ଏବଂ ବାୟୁର ସଂଗୁଳନ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମେଘମାଳାରେ (ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବାସ୍ତବିକ) ଜ୍ଞାନବତ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅନେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

୧୬୬. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ତୋତ୍ର ସଦୃଶ ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ (ହୁ) ସର୍ବାଧିକ ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏପରି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା (ସମୟ)କୁ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ପାରନ୍ତେ (ତାହେଲେ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ) ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମସ୍ତ କ୍ଷମା (ନିହିତ) ଅଛି ; ଓ ଅଲ୍ଲହ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୬୭. ଆହା ! ସେ ଲୋକମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ କି ! ଯେତେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବେ ଏବଂ (ଦୂରସ୍ଥରେ) ଶାସ୍ତିର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ସିଦ୍ଧିପାତ୍ର) ମୁକ୍ତିର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ (ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇଯିବେ) ।

୧୬୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କର) ଅନୁରାମା ଥିଲେ ସେମାନେ କହିବେ, "ଯଦି ଆମେମାନେ ଥରେ ମାତ୍ର (ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ) ଫେରି ଆସି ପାରୁ ତେବେ ଆଜି ଯେପରି ଏ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ନେତା) ମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେପରି ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତୁ" ; ଏହିରୂପେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ଦେବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ (ଫଳ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପେନ୍ଥା) ଦୃଢ଼ତାୟକ ଅଟେ ଏବଂ ସେମାନେ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ କଦାପି ବାହାରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا لَكَ كَفْرًا فَنُتَبَرَأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

ରୁ: ୨୧

୧୭୯. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେଥିରୁ ଯାହା ବୈଧ ଓ ହିତକର ଅଟେ (ତାହା) ଖାଅ ଏବଂ ସଜ୍ଜନର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ ; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୧୮୦. ସେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପାପ ଓ ନିର୍ଲଜ୍ଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୁମିମାନେ ଯାହା ଜାଣ ନାହିଁ ସେପରି ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ଗତନା କରି କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ।

୧୮୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଯାହା (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଅନୁସରଣ କର” (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହନ୍ତି “ନା, ଆମେମାନେ ସେହି ପକ୍ଷ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ କରୁଥିଲେ” ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କର କିଛି ବୁଦ୍ଧି ନ ଥିଲା କି ସେମାନେ ସତ୍ପଥରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉ ନ ଥିଲେ (ତଥାପି ସେମାନେ ଏହିପରି କହିବେ) ।

୧୮୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯେ ଏପରି ବସ୍ତୁକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ ଯାହା କେବଳ ଟଙ୍କ ଓ ଚିକ୍କାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଶୁଣି ପାରେ ନାହିଁ ; ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ବଧୂର, ମୂଳ ଓ ଅନ୍ଧ^୧ ; ସୁତରାଂ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୮୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ତାହାଧାରୀ ଖାଅ ; ଏବଂ ଯଦି ଭୁମିମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅଳ୍ପକ୍ଷର ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ତେବେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା (ମଧ୍ୟ) ଖାପୁନ କର ।

୧. ମନୁଷ୍ୟର ଚରିତ୍ର ଉପରେ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଚିପରି ହେବା ବିଧେୟ ସେ ଏହାକୁ ଲୁହାଯାଇଛି ଯେ-କେ ତାହା ହଜାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଧ ବା ଅଲଗାଭାବରେ ହେବ ଓ ଖୋରାଜ ଚୟନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ, ବିଶୁଦ୍ଧ, ହିତକର ତଥା ଶୁଦ୍ଧିକର ହେବ । ଦୂରୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୟ ସମୟେ ସବୁ ବିଶେଷରେ ବୈଧ ଖାଦ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥାଏ । ଅବଶେଷରେ ଖାଦ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଶାରୀରିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷତି କରେ ତାହା ବୈଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର ।

୨. ଅବଗା ମୁର ଶବ୍ଦ ‘ସନୟନ’ର ଅର୍ଥ କୌଣସି ପଦ୍ମକୁ ଟଙ୍କ ଦେବା । ପଦ୍ମ ନିଜ ମାନ୍ଦିକର ସ୍ୱର, ଶବ୍ଦ ବା ଟଙ୍କ ଶୁଣି ତା’ପାଖକୁ ଆସିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦ୍ମ ପ୍ରକୃତରେ ତା’ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ । ଏହି ଅଳ୍ପକ୍ଷ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପଦ୍ମ ସଦୃଶ । କାରଣ ସେମାନେ କିଛି ନ ବୁଝି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପରାଜ କେତେକ ନିଦିଷ ନାହିଁ ଆଦିକୁ ମର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ବିଷୟ ବୁଝାଇ ଦୁଃଖ ଶିଖାଏ । ତେଣୁ ତା’ର ଅଭିମାନମାନେ ବୁଝିବିଶୁଦ୍ଧ ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଆନ୍ତି ।

୩. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଶକ୍ତି ଓ ଦୃଢ଼ତା ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଅକାଳୀ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ କୁର୍ବମାନ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِنَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا مَّطْبُوعًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَفْبَيْنَا عَلَيْهِ آيَاتُهَا أَوْ لَوْ كُنَّا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الذِّبْذِيِّ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّوا بِكُمْ عَمَىٰ فَهْمُكُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا سَرَفْنَكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٢٤﴾

୧୭୪. ତେଣୁ ସେ କେବଳ ମୁର୍ଦ୍ଦାର, ରକ୍ତ, ଶ୍ୱକର ମାଂସକୁ ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତୁକୁ, ଯାହା ସହିତ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାମ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ, ରୂପମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କେ ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ନ କରି ବା ସାମାଜିକତା ନ କରି ଅଥଚ ନିରୁପାୟ ହୋଇ ଏ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲାଗି ବାଧ୍ୟ ହେବ ତା'ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ; ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୭୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଯାହା ଅଳ୍ପକ୍ଷ (ନିଜ) ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ (ମଧ୍ୟ)ରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ତାହା ବିନିଯମରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉଦର ମଧ୍ୟକୁ କେବଳ ଅଗ୍ନି ନିଷେପ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଥାବାଜା କରିବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବାସ୍ୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୭୬. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସତପଥ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସତ୍ ପଥକୁ ଏବଂ କ୍ଷମା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶାସ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି (ଯଜ୍ଞ) ସହ୍ୟ କରିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ ।

୧୭୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁ (ଦ୍ୱିତୀୟ) ହେବ ଯେହେତୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସତ୍ୟ (ସମ୍ମାନିତ) କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କଘନ୍ୟ ଧରଣର ଶତ୍ରୁତାରେ (ଲିପ୍ତ) ଅଛନ୍ତି ।

୧୭୭

୧୭୮. ରୂପମାନେ ନିଜର ମୁହଁ ପୂର୍ବ ବା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଫେରାଇବାରେ ବିଶେଷ କିଛି ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଷ୍ଟକ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ, ଅତିମ ଦିବସ, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ, (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ସବୁ ନବିଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ) ସ୍ତେମ କରିବା ହେତୁ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଳ୍ପନ, ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର, ପଥକ, ଭିକ୍ଷୁକ ତଥା ଜ୍ଞାତବାସୀମାନଙ୍କ (ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ) ପାଇଁ (ଆପ୍ରାଣ) ଧନ ବ୍ୟୟକରେ ଏବଂ ସୁଗାରୁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କଲେ, ଜକାର୍ ଦିଏ ଏବଂ—ଯେବେ ବି କୌଣସି ଅଜ୍ଞାନ କରେ— ନିଜ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٧٨

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٩

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْغَفْرِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ١٨٠

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ١٨١

لَيْسَ إِلَٰهٌ إِلَّا تَوَلَّوْا وَجْهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْإِثْمَ مِنَ اللَّهِ بِاللهِ وَيَوْمَ الْآخِرِ وَالسَّكِينَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَأَنَّ الْمَالَ عَلَىٰ حَيْثُ ذَوَىٰ الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَإِنَّ السَّيْلَ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَىٰ

ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ (ବିଶେଷତଃ) ଅଭାବରେ, ବ୍ୟାଧିରେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ହେ ପ୍ରକୃତରେ ପୁଣ୍ୟବୀର) ; ଏମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟବାଦୀ (ସାବଧ୍ୟ) ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଏମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମଜ୍ଞ ।

୧୭୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାନ ପରିମାଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନ୍ୟାୟ କରାଯାଇଛି ; ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ସ୍ୱାଧୀନ (ପୁରୁଷ) ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନ (ହତ୍ୟାକାରୀ)ଠାରୁ, ଏବଂ ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) କ୍ରାନ୍ତବାସ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି କ୍ରାନ୍ତବାସ (ହତ୍ୟାକାରୀ) ଠାରୁ ଏବଂ ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ମହିଳା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ମହିଳା (ହତ୍ୟାକାରୀ)ଠାରୁ ; କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ) ତାହାର ଭାଇ ତରଫରୁ କିଛି (ହତ୍ୟାକାରୀର କ୍ଷତିପୂରଣରୁ) କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯାଏ ତେବେ (ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟାଦ ତା'ଠାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହତ୍ୟାକାରୀର କ୍ଷତି ପୂରଣକୁ) ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଆଦାୟ କରି ପାରିବ ଏବଂ (ହତ୍ୟାକାରୀ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ (ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ଷତିପୂରଣ) ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବିଧେୟ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅବ୍ୟାହତ ଓ କରୁଣା ଅଟେ ; ପୁଣି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଏ ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ) ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ତା'ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୮୦. ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହି) ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ (ହେ) ଜୀବନ (ସାମଗ୍ରୀ) ରହିଅଛି ; (ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ଏଥି ସକାଶେ ଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ରକ୍ଷାପାଇପାରିବ ।

الزَّكَاةَ وَالْمُؤَنَ يَعْطَاهُمْ إِذَا عَهِدُوا وَالضَّيِّينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّى إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنْ عَتَدَىٰ لَكُمْ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾

୧. ଇସଲାମୀ ବିଧାନରେ ହତ୍ୟା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ତଥା ମଣିଷ ଜନନକୁ ପୁରୁଷର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରକାରେ ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧେ କ୍ଷମା ଦେଲେ ଅବସ୍ଥାନ ଉନ୍ନତି ହେବ ବା ତଥା ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରକାରେ ହେବ, କେବଳ ସେହି ଯୁଦ୍ଧେ କ୍ଷମାଦାନ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ । ଦେଶକୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପାଇଁ ଇସଲାମୀ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଶ୍ୟକତା ତଥା ଦୟା ଓ କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛି । ଆଜନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ପ୍ରକାର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଏବେ ବି ଅନେକ ଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଉପାଧି ଆଦୃତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାକୁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ।

୧୮୧. ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ଦେହ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ଯଦି ସେ (ମରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ଯାଉଥାଏ ତେବେ ପିତାମାତା ଓ ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନଙ୍କ ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଏକ ସମ୍ବୃତ୍ତି ଓସ୍ଥିତ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ କରାଯାଇଅଛି ; (ଏହ) ଧର୍ମଭାଗ ପାଇଁ (ଏକ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୮୨. କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଓସ୍ଥିତକୁ) ଶୁଣିବା ପରେ ବଦଳାଇ ଦିଏ ତେବେ ଏହି ପାପର ଭାରା କେବଳ ସେହିମାନେ ହେବେ ଯିଏ ଏହାକୁ ବଦଳାଇ ଥାଆନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉ(ଉ)ଅଛନ୍ତି ।

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا لِّلْوَصِيَّةِ لِّلَّذِينَ هُمْ لِأَوْلِيَائِهِمْ وَأَلْقَرَبِينَ بِأَمْوَالِهِمْ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଫକ୍ସରେ 'ଓସ୍ଥିତ' ବା ଲକ୍ଷାପତ୍ର କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସହ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଓସ୍ଥିତ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଏହି ଆୟତରେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଷୟ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥା'ନ୍ତା । ବସ୍ତୁତଃ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପଦ୍ଧତିର ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଏଠାରେ ଚାହିଦା କରାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର (4: 12-13) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅ'ଶ ବିଷୟରେ ସବିଷ୍ଟାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ କେତେକ ଟାଳାକାର ଏହି ଆୟତ ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା ମନେ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏହି ଆୟତର ଅପଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବନ୍ତେ ତାହା କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଏପରି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ 'ଓସ୍ଥିତ'ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା ଏକ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଧାରଣା । ଏହି ଆୟତ ଓ ଏହାର ପୂର୍ବପର ଆୟତମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ଏହା ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ଯୁକ୍ତକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁକ୍ତକାଳୀନ ଯାଏ ଓ ତା' ନିକଟରେ ପ୍ରଭୁର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଥାଏ ତେବେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଫକ୍ସରେ ଓସ୍ଥିତ କରିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ବାରା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପଦ୍ଧତିରେ ଅବଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ତଥାପଣେ ଯୁକ୍ତରେ ଯୁକ୍ତମାନେ ଭଲ ନେଇଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଦୁ'ବଦ୍ଦ ପଟ୍ଟନ ନ ଥାଇ ପାରନ୍ତି ବା ବାକ୍ସର ଅବଶେଷ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଥାଇ ପାରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିଷୟ ନ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଫକ୍ସରେ ଓସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ 4: 12-13 ଫଳରେ ଅବଶେଷ ହୋଇଥିବା ଅଧ୍ୟାୟ 5:107 ଅନୁଯାୟୀ ଅବଶମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତଳେ ସୁବକ୍ଷମାନ ଓସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଛି । ସୁତରାଂ ଏହି ଆୟତ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯିବା ବିଷୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ବ୍ୟବହାର 'ସମ୍ବୃତ୍ତି ପଦ୍ଧତି' କ'ଣ ? ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଧାନ (4: 12-13) ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କେତେକ ଅଧିକାର ଅଛି ଯାହା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଧାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହିଭଳି ଧାର୍ମିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୁବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ମନେ ହୁଏ । ଏପରି ଛକେ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଓସ୍ଥିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ଅଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବସ୍ତୁତଃ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାହେଉଛି ।

୧୮୩. ପୁନଶ୍ଚ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଓପିୟତକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପକ୍ଷପାତୀତା ବା ପାପର ଆଶଙ୍କା କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ସା କରିଦିଏ ତେବେ ତା'ପାଇଁ କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ: ୨୩

୧୮୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜା ରଖିବା (ମଧ୍ୟ ସେହିପରି) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହା) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା; ଫଳରେ ତୁମମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଦୂର୍ବଳତାଜନିତ ତ୍ରୁଟିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

୧୮୫. (ସୁତରାଂ) ତୁମମାନେ ରୋଜା ରଖି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାତ୍ରିତ ଥାଏ ବା ଯାହା କରୁଥାଏ ତେବେ (ତାହାକୁ) ଅନ୍ୟଦିନ ମାନଙ୍କରେ (ସେହି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା (ପୁରଣ) କରିବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତିପୂରଣ) ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ସେମାନେ (କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ) ଜଣେ (ଲୋକାଦି) ଦରିଦ୍ରଲୋକକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ବିଧେୟ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାପାଳନ କରି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଏହା ତା' ପକ୍ଷରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାଅ ତେବେ (ବୁଝିପାରିବ ଯେ) ରୋଜା ରଖିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୧୮୬. ରମଜାନ ମାସ ହେଉଛି ସେହି ମାସ ଯହିଁରେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ଯାହା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ (ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ) ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଯହିଁରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶମାନ ରହିଅଛି; (ଏପରି ପ୍ରକାଶମାନ) ଯାହା ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ପବିତ୍ର କୋରାନରେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ

مَنْ خَافَ مِنْ مُوَصِّ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّمَا مَعْدُودَاتٌ مَن كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ مَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

شَهْرَ مَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ

୧. ଏଠାର ଲଜ୍ଜାପତ୍ରକାରୀ ଓ ତା'ର ସେହି ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିତ୍ରମିତ୍ତା କରାଯିବ; ତୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ବା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜାପତ୍ରକାରୀ ଗୁରୁଥାଏ ବା ଯାହାର ପକ୍ଷରେ ସେ ଲଜ୍ଜାପତ୍ର କରିଥାଏ । ଲଜ୍ଜାପତ୍ରରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ତାହାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେଉଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପାପୋଷ୍ୟ ମିତ୍ରମିତ୍ତା ମଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜି କରାଯାଇ ପାରେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ତୃତୀୟାଙ୍କ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାପତ୍ର କରିଦିଏ କିନ୍ତୁ ତା'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ଅବଶ୍ୟକ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଅତି ଲଗଣ୍ୟ ହେବ ତେବେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ଲଜ୍ଜାପତ୍ରରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲେ ସେହୁରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ।

୨. ଗୁମରାଜୀ ବା ବ୍ୟସ୍ତତ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରେ ଅବଶ୍ୟକ ଉପଦାୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବ୍ୟସ୍ତତ୍ୱ ଆନ କରି 'ପିଦିୟା' ବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ସମ୍ପର୍କ ନୁହେଁ, ଅବଶ୍ୟକ ଲାଭା ଉପରେ ଲୋଭାତ୍ମକ ହୋଇଥିଲେ ଭିନ୍ନ କଥା ।

ରହିଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମାସରେ (ଯାହାତ ବା ଯାତ୍ରା ନଥାଇ ଗୃହରେ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିବ, ତା'ପାଇଁ ସେହି ମାସରେ ରୋଜା ରଖିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାତ ଥାଏ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥାଏ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ ; ଅଲ୍ଲୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ (ଏବଂ ତୁମମାନେ କଠିନତାରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି) ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେପଥ ଦେଖାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କର ; ଫଳରେ ତୁମମାନେ (ତାଙ୍କଠାରୁ) କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୧୮୭. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଯେବେ ଆମ ଭକ୍ତମାନେ ତୁମକୁ ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ଥଗ୍ନ କରିବେ ତେବେ (ହେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛୁ ; ସ୍ୱାର୍ଥନାକାରୀ ଯେତେ ବି ଆମକୁ ସ୍ୱାର୍ଥନାକରେ ଆମେ ତାହାର ସ୍ୱାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ ; ସୁତରାଂ ଆମର ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ବିଧେୟ, ଫଳରେ ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେପଥଗାମୀ ହେବେ ।

୧୮୮. ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଜା ରଖୁଥିବା ରାତ୍ରିମାନଙ୍କରେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ସକାଶେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ପ୍ରକାର) ପରିଧାନ (ସେତୁଣ) ଓ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ପ୍ରକାର) ପରିଧାନ (ସେତୁଣ) ; ତୁମମାନେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଡମନ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ; ତେଣୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ-ପୂର୍ବକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ (ଏହି ଅବସ୍ଥାର) ପ୍ରଧାନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ; ଅତଏବ ତୁମମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟାୟରେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ନିୟତ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାତର ଧଳାରେଖା କଳାରେଖାଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଦେଖାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ କର ଓ ପାନକର ; ତା'ପରେ (ପ୍ରଭାତରୁ) ରାତ୍ରିରେ ଆଗମନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଜା ସମାପନ କର ଏବଂ ଯେବେ ତୁମେ ମସଜିଦରେ ‘‘ଏତକାଫ’’ ପାଳନ କରୁଥାଅ ସେତେବେଳେ

مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَتُكْبِرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٨﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ﴿١٨٩﴾

أَجَلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الْقِيَامِ الزُّنْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتُمْ
لَكُمْ تَخْتَلَوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ فَالْنَّ بِأَشْرَوْهُنَّ وَاتَّبَعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَسْتَبِينَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الْقِيَامَ

୧. ଅର୍ଥ ଜଣେ ଅନ୍ୟର ସଂରକ୍ଷକ । ଜଣେ ଥିଲେ ଅନ୍ୟର ନାମରେ ଦୋଷଗୋପ କରିବାକୁ ଲୋକେ ଭୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ପରିଧାନ ଯେପରି ଶରୀରକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥାଏ ସେହିପରି ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପରର ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।

ସେ (ପରା) ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ (ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ) ସାମା ଅଟେ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକର ନିକଟକୁ (ମଧ୍ୟ) ଯାଅନାହିଁ; ଅଲ୍ଲହ ଏହିପରି ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଆଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଧ୍ୱଂସମୁଖରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବେ ।

୧୮୯. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟା (ଓ ପ୍ରତାରଣା) ଦ୍ୱାରା ଆପଣା (ଭାଇମାନଙ୍କ) ସମ୍ପର୍କକୁ ନିକଟିକ ମଧ୍ୟରେ (ମିଳିମିଶି) ଆତ୍ମସ୍ୱାଦ୍ କରିନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ଜାଣିଶୁଣି ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପର୍କର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଆତ୍ମସ୍ୱାଦ୍ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ (ଉତ୍କଳ ଗୃହେ) କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିନାହିଁ ।

ରୁ:୨୪

୧୯୦. ସେମାନେ ତୁମକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ “ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଓ ହଜ୍ଜ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସମୟ ପରିମାପକ ଅଟେ;” ତୁମେମାନେ ଗୃହର ପଶୁଚରାଦିଗରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ; ବରଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରକୃତ) ଧର୍ମ ପରାୟଣ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସଦର) ଦୁଆର ଦେଇ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର, ତା’ହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

إِلَى الْيَتِيمِ وَلَا تَبْشُرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عِلْفُونَ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

أَيْنَهُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ①

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا

إِلَى الْحَكَامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ

② وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ③

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِفُ لِلنَّاسِ

وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا

وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَآتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ④

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଂଶର ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅବେଶ କରାଯାଇଛି; ସେଥିରୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପର୍କ ବା ଜାମା ସମ୍ପର୍କକୁ ନିଜର ସମ୍ପର୍କ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ତଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ପୃଷ୍ଠା ନିଆଯାଉଛି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣାଯା ସମ୍ପର୍କର ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ସହିତ ସାଧନ କରେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର ସହିତ କରିଥାଏ । ଏଠାରେ ସମ୍ପର୍କ ଅର୍ଥ ସମାଜର ସମ୍ପର୍କ; କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

୨. ଶରବତାସମାନେ ହଜ୍ଜ (ତୀର୍ଥ) ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଆସିବା ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସେମାନେ କାହା ଚେଇଁ ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତରେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ । ଯୁଦ୍ଧାଂ ଏଥିପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବା ଉଚିତ ।

୧୯୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଲଘାବନ କର ନାହିଁ ; (ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲୀୟ ସାମାଜିକ ଲଘାବନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ସେମାନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٩١﴾

୧୯୨. ଏବଂ (ତୁମମାନେ) ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଅପଥା ଯୁଦ୍ଧରତ ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦିଅ ଯେଉଁଠାରୁ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ; କାରଣ (ଏପରି) ଉପଦ୍ରବ ହତ୍ୟା ଅବିଧିଆ ଅଧିକାରକ ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଦ୍ଦକିତ-ଏ-ହରାମର ଆଖପାଖରେ (ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଯୁଦ୍ଧ କରନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ (ନିଜେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ (ଆରମ୍ଭ) ନ କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ; ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ।

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبِضُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبِضُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ ۖ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿٩٢﴾

୧୯୩. ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲୀୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହାୟ କରୁଣାମୟ ।

فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٣﴾

୧୯୪. ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେପରି କୌଣସି ବିଦ୍ରୋହ ବାକି ନ ରହେ ଓ ଧର୍ମ ଅଲ୍ଲୀୟ ପାଇଁ ହିଁ ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇଯାଏ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ) ଅତ୍ୟନ୍ତାତ୍ମୀୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

୧. ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯେଉଁସବୁ ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏହି ଆୟତଟି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କେଉଁ କେଉଁ ସର୍ବ ସାଧନ, ଏହି ଆୟତରେ ସେ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି—

(କ) ଅଲ୍ଲୀୟ ପଥରେ ସ୍ଥାପିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକର ଅପସାରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷର ସ୍ଥାପନା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(ଖ) ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସୁଧାରଣ କରିବେ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(ଗ) ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଅସୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୁ ବିରତ ହେବା ପରେ ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ବୋଧ କରିବାକୁ ହେବ ।

୧୯୫. ପବିତ୍ର ମାସର* (ଅବମାନନା କଲେ ତାର) ସ୍ତୁତିଶୋଧ (ସେହି) ପବିତ୍ର ମାସ ରେ ହିଁ ନେବା ସମାଚାର) ଅଟେ; ଏବଂ ସକଳ ପବିତ୍ର ପଦାର୍ଥର (ଅବମାନନାର) ସ୍ତୁତିଶୋଧ ନିଆଯାଏ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଭୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ତା ଠାରୁ (ତାହାର) ଅତ୍ୟାଚାରର ସେତିକି ପରିମାଣ ସ୍ତୁତିଶୋଧ ନିଅି ଯେତିକି ପରିମାଣ ଅତ୍ୟାଚାର ଭୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି ସେ କରିଛି ଏବଂ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ଭୟ କର; ଏବଂ କାଣିଆଅ ଯେ ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ।

୧୯୬. ଏବଂ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ପଥରେ (ଧନ ଓ ଜୀବନ) ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ସୁହସ୍ତରେ (ନିଜେ ନିଜକୁ) ବିନାଶ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ହିତ ସାଧନ କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥେମ କରନ୍ତି ।

୧୯୭. ଏବଂ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ (ସତୋଷ) ପାଇଁ ହଜ ଓ ଉମରା ପାଳନ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କାରଣରୁ ହଜ ଓ ଉମରା କରିବାରେ ବାଧା ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଯାହାକିଛି କୁର୍ବାନି ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ (ତାହାକୁ ଜବେହ କର); ଏବଂ କୁର୍ବାନି (ପଶୁ) ନିଜ କ୍ଷୟ ସ୍ଥଳରେ (ନେ) ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଭୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ପବିତ୍ର ହୁଏ ବା ଯାହାର ମସ୍ତକରେ (ପୋଡ଼ା ଯୋଗୁ) ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥାଏ (ଏବଂ ସେ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରେ) ତେବେ (ଏଥିଯୋଗୁ) ରୋଜା, ଦାନ ବା କୁର୍ବାନି ସକାରର କିଛି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଯେବେ ଭୁମମାନେ ନିରାପଦ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବ ତେବେ (ସେତେବେଳେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜ ସଙ୍ଗେ ଉମରାର ଲାଭ ହାସଲ କରିବ ତେବେ ଯେଉଁ କୁର୍ବାନି ସହଜରେ ମିଳିବ (ତାହାକୁ କୁର୍ବାନି କରୁ); ଏବଂ ଯେ କିଛି କୁର୍ବାନି କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଏ ନାହିଁ ତା ପକ୍ଷରେ ହଜ (ସମୟ) ମଧ୍ୟରେ ତିନିଦିନ ରୋଜା ରଖିବା ଓ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ଭୁମମାନେ (ସ୍ବଗୃହକୁ ହଜରୁ) ସତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ସାତ ଦିନ (ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ) ରୋଜା ରଖିବାକୁ ହେବ;

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ١٩٦

وَاقْبَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْسِبُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٩٧

وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
فَعِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ زُسْكَ ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَسَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ

୧. ଛିଲକପ, ଛିଲହକ, ମୁହରମ ଓ ରଜବ, ଏ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ଯୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେୟକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଉମରା ବା ସ୍ବଗୃହ ଗର୍ଭସାହସର ମଧ୍ୟ ହଜ ସ୍ବତ ପାଳନର ବିଧି ଧ୍ୟାନ ଅନୁସ୍ଥାପନ ହେଉଥାଏ ! ଅବଶ୍ୟ ପଶୁବଳି ବାଧ୍ୟତାମୁକ ନୁହେଁ । ଉମରା ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ପାଳିତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ହଜ କେବଳ ଛିଲହକ ମାସରେ ହୁଏ ।

ଏହିପ୍ରକାର ଦଶ ଦିନ (ରୋଜା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; ଏ (ଆଦେଶ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଅଟେ ଯାହାର ପରିବାରବର୍ଗ ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ ନିକଟରେ ରହୁ ନ ଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଅଟେ ।

ରୁ: ୨୫

୧୯୮. ହଜ୍ଜ ମାସଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣାଶୁଣା ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି (ମାସ) ଗୁଡ଼ିକରେ ହଜ୍ଜ କରିବାକୁ ହୁକ୍ (ସଂକଳ୍ପ) କରେ ସେ (ମନେରଖୁ ଯେ) ହଜ୍ଜ (ଦିନମାନଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମୋଗ ସମକ୍ଷୟ କଥା କହିବା ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅସଙ୍ଗ କରାଯିବ ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କଳହ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକି ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟ) କର, ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ (ନିଶ୍ଚୟ) ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ନିଜ ସହ) ପାଟଥୟ ନିଅ ଓ (ମନେରଖ ଯେ) ଉକ୍ତ ପାଥେୟ ହେଉଛି ଧର୍ମଭାରତା ; ଏବଂ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ଆମକୁ ହିଁ ଭୟକର ।

୧୯୯. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ହଜ୍ଜ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ) ତୁମେମାନେ କୌଣସି କୃପା ଅନୁରୋଧ କରିବା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପାପ ନୁହେଁ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ 'ଅରପାତ' (ନାମକ ସ୍ଥାନ)ରୁ ଫେରିବ ସେତେବେଳେ 'ମସଅଲିଲ-ହରାମ' (ନାମକ ସ୍ଥାନ) ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯେପରି ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ସେହିପରି) ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲ ।

୧. ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲମାନ ଯେପରି ଚାହଁଯାନ୍ତା କରିପାରିବେ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଚାହଁଯାନ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନଗଦ ଧନ ନାହିଁ ସେମାନେ ପକ୍ଷରେ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ତାହାକୁ ସେଠାରେ ବିକ୍ରୟ କରି ବିକ୍ରୟ-ଲବ୍ଧ ଧନରେ ଯାତ୍ରାବ୍ୟୟ ବହନ କରିପାରିବେ । ଏହି ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ହେଲେ ଯେ ଏଠାରେ 'କୁପା'କୁ କେବଳ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟକାରୀଙ୍କର ଅର୍ଥାଭ୍ୟାସ କରିବା ଫଳରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ବିଷୟର ପରିସର ଘାଟିତ ହୋଇଯାଉଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଆଜି ଲବ୍ଧଲାଭ ଧର୍ମ ଏକ ଦୂରଦର୍ଶୀ ସମ୍ମୁଖରେ ହେଉଛି । ଚତୁର୍ଦିଗରେ ନାସ୍ତିକତାର ରାଜତ୍ବ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଅଧଃପତନ । ଉପକ୍ରମ ଧର୍ମର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରାକୃତ ମୁସଲମାନମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ, ଆଜି ସେ ସେମାନେ ସେଇଟି କରିପାରିବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଉନାହିଁ । ଅତଏବ ହଜ୍ଜ ବ୍ଲାଗ ସହ 'କୁପା' ବିଷୟର ସଂଯୋଗକରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ହଜ୍ଜ ସମାବେଶରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରନ୍ତୁ । ଫଳରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତାନ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁ କରି ଉନ୍ନତିର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ।

୨. ଅରପାତ ମସ୍ଜିଦ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସମତଳ ସ୍ଥାନ । ଏଠାରେ ଚାହଁଯାନ୍ତାମାନେ କିଛିଦୂର ମାସର ନକମ ଦିବସର ଅରାଧନାରେ ଉପାସନା ଆଦିରେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି ।

୩. ଏହା ଅରପାତ ଓ ମିନ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅରପାତରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ଚାହଁଯାନ୍ତାମାନେ ଏଠାରେ ଚାହିଁ ଯାପନ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ଏହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ମୁଦ୍ଦଲମ ।

لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي السَّجْدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفْعَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۚ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ الْتَقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٦﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ
فَإِذَا أَفْضَلْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ السَّعْيِ
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّنْ
قَبْلِهِ لَسَّ الضَّالِّينَ ﴿٢٧﴾

୨୦୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଲୋକମାନେ (ଫେରି) ଆସୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେହିଠାରୁ ଫେରିଆସ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୦୧. ପୁଣି ଯେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଉପାସନା ଶେଷ କରିବ ଅତୀତରେ ଯେପରି ନିଜର ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲୁ ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ତା ଅପେକ୍ଷା) ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ (କଲ୍ୟାଣ) ପ୍ରଦାନ କର ; ” ଏବଂ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨୦୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏହି) ପୃଥିବୀରେ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଓ ପରକାଳରେ (ମଧ୍ୟ) ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନି ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।

୨୦୩. ଏମାନେ ଯାହା (ପୁଣ୍ୟ) ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପୁଣ୍ୟର) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ତତ୍ପର ଅଟନ୍ତି ।

୨୦୪. ଏବଂ (ଏହି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁଳଦିନ ମଧ୍ୟରେ (ଚାଲିଯିବାକୁ) ତତ୍ପର ହୁଏ ତା’ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ପଛରେ ରହିଯାଏ ତା ପାଇଁ (ମଧ୍ୟ) କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; (ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଯେ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଜାଣିରଖା ଯେ (ଦିନେ) ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଆଯିବ ।

ثُمَّ أَيْضًا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفَرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۚ يَسْأَلُ النَّاسُ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ ۚ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ ۖ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ ۗ
لِئِنْ أَتَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

୧. ମୁରବଲ୍ଲୀଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟକର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ଚାଅଁସାତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମିଳା ଠାରେ ଚିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟକତା ହେଲେ ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ । ଯଦି କେଣ ଚାଅଁସାତ୍ତା ଚିନି ଦିନ ରହିବ ତେବେ ସେ ତତ୍ପର ଦିନ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହିବ । ଏପରି କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କେଣ ଚାଅଁସାତ୍ତା କେବଳ ତୁଳଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଫେରିଆସିପାରେ ଏବଂ ସେ କେଣ କେଣ ତୁଳଦିନ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଫେରିଆସିପାରେ ।

୨୦୫. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ (ମଧ୍ୟ) ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର (ଏହି) ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ କଥା ତୁମଙ୍କୁ (ଅନ୍ୟତ୍ର) ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ମନେ ହେଉଛି ଏବଂ (କଥା କହିବାବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି (ନିଷା) ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ କଳହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସର୍ବମୁଖ କଳହକାରୀ ।

୨୦୬. ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟା (ସୃଷ୍ଟି) କରିବା ପାଇଁ ତଥା ପଦ୍ମ ଓ ଜୀବଜଗତକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ (ସମଗ୍ର) ଦେଶରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥାନ୍ତି ଅଥଚ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୦୭. ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର”, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣିମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦୀପନ କରାଏ; ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକ (ହିଁ) ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅବିଶୟ ମନ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ।

୨୦୮. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପ୍ରାଣିଭାବନା ହେବା ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନକୁ (ମଧ୍ୟ) ବିକ୍ରୟ କରିଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ (ନିଜର ଏପରି ନିଷାପର) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ।

୨୦୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହୁବ୍ବିତାର (ପରିସର) ମଧ୍ୟକୁ ଆସ ଓ ସଜ୍ଜନର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ସକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୨୧୦. କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପଦ-ସ୍ଥଳନ ଘଟେ ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୧୧. ସେମାନେ ଏହାଛଡ଼ା ଆଉ କ’ଣ (ବିଷୟ) ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ମେଘର ଛାୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ସେହି ବିଷୟକୁ ମାମା’ସା କରିଦେବେ ? ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଏ ।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُغْنِيكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قُلُوبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ۝

وَإِذَا تَوَلَّى سَلَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ إِلَهَ الْبَعَادِ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالسَّيْبَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ۝

୧. ‘ମେଘର ଛାୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ’ ବାକ୍ୟଟି କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଉଛି । କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରସ୍କରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବାର ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ରୁ: ୨୭

୨୧୨. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଚିକିତ୍ସା) ପଚାର ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେ ସକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର (କୌଣସି) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ (ଓ ସେ ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ବୁଝିପାରିବା ପରେ) ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଏ ତେବେ (ସେ ମନେରଖୁ ଯେ) ଅଜ୍ଞାନ (ମଧ୍ୟ) କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାରୀ ।

୨୧୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣନକୁ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ (ଏହା ବୁଝିନରେ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କୟାମର୍ତ୍ତ ଦିନ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସ କାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଲାଭ କରିବେ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ଦିଅନ୍ତି ।

୨୧୪. ମାନବ- ସମାଜ ଏକ (ସେମି- ମନୋଭାବସମ୍ପନ୍ନ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା; ପରେ ଅଜ୍ଞାନ ନବିମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଭାବରେ ସେରକ୍ଷ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ; ଯଦ୍ୱାରା ସେ (ଅଜ୍ଞାନ), ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରିଦେବେ; କିନ୍ତୁ (ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ) ସକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଆସିବା ପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ

سَلَّ بَنِي إِسْرَآءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٣﴾

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْيَوْمَ الَّذِينَ نَبَاوُ الْيَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَاللَّهُ يَزِدُّكَ مِنْ نِشَاءٍ بَعْدَ حِسَابٍ ﴿٢١٤﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيُخَكِّمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ

୧. ଏଠାରେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମତକେତର ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ରହୁଥିବା ଆଦିଆ'ଣି । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ମତକେତରୁ ଗୁଣିଯାଇ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁତା କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେଉଁ ଜାତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହିନ୍ଦୁ-ପାଥକ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାବାଜ୍ଞା ପ୍ରୋତ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ ସେହି ଜାତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହାକୁ ପ୍ରକଟ ବିରୋଧ କରେ । ସେମାନେ ଶତ୍ରୁତା ଆଚରଣ କରିବାରେ ଏପରି ଭରସା ପଞ୍ଜି ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର କଳ୍ପାୟ ଥିବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି, ଏଥିପ୍ରତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟ କରିଥାନ୍ତି, ଏ ବିଷୟକୁ ଗଭୀରଗଭୀରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଘଟ ବିଶେଷରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ'ଦା ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେମାନେ ଭାବିବାନ୍ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନେ ଭାବିବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ବେଶ୍ ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସୀୟ ଜଣକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବେ ଏଥିରେ ବିକେମାନ୍ତ ଦେଇ ନାହାଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଜ୍ଞାନ ସେହି ସଂଖ୍ୟାଭିମୁଖୀଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜାତି ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତପୁରସ୍କାର ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିୟୁତ କରନ୍ତି । ଏକ ହରିଦରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ନିମ୍ନମତେ ଅଛି— 'ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ନରକରେ ରୋଟିଏ ଘର ଓ ବୈରୁଷର ରୋଟିଏ ଘର ଥାଏ । ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଅଜ୍ଞାନ ତା'ର ବୈରୁଷରେ ଥିବା ଘର ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଇଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ବ୍ୟକ୍ତିର ନରକରେ ଥିବା ଘରକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀତକୁ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି ।' ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିନା କାରଣରେ ଅବସ୍ଥା କରିଥିବାକୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ରୋଗିଥିବାକୁ ଅଲ୍ଲହ ସକଳ ପୁଣ୍ୟବରକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ସକାଶେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଓ ବିଶ୍ୱାଦୀନତା ହେତୁ ଏ ଗ୍ରୋହ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ; ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୨୧୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବିଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର) ଅବସ୍ଥା ଆସି ନ ଥିବ। ବେଳେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଚାଲିଯିବ ? ସେମାନଙ୍କୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ପାତା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ (ମଧ୍ୟ) କରାଯାଇଥିଲା। ଯଦ୍ୱାରା (ତତ୍କାଳୀନ) ରସୁଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହି ଉଠିଥିଲେ ଯେ କେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ? ମନେରଖ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଆଗତ-ପ୍ରାୟ ।

بُعَيَّا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لَنَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآٰذَانِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَّشَآءُ ۗ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٥﴾

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَنْ يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمِلًا ۚ وَالْضَّرَآءُ وَزُلْزُلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ آمَنُوْا مَعَهُ مَتَّعَ اللّٰهُ اِلَآ اِنْ نَصَرَاللّٰهُ فَرِيْبٌ ﴿٢١٥﴾

୧. ଅବତାର ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିପତିତ ହେଉଥିବା ବିପତ୍ତିର ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଠାରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତେବେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ବରଂ ଇଚ୍ଛାକରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅକଥାୟ ଯାତନା ଦିଅନ୍ତୁ; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଅଧିକତମ ଥିବୁ ବୋଲି କହୁଥିବେ ଓ ଆମର ସହାୟତା ଲୋଭୁଥିବେ । ଫଳରେ ଆମ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଅଭିଯୋଗ ଶାନ୍ତି ସହଯା ଉପନୀତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ହୋଇଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ବିରୋଧୀମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବେ, ସେମାନେ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶୁଖିଲା ଶୁଖିଲା ଅସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯା। ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ କଷ୍ଟକଷ୍ଟ ଯା। ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅନେକ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

୨୧୭. ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ (ସେମାନେ) କ'ଣ ବ୍ୟୟ କରିବେ ? ତୁମେ କୁହ "ଯାହାକିଛି ଉତ୍ତମ ଧନ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛ ତହିଁରେ ପିତାମାତା, ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଅନାଥ, ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ପଥୁକମାନଙ୍କର (ପ୍ରଥମ) ଅଧିକାର ଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲଗୁଡ଼ିଏ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।"

୨୧୭. (ରକ୍ଷାତ୍ମକ) ଯୁଦ୍ଧକରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଅଛି, ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ; ଏବଂ (ଏହା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ତୁମେମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିତକର ହୋଇପାରେ ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ) ଯେ ତୁମେମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅହିତକର ହୋଇପାରେ ; ଏବଂ (ଏ ବିଷୟ) ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି (କିନ୍ତୁ) ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا أُنْفِقُ مِنْ خَيْرِ ثَمَرِ الدِّينِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالسَّكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَنِ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَنِ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ سُوءٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ—

(କ) ଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାନା ନାହିଁ ; ନିଜ ଶକ୍ତି ମୁତାବକ ଦାନ କର ।

(ଖ) ଯାହା ଦାନ କରାଯିବ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇଥିବ ।

(ଗ) ଧନ ଯଥାର୍ଥ ଉପାୟରେ ଉପାଦିତ ହୋଇଥିବ; ତାହା ଏପରି ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବ ଯାହା ପାଉଁଶେ ଦାନସ୍ଥାପନା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ହେବ । କଣେ ପରିଷ୍କୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁରୁଷା ଶିକ୍ଷା ଶୋଭା ବା କୁର୍ତ୍ତା ଦାନକଲେ ଅଥବା ପରେ କୁଟି ଅଳଙ୍କାରରେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦାନ କଲେ ତାହା ଦାନ ବୋଲାଯାଏ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେହିପରି ପରାଧୀନ ବୈଧ ଅଟେ ତଥାପି ତାହା ଦାନଗ୍ରହଣୀୟ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦାନର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

(ଘ) ଯଦି କଣେ ଚୋରି ବା ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଅଥବା ଭାଷ୍ଟ୍ର ନେଇ— ସେପରି ଧନ ଯେତେ ଅଳ୍ପ ହେଲେ ମଧ୍ୟ— ନିଜ ପରିଷ୍କୃତ ଦାନ ସମ୍ପର୍କର ଦାନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଦାନ ପଦବାର୍ଥ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଅସଦ୍ ପଦ୍ଧତିରେ ଉପାଦିତ ସେହି ଅଳ୍ପ ଧନ ମଧ୍ୟ ବିପୁଳ ସମ୍ପର୍କକୁ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରାଉଥାଏ । ଯେମିତିମାନେ ଏଭଳି ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଧାରଣର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଶାନ୍, କାଫ, ଓ ପାତ୍ର ଦେଖି ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯଦୁରା ସେହି ଧନର ସଦ୍‌ବିନିଯୋଗ ହୋଇପାରିବ ।

ଏହି ଆୟତକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲାବେଳେ କେତେକ ସମାଲୋଚକ ଆକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପରାଧୀନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ 'କ'ଣ ବ୍ୟୟ କରାଯିବ' କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ବିଷୟସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କର ତାହା ଅନୁକୂଳ ଦିଅ । ଏହାହିଁ କୋରାନବର୍ଣ୍ଣିତ ରାଖାର ବିଶେଷତ୍ଵ ଯାହା କଣେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ନିଷ୍ଠବେଦରେ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉତ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ଏକଦା କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପଚାରିଲେ— 'ସମସ୍ତ କିଛି ସଂସ୍କାରରେ କି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି' ? ସେ କହିଲେ— 'ଏହାର କିଛି ପରିଷ୍କୃତ ଓ ଏଥି ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରାଣୀ ଶ୍ରେଣୀ ଅଟନ୍ତି ; ଅର୍ଥାତ୍ ସାମୁଦ୍ରିକ ଜୀବଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାର ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କିଛି ସହିତ ଜଳକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ ମନେହେଲେ ହେଁ ଏହା ନିଷ୍ଠବେଦରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଅତିଏବ ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ଦାନର ପ୍ରକାର ଭେଦ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

୨. ଯୁଦ୍ଧମାନମାନେ ଦୁଇଟି କାରଣରୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାଣୀ କରୁଥିଲେ— (କ) ସେମାନେ ଉତ୍ତମତର ଖୁଦ୍ଦ ନ ଥିଲେ ଓ (ଖ) ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଗ୍ରହ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତବରଣ ଉପକାରୀ ଧର୍ମର ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଅଧିକ ଅନୁକୂଳ ।

ରୁ: ୨୭

୨୧୮. ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ବ ମାସରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ସଂଗ୍ରାହରେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପଥରୁ ନିହତ କରିବା ଓ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ବ ମସକିଦକୁ ଅପ୍ରାକାର କରିବା, ସେଠାକାର ନିବାସାମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ (ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ଅଧିକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଉପହତ ଓ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳାତ ହତ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁତର (ପାପ) ଅଟେ;” ଏବଂ ଏମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଥିଲେ ଏମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସରୁ ଫେରାଇ ନ ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବେ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ନିଜ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ବୃଥା ହେବ ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଓ ସେଠାରେ (ଦୀର୍ଘକାଳ) ରହିବେ ।

୨୧୯. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଏପରି ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କୃପାର ଆଶାଯା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୨୦. ସେମାନେ ତୁମକୁ ମଦ୍ୟ (ପାନ) ଓ କୁଆଟେକ ବିଷୟରେ ପଚାରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ) ମହାପାପ (ଓ କ୍ଷତି) ରହିଅଛି; ଏବଂ ଏଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଲାଭ (ମଧ୍ୟ) ଅଛି; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପାପ (ଓ କ୍ଷତି) ସେଗୁଡ଼ିକର ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ; ଏବଂ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ (ଏହା ମଧ୍ୟ)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالسَّجْدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَلْوَنُوا يُقَاتِلُوكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۚ وَ

ପଚାଉଛନ୍ତି, “ସେମାନେ କେତେ ବ୍ୟୟ କରିବେ ?” ତୁମେ କୁହ, “(ସେତିକି), ସେତିକି କଷ୍ଟଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ;” ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲହ ତାଙ୍କ ଆଦେଶସ୍ୱରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ସେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝିବିଚାରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

୨୨୧. ଇହକାଳ ବିଷୟରେ (ମଧ୍ୟ) ଓ ପରକାଳ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ ଅନାଥମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ (ମଧ୍ୟ) ସ୍ଥଗୁ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ସେମାନଙ୍କର ସୁଧାର (କାର୍ଯ୍ୟ) ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିମିଶି ରହିବ ତେବେ (ତହିଁରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ, କାରଣ) ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାଙ୍ଗୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତମପ୍ରାୟେ କାଣ୍ଡନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁଷ୍ଟୀ ।”

୨୨୨. ଏବଂ ମୁସ୍ତାଫିକ ମହିକାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଜଣେ ମୁସ୍ତାଫିକମହିକା ତୁମକୁ (ସେତେ) ପସନ୍ଦ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ଦାୟା ତା ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢١﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحُ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِنِّي أَنَا لَكُم مِّنَ الْمَصْلُحِينَ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْبُغْيَ مِنَ الْمَصْلُحِ وَلَا شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبُكُمْ إِنَّا اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الشَّرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُ وَلَا مَهْ مُؤْمِنَةً ۚ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تُعْجِبُكُمْ ۚ وَلَا تَنْكِحُوا الشَّرِكِينَ

୧. ପର୍ବତ୍ତ ସେତିକି ଦାନ କର ସେତିକି ତୁମ ଘରରେ ଥିବା ଓ ଯାହା ତୁମ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଶକ୍ତିକରଣ ହେବ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ବ୍ୟୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମାନ ଆଣି, ତେଣୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବେଗର ବକ୍ତବୀ ହୋଇ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଦାନ କରିଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅସମ୍ଭବ ଧୈର୍ଯ୍ୟଦାନ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅଭାବପ୍ରସ୍ତ ହେବେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱହିତା ମୁନାବିଲ ସାହାଯ୍ୟ ନ ମିଳିଲେ ସେମାନେ ଆପଣି କରିବାର ଚପୁର ହୁଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି ସର୍ବ ସାହାଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଥରେ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଚରଦଶରେ ସୁବପ୍ରାଣି ଧନ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଅବୁବକର ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନ ଯତ୍ନସହ ତାହା କରିବାକୁ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଦେବତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏ ଧ୍ୟାନରେ ଅନ୍ୟମାନେ କାନ୍ଦିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷସ୍ଥିତ ଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ମାତ୍ର ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ସେହି ଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅସାଧ୍ୟ କରିଦେଇ କହିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭାବି କେତେଦୂର ନିଜର ସର୍ବସ୍ୱ ଦାନ କରି ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହସ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଅଛ । ତେଣୁ ତୁମ ଠାରୁ ଏତେ ବଡ଼ ଦାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ପରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ସମାନ ପରିମାଣ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ପରିବ ନାହିଁ । ସମାଜରେ ସପରି ବକେନାକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପଛଟି ସେହିମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ସେଭଳି ଦାନି ଜଣେ ମହା ସଦ୍‌ବୃତ୍ତ । ସେପରି ହୁଏ ଶାନ୍ତବାକୁ ମାୟା ବା ନ ମାୟା, ମାୟା ପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତ ଏ ସେହିପରି ସ୍ୱକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ୱହିତାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି ।

୨. ପଣ୍ଡି ଓ ପ୍ରାଣ ଶିଳ୍ପ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଚାରିବ ଦର୍ଶନରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ସାପେକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ହେବ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନାହୁର ଓ ମନାହୁର ସହିତ ଓ ତାହାର ଶୁଭକାର ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ଏଣୁ ସମାଜବାସୀଙ୍କୁ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ହେଉଥିବ ।

ଉତ୍ତୁଷ୍ଟତର ; ଏବଂ ମୁସ୍‌ରିକମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିନାହାନ୍ତି (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ) ବିବାହ କରାଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଜଣେ (ସ୍ତ୍ରୀଧାରୀ) ମୁସ୍‌ରିକ ଭୁମକୁ (ଯେତେ) ପସନ୍ଦ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଦାସ ତା ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟତର ; ଏ ଲୋକମାନେ ତ ନରକାଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ନିଜ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଓ ମୋକ୍ଷ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ (ତୃତୀୟ)ର ଲକ୍ଷଣସ୍ମୃତିକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

ଭୂ:୨୮

୨୨୩। ଏବଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ଭୁମକୁ ଉତ୍ତୁସ୍ତାବ (ଅବଧୂରେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ଏକ ଅସ୍ତ୍ରାୟା ଅସ୍ତ୍ରହତା ଅଟେ ;” ସ୍ୱତରାଂ ଉତ୍ତୁସ୍ତାବ ସମୟରେ ଭୁମେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର (ଓ ନିର୍ମଳ) ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ଲାନ୍ କରି ପବିତ୍ର ହେବେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହ ଭୁମକୁ ଦେଖୁଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ଓ (ବାହ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତରକୁ) ନିର୍ମଳ ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ) ସେ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ।

୨୨୪. ଭୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷମାନେ ଭୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ ପ୍ରକାର) କ୍ଷେତ୍ରସୂଚକ ; ତେଣୁ ଭୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଓ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ନିଜର କ୍ଷେତ୍ର ନିକଟକୁ ଯାଅ ଏବଂ ନିଜ ସକାଶେ ଆଗକୁ (କିଛି) ପ୍ରେରଣ କର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଏବଂ ଜାଣି ରଖ ଯେ ଭୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ; ଏବଂ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁସମ୍ଭାଷଣ ଦିଅ ।

كَلَّا يَوْمَئِذٍ وَلَعَلَّكَ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَ لَوْ
أَعْبَدْتُمْ آلِهَتَكُمْ أَذِلَّةٌ يَّدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغُفْرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِ قُلْ هُوَ أَذًى ۖ فَاعْتَرِلُوا
النِّسَاءَ فِي الْمَحْضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ
فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ السَّطَّهَرِينَ ﴿٢٩﴾

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ ۚ
قَدْ مَوَّأَىٰ أَنْفُسَكُمْ وَتَنَقَّوْا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ قُلُوبُهُ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

୧. ଏଠାରେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ ଭୁଜନା କରାଯାଉଛି । ପସନ୍ଦ ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ବୈଜ୍ଞ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ, ଫଳରେ ସମ୍ଭବ ଭାବ ସମ୍ପର୍କ ହେବ । ଏହା ପ୍ରାୟଶଃ ଭାବନାସକ୍ତ । ସ୍ୱତରାଂ ପଦ୍ମସ୍ତ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ର ସହ ଏପରି ଗାନ୍ଧିରେ ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କର ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲହ ଭୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ ।

୨୨୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟବହାର କରିବା, ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା (ବିଷୟ)ରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଶପଥର ନିଶାଣ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ)ସର୍ବଜ୍ଞ ।

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

୨୨୬. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ଅପଥା ଶପଥ ଲାଗି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ଇଚ୍ଛାକରି) ଯାହାକିଛି ପାପ କରିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହନଶୀଳ ।

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْغَوَايِ أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

୨୨୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶପଥ କରି (ପୁଅକୁ ହୋଇ ରହି) ଆତ୍ମାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (କେବଳ) ଚାରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرْتِيصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଶପଥର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବା ନିଶାଣ ଅଥବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁପ୍ତେ ଗୁପ୍ତ କର ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାକୁ ଶପଥ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେନା, କଲ୍ୟାଣ କରିବେନା ଓ ଆତ୍ମସଂଯମ ପ୍ରଦାନମାନ କରିବେନା ବିଚଳ ହେବ ।

୨. ଅପଥା ଶପଥ ସେଗୁଡ଼ିକ-

(କ) ଯାହା ବିନା ବିଶ୍ୱାସରେ କରାଯାଏ ।

(ଖ) ଶପଥକାରୀ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ସହକରେ ଶପଥ କରେ ଯେ ତା'ର ସତ୍ୟ ଅଟେ ଅଥବା ତାହାର ଯେହି ବିଶ୍ୱାସ ଅସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ ।

(ଗ) ଏପରି କ୍ଷୋଧର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଶପଥ କରାବେଳେ ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷମ ନ ଥାଏ ।

(ଘ) ଅବେଧ ବିଷୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ।

(ଙ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ ନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ।

(ଚ) କାରାବଶର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରାଯିବା ଶପଥ ।

ତେଣୁ ସେପରି ଶପଥ ଇଫ୍ କଲେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ସେପରି ଶପଥ ସଙ୍କଳ୍ପ ଚୈତା ବା ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଅନ୍ୟଥା କାଣ୍ଡିଶୁଣି ଏପରି ଶପଥ କଲେ ପାପ ହେବ ।

୩. ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ କେତେକ ଆବରବାଦୀ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଚାଲାଇ ନ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଶପଥ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ; ଯାହା ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱଧର୍ମର ଉନ୍ନତରେ ଅନୁକମ୍ପାଯୋଗିତା ଓ ନିଜ ନିଜକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ନିଷ୍ଠାପ୍ରାପ୍ତ ମନେ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ ବି ପୃଥ୍ୱୀକରେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ମନୋଭାବ ପୂର୍ବକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ସେପରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ଅସ୍ୱାଧୀନତା କରାଯାଇଛି । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକୋଟି ନିଜ ପତ୍ନୀ ସହିତ ଅସୋପନ ନିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ହେବ ବା ତାହାକୁ ଚାଲାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟଥା ବିଶ୍ୱରପତି ସେହି ପତ୍ନୀକୁ ଚାଲାଇ ଦିଆଯିବ ।

୨୨୮. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତଲାକ୍ ଦେବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୨୨୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସେମାନେ ତିନି (ଥର) ରହୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜେ ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଅବଶତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଯାହାକିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାକୁ ଗୋପନ ରଖୁବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେ (ସେମାନ) ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ସେ (ପରସ୍ପର) ମାନଙ୍କୁ ପେରାଇ ନେବାଲାଗି ଅଧିକ ହଜବାର ଅଟନ୍ତି; ଯେପରି ସେ (ମହିଳା) ମାନଙ୍କର କେତେକ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ସେହିପରି ନ୍ୟାୟତଃ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି; ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ସ୍ୱକାର ପ୍ରାଧିକାର ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜ୍ୱଳଗୁଣୀ ।

ଭୂ: ୨୯

୨୩୦. ଏପରି ତଲାକ (ଯେଉଁରେ ମିଳାମିଶା ହୋଇପାରିବ) ଦୁଇଥର ହୋଇପାରେ; ତା ପରେ (ହେବତ ପରାକ୍ରମ) ସମ୍ପୃକ୍ତିତ ପକ୍ଷରେ ଅଟକାଇବାକୁ ହେବ ଅଥବା ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବକ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكُنَّ مِمَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفَاهِمْ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَوَّاهُنَّ أَنْ يَرْضَيْنَ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْعُرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَاِمَّا سَكَّرٌ بِعُرُوفٍ اَوْ سَرَّاحٍ بِاِخْتَارٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا اَتَيْتُمْوْهُنَّ شَيْئًا اِلَّا

୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ତଲାକ ବା ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ହେଉଛି ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ତାହାର ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ସ୍ୱକାର କରାଗଲା ଓ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିଆଯାଇଛି । ସେସ୍ବତ୍ତିକ ହେଉଛି—

(କ) ପତ୍ନୀ ଶୋଚି ଥିବାବେଳେ ତିନିଥର ତିଆରି ହୋଇପାରେ ।

(ଖ) ତଲାକ ପୋଷଣ କରାଯିବା ପରେ ତିନିଥର ତିନିଥର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ।

(ଗ) ପତ୍ନୀ ରକ୍ତଧାରଣ କରିଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ରୋପନାୟ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଆପୋଷ ମାମା'ଦାରୁ ସହଜ କରାଯାଏ ।

(ଘ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅପରିଚିତ ନାମ ପୁଅଜାକରଣ ନିମନ୍ତେ ତିନିଥର ତଲାକ ଦେବାକୁ ହୁଏ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ତଲାକ ପୋଷଣ କରାଯିବା ପରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କାରଣ ଅବସାନ ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ପତି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ନିଜ ବୈବାହିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ତେବେ ସେ ତାହା କରିପାରିବ । ଏପରି କି ସତ୍ୟତା କାଳ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ତଲାକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଭୟ ପୁନର୍ମିଳିତ ହୋଇପାରେ ।

(ଙ) ଦ୍ୱିତୀୟ ତଲାକ ଅପରିଚିତ ନାମ ହୋଇଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଦୁଇଥର ବିବାହ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷକୁ ବିବାହ କଲା ପରେ ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ତଲାକ ଦେଇଦିଏ ବା ଶେଷୋକ୍ତି ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ତେବେ ପତ୍ନୀ ପୁଣିଥର ପତିକୁ ବିବାହ କରିପାରିବ ।

(ଚ) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ସମୟରେ ଏକାଧିକ, ଏପରିକି ତିନିଥର ବା ତା' ଠାରୁ ଅଧିକ, ତଲାକ ଦିଏ ତେବେ ତାହା ଗୋଟିଏ ତଲାକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

ଧନରୁ ଯାହା ତୁମେ ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇସାରିଛ କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ (ପୋରସ) ନେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ନ୍ୟାୟବାଦୀ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବଜାୟ ରଖୁ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଅତଏବ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ଯେ ସେ (ଦୁହିଁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବଜାୟ ରଖୁପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ସେ (ପରା ନିଜ ସ୍ବାଧୀନତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ) ଯାହାକିଛି କ୍ଷତିପୁରଣ ସ୍ବରୂପ ଦିଏ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ (ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କାହାରି କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ଏହାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି ତେବେ ଜାଣି ରଖ ଯେ ସେମାନେ ହିଁ ସ୍ବକୃତ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୨୩୧. ତା'ପରେ ଯଦି ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତୁଲ୍ଲି ତଲାକ୍ ଅତିବାହିତ ହେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ପତି ତାହାକୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ତଲାକ୍ ଦିଏ ତେବେ ସେ ମହିଳା ତା'ପାଇଁ (ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବୈଧ ହେବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ମହିଳା) ତା'ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ (କୌଣସି) ପତି ନିକଟକୁ ନ ଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ (ଦ୍ବିତୀୟ ପତି) ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତଲାକ୍ ଦିଏ ତେବେ ଯଦି ସେ ଉଭୟଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ବଥମ ପତି ଓ ପତ୍ନୀଙ୍କର) ବିଶ୍ବାସ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବଜାୟ ରଖୁପାରିବେ ତେବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ମିଳାମିଶା କରିବାରେ କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯାହା ସେ ଜ୍ଞାନବତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ।

أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقْبِلَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقْبِلَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِنَّ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣١﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ أَنْ يَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقْبِلَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

୧. ଯଦି ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତି ପାଖରେ ରହିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଆଉ ପତିକୁ ଏହା ବିନିମୟରେ କିଛି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେହି ପତି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କ ଦେହଦେବା ବୈଧ । ଅବଶ୍ୟ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ସେହିକି ଧନ ଦେଇଥିବ କେବଳ ସେହିକି ନେଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ତା' ପାଇଁ କିଛି ଅଧିକ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ 'ତୁମମାନଙ୍କର' ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିଶ୍ବପତି, ନ୍ୟାୟାବଦ, ମୁସଲିମ ସଂଗଠନ ବା ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ।

୩. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ତଲାକ୍ ଦିଏ, ସେ ଆଉକୁ ଦୈନିକତା ବା ସ୍ବାଧୀନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ତାହା ତୁରନ୍ତ ଦେଇଦେବ, ଫଳରେ ସେହି ତଲାକ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ଏପରି କି ଯଦି ସେ ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦାନ ବା ଉପହାର ଆଦିରେ କିଛି ଦେଇଥାଏ ତେବେ ସେ ତାକୁ ଫେରାଇ ନେବା ଚରିତ ନୁହେଁ ।

୨୩୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପହଞ୍ଚିଲୁ ତଳାକ ଦିଅ ଓ ସେମାନେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟର (ଶେଷ) ସାମାଜିକ ଉପକ୍ରମ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏକଜଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପକ୍ଷରେ ଅବକାଶ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପକ୍ଷରେ ବିଦାୟ ଦିଅ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟଦେବା ପାଇଁ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଆବଦ୍ଧକରି ରଖ ନାହିଁ ଯେ (ପରେ) ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅତ୍ୟନ୍ତାତ କରିବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରିବ (ତେବେ ବୁଝି ରଖ ଯେ) ସେ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତାତ କରିଅଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥିତି ଉପହାସ କରନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କୃପାକୁ ମନେରଖ; ଏବଂ (ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ମନେରଖ) ଯାହା ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର, ଯାହା ମଧ୍ୟମରେ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ସତ୍ୟକ ବିଷୟକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୩୦

୨୩୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପହଞ୍ଚିଲୁ ତଳାକ ଦିଅ ଓ ସେମାନେ ନିଜ ଲଜରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରିମାନଙ୍କ ସହିତ (ଦୁର୍ଗତି) ବିବାହ କରିବାକୁ ବାରଣ କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେ, ତାହାକୁ ଏ (ବିଷୟରେ) ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି (ବୁଝି ରଖ ଯେ) ଏ ବିଷୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମଙ୍ଗଳକର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୨୩୩୪. ଏବଂ ମାଆମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇବର୍ଷ ଯାଏ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରାନ୍ତୁ; ଯେଉଁମାନେ ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇବା (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟକୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ); ଏବଂ ଯାହାର ସନ୍ତାନ ଅଛି ସେ ସ୍ତନାଳିତ ଗାଈ-ମାଈ ଅନୁସାରେ ସେ (ମୋତା)

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلِحْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
يَبْعَرُوفِي أَوْ سَرَّحُوهُنَّ يَبْعَرُوفِي وَلَا تُنْسِكُوهُنَّ
ضَرَارًا لِتَتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلِحْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْعُرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ زَكَاةٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
إِمَّنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتِمَّ الرَّضَاعُ وَعَلَى الْوَالِدِ لَهُ

ମାନଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବ ; କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ; କୌଣସି ମାତାକୁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଃଖ ଦିଆ ନ ଯାଉ ଓ କୌଣସି ପିତାକୁ ତାର ସନ୍ତାନ ସୋସ୍ତୁ (ଦୁଃଖ ଦିଆ ନ ଯାଉ) ; ଏବଂ ଦାୟାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ; ଏବଂ ଯଦି ଉଭୟେ ପରସ୍ପର ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରମେ ଓ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ବୁଝୁପାନ ବନ୍ଦ କରାଇବା ଚାହାନ୍ତି ତେବେ (ଏଥିରେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ବୁଝେମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳାର) ବୁଝୁପାନ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାକର ସେଥିରେ ବୁଝମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଯଦି ବୁଝେମାନେ ଯାହା (ପାରିତୋଷିକ) ଦେବାକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଛରେ ପ୍ରଦାନକର ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟକର ; ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ବୁଝେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଳ୍ପ ତାହାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୨୩୫. ଏବଂ ବୁଝମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ନିଜ ପଛରେ) ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ସେ (ବିଧବା) ପତ୍ନୀମାନେ ନିଜକୁ ଚାରିମାସ ଦଶ (ଦିନ) ଅବକାଳ ରଖିବା (ଉଚିତ) ; ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନେବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଛରେ ଯାହାକିଛି (ମଧ୍ୟ) କରିବେ ତହିଁରେ ବୁଝମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଏବଂ ବୁଝେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଳ୍ପ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୨୩୬. ଏବଂ (ସେହି) ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବୁଝେମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ସଙ୍କେତ ଦେବାରେ ବା ନିଜ ଅନ୍ତରେ ଗୋପନ ରଖିବାରେ ବୁଝମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ ; ଅଳ୍ପ ଜାଣି ଯେ ବୁଝେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବିବ ; କିନ୍ତୁ ବୁଝେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋପନରେ (କୌଣସି) ବୁଝି କରନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ (ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ଯେ) ବୁଝେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉଚିତ କଥା କୁହ ; ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଭବତ ବିଷୟକ) ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ସମୟ ଶେଷ ସାମାନ୍ୟ ଉପନୀତ ନ ହେବ

رَزَقْنَهُنَّ وَكَسَوْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكُلْفُ نَفْسٌ إِلَّا وَسْعَهَا لَا تَضَارُّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدَيْهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اتَّيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْتُمْ اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرَوْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٦﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذَكَّرُوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ

୧. ଯଦି ବୁଝପାନ କରାଉଥିବା କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ତଳାକ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିତ ପାଇଁ ତା' ମାଆ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ଅନୁସୂଚିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବୁଝପାନ କରାଇବା ଏବଂ ତା' ବଦଳରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିର ପିତା ଉକ୍ତ ମହିଳାଙ୍କୁ କଣେ ସୁଚାରୁସା ସବୁଜ ବ୍ୟବହାର ନ ଦେଖାଇ ତାହାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଦେବ । ସେହିପରି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ତଳାକ ଦେବାପରେ, ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସ୍ୱଳ୍ପତା ବାଧ୍ୟ କରିବା ସମାଜ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ । ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁଚ୍ଛ ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା କିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଭୟ କର ଓ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଳ୍ପ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହନଶୀଳ ।

ଭୁ:୩୧

୨୩୭. ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ନ କରିଥିବା ବା ମହର ଛାଡ଼ି ନ କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ତଳାକ ଦିଅ ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚିତ ହେବ ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୃତ ପକ୍ଷରେ କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଦେଇଦିଅ; (ଏହି ବିଷୟ) ଧନବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାମଗ୍ରୀ ଅନୁସାରେ ଓ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାମଗ୍ରୀ ଅନୁସାରେ (ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ); (ଆମେ) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ (ଏପରି କରିବ) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛୁ ।

୨୩୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମହର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ପରେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତଳାକ ଦିଅ ତେବେ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଯାହା (ମହର) ତୁମେମାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ତାହାର ଅଧା (ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ) ହେବ କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ସେ (ମହିଳା) ମାନେ ମାଫ କରିଦିଅନ୍ତି ବା ଯାହା ହାତରେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ଅଛି ସେ ମାଫ କରେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମାଫ କରିବା ଧର୍ମରୁତାର ଅଧିକ ନିକଟତର ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ସମୟରେ ହିତସାଧନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନାହିଁ; ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଅଳ୍ପ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୨୩୯. ତୁମେମାନେ ସକଳ (ପ୍ରକାର) ନମାଜ ଓ (ବିଶେଷତଃ) ମଧ୍ୟାହ୍ନ ନମାଜ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଆତ୍ମାବହ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ ।

୨୪୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଭୟ କରୁଅଥାତେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପଦଗୁରା ବା ଆରୋହା ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ (ନମାଜ ପାଠକର); ପରେ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ନିରାପଦ ହେବ, ତେବେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସୁରକ୍ଷା କର, କାରଣ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ (ସେ ସମୟ) ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ତୁମେମାନେ (ପୂର୍ବରୁ) ଜାଣି ନ ଥିଲ ।

الْكِتَابِ أَجَلُهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ فَهِيمٌ ﴿٣١﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَسْوِهْنِ أَوْ تَفْرَضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً مِّمَّا مَتَّعُوهُنَّ عَلَى النِّسَاءِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسْوِهْنَ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِرْصَةً مِمَّا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوْنَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

حُفَظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٤﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا أَوْ ذُبَابًا ۖ فَأَذَّأْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

୨୪୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ଓ ପରୁମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ପରୁମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ (ଘରୁ) ବାହାର ନ କରିବା ଓସର କରାଯିବ। ଉଚିତ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ) ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହାକି ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ କରନ୍ତି ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ ।

୨୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଆଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ନିଜ) ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଦେବା ଉଚିତ ; ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଏକ ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୨୪୩. ଅଜ୍ଞ ଏହିପରି^୧ ଭାବରେ ନିଜ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ତୁମମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ସକାଶେ ସୁସ୍ବରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରିବ ।

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةٌ
لِّأَزْوَاجِهِمْ مِّمَّا عَالَمُوا ۖ فَإِنْ
خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ
مِنْ مَّعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٢﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٣﴾

୧. ଏଠାରେ ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ମାଲୁଫ'ର ଅନୁବାଦ 'ଲାଭଦାୟକ' କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ବୈଧାନିକ ବା ସ୍ବାଭାବିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଅଥବା ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ସର୍ବସାଧାରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଏହା ଉଚିତାର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ବିଧବାମାନେ ଗୃହାବଳୀର ପୁନରାୟ ବିବାହ କରିପାରନ୍ତି ଅଥବା ନିଜ ପିତାମାତା ବା ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୁଲିଯାଇପାରନ୍ତି । ଏପରି କି ଗୁଳିକି କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଳ ରଖିବା ସକାଶେ ତୁମର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ ସ୍ତରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା-ଚକ୍ରରେ ଚଳାକ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ଚଳାକ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁଯାୟୀ ଓ ଚାହା ପାରସ୍ପରିକ ଶାତ୍ରସାରରେ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପୁରକା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି-ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ବିଧବା ନିଜ ପୁରୀୟ ପତିଙ୍କ ପୁଅରେ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାରିବ ସେତେବେଳେ ସେହି ଚଳାକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ ଆଉ କିଛି ଦିନ ଅଧିକ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ବିଶ୍ବାସଯୋଗ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସମାଜନ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମବିଧାନସ୍ମୃତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ ସର୍ବଦା ଏପରି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସକଳ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଶିକ୍ଷାର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବ ଏବଂ ଏପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାବରେ ବିବରଣୀ ଦିଆଯିବ ଯଦ୍ବାରା ମାନବ-ସମାଜ ପାପ ଓ ଦୋଷକୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ।

ରୁ:୩୨

୨୪୪. କ'ଣ ତୁମକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର (ସଂଖ୍ୟାରେ) ଆଇ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ ରୁହେଇ ପକାୟନ କରିଥିଲେ ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ମରିଯାଅ” ; ଏହାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଦେଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି (ଅବ୍ୟବସ୍ଥା) ଦୟାଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞ ନୁହନ୍ତି ।

୨୪୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଏବଂ ଜାଣ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତାଓପ୍ରସଙ୍ଗ ।

୨୪୬. କ'ଣ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ନିଜ) ଧନର ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ କାଟି ରଖି ଦେଇ ପାରିବ ? ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତା' ପାଇଁ ବହୁମୁଣ୍ଡିତ କରି ବୁଦ୍ଧି କରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ଜିନିଷ) ଏହା ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରା ରହିଅଛି ଯେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଧନ) ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ (ତାହାକୁ) ବୁଦ୍ଧି କରାନ୍ତି ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୨୪୭. କ'ଣ ତୁମକୁ ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସେହି ନେତୃବର୍ଗଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ନାହିଁ ? ଯେବେ ସେମାନେ ନିଜର ଜଣେ ନବିଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ) ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ (ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବୁ ;” ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଲେ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ” ; ସେମାନେ କହିଲେ,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَرَأَنُوبٍ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٢﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبْعُ
عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فُضِّلَهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۖ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۚ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ لَهُمْ آتِئْنَاكَ مَا تَنْقُلُ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي

୧. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ଥିବା ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ । ସେମାନେ ଫିରାଓନଙ୍କ ଭୟରେ ମିଶରରୁ ଚାଲିଆସିଥିଲେ । ପର୍ବତ କୋରାନ୍ତର ବିବରଣୀ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ମାତ୍ର କେତେ ସହସ୍ର । କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଲକ୍ଷ ଟିନି ହଜାର ପାଖାପାଖି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ଚର୍ଯ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଛଅ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଏକ ଯାତ୍ରାଦଳ ଅଧିକ ସମଗ୍ରୀ ନ ଦେଇ ଏକ ଜଳଶୂନ୍ୟ ଦେଶ ମଧ୍ୟଯେଉଁ ଶହ ଶହ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରି ପାରିବନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ଭରା କରିବା ଶକ୍ତିକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଛି । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସମା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଭରା କରିବା ଶକ୍ତି ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

୩. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'କର୍' ଅର୍ଥ : (କ)ରଣ (କାରଣ) ଦେବା (କାରଣ) କାରଣ (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ କରିବା ।

ଏହି ଆୟତର ଭାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଧନ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଅଂଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷମାପି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦେଉଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି ରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁ । ସେ ଧନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ରତା କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଦାନ କରିବାକୁ କେବଳ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି ଓ ଚତୁର୍ଦେଶ ଦିଗକୁ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତି ।

“(ଏପରି ହେବ ନାହିଁ) ଆମାମାନଙ୍କର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ ନାହିଁ; ଅଥଚ ଆମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଛି? କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେବଳ) ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନେ ପେଟିନଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୪୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନବି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ‘ତାଲୁତ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜହନ)କୁ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ଆମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ଆମେମାନେ ରାଜତ୍ବ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହକଦାର ଅଟୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ (ସେପରି କୌଣସି ଅଧିକ) ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ?” ସେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପ୍ରାଧିକାର ଦେଇ(ମେନାମାନ୍ତ କରି)ଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରୀମାଣରେ ବିଦ୍ୟା ଓ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅତ୍ୟାଚାରୀ)ରୁ ସର୍ବତ୍ର ।

୨୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନବି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କ ରାଜତ୍ବର ପ୍ରମାଣ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ଅଟେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି ଏକ) ‘ତାଲୁତ’ ମିଳିବ ଯଦିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଣୀତ (ରହିଥିବ) ଏବଂ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ (ନିଜ ପକ୍ଷରେ) ଯେଉଁ

سَيَبِلُ اللَّهُ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْقَالِينَ ﴿٢٤٨﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
إِلْعَامِهِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٩﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا

୧. ମୂଳ ଅରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ତାଲୁତ’ର ଅର୍ଥ—(କ) ସିନ୍ଦୁ(ସ୍ତ୍ରୋତା)ର(ର) ଉପମା ଆକାରରେ ହୃଦୟ । ଏପରି ତାଲୁତ ଶବ୍ଦର ହୃଦୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । କାରଣ ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୋଷ କେବଳ ହୃଦୟରେ ହିଁ ପାଇପାରେ । ବହୁତାଳ ଦେବତାମାନେ ତାଲୁତଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦାତ୍ତତା ଛାନ୍ତି କରାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଧି ଓ ବିଦାତ୍ତ ସଂସ୍ଥାରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଥିଲେ ।

ବିଷୟ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବେ ତାହାର ଅବଶେଷ ରହିଥିବ ଯାହାକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ବହନ କରିଥିବେ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ (ମୋହନ) ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ।”

ଭୂ-୩୩

୨୫୦. ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ‘ତାଲୁତ’ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ନେଇ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଅଜ୍ଞାନ ଏକ ନଦୀ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ; ସୁତରାଂ ଯେ ତହିଁରୁ (ମନବୋଧ କରି) ଜଳପାନ କରିବ ତା’ର ମୋ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ (ରହିବ) ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ତହିଁରୁ ଜଳପାନ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ମାତ୍ର ପାନ କରିବ, ମୋ ସହିତ ତା’ର (ନିଶ୍ଚୟ) ସମ୍ପର୍କ ରହିବ (ଏବଂ ତା’ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ) ; ପୁଣି (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ) ତହିଁରୁ (ଜଳ) ପାନ କଲେ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ସେହି ନଦୀ ଅତିକ୍ରମ କରି ଚାଲିଗଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆଜି ‘ତାଲୁତ’ ଓ ତାହାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ;” କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ସେ ସେମାନେ (ଦିନେ ନା ଦିନେ) ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ

تَرَكَ آلَ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم ۖ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٥٠﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِبَيْتِكُمْ
يَهْدِي فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۖ وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرَّبْنَاهُ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا بِالْيَمِّ

୧. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାଲୁତଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଉଚ୍ଚକୋଟିର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରାଇବେ ଯାହା ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାରୁନଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କଠାରୁ ଥିଲା । ବହୁତଟି ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅବତାର ସେହି ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଗଜର ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଗୋପନ୍ୟ ଶକ୍ତି ବିଷୟକ ସାନ କେବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲେ । ତେଣୁ ଅନୁରାମର ପାଇଁ ସେ ତାଲୁତଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିବାକୁ ସେ ତୁମଠାରୁ ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି । ଅନୁରାମର କେବଳ ଧନ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଲୁହେ ବରଂ ସାନ, ବ୍ୟାଧି ଓ ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ହୁଏ । ଏ ବିଷୟରେ ତାଲୁତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୋଚା ଓ ଏଥିପାଇଁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଅଜ୍ଞାନ ତାହାଙ୍କୁ ଡରାଏ, ଧରାଏ, ସହିଷ୍ଟତା ଓ ବ୍ୟାଧି ଭଳି ସବୁକ୍ଷମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ନିଜେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ସହାୟତା ଲାଭ କରି ସବୁକ୍ଷ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସଂଯମତା ଓ ଧର୍ମଶକ୍ତିର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ଯାହା ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ।

୨. ମୁକ୍ତ ଚଳ ‘ନବର’ର ଦୂରଗୋଟି ଅର୍ଥ ଅଛି (କ) ନଦୀ (ଖ) ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି । ଏଠାରେ ଦୂରଗୋଟି ଅର୍ଥ ସମାନତାରେ ପ୍ରସାଦ୍ୟ । ଦୂରସ୍ଥ ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଏହା ପ୍ରକାର ହେଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ । ଧନ ପରେ ଧାର୍ମିକ ତୁମମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ଗତବ୍ୟରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେଲେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଲାଭ କରି ପାରିବ ।

ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ ଚୌରାତ ଧର୍ମଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରୁଅଛି । ସେଥିରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ କହ୍ନୁ (ବା ତାଲୁତ)ଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ନଦୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଅଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଚାହିଦା ସହଜରେ ସୁଧ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଏହି ସୁଦ୍ଧା ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ ମନବୋଧ କରି ଜଳପାନ କଲେ । ଚୌରାତର ବର୍ଣ୍ଣନା ମୁତାବକ ସେହି ଘଟଣାରେ ତିନିଗଜ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଜଳପାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆଶାପାତନ ଯୋଗୁଁ ଅଜ୍ଞାନ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ସୁଖରେ ସମ୍ପତ୍ତି ହେବାକୁ ନିଜର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଓ ଚରିତ୍ରଗତରେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ସହିତ ସାକ୍ଷୀକୁ କରିବେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅନେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ବହୁବଦ୍ ଦଳ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ପୈର୍ବ୍ୟଧାରୀ-ମାନଙ୍କ ସହିତ (ରେହି) ଅଛନ୍ତି (ସୁତରାଂ) ଭୟ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ” ।

بِجَالُوتَ وَجُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلْكُوا
لِلَّهِ كَمَ مِنْ فِتْنَةٍ فَلَئِنَّ عَلَيْهِ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ يَا ذِ
لِلَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥﴾

୨୫୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ‘ଜାଲୁତ’ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ସହିବାର ଶକ୍ତି ଦିଅ (ଓ ରକ୍ଷାକ୍ରମେ) ଆମମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କର ଓ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

୨୫୨. ତା’ପରେ ସେମାନେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଲମ୍ବ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ; ଏବଂ ଦାଉଦ ଜାଲୁତଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜତ୍ୱ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ଯାହା କିଛି ଇଚ୍ଛା କଲେ ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଉଦଙ୍କୁ) ତାହାର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଦୃଷ୍ୟମିତ୍ତ) ଦୂରରେ ନ ରଖନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ (ଲୋକ)ଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଜରିଆରେ (ଅପସାରିତ ନ କରନ୍ତେ) ତେବେ ପୃଥିବୀ ଓଲଟପାଲଟ ହୋଇଯାନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ସମସ୍ତ ଗତ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ (ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ନିବାରିତ କରାନ୍ତି) ।

فَهُزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ قَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ
أَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٦﴾

୨୫୩. ଏହିଗୁଡ଼ିକ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଆବୃତ୍ତି କରୁଅଛୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ ସତ୍ୟ ଉପରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرَّسُولِينَ ﴿٢٦﴾

୧. ଆଗରୁ ଭାଷାରେ ‘ଜାଲୁତ’ ଏକ ଗୁଣ୍ଡାଚର ସଂଜ୍ଞା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତା ରୋଜକୁ ଜାଲୁତ କୁହାଯାଏ ଯିଏ ଦେଶରେ ଗୁଣ୍ଡା କଲେ ବା ବିଶ୍ୱାସୀ ଗୁଣ୍ଡା କଲେ । ଏଠାର ଜହ୍ନ ଓ ଯନ୍ତ୍ରତ ଦାଉଦ ରଜୟଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଜାଲୁତ କୁହାଯାଇଛି ।

ଭାଗ-୩

୨୫୪. ଆମେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଥିଲୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକଙ୍କୁ ନୂତନ ବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଢୁଙ୍କନରେ ସେମାନଙ୍କର ପଦ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନୂତନ ବିଧାନ ନ ଥାଇ ତାହାଙ୍କ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ) ; ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନ ଦେଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଝାରା ତାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିନଥା'ନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ; ପଲରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରି ନଥା'ନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୩୪

୨୫୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ରୟ-ବିକ୍ରୟ, ବନ୍ଧୁତା ଓ ସୁପାରିଶ ଚଳିବ ନାହିଁ ସେଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛୁ ସେଥିରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଅବଲମ୍ବ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ (ନିଜ ଉପରେ) ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مَا كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۲۵۴
 تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ
 مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا
 عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَنْفُوزَ الْقُدْرَةِ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مَنْ
 بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْهُمْ مَنْ
 آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
 ۝۲۵۵ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مَا كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۲۵۵
 إِنِّي يَأْتِي يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
 وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝۲۵۶

୧. ମୁକ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'କଲାଲ୍'ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଶ୍ରଦ୍ଧାସ୍ଥ ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ଅବତାର ବା ନବି ବିଧାନବାର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ କେବଳ ନବି ପଦରେ ବିଶୁଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ନୂତନ ବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ 'କେତେକ' କେବଳ ଜଣେ ନବିଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି ଓ ସେହି ନବି ହେଉଛନ୍ତି ହକରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨୫୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ଚିରଜୀବୀ, (ଓ ସେ ସ୍ୱୟଂ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ (ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର) ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା; ତାହାକୁ ତହା ଆସେ ନାହିଁ କି ନିଦ୍ରା (ସ୍ୱପ୍ନ କରେ ନାହିଁ); ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି (ତୋହା) ତାଙ୍କରି ଅଟେ; ଏପରି କିଏ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କ ବିନାଲୁମ୍ବିତରେ ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସୁପାରିଶ କରିପାରିବ ? ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଯାହା ଅଛି ସେ (ତୋହାକୁ) ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିନା ଇଚ୍ଛାରେ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ତାହାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପୀ ରହିଛି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ତାଙ୍କୁ ଲାଜୁ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଓ ମହାନ ।

୨୫୭. ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧ୍ୟ-ବାଧକତା ନାହିଁ; (କାରଣ) ସର୍ବପଥ ଓ ଅସର୍ବ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦ ଉଲ୍ଲଗ୍ନପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି; ସୂଚନା (ଜାଣିରଖ ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ) ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର (କଥା ମାନିବାକୁ) ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେ ସେ ଏପରି (ଏକ) ଶତ୍ରୁ ନିର୍ଦ୍ଦରଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ବୃଦ୍ଧ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଛି ଯାହା (କଦାପି) ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ସର୍ବେ ।

୨୫୮. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକରୁ ବାହାର କରି ଅନ୍ଧକାର ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି; ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହିବେ ।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ اخْتَبِ النَّارُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

୧. ଅନ୍ଧକାର ଶବ୍ଦ 'କୁର୍ବି'ର ଅର୍ଥ- ଅସର, ସିଂହାସନ, ଜ୍ଞାନ, କ୍ଷମା ଓ ଅଧିପତ୍ୟ । ଏଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ସିଂହାସନ ରଖାଯାଇଛି ଅଥଚ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଏହା ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ ଏକତ୍ୱ ଓ ତାହାଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱ ବୁଝାବଳା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଚର୍ଚ୍ଚନା ଅଛି । ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଏହି ଆୟତକୁ କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଆୟତ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । (ମୁସଲିମ୍)

ରୁ : ୩୫

୨୫୯. କ'ଣ ରୂମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ରାଜତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲା : (ଏହା ସେତେବେଳର ଘଟଣା ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ (ତାହାକୁ) କହିଲେ, "ସେ ହିଁ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସଂହାର କରନ୍ତି"; ତା'ପରେ ସେ କହିଲା, "ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ଜୀବନ ଦେଉଛି ଓ ସଂହାର କରୁଛି"; ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ଏହା ଠିକ୍) ଅଲ୍ଲାହ ତ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ (ଦିବା)ରୁ ଉଦୟ କରାଉଛନ୍ତି (ଏବେ) ରୂମେ ତାହାକୁ ପଶ୍ଚିମ (ଦିଗ)ରୁ ଉଦୟ କରାଅ"; ଏଥି ଉତ୍ତର ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ବିସ୍ମିତ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ (ଏପରି ଘଟିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ।

୨୬୦. ଏବଂ (କ'ଣ ରୂମେ) ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ (କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ) ଯେ ଏପରି ଏକ ସହର ପାଖ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲା ଯାହାର (ଗୃହ) ଛାତଗୁଡ଼ିକ ଲୁଚୁଛି

أَمْ تَرَى إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالنَّفْسِ مِنَ الشَّرَقِ فَأَتَتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

أَوْ كَالَّذِي مَزَعَ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

୧. କେତେକ ରାଜ୍ୟଜାରୀ ମତରେ ସହରର ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ବିଶୟବସ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଦେଶବାସୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ନକ୍ସିତ ଉପାସନା କରୁଥିବାରୁ ଏବଂ ସ୍ତବ୍ୟ ଇବ୍ରାହିମ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ, ସେତେବେଳେ ସ୍ଥିତି ଚିତ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ସହରର ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ- ଆମର ସେହି ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଯାହା ତୁମର ଅଧିକାରକୁ । ପରନ୍ତୁ ଆମର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଯେଉଁ ପରମ୍ପରା ଗୁଣିଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଧିକାର । ସେ ବିଷୟରେ ତୁମର ବିଚାରାତ୍ମକ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଓ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପରିଚାଳିତ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଯଦି ରୂମେ ସେହି ଅଲ୍ଲାହ, ଯାହାଙ୍କ ସହରେ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ର ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି, ତେବେ ରୂମେ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଉଦିତ କରାଅ । ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ସେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଯଦି ସେ କହିଥାନ୍ତା ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୁଚିଛି ବରଂ ମୁଁ ନିଜେ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗରେ ଉଦିତ କରାଉଛି ତେବେ ସେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ତାକୁ ବିରୋଧ କରିଥାନ୍ତେ ଓ ପରସ୍ପରାନ୍ତରେ ଯେ କ'ଣ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣବଦଳାବଳୀ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ଏପରି ଘଟଣା ସେ ନାମକ ଗିରିବା ଶ୍ରେୟସର ମନେ କରିଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ପଷ୍ଟମେ ଗୁପ୍ତଗୁପ୍ତ ଛାତସବୁ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା ଓ ପରେ ଲାଙ୍ଗୁଳିକ ଲୁଚୁଛି ପଡ଼ିଥିଲା । କେତେକ ରାଜ୍ୟଜାରୀ ଏହାକୁ 'ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା' ଅର୍ଥ କରିଥାଆନ୍ତି; ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍, କାରଣ ଏତଦ୍ୱାରା ସେହି ଘାନ ଜନଶୂନ୍ୟ ହେବା ମଧ୍ୟ ଲୁଚିଯାଇଛି । ଗୁମ୍ଫାମାନଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟତା କାହିଁ ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ପରେ ଛାତ ଲୁଚୁଛି ପଡ଼େ । ତେଣୁ ସେହି ସହର ଗୁମ୍ଫାମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ସହରବାସୀ ସେହି ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଗୁମ୍ଫାମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ ପରିତ୍ୟାଗ ହୋଇ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ବହୁତାଃ ସେହି ସହର ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳେକାଳୀନ କୁ ବାନ୍ଧିନୀର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ କେବଳେକାଳୀନ ଶ୍ରୀମୁଖ ୫୯ ଲେଖିଥିବା କିଛି ଦେଖିଲେ । ସେ ଲେଖନୀମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀ ଅବତାର ଲେଖନୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାକର୍ଷଣ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯିବାକୁ ସେଠାକୁ ନେଇଥିଲେ । କେବଳେକାଳୀନ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଲେଖନୀମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଓ ତାହାର ପୂର୍ବ ଗୌରବ ସେଠାରୁ ଆଣିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ନିକଟରେ ସାଥୀନା କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମର୍ମସନ୍ତାପ ସାଥୀନା ଶୁଣି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଶହେବର୍ଷ ପର କେବଳେକାଳୀନ ଚିତ୍ତ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଲିଖିତ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ଶହେବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଯିଥିବା, ଏହି ଆସତର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ସେ ମରିଯାଇଥିବା ଓ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଶହେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଯିଥିବା ବିଷୟକୁ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ବା ଅନ୍ତର୍ଲିଖିତ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ଭଲରୂପେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ଯେ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ଶହେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାଧୀନ ରହିବେ ଓ ସେହି ସମୟରେ ଲେଖନୀମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶକାଳ ପଡ଼ିବ । ବହୁତାଃ କେବଳେକାଳୀନ ପୂର୍ବଗୋବର ସେହିବାକୁ ଠିକ୍ ଶହେ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା । ଏଠାରୁ ଲେଖନୀମାନଙ୍କୁ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ମୁଗ୍ଧତା ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ପଡ଼ିଥିଲା ; (ଏହା ଦେଖୁ) ସେ କହିଲା, “ଏହାର ଧୂଂସ ପରେ କେତେ ଅଲୁଅ ଏହାକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବେ ?” ତା’ପରେ ତା’କୁ ଅଲୁଅ ଏକଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଘୃତ (ଅବସ୍ଥାରେ) ରଖିଲେ ; ତା’ପରେ ତା’କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ପଚାରିଲେ, “ହେ ମୋର ଭକ୍ତ ! ତୁ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ରହିଲୁ ?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା ଦିନର କିଛି ଅଂଶ ରହିଥିଲି ;” (ତତ୍ପରେ ଅଲୁଅ) କହିଲେ, “(ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍) ଏବଂ ତୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଏକଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲୁ ;” ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁ ନିଜ ଆହାର ଓ ପାନୀୟକୁ ଦେଖ, ତାହା ପରି ଯାଇ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୋ ଗଧକୁ (ମଧ୍ୟ) ଦେଖ ; (ଏବଂ) ସେ ଉଭୟ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଦେଖୁ ବୁଝି ନେ ଯେ ତୋ’ର ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେପରି ନିର୍ଭୁଲ ମୋର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନିର୍ଭୁଲ ଅଟେ) ; ଏବଂ ଆମେ ତୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିବା ସକାଶ ଏପରି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ (ଏହି) ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରଖି ରଖି ଦେଉଛୁ ; ଏବଂ ତା’ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ମାଂସ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରୁଛୁ ; ସ୍ୱତରା* ଯେତେବେଳେ ତା’ ନିକଟରେ (ବାସୁବତୀ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ସେ କହିଲା, “ମୁଁ କଣ ଯେ ଅଲୁଅ (ଯାହା ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି) ସେସବୁ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମର୍ଥମ ।”

୨୬୧. ଏବଂ (ଏହି ଘଟଣାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କିପରି ଘୃତକୁ ଜାଳିତ କରୁଅଛ ତାହା ଆମକୁ ଦେଖାଉଥିଅ ?” (ଅଲୁଅ) କହିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଶ୍ୱାପନ କରିନାହିଁ”, ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ “କାହିଁକି ତୁହେଁ

قَالَتْهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَارِكِكَ وَسَارِكِكَ لَمْ يَخْسَفْ
وَأَنْظُرْ إِلَى جَارِكَ وَلَيَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا بَيَّنَّ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦١﴾

وَأَذَى قَالَ إِنْهُمْ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ
أَوْكُمْ تُؤْمِنُونَ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَبْهَتَ الَّذِينَ كَفَرُوا

* ୧. ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ବାଲ’ କୁ ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ : (କ) କୌଣସି ଚିନ୍ତିତ ଖଣ୍ଡନ କରିବାପାଇଁ, (ଖ) ସ୍ଥପ୍ତିମୋକ ଚିନ୍ତିତ ଖଣ୍ଡନକରିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ନ ଥାଇ ବରଂ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାପାଇଁ । ଏଠାର ଉଭୟ ଯଥାର୍ଥ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲୁଅଙ୍କର ନବିଙ୍କ ଚିନ୍ତିତ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ; ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ତୁମେ ଏ ବିଷୟକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁବ ତେବେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ତୁମେ ଏକଶତ ବର୍ଷ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଟିବାହିତ କରିଛ । ଯେହେତୁ ନବିଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଯଥାର୍ଥ, କାନ୍ଦେ ସେହି ନବି ଅଲୁଅଙ୍କ ଚିନ୍ତିତ ସାଧାରଣ ଦେଇ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଦୋଷଯୁକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକୃତ କରାଇବେ ସେହି ହେତୁ ଅଲୁଅ ନବିଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଖଣ୍ଡନ କଲୁ ନ ଥିବା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ।

ଉକ୍ତ ଅଲୋକିକ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଦେଖୁଥିଲ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମନରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା କିପରି ଗୋଷାପାତ କରିବ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ଓ ଗଧ ସ୍ତ୍ରୀ ଚାନ୍ଦାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ।

* ୨. ବିଶ୍ୱାସ କରିବା (ଇମାନ) ଓ ହୃଦୟର ଦେବା (ଜେମିନାନ୍) ମଧ୍ୟରେ ଅବତ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ସ୍ଥାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଶ ସରକାରରେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ ଅଲୁଅ ସବୁକିଛି କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଦୃତ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ତା’ ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଘଟିବ ବୋଲି ସେ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଭରତ ପାଉଥିବ । ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଅଲୁଅଙ୍କ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୋଷର ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ ତଥା ଇନା ବ୍ୟବସାୟର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ଦୃଢ଼ତା ନିମିତ୍ତ ଏପରି କହିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଇବ୍ରାହିମ ଦେହଦେ ବଶବର୍ତ୍ତା ହେଉ ଏହା ପୃଷ୍ଠି ନ ଥିଲେ ବରଂ ତାଙ୍କ ମନରେ ସ୍ତବ୍ଧ ଆଶ୍ରୟ ଜନ୍ମିବାକୁ ସେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ।

(ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଅଛୁ) କିନ୍ତୁ ଆମର ହୃଦୟର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆମେ ପଚାରିଛୁ : “ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ଆଜ୍ଞା ତୁମେ ଚାରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀ ଆଣ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପୋଷା ମନାଅ । ତା’ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପାହାଚ ଉପରେ (ବୋଇଲ) ରଖ : ଚପୁରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ : ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୃଢ଼ ପରିରେ ଆସିବେ ଏବଂ ମନେ ରଖ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।”

ରୁ : ୩୬

୨୬୭. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର) ଉପମା ସେହି ଶବ୍ଦାର ଏକ ବାକ ସହିତ ତୁଳନାୟ ଯେଉଁଥିରୁ ସାରଗୋଟି ଶବ୍ଦାବୁଜ୍ଜ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଜ୍ଜରେ ଏକଶତ ବାକ ଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ (ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ ଓ ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୨୬୩. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବ୍ୟୟ କରିବା ପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ (ନିଜ) ଉପକାର ବଖାଣନ୍ତି ନାହିଁ ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର) ପ୍ରତିଫଳ ରଞ୍ଜିତ ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଝୁଝୁଡ଼ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୬୪. ମଧୁର ବଚନ (କହିବ) ଏବଂ (ଦୋଷ) କ୍ଷମା କରିବା ସେ ବାନ ଅପେକ୍ଷା ଉକ୍ତ ଯାହା ପରେ କ୍ଳେଶ ଦେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

୨୬୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଉପକାର ବଖାଣି ଓ କ୍ଳେଶ ଦେଇ ନିଜ ଦାନକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ଯେ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଧନ ବ୍ୟୟ କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ ନାହିଁ ; କାରଣ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ସେହି ଶିକାର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯାହା ଉପରେ କିଛି ମାଟି ପଡିଥାଏ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଭାସିବା ବର୍ଷା ହେବା

فَخَذَ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصَرَّهُنَّ لَكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ ۖ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ مِائَةٌ ۖ وَاللَّهُ يُضَوِّفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَذَكَّرُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالسَّتِ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

୧. କେତେକେ ମତରେ ସ୍ୱରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀକୁ ମାରି ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ଖଟୁଥିବା ଏକତ୍ର କରି ଭିଜିଲି ପର୍ବର ଉପରେ ରଖିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବର ଉପରେ ଛାପନ କରିବା ବିଷୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସ୍ୱରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯିତ ରହିଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରପାୟା ଉଦ୍‌ଭିଦମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ସ୍ୱରିଧର ଉତ୍ତର ଓ ସ୍ୱରିଧର ଅବନତିର ସମ୍ପୃକ୍ତ ହେବେ ।

ଫଳରେ ତାହାକୁ (ଧୋଇ ପୁଣି) ପରିଷ୍କାର ଶିଳା କରିଦିଏ ; ସେମାନେ (ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ) ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୁଏ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏଭଳି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୬୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରାତିଭାଜନ ହେବା ପାଇଁ ଓ ନିଜକୁ ସ୍ମୃତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟର ଉପମା ଉକ୍ତ ଭୂମି ଉପରେ ଥିବା ଏକ ଉଦ୍ୟାନର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯେଉଁଠାରେ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ହେଲେ ତାହା ଦୁଇଗୁଣ ଫଳ ଦିଏ ; ଏବଂ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ନ ହେଲେ ଅଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ହିଁ (ତାହା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ) ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ।

୨୬୮. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ଯେ ତାହାର ଖଜୁରା ଓ ଅଳ୍ପରର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥିବ ଯାହାର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଝରଣା ବହୁଥିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ସେଥିରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଫଳ ମିଳୁଥିବ ତଥା ଯେତେବେଳେ ତାହାର ବାର୍ଷିକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଇଥିବ ଓ ତାହାର ପିଲାମାନେ ଛୋଟ (ଛୋଟ) ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ତା'ଫଳର ସେହି ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦୂର୍ଦ୍ଦିବାତ୍ୟା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଯହିଁରେ ଅଗ୍ନି (ସଦୃଶ ଉଭାପ) ଥାଏ ଓ ତାହାକୁ ପୋତି ଦିଏ (ଦେଖ) ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ଏପରିଭାବରେ ନିଜ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଭାବିଚିନ୍ତି (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବ ।

ରୁ : ୩୭

୨୬୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛ ସେଥିରୁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁମାନ ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଲାଗି ଭୂମିରୁ ବାହାର କରିଅଛୁ, ତା ମଧ୍ୟରୁ ସୋଧ୍ୟ ଅନୁସାୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ (ଏପରି) ନିକୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କର ; ଏବଂ ମନେରଖ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ(ତ୍ର)ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

୨୬୯. ସଇତାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ରତାର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଛି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ବିଷୟରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ କ୍ଷମା ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ(ତ୍ର)ପରମ୍ପରା ।

عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَكَرَّهُ صَدَدٌ ۚ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْيِئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَكُلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنَّ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ تَنْجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ ۚ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ أَمْوَالُ أَنْفِقُوا مِنْ طِبْتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا يَتَسَوَّاهُ الْجَنَّةِ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَجْدِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْوُواذِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

الشَّيْطَانُ يَبْدُكُمْ الْفَقْرَ وَيَا مُرْكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ

୨୭୦. ସେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାକୁ ଚତୁଷ୍ପାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚତୁଷ୍ପାଦ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ (କାଣିରଖି ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ତାହାକୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତଲାଭଦାୟକ ପଦାର୍ଥ ମିଳିଯାଇଛି; ଏବଂ ମୋନେରଖି ଯେ) ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَوَّلَ الْأَنْبِيَاءِ ⑥

୨୭୧. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର ବା ଯାହାକିଛି ମାନସିକ କର; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ସେ ତାହା ର ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ) ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا ⑦ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ⑧

୨୭୨. ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦାନ କର ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତସ୍ଥ (ପ୍ରକାଶ୍ୟ) ଅଟେ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାହା ଗୋପନରେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର ତେବେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉକ୍ତସ୍ଥର ହେବ ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ଏଥିଯୋଗୁଁ) ତୁମମାନଙ୍କର ଅନେକ ଦୁର୍ଦ୍ଦମ୍ଭକୁ ତୁମଠାରୁ ଦୂର କରି ଦେବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛ; ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

إِنْ بُدُّوا الصَّدَقَاتِ فَيَعْنَاهُمْ ⑨ وَإِنْ تُخْفَوْهَا
تُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑩

୨୭୩. ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥଗାମୀ କରାଇବା ଦାୟିତ୍ବ ତୁମ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହାକୁ ସତ୍ପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ବିଶୁଦ୍ଧ ଧନ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର— ଓ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ କର— ତାହାର ଲାଭ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ବିଶୁଦ୍ଧ ଧନ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଫେରାଏ ଦିଆଯିବ; ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ⑪ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ⑫

e. ଖୋଲାଖୋଲି ଦାନ କରିବା ଓ ଲୁଚାଇ ଦାନ କରିବା. ଉଭୟକୁ ଇସଲାମ ପ୍ରସଫ କରେ । ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନର ଦାନ ଦୁଇା ଅନ୍ୟମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନର ଦାନ ଦୁଇା ଦାନହୀନଙ୍କ ଦରିଦ୍ର୍ୟକୁ ସାଧାରଣରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଦାନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବାର ଅବକାଶ ନ ଥାଏ ।

୨୭୪. (ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାନ) ସେହି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଅବରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ (ସୁଜ୍ଜହରେ) ଚଳପ୍ରଚଳ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହୁଥିବା ଯୋଗୁଁ (କେଣେ) ଅପରିଚିତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭାବହୀନ ବୋଲି ମନେ କରେ; ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରାର ବାହ୍ୟ ଲକ୍ଷଣରୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ; ସେମାନେ ଛୋକମାନଙ୍କୁ ଅତୁଳ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଭିକ୍ଷା ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ବିଶ୍ୱସ୍ତଧନ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟକର ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜଣାଅଛି;

ରୁ: ୩୮

୨୭୫. ଯେଉଁମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ନିଜର ଧନକୁ ରୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ପଥରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରସ୍କାର (ରଞ୍ଜିତ) ଅଛି; ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ କି ଦୁଃସ୍ୱତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ।

୨୭୬. ଯେଉଁମାନେ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଦୃଶ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସଜ୍ଜନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପାରାଜାମୀ) ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ; (ଏପରି ଅବସ୍ଥା) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୁଏ ଯେହେତୁ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, “(କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ ମଧ୍ୟ) ଅବିକଳ ସୁଧ ସଦୃଶ ଅଟେ”; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ (କ୍ରୟ) ବିକ୍ରୟକୁ ବୈଧ ଓ ସୁଧକୁ ଅବୈଧ ସାରାସ୍ୱ କରିଛନ୍ତି; ସ୍ୱତରା* (ମନେନଶ୍ଚ ଯେ) ଯାହା ପାଖକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ଉପଦେଶ ଆସିବା ପରେ ସେ (ତାହାକୁ ଶ୍ରବଣ କରି) ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଧ ବ୍ୟବସାୟରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ଚେତେ ଯାହା ନେଣ ଦେଣ ସେ ପୂର୍ବରୁ କରିସାରିଛି ସେଥିରେ ଲାଭ ତାହାରି ଅଟେ ଏବଂ ତାହାର ମାମଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାର) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେଥିରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ, ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିବେ।

e. ଦୁଇ ଶିମର ଦାନ ଅଛି— ସାଧ୍ୟବାସ୍ତବ (କେନ୍ଦ୍ର) ଏବଂ ପୂର୍ବକୃତ (ସେନ୍ଦ୍ର)। କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଧନ ବା ଦଣ୍ଡି ଥିଲେ କେତେ ବାସ୍ତବ କରାଯାଇ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ଦିତୁ, ଅନ୍ୟତ୍ର, ଅନ୍ୟ, ବିଧି ଓ ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଏ। ଗ୍ରହଣ ଏ ସ୍ୱକାର ଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଦାବୀକୁ ଖଣ୍ଡିତ ନ ଥିବାରୁ ଗ୍ରହଣକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ପାରେ କୃତକ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ। ଏହା ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଏକ ଶୂନ୍ୟ। ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଦାନ କରାଯାଏ ତାହା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ବାହାକୁ ସଦକା କୁହାଯାଏ। ଏବଂ ଧନବାନଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ଦରିଦ୍ର ବାସ୍ତବର ସମ୍ବନ୍ଧ ସରକାରଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଏ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ହିତକାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ମନୋଭାବ ଜନ୍ମାଏ। ଏସକାର ଦାନଦ୍ୱାରା ସ୍ୱକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀର ଧର୍ମନିଷ୍ଠାକୁ କଠିନ କରାଯାଇପାରେ।

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْبَبُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنَاءَ مِنَ التَّعْفُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاءًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ٢٧٤

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْئِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٢٧٥

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا الْبَائِعُ مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٧٦

୨୭୭. ଅଲ୍ଲାହ ପୁଅକୁ ଲୋପ କରନ୍ତି ଏବଂ ବାନ୍ଧକୁ ବୁଦ୍ଧି କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି କଠୋର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ତଥା) ପାପୀୟ ପଦକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ମନୋଯୋଗ ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ପୁରସ୍କାର (ରାଜିତ) ଅଛି; ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ କି ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୭୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ପୁଅର ଅବଶିଷ୍ଟ (ଅଂଶ) ଛାଡ଼ିଦିଅ ।

୨୮୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି ନ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଚରପାଦୁ ଏକ ଆସନରୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅବଶ୍ୟମତା ମନେକର (ଓ ସେଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ହୁଅ) ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପୁଅ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଅନୁରାପ କରିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତୁମର ମୂଲ୍ୟଧନକୁ ଆଦାୟକରିବା ବିଧେୟ ; (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ତୁମେମାନେ (କୋହାରି ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ ନାହିଁ କି ତୁମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୮୧. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ରଣଗ୍ରସ୍ତ ଆଏ, ତେବେ ସେ ସମର୍ଥ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଅବସର ଦେବାକୁ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣିଥାଅ ତେବେ (ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୂଲ୍ୟଧନ ମଧ୍ୟ) ଦାନ ସ୍ୱରୂପ ଛାଡ଼ିଦେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୨୮୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ; ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛି ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

يَسْحَقُ اللَّهُ الزُّبُلَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الزُّبُلَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتِغُوا فَلََكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ۝

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ تَفْتَحُ تَمْ نُوْفِي كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

୧. କେତେକ ଆପଣ କରନ୍ତି ଯେ ଅସମ୍ଭବମାନମାନେ ପୁଅ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଚ୍ଚ କରୁଥିବା ବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ପୁଅ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କ୍ଷତି ସହ୍ୟକ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ପୁଅଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ପୁଅ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ଧୂ-ସ୍ୱ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷାକରିବେ ବୋଲି ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବାଣୀ ଅଛି । ତେଣୁ ସମ୍ପ୍ରତି କେତେକ ଦେଶରେ ପୁଅପ୍ରଥାକୁ ଉପାଦେୟ ଦେବାପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଲାଣି । ରଣଦାତାଙ୍କ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କର ତଥା ଦେଶର କେତେ ଯେ କ୍ଷତି ହେଉଛି ତାହା ଜନନୀ କରିବା କଷ୍ଟକର । ସେହିପରି ରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପରିଶେଷ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ନ ଥିବେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅନେକ ମର୍ଯ୍ୟଦା ସଂରକ୍ଷଣ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଚିନ୍ତା ନ କରି ସେ ରଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ ହୁଏ । ଏବେ ଅନେକ ଦେଶ ଧନଶାଳୀ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ରଣ ସଂଗ୍ରହ କରି ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ବ୍ୟୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଖରିଦ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ପରିଶେଷରେ ଭୟ ନିଜର ଓ ବିଜେତାଙ୍କର ଅପୁରଣ୍ୟ କ୍ଷତି ହୁଏ ।

ରୁ : ୩୯

୨୮୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ କରକ ନିଅୁ ତେବେ ତାହାକୁ ଲେଖୁପକାଅ ଏବଂ କୌଣସି ଲେଖାଳି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୁରି କରା ହୋଇଥିବା ବୁକ୍ତିକୁ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ଲେଖୁ ଦେଉ ଏବଂ କୌଣସି ଲେଖାଳି ଲେଖୁଦେବାକୁ ମନା ନ କରୁ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଲେଖୁବଦ୍ଦ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖୁଦେଉ ଓ ଯାହାଠାରେ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଅଛି ସେ ହିଁ ଲେଖାଳ ନେଉ ଏବଂ ଲେଖାଉବା ସମୟରେ) ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖୁ ଏବଂ ଏଥିରେ କିଛି କମ୍ ନ କରୁ ; ଏବଂ ଯଦି ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇଥାଏ ବା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ ବା ନିଜ ଲେଖାଉବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁ ନ ଥାଏ ତେବେ ତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବେ (ଦଲିଲ) ଲେଖାଉ ନେବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ସେହି ଘଟଣା ବେଳେ) ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କର ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଉଭୟ (ସାକ୍ଷୀ) ପୁରୁଷ ହୋଇନଥାନ୍ତି ତେବେ (ଘଟଣା ସମୟର) ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ) ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରୁଥାଅ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷୀ କର) ; (ଦୁଇଜଣ ମହିଳା ସାକ୍ଷୀ ବିଷୟକ ସର୍ବ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପାସୋରିଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟକୁ (ବିଷୟଟି) ମନେ ପକାଇ ଦେବ ; ଏବଂ ଯେବେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଚକରା ହେବ ତେବେ ସେମାନେ ମନା ନ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ତାହା ଛାଡ଼ି (ନେଣ ଦେଣ) ହେଉ କି ବଡ଼, ତୁମେମାନେ (ପରିଶୋଧର) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସମେତ ତାହାକୁ ଲେଖୁବାବେ ଅବହେଳା କର ନାହିଁ ; ଏ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଅଟେ ଓ ସାକ୍ଷୀ (ପ୍ରଦାନ)କୁ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ କରାଇଥାଏ ତଥା (ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳିଶ ଏପରି ବିଷୟକୁ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ (ସୁତରାଂ) ନେଣ ଦେଣକୁ ଲେଖୁପକାଉବା ଆବଶ୍ୟକ) ; ଯେଉଁଠିକେ ହାତକୁ ହାତ କାରବାରରେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ମାଲ ଓ ଧନ) ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ (କରି ଯଦି ସେହି ସମୟରେ କାରବାର ସମାପ୍ତ) କରି ଦେଉଅଛ (ସେହିଠିକେ) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନେଣ ଦେଣକୁ) ନ ଲେଖୁଲେ କିଛି ପାପ ନାହିଁ ; ଯେବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ କର ତେବେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَالْتَبَّوْهُ وَيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمْلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّاهِدَاتِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّاهِدَاتُ إِذَا دُعُوهُنَّ لَتَشْهَدْنَ أَنْ تَكْتُبْنَ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَفَسَطَ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَرَاجِرَ حَاضِرَةٍ تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

ସାକ୍ଷୀ ନିମ୍ନକୁ କର ; ଏବଂ ଏ ବିଷୟକୁ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ) ଲେଖାଲିଖି କଷ୍ଟ ଦିଆ ନ ଯାଉ କି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏପରି) କର ତେବେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିଷୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅମାନ୍ୟତା (ର ଲକ୍ଷଣ) ହେବ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି କରିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଉଚ୍ଚତ୍ତମେ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୮୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଯାତ୍ରା କରୁଥାଅ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲେଖାଲି ନ ମିଳନ୍ତି ତେବେ ତୋ' ବଦଳରେ) ଦଖଲ ବଦଳ ଗ୍ରହଣ କର ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ସଙ୍ଗେତ ମନେକରେ (ଏବଂ ତାହାକୁ କିଛି ଧନ ଦିଏ ତେବେ ସେହି ସଙ୍ଗେତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ସେହି ଗଞ୍ଜିତ ଧନକୁ ଦାବିକରିବା ମାତ୍ରେ) ଫେରାଇ ଦେବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ତାହାର ପାକନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋପନ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ ଗୋପନ କରେ ତାହାର ହୃଦୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ; ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚତ୍ତମେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ : ୪୦

୨୮୫. ଯାହାକି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶକର ବା ଗୋପନ ରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାର ହିସାବ ନେବେ ; ତାପରେ ସେ) ଯାହାକୁ ଚାହୁଁବେ କ୍ଷମା ଦେବେ ଓ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁବେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଉପ୍ପିତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମର୍ଥ ।

جَاحٌ إِلَّا تَكْتُبُوهَا ۖ وَاشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُصَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ ۚ إِنْ أَمِنَ بِكُمْ بَعْضُ فَلْيُؤَيِّدِ الَّذِي أَوْثِنَ أَمَانَتَهُ ۚ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۚ وَلَا تَكُونُوا الشَّاهِدَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ ۚ قُلُوبُهُ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَإِنْ تُبْذَرُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ بِمَا سَكَّرَكُمْ بِهٖ ٱللَّهُ فَيُغْفِرْ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

୧. ବଦଳରୂପେ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷ ଦିଆଯାଏ । ଏଥିରେ କଣେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବଦଳେ ଅନ୍ୟକୁ ବଦଳ ଗ୍ରହଣକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା 'ଅମାନତ' ବା ନ୍ୟାୟ ସ୍ତମ୍ଭ । ଏହା ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମାନରତ୍ନରେ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉଭୟତା ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଛି ତା' ମାତ୍ର ଫେରାଇବ ସେହିପରି ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷ ପରିଶୋଧ କରିବାର ଯଥାର୍ଥତା ଚିତ୍ତରତା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହେବେ ।

୨୮୭. ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଠାରୁ ଯାହାକିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେ (ନିଜେ) ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ (ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି) ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଦେବତ୍ୱମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି : (ଏବଂ କହନ୍ତି ଯେ) “ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ (କୌଣସି) ପ୍ରଭେଦ କରୁନାହିଁ” ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଆଦେଶ) ଶୁଣିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଅନ୍ତରରୁ ତାଙ୍କର ଆକାବହ ହୋଇଅଛୁ ; ଏମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷୀ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ (ଆମମାନଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୨୮୭. ଅଲ୍ଲୁଃ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେ ଯାହା କିଛି (ମହତ୍ତ୍ୱ) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ (ତାହା) ନିଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ; ଏବଂ ସେ ଯାହାକିଛି (ମହତ୍ତ୍ୱ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ (ତାହା) ତା’ ଉପରେ (ଶାସ୍ତି ଆକାରରେ) ନିପତିତ ହେବ ; (ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣି କହନ୍ତି) “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ଆମେମାନେ କେବେ ଭୁଲି ଯାଇ ବା ଦୋଷ କରିଥାଉଁ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନାହିଁ” ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲ, ସେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କର ନାହିଁ ; ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହା ବହନ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ତାହା (ବହନ କରିବାକୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ (ପୋପରୁ) ମୁକ୍ତି ଦିଅ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର (କାରଣ) ତୁମେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ; ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَنفِرُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٧﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا إِنَّهُ فَا نَصْرُنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٨﴾

୧. ଯିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଶ୍ୱାସକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । ଏହାକି ଦୁଇଟି ସୂଚନା ଦେଖାଇଛି । ପ୍ରଥମଟି (କି) ମୁସ୍ଲିମ୍ମାନ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ତାହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଅସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇ ଅସାମର୍ଥ୍ୟ ପାଦେଶବ୍ୟ ପଦାନୁକୂଳ ହେବ । (ଖ) ଏହି ଦ୍ୱୟରେ କେବଳ ନୈତିକ ମାନବ ବୃତ୍ତିପୂର୍ବକ ଯମକତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୋଷ ଦୂର୍ବତାକୁ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଚାହିଁବା ଉଚିତ୍ । ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟମ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଯଦିକି ଯଦିକି କିଛି ଓ ଅସମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦୂରରେ ରହେ, ହେଉଛି ତାହାକୁ ଆଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଛି । ତାହାକୁ ଯଦି କିଛି ଗୁଣ ଚିହ୍ନେଇ ତାହା କ୍ଷମା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉଥିବା ଅଲ୍ଲୁଃ ବିଦ୍ୟମାନ ପ୍ରଭୁ ।

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدِيْنَةُ

ଆଲେ—ଇମ୍ରାନ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମ୍ବଳ ସମେତ ୨୦୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨୦ଟି ସ୍ୱର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିୟ୍—ଲାମ୍—ମିମ୍ ।

الْقَمْر ②

୩. ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଚିରଜୀବୀ, (ଓ ସେ ସ୍ୱୟଂ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

୪/୫. ସେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଏହାର ପୂର୍ବରୁ (କୋଣ)କୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଚୌରାତ ଓ ଇଝିଲ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଅବିସ୍ମାଦିତ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନବୃତ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ନିଶ୍ଚୟ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଶାସ୍ତିଦାତା ।

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

୬. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦୌ ଲୁଚାଯିତ ନାହିଁ ।

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑥
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑦

୭. ସେ ହିଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମାତୃ) ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑧

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ⑨
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑩

୧. ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଚୌରାତ କୁହାଯାଏ । ଏହି ନାମ ଉକ୍ତର ଗୁପ୍ତାବଳ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ଯଥା— Genesis, Exodus, Levitiens, Numbers ଓ Deuteronomy ଯାହା ସମସ୍ତ ବେଳେ ବେଳେ Ten commandments ଯାହା ଲିଖିତ ଓ ଗୋଷ୍ଠିମାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଇଝିଲ କୁହାଯାଏ । ଇଝିଲ ଅର୍ଥ ଦୁସମାସ୍ତ୍ର । ଏହା ଯାହୁଦୀ ଗୁରୁତର ଅନୁରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଓ Gospels ନାମରେ ଅବିଦିତ । ଏଥିରେ ଯାହୁଦୀ ଅନୁରାମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁସମାସ୍ତ୍ର ଥିବାରୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅବମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରକାଶ ଅବମାନ ବୋଲି ଯାହୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି (ମାଥୁ ୨୧:୪୦ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ଯେଉଁ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ଗର୍ଭିଣୀଙ୍କୁ ଥିବାରୁ ଏସ୍ତ୍ରୀକର ଉପସ୍ଥିତି ନାମକରଣ ହୋଇଛି ।

୮. ସେ ହିଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର କେତେକ ଆୟତ ମୋହକମ୍ ଯାହା ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଆଧାର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମୁତବାବିହ୍ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କୁଟିଳତା ରହିଅଛି, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ପୁଷ୍ଟିକରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଓ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ (ର ଅର୍ଥ)କୁ ବଦଳାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁତବାବିହ୍ ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ (ଜୋକ ଭଳି) ଲାଗିଥାନ୍ତି, ଅଥଚ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ଜ୍ଞାନବନ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାର (ସଠିକ) ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେ ଜ୍ଞାନବନ୍ତମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏ ସମସ୍ତ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ) ଅଛି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।"

୯. ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ କରାଇବା ପରେ ଆମମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ଯତ୍ନ କୁଟିଳ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ମହାନ୍ ଦାତା ।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلَةٍ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالزَّيُّونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

ହୁ ଓଲଟି
କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ②

୧. 'ମୁହକମ' ଅର୍ଥ: (କେ) ଯାହା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ (ଘୋ)ପଡ଼ିଲେ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅବକାଶ ନାହିଁ କି ଯାହା ଅନେକାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ, (ରୋ) ଯାହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିଶ୍ଚିତମୂଳକ, (ଘୋ) ଏପରି ଆୟତ ଯାହାର ସ୍ୱରୂପ ଧରଣର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

୨. 'ମୁତବାବିହ୍' ଅର୍ଥ: (କେ) ଏପରି ଆୟତ ଯାହାର ମୂର୍ତ୍ତିରେ ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣିତ ଅର୍ଥଗ୍ରହଣର ଥିବା ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି, (ଘୋ) ମୁତବାବିହ୍ ଏପରି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଯାହାର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ହେଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ଚିନ୍ତନ ବିନା ଯାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ହୁଏ ନାହିଁ ;

କୌଣସି ବିଚାରାତ୍ମକ ବିଷୟକୁ ସମୀକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥଗ୍ରହଣ ବ୍ୟତୀତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଅନେକାର୍ଥବୋଧକ କୌଣସି ଅଂଶ ସଂଶ୍ଳଷ୍ଟ ସୂଚକ ରୂପରେ ଚାହାନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ବ୍ୟତୀତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ସହିତ ବୁଝିବା କରି ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଠିକ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୁରୁ କୋରାନ ୧୧:୨ରେ ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ 'ମୁହକମ' ଓ ୩୯:୨୪ରେ ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ 'ମୁତବାବିହ୍' ବୁଝାଇଥିବାରୁ, ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୁଇ ଆୟତକୁ ଖାଦନ କରୁଥିବା ବିବରଣିତ ହେବାପାଇଁ । ବସ୍ତୁତଃ କୋରାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ଚିତ୍ତନ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିବାରୁ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ମୁହକମ ଆୟତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯଥାର୍ଥ ହେବ । ପ୍ରକାଶରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଆୟତରେ ଭାଷାକୁ ଏପରି ବିବ୍ୟାସ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏକା ସମୟରେ ଚିହ୍ନ ଏକାଧିକ ଭରଣ ଓ ସଂପର୍କିତ ଅର୍ଥ ବାହାର କରାଯାଇପାରେ । ସୁତରାଂ ଏହି ପରିସେଷରେ ସମଗ୍ର ଶୁରୁବାଦିତ କହିବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଅବଶ୍ୟ ପାଠକମାନଙ୍କ ବିନା, ବୋଧ-ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥ ଅନୁସାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ପାଠକଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କେତେକ ଅଂଶ ମୁହକମ ବା ମୁତବାବିହ୍ ।

ମୁହକମ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣତଃ ଅର୍ଥର ବିଶାଳ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଶାଳ ଅଭିଧାନମାନ କରାଯାଇଛି । ମୁତବାବିହ୍ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣତଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର ଜାଣିବା, ଜାଣିବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ମୁତବାବିହ୍ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଉପମାମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ରହିଅଛି । ଫଳରେ ଅର୍ଥଗ୍ରହଣର ଭାଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣନା ଶୈଳୀ ସୁନ୍ଦର ଓ ଉପଭୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି ;

୧୫. (ସାଧାରଣତଃ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଯଥା- ନାରୀ, ପୁତ୍ର, ସମ୍ପତ୍ତି, ସୁନା ଓ ରୂପାର ସୁରକ୍ଷିତ ଭଣ୍ଡାର, ସୁନ୍ଦର ଘୋଡ଼ା, ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ଓ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ଲାଳସା ଶୋଭନୀୟ କରି ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି; ଏଗୁଡ଼ିକ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ; କିନ୍ତୁ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଅଛି ।

୧୬. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜଣାଇବୁ ?” ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ଉପାଦାନମାନ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି; ସେଠାରେ ସେମାନେ ବାସକରିବେ ତଥା ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରସନ୍ନତା ଥିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାନ୍ତି ।

୧୭. ଯେଉଁମାନେ କୁହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରାପନ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମାକର ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

୧୮. ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ, ସତ୍ୟବାଦୀ, ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟକାରୀ ଓ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ପ୍ରହରରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ପରମ ନ୍ୟାୟବନ୍ତ, ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦେବତ୍ୱମାନେ ଓ ଶ୍ୱାନବନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମାତ୍ମକ ବୁଦ୍ଧ ।

୨୦. ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଇସଲାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାପାଳନ) ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ଅଟେ; ଏବଂ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶ୍ୱାନ ଆସିବା ପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଯୋଗୁଁ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ (ସେ ମନେରଖୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତା’ର ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହିସାବ ନେବେ ।

ثُمَّ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِطِ الْمَقْنُطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ⑤

قُلْ أُوْثِقْتُكُمْ بِعَهْدِي مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَوَاوُجٍ مُطَهَّرَةٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ⑥

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَنَنَا عَذَابَ النَّارِ ⑦

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَاسِيْنَ وَالْمُتَفِئِينَ وَالْمُتَغَفِّئِينَ بِأَلْسِنَةٍ ⑧

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَابِأَبَا بِلْقِطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا يَبْغُهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ الْجِسَابِ ⑩

୨୧. ଏହା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ବିବାଦ କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ "ଆମେ ନିଜେ ଓ ଆମର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିଅଛୁ" ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ନିରାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, "କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ହେବ ?" ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ କୋଣି ରଖ ଯେ ସେମାନେ ସତପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମର ଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ (ବୋର୍ଦ୍ଦା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାନ୍ତି ।

ଭୁ : ୩

୨୨. ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ବିନା କାରଣରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶସ୍ତ୍ରର ସମାଚାର ଦିଅ ।

୨୩. ଏମାନେ ସେହି (ଲୋକ) ଯାହାଙ୍କର କର୍ମ ଉତ୍କଳାବ ଓ ପରକାଳରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ ।

୨୪. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଏକ ଅଂଶ ଦିଆଯାଇଅଛି କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଣା ନାହିଁ ? ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଆଦିକୁ ତକାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ତହିଁକୁ) ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

୨୫. ଏହି ବିମୁଖତା ଏଥିଯୋଗୁ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ; "କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ବ୍ୟତୀତ (ନେରକର) ଅଗ୍ନି ଆମକୁ କଦାପି ଗ୍ରସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ ;" ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯାହା କିଛି ମନଗଢ଼ା ଚିନ୍ତାଧାରା ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତାରିତ କରିଅଛି ।

فَإِنْ حَاجَّكَ فَقُلْ أَسَلْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسَلْتُمْ فَإِنْ
أَسَلُوا فَقَدْ أَهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
بِاللهِ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ٢٥

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ فَبِئْسَ هُمْ بَعْدَ آيٍ إِلِيمٍ ٢٦

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٢٧

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَى الْكِتَابِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فُرْقَانُهُمْ
هُم مُّعْرِضُونَ ٢٨

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَسُنَا النَّارُ إِلَّا أَيْامًا مُّعَدَّةً ۖ
وَعَزَّوْهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରୁ ସେଗିତ କୌଣସି ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୬. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଦିନର ଆଗମନ ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ସେହିଦିନ ଯେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ, ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବ (ସେହିଦିନ) ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ଦେଇ ଦିଆଯିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୭. ତୁମେ କୁହ “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ତୁମେ ସକଳ ରାଜ୍ୟର ଅଧୀଶ୍ୱର, ତୁମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନକର ଏବଂ ଯାହାଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ଛଡ଼ାଇ ନିଅ ; ତୁମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ମାନିତ କର ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅସମ୍ମାନିତ କର ; ସକଳ କଲ୍ୟାଣ ତୁମ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।”

୨୮. “ତୁମେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଏବଂ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ; ଏବଂ ନିର୍ଜୀବରୁ ସଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ ଓ ସଜୀବରୁ ନିର୍ଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ପ୍ରଦାନ କର ।”

୨୯. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ ନ କରନ୍ତୁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କଭାବେ ଦୂରେଇ ରହିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ ; ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରିବ ତାହାର ଅଲ୍ଲାହ ସହିତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ (କୌଣସି) ସମ୍ପର୍କ ରହିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ଭବରେ ସାବଧାନ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୩୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖ ବା ପ୍ରକାଶ କର ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।”

୩୧. ସେହି ଦିନକୁ ଭୟକର ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟକୁ ଓ ପାପକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବ ଯେ ସେହି ପାପ ଓ ତା'ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଡ଼ ବ୍ୟବଧାନ ରହନ୍ତୁ କି ! ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ।

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۚ يُبِيدُكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾
تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾
لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً ۚ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ الْبَصِيرُ ﴿٢٩﴾

قُلْ إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ وَتُبَدُّهُ يُفْلَهُ ۗ اللَّهُ ۚ وَبِعِلْمِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

يَوْمَ يُحْذِرُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ خُفْضًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوَانَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهَا ۚ أَمَدًا أَبَدًا ۖ يُحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ وَدُودٌ

بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

ଭୂ : ୪

୩୨. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଅ ତେବେ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ; ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବେ ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୩. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ;” କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୪. ଅଲ୍ଲାହ ଆଦମ ଓ ନୁହୁଙ୍କୁ ତଥା ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇମରାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସାରା ଜଗତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୩୫. (ସେ) ଏପରି ଏକ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ପ୍ରଦାନ କଲେ) ଯାହାର ପରସ୍ପର ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିଲା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୩୬. (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇମରାନ (ବଂଶଧର ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋ ଗର୍ଭରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି (ତାହାକୁ) ମୁକୁ କରି ମୁଁ ତୁମ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇଅଛି ; ସ୍ମରଣ କର) ତୁମେ (ତାହାକୁ) ମୋ ପକ୍ଷରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଗ୍ରହଣ କର ;” ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୩୭. ତାହାପରେ ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରିସାରି କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ତାହାକୁ ଏକ କନ୍ୟାଭୂପେ ପ୍ରସବ କରିଅଛି”, ଏବଂ ସେ ଯାହା ପ୍ରସବ କରିଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ଭୟଦିତ) ପୁତ୍ର (ସେହି) କନ୍ୟା ସଦୃଶ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ (କହିଲେ) “ମୁଁ ତାହାର ନାମ ମରିୟମ ରଖୁଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ ସଜ୍ଜନ କରାଇବୁ ତୁମ ଆଶ୍ରୟରେ ଛାଡ଼ି ଦେଉଅଛି ।”

୩୮. ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ; ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଭୂପେ ବିକଶିତ କରାଇଲେ ଏବଂ ଜକରିୟା ତାହାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ହେଲେ ; ଯେବେ ବି ଜକରିୟା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବୁହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ନାନକୁ ଯାଉଥିଲେ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

قُلِ اطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

إِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ

(ସେତେବେଳେ) ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି (ନା କିଛି) ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ ; (ସୁତରାଂ ଏପରି ଦେଖୁ ଦିନେ) ସେ କହିଲେ, "ହେ ମରିୟମ ! ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି ?" ସେ କହିଲେ, "ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପଦ; " ବନ୍ଧବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୩୯. ତା'ପରେ ଜକରିୟା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ କହିଲେ, "ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ତୁମ ସମାପଦରୁ ଏକ ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କର ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଅ ।

୪୦. ଯେତେବେଳେ ସେ ଗୃହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉତ୍ତୁଷ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାକୁ (ସନ୍ଦେଧନ କରି) କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହ ଯହିଁଯାହା ସମ୍ଭବରେ ତୁମକୁ ସୁସମାଚାର ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକ ବାଣୀକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ଓ ଦଳପତି, ସଂଯମା ତଥା ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉନ୍ନତ କରି) ନବି ହେବେ ।

୪୧. ସେ କହିଲେ, "ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେତେବେଳେ କି ମୋର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିଯାଇଛି ଓ ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ସେତେବେଳେ କିପରି ମୋର ପୁତ୍ର (ସନ୍ତାନ) ହେବ ? (ସେ) କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହ ସେହିପରି (କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ) ଅଟନ୍ତି ; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି ।"

୪୨. ପୁନଶ୍ଚ ସେ କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର ;" ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, "ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ଯେ ତୁମେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍ଗେତ ଛଡ଼ା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶେଷଭାବରେ ସ୍ମରଣ କରିବ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ସକାଳେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବ ।"

ଭୂ:୫

୪୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ କହିଲେ, "ହେ ମରିୟମ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ସଜ୍ଜନିତ ଓ ପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।"

୪୪. "ହେ ମରିୟମ ! ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀଣା ହୁଅ ଓ ସିଦ୍ଧା କର ; ଏବଂ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଉପାସନା କର ।"

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَرِيْمُ اَنْتِ لِكَ هٰذَا ۖ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاءُ ۚ
يَغْيِرْ حِسَابَ ۝

هٰذَا لِكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝

فَاَنَادَتْ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ مُّصَدَّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُوْرًا وَنَبِيًّا ۚ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝

قَالَ رَبِّ اَنْتِ يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَّكَدْ بَلَغْنِي الْكِبَرُ
وَامْرَاۗتِيْ عَارِيْءٌ ۚ قَالَ كَذٰلِكَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَّشَاءُ ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ اٰيَةً ۚ قَالَ اٰتٰتُكَ اَلَا تَكْلَمُ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا وَّادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالنَّجْمِ
وَالْاَبْكَارِ ۝

وَ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَرِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ عَلٰٓى نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ ۝

يَرِيْمُ اقْنَبِيْ لِرَبِّكِ وَاَسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ
الرّٰكِعِيْنَ ۝

୪୫. ଏହା ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାରମାନଙ୍କ^୧ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସମାଚାର) ଅଟେ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି (ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ) କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ନିଷେପ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ମରିଯିବାପରେ ସଂଗଣକ ହେବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିଲ; ଏବଂ ସେମାନେ (ପରାକ୍ତର ମଧ୍ୟରେ) ବିବାଦ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିଲ ।

୪୬. (ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିଯିବା ! ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ନିଜର ଏକ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ (ଏକ ପୁତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ) ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛନ୍ତି ; ତାହାଙ୍କର ନାମ ମରିଯିବା-ନଦୀର ଇସ୍‌ମାଏଲ୍ ହେବ ଯେ କି ଇସ୍ରାଈଲରେ ଓ ପରକାଳରେ ସମ୍ମାନିତ ହେବେ ; ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭକରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବେ ।

୪୭. ସେ ଦୋଳି ଶଯ୍ୟାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ) ଓ ମଧ୍ୟମ ବୟସର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ ; ଏବଂ ସେ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

୪୮. ସେ (ମରିଯିବା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! କିପରି ଆମର ପୁତ୍ର ହେବ ଯେତେବେଳେ କି କୌଣସି ପୁରୁଷ ଆମକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିନାହିଁ ?” (ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ), “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି ହୁଏ ; ସେ ଯାହା ଚାହାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଆନ୍ତି ;” (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ନିଅନ୍ତି ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏତିକି କହନ୍ତି, “ହୋଇ ଯାଅ,” ଏବଂ ତାହା (ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍) ହୋଇପାଏ ।

୪୯. ଏବଂ (ଏହି ସୁସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ପ୍ରଭ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଚୌରାତ ଓ ଇଈଲ ଶିଖାଇବେ ;

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيْهُمْ يَكْتُفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

اِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَسْرِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ يَبْشُرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۖ اَسْمُهُ السَّيْحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِئَهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٦﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٧﴾

قَالَتْ رَبِّ اَنْتَ اَنْتَ بِكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمْ يَنْسِنِيْ بَشْرًا ۚ قَالْ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ اِذَا قَضٰهُ اَمْرًا اِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٨﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِسَابَ وَالتَّوْرٰتِ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤٩﴾

୧. ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ମରିଯିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁସବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନ ଥିବା ସେଥିବୁକୁ କୋରାଳ ପ୍ରଭ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିଛି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏସ୍ତଫିକୁ ‘ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାର’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ୍ତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମରିଯିବା ଉପାସନା ପାଠରେ ଏକ ଉପରାଜ୍ଞିତ ଜଳନଯାପନ କରୁଥିବାବେଳେ ଗର୍ବିତା ହେଉଥିଲେ । ଏସକାର ଚମକସ୍ତବ ବିଷୟ ଅବଗତ ହେବାପରେ ଧର୍ମଯାକକମାନେ ସ୍ତବ୍ଧତା ଚଥ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇପଡିଲେ । ସେମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ ମନେକରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରିଶେଷରେ ବାଈବଲର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମରିଯିବାକୁ ଯେଉଁସବୁ ନାମକ ଜଣେ ବଚେତ୍ତ ସହିତ ବିବାହ କରାଇଦେଲେ । ଏହା ଗୋପନରେ କରାଯାଇଥିବାରୁ ପବିତ୍ର କୋରାଲ୍ ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋକପାତ କରିଛି ।

୨. କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହିତ ମରିଯିବାପରେ ଦୈନିକ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ବା ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସା (ପାଣ୍ଡୁ) ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ସଂପର୍କରେ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନରେ ଅବସିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୫୦. ଏବଂ ତାହାକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ରସୁଲ କରି (ଏହି ସମ୍ବାଦ ସହିତ) ପଠାଇବେ ଯେ “ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ, (ତାହା ହେଉଛି) ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଟିରୁ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ ଗଢ଼ି ତହିଁରେ ଏକ
ନୂତନ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପୁଞ୍ଜି ଦେବୁଁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ଅଲ୍ଲୁଖିତ
ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଉଡ଼ିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ଆମେ
ଅଲ୍ଲୁଖିତ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ
କରିବୁ; ଓ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବୁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ
ଯାହା ଭୋଜନ କରିବ ଓ ଯାହା ନିଜ ଗୃହରେ ସଂଚୟ କରିବ
ସେ ବିଷୟରେ ତୁମଙ୍କୁ କଣାଇଦେବୁ; ତୁମେମାନେ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ
ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ।”

୫୧. ଏବଂ “ଆମେ ସେହି ଓହିକୁ ଯାହା ଆମ ପୂର୍ବରୁ
(ଆସି) ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ତୋରାତର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ
ଏବଂ ସେହି କେତେକ ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଧି
କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା, (ତାହାକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ
କରିଦେବାକୁ ଆସିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ
ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ
ଆସିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖିତ ଭୟକର ଓ ଆତଙ୍କ
ଆଣ୍ଡା ପାଳନ କର ।”

୫୨. ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲୁଖି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର
ଉପାସନା କର; ଏହା ହିଁ ସରଳମାର୍ଗ ।

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الظِّلِّ
فَاتَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ
الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ
أُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

୧. ସେପରି ପକ୍ଷୀ ଅଞ୍ଜଳି ନିଜ ପାଖରେ ରହୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହର କରେ, ସେହି ସ୍ଥଳରେ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିତ୍ୟତାକୁ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନେ ପକ୍ଷୀ ଭଳି ଉଡ଼ି ଅଲ୍ଲୁଖିତ ନିକଟକୁ
ଯାଇପଡ଼ିବେ, ତେଣୁ ଯାହା ଓ ସ୍ତବ୍ଧ ଓ ସେ ପକ୍ଷୀ ସୃଷ୍ଟି କରି ଯାଇଥିବା କବିତା ଯଥାର୍ଥ ହେବ ।

୨. ସେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟାଘ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ । ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଲୋକାଞ୍ଜଳି ସେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଈଲୀମାନେ ଅବୃତ୍ତ ଓ ଅବୃତ୍ତ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲାଗି ଅନୁମତି ଦେଇ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏସକାର ଅବ୍ୟାଧିରୁ ମୁକ୍ତ
କରିଥିଲେ । ଅବତରମାନେ ଏକ ସକାର ବିଧି ଚିକିତ୍ସକ । ସେମାନେ କେତେକଙ୍କୁ ରୋଗମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିମାନଙ୍କର ବିଧିବଦ୍ଧ
ନ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁ, ସେହିମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ କୁଣ୍ଡିତକୁ କାନ ନ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କାନ ଓ ସେହିମାନଙ୍କର ନୈତିକ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ନୂତନ ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି (ମୋହର: ୧୩:୧୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁତରାଂ ଯାହା ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ
କରୁଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସକର ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ କୁଳର ସେହି ବିଧିବଦ୍ଧ ଆଗମନ ବଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ମୋ କରିଅରେ ଜାରି
କରାହେବ ।

୫୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ “ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେଉଁ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ?” ହସ୍ତାରି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ)ମାନେ କହିଲେ “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଧର୍ମର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଯେ ଆମେମାନେ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ଅଛୁ ।”

୫୪. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଆମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହି ରସୁଲଙ୍କର ଅନୁରାମା ହୋଇଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିକାନ୍ତୁକରିନିଅ ।”

୫୫. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ) ଯୋଜନା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଯୋଜନାକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚମ ଯୋଜନାକାରୀ ।

୧୨ : ୬

୫୬. (ସେ ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, ହେ ଇସ୍ଲା ! ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ରୀତିରେ) ମୃତ୍ୟୁ, ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ଏବଂ ତୁମକୁ ନିଜ ସମାପରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମକୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅପବାଦରୁ) ପବିତ୍ର (ପ୍ରମାଣିତ) କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମର ଅନୁରାମାମାନଙ୍କୁ କଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ଦେବୁ ; ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟରୁ ହିଁ ପୋଷିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛୁ ଆମେ (ସେ ବିଷୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବୁ ।

୫୭. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ (ମଧ୍ୟ) କଠିନ ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧. ଏଠାରେ ଇନ୍ଦୁରାମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ବିପକ୍ଷ ହେବା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଯାହୁଜୁ ଗୁପ୍ତବିଦ୍ୟା କରି ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ପକ୍ଷରେ ଯାହୁ ଆହୁରି ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହି ଶେଷରେ କାହ୍ନାରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

୨. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ‘ରଫା’ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣ ବା ସମ୍ପାଦ ବୁଝି କରିବା । କେତେକ ଟାକାକାରଙ୍କ ମତରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯୋଜନା କରି ଯାହୁଜୁ ସନ୍ତରାସରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଠାଇ ନେଉଥିଲେ ; ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେଠାରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ କଯାମତ ପୂର୍ବରୁ ପୃଥିବୀରେ ପୃଥିବୀରୁ ଫେରିଆସି ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ କୌଣସି ଆୟତ୍ତରେ ସେ ସନ୍ତରାସର ପୂର୍ବରୋଦ୍ଧେଶ କରିଥିବା ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ବା ସୂଚନା ନାହିଁ । ବରଂ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରାୟ ୩୦ ଟି ଆୟତ୍ତରେ ଏହି ସାହାଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସରୁ ଉଦ୍ଧାନ କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି ଗୋପିକ କଳେବର ନାହିଁ, ତାହାକୁ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସୀମିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ସର୍ବୋପରି ସେ ଉର୍ଷ୍ବ ଓ ଅଧଃ ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ । ତେଣୁ ଯାହୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବା ପୂର୍ବରୁ ଆରୋହଣ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ହିଁ ଉପୁଜୁଛି ।

فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْنِي مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا آتَيْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

﴿٥٥﴾ مَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْبَاكِرِينَ ﴿٥٦﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فُوقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدِبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٨﴾

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ (ଓ ଉଚିତ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (କାର୍ଯ୍ୟର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ⑩

୫୯. ଆମେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଚକ୍ର ସମ୍ବଳିତ ଶିକ୍ଷାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ପଢି ଶୁଣାଉଛୁ ।

ذَلِكَ تَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ⑪

୬୦. (ମନରଖ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଇସାକ ଅବସ୍ଥା ଆଦମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଅଟେ ; ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମଙ୍କୁ) ଶୁଣି ମୁରାଦକୁ ପୁଣି କଲେ ; ତତ୍ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ, “ହୋଇଯାଅ” ଏବଂ ସେ ହୋଇଗଲେ ।

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ⑫

୬୧. ଏହା ତୁମ ପାଇନକର୍ଭାଙ୍କ ଠାରୁ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ସୂଚନା ତୁମେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنَ مِنَ الْمُنْزِلِينَ ⑬

୬୨. ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଜ୍ଞାନ ଆସି ସାରିବା ପରେ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବିବାଦ

مَنْ حَادَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ⑭

୧. ‘ଆଦମ’ ଶବ୍ଦ ମୁଖ୍ୟତଃ ମନୁଷ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଯାହୁ ମଧ୍ୟ ମୂଳିକଙ୍କୁ ବୁଝେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅସାଧାରଣ ବିଶେଷତ୍ୱ ଅଭାବ କରାଯିବା ସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ, ପବିତ୍ର କୋଷରୁ ପୁଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୂଳିକଙ୍କୁ ବୁଝେ । ପବିତ୍ର କୋଷରେ ସଜ୍ଜିତ ବିଷୟକ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରେ ଆଦମର ପୁଷ୍ଟି ‘ତାମ’ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳିକଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ମୂଳିକା ଯିଏତେ ଦିବ୍ୟବୀକ୍ଷା-ସୁଦ୍ଧ ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ହଜରତ ଆଦମ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ପୁଷ୍ଟି ‘ତୁରାନ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଝାଯାଇଛି । ତାହା ଏପରି ମୂଳିକା ଯିଏତେ ଦିବ୍ୟବୀକ୍ଷାଯୁକ୍ତ ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏ ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । କାରଣ ଏଠାରେ ‘ଆଦମ’ ଅର୍ଥ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଧର ଏବଂ ‘ଇସା’ ଅର୍ଥ ଇସା (ଯୀଶୁ) ଓ ତାଙ୍କ ଅଲ୍ଲାମାନାମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା ଦିବ୍ୟବୀକ୍ଷା ପ୍ରତି ଅମନେଇଯାଉ ଓ ଉପେକ୍ଷାକାରୀ ହେବାର ସୁଦ୍ଧା । ଅତଏବ ଉଭୟଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟି ବୁଝାଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ‘ମୁବାହିଲା’ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ମୁବାହିଲା ଅର୍ଥ ଦୂରପକ୍ଷ ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିପ୍ରାୟ ଦେବା । ମୁବାହିଲା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା । କରୁଥିବା ଅଟେ ।

- (କ) ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପୁ ପୁ ଧର୍ମମତର ସତ୍ୟତା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟ କରାଇଦେବ, ତା’ପରେ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମମତକୁ ନ ମାନେ ବା କୌଣସି ବିଷୟରେ ଫିଟି କରେ ତେବେ ତତେ ଆଉ କି ମୁବାହିଲା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିପାରିବ ।
- (ଖ) ମୁବାହିଲାରେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯିବ ଯେପରିକି ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ତା’ର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ।
- (ଗ) ଉଭୟ ପକ୍ଷର ନେତା ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- (ଘ) ଶାନ୍ତିର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ଏକ ବର୍ଷ ହେବା ବିଧେୟ ।
- (ଙ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଧ୍ୟାନ ଦେବ ବୋଲି ମୁବାହିଲାରେ ସୂଚନା ଦିଆଯିବ ।
- (ଚ) ନିଜ ତରଫରୁ କୌଣସି ଶାନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ; ପରିଶ୍ରମ ନିବେଶ ପୁଷ୍ଟ କରିଦେବ ଯେ କେହି ପକ୍ଷ ସତ୍ୟବାଦୀ ।
- (ଛ) ମୁବାହିଲା ପର ଶାନ୍ତି, ଯଦିତେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷର ପ୍ରଚେଷ୍ଟର ଆଦେଶ ସମାବେଶ ନହୁଏ ତାହା ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ବିବେଚିତ ହେବ ।

ନବଭାରତ ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ନିଜ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ବିଷୟରେ ତଥା ଯାହୁ କଣ୍ଠର ନୁହେଁ ବୋଲି ଯେତେ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପରିପେକ୍ଷରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁବାହିଲା କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇସ୍ତିସ୍ତାହ ହେଲେ । ସେମାନେ ଯଦି ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆମ୍ଭତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟତଃ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଏହି ଆୟତ ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣା ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କରେ ତୁମେ ତାହାକୁ କୁହ, “ଆସ, ଆମେ ନିଜର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଜକୁ ଓ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଗଣିବା ଏବଂ ତାପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅବିଶାସ ପକାଇବା ।”

୨୩. ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୪. କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶୁଦ୍ଧକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ସ୍ୱ : ୨

୨୫. (ତୁମେ) କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ତର୍ଗତ) ଏପରି ଏକ ପକ୍ଷା ଅବଲମ୍ବନ କର ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଅଟେ (ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି) ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରିବା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଣି ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଏବଂ ଆମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଅଟୁ ।”

୨୬. “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହିଁକି ବିବାଦ କରୁଅଛ ଅଥଚ ଚୌରାତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲ ବସ୍ତୁତଃ ତାହାଙ୍କ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ?”

୨୭. ଶୁଣ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଖାନ ଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ବିବାଦ କରିଅଛ ; ତେବେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଖାନ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) କାହିଁକି ବିବାଦ କରୁଅଛ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୨୮. ଇବ୍ରାହିମ ଇସ୍ମାଏଲ ନ ଥିଲେ କି ଈଶ୍ଵରୀୟାନ ନ ଥିଲେ ; ବରଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଥିଲେ ; ଏବଂ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ।

قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
نِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٢٣﴾

إِنْ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٢٥﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَدَاهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٢٧﴾
هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجُّونَنَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ
أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٩﴾

୬୯. ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସହିତ ଅଧିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଲୋକ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ତଥା ଏହି ନବି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ।

୭୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ହିଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୭୧. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ (କାଣିଶୁଣି) କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛ ? ଅଥଚ ତୁମମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ ।

୭୨. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ କାହିଁକି କାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କରୁଅଛ ; ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖୁଅଛ ?

୧ : ୮

୭୩. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ କହନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାପ୍ରତି ତୁମମାନେ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ଏହାର ଶେଷ ଭାଗରେ (ତାହାକୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କର ; ବୋଧହୁଏ (ଏପରି ଭାବରେ) ସେମାନେ ଫେରିଯିବେ ।

୭୪. ଏବଂ (କହନ୍ତି ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ ଧର୍ମର ଅନୁଗାମୀ ଅଟେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ ; ତୁମେ କୁହ, “ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥ, ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଅନ୍ୟକୁ ସେହିପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ; ତା ନ ହେଲେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରନ୍ତୁ ;” ପୁଣି କୁହ, “ଅନୁଗ୍ରହ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି ; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାକୁ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି” ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବଦାନ୍ୟ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତି ।

إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ⑥

وَدَّتْ ظَافِقَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑦

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَسْهَدُونَ ⑧

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسِنُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑨

ع ୧୫

وَقَالَتْ ظَافِقَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ الشَّهَارِ وَالْفَرِّ وَأَخَذَهُ نَعْلَهُمْ
يَرْجِعُونَ ⑩

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ يَبْعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنْ أَنْهَدَى
هُدًى اللَّهُ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ وَأَوْ تَنْتَحِمُوا
يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ⑪

୧. ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ଯେଉଁସବୁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ତା'ପାହାନ୍ତରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣକରିବେ ; କିନ୍ତୁ ଶତ୍ରୁତା ଓ ଈର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ତାହା କବିପାରିତ କରନ୍ତି । ଅଧିକତମ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ସହିତ ମିଥ୍ୟାକୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଓ ଦୁରାଚାର ବିଷୟ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତତ୍କାଳୀନ ଆରବବାସୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏହାରି ଦୁୟୋଗରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଦିନର ଶେଷ ଭାଗରେ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲେ, ଯେପରିକି ନିରକ୍ଷର ଆରବବାସୀମାନେ ଭାବରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ଧର୍ମରେ କିଛି ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି ଅଛି, ନେହିଲେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଏବେ ଶାନ୍ତ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନଥାନ୍ତେ ।

୭୫. ସେ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି (ତାହାକୁ) ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା ନିଅନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମହାର୍ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୭୬. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଧନ ନ୍ୟାସ ରୂପେ ଢେଙ୍କାକୁ ଦେବ ତେବେ ସେ ତାହା ତୁମକୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେବେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦିନାର ନ୍ୟାସ ରୂପେ ରଖିବାକୁ ଦେବ ତେବେ ତା ଉପରେ (ବୋଧ ହୋଇ) ଠିଆ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତୁମକୁ ତାହା (ମଧ୍ୟ) ଫେରସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ଏଥି ନିମନ୍ତେ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ନିରାକାରମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦାୟା କରାହେବ ନାହିଁ;” ଏବଂ ସେମାନେ କାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।

୭୭. ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେ ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାର ପ୍ରାକ୍ତନ କରେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ସେ ହିଁ ଧର୍ମଜୀବୀ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଜୀବୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାର ଓ ଶପଥଭୁଙ୍ଗିକ ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରକାଳରେ କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ; ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିଚାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୭୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସ୍ତୁତଃ (ଏପରି) ଏକ ଦଳ ଅଛି ଯେ ଚୌରାଚର ଗ୍ରନ୍ଥ (ଆବୁର) ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଜିହ୍ୱାକୁ ବକ୍ତ୍ର କରି ଏପରି ଆବୁର କରେ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରନ୍ଥର (ଅଂଶ) ବୋଲି ମନେ କରିବ ଅଥଚ ତାହା ଗ୍ରନ୍ଥର (ଅଂଶ) ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି” ଅଥଚ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।

୮୦. କୌଣସି (ସେତ୍ୟବାଦୀ) ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ରାଜତ୍ୱ ଓ ନବି ପଦ ଦେବା ପରେ ସେ (ଏହା) କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୋର ଉପାସକ ହୋଇଯାଅ”, ବରଂ (ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଏହା କହନ୍ତି) “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ହୋଇଯାଅ କାରଣ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଗ୍ରନ୍ଥର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛ ଓ (ତାହାକୁ) ମୁଖସ୍ଥ କରୁଅଛ ।”

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِعَقْدٍ يُؤَدِّي إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّي إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّاتِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يُؤَلُّونَ لِيَسْتَنْهَضَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ ۚ الْكِتَابُ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝

୮୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା (ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ) ରୁହେଁ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଯେ ତୁମମାନେ ଦେବଦୂତ ଓ ନବୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ; ତୁମମାନେ ମୁସଲମାନ ହେବାପରେ କ'ଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ?

ଭୁ : ୯

୮୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲା (ଶୁଭଧାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ) ନବୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନେଇଥିବା ତୁଳ୍ଲ ଅଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଯେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ରହୁଲ ଆସିବେ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସେହି ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବେ ତେବେ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ; (ଅଲ୍ଲା) କହିଥିଲେ, “କ'ଣ ତୁମମାନେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛ ଓ ଆମେ ଦେଇଥିବା ବାସ୍ତବକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ?” ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ ।” ଅଲ୍ଲା କହିଲେ, “ତା ହେଲେ ତୁମମାନେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ; ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷୀ ରହିବୁ ।”

୮୩. ସ୍ମରଣ ଏହାପରେ ଯେଉଁମାନେ ଫେରିଯିବେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ।

୮୪. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଧର୍ମ ଭିନ୍ନ (ଅନ୍ୟ କୌଣସି) ଧର୍ମ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେ (କେହି) ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ତ୍ର ଇଚ୍ଛାରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଳନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୮୫. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ସାହାକିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତା'ଉପରେ ଏବଂ ସାହା ଇବ୍ରାହିମ, ଇସମାୟିଲ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (ତା'ଉପରେ) ଓ ସାହା ମୁସା ଓ ଇସାହା ଓ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ସମସ୍ତ ନବୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତା'ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ମନେ କରୁ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ପାଳନକାରୀ ଅଛୁ ।”

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَالِكَةَ وَالنَّبِيَّاتِ زَوَاجًا
إِذْ يَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذُلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ آبَائِهِمْ
وَأَسْبَاطِهِمْ وَأَسْبَاطِهِمْ وَأَسْبَاطِهِمْ وَأَسْبَاطِهِمْ
أَوْتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସ୍ଲାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ (ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ) ଚାହୁଁଥାଏ ତେବେ ସେ ମନରାଶୁ ଯେ) ତା'ଠାରୁ ଏହା କେବେହେଲେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ପରକାଳରେ ସେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٨٧﴾

୮୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ (ଏହି) ରସୁଲ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁଣି ପ୍ରମାଣମାନ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଇଛି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖାଇବେ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରାମା କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ
شَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

୮୮. ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବ ।

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمَ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَكِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٩﴾

୮୯. ସେମାନେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ; ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଲାଘବ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ
لَهُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٩٠﴾

୯୦. (ଅବଶ୍ୟ) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଏବଂ ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ :

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

୯୧. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ବହୁତ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅନୁତାପକୁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ପଥକ୍ତ୍ରାସ ଅଟନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزِيدُوا كُفْرًا
لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٢﴾

୯୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ପୃଥିବୀ ପ୍ରମାଣର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତିଲାଭ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ (ମେଧ୍ୟ) ତାହା ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَآمَنُوا وَهُمْ نُفَرٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ قِيلُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ
إِنَّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٣﴾

ଭାଗ-୪

୧ : ୧୦

୯୩. ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ନିଜ ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟୟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ କଦାପି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ବ୍ୟୟକରି ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୯୪. ଚୌରାଟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଈଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଯାକୂବ) ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ରବ୍ୟକୁ* ପୁଣ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ସମସ୍ତ (ଖାଦ୍ୟ) ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ଥିଲା ; (ତୁମେ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଚୌରାଟ ଆଣ ଓ ତାହାକୁ ପାଠ କର ।”

୯୫. ପୁରୀ* ଏହାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବେ ସେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ।

୯୬. ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାଃ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ ; ପୁରୀ* ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ କରି ଯେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅନୁରତ ଥିଲେ ; ଓ ସେ ମୁସବିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁ ଗୃହ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ (ଲାଇ) ପାଇଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ମକ୍କାରେ* ଅବସ୍ଥିତ ; ତାହା ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣ-ଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ସର୍ବପଥର ଉନ୍ନତ ଅଟେ ।

୯୮. ଏଥିରେ କେତେକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ; (ଏହା ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଅଟେ ଏବଂ) ଯେ କେହି ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ସେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏଠାକୁ ଆସିବା ସକାଶ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

كُلُّ الظَّالِمِ كَانَ جَلًّا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الشُّرَكِيِّنَ ﴿٩٦﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ

* ଅସ୍ତ୍ରାଘା ଯେଉଁ ହଜରତ ଯାକୂବଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ବ୍ରବ୍ୟ ନିଶିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଷ୍ଣୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ତାମାନେ ଗ୍ରାମ ଧାରଣାର ବଡ଼ବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ସେବୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ ମନେ କରିଥିଲେ ।

* ଅସ୍ତ୍ରାଘା ଅନ୍ତର୍ଗତ ‘ବକ୍କା’ ଧର୍ମକୁ ଅନ୍ତରା ଭାଷାରେ ମକ୍କା କୁହାଯାଏ । କରଣ କେତେକ ଇସ୍ଲାମ ଆରବୀ ଅକ୍ଷର ‘ନିନ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ମ’ର ପ୍ରୟୋଗ ‘ବେ’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ବ’ ଅକ୍ଷରରେ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହକୁ ହଜି ଯାତ୍ରାରେ ଆସିବା ବିଧେୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ତେବେ (ସେ ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ଅଲ୍ଲାଃ ସମସ୍ତ ଜଗତ (ବାସୀଙ୍କ) ଉପରେ ଆଦୌ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି ।

୯୯. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୃହକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।”

୧୦୦. (ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବାଧା ଦେଉଅଛ ? ତୁମେମାନେ (ଏହାର) ସାକ୍ଷୀ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅସ୍ଥିର ଏହି ମାର୍ଗରେ) କୃତ୍ରିମତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାଃ ସେଥିପ୍ରତି ଆଦୌ ଅପରିଚ୍ଛାଦ ନୁହନ୍ତି ।”

୧୦୧. “ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀରେ ପରିଣତ କରାଇ ଦେବେ ।”

୧୦୨. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ କିପରି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ (ବିଦ୍ୟମାନ) ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶରଣ ପଶେ (ବୁଝିରଖେ ଯେ) ତାହାଙ୍କୁ ହିଁ ସରଳମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଏ ।”

ଭୂ : ୧୧

୧୦୩. “ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତ ସର୍ବ ସହିତ ଧର୍ମକାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଉ ।

୧୦୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରକ୍ଷୁକ୍ତ ହୃଦୟ ଭାବେ ଧାରଣ କର ; ଏବଂ (ପରସ୍ପର ଠାରୁ) ପୃଥକ୍ ହୁଅ

أَمْنًا وَلَهُ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾

قُلْ يَاهَلَّ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَآلِهِ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ يَاهَلَّ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ﴿١٠٢﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَتَّىٰ تَقْتَرُوا وَكَلَامُكُمْ إِلَّا وَآَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

୧. ମୂଳ ‘ହବଲ୍’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ (କେ)ରକ୍ଷୁ (ଖୁ)ବନ୍ଧପତ୍ର ବା ବୁଝିନାମା (ରୋ) ଏପରି ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାହାତୁରା ଜଣେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ନିରାପତ୍ତା ପାଇଁ ଦାୟୀ (ହୋ) ସର୍ବ (ତେ) ସୁରକ୍ଷା ।

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ରକ୍ଷୁ ସହିତ ବୁଦ୍ଧତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି ଓ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଆକାଶରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ।

ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ (ପରସ୍ପରର) ଶତ୍ରୁ ଥିଲ, ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇଲ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃପାକୁ ଭାଇଭାଇ ହୋଇଗଲ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏକ ଅଗ୍ନିଗହ୍ୱର ସମାପତର ଥିଲ କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେପ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦଳ ରହିବ। ଉଚିତ ଯେ କି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଚାଲିବେ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଶିକ୍ଷାଦେବେ ଓ ପାପକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୧୦୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ଠାରୁ) ପୃଥକ୍ ହୋଇପାରୁଥିଲେ ଓ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେହି ଦିନ) ଭାଗଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୭. ଯେଉଁଦିନ କେତେକଙ୍କ ଚେହେରା ଧଳା ଓ କେତେକଙ୍କ ଚେହେରା କଳା ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚେହେରା କଳା ହୋଇଥିବ (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ (ଏହା ସତ୍ୟ ବୁଝେଁ ଯେ) ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲ ?” ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କର ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚେହେରା ଧଳା ହୋଇଯିବ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ କରିବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ ।

୧୦୯. ଏସ୍ତଫିକ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଅଛୁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୦. ଏବଂ ଯାହାକି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି (ସେ ସମସ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَإِذْ كُرُوا فَنفَتَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءُ فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

وَلَنُكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْغَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٨﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٩﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُبْدِي ظُلُمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلِلَّهِ تَرْجِعُ ﴿١١١﴾

ରୁ : ୧୨

୧୧୧. ତୁମେମାନେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ,^୧ ଯାହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଉପକାର) ଲାଗି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି; ତୁମେମାନେ ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର) ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛ ଓ ପାପ (କାର୍ଯ୍ୟ)ରୁ ବାରଣ କରୁଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି।

୧୧୨. ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ପିଠି ବୁଲାଇ ପକାୟନ କରିବେ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ।

୧୧୩. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାରର ଶରଣାଧାନ କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରର ଶରଣାଧାନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ^୨ କରାହେବ ଯେଉଁରୁ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକୋପର ଭାଜନ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଦହାୟତା (ଅବସ୍ଥାକୁ) ଲଦି ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ବିନା ଜାଗରତରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ; ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଓ ସାମାଜିକ କରିଥିବାରୁ ଏପରି ବିଷୟ (ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଇ) ଥିଲା।

୧୧୪. ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସମସ୍ତ ସମାନ ନୁହଁନ୍ତି; ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଦଳେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସିକ୍‌ବା (ମଧ୍ୟା) କରୁଅଛନ୍ତି।

୧. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜନ୍ମାନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜନ୍ମାନ୍ତ ସକଳେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧି କରିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅପଥା ଅପମାନିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।

୨. ଏହି ଅଂଶରେ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ସ୍ୱରୂପପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରସ୍ୱଭାବୀ ଇତିହାସିକତା ରହିଅଛି। ତାହା ହେଉଛି, ଇସ୍ଲାମାନେ ସବୁବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ହେଉଥିବେ ଓ ପରାଧୀନ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିବେ। ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏହାର କୃତଜ୍ଞ ସମାଣ। ସବୁଦେଶରେ ଓ ସବୁସ୍ଥଳରେ ସେମାନେ ନିର୍ଯ୍ୟାତାଙ୍କର ଶାଂସନ ହୋଇଛନ୍ତି। ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଇସ୍ଲାମିକ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥିତି ଇସ୍ଲାମ ଇତିହାସରେ ଏକ ଶିଶୁପ୍ରାୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ।

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْعُرْوَةِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَ إِنْ يُقَاتِلْوْكُمْ يُوَلُّوكُمْ
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ۝

ضَرِبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا لَا يَجْنِلُ مِنَ اللَّهِ
وَجَبِلُ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَيُضَيِّبُ مِنَ اللَّهِ وَضَرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَتَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَمَلَّوْنَ
آيَاتِ اللَّهِ أَنْتَاهُ الْبَيْلُ وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ۝

୧୧୫. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ପାପ (କାର୍ଯ୍ୟ)ରୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି ତଥା ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ତତ୍ପର ହେଉଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ।

୧୧୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ କରିବେ ତାହାକୁ ହତାଦର କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି।

୧୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ନରକାଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ।

୧୧୮. ଯାହାକିଛି ଏ ଲୋକ)ମାନେ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ଅବସ୍ଥା ସେହି ବାସ୍ତୁ ସଦୃଶ ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀତଳ ଓ ତାହା ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବା ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶିଷ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ପ୍ରବହିତ ହୋଇ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି।

୧୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ! (ତୁମେମାନେ) ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ) ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ (ରୂପେ ଗ୍ରହଣ) କର ନାହିଁ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଦ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଆଗେଇ ହେଲା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୁଃଖରେ ପଡିଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; (ସେମାନଙ୍କ) ଶତ୍ରୁତା ସେମାନଙ୍କ ଚେତେହାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ ଅଛି ଏହା (ତାହାଠାରୁ) ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତର; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବୋଧଶକ୍ତି ଥିବ ତେବେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ।

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْوَةِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا بِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا خِشٌّ صَابَتْ حَرَّتٌ تَوَدُّ قَوْمٌ فَلَمَّا انْفَسَمَ
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفَسَهُمْ
يَظْلُمُونَ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَاطِلًا مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُو نَكُمْ حَبَالًا وَذُؤَامًا عَنْتُمْ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

୧. ଉପଲାପ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବା ଆଞ୍ଚଳିକ ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଯେ କେହି ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ସରକାର କରିବ ସେ ସେହି ଜାତି, ଦେଶ ବା ବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଥାଉ ପଛ, ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଆରବବାସୀ ନିଜକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଥିବା ଧାରଣାକୁ ଏହା ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛି ।

୨. ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଧର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବିକଳ ପ୍ରତି ବ୍ୟୟ କରିଥାଏ ଅଥଚ ଏହା ଜନନପ୍ରାପ୍ତ ଉପାୟରେ କରାଯାଉଥିବା ତାହାର ପରିଶ୍ରାମ ଉତ୍ତର ତିରସ୍କାର ପ୍ରବହିତ ଶୀତଳ ବାସ୍ତୁ ସଦୃଶ । ଉକ୍ତ ବାସ୍ତୁ ସେପରି ଶିଷ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର ଉକ୍ତ ବ୍ୟୟ ସେମାନଙ୍କ ଜର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ ।

୧୨୦. ଶୁଣ, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର, ଅଥଚ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସମଗ୍ର ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥକ୍ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧରେ (ନିଜ) ଆଙ୍ଗୁଳି କାମୁଡ଼ନ୍ତି; (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଯୋଗୁଁ ମରିଯାଅ;” ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅନ୍ତରର ଭେଦକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୧. ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଲାଗେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମୀୟ ଧରିବ ଓ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟକ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

ଭୂ : ୧୩

୧୨୨. ଏବଂ (ଯେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରଭାତରେ ନିଜ ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ଛାଡ଼ି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବା ସକାଶେ ବାହାରିଥିଲ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ଶ୍ରେୟ ଓ ସର୍ବସ୍ୱ ।

୧୨୩. (ପୁନଶ୍ଚ ଯେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ (ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଦଳ ଭାବୁତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।

୧୨୪. ଏବଂ (ଏଥିପୂର୍ବରୁ) ବଦର (ସ୍ତବ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ), ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ନଗଣ୍ୟ ଥିଲ (ଯେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସୂଚନା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଫଳରେ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

هَآئِثْمَ أَوْلَآءَ نُجِبُونَهُمْ وَلَا يَجُوبُكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ أَلَا تَأْمَلُ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا
بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَسْأَلْهُمْ حَسَنَةً سَأَوْهُمْ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِرُّوا وَتَنْقُوا لَا
يُضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَآئِدَ
لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

إِذْ هَمَّتْ خَطَايِفُنْ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ وَلِيُّهِنَّ
وَعَلَى اللَّهِ فَكَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ଉଦ୍‌ଦିନ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୨୫. ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ ଏ (ବିଷୟ) ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଆକାଶରୁ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ଚିନି ହଜାର ଦେବଦୂତଙ୍କ କରିଆରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ?”

୧୨୬. କାହିଁକି ଯଥେଷ୍ଟ ନ ହେବ ! ଯଦି ତୁମମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ; ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଟକିତ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପ୍ରତ୍ୟୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

୧୨୭/୧୨୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁସମାଚାର ରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ସକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି; (ଏବଂ) ଏଥି ସକାଶେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି) ଯେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧି ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବେ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚିତ କରିଦେବେ ଫଳରେ ସେମାନେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଫେରିଯିବେ ; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ତ (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥାଏ ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ ।

୧୨୯. ତୁମର ଏ ମାମଲାରେ କିଛି (କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ) ନାହିଁ (ଏସବୁ ମାମଲା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି) ; (ସେ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିବେ ଓ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, (ଏବଂ) ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ। କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

اُذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُبَدِّلَكُمْ رِبَّكُمْ بِثَلَاثَةِ الْفِ مِنَ الْمَلَكَةِ مُنْزِلِينَ ﴿١٢٥﴾

بَلَىٰ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوا وَيَآْؤُكُم مِّنْ قُوْدِهِمْ هٰذَا يُبَدِّلُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ الْفِ مِنَ الْمَلَكَةِ مُّسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَیْنُٓا فَلَؤَۤاْكُمْ بِهٖ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١٢٧﴾ لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآسِيْنَ ﴿١٢٨﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَانَّهُمْ طُلُوْنٌ ﴿١٢٩﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଚିନି ହଜାର ଓ ଏହାର ଠିକ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଦେବଦୂତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟଟି ଅବଶ୍ୟ ମନେହେଉଛି । ଅଲ୍ଲାହ ବିପଦ ସମୟରେ ଧର୍ମରାକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବଦର ସ୍ତବ୍ଧରେ ମାତ୍ର ୩୧୩ ମୁସଲମାନ ସୂତ୍ର କହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଶତମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆୟତରେ ଉହତ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ୩୦୦୦ ସୈନ୍ୟ ସେହି ସ୍ତବ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୩୦୦୦ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା (ବା: ୧୫୩ ଟିପ୍ପଣୀ) । ଉହତ ସ୍ତବ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଅନୁକମ୍ପା ସନ୍ଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁଯାୟୀ ଅକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ସାଧନ କରିବା ସକଳଶକ୍ତି ୫୦୦୦ ଦେବଦୂତ ନିୟୋଜିତ ହେବେ । ବହୁତ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ଚାଲିଯିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଫେରି ଅକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ଏହା କଣିକା ପରି ହଜବତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ରସଜ୍ଜ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି ଦୂର ଓ ଦୂରତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୟଂ ଅବତାରୀ ଆକାଶକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ବିବ୍ରତ ଓ ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟଥା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅପରିମିତ ଶକ୍ତି ଘଟାଇଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ନିହତ କରିଥିଲେ ସେଦିନ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପରାୟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠି କଲେ ।

୧୩୦. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنۡ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾

ଭୁ : ୧୪

୧୩୧. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସୁଧ ଖାଅ ନାହିଁ (ଯାହା ଧନକୁ ବିପ୍ଳବ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଏ) ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْلُوا الرِّبَا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَّاَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣١﴾

୧୩୨. ଏବଂ ସେହି (ନରକ) ଅଗ୍ନିକୁ ଭୟକର ଯାହା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣٢﴾

୧୩୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାଯିବ ।

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କ୍ଷମା ତଥା ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଅଟେ ଓ ଯାହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ।

وَسَارِعُوْا اِلَى مَّغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٤﴾

୧୩୫. ଯେଉଁ (ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର)ମାନେ ସୁଚଳ ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଆଇ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ତଥା ନିଜର କ୍ରୋଧ ସମରଣ କରନ୍ତି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُلِيْبِيْنَ الْغِيْظِ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٥﴾

୧୩୬. (ପ୍ରବଣ୍ୟ ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ବା ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଓ ନିଜର ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରି ପାରିବ ? ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି (କୁକାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥାଆନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ କାଣିଶୁଣି ଜିଦ୍ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا اٰثِمَةً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ ذُكِّرُوْا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ وَمَنۡ يَّغْفِرِ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ تَعَالٰى وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٦﴾

୧୩୭. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ଓ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଯେଉଁଠାର କି ଏମାନେ (ସର୍ବଦା) ରହିବେ ; ଏବଂ (ସେହି) କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଏହି ପୁରସ୍କାର କେତେ ଭଲ !

اُولٰٓئِكَ جَزَآءُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٧﴾

୧୩୮. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ-ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଚାର ହୋଇଅଛି ; (ଏମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଦେଖିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ) ପୃଥିବୀରେ ବିଚରଣ କର ଏବଂ ଦେଖ ଯେ (ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ) ମିଥ୍ୟା ମଣୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହେଲା ।

୧୩୯. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିବରଣ) ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଘୋଷଣା ତଥା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଉପଦେଶକ ।

୧୪୦. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୂର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରନାହିଁ ଓ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବ ।

୧୪୧. ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଦାତ ଲାଗିଥାଏ ତେବେ ସେପରି ଆଦାତ ତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଅଛି ; ଏବଂ ଏ (ବିଜୟ) ଦିବସଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଅଟେ ଯେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର ଅଦଳବଦଳ କରୁଥାଉ (ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବେ), ତତ୍ପରା ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରିଦେବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଶହୀଦ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪୨. ଏବଂ ତତ୍ପରା ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧପୂତ କରିବେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

୧୪୩. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବୁଅଛ ଯେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଅଥଚ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କେହାଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି କି ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି ।

୧୪୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ମୁତୟର* କାମନା ସେହି ସମୟର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲ : ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତାହାକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁପାରିଛ ଯେ ତାହାର ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳମୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଗଲାଣି (ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କାହିଁକି ପଛଦୁଆ ଦେଉଅଛ ?)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

هَذَا بَيِّنٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

إِنْ يَنْسَخْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَّوْا وَلَهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَخْلُدْ مِنْكُمْ سُلَاحٌ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْغَاطِلِينَ ﴿٤١﴾

وَلِيُبَيِّنَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَكْفُرُوا لِيُبَيِّنَ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٤٣﴾

* ଅର୍ଥତ୍ ସଂଗ୍ରାମ କରି ଶହୀଦ ହେବା ।

ସୁ: ୧୫

୧୪୫. ଏବଂ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ଜଣେ ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ରସୁଲ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ବା ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ ତେବେ କଅଣ ତୁମେମାନେ ପଶୁଚାର୍ଯ୍ୟଦ ହୋଇ ଫେରିଯିବ ? ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପଶୁଚାର୍ଯ୍ୟଦ ହୋଇ ଫେରିଯାଏ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଦାପି କିଛି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କୃତକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୪୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଜୀବନ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; (କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି (କରିଛନ୍ତି); ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇହକାଳର ପ୍ରତିଫଳ ଛାଡ଼ି କରିବ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଦେବୁ, ଏବଂ ଯେ ପରକାଳର ପ୍ରତିଫଳ ଛାଡ଼ି କରିବ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଦେବୁ; ଏବଂ ଆମେ କୃତକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବୁ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ରସୁଲ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନେକ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଶିଥିଳ ହେଲେ ନାହିଁ କି ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ ବା (ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମୁଖରେ) ନିଜକୁ ଅବନତ କଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପୈର୍ବ୍ୟବାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ نَأْتٍ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَئِنْ بَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَيَجْزِيَهُ اللَّهُ الشُّكْرَ ۖ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُؤَجَّلَاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَسَنَجْزِي الشُّكْرَ ۖ

وَأَيْنَ مِنْ بَنِي قَيْنٍ قَتَلَ مَعَهُ رَيْتُونُ كَثِيرٌ ۖ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الضَّالِّينَ ۖ

୧. ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଉପର ସୁବେଷ୍ଟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ସମ୍ଭବରେ ଯେଉଁ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନର କରିଥିଲେ ଏହି ଆୟତରେ ତା'ର ସ୍ମୃତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଆୟତର ତାହସ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏକ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ସତରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ବି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପଦ୍ମଜନ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତାକାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ଜଣେ ଅବତାର ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ଅବତାରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରାଳ ଚିରନ୍ତଳ ।

ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦେହାବସାନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସତରା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସମ୍ଭାବନା ବୋଧ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦେହାବସାନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମରଙ୍କ ଭାରି ଜଣେ ଦୃଢ଼ମାନା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଚିତ୍ର ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଓ ସାମ୍ବେଶ୍ୟା କରିଦେଲେ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦେହାବସାନ ହୋଇଥିବା କହିବ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । ସେ ଦୁର୍ଭି କହିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନାହିଁ, ବରଂ ସେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସଦୃଶ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନର ନିକଟକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ ଫେରିବା ପରେ ସେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଏହା ପରେ ପରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ତମରକୁ ବସିପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ତାରେ କହିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ଉପସିତ ଜନତା ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆୟତଟି ପାଠ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମୃତ ହତରା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେଲା ପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁବେଷ୍ଟରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ପାରିଥା'ନ୍ତା ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଏହି ଆୟତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । କାରଣ ତାଙ୍କୁ ସୁବେଷ୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି(୫:୬୮ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟାଂ) ଏହି ଆୟତ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଏକଥା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ମଧ୍ୟ) କହି ନ ଥିଲେ ଯେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ତୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ସାମାଜିକତାକୁ ମାଜିନା କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କର ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

୧୪୯. ସ୍ୱତରା* ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ପରକାଳର (ମଧ୍ୟ) ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୧୨

୧୫୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କଥା ମାନିବ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ କରି ଫେରାଇଦେବେ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ।

୧୫୧. ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୫୨. ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭୟ ସୂଚା କରାଇବୁ, କାରଣ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ନରକାଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୧୫୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଆଦେଶକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାପଣ କରି ବିନାଶ କରୁଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି* ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅବହେଳା କରିଥିଲୁ ଓ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଆଦେଶ* ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରାହ୍ୱାନ

୧. ଏହା ୩:୧୨୭-୧୩୪ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ବ୍ୟତୀତ ନ କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାତାହାମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥଳରେ ବିଜୟ ହୋଇ ସାରିଲେଣି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଆସିଲେ । ଫଳରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ସେହି ବିଜୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତପାଆଦି ଥିଲା ତାହା ପରାଜୟରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّنَا وَاعْتَرَنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنشَأَ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرْذِلْكُمُ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ نَأْمُرُكُمُ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَهُمُ الشَّكُّ
وَلَيْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ
فَلَمَّا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ

ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରିଥିଲ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲ ତାହା ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଅବଞ୍ଚା କରିଥିଲ (ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଲେ) ; ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଇହକାଳ ଚାହିଁଥିଲ ଏବଂ କେତେକ ପରକାଳ ଚାହିଁଥିଲ ; ତତ୍ପରେ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ) ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପା କରନ୍ତି ।

୧୫୪. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପକାୟନ କରୁଥିଲ ଏବଂ କାହାରିକୁ ଯେଉଁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲ ଅଥବା ଗପୁଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦ) ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ପଛ ଦଳରେ ଥାଇ ଡାକୁଥିଲେ ; ତା'ପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଦୁଃଖକୁ ଏକ ବଡ଼ ଦୁଃଖରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଯାହା ହରାଇଥିଲ ଓ ତୁମେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହାକିଛି (ବିପତ୍ତି) ପଡ଼ିଲା ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫୫. ତତ୍ପରେ ଏହି ଦୁଃଖ ପରେ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଯାହା ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଦଳକୁ ଅଭିଭୂତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ନିଜ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅସ୍ତ୍ରତ୍ୟାଗ କରିବା ସବୁକ୍ଷମ ମିଥ୍ୟା କଳ୍ପନା କରୁଥିଲେ ; ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, "ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ଆମମାନଙ୍କର କିଛି କହିବାର ଅଛି କି ?" ତୁମେ କୁହ, "ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର" ; ସେ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯାହାକିଛି ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ ରଖୁଅଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି ; ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯଦି ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ଆମମାନଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) କିଛି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଆଧାର ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ ଏଠାରେ ନିହତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତୁ ;" ତୁମେ କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ଗୁହ୍ୟରେ

بَعْدَ مَا آتَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوَكُمْ فِيْ أَخْرَابِكُمْ فَأَتَابَكُمْ عَنَاءُ بَغْيِكُمْ لِكَيْلَا
تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ

ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ ثَبَاتٌ
طَاطِئَةً وَمِنْكُمْ وَطَاطِئَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِيْ أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ

୧. ପ୍ରଥମ ଦୁଃଖ ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅଦେଶକୁ ଅମନ୍ୟ କରିବା କାରଣ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଃଖ ହେଉଛି ଅମନ୍ୟ କରିବା ପରେ ଆସନବିକଳ ପରାକ୍ରୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଦଣ୍ଡିତ କରି ତା'ପରେ କ୍ଷମା ଦେଲେ ।

କେତେକ ଟାକାକାରକ ମତରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଃଖର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ମୁସଲମାନଙ୍କ ପରାକ୍ରୟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଃଖର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ୍ୱଗୁରୁତରତ୍ବର ସନ୍ଦର୍ଭିତ ହେବା । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ସହରମାନଙ୍କ ଦୋଷତୁଟିର ଶାନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମିଳିଲା ।

(ମଧ୍ୟ) ରହିଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭାର୍ୟାରେ ନିହତ ହେବାର ଅଛି) ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଶାୟୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର) ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଇ ଥାଆନ୍ତେ” (ତତ୍କାଳୀନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ) ; ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତୁ ତଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁରରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ (ପର୍ବତ ଓ) ନିର୍ମଳ କରିଥାଆନ୍ତୁ;” ଏବଂ ଅନୁରରେ ଯାହା ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫୭. ଯେଉଁଦିନ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର କେବଳ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କର ପଦସ୍ଥଳ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିସାରିଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସହନଶୀଳ ।

ବୁ: ୧୭

୧୫୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମ୍ଭମାନେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଶ ଭିତରେ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ବା ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ମରି ନ ଥା’ନ୍ତେ କି ନିହତ ହୋଇ ନ ଥା’ନ୍ତେ; ତତ୍କାଳୀନ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଚାକିରି) ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରରେ ଏକ ମନସ୍ତାପର କାରଣ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମ୍ଭମାନେ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୧୫୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୁଅ ବା ମରିଯାଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ) କ୍ଷମା ଓ କରୁଣା ତାହା ତାହା ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟତରୁ ଯାହା ସେମାନେ ମହସୁସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୫୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ମରିଯାଅ ବା ନିହତ ହୁଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لِبَرِّ الَّذِي كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُبَغِضَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُجِي وَيُخَيِّتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَخَفِرَ ۖ فَرِحَ اللَّهُ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَيْنَ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢١﴾

୧୬୦. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହି ମହାର୍ କରୁଣା ଯୋଗୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେଥି ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନମ୍ର ହୋଇଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମନସ୍ତାବୀ ଓ କଠିନ ହୃଦୟର ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ଏମାନେ ତୁମ ଚକ୍ଷୁପାଶ୍ଚରୁ ଛିନ୍ନହୁ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ) କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାପାରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କର; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (କୌଣସି ବିଷୟରେ) ଚୁପ୍ ସଂକଳ୍ପ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଭରସାକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

୧୬୧. ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେହି ବିକସା (ହୋଇପାରିବେ) ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରନ୍ତି ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ? ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ।

୧୬୨. ଏବଂ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମସାର୍ କରିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମସାର୍ କରିବ ସେ ନିଜ ଆତ୍ମସାର୍-ଇଚ୍ଛା ଧନକୁ କ୍ଷମାପୂର୍ବକ ନିଜେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବ; ତାପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ଯାହା କିଛି ସେ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ।

୧୬୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର ଅନୁସରଣ କରେ ସେ କ'ଣ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ (ହୋଇପାରିବ) ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା) ପ୍ରକୋପ ଘେନି ଫେରେ ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଥାଏ? ଏବଂ ସେହିସ୍ଥାନ (ଅବସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ।

فِيمَا رَحِمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا
غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَقْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْمُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَسَأْوَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ①

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُ لَكُمْ
فَسَنْ ذَٰلِ الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ②

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلُّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا
غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَمْ تَوْفَى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ③

أَقْسَمَ ابْنُ رِضْوَانَ اللَّهِ كَسَنَ بَاءً بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ④

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ବେଗବ ନିଜ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ନ ହେଇ ବରଂ ଶତ୍ରୁ ଓ କୁଟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ହେଇ । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣ । ଏପରିକି ଯେଉଁମାନେ ଉନ୍ନତ ସୁବିଶେଷରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମଦର ଅବରଣ କରିଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାପାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ କରୁଥିଲେ ।

୨. ବସ୍ତୁତଃ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଏକ ମୌଳିକ ନୀତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନେବା ଉଚିତ ଶୁଣିବା ବା ମୁସବହାତର ପକ୍ଷରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏହା ହିଁ କରୁଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ଖଲିଫା ବା ଶାସକ ସବୁ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବିଚେକାଧିକାର ଅନୁସାରେ ସେ ଯେ କୌଣସି ପରାମର୍ଶକୁ ସ୍ୱାବଶ୍ୟକ କରିପାରନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ବିଚେକାଧିକାରକୁ ମନ ଇଚ୍ଛା ସମେତ ନ କରି ତା'ଖ୍ୟାୟକଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟତା ପକ୍ଷାଦି ଦେବା ନାହିଁ ।

୧୭୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୧୭୫. ଅଲ୍ଲାହ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କଣ ନବିକୁ ପ୍ରେରଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ; ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ଓ ଚରୁମାନ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଏଥି) ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ି) ରହିଥିଲେ ।

୧୭୬. ଏବଂ (ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ) ଯେତେବେଳେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା ଯାହାର ଦୁଇଗୁଣ ତୁମେମାନେ (ନିଜେ) ପହଞ୍ଚାଇ ସାରିଥିଲ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ କହି ଉଠିଲ, “ଏହା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ଚରମରୁ ଆସିଅଛି;” ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇସ୍‌ପିଦ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୧୭୭. ଏବଂ ଉଭୟ ଦଳ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଦିନ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥିଲା ; ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ (ହୋଇଥିଲା) ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

୧୭୮. ଏବଂ ସେ (କପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ଆସ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ଯୁଦ୍ଧକର ଏବଂ (ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣକୁ) ପ୍ରତିହତ କର ;” (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥାଆନ୍ତୁ ;” ସେମାନେ ସେଦିନ ବିଶ୍ୱାସ ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସର ନିକଟତର ଥିଲେ ; ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ତାହା ନ ଥିଲା ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ରୋପନ କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِبَصِيرَةٍ يَوْمَ يُعْلَنُونَ ﴿١٧٤﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَئِي ضَالِّينَ ﴿١٧٥﴾

أَوَلَمْ نَأْصَابِكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧٦﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتَفَى الْجَنُّونَ فَيَاذَنَ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٧﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ تَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ لَقَاتَلْنَا لَأَتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ اقْرَبُ مِنَّمُ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٧٨﴾

୧. ଦତ୍ତର ଯୁଦ୍ଧରେ ୭୦ ଜଣ ମକ୍କାବାସୀ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ୭୦ ଜଣ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ ଅଥଚ ଉଦ୍‌ଦୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ୭୦ ଜଣ ମୁସଲମାନ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି କରିଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ।

୧୬୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ (ପଛରେ) ବସିରହି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର କଥା ମାନି ଆସାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ନିହତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ (ଏବେ) ମୁତ୍ତୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅପସାରଣ କରି (ଦେଖାଇ) ଦିଅ ।

୧୭୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ମୃତ ମନେ କର ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି (ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ।

୧୭୧. ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ (ମଧ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ (ଆସି) ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, (କାରଣ) ସେମାନଙ୍କର (ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀମାନଙ୍କର) କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୭୨. (ଅବଶ୍ୟ) ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ତରଫରୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ) ସେହି ମହାନ୍ କୃପା ସମ୍ମୁଖରେ ଓ (ତାହାଙ୍କର) ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ମୁଖରେ ତଥା ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରରୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

الَّذِينَ قَالُوا إِخْرَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادَرُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ النَّوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿١٧٠﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَافْضِحٌ بِأَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

ରୁ : ୧୮

୧୭୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପାତ ପାଇବା ପରେ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ।

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾

୧. ମୁତ୍ତୁପରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଶହାଦତମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କ'ଣ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତି । ପରେ ଶହାଦତମାନେ ମୁତ୍ତୁମାନଙ୍କ ବିଜୟ ଓ ସଫଳତା ବିଷୟରେ କୁଣ୍ଡି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୭୪. (ସମାନେ) ସେହି (ଲୋକ), ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର) ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ (ଦୈନ୍ୟବାହାନୀ) ଏକତ୍ରିତ କରି ଅଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର”; କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରାଇଲା ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଅଟନ୍ତି।”

୧୭୫. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ବିନା କ୍ଷତିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ମହାନ କୃପା ଓ ମହାନ ଅନୁଗ୍ରହ ସହ ଫେରି ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତତାର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପରମ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ।

୧୭୬. ଏ (ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ) କେବଳ ଜଣେ ସଜ୍ଜନ; ସେ ତା’ର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଏ; ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏ (ସଜ୍ଜନ)ମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; ବରଂ ଆମଙ୍କୁ ଭୟ କର ।

୧୭୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ (କରିବା)ରେ (ଶାନ୍ତ) ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିତ ନ କରନ୍ତୁ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ଈଜ୍ଜା କରନ୍ତି ଯେ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନ ରହୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାବାଦକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

୧୭୯. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ଭାବିବା କଦାପି ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଆମର ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାହତି ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉକ୍ତ ଅଟେ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାହତି ଦେଉଅଛୁ ତା’ ଫଳରେ ସେମାନେ କେବଳ ପାପରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٥﴾

فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ ۖ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٦﴾

إِنَّمَا ذِكْرُ الشَّيْطَانِ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٧﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ خَطَاً ۖ إِنَّ الْآخِرَةَ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا ۖ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْزَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّمَا نُبَلِّىٰ لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُبَلِّىٰ لَهُمْ لِيَزَادُوا إِتْيَاءً ۚ وَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٨٠﴾

୧. ଉପର ସୁକ୍ଷେପେ ପରିଚାୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁକ୍ତାବଳ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅବୁଦୁୟାମ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ। କରିଥିଲେ ଯେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ସେଠାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ନିଜ ବଚନ ରକ୍ଷା କରି ପାରି ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତାବଳ ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଥଳରେ ଇର୍ଲାନ୍ଡ଼ ଗୋଟିଏ ଅପସ୍ମାରକ କରାହତବେଦରୁ ମୁସଲମାନମାନେ ବଦଳ ସୁକ୍ଷେପରୁ ଆସିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ମୁକ୍ତାବଳ ପାଇଁ ଅତିଶୟ ନୀତି ଚେଷ୍ଟା ମୁସଲମାନମାନେ ସେଠା ବାଣିଜ୍ୟ ମେଳାରେ ବ୍ୟବସାୟ କରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧନ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

୧୮୦. ଏହା କେବେ ହେଁ ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା ଯେ ଅପବିତ୍ରକୁ ପବିତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ ଅଲ୍ଲା (ତୁମେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱସରେ କଦାପି ଅବଗତ କରାଇ ପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ। ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାଙ୍କୁ) ମନୋନୀତ କରନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଏବଂ ଧର୍ମରାସ୍ତୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୧୮୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ (ତାହା ବ୍ୟୟ କରିବାରେ) କୃପଣତା କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ତାହାକୁ କଦାପି ଉତ୍ତମ ମନେ ନ କରନ୍ତୁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ ଧନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୃପଣତା କରନ୍ତି କୟାମତ ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଗଳରେ ଶିକୁଳି ହୋଇପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱସ୍ଥ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅଟେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲା ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

ଭୁ: ୧୯

୧୮୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲା ଦରିଦ୍ର ଓ ଆମେମାନେ ଧନୀ, ଅଲ୍ଲା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ (ଏହି) କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି; ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅପଥରେ ହତ୍ୟା କରିବା ଚେଷ୍ଟାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଛୁ, "ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୋଗ କର ।"

୧୮୩. ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ସ୍ମରସ୍ତରେ ଅର୍ଚ୍ଚନ କରିଅଛ, ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲା ତାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذِلَّ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
خُفَّ يَبْزُ الْخَيْبِثِ مِنَ الظَّيِّثِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْتُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بِأَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الثَّغِيرِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَكَتَبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بَغْيًا حَقًّا وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନେ ଯେପରି ଦାନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ କରନ୍ତି ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଆୟତ୍ତ: ୧୮୧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅବଗତ ହେବାପରେ କହୁଥାମାନେ ନିଜକୁ ଧନବାନ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା ଦିଆଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଏହି ଉଚ୍ଚି ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଅପସାରିତ ହେବା ଶାସ୍ତି ଘଟିବ । ବସ୍ତୁତଃ ଅନୁଦିନ ପରେ ସେମାନେ ମଦିନା ଓ ଗା'ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାକୁ ପ୍ରମାଣିତ ।

୧୮୪. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବିକ ଆମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରସୁଲଙ୍କ କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏପରି କୁରାବାନି (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଦେଶ) ନ ଆଣନ୍ତି ଯାହାକୁ ଅସ୍ମିଁ ସବୁ କରେ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନେକ ରସୁଲ ଆସ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ସହିତ ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛ ତାହା ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲ ।

୧୮୫. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି (ତାହେଲେ କଣ ହେଲା), ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ ପୁସ୍ତକ ତଥା ବାସ୍ତୁମାନ ବିଧାନ ଆଣିଥିବା ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୮୬. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀକୁ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ କ୍ଷୟାମୟ ଦିନ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ; ସୁତରାଂ ଯାହାକୁ ନରକାଗ୍ନି ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖାଯିବ ଓ ବୈରୁଷରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯିବ ସେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ; ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ (ର ସାମଗ୍ରୀ) କେବଳ ପ୍ରତାରଣାଦାୟକ ଅସ୍ତ୍ରାୟା ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ ।

୧୮୭. ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧନ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାହାକୁ ଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ମୁସବିକ, ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ କଥା ଶୁଣିବ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବ ଓ ଧର୍ମତାର୍ତ୍ତତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସାହସିକତାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَا نُوْمِنُ مِنْ رُسُلِكُمْ
حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْءَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالذِّكْرِ فَلَمْ تَكْفُرُوْهُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٤﴾

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوْ
بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَ الْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذٰۤاِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّا تُوْقِنُوْنَ اٰجُرَّكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ نُّجِرْ عَنْ النَّارِ وَاَدْخُلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ كٰرِهَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعٌ الْغٰوِرِ ﴿١٨٦﴾

لَتَبْلُوْنَ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَاَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَدْنٰى
كَثِيْرًا وَّاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٨٧﴾

୧. କୌଣସି ଏକ ଇନସୁ ଅସ୍ମିଁ ଆଦି ଦାୟାକୁ ଚାହିଁ କରି ଦେଉଥିବା ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସ୍ୱଳ୍ପରେ ତାହା ଦେଖି ଉତ୍ତର ବା ବଳିଦାନ ପ୍ରତି ଇସ୍ତ ହୁଏ ଯାହାକୁ ଅସ୍ମିଁରେ ନିଷେଧ କରି ଦହନ କରାଯାଏ । ଏହି ଦାହ ବଳିଦାନ ଭାବରେ ଅଭିହିତ । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ହିନ୍ଦୁ ଭାରତୀୟ ଓ ଇସ୍ଲାମିକ ମଧ୍ୟରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ଥିଲା ।

୨. ଯଦ୍ୟଦି ସାଂସାରିକ ଜନଗଣେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳେ ତଥାପି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱାସବାନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ କ୍ଷୟାମୟ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାହ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସେହିଦିନ ମିଳେ ।

୧୮୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନେଇଥିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ) ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଗୋପନ କରିବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ନିଜର ପୁଷ୍ପ ଦେଶକୁ ଯୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଏବଂ ତା ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُ لَهُ قُبُورٌ وَسَاءَ ظُهُورُهُمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُخْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٨﴾

୧୮୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କର୍ମ ପାଇଁ ଗର୍ବରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କି ନ ଥିବା କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତୁମେ କହାଯି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ସ୍ମରଣିତ ଅଛନ୍ତି; (ସେମାନେ ଧରା ପଡ଼ିବେ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُخَيَّبُونَ أَنْ
يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَارَةِ مَنْ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٩﴾

୧୯୦. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ୱ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମର୍ଥ ।

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

ରୁ : ୨୦

୧୯୧. ବାସ୍ତବିକ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିରେ ଏବଂ ଜ୍ୱାଳାମୟରେ ଦିନ ଓ ରାତିର ଆଗମନରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିବର୍ତ୍ତନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٩١﴾

୧୯୨. ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ତିଆ ହେବା, ବସିବା ଓ ଶୋଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, (ଏବଂ କୁହନ୍ତି), “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଏହାକୁ ବୃଥାରେ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହିଁ, ତୁମେ ଏପରି ନିରୁଦ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କର । (ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ହେବାକୁ ରକ୍ଷା କର ।)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

୧୯୩. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଯାହାକୁ ନରକାଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଅଛ ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

୧୯୪. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ଏପରି ଆତ୍ମାନକାରୀକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସକଳେ ଗାଳିବାର ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ (କହୁଛି) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ସୁତରାଂ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କର ଓ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଣନା କରି ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅ ।

رَبَّنَا إِنَّا سِغْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآبْرَارِ

୧୯୫. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ତୁମର ରତ୍ନଲମ୍ବନୀ ମଧ୍ୟମରେ ଆମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଅଜ୍ଞାକାର କରିଅଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ ; ବାସବିକ ତୁମେ କଦାପି ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗକର ନାହିଁ ।

رَبَّنَا وَإِنَّمَا وَعْدَنَّا عَلَىٰ رَسُولِكَ وَلَا تَخْزِينَا يَوْمَ الثَّغِيرَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ

୧୯୬. ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କଲେ (ଏବଂ କହିଲେ ଯେ), ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କର କର୍ମକୁ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉ, ବିନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଅଟ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଷ୍ଟ ପାଇଛନ୍ତି ତଥା ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ମିଳିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

فَأَسْمَاءُ لَهُمْ رَبُّهُمْ إِنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذُكِّرُوا أَوْ إِنِّي بِبَعْضِكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَلِذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا إِنِّي سَيِّئِي وَتَقَاتُوا وَتَلَّوْا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا أُذِلَّتْ لَهُمْ جُنُودٌ تَجَرَّوْا مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ التَّوَابِ

୧୯୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବିଚରଣ ତୁମକୁ କଦାପି ପ୍ରତାରିତ ନ କରୁ ।

لَا يَغْرُوكَ قَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْيَلَاءِ ۝

୧୯୮. ଏହା ଏକ ଅସାଧ୍ୟ ଲାଭ ; ଏହା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا كَادُوا ۝

୧୯୯. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହି ଚାଲିବେ ; ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ତରଫରୁ ଆତିଥ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ତମ ।

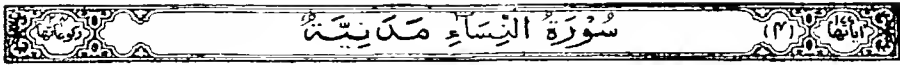
لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزِلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ بَرَاءُوا ۝

୨୦୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (ସେଥିରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ (ମଧ୍ୟ) କରୁଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀର ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର (ଗଣ୍ଡିତ) ଅଛି ; ଅଲ୍ଲାଃ ନିଶ୍ଚୟ ଶୀଘ୍ର ହିସାବ ନିକାସ କରିବେ ।

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خُشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

୨୦୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଓ ଚିତ୍ତ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟକର ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَتَأْتُوا اللَّهَ لَعَنُوكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

ଅଲ-ନିସା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଗୋଟିଏ ସୁରାରେ ୧୩୦ଟି ଅୟତ ଓ ୧୪୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ (ମାତ୍ର) ଜୀବରୁ* ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ସାଥୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ (ସୃଷ୍ଟି କରି ପୁରୁଷାରେ) ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କର ଯାହାଙ୍କ ନାମରେ ତୁମମାନେ ପରସ୍ପରର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛ, ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ (ମାମଲ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର) ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ଅଟନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (ସମ୍ପତ୍ତି) ଅର୍ପଣ କର; ଏବଂ ଭଲ (ସମ୍ପତ୍ତି) ବିନିମୟରେ ଖରାପ (ସମ୍ପତ୍ତି) ନିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଯୋଗ କରି ଭୋଗ କର ନାହିଁ, ବାସ୍ତବିକ ଏହା ମହାପାପ ଅଟେ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ②

وَأُولُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَيْرَ بِالْظُلْمِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَثِيرًا ③

* 'ଗୋଟିଏ ଜୀବ' ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରକାରର ହୋଇପାରେ । (୧) ଆଦମ (୨) ସମ୍ପତ୍ତିର ଭାବେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, କାରଣ ଦୁଇଜଣ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକ ଧରାଯାଏ । (୩) ପୁଅକୁ ଭାବେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, କାରଣ ସ୍ତବ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପୁରୁଷର ବର୍ଦ୍ଧ୍ୟରୁ ଓ ଆ ଜଣେ ନାରୀରୁ ସୃଷ୍ଟ ଏବଂ ଏ ଧରଣେ ଗୋଟିଏ ଜଣେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ କବ ।

୪. ଏବଂ ଯଦି ଅନାଥମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୁମିମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ତେବେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପକ୍ଷଟି) ଭୁମକୁ ପସନ୍ଦ ହୁଏ (ହୋଇ କର, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାଥ ହୋଇ ନ ଥିବ) ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୁଲ ବା ଚିନି ବା ଚାରିକଣ୍ଠକୁ ବିବାହ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୁମମାନଙ୍କର

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلا تَقْسِطُوا فِي الْمَتْنِ فَانْكِحُوا مَا كَتَبَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِنْهُ وَتِلْكَ أَوْسَعُ فَإِنْ خِفْتُمْ

୧. ଅନାଥ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକାଧିକ ମହିଳାକୁ ବିବାହ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ବରୁ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରାଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୁଲ-ଭୁଲ, ଚିନି-ଚିନି, ଗୁଣି-ଗୁଣି ଜଣକୁ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହଜ ହେବ ।

ଏହା ଏକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦର୍ଶ । କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମ ବହୁ ବିବାହ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଏ । କ୍ଷେତ୍ର ଏକ ସମୟରେ ଗୁଣିଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଚ ରଞ୍ଜିତାକୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମ ସେପରି କରିବାକୁ କେବେ ହେଁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଅନାଥମାନେ ସର୍ବଦା ସମାଜରେ ଅବହେଳିତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଏପରି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ବିବାହ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଅଧିକ ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବପର । ଏଠାରେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ବିବାହ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିଥାଏ । ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ଓ ନୈତିକ ଅପରାଧରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ବିବାହର ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିସ୍ତର କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ଅନୁମତିଦାନ କେବଳ ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ନୁହେଁ ବରଂ କେତେକ ଛତେ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଛତେ ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ । ଏହାର ବିପରୀତ, ଯୁକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ସମାଜ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋରାନ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (କ) ସାମାଜିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୋଷ ଦୂରକରା ଠାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରିବା (ଖ) ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ତଥା ଜଣେ ଦୁଃସ୍ବଚ୍ଛ ସଂସ୍କାର ସାନ୍ନିଧ୍ୟଲାଭ କରିବା (ଗ) ସଖୀର ଉପାଦାନ କରିବା (ଘ) ପାଉଁଶିକ ସଂପର୍କକୁ ସଂପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ।

ସମୟ ସମୟ ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏସବୁ ବା ଯେକୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି କାହିଁକି ପଞ୍ଚ ଛାୟାଭାବରେ ଅନୁକର୍ମଣ୍ୟ ବା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ବା ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗରେ ପଡ଼େ, ତେବେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ ନ କଲେ ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ । ସେହିପରି ପଞ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଜୀବନସାଥୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ତା'ର ଗୁଣିତ୍ୱିକ ଗଳନ ଘଟିବ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ପଞ୍ଚ ବଖ୍ୟା ହୋଇଥିବ ତେବେ ପୁରୁଷ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ ନ କଲେ ତା'ର କୌଣସି ଉଚ୍ଚରାଜ୍ୟକାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ପୁରୁଷ ପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ ଶ୍ରେୟସ୍ବର । ଏତଦ୍ୱଳିନ୍ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଛତେ ଏକାଧିକ ବିବାହର ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ରହିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (କ) ଅନାଥରୁ ରକ୍ଷା କରିବା, (ଖ) ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ବିଧବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱାମୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା, (ଗ) ପରିବାର ବା କାନ୍ଦିବ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ।

ସେହିପରି ଅନାଥମାନଙ୍କର ମାତାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଉଥାନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ମାତାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରିବେ । ଯୁବ ବିଗ୍ରହ ପରେ ସମାଜରେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇ ମହିଳା ଓ ପିତୃଦାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 'ଅସ୍ୱଭାବିକ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷକୁ ଏକାଧିକ ବିବାହ କରି ସମାଜକୁ ନୈତିକ ଓ ଗୁଣିତ୍ୱିକ ଅଧିଷ୍ଠପତନରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ, ଅନ୍ୟଥା ବିଶ୍ୱପୁରୁଷପତନ ସୁରୋପରେ ଯେପରି ନୈତିକ ଅଧିଷ୍ଠପତନ ଓ ଗୁଣିତ୍ୱିକ ଗଳନ ଘଟିଲା ଯେ କୌଣସି ମହାସମର ପରେ ସର୍ବତ୍ର ସେହିପରି ଘଟିବ । ଯେଉଁପକ୍ଷର ଜନ୍ମହାର ହ୍ରାସ ପାଇ କୌଣସି କାର୍ତ୍ତି କ୍ରମଣର ଲୋପ ପାଇଯାଇଛି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ବିବାହ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ବହୁ ବିବାହରେ କେବଳ ଯୌନଲାଭସା ଚର୍ଚ୍ଚିତ କରିବାର ମନୋବାସ୍ତା ପୂର୍ଣ୍ଣରହିଛି କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମହାନ ତ୍ୟାଗ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରାଯାଇଛି । ସେହି ତ୍ୟାଗ ହେଉଛି ନିଜର ପୁଞ୍ଜସ୍ୱଳ୍ପତା ଓ ମନୋଭାବ ଉଚ୍ଚଳରେ ଦେଖି ଓ ଗୋଷ୍ଠର ହିତ ଓ ଉନ୍ନତି ସାଧନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ।

ଆଶଙ୍କା ହୁଏ, ତେବେ ଜଣକୁ ବା ତୁମମାନଙ୍କର କରଗତ ହୋଇଥିବା (ଦାୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିବାହ କର); ଏହା ଉକ୍ତ (ପତ୍ନୀ) ଯତ୍ନରା ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكُمْ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ①

୪. ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମହେର^୯ ପ୍ରଦାନ କର ; ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ କୌଣସି ଅଂଶ ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଗୁଚ୍ଛିତ କର ଓ ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍ତମ ମନେ କରି ଭୋଗ କର ।

وَأُولُوا النِّسَاءِ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ
عَنْ سَائٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ②

୯. ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଯେଉଁ ସ୍ବାଭାବିକମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗନେଇ ମୁସଲମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାପଡ଼ିଥାନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭୋକମାନେ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ଉକ୍ତ ସ୍ବାଭାବିକ ନିଜେ ମୁକ୍ତହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ ସେପରି ସବୁ ତା'ର ସମ୍ପତ୍ତି ବିନା ମଧ୍ୟ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ କ୍ରୀତଦାସ ପ୍ରଥାକୁ ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଜଣେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ବା ରାସୁଲ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକରି ନିଜର ସ୍ବାଧୀନତା ହରାଇବାକୁ ନିଜକୁ ଦାୟା କରାଇ ନ ଥିବ ତେବେ ତା'ର ସ୍ବାଧୀନତା ଅପହରଣ କରିବା ଏକ ନୈତିକ ପାପ । ସେହିପରି କ୍ରୀତଦାସ କାରବାର ମଧ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତର ପାପ । ଅବଶ୍ୟ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଆରମ୍ଭ ବେଳକୁ କ୍ରୀତଦାସ ପ୍ରଥା ତତ୍କାଳୀନ ସମାଜର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଂଶ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସବୁ ଦେଶରେ କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ । ତେଣୁ କଲମଗରରେ ଏହି ପ୍ରଥାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସହଜ ବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିବାରୁ ଏହା କିପରି ଗ୍ରହଣ ଓ ନିଷିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ସା'ପୁର୍ବ ଲୋପ ପାଇବ ସେଥିପାଇଁ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି : (କ) କେବଳ ନିୟମିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ, (ଖ) ଯୁଦ୍ଧ ସରିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ରଖାଯିବ ନାହିଁ, (ଗ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନକରି ବା ବନ୍ଦୀ ବିନିମୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।

ଯେଉଁ ହତଭାଗ୍ୟ ବନ୍ଦୀମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ମତେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବା ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୁସଲମାନ ମାଲିକ ପାଖରେ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନେ ପରେ ମୁକ୍ତି ମୁକ୍ତା ପ୍ରଦାନକରି ମୁକ୍ତହେବାକୁ ମାଲିକଙ୍କ ସହ ରୁକ୍ତି କରିପାରିବେ । ସେହିପରି ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି ଉପାୟରେ ମୁକ୍ତି ନ ପାଇଲେ ଓ ତା'ର ନିଜ ଭୋଗର ଚାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କଲେ ତା'ର ମାଲିକ ତା'ର ସମ୍ପତ୍ତିବିନା ଯଦି ତାକୁ ବିବାହକରେ ତେବେ ନୈତିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କ'ଣ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆପର୍ଯ୍ୟବିତ୍ତକରି ଦେବ ?

ବିବାହ ନ କରି ଏପରି କୌଣସି ଉପାୟ ସହିତ ସୌନ ସା'ପୁର୍ବ ଗୃହବାକୁ ଇସଲାମ ଆର୍ଥୋ ଅନୁମୋଦନ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିବାହିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖାଯିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ହତଭାଗ୍ୟହୀନତାକୁ ଅନୁସାରେ ଯାହା ପାଖରେ କୌଣସି କ୍ରୀତଦାସ ବାନ୍ଧିବା ଥିବ ଯଦି ସେ ତାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ଭଲ ଭାବରେ ଭରଣପୋଷଣ କରି ପରେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ବିବାହ କରିବ ତେବେ ସେ ଅବଶେଷ ଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ପ୍ରତିପାତ ପାଇବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଜିବ ଜୀବଦ୍ଦିନରେ ଏହି ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

୧୦. 'ସଦୁକ୍ତ' ଅର୍ଥ ବିବାହ ବେଳେ କନ୍ୟାକୁ ବା କନ୍ୟା ପାଇଁ ଦିଆଯିବା ଉପହାର । ଏଠାରେ କନ୍ୟାପକ୍ଷ ଓ ବର ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଅଛି । କନ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଏହି ଧନକୁ ନିଜେ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ କରି କନ୍ୟାକୁ ଦେଇଦେବା ବିଧେୟ । ସେହିପରି ବର ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ, ଅନବସର ଓ ବିନା ଦ୍ବିଧାରେ କନ୍ୟାକୁ ଏହି ଧନ ସ୍ବୀକାର କରିବା ଉଚିତ । ଅବଶ୍ୟ ରକ୍ତ ପରିମାଣ ଏପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ବର ପକ୍ଷରେ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୬. ଏବଂ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ପଣ କର ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାନ୍ଦିକା ନିର୍ବାହର ପଛା ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ ଓ ପିନ୍ଧାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ (ଓ ଉତ୍ତମ) କଥା କୁହ ।

୭. ଏବଂ ଅନ୍ଧମାନେ ବିବାହଯୋଗ୍ୟ (ବୟସ) ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର (ବୋଧ ଶକ୍ତିକୁ) ପରୀକ୍ଷା କର ; ତାପରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ବୋଧଶକ୍ତି ଥିବାର (ଲକ୍ଷଣ) ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ତାହାକୁ ଅନୁଚିତ ପଛାରେ ଓ ଶାନ୍ତ (ଶାନ୍ତ) ଆତ୍ମସ୍ଥାପନ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଧନୀ ହୋଇଥିବେ, ସେ (ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଯାତ୍ରା ହେବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଯେ ନିଃସ୍ୱ ହୋଇଥିବେ ସେ ଉଚିତ ପଛାରେ (ତହିଁକୁ) ଭୋଗ କରିପାରିବେ ; ତାହାପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବ, (ସେତେବେଳେ) ସେ (ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସାକ୍ଷୀ ରଖିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନିକାସ କରିବାରେ ନିଜେ ହିଁ ସାଥେ ।

୮. ପିତା-ମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ, ତହିଁରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତଥା ନାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ଅଛି ; (ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ।

୯. ଏବଂ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ବନ୍ଧନ ସମୟରେ ଯଦି (ଅନ୍ୟ) ବନ୍ଧୁବନ୍ଧବ, ଅନ୍ଧ ବା ଦରିଦ୍ରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ସେଥିରୁ କିଛି ଦେଇଦିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ (ଓ ଉତ୍ତମ) କଥା କୁହ ।

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆଶଙ୍କା କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ପଛରେ ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ; ତେଣୁ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ସେମାନେ ହସ୍ତ ଓ ସରଳକଥା କହିବା ଉଚିତ ।

وَلَا تَوْنُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاُكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ①

وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ①

لِلْجِبَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ لَوْ كُنَّ نِسَاءً مَعْرُوفَاتٍ ①

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ①

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ①

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର — ପୂର୍ବକ ଅନାଥମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆତ୍ମସ୍ୱାତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଅଗ୍ନି ଭରି କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଅଲ୍ଲୀୟ ରୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଆଦେଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ପୁରୁଷର (ଅଂଶ) ଦୁଇ ଜଣ ନାରୀଙ୍କ ଅଂଶ ସହିତ ସମାନ, ଏବଂ ଯଦି (ସନ୍ତାନ) କେବଳ ନାରୀ ହୋଇଥିବେ ଯେଉଁମାନେ କି (ଦୁଇ ବା ଦୁଇରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିବେ ତାହାହେଲେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର) ଦୁଇ ବୃତ୍ତାନ୍ତାଂଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଏକମାତ୍ର (ନରୀ) ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ସେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବେ, ଯଦି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ତାନ ଥିବେ, ତେବେ ସେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ତାହାର ପିତା-ମାତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇବେ, ଏବଂ ଯଦି ତାହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ, ଏବଂ ପିତାମାତା ହିଁ ତାହାର ଉରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ତାହାର ମାତା ଏକ ବୃତ୍ତାନ୍ତାଂଶ ପାଇବେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାହାର ଭାଇ (ଭଉଣୀ) ଥିବେ, ତେବେ ତାହାର ମାତା ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ପାଇବେ; (ଏହି ସବୁ ଅଂଶ) ତାହାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ରଶ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ପ୍ରଦାନ କରା ହେବ; ରୁମ୍ମାନଙ୍କର ପିତା (ଓ ପିତାମହ) ଏବଂ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରୁମ୍ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଏ ଅଧିକ ହିତକାରୀ, ତାହା ରୁମ୍ମାନଙ୍କ ଜଣ ନାହିଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାହୋଇଛି; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲୀୟ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୧୩. ଏବଂ ରୁମ୍ମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯିବେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ ତେବେ ରୁମ୍ମାନଙ୍କେ ତାହାର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିବେ ତେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବା ରଶ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ସେମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ରୁମ୍ମାନଙ୍କର ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ରୁମ୍ମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ ତେବେ ରୁମ୍ମାନଙ୍କେ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବ ତାହାର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ସେ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କର) ହେବ; ଏବଂ ଯଦି

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ سَعِيرًا ﴿١١﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرِهَ حِظُّ الْاُنثَيَيْنِ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلهُنَّ ثُلُثُ مَا تَرَكَ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِابْنَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ اَبُوهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ
فَإِنْ كَانَ لَهُ اَخُوهُ فَلِاُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِي بِهَا اَوْ دَيْنٍ اَبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
اِنَّهُمْ اقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنْ اَنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوصِينَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ وَلَكِنَّ الرُّبُعَ
مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ

ରୁମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିବେ ତେବେ ରୁମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରସ୍ୱତ୍ୱ ଓ ରକ୍ଷା (ପରିଶୋଧ) ପରେ ରୁମମାନଙ୍କ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବ ତାହାର ଏକ ଅଂଶମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ବା ନାରୀର ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟୟନ କରାଯାଉଅଛି, ଯଦି ତାହାର ପିତା ବା ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ ଏବଂ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଭାଇ ବା ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଥିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଥିବେ, ତେବେ ପୁତ୍ରସ୍ୱତ୍ୱ ଓ ରକ୍ଷା (ପରିଶୋଧ) ପରେ ସେମାନେ (ଅବଶିଷ୍ଟ ଧନର) ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରେ ଭାଗାଦାର ହେବେ ; (ଏହି ବ୍ୟୟନରେ) କାହାରି କ୍ଷତି ଘଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ରହିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ରୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସହନଶୀଳ ।

فَلَهُنَّ الشُّهُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُؤْصُونَ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَكَانَ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّهُنُ فَإِنْ كَانَ ثَلَاثٌ مِنَ الْأَشْرَافِ يُؤْصَى بِهَا أَوْ دِينَ غَيْرُ مَصْأَرَةٍ وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٧٠﴾

୧୪. ଏହା ଅଲ୍ଲାହ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସାମା ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବତ୍ର ରହିବେ ଏବଂ ଏହା ଏକ ମହାନ ସାମା ।

لَكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧١﴾

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଅବଶ୍ୟକରେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଲାଞ୍ଚନ କରେ ତାହାକୁ ସେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯହିଁରେ ସେ ବହୁକାଳ ବାସ କରିବ ; ଏବଂ ତା' ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ النَّارُ خَالِدًا فِيهَا وَسَاءَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٧٢﴾

୧. ଯେଉଁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ମାତାଙ୍କ ଦୁଇଜଣ ହୋଇଥିବେ, ସେମାନେ 'କଲିଲା' ର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାର ବିଷୟ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

୨. ବୈକୁଣ୍ଠ ଓ ନରକ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ଶୁଭ୍ରତ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ନିଅଯାଇଛି ସେ ନରକରେ ଶାସ୍ତିର କାଳବାଧୁ କିଛି ସମୟ ପରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ତେଣୁ ନରକ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ଦୀର୍ଘକାଳ' ଶବ୍ଦ ସ୍ୱୟେକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ରୁ : ୩

୧୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଶାନ୍ତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଓ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଚଳାଇ କର ; ଯଦି ସେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ) ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥ ନିରୂପିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖ ।

୧୭. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଜଣ ପୁରୁଷ ଅଶାନ୍ତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡଦିଅ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ (ନିଜକୁ) ସୁଧାରି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁତାପଗ୍ରହୀତା(ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୮. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କେବଳ ସେହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣୀୟ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ରା-ବଶତଃ ମଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଚତୁରେ ଅତି ଶାନ୍ତ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୧୯. ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ (ଗ୍ରହଣୀୟ) ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନେ (ନିରାଚର) ମଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତେବେ ସେ କହେ ଯେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅନୁତାପ କରୁଅଛି ତଥା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର (ଅନୁତାପ) ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଆନ୍ତି ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

୧. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଅସ୍ତ୍ରାଦି କର୍ମ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ମହିଳା ଯଦି, ପରିବାରର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ରୂପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ତାହା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି, ଏପରିକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ଘାତନ କରିବାକୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରଣ କରାଯିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବିବାହ ନ କରିଛି ବା ନିଜକୁ ନ ସୁଧାରିଛି । ପୁରୁଷ ଶେଷରେ ସାମାଜିକ କଳକଣା ଭାବୁ କରାଯିବ । ଏଠାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନ ଥିବାରୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯାହା ଉଚିତ ମନେକରିବେ ତାହା କରିବେ । ବହୁତ ଏଠାରେ ଯୌଲ୍ଲାହପାଦନିତ କୌଣସି ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇନାହିଁ । କାରଣ ଏ ବିଷୟ 'ଦୁରା ନୁର'ରେ ଅନୁସୂଚି ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶାସ୍ତି ଓ ଦୁରା ନୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବିଶୟର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଅସ୍ତ୍ରାଦି କର୍ମ ଓ ମଦ ଆଚରଣ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅଶାନ୍ତମାନଙ୍କ'ର ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ, ଏହା କଳିଗୋଳ ବା ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରା ବା ଅନୁଚିତ କଳାପ୍ରାପକ ଅନଳୁ ରୁଖାରି ।

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِينَ يَأْتِيْنَهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الشُّرُوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنِّ وَلَا الَّذِينَ يَتُوبُونَ وَهُمْ كُفَّارَةٌ أُولَئِكَ أَغْتَابَ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୨୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜବରଦସ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟୀ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଅଛନ୍ତି ତହିଁକୁ କିଛି ଛଡ଼ାଇ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କର ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପରେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି ତେବେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଆଦେଶ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାପସନ୍ଦ କର ତେବେ (ମନନରଖ ଯେ) ସମ୍ଭବତଃ ତୁମମାନେ ଯାହାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରୁଥାଅ ଅଲ୍ଲାଃ ତହିଁରେ ଅବଶେଷ କଲ୍ୟାଣ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْصُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضٍ مَّا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَمَا يَزِيدُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٢٠﴾

୨୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ପୂର୍ବର (ଧନ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଅ ତେବେ ତହିଁକୁ କିଛି ଫେରସ୍ତ ନିଅ ନାହିଁ ; କ'ଣ ତୁମମାନେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَلَا
اتَّيَمُّ أَحَدَهُنَّ فَطَلًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
اتَّأَخَذُوهُنَّ بِهِتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ କିପରି ତୁମମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧନକୁ) ଗ୍ରହଣ କରିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଳନ ହୋଇପାରିଛି ଏବଂ ସେ (ପତ୍ନୀ)ମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଛନ୍ତି ।

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ
وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢٢﴾

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ଅନୁସାରେ କୌଣସି ମହିଳାକୁ ଘରୁ ବାହାରିବରେ ବାଧା ଦିଆଯାଇପାରେ, ମାତ୍ର ତାର ଧନ ଛଡ଼େଇ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେପରି କରାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଲିପ୍ତ ହେଇ ତା'ର ଧନ ଛଡ଼େଇନେବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହିଛନ୍ତି — ‘‘ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଘରୋଁକୁଷ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀ ପ୍ରତି ଘରୋଁକମ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଏ ।’’
ଏହି ଓ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଓ ପରସ୍ପରିକ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୩. ଏବଂ ଯାହା (ପୂର୍ବରୁ) ହୋଇ ଯାଇଅଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ପିତାମହମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଅଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ, ଦୁଃଖୀତ ବିଷୟ ଓ ହାନିଗାରି ଅଟେ ।

ଭୂ : ୪

୨୪. ତୁମମାନଙ୍କର ମାତାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭଉଣୀମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିଉସାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମାଉସାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଝିଆରୀମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଣ୍ଡଜୀମାନେ ଓ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇଥିବା ତୁମମାନଙ୍କର ମାତାମାନେ ଓ ସ୍ତନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିୟା ଭଉଣୀମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶାଶୁମାନେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସାବତ କନ୍ୟାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନେ ସହବାସ କରିଅଛ ଓ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି (ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅବିଧି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରଥୀରୁ ସେହି ମାଆମାନଙ୍କ) ସହିତ ସହବାସ କରି ନ ଥାଅ ତେବେ (ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାର) ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବେ) ତୁମମାନଙ୍କର ଔରସ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଧି କରାଯାଇଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେ (ଏକ ସମୟରେ) ତୁମ ଭଉଣୀଙ୍କୁ (ବିବାହ କରି ପତ୍ନୀ ରୂପେ) ଏକତ୍ରିତ କରାଇବା ମଧ୍ୟ (ଅବିଧି କରାଯାଇଛି), ଅବଶ୍ୟ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଯାହା (ପୂର୍ବରୁ) ହୋଇଯାଇଛି ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲୁଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخُوتُكُمْ وَعَنْتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُ النِّسَاءِ الَّذِينَ أَزْنَعْتُمْ وَأَخُوتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّائِبُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَإِنْ تَجَعَلُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

୧. ଏହି ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସାବତ ମା'କୁ ଅନ୍ତର ଏକତ୍ରିତଭାବରେ ଦୁଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥାଏ ସେ ତାହାକୁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପଟ୍ଟରୂପେ ରଖି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ସେ ଅନ୍ତରାସ କରିବ ତେବେ ତେବେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଶାଶୁବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିସାରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତା'ର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ । ଅନ୍ତର ଅପରାଧକୁ ଅବଶ୍ୟ କ୍ଷମା କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ବିବାହ କରିବା ବିଧି ବିରୁଦ୍ଧ ତାହାକୁ ଦୁଇଟି ଜାତୀୟ ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ଭାଗ- ୪

୨୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବିବାହିତା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅପରାଧ ; ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏହି ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ନାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିବାହ ପରେ ବୈଧ ହେବେ (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ନିଜର ଅର୍ଥ ବିନିମୟରେ ହାସଲ କର ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବ, ବ୍ୟତିଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ ; ତତ୍ପରେ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲାଭ ପାଆନ୍ତୁ ତେବେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସେମାନଙ୍କର ମହେର ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ (ମହେର) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ପରେ ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍) ଏହାର ସ୍ତ୍ରୀସବୁଙ୍କ ବିଷୟରେ) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ହୁଅ, ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ତ୍ରୀମାନା ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାର ଆଦେଶ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ ତେବେ ସେ) ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ବିବାହ କରୁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ; ତୁମମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଅଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକମାନଙ୍କ ଅନୁମତିକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ତରତିତ୍ତା ଆଆନ୍ତି, ବ୍ୟତିଷ୍ଟ ନ କରୁଥାଆନ୍ତି ଓ ପୁରୁଷପ୍ରମିଳ ଗ୍ରହଣ ନ କରୁଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ମହେର ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ ବିବାହିତା

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَأُولَئِهِنَّ أَجُورُهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاخَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَنْ فَتَنَتْكُمْ
الْمُؤْمِنَاتُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَأُولَئِهِنَّ بِأُذُنِ أَهْلِهِنَّ وَأُولَئِهِنَّ
أَجُورُهُنَّ بِالْعُرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مَتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ

୧. ଏହାର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରନରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ବିବାହ ପରେ ସେମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରୂପେ ବୈଧ, କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ମହିଳାମାନେ ବିବାହ କରିଥିବେ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବହିନିମାନଙ୍କ ବିଷୟ କିନ୍ତୁ ଅବେଦନୀୟ (ଗୋଲା ୪:୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବରଂ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ବିବାହ ସମୟରେ ସଂଯମତା ଓ ଧର୍ମଜାଲୁତା ସ୍ତ୍ରୀ ଯଥାର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଦେବ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ନିଜର ପରିଚ୍ଛିନ୍ତି ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ରଖିବ ।

୩. ଯଦି ସେମାନେ ଉପର ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହର ପ୍ରଦାନ କର ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରଦାନ କର ନାହିଁ— ଏଠାରେ ଏପରି କୌଣସି ଉଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ଅପର ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ପଦ ଥିବା ତୁମ ନିଜରେ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ମହର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା କଥା ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପ୍ରଦାନ କର ।

ହେବା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନା ନାହିଁ। ତୁଳନାରେ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ହେବ; ଏପରି (ଅନୁମତି) ତାହା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାପକାରୀଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠି ବାନ୍ତି ହେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୭. ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଅନୁସୂଚିତ) ପଦ୍ଧତି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତନା କରିବେ; ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତି (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୋପ ଆଚରଣ ତଳିଯାଏ ।

୨୯. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାର ଲାଘବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଅଛି ।

୩୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ନିଜ ଧନକୁ ଆତ୍ମସାଦ୍ୱାରା କର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପରର ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରମେ ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବା ବୈଧ ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଭ୍ୟାସ ଯୋଗୁଁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟର ଧନ ଆତ୍ମସାଦ୍ୱାରା) କରିବ, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ (ନେକ) ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିବୁ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ।

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଚିନିଗୋଟି ସ୍ୱରୂପରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି: (କ) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ହେବ, (ଖ) ସେମାନେ ବ୍ୟବସାୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଶାସ୍ତିର ଅଧିକ ପାଳନେବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏପରିକି ସ୍ୱାଧୀନ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଶହେଅଠ କୋଟିରାମାତ୍ର ଖଜନାକୁ ଥିବାକୁ ତାହାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାବେଳେ ୫୦ ଥର କୋଟିରାମାତ୍ର ଥିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଶିକାଦାର ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା କହନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟରେ ଏକ ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ କୌଣସି ଦାୟା ସେତୁରେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଦୁଇଭାଗ କରି ଦେବାନାହିଁ, (ଘ) ବିବାହ କଲେ ମଧ୍ୟ କଣେ ଦାୟା-ପତ୍ନୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ପତ୍ନୀ ହେବାବେଳେ କମ୍ କାରଣର ଉଦ୍ଦାମା ବିରୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ନିଜେ ନିଜର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି ।

କେବଳ କେତେକ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । ଏହା ମନନରହୁବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ହୋଇଥିବାକୁ ମତରେ ପରିବାର ସମ୍ଭାଳି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ନିଜ ଧର୍ମର ଓ ନିଜ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ହୁଏତ ।

بِقَاتِحَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ عَنْكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتَّوْبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَسْلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِجْلَ الْإِنْسَانُ ضِعْفًا ﴿٣٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ وَتَكْمُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣١﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٢﴾

୩୨. ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି, ଯଦି ତୁମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ ବଡ଼ ବେତ ବିଷୟରୁ ଦୂରେଇ ରହିବ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷସ୍ୱତ୍ତିକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର କରିଦେବୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୌରବମୟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ।

إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَارَ مَا تُهَوَّنُ عَنْهُ لَكُمْ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ
وَنَذِخْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କଠାରୁ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତାହାର କାମନା କର ନାହିଁ; ଯାହାକି ପୁରୁଷମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅଛି, ଏବଂ ଯାହାକି ନାରୀମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ (ହିଁ) କୃପା ଭିକ୍ଷା କର; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَا تَسْتَوُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا الْكَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
الْكَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّا اللَّهُ كَان
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପାଇଁ ତା'ର ଛାତି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାୟାଦ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ, ସେ ଦାୟାଦ ହେଉଛନ୍ତି ମାତା, ପିତା ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଓ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ), ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତ୍ନୀମାନେ ବା ପତି); ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

وَلِكُلِّ جُلَّةٍ مَوَالِيٍّ مِمَّا تَرَكِ الْأُولَادُ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِن
اللَّهُ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٤﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ଟୀକାକାର ମତବ୍ୟବ୍ତ କରନ୍ତି ଯେ 'ଅବଦଦ୍-ଏମାନୋଲ୍ଲହ୍' ଶବ୍ଦଟିରେ ଏପରି ବହୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ବିଆଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶପଥ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ଭାଗ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆଦ୍ୟରେ ଦାୟାଦ ହେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ହତଭବ ମହଲର ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟାଦର ପରିସର ମଧ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହି ଆୟତରେ 'ଅବଦଦ୍-ଏମାନୋଲ୍ଲହ୍' ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଦାୟାଦ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତ; ସୁତରାଂ ନିରାସନର ସ୍ୱରୂପ ରହି ନାହିଁ । ଯଦି ସେପରି ଟୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତବ୍ୟବ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଏଭଳି ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟାଦ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ହତଭବରେ ସେମାନେ ଦାୟାଦ ରୁହନ୍ତି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ହତଭବ ପରିସର କୋରାନକୁ ନିରାସନ କରୁଅଛି, ମାତ୍ର ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଅତଏବ ଆମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋଚ୍ୟ ଶବ୍ଦଟିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ପତ୍ନୀମାନେ ଓ ପତି ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଦାୟାଦ ଏବଂ ଏ ଯାବତ୍ ସେହିମାନେ ହିଁ ଦାୟାଦ ରୂପେ ଗଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିରାସନକାରୀ ବା ନିରାସନ ଆୟତର ସ୍ୱରୂପ ହିଁ ରହି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୬

୩୫. ପୁରୁଷମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ (ନିରୁପିତ) ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିଜର ଧନରୁ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀମାନେ ଆତ୍ମାପାଳନ-କାରିଣୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକ୍ରମେ (ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କର) ଗୋପନୀୟ ବିଷୟର ପୁରସ୍କାକାରିଣୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମେମାନେ ଆଶଙ୍କା କର (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଓ ଶୟନ କଷ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାକିନୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମୃତ୍ୟୁ) ପ୍ରହାର କର; ତତ୍ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାପାଳନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମହାୟାନ୍ତ୍ର ଅଟୁଛନ୍ତି (ସ୍ତ୍ରୀ)ମହାନ୍ତ୍ର ।

୩୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେ ଦୁଇଜଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମନାନ୍ତର ଘଟିବାର ଆଶଙ୍କା କର ତାହେଲେ ପତିର ଆତ୍ମାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏବଂ ପତ୍ନୀର ଆତ୍ମାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କର; ଯଦି ସେ ଦୁଇଜଣ (ମଧ୍ୟସ୍ଥି) ଆପୋଷ ମିଳାମିଶା କରାଇବାର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲହ ସେ ଦୁଇଜଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରାଇ ଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତି (ସ୍ତ୍ରୀ)ସର୍ବବିଦିତ ।

୩୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅନାଥ-ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପରୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅପରିଚିତ ପରୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମାପବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ପଥକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ଅନ୍ଧକାରୀ ଓ ଆତ୍ମାମାନମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الْجَالِ قَوْمُونَ عَلَى النَّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا آتَقَوْا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَلَا لِمَاحٍ قُدْرَتِكَ حِفْظْتَ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي نَحْنُ فَوْقَهُمْ فَهُمْ حَافِظُونَ وَهُنَّ قَوِّمُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَصَاجِعِ وَاصْرُبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٦٧﴾

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٦٨﴾

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنْ لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنْ كَانَ مُخْتَلًا فَمُخْرًا ﴿٦٩﴾

୧. ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଦୁହେଁ ବରଂ ଏପରି ମନ୍ଦକାରୀ ଯଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମହିଳା ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପମାନ ବୋଧ କରେ । ତେଣୁ ଏପରି ଶାସ୍ତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ବୁଲି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ସାମାଜିକ ଘନ କରେ ତେବେ ବିଭାଗକାରୀ ଔଚ୍ଛନ୍ଦ ନେତାମାନଙ୍କୁ ମହିଳାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି ।

୩୮. ଯେଉଁମାନେ (ନିଜେ) କୃପଣତା କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) କୃପଣତା କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପ ନିଜ କୃପାରୁ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୋପନ କରନ୍ତି (ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ) ; ଏବଂ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

الَّذِينَ يَبَخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْمُنُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُعِينًا ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ (ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ମନ୍ଦ ହେବ) ; ସଜ୍ଜତାନ ଯାହାର ସାଥୀ (ତାହାର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ସାଥୀ ।

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରୁ (ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର କଣ (କ୍ଷତି) ହୋଇଥାନ୍ତା ? ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

୪୧. ଅଳ୍ପ କେବେ ହେଁ ଅସୁମାରୁ ଅନ୍ୟାୟ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି କାହାରି କୌଣସି ଏକ ପୁଣ୍ୟ ଥାଏ ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବେ ଏବଂ ନିଜ ଚରମରୁ (ମଧ୍ୟ) ମହାନ ପୁରିସାରା ଦେବେ ।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

୪୨. ସେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଜଣେ ଲେଖାଏ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିବୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମକୁ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଆଣିବୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କଣ ହେବ ?

كَلِّفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

୪୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, (ସେମାନେ) ସେଦିନ ଭଜା କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ପୋତି ଦିଆଯାନ୍ତା କି ! ଏବଂ ସେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୋପନ ରଖୁ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى
بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

ରୁ : ୭

୪୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେତନା ନଥିବ ତେବେ (ତୁମେମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ନମାଜର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନମାଜ ପାଠ କର ନାହିଁ) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା (ନ) ବୁଝି ପାରୁଅଛ ; ଏବଂ ସହବାସ ପର ଅଶୌଚ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ (ନମାଜ ପାଠ କର ନାହିଁ) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନାନ (ନ) କରିଛ, ଅବଶ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟତିତେକେ ଯେ ତୁମେମାନେ ପଥଚ୍ୟୁତ ଥିବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପାତିତ ଥିବ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବ (ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସହବାସ-ପର ଅଶୌଚ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ, ତେବେ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରିନିଅ) ; ଅଥବା ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଜବୁରୀ କରି ଆସିଥିବ (ଓ ତାହାକୁ ପାଣି ନମିଳିବ) ବା ତୁମେମାନେ ପତ୍ନୀ ସହିତ ସହବାସ କରିଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶୌଚ ହୋଇଥିବ) ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ନ ମିଳିବ ତେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକା ନେଇ ତାହା ଧୁଆଁ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ ଓ ହସ୍ତଦ୍ୱୟକୁ ଘଷି ଦେବ (ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରିବ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହି ମାର୍ଗନାକାରୀ (ଘ୍ରୀଷ୍ଣମାଣ) ।

୪୫. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ? ସେମାନେ ଭ୍ରାତ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅ ।

୪୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହି ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା) ଭଲ ଭୂପେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହି ବନ୍ଧୁ ହିସାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହିସାବରେ (ମେଧ୍ୟ) ଯଥେଷ୍ଟ ।

୪୭. ଯେଉଁମାନେ ଇହ୍ଲାଦୀ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ଅଲ୍ଲାହିଙ୍କର) ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ଯଥାର୍ଥାର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଓ ଚତ୍ତ୍ୱରେ ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟା କଲୁ" ଏବଂ (କହନ୍ତି) "ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣ, ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହିଙ୍କ ବାଣୀ) କଦାପି

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ
مِمَّا تَكْلُمُونَ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ
مِمَّا تَنْتَسِلُونَ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَايَةِ أَوْ لَبَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ
الضَّلَّةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٨﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٩﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَبْعًا وَعَشْرًا وَاسْعَ غَيْرَ مُسْتَسْعٍ وَ

୧. ନମାଜ ଇସ୍ଲାମି ଉପାସନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ 'ଉଚ୍ଚ' କରାଯାଏ । ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଓ ତୁ ବଦଳରେ 'ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍' କରାଯାଏ (ଓହ୍ଲ ଓ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସକଳେ ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କଣେ ଲୋକର ହିତାହିତ ସ୍ଥାନ ନ ଥିବାବେଳେ ସେପରି ସେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ସେହିପରି ଅଶୁଦ୍ଧ ଥିବାବେଳେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସ୍ନାନ କରି ନିଜ ଶରୀରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲାପରେ ଯାଇ ଉପାସନା କରିବାକୁ ହେବ । ସୌନଦର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଶରୀର କଳୁଷିତ ହୁଏ । ଦୂତରା" ସ୍ନାନ କଲେ ହିଁ ଉପାସନା ସକଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ପର୍ବତ୍ରତ, ସପ୍ତଲୁତା ଓ ଉତ୍ତାହ ଯାବତ୍ ହୋଇପାରିବ । ଅବଶ୍ୟା ତୁମେ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାବେଳେ ସ୍ନାନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରାଯାଇପାରେ ।

ଶୁଣାଇ ଦିଆ ନ ଯାଉ, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।” ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହି ଏବଂ ଧର୍ମକୁ ଆକ୍ଷେପ କରି ଏହା କହନ୍ତି ; ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି କହିଥାଆନ୍ତେ ଯେ ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କଲୁ, (ଏବଂ କହିଥାଆନ୍ତେ ଯେ) ଶୁଣ, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୃପା) ବୃଦ୍ଧି ଦିଅ, ତାହାହେଲେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଚିତ୍ତ୍ୱର ଓ ଅଧିକ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେମାନେ କେବଳ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

୪୮. ହେ ଗୁଲ୍ଲାଧାରୀମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ଦେତାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପକାୟନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜିନା ଆମେ ଯେପରି ସବର (ଅରୁଣାମୀ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲୁ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଅଭିଶାପ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗୁଲ୍ଲା) ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହାକୁ ଆମେ (ସଂପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ (ଓ) ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ପୂର୍ବରୁ) ରହିଥିବା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଥା ହିଁ (ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ) ହେବ ।

୪୯. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାଯିବାକୁ ଆଦୌ କ୍ଷମା ଦେବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଯାହା (ପାପ) ନ୍ୟୁନତର ହୋଇଥିବ ସେ ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜା କ୍ଷମା ଦେବେ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ (ମନେରଖେ) ସେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାପାପ କରେ ।

୫୦. ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର ମନେ କରୁଛନ୍ତି କଅଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ନାହିଁ ? (ଏପରି କହିବା ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ) ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରସ୍ତା ସଦୃଶ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୧. ଦେଖ ! କିପରି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

لَا عَيْنًا لِّيَآءٍ بِالسَّيِّئَةِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سُبْحَنَا وَاطْعَنَّا وَاسْتَعْنَا وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابِ امْنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ ۚ إِن تَطِيسُوا وَجُوهُكُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَىٰ أَوْبَارِهِمْ أَوْ لَعَنَهُمُ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٥٢﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزِيحُونَ مِّنْ يَّسَاءٍ وَلَا يَظْلُمُونَ فَبَيِّنًا ﴿٥٤﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٥﴾

ସୁ : ୮

୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ? ସେମାନେ ଅପଥା ବିଷୟ ଉପରେ ଓ ସାମାଜିକାନ୍ତରାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସ-କାରୀମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଅଧିକ ସର୍ବସ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

୫୮. ଅଲ୍ଲହ ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସାହାବୁ ଅଭିଶାପ କରନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୫୯. କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଶାସନରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ଅଛି ? ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଛୋଟମାନଙ୍କୁ ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରସ୍ତା ସଦୃଶ (ସୁଦୃଂଶ) ମଧ୍ୟ ଦେବେ ନାହିଁ ।

୬୦. ତେବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଛୋଟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଥିପାଇଁ ଈର୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହ ସ୍ୱକ୍ଷୁପାତ୍ତ ଦାନ କରିଛନ୍ତି ? ଯେଦି ସେପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଆମେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଚରୁଷାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୬୧. ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ତାହା ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଲେ ; ଏବଂ ନରକର ଉତ୍ତାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ।

୬୨. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କରିବୁ ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଦଗ୍ଧ ହେବ ଆମେ ଚର୍ମପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଚର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଆସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ; ଅଲ୍ଲହ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜ୍ୱଳ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالْطَّاعُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مَّا عَظِيمًا ۝

فِيهِمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَفِيهِمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لَّا يَرْضَوْنَ ۚ وَالْعَذَابُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତକର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ପୈ ୧୦ ପହା ଥିବେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘନ ଛାୟାରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ।

୫୯. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନେ ଅମାନତକୁ ତାହାର ହକ୍ଦାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର ଏବଂ ତୁମମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠୁରି କରିବା ବେଳେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ନିଷ୍ଠୁରି କର ; ଅଲ୍ଲହ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ବାସ୍ତବିକ ଅଟି ଉତ୍ତମ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୬୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲଙ୍କର ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କର ; ପୁଣି ଯଦି ତୁମମାନେ କୌଣସି ବିଷୟରେ (କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ) ଏକମତ ନହୁଅ ତେବେ ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଥାଅ ତେବେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କର (ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାନୁସାରେ ମାମା'ସା କର) ; ଏହା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଓ ପରିଶୀମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ।

ରୁ : ୯

୬୧. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଯାହା (କିଛି) ତୁମପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ? ଦୂର୍ବଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ଠୁରି ନ କରାଇବା ତଥା

୧. ଏଠାରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଶାସନ କରିବାର ସମତା ବା ସ୍ୱାଧୀନତା ଶାସକଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚରପରୁ ଏକ ନ୍ୟାୟ ବା ଅମାନତ ସ୍ୱରୂପ । ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର ବା ବଂଶବିଶେଷର ଜନ୍ମଜନ୍ମ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଲବ୍ଧିଲାଭ ଧର୍ମ ବଂଶାନ୍ତର୍ଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଦୌ ଅନୁମୋଦନ କରୁନାହିଁ ବରଂ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ତେଣୁ ଲୋକସଚ୍ଚିନିଧିଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ କଲାବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି ନିର୍ବାଚିତ ସଚ୍ଚିନିଧିଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେବାକୁ ଯାଉ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଚରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କରିବେ ଓ କେବେ ଦେଇ ପଡ଼ିପାର ବିଚାର କରିବେ ନାହିଁ, ଏପରିକି ସଚ୍ଚିନିଧିଙ୍କ ବିଚାରରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଯେଉଁ ଦୂର୍ବଳମାନେ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କ ନିଷ୍ଠୁରିକୁ ହରଜତ ମହକଦସ ନିଷ୍ଠୁରି ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏହି ଆୟତରେ ସେହିମାନଙ୍କ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا قَائِلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

الْمَرَّتْ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا

ତାହାଙ୍କ କଥାରେ ନ ସ୍ୱାକ୍ଷର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ। ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳଙ୍କ) ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କାରଣ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦସଂକୁଳ ଅସତ୍ ପଥକୁ ଠେଲି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ।

إِلَى الظَّاعُوْتِ وَقَدْ أُصِرُّوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١﴾

୨୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ନିକଟତ୍ୱ ଓ ରହୁଥିବା ନିକଟକୁ ଆସ, (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ଦେଖୁଥିବା ପାଇବ ଯେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُسْتَفِيقِينَ يُصَدِّدُونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿١٢﴾

୨୩. ତେବେ ଏପରି କାହିଁକି (ହେଉଛି) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ କର୍ମଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ (ଯେତେବେଳେ) ସେମାନେ (ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ନେଇ ତୁମନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି (ଓ କହନ୍ତି) ଯେ ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଓ ମିଳାମିଶା କରାଇବାର ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁ ।

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ تُمْرَجُوا وَهُمْ يُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا إِتْخَاثًا وَتُوفِيقًا ﴿١٣﴾

୨୪. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଇଲଗୁପେ ଜାଣନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ କଥା କୁହ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٤﴾

୨୫. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହୁଥିବା କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ପ୍ରେରିତ କରିଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଯେତେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ତଥା ରହୁଥିବା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସ୍ୱେଦଶାଳ(ତ୍ୱ)କରୁଣାମୟ ପାଇଥାଆନ୍ତି ।

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَابًّا رَاحِمًا ﴿١٥﴾

୨୬. ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି; ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମଙ୍କୁ ବିଚାରପତି ନିଯୁକ୍ତ ନ କରନ୍ତି ଓ ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଖେଦ ନ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ନ କରନ୍ତି (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي شَيْءٍ شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٦﴾

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜୀବନ ଉତ୍ତର କର ବା ସ୍ୱଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କର ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏହା କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯଦି ସେମାନେ ତାହା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟର ଓ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

୬୮. ଏବଂ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଚରମରୁ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାନ୍ତୁ ।

୬୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୭୦. ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲା ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲା ପୁରସ୍କୃତ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନବି, ସିଦିକ, ଶହୀଦ ଓ ସ୍ୱାଲୋହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ହିଁ (ଅନ୍ତି) ଉତ୍ତମ ମିତ୍ର ।

୭୧. ଏହି କୃପା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରମରୁ ରହିଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ ।

ରୁ : ୧୦

୭୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଛୋଟ ଛୋଟ ଦଳରେ (ଭାବୁ) ବାହାରୁ ଥାଅ କି ବଡ଼ ବଡ଼ ଦଳରେ ବାହାରୁ ଥାଅ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ (ସୋପାନ ସହିତ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହ ।

୭୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି କେତେକ (ଲୋକ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ) ବସ୍ତୁତଃ ପଛରେ ରହନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ପଡ଼େ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଅଲ୍ଲା ମୋ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲି ।"

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيلًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا لَا تَنِيهِمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٧١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَعِيًّا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ مِنْكُمْ لَسَنٌ يُبْتَغَنَّ فَعَانَ أَصَابَكُمْ مُنِيْبُهُ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

୧. ଏହା ଏକ ସ୍ୱରୂପରୁ ଅନ୍ତର ବିଚାରାତ୍ମକ ଆୟତ । ଏଥିରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ସକଳ ପଥ ଉନ୍ନତ ଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଯାକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାହ୍ୟା ଯଥା-ନବି (ସର୍ବଦାର), ସିଦିକ (ସତ୍ୟବାଦୀ ବା ଗ୍ରାମ୍ୟକ), ଶହୀଦ (ନିଜ ମତବାଦ ବା ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ନିଜର ସୋର୍ଷାଧାର ବ୍ୟକ୍ତି) ଓ ସ୍ୱାଲୋହ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି) ପାହ୍ୟା ଲାଭ କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅନ୍ୟମାନେ ଆମର ଏହି ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଯଦି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲା ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅବା ପାଳନ କରିବ ତେବେ ସେ ପରଲୋକରେ ନବି, ସିଦିକ, ଶହୀଦ ଓ ସ୍ୱାଲୋହଙ୍କ ସହିତ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପୁରା 'ହଦିସ'ର ଆୟତ ୨୦ କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଏହି ଧରଣର ଭୁଲ୍ଲଭାବର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିପତ୍ତି ହେବ ।

୭୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଚରମକୁ କିଛି କୃପା ଲାଭ କରି ଡେଇଁବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆହା! ଯଦି ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥାନ୍ତୁ ତେବେ (ମହାନ୍) ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତୁ” ; ସେମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ସତେ ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା ।

୭୫. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ପାର୍ଶ୍ୱର କାବନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରକାଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରି ନିହତ ହୁଏ ବା ବିଜୟା ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ (ମହାନ୍) ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୭୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ (ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ବଳ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ (ରକ୍ଷା) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରାମକୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ଯାହାର ଅଧିବାସୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଓ ନିଜ ସମାପର ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ପ୍ରେରଣ କର ଓ ନିଜ ସମାପର (କାହାରିକୁ) ଆମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ (ରୂପେ ଛିଡ଼ାକର ।”

୭୭. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସଜ୍ଜତାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସଜ୍ଜତାନର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କର ; ବାସ୍ତବରେ ସଜ୍ଜତାନର କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ ।

ଭୁ : ୧୧

୭୮. କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ହାତକୁ ଅଟକାଇ ରଖ ଏବଂ ନମାଜ ପାଠ କର ତଥା ଜକାତ ଦିଅ” (କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ) ଅଥଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେପରି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ

وَلَيْنَ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيِّنُنَّيْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُمِيتْ أَوْ يُغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ସକଳକ୍ଷ, ଯେଉଁମାନେ କି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି ।

(ଭୟକଲେ) ଏବଂ ସେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଧିବଦ୍ଧ କଲ ? ତୁମେ କାହିଁକି ଆଉ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେଲ ନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ପାର୍ଥକ୍ ଲାଭ ହେଉ ଅଟେ ; ଏବଂ ଯେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ଭୟ କରେ ତାହା ପାଇଁ ପରକାଳ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ଗନ୍ଧ ସଦୃଶ (ସ୍ନେହ) ଅତ୍ୟାଶୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୭୯. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ଯଦ୍ୟପି ତୁମେମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ଦୂର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଥାଅ (ତଥାପି ଧରିନେବ) ; ଏବଂ ଯଦି ଏମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ନିପତିତ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ତୁମ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ତୁମେ କୁହ, “ସବୁ (କିଛି) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ସୁତରାଂ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଆଗେ ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି ।”

୮୦. ତୁମକୁ ଯାହା ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ (ଆସି) ଅଛି, ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ଯାହା ଅମଙ୍ଗଳ ନିପତିତ ହୁଏ ତାହା ତୁମ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଚାହୁଁ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସାକ୍ଷୀ ।

انْتَقَالَ لَاَ اٰخَرَتَنَا اِلٰى اَجَلٍ قَرِيْبٍ كُلِّ مَتَاعٍ
الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَا
تُظْلَمُوْنَ فَرِيْلًا ۝

اِنَّ مَا تَكُوْنُوْا يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُجٍ
مُّشْبَدَّةٍ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذَا مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِْبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذَا مِنْ
عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلُّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ۝

مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا اَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ ۚ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا
وَكُفِيَ بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۝

୧. ମୁନାଫିକ୍ ବା କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନୀତି ଦେଖି ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସପକ୍ଷବା ମିତ୍ତେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ସପକ୍ଷବାକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହୁଏନ କହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନିପତିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ନବି ବା ଖଲିଫାଙ୍କ ତୁଟି ଯୋଗୁଁ ଘଟିଲା । ସକ୍ୱତ ପକ୍ଷେ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିଥାଏ । ତାହାହେଲେ କ’ଣ ଗୋଟିକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ନବିଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମନକୁ ନବିଙ୍କ ସହିତ ହୁଏ । ଶୁଖା ଓ ସମାନତା କମ କରିବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ କି ? କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ସକଳ ଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ସତ୍ତାକର୍ମ ନିମିତ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସେହିସବୁ ଶକ୍ତିର ଅପବ୍ୟବହାର କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଗଡ଼ିତ ହୁଏ । ଅତଏବ ମାନବ ମତ୍ତ କର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରିବା ଚରିତ ହେବ କାରଣ ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଭୋଗ କରିଥାଏ । ବସ୍ତୁତଃ ଅନ୍ୟ ଉପରେ କାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତହେଲେ କିଛି ଭାବ ନାହିଁ ।

ଏଠାର ଏକ ସାଧାରଣ ଗୁହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଦିଶାନ୍ତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି । ଯାହାହେଉ, ସନ୍ତୋଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକିଛି ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଭୋଗିତ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ଦୋଷାବୋଧ ନ କରି ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆସତର ଶେଷାଂଶ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆସତରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଏଠାର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସକ୍ୱତରେ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆସତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନବିଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ସକାଶେ କରନ୍ତି ।

୮୧. ଯେ କେହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରେ, (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ।

୮୨. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;” କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରୁ ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ତୁମେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଗୁପ୍ତ) ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ପାଦନାକାରୀଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

୮୩. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ (ପଚିତ୍ତ) କୋରାନର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ (ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଏହା ଯଦି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ତରଫରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଅନେକ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ପାଇଥାଆନ୍ତେ ।

୮୪. ଏବଂ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଶାନ୍ତିପ୍ତବ ବା ଭାନ୍ତିପ୍ତବ ସୂଚନା ମିଳେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ନିଜ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଷୟର ବ୍ୟତୀତ) ଜାଣିପାରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ମର୍ମକୁ) ଜାଣିପାରନ୍ତେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, (ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ) ସକଳମାନର ଅନୁରାମା ହୋଇଯାଆନ୍ତେ ।

୮୫. ଅତଏବ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ସଂଗ୍ରାମ କର, ତୁମକୁ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଇଁ ଦାୟା କରାଯିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ) ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କର ; ଏହା ଅବଶ୍ୟମତା ଅଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଦେବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ।

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى مَاءً
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عُنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِيصَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٥﴾

୮୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ସୁପାରିଶ କରିବ ସେ ସେଥିରେ ଅଂଶାଦାର ହେବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ ସୁପାରିଶ କରିବ ସେ ସେଥିରୁ (ଅନୁଭୂତ) ଅଂଶ ପାଇବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସକଳ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମତାଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ।

୮୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶୁଭ କାମନା କରେ (ସେତେବେଳେ) ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତା'ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଧରଣର ବା (ଅନ୍ତତଃ) ସେତିକି ଫେରାଇଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର: ହିସାବ ନେବେ ।

୮୮. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ; ନିଶ୍ଚୟତଃ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି କୟାମତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରାଉଥିବେ ଯାହାର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କାହାର କଥା ସତ୍ୟ (ହୋଇପାରେ) ?

ରୁ : ୧୨

୮୯. ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇବଳ (ରେ ବିଭକ୍ତ) ହୋଇଅଛ ? ଅଥଚ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେହି ହେତୁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁହିଁମାତି ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି) ; ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ତୁମେ ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥକୁ ଆଣି ପାରିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୌଣସି ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୯୦. ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ଯେଭଳି ସେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ (ସେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ) ସମାନ ହୋଇଯାଅ ; ସ୍ୱତରା ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୂଚକ ଡାକ୍ତାରି କରନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କାହାରିକୁ) ବନ୍ଧୁ (ରୂପେ ଗ୍ରହଣ) କର ନାହିଁ ; ତାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଆଅ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୧. ଏଠାରେ ସେହିସବୁ ମୁନଫିକଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଦେଶରେ ରହୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଭିଭୂତି ଦେଖୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରୁଥିଲେ ।

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا ۝
وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفِتْنَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَ لَهُ سَبِيلًا ۝

وَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خَلَتْ إِلَيْهَا جُودًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَعَنَدُوهُمْ وَأَفْئَلُوا لَهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

୯୧. ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ସନ୍ଧି ସୂତ୍ରରେ ଆବଦ୍ଧ ଥିବା ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତି ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବା ନିଜ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଛୁଟିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଅଛନ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ଧିର ପ୍ରସାର କରନ୍ତି ତା'ହେଲେ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ) କୌଣସି ପଥ (ଉନ୍ମୁଖ) ରଖୁନାହାନ୍ତି ।

୯୨. ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ (ଏପରି) ପାଇବ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ନିଜ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସହିତ (ମଧ୍ୟ) ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସୀନା ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଅଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ମୁହଁମାତି ପକାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି, ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି ପ୍ରସାର ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ଅଟକାଇ ନ ରଖନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଆ, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ; ଏବଂ ଏହିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

ଭୁ : ୧୩

୯୩. ଭୁଲବଶତଃ ହୋଇ ନଥିଲେ, କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀକୁ ଅକାଶତରେ ହତ୍ୟା କରିଦିଏ (ତା ପକ୍ଷରେ) ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାସ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ସେହି ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟାଦମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ବିନିମୟ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିବା

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حِمَاصَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوكُمْ إِنْ اَعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا
إِلَيْكُمْ التَّامَّ مَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩١

سَيَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رُذُودًا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعْتَزِلُوكُمْ وَيَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيُقَاتِلُوا بِأَيْدِيهِمْ
فَخَدُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ٩٢

وَمَا كَانَ لِأُولِي مِئَةٍ أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا أَخْطَأَ وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَى آلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ

୧. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିଥିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ତଥା ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଆୟତ-୯୧ରେ: ପଣ୍ଡା କରିଥିବା ଭୋକର ବିଷୟ ଓ ଆୟତ-୯୨ରେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅଲ୍ଲାହ ପରିସ୍ଥିତିରେ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଓ ବ୍ୟବହାର ପୃଥକ୍ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

୩. ଆରବୀ 'ଦିୟତ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏପରି କ୍ଷତିପୂରଣ ଯାହା ହତ୍ୟା ପରେ ହତ୍ୟାକାରୀ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦିଏ ।

(ଉଚିତ) ହେବ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦାନ ରୂପେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେ (ନିଜେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି କେବଳ) ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାୟ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା (ଯେପରି) ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ସେ (ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି) ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନେ ସଖି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ତେବେ (ହତ୍ୟାକାରୀ ପକ୍ଷରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର) ଦାୟାଦାନକୁ ହତ୍ୟା ବିନିମୟ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ଉଚିତ) ହେବ ଓ ଏ ରୂପେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାୟ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ଯାହାର (ଏପରି ସାମର୍ଥ୍ୟ) ନଥାଏ, ତେବେ (ତାହାକୁ) ନିରନ୍ତର ଦୁଇମାସ ଗୋଛା ରଖିବା (ଉଚିତ) ହେବ; ଏ (ଅବ୍ୟାହତ) ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ତରଫରୁ ଅନୁତପ ସ୍ୱରୂପ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସର୍ବେଶ୍ୱର (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତି ।

୯୪. ଏବଂ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ ତାହାର ଶାସ୍ତି ନରକ ହେବ, ସେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ବାସ କରିବ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ତା ଉପରେ ଅସହ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ତା'କୁ (ନିଜ ସମାପର) ବହିଷ୍କାର କରିଦେବେ; ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

୯୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କର, ସେତେବେଳେ ଭଲ ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରି ନିଅ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ସଲାମ କରେ ତେବେ ତାହାକୁ (ଏହା) କୁହ ନାହିଁ ଯେ, “ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୁହଁ”; ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ ଲୋଭୁ ଅଛ ଯଦିତ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପାଖରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅଛି; ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଏହିପରି ଥିଲ, ପରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ; ସୂଚନା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରିବା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ସେ ବିଷୟରେ ସୁବିଚିତ ଅଛନ୍ତି ।

୧. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜଣି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପର୍କ ଦିଏ ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଧ୍ୟାସନା ରୂପେ ଦେଖିବେ ଏହି ମନନୀୟ ସ୍ଥିତି ସମ୍ମାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ନ କରିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ସମୟରେ ମଦିନା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ମୁସଲମାନ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ— ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଉପକ୍ରମଣ ପକ୍ଷରେ ସଲାମ (ପ୍ରତିବାଦନ) କରେ ତେବେ ଅନ୍ୟଥା ସମ୍ପାଦିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ତୁମେ ତାହାର ଅଭିବାଦନକୁ ସନ୍ଦେହ କ୍ଷଣରେ ଦେଖିବ ବା ତାକୁ ସନ୍ଦେହ ବୋଲି ଭାବିବ ତେବେ ତୁମେ ପରକାଳ ତୁଳନରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଦେଖିବା ଓ ତା'ର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆତ୍ମସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَلْيَبْزِ
مُسْلِمَةً إِلَىٰ أَهْلِهَا وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَسَنْ
لَّكُمْ جِدَادٌ فَصِيحٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٦﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَدِّيًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَاعَدَ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُّؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمُ
كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
تَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٨﴾

୯୬. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥାଇ (ହରେ) ବସି ରହନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ନିଜର ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ଜେହାଦ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସମାନ ହୁଅନ୍ତି; ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଜେହାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବସି ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଲ୍ଲାହ ପଦାର୍ଥାଦାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ବିଷୟକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜେହାଦ-କାରୀମାନଙ୍କୁ (ହରେ) ବସି ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ମହାନ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ (ନିର୍ଗତ୍ୟ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୭. (ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଅର୍ଥ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନେକ ପଦାର୍ଥାଦା, କ୍ଷମା ଓ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

ରୁ : ୧୪

୯୮. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିଥିଲେ, ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାରିବେ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଥିଲ?” ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶବ୍ୟାପୀ କରିବାକୁ ଅମଙ୍ଗ ହେଉଥିବା ଲୋକ ଉଭୟରେ) କହିବେ, “ଦେଶରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା; (ତେଣୁ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କଲୁ ନାହିଁ); ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ ଉଭୟ ଦେବେ, “କ’ଣ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଶସ୍ତ ନ ଥିଲା?” ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ଏବଂ ଅବସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାହା ଏକ ନିତାନ୍ତ ମଦସ୍ଥାନ ।

୯୯. ଅବଶ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୟସ୍କ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ (ଓ) ସେମାନେ କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପଥ ଦେଶାନ୍ତର ନଥିଲା—

୧୦୦. ଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଜନାକାରୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

لَا يَسْتَوِي الْقُعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولَى اللَّهِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقُعْدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكَذَلِكَ وَعَدَ اللَّهُ الْخَاسِرِينَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقُعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝

إِلَّا الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ جَبِيلًا وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶ ଭିତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ହିକରତ ବା ଦେଶାନ୍ତର ଗମନ କଲୁ ନ ଥିଲେ । ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଦୁର୍ବଳ ବା ନିଷ୍ଠୁର ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ । ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ସେହି ପରିବେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚା'ପାରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠର ଅଭାବ ଅଛି ବୋଲି ଧରାଯିବ ।

୧୦୧. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିବ ସେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳ ତଥା ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ନିଜ ଗୃହରୁ ବାହାରି ଅଲ୍ଲୁଖି ଓ ତାଙ୍କର ଚପୁଲଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରେ ଓ ଚତୁର୍ପଟେ ତାର ମୁତ୍ୟୁ ହୁଏ ତେବେ (କାଣିରଖି ଯେ) ବାହାର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲୁଖିକ ପାଖରେ ଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମାପାଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ : ୧୪

୧୦୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆଶାକ୍ଷୀ କରୁଥାଅ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବେ ତାହାହେଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ, ସେତେବେଳେ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ^୧ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୧୦୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ନିଜେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଅ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ପାଠ କରାଅ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ତୁମ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ଓ ନିଜ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିବେ; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିଦ୍ଦହା କରିସାରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପଛରେ ପୁରସ୍କା ଲାଗି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ; ନମାଜ ପାଠ କରି ନ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଦଳଟି (ଆଗେଇ) ଆସିବେ, ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବେ; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ସଂପର୍କରେ ଅସାବଧାନ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ସହଯା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ; ଏବଂ ବୃଷ୍ଟିପାତ ହେତୁ ଯଦି

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

وَإِذَا كُنْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ كُنْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكُفْرَانَ كَانُوا عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٥﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَهُمْ تَفَادًا يَسْجُدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَيُفْلِتُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ فَرَسًا أَنْ تَضَعُوا

୧. ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲାବେଳେ କେତେକ ଟୀକାକାର ଯାହା ବା ଭ୍ରମଣ ସମୟରେ ଦୂର ରକାତ ନମାଜ ପଢିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଥିବା କହି ବୁଲ କରିଛନ୍ତି । ହଜରତ ଆବଦାଲ ରବିରୁ ଜଣାପଡ଼ି ଯେ ଜଣେ ଘରେ ଥାଇ କି ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଉ ଚା'ପାଇଁ ସପ୍ତମେ ଦୂର ରକାତ ନମାଜ (ଫର୍ଜ) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଘରେ ଅନ୍ତରାଳରେ ଶୁଣି ରକାତ ପଢିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲା (ହେବି ବୁଖାରି ଦୁଷବ୍ୟ) । ତେଣୁ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରିବା ପ୍ରତି ନମାଜ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ପଡିବା ଯେପରିକି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଷ ହୋଇଯିବ ।

ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ କିପରି ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ କୋରାନର ଚିନିଗୋଟି ଆୟତରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି: (କ) ଅତ୍ୟଧିକ ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ ୨:୨୪୦, (ଖ) ସାଧାରଣ ଭୟ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପରେ କିପରି ନମାଜ ପଢିବାକୁ ହେବ ୪:୧୦୨, (ଗ) ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ କିପରି ସାମୁହିକ ନମାଜ ପଢିବାକୁ ହେବ । (୪:୧୦୩)

ଏହି ଆୟତର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣ ଯେ ଲାଗି ରହିଥିବାବେଳେ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ନମାଜ ପଢିଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ନମାଜ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସେତେବେଳେ ସେ ଦୂର ରକାତ ନମାଜ ପଢିବା ଉଚିତ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ବା ତୁମେମାନେ ପାଢ଼ିତ ଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସକଳ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ ଶେଷ କରିବ ସେତେବେଳେ ଠିଆ ହୋଇ ଓ ବସିକରି ତଥା ଗଡ଼ପଡ଼ା ହେଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର; ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସ୍ମରଣିତ ହୋଇଯିବ, (ସେତେବେଳେ) ପୁରାବୁରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର; ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ଦଳ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ)କୁ ଖୋଜିବାରେ ଅବହେଳା କରନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି, ତେବେ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଷ୍ଟ ହେଉଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୃପା ଓ କରୁଣା) ଆଶା କରୁଅଛ ଯାହାର ଆଶା ସେମାନେ ରଖୁନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

ଭୁ : ୧୬

୧୦୬. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥ ଏଥି ନିମିତ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି ମାମା'ସା କରିବ; ତୁମେ ଆତ୍ମସାତ୍କାରୀମାନଙ୍କ ଚରମରୁ କଳହକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଚରମରୁ କଳହ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ଓ ମହାପାପୀ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

اسْلِمْتُمْ وَحَدَّوْا حُدُوكُمْ اِنَّ اللَّهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٤﴾

اِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ اِذَا اُطْمَأْنَنْتُمْ فَانْسَمُوا الصَّلَاةَ ۚ اِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّقُورًا ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٦﴾

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ لِنُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا اَرَادَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَافِينَ حَصِيْبًا ﴿١٠٧﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ اِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٠٨﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَلُوْنَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَاتًا اَيْثِمًا ﴿١٠٩﴾

୧୦୯. ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଅଥଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଏପରି ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି, ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ମୁକୋପାଦାନ କରିଦେବ ।

୧୧୦. ସାବଧାନ ! ତୁମେମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ କଳହ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ କୟାମତ ଦିନ କିଏ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କଳହ କରିବ ବା କିଏ ସେମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ହେବ ।

୧୧୧. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରି ବା ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ତା ପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ପାଇବ ।

୧୧୨. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରିବ, ତାହାର କର୍ମ ତାହାରି ଉପରେ (ଓଲଟି) ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶକ୍ତ (୪) ଚରୁଷ୍ଟ ।

୧୧୩. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଅପରାଧ ବା ପାପ କରି ତା ପରେ ତାହାକୁ କୌଣସି ନିରାପରାଧୀ ପ୍ରତି ଆରୋପ କରେ (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ନିଜେ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପର ଭାର ବହନ କରେ ।

ରୁ : ୧୭

୧୧୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ହୁଅନ୍ତୁ ତେବେ (ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନେ ନିଜ ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷରେ ସଫଳ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ; ସୁତରାଂ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ତୁକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ ସେ ତୁମକୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ବିନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ଚରୁଷ୍ଟାନୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଜାଣି ନଥିଲ ତାହା ତୁମକୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବିଶେଷ କୃପା ଅଛି ।

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُونَ مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ عَظِيمًا ۝

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُدُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝

୧୧୫. ବଦାନ୍ୟତା ବା ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କିଲା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପନ ବିଷୟକ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ପରାମର୍ଶରେ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ଏପରି କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ), ଅମେ ତାହାକୁ ଗାଫି ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୧୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ସତ୍‌ପଥ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଲ୍ଲୁକୁ ହେବା ପରେ ସେ (ସେହି) ଗୁଲୁଲ୍‌ଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପଥ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ଯେଉଁ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି ଆମେ ତାହାକୁ ସେହି ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନେବୁ; ଏବଂ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରିବୁ ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ।

ରୁ : ୧୮

୧୧୭. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାଇବା (ପାପକୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ନ୍ୟୁନ ଯାହା (ପାପ) ହେବ (ତାହା) ସେ ଯାହାକୁ ଇଜ୍ଜା କ୍ଷମା କରିଦେବେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରେ (ତେବେ ମନେରଖ ଯେ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ (ସତ୍‌ପଥକୁ) ବହୁତ ଦୂରଇ ଯାଇଅଛି ।

୧୧୮. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ଦୁରାଚାରୀ ସଜ୍ଜନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୯. (ସେହି ସଜ୍ଜନଙ୍କୁ) ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ସମାପରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ (ଯେ ଏହା କହିଥିଲା, “ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗକୁ ନେଇଯିବି ।”

୧୨୦. “ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୁଝା) ଆଶା ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବି ଏବଂ ଚତୁଷ୍ପଦ(ପ୍ରାଣୀ)ର କର୍ଷ ଛେଦନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି; ଏବଂ ସେହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି ଯେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସଜ୍ଜନ ସହିତ ବହୁତା ସ୍ଥାପନ କରେ (ତେବେ ମନେରଖ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ିଗଲା ।

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنَاصِدَ كَذِبٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ
ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

عَظِيمًا ﴿١١٦﴾

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٧﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٨﴾

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنسًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا سَيِّئَاتٍ مِّمَّا

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا
مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

وَالضَّلَاتِ لَهُمْ وَلَا مَنِيَّةَ لَهُمْ وَلَا يُرْجَوْنَ فَلَئِنْ يَبْتَئُونَ
أَذَانَ الْأَعْنَامِ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلَئِنْ غَيَّرْنَا خَلْقَ اللَّهِ
وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١٢٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବରାତ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାପାଇଁ ଯେ ଇଜ୍ଜା କରୁଛି ଆମେ ତା' ଭାଗ୍ୟରେ ସେହି ବିନାଶକୁ କେବେ ଦେବୁ ।

୨. ଦେବାଦେବଙ୍କ ପାଖରେ ତଳ ପକ୍ଷରୁ ପଶୁମାନଙ୍କର କାନକଟା ବିଧି ତହାକାନ ଆଦିର ସମାପନରେ ସ୍ଥଗିତ ଥିଲା । ଏବେ ବି କେତେକ ଦେବରେ ଏହି ପ୍ରଥା ଆଦୃତ ହେଉଛି ।

୧୨୧. ସେ (ସଇତାନ) ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ଏବଂ ଆଶା ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ସଇତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରଣା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ନାହିଁ ।

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٢١﴾

୧୨୨. ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَخْرِجًا ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଉଦ୍ଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ କାହାର କଥା ଅଧିକ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ?

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿٢٣﴾

୧୨୪. ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବଳରେ ହେବ ନାହିଁ କି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବଳରେ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତାହାକୁ ତଦନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

لَيْسَ بِأَمَانَةٍكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوًّا يُجْزَ بِهِ ۖ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٤﴾

୧୨୫. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରସ ସଦୃଶ (ସୋମାସ୍ୟ) ଅନ୍ୟାୟୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿٢٥﴾

୧୨୬. ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ କାହାର ଧର୍ମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ଯେ ଭଲ ଗୁଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିବ ଏବଂ ଏକନିଷ୍ଠ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଏକ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ଗୁଣେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿٢٦﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଗୁଣେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿٢٧﴾

ରୁ : ୧୯

୧୨୮. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ (ଏକାଧିକ) ନାରୀ (ସେହିତ ବିବାହ ବିଧାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ଅନ୍ୟତ୍ର) ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆକୃଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ତାହା ସେହି ଅନାଥ ନାରୀମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଅଛି, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହର) ପ୍ରଦାନ ନ କରି ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ; ତଥା ତାହା ଦୂର୍ବଳ ବାଳିକାମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ଅଛି, (ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ) ଅନାଥମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କର (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୯. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ନାରୀକୁ ନିଜର ସ୍ବାମୀ ତରଫରୁ ଅସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ବା ଅବହେଳାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଯଦି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମାମଲାର ମାମା'ସା କରନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ, ଏବଂ ମାମା'ସା ହିଁ (ସବୁଠାରୁ) ଉଚିତ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُنْهَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَسْرِ النِّسَاءِ الَّذِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالنِّسَاءُ ضَعُفٌ مِنَ الْوُلْدِ إِنَّ أَنْفُسَهُنَّ لَخِيفَةٌ ۖ فَاِنْ قَالُوا مَا تُلْقِيْنَ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوْنَ مِنْ خَيْرٍ قُلِ اللَّهُ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ﴿٢٨﴾

إِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢٩﴾

୧. ସ୍ବରା 'ନିସା'ର ଆୟତ-୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଳିକା ।

୩. ଯଦି କଣେ ମହିଳା କୁଟିପାରିବ ଯେ ବିଷୟଟି ଅସାଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିବ ଓ ତାକୁ ଅସହ୍ୟ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ତା'ପକ୍ଷରେ ନିଜର କିଛି ଅଧିକାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଶ୍ରେୟସକର ହେବ । ପୁନଶ୍ଚ ଯଦି ବିସ୍ମୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଯେ ସେପରି କରିବାରେ କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ସେ ସେପରି କରାଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ।

୪. ବ୍ୟୟ କରିବା ଯେତେ ଲାଭଦାୟକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଲୋଭର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବ୍ୟୟକୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ପତ୍ନୀ ଓ ପୁତ୍ର ପରିବାର ପ୍ରତି ସହାୟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା, ଧନଭୋଜନ ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ।

୧୩୦. ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ କଦାପି ଉମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ପୁତ୍ରରାଂ ତୁମେମାନେ ଜଣକୁ ଦୋଷଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଢଳି ଯାଅ ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୩୧. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ପରସ୍ପରଠାରୁ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଚରମରୁ ପ୍ରାରୁଣ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି, (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ଚତୁଷ୍ପ ।

୧୩୨. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ତେଜାବନା-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବସ୍ଥା କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଓ (ଅପରିମିତ) ପ୍ରଣୀୟାର ପାତ୍ର ।

୧୩୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا مَا كَانُوا لَعَلَّكُمْ وَأَنْ
تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَأِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِذَا كُنْتُمْ أَنْتُمْ اللَّهُ
وَأَنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَبِيمًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكَيلًا ۝

୧. ପୂର୍ବମାନଙ୍କୁ ସମାନ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବା ଦେଖାଇବା ଏବଂ କେବଳ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିବାରୁ ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ବରଂ ଶ୍ରେୟସ୍ତର । ମଣିଷ ହୃଦୟରେ ସେମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ତା' ଉପରେ ତା'ର କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନ ଥାଏ । ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପତି ତା'ର ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସମାନ ସେବା କରିବ ଏହା ଆଶା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ ଓ ତାହା ତାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଏବଂ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ତା'ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି ସେସବୁକୁ ସେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ କରିବା ଉଚିତ ।

୨. ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ବଳୟ ଉତ୍ତୁକତା ସବୁମାନେ ତେଜାକରି ବିପଦ ହେବା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଜାଳନଥାଆ ଦେବାକୁ ସଚ୍ଚିନ୍ତାଦେଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର 'ଅଲ୍ଲାହ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ସକଳ ଅଲ୍ଲାମତିଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ-ବିଚ୍ଛେଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ (ହେବି ଦାଉଦ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୩୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି (ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ବିଷୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।

୧୩୫. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇହଲୋକରେ ପୁରସ୍କାର କାମନା କରୁଥାଏ, ତେବେ ସେ ଜାଣି ରଖୁ ଯେ ତାହା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (ଉତ୍ତମ) ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

ଭୁ : ୨୦

୧୩୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ହୋଇଯାଅ । ଯଦି ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉଥାଏ; ଯଦି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଅଛି) ଧନବାନ୍ ବା ଦରିଦ୍ର ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ଉଭୟଙ୍କର (ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ) ଅଧିକ ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତୁମେମାନେ (ହୁ) ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ) ଗୋପନ ରଖୁ ବା (ସତ୍ୟକୁ) ଏଡ଼ି ଦେବ, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୩୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଦେବତ୍ୱମାନଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ, ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ତଥା ଅନିମିତ୍ତବସ୍ତୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ଅତିଶୟ ବିଦ୍ରାନ୍ତିରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି ।

୧୩୮. ବାସ୍ତବିକ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତା ପରେ ଅବଞ୍ଚା କରିଛନ୍ତି, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ପୁନର୍ବାର ଅବଞ୍ଚା କରିଛନ୍ତି ଓ ପୁନରାୟ ଅବଞ୍ଚା କରିବାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ମୁକ୍ତି ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ ।

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ۝

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَبِيحًا بَصِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ
لِلَّهِ وَلَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَالِ الدِّينِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِهِمَا فَمَا لَا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلَوْا أَوْ لَعَنْتُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَاليَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ لَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ لَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَدُوا
لُفْرًا ۚ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ لِيُخَفِّرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۝

୧୩୯. ତୁମେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାଚାର ଦିଅ
ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାନ୍ତାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୧୪୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି,
ସେମାନେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ ଆଶା କରନ୍ତି ?
(ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ସକଳ
ସମ୍ମାନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଛି ।

الَّذِينَ يَخُذُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ۝

୧୪୧. ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ
ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶକୁ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ
ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ବାଣୀସ୍ମୃତିକୁ ଅବଞ୍ଚା
କରାଯିବା ଓ ତାହା ପ୍ରତି ଉପହାସ କରାଯିବା ଶୁଣ
ସେତେବେଳେ (ତୁମେମାନେ) ସେ (ଉପହାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ
ସହିତ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବସିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନେ
ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ନ କରନ୍ତି; ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପରି (ଶେଷ) ହେବ;
ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଃ କପଟ — ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବେ—

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ إِلَى
اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَعَدُّوْا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا أَنْتَلَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ۝

୧୪୨. (ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ) ଯେଉଁମାନେ
ତୁମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି
ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ବିଜୟ ହାସଲ କର
ତେବେ ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ
କଅଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲୁ ?” ଏବଂ ଯଦି
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଜୟର କୌଣସି ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ
ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “କଅଣ ଆମେମାନେ
ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରି ନ ଥିଲୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରି ନ ଥିଲୁ ?” ସୂତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃ
ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଯାମତ ଦିନ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଏବଂ
ଅଲ୍ଲାଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ
କେବେ ହେଁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ ।

الَّذِينَ يَدَّبُرُونَكُمْ يَوْمَ الْكُفْرِ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا لَمْ نَسْتَحِذْكُمْ وَنَسْتَعِزَّكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝

୧. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି— କ'ଣ ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥା ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣାରେ ବିଜୟଲାଭ କରି ନ ଥିଲେ ଯାହାକି
ବାସ୍ତବରେ ଆମର ବିଜୟ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତାରଣା କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୨୧

୧୪୩. ବାସ୍ତବିକ, କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରଚାରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାରଣ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନମାଜ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆକସ୍ୟ-ପରାୟଣ ଭାବରେ କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରଣ କରନ୍ତି ।

୧୪୪. ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୂରଣ ଓ ଅମନେଯୋଗ ମଧ୍ୟରେ) ଦୋଷାନ୍ତମାନ ଅଛି, ସେମାନେ ଏ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହାନ୍ତି, କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନାଶ କରିଥାଆନ୍ତି ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୌଣସି (ମୁକ୍ତି) ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୧୪୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରିତ୍ୟାଗ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବଂଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦୋଷାରୋପ ପାଇଁ (ଏକ) ସୂଯୋଗ ଦେବ ।

୧୪୬. କପଟ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକର ନିମ୍ମୁଚ୍ଚମ-ସ୍ତରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ; ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି (କାହାରିକୁ) ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ପାଇବ ନାହିଁ;

୧୪୭. ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ନିଜର) ଦୂରତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଆନୁରୂପିତା ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁରୂପ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମହାନ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ।

୧୪୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତେବେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଦୁଶଗ୍ରାହୀ(ତ୍ର)ସର୍ବଙ୍କ ।

إِنَّ السُّفْهَانَ يُخَذُّ عَوْنَ اللَّهِ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

مَذْبُذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَالِيَكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝

إِنَّ السُّفْهَانَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ الثَّأَرِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدُوِّكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَّنْتُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

ଭାଗ-୨

୧୪୯. ଅଲ୍ଲାହ ମଦ କଥାର ପ୍ରକାଶକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯାହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥାଏ ସେ (ଏହି ଅତ୍ୟାଚାର ବିଷୟରେ) ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରୋତା ।

୧୫୦. ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୋପନ ରଖ, (କିମ୍ବା କାହାର) କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କର ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ (ଦୋଷ) ମାର୍ଜନାକାରୀ (ଓ) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ ।

୧୫୧. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ କହନ୍ତି; "ଆମେମାନେ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବୁ", ଏବଂ ଏହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ପଥ ଅବହରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି;

୧୫୨. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

୧୫୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ରସୁଲ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାନ୍ତି; ସେ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالشَّوْرِ مِنَ الْقَوْلِ وَلَا
مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٩﴾

إِنْ تَبَدُّوا حَيْرًا أَوْ تَخَفُوا أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٣﴾

୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଅବହରଣମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା କେତେକ ଅବହରଣଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଓ ଇସ୍ତଫା ଅବହରଣଙ୍କ କେତେକ ଦାବିକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ନିହିତ ଅଛି ।

ରୁ : ୨୨

୧୫୪. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶକୁ ଏକ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର; (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ) କାରଣ ସେମାନେ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; ସେମାନେ ଚାହାନ୍ତି କହିଥିଲେ, "ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲୁଖକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ;" ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ମାରାତ୍ମକ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହେଲେ; ଚାହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ନିଜର (ଉପାସନା ପାଇଁ) ବାଛୁରୀକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଜନା କଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

୧୫୫. ଏବଂ ଆମ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ତୃତ୍ତ) ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାର (ପର୍ବର)କୁ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞାନତା ହୋଇ ଏହି ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର;" ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଥିଲୁ, "ସବତ ସଂସ୍ଥାନରେ ସାମା ଅତିକ୍ରମ କର ନାହିଁ;" ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ତୃତ୍ତ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ।

୧୫୬. ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅଜ୍ଞାନର ଭଙ୍ଗ କରିବା (ହେତୁ) ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖର ନିଦର୍ଶନରୁଥିଲୁ ସେମାନେ ଅବସ୍ଥା କରିବା ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅପଥରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା (ହେତୁ) ଓ ଏହା କହିବା ହେତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ପରାଦ ଆତ୍ମଆକରେ ଅଛି. (ପରାଦ ଆତ୍ମଆକରେ) ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ (ଅନ୍ତର) ଉପରେ ଅଲ୍ଲୁଖ ମୋହର ମାରିଦେଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନେ ଆଦୌ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଅର୍ଥ ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖୁର୍ବାନ; କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କେବଳ ଇସ୍ଲାମ ଅବିଶ୍ଵାସ, କାରଣ ଏହାପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ହି ମହମ୍ମଦ ମସିହମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଖାରେପ କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ହି ସାହୁକୁ କୁଶ ଉପରେ ଚଟାଇ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆ ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଭଜ ପର୍ବତ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଏଠାରେ ଆବଦ୍ଦ 'ଅବିଆ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି. ଯାହାର ଅର୍ଥ ନବିମାନେ । ପକରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ପାଠକଙ୍କେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଇସ୍ଲାମୀନ ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରି ନାହାନ୍ତି । ଅତଏବ ଏଠାରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରିଥିବା ବା ଇଲା କରିଥିବା ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଅଥବା ତାହା ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯାହା ହତ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُخِزَهُمْ كِتَابًا مِنْ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٢٢﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنَاتِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢٣﴾

فَبِمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغْيًا وَكَلُوبًا قُلُوبًا غُلْفًا بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٤﴾

୧୫୭. ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ (ହେତୁ) ଓ ମରିଯମଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଗୁରୁତର ଅପବାଦ ଆରୋପ କରିବା ହେତୁ—

୧୫୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଏହି କଥା କହିବା ହେତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରହୁଛି ମରିଯମ-ନଦନ ମସିହ ଇସାକୁ ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିଅଛୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ମିଳିଅଛି); ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିନାହାନ୍ତି କି କୁଶବିଦ୍ଧ କରି ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶ କରି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେଭଳି (କୁଶବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିବ) ପ୍ରତୀତ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମସିହଙ୍କୁ କୁଶ ଉପରୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଏ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ (ସଠିକ) ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ (କେବଳ ଏକ) ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରି ନାହାନ୍ତି (କି ପ୍ରକୃତ ଘଟଣାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ଓ ଯାହା ବୁଝିଛନ୍ତି ତାହା ଭୁଲ) ।

୧୫୯. (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ନିଜ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ (ଓ ଉନ୍ନତ) କରିଥିଲେ ଓ ସେ କୁଶ ଉପରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି ନ ଥିଲେ, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

وَكَيْفَ لَهُمْ وَقَوْلُهُمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۖ

وَقَوْلُهُمْ إِنَّا قَتَلْنَا السَّيِّحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَبَّوْهُ وَلَكِنَّ شَيْئًا لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا ذَكِيًّا ۝

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯାହାକୁ କୁଶ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇବା ପରେ ସେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଗଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ସେ କୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିଥିବା କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଆରବୀ 'ସଇବ' ଶବ୍ଦ କୁଶ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇବା ଓ ଯାତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ଉଭୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ବାସ୍ତବରେ ଯାହାଙ୍କ ଯାତ ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ନ ଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ତାହାକୁ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ 'ବରଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେଭଳି ପ୍ରତୀତ ହେଲେ' ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସକଳ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା କୁଶରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଛି । ଅବଶ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କଲା କରିଥିଲେ ଯେ ଯାହା କୁଶ ଉପରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ହିଁ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯାହା କୁଶ ଉପରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

ବାଇବେଲ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଚିନ୍ତା ଯଥା:— (କ) ଯାହାକୁ ଫାରା ଦିଆଯାଏ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସ, (ହିବ୍ରୁ ୨୧:୨୩) ଯାହା ସାର୍ଥକ କରିଥିଲେ — ସେ ପ୍ରଭୁ ! ମୃତ୍ୟୁର ପିଆଇ ମୋ ଠାରୁ ନେଇଯାଅ (ମାର୍କ ୧୪:୩୬); (ରାଏ) ଚାହୁଁ ଶୁଣାଗଲା (ହେବ୍ରୁ ୫:୭), (ରା) ଧୋଳାଏ (ହେବ୍ରୁ ୧୨:୨୪) ଯେପରି ମାଛ ପେଟରେ ଚିନି ଦିନ ରହି ଜଳର ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସମାଧି ଭିତରେ ଚିନି ଦିନ ରହି ଜଳର ବାହାରି ଆସିବି (ମାଥ୍ର ୧୨:୪୦) କୁଶରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଅଣାଯିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣବିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେଲା (ଜେନ୍ ୯:୩୪) ତାଙ୍କର କ୍ଷତ ଗୁଡ଼ିକ ଅନେକଂଶରେ ଭଲ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେ ସମାଧିରୁ ବାହାରି ଆସି କେତେକ ଅନୁଚରଙ୍କୁ କେଟିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରେଳନ କରିବା (ଲୁକା ୨୪:୫୦) ଆଦି ତଥ୍ୟ ସମୂହକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ସେ କୁଶରେ ମରିନାହାନ୍ତି ।

୧୭୦. ଏବଂ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ନାହିଁ ଯେ କି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବ ଏବଂ ସେ (ଇସ୍ଲାମ କୟାମତ ଦିନ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ ।

୧୭୧. ସୁରତା* ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର (ହେତୁ) ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ଅନେକଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ହେତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅବୈଧ* କରିଦେଲୁ (ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଶାସ୍ତି ପାଇଲେ) ।

୧୭୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ* କରାଯିବ। ସବୁ ସେମାନେ ସୁଧ କାରବାର କରୁଥିବାରୁ ତଥା ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନକୁ ଆତ୍ମସାତ କରିବା ହେତୁ ସେମାନେ ଏହି ଶାସ୍ତି ପାଇଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯଜ୍ଞଶାତାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

୧୭୩. କିନ୍ତୁ ସେ (ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ୟାଗତ ପରୀପକ୍ତ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ମୁସଲମାନ)ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ) ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯାହା ରୁମ୍ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ରୁମ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ ସୁରାବୁରୁପେ ନିଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜଜ୍ଜାତ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଅନ୍ତର୍ନି ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ (ମହାନ୍) ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا يَتُوبَ مِنْهُ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيُؤْمَرُ الْقِسْمَةُ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ⑩

فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاحْتَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ
أُجِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ⑪

وَأَخَذَ مِنْهُمْ الْإِبْرَاءَ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ⑫

لِكُلِّ الرِّسْخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ⑬

୧. କେତେକ ଶଙ୍କାକାର କହନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ଯାହୁଦ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ଠିକ୍ ରୂପେ କାରଣ ଏଠାରେ 'ଇକିନ୍ ଅଫ୍ ଡିବିନ୍ କିରାନ୍' ବାକ୍ୟ*ରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଅଥଚ ଯାହୁଦ ସମୟଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଣ୍ଡ ଭଣ୍ଡ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ଆମେ ମତବାଦ କରୁଅଛୁ ଯେ ସତ୍ୟେକ ଗ୍ରହଧାରୀ-ସେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇଥାଉ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ- ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଷ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମରିଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅବତାର ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଗୁହାଡ଼ି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମତବାଦ (Doctrine of Atonement) ଓ ପୁଣ୍ୟପାପକ୍ଷ । ବସ୍ତୁତଃ ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସକୃତ ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଇସା (ଯାହା)ଙ୍କୁ ସତ୍ୟ-ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମଦୂରକୁ ବଦଳ କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଅଥଚ ଅଣ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । (Exod 22:25, Lev 25:36-37, Deut. 23:19-20 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବାକ୍ୟରେ କୋରାନ୍ତ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ଟଙ୍କାକୁ ରାକ୍ଷାସ୍ୱରୂପୀ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ସୁଧାର ସୁଧ କାରବାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହା ଯାହା କିଛି ବାକ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତାହାକି ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ଭାଷା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଓ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସହଜରେ କରିଛନ୍ତି ।

୧୬୪. ଆମେ ତୁମ୍ଭ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଓ ହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ତୁମ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସେହିପରି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ଇସମାଜିଲ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ୍ ଓ (ତାଙ୍କର) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଇସା ଓ ଅୟୁବ୍ ଓ ସୁରୁହ୍ ଓ ହାଭୁନ ଓ ସୋଲେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ମଧ୍ୟ) ଓହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରୁର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୧୬୫. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ରସୁଲ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମାଚାର ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ଦେଇ ସାରିଛୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ରସୁଲ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ।

୧୬୬. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହି ରସୁଲମାନଙ୍କ (ଆଗମନ) ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୬୭. କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତା ମାଧ୍ୟମରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ମିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୧୬୮. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତିଶୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନିତ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ।

୧୬୯/୧୭୦. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା ଦେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ବହୁକାଳ ରହିବେ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସହଜ ।

୧. ପ୍ରତି କୋରାନରେ ୨୪ ଜଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ରଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଏକ ଭିନ୍ନ ଅନୁସାରେ ସଂସାରରେ ୧,୨୪,୦୦୦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଜାତିପାଇଁ ସବେତକ ଅର୍ଥାତ୍ ନବି ଆସିଛନ୍ତି (୩୫:୨୫ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْحُثَيْنِ
مِّنْ بَعْدِهِ ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ
يُوسُفَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ
سُورًا ۚ

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۚ

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ إِنَّا لَا يَكُونُ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ أَنزَلْنَاهُ عَلَيْكَ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ تَدْصُلُوا
صُلًّٰلًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝
إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

୧୭୧. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଏହି ରସୁଲ କୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ଘୋଷିତ ଆସିଛି; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କର; (ଏହା) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କେ ଅବ୍ୟାକ୍ତି କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାଳ୍ପ ।

୧୭୨. ହେ ଗୁଳ୍ଲୁଧାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିରାଜନ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସତ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଇସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କେବଳ ଜଣେ ରସୁଲ ଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କର (ଏକ) ସୁସମାଚାର (ଦାତା) ଥିଲେ, ଯାହା ସେ ମରିୟମଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ସେ) ତାହାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ କହୁଣୀ ଥିଲେ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ) ତିନି ଜଣ ବୋଲି କହ ନାହିଁ; (ଏଥିରୁ) ନିବୃତ୍ତ ରହ; (ଏହା) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନହେଉ, ଏହା ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରତିକୃତି; ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ବାହାରେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁରକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨୪

୧୭୩. ମସିହ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜଣେ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ଖରାପ ଲାଗିବ ନାହିଁ ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ (ଏହାକୁ ଖରାପ ଭାବିବେ ନାହିଁ); ଏବଂ 'ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ତାହାଙ୍କର' ଉପାସନା କରିବାକୁ ଖରାପ ମନେ କରନ୍ତି ଓ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ ସମାପ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ।

୧୭୪. ତାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ (ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ) ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ଏବଂ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଖରାପ ମନେ କରିଥିଲେ ଓ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ,

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا النَّسِيحُ عِنْدَ ابْنِ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفُهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحُ قُدُّسُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ مِمَّا إِنْتَهُمَا خَيْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ مَسْجِدُهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى

بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٥﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَهُهُ جِجَاعًا ﴿٢٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ

୧. ଏଠାରେ ଗୁଳ୍ଲୁଧାରୀ ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ଜାରଣ ସେମାନେ ହିଁ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଡ଼ାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି) ଯୋଷଣ କରୁଥିଲେ ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାବାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୧୭୫. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜତରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଆସିଅଛି ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅତି) ଉଚ୍ଛୁଳ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତା କରିଅଛୁ ।

୧୭୬. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ସେମାନେ) ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ (ନିଜକୁ) ସୁରକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ନିଜର କରୁଣା ଓ କୃପା ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବା ଏକ ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।

୧୭୭. ସେମାନେ (ଏକ ପ୍ରକାର) 'କଲାଲା' ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲୋଡ଼ୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲୁଖ 'କଲାଲା' ସଂପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି; ଯଦି ସଲ୍ଯାନହାନ ଆଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୁରାବୁରରା କରେ ଓ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଆସ ଟେବେ ସେ ଯାହାକିଛି ଛାଡ଼ି ଯାଇଥାଏ ସେଥିର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଭଉଣୀର) ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଭଉଣୀ ମରିଯାଏ ଓ ତାହାର କୌଣସି ସଲ୍ଯାନ ନ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାର ଭାଇ) ତା'ର (ସବୁ ସଂପତ୍ତିର) ଦାୟାଦ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁରୁ ଜଣ ଭଉଣୀ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେ (ଭାଇ) ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କର ତହିଁରେ ତୁରୁ ତୃତୀୟାଂଶ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି (ଦାୟାଦମାନେ) ଭାଇଭଉଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଆସନ୍ତି ତେବେ ଜଣେ ପୁରୁଷର ଭାଗ ତୁରୁ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଗ ସହିତ ସମାନ ହେବ; କାଳେ ତୁମେମାନେ ପଥଚ୍ଛାଡ଼ି ହୋଇଯିବ, ଏଥି ସକଳେ ଅଲ୍ଲୁଖ (ଏହା) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଉଚିତ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧. ଏହି ଆୟତରେ 'କଲାଲା' ହଜରତ୍ ହସାବ୍ ବୁଝାଉଛି । ଉକ୍ତ ଅବସର ମତରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପତ୍ନୀର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଛାଡ଼ିଯାଇ ନ ଥାନ୍ତି, ସେ ଜଣେ କଲାଲା । ହଜରତ୍ ଇସା ନିଜ ପତ୍ନୀର କୌଣସି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଛାଡ଼ିଯାଇ ନ ଥାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେ ଜଣେ କଲାଲା ।

ଏକ ପ୍ରକାର 'କଲାଲା' ଦମ୍ଭରେ ପୁରା ନିସା'ର ଆୟତ-୧୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କଲାଲା ନିଜ ପତ୍ନୀର ନିଜ ପିତାମାତା ବା ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିକୁ ଛାଡ଼ିଯାଇ ନ ଥାନ୍ତି ଅଥଚ କେବଳ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଔରସରୁ ତା'ର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ଆସନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରେ ଏପରି କଲାଲା ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯାହାର ପିତାମାତାଙ୍କ ଔରସରୁ ବା କେବଳ ମାତାଙ୍କ ଔରସରୁ ଭାଇଭଉଣୀ ଜାନ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୁଇଗୋଟି ଆୟତକୁ ତୁଳନା କଲେ ଜଣାଯିବ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଶେଷେକୃଷ୍ଣେତ୍ୱ ତୁଳନରେ ନ୍ୟୁନ । ଏହାର କାରଣ ସହଜେ ଅନୁମେୟ ।

ଏହି ଆୟତର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତସ୍ମୃତିକରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ ଦୋଷଗୋପ ଉପରେ ବିଶଦ ଆଲୋଚନା କରାଯିବା ପରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷାଂଶରେ କଲାଲା ବିଷୟର ଅବତାରଣା କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ଯାହୁ (ଭସା) ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସନ୍ତାନହୀନ ଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ।

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسُيِّدْ لَهُمْ فِي رَحْمَةِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيَهُمُ اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمْرُوا هَكَذَا لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا مِنْهُ شَرْكَهُ وَهُوَ بَرُّهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ ائْتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلُسُ وَمِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

سُورَةُ الْبَايَةِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ମା-ବା

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସୋମ୍ବର ୨୨ ଶ୍ଳୋକ ଅଟେ । ଏହା
ସ୍ବର ଅଟେ ।

୧. ଅବଶ୍ୟ ବୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ପାଳନ
କର; ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟଭୋଜୀ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବିଶୟରେ ତୁମକୁ
(ଜୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ) ଶୁଣାଇ ଦିଆଯିବ ସେମାନଙ୍କ
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବୈଧ କରାଯାଇ
ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏହାର ବାନ୍ଧିବା ସମୟରେ ଶିକାର କରିବା ତୁମ
ପକ୍ଷରେ ରହିତ ନୁହେଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା
କରନ୍ତି ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି ।

୩. ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ବାରା (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କରା ହୋଇଥିବା) ନିଦର୍ଶନକୁଡ଼ିକୁ ଓ ପବିତ୍ର ମାସକୁ ଓ (ପବିତ୍ର
ଗୃହ ଆଡ଼କୁ ନିଆ ଯାଉଥିବା) କୁର୍ବାନି ପଶୁକୁ ଓ (ଏପରି କୁର୍ବାନି
ପଶୁ) ଯାହାର ଗଳାରେ ପବିତ୍ର ଗୃହ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ
ଜବେହ ହେବା ଚିହ୍ନ ସ୍ବରୂପ ହାର ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ
ତାହାକୁ ଓ ପବିତ୍ର ଗୃହକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପା ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଭାବ କରିବା ସକାଶେ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନାଦର କର
ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଖୋଲିଦିଅ
ସେତେବେଳେ ଶିକାର କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ
ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ (ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି,
ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ
ସାମାଜିକତା କରିବାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ ନ କରୁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ
ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଭାରତରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର
ଏବଂ ପାପ ଓ ସୀମା ଇଂସାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି
ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କଠୋର ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
بِهَيْبَةِ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَهَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهَرِ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آفِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ أَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَدُوا
عَلَى الْبَيْتِ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَدُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ②

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ହୃଦୈବିୟା ସହି ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ବର୍ଷ ମୁସଲମାନମାନେ ମକ୍କା ବନ୍ଦ କଲେ ସେହି ବର୍ଷ ଏହାର
କେତେକ ଅଂଶ 'ହଜରୁଲ ଖୁରା'ରେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୪. ମୁର୍ଦାର ଓ ରକ୍ତ ଓ ଶୁକର ମା'ସ ଏବଂ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପଶୁ) ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିବ ଓ ଯାହା କଷ୍ଟରାଧି ହାତୀ ମୃତ ବା ଅବାହୁଆ ଅସ୍ତ୍ରପ୍ରହାର ହାତୀ ମୃତ ବା ଉଷ୍ଣରୁ ଖସି ପଡ଼ିବା ହାତୀ ମୃତ ଓ ଶିଙ୍ଗ ଆଘାତରେ ମୃତ (ପଶୁ) ଏବଂ ଯାହାକୁ କୌଣସି ହି'ସ୍ତ କନ୍ୟା, ଖାଲିଆଏ ଓ ଚାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜବେହ୍ କରିନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପୂଜା ବେଦିରେ ବଳି ଦିଆଯାଇଥିବ, ଭାଷ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାର ହାତୀ ଯାହା ତୁମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ, ଏସବୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବେଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଏହା ଅବ୍ୟାମୂଳକ (କାର୍ଯ୍ୟ) ଅଟେ; ଆଜି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ରେ କ୍ଷତି ଘଟାଇବାପରେ ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ ଓ ଆମକୁ ଭୟ କର; ଆଜି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ସକାଶେ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ 'ଉସଲାମକୁ' ଧର୍ମ ରୂପେ ପସନ୍ଦ କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ତେଷ୍ଟାରେ ପାପାସକୁ ନ ହୋଇ କ୍ଷୁଧାରେ ବିବଶ ହୁଏ (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ଅବେଧ୍ୟ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଭାଷଣ କରେ) ତେବେ (ମନେନଶ୍ଯା ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ବିବଶ-ଜନିତ ଦୋଷ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

୫. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ) ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ବୈଧ ଅଟେ ? ତୁମେ କୁହ, "ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ବୈଧ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଶିକାରୀ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْبَانَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لَيْعٍ لِّلَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمُتَوَرَّةُ وَالْمَرْثِيَّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُكِيَ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَتَّقِسُوا بِالْأَلْزَامِ ذِكْرُكُمْ فِى الْيَوْمِ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ الْكَبِيرَ لَكُمْ دِينُكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي هُوَ مَخْصَصٌ غَيْرَ مُجَانِفٍ إِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ فَإِنَّ اللَّهَ يَنْصُرُ الْمُسْلِمِينَ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الْكَافَّةُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا

୧. 'ଧର୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ' ବାକ୍ୟ'ଶବ୍ଦ ଏହା ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ମାନବର ଶାରୀରିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଆଦେଶ କୋରାମ ସ୍ତରରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ହେବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଆୟତ ମଧ୍ୟମରେ କଣ୍ଠାଭେଦରେ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ତେଷ୍ଟାକାର ବିଶୟ ବାକି ରହିନାହିଁ । ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ପରିଚାୟକ । ଖାନ୍ଦା ଚରିତ୍ର ଉତ୍ତମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଉତ୍ତମ ଓ ବୈଧ ଖାନ୍ଦା ସର୍ବ ଚରିତ୍ର ଉତ୍ତମର ସହାୟକ ହୁଏ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉସଲାମ ମତବାଦକୁ ସରସ, ସୁନ୍ଦର ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ତଥା ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୃପାକୁ ସ୍ୱୟନ କରିଥିବା କହିବା ଯେତେ ଦେହ ବାକ୍ୟରେ ବୈଧ ଓ ଉତ୍ତମ ଖାନ୍ଦା ବିଶୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଚରିତ୍ର ଉତ୍ତମ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆପୋଷ କରିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ କ୍ରମେ ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଆୟତ ହେଉଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତିମ ଆୟତ । ଏହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ମାତ୍ର ୮ ଦିନ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ଉସଲାମ ଧର୍ମର ମୌଳିକ ନୀତି ହେଉଛି ଯେ ଖାନ୍ଦା ଉପପୋଷା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ବୈଧ ; ଅବଶ୍ୟ ସେବୁଡ଼ିକ ପରିତ୍ର ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସେବୁଡ଼ିକ ସ୍ୱାସ୍ୟ ଓ ଚରିତ୍ର ଉତ୍ତମରେ କୌଣସି ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ନ ଥିବ କି ସମାଜରେ ଅଶାନ୍ତି ବା ବିଶ୍ୱାସନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିବ । ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ସ୍ୱାସ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇକେ ଖାନ୍ଦା ବା ପକ୍ଷରେ ହିତକର ଓ କେଉଁ ଖାନ୍ଦା ଅହିତକର ତା' ସେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବ ।

୩. ଉତ୍ତମ ମହମ୍ମଦ ନିଜକୁ ଶିକାରୀ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀକୁ କୋଳ୍ୟ ଖାନ୍ଦା ଚାଲିକାରୁ ବାନ୍ଦ ଦେଇଛନ୍ତି ;

ଶିକାର ଧରିବାକୁ ଶୁଖାଇବ; ତତ୍ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଧରିବେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଃ ଶ୍ରୀୟ ହିସାବ ନେବେ ।”

୬. ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁ ବୈଧ କରାଯାଇଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଧରାକର ଖାଦ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ କବେର କରାଯାଇଥିବା ମାଂସ) ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ବୈଧ ଅଟେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ତପ୍ରମ କରିବା ଓ କାମଲାଳସା ଚରିତାର୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି (ବେର) ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ‘ମହର’ ପ୍ରଦାନ କରିବ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୈଧ ଅଟନ୍ତି); ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର କର୍ମ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେ ପରକାଳରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।

ଭୁ : ୨

୭. ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ସେତେବେଳେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ ଓ କନ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ହାତକୁ ଧୋଇ ଦିଅ; ଏବଂ ନିଜର ମୁଣ୍ଡକୁ ଓଦା ହାତରେ ପୋଛି ଦିଅ ଏବଂ ବକାରାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ପାଦ ଦୁଇକୁ ଧୋଇ ଦିଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଥାଅ ତେବେ ସ୍ନାନ କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପାଣିର ଥାଅ ବା ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ ଓ ଅଶୁଦ୍ଧ

عَلَيْكُمْ اللَّهُ تَكُونُوا مِنَّا وَنَسْكُنْ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑥

الْيَوْمَ أَحْلَلْ لَكُمْ الْغَنَيْمَتُ وَطَعَامُ الذِّبْنِ أَوْثَرُ الْكِتَابِ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أَوْثَرُ الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِبْرَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ⑦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا أَقْسَمُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَانْصِلُوا وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِلِ فَمَنْعُوا

୧. ବାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକାରୀ ପଶୁ ଯେଉଁ ଜାତୀୟ ସେହି ଜାତୀୟ କରାଯାଇଥିବା ଜାତୀୟ ସେହି ପଶୁ ମଣିଷ ଠାରୁ ବାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଶିକାର କରେ; ତେଣୁ ସେହି ପଶୁକୁ ଶିକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରା ହୁଏ ବାଲିମ୍... ପଡ଼ିବା ବେଳେ ଯାହା ଫଳରେ ସେ ମାରିଥିବା ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ହେବ ।

୨. ଯଦି ସେହି ଜାତୀୟ ଉପରେ ‘ଅଲ୍ଲାଃ ହୁଏ ଅବଦାନ’ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିବା ତେବେ ଉତ୍ତମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କବେର କରାଯାଇଥିବା ଜାତୀୟ ବୈଧ ହେବ କାରଣ ଉତ୍ତମମାନେ ଧର୍ମରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜାତୀୟ ବୈଧ କରି କରାଯାଇଛି ସେ ସବୁକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମମାନେ ଧର୍ମରେ ବୈଧ କରି କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯାହାଙ୍କ ଶିକାର ଅବଦାନରେ ଚୈତନ୍ୟ ବୈଧ ଆଦେଶକାଳୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବେ ଏବଂ ଯଦି ବ୍ୟାପକତା ଯେ ସେମାନେ ଅବଦାନ ବସ୍ତୁ ଉପରେ କରୁଥିବା ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ‘ପରବ୍ରା’ ବା ଧର୍ମନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଲାଭ ହେବ । ବସ୍ତୁର ଉତ୍ତମ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଜାତୀୟ କେବେବେ ପୂର୍ବର ଓ ଉତ୍ତର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚୈତନ୍ୟ ବୈଧ ଶିକାର ଅବଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ଥାଅ) ବା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଳତ୍ୟାଗ କରି ଆସିଥାଏ ବା ତୁମମାନେ ପରା ସହିତ ସହବାସ କରିଥାଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ନ ମିଳେ ତେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକା ନେଇ ତାହାଦ୍ୱାରା ନିଜର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଓ ହସ୍ତଦ୍ୱୟକୁ ଘଷି ଦିଅ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର କୃପା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

الْخَاطِطُ أَوْ لَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ①

୮. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ କୃପା କରିଛନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଏବଂ ସେହି ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗାକାରକୁ ଯାହା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ସେତେବେଳେ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ଅନ୍ଧା ପାଳନ କରିଅଛୁ, ତାହାକୁ ମନରଖ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ତରର କଥା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّيْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ①

୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହ ଏବଂ କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ କଦାପି ନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ; ତୁମମାନେ ନ୍ୟାୟ କର; ତାହା ଧର୍ମଭାବୁଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର; ତୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ①

୧୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ①

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ①

୧୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଯେତେବେଳେ କି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ اٰن يَبْسُطُوا اَيْدِيَكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ②

ରୁ : ୩

୧୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରଜଣ ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରି କହିଥିଲୁ ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସୁରାକୁରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବ ଓ ଜକାତ ଦେବ ଏବଂ ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈଜ ସଂପର୍କରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କୁର୍ମାକୁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୂର କରିଦେବୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେ କଣିରଖୁ ଯେ ସେ ସତ୍ତ୍ୱେପଥକୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ।

୧୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କଠୋର କରି ଦେଇଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନେ (ଗ୍ରହଣ) ପଦ୍ଧତିକୁ ଯଥା ସ୍ଥାନରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା କରିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାରୁଥା; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ଓ (ସେମାନଙ୍କର) ଗୁଟି ମାର୍ଜନା କର; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କହନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ ଶତ୍ରୁତା ଓ ପୃଣ୍ଣା ସଂଚାରିତ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦୂରକୁ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَوْا عَنْ مَوْعِدِي وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِنْهُمَا أَنفُسَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِنْهُمُ آبَهُمْ وَكَاسُوا حَقًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୧୨ଜଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ।

୨. ଏହା ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ । ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଦୁର୍ବଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିରାଶ ନ ହୋଇ ଦୃଢ଼ ରହିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୬. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଆମର ରସୁଲ ଚୁମ୍ବନକ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି; ତୁମେମାନେ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଗୋପନ କରୁଥିଲୁ ତହିଁକୁ ଅନେକ (ଅଂଶ) ସେ ଚୁମ୍ବନକ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରୁଛନ୍ତି; ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଚୁମ୍ବନକ ଲାଗି ଏକ କୋଟି ଓ ଏକ ଉଚ୍ଚଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆସିଛି ।

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପଥରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ବଳରେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ କୋଟି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସରଳ ପଥ ଆଡ଼କୁ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୧୮. ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ନିଷସନ୍ଦେହରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଓ ତାଙ୍କର ମାଆ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାର କ'ଣ ବା କ୍ଷମତା ଅଛି ?; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଓ ଯାହା କିଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ତାହା) ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୧୯. ଏବଂ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର (ଅଳ୍ପ) ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଅଛୁ.” ତୁମେ କୁହ, “ତେବେ ସେ କାହିଁକି ଚୁମ୍ବନକର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଚୁମ୍ବନକ ଶାସ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ?” (ଏପରି କୁହେଁ) ବରଂ ସେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, କ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ①

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ۖ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ②

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جِجَعًا ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يُخْلِقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْنُ خَلْقٍ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ذُو الْعَرْشِ ④

୨୦. ହେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ! ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କର ଆଗମନ କ୍ରମର ଅବସାନ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ଉତ୍ତୁଲ ଆସିଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଆମର ବାଣୀ) ଶୁଣାଉଛନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ ଏପରି କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଆସିନାହାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

ଭୁ : ୪

୨୧. ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ରାଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେସବୁ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଜାତିର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ।”

୨୨. “ହେ ଆମ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନେ ଏହି ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ କର ଯାହା ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପୃଷ୍ଠଦେଶକୁ ଫେରିଯାଅ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତୁମମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଫେରିବ ।”

୨୩. ସେମାନେ (ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଏଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଦୁରାଚାରୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ନ ଯାଆନ୍ତି ଆମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ।”

୧. ଉଚ୍ଚିତ୍ତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉପାଦାନକୁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ମିଶର ଦେଶକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏପରି ଅଧିପତ୍ୟ ବିଶେଷ କଲେ ଯେ ମିଶରବାସୀ ଆଦିବାସୀ ହୋଇପଡ଼ିବେ । ଉପାଦାନମାନେ ମହା-ପରାକ୍ରମୀ ଥିବା ଓ ସେଠାରେ ଉନ୍ନତି ଭାଗ କରିଥିବା ବାଘବେଳରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି : ମିଶର ଦେଶରେ ଯେତେବେଳେ ଉଣେ ନୂତନ ସମ୍ରାଟ ସିଂହାସନ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁ ଅଧିକ । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରୋହିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଥିଲେ । ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ମିଶରବାସୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ରାଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତର ଅତ୍ୟନ୍ତର କରାଗଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ବେଠି ଖଟାଗଲା, କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟୋଜିତ କରାଗଲା ଓ ଚଳା ଚିଆରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଗଲା । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ଲୋକ ଦୁର୍ଦ୍ଦିବ୍ଧ ହୋଇପଡ଼ିଲା । (ଏବେକ୍ୱାଡ୍ରା. ୧୭ : ୧୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଅମଳକାଳ ଓ ଅଗରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଭିଦ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହେତୁମାନେ ଲୟ କରୁଥିଲେ ।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ ادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ②

يُقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَىٰ آذَانِكُمْ فَتَقْبَلُوا خِيسِرِينَ ③

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ④ وَإِنَّا لَن
نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ نَخْرُجُوا مِنْهَا ⑤ وَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ ⑥

୨୪. ତତ୍ପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁର ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶେଷ କୃପା କରିଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ହାର ମଧ୍ୟଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର; ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କର ।”

قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اللَّهَ عَلَيْهِمَ
ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ
وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଥିବେ ଆମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଓ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଉଭୟେ) ଯାଅ ଓ (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ) ଯୁଦ୍ଧ କର; ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଏହିଠାରେ ବସି ରହିବୁ ।”

قَالُوا يٰمُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ନିଜ ଉପରେ ତଥା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଥମ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କରାଅ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

୨୭. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଯେଦି ତୁମର ଏହା ହିଁ ଇଚ୍ଛା ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂମିରେ ବନ୍ଦୀ କରାଯିବ; ସେମାନେ ବିଭାଜି ହୋଇ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଥିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَظِلُّونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

୧. ପ୍ରକୃତ କୋରାନ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତତଃ ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାସନ. ଅଥଚ ବାଲେଶ୍ୱର ଅନୁସାରେ ଯସ୍ତ ଓ କଲବ ଅବିସ୍ତେତ ସେମାନଙ୍କୁ କି ଦେଶର ଅବାସ ବିଶେଷରେ ଅବରତ ହେବାକୁ ସେତେଣେ କରାଯାଇଥିଲା । (ନମ୍ବ. ୧୪ : ୫-୬ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା.)

ରୁ : ୫

୨୮. ଏବଂ ତୁମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦମ୍ଭର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନାହାଣୀ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସମୟର ଘଟଣା) ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ (ପ୍ରତ୍ୟେକେ) ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗ (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରବାନି) ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ତୋହ୍ରା ଗୃହୀତ ହେଲା ଓ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଗୃହୀତ ହେଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭାଇକୁ) କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରିବି,” (ପ୍ରଥମେ) ବ୍ୟକ୍ତି ଉଭୟ ଦେଲା, “ଅଲ୍ଲୁଃ କେବଳ ଧର୍ମରାଘୁମାନଙ୍କଠାରୁ (ଉତ୍ସର୍ଗ) ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।”

୨୯. “ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତୁମର ହସ୍ତକୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବ, ମୁଁ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମୋ ହସ୍ତକୁ ତୁମ ଆଡ଼କୁ କଦାପି ପ୍ରସାରିତ କରିବି ନାହିଁ; ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କୁ ଭୟ କରେ।”

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ତୁମେ ମୋର ପାପ ଓ ତୁମର ପାପକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବହନ କର; ଫଳରେ ତୁମେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଅଟେ ।

୩୧. ତତ୍ପରେ ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଭାଇର ଉତ୍ସର୍ଗ ଗୃହୀତ ହୋଇ ନ ଥିଲା) କୁ-ପ୍ରତ୍ତିରୀ ନିଜ ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା; ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲା; ଫଳରେ ସେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ التَّقِيْنَ ۝

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِيَدَيْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْغَالِبِينَ ۝

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِنَّكَ فَتَكُونُ مِنَ أَحْقَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ۝

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

୧. ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟକ ସହିତ ଇସ୍ରାୟଲୀୟଙ୍କୁ ସୁକଳା କଥାଯାଇଛି । ଇସ୍ରାୟଲୀୟ ସଂଗ୍ରହମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନବି ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁଦଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଶର୍ତ୍ତାବଳି ହେଉଥିଲେ । ବଳିଦାନକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଓ ଗୁଣକରିବା ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ବଳିଦାତାଙ୍କର ନୁହେଁ ।

୨. ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁହେଁ ସେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବି ନାହିଁ; ବରଂ ଏହା ସବୁଦିନ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ଏପରି ଭାବରେ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବି ଯାହା ଯଦ୍ୱାରା ପରଶିବା ସ୍ୱରୂପ ଶତ୍ରୁ ନିହତ ହେବ ।

୩. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଦୁହେଁ ସେ ମୋର ଏହା ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଇଚ୍ଛା, ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ କୈତବ ପୂର୍ବରୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବାକୁ କେବଳ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବି ଯାହା ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମୋର ପାପଭାର ବହନ କରିବ । ଉତ୍ସର୍ଗମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ତାହା ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ସୁଦଳମାନମାନେ ସର୍ବି ପ୍ରତି ସ୍ୱସ୍ତ୍ରର ଚେତନା ଅପର ଉତ୍ସର୍ଗମାନେ କେବଳ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଅବଗତ ଚେତନା ନାହିଁ ବରଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱସ୍ତ୍ରାବଳି କରିଥିଲେ । ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ସର୍ଗମାନେ କଦାପି ପାପର କୃତିତ ହୋଇ ଶାନ୍ତିରେଇ କରିଥିଲେ ।

୩୨. ତତପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଗୋଟିଏ କାଉ ପଠାଇଲେ ଯେ କି ଭୃମିକୁ (ଏଥି ସକାଶେ) ରାସ୍ତୁଥିଲା। ଯେପରିକି ତାହାର ଭାଇର ମୃତ ଶରୀରକୁ କିପରି ଲୁଚାଇବାକୁ ହେବ ସେ ତାହାକୁ ଦେଖାଇ ପାରିବ; ସେ କହିଲା, "ହାୟ ! ମୁଁ କଣ ଏଭଳି ଅଧମ ଯେ ମୋ ଭାଇର ଶବକୁ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଏହି କାଉ ପରି ହୋଇ ପାରିବି ନାହିଁ ?" ତାହାପରେ ସେ ଅନୁତପ୍ତ ହେଲା ।

୩୩. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିହିତ କରିଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହାରି ହତ୍ୟା ବା ହୁତୁସ୍ତରେ ବିଶ୍ୱଖାଳା ପ୍ରସାରିତ କରିବା ବ୍ୟତିରେକେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ହତ୍ୟା କରେ ତେବେ ଧରିନିଅ ଯେ ସେ ସକଳ ମାନବ ସମାଜର ହତ୍ୟା କରିଛି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାହାରି ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେ ତେବେ ଦୁଃଖିନିଅ ଯେ ସେ ସକଳ ମାନବ ସମାଜର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କଲା; ଏବଂ ଆମର ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ; ତଥାପି ଦେଶ ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସାମାଲ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

୩୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଓ ଦେଶ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱଖାଳା ପୁଷ୍ପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ବା ଶୁଳି ଦେବା ବା ଶତ୍ରୁତା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବା ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତି ଅଟେ; ଇହକାଳରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଲାଞ୍ଜନା ଅଟେ ଓ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାଷ୍ଠଶ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ لِيَرِيهَ كَيْفَ يُؤَادِرِي سَوَءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلَتْنِي عَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَادِرِي سَوَءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣٤﴾

ପ୍ରାୟ ୩୩୫

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعُدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْسْرِفُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٦﴾

୧. ଟିବିଯେକର ସେଠାକୁ ଗୋଟିଏ କାଉ ଉଡ଼ି ଆସି ଅନ୍ୟ ଏକ କାଉର ଶବ ସେଠାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲା ଓ ନିଜ ନଖ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା ମାଟି ଖୋଳି ତା ଉପରେ ପକାଇଲା । ଏହା ଦେଖି ହତ୍ୟାକାରୀ ଭାଇ ମନରେ ଅନ୍ୟ ଭାଇ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଶାନ୍ତ ହେବା ପରେ ଦୃଷ୍ଟିରେ କେବଳ ଶୋକସ୍ପନ୍ଦିତ ଶବ୍ଦ ଉଠାଇଲା କଲା । ଯାହାହେଉ ସେଠାକୁ ଗୋଟିଏ କାଉକୁ ସେଇର କରାଯିବାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏତିକି ହୋଇପାରେ ଯେ ଗୋଟିଏ କାଉ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ସେଠାକୁ ଆସିଥିଲା ।

୨. ଏଠାରେ ତୌରାତର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଘଟଣା ଘଟି ନଥିଲେ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନଥା'ନ୍ତା ଭାବିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ସ୍ପଷ୍ଟତ ପରେ ଏଠାର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ଜନନାୟକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରେ ତେବେ ଏପରି ଦୋଷହେବ ସତେ ତାପରି ସେ ସାରା ସଂସାରକୁ ହତ୍ୟା କରିଛି ।

୩. ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାନ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କର ଔପାଳ ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିବା କରାଯାଇ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩୫. କିନ୍ତୁ ସେପରି ଲୋକମାନେ ତୁମ ଅକ୍ତିଆରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଅନୁରୋଧ କରିବୁ ତେବେ ମନେରଖ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ଏହି କାରଣରୁ, ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁରୋଧକାରୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡରୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦେଇଛନ୍ତି) ।

୩୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ଉପାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥରେ ପ୍ରବଳ ଉତ୍ୟମ କର ସେପରି ତୁମେମାନେ ସଫଳ ହେବ ।

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଓ ତରୁଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ଶାସ୍ତି ବଦଳରେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୃହୀତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୩୮. ସେମାନେ (ନେକ) ଅଗ୍ନିରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ସେମାନେ ବାହାରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବହୁକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୩୯. ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଚୋରିକରେ ଓ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଚୋରି କରେ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେ ଦୁଇଙ୍କର ହାତ କାଟି ଦିଅ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ଏକ (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ) ଶାସ୍ତି ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتِنُنَّهُمْ بِهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
مَا تُتَّقِلُونَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَهُمْ فِيهَا كَارِحِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً
بِمَا كَسَبَا لِكُلٍّ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

୧. ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସଜ୍ଜାକ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ କାରଣ ପୋଲିସ୍ ବା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନ ।

୨. ଏହି ଆଦେଶରୁ ପରିଷ୍କାର କଣ୍ଠାପତ୍ରିକା ଯେ କ୍ଷମାଳୀ ଧର୍ମର ବିଧିବିଧାନ (ଶୁଣିଯତ) ଦେଖା ଓ କରୁଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ପୂର୍ବରୁ ଚୋରି କିମ୍ବା ଅନୁରୋଧ କରେ ତେବେ ତାହାର ସେହି ଅନୁରୋଧ ଫାପନରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସେ ନିରାପରାଧ ଅଟେ ସେପରି ବ୍ୟବହାର ପାଇଥାନ୍ତା ତା' ସହିତ ସେପରି ଅନ୍ୟହର କରିବାକୁ ହେବ । ଅଳଙ୍କାର ଥରରେ କଥା ଚଳିଯାଉଛି । ଅତଏବ ଅନୁରୋଧ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଳଙ୍କାର ଠାରୁ କ୍ଷମା ଯାଏନା କରାଯାଇ ପଡେ ।

ଏହି ଆୟତ ଓ ସହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଚୋର, ଚକାୟତ ଓ ଅନୁରୋଧ ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ମୁସଲିମ୍ ଗଣ୍ଡ ବିରୋଧୀ ଦୁରାଚାରୀ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି : ତେଣୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଚୋର ଚକାୟତଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ କଣ୍ଠେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ସମାଜ ପ୍ରତି କ୍ରମନ୍ତ ଅପରାଧ କରିଥିବ ସେ ଅନୁରୋଧ କଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ-ସାଧାରଣଙ୍କ ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇ କରିବାକୁ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ କେହି ନିଜର ଶକ୍ତି ସାଧାରଣ କରି ନିଜରକୁ ମୁକ୍ତିଦୋଷପ୍ରାପ୍ତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଚିହ୍ନିତ ଅଛି ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାକରି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ।

୪. ବିହିତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଅବଶ୍ୟକ କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦଣ୍ଡ ସ୍ୱରୂପର ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହା ଅନ୍ୟକୁ ମନ କର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଏ । ସେପରି କଣ୍ଠେ ଗଲ୍ୟ ବିକିରଣ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଶରୀରର ପୋଷିଏ ଅଂଶକୁ କାଟି ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ରଖା କରିଥାଆନ୍ତି ସେହିପରି ସମାଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶେଷକୁ କାଟି ଶାନ୍ତିଦେବା ବରଂ ହେଉବର । କିନ୍ତୁ ଏ ସଜ୍ଜାକ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବିଚଳ, ଏପରିକି କ୍ଷମାଳୀ ସତର୍କ ପରାକ୍ରମୀ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଦଣ୍ଡବିଧାନ କୁଟିବ ହୋଇଛି ।

୪୦. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ପରେ ଅନ୍ୟାୟ କରେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧିତ କରେ ତାହାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହା ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଅଲ୍ଲାଃ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

فَنَنْتَابُ مِنَ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

୪୧. ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି ? ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ (ନିଜ ଇସ୍ତିଫାତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ବ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

୪୨. ହେ ରସୁଲ ! ଯେଉଁମାନେ (କେବଳ) ନିଜ ମୁଖରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ଅନ୍ତରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଚତୁର୍ପର ରୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନ ଆସିଥାନ୍ତି ଅଥବା ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ତାହା ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କେବଳ ଶୁଣନ୍ତି; ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର) ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯିବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ (ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତି; ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି (ଆଦେଶ) ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି (ଆଦେଶ) ଦିଆ ନ ଯାଏ ତେବେ (ତହିଁରୁ) ଦୂରେଇ ଯାଅ (ଓ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାଃ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ନିର୍ମଳ କରିବାକୁ (ଆଦେଶ) ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ; (କାରଣ) ଇହୁଦୀଙ୍କରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଜ୍ଜା ଅଛି ଓ ପରକାଳରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ ۚ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۖ وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ ۚ سَمْعُونَ لِقَوْلِهِمْ آخَرِينَ ۚ لَمْ يَأْنُوكَ يُحْزِنُونَ ۚ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ କୋରାନର ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକୁ ଅର୍ଥ ସ୍ୱରାଜ କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସ୍ୱପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ତ୍ତ ଦୋଷଗୋପନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

୪୩. ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରେ ଶୁଣନ୍ତି (ଓ) ଅବୈଧ ଭାବ ହାସଲକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ କୌଣସି କଳହର ମାମା'ସା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ସା କର ବା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ; (ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ) ସେମାନେ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମାମା'ସା କର, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ମାମା'ସା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହ ନ୍ୟାୟବନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

سَتُعَوْنُ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقَسِيطِينَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ କିପରି ବିଚାରପତି ନିଯୁକ୍ତ କରି ପାରିବେ ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଦେଶାବଳୀ ସଂବଳିତ ଚୌରାତ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଛି; ତଥାପି ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନେ ପୁଷ୍ପ ଭଙ୍ଗ କରି ଯେଉଁ ଯାଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଅନ୍ତି।

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

ଭୂ : ୭

୪୫. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଚୌରାତକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ଏହାଦ୍ୱାରା (ଆମର) ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ନବିମାନେ ତଥା ପ୍ରଭୁଭକ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୱାନମାନେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ସଂରକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଏହାର ଚକ୍ରାବଧାରକ ଥିଲେ, ଇନ୍ଦ୍ରେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାମା'ସା କରୁଥିଲେ; ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମଙ୍କୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମାମା'ସା ନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ।

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالزَّبُرُونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِإِيمَانِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦ୍ୟପି ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ଦୁଷ୍ଟତା ଚୌରାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ କେବଳେ ଆଦେଶ ଏବେ ବି ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ, ତଥାପି ଇନ୍ଦ୍ରେମାନଙ୍କ ମତାନ୍ତରରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ଅତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ।

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚର) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ବଦଳରେ ପ୍ରାଣ, ଅସ୍ତ୍ର ବଦଳରେ ଅସ୍ତ୍ର, ନାକ ବଦଳରେ ନାକ, କାନ ବଦଳରେ କାନ, ଦାନ୍ତ ବଦଳରେ ଦାନ୍ତ ଓ କ୍ଷିତ ବଦଳରେ ଅନୁରୂପ କ୍ଷିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଏହି ଅଧିକାରକୁ) ଛାଡ଼ି ଦିଏ ତେବେ (ଏହି ତ୍ୟାଗ) ତାହା ପାଇଁ (ନିଜ) ପାପ ମାର୍ଜନାର ଏକ ସାଧନ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁଯାୟୀ ଯେଉଁମାନେ ମାମାଂସା ନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଭୟଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଏହି (ବାଣୀ) ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚର ପ୍ରତିପାଦନକାରୀ ହୁଲେ, ସେମାନଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନବିମାନଙ୍କର) ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇଂଜିଲ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯହିଁରେ ସବୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତି ଥିଲା ଓ ସେ ବାଣୀର ପ୍ରତିପାଦକ ଥିଲା ଯାହା ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆସି ସାରିଥିଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା); ଏବଂ ତାହା ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ସାବୁପଦେଶ ଥିଲା ।

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

୪୮. ଏବଂ ଇଂଜିଲର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ତହିଁରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ମାମାଂସା କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମାମାଂସା ନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହିଁ ବିଦ୍ରୋହୀ ।

وَلْيَحْكُمِ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

୧. ଚୌରାଚର ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯଦି କେଣେ, ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟାକରେ ତେବେ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଯଦି କେହି ତା'ର ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ବିକଳାଙ୍ଗ କରାଉ ତେବେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ବିକଳାଙ୍ଗ କରାଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଙ୍ଗର ଅଙ୍ଗ ପାଇଁ ଅଙ୍ଗର, ଅସ୍ତ୍ର ପୁଟାଇବା ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ର ପୁଟାଇ ଦେବା, ଦାନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ପାଇଁ ଦାନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ବିଦିତ କରାହୋଇଛି ।
(ଏକ୍ସକ୍ୟୁଟ୍, ୨୧:୨୩-୨୫ ଭେରି, ୨୪:୧୯-୨୧ ଦ୍ୱିଷୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭବିଷ୍ୟତାଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା ।

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରତିପାଦକ ଓ ସଂରକ୍ଷକ ଅଟେ; ସୂତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା (ତୁମ ପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କର; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆସିଅଛି, ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସେମାନଙ୍କର (ମନ୍ଦ) ଅଭିଳାଷକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ (ନିଜ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରେରିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ସକରଣ ଛୋଟ ବା ବଡ଼ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ କରିଥାନ୍ତ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ବିଆଯାଇଛି, ତତ୍ତ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ; ସୂତରାଂ ତୁମେମାନେ ସତକାର୍ଯ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ଠାରୁ ଆସୁଅ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କର, କାରଣ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜଣାଇଦେବ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ଜିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲ ।

୫୦. ଏବଂହେ ରସୁଲ ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ମାମାଂସା କର ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମ ପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ମନ୍ଦ) ଅଭିଳାଷକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସତର୍କ ରହ ଯେପରି ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାନର ପକାଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ବାଣୀଠାରୁ ତୁରଳ ଘେନି ନ ଯାଆନ୍ତି; ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଜାଣିନିଅ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେକ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଅଜ୍ଞାନର ଭଙ୍ଗକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୫୧. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବ ମାମାଂସାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ? ଜିନ୍ନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚମ ମାମାଂସାକାରୀ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَنَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَلْتُمْ فَأَسْبِقُوا إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَن آحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا يَنْبَغِي وَيُحْسِنُ مِنَ اللَّهِ ۖ حُكْمًا يَقْوَمُ يُوقِنُونَ ﴿٥٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିବ୍ୟବାସୀ ନିଃସୂତ ଖ୍ୟାତିକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ବ୍ୟକ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏକ ସ୍ୱୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ରୁ : ୮

୫୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜହ୍ନତା ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷୟାନମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; (କାରଣ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଗଣ୍ୟ) ହେବ; ଅଲ୍ଲୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୩. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରୋଗ ଅଛି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ଏହା କହି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଧାବମାନ ହୁଅନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର ଭୟ ହେଉଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି (ନ) ଆସିଯାଉ; ସୁତରାଂ ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲୀ ଶାନ୍ତ (ତୁମମାନଙ୍କର) ବିକ୍ରୟ (ସାମଗ୍ରୀ) ବା ନିଜ ସମାପ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ (ପ୍ରକଟିତ) କରିବେ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ଲଜିତ ହେବେ ।

୫୪. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ହୃଦ୍ ଶପଥ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛୁ;” ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା; ସୁତରାଂ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୫୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ନିଜ ଧର୍ମରୁ ପେରିଯିବ (ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲୀ (ତାହା ବଦଳରେ) ଶାନ୍ତ ଏପରି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କରୁଥିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ) ପ୍ରେମ କରୁଥିବେ; (ଏବଂ) ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ହେବେ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପଥରେ କେହାଦ କରିବେ ଏବଂ କୌଣସି ନିଦାକାରୀ ନିଦାକୁ ଭୟ କରିବେ ନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର କୃପା; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, (ଏହି କୃପା) ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَاتَّٰ ۖ مِنْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَٰرُ الْيَمِّ ۚ فَكَسَّ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٨﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ كَذَّابُوا ۖ إِنَّمَا نَهَمُّ أَنَّهُمْ لَعَنَهُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خٰسِرِينَ ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْزُّمَيْنِ ۚ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

୫୬. ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛାରୁହେ ନମାଜ ପାଠକରନ୍ତି, ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ତଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ଅଟନ୍ତି;

୫୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରହନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦଳ ହିଁ ବିଜୟ ହେବ ।

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رُكْعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

ଭୂ.୯.

୫୮. ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଖେଳ ମନ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ।

୫୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଢ଼ି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଡାକ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଉପହାସ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ଖେଳ ମନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଆମ ପ୍ରତି ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କର ନାହିଁ ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏଥିନିମନ୍ତେ (ଦୋଷାରୋପ କରୁଅଛ) ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟ ।”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أُولِيََاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مَوْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تُنْفِقُونَ مِمَّا آتَاكُمُ اللَّهُ وَمَا أُتْرِلَ
لِلنَّبَا وَمَا أُتْرِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ସଂ-୫୭ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତା ଛାପନ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ସେମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଅତରଣ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ତା'ର କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମ୍ପର୍କ ନ ରଖିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କରାଯିବା ଯଥନ କରିବାକୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ତ୍ୱବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

୨୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତା’ଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପସନ୍ଦ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିକଟତର; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅଭିଶାପ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେତେକଙ୍କୁ) ସେ ମାଙ୍କଡ଼ ଓ ଘୁଷୁରି (ସଦୃଶ) କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସଜ୍ଜନମାନ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ ପରିଣାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେମାନେ ସରଳ ମାର୍ଗରୁ ଅତି ମାଡ଼ରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَبَدَّ الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଅଥଚ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ସହ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ଓ ତାହା ସହ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କାଶନ୍ତି ।

وَإِذَا جَاءَهُمْ قَوْمٌ مِّنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَمِمَّا قَدْ حَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝

୨୩. ଏବଂ ତୁମ ଦେଖୁଅଛ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ପାପ, ସାମାଜିକ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ବସ୍ତୁର ଭକ୍ଷଣ (କାର୍ଯ୍ୟ)ରେ ଡ଼ଗ୍‌ପର ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅତି ନିକୁଷ୍ଟ ।

وَرَأَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَسْعَوْنَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

୨୪. ପ୍ରଭୁଭକ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୱାନମାନେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କଥା କହିବାକୁ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ବସ୍ତୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି? ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଅତି ନିକୁଷ୍ଟ ।

وَلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

୨୫. ଏବଂ ଇସ୍ରାଫୀଲ୍‌ମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହାତରେ ବନ୍ଦନ ପଡ଼ିଛି; (କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ) ସେମାନଙ୍କର ହାତକୁ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଇଛି ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଆଯିବ; (ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହୁଛନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ହାତ ପ୍ରଶସ୍ତ; ସେ ଯେପରି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି (ସେପରି) ବ୍ୟୟ କରିବ; ଏବଂ ତୁମ

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِغِيَا إِبْرَاهِيمَ قَالَ لَا بَلْ يَدُهُ مُبْسُوطَةٌ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଦ୍ଧି ମନେ କରୁଅଛ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବୁଦ୍ଧି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଯାହାକି ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. କୃପା ଓ ପ୍ରଭାବର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକଳ ଏକ ସାଧନ ଭାବରେ ତଥା କଣେ ଅପରାଧକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ସକଳ ଥିବା କ୍ଷମତା ଓ ଅଧିକାରର ଏକ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ‘ହାତ’ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସୁପ୍ରଶସ୍ତ-ଗୋଟିକରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀୟ ଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟତରେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଔଚିତ୍ୟ ସକଳେ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥାନ୍ତି ।

ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ସେ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇବେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୟାମତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ୍ରୁତା ଓ ପ୍ରେମଭାବ ସଂଚାରିତ କରିଅଛୁ; ଯେବେ ବି ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଗ୍ନି ପ୍ରକ୍ଳବିତ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ନିର୍ବାପିତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱଖଳାକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ, ଏବଂ ଧର୍ମଚାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରି ଦିଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସୁଖ-ସମ୍ପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତୁ ।

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୌରାତ ଓ ଭଣ୍ଡାଳକୁ ଓ ଯାହା (କିଛି) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଏବେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ନିଜ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳୁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ; (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟମପଦ୍ଧା ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

ରୁ : ୧୦

୬୮. ହେ ରସୁଲ ! ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ (ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ଏପରି) ନ କରିବ; ତେବେ (ଧରାଯିବ ଯେ) ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା (ଆଦେଶ) ପହଞ୍ଚାଇ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଅନୁମୋଦିତ) ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଦାପି (ସଫଳତାର) ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ ।

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا تَلَحَّوْا أَطْفَاءَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُبْغِي الْفَاسِدِينَ ٦٧

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ سَاهِينَ ٦٨

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ٦٩

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٦٨

୨୯. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଚୋରାଚ ଓ ଇଞ୍ଜିଲକୁ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ତୁମେମାନେ କୌଣସି (ଭରମ) ବିଷୟ ଉପରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ନିଶ୍ଚୟ ପରିବର୍ଷିତ କରିଦେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କର ନାହିଁ ।

୩୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଇହୁଦୀ ଏବଂ ସାବିଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, (ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ତ୍ରୀ ଦିବସ ଉପରେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି (ଅନ୍ତର ପାଇଁ) ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୧. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନେକ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ରସୁଲ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ) ଘୋରି ଆସିଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରାଗୀ ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲା ତେବେ, କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହିଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ।

୧. ଯେଉଁ ସବୁ ସନ୍ତାନ ଆଉଁସ ଦେଖାଇ ରାଥା ହରିବରେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛି ସେଥିରୁ ସନ୍ତାନ ହୁଏ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବା ଇହୁଦୀ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟା ତାହାକୁ ଆଉଁସର ଲୋକମାନେ ‘ସାବି’ କହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସ୍ରାଏଲ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା ତାକୁ ମନ୍ତ୍ରଣ ଲୋକମାନେ ‘ସାବି’ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରୁଥିଲେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯେ ହରତାନ ନାମକ ସାନ ସହିତ ସାବିମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ସେହି ସାନ ଉର୍ବ-ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ମାର୍ଗ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସିତ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଚାଲିଚଳଣ ଓ ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ଆଉଁସ ଦେଖିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଥିଲା ତେଣୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଆଦି ସମୁଦାୟର ଲୋକ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟାବିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ସନ୍ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ, ଚିନ୍ତା ଓ ଭୟରୁ ଦୂରୀକୃତ ରହିବା ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଲକ୍ଷଣ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇହୁଦୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ସାବିମାନେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ତାହା ଏହି ଆଦରର ଅର୍ଥ ରୁହେଁ । ‘ଇର’ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ବଚନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଇଥିବା ଯଥେଷ୍ଟ ରୁହେଁ । ଏମାନେ ସବୁ କେବଳ ବଚନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବା ବଞ୍ଚାଣତି । ଅନ୍ତର ଅଲୁଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଯେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ସମାଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାନ୍ତି । ଅଲୁଣ୍ଡଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲାଭକରି ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ ଭୟର ଶିକାର ହୁଏ ନାହିଁ କି ଅନ୍ତର ଦୋଷତ୍ୱ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୁଏ ନାହିଁ-ଏହା ହିତାହୀନ ସ୍ୱାଭାବିକ ଲକ୍ଷଣ । ସୁତରାଂ ‘ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଚିନ୍ତା ବା ସନ୍ଦେହ ଯାଏଳ କରିବ ସେ ହିଁ ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏବଂ’ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେପରି ସନ୍ଦେହ ମିଳିବ ନାହିଁ ସେ ନିଜକୁ ଯେତେ ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କୁହାଇ ଦେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲୁଣ୍ଡଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ରୁହେଁ ।

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا
وَإِلَّا نُجِيبَ لَكُمْ مِنْ دُونِ الَّذِي كَفَرْتُمْ بِهٖ
كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طُحْيَاً وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ
مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٢﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا طُغْيَاً جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ
فَرَضُوا كَذْبًا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٣٣﴾

୭୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ (ଏହାଦ୍ୱାରା) କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ହେବ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ଓ ବଧୂର ହୋଇଗଲେ; ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଜାଣିଶୁଣି ଅନ୍ଧ ଓ ବଧୂର ହୋଇ ରହିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَبُّوا وَصَلَّوْا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمَّوْا وَصَلَّوْا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَكْمُلُونَ ﴿٧٧﴾

୭୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି;” ଏବଂ ମସିହ କହିଥିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର;” ବାସ୍ତବରେ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ, ତେବେ, (ଜାଣିରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ପାଇଁ ବୈରୁଷକୁ ନିଷେଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତିନି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି ଯଦି ସେଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯଜ୍ଞଶାବାୟକ ଶାୟି ମିଳିବ ।

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَنِ يَقُولِهِ لَيُمَسِّنَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ ﴿٧٤﴾

୭୫. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିବେ ନାହିଁ ? ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ତ୍ରିତ୍ୱବାଦ (Doctrine of Trinity) ଧାରଣା ବିସାଦୀକୃତ । ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ତିନି ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯଥା- ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଅତ୍ମା । ତିନିହେଁ ଏକତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ ଓ ସବୁମତେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମାନ, ତିନିହେଁ ମିଳିତ ଭାବେ ଏକ ହେଲେ ହେଁ ତଥାପି ତିନି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ରହସ୍ୟାନ୍ୱିତ ଓ ଦୂର୍ବୋଧ୍ୟ ଚରୁ ।

୭୬. ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ କେବଳ ଜଣେ ରସୁଲ ଥିଲେ; ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ରସୁଲମାନେ ମେଧ୍ୟା ପ୍ରତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ମାତା ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ମହିଳା ଥିଲେ; ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଆହାର ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ; ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ସେମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ପୁଣି ଦେଖ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ କିପରି ବଦଳାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୭୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସେପରି ବସ୍ତୁକୁ ପୂଜା କରୁଅଛ ଯାହାର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି କ୍ଷତି ବା ଲାଭ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ?” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୭୮. ତୁମେ କୁହ, ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅପଥରେ ସାମାଲଂଘନ କର ନାହିଁ; ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ (ନିଜେ) ମଥୁରା ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସରକ ମାର୍ଗକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୧

୭୯. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦ ଓ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅଭିଶାପ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା କାରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ସାମାଲଂଘନ କରିଥିଲେ ।

مَا النَّسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُفٍّ لَّصِدِّيقَهُ كَانَا يَأْكُلِنَ الطَّعَامُ أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْنِي يُؤْفَكُونَ ⑥

قُلْ اتَّبِعُونِ مَنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦

قُلْ يَاهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ⑧

لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ⑨

୧. ଏହି ଆୟତ୍ ମାଗ୍ନୁସ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସମକ୍ଷିତ କରୁଛି, କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସଜ୍ଜନତା ମହନଦଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆଦିତ୍ୟ ହୋଇଥିବା ସବୁ ନବି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି (୩ : ୧୪୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ମାଗ୍ନୁସ ଯେ ଶୁଣୁ ନ ଥିଲେ ଏ ବିଷୟର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି କି ସେ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ (ମାର୍କ ୧୪: ୧୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ମାଗ୍ନୁସ ଶୁଣୁବତୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି : (କି) ସେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଧିକ ରୁଚନ୍ତି (ଖ) ସେ ନାରୀ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି (ଗ) ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ସୁଧା ଓ ଦୃଷ୍ଟା ଆଦି ସ୍ୱାଭାବିକ ନିୟମର ଅଧୀନ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରମାଣ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦୁରାଚାରୀ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ବାଟରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୮୦. ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଶୋଭନୀୟ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କେହି କାହାକୁ ବାରଣ କରୁ ନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ।

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

୮୧. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଦେଖିବ ସେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଜ ସକାଶେ ଯାହା କିଛି ସ୍ତେଷ୍ଟରେ ପୂର୍ବରୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ; ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ନତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିରେ ପଡ଼ି ରହିବେ ।

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا
فَعَلَمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

୮୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ (ଏହି) ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଅମାନୀକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٢﴾

୮୩. ତୁମେ ଇହ୍ୱାଦ ଓ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିଭାଗରେ ସବୁଠାରୁ ଚଳି ଚାଲୁ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପାଇବ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ ଓ ସାଧୁସନ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।”

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ قَوْمًا لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا تَصَدَّقُوا ذَلِكَ بَانَ مِنْهُمْ تَتَّبِعُونَ
وَرَهْبَانًا وَآنَهُمْ لَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٨٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅସନ୍ନତ୍ୱ, ଯାହା ମାନବ ନିଜ ହିତାଧିକାର ପାଇଁ ସଫଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଭାଗ-୭

୮୪. ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ଦେଖୁବ ଯେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରିଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରୁଛି; (ଏବଂ) ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; ପୁତରା” ଆମମାନଙ୍କ ନାମ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନିଅ ।”

୮୫. “ଏବଂ (ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି) ଆମମାନଙ୍କର ଏପରି କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ସତ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବୁ ଅଥଚ ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟନିଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ ।”

୮୬. ପୁତରା” ସେମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାର ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହି ସ୍ୱାଧୀନ; ଏବଂ ଏହା ପୁଣ୍ୟବାନ୍ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଦାନ ଅଟେ ।

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଭୁ: ୧୨

୮୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ! ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ବୈଧ କରିଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ (ବେସୁ) କୁ ଅବୈଧ ସାଧ୍ୟପ୍ର କର ନାହିଁ ଏବଂ ସାମାଲ'ଘନ କରନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ସାମାଲ'ଘନକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୮୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ଭକ୍ଷଣ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ।

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ وَمَنَعَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ نَطْعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَنَّا بِهِمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَمُوا كَيْدَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

୯୦. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବୃଥା ଶପଥ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ନାହିଁ; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମବିକ୍ରୟ ସହ ଶପଥ କରିଥିଲେ (ତାହାର ଉକ୍ତ ନିମନ୍ତେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ; ସୁତରାଂ ଏହାର ସ୍ବାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସକାଶେ ଦଣ୍ଡକଣ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ (ନିଜ) ପରିବାରରେ ଯେଉଁ ଅସୁସ୍ଥତାରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥିବ ତାହା ଖୁଆଇବ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଷାକ ଦେବ ବା ଜଣେ ଜ୍ଞାତବାସକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ନ ଥିବ ସେ ତିନିଦିନ ରୋଜା ରଖିବ; ତୁମମାନଙ୍କର ଶପଥ (ଭଙ୍ଗ) ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ସ୍ବାୟଶ୍ଚିତ୍ତ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶପଥକୁ ପାଳନ କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନସ୍ଥତିକୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି; ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୯୧. ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଛୁଆ, ସ୍ତ୍ରୀମା ଓ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଶର କେବଳ ସଜ୍ଜନ-ସ୍ବପୁର ଏକ ଦୃଷ୍ଟିତ କାର୍ଯ୍ୟ; ସୁତରାଂ ଏ ସବୁଠାରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷାକର; ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୯୨. ସଜ୍ଜନ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଛୁଆ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଶତ୍ରୁତା ଓ ଦୁଃଖ ସୂଚକ କରିବାପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଓ ନମାଜରୁ ବିରତ କରିବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରେ; ଅତଏବ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ?

୯୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଓ ସେହି ରସୁଲଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଏବଂ ସତର୍କ ରହ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହି ଚେତାବନୀ ସତ୍ତ୍ବେ) ଫେରିଯାଅ ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ କେବଳ ସ୍ବାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ଆମର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଦାୟିତ୍ବ ଆମ ରସୁଲଙ୍କର ଅଟେ ।

୯୪. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତର୍କ କରିଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ବାସ କରିବେ ଓ ସତର୍କ କରିବେ ଏବଂ ପୁନରାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଅଧିକ) ଭୟ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ବାସ କରିବେ, (ଏବଂ) ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଅଧିକତର) ଭୟ କରିବେ ଓ ହିତସାଧନ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା ଚିଛି ଖାଇବେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥେମ କରନ୍ତି ।

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِاللَّعْنَةِ الْإِيمَانُ وَلَكِنْ يُوْخَذُ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ كَفَّارَتَهُ أَطْعَامُ عَشْرَةِ مَكِيلٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارُهُ إِيْمَانُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا إِيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْآصَابُ وَالْأَزْوَاجُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٢﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّا عَلَى رُسُلِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٩٣﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾

ଭୂ: ୧୩

୯୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ (ନେତ୍ରଣ) ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ (ଏପରି) ଶିକାର ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଓ ବର୍ଦ୍ଧା ପହଞ୍ଚିପାରିବ ତାହା ତୁମର ପରାମ୍ପରା କରିବେ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏକାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ କରିଦେବେ; ଅତଏବ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଆଦେଶ (ଶୁଣିବ) ପରେ ସାମାଜିକ ଧନ କରିବ ତାହା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି ।

୯୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ହେଉ ଅବସରରେ ଏହାରାମ ବାଣିଧିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶିକାର କର ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଏହାକୁ ବଧ କରିବ ତେବେ ଯେଉଁ ଚତୁଷ୍ପଦ (ସ୍ରାଣ) କୁ ସେ ବଧ କରିଥାଏ ତାହାର ବିନିମୟରେ ସେହି ସ୍ରାଣର ସମସ୍ତ ଦେବାକୁ ହେବ; ଏ ବିଷୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବେ; ଏବଂ ତାହାକୁ କା'ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁର୍ବାନି ଭାବେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନ ଥାଏ ସାମାଜିକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପୂରଣ କେତେକ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାକୁ ହେବ ବା ତାହାର ସମାନ ପରିମାଣ ଭୋଗ ଉତ୍ତର ଯତ୍ନରା ସେ ଦୋଷୀ ନିଜ କୃତକର୍ମର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ; ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ବିଚିତ୍ରାଢ଼ି ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁନର୍ବାର (ଏପରି) କରିବ ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ପରାକ୍ରମୀ ଓ (କୃତକର୍ମର) ଶାସ୍ତ୍ରଦାତା ।

୯୭. ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କର ଉପକାର ପାଇଁ ସାମୁଦ୍ରିକ ଶିକାର କରିବା ଓ ତାହାକୁ ଖାଇବା ବୈଧ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନେ ଏହାରାମ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳ ଭାଗର ଶିକାର କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର ଯାହାଙ୍କ ସମାପକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْلُغُوا إِلَى الْغَيْبِ مِنَ الصَّيْدِ
تِلْكَ آيَاتُكُمْ وَرِمَا حَكُمَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدِّيًا فَجَزَاءٌ مِّمَّا قَتَلَ مِنْ
الْغَيْبِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا بِلَاغٍ لِلْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ لِمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَسْكِينًا أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْ سَلْفٍ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلْغَنَاءِ وَخُزْمٌ عَلَيْهِمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا
وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

୯. ନଦୀ, ଝରଣା, ପୋଖରୀ, ଗାଢ଼ିଆ, ହ୍ରଦ ଆଦି ଜଳଭାଗ 'ସମୁଦ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଅଛି ।

୯୮. ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କାବା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନ ତଥା ପବିତ୍ର ମାସ ସମୂହ, କୁର୍ବାନି ଓ ଯେଉଁ ରେହର୍ଗାଥ ପଶୁ ମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଫିଟା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ) ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ମାଧ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି; ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୯୯. ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଦେବାରେ (ମଧ୍ୟ) କଠୋର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ମଧ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ।

୧୦୦. ରହୁଲଙ୍କର (ଦାୟିତ୍ୱ) କେବଳ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କର ଓ ଯାହା ଗୋପନ ରଖ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତାହାକୁ (ଭଲରୂପେ) ଜାଣନ୍ତି ।

୧୦୧. ତୁମେ କୁହ, “ଅପବିତ୍ର (ବେସୁ) ର ସ୍ୱାର୍ଥ୍ୟ ତୁମକୁ ଯେତେ ପସନ୍ଦ ହେଲେ ହେଁ ପବିତ୍ର ଓ ଅପବିତ୍ର (ବେସୁ) ସମାନ ତୁହେଁ; ସୁତରାଂ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବ ।

ରୁ: ୧୪

୧୦୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେ ବିଷୟମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନାହିଁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅସାଧିକର ହେବ; ଏବଂ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ ତେବେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକେ (ଜାଣିଶୁଣି ଅନୁଗ୍ରହ-ପୂର୍ବକ) ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସହିଷ୍ଣୁ ।

୧୦୩. ଅବଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହିପରି ବିଷୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ପାଇବାର ପରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅବ୍ୟା କଲେ ।

جَعَلَ اللَّهُ الْكَفَّةَ أَيْبَتَ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَ الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَ الْهَدْيَ وَ الْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَ أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَ الطَّيِّبُ وَ لَوْ كُفِّرَتْ كَثَرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُوا وَ إِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ تَبَدَّدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَ اللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كُوفِينَ ﴿١٠٣﴾

୯. ଯଦି ଚୋର୍ଥ ଯାହାଠାରେ କର୍ତ୍ତା ମୁସଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଗତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ କୃପା କରି ରହିଥିବ । ଲୋକମାନେ କିଛି କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ମକ୍କାକୁ ଚାରିପାହା କରୁଥିବାବେଳେ କେବଳ ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଏତଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ଉପକୃତ ହୁଏ ।

ଏହି ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘କୟା’ ଶବ୍ଦ ଏପରି ଶିକ୍ଷାକୁ ଦିଆଯାଏ ଯାହା କେବେ ଉପ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୧୦୪. ଅଲ୍ଲାଃ (ପରମ୍ପରାକୁ) 'ବହିରା' ବା 'ସାଲବା' ବା 'ଓସିଲା' ବା 'ହାମା' (କରିବା) ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି: ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିର୍ବୋଧ ଅଟନ୍ତି ।

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَا كُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبُ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

୧୦୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ନିକଟରୁ ଏବଂ ଉତ୍ତୁଲ୍ଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ରହିଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ତାହାହିଁ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ," ତେବେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଥିବା ଓ ସରପଥ କାଣି ନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବେ) ?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ كُنْزُوا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

୧୦୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଦାୟା; ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସରପଥଗାମୀ ହେବ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କେହି ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ପୁତରା* ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଦେବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ
ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَارٍ كُتِبَ عَلَيْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

୧. 'ବହିରା' ଅର୍ଥ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ ଯାହାର କାନ ଫୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଉପକାମ ଧର୍ମର ଆବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓଡ଼ ଦଶଟି ଛୁଆ ସାଥେ କରିବା ପରେ ଆଉ ଦେଶରେ ସେହି ଓଡ଼ର କାନ ଫୋଡ଼ି ତାକୁ ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେହି ଓଡ଼କୁ ଆରୋହଣ ବା ଭାର ବହନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପଯୋଗ କରାଯାଉ ନ ଥିଲା ।

୨. 'ସାଲବା' ଅର୍ଥ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ ଯାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱାଳୀନ ଥିବା ଅନୁସାରେ ଚାରଣ ଭୂମିରେ ମୁକ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ । ତା'ପାଇଁ ଜଳଘାଟ ବା ଚାରଣଭୂମି ନିଷିଦ୍ଧ ଛୁଡ଼େ । ଅବଶ୍ୟ ପାଣି ଛୁଆ ଜନ୍ମ କଲା ପରେ ତାକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

୩. 'ଓସିଲା' ଏକ ସ୍ଥାଳୀନ ଆରବୀୟ ଥିବା ଅନୁସାରେ କୌଣସି ଛେଳି ଏକ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଛୁଆ—ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅଣ୍ଡିରା—ସାଥେ ଜଳେ ଚଳୁଥିବାରୁ ଗୋଟିକୁ ଜବେହ କରାଯାଉ ନ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଗୋଟିକୁ ଜବେହ କଲେ ଅନ୍ୟଟିକୁ ବନ୍ଧ ହୋଇପାରେ ।

୪. 'ହାମା'-ସରୋଟି ଛୁଆର ଜନକ । ଏହାକୁ ଆରୋହଣ ବା ଭାରବହନ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଚାରଣ ଭୂମି ବା ଜଳଘାଟ ମନା ନାହିଁ ।

୧୦୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ନିକଟତର ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଓସିୟତ୍ କରିବା ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ର ପ୍ରକୃତି) ଏପରି ହେବା ଉଚିତ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି; କିମ୍ବା ତୁମମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦି ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ-କନିତ ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଏବଂ ତୁମ (ମୁସଲମାନ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାକ୍ଷୀ ନ ମିଳନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି; ନମାଜ ପାଠ ଉତ୍ତାରୁ ତୁମମାନେ ସେ ଦୁଇଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ) ଅଟକାଇ ରଖି; ଯଦି (ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ତେବେ ସେ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ (ଆମେମାନେ ଯାହା ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ) ସେ ଆମମାନଙ୍କର ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥାଉ ପଛେ ଏଥିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବର) ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥ ନାହିଁ କି ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାକ୍ଷ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ କଥନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ)କୁ ଗୋପନ ରଖୁଛୁ ନାହିଁ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପାପୀ ହେବୁ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا أَحْضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرُونَ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ خَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ يُقْسِمُ بِاللَّهِ إِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا نُشْتَرِي بِهِ نَمَسًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُنُمْ شُهَادَةً لِلَّهِ إِنَّا إِذَا لَسْنَا مِنَ الْإِيمَانِ ۝

୧୦୮. ତାପରେ ଯଦି ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଯେ ସେ ଦୁହେଁ ସେହି ପାପରେ ଭାଗୀ ହୋଇଛନ୍ତି ତେବେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୟାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ହକ୍ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ସେମାନେ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆମେମାନେ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବର) କୌଣସି ସାମାଜିକ କ୍ଷତି କରି ନାହିଁ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରିଥାଉ ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେବୁ” ।

فَإِنْ عُسِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومِينَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ يُقْسِمُ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَسْنَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝

୧୦୯. ଅତଏବ ଏହି ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅଧିକ ସମ୍ଭବତର ହେବ ଯେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମୋକ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନେ) ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବା ସେମାନେ ଭୟ କରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଶପଥ ପରେ (ସେମାନଙ୍କ ଶପଥକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅନ୍ୟ

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَحْتَفِظُوا أَنْ تَرَدَّ إِلَيْكُمْ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمِعُوا

ଶପଥମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପାଳନ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

ଭୂ: ୧୫

୧୧୦. (ସେହିଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ଚୟନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା ?” ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କର ସ୍ୱକୃତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଅତୀତ ବିଷୟରେ (ସ୍ୱକୃତ) ଜ୍ଞାନ (କେବଳ) ତୁମର ଅଛି ।”

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَسْقُونَ مَاذَا أُجِنْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا بِإِذَاكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٦﴾

୧୧୧. ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, “ହେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସା ! ତୁମପ୍ରତି ଓ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ କରିଥିବା କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର; (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେତେ ବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ; ତୁମେ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଓ ପ୍ରୋତାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଥିଲ; ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ, ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ତଥା ଚୋରାତ୍ ଓ ଇଂଜିଲ ଶିଖାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଓଦା ମାଟିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପକ୍ଷୀ ପୃଷ୍ଠି କରିବା ସଦୃଶ ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲ, ତତ୍‌ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫୁଲ ଦେଉଥିଲ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଆମ ଆଦେଶକ୍ରମେ ଉଡିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ; ଏବଂ ଆମର ଆଦେଶକ୍ରମେ ତୁମେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷରୋଗୀମାନଙ୍କୁ (ରୋଗ) ମୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ ଆଦେଶକ୍ରମେ ତୁମେ ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି) କୁ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ إِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ

୧୦. ଏଠାରେ ‘ଓଦା ମାଟି’ର ଅର୍ଥ ସରଳ ସ୍ୱକୃତିର ଲୋକ । ଯାହାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ୱଭାବ ବଚରେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷୀସ୍ୱଭାବ-ସୁଦୃଢ଼ ବିନମ୍ର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । (ମା : ୫୦ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

୧୧. (ମା : ୫୦ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

ଉତ୍ତର କରୁଥିଲେ: ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁଷ୍କ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲୁ ସେବେ କି ସେମାନେ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରିଥିଲୁ:” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ତ ଶୁଷ୍କ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।”

୧୧୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଆମେ (ଇସ୍ରା'ଇଲ) ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ଆମଠାରେ ଏବଂ ଆମର ରତ୍ନଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କର”; ସେମାନେ (ଏହି ଓହ୍ଲିର ସ୍ତରଧାରରେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ ଏବଂ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ରହ ଯେ ଆମେମାନେ ଆକାଂକ୍ଷାକରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ) ଅଛୁ ।”

୧୧୩. (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଅନୁଚରମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ-ନଦୀର ଇସା! କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କ ସକଳଣ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଳି ସେରଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତୁମପାଇଁ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଛି?” ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଇସା - ମସିହ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସ୍ୱକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ।”

୧୧୪. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଚରମାନେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମେମାନେ ସେଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଳିରୁ) ଖାଇବୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ହୃଦ୍ୱ ହେବ (ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ) ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ସତ୍ୟ କହିଅଛ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବୁ ।”

يَا ذِي الْقُرْبَىٰ وَادِّكَفْتُ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِن هَٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٣﴾

وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ امْنُوا بِِي وَرَسُولِي
قَالُوا أَمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٤﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ سَتَبَحُّ
رَبَّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُوا
اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا نَأْكُلُ مِنْهَا وَنَطْمِئِنُّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمُ
بِهِ أَنْ قَدْ صَدَّقْنَا وَكُنُوا عَلَىٰهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٦﴾

୯. ଯାହୁ ମୁତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ କରୁଥିବା ଘନାବଦେ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଯେଉଁ ମତ ପ୍ରୋତ୍ତର କରନ୍ତି ତାହାକୁ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛି । କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜୀବିତ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । (୧: ୨: ୫୭, ୪୪: ୨, ୫୭: ୨୧ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ମୁତକୁ ଜୀବିତ କରାଇବା କର୍ମ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । (୮: ୨୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ହିଁ ଅବିଚଳ, ଶାଶ୍ୱତ ଓ ନିରାପତ୍ତି ।

କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ମତବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୁପ୍ତତା ଯାହାକୁ ଗୁପ୍ତ କରି କରାଇ ତାହା ଯାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ କୁଣ୍ଡଳରେ ଚଳା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଉପାଦେୟ ଯୁକ୍ତି । ଯଦି ସ୍ୱକୃତରେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ କଥା ସତ, କାରଣ ସେମାନେ କୁଣ୍ଡଳରେ ଯେ କୁଣ୍ଡଳିତ ହୋଇ ଯାହୁ ସାକ୍ଷ୍ୟଦାନ କରିଛନ୍ତି । ନେବତ ଯାହାଙ୍କ ପରକ୍ଷରେ କାହିଁ ଏପରି ଭାଷା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ବୋଲି କେତେକ ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ତା'ର ଉତ୍ତର-ହେଉଛି-ଯାହୁ ଉପମା ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଅଛି (ମୋହର-ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ବିଷୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେପରି ଭବିଷ୍ୟରେ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମୁତାବକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୧୫. ଏଥି ଉତ୍ତର ମିଶ୍ରମାନଙ୍କର ଇସା କହିଲେ,
 “ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଆମମାନଙ୍କ
 ପାଇଁ ଆକାଶରୁ ଏକ ଖାଦ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଳି ସେରଣ କର ଯାହାକି
 ଆମ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ଥାପନ ଭାଗ ପାଇଁ ଓ
 ଶେଷଭାଗ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ମହୋତ୍ସବ ହେବ, ଏବଂ ତୁମଠାରୁ
 ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ (ନିଜ ପାଖରୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ
 ଜୀବିକା ସ୍ଥାନ କର, ଏବଂ ଜୀବିକା ସ୍ଥାନକାରୀମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବିକା ସ୍ଥାନକାରୀ ।”

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
 مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
 مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٥﴾

୧୧୬. ଅଲ୍ଲାଃ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ଏପରି (ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଳି) ନିଶ୍ଚୟ ସେରଣ କରିବୁ, ସୁତରାଂ
 ଏହା (ସେରିତ ହେବା) ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି
 ଅଳ୍ପତଃ ହେବ ତେବେ, ତାହାକୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଏକ
 ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ଯେ ସେପରି ଶାସ୍ତି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେବୁ
 ନାହିଁ ।”

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَنَنْكَرُ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
 وَإِنِّي أَعَذُّبُ عَذَابًا لَا أَعَذُّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

୧. ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆଦ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚିଲିକ ଦେଶରେ ଭାଙ୍ଗୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ।
 ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ କାଳରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେବକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆଧିପତ୍ୟକୁ ନିଷେଷ କରିଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି ଯେତେବେଳେ
 କୋରାଳ ବର୍ଷିତ ଭବିଷ୍ୟତ ବାକ୍ସା ପତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ସେବେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏପରି ଅତିରକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି କି
 ଆକାଶରେ ଦେବଦୂତ ଜିଗ୍ରାହଲ ସୁସ୍ଥାବୁ ଭୋଜନ ସ୍ୱସ୍ତ କରାଇ, ତାହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଦୂତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଲଦି ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୋହି ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶାସକମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଏହି
 ବିଷୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ
 ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ । (ମା:୫୭ ଦୁହାବ) । ଅତଏବ ଏହି ବିଷୟ ଯାହୁଦର ତତ୍କାଳୀନ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନ ଥିଲା । ବରଂ ସାମୁଦ୍ରିକ
 ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ଯାହୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକକ୍ଷରବଦ ଶିଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । (ଫଥ୍ ୪ : ୧୦ ଓ ଗୁଲ୍ ୪ : ୮
 ଦୁହାବ) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ
 ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅସାଦର ଓ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭବିଷ୍ୟବାକ୍ସା
 ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୃତ୍ୟୁବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସ୍ୱରୂପ ପରିମାଣରେ
 ଭୋଜନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ସତ୍ୟେ ଅବ୍ୟସ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କଠୋର ଶାସ୍ତି
 ଦେବେ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଦୁଇଗୋଟି ମୂର ସମକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟବାକ୍ସା ଅଛି । ଅତଏବ
 ଯାହୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ସମ୍ମୁଖ ନୁହନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି, କାରଣ ଉକ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନେ
 ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ କରି ନ ଥିଲେ ।

ଭୂ: ୧୭

୧୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, "ହେ ମରିୟମନନ୍ଦନ ଇସା ! କ'ଣ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲ, "ଆମକୁ ଓ ଆମର ମାତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦେବ ଉପାସ୍ୟ ଶିର କର ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଆମ ପକ୍ଷରେ ଶୋଭନାୟ ନ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତାହା କହୁଛୁ ଯାହା (କହିବାପର) ଅଧିକାର ଆମର ନ ଥିଲା; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏପରି କହିଥିବୁ ତେବେ ତୁମକୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜଣାଥୁବ, ଆମ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ତୁମେ ଜାଣ, ଏବଂ ତୁମ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଉଚ୍ଚମ ରୂପେ ଜାଣ ।

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأَهْلِي الْهَيْئِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١١٧

୧୧୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ତାହା କହିଥିଲୁ ଯାହାର ଆଦେଶ ତୁମେ ଆମକୁ ଦେଇଥିଲ; ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଯିଏ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆମର ପ୍ରାଣନାଶ କଲ (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ଥିଲ; (ଆମେ ନ ଥିଲୁ) ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟର ଚକ୍ରାବଧାରକ ।

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ عِبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ١١٨

୧. ଆରବୀ 'କା'ଲା' ଶବ୍ଦ ଅତୀତ କାଳରୁ ପ୍ରଚାରରେ ମଧ୍ୟ ଏଠାର ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟାପକ ଦିନ ଏପରି କହିବେ କାରଣ ଯାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ବହୁକାଳ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଯାହା ଓ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପାସ୍ୟ ଶିର କରିଥିଲେ ।

୨. ଯାହା ବହୁଦୂରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ପଥଚ୍ୟୁତ ହୋଇଯିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଘିରନ୍ତର ଅନୁସରଣ କଲେ ତାହା ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମିଳୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଇସ୍ତର ସଦୃଶ ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ଯାହା ନିଜର ସେହି ଅନ୍ତରା ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ସେ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଆୟତରେ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଓ ଯାହା ଆଉ ଅନ୍ତର ସଂସାରକୁ ନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସମାପ୍ତ ରହିଅଛି । ଯଦି ସେ ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ପ୍ରତିବାର ଥାଆନ୍ତା ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିବା ଅସଦ୍‌ମାର୍ଗକୁ ସେ ଗ୍ରହଣରେ ଦେଖିବାର ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ କୃତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜ ଅନ୍ତରା ସମାପ୍ତ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ । ତେଣୁ ଯଦି ସେ ଅନ୍ତରା ସମାପ୍ତ କରିବେ, ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମିଥ୍ୟା କଥନ ହେବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯାହାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତପର ବିଷୟରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାପ୍ତ ମିଳୁଛି !

୧୧୯. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମର ଭାତ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (୩) ତରୁଣ ।

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ وَإِنَّهُمْ غَادِكُمْ وَإِنْ تُغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

୧୨୦. ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ଏହି ଦିନ ସତ୍ୟବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିରକାଳ ରହିବେ;” ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଷ୍ଟ ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଷ୍ଟ ରହିବେ, ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ।

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

୧୨୧. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ, ଏବଂ ତଳୁଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

ଅଲ-ଅନଆମ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ପରେ ମକ୍କା ଓ ମଦିନାରେ ପଢ଼ାଯାଇଥିବା ୧୭୭ଶ ଅୟତ ଓ ୨୦ଟି ସ୍ତବ୍ଧ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାକାର (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ)।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତ ସ୍ରଷ୍ଟାବଳୀର ସୋପାନ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଜ୍ୟୋତିକୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ସେହିତ ଅନ୍ୟକୁ) ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ।

الْحَدُّ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ②

୩. ସେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓଦା ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ଜୀବନକାଳ ପାଇଁ) ଏକ ଅବଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅବଧି ମଧ୍ୟ (ସଂସାର ପାଇଁ) ନିରୂପିତ ହୋଇ ରହିଛି ଯାହା ବିଷୟରେ କେବଳ ସେ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି; ତଥାପି ତୁମେ ସନ୍ଦେହ କରୁଅଛ ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَهُ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ مُنْرُونَ ③

୪. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ରଜ୍ଜାତ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନେ ଅର୍ଜନ କରୁଅଛ, ସେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ④

୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେହେଲେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَاُفٍّ عَنْهُمْ ⑤
مُعْرِضِينَ ⑥

୧. ସ୍ଥାନ ଅବଧି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନକାଳକୁ ଓ ଦୃଶ୍ୟ ଅବଧି ପୃଥିବୀର ଜୀବନକାଳକୁ ବୁଝାଉଛି ।

୬. ପୃଥ୍ବୀ* ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବେ ଏହାର ପରିଣାମ ଏପରି ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ଘଟିବାର ସମାନ୍ତର ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ ।

୭. ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ମାନବ ଜାତିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେତେ ଶକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିନାହୁଁ: ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଜସ୍ର ବୃଷ୍ଟିପାତ କରୁଥିବା ମେଘମାଳା ପ୍ରସରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତହିଁରୁ ଏପରି ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା; ତତପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୮. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ କାଗଜ ଉପରେ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ସ୍ମରଣରେ ସ୍ମରଣ କରି ପାରିବେ ତେବେ ବି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତେ ଯେ ଏହା ତ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପତ୍ରାବଳୀ ।

୯. ଏବଂ (ବିରୋଧୀମାନେ) କହୁଛନ୍ତି: “ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କାହିଁକି କୌଣସି ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ?” ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା (ଏବଂ) ତା’ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅବସର ଦିଆଯାଇ ନ ଥା’ନ୍ତା ।

୧୦. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ) ଯଦି ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କୁ) ଦେବଦୂତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଥାନ୍ତାନ୍ତୁ, ତେବେ ବି ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ମାନବ ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସନ୍ଦେହରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଡିଛନ୍ତି ।

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ سَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَاؤُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ①

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَيْنِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ②

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَسَوْهُ بِإِذْيَةٍ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ③

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفِئَتْ
الْأَمْثَلُ مَا لَا يُنْظَرُونَ ④

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉପହାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତ୍ର ଶକ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସକଳେ ଯେତେ କୌଣସି ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ ତେବେ ସେ ଭୟଙ୍କର ସମାନ୍ତର ନେଇ ଆସିଥା’ନ୍ତି ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଉପହାସ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରାମରେ ଯେଉଁମାନେ ଉପହାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତି ପରିବେଷଣ କଲା ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ।

ରୁ: ୨

୧୨. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କର, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଦେଖ ଯେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ କ’ଣ ହୁଏ ?”

୧୩. (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ କାହାର ? (ଏହାର ଭରଣ ସେମାନେ ବା କ’ଣ ଦେବେ, ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ୍”, ସେ ନିଜ ଉପରେ କଲ୍ଲୁଶାକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କର୍ଯ୍ୟାମତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥିବେ; ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୪. ଯାହା କିଛି ରାତ୍ରି (ର ଅନ୍ଧକାର) ରେ ଅଛି ଓ ଦିବସ (ର ଆଲୋକ)ରେ ବିଦ୍ୟମାନ ତାହା ତାହାଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା(ଓ)ସର୍ବଶକ୍ତ ।

୧୫. (ତୁମେ) କୁହ, “କ’ଣ ମୁଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ବନ୍ଧୁରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବି ?” ଯଦିତ ସେ (ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ) ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ତାହାକୁ କେହି ଖାଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ; (ତୁମେ) କୁହ, “ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ଆମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ହେବୁ, ଏବଂ ଏହା (ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଅଛି) ଯେ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୬. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ ହେବି ତେବେ ମୁଁ ଏକ ଦିବସର ମହାନ୍ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଛି ।”

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑩

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ⑪

قُلْ لَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قُلُوبُ الْكَافِرِينَ ⑫
فَنَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لَا يَجْعَلُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑬

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْإِيلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑭

قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذَ وَلِيًّا فَاظِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑮

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑯

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନୁତ ଶାସ୍ତି ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହାର ଆଶମନ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଧୂସ ହୋଇଗଲେ ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ କର ନିଜର କୁର୍ମା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୭. ସେଦିନ ଯାହା ନିକଟରୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି) କୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଅଛି (କାଣ ଯେ) ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଏହା ଏକ ମହାନ ସମ୍ପାଦନା ।

୧୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଦୂର କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମକୁ କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ ସନ୍ତାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୧୯. ଏବଂ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ନିରାକୃଷ୍ଣ ସମତା ଅଛି; ଏବଂ ସେ ତରୁଣ (ଓ) ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ ।

୨୦. ତୁମେ କୁହ, “କାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ଭୁଲୁଥିବୁ?” ପୁନଶ୍ଚ (ନିଜେ ଉତ୍ତର ଦେଇ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ, ସେ ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ (ଏହି ପବିତ୍ର) କୋରାନ ‘ଓହ’ (ମାଧ୍ୟମ) ରେ ଆସିଅଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପହଞ୍ଚେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ସତର୍କ କରାଇବୁ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି?” (ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ନିଜ ଆତ୍ମା କୁହ, (ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଅ, ମାତ୍ର) “ଆମେ ତ ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ନହୁଁ;” (ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “କେବଳ ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ (ତାହାଙ୍କ ସହିତ) ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ସେଥିପାଇଁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଧ କରୁଅଛୁ ।”

୨୧. ଯେଉଁମାନେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଜୀବନକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمٍ فَقَدْ رَجِمَهُ ۖ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْبَاسِ ۝

وَأِنْ يَنْتَسِبْكَ اللَّهُ بِخَيْرٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَنْتَسِبْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةٍ ۚ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ
وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَنتَشْهَدُونَ ۚ إِنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَهُ
أُخْرَىٰ ۚ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَوَاحِدٌ ۚ
إِنِّي بَرِيءٌ ۚ وَمِمَّا تَشْكُرُونَ ۝

الَّذِينَ اتَّيَبَهُمُ الْكِتَابُ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

୧. ଏପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଯେତେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେ କାହିଁକି ଭୁଲର ଦୃଢ଼ବିଧାନ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି—ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ତଥା ପୁଣ୍ୟଦର୍ଶୀ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ଦେଖୁ ସେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତମ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ତାପ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରନ୍ତି । ଅଧିକତ୍ର ସେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା କଥା ତାଙ୍କୁ ଜଣା । ତେଣୁ ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟକୁ ଧ୍ୟାନ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ଆଗାମୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରିବେ ।

୨. ଏହା (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ରୁ: ୩

୨୨. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କଦାପି ସଫଳ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବୁ, ତତ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, "ତୁମମାନଙ୍କର (ନିରୂପିତ) ସେ ସମକକ୍ଷ ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ (ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି) କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ?"

୨୪. ତତ୍ପରେ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ କେବଳ କହିବେ ଯେ "ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଶ, ଆମେମାନେ ମୁସରିକ ନ ଥିଲୁ ।"

୨୫. ଦେଖ, (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ସେମାନେ ନିଜ ସମକ୍ଷରେ କିପରି ମିଥ୍ୟା କହିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ (କଥା) ପ୍ରତି କର୍ଷଯାତ କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆବରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ବଧୂରତା (ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ); ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ତୁମ ସହିତ କଳହ କରନ୍ତି; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) କେବଳ ପୁରାତନ କାଳର କାହାଣୀ ।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبَبًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ نَاكَرُوا يَفْكُرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا لَا يُؤْمِنُوهَا بِهَا خَتَمَ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

* ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ମାନବ ନିଜ ହୃଦୟ ଯୋଗୁଁ ଶାନ୍ତି ଉଭୟାଏ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ବିଶ୍ୱାସ ସାପନ କରିବାକୁ ବହୁତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

* ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପ୍ରାଚୀନ ଘଟଣାମାନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବଶୀ ଆକାରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଘଟଣା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଘଟିଅଛି ।

୨୭. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଏଥିରୁ ବାହାରି
କରନ୍ତି, ଏବଂ (ନିଜେ ମଧ୍ୟ) ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି, ଏବଂ
ସେମାନେ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ
ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ କହିବେ, "ଆହା, ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା
ଅବସ୍ଥାରେ ପୁନଶ୍ଚ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଆନ୍ତା କି ! ଏବଂ
ଆମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କଦାପି ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିବୁ ନାହିଁ" (ତେବେ
ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟାତା ବାସ୍ତବତା ଜଣାପଡ଼ନ୍ତୁ) ।

୨୯. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ପୂର୍ବରୁ) ଯାହା ଗୋପନ
କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଯାଇଅଛି, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯା'ନ୍ତା,
ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବାହାରି କରାଯାଇଥିଲା
ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଡାହାଣ କରିବେ, ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ
(ନିଜର ଏହି ଦାବିରେ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ସେମାନେ କହିନ୍ତି, "ଆମମାନଙ୍କର (ଏହି)
ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ଜୀବନ) ନାହିଁ; ଏବଂ
ଆମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ଥାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୩୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ
ଦେଖିପାରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ)
କହିବେ, "କଣ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନଶ୍ଚୁତ୍ଥାନ) ସତ୍ୟ ବୁଝେ ?"
ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିବେ, "ହଁ, ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ରାଣି (ନିଶ୍ଚିତ ଯ ଏହା ସତ୍ୟ)"; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିବେ,
"ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦ କର ।"

୩୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ (ବିଷୟ) କୁ
ମିଥ୍ୟା ମନେ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏପରିକି
ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହଠାତ୍
ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, "ହାୟ
ଆମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଆମେମାନେ ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ
ଅବହେଳା କରିଥିବା ହେତୁ" ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ
ନିଜ ଭାର ନିଜ ପୃଷ୍ଠରେ ବହନ କରିଥିବେ; ଶୁଣ !
ସେମାନେ ଯେଉଁ ଭାର ବହନ କରିବେ, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ
ହେବ ।

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقِّقُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
لَا نَكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّو
ا لَكَادُوا لِمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا غُفِرَ لَنَا مِنْ قَبْلُ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقِّقُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ كَذَّبَتْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَطَرْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَجْعَلُونَ أَوْدَانَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا
يَزُرُّونَ ﴿٣١﴾

୩୩. ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ, ଜ୍ଞାତ କୌତୁକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରଲୋକରେ ଆବାସ ବାସ୍ତବିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର; ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ !

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّ الَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଅବଶ୍ୟ ଆମେ କାଣ୍ଡୁଅଛୁ ଏବଂ ଏହାହିଁ ସତ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଖୁସ୍ତୁତ କରାଉଛି, କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେ ମିଥ୍ୟାରେ ଯ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁହେଁ ବରଂ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ (କାଣ୍ଡିଶୁଣି) ଅପ୍ରାକାର କରୁଛନ୍ତି ।

فَذَنَعْمُ إِنَّهُ لَيَجْزِيكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْتُمُونَكَ وَكَانَ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْعَدُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାରେ ଯ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରେ ଯ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ନ ପହଞ୍ଚିବ। ଯାଏ ସେମାନେ ଚୈତ୍ତ୍ୱ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ରସୁଲମାନଙ୍କର କେତେକ ସମାଗୁର ବାସ୍ତବିକ ଆସିଅଛି ।

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ବିମୁଖତା ତୁମ ପକ୍ଷରେ କଷ୍ଟଦାୟକ ହୁଏ, ତେବେ ଯଦି ତୁମେ ଭୃଗୁର୍ତ୍ତରେ ଏକ ସୁତଙ୍ଗ ବା ଆକାଶକୁ ଏକ ସିଦ୍ଧି ସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିପାର (ତାହା ହେଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେପରି କର) ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ ପଥରେ ଏକତ୍ରିତ କରନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଅସ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି କେବଳ ସେମାନେ ହିଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତର କରିବେ, ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପେରାଇ ନିଆଯିବ ।

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ନିଶ୍ଚୟ ସକ୍ଷମ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଏହା) କାଣ୍ଡି ନାହିଁ ।

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବୋଧହୀନତା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଖୁସ୍ତୁତ ହେଉଅଛ । ବସ୍ତୁତଃ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ଚିନ୍ତି ନୁହଁ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ପଥକୁ ବହୁତ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ମୃତ’ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇ ଥିବା ଏହି ଆୟତକୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଅଛି ।

୩୯. ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବିଚରଣକାରୀ (ପଶୁ) ତଥା ନିଜ ଭୁଲ ପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ଉଡୁଥିବା ପକ୍ଷୀଙ୍କର ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସବୁଗୁଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛି; ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ କୌଣସି ବିଷୟର ଅଭାବ ରଖି ନାହିଁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରେପ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମୃକ ଓ ବଧୂର ଅଟନ୍ତି; (ତଥା) ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇବେ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ସରଳ ପଥରେ ପରିଗୁଣିତ କରିବେ ।

୪୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଉପନୀତ ହେବ ବା ତୁମ ନିକଟରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାନ୍ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ଡାକିବ ?”

୪୨. ନା, ବରଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକିବ, ଏବଂ ଯାହା (କଷ୍ଟର ଦୂରାନ୍ତରଣ) ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଡାକ, ସେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟସ୍ତ ହୃଦ କରିଦେବେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ) ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଭୁଲିଯିବ ।

ଭୂ: ୪

୪୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପ୍ରତି ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ (ଏହି ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ପରେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ) ପାତା ଓ ବିପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଏଥିଯୋଗୁଁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ବିନମ୍ର ହେବେ ।

୪୪. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପନୀତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କାହିଁକି ବିନମ୍ର ହେଲେ ନାହିଁ ? ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଧିକ କଠିନ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସଜ୍ଜବାନ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରୋଗାତ୍ମିକ କରି ଦେଖାଇଲା ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିୟମାବଳୀର ପରିଚାଳିତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସବୁସକାର ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ।

୩. ବୋଧ ହେଉଛି, ଉପଦେଶ ଦେବା ଯୋଗୁଁ କଷ୍ଟସ୍ୱାକାର କରିବାକୁ ହେବ ।

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلِيرٍ يَخَيْرُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلَكُمْ مَا قَوَّضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۚ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۖ وَمَنْ يَشَأِ يُعَلِّمْهُ ۚ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ ۚ أَغَيْرَ اللَّهِ تُدْعُونَ ۚ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ ۚ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ତତପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ବିଷୟକୁ ଭୁଲିଗଲେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ ବିଷୟର ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେଲୁ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ନେଇ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା କବଳିତ କରିଦେଲୁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ ।

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ إِذَا فِیْهِمْ بَیِّنَاتٌ أَوْ تَوَّأَوْا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً ۖ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁକୋହାଟନ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ।

فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମର ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି ଓ ଦର୍ଶନ ଶକ୍ତିକୁ ହରଣ କରିବେ ଓ ତୁମର ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରିଦେବେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ତୁମକୁ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପେରାଇଦେବ ?” ଦେଖ ! ଆମେ କିପରି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ତଥାପି ସେମାନେ ମୁହଁମୋଟି ଫେରି ଯାଉଛନ୍ତି ।

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَكُمُ وَابْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرِي الْآيَاتِ لَمْ هُمْ يَصْدِقُونَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ହଠାତ୍ ବା ସ୍ଥବ୍ୟ ଭାବରେ ନିପତିତ ହୁଏ, ତେବେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً ۖ أَوْ جَهْرَةً ۚ هَلْ يُمْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଚାର-ଭାଷା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଭାବେ ସ୍ଥରଣ କରୁ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଓ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ (ବିଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ) ଦୁଃସ୍ଵତ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅମାନ୍ୟ ଯୋଗୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْزِئُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁନାହିଁ ଯେ ‘ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧନଭଣ୍ଡାର ଅଛି, ଓ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହିଁ ଯେ ‘ଆମେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ;’ ଆମେ ତ କେବଳ ତାହା ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ ଯାହା ଆମ ସ୍ୱର୍ଗ ‘ଓହ୍’ କରାଯାଇଅଛି।” ତୁମେ କୁହ, କ’ଣ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁସ୍ତୀନ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରୁନାହଁ ?”

ଭୁ: ୭

୫୨. ଏବଂ ତୁମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବାଣୀ) ଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା ଦିଅ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆହେବ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କି ସୁପାରିଶକାରୀ ନ ଥିବେ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ।

୫୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସକାଳେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ ସକାଶେ ଡାକନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ କର ନାହିଁ, ତୁମ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବର କୌଣସି ଅଂଶର ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ହିସାବର କୌଣସି ଅଂଶର ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତତି ଦେବ, ତେବେ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି (ତୁଚ୍ଛ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ୱଦାନ କରିଛନ୍ତି ?” କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُؤْتَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَصِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَكَوْنُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤَٰلَاءَ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ହେଉ;” ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ପକ୍ଷେ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏପରି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଅସ୍ପଷ୍ଟାବଶ୍ୟକ କୌଣସି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତାପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବ; ତେବେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୁଖ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୫୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ନିଦର୍ଶନସୂଚିକୁ ବ୍ୟବହାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ (ଯେପରିକି ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ) ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପଛା ପ୍ରକଟିତ ହେବ ।

ଭୂ: ୭

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନେ ଅଲୁଖଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ (ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛ, ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଲାଗି ଆମଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବାରଣ କରାହୋଇଛି;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ‘ରୁଚ୍ଛ କାମନାର ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ, ଯଦି ଆମେ ଏହା କରିବୁ ତେବେ’ ଏପରି କ୍ଷମେ (ହୁଅନ୍ତି) ଯେ ଆମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛୁ ଏବଂ ଆମେ ସର୍ବପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ।”

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଏହାକୁ ଅପ୍ରାକାର କରୁଅଛ, ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚରବର ହେଉଅଛ ତାହା ଆମ ନିକଟରେ ନାହିଁ; (କେବଳ) ଅଲୁଖଙ୍କ ଅଭିଆରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଅଛି; ସେ ସତ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ।”

୫୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚରବର ହେଉଅଛ ଯଦି ତାହା ଆମ ନିକଟରେ ଆସି, ତେବେ ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେଠାରୁ) ବିଷୟବିତ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା;” ଏବଂ ଅଲୁଖ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି ।

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ فَأَعْدِي مَا تَشْتَعِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

୬୦. ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭିକାଠି ଅଛି, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯହା କିଛି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ତଥା ସମୁଦ୍ରରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ଥାବସାରେ କୌଣସି ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପଡ଼େ ନାହିଁ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଘନ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଶବ୍ଦ ବା ନା ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଆର୍ତ୍ତ ଓ ଶ୍ବେଷ ଦ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା (ତାହାଙ୍କର) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପୁରୁଷା ମଧ୍ୟରେ ରହିନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ କବଳିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦିନବେଳେ ତୁମମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ, ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି; ତତ୍ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିନବେଳେ ଭାସ୍ତବ କରାନ୍ତି, ଯେପରିକି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଯାହାପରେ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଦେବେ ।

ରୁ: ୮

୬୨. ଏବଂ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ନିରାକୃଷ୍ଣ କ୍ଷମତା ଅଛି ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶର ଚତୁର୍ବିଧାତା (ନିଯୁକ୍ତ କରି) ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଆମର ପ୍ରେରିତ (ଦେବଦୂତମାନେ) ତାହାର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ତୁଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୩. ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବ ସ୍ଥଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ; ମନେରଖ ! ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ତାହାଙ୍କର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଏବଂ ସେ ହିସାବ ଗ୍ରହଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମ୍ପ ।

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَظَّ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ରତ୍ନରାଜ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରତ୍ନର ବା ନର୍ତ୍ତକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ-ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକରା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବା ଅବିଶ୍ୱାସକରା-ପାଶ୍ୟ ଦେବେ । ଅବଶ୍ୟ ସଂକ୍ଷେପ ଦ୍ରବ୍ୟର ଭିନ୍ନ ହେବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି ସେ ସେହିନ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ରତ୍ନରାଜଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଶ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ହଜର କରାଇବୁ (୪ : ୪୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୬୪. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଜିତାରା ଓ ଜଳଭାଗର ସିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରିଛି, ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ତାହାକୁ ବିନାଶ ଭାବରେ ଓ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କ ଯେ ଯଦି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ତେବେ ଆମମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ ।”

قُلْ مَنْ يُخَلِّقُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتٍ الْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أُنْجِئْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾

୬୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଓ ସଜଳ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତି ; ତଥାପି ତୁମମାନେ ସିକ୍ କରୁଅଛ ।”

قُلِ اللَّهُ يُخَلِّقُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ رَكْبٍ ثُمَّ تَكُونُونَ ﴿٦٥﴾

୬୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତିରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟିକରି ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ତୁରା ପାଖ ଦେବାକୁ ସେ ସକ୍ଷମ?” ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ।

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذَيِّقَ بَعْضَكُمْ بِأَسْبَعْضٍ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

୬୭. ଏବଂ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମିଥ୍ୟା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାୟା ନୋହୁଁ ।”

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَنْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

୬୮. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପାଇଁ ନିଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅଛି ଓ ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର (ଏହାD ଜାଣି ପାରିବ ।

لِكُلِّ نَبَأٍ مَّسْفُورٌ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁବ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂଜ୍ଞାଗୁରେ ଅସଂଯତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ; ଏବଂ ଯଦି ସଜ୍ଜନ ତୁମଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଦିଏ, ତେବେ ଏହା ସ୍ମରଣ ହେବା ପରେ, ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବସ ନାହିଁ ।

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِئَنَّكَ الشَّيْطَانُ ۖ فَلَا تَفْعَدْ بَعْدَ الذِّكْرِ ۚ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

୭୦. ଏବଂ ସେ (କୁତାଖା ଲୋକ)ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଉଚ୍ଚରଦାୟା କୁହନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ) ହେବ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଧର୍ମତାରୁ ହେବେ ।

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَقْتُولُونَ مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَكَيِّنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَقْتُولُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ କ୍ରୀଡ଼ା କୌତୁକ ମନେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଅଛି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ; ଏବଂ କୌଣସି ଆତ୍ମା ଯାହାକି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛି ସେଥିଲାଗି କାଳେ ତାହା ଧୂଂସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହେବ, ସେଥି ପୋଷ୍ଟି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ) ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶ ଦିଅ, (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର ଅନ୍ୟ କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସୁପାରିଶକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବିନିମୟରେ ସେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଉପାର୍ଜନ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଧୂଂସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ପିଇବାକୁ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ (ମିଳିବ) ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ଭୁ : ୯

୭୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାକୁ ଡାକିଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର (କୌଣସି) ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଇବା ପରେ କ’ଣ ଆମେମାନେ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପରି ପଶ୍ଚାତାପ ହୋଇ ଫେରିଯିବୁ ଯାହାକୁ ଖଳ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଳୁପ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ କିଂକର୍ଷବ୍ୟବିମୁତ ହୋଇପାଏ, ତାହାର ଏପରି (କେତେକ) ସଙ୍ଗୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ସମୋଧନ କରି କହନ୍ତି ‘ଆମ ନିକଟକୁ ଆସ, ତାହାହେଲେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇବ’; ତୁମେ (ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପଥ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ”; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୭୩. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ) ନମାଜକୁ ସୁଚାରୁରୂପେ ପାଠ କର ତଥା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ନିଜର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

وَذُرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآئِهِمْ وَلَهُمْ أَعْرَاجُهُمْ
الْجَنَّةُ الدُّنْيَا وَذُرِّ يَهُ أَنْ تُنْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ
تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ
أُسْلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَيِّمٍ وَعَلَا
يُؤْمِرُ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑨

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرْذُ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي
اسْتَفْهَمْتُهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَّا أَصْحَابُ
يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ انْتِفَاءً قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ
هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرُنَا لِنُسْلِمَ لِزَيْتِ الْعَالَمِينَ ⑩

وَأَنۢ أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَوْتُهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ⑪

୭୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଚତୁ) ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ କହିବେ, (ମୋ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଏପରି) “ହୋଇଯାଉ”, (ସେହିପରି) ହୋଇଯିବ; ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ (ସତ୍ୟ ଓ) ଅଚଳ ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ବିଚ୍ଛାଳ ଫୁଙ୍କା ଯିବ ସେଦିନ ତାହାଙ୍କର (ହେ) ଆଧିପତ୍ୟ ହେବ ; (ସେ) ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ (ଉଭୟ ବିଷୟକୁ) ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଚତୁଷ୍ଟ (ଓ) ସୃଷ୍ଟିଦିତ ।

୭୫. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ତାହାଙ୍କ ପିତା ଆଜରକୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ (କେତେକ) ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ? ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ତୁମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ବର୍ଗର ପଥଦ୍ରବ୍ୟ ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ।”

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଇବ୍ରାହିମ୍‌ଙ୍କୁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ (ଆମର) ରାଜତ୍ବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଉଥିବୁ ଯଦ୍ବାରା (ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ) ସେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

୭୭. (ଦିନେ ଏପରି ହେଲା) ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ରାତ୍ରି ଆକ୍ରନ୍ତ ହେଲା, ସେ ଏକ ନଷ୍ଟତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ; (ଏହା ଦେଖି) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ) ?” ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅସ୍ତ ହେଲା (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଅସ୍ତରାମାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହୁଁ ।”

୭୮. (ତତ୍ପରେ) ଯେତେବେଳେ ସେ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମୟୀ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ) ?” ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ସତ୍ପତ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇ ନ ଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ପଥଦ୍ରବ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ।”

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ
قَالَ كُنْ فَيَكُونُ لَهُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِزْرَأَ اتَّخَذَ أَصْنَامًا لِّلْهِ
إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُون مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ۝

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ۝

୧. ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଲୋକ ବହୁ ଭିକ୍ଷୁବରାଦରେ ବିଶ୍ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ବଦଳାଇବା ସକଳେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୂଚି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ତାହା ଆସତ ୭୭-୭୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ନିଜେ ଅନ୍ଧାରରେ ବନ୍ଧି ବୁଲାଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ଧୁ ଶିଶୁ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ, ଅର୍ଥକରିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନେ ଯେ ଅଜ୍ଞ ଓ ନିରର୍ଥକ ସେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ବହୁତଃ ଏଠାରେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ମୁଖରେ ବ୍ୟାଘାତ ବାନ୍ଧ୍ୟମାନ ବୁଝାଯାଇଛି । ଆସତ ୭୫-୭୬କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଉକ୍ତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଏକ-ଅନ୍ଧୁତ୍ବ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ବାସ ଘାତନ କରିଥିଲେ ।

୭୯. ଡକ୍‌ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାକୁଲ୍ୟାମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖୁଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ)? ଏହା ନିଶ୍ଚୟେହରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼;” ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ଅସ୍ତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ! ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ସେ ବିଷୟରେ ଅସ୍ପୃହ ବୋଧ କରୁଅଛ ।”

୮୦. “ଆମେ ସମସ୍ତ କୁଚିଳ ମାର୍ଗରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ସ୍ୱସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୋହୁଁ ।”

୮୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରି ବିକଳ ଲାଭ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ, (ତେଣୁ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଯୁକ୍ତି କରୁଅଛ? ଅଥଚ ସେ ନିଜେ ଆମକୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ, ଆମେ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କୌଣସି ବିଷୟରେ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି (ତେବେ, ଆମେ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁ); ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସକଳ ବିଷୟକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ ?”

୮୨. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଆମେ କିପରି ଭୟ କରିବୁ, ଯେତେବେଳେ କି ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ; ତଥାପି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟକୁ) ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଭୟ କରୁନାହିଁ? ସୁତରାଂ ତୁମର ଯଦି କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ତେବେ (କହ ଯେ) ଆମ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଅଧିକ ହକ୍‌ଦାର ଅଟେ ?”

୮୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଅନ୍ୟାୟକୁ ମିଶାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି, ଓ ସେମାନେ ହିଁ ସତ୍‌ପଥଗାମୀ ହେବେ ।

فَلَمَّا رَأَى النَّاسُ بَارِئَهُ قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبِيرُ
فَلَمَّا أَفْلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ٥

إِنِّي وَجْهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ لِذِي فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٦

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخَذُونِي فِي اللَّهِ وَكَذْ
هَدِيتُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِإِلَٰهٍ إِنِّي نَسِيتُ
رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٧

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأَنَّى الْقَرِيفَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ٩

ସ୍ୱ: ୧୦

୮୪. ଏବଂ ଏହା ଆମ ଚରପତ୍ତୁ (ପ୍ରଦତ୍ତ ଏକ) ପ୍ରମାଣ, ଯାହା ଆମେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚିନ୍ତାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ; ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ସମ୍ମୁକ୍ତ କଲୁ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବିକ ଚକ୍ରାଂଶୁ (୩) ସର୍ବସ୍ୱ ।

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ) ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଆମେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଆମେ ନୁହ, ଓ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଉଦ, ସୋଲମାନ, ଅସ୍ତୁର, ସୁସୁଫ, ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହିପରି ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୮୬. ଏବଂ ଜକରିୟା, ଯିସା, ଇସା ଓ ଇଲିୟାସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ), ଏ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୮୭. ଏବଂ ଇସାକାଲ, ଏସାୟା, ସୁରୁସ ଓ ଲୁଡ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ), ଏବଂ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ।

୮୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତା, ପିତାମହ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାନ୍ତର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଦେଖାଇଥିଲୁ ।

୮୯. ଏହାହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ପଦ୍ଧତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତଥା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସିର୍କ କରିଥା'ନ୍ତେ, ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କର୍ମ କରୁଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତୁ ।

وَلَيْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٥﴾

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

وَذِكْرَنَا وَبِخُنْيَ وَعِيسَىٰ وَإِيلْيَاسَ كُلٌّ مِّن
الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾
وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٩﴾
ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهَا مَن يَشَاءُ ۚ مِّن عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

୧. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା । ହଜରତ ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ ଏଥିପ୍ରାୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଯିସା ଇସାଙ୍କ ସଜ୍ଜଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ସେହିପରି ହଜରତ ଇଲିୟାସଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଏଥିପ୍ରାୟ ଯେ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବରୁ ଇଲିୟାସଙ୍କ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଚାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ହଜରତ ଇସାକାଲଙ୍କର ତାହାଙ୍କ ଏଥିପ୍ରାୟ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅବସ୍ୟସତ୍ତ୍ୱ ତା' ସହିତ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଯେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇଲିୟାସଙ୍କ ସହିତ ଚୁନନ କରାଯାଏ; ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଏଥିପ୍ରାୟ ଯେ ତାଙ୍କର ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କର ଇସହାକଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଯତ୍ନେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ଓ ହଜରତ ଲୁଡ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଇସାକାଲ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏପରି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏକତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଛି । ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅନନ୍ୟ ଆଗତ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଏକତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ କେଣିଏ ବିବାଦ ନାହିଁ, କାରଣ ଏପରି ଇତିହାସ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଏକତ୍ରତା ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଛି ।

୯୦. ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆମେ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଶକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ) ଓ ନବୁଅଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବୁଅଦକୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ (ଅନ୍ୟ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନଙ୍କ) ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଇଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯୧. ଏହି (ଉପରୋକ୍ତ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନୁସରଣ କର; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଲୋଭୁ ନାହିଁ; ଏହାତ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ।”

ରୁ : ୧୧

୯୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ସୁଶ୍ରୀକାର) ଯଥୋଚିତ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ନ ଥିଲେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ମୁଦା ଆଣିଥିବା (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତି ଓ ଉପଦେଶ ଥିଲା ତାହାକୁ କିଏ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା? ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରି ରଖୁଅଛ; ତହିଁରୁ କେତେକ ଅଂଶକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶକୁ ଗୋପନ ରଖୁଅଛ ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହା କାଣି ନଥିଲେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହିଁ) ତାହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ;” ତତ୍ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଆଲୋଚନାରେ କ୍ରାନ୍ତ କୌତୁକ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ।

୯୩. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ (ମହାନ୍) ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାକୁ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; (ଏବଂ ଏହା) ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ; (ଏବଂ) ତାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ବାଣୀ)କୁ ସମର୍ଥନ କରେ; (ଏବଂ) ଆମେ ଏହାକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖାଇବ) ଏବଂ ତୁମେ ‘ଉତ୍ତୁଲ୍ଲୁକରା’

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْبَدَهُ قُلْ لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْعَلُوهُ قُرْآنًا مَّسْنُودًا ۚ وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَن سَبَّوْا أَبَاءَكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٢﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ

(ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା) ଓ ଏହାର ପାର୍ଶ୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ପାରିବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରଜ୍ଞାନରେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିମାଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ସର୍ବଦା ସଚେତନ ଥିଆନ୍ତି ।

୯୪. ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ଏହା କହେ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଅଥଚ ତାହା ପ୍ରତି ଓହ୍ରି ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ସେ କହେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଚନ୍ଦ୍ରରୂପ (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଦେଖୁପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ମୃତ୍ୟୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ (ଏହା କହି) ସ୍ବହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରିବେ ଯେ ନିଜର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କର, ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକରକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସିଧା (କଥାମାନ) କହୁଥିଲ ଓ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ହେୟ ମନେ କରୁଥିଲ ।

୯୫. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିବୁ ଯେ) ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ସେହିପରି (ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ) ଆମ ନିକଟକୁ ଏକାକୀ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛ; ଏବଂ ଆମେ (ନିଜ କୃପାରୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ତାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଛାଡି ଦେଇ ଆସିଅଛ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସୁପାରିଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ଯାହାକିଛି କହୁଥିଲ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇଅଛି ।

ରୁ : ୧୨

୯୬. ବାହରରେ ଅଲ୍ଲାହ ବାକ ଓ ଚାହୁଁଆକୁ ଅନୁଗତ କରାନ୍ତି; ସେ ଜୀବନ୍ତକୁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ବାହାର କରାନ୍ତି ଓ ମୃତକୁ ଜୀବନ୍ତଠାରୁ ବାହାର କରାନ୍ତି; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ, ତେବେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କିପରି ପେରିଯାଉଅଛ ?”

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٧﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَتَرْكُمْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۚ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُفْرَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٨﴾

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٩﴾

୯୭. ସେ ପ୍ରଜାତକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ରାତ୍ରିକୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଗଣନାର ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗଣିଛନ୍ତି ; ଏହି ନିରୂପଣ ତାହାଙ୍କର, ଯେ ପରାକ୍ରମୀ(ଓ)ସର୍ବେଶ୍ୱର ।

୯୮. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରୂମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନକ୍ଷତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ଦୁମେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ସ୍ଥଳଭାର ଓ ଜଳଭାର ମଧ୍ୟରେ ମାର୍ଗ ଜାଣିପାରିବ ; ଆମେ ଖାନବନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୯୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରୂମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ସେ ରୂମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ଦୁଇପାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୧୦୦. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି ; ତତ୍ପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର କିପରି ଆମେ ତତ୍ପରା ସକଳ ଉଦ୍ଭିଦର ଅଙ୍କୁରେଦ୍ୱାରା କରାଉ, ଏବଂ ତତ୍ପରା ସବୁକ କ୍ଷେତ ସୃଷ୍ଟି କରାଉ, ଯହିଁରୁ ଆମେ କେଣ୍ଡା (କେଣ୍ଡା) ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଉ ଏବଂ ଖଜୁରି ଗଛର କାଣ୍ଡରୁ ଝୁଲି ପଡିଥିବା କାଢି ବାହାର କରାଉ, ଏବଂ ଆମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ଏବଂ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନ ଥିବା ଅମ୍ଳର, ଜେତୁନ ଓ ଗଜିମର ଉଦ୍ୟାନମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଯେତେବେଳେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଗଛ) ଫଳ ଧାରଣ କରେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାର ଫଳ ଓ ପରିପକ୍ୱ ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ; ବାସ୍ତବରେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୧୦୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖ ସହିତ 'ଜିନ୍ନ' ମାନଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାରେ ଓ ଅନ୍ଧତାବେଶେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି ; ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) ପବିତ୍ର, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ସେ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

فَالْقُلُوبِ الْإِصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّشَّ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٩٨

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٩٩

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ١٠٠

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُسْتَصْبِيحًا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ نُّنْظِرُوا إِلَىٰ تُسْرَةٍ إِذَا اشْتَرَوْهُ وَيَتَعَبُ ١٠١

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ ١٠٢

୧. ଏଠାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଅର୍ଥ : (କ) କବର (ଖ) ଇନ୍ଦ୍ର-ସଭାଳ । ସେହିପରି ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଜଳନ ବା ପରଲୋକ ।

ରୁ : ୧୩

୧୦୨. (ସେ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ତମ୍ଭ, ତାଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀ ନଥିବା ବେଳେ, ତାଙ୍କର କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରେ ? ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୦୩. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ସକଳ ବିଷୟର ସ୍ତମ୍ଭ, ପୁତ୍ରରା* ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

୧୦୪. ଦୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଦୃଷ୍ଟି* ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ରହସ୍ୟମୟ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞାତା ।

୧୦୫. ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବସ୍ତୁତଃ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଲୋକ ଆସିପାରିଛି ; ପୁତ୍ରରା* ଯେ ଏହାକୁ ବୁଝିଲା, ତାହା ନିଜର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ହେବ ଏବଂ ଯେ କୁଟିକ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତାର ଅନିଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ ।

୧୦୬. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ଯେପରିକି ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଯିବ ଓ ସେମାନେ କହିବେ, "ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇଅଛ (ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛ)" ଏବଂ ଯତ୍ନରା ଏହାକୁ ଆମେ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେବୁ ।

୧୦୭. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହାକିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ଅନୁସରଣ କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ମୁସରିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ।

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٤﴾

لَا تَدْرِيكَ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَارَ وَهُوَ

الْغَيْبِ الْخَبِيرُ ﴿١٠٥﴾

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿١٠٦﴾

وَكَذَلِكَ نُمَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٧﴾

اتَّبِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ନିଜ ବିଦ୍ୟାବଳରେ ବଡ଼ସ୍ଥାନ ହୋଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନିଜ କୃପା ବଳରେ ତା'ପାଖରେ ସ୍ଥଳିତ ହେବେ । ଫଳରେ ମାନବ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଭାବ କରି ପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦିଅଯିବ ରତ୍ନ ଲତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁଳର୍ପ କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବଡ଼ ସମ୍ବେଦନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ସିକ୍ କରି ନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ରୁହ ।

୧୦୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାକରେ ଡାକନ୍ତି, (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଚିରସ୍ଥାପନ କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ସେମାନେ (ଶତ୍ରୁ ହୋଇ) ଅସ୍ତ୍ରତାବଶତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଚିରସ୍ଥାପନ କରିବେ ; ଏହିପରି ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥାଉ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପେରିଯିବାକୁ ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ ।

୧୧୦. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ବୃଦ୍ଧ ଶପଥପୂର୍ବକ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସେ, ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ; ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ନିଦର୍ଶନମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୂରାଇ ଦେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।”

୧୧୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରଥମଥର ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଇଚ୍ଛା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଛାଡି ଦେବୁ ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑩

وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَسْبُوا
اللَّهُ عَدَاوَةً بَعْدَ عَلِيمٍ كَذَلِكَ ذَيْنَا يَكُلُ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑪

وَأَنفَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْسَانِهِمْ لِيَنْجَأَ نَفْسَهُ
يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلِ إِنَّمَا الْأَيْتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشِيرُكُمْ
إِنِّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑫

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑬

୧. ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜର କରିନେଲେ ତାହା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୁଏ । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏବେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଏପରି ପ୍ରକାର ମୋହରଭେଦି ଯେ ସେହି ତତ୍ତ୍ୱ ବିଚ୍ଛେଦରେ କିଛି କହିଲେ ସେମାନେ ଗଭୀରରେ ହେବେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଗାଢ଼ ଗୁହାରି କରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସବୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କୁର୍ମାନ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବ ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୂରସ୍ଥିତ ଅଛି । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ମନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜର ପୂର୍ବ ଅଭିପ୍ରାୟ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ବଦଳି ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଭାଗ-୮

ଭୂ : ୧୪

୧୧୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତ ପ୍ରେରଣ କରୁ ଓ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାକୁ ତଥାପି ଅଲୁଖ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅନ୍ଧାରୀ ।

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମାନବ ଓ ଜିନୁ ମାନବ ମଧ୍ୟରୁ ଖଳ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବିଙ୍କର ଶତ୍ରୁ କରିଥିଲୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ମନ୍ଦଭାବନା ଜାଗରିତ କରାନ୍ତି ଯାହା କେବଳ ସୁଶୋଭିତ କଥା ଅଟେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛାକରଣେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ରଚନାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର ।

୧୧୯. ଏବଂ (ଅଲୁଖ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ) ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସନ କରୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ଯେପରି ଏପରି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମିଥ୍ୟାକୁ) ପସନ୍ଦ କରିବେ ଏବଂ ତତ୍ପରା ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମ ଉପଲବ୍ଧି କରିବେ ।

وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَهُهُمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَانَ مَعَهُمُ الْمَوْثِقُ
وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا يُولِئُونَنَا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٧﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا وَاشْيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٨﴾

وَلِيَصْنَعَ إِلَهِهُ أَفْدَهُ الدِّينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٩﴾

୧. ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗର୍ବିଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବପଥରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଆଦାନ କରିବା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଉପରେ ସମସ୍ତେ ସେମାନେ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ବା ଅବିଚାରିତ ଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଆନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ମୃତ ପୁଣ୍ୟବାନୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅବତରମାନଙ୍କ ଗର୍ବର ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ ସେମାନେ ଅବତରଙ୍କ ଚିନ୍ତାକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରି ଯେଉଁ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଲାଭକରନ୍ତି ସେହି ଜ୍ଞାନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଧି ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ।

୨. 'ଇଲ୍' ଓ 'ଜିନ' ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜିନ ପର୍ବତ କୋରାଳର ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜିନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜାତି ବୁଝେ ବରଂ ମାନବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ । ମନୁଷ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକ ବା ଜନତାକୁ ବୁଝାଏ । ଯେଉଁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜନତା ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି ଓ ଜନତା ସହିତ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ମିଶି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ରହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜିନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

୧୧୫. (ତୁମେ କୁହ), "ତେବେ କ'ଣ ଆମେ ଅଲୁଖି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ ଯଦିଓ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି"? ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସତ୍ୟ ସହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ।

୧୧୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ, (କାରଣ) ତାହାଙ୍କ ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ।

୧୧୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର କଥାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅଲୁଖି ପଥରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେବେ; ସେମାନେ କେବଳ କନୁକାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଅତୁମାନଙ୍କର କଥା କୁହନ୍ତି।

୧୧୮. ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସତ୍‌ପଥଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି।

୧୧୯. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଯାହା ଉପରେ ଅଲୁଖିର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁକୁ ଖାଅ।

୧୨୦. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ତହିଁକୁ ଖାଇ ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ଅଲୁଖିର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି, ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିରୁପାୟ ହୋଇଯିବ। ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ ସମୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଅବିଧି, ସେ (ଅଲୁଖି) ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ସମସ୍ତ (ବିଷୟ) ବିଶଦ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି; ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ (ଲୋକ) ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ଅଭାବରୁ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ପଥଗ୍ରସ୍ତ କରାଇ ଥାଆନ୍ତି; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସାମାଜିକନୀତିଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଉଲ୍ଲସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି।

୧୨୧. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ତଥା ଗୁପ୍ତ ପାପ (ଉଭୟ) ପରିହାର କର; ଯେଉଁମାନେ ପାପ ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ।

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ اتَّخَذْتُمُ أَكْتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

وَتَنَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَأَن تَطْعَ الْكُفْرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ عَلَيْهِ وَآنَ كَثِيرًا يَتَضَلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَعْيُنِ وَآيَاتِهِ إِنَّ الَّذِينَ يُكْسِبُونَ الْأَثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

୧୨୭. ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇନାହିଁ ତୁମେମାନେ ତହିଁକୁ ଖାଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଅବ୍ୟାସ୍ତକ (କର୍ମ), ଏବଂ ସଇତାନ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମନରେ (ଏପରି ଭାବନା) ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କଳହ କରିବେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାବହ ହେବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ମୁସରିକ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ତ: ୧୫

୧୨୮. ଏବଂ କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ ଥିଲା, ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଜୀବିତ କଲୁ, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏପରି ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ; ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରି ପାରିବ; କ'ଣ ଏପରି ଲୋକ ସେହି ଲୋକ ସହିତ ସମାନ ହେବ ଯାହାର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ସେ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ିରହି) ଅଛି ଯେଉଁଠାରୁ ସେ କଦାପି ବାହାରୁ ନାହିଁ? ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୨୯. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନକଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଏରୂପେ ଗତିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜ କୁକର୍ମକୁ ଉତ୍ତମ ମନେକରନ୍ତି) ଯାହା ପଂକ୍ତରେ ସେମାନେ ଏଠାରେ (ନବିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୩୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସତ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ନଯାଏ, ଆମେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ କାହାକୁ ରସୁଲ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ଅର୍ଥାତ୍ କିଏ ରସୁଲ ହେବ)

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخَذَ إِلَىٰ أُولِيهِمْ لِيُجَادِلُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٥﴾

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِنْهَا لِيُذَكِّرُوا فِيهَا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا إِنَّا تُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ نُؤْتِي مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رُسُلَهُ ۚ إِنَّهُ يَحْكُمُ يَوْمَ تَخْرُجُ أُمَمٌ ۚ ﴿١٨﴾

୧. ଯେଉଁ ପଶୁ ପୁଷ୍ପ ମଣିଆ ଏ ବା ଯାହାକୁ ମହାତ୍ମା ବେଳେ ତା' ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ତାହାକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ କାହିଁକି ବାରଣ କରାଯାଇଛି ସେ ବିଷୟ ଏଠାରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି କୌଣସି ଜୀବକୁ ମାରିବେ ତାହା ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଏକ ପବିତ୍ରକାରୀ ପ୍ରଭାବ ପକାଏ, ପଂକ୍ତରେ ତା' ମନକୁ ଜୀବହତ୍ୟା କରିବାର ଚାହୁଁ ପଡ଼ି ଥିବ ।

୨. ଏହା ଅନ୍ୟତର ବୁଦ୍ଧି କାରଣ ଅପରାଧର ପ୍ରାକାରିକ ପରିଣାମ ଏହି ଯେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରମେ ଶୋଇନାହିଁ ବରଂ ପଡ଼େ । ଏହା ହିଁ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିଣାମ, ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲାହ କାହାରି ଉପରେ ଅନ୍ୟତର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଯୋଗ୍ୟ ଓ କିଏ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ତାହା ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ନେଇ ବସୁନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ବଜ୍ରାନ୍ତ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶାସ୍ତ୍ରାମ୍ଭାନା ଓ କେତୋଟି ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ ।

رَسَالَتُهُ سُبُصْبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿١٨﴾

୧୨୭. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ଦର୍ଶାଇବା ଲାଗି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଇସଲାମ ପ୍ରତି ତାହାର ହୃଦୟକୁ ଉନ୍ମୁଳୁ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ କୁପଥଗାମୀ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ହୃଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କରିଦିଅନ୍ତି; ସତେ ଯେପରିକି ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆରୋହଣ କରୁଛି; ଏହିପରି ଭାବେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଅନ୍ତି ।

فَمَنْ يَرْدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يَرِدْ أَنْ يَضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضِيقًا حَرَجًا كَأَنَّا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِنْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଏହାହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ସରଳପଥ; ଆମେ ଉପଦେଶଗ୍ରାହୀ ସଞ୍ଜ୍ଞାସ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନରୂପେ ସ୍ପଷ୍ଟପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ يَقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿٢٠﴾

୧୨୮. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶାନ୍ତିର ନିବାସ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି, ସେଥି ସକାଶେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

୧୨୯. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର) ଯେଉଁଦିନ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ (ଓ କହିବେ), “ହେ ଜିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ! ତୁମେମାନେ ଜନସାଧାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ନିଜର ଦଳଭୁକ୍ତ କରିଅଛ; ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛୁ, ଯାହା ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲୁ”, ସେ କହିବେ, “ନରକାଗ୍ନି ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ”, ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟଥା ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ, ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତ (ଓ) ସର୍ବସ୍ତ ।

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جِبَعَاءَ يَنْخَسِرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِنْ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

୧୩୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ କେତେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯାହାକି ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କରି ଦେଉ ।

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّنُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٣﴾

ସୁ: ୧୭

୧୩୧. ହେ କିନ୍ତୁ ଓ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀ ! କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପସ୍ଥାନରେ ଆସି ନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଥିଲେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ ସଂଗ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲେ ? ସେମାନେ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ନିଜେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ", ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ନିଜେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ।

୧୩୨. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପସ୍ଥାନରେ ପ୍ରେରଣ) ଏଥି ସକାଶେ କରାଯାଉଥିଲା ଯେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ତା'ର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅଜ୍ଞାତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଧୂସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୩୩. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି (ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପାଇଁ ତା'ର କର୍ମ ଅନୁସାରେ (ବିଭିନ୍ନ) ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି, ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ଅପରିଚ୍ଛାତ ନୁହନ୍ତି ।

୧୩୪. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାହାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ଓ ସେ) କରୁଣାମୟ ; ଏବଂ ସେ ରକ୍ଷାକଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଯେପରି ଭାବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତୁମମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ।

୧୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଅଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଦାବି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ଆମଙ୍କୁ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

يَعْتَصِمَ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يُفَضِّلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَزَّوْنَهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ ﴿١٣١﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَهْلَهَا غُفْلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنتَ شَاكِرٌ
فِي ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٤﴾

إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَأْتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନବିଙ୍କୁ ସେଇଠି ନିଜର ବାସ କରି ତଥା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଯୁକ୍ତିକୁ ଟଙ୍କା ଭାବରେ ବୁଝାଇ ନଦେଇ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଅନ୍ୟାୟ । ବହୁଗତ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ କରି ତଥା ମାନବ ସମାଜକୁ ସାବଧାନ ନ କରାଇ ଅଲୁଲ୍‌ହସର ଶାସ୍ତ୍ର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏହି ନବି ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ପ୍ରଥମେ ନବି ବା ସଂସାରକ ପକ୍ଷରୁ ଆସି ଥାଏ । ଏହି ନବି ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚେତାଇବା ଦେଉଥିଲେ ଓ ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ କରୁଥିଲେ ।

୧୩୬. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ;” ତୁମେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅବରତ ହେବ ଯେ ଏହି ବାସ୍ତବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସଂସାର) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶେଷ ପରିଣାମ କାହା ସପକ୍ଷରେ ହେବ ; ବସ୍ତୁତଃ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (କଦାପି) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୩୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଶସ୍ୟ ବା ପଶୁମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ କହନ୍ତି, “ଏତିକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଏତିକି ଆମମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ” ; ତା’ପରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଡାକି କରନ୍ତି ଯେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ; ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଏକ ମନ୍ଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

୧୩୮. ଏବଂ ଏହିପରି ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଭ୍ରାନ୍ତିମୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ହତ୍ୟାକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କରି ନ ଥାନ୍ତେ । ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତି ଧାରଣାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର ।

୧୩୯. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତି ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଅମ୍ଭଙ୍କ ଅମ୍ଭଙ୍କ ପଶୁ ଓ ଶସ୍ୟ (ଖୋଇବା) ନିଷିଦ୍ଧ ଅଟେ ; ତାହାକୁ କେବଳ ସେ ହିଁ ଖାଇବ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ କହିବୁ” ; ଏବଂ (କେହି) “କେତେକ ପଶୁଙ୍କ ପୁଷ୍ପ (ପରିବହନ ପାଇଁ) ଅବେଧି କରାହୋଇଅଛି” ; ଏବଂ କେତେକ ପଶୁଙ୍କ ଉପରେ (ବେଧ କରିବା ସମୟରେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏହା ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପ୍ରତି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ସଦୃଶ ; ଏହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِنَّا ذَرًّا مِّنَ الْخَزَائِدِ وَالْأَنْعَامِ فَصَبَّأُوا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِيعِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ يُزِدُّوهُمْ وَلِيْلِيْسُوا عَلَيْهِمْ دِيْنُهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ وَخَزَائِدُ جِبْرِيلَ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءُ بِرِيعِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ طُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِمْ يُحْجِرُ بِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

୧୪୦. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯାହା କିଛି ସେହି ପଶୁମାନଙ୍କ ଉଦରରେ ଅଛି, ତାହା କେବଳ ଆମମାନଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ କରାହୋଇଛି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ମୃତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏଥିରେ ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ଅଂଶୀଦାର ହେବେ; ସେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି (ଅମୃତକ) ଉକ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ମନେରଖ ଯେ ସେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ୱ (ଓ) ସତ୍ୟ ।

୧୪୧. ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ରା ବନ୍ଧନ ନିର୍ବୋଧକ ପରି ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୋଷାରୋପ ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାକୁ (ନିଜ ପାଇଁ) ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରୁହନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୭

୧୪୨. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ହିଁ ରଜା ଆଶ୍ରିତ ଓ ରଜା ବିହୀନ ଉଦ୍ୟାନମାନ ତଥା ଖଜୁରି ଓ କ୍ଷେତରୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଫଳ ଏବଂ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ସାତୁଣ୍ୟ ଥିବା ଓ ସାତୁଣ୍ୟ ନ ଥିବା କ'ଣକୁ ଓ ଚାଳିସ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି ; ଯେବେ ଏହା ଫଳଧାରଣ କରେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଫଳ ଖାଅ, ଏବଂ ଅମଳ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର) ପ୍ରାର୍ପଣ ପ୍ରଦାନ କର ଓ ଅପବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪୩. ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେତେକ) ଭାରବାହୀ ଅଛନ୍ତି ଓ (କେତେକ) କ୍ଷୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତର ଖାଅ, ଏବଂ ସଭାଗର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفِهِمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ۖ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوسَاتٍ وَالتَّخْلُ وَالزَّرْعُ حَتْلِفًا أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَانُ مُتَشَابِهًا وَغَيْرُ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمْلَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُّوا مِنْهَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଚରିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

୧୪୪. (ସେ) ଆଠ ହଜୁ ସୂଚି କରିଅଛନ୍ତି, ମୋର ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି, ତେଜି ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି ଅଣ୍ଟିରା (ପଶୁ) ବା ଦୁଇଗୋଟି ମାଛ (ପଶୁ) ଅଥବା ମାଛ (ପଶୁ) ଦୁଇଟିର ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ଅବିଧ କରିଛନ୍ତି? ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତାହାହେଲେ କୌଣସି ଖାନ ଉପରେ ଭିତ୍ତିକରି ମୋତେ (ଏ ବିଷୟରେ) ଅବଗତ କରାଅ ।”

ثُمَّ نَبَّيْنَاكَ أَزْوَاجًا مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الطَّعْرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَمْ الْذَكَرَيْنِ حَزَمَ أَمْ الْإُنثَيَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

୧୪୫. ଏବଂ (ସେ) ଓଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଏବଂ ଗୋରୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି (ସୂଚି କରିଅଛନ୍ତି), ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ “କ’ଣ ସେ (ଅଲ୍ଲୁଷ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି ଅଣ୍ଟିରା (ପଶୁ) ବା ଦୁଇଗୋଟି ମାଛ (ପଶୁ) ଅଥବା ମାଛ (ପଶୁ) ଦୁଇଟିର ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ଅବିଧ କରିଅଛନ୍ତି?” (କୁହ) “ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଷ ଉପମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂସ୍ଥାନରେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ସେତେବେଳେ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲ ? (ଯଦି ନ ଥିଲ) ତେବେ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲୁଷଙ୍କ ଉପରେ ଏଥି ସଙ୍କଟଣ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଯଦ୍ବାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନା ଖାନରେ ବିପଥଗାମୀ କରିଦେବ ?” ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲୁଷ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَزَمَ أَمْ الْإِنثَيَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي بَهْدٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُحِيلُ النَّاسَ عَلَىٰ بَغْيٍ عِلْمٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

ଭ: ୧୮

୧୪୬. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯାହା କିଛି ଆମ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ମୃତ ବା ପ୍ରବହମାନ ରକ୍ତ ବା ଶୁକର ମାଂସ ବ୍ୟତୀତ ଭକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅବିଧ କରିଯାଇଥିବାର ଆମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ଅଶୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା କଳୁଷିତ ବସ୍ତୁକୁ ଅବିଧ କରିଯାଇଛି) ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବସ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲୁଷଙ୍କର ନାମ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ନାମ ରଖାଯିତ ହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ବା ବିଦ୍ରୋହୀ ନ ହୋଇ (ଏହା ଖାଇବାକୁ) ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ (ମନେରଖ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଲବଳାମ ଧର୍ମରେ ଯାହା କିଛି ବୈଧ ଛାଡ଼ି ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ଦୂର୍ଭିକ ହେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ତରା ପକ୍ଷ ଯେତେକ ଆବଶ୍ୟକ କେବଳ ସେତେକ ଖାଇବାକୁ ହେବ । ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ଦୂର୍ଭିକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନଷ୍ଟକୁ (ଶିକାରୀ) ପଶୁକୁ ଅଟେଧ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋରୁ ଓ (ଛେଳି) ମେଷାଙ୍କର ଯେଉଁ ଚର୍ବି ସେମାନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠ ବା ଅନ୍ତରାଳରେ ବା ଅଛି ସହିତ ଲାଗି ରହିଥାଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଚର୍ବିକୁ ଅଟେଧ କରିଥିଲୁ ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବଧ୍ୟତା ପାଇଁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟୁ ।

୧୪୮. ତତ୍ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅସୀମ କରୁଣାମୟ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅପସ୍ତୁତ ହେବ ନାହିଁ ।”

୧୪୯. ମୁସ୍‌ଲିମମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ “ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଆମେମାନେ ଓ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ ପିତାମହମାନେ (କେଦାପି) ସିର୍କ କରି ନଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅଟେଧ କରି ନଥାନ୍ତୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଆମର ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ମିଥ୍ୟା ଗତନା କରିଥିଲେ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହା ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ନିରୁତର କରାଇବା ସକଳେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିପାରିବ ? ତୁମେମାନେ (କେବଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଅନୁସରଣ କରୁ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଅଟକଳ କରି କହୁଅଛ ।”

୧୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନ କଥାକୁ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଯେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ଅଲ୍ଲାଃ ଠାରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥବାଦୀ କରାନ୍ତେ ।”

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا كُلِّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَلَّتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٧﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٨﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ خُذْ أَقْوَابَنَا بِأَسْنَانِكَ قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مِنَ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ قَبْلَهُ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକାରୀ ପଶୁ ।

୨. ଏ ସଂଗ୍ରହରେ ବାହେଲର ଲେଖ. ସା : ୧୪-୧୭ ଓ ୭ : ୨୩ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୧୫୧. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପେଶ୍ କର ଯେଉଁମାନେ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୂଳ ଅମୂଳ ବସ୍ତୁକୁ) ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି; ତା’ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏଭଳି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ମିଶି) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରନ୍ତି ଓ ପରଜାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ମତ) ଅବିଚାରକୁ ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ ।

ରୁ : ୧୯

୧୫୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆସ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯାହା ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବୁ;” (ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅଟେ) ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ ଓ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାନକୁ ହତ୍ୟାକର ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାବିବା ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବା ଗୁପ୍ତ କୁକାର୍ଯ୍ୟର ନିକଟତରୀ ପୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ ଜାବହତ୍ୟାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି (ଆଜ୍ଞା କିମ୍ବା ସରିୟତର) ଅନୁମତି ବିନା ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ (କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହେବ ।

୧୫୩. “ଏବଂ (ଏହି ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ) ଅନାଥମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ହିତକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକଟତରୀ ପୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ନ୍ୟାୟପଦ୍ଧତ ଭାବରେ ମାଘ ଓ ଓଜନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର; ଆମେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଗୁଡ଼ି ଭାର ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କିଛି କୁହ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟପଦ୍ଧତ ଭାବରେ କୁହ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଏ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା-ପୂର୍ବକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବ ।”

قُلْ هَلَمْ شَهِدَ أَكْثَرُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيضُ بِعَدْلُونَا

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ خَلِّ بَيْنَ أَشَدِّهِ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَمَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكْفِرُوا بِنَفْسِكُمْ إِلَّا وَسْءُهَا وَإِذَا قُلْتُمْ عُاقِدُوا وَكُؤْكَانًا قُرْبَىٰ وَيَعْهَدُ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

୧୫୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଏହାହିଁ ଆମର ସରଳପଥ : ସ୍ୱଚରାଂ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ନଚେତ୍ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିବେ ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ଏଥି ସକାଶେ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ ।

୧୫୫. ଯେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତାହା ପ୍ରତି ଆମର କୃପାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ତଥା ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

ରୁ : ୨୦

୧୫୬. ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ସ୍ୱଚରାଂ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁ ହୁଅ ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ ।

୧୫୭. କାଳେ ତୁମେମାନେ କହିବ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କେବଳ ଦୁଇଗୋଟି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ କ'ଣ ପଢୁଥିଲେ ଆମେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ।

୧୫୮. ଅଥବା କାଳେ ତୁମେମାନେ ଏପରି କହିବ ଯେ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଥା'ନ୍ତୁ ; ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ନିଦର୍ଶନ, ସତ୍ତ୍ୱପଥ ତଥା କରୁଣା ଆସିଅଛି ; ସ୍ୱଚରାଂ (ମେନେରଖ) ଯେ ଅଲୁଖର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଓ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ଠାରୁ କିଏ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ? ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ନିବୃତ୍ତି ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذُِكْرٌ وَصْنٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ يُقَالُ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

أَنْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا إِنَّا وَان كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ﴿١٥٧﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّ عَنْهَا سَبْعِينَ الذِّينَ يَصْدَفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءُ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଫିଲ ଓ ଖାଞ୍ଜିୟାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ମୁସାଙ୍କମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଏହିପରି ଧାରଣା କରୁଥିଲେ, ଅଥଚ ଯାହା ନିଜେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଗୋଟାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଓ ନିଜେ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ଆଣି ନ ଥିଲେ । (ମୋଥର ୫ : ୧୭ ଶ୍ଳୋକ) । ତେଣୁ ଇସ୍ରାଫିଲ ଗ୍ରନ୍ଥ ଧର୍ମବିଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗ୍ରହଣହୀନ ।

୧୫୯. ସେମାନେ କେବଳ ଏହି ବିଷୟର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସନ୍ତୁ, ଅଥବା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆସନ୍ତୁ, ଅଥବା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ଆସୁ; ଯେଉଁଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ସେଦିନ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ନଥିବ ବା ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି ନ ଥିବ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମେ କୁହ, "ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।"

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أُمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿٥٩﴾

୧୬୦. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପାର କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି; ପୁଣି ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ فَتَقُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّا أَنَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ رَبِّبْتُمُ بِمَا كَانُوا يَقْعُلُونَ ﴿٦٠﴾

୧୬୧. ଯେଉଁମାନେ ପୁଣ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାର ଦଶଗୁଣ ପାଇଁ ହକ୍ଦାର ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେତିକି ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

୧୬୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମକୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଧର୍ମ; ଏବଂ ସେ ମୁସାବିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ।"

قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمَةٍ دِينًا قَبِيلًا هَٰذَا إِبْرَاهِيمُ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٢﴾

୧୬୩. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମର ନମାଜ ଏବଂ ଆମର ବ୍ୟାଗ ତଥା ଆମର ଜୀବନ ଓ ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି ଅଟେ ।"

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾

୧୬୪. "(ଏବଂ) ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସମକକ୍ଷ ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦିଆହୋଇଛି ଏବଂ ଆମେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାକର ଅଛୁ ।"

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٤﴾

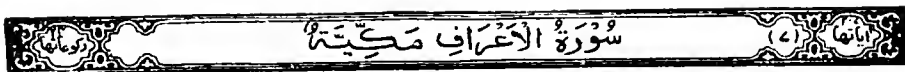
୧୬୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଚଳାଇ କରିଛୁ ; ଅଥଚ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ?” ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରେ ସେ ତାହାର ପରିଣାମ ଭୋଗ କରେ ; ଏବଂ ଜଣେ ଭାରବାହକ ଅନ୍ୟର ଭାର ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ ନାହିଁ) ; ଏହା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପେଟିଯିବାକୁ ହେବ ; ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ ।

قُلْ اَعَيَّرَ اللّٰهُ اٰتِنٰى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلٰى نَفْسِهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٥﴾

୧୬୬. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ (ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହାସ୍ବରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତା କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅନ୍ୟନ୍ତ, କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَهُوَ الَّذِى جَعَلَكُمْ خٰلِفَآءَ اِلٰى اَرْضٍ وَّرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَا اٰتٰكُمْ اِنْ رَبُّكُمۡ ۙ لَّوَۤقۡهٌۭ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهُۥ لَغَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٦٦﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମନବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜର ଦାୟିତ୍ବ ବହନ କରିବା ଗର୍ବେ ଗର୍ବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ, ଏ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ସହକାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ପାପମାନଙ୍କ ସକଳେ ଯାହୁଁଙ୍କର ଆତ୍ମୋତ୍ତର ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଏହି ଆୟତରୁ ଭିତ୍ତିକରି ସମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ଥିଆନ୍ତି ଯେ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଯାହୁଁ ହିଁ ନିଷ୍ପାପ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଭାରବାହକର ଅର୍ଥ ପାପା ବୁଝେ ବରଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ । ଯାହୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବା ଓ ନିଜେ ନିଷ୍ପାପ ନଥିବା ସନ୍ଦେହରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି । ଭିତ୍ତିକ ୧୮ : ୧୯, ମାଥୁର ୧୯ : ୧୭ ଓ ମାର୍କ ୧୦ : ୧୮ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ । ଅନ୍ତର ସେ ନିଜେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତକର୍ତ୍ତା ହେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅଲ-ଆରାଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୦୭ଟି ଅଟେ ଓ ୩୪ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶୋଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍-ସାଦ୍ ।

التَّصْوِ

୩. (ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ ମହାନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ (ଯାହା) ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; (ତୁମେ ନିଜେ ଏହାକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିନାହିଁ) ସୁତରାଂ ତୁମ ହୃଦୟରେ ଏହା ଧ୍ୱାରା କୌଣସି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ସୃଷ୍ଟି ନ ହେଉ; (ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ) ତୁମେ ଏହାଦ୍ୱାରା (ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନରେ) ସତର୍କ କରାଇ ପାରିବ ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁସ୍ଥାପନ ।

كُتِبَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ فَلَا يَكُنْ فِي مَذْرِكَ حَرْجٌ مِنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

୪. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଆଦୌ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ ।

اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ
أُولَئِكَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

୫. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବଂସତି ଥିଲା ଯାହାକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ନିଦ୍ରା ଥିବା ବେଳେ ବା ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

وَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَهْكَرُهُمُ الْجِبَالُ أَوْسَاءُ إِنَّا هُمْ قَائِلُونَ

୧. ପ୍ରଥମ ବିନିଗୋଟି ଅକ୍ଷର ପାଇଁ ୨ : ୨ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ଚତୁର୍ଥ ଅକ୍ଷର 'ସାଦ୍' ସାଦିକ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟବାଦୀ) ଶବ୍ଦ ବଦଳେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ 'ସାଦ୍' ଅର୍ଥ ଆମେ ସତ୍ୟବାଦୀ । ଆମେ ଯାହାକିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛୁ ତାହା ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତତ୍ତ୍ୱ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ମତରେ 'ସାଦ୍'ର ଅର୍ଥ ମୁଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହାର ଯଥାର୍ଥତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବ କାରଣ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗର୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ତାହା ବିଶଦ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା (ସେତେବେଳେ) ‘ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ’ କହିବା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ ।

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑥

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରସୁଲ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ଓ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ।

لَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ⑦

୮. ତା’ପରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ସ୍ଥାନପୁରାବକ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ, କାରଣ ଆମେ କେବେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲୁ (ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ।)

لَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمِهِ وَمَا كُنَّا عَائِينَ ⑧

୯. ଏବଂ ସେ (କଥାମତ) ଦିନ କର୍ମ ସମୂହକୁ ଓଜନ କରାଯିବା ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ଓଜନ ଅଧିକ ହେବ, ସେ ଲୋକମାନେ ସଫଳ ହେବେ ।

وَالْوِزَنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑨

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ଓଜନ ହାଲୁକା ହେବ, ସେ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଶିଖିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ ⑩

୧୧. ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ (ବିଭିନ୍ନ) ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ; ତୁମେମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞ ହେଉ ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑪

ସ୍ତବ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଟାଣି କରିଥିଲୁ ; ଏହାପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସମୁଦିତ) ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ, ତତ୍ପରେ ଦେବତୃତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କର ଆଶ୍ୱାବହ ହୁଅ”, ଏବଂ ଲବଲିସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦେବତୃତମାନେ ଆଶ୍ୱାବହ ହେଲେ ; ସେ (ଲବଲିସ) ଆଶ୍ୱାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲା ।

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ⑫

୧୩. (ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, “ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ସିଦ୍ଦିବା କରିବାପାଇଁ କିଏ ତୁମକୁ ବାରଣ କଲା ?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ) ଠାରୁ ଉନ୍ନତ, ତୁମେ ମୋ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଗ୍ନି ରଖିଅଛ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ଓଦାମାଟିର ଗୁଣ ରଖିଅଛ ।”

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَجِدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

୧୪. (ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ; ଯେହେତୁ ତୋ’ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଚିତ୍ ହୁଏଁ ଯେ ତୁ ଏଠାରେ ରହି କରିବୁ; ସୁତରାଂ (ଏଠାରୁ) ବାହାରି ଯାଅ; ତୁ ଅଧମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ।”

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْجُزْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ସେ କହିଲା, “(ହେ ମୋର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ!) ମୋତେ ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଅ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବେ ।”

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. ଅଲ୍ଲା କହିଲେ, “ତୋତେ (ନିଜ କହିବା ଅନୁସାରେ) ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ।”

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

୧୭. ସେ କହିଲା, “ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋତେ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମର (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ସରଳ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରିବି ।”

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

୧୮. “ତତ୍ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ, ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଚାହାଣି ପଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବାମପାର୍ଶ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିବି, (ଫଳରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି) ଏବଂ ତୁମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

ثُمَّ لَا تَجِدُ لَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

୧. ଦେବତୃତୀୟଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସତ କିନ୍ତୁ ଯେତେ ରଜ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଦେଶର ପରିପରାୟକୁ ହୁଅନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି ଅନେକ ସ୍ଥଳେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ଆଦେଶନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ଗୋଟିଏ ଅନୁରୋଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି। ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଅଲ୍ଲା ମହମଦଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି : ଯେବେ ତୁମ ଜୀବନକାଳର ତୁମ ପିତାମାତା ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବେ ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛି ଛା କରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ସ୍ପଷ୍ଟତା ମହମଦ ଅନୁସ୍ଥାପନ ହେବା ପରେ ତେଣୁ ଏହି ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଗୋଟିଏ ଅନୁରୋଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିବ ଥିଲା ।

୨. ଯେପରି ଓଡ଼ା ମାଟିକୁ ବିଲିନ ରୂପ ବା ଆକାର ଦିଆଯାଇ ପରେ ସେହିପରି ମଣିଷର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଲିନ ସ୍ଥଳରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କରାଯାଇପାରେ । ମଣିଷ ଭଳି କେବଳ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅଧୀନ ଓ ଆକାଶ ସେଇପରି । ତେଣୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କେବଳ ସେହିଭଳି ମୋ ଭିତରେ ତୁମେ ଅଗ୍ନିର ସ୍ୱଭାବ ରଖିଅଛ ତେଣୁ ମୁଁ ଜାହାନ୍ନି ଅଧୀନରେ ରହିପାରିବି ନାହିଁ କି ଆକାଶ ସେଇପରି ନାହିଁ । ମଣିଷର ପୃଷ୍ଠ ମାଟିରୁ ଓ ସରଗର ପୃଷ୍ଠ ଅଗ୍ନିରୁ । ଏପରି କହିବା ଏହି ଆଦେଶର ଅସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁଏ । ଏହାର ଅସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହିଭଳି ଯେ ମଣିଷ ଭଲ ଭଲ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ଖୁସି ଖୁସି ରକାବ ନିଏ । ଅଥଚ ସରଗର ସ୍ୱଭାବରେ ଅଗ୍ନି ଅନୁରୂପ ଉପାଦାନ ଥିବାରୁ ସେ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ ।

୩. ଏଠାରେ କଥାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ହୁଏଁ ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତତତତତତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ।

୪. ଏଠାରେ ସରଗରୁ ଅଲ୍ଲା ବିନାଶ କରିଥିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ହୁଏଁ ବରଂ ସରଗର ନିଜ ନିଜ କୁର୍ମା ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ ହୋଇଥିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ।

୧୯. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ଲାଞ୍ଛିତ ଓ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ବାହାରି ଯାଆ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଯେ ତୋର ଅନୁଚିତ ହେବ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନରକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ।”

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لَّنْ تَبْعَكَ
مِنْهُمْ لَا مَلَأْنَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْعِلْنَ ⑥

୨୦. ଏବଂ ହେ ଆଦମ! “ତୁମେ ଓ ତୁମର ପୁତ୍ର ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବାସକର ଏବଂ ଯେଉଁ ଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ସେଠାରୁ ଖାଅ; କିନ୍ତୁ ଏହି (ନିଷିଦ୍ଧ) ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବ।”

وَيَا دَاوُدُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ⑦

୨୧. ତା’ପରେ ସଇତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା, ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ନଗ୍ନତା (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର୍ବଳତା)ର ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁଚିକାନ୍ଦିତ ରଖା ଯାଇଥିଲା ତାହା (ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ପ୍ରକାଶିତ କରିଦେଇ, ଏବଂ ସେ କହିଲା, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥିସକଳିଣ ଏହି ବୃକ୍ଷରୁ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ କାଲେ ତୁମେ ତୁହେଁ ଦେବଦୂତ ହୋଇଯିବ ବା ଅମର ହୋଇଯିବ।”

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لُبَّيْدَى لَّهُمَا مَا وَرَى
عَنْهُمَا مِنْ مَّوَاتِيهٍمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ⑧

୨୨. ଏବଂ ସେ (ସଇତାନ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ ଦୁଇଜଣର ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ଅଟେ।”

وَقَاَسَّهَمَا إِنِّي لَكُمَا لِسَ التَّصْحِينِ ⑨

୧. ଏହି ଅକ୍ଷରରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ବିଧାନ ବା ଶର୍ତ୍ତାବଳୀର ମୂଳ ଲିଖିତ ପରିବ୍ରାଜା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ତେଣୁ ଯେଉଁସବୁ ବସ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତିବାଚକ କେବଳ ସେହିସବୁକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ।

୨. ‘ନିଷିଦ୍ଧ’ର ଅର୍ଥ ସେହିସବୁ ଆଦେଶ ଯାହାରେ କେତେକ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଦମଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷତଃ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ତା’ର ଅନୁରାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପବିତ୍ର କୋଣରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତମ ଆଦେଶନା ସହିତ (୧୪:୨୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଓ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶନା ସହିତ (୧୪:୨୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଦୂରନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷର ଅର୍ଥ ସେହିସବୁ ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା: ଯହିଁରୁ ନିଜର ଉତ୍ପତ୍ତିକରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ତା’ର ଅନୁରାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରିବା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଆଦେଶ । ଉକ୍ତର ଆଦମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୩. ଅସର ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟର କେବଳ ସର୍ବନାଶ କରେ ନାହିଁ ତଳେ ‘ସେହିପରିକି ତା’ ନିକଟରେ ତା’ ଦେଶରୁ ପରିସ୍ରାବ କରେ ।

୪. ଯେଉଁ ବିଷୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମଣିଷକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସମ୍ପର୍କ କରେ ହିଁ ସେ ଉକ୍ତି ଯାହା କରିପାରିବ ବୋଲି ଅସର ବିଷୟ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚପରିଚ୍ଛେଦ କରେ । ଯିଏ ଚୋରି କରେ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ ଯେ ଅନ୍ୟର ଧନ ଅପହରଣ ନ କଲେ ସେ ସୁଖରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଯିଏ ଲାଜ ନିଏ ସେ ଜାଣେ ଯେ ସେ ଲାଜ ନ ନେଲେ ତା’ର ଉଚ୍ଚତମ ସମ୍ମାନ କୁହେଁ କି ସେ ଧନବାନ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିଥାଏ ଯେ ଅନ୍ୟର ଧନ ଅପହରଣ କରି ସେ ଅଧିକ ଦିନ ଏହି ସଂସାରରେ ସୁଖରେ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇବ ।

୨୩. ସୁତରାଂ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ସୁସ୍ଥାନକୁ ଅଧଃପତିତ କରାଇଲା ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହିଁ ଉଠି (ନିଷିଦ୍ଧ) କୃଷିକୁ (କିଛି) ଆସ୍ବାଦନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ନଗ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ବୈରୁଷର ଶୁଷ୍କ ଡାଢ଼ା ନିଜକୁ ଆବୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଡାକିଲେ (ଓ କହିଲେ), “କ'ଣ ଆମେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସେହି କୃଷିକୁ ବାରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ? ଏବଂ କ'ଣ ଏହା କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସଜ୍ଜାତାନ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ?”

فَدَلَّهَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاكَ الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهَا سَوَاتِهَا وَطِفَافًا يَخْصِفْنَ عَلَيْهَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهَا رَبُّهَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

୨୪. ସେ ଦୁହିଁ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କରିବ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରୁଣା ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

୧. କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରକାରକ ମତରେ ‘ଓରକ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସମାଜର ଯୁବରାଣୀ । ସେମାନେ କହନ୍ତି: ଯେତେବେଳେ ଆଦମଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀବଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଲେ ଓ କେତେକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଯୁବରାଣୀଙ୍କୁ ନେଇ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ପୁଣି ଥରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ଓ ସଂଗଠିତ କଲେ । ମତ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକଙ୍କୁ ସରତାନ ଛାଡ଼ିଯାଏ । ଏଠାରେ ଯିଏ ଆଦମଙ୍କୁ ଉତ୍ତସ୍ପରିତ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲା ସେ କୌଣସି ଅତୁଷ୍ଣ ଶୁଷ୍କସ୍ଥଳ ଦୁହିଁ ବରଂ ରକ୍ତମାଂସରେ ଗଢ଼ା ସଜ୍ଜାତାନ ଗୁପ୍ତାଞ୍ଜା ଦୁଃଖ ମାନବ । ବସ୍ତୁତଃ ତା'ଠାରୁ ଓ ତା'ର ପରିବାରବର୍ଗଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆଦମଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆଦମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ତା'ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତା ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ କେତେକ ଟାକାକାର ‘ଓରକ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପତ୍ର ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ସାଧାରଣ ନୁହେଁ । ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ଓରକର ଅର୍ଥ ଭୃଷଣ ବା ଘୌରୀୟ । ଯେତେ ବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଥାଏ ସେତେବେଳେ ତା'ବିଚେକ ତାକୁ ତ'ଶନ କରେ, ତା'ର ଦୁର୍ଦ୍ଦଳତା ସଂପର୍କରେ ଚେତାବଳୀ ଦିଏ ଓ ତାକୁ ବୁଝାଇଦିଏ ଯେ ସେହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ବାରା ସେ ଲାଭବାନ୍ ହେଲା ନାହିଁ ବରଂ ଯଦି ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ତାର କୌଣସି ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ସେତେବେଳେ ଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ବୁଝି ପାରେ ଏବଂ ସେ ପୂର୍ବର ଘୌରୀୟାୟୁକୁ ସମଗ୍ରା ଦ୍ବାରା ଅର୍ଥହୀନ ଯେଉଁ କର୍ମ କରି କରେ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ବର୍ଗାତ୍ମ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ସେହି କର୍ମ ଦ୍ବାରା ନିଜ ପାପକୁ ଘୋଷିତବାଦ୍ବେଷ୍ୟ କରେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ପଶୁଚରାୟ କରି ନିଜ ପାପ କ୍ଷାମକ କରିଥାଏ । ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ହାବୁଲ ସେହିଭଳି ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ସର୍ବକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳତା ଘୋଷିତ ହୋଇଯିବ ।

୨. ଏଠାରେ ପାପମାନଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବା ବୌଦ୍ଧିଗତ ଦେଉଥିବା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି କି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଲଜା ଓ ଗ୍ଳାନି ଉତ୍ପେକ ହେଉଥିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ସର୍ବସ୍ବତ୍ବାତ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବ ଯେ ଯାହା କିଛି ଅନୁଷ୍ଠ କରୁଥିଲେ ତାହା ସର୍ବଥା ସତ୍ୟ ଓ ଯାହାକିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ସମ୍ପାଦନ କରିଅଛି ତାହା ଅନୁଚିତ ଅଟେ ; ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସେ ବିନୟପୂର୍ବକ ଉପସନ୍ନା ଓ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ରତ ହେବ ଓ ପରିଶେଷରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅପାଦକୁଦା ହସଲ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବ ।

୨୫. (ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେବେ, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀ ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ଏବଂ କିଛି କାଳ ପାଇଁ (ତହିଁରେ) ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ତୁମେମାନ ଦିଆଯିବ ।”

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَفْتَرٌ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ②

୨୬. (ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏହି ପୃଥିବୀରେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିତ ରହିବ ଓ ଏହିଠାରୁ ତୁମେମାନେ ମରିବ, ଏବଂ ପୁଣି ଏହି ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରାଯିବ ।”

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ③

ଭୁ : ୩

୨୭. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ବସ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଅଛୁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କର ନଗ୍ନତାକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ ଓ ଶୁଣାଶୁଣିତ କରିବ, ଏବଂ ଧର୍ମତାତ୍ପର୍ୟ୍ୟ ରୂପକ ବସ୍ତୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଆଦେଶ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିପାରିବ ।

يٰۤأَيُّهَا آدَمُ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُؤْوِي سَوَاتِمَكُمُ
وَرِيثًا وَلِبَاسِ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنَ
أَيِّ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ④

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, କାରଣ ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଏ ପରମ୍ପରା ଉତ୍ତରକୁ ଏକତ୍ର ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଧର୍ମତା ପରବର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିବେ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କେବଳ ଜଣାଯିବ ଯେ ସଂସାରରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୃଷ୍ଠିଗୋଚର ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସନ୍ତାନମାନେ ପୃଷ୍ଠିଗୋଚର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ସଂସାରରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରବର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ପୃଥକ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରିଥାନ୍ତି ।

୨. ଏହି ଆୟତରୁ ଆହୁରି ପୁରୁଷ ମିଳୁଛି ଯେ ଏଠାରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଇବନିୟ ଓ ତା'ର ଅନୁଗାମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱକାର ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ମନୁଷ୍ୟ, ନାରୀ ଅଲ୍ଲାହ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ, ଇବନିୟ ଓ ଇବନିୟର ଅନୁଗାମୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସଂସାରରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଏହିଠାରୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବେ । ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହି ସଂସାରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ।

୩. ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂସାର ବାହାରକୁ ଯାଉପାରିବ ନାହିଁ କି ଆକାଶ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଇସା ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମିୟ ଆକାଶ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ଆକାଶରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଏକେତ ଏହି ଆୟତ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ବା ସେ ଦୁହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରୁ ଆହୁରି ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଇସା ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମିୟ ତଥା ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଆକାଶରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସଂସାରରେ ଆସିବା ଜାଣିବ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବେ, ଏଠାରୁ ପୋହାଯିବେ ବା ପୋଡ଼ା ଯିବେ ଓ ଏହି ସଂସାରରୁ ପୁନର୍ବାସ କରିବେ ହୋଇ ଉତ୍ତୁକ ହେବେ ।

୪. ‘ଅନୁକରଣ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଅବତରଣ କରାଯିବା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ପୃଷ୍ଠି କରିବା’ ଅର୍ଥରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । (୫୭ : ୨୬ ଓ ୨୫ : ୧୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

୨୮. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ସଜ୍ଜନ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଇଥିଲା ସେପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ) ବିଭ୍ରାନ୍ତ ନ କରୁ ; ସେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଶର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ନେଇ ସେ (ସଜ୍ଜନାନୁ) ସେମାନଙ୍କୁ ବିବସ୍ତ୍ର କରାଇଥିଲା ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ନଗ୍ନତା ପ୍ରକାଶିତ କରିଦେବ ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଓ ତାହାର ସ୍ୱକୀର୍ତ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଦେଖାଇଥିବ ଯେଉଁଠାରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଆମେ ସଜ୍ଜନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ କରିଅଛୁ ।

୨୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ କୌଣସି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଏହିପରି କରିବାର ଦେଖିଅଛୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥି ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି,” (ହୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ କେବେ ହେଁ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ବିଷୟ ମିଥ୍ୟାରେ କହୁଅଛୁ ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ?”

୩୦. (ହୁମେ) କୁହ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନ୍ୟାୟ (କରିବା) ପାଇଁ ଆମକୁ ‘ନ୍ୟାୟ’ର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ)ରେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଠିକ୍ କରିନିଅ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ମନେକରି ତାହାଙ୍କୁ ଡାକ ; ଯେପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେହିପରି (ଅବସ୍ଥାରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

يٰۤاٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰوِيَكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا ۚ اِنَّهٗ يَرٰكُمْ هُوَ وَفِيْهِۦ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اُوْلِيًّاۤا لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

وَ اِذَا فَعَلُوْا فَاجْشَۡ قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْنَاۤ اٰبَآءَنَا ۚ وَ اللّٰهُ اَمْرًاۢنَاۤ بِهٖمَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَۡ ۙ اِنَّتُمْ اَنْتُمْ۬نَ عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝

قُلْ اَمْرًاۢنَاۤ بِالْقِسْطِ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ كَذٰلِكَ نَمُنُّۢنَ لِّتَعُوْذُوْا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜନଙ୍କର ସଞ୍ଜନ-ସତ୍ତା ସଂସାରରେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସଜ୍ଜନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାସନା କୁସ୍ୱଚର୍ଯ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବିଚିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିରାଜି ଦେଇ ଶୁଭାଭି ପାରିବେ, ପରିଶ୍ରମରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା କରିବେ । ସଜ୍ଜନମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଜାଣିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱଚର୍ଯ୍ୟା କରିବାକୁ ସ୍ୱଚର୍ଯ୍ୟା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସଜ୍ଜନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୌଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବରେ ଗ୍ରାସନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ସ୍ୱଚ୍ଛେଦନା ସ୍ୱଚ୍ଛେଦନାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଅସ୍ତ୍ରସର ହେଲେ ସ୍ୱଚ୍ଛେଦନାରେ ବିଜୟ ମନ୍ତ୍ର ହେବା ସହଜ । କିନ୍ତୁ ସେହିମାନେ ଯଦୃଢ଼ାନ ଓ ଅସ୍ୱାଧୀନ ସେମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛେଦନା ଦୌଡ଼ରେ ହାଲି ଯାଆନ୍ତି । ଅତଏବ ଏ ସକଳ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷ ନଦେଇ ସ୍ୱପ୍ନେ ନିଜକୁ ଦୋଷ ଦେବା ବିଧେୟ । ତେଣୁ ଜଣେ ନିଜକୁ ସଜ୍ଜନଙ୍କର କୁସ୍ୱଚର୍ଯ୍ୟା ମୁକ୍ତ ରଖିପାରିଲେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନେ ଯେଉଁ ବିବାହ ଉପରେ ଥିଲେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିବାହ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ କୁଟି ବିଧ୍ୟକୁ ସ୍ୱୟଂସା କରି କାର୍ଯ୍ୟକରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ।

୩୧. ସେ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ପାଇଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟା ସିଧା ହୋଇଛି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

୩୨. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ! ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ)ରେ ଭୃଷଣ (ସାମଗ୍ରୀ) ଧାରଣ କର (ଓ ମନ ନିର୍ମଳ କର) ; , ଏବଂ ଭୋଜନ କର ଓ ପାନ କର ; ଏବଂ ଅପବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୪

୩୩. (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହି ଭୃଷଣ (ସାମଗ୍ରୀ) ଯାହାକୁ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ସେହିପରି ଜାବିକା ମଧ୍ୟରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ କିଏ ଅବୈଧ କରିଅଛି ?” (ତୁମେ) କୁହ, “ଏହା ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ (ମଧ୍ୟ) ରହିଅଛି ତଥା କୟାମତ ଦିବସ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ହେବ ; ଏହିପରି ଆମେ ନିଜ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଜ୍ଞାନବତ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

فَرِيقًا هَذَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

يَبْنَئِ أَدْمَ حَذُوا زَيْنَتُكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَزَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ تُمْرُقُونَ إِلَيْكُمْ يُفَضِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفَكِّهُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମସଜିଦ୍‌କୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଶୁଦ୍ଧକର ତଥା ନିଜ ଶରୀର ଓ ପରିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍କାର ଓ ପବିତ୍ର କର ।

୨. ମସଜିଦ୍ ସହିତ ପାଳାୟନ ଓ ଅପବ୍ୟୟ ବାସ୍ତବ ବିଷୟର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ତଥାପି ମସଜିଦ୍ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲେ କାହିଁକି ସେ ପାଳାୟନ ଓ ଅପବ୍ୟୟ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ମନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରୁଏ । ଏଠାରେ ମସଜିଦ୍ ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଭୋଜନ ଖରାଦ ଉପରେ ସ୍ତର ପକାଇଥାଏ । ଉତ୍ତମ ଓ ଉପଯୋଗୀ କର୍ମ ପାଇଁ ଉପାସନା ଦୁଇଗୋଟି ଦେଉଥାଏ । ଅତ୍ୟବ ଶରୀର, ଆତ୍ମା ଓ ଉପାସନା ପରସ୍ପର ସହିତ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ସମ୍ପର୍କ । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଥାର୍ଥ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମର୍ଥନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଏଠାରେ ଯେହି ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଶିଖା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ପାଳାୟନରେ ଅପବ୍ୟୟ ବା ଅପବ୍ୟୟକାରୀତ୍ୱ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ ।

୩. କେତେକ ହିନ୍ଦୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମତରେ ଧର୍ମନିଷ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କଦାପି ଉର୍ବେକ୍ତୁଷ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମରେ ଯେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସଜ୍ଜା ବିଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ବୈଧ ଅଟେ । ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ସବୁଜିକ ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀମାନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଜ୍ଜା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି-କଟକରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରକାରରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭୋଗ କରିବେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ତହିଁରେ କୌଣସି ଭାର ରହିବ ନାହିଁ ।

୪. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମରେ ପାଳାୟନ ଓ ବେଶ-ଭୂଷଣର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ସେପରି ସମଗ୍ର ବ୍ୟବହାରକୁ ମୁଦରିକ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଅନୁମତି ଦେଉଥିବା ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଭୋଗରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅପବିତ୍ର ଓ କଳ୍ପନିତ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପରିଚ୍ଛା ଓ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩୪. ତୁମେ କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକରା କେବଳ ତୁମ୍ଭ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କୁଳାଧ୍ୟାୟକୁ, ପାପ ତଥା ନ୍ୟାୟସ୍ୱତ୍ତ କାରଣ ନ ଥାଇ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ (ଅବେଧ) କରିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସମକକ୍ଷ ମନେକର ; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ (ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି) ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କର ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ।”

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଅବଧି ଅଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର (ସମାପ୍ତି) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚହେଇ ମୁହଁରେ ପଛଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, କି (ମୁହଁରେ) ଆଗେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୬. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଯଦି (କେତେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ରହୁନମାନେ ଆସନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁ ହେବେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂତୋଷନ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ, କି (ଅତୀତ ପାଇଁ) ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଚହେଇ ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ସେଥିରେ ବହୁକାଳ ପଡ଼ି ରହିବେ ।

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَخْرِجُونَ
سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٥﴾

يُنَبِّئُ أُولَئِكَ بِمَا عَمِلُوا ۖ يَكُونُ رُسُلُكُمْ يَفْضُلُونَ عَلَيْكُمْ
أَيْتِي ۖ فَمَنْ أَتَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَحْبَبُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଯେ ବିଧାତା ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ବରଂ ସେ କର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କୌଣସି ଜାତିର ପରମାତ୍ମାରେ ହ୍ରାସବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ ।। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜାତି ପୃଷ୍ଠାକାରୀ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ତେବେ ସେହି ଜାତିର ବିନାଶ ଅବଶ୍ୟମ୍ବୀ । ଅବ-ଏ ସମୟର ଅର୍ଥ ସେହି ବିଧାନ ଯାହା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଜାତିର ପରମାତ୍ମାରେ ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୨୭, ୨୮ ଓ ୩୨ରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ’ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରୋତାଙ୍କ ଯେ ଏଠାରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ଠିକ୍ ପରେ ସୁଦୂର ଅନ୍ତଃରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟର ଓ ତାହାର ପରେ କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କୁହାଯାଇଛି ।

୩୮. ସୁତରାଂ, ଯେ ଅଲ୍ଲୁଖ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ସେମାନେ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ନିଜର ଭାଗ ପାଇଥିବେ ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଡାକୁଥିଲ ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ?” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ସେମାନେ ତ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି”, ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ଯେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ।

୩୯. (ଅଲ୍ଲୁଖ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବେଶ କର”; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦଳ (ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କରିବ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ନିଜର ଭଗିନୀ (ଦେବ)କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବେ, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଥିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବଶେଷ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଳ ସମ୍ମୁଖରେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲେ, ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକରେ ବନ୍ଦୁ ରୁଣ ଶାସ୍ତି ଦିଅ”, ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) କହିବେ, “ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଧିକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନାହିଁ ।”

୪୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଦେବ) ସେମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଦେବ)କୁ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ନାହିଁ ଯେହୁକା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର କର୍ମ ସୋଝି ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَتْلَوْنَ نَجْمَهُمْ فَيَقُولُونَ مِمَّا كُنْتُمْ إِذَا جَاءَ تَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوهُمْ ۚ قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَنَا إِلَى اللَّهِ قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُنُوا فِيهَا جِثِيًّا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالِ لِلْأُولِيٍّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرِيَهُمْ مَا كَانَ لَكُم عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ‘ଇ’ସ୍ତଫରା’ ଶବ୍ଦର ଭଲ ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାକୁ ବୁଝାଏ । ସତ୍ୟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ କେଣ ବକ୍ତା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ କିଛି କହିଥାନ୍ତି ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସ୍ତବ୍ଧରେ ତେଜ ବକ୍ତା ସେହି ବିଷୟ କହିନାହାନ୍ତି । ସେହିପରି ମିଥ୍ୟା, ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ ଯେହି ବିଷୟ ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କିଛି କହିନାହାଏ ସେହି ବିଷୟଟି ସ୍ତବ୍ଧ ମିଥ୍ୟା ଓ ବକ୍ତା ସେହି ବିଷୟକୁ ଆଦୌ କହିନାହାନ୍ତି ।

୨. ଶାସ୍ତିଭୋଗ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ସେହି ଶାସ୍ତି ସର୍ବଦା ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ପ୍ରକାର ହୁଏ, କାରଣ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ପ୍ରକାର ଶାସ୍ତି ଅସହ୍ୟ, ଯେପରିକି ସନ୍ତ୍ୟେକ ରୋଗୀ ଚିକିତ୍ସାରେ ଯେ ଅନ୍ୟ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତା’ର ନିଜ ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ।

୧୫୫

୪୧. ବାସ୍ତବିକ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରପୂର୍ବକ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶର ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସୂଚିତ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ ପ୍ରବେଶ ନ କରିଛି; ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁ ।

୪୨. ନରକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶଯ୍ୟା ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାରି ଆବରଣ ରହିବ; ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁ ।

୪୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଓ ସରକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ କାହାରିକୁ ତାହାର ସାଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ କରୁ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଫେରସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ରୋହ ଭାବକୁ ଦୂର କରି ଦେଖୁ; ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ନ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ କଦାପି ଏହି ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ; ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ରଘୁଲମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଆଗମନ କରିଥିଲେ”; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହି ଦିଆଯିବ, “ଏହା ହିଁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ଦାୟଦ ଭୂମିମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ କରାଯାଇଛି ।”

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا وِزْرًا ۚ وَسَعْمَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ يُخْرِجُ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارَ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۚ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُّو أَنْ تَكَلَّمَ الْجِنَّ أُوْثُمُوهَُا

﴿٤٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ କରୁଣା କଲେ ତାହା ସମ୍ଭବ ।

୨. ପୃଷ୍ଠାରେ ଝରଣା ଆଦି ଜଗତୋତ୍ତର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ଜମିଦାର ବା ସରକାର; କିନ୍ତୁ ପରଲୋକରେ ଯେଉଁସବୁ ଝରଣାକୁ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଜଳପାନ କରିବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ରହିବ ।

୪୫. ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠାସାମାନେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅର୍ଥାକାର କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପାଇଲୁ, ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାକାର କରିଥିଲେ, କ’ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପାଇଲ ?” ସେ ନେରକବାସୀମାନେ କହିବେ, “ହଁ”, ତତ୍ପରେ ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳରେ କହିବ, “ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ଅଭିଶାପ ହେଉ ।”

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا لَعَنَ اللَّهُ فَاذْنَكَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَلَيْسَ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

୪୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷମ ପଥର (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପଥରେ କୁଟିକତା ଖୋଜନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳକୁ ଅସ୍ଥାବାର କରନ୍ତି ।

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كُفْرُونَ ﴿٥٠﴾

୪୭. ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଓ
ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରଦା ଥିବ, ଏବଂ
ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଥିବେ,
ଯେଉଁମାନେ କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମୁଖରେ ଲାଷ୍ଟିବା
ଜାଣି ପାରୁଥିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ ଦେଖି
ତାଙ୍କ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ;”
ସେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିବେ କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ଯିବାକୁ ଆଶାବାର୍ତ୍ତ ଥିବେ ।

وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيْمَتِهِمْ ۖ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْعَمُونَ ﴿٥٩﴾

୪୮. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ)- ମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ନରକବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଘେରାଇ ନିଆଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ନାହିଁ ।”

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٥٧

[illegible]

ରୁ : ୬

୪୯. ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ କେତେକ (ନରକବାସୀ)ଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇସ୍ତିସ୍ନାହା ଡାରା ଜାଣି ପାରି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବା ତୁମମାନଙ୍କର ଅହଂକାର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳପ୍ରଦ ହେଲା ନାହିଁ।”

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسْمَتِهِمْ ۖ
أَلَا مَا آفَكْنَا عَنْكُمْ جَعَلَكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

୫୦. ତେତୁପରେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ଦେଇ ନରକବାସୀଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଥିଲ। ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିବେ ନାହିଁ ? ତେତୁପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ “ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ? ତୁମମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତୀତର କୌଣସି ଘଟଣା ଦୁଃଖିତ କରିବ ନାହିଁ।”

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٠﴾

୫୧. ଏବଂ ନରକବାସୀମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଜଳ ନିଷେଧ କର, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ କିଛି ଦିଅ” ; ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାଃ ଏହି ଦୁଇ ଗୋଟି ବସ୍ତୁକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସକଶେ ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି ।”

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ فِئْصُوا عَلَيْنَا ۖ
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَزَمَهُمَا ۖ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦١﴾

୫୨. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଜ୍ଞାତା କୌତୁକ କରି ରଖିଥିଲେ ଓ ପାଥିବ ଜୀବନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗତ କରିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଆମେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ଯେପରି ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଦିବସର ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭାବନାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଓ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଦରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا ۖ فَلْيَوْمَ نَنسُوهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا ۖ
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମହାର୍ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଯାହାକୁ ଆମେ ସ୍ନାନ ବଳରେ ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ ଓ କରୁଣା ହେବ ।

وَلَقَدْ جَعَلْنَاهُمْ كِتَابَ فَضْلِنَا ۖ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً ۖ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾

୫୪. କ'ଣ ଏମାନେ ଏହି ଗୁରୁତର ସତ୍ୟତାର (ପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ) ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ? ଯେଉଁ ଦିନ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ସେମାନେ କହିବେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାୟାନୁସାରେ ଯାହା କିଛି କହୁଥିଲେ ସତ୍ୟ କହୁ ଥିଲେ ; ସୁତରାଂ କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ସୁପାରିଶକାରୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁପାରିଶ କରିବେ ? ଅଥବା କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପୃଥିବୀକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ? ତାହା ହେଲେ ଆମେମାନେ ଯାହା କିଛି (କ୍ଷୁଦ୍ର) କର୍ମ କରିଥିଲୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ (ସର) କର୍ମ କରିପାରୁଁ” ; (ଉପରୋକ୍ତ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବାସ୍ତବରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ଆଜି ତାହାକୁ ସେମାନେ ହରାଇଲେ ।

ରୁ : ୭

୫୫. ବାସ୍ତବରେ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ଅଛନ୍ତି ଯେ କି ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ତତ୍ପରେ ସେ ବିହୀନ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ଦିନକୁ ରାତ୍ରି ଝାରା ଆଜ୍ଞାଦିତ କରନ୍ତି ଯାହା ଶୀଘ୍ର ତାହାର ଅବଧୂାବନ କରେ ; ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ଏ ଗୁପ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ (ବିନା ବେତନରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ସମାଜ ପାଇଁ) କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛନ୍ତି ; ମନେରଖ, ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ; ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاءٍ فَيَسْأَلُونَا أَوْ نُزِدُ مَعَكُمْ
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٥﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْطِي الْيَلَّ الْقَهَّارِ
يُظَلِّبُهُ حَيْثُ شَاءَ وَالشَّسَّ وَالْقُرَّ وَالنَّجْمَ مُتَحَرِّجٍ
بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٥٦﴾

୧. ଏହି ଅବଧୂର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ ତାହାକୁ କଳନା କରବା କଷ୍ଟ କରାଯାଇ ପାରେ । ଏହା ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଉପରେ (୨୨:୪୮ ଦୃଷ୍ଟବ) ବା ପରାଶ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଉପରେ (୭୦:୫ ଦୃଷ୍ଟବ) । ପୃଥିବୀ ଥରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ଆସିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ଲାଗେ ତାହାକୁ ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ କୁହେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ସେ ବିଷୟରେ ଏହି ଆୟତରେ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆୟତରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କ ବିବରଣ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚନା ନାହାନ୍ତି । କେତେକ ଘଟେ ଏହା ଏକ ହଜାର ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେତେକ ଘଟେ ପରାଶ ହଜାର ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଘଟେ ଲକ୍ଷାଧିକ ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ହେଉପରେ । ପୃଥିବୀ ବା'ର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଯେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କଳନା କରିବା ଏକ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଆମେମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବା ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଛଅଗୋଟି ଦୀର୍ଘ ସମୟ-ଚକ୍ର ଲାଗିଥିଲା ।

୫୬. ତୁମେମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଳାପ କରି ଓ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ସେ ସାମା ଅତିକ୍ରମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୭. ଏବଂ ଶୁଣିଲା ସ୍ଥାପନ ହେବା ପରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ପୁଷ୍ଟି କର ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାକୁ ଭୟପୂର୍ବକ ଓ ଆଶାବାନ୍ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

୫୮. ଏବଂ ନିଜର କରୁଣା (ବେଶଣ) ପୂର୍ବରୁ ସେ ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେ (ବାୟୁ) ଭାରାନ୍ତର ମେଘମାଳାକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରେ (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ମୁତ୍ତା ଦେଖିବା ପରିଚାଳିତ କରୁ, ଏହା ପରେ ଆମେ ସେଥିରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁ; ତତ୍ପରେ ଆମେ ଏହି ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ; ଏହିପରି ଆମେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରୁ ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବ ।

୫୯. ଏବଂ ଉକ୍ତ ଦେଶ (ଯୋହାର ମାଟି ଉର୍ବର) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରସ୍ତର ପରିମାଣରେ ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପନ୍ନାଏ ଏବଂ ସେ (ଦେଶ) ଯାହାର ମାଟି ଅନୁର୍ବର ତାହା ନିକୃଷ୍ଟ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନାଏ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ କୃଷି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ خَآئِفًا إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سَفَنُهُ لِبَلَدٍ يَدَّبَتْ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبِثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا بُدًّا ۚ كَذَلِكَ نَضْرِبُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُشْكِرُونَ ﴿٥٩﴾

୯. ସକାଶ୍ୟ ସାଥୀନ ବା ମିନତି କରିବା ସକଳଣ 'ବିଳାପ' ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି କାରଣ ସକାଶ୍ୟରେ ତୁ ମଣିଷ ବିଭିନ୍ନ ସକାର ଭାବଭଙ୍ଗୀ କରିପାରେ, ଅସକାଶ୍ୟରେ ତାହା ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି । ତେଣୁ ଅସକାଶ୍ୟ ସାଥୀନ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ବିନପ୍ରତା ସଦକାରେ କରାଯାଏ ।

୧୦. ମୂଳ 'ମୁତ୍ତାବିନ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ: ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ସବୁ ସର୍ବ ପାଳନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରେ । ତେଣୁ ମୁତ୍ତାବିନ ଶବ୍ଦକୁ ଏହି ସ୍ଵରୂପ ମିଳୁଛି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ପାପ ଭାରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ଆଶଙ୍କାରେ ତଥା ପୁଣ୍ୟ ଭାରି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ସାପା ଆଶଙ୍କାରେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବସର୍ବ ମିନତି କରୁଥାଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଶୁଭ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ବୟୁରୁ ସେପରି କରୁଣା ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଏବଂ ଜାଲୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେ ଦେଖଣାହାରା ଆଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ।

୧୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଦେଶ ଯେଉଁଠିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଯୋଗୁଁ ତାହା ମୃତସ୍ଥାୟ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇ ମରୁଡ଼ି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଶିକାର ହୋଇଥିଲା ।

୧୨. 'ଯୋହାର ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲାହ ମୃତସ୍ଥାୟ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚିତ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ସ୍ଵଳ୍ପତ ପକ୍ଷେ ଏଠାରେ ପରଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନାହିଁ । ଯଦି ସେପରି କରାଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ 'ଯୋହାର ତୁମେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା କାରଣ ପରଲୋକ ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିର ଅବଗତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଲାଭ ହେବ ତହିଁର ମନୁଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୩. ତା'ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ 'ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ' ବାକ୍ୟ'ଶର ସ୍ଵଳ୍ପତ ମର୍ମ ଦୃଷ୍ଟି ବର' ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଭୂମିରେ ଯେଉଁ ସକଳ ଉତ୍ପାଦିକା ଶକ୍ତି ଗଣାଯାଏ ତତ୍ତଦ୍ଵାରା ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ ।

ରୁ : ୮

୬୦. ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ ; ଏହାପରେ ସେ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାନ୍ ଦିବସର ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتُومُوا عِبَادَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥٠

୬୧. ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁ ଅଛୁ ।”

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑥١

୬୨. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମ ଠାରେ କୌଣସି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉ ନାହିଁ ; ବରଂ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ (ପ୍ରେରିତ) ରସୁଲ ଅଛୁ ।”

قَالَ يَتُومُوا لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ ۖ وَكَفَىٰ رَسُولٌ مِّن رَّبِّي الْعَالَمِينَ ⑥٢

୬୩. (ଏବଂ) “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନରୁ ଆମେ ଯାହା ଜାଣୁ, ତୁମେମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِي رَّبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑥٣

୬୪. “କିଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ପାଇଁ ବିସ୍ମିତ ହେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବେ ଏବଂ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମତାରୁ ହେବ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରା ହେବ ?”

أَوْحَيْنَا أَن جَاءَ كُمْ ذِكْرُنَا مِن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْ لَّدُنْكُمْ وَتَتَّقُوا ۖ وَاتَّقُوا لَعْنَتَكُمْ تَرْتَضُونَ ⑥٤

୬୫. କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ; ସୂଚନା ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ନୌକା ମାଧ୍ୟମରେ ରଖା କଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କଲୁ, ସେମାନେ ଏକ ଅନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

كَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ ۖ وَاتَّقِنَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا أَن هُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ⑥٥

ରୁ: ୯

୬୭. ଏବଂ ଆମେ ଆଦଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୃଦକୁ (ରହୁଲହୃଦେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

୬୭. (ତାପରେ) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୃଦ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ବୋକାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଅଛୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରୁ ଅଛୁ ।”

୬୮. ସେ (ହୃଦ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମଠାର ବୋକାମିର କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ) ରହୁଛୁ ।”

୬୯. “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିତାକାଂକ୍ଷା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଛୁ ।

୭୦. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ପାଇଁ ବିସ୍ମୃତ ହେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କ କରାଇବେ ? ଏବଂ ସ୍ୱରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ରଖିଥିଲେ ; ସୂଚନା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ସ୍ୱରଣ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

وَاللّٰى عَادٍ اَحَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ⑨

قَالَ الْمَلَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ اِنَّا لَنَرٰكَ فِى سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَنظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ⑩

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ⑪

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلَتِ رَبِّىْ وَاَنَا لَكُمْ نٰصِيْحٌ اٰمِيْنٌ ⑫
اَوْعَجَبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَاذْكُرُوْا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَّزَادَكُمْ فِى الْخَلْقِ بَحْطَةً ۚ فَاذْكُرُوْا اِلَّا اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ⑬

୧. ଆଗର ଦେଶରେ ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବାସ କରୁଥିବା ଏକ ଜାତିର ନାମ ଆଦ । ଏକଦା ସେମାନେ ବୃହତ୍ତର ଆଗରର ଯମେନ, ସିରିଆ ଓ ମେସୋପଟାମିୟାର ଉର୍ବର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁ କରୁଥିଲେ ।

୨. ‘ହୃଦ’ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷାତ୍ମକ୍ରମେ ହଜରତ ନୁହୁଙ୍କର ସପ୍ତମ ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ।

୩. ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି, ତୁମମାନଙ୍କର ବଂଶଧରଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି କରାଇବାପାଇଁକମାନେ ତତ୍ତ୍ୱ ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ତବ୍ଧତା ହେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଆମେମାନେ ବିପ୍ଳବଶୀଳ ଏହି ଅନୁବାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ହେ ହୁଦ୍ !) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଥିପାଇଁ ଆସିଅଛ ଯେ ଆମେମାନେ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ, ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ? ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯଦି ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭୟ ଦେଖାଇଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ ।”

୭୨. ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଓ ବିପତ୍ତି ଆସିଅଛି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେହି ନାମଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚ କରୁଅଛ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲ ?” ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଆମ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛୁ ; (ଏବଂ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ କାହାର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ।”

୭୩. ପରିଶେଷରେ ଆମେ ନିଜ କରୁଣା ବଳରେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୧୦

୭୪. ଏବଂ ଆମେ ‘ସମୁଦ୍ର’ (ସମୁଦ୍ରାୟ) ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସ୍ୱାଲେହ କୁ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମୁଦ୍ରାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସୁଦୃଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ

قَالُوا اجْتَنِبْنَا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرِ مَا كَانَ
يُعْبَدُ آبَاؤُنَا قَاتِنَا بِمَا نَعْبُدُ فَإِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ⑩

قَالَ قَدْ وَفَّعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ
أُجَابِدُ لَوْ أَنَّ فِي أَسْمَاءٍ سَتَبَسُّوْهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّاتِظِينَ ⑪

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَائِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ⑫

وَالِى تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقُومُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنَ إِلَهِ غَيْرِهِ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

୧. ଅନ୍ତର ପୃଷ୍ଠିମାନ୍ତରେ ଏହାର ଠାରୁ ଉତ୍ତରକୁ ସିରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ବିବୃତ ଅଞ୍ଚଳ ରହିଅଛି ସେଠାରେ ଯଜ୍ଞରତ ଉପାସକଙ୍କର ଅଳ୍ପଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସମୁଦ୍ର କୂଳର ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଆଦମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସନ୍ନିହିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ପହାଡ଼ ପର୍ବତ ଉପରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସୁଦୃଢ଼, ଅଧ୍ୟବସାୟୀ ଓ ଧନଶାଳୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ଗଣ୍ଡରେ ସମାଜିକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଗ୍ରାସ୍ତ ଗଣ୍ଡରେ ପର୍ବତ ଉପର୍ଗିୟ ଶ୍ରାସ୍ତ ନିବାସରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ତତ୍ପୁରୀ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଧାରଣର ମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯିବ ସେ ସେମାନେ ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତିୟ ଜାତି ଥିଲେ ।

ଆସିଅଛି ; ଏବଂ ଏହା ଏକ ମାଲ ଓଟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ପ୍ରେରିତ) ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୂମିରେ ଚରାବୁଲା କରିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ତାହାର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, (ଏପରି କଲେ) ତୁମେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।”

୭୫. ଏବଂ ସ୍ମରଣ କର, ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ‘ଆଦ’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଖନନ କରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଶୁଦ୍ଧୀକା ସୃଷ୍ଟି କରି ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ ।

୭୬. (ତା’ପରେ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାଲୋକ)ଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ସ୍ୱାଲୋକ ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ?” ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି ଆମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।”

୭୭. (ଏହାପରେ) ଅହଙ୍କାରୀମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କର, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।”

୭୮. ତା’ପରେ ସେମାନେ ମାଲ ଓଟରଂ ଗୋଛୁ କାଟି ଦେଲେ ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅବହେଳା କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ସ୍ୱାଲୋକ ! ଯଦି ତୁମେ (ପ୍ରକୃତରେ) ରସୁଲ ହୋଇଥାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଅଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْتَوْهَىٰ بِسُوءِ فِعْلِكُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ ①

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُوءِهَا بُسُورًا وَتَخُونُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْسُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ②

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَظَعُوا لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ اتَّعَلَمُونَ أَنْ صَاحِبًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قَالُوا إِنَّمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ③

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنُم بِهِ كَافِرُونَ ④

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضْحِكُونَ ۖ إِنَّا بِنَبَاٍ نَقِدْنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑤

୧. ସ୍ୱକୃତ ପକ୍ଷେ ଓଟ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶତ୍ରୁତା ନ ଥିଲା । ଓଟକୁ ମାରିଦେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ସ୍ୱାଲୋକ ସେହି ଓଟ ଉପରେ ବଡ଼ ଦେଶରେ ଧର୍ମପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ କିପରି ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ସ୍ମରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କିପରି ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେହି ଓଟଟିକୁ ମାରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ।

୭୯. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପ କରାଯିବ କୁହାଯିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَثٍ ۝

୮୦. ତା'ପରେ ସ୍ଥାନେଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିତ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନେ ହିତାକାଂକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ।”

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ۝

୮୧. ଏବଂ (ଆମେ) ଲୁତଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ରହୁଇ ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ'ଣ ତୁମମାନେ ଏପରି ନିର୍ଲଜ୍ଜ କର୍ମ କରୁଅଛ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିବାରେ କେହି କେବେ କରି ନାହିଁ ?”

وَلَوْظَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

୮୨. “କଣ ତୁମମାନେ କାମତୃଷ୍ଣା ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଅଛ ? ବରଂ (ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ) ତୁମମାନେ ଏକ ସାମା ଅତିକ୍ରମକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۝ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ۝

୮୩. ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ସହରରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପବିତ୍ରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ।”

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ ۝ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَتْلِفُونَ ۝

୧. ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ କରାଯିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଘରକୁ ଚାଲିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ଅନୁତାପ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଗଡ଼ି ଯାଇଥିଲା । ଘରରେ ସେହି ଅନୁତାପର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହିଲା ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଇଥିଲେ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ଯୋଗୁଁ ଘରସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ।

୮୪. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ ; କାରଣ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ) ପଶୁଚାତୁର୍ଭୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

فَأَجْنِبْنَاهُ وَآهْلَهُ إِذَا أَمَرْتَهُ ۖ كَذَبَتْ مِنَ الْغِيظِ ۖ

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୃମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶିଳା ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଦେଖ ଯେ ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୋଇଥିଲା ।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا نَّظُرًا ۖ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ ۖ

ରୁ : ୧୧

୮୬. ଏବଂ ଆମେ “ମଦୟନୀ” ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ‘ସୁଏବ’କୁ ମଧ୍ୟ (ରସୁଲ ଭାବେ) ପ୍ରେରଣ

وَأِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَبْقَوْمُ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ

୧. ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ରୁତ୍ବ ସେଠାରୁ ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କନ୍ୟା ସେହି ସହରରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ତ୍ରୀ ମମତା ସେହି ସେ ପଛରେ ରହିଲେ । ଫଳରେ ସେ ଶାନ୍ତିର କବଚିତ ହେଲେ ।

୨. ହଜରତ ରୁତ୍ବ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଏକ ସତ୍ୟ ଗୁଳମ୍ପ ଆସିଥିଲା ଯାହା ଗୁପ୍ତସ୍ଵଭାବ ଧୃଷ୍ଟିଧୃତ କରିଦେଇଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ଗୁଳମ୍ପ ସେହି ଗୁପ୍ତସ୍ଵଭାବ ମୁଖିଆ ଆଦି ବହୁ ଉଚ୍ଚତର ଚରଣିତ୍ର ହେଇ ତଳକୁ ଉପରକୁ ସତେ ଯେପରି ମୁଖିଆ ଓ ଶିଳା ବୃକ୍ଷ ହେଉଛି । ଅନୁଗୁପ ଗୁଳମ୍ପ ପୁମାର, କାହାଡ଼ା ଓ କାନ୍ଥରେ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଚୋରା ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ କଣ୍ଠାପଟେ ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଦୁଇ ପତ୍ନୀ ହଜରତ ସାରା ଓ ହଜରତ ହାଜରା ବ୍ୟତୀତ କହୁରା ନାମ୍ନା ଅନ୍ୟ ଦେଶ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ମଦୟନ କନ୍ୟାପ୍ରାୟ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ହିଜାଜର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ବାହା ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ସୁଏବ ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମରେ କନ୍ୟା ପ୍ରାୟ କରିଥିଲେ । ମଦୟନଙ୍କ ନାମାନ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହରର ନାମ ଥିଲା ମଦୟନ । ମଦୟନ ସେହିଠାର ବାସ କରୁଥିଲେ ଓ ସେଠାକାର ଅଧିକାଂଶ ନିବାସୀ ଇସମାୟିଲଙ୍କ ବଂଶଜ ଥିଲେ ।

ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ପତ୍ନୀ କହୁରାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ବଂଶରେ ହଜରତ ସୁଏବ କନ୍ୟା ପ୍ରାୟ କରିଥିଲେ । ମଦୟନ ବା ଆଧୁନିକ ମଦିନା ସହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଇସମାୟିଲ ବଂଶଜ ଲୋକେ ଅର୍ଥାତ୍ କୁର୍ଦ୍ଦିଶ ବଂଶର ଲୋକେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଘରଣୀ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଘରଣୀବଳୀର ଅନେକ ସମସ୍ତତା ଅଛି । ଯେପରି ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦୁଷାଚରଣ ନିଜ ସହରବାସୀ କରିଥିଲେ ଓ ଉଭୟେ ମଦିନାକୁ ହିଜରତ କରିଥିଲେ ।

କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମାଣ ଆସିଅଛି, ତେଣୁ ଯଥାର୍ଥ ମାପ ଓ ଓଜନ କର ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉଣା କରି ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶୁଖିଲା ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ;

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ شِكْمُ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيِزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑦

୮୭. “ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥରେ ବସ ନାହିଁ ଓ ସେଥିରେ କୁଟିଳତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ; ଏବଂ ସ୍ୱରାଶ କର, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଯେ ବିଶୁଦ୍ଧତାକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି ଭୟାନକ ହୋଇଥାଏ ।”

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ⑧

୮୮. “ଏବଂ ଯାହା ଘେନି ଆମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦଳ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ କୌଣସି ଦଳ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଧର ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ।”

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ⑨

ଭାଗ-୯

୮୯. ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅହଙ୍କାରୀ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିଲେ, "ହେ ସୁଏବ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ତୁମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେବୁ; ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ;" ସେ କହିଲେ, "ଯଦି ଆମେ (ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ) ଅପସଦ କରିବୁ ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେବ ?"

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
إِسْعَاقَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعْدُونَ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كُوهِينَ ۝

୯୦. (ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ) ଅଲ୍ଲୀ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପରେ ଯଦି ଆମେମାନେ ତୁମ ଧର୍ମକୁ ଫେରିଯାଉ, ତେବେ ତୋହାର ଅର୍ଥ ବୁଝେ ଯେ ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ବରଂ ଏହା ହେବ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ) ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ସେ (ପୂର୍ବତନ ଧର୍ମ) ଆଡ଼କୁ ଫେରିବା ଆମମାନଙ୍କର ସାଧ୍ୟାତୀତ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଅଛି; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ, ଏବଂ କହୁ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର, ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ।"

قَدْ افترينا على الله كذبا إن عدنا في ملتكم بعد
إذ نجينا الله منها وما يكون لنا أن نعود فيها
إلا أن يشاء الله ربنا وسيع ربنا كل شيء عندنا
على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا
بالحق وأنت خير الفتحين ۝

୯୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଏବଙ୍କ) ପ୍ରସଂସାଦର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସୁଏବଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ।"

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ
سُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ۝

୯୨. ଅତଏବ, ସେମାନଙ୍କୁ (ଏକ) ଭୂମିକମ୍ପ କବଳିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ଆଶ୍ଚମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ।

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ۝

୯୩. ଯେଉଁମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏପରି ଭାବରେ ଧ୍ବଂସ ହେଲେ। ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ କେବେ ହେଁ ବାସ କରୁ ନ ଥିଲେ; ଯେଉଁମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୯୪. ତା'ପରେ ସେ (ସୁଦୃଢ଼) ଏହିପରି କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ, "ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ; ତେଣୁ ଏବେ ଆମେ କିପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବୁ ?"

ସୁ : ୧୨

୯୫. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ସହର ପ୍ରତି କୌଣସି ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ଆମେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଓ କଷ୍ଟରେ କବଳିତ କଲୁ, ଫଳରେ ସେମାନେ ନିମ୍ନ ହେବେ ।

୯୬. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂରବିଚ୍ଛାକୁ ସ୍ୱାଭାବିକରେ ପରିଣତ କଲୁ, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉନ୍ନତି କରିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଦୁଃଖ ଓ ସୁଖ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲା (ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସିଲେ ଏଥିରେ କିଛି ନୂତନତା ନାହିଁ) ; ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଠାତ୍ (ଶାସ୍ତିରେ) ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲୁ ; (ଏପରି କାହିଁକି ଘଟିଲା) ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ;"

୯୭. ଏବଂ ଯଦି ସେହି ସହରମାନଙ୍କର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା'ନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଭାବୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ (ଶାସ୍ତିର) କବଳିତ କରିଥିଲୁ ।

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَمُوتُونَ فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ٩٦

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آتَيْتُمْنِي عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ٩٧

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ٩٨

ثُمَّ يَذُكِّرُنَا مَكَانَ النَّبِيَّةِ الْحَسَنَةِ خَيْرًا مِّنْ قَوْلِهِمْ قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩٩

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٠٠

୯. ପୂର୍ବରୁ ସଂଖ୍ୟା ଗଣିତ ଲୋକମାନେ ସଂଖ୍ୟା ଲାଘିଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବିଚାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟ ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବାସ୍ତବ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଂଖ୍ୟାଗଣିତ ଗୋଟିଏ ନିଜ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରୀକୁ ବିଚାରିତ କରି ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ କରିଥାନ୍ତି ।

୯୮. ତେବେ କ'ଣ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଓ ଏହାର ଆଖପାଖ ଲୋକମାନେ) ରାତ୍ରିରେ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ?

୯୯. ଅଥବା କ'ଣ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଖେଳୁଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ?

୧୦୦. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୌଶଳକୁ ସ୍ମରଣ କରୁନାହାନ୍ତି ? (ମନେରଖ ଯେ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୌଶଳକୁ ସ୍ମରଣ କରୁନାହାନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୩

୧୦୧. ତେବେ କ'ଣ ପୃଥିବୀର (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏହି ବିଷୟକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଆମେ ଲଜ୍ଜା କରିବୁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଲଗାଇ ପାରୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ସଦୃଶତା ଶୁଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ?

୧୦୨. ଏଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସହର ଯାହାର ଖବର ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କର ରହୁଥିବାମାନେ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ତାହାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆଦ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରିଥାଆନ୍ତି ।

୧୦୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶକୁ (ନିଜ) ଅଜ୍ଞାନତା ପାଇନକାରୀ ଭାବରେ ପାଇନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଜ୍ଞାନତା ପାଇନକାରୀ ହିସାବରେ ପାଇଅଛୁ ।

أَفَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا بَيِّنًا وَهُمْ يَابِسُونَ ﴿٩٨﴾

أَوْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا ضَعِيفًا وَهُمْ يَكُفُّونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ شَاءَ أَصْبَحْنَاهُمْ دُؤُنُوبِهِمْ وَنَطْعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْعَوْنَ ﴿١٠١﴾

لَيْلِكَ الْقُرَىٰ تُقْضَىٰ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا ۚ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۚ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

୧. ହଜରତ ସୁଏବଙ୍କ ସହରର ପରିଶାମ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମକ୍କା ଓ ଚାହ୍ନା ପାଣ୍ଡବର ଗାନର ଲୋକମାନେ ତଥାପି ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨. ଭାରତରେ ଦୂତ୍ରହର ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ହଜରତଙ୍କର ବା ନିଜ ନିଜ ବାଉଁଶରେ ପଶା ଖିରି ଖେଳନ୍ତି । ସେଥିରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟପୂର୍ବକ ଯେ ଏ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ବେପାର ବଣିଜ କରୁଥିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ରୀତି ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ।

୧୦୪. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ଆମେ ଏ (ନବି)ମାନଙ୍କ ପରେ ମୁସାଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଫିରାଉନ ଓ ତାହାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଲେ; ଅତଏବ, ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କାକାରମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି (ଭୟବହ) ହୋଇଅଛି ।

୧୦୫. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଫିରାଉନ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ରତ୍ନକୁ ଅଛୁ ।”

୧୦୬. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ କହିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଅଛୁ; ଅତଏବ ଆମ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର ।”

୧୦୭. (ଫିରାଉନ) କହିଲା, “ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଅଛ, ଓ ଯଦି ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଅଅ, ତେବେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କର ।”

୧୦୮. ତା’ପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ନିଜର ଲାଠିକୁ (ଭୂମିରେ) ପକାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ସହଯା ତାହା ଏକ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ସର୍ପ (ସଫୁଣ) ଦେଖାଗଲା ।

୧୦୯. ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ତା’ଙ୍କ ହାତ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ତାହା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧୂଳି ଦେଖାଗଲା ।

୧୧୦. ଏଥିପାଇଁ ଫିରାଉନ ସମ୍ବଦାୟର ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଏ କଣେ କୁଶଳା ଯାଉକର ।”

୧୧୧. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ତା’ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କ’ଣ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ ?”

୧୧୨. “ସେମାନେ (ଫିରାଉନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ମୁସାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇଙ୍କୁ କିଛି ଅବସର ଦିଅ, ଏବଂ ସବୁ ସହରକୁ ଧୋସୁଆକାରମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ ।”

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنِئْتُم بِبَيْتِنَا مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٦﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ إِحْسَنَ بَايَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

فَأَلْفَ عَصَا ۖ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٨﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظُرِ ﴿١٠٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١١٠﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١١﴾

قَالُوا أَرْجُوا وَأَحْذَرُوا ۖ وَارْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خِزْرِينَ ﴿١١٢﴾

୧. ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସା, ଫିରାଉନ ପାଖକୁ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ। ବରଂ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରପର ସେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ଭୂମିରେ ସେଥିର ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ମିଶରରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ରହିଥିଲେ ସେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ଗୋଟିକୁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ଫଳରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ମିଶର ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପରେ ମିଶରରାଜାଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଆଉ ସମ୍ପର୍କ ରହିଲା ନାହିଁ ।

୧୧୩. “(ଯେପରି) ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝାଇ ଯାହୁକରକୁ ଘେନି ଆସିବେ ।”

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَجَرٍ عَلَيْهِمْ ①

୧୧୪. ଏବଂ (ଏହି ଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ) ଯାହୁକରମାନେ ଫିରଓନ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବୁ, ତେବେ କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ?”

وَجَاءَ التَّحَرُّهُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ②

୧୧୫. ସେ (ଫିରଓନ) କହିଲା, “କାହିଁକି ନୁହେଁ, ଓ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଯିବ ।”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ③

୧୧୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! କ’ଣ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ (ଲାଠି) ଫୋପାଡ଼ିଲେ ନା ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଫୋପାଡ଼ିବୁ ?”

قَالُوا يٰمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ خُنُ
الْمُلْقِينَ ④

୧୧୭. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ (ପ୍ରଥମେ) ଫୋପାଡ଼” ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ନିଜର ଲାଠି ଓ ଦଉଡ଼ି) ଫୋପାଡ଼ିଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ମାୟାଗ୍ରସ୍ତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଲେ ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଏକ ମହାବଡ଼ ମାୟାଜାଲ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ ।

قَالَ القُوا ۖ فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحُرُوا اَعْيَنَ النَّاسِ
وَاسْتَهْبَهُهُمْ وَجَاءُوا بِخِرْعَانِهِمْ ⑤

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିବୁ, “ତୁମେ ନିଜର ଲାଠି ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ” ; ତା’ପରେ ସେ ଏହା କରିବାରୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ ତାହା ଯାହୁକରମାନଙ୍କର ମାୟାକୁ ଗ୍ରାସ କରିଯାଉଛି ।

وَاَوْحَيْنَا اِلَىٰ مُوسَى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ⑥

୧୧୯. ଅତଏବ, ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ସେ ଯାହୁକରମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ତାହା ବୃଥା ହୋଇଗଲା ।

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑦

୧୨୦. ସୁତରାଂ ସେ ଯାହୁକରମାନେ ପରାଜିତ ଏବଂ ଲାଞ୍ଜିତ ହେଲେ ।

فَعَبِلُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صُغِيرِينَ ⑧

୧୨୧. ଏବଂ ସେ ଯାହୁକରମାନେ (ଆହାବହ ହୋଇ) ସିଙ୍ଗା କଲେ ।

وَالْقَىٰ التَّحَرُّهُ يٰحْيَدِينَ ⑨

୧. ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ତା’ର ସଭାରୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସ୍ବକୃତ ପକ୍ଷେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦଉଡ଼ି ଭିତରେ ଲୁହା କଷ୍ଟା ଲୁଗା ଉତ୍ତୁଥିଲେ ଓ ବାନ୍ତିରେ ପାଉଚ ଭରି ହୋଇଥିଲା । ଯାହାଫଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଚଳମାନ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା । ପିଲାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଖେଳଣା ଯେପରି ଚଳମାନ ହୁଏ ସେହିପରି ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଚଳମାନ ହେଉଥିଲା । ମୁସା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଲାଠିରେ ପିଟିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲାଞ୍ଜିତ୍ୱା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗି ଚାଲି ଓ ପାରଦ ବାହାରି ଆସିଲା । ଯହୁରା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତା ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଲା ।

୧୨୭. (ଏବଂ) କହିଲେ, “ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ—

قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

୧୨୩. “ଯେ କି ମୁସା ଏବଂ ହାରୁନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٢٨﴾

୧୨୪. ଫିରୱାନ କହିଲା, “କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ? ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟତ୍ୱ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମିଳିତ ଭାବରେ ସହର ମଧ୍ୟରେ କରିଅଛ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ଏଠାରୁ ଏହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବ ; ସୁତରାଂ ଅତି ଶୀଘ୍ର ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏହାର ପରିଣାମ) ଖାତ ହେବ ।

قَالَ فِرْعَوْنُ اَمْتَمْتُ بِهِ قَبْلَ اَنْ اَذِنَ لَكُمْ ۚ اِنْ هٰذَا اَمْكُرٌ مَّكْرُتُوهُ فِى السَّيِّئَةِ لَنُخْرِجَنَّهَا مِنْهَا اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾

୧୨୫. “(ତୁମମାନଙ୍କ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ “ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ରୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବି ; ତା’ପରେ ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟରେ ଚଢ଼ାଇବି ।”

لَا تُقِطَعَنَّ اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافِىْ ثُمَّ لَا تُجِئْتُمْ اِجْعِلِيْنَ ﴿٣٠﴾

୧୨୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତେବେ କ’ଣ ହେବ ? ଆମେମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ” ;

قَالُوا اِنَّا اِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٣١﴾

୧୨୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ଏଥିସକାଶେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଅଛ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଆମେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ, (ଏବଂ) ଆମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକ ପାଳନକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କର ।”

وَمَا تَنْقُمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ اَمَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَنَا جَآءَتْنَا ۚ رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

୯. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ‘ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ’ର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଧିର ଓ ତ୍ୟାଗ ହେବାକୁ ଅସମର୍ଥ ରୋଗିଏ ପାର୍ଶ୍ୱର ହାତ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ରୋଡ଼କୁ କାଟି ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧତାରେ କରିବା, ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ନିଆଯାଇଛି ।

ରୁ : ୧୪

୧୨୮. ଏବଂ ଫିରାଓଁନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କେତେକ ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ମୁସା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ (ଅନାୟାସରେ) ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ପୃଷ୍ଠ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମକୁ ଓ ତୁମର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଅଛ ?” ସେ (ଫିରାଓଁନ) କହିଲା, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିବୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରାକ୍ରମୀ ଅଟୁ ।”

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَّخَذَ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتِكَ قَالَ سَتَقْبِلُونَ إِنبَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٤﴾

୧୨୯. (ଏଥିପାଇଁ) ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ପୌର୍ଣ୍ଣିକ ଧର, ରାଜ୍ୟ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଏହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରି ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉତ୍ତର) ପରିଶ୍ରମ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଅଛି ।”

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٥﴾

୧୩୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମର ଆଗମନ ପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ କରାଯାଉଅଛି” ; ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଉତ୍ତରତଃ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଅବିଳମ୍ବେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ, ଏବଂ ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ ।”

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمُ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

ରୁ : ୧୬

୧୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଫିରାଓଁନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ବର୍ଷ ବ୍ୟାପୀ ମରୁଡ଼ି ଏବଂ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସ କରି ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିପାରିବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ فَرَسٍ الشَّرَابِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٧﴾

୧୩୨. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ.” ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁର୍ଗତିର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ମୁସା ଓ ତାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ ଲକ୍ଷଣର ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ବରୂପ ମନେ କଲେ ; ସାବଧାନ ! ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ ଲକ୍ଷଣରେ ସାମଗ୍ରୀ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ନିକଟରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୩୩. ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିବାପାଇଁ ତୁମେ ଯେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆମ ନିକଟକୁ ଯେତେବେଳେ ଆଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୩୪. ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଭିନ୍ନ ନିଦର୍ଶନ ଯଥା :— ଝଡ଼, ପଙ୍ଖପାଳ, ଉଲ୍ଲୁଶି, ମଣ୍ଡୁକ ଏବଂ ରକ୍ଷ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ତଥାପି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର କଲେ ଓ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ ।

୧୩୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ବି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ନିପତ୍ତିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କର ସକଳ ଅଙ୍ଗାକାରକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ; ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଦୂର କରାଇ ଦେବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ କରିବୁ ; ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ଲସ୍ତାଲମାସ ସତ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବୁ ;”

୧୩୬. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ନିୟତ ଶାସ୍ତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଦୂର କରିଦେଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରି ଦେଲେ ।

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبُّهُمْ
سَيِّئَةٌ يَنْظُرُوا بِمُؤْمِنَةٍ وَمِنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّا
طَعْنُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ الْكُفْرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا مِنْ آيَةٍ لَتَنَسَحِرَتْ بِهَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٧﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَارِ ابْتِ مَفْضَلَةٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٨﴾

وَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ لِيَنْ كَشِفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٩﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْتَكِبُونَ ﴿١٤٠﴾

୧୩୭. ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାମି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଢଳେଇବାକୁ କରାଇଲୁ ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

୧୩୮. ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯାହାକୁ ତୁର୍କ ମନେ କରାଯାଉ ଥିଲା, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶର ପୂର୍ବ ଭାଗର ଓ ତାହାର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗର ଉଚ୍ଚତାପକାରୀ କରିଦେଲୁ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଶୁଭବାଣୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ (ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫିରାଦିନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯାହା କିଛି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ଯେଉଁ ସୁଉଚ୍ଚ ଅଙ୍ଗାଳିକା ଗଢ଼ି ଥିଲେ, ଆମେ ସେସବୁକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଲୁ ;

୧୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାରି କରାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ମରୁ ଥିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କେତେକ ଉପାସ୍ୟ ଗଢ଼ି ଦିଅ” ; (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ;”

୧୪୦. “ସେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରତ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଧ୍ୱଂସ ହେବ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବୃଥା ହେବ ।”

୧୪୧. (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଲେ, “ତେବେ କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବୁ ? ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି,”

فَاتَّقِنَا مِنْهُمْ فَأَعْرِفْنَهُمْ فِي الْبَيْتِ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ①

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَتَّ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَبِمَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ②

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يُتَكَفَّوْنَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يُوسَىٰ اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَبْهَلُونَ ③

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِغَيْرِ وَبِطُلٌ ۖ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ④

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعَالِينَ ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉଚ୍ଚତାପକାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୨. ଏମାନେ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଲୋକ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପିତୃଳା ପୁରୀ କରୁଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ବହୁ ଉପାଳଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକ ଶାଖା ଓ ଆଦି ନାମରେ ପରିଚିତ ।

୧୪୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପିରାଉଁନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପୁରୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ମହାନ୍ ପରାସ୍ତା ଥିଲା ।

ଭୁ : ୧୭

୧୪୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଚିରିଶି ରାତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଜ୍ଞାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଆହୁରି ଦଶ ଯୋଗ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିୟତ ଅଜ୍ଞାନର ଚାଲିଶି ରାତ୍ରି ଆକାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ଏବଂ ମୁସା ନିଜ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କର ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସୁଧାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ ; ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧତା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।”

୧୪୪. ଏବଂ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିବା ସମୟ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦିଅ ଯେପରି କି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବୁ ;” ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ କଦାପି ଆମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ଦେଖ, ଏବଂ ଯଦି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହେ, ତେବେ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ ;” ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପର୍ବତ ଉପରେ ନିଜର କ୍ୟୋଟି ପ୍ରକାଶ କଲେ,

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سِوَى
الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَ كُفْرٍ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ
﴿١٧﴾ وَفِي ذِكْرِ بَلَاءٍ مِنْ رَبِّكَمْ عَظِيمٍ ﴿١٨﴾

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمْنَاهَا بِعَشْرِ
فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۖ وَقَالَ مُوسَى
لَاخِيهِ هَؤُلَاءِ أَخْلَفُوا فِي تَوْبِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٩﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيَّ وَلَكِنْ أَنْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيَّ وَلَمَّا

୧. ଏଠାରେ ଏକ ବୁଦ୍ଧତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ଅଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ତାହା ହେଉଛି ଜଣେ ପାଣ୍ଡବ ଚକ୍ରରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଦର୍ଶନ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ? ଏହି ଆୟତରୁ ଏକ ନାସ୍ତିବାଦକ ଉତ୍ତର ମିଳୁଛି କାରଣ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ । (୬ : ୧୦୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଏପରିକି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କେବଳ ଦେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ପାରିବା । ସେହିପରି ଆମେମାନେ ଅନୁଶିଷ୍ଟ ପାର୍ଥିବ ଚକ୍ରରେ ଦେଖୁପାରିବା ନାହିଁ, କେବଳ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଲୋକନ କରିପାରିବା ।

(ସେତେବେଳେ) ସେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ମୁସା ଅଚେତ ହୋଇ ପଡ଼ି ଗଲେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଚେତା ଫେରିଲା, ସେ କହିଲେ, “ହେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବନତ ହେଉଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ।”

୧୪୪. (ଅଲ୍ଲାହ ଉଚ୍ଚରେ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେ ତୁମକୁ ଆମର ବାଣୀ ତଥା ଆମର ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ (ତୁମ ସମୟର) ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଇଅଛୁ, ତାହାକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ କୃତଜ୍ଞ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ।”

୧୪୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଫଳକ ଉପରେ ନିଜର ଏପରି ଆଦେଶ ଲିପିବଦ୍ଧ କଲୁ ଯହିଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଉପଦେଶ ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ (ସେହି ସ୍ତର ପାଇଁ) ସକଳ ପ୍ରକାର ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟର ବିବରଣ ଥିଲା ; (ଏବଂ ପୁଣି ଆମେ ତାହାକୁ କହିଲୁ ଯେ) “ଏହି ଆଦେଶାବଳୀକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ କୁହ, ସେମାନେ ଏହାର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ; ଆମେ ଅବିକଳେ ତୁମକୁ ଦୂରାନ୍ତରାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଦେଖାଇବୁ ।”

୧୪୬. ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବୁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ସକଳ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସରଳ ପଥ ଦେଖୁ ପାରିଲେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ) ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଭ୍ରାତୃପଥ ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ ; ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ତଥା ମୁତାବକ ପରୀକ୍ଷାକର ସାକ୍ଷାଦ୍ କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମ ବୃଥା ହୋଇଯାଇଛି ; ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ (ଉରାମ) କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ।

୧. ପୃଥିବୀ ଦୂରାନ୍ତରାମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲେଇ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମକୁ ପ୍ରକଟିତ କରାଯିବ ।

يَمْشِي رُزْهُ لِّلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا
فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَٰهِي وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يُوسَىٰ إِنِّي اضْطَقَّيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَإِنِّي أَنَا فَخْدٌ مَّا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَامِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَفَتْحَةٌ
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخْدٌ هَآ بِقُوَّةٍ وَأَمْرٍ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنُ
سَآوَرَيْنَا دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

سَآصَرِفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَخِذُوا بِهِ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَخِذُوا بِهِ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

ରୁ : ୧୮

୧୪୯. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ତାହାଙ୍କ ଯୋତ୍ରା ପରେ ନିଜ ଅଳଙ୍କାର ଦ୍ଵାରା ଏକ ବାହୁରୀ ଗଢ଼ିଲେ ତାହା କେବଳ ଏକ (ନିର୍ଜୀବ) ଶରୀର ଥିଲା ; ସେଥିରୁ ଏକ ନିରର୍ଥକ ଶବ୍ଦ ବାହାରିଥିଲା ; କ'ଣ ସେମାନେ ଏତିକି ଚିନ୍ତା କରି ନ ଥିଲେ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁ ନ ଥିଲା କି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁ ନ ଥିଲା ? ସେମାନେ ତାହାକୁ ବିନା କାରଣରେ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୁସାଙ୍କ ହୋଇଗଲେ ।

୧୫୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲଞ୍ଜିତ ହୋଇଗଲେ ତଥା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ନ କରିବେ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କରିବେ ତେବେ ଆମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

୧୫୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଦୁଃଖର ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ରୁମେ ଆମ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିଅଛ, ତାହା ଅତି କଦନ୍ୟ ; କ'ଣ ରୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବ୍ୟୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ? (ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ଯେ ମୁସା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି ଫେରିଲେ ନାହିଁ) ; ସେତେବେଳେ ମୁସା ଓହି ଫଳକଗୁଡ଼ିକୁ ଚଳେ ରଖି ଦେଲେ ଏବଂ ନିଜ ଭାଇଙ୍କର ମୁଣ୍ଡବାଳକୁ ଧରି ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଘୋଷାରି ଆଣିଲେ ; (ହାଲୁକ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ସହୋଦର ! ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୋତେ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَدْيِهِ مِنْ جُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوارٌ أَلْمَزُوا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي يَدَيْهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُونِي مِنْ بَدْيٍ آخِذْتُمْ أَمْرًا رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْدَرُ إِلَيْهِ قَالِ ابْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ الْقَوْمُ اسْتَضَعُّونَنِي وَكَادُوا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣକ୍ରମେ ହଜରତ ମୁସା ଗାଲିଶ ରାତି ପାଇଁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯାହାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ- ୧୪୯ରେ ଅଛି ।

୨. ଆରବୀ ‘ସ୍ଵପ୍ନର’ ଅର୍ଥ ରୋମେଶ୍ଵର ପଶୁର ପୁର ରାତି ଏକ ପ୍ରକାର ନିରର୍ଥକ ଶବ୍ଦ । ଅଭୋଧ୍ୟ ବାହୁରୀ ଏପରି ନିର୍ମଳ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତା’ର ରୋଚିଏ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଭିତରକୁ ବାହୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା ତାହା ହୃଦୟକୁ ରାତି ଶବ୍ଦ କରୁଥିଲା ।

ଉଦ୍ୟତ୍ ହୋଇ ଥିଲେ ; ଅତଏବ, ଶତମାନଙ୍କୁ ମୋ ପ୍ରତି ଉପହାସ^୧ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ମୋତେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କର ନାହିଁ ।”

يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشَيْتُ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

୧୫୭. (ଏହା ଶୁଣି ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଏବଂ ଆମର ଭାଇଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଏବଂ ଆମ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ ତୁମେ କରୁଣାମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ (କରୁଣାମୟ) ।”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَإِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٣٠﴾

ସ୍ୱ : ୧୯

୧୫୩. (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ) ଯେଉଁମାନେ ବାଛୁରୀକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ଶାନ୍ତି ଓ ପାଣିବ ଦୁର୍ଗତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ; ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَّا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿٣١﴾

୧୫୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ପୁଣି (ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏହାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ହେବେ ।

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنَغْفِرُ عَنْهُمْ ۖ إِنَّكَ لَرَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾

୧୫୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସାମାନ୍ୟ ଶାନ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ଫକକବୃତ୍ତିକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେହି (ଫକକ) ଲୋକଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବପଥ ଓ କରୁଣା ଲିପିବଦ୍ଧ ଥିଲା ।

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَوَّاحَ ۚ وَفِي
نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِأَنَّهُمْ يُرْجَوْنَ ﴿٣٣﴾

^୧. ହଜରତ ମୁସା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଭିତ୍ତି କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେକ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ ତା’ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ ନିଜ ବାଉଁଶସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏପରି କରିବା ବିଷୟରେ ହଲ୍ଲୁନ ଜାଣିବାକୁ ପାରିଲେ ସେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଳହ କଲେ ନାହିଁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଇଲେ ନାହିଁ, ସେଥିପ୍ରକଟେ ହଜରତ ମୁସା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ । ଏପରି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେବାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେବେ ।

୧୫୭. ଏବଂ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସ୍ଥାନକୁ ନେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଯଦି ତୁମେ ଲଜ୍ଜା କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବିନାଶ କରି ଦେଇଥାନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ? ଏହା ତୁମର ଏକ ପରୀକ୍ଷା ମାତ୍ର; ତୁମେ ଏହି (ପରୀକ୍ଷା) ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କର ଏବଂ ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥାଅ; ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ଓ ବନ୍ଧୁ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର; ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାକର ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କ୍ଷମାକାରୀ ।

୧୫୮. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇସ୍ତଫାଜରେ ତଥା ପରଲୋକରେ ପୁଣ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କର; ଆମେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଉ” ; (ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, “ଆମେ ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜା ଆମର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ଏବଂ ଆମର କରୁଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ବେଷିତ କରି ରଖିଛି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରାଜୁ ଅଟନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟକୁ) ନିଶ୍ଚୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବୁ;”

୧୫୯. “ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଏହି ନିରକ୍ଷର ରପ୍ତୁଲ ତଥା ନବି (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ)ଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବର୍ତ୍ତନା ତୌରାତ ଓ ବାଇବେଲରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ପାପକାରୀରୁ ନିବୃତ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବେଧ କରନ୍ତି ତଥା ଅଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅବେଧ

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيسَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلَ وَإِنِّي أَنُتَلِّكُنَا بِمَا فَعَلَ الشَّهَابُ مِنَّا: إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ إِنَّكَ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا أِلَيْكَ قَالَ عَلَيْنَا أُمُوبٌ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ نَسْأَلُكَمُ الْبَلَدِينَ يَنْفَرُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي جَاءَهُمْ مَّكَتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لِمَن الْخَبِيثَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ

୯. ଅବଶ୍ୟ ସାଙ୍କେତିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁସା ଚାରିବେଳେ ଯେ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଉପାସ୍ୟ ଗୃହଣ କରିଥିବାରୁ ଦଣ୍ଡଧ୍ୟାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିନା କାରଣରେ କାହାରିକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଅନେକ ସମୟରେ କ୍ଷମା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଲାଭକାରୀ ହେବେ ଯଦ୍ୟପି ଏହା ବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅନିଚ୍ଛାସିଦ୍ଧ ଓ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ।

କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଲୋଭା ହୋଇ) ଥିବା ବୋହୂ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବେକରେ ପଡ଼ିଥିବା ଶିକୁଳିକୁ ଅପସାରଣ କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ, ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଜ୍ୟୋତିକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।”

وَالْأَعْلَىٰ إِنِّي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٠﴾

ଭୁ : ୨୦

୧୫୯. କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧୀଶ୍ୱର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରସୁଲ ଅଛୁ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଯେ କି ନବି ଓ ନିରକ୍ଷର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କର, ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।”

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ لَكُمْ السُّلُوبُ وَالْأَرْضُ لِلَّهِ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا مَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ الْحَنِ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبَعُوا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

୧୬୦. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟମରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ସଂସାରରେ) ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଛନ୍ତି ।

وَمِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ آمَنُوا بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٦١﴾

୧୬୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାର ଗୋଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନେ (ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉନ୍ନତି କରି) ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜଳ ଭିକ୍ଷା କଲେ, ଆମେ ତା’ଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ନିଜ ଲାଠି ଦ୍ୱାରା (ଅମୃତ) ପଥରକୁ ଆଦାତ କର”; ଫଳରେ ସେଥିରୁ ବାର ଗୋଟି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ହେଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ନିଜର ଘାଟକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘର ଛାୟା କଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଳ ଓ ସଲଖା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲୁ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ”; ଏବଂ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَعِيمًا ۚ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَاتَّلَوٰى كُلُّؤَا مِن طَيْفَتٍ ۖ فَارْزُقْنَكُمْ وَمَا تَطْلُبُونَ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦١﴾

୧୭୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ) କୁହାଗଲା, “ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କର ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ଖାଅ ଏବଂ କୁହ, (“ହେ ଅଲ୍ଲୁହ ! ଆମର) ଭାର ଲାଭ କର”, ଏବଂ (ସାତ୍ତ୍ୱିକ ସହରର) ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କର ; ତାହା ହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

୧୭୩. ତା’ପରେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯାଇଥିବା ବିଷୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଅନ୍ୟ ବିଷୟ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ; ଫଳରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୨୧

୧୭୪. ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ !) ତୁମେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ)ମାନଙ୍କ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଥିବା ସେହି ସହର ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କର ; ଯେତେବେଳେ କି ସେ (ଇସ୍ରାଈଲ)ମାନେ ସବତ ବିଷୟ ଆଦେଶର ସାମା ଲଘ୍ତନ କରୁଥିଲେ ; ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କର ସବତ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କ ମାଛଗୁଡ଼ିକ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସବତ ପାଳନ କରୁ ନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆସୁ ନ ଥିଲେ ; ଏହିପରି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅଳ୍ପାୟା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତା କରିଥିଲୁ ।

وَاذْقِلْ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَعْمَ لَكُمْ حِطَّةٌ لَكُمْ سَرِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝

بَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا مِنَ السَّمَاءِ يَمَسُّ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ۝

وَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَافِزَةَ الْبَحْرِ
إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ
سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كُنُكٌ
فَيَنْبَلُوهُمْ يَمَسُّ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପାପର ଭାର, (୭ : ୫୯ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ତଥା ସ୍ଥାନୀୟ କରିବାକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରିହାସପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଓ ଅସଦ୍ୱାର୍ତ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଦିନ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ବଳରାମ ବା ବଳସ୍ତ୍ରୋତରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନିଷେଧ କରନ୍ତି ସେଦିନ ମାଛମାନେ ବହୁ ଓଷ୍ୟରେ ସେଠାକୁ ଆସନ୍ତି ।

୧୬୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ) କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନାଶ କରିବେ ବା କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ?" ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାର ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲୁ ।"

وَاذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لِّلّٰهِ مَّهِلْكُهُمْ اَوْ مَّعَذِبُهُمْ عَدَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذِرَةٌ اِلٰى رَبِّنَا وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

୧୬୬. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲି ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରୁଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅମାନ୍ୟ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ଶାସ୍ତିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲୁ ।

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اٰمَنَّا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ الشُّرُوْءِ وَاٰخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوا عَدَابًا بِبَئِيْسٍ بَّاسًا كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٦٦﴾

୧୬୭. ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିରୁ ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତହିଁରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, "ତୁମେମାନେ ଘୃଣ୍ୟ ବାନର (ସୁଭାବର) ହୋଇଯାଅ ।"

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوْا فِرَقًا خٰسِيْنَ ﴿١٦٧﴾

୧୬୮. ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷାକର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ କ୍ଷମାଳା ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିବା) ଉପରେ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାତା ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ହେଲା କି ନାହିଁ ? ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଶାସ୍ତି ଦେବାକ୍ଷର ବାସ୍ତବରେ କ୍ଷିପ୍ତ ଓ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَاذْ تَاَذَنَ رَبُّكَ لِيَّبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ النَّفْيَةِ مَنْ يُّسَوِّمُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ؕ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କଷ୍ଟଭରଣୀୟ ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ।

୨. ସେମାନେ ଆକୃତିରେ ବାନର ହୋଇଯାଇ ନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ବାନର ଅନୁରୂପ ହୋଇଥିଲା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାର ବିଷୟଟି ପ୍ରକୃତ ବାନରକୁ ବୁଝାଉନାହିଁ । ସୁଦ୍ଧା ମାଏଦାର ଆୟତ-୬୧ ଓ ୭୨ କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଆକୃତି ବାନର ଭଳି ନ ଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାନର ଆକୃତି ବିଶିଷ୍ଟ ମଣିଷ ଆସୁଥିବା ବିଷୟ ହଦିସ ବା ଇତିହାସରେ କୃତ୍ରିମ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ବହୁତ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ବାନର ସଦୃଶ ଥିଲା । ସେହିପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୧୬୯ କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟଥା କେତେକ ସଦାଚାରୀ ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? କ'ଣ ସେପରି ବାନରମାନେ ଯଥାକ୍ରିୟ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସିକା କରୁଥିଲେ ଓ ଦାନ କରୁଥିଲେ ?

୩. ଦନ୍ତ ଦେବାକ୍ଷର ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରର ହେଉ ନ ଥିବା ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିରାବିତ୍ତ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାର କ୍ଷିପ୍ରତା ଶବ୍ଦର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି କି ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଜଣେହିଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦନ୍ତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାକୁ କ୍ଷିପ୍ରତା ସହକାରେ ଧରି ନିଅନ୍ତି । ତାହା ପଥରେ କେହି ସ୍ଥିତିବଦ୍ଧ ପୁଣି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ପାପ କଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତା'ପ୍ରତି କ୍ଷିପ୍ରତା ସହକାରେ ଦନ୍ତବିଧାନ କରିଥାନ୍ତି, ଏପରି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

୧୭୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠରେ ବିଭକ୍ତ କରି ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଅଛୁ ; (ଏବେ ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପ୍ରଣୀୟାର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପାପୀ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଉ ; ଯେପରି କି ସେମାନେ (ନିଜ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହେବେ ।

୧୮୦. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଏପରି ଏକ (ଅଧ୍ୟାୟ) ବଂଶଧର (ସେମାନଙ୍କର) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନେ (ତୌରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଉପରାଧକାରୀ ହୋଇ ପାଥିବ ଜୀବନର (ହୁକ୍ମ) ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି ଓ କହୁଛନ୍ତି, “ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ,” ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ଆସିଯାଏ ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ; କ’ଣ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ତୌରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ କେବଳ ସତ୍ୟ କହିବେ ? ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅଛି ତାହା ସେମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ (ଏହା ଜାଣି ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମତାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପରଲୋକର ବାସସ୍ଥାନ ଉନ୍ନତ ; (ତଥାପି) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?

୧୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ମୁସାଙ୍କ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ବୃତ୍ତତା ସହକାରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସୁତାରୁ-ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏପରି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୧୮୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପର୍ବତକୁ ଚାନ୍ଦୁଆ ପରି ଉତ୍ଥିତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯିବ ; (ଏବଂ) ଆମେ କହିଲୁ, “ଆମେ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତାହାକୁ ବୃତ୍ତ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସେଥିରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ମନେରଖ ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମତାରୁ ହେବ ।”

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحِينَ وَبَيْنَهُمْ
دُونُ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧٩﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن
يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ فَشَرُّهُ يَأْخُذُوهُ الْفَرِيقُ خَذَّ عَلَيْهِمْ مِّثْقَالُ
الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ وَالذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٨٠﴾

الَّذِينَ يُسَبِّحُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا
لَا نُنْصِبُ أَجْرَ الصَّالِحِينَ ﴿١٨١﴾

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ خَذُوا مَا آتَيْنَاهُمْ يَفْوَةً وَادَّكُرُوا مَا
فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٢﴾

୧୯. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଛିଡ଼ା କରାଇଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତା’ର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୃଢ଼ଅମାନ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ପର୍ବତ ଏପରି ସମ୍ଭବ ହୁଏ ଯେପରି ସେହି ପର୍ବତ ତା’ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଛାଦ ସଦୃଶ ଗଢିଥିଛି ।

୧୭୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ - ସନ୍ତତିକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ଥିଲେ (ଓ ପଚାରି ଥିଲେ) “କ’ଣ ଆମେ ତୁମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ନୋହୁଁ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ହଁ, ଆମେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ”; ଆମେ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ କଲୁ ଯେ କାଳେ ତୁମେମାନେ କଥାମତ ଦିନ କହିବ, “ଆମେମାନେ ଏ (ଶୈକ୍ଷ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛୁ ଥିଲୁ ।”

୧୭୪. ଅଥବା ତୁମେମାନେ କହିବ, “(ଆମମାନଙ୍କ ଦୂର୍ବଳ) କେବଳ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ ଘିର୍ବ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରୁ ଏକ ଦୂର୍ବଳ ବଂଶଧର ଥିଲୁ; କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ କରିବ ?”

୧୭୫. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣି ତୁମେ ବର୍ତ୍ତନା କରିଥାଉ, ଯେପରି କି ସେମାନେ ନିଜ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରି ଆମ ନିକଟରୁ ଫେରିବେ ।

୧୭୬. ଏବଂ (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତନା କର ଯାହାକୁ ଆମେ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥିକୁ ବିବିଧତା ହୋଇ ଅଲଗା ହୋଇଗଲା! ସୁତରାଂ ସଜ୍ଜାତ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କଲା ଏବଂ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

୧୭୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ) ଦ୍ଵାରା ଉନ୍ନତ କରିଥାଆନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସଂସାର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲା; ଏବଂ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କଲା ସୁତରାଂ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେହି କୁକୁର ଅବସ୍ଥା ପରି ଯାହାକୁ ଯଦି ତୁମେ ମାରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବ, ତଥାପି ସେ ଧକେଇ ହେଉଥିବ ଏବଂ ଯଦି

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلَى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا ؕ اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ
هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٣﴾

اَوْ تَقُولُوا اِنَّا اَشْرَكَ اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْ بَعْدِهِمْ اَفَتُهٰلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبٰطِلُوْنَ ﴿١٧٤﴾

وَكَذٰلِكَ نَقُصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٥﴾

وَاَنْزِلْ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٦﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ
وَاَسْبَغَ هَوٰهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ।

୨. ଏହା ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଚୈତାତ ଧର୍ମସ୍ଥର ତଥ୍ୟ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହା ବଳତମ ବାଉର ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବରାଦ । ଉପସ୍ଥିତ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଉଚିତ୍ତ୍ଵା ଉଚ୍ଚଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞର ସାମ୍ବିଧ୍ୟ ଥିବାରୁ ଏପରି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସେପରି କରିଦେବ ତେବେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ତା’ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେବ ।

ତୁମେ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେ ଧକେଇ ହେଉଥିବ; ଏହିପରି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ କରନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ଯେପରି କି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରିବେ ।

୧୭୮. ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା କେବଳ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୧୭୯. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ସର୍ବପଥଗାମୀ ହେବେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୮୦. ଏବଂ ଆମେ କିନ୍ତୁ ଏବଂ ମାନବଙ୍କୁ ଆମର କରୁଣା ଲାଭ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ପରିଣାମ ଏପରି ହେଉଅଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ନରକଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ସୂଚୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତତ୍ପରା ସେମାନେ ସୂଚୟକ୍ରମ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତତ୍ପରା ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତତ୍ପରା ସେମାନେ ଶୁଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଚତୁଷ୍ପଦ ସଦୃଶ, ଏପରି କି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନୀଚ; ବାସ୍ତବିକ ସେମାନେ ହିଁ ନିର୍ବୋଧ ।

୧୮୧. ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୁରୁଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଗୁଣାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଭାଜିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର; ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୧୮୨. ଏବଂ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ପରା ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରନ୍ତି ।

يٰۤاِهٖثْ اَوْ تَتْرٰكُهٗ يٰۤاِهٖثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۙ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٧٨﴾

سَآءَ مَثَلًاۙ لِّلْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۙ وَانۡفُسُهُمْ كَانُوْا يٰۤظُنُوْنَ ﴿٧٩﴾

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَعَلُوْاۙ فَاِنَّهُۥٓ الْمُهْتَدِىۙ وَمَنْ يَّضِلۡ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٨٠﴾

وَلَقَدْ ذَرٰۤاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِيْنِ وَالْاِنْسِۙ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَاۡ يَفْقَهُوْنَ بِهَاۙ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَاۡ يُبْصِرُوْنَ بِهَاۙ وَلَهُمْ اُذُنٌ لَاۡ يَسْمَعُوْنَ بِهَاۙ اُوْلٰٓئِكَ كَانُوْا لِنَعْمٍۭ بَلْ هُمْ اَضَلُّۙ اُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿٨١﴾

وَاللّٰهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰىۙ فَادْعُوْهُ بِهَاۙ وَذَرُوْا الَّذِيْنَ يَلۡحٰدُوْنَ فِيۡۤ اَسْمَآئِهِۦۙ سُبۡحٰنَ مَا كَانُوْا يَّسۡكُنُوْنَ ﴿٨٢﴾

وَمِمَّنۡ خَلَقۡنَاۤ اُمَّةٌ يَّهۡدُوْنَ بِالۡحَقِّۙ وَبِۤاٰيٰتِنَاۙ يَعۡبُدُوْنَ ۙ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ କରୁଥାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେବତାହାନ୍ତି ।

ଭୂ: ୨୩

୧୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରଣ ଧରଣ ଏପରି ରାତିରେ (ଧୂଂସ ମୁଖକୁ) ଆକର୍ଷଣ କରିବୁ, ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।

୧୮୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଅବସର ଦେଇଅଛୁ ; ନିଶ୍ଚୟ ଆମର କୌଶଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ।

୧୮୫. ସେମାନେ କ'ଣ ଭାବି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସାଥୀ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ପାରଳ ହୁଏନ୍ତି ? ସେ ତ କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତର୍କକାରୀ ।

୧୮୬. କ'ଣ ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶାସନ ପ୍ରତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ (ଏଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଯେ) ସେମାନଙ୍କର ସମବତର ବିନାଶକାଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ? ତେବେ ଏହା ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ?

୧୮୭. ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି, ତାହାକୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତାରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ।

୧୮୮. (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମର ବିରୋଧୀମାନେ ତୁମକୁ କୟାମତ ଦିବସ କେବେ ଘଟିବ, ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଏହା କେବଳ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ଯାହା କେବଳ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ; ତାହା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଉଭୟକୁ ଭାରାନ୍ତ କରିବ ; ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ;” ସେମାନେ କୟାମତ ଦିବସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେ ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ଅଛ ; ତୁମେ କୁହ : “ଏହା କେବଳ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَأُولَئِكَ لَهُمْ إِنْ كَيْدُنِي مَتِينٌ ﴿٢٤﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِآيَاتٍ حَدِيثَةٍ بَعْدَهُ يَوْمُونُ ﴿٢٦﴾

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتُهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَنَّةٌ يُسْأَلُونَكَ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ଅବାଧ୍ୟ ହୁଏ ତାକୁ ସତପଥ ମିଳେ ନାହିଁ ଅଥଚ ସିଏ ଅନୁତାପ କରେ ତାକୁ ସତପଥ ମିଳେ ।

୧୮୯. (ତୁମକୁ) ତୁମେ କହ, “ଆମେ ନିଜର ଲାଭ ବା କ୍ଷତିର ଅଧିକାରୀ ନେହୁଁ; ଅବଶ୍ୟ ଆମକୁ ତାହା ହୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ଜଣା କରିବେ; ଯଦି ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଆମକୁ ଚେତେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର କଲ୍ୟାଣ ଲାଭ କରି ଆମକୁ ଏବଂ ଆମର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ କେବଳ ସତର୍କକାରୀ ଓ ସୁସମାଚାରୀ-ତା।”

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۚ
وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَكَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ
وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾

ଭୂ: ୨୪

୧୯୦. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜାତରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ଯୋଡ଼ା କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି କି ସେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନାରୀ) ପୁଅ ଅନୁରକ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ସେ (ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ଆବୃତ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ନାରୀ) ଏକ ଲଘୁଭାର ବହନ କରେ, ଓ ତାହାକୁ ଘେନି ବିଚରଣ କରେ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ନାରୀ) ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଉଭୟ (ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ।”

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ
خَفِيًّا فَهَرَتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشُّكْرِ ۖ ﴿١٩٠﴾

୧୯୧. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସନ୍ତାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଠାକୁ ବହୁ ଉତ୍ତରରେ ।

فَلَمَّا أَتَاهَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا أُتِيهَا
تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾

୧୯୨. କ’ଣ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ) ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜେ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾

୧୯୩. ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ମୁସବିକ)ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମର୍ଥ ଏବଂ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرٌ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

୧୯୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେ (ତଥାକଥିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ ବା ନାଉବ ରୁହ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକା କଥା ।

وَأَنْ تَذْعُرُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يُتِمُّوكُمْ سَوَاءَ عَلَيْكُمْ
أَدْعَوْهُمْهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٤﴾

୧୯୫. ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଭଲ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଡାକର ଜବାବ ଦିଅନ୍ତୁ ।

୧୯୬. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଚାଲନ୍ତି, ବା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଧରନ୍ତି, ବା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମକ୍ଷି ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଡାକି, ତା’ପରେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା କର, ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ କୌଣସି ଅବସର ଦିଅ ନାହିଁ ।”

୧୯୭. ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆମର ବନ୍ଧୁ, ଯେ ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୧୯୮. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯୯. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ତେବେ ସେମାନେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବାର ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ତୁମଙ୍କୁ) ଦେଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨୦୦ (ହେ ନବୀ !) ସର୍ବଦା କ୍ଷମା ରାତି ଅବଲମ୍ବନ କର, ଏବଂ ସ୍ୱାନ୍ତରାତ୍ରିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଆଦେଶ ଦିଅ ଏବଂ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

୨୦୧. ଏବଂ ଯଦି ସଇତାନ୍ ଠାରୁ ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କର, ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୨୦୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ସଞ୍ଚିତ ଚରମରୁ କୌଣସି (ମହ) ଭାରନା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସତର୍କ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲି ଯାଏ ।

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَشْكَلُكُمْ
كَادُوهُمْ فَلَيْسَتْ يَجْئِبُوا لَهُمْ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٥﴾

أَلَهُمْ أَزْجَلُ يَسْتَوُونَ بِهِمْ أَمْ لَهُمْ آيٌ يُبْصِرُونَ بِهِمْ أَمْ لَهُمْ آيٌ يُبْصِرُونَ بِهِمْ أَمْ لَهُمْ آيٌ يُبْصِرُونَ بِهِمْ
أَمْ لَهُمْ آيٌ يُبْصِرُونَ بِهِمْ أَمْ لَهُمْ آيٌ يُبْصِرُونَ بِهِمْ
بِهِمْ فَلْيَدْعُوا شُرَكَاءَ كُفْرِهِمْ كَلِيدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٥٨﴾

وَأِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا وَتَرْكُهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٥٩﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٠﴾

وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ ظُفٌّ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٦٢﴾

୨୦୩. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ଭାଇ (ବନ୍ଧୁ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସର ପଥ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୋହଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَخْوَاهُمْ يَمْدُدُّوهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْقَوْهُمْ

୨୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଆଣୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "କାହିଁକି ତୁମେ ଏହାକୁ ଚାଣି ଆଣୁ ନାହିଁ?" ତୁମେ କୁହ, "ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମପ୍ରତି ଯେଉଁ ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି, ଆମେ କେବଳ ତାହାର ହିଁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ, ଏ (ଓହ୍ଲି) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ, ଏବଂ (ଏଥିରେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ କରୁଣା ରହିଅଛି ।

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا قُلُوبَنَا
شَيْعُ مَا يُؤْتَىٰ إِلَىٰ مِنْ رَبِّنَا هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّنَا
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

୨୦୫. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯେତେବେଳେ କୋରାନ ପାଠ କରାଯାଏ (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ଶ୍ରବଣ କର ଏବଂ ନୀରବ ରୁହ, ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ।

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

୨୦୬. ଏବଂ (ହେ ନବୀ !) ତୁମେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଅନ୍ତରେ ବିନୀତ ଭାବେ ଏବଂ ଭୟ ସହିତ ଓ ନିମ୍ନ ସ୍ୱରରେ ସକଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଅମନୋଯୋଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ
مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

୨୦୭. ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ରପାସନା କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ସିଦ୍ଧା କରନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

سُبْحَانَكَ
رَبَّنَا
وَبِحَمْدِكَ
وَبِإِذْنِكَ
وَبِإِذْنِكَ

୯. ବହୁତ ମଝିରେ ମଝିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସଂକଳିତ ହେଉଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ବିନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କିଛିଦିନ ବିବିଧାଏ ସେତେବେଳେ ବିରୋଧୀମାନେ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛନ୍ତି ।

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ଅନ୍ଫାଲ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଏହିରେ ବିଦ୍ୱାମ୍ବୁଃ ଗଣନା ୭୬ଟି ଅୟନ ୫୧୦ଟି
ବୁଦ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଛି) ।

୨. (ହେ ରସୁଲ !) ଲୋକମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ-ଲବ୍ଧ ସମ୍ପଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, (ତୁମେ) କୁହ “ଯୁଦ୍ଧ ଲବ୍ଧ ସମ୍ପଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହୁଅ ।

୩. କେବଳ ସେହିମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଷନା କରାଯିବା ବେଳେ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ; ଏବଂ (ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

୪. (ଏହିପରି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେହିମାନେ) ଯେଉଁମାନେ (ସୁରାବୁରୁସ୍ତେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯାହା ଦେଇଅଛୁ, ସେଥିରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ।

୫. ଏହି (ଉପରୋକ୍ତ) ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା, କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ କାବିଜା ରହିଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَرِئَاسَةَ
رَسُولِهِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
وَأِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَزِزْفٌ كَرِيمٌ ⑤

୬. ଏହା (ଆର୍ଥର ଏହି ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କୁ) ଏଥିଯୋଗୁଁ (ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା) ଯେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଝିବା ବାହାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ।

୭. ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏପରି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଯେପରି (ଇସ୍ଲାମର ଆମନ୍ତରଣ ଯୋଗୁଁ) ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରୁ ଠେଲି ବିଆସାର ଅଛି ଓ ସେମାନେ (ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ) ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଉକ୍ତ ଦଳ ତୁମମାନଙ୍କର କରଗତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରାମ୍ବନାକୁ ନିଜର (କରଗତ) କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଆଦେଶ ବଳରେ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ମୁକୋପାତନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ;

୯. ତାହା ହେଲେ ସେ ଏହିପ୍ରକାର ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ ବିନାଶ କରିବେ ଯଦ୍ୟପି ଅପରାଧୀମାନେ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିପାରନ୍ତି ।

୧୦. (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି କହିଥିଲେ, "ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ସହସ୍ର ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଦଳର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବ ।"

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٦﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٧﴾

وَأَذِيعِدْكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّكَّةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ الْحَقَّ يَكْلِئَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٨﴾

لِيُخَيِّطَ الْحَقَّ وَيُطِيلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٩﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِآلِيفٍ مِّنَ السَّمَاءِ مُرَدِّفِينَ ﴿١٠﴾

୯. ମୁସଲମାନମାନେ ମଦିନା ବାହାରକୁ ଯାତ୍ରା କଲାବେଳେ କାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଓ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟ ଜଣିବାକୁ ପାରନ୍ତେ, ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଆଦୌ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆସି ନ ଥିଲେ ଓ ଆଶଙ୍କିତ ଥିଲେ ଯେ କାଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କିଛି ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହୀ ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଚିନ୍ତାପାତ୍ର ହୁଣ୍ଡା କରୁଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଦବ୍ଦବ ଦେଖାଗଲା ସେହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହିପରି ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ । କାରଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ଏହା ଉପରବର୍ତ୍ତି ଆୟତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରୁ ସମ୍ପାଦିତ । କେତେକ ଟାକାକାରକ ମତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସହଚରମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବାକୁ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ଇତିହାସ ଏହାକୁ ଗ୍ରାମ୍ୟକ ସମାପ୍ତ କରୁଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବଦର ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

୧୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏହି ଖବରକୁ କେବଳ ଏକ ସୁସମାଚାରୀ^୯ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିବ, ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ହିଁ ଆସେ (ଦେବଦୂତମାନେ କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷଣ ମାତ୍ର) ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

ସ୍ତ: ୨

୧୨. (ଏହି ନିଦର୍ଶନ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନା ରୂପକ ସୁସମାଚାରୀ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହସ୍ତୁ କରାଯିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋହର କରାଯିବ କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସଜ୍ଜାତାନ୍ତର ଅପବିତ୍ରତାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭୟକୁ) ଦୂର କରିବେ ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବେ ; ଏବଂ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣା ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ ।

୧୩. ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ ; ଅତଏବ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଦ ସୁଦୃଢ଼ କର; ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟ ସୂଚାର କରିଛୁ ; ସୁତରାଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ବେଳ ଉପରେ ଆତ୍ମାତ୍ତା କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଣ୍ଠିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

୧୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରସୁଲ୍‌ଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିବାରୁ ଏହିପରି ହେବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ୍‌ଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ତେବେ ତାହାର ମନେଉଠିବା ଉଚିତ୍ ଯେ) ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

إِذْ يُغَشِّيكُمُ التُّعَاسُ ۖ أَنَّهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ ۖ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٢﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ سَأْلَيْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَخْرَجُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

୯. ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଦେବଦୂତମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଥିବା ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ଯଦି କଣ୍ଠା ବା ସ୍ତବ୍ଧରେ ଦେବଦୂତମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ତୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାରୀ ବିଆଯାଏ ।

୧୦. ଏହା ବଦଳେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରର ଘଟଣା । ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସାନ୍ଧି ଥିଲା । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯେଉଁ ସାନ୍ଧି ଥିଲା ସେଠାକାର ମାଟି ଚିକିଟା ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଯେଉଁ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସାନ୍ଧି ଥିଲା, ତାହା ବର୍ଣ୍ଣା ଯୋଗୁଁ ଟାଣ ହୋଇଗଲା ଓ ପକ୍ଷରେ ଥିବା ଚିକିଟା ମାଟି ଖସିବା ହୋଇଗଲା । ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଯୁଦ୍ଧମାନମାନଙ୍କର ଗୋଟି ତ ଖସିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପକ୍ଷର ଉଭୟ ଖସିବା ହେବ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୧୫. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ ; ଅତଏବ ଏହାକୁ ଆପ୍ତାଦନ କର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ରହିଛି ।

ذٰلِكُمْ فَذَوْقُوْهُ وَاِنَّ لِّلْكَافِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ۝

୧୬. ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ପଳାୟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦିଅ ନାହିଁ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَاحِقًا فَلَا تُوَلُّوْهُمْ الَّا دُبَارًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ (କୌଶଳର ଅବଲମ୍ବନ) ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଅଥବା କୌଣସି (ମୁସଲମାନ) ଦଳ ଆଡ଼କୁ (ସାହାଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଗମନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କେହି ଏପରି ଅବସରରେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୋପ ଭାଜନ ହୋଇ ଫେରିବ ଏବଂ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ଓ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرًا ۙ لَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مَّتَحِيْرًا اِلٰى فِتْنَةٍۢ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَا وُجُّهُ جَهَنَّمَ ۙ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝

୧୮. ସୁତରାଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିଲ, ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଗୋଡ଼ିଂ) ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲ, ତାହା ତୁମେ ନିକ୍ଷେପ କରି ନ ଥିଲ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ; ଫଳରେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅତୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى وَيُبْلِيْ الْاٰمُوْمِيْنَ مِنْهُۥ بَلَاءً ۙ حَسَنًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَبِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝

୧୯. (ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ କହିଥିଲେ) ସେହିପରି ଏହା ଘଟିବ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କୌଶଳକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବେ ।

ذٰلِكُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ الْكَافِرِيْنَ ۝

* ବଦର ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲମାନ ସରକ ପରାକ୍ରମା ମଙ୍ଗଳାଫଳ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ପୌରୁଷ, ପରାକ୍ରମ ବା କୌଶଳ ଯୋଗୁଁ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ କରିଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଶୁଳିଥିଲା ବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସରକ ବେଗରେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସିବାରୁ ହବରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ମୁଠାଏ ବାଲିମିଶା ଗୋଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । ସେହିକି ବେଳକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଖୁବ୍ କୋଳରେ ପବନ ବହିଲା ଓ ସେହି ବାଲିମିଶା ଗୋଡ଼ି ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଅଖିରେ ଭରି ହୋଇଗଲା ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ କିଛି ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨୦. ହେ ମକ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଜୟର ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲ ତେବେ ଦେଖ, ବିଜୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଦୁଆ ଦେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଦୁଷ୍ଟାପି ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ (ଶାନ୍ତି ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କର ଦଳ ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲୁଃ ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୨୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲୁଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରପ୍ତଳଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ; ଏବଂ (ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ) ଶୁଣିବା ପରେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଅ ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ,” ଅଥଚ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ମୁକ୍ତ ଓ ବଧୂର ତଥା ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅଲୁଃଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଶୁ ଠାକୁ (ମଧ୍ୟ) ହୁଅ ।

୨୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲୁଃ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଗୁଣ ଦେଖନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରବିତ୍ର କୋରାନ) ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ; ଏବଂ ଯଦିବା (ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରବିତ୍ର କୋରାନ) ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ବି ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧରେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଫେରି ଯାଆନ୍ତେ ।

୨୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲୁଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରପ୍ତଳଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜୀବନ ଦାନ କରିବାକୁ ଡାକନ୍ତି ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲୁଃ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ଅପେକ୍ଷା ତାହାର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ; ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆ ଯିବ ।

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فُتُنُكُمْ شَيْئًا وَلَا تَسْتَثْنَىٰ ۚ وَآَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْعُونَ ۝

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرَّةِ وَوَلِيِّهِ وَأَنَّ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

୧. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବମର୍ତ୍ତ ଦେଖାଇ ଜୀବିତ କରାଇଥାଏ । ମୃତବ୍ୟକ୍ତିରୁ କବରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିତ କରାଇବା ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ।

୨୬. ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଭୟକର ଯାହା କି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କେବଳ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ।

୨୭. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ; ତଥା ପୃଥିବୀରେ ଦୁର୍ବଳ ମନେକରାଯାଉଥିଲ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲ ଯେ କାଳେ ଲୋକମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଘେନି ଯିବେ, (ସେତେବେଳେ) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ଏହା ସବୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତଥା ନିଜ ସହାୟତା ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କଲେ, ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କର ନାହିଁ ଏବଂ ଅମାନତକୁ ଜାଣି ଶୁଣି ଆତ୍ମସାର୍ କର ନାହିଁ ।

୨୯. ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି କେବଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସଦୃଶ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ହିଁ ରକ୍ଷୁ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

ଭୁ : ୪

୩୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ତା'ହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟପୂର୍ବକ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦୂର କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ମହାନ ଅରୁଣ୍ଡହକାରୀ ।

୩୧. ଏବଂ ହେ ରସୁଲ ! ସେହି ସମୟକୁ ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମ ସଂକୀର୍ତ୍ତରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବେ ବା ତୁମଙ୍କୁ

وَأَقْرَبُوا فَتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ نَحَافُونَ أَنْ يَتَخَفَكُمُ النَّاسُ فَأَوْكُنْهُمْ وَآيِدْكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقْكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَعَلِمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتْنَةٌ وَ أَنَّ اللَّهَ عِنْدَ أَجْرٍ عَظِيمٍ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَنْكُرُكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ

୯. ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅନ୍ଧାରରେ ଅମାନତ ବା ନ୍ୟାୟନୀୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ନ୍ୟାୟଦୃଷ୍ଟ ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବାସ୍ତବତା ଗଣ୍ଠେଇତ ହେବାପରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମସାର୍ କରିବ ତେବେ ସେଥିଯୋଗୁଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ହତବଳ ମନ୍ଦବସ୍ତୁ ବୃନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଅବରୋଧ କରି ରକ୍ଷା ଦିନା ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁସବୁ ଯୋଜନା ହୋଇଥିଲା ସେସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସକାରାନ୍ତରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଶତ୍ରୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ବୃହତ୍ ଅବରୋଧ କରି ରଖୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜର ଘନିଷ୍ଠ ସହଚର ଅଳ୍ପ ବଳର ସହିତ ଉଚ୍ଚାର ଗାଡ଼ିରେ ସୁରୁହକୁ ପକାଇନ କରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଘୋଡ଼ା ନାମକ ଗୁମାସ୍ତେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ସୁରୁହକୁ ବିଚାଳିତ କରିବା ମଲ୍ଲକାପାଳ ବିରାଗର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ହତ୍ୟା କରିବେ, ବା ତୁମକୁ ବହିଷ୍କାର କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଯୋଜନାକାରୀ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ସେତିକି ଥାଉ, ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତଦନୁସୂଚି ବାଣୀ ରଚନା କରି ପାରୁଛୁ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) କେବଳ ପୂର୍ବକାଳର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।"

୩୩. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ "ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ଯଦି ତୁମ ତରଫରୁ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ (ଧର୍ମ) ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଶିକା ବୁଝିକର କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାନ୍ତି ଦିଅ ।"

୩୪. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲାବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ କି ସେମାନେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କି ଶ (ବିଶେଷତ୍ୱ) ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ସଂରକ୍ଷକ ରୁହନ୍ତି, ଧର୍ମରାଜୁମାନେ ହିଁ ଏହାର (ପ୍ରକୃତ) ସଂରକ୍ଷକ, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ) ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

يُخْرِجُكَ وَيُكَرِّدُونَ وَيَكْفُرُوا اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
الْمُكْرِتِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوِ شَاءَ
لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِن هَٰذَا إِلَّا أَصَاطِرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِن عِنْدِكَ
فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بَعْدَ آبِ
الْيَمِّ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا لَهُمْ آلَ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِن أَوْلِيَاءُؤُهُ
إِلَّا الْيَتِّمُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

୧. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ବୁଝା ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଅତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋରାନର କେଶବ ଅଧ୍ୟାୟ ସଦୃଶ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିବାରେ କେହି ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

୨. ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବୁବକର ଅନୁସୂଚି ଲକ୍ଷଣରେ ସାଥୀନା କରିଥିଲା । ଫରାଦୁସ୍ତ ପଦ୍ମ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ସେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଚୈବା ସିକୋପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳେ ଅବତାରମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସିକାର ବାଲ ସଦୃଶ । ତେଣୁ ସହରର ମହଲର ସେଠାରୁ ପକାଇ ଆସିବା ପରେ ସେମାନେ ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇଗଲେ । ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସାଧନ ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଧନ ହେଉଛି ଅନୁପାଦ, ଯାହାକି ଶିମା ନିଜିଆଏ । ସେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଏପରି କରୁ ନ ଥିବାରୁ ପରିଶେଷରେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଗଲେ ।

୩୬. ଏବଂ କା'ବା ଗୃହ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍) ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କେବଳ ସିଟି ମାରିବା ଓ କରତାଳି ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, ସୁତରାଂ, (ହେ ବିଧର୍ମୀମାନେ) ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ।

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାପାଇଁ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଧନ ବ୍ୟୟ କରିବେ ; ପରିଶେଷରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ତଶୋଚନା ହେବ, ଓ ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରି ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

୩୮. ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅପବିତ୍ରତାକୁ ପବିତ୍ର-ଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରିଦେବେ ଏବଂ ଅପବିତ୍ର (ବସ୍ତୁତ୍ୱ)ର ଗୋଟିଏ ଭାଗକୁ ଅନ୍ୟ ଭାଗ ଉପରେ ରଖିବେ ଓ ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ସ୍ତୂପରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଏହା ପରେ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରିବେ ; (ଶୁଣ) ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

ଭୂ: ୫

୩୯. ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରୁ ବିରତ ହେବେ, ତେବେ ଯାହା (ତୁମ୍ଭେ) ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଅଛି, (ସେଥିପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ, ଯଦି ସେମାନେ (ସେହି କୁକାର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ତେବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ବିଧାନ ଥିଲା (ତାହା ହିଁ ହେବ) ।”

୪୦. “ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଯାତନା ସମାପ୍ତ ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଧର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ) ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ;” କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସେଥିରୁ) କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ଚାହାଣୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୪୧. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଷ୍ପରଙ୍ଗ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପପୋଷକ ; ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଷ୍ପପୋଷକ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَارَ وَصَلَاتِهِ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَن
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يَغْلِبُونَ ذُ وَّالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

لِيُمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبَهُ جَحِيمًا فَيُجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٨﴾

ثُلَىٰ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ
سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنْتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ آنَسُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ
وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

ଭାଗ- ୧୦

୪୭. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ସମ୍ପଦ (ଯୁଦ୍ଧରୁ) ମିଳିବ, ତାହାର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ (ରସୁଲଙ୍କ) ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର ଓ ପଥକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଭେଦ) ଅଟେ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଉଲ୍ଲହ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଦିନ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ଉପସ୍ଥିତ ଆଦେଶ ପାଳନ କର); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪୩. (ସେ ଦିନ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ରଣ କ୍ଷେତ୍ରର) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲ ଓ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଯାତ୍ରାବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ) ଅଙ୍ଗାକାରବନ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତ, ତେବେ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମତାନ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ (ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ) ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଉକ୍ତ ବିଷୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ ଯାହା କରିବାକୁ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ହୋଇଅଛି ସେ ନିହତ ହେଉ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଜୀବିତ ହୋଇଅଛି ସେ ଜୀବିତ ହେଉ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୪୪. (ଏ ଘଟଣା ସେହି ସମୟର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବାର ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତ ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟାପାରରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ) ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିଥାନ୍ତ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିଲେ; ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ) ଅନ୍ତରର କଥା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُصَّةً
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفْصِيلِ أَفَتُكْفِرُونَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدَّةِ الدِّينِيَّةِ وَهُمْ بِالْعُدَّةِ الْقُصُولِ
وَالزَّكْبِ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَخْتَلَفْتُمْ فِي
الْبَيْعِ وَلَكِنْ لَيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَجِيَّ مَنْ حَىٰ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَادَكُمُ
كَثِيرًا لَفَتَنَّاكُمْ وَلَتَسْتَزِعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٩﴾

୧. ପୃଷ୍ଠରେ ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଥିବାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷୟଲାଭ କରିବା । ସେହିପରି ଯଦି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିବାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ କ୍ଷୟଲାଭ କରିଥାନ୍ତେ ।

୪୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗତ ହୁଅ (ସେତେବେଳେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ ; ଫଳରେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଯାହା କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟ ଯୋଗାଇ ନିଆଯିବ ।

ଭୁ : ୬

୪୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧିକ ପୁରଣ କରି ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୪୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରଘୁଲଙ୍କର ଆକାବହୁ ହୁଅ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରନାହିଁ ; (ଏପରି କଲେ) ତୁମମାନଙ୍କର ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗିଯିବ ଓ ତୁମେମାନେ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ପୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ; ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ପୈର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସାନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ନିଜର ପରାକ୍ରମ ଓ ଧର୍ମଗତ ଅଭିମାନ) ଦେଖାଇବା ସକାଶେ ଗର୍ବର ସହିତ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିସାରିଛନ୍ତି ।

وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ التَّقِيْتُمْ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَيَقَلِّلْكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۗ وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٤٨﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمْ فُرْقَةً فَاَتَّبِعُوْا اِذْ كُرُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَثِيْرًا عَلٰمُ السُّرُوْۤاتِ ﴿٤٩﴾

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا تَفْشَلُوْۤا وَتَذٰلِكَ ۙ رِيْۤغُكُمْ وَاَصْبِرُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٥٠﴾

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَبُوْۤا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَ رِيْۤاءَ النَّاسِ وَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٥١﴾

୧. ପୂର୍ବରୁ ଆୟତରେ ସ୍ୱପ୍ନ ମଧ୍ୟମରେ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଏକ ବାସ୍ତବ ଘଟଣାକୁ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଅରବୀ 'କାଲ୍' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦୂର ଓ ଏଠାରେ ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏପରି ଦୂର ଓ ଭୟଶୂନ୍ୟ କରାଇ ଦିଆଯାଇ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁ ଅଧିକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତୁଳନାରେ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସିଂହ ସଦୃଶ ଖାମୁସଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ବଦଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଜାୟ୍ ଓ ଦୂର୍ବଳ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗଣା ଯୋଗୁଁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତିକୁ ବେଝାରି କରୁଥିଲେ ।

୩. ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧିକ ପୁରଣ କଲେ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କ ଗୁଣର ପରିସ୍ରାବ ହୁଏ, ଫଳରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ସାହସ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ।

୪. ଅରବୀ 'ରିୟ୍' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତି, ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

୪୯. ଏବଂ (ସୁରା କର) ଯେତେବେଳେ ସଇଦାନ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ସୁଦର କରି ଦେଖାଇଲା ଓ କହିଲା: “ଆଜି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପପୋଷକ;” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେ ପଶୁଛୁପଦ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା ଓ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ତୁମେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତାହା ଦେଖୁଅଛି; ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି କରଠାରୁ ।”

ସୁ: ୭

୫୦. ଏବଂ (ସୁରା କର) ଯେତେବେଳେ କଟପବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଅହଙ୍କାରୀ କରିଦେଇଅଛି”; କିନ୍ତୁ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ସେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ସେ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୫୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହା କଲ୍ଲୁନା କରି ପାରନ୍ତି ସେ ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଓ ପୁଷ୍ପଦେଶକୁ ପ୍ରହାର କରି କହୁଥାଆନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଏକ ବାହକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କର ।”

୫୨. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି) ତୁମମାନଙ୍କର ସୁହସ୍ତ ଅର୍ଜିତ ବିଗତ କୃତିର ପରିଣାମ; (ଏବଂ) ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଉକ୍ରମାଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୩. (ହେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ପିରଝିନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ହେବ), ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନସ୍ମୃତିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ କବଳିତ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଓ) କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَاِذْ رَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ اَيُّوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِذَا جَاؤْكُمْ فَلْتَا تَرٰوْنِ الْفَيْصَيْنِ نَكَّصَ عَلٰى عٰقِبَتَيْهِ وَقَالَ اِنِّىْ بَرِيْءٌ مِّنْكُمْ اِنِّىْ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّىْ اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيْدٌ
عَلَى الْعِقَابِ ١

اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰؤُلَاءِ دِيْنُهُمْ وَ مَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

وَلَا تَرٰى اِذْ يَتَوَكَّلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الْمَلٰٓئِكَةُ يُضْرَبُوْنَ وُجُوْهُهُمْ وَاَدْبَارُهُمْ وَاُوْدُوْا عَاِلٰبَ الْحَرَنِ ٢

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ لِّلْعٰبِدِيْنَ ٣

كَذٰلِكَ اِلٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَ اللّٰهُ مِنْهُمْ اَيُّوْمَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدٌ الْعِقَابِ ٤

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅହଙ୍କାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସଦୃଶ ଅହଙ୍କାରୀ ମନେ କରୁଥିଲେ ଅଥଚ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସର ସକଳକୁ ଅନ୍ତର କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

୫୪. କାରଣ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ମନର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହ ଦେହ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୃପାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ଚକ୍ରାଂକ ।

୫୫. (ହେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ! ଧୂମାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ଫିରଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ହେବ), ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କୃପା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଗଲା, ଏବଂ ଆମେ ଫିରଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟାଶୁରୀ ଥିଲେ ।

୫୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପଶୁଠାରୁ ହାନ ।

୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ରୁକ୍ରିବଙ୍କ ହୋଇଅଛ, ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଅର ସେମାନଙ୍କର ରୁକ୍ରି ରାଜ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୮. ପୁରରା*, ଯଦି ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତାଧୀନ କର, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଡ଼ାକା ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଯେଉଁ (ସୈନ୍ୟ) ମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିବ କର, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିଖାଇଲ କରିବେ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغْتِرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
خَتَمَ يَغْتِرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

كَذَٰبُ آلِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ ظَلِيمٍ ﴿٥٦﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٧﴾

الَّذِينَ عَاهَدُكَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرْجَةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

فَأَمَّا تَشَقَّقَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَنَسُدِّ بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ଆୟତ ଯୋଗୁଁ ଏକ ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଜାତି ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ କରିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତି ଭାବ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅଥଚ ଏହି ଆୟତରେ ସେପରି କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତା ହେଉଛି, ଯେବେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଜାତିକୁ କୌଣସି ପ୍ରଦତ୍ତ କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ଜାତିର ମନେହୁରି କରୁଥିବା ନିନ୍ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ପ୍ରଦତ୍ତ କୃପା ଛଡ଼ା ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ବୁଝିଛନ୍ତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନବିଙ୍କ ସମୟରେ ତାହା ଅବତ୍ୟ ସ୍ଥିତିପାତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନବିଙ୍କ ଅନୁରୋଧମାନେ ସବୁବେଳେ ଉକ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଓ ଶତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚୟନାକ କରିଥାନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ସାମ୍ବେଦନିକ ନିୟମକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ନୁହେଁ ବରଂ ସାମ୍ବେଦନିକ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସାବଧାନତା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସହକାରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେପରି ତୁମର ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ସାମ୍ବେଦନିକ ହେବାକୁ ସାହସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଆଶଙ୍କା କର, ତେବେ ଏପରି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ କର ; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ଯେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ (ନିଜ ନିଜ କଟକଣାରୁ) ମୁକ୍ତ ; ଅଲ୍ଲା ବିଶ୍ୱାସଘାତକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୮

୬୦. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି କଦାପି ମନେ ନ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ (ପ୍ରତାରଣା କରି) ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେହେଲେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ, ସେ (ଯୁଦ୍ଧରତ ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜ ଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ; ଏବଂ ସାମାନ୍ତର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କରି ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ କରାଅ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କରିବ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୬୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେମାନେ ସନ୍ଧି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅନ୍ତି ; ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲା ମହାନ ଶ୍ରେଣୀର (ଓ) ସର୍ବଶାସକ ।

୬୩. ଏବଂ ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି, ତେବେ (ମନେନେଶ ଯେ) ଅଲ୍ଲା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେ ହିଁ ତୁମଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନିଜ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିଲେ ।

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأُنْذِرُ الْيَهُودَ عَلَىٰ
سَوَاءٍ إِنْ أَلَّفَهُ لَا يُغِيثُ الْحَافِينَ ٥٩

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْعًا إِذْ هُمْ لَا
يُجْعِلُونَ ٦٠

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تَظْلُمُونَ ٦١

وَأِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاِجْبُ لَهُمَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ٦٢

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِتُصْرِهِ وَإِلَىٰ الْيَوْمِ ٦٣

୧. ଏଠାରେ ଗୋମ ଓ ଜରାନର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପୁରୀର ଦିଆପାଲ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଆତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ ।

୬୪. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ (ଏପରିକି ତୁମ ସହଚରମାନେ ତୁମ ସ୍ୱେଦର ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ) ; ପୃଥ୍ବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଯଦି ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କରିଥାଆନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏପରି ବାନ୍ଧିପାରି ନଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି (ଓ ତୁମପ୍ରତି ମଧ୍ୟ) ପ୍ରୀତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٤

୬୫. ହେ ନବୀ ! ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତୁମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ତେଣୁ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ଖାତିର କର ନାହିଁ ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٦٥

ଭୂ : ୯

୬୬. ହେ ନବୀ ! (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପରାମର୍ଶ ଦିଅ ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୋଟିଏ ଜଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଥିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଇଶହ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶହେ ଜଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଏକହଜାର (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ । କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ବିସ୍ତାରି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଛନ୍ତି) ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرٌ وَنَاصِرُونَ يُغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يُغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ٦٦

୯. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜଠାରୁ ଦଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇବେ କାରଣ ସେତେବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଆତ୍ମର ବଳି ଯାଇଥିବ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିବ । ଏହା ଅବଶ୍ୟକ ପରେ ଘଟିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୬୭. ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାର ଲାଘବ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ବି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି, (ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ପାରିନାହାନ୍ତି) ; ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ପୈର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତା (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ଥିବେ ତେବେ, ସେମାନେ ଦୁଇଗୁଣ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ । ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ହଜାର (ପୈର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ଥିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ଦୁଇ ହଜାର (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ପୈର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତାବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସାନ୍ତି !

୬୮. ଦେଶରେ ରକ୍ତପାତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ; ଯଦି ତୁମେ ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖୁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥିବ ବିଭବ କାମନା କରୁଥିବାର ଜଣାଯିବ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାଃ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ପରକାନ୍ଦର (ବିଭବ) କାମନା କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

୬୯. ଯଦି ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆଦେଶୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଆସିଥାନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେମାନେ (ବ୍ୟାପାରୀଙ୍କଠାରୁ) ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ, ସେଥିସାଥୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା ।

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَنَّانٌ صَابِرٌ يَغْلِبُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَتَّخِذَ لِمَنْ أَهْلَى بَيْتِهِ مَنَاصِرَ ۚ وَلِلَّهِ الْأَرْضُ تَرِيدُوتٌ عَرْضَ الدُّنْيَا ۖ وَاللَّهُ يَبْدُ الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكَّرْنَا فِيهَا آخِذْنُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

୧. ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏହି ଆଦେଶ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଉଥିବ । ତେଣୁ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବ । ରୋମ ଓ ଭରାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲାବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦଶ ଗୁଣା ନୁହେଁ ବରଂ ଅଷ୍ଟ ଗୁଣା ଓ ଶହେ ଗୁଣ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏପରି ହେବାକୁ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କ ସମୟକୁ ତଥା ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳର ନୁଆ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଅବଲୋକିତ ପଡ଼ିଥିଲା । ଦେଖୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ ନବି ରକ୍ତପାତ କରାଇବା ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହାର ବିପରୀତ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି । ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି, ଯେବେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଆକ୍ରମଣ ଫଳରେ ସେ ରକ୍ତପାତ କରାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ତେବେ ସେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରିବେ, ଅନ୍ୟଥା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ବିନା ରକ୍ତପାତରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଅନୁଚିତ । ଯେଉଁ ଘଟଣା ଦୁଇଟି ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ କେବଳ ସେହି ଘଟଣା ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଉଚିତ ।

୩. 'ପୂର୍ବରୁ' ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରଥମରୁ ନ୍ୟାୟ ଯିବି କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଟାକାକାରମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ହେଉ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦେହର ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ଦେହେ ସେମାନେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ସେହି ଘଟଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

୭୦. ପୁରାଣ, ଯୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଦେଶ ଆସିଯାଇଥିବାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଯାହା ସମ୍ଭବ ମିଳିଅଛି, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ) ଯାହାକିଛି ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ, ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୁ ଭୋଗ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କୁ ଭୟକର; ଅଲ୍ଲୀୟ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ: ୧୦

୭୧. ହେ ନବୀ! ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ ଅଧୀନରେ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲୀୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାହାକିଛି (ଯୁଦ୍ଧର କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ) ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଅଛି, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାପ୍ରଦାନ କରିବେ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

୭୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଯୁକ୍ତି ଲାଭ ପରେ) ତୁମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତା କରିବାର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତା କରିଛନ୍ତି, ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଅଧୀନସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ହିଁ ସର୍ବଙ୍କ (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ ।

୭୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି ତଥା ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ହିଜରତକାରୀଙ୍କୁ) ସ୍ୱଗୃହରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପରସ୍ପରର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହିଜରତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଜରତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଭାବରେ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମଠାରୁ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି ତେବେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ତୁମମାନେ ଚାଲି କରିଅଛ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲୀୟ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
غُفُورٌ رَحِيمٌ ٥٠

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۚ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ
إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥١

وَإِنْ يُرِيدُوا إِخِيَاةَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٢

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يُهَاجِرُوا ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ خِ
يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۚ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٥٣

୭୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପରାସ୍ତର ବନ୍ଧୁ ; ଆମେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଯଦି ତୁମେ ତାହା ନ କର, ତେବେ ପୃଥିବୀର ଉପହସ୍ତ ଓ ବିଶ୍ୱଖଣ୍ଡା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

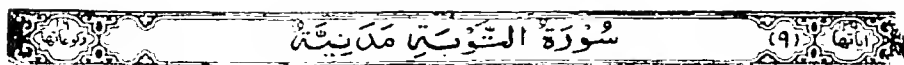
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَصْمِ أَوْلِيَاءِ بَعْضُهُمْ إِلَّا تَفْعَلُوا
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٧٤

୭୫. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିକ୍ମତ କରିଛନ୍ତି, ତଥା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ହିକ୍ମତକାରୀଙ୍କୁ) ସ୍ୱଗୃହରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜୀବିକା ରହିଅଛି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٥

୭୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ହିକ୍ମତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ଜେହାଦ କରିବେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଭୂକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ବିବେଚିତ ହେବେ ; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧର୍ମପୁରୁଷ ଅନୁସାରେ କେତେକ ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ନିକଟତର ; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟ ଭଲଗୃହେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ وَأَمَلَكُمْ
فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧٦

ଅଲ-ତୌବା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୨୯ଟି ଅୟତ ଓ ୧୬ଟି ବୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଲ୍ଲାହି ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ (ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ) ସେହି (ମୁସଲିମ୍) ମାନଙ୍କ (ଦୋଷାରୋପ) ଠାରୁ ମୁକ୍ତିର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ବାନ୍ଧି ମାରିଥିଲ (ଯେ ତୁମେମାନେ ବିକୟ ଲାଭ କରିବ ଓ ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେବେ) ।

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الشُّرَكِيِّينَ ①

୧. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ବରାଅତୁନ' ଅର୍ଥ (କେ) ବ୍ୟସ୍ତ ବା ବିଚିତ୍ର ହେବା (କ୍ଷେ) ଆରୋପ ଦୂର କରିବା । ଏଠାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅର୍ଥ ଅଧିକୃତର ସମ୍ବୋଧନ ।

ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହୁଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍‌ଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ସେ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ସେହିଠାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ସେ ଶୁଭାଶିଷ୍ଟ ହେବେ । ଏଠାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ସେ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ଉଭୟ କୋରାନ୍‌ର ବାୟା ଓ ଦିବ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଥା ଅନୁସାରେ ମକ୍କା ବିକୟ ହୋଇଛି ଓ ସେ ମକ୍କାକୁ ନିଜ ଆସବାସ୍ୟାନ କରି ପୁନର୍ବାର ମକ୍କାବାସୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୩, ୫ ଓ ୧୩ରେ ଯେଉଁ ମୁସଲିମ୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ବା ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଆପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିବ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବଚନ ଲଙ୍ଘନ କର ନାହିଁ ଓ ତାହାକୁ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାଅ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି ବା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିନାହାନ୍ତି ବା ଆର୍ଥିକ୍ ମିଳାମିଶା ସ୍ଥାପନ କର ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ସେ ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଲେଖନୀର ଅନ୍ୟାୟ ବା ଅତ୍ୟାଚାରମୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ସୁତରାଂ (ହେ ମୁସବିକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଏହି ଆରବ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ଗୁମିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚରଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଏବଂ ଜାଣିନିଅ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ଜାଣିନିଅ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ।

୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରପୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ ସେହି "ମହାନ-ହତ" ଦିବସରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଘୋଷଣା (କରାଯାଇଅଛି)ଯେ ମୁସବିକମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ ଦୋଷରୋପ) ଠାରୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରପୁଲ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି (ଏବଂ ମକ୍କା ବିଜୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି) ; ସୁତରାଂ ଯଦି (ଏହି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି) ତୁମେମାନେ ଅନୁତାପ କର, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମେମାନେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁତରାଂ ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ) ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

فَيُنْخِصُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
عَيَّرَ مُعْجِزَةَ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ①

وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الشُّرَكِيَّةِ وَهُوَ
الَّذِي يُبَيِّنُ لَهُمْ فُهْؤُاْ خَيْرٌ لِّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَأَعْلَمُوا أَنَّا كُفَرْنَا بِكُمْ مُّخْزِي اللَّهِ وَبَشِيرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْدَ آيِ الْيَمِينِ

୧. ଯେଉଁ ମୁସବିକମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଘର୍ଷ ବା ମିଳାମିଶା କରି ନ ଥିଲେ ଏବଂ ସକ୍ରିୟ ରାଜରେ ସୁଦ୍ଧା ଜାଣି ରଖୁଥିଲେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିମାସ ପାଇଁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସ୍ପକ୍ତ ପକ୍ଷେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସରକାର ଦେଶରେ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବ ନାହିଁ । ଏତେକ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଯେ ଚାରିମାସ ପରେ କାହିଁକି ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ? ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏବଳି ଆଦେଶ କୁହାଯିବ ତୁଷିରୋତର ସୁବନ୍ଧିତ ବରଂ ଚାରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରି ସ୍ପକ୍ତ ଅବାସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହେବାକୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ସାରା ଆରବ-ଜଗତ ଯେ ମୁସବିକମାନଙ୍କ ଛତ୍ରଶାୟା ତଳେ ରହିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷାରୋପ ଯେ ମିଥ୍ୟା ସମାକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରିବେ । ଦେଶରୁ ବାହାରି ଯିବା ପାଇଁ ସେପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଦେଶ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ—ମନେକରନ୍ତୁ—ଯଦି ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା । କାରଣ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ତଥାପି ଏପରି କେତେକ ମୁସବିକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର କେତେକ ଅନୁଗାମୀଙ୍କୁ ମକ୍କାରୁ ବିଚାରିତ କରିଥିଲେ ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର ସେହି ଅନୁଗାମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କାନ୍ତିବା ଥିଲେ ।

ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁବନ୍ଧକ ପ୍ରତି ଅବଗତମାନ ଲବଲମ୍ବ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ଏକ ପ୍ରତିଧାରଣାଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ । ସେ ଥିଲା ସବଳ ପରାଜ୍ଞା ଓ ଅବ୍ୟବସ୍ଥାପନା । ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ସେ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଆବିସିନିଆକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା । ନିଜ ପତ୍ନୀର ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ସେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲା ଓ ବୁଝିପାରିଲା ଯେ ମୁସବିକମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀ ବୃକ୍ଷ ନ କରନ୍ତି ତେବେ, ମକ୍କାରେ ପ୍ରାୟତଃ ରହିପାରିବେ ଓ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ପଢ଼ନ କରିପାରିବେ ସେତେବେଳେ ଏହା ତା ମନରେ ଉତ୍ତର ରେଖାପାତ କଲା ଓ ସେ ତତ୍ତ୍ୱଶାନ୍ତ ଲବଲମ୍ବଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନକରି ରହିପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଏଥିରୁ ସମାକ୍ଷିତ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିଚାରିତ କରାଯାଏ । ଯେଉଁ ମୁସବିକମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବାକୁ ଚାହଁତେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ରକ୍ତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

୨. ସାଧାରଣତଃ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଯେଉଁ ହତ କରାଯାଏ ତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବା ମହାନ ହତ କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମକ୍କା ବିଜୟର ପର ବର୍ଷ ଯେଉଁ ହତ କରାଯାଇଥିଲା ଏହା ସେହି ହତକୁ ବୁଝାଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ମକ୍କା ସହର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ଥିବତେବେଳେ ହତ ବ୍ରତ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ହତ ମୁସବିକ ଶାସନାଧୀନ ସମୟର ସିଥମ ହତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ମହାନ ହତ କୁହାଯାଇଛି ।

୪. ଅବଶ୍ୟ ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହ ରୁମେମାନେ ଢୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଓ ଏହାପରେ ସେମାନେ ରୁମମାନଙ୍କ ସହ ଢୁକ୍ତିଭଙ୍ଗ କରିନାହାନ୍ତି ଓ ରୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଢୁକ୍ତିକୁ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କର (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ନାହିଁ) ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا مِنَ الشَّرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا
شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ
عَاهِدَهُمْ إِلَىٰ مَدِينَتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ النَّاقِثِينَ ﴿٩﴾

୫. ତାପରେ ଯେବେ ଉକ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅତିବାହିତ ହେବା ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆରବର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ଢୁକ୍ତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ମୁସ୍‌ଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରତ ଥିଲେ) ତେବେ ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଯେଉଁଠାରେ ଦେଶ ହତ୍ୟାକର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ) ଅବରୋଧ କର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘାଟି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗିରହ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଇ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପଥ ଉନ୍ନତ କରିଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتُّبُوا إِلَىٰ الشَّرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَجُدُوا لَهُمْ وَاحْزَمُوا وَاتَّقُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِنَّا أَنَا وَالصَّلَاةُ وَآتُوا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

୬. ଏବଂ ଯଦି ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମର ଶରଣ ଲିକ୍ଷା କରେ ତେବେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ କର ; ତାପରେ ତାହାକୁ ତାହାର ଦୁରାସିତ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ, କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଅଳ୍ପ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯେଉଁମାନେ (ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الشَّرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَعَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରି ମାସ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମୁସ୍‌ଲମାନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତୁ, ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏଠାରେ ସାଧାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯିବା ନାହିଁ ବରଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା କୁହାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ଦୀର୍ଘ ଅଠ ବର୍ଷ ଧରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକରିଥିଲେ ଓ ମଦୁ ବାହାଦୁରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ ବା ମିଳିମିଶି ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ଦେଇ ନଥିଲେ ।

ରୁ : ୨

୭. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ^୧ ସହିତ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ ନିକଟରେ ବୁକ୍ତିରତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ କିପରି ବୁକ୍ତି କରି ପାରିବେ ? ସ୍ୱତରା^୨ ସେମାନେ ନିଜ ବୁକ୍ତିରେ ଅଟଳ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ବୁକ୍ତିରେ ଅଟଳ ରହ ; ଅଲ୍ଲାଃ (ବୁକ୍ତି ପାଳନକାରୀ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୮. (ଏବଂ ଏପ୍ରକାର ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ^୩ କିପରି (ରିହାତି ମିଳିବ)? କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ତେବେ, ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଆତ୍ମାୟତାକୁ ବା କରିଥିବା ବୁକ୍ତିକୁ ଖାତିର କରିବେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ନିଜ ବଚନ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ସେହି ବଚନକୁ) ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅମାନ୍ୟକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୁକ୍ତିରତକାରୀ) ।

୯. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ।

୧୦. କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମାୟତା ବା ବୁକ୍ତିକୁ ଖାତିର କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ସାମାଜିକ ଘନକାରୀ ।

୧୧. ସ୍ୱତରା^୪ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି, ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମର ଭାଇ ; ଏବଂ ଆମେ (ନିଜର) ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ସୁସ୍ୱ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ ।

كَيْفَ يَكُونُ لِلشَّركِ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا أَكْمَرُ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ①

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُ عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ
وَأَلْزَمَهُمْ فُسْقُون ②

اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ③

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ④

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِنَّا فَتَنُهُمْ
فِي الدِّينِ وَتَفْقِهُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମିଳାମିଶା ବଦଳ ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ମଲ୍ଲୀ ବିକୟକୁ ମିଳାମିଶାର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥିର କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ ନିଜେ ଆବେଦନ କରି ନିଜ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶ୍ରୟ ଦାନ ବିଷୟକ ଘୋଷଣା କରାଉଥିଲେ ।

୨. ମଲ୍ଲୀ-ସାମାଜିକ ସ୍ତରର କରୁଥିଲେ ଯେ ମଲ୍ଲୀବିଜୟ ପରେ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇଛି ଓ ସ୍ୱର୍ଗପଥ ସହିତ ମିଳାମିଶା ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ସେମାନେ ବନ୍ଧ୍ୟତା ଦ୍ୱାରେ କରି ମିଳାମିଶା ପାଇଁ ଆବେଦନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ମିଳାମିଶା ହୋଇପାରିବ ?

୩. ଏହା ଏକ କାଳ୍ପନିକ ବିଷୟ ରୂପେ ବରଂ ଏ ବିଷୟ ଭବିଷ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନର ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।

୧୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ବୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହେବା ପରେ ନିଜ ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ବିତ୍ରପ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକର, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦୁଃଖୀ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଶପଥରେ କୌଣସି ମୁଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

وَأِنْ تَكَوُّرُوا إِيمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّهُ الْكَفَرُ إِنَّهُمْ لَا إِيمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑩

୧୩. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) କ'ଣ ତୁମମାନେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଓ ରସୁଲକୁ (ତାହାଙ୍କ ଗୃହରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ କରିବାର) ପୃଥପାତ ସେମାନେ (ହେ) କରିଥିଲେ ? କ'ଣ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟକରୁଅଛ ? ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଆ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଭୟକର, କାରଣ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ହକ୍ଦାର ।

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا إِيمَانَهُمْ وَهُمُؤَاخِرَاجِ الرُّسُولِ وَهُمْ بَدَءُواكُمْ آذًا مَرَّةً أَخْشَوْهُمْ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَىٰ أَنْ تُخْشَوْا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑪

୧୪. ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ (ଏହାରି ମାଧ୍ୟମରେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ହୃଦୟକୁ (ଦୁଃଖ ଓ ଭୟରୁ) ମୁକ୍ତି ଦେବେ ।

فَاتْلَوْهُمْ بُعْدَ بِهِمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُجْزِمُهُمْ وَيَضْرِبُهُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِمْ وَيُخْزِيهِمْ ⑫

୧୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଗ୍ରୋଧକୁ ଦୂର କରିବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କୃପା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଧ ।

وَيَذْهَبُ عَنَّا غَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑬

୧୬. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହ ଗୁପ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରକାଶ ନ କରିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ? ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ هَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑭

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯମାକ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଦୃଶ୍ୟାତ୍ମକ ଓ ଗ୍ରୋଧବ୍ୟତ୍ତକ ବାର୍ତ୍ତାକାମ କରନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୧୭. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ମୁସବିକମାନଙ୍କର କୋଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ବିଚ୍ଛେଦରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମ - ସମୂହ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିଦିନ ବାନ୍ଧିବେ ।

୧୮. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ସେ ହିଁ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିଥାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠକରେ ଓ ଜକାତ ଦିଏ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରୁ ଭୟ କରେ ନାହିଁ, ସୁତରାଂ ସେହିମାନେ ହିଁ ସର୍ବପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

୧୯. କ'ଣ ଉମେମାନେ ହଜ୍ଜ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଆଇବା ଓ କା'ବା ଗୃହର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାବା (କାର୍ଯ୍ୟ)କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି (ର କାର୍ଯ୍ୟ) ସଦୃଶ ଭାବି ନେଇଛ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କେହାଦ କରେ ? ଏ (ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (କଦାପି) ସମାନ ନୁହନ୍ତି; ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସର୍ବପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ; ଏବଂ ସେହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୨୧. ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଚରପାତ୍ର ଅଟେକ୍ଷ କରୁଣାର ମୁସମାଗୁର ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ନିଜର) ପ୍ରସନ୍ନତା ଓ ଏପରି ବୈଚ୍ଛେଦ ମଧ୍ୟ, ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ସ୍ଥାପନା ରହିଅଛି ।

مَا كَانَ لِلشُّرِكِينَ أَنْ يَخْلَعُوا مَعَ اللَّهِ شَهِيدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَأْ إِلَّا اللَّهَ فَكَانَ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجْهًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا أَعْيُنُهُمْ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾

୧. ଏପରି କେତେକ ବିବେକ ଓ ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଅଥଚ ହଜ୍ଜଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଦେବା ଶୁଶ୍ରୂଷା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମକ୍କାବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ଦେଶ ଛାଡ଼ିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଥିବାରୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି ଶୋଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ଉପକାମ ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୨. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବେ ; (ମନେରଖ ସେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ରହିଥିବ ।

୨୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା, ପିତାମହ ଓ ଭ୍ରାତାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ତୁଳନାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ମନେକରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପେ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ।

୨୪. ତୁମେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ପିତାମହ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ସ୍ବାମୀମାନେ ଏବଂ ତୁମମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ଏପରି ବ୍ୟବସାୟ ଯାହାର କ୍ଷତିକୁ ତୁମମାନେ ଭୟ କରୁଅଛ ଓ ଏପରି ବାସ୍ତବ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ସେସବୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତଥା ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେହାଦ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ନିଜ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକଟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର” ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କେବେ ହେଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ତ: ୪

୨୫. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ (ବିଶେଷତଃ) ତୁମ-ଏଲ୍ (ସୁଦ୍ଧ) ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ କରିଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା) ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାର କରି ନଥିଲା ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଶାଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପଦ ହୋଇ ପକାୟନ କରିଥିଲ ।

୨୬. ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ଦେଖୁ ପାରିନଥିଲ, ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଚିତ) ପ୍ରତିଫଳ ।

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَوَ لَيْسَ لَهُمْ قَوْلِيٌّ أَتَيْنَاكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ଏପରି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶମାଶାଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ମୁସଲିମମାନେ ବାସ୍ତବରେ କଳ୍ପକ୍ଷିତ (ଓ ଅପବିତ୍ର); ସୁତରାଂ ଏହି ବର୍ଷ (ଅନ୍ତରାହିତ ହେବା) ପରେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗା'ବା କୁହ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୁଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଆଶଙ୍କା କର ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ଧନବାନ୍ କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୯. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଅନ୍ତ୍ରୀ ଦିବସରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଯାହା ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅବୈଧ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକରି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଛିଡ଼ିଆ (କର) ନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ବଶ୍ୟତା ସ୍ୱୀକାର ନ କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ଖ

୩୦. ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଓଜେର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁତ୍ର" ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନେ କହନ୍ତି, "ଜେସୁ ମସିହ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର"; ଏହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ମନରତ୍ନା କଥା; ସେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କଥାକୁ (କେବଳ) ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତୁ; ସେମାନେ (ବାସ୍ତବତାଠାରୁ) କିପରି ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି !

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشَّارِكُونَ بِجَسَدِكَ لَا يَقْرُبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنْ شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ إِنَّهُمْ ضَالُّونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ لَنَا ۖ وَاللَّهُ وَالَّتِ الْفَرَى السَّجَّ ۖ قَالَ اللَّهُ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ۖ فَتَلَاهُمُ اللَّهُ ۖ أَنْ يَذْكُورُونَ ﴿٣٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଅବିକଳତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଚଳିଥିବା ପରେ ବ୍ୟବସାୟ ମାନ୍ୟ ପଡ଼ିଥିବ ଓ ଆମଦାନୀ କମିଥିବ ବୋଲି ସେମାନେ ଆଶଙ୍କା କରିଥିଲେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅକାରଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ୟତମ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ଅତ୍ୟାଚାରମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ପ୍ରତିରକ୍ଷାମୂଳକ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଇହୁଦୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ପରାଜିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର କରି କର ଦେବାକୁ ସ୍ୱସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଆଉ ଅଧିକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ରଖିଥିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚୂଳିକା ମାର୍ଜିତା କରାଯିବ ।

୩୧. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଧର୍ମିଆନଙ୍କୁ ଓ ସାଧୁସଭାମାନଙ୍କୁ ତଥା ମରିୟମନଦର ମସିହକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର (କଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ସରେ ।

୩୨. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଷ ନିଜ ମୁହଁ ଦ୍ଵାରା (ପୂଜା) ଲିଭାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ; ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅପ୍ରାଚିନର ମନେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଜ୍ୟୋତିଷ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।

୩୩. ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅପ୍ରାଚିନର ମନେ ହେଲେ ପୁଣି, ସକଳ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ବିସ୍ତାର କରିବା କଲ୍ଲେ, ସେ ହିଁ ନିଜର ରହୁଲକୁ ସତ୍ପଥ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ।

୩୪. ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ! ଅନେକ ଧର୍ମ ଓ ସାଧୁସଭା, ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଆତ୍ମସାର୍ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସୁନାଚୁପା ରଞ୍ଜିତ କରି ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସମାଦ ଦିଅ ।

୩୫. (ଏ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ) ସେହିଦିନ (ଦିଆଯିବ), ଯେହିଦିନ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ରଞ୍ଜିତ ସୁନାଚୁପା) ନରକ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତପ୍ତ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଲଲାଟ, ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ଦାର ଦିଆଯିବ, (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) “ଯାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ରଞ୍ଜିତ କରିଥିଲ ଏହା ସେହି ପଦାର୍ଥ ; ପୁତରା ! ତୁମେମାନେ ଯାହା ରଞ୍ଜିତ କରିଥିଲ ତାହାର ସ୍ଵାଦ ଆସ୍ଵାଦନ କର ।”

اِخْتَدَوْاْ اَحْبَارَهُمْ وَرُءُفَايَاهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ
اللهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمُورُهُمْ اِلَّا لِيُعْبَدُواْ
اِلَٰهَا وَاحِدًا اِلَّا اِلَهُهُ سُبْحٰنَهُ عَنَّا يَشْرِكُوْنَ ۝

يُرِيدُوْنَ اَنْ يُظْفِقُوْا نُوْرَ اللهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَىٰ اللهُ
اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ ۝

هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى وَذِيْنَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشُّرِكُوْنَ ۝

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبٰنِ
لَيَكُوْنُوْنَ اَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللهِ وَالَّذِيْنَ يَكْتَنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذٰبٍ
اَلِيْمٍ ۝

يَوْمَ يُحْمَلُوْنَ عَلَيْهِمْ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكَلِّمُنِيْهَا رَبُّهُمْ
وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ هٰذَا مَا كُنْتُمْ لَا نَفْسِكُمْ
فَذُوقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۝

୩୭. ବାସ୍ତବରେ ମାସମାନଙ୍କର ଗଣନା ଅଲୁଖ ନିକଟରେ ବାର ମାସ ଅଟେ ; ଏହା ଅଲୁଖର ବିଧାନ ; (ଏହା) ସେହିଦିନଠାରୁ ଅଛି ଯେବେଠାରୁ ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଚାରିଗୋଟି (ମାସକୁ) ପବିତ୍ର ମାସ (କୁହାଯାଏ) ; ଏହାହିଁ ପୁପ୍ତଚିତ୍ତ ଧର୍ମ ; ସୁତରାଂ ଏହି ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନାହିଁ ; ଏବଂ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମବେତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧକର, ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମବେତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲୁଖ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମାରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكََ الَّذِينَ الْقِيَمَةُ فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَكَاتِلُوا النَّاسِ كَمَا كُنْتُمْ يَفَاتِلُوكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

୩୮. 'ନସି' ଅବିଶ୍ୱାସ କାଳର ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟ ଅଟେ ଯଦ୍ୱାରା ଅବିଶ୍ୱାସକାମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ; ସେମାନେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବେଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ପରବର୍ଷକୁ ଅବିଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମାସଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଗଣନା ସହିତ ସମାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେହିସବୁ ମାସ ଅନୁସରଣ (ସେପରି) କରିଦେବେ ଯହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ବାରଣ କରାଯାଇଛି (ଏବଂ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତାକୁ ପୁରଣ କରିଦେବେ) ; ସେହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ (ସଇତାନ ଦ୍ୱାରା) ଶୋଭନାୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲୁଖ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّا النَّاسُ زَيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُصَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا يَتَوَاتَلُونَ أَعْدَاءَهُ مَا حَزَمَ اللَّهُ فَيَجْلُؤُوا مَا حَزَمَ اللَّهُ زُبُرًا لَهُمْ سُوٍّ ۚ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

୧. ମୁସଲିମମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଗଣନା କରିଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବରେ ବର୍ଷକ କେବଳ ବାରମାସ । ଅବଶ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାରମାସକୁ ଗୋଟି ରଖି । କିନ୍ତୁ ବହାଇମାନେ ବର୍ଷକୁ ୧୧ ମାସରେ ବାଣ୍ଟିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ୧୨ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସୌରମାସର ଛବର୍ଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ବାରମାସକୁ ଅଧିକ କଲୁଣ କରିନଥାନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅସତ୍ତ୍ୱେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମାସ କୁହେଁ ବରଂ ଶୁଦ୍ଧପୂତ ଜବାନ ଯାପନ କରିବା ।

୩. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ନସି' ଅର୍ଥାତ୍ ମାସଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଳବଦନ କରିବା । ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଆବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ମକ୍କାବାସୀ କେବେ କେବେ ମୋହରମ ମାସକୁ ବୈଧ ଭିତ୍ତ କରିଦେଉଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେହି ମାସରେ କ୍ଳିଷ୍ଟନ ଓ ଚକ୍ରପାତ କରିପାରିବେ । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ସପ୍ତମ ମାସକୁ ମୋହରମ ମାସ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉଥିଲେ । ଏହିପ୍ରକାରେ ସବୁଗୁଡ଼ିକ ମାସକୁ ଅଦଳ ବଦଳ କରି ବର୍ଷଟିକୁ ଚେରମାସିଆ ବର୍ଷରେ ପରିଣତ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଦୁଇ ଥରେ ବଦଳର ବର୍ଷକୁ ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣୁଥିଲେ ।

୧୫ : ୬

୩୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କ'ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସମବେତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନିଜ ଦେଶ (ଘାଟି) ପ୍ରତି ଭୁଲି ଯାଉଅଛ ? କ'ଣ ତୁମମାନେ ପରକାଳ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ? ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମନେରଖ ; ପରକାଳ ଭୁଜନରେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁଃଖ ।

୩୯. ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମବେତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନ ବାହାରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଦୁଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଆଣିବେ, ଓ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇଚ୍ଛାପ୍ରାପ୍ତି) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪୦. ଯଦି ତୁମମାନେ ଏହି ରସୁଲଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବ ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେ ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ବିଚାରିତ କରିଥିଲେ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଗୁମାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କ ସହଚର (ଅବୁବକର)ଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅତୀତର କୌଣସି ଚୁଟି ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ;” ଗୁରୁତ୍ୱ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ଦେଖି ପାରୁନଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବଚନକୁ ନ୍ୟୁନ କରିଦେଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ହିଁ ଉତ୍ତରରେ ରହେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱ ।

୪୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ନିରାସ୍ତ୍ର ଥାଅ ବା ସଶସ୍ତ୍ର ଥାଅ, ଜେହାଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରି ପଡ଼, ଏବଂ ନିଜ ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜେହାଦ କର ; ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାଅ ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ହେବ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହିକରତ ସମୟରେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلُم إِلَى الْأَرْضِ وَارْتَمِينُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ①

إِلَّا تَتَفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ② وَيَسْتَبْدِلْ وَا مَّا غَيْرَ لَكُمْ وَلَا تَصْرَوْهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

إِلَّا تَصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَلَاثِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَ بِمُجَنَّدٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى ④ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ⑤ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ⑥

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑦

୪୭. ଯଦି ଶାନ୍ତ ଲାଭ ମିଳିବାର ଆଶାକୁ ବା ଯାତ୍ରା ଅଳ୍ପ ଦୂର ହୋଇ ଆସିଲା ତେବେ ସେ ଲୋକମାନେ ତୁମର ଅନୁରୋଧ କରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନେ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ଏବେ (ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପରେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ସହିତ ଯାଇ ଆସିବୁ;” ଏମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ଶାନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَدَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٧﴾

ଭୂ: ୭

୪୩. ଅଲ୍ଲା (ତୁମ ତୁଟିର କୁପ୍ରଭାବକୁ) ଲୋପ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ନିକଟରେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତୁମେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିଲ ?

عَفَا اللهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَّبِعَنَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲା ଓ ଅନ୍ତ୍ରିମ ବିବସ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇବା ସକାଶେ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ଧର୍ମଭାଗ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللهُ عَلَيْهِمُ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲା ଓ ଅନ୍ତ୍ରିମ ବିବସ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ସେହିମାନେ ହିଁ ପଛରେ ରହିଯିବା ପାଇଁ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସଂଶୟ ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜର ସଂଶୟ ଯୋଗୁଁ ବୋହୁଲ୍ୟମାନ (ଅବସ୍ଥାରେ) ଅଛନ୍ତି ।

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا يَدْعُونَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ) ଯିବାକୁ ବୃତ୍ତ ଢଳା ପୋଷଣ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେଥିପାଇଁ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତି ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲା (ଯୁଦ୍ଧ ସକାଶେ) ସେମାନଙ୍କ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ବସାଇ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବନ୍ଧୁମାନେ କହିଲେ) ଯେ ତୁମେମାନେ ବସିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥାଅ ।

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُوا لَهُ عُدَّةٌ وَلَكِنْ كَرِهَ اللهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقُعْدِينَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଛଡ଼ା ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ) ଖୁବ୍ ଧୀଁ ଦରତ କରିଥାନ୍ତେ (ଓ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଖବର) ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ (ତୁମମାନଙ୍କ) କଥା ଶୁଣୁଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୮. ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମ ସକାଶେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ଏପରିକି ସତ୍ୟର ଆଶମନ ହେଲା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହି ନିଶ୍ଚିତକୁ) ପଦ୍ମ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ କେପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କୁ ପେଟରେ ରହିଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଯୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପାଇଁ) ପରାମ୍ପା କର ନାହିଁ ;” ଜାଣିରଖ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳାରେ ଜଡ଼ିତ ରହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ କରିବ ।

୫୦. ଯଦି ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଲାଗେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି ପଡ଼େ, ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେମାନେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ ;” ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ।

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି କେବଳ ତାହାହିଁ ଆମଙ୍କୁ ମିଳେ ; ସେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।”

لَوْ عَزَّجُوا فِينَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا جَبَالًا وَّلَا أَوْصُعُوا
خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَنَعُونَ لَهُمُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑤

لَقَدْ ابْتِغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ⑥

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَنْفِرْ بِي ⑦
الْفِتْنَةُ سَقُطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ⑧

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا كَذَّ اأَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَبَسَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ⑨

قُلْ لَّنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑩

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଇଗୋଟି ମଙ୍ଗଳଦାୟକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛତା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଏହି ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ତରଫରୁ କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ” ତୁମେମାନେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର, ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୫୩. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ : “ବସ୍ତ୍ରାପୂର୍ବକ ବା ଅନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ କର, ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ (ତୁମମାନଙ୍କର ଦାନ) ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ; କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

୫୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାରେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ନମାଜ ପାଠରେ ଆକସ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲେ ।

୫୫. ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ” ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବଳନସମ୍ବଳିତ ସମ୍ବଳରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ ଏହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ସମ୍ବଳନସମ୍ବଳିତ ଦ୍ବାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତଥା ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ଥିବାବେଳେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ।

୫୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି ; ବରଂ ସେମାନେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀଷ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୫୭. ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ପଦ ବା ଆତ୍ମଗୋପନ କରିବାକୁ କୌଣସି ଗୁମ୍ଫା ବା ବସିରାହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୁହିଁ ମୋତି ସେହି ଆତ୍ମକୁ ପାଇଁ ପଳାଇବେ ।

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا أَحَدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٧﴾

قُلْ أَتَقْبَلُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَقْبَلَ مِنكُمُ إِنَّا
كُنْهُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كُرْهُونَ ﴿٥٩﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٦٠﴾

وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ
لَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٦١﴾

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَذَخَلًا لَّوَلُوا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏକେତ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର ବାରଗର୍ଭି ଲାଭ କରିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶହାଦତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କରିବ ଅଥବା ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ଲାଭ କରିବେ ଯାହାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସମ୍ପଦ ହେବ ;

୫୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (କେତେବିଶ୍ୱାସୀ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଦାନ ବିଷୟରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ କରୁଛନ୍ତି ; ଯଦି ସେହି ଦାନକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ସବୁଜ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁକୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ ନ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ସହସା କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୫୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ତହିଁରେ ସବୁଜ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଏହା କହରେ, "ଅଲ୍ଲାହ (ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ) ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ; ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ଅଭାବ ହେବ ତେବେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କୃପାରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ମଧ୍ୟ ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନମ୍ର ଭାବରେ ଅବନତ ହେଉଅଛୁ." ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉକୃଷ୍ଟତର ହୋଇଥାନ୍ତୁ ।)

୬ : ୮

୬୦. ଦାନ କେବଳ ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ସେଉଁମାନେ ଏହି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସହିତ) ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିଏ ବନ୍ଦୀ ଓ ରଣଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ (ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ତଥା ପଥକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ; ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚକ୍ରଷ୍ଟ ।

୬୧. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (କେତେବିଶ୍ୱାସୀ) ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନବିଙ୍କୁ ଖୁଞ୍ଚି ଦିଅନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି, "ସେ ତ କେବଳ କାନ" (ହିଁ କାନ)"; ତୁମେ କୁହ, ସେ ତାହା ହିଁ ଶୁଣନ୍ତି, ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କଲ୍ୟାଣକର,

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَخْطُبُونَ ①

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ ۖ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ②

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرِينِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ③

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍, ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଭାବନାମତ୍ତ ସତ୍ୟତା ଯାହାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ସମାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇ କ୍ଷମ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରି ଅବିଶ୍ୱାସ ଶୁଣୁଥାଉଛି ।

୩. ସେ ଅବଶ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ଶୁଣନ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଶୁଣନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସୁଧାରି ପାରିବେ । ବହୁତ ଯେ ସେପରି ଶୁଣୁଥାଏ ସେ ଜଣେ ହିତବାଧକ ।

ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ : “ଏବଂ” ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରହସ୍ୟକୁ ଦୁଃଖ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଅଛି ।

୬୭. ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁଷ କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟ ଅଧିକ ହଜ୍ଜନାର ଅଟନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ସବୁଷ କରାଯାଉ, ପରନ୍ତୁ ଏହି ସକ୍ଷରେ ଯେ ସେ (କପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନେ ସଙ୍ଗେତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବେ ।

୬୩. ସେମାନେ କ’ଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରେ, ତାହାପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି (ନିୟତ) ଅଛି, ସେ ସେଥିରେ ବାସ କରିବ ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପମାନଜନକ ଅଟେ ।

୬୪. କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ (ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ) ଭୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେ କାଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ (ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ) ସଚେତନ କରାଇଦେବ ; (ତୁମେ) କୁହ, “ଉପହାସ କରୁଥାଅ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ) ଭୟ କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ” ।

୬୫. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ (ଯେ ତୁମେମାନେ ଏପରି କଥା କାହିଁକି କହୁଥିଲ ?) ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ଅଜ୍ଞା ପରିହାସ କରୁଥିଲୁ” ; (ତୁମେ) କୁହ, “ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟର ସହିତ ଅଜ୍ଞା ପରିହାସ କରୁଥିଲ ?”

୬୬. ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଆପରି କରନାହିଁ, ବିଶ୍ୱାସ କରିଲା ପରେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ; (ସ୍ୱେଚ୍ଛା) ଶାସ୍ତି ଲୋଭ କର) ଯଦି ଆମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ କ୍ଷମା କରିଦେଉ ଓ ଅନ୍ୟଦଳକୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ କାରଣ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ଥିଲେ (ତେବେ ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ) ।

وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٩﴾

يُحْذَرُ الْبَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُّوْا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجٌ
مَا تَحْذَرُونَ ﴿٧٠﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلِ أَبِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧١﴾

لَا تَتَذَكَّرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ
كَاطِبَةٍ مِّنْكُمْ نَعْدِبْ كَاطِبَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٧٢﴾

୧ : ୯

୬୭. କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତି ; ସେମାନେ ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଓ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ) ନିଜ ହାତକୁ ସଂକୁଚିତ କରନ୍ତି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବାରୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ; କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

الْمُفِقُونَ وَالْمُفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٧

୬୮. ଅଲ୍ଲାହ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ; ଏହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ; ଏବଂ (ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ସମାପନ୍ନ) ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ٥٨

୬୯. ହେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ! ଏହି ଶାସ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ (ଶାସ୍ତି ସଦୃଶ ହେବ) ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅଧିକ ଧନବାନ୍ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜର ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେପରି ସେମାନେ ଥକା ପରିହାସ କରିଥିଲେ, ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥକା ପରିହାସ କରିଅଛ ; ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
أَفْوَلاً وَأَوْلَادُهُمْ فَاسْتَنْعَوْا بِعِلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِعِلَاقِهِمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِعِلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِينَ خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٥٩

୭୦. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର, ଆଦ ଓ ସମୁଦ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତଥା ମଦୟନର ଅଧିବାସୀ ଓ ଧୂଂସପାପୁ ଜନବସତି (ଅର୍ଥାତ୍ କୁଚଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂସ୍ଥାନରେ ସମାବର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمٌ نُجِيَ وَعَادٌ
وَشُودَةٌ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ

ରସୁଲମାନେ ସ୍ୱୟମ୍ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ; (କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥିବାରୁ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଠଥିଲେ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ।

୭୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ପରସ୍ପରର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଅସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ତଥା ସୁରାସ୍ତୁରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲମାନଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କରନ୍ତି ; ଏମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ କରୁଣା କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୭୨. ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ସଂଭାରରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ଏବଂ ଚିରଜ୍ଞୟା ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଥିବ ; ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଭାଜନ ହେବ । ଏକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରସ୍ପର ଅଟେ (ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ) ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଲାଭ କରିବା ଏକ ମହାନ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ଭୂ : ୧୦

୭୩. ହେ ନବି ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜେହାଦ କର ; ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ କରି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ କର ; ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଓ ତାହା (ବାସ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୭୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି (ମନ୍ଦ) କଥା କହିନାହାନ୍ତି ; ଅଥଚ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା କଥା କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ (ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଯାହା ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟ କାମନା କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଶତ୍ରୁତା କରିଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନବାନ୍ କରିଛନ୍ତି ; ସ୍ମୃତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ

اتَّخَذْتُمْ رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ يَغْظِيَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧١﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ وَلَيْسَ فِي جَنَّاتٍ عَذَابٌ وَلَا رِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٤﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا إِلَيْهَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَكَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَبْتَلُوا يَكُ يَمًّا لِلَّهِ

ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ତେବେ (ତାହା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେୟସ୍ବତ୍ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ କରି ଯେଉଁ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ କି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୭୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି (କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରନ୍ତି, “ଯଦି ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ କୃପାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବୁ ।”

୭୬. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ କୃପାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ) କୃପଣତା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପକ୍ଷ ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରଘୁଲଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ) ବିମୁଖ ହୋଇ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ।

୭୭. ସୁତରାଂ (ପରୀକ୍ଷାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କପଟ ସମ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ ; କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମିଛ କହୁଥିଲେ ।

୭୮. କ’ଣ ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପରାମର୍ଶକୁ (ମଧ୍ୟ) ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ?

୭୯. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁକୁ ହସ୍ତରେ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏ କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବିତ୍ରପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜ (ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା) ଉପାଜିତ ଧନ ବ୍ୟତୀତ (ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ) ଅନ୍ୟ କିଛି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ତ୍ୟାଗ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏ କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପରିହାସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

عَذَابًا لِّيَمَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑩

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلٍ لَّنَنْصُرَنَّهُ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ⑪

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهِ كٰنُوْا يَكُوْلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْاهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ⑫

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ يَلْقَوْنَہٗمَ اٰخِلُوْا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْدِبُوْنَ ⑬

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ
اللّٰهَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ ⑭

اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوْعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِي
الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَكُمْ فَيَسْخَرُوْنَ
مِنْهُمْ يَخِرُّ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑮

୮୦. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ବା କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କର (ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ) ; ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁରି ଥର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସଫଳତାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୧୧

୮୧. ଯେଉଁ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନେ (କେହାଦକୁ ନ ଯାଇ) ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ସୁସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିବାର ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ଓ ନିଜ ଧନ ଭୂତା କେହାଦ କରିବାକୁ ଖରାପ ମନେ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ (ପରସ୍ପରକୁ) କହୁଥିଲେ, “ଏପରି (ପ୍ରଖର) ଉଗ୍ରାପ (ସମୟରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବାହାର ନାହିଁ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ନରକର ଅଗ୍ନି (ଏହି ଉଗ୍ରାପ ଅବସ୍ଥା) ଅଧିକ ଗରୁ” ; ଆହା ! ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତେ କି !

୮୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ନିଜର ଏହି ପ୍ରଚାରଣା ଯୋଗୁଁ) ଅଳ୍ପ ହସିବା ଓ ନିଜ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ କାନ୍ଦିବା ଉଚିତ ।

୮୩. ସୁତରାଂ ଯଦି ଏହା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ (ଆଗାମୀ କୌଣସି) ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ଆମ ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ କଦାପି ଆମ ସହିତ ମିଶି ଶତ୍ରୁ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, (କାରଣ) ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମଥର (ପଛରେ) ବସି ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲ ; ସୁତରାଂ (ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା) ପଛରେ ବସିରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥାଅ ।”

إِسْتَعْفُوا لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَعْفُوا لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٨٠

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَ كَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ٨١

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٨٢

إِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاتَّعَدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ٨٣

୧. ଏଠାରେ ସବୁରି ଥର ଏକ ନିଦନ୍ତ ସଂଖ୍ୟାକୁ ବୁଝାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଅସଂଖ୍ୟ ଥରକୁ ବୁଝାଇଛି । ବହୁତଥର ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେଥର କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୮୪. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ ତେବେ ତାହା ପାଇଁ (ଜନାଜା) ନିମାଜ ପାଠ କରନାହିଁ ଓ ତାହାର କବର ନିକଟରେ (ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସକାଶେ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଥିବାବେଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ।

୮୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ତୁମଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ବିତ ନ କରୁ ; ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣବାୟୁ ଉଡିଯିବ ।

୮୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ (ଏହି ଆଦେଶ ବହନ କରି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କେହାଦ କର ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧନବାନ୍ ଲୋକମାନେ ତୁମଠାରୁ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହନ୍ତି, "ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଅ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ (ପଛରେ) ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ (ବସି) ରହିବୁ ।"

୮୭. ସେମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମରାଯାଇଅଛି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ନିଜ ବୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୮୮. କିନ୍ତୁ ଏହି ରସୁଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମଙ୍ଗଳ ରହିଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ (ପରିଶେଷରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୮୯. ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବୈଭବ ରଚିଛନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି, ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ଏହା ଏକ ମହାନ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ରୁ : ୧୨

୯୦. ଏବଂ (ମଦିନା ନିକଟସ୍ଥ) ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇକାକୀକାରୀ (ଲୋକ)ମାନେ ଆସି କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ) ଅନୁମତି

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَأْوَاؤُهُمْ فِئَافِئَاتٌ ۝

وَلَا تَجْعَلْ أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ أَشْيَارٍ يَبْتَغُوا اللَّهَ أَنْ يُعْطِيَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝

وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةَ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقُعْدِيِّينَ ۝

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ

ଦିଆଯାଉ : ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲକୁ ମିଥ୍ୟା କହି (ପଛରେ) ରହିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଆଯିବ ।

୯୧. (କିନ୍ତୁ ହେ ରସୁଲ !) ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକଟରେ ଦୁର୍ବଳ ବା ପାତିତ ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ (ଅଭାବବଶତଃ) ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କିଛି ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ନିଷ୍ଠାପର ରହିବେ, ତେବେ (ପଛରେ ରହିଗଲେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; (ଏମାନେ ହିଁ ହିତକାରୀ) ଏବଂ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୯୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ) ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ; ସେମାନେ ଏଥିସକାଶେ ଆସିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ବାହନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବ ; ତୁମେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲ ଯେ ଆମ ନିକଟରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆରୋହଣ କରାଇବୁ ; (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନେ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା ଯେ ହାୟ ! ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ) ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କିଛି ନଥିଲା ।

୯୩. ଅଭିଯୋଗ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଧନବାନ୍ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ; ସେମାନେ ପଛରେ ରହିଯିବା ନାରୀମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ (ବଂସଦିବୀକୁ) ରାଜି ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْفَقُوا بِهِ وَرَسُولُهُ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا آتَاكَ لَتَحِيلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحِبُّكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ③

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ④

୧. ସାତଜଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଜିହାଦ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଗୁଣା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସମ୍ବଳ ନ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ହଦିସରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅବତାରଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ବାହନ ମାଗିବାକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜୋଡା ବା ଚପଲକୁ ବାହନ ମନେ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧି ସେମାନେ ଗରପ୍ତ କବଳିତ ବାଲୁକା ଭାଣ୍ଡି ଉପରେ ବାନ୍ଧିପାରିବେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଉଦ୍‌ଦଳକାଳ ତାହା ଯେ ହେଉଛି : ଆମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ଠିଆହୋଇ ଆମେମାନେ ସଂଗ୍ରାମ କ୍ଷମ୍ଭ ଧର୍ମ୍ୟର ଯାତପାରିବୁ । ଏସ୍ ମରାଯାଇଥିବା ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ଜୋଡା ବା ଚପଲ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ସେତେବେଳେ ଏପରି ଅଭାବ ଓ ଦରିଦ୍ର୍ୟ ଘେନି ରହିଥିଲା ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସବୁ ସଂଗ୍ରାମକୁ ଜୋଡା ବା ଚପଲ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ପାରୁ ନଥିଲେ । (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୟାନ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ।

ଭାଗ-୧୧

୯୪. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି (ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର) ଛଳନା କରନ୍ତି; ତୁମେ କହ, “ତୁମେମାନେ ଛଳନା କର ନାହିଁ, ଆମେ କଦାପି ତୁମମାନଙ୍କର ଛଳନାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ; ତୁମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବେ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶାତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ; ସୁତରାଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ ।”

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ لَنَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ تَرْدُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ④

୯୫. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିବେ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଧରିବ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ (ଆମେ କହୁଛୁ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଧରି ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ବାହ୍ୟରେ କଳୁଷିତ, ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ନରକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଅଛି ।

سَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَعْنُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑤

୯୬. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିବେ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଷ୍ଟ ହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଷ୍ଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ ।

يَجْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ⑥

୯୭. (ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ କପଟ କରିବାରେ ସମସ୍ତ ଆରବବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ବଳି ଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି (ଆଦେଶ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ସାମା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜାଣିବାକୁ ସେମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑦

୯୮. ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥିବା ଧନକୁ (ଏକ) ବୋଝ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଦୈବ) ଦୁର୍ବିପାକର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଦୁର୍ବିପାକ ଆସିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ ।

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرًا وَيُرِيضُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٩٨

୯୯. ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ) ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ ଓ ରହୁଲଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭାବର ପଛ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ; ମନେରଖ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ପଛ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ٩٩ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ଭୂ: ୧୩

୧୦୦. ଏବଂ ହିଜରତକାରୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ରଗାମୀ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ; ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଏକ ମହାନ ସମ୍ପର୍କତା ।

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٠٠

୧୦୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) କେତେକ ମରୁବାସୀ, କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ ମଦିନାବାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ (ଏପରି ଅଛନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ କପଟତା କରିବାରେ ଅଟକ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣୁ ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁର ଥର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَمِنَ حَوْلِكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۚ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ تَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَعَدَ لَهُمْ مَزَاجِينَ ۚ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ١٠١

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ମୁନାଫିକ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସେମାନଙ୍କ ଆଶାର ରହୁ ଆରବବାସୀ ଖୁଞ୍ଚିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସର୍ବନାଶ ହେଉଥିଲା ।

୧୦୭. ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାପକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି ; ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୦୩. (ହେ ରସୁଲ !) ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରୁ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ପାରିବ ; ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତି ବିଧାନ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ କରୁଥାଅ ; କାରଣ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିର ଆଧାର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୧୦୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା କାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତାଙ୍କ ଭଗ୍ନମାନଙ୍କର ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦାନର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, (ରସୁଲ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ) ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୦୫. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କର୍ମ କରି ତାଲ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟର ଷାତା (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପେରାଇ ନିଆଯିବ ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ ।”

୧୦୬. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପାରନ୍ତି, ବା ସେମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (୩) ତରୁଣ ।

وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا
وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اَللّٰهُ اَنْ يَّتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اَللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٧﴾

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيَهُمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاَللّٰهُ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٨﴾

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ
وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اَللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٩﴾

وَقُلْ اَعْمَلُوْا سَيِّئَاتٍ اَللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرُسُلُوْهُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
وَسْتُرُوْهُمْ اِلٰى عَلِيْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١١٠﴾

وَاٰخَرُونَ مُّرْجُوْنَ لِاَمْرِ اَللّٰهِ اِمَّا يَعِدُّهُمْ وَاِمَّا يَنْتُوْبُ
عَلَيْهِمْ وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١١﴾

୧. ସଦା ବା ଦାନ ଦରିଦ୍ର ଓ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଏ । ତଥା ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନିଷ୍ଟ^୧ ସାଧନ କରିବା ଓ ଅବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରଚାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଗୁପ୍ତସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଉପାସନା ଗୃହକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ (ଏହି ଉପାସନା ଗୃହ ନିର୍ମାଣରେ) ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୦୮. ହେ ନବୀ ! ତୁମେ (କଦାପି) ତହିଁରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମସଜିଦ୍‌ର ମୂଳଭିତ୍ତି ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ପୁଣ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତାହା ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ତୁମେ ତହିଁରେ (ସାମୂହିକ ନମାଜ ପାଠ ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ; ସେଥିରେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୧୦୯. ସୁତରାଂ ଯେ ନିଜ ଗୃହର ମୂଳଭିତ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୟ ଓ ସନ୍ତୋଷ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ, ସେ ଉତ୍ତମ ନା ଯେ ନିଜ ଗୃହର ମୂଳଭିତ୍ତି ଏପରି ଏକ ପତନୋନ୍ମୁଖୀ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା ସେହି ଗୃହ ସହିତ ନରକ ଅଗ୍ନିରେ ପଡ଼ିଯିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ (ସେମାନଙ୍କର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୦. ସେମାନେ ଯେଉଁ ମୂଳଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବାଦା ସନ୍ଦେହର କାରଣ ହୋଇ ରହିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ନ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ ନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚକ୍ଷୁଷ ।

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا لِّأَنبِئَانِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
مِنْ قَبْلُ وَلِيُخَلِّقَ إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا الْخُسْفَانَ وَاللَّهُ بِشَهَادَتِهِمْ
لَكَذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِّلْمَسْجِدِ أَشَدُّ عَلَى النَّفْسِ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحْتَقَ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يَجْعُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَشَسَّ بُنْيَانَهُ عَلَى نَفْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانِ
خَيْرٌ أَمَّنْ أَشَسَّ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ
فَأَنْهَارُهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

୧. ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଉଚ୍ଚତମୋଚ୍ଚ ଉନ୍ନତ ହେବାକୁ ଓ ମୁନଫିକମାନେ ଜ୍ଞାନର ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବାକୁ ଅବୁ ଆମିର ନାମକ ଜଣେ ଶାଖିୟାନ ପାତ୍ର ମୁନଫିକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ପଠାଇ ଡାକ ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ୍ ସଦନ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ମଦିନା ଅଜ୍ଞମଣ କରିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମସଜିଦ୍-ନବିଆ ବ୍ୟତୀତ ମଦିନା ଉପକଣ୍ଠରେ କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ମସଜିଦ୍ ଥିଲା । ମୁନଫିକମାନେ ଅବୁ ଆମିରଙ୍କୁ କୁଟାଳ ରଖିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସେଠାରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ଅବୁ ଆମିର ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରାବଶୋଷିତ ଭବିଷ୍ୟା ଯେ ସମ୍ଭବତଃ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନର ଚାନ୍ଦୁ ଚା'ର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ମଦିନା ଛାଡ଼ି ପରାୟନ କଲା । ତା'ର ସେଇ ପରାୟନ ମୁସଲମାନ ଓ ରୋମ ବାଦାବ ମଧ୍ୟରେ ପରେ ଯୁଦ୍ଧର କାରଣ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟମଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ।

ରୁ: ୧୪

୧୧୧. ଅଲ୍ଲା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ଜୀବନ (ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସହ) କ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; (କାରଣ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେମାନେ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ) ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ବା (ନିଜେ) ନିହତ ହୁଅନ୍ତି; ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯାହା ସେ (ଅଲ୍ଲା) ନିଜ ଉପରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, (ଏବଂ ଏହା ଚୌରାତ, ଇଞ୍ଜିଲ ଏବଂ କୋରାନରେ (ବର୍ଣ୍ଣିତ) ଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଏ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅଧିକ ପାଳନ କରିପାରେ ? ସୁତରାଂ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ!) ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କାରବାର କରିଅଛ, ସେଥିପାଇଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ଯୋହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି);

୧୧୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନୁରାଗ କରନ୍ତି, ଉପାସନା କରନ୍ତି, (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ସ୍ମୃତିଗାନ କରନ୍ତି (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି, ରୁକ୍ଷ କରନ୍ତି, ସିକଦା କରନ୍ତି, ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ମଦକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମାଜିକ ସଂରକ୍ଷିତ କରନ୍ତି, ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ତୁମେ) ପୁରମାନାର ଦିଅ ।

୧୧୩. ମୁସବ୍ରିକମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ସେ (ମୁସବ୍ରିକମାନେ) ନିଜର ସଂପର୍କୀୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନବି ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ।

୧୧୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଓହରି ଗଲେ; ବାସ୍ତବରେ ଇବ୍ରାହିମ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ହୃଦୟ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

୧୧୫. କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇବା ପରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକରୁ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ରଖିବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟା ବାସ୍ୟା କରାଇବା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِيُقَاتِلَهُمْ وَيُقَاتِلُوا وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشِرُوا بِنِعْمِ اللَّهِ الَّتِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

الَّذِينَ آمَنُوا وَالْعِدُونَ وَالسَّائِقُونَ الزُّكُورَ السَّجْدُونَ الْأَمْوُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاسِ هُونَ عَنِ السُّكْرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَلَمْ يَشِرِ الْمُؤْمِنِينَ

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أُصِيبَ الْبَاجِيمُ

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِابْنِهِ إِلَّا عَن مَّوَدَّةٍ وَعَدَاهَا آيَاتُهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ

ପକ୍ଷରେ ଶୋଭନାୟ ନୁହେଁ ; ଅଲ୍ଲାଃ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଗୁପେ ଜାଣନ୍ତି ;

୧୧୬. ବାସ୍ତବରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଅଟେ ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦୁମାନଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି କି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୧୧୭. ଅଲ୍ଲାଃ ନବି, ହିକ୍ମତକାରୀ ତଥା ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେ ନବିଙ୍କର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳର ହୃଦୟ ସଂଶୟାନ୍ତର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ; ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସେହି (ଦୁର୍ବଳ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୃପା କରିଥିଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧୮. ଏବଂ ସେହିପରି ଭଲ ଚିନ୍ତି କଣଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ କୃପା କରିଥିଲେ) ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଶସ୍ତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରାନ୍ତାତ ହୋଇଥିଲା ; ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୋପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟ ନାହିଁ ; ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଥିଲେ ; ସେପରି କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁତାପ କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ବାରମ୍ବାର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି (ଓ) ବାରମ୍ବାର କରୁଣା କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୧୫

୧୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ସହ ସାମିଲ ହୁଅ ।

حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ كَبِيرُ شَيْءٍ عَالِمٌ ۝

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا خَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْا أَنَّ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେହି ଚିନ୍ତି କଣ ସାଥୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ମୃତି ନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମୁନାଫିକ୍ ନଥିଲେ, ମାତ୍ର ଭୁଲବଶତଃ ଅବତାରଙ୍କ ସହିତ ଚଳୁକ ମୁକ୍ତରେ ଯୋଗ ନ ଦେଇ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନୁରକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅନୁତାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ଅଥଚ ମୁନାଫିକ୍ମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ନ ଦେଇ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସୁଦ୍ଧା ଅଭିଯାନକୁ ମଦିନା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାମାଜିକ ବାସ୍ତବ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ନିଆଗଲା । ସେମାନେ ଏହିପରି ବାସ୍ତବ ଅବସ୍ଥାରେ ଅନୁତାପ କିନ୍ତୁ ପରାଧୀନ ରହିବା ପରେ ଓ ଶକାର ଅନୁତାପ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାଦିଆଯାଇ ଥିଲା ।

୧୨୦. ମଦିନା ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତଥା ଏହାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଚିତ ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରହୁଣୀକୁ (ଏକାନ୍ତରେ) ଛାଡ଼ି ଦେଇ ନିଜେ ପଛରେ ଯାଇ ରହିଥାନ୍ତେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତେ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁଁ କରାଯାଉଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟା, କ୍ଲାନ୍ତି ବା କ୍ଷୁଧାଜନିତ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧଜାତ ହେବା ଭଳି, ଏପରି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପାଦ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ବିରୋଧ ଲାଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାର ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَأْكُلُونَ مِنْ عَدُوِّ نَبَلًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ سَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ ﴿١٠﴾

୧୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅଳ୍ପ ହେଉ କି ଅଧିକ ହେଉ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କୌଣସି ଉପତ୍ୟକାକୁ ପାରି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ (ସେହି ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମସୂଚରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେହି ପୁଣ୍ୟ-କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ) ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର (ଅତି) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ لِكْرِيمَتِهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

୧୨୨. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକଚିତ୍ତ ହୋଇ (ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ପାଇଁ) ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତେ ; ତେବେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ବାହାକୁ ନାହାନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତେ ; ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ (ଅଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତର୍କ କରାଇ ପାରନ୍ତେ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ (ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବା ସମ୍ଭବରେ) ଭୟ କରନ୍ତେ ।

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢﴾

ରୁ : ୧୬

୧୨୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଢ଼ତା ଥିବାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମରାଜୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْبَاقِينَ ﴿١٣﴾

୧୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (କେପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ) କହନ୍ତି, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି ?” ସୁତରାଂ (ମନେରଖ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا كُنَّا زَادَنَاهُ هَذِهِ آيَاتٌ ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ آيَاتُنَا وَهُمْ يَتَّبِعُونَ ﴿١٢٤﴾

୧୨୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବ୍ୟାଧି ଅଛି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ) ସେମାନଙ୍କ ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି ; ଏପରି କି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

୧୨୬. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଥରେ ବା ଦୁଇ ଥର ପରକ୍ଷରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଉଛି ? ତଥାପି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରୁ ନାହାନ୍ତି କି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି ।

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଦେଖନ୍ତି ଯେ କ’ଣ କୌଣସି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ ତ ! ଏହାପରେ ସେମାନେ (ସତ୍ତା ଛଳରୁ) ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ; ଅଲୁକ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَذَا يَرَاهُمْ قَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ ۖ ثُمَّ انْصَرَفُوا بِمَا عَمِلُوا قُلُوبُهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

୧୨୮. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରସୁଲ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ; ତୁମମାନଙ୍କର ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସହ୍ୟ ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିତପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର ; (ଏବଂ ସେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

୧୨୯. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ କୁହ, “ଅଲୁକ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁ, ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାଦ୍ୱିତୀୟାବନର ଅଧିକାରୀ ।”

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُنُوسَ مَكِّيَّةٌ

(1)

ଯୁନୁସ

ବୈଦିକ ମନ୍ତ୍ରାବଳୀ : ଏହିପରି ଶ୍ଳୋକ ୧୧୦ଟି ଅଂଶ ୩ ୧୧୧ଟି
ବୁଦ୍ଧ ଶ୍ଳୋକ ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲ୍ଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା ;^୧ ଏକାନ୍ତ ଚରୁଷାନ ସମ୍ବଳିତ ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତ ଅଟେ ।

الرَّحْمٰنُكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الْحَكِيمِ

୩. କ'ଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଓଡ଼ି ପ୍ରେରଣ କରି କହିବା ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତେଜାବନା ଦିଅ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ) ଆକାରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଅଛି, (ଏପରି) ଆଶ୍ୱତ୍ଥ୍ୟଜନକ (ବିଷୟ) ଥିଲା (ଯେ) ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଥିଲେ, "ନିଶ୍ଚୟ ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରକ ।"

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقْتُ عَنْ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُوْنَ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ

୪. ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯିଏ ଛଅ ଗୋଟି କାଳାବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସଂଗଠିତ କରନ୍ତି ; ତାହାଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା (ତାହାଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ) କେହି (କାହାରି ପାଇଁ) ସୁପାରିଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସେହି ଅଜ୍ଞ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତେବେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

اِنْ رَّبُّكُمْ اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدْرِىْ الْاَمْرَةَ مَا مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذَلِكُمْ اللهُ سَرُّبُكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ

୫. ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ; (ଏହା) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ଯୋଧା ନିଶ୍ଚୟ) ପାଳିତ ହେବ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଜୀବନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ପରେ ଏହାକୁ (ନିଜ ଆଡ଼କୁ) ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି, ଫଳରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ (ଓ ସମ୍ବଳିତ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ حَيِّصًا وَعَدَ اللهُ حَقًّا اِنَّهٗ يَبْدُوْا الْخٰلِقِ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيُجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

୧. ଅଲ୍ଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା, 'ଅନଲ ଲାନ୍ଦା ଅର'ର ସଂକ୍ଷେପ'ଶ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନେ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ବ୍ରହ୍ମ ।

ସେ ଉଚିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ: 'ଏବଂ' ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପିଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଜଳ ଥିବ, ଏବଂ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଥିବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

୬. ସେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଲୋକର ଉତ୍ସ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବର୍ଷ ଗଣନା ଓ (ସମୟ) ହିସାବ ଜାଣି ପାରିବ; ଏହାକୁ ଅଲୁଅ ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ଅନୁସାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି; ସେ ଏହି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାନବତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

୭. ପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଣେ ରାତି ଓ ଦିନର ଆଗମନରେ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଲୁଅ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି (ହେଲେ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ' ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୮. ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନରେ ସବୁକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅମନୋବେଯାଗୀ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି—

୯. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥି ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ହେବ ।

୧୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ସୁଖଦାୟକ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଦଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ;

الضِّلَاحِ بِالنَّظْرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَبْنِمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٥

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٦

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٧

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ٨

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ إِلَّا مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠

୧. ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲୁଅ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀର ଗତି ଓ ସ୍ଥିତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ଦେଉଥିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମୟ ଗଣନା କରିବା ଓ ପଞ୍ଜିକା ତିଆରି କରିବା ସହଜ ହୋଇଛି । ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା ପଥରେ ମାସ ହିସାବ କରିବା ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ଅକ୍ଷର ଚାରିପଟେ ଚଥା କଥ ପଥରେ ସ୍ୱରୂପବାକୁ ଦିନ ଓ ବର୍ଷ ହିସାବ କରିବା ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ।

୨. କୌଣସି ଜାତି ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଖାସ୍ତା ଗୋରୁର ଅଧିକାରୀ ବୃହତ୍ କି ତିନି ଅବକାଶରେ ପଡ଼ି ରହେ ନାହିଁ । ନିଜ କର୍ମ ବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ହସ୍ତ ବା ବଣି କରିପାରେ । ଏଠାରେ ଏହି ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଦିବା ରାତ୍ରିର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତା କରାଯାଇଛି ।

୧୧. ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ (ଏହି ରୂପେ) ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, “ହେ ଅଲ୍ଲା ! ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର” ; ଏବଂ ସେମାନେ ‘ପରସ୍ପର ପାଇଁ’ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, “ହେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ” ; ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିବେ, “ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।”

ରୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଧନ ଲାଭ ପାଇଁ ଯେପରି ଚପୁର ହେଉଥା’ନ୍ତି ସଦି ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ କୁର୍ବର) ମନ ପ୍ରତିପାଦ ଦେବାରେ ସେହିପରି ଚପୁର ହୁଅନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ (ଜୀବନ) କାଳକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦିଆଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥକ୍ତ୍ୱ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଉ ।

୧୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଃଖରେ ପଡ଼େ, ସେତେବେଳେ ସେ ଶୋଇଥିବା ବା ବସିଥିବା ବା ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆମଙ୍କୁ ଡାକେ ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରି ଦେଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏପରି (ଉପେକ୍ଷା କରି) ଚାଲିଯାଏ ସତେ ଯେପରି ସେ ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଆମଙ୍କୁ କଦାପି ଡାକି ନାହିଁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ସାମାଜିକଜୀବନୀମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖାଭିତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେତେବେଳେ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ହୁଏ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ଆସିବା ପରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ; ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଦ ଦେଇଥାଉ ।

୧୫. ତା’ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଦେଖି ପାରିବୁ ଯେ ତୁମେମାନେ କିପରି କର୍ମ କରୁଅଛ ।

دَعَوْهُمْ فِيهَا سَخِرَكَ اللَّهُمَّ وَتَحْتَهُمْ فِيهَا سَلَّمَ
وَإِجْرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ①

وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعِجِلَ لَهُم بِالْخَيْرِ
لَقِصَّ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَتَدُرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَهُ
فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ②

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَابِئًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُ
إِلَىٰ ضُرِّ مَنَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلنَّاسِ فِتْنَانِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ③

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ④

لَمْ جَعَلْنَكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ⑤

୧. ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିବା ପରେ ସେମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରପୁରର ମୋଇ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଗାନ କରୁଥିବ କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ସମୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବୈକୁଣ୍ଠକାରୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଏପରି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅଳ୍ପିନ ପକାପକ ପ୍ରାପ୍ତିସମୟରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସୁନି ଗାନ କରୁଥା’ନ୍ତି । ସେମାନେ ସର୍ବଦା କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖରେ ରହନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ବ୍ରହ୍ମ ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆଶା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “(ହେ ମହମ୍ମଦ୍ !) ତୁମେ ଏହା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୋରାନ ଆଣ ବା ଏଥିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କର” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ଏଥିରେ ନିଜ ତରଫରୁ (କୌଣସି) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବୁ; ଆମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଅଛି, ଆମେ କେବଳ ସେତିକି ହିଁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅମାନ୍ୟ କରିବୁ ତେବେ ଏକ ଭୟାବହ ଦିବସର ଶାନ୍ତି ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଆମର ଭୟ ରହିଅଛି ।”

୧୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଠକରି ଶୁଣାଇ ନ ଥା’ତୁ କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅବଗତ କରାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ; ବସ୍ତୁତଃ ଆମେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନର ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ା ଅତିବାହିତ କରିଅଛୁ; ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

୧୮. ସୁତରାଂ, ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ, ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ! ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଅପରାଧୀମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହାର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ବା କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହି (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପ୍ତର ଆମମାନଙ୍କର ସୁପାରିଶକାରୀ ଅଟନ୍ତି” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ

وَاِذَا نُسِطَ عَلَيْهِمْ اَيُّاُنُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا اَنْتُمْ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هٰذَا اَوْ بَدَّلْتُمْ قُلُ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِيْ نَفْسِيْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّْ اِنِّىْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَّبِّيْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝

قُلْ تَوْشٰٓءُ اللّٰهِ مَا تَوَلَّوْهُ عَلَيْهِمْ وَلَا اَدْرٰكُمْ بِهِ ۝ فَقَدْ بَيَّنَّتْ فَيْكُمْ عٰمِرًا مِّنْ قَبْلِهِۦ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِهٖۤ اِنَّهٗ لَا يَفْلَحُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ اَسْتَشِيْرُوْنَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବିଷତ ଜୀବନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ? ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟ ତ ଅଲଗା କଥା ଏପରିକି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିଶୋର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା କହି ନାହାନ୍ତି । ନଚି ପଦର ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦାବି କେତେ ଦୂର ଯଥାର୍ଥ ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆସ୍ତରରେ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଭୁ ମାନଦଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଦାବି ପୂର୍ବରୁ ପଦି ଲେଖି ଅବତାରଣ କରନ, ସତ୍ୟତା ଓ ସତ୍ତାବତୀତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉଚ୍ଚକୋଟର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଦାବି କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ତାଙ୍କର ସେହି ଉଚ୍ଚ ନୈତିକମାନ ସ୍ତ୍ରାସ ପାଇନଥାଏ କି କୋପ ପାଇନଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଦାବି ଲେଖି ଉଚ୍ଚ ନୈତିକମାନ ବିଶିଷ୍ଟ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚିତ ହେବ ।

ବିଷୟ) ଜଣାଇ ଯାହାର ଅସ୍ତିତ୍ବ ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀରେ ଥିବାର ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?” ସେ ହିଁ ପଚାରିଲେ ; ସେମାନେ ଯାହାକୁ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ତାହା ତାହା ଉକ୍ତରେ ।

୨୦. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ହିଁ (ଆବଦ୍ଧ) ଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ (ସୃଷ୍ଟି) କଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତାହା ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରୂପେ) ଆଦି ସାରିଛନ୍ତି ଯଦି ତାହା (ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ) ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ମତଭେଦ ଅଛି ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେ ତାହା) ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ସାରାଗାନ୍ତି ;

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟ (ର ସ୍ଥାନ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି ; ଏହି ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ ।”

ରୁ : ୩

୨୨. ଏବଂ କୌଣସି ଦୃଢ଼ପ୍ରାପ୍ତି ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ (ର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ) ଆପ୍ତାଦାନ କରାଉ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚରଷଣାତ୍ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପଣ୍ଡ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହି ଯୋଜନା ତୁଳନାର୍ଥେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତିକୂଳ ଯୋଜନା କରିବାରେ କ୍ଷମ୍ଭୁ :” ବାସ୍ତବିକ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରୁଅଛ, ଆମର ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ।”

୨୩. ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଓ ଜଳଭାଗରେ ଚଳପ୍ରଚଳ କରାଉଛନ୍ତି ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନୌକାରେ (ଆଗୋଷ୍ଠ୍ୟ କରି) ଆସ ଓ ନୌକାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଅନୁକୂଳ ପବନରେ ଚାଲିତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ସେଥିପାଇଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି, (ଏବଂ ଏହା ପରେ) ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାତ୍ୟା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଲହଡ଼ି ମାଡ଼ି ଆସେ ଓ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଧୂଂସ (ମୁଖ)ରେ

اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ
وَلَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ⑩

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ⑪

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَاتَّبِعُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ⑫

وَإِذَا أَرْزَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ
إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ
رُسُلُنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَنْكُرُونَ ⑬

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبََنَّ بَيْنَهُمْ يَرِيحٌ ظَلِمَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଷାଗ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “(ହେ ଅଲ୍ଲାହ !) ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିପତ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٣٨﴾

୨୪. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଶାତ୍ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ପୃଥିବୀରେ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କରନ୍ତି; ହେ ଲୋକମାନେ ! ଇହକାଳରେ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଲାଭ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ବିପତ୍ତି ହୋଇ) ପଡ଼ିବ; ପରିଶେଷରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا بَغْيَكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ أَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

୨୫. ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏପରି ଜଳ ସଦୃଶ ଯାହାକୁ ଆମେ ମେଘମାଳାରୁ ବୁଝି କରୁ, ତା'ପରେ ଏହା ଭୂମିରୁ ଜାତ ଉଦ୍ଭିଦ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଚତୁଷ୍ପଦମାନେ ଖାଆନ୍ତି, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଭୂପୃଷ୍ଠ (ଏହାଦ୍ୱାରା) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅଳଙ୍କୃତ ହୁଏ ଓ ଦୃଶ୍ୟଭିତ୍ତ ହୁଏ, ଓ ଏହାର ମାଲିକମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଆୟରାଧାନ, ସେତେବେଳେ ରାତି ବା ଦିନରେ ଶୋଷିତ ସଂଜ୍ଞାରେ) ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଏପରି (ପେସଲ) କଟା କ୍ଷେତ ସଦୃଶ କରି ଦେଉ ଫଳେ ଯେପରି ଏଠାରେ ଗତକାଲି (କିଛି) ନ ଥିଲା; (ସ୍ମୃତରା) ଯେଉଁମାନେ ଚିନ୍ତା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିପରି ଭାବେ ନିଦର୍ଶନମାନ ସମ୍ବରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۚ كُلُّ إِذَا آخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَارْتَبَتَ وَظَنَّ أَنَهَا هِيَ الَّتِي أَنَّهُمْ قَدَرُوا عَلَىٰهَا إِنَّمَا أُعْمِرُوا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا ۚ فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

୨୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସଦନ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି (ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି) ।

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

୨୭. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ (ଏହାଠାରୁ) ଅଧିକତର (ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ) ହେବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ମଳିନତା ଓ ଲାଞ୍ଜନ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିବାସୀ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ।

لَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزَيَْادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قُرٌّ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

୨୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବେ, (ସେମାନେ) ତାହା ବଦଳରେ ତାହାର ଅନୁରୂପ (ଫଳ) ପାଇବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଅଲୁଖିକ (ଶାସ୍ତ୍ର) କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନ ଥିବେ ; (ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ) ଯେପରି କି ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଅନେକ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ନିପତିତ ହୋଇଅଛି ; ସେମାନେ ହିଁ (ନେରକ ଅଗ୍ନିର) ଅଧିବାସୀ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ ।

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ②

୨୯. ଏବଂ ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ, ତା'ପରେ ମୁସବିକମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ତୁମେମାନେ ତ ଆ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ (ଅଲୁଖିକର) ସମକକ୍ଷ ଭିତ୍ତି କରିଥିଲ ଉଭୟେ (ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି) ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ;” ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ନିର୍ମିତ) ଉପାସ୍ୟମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସନା (କଦାପି) କରୁ ନ ଥିଲ ।”

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا بَعْدُ وَن ③

୩୦. ସୁତରାଂ, ଆମମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲୁଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ଥି ଥିଲୁ ।

كُلُّي بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ④

୩୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଯାହା କିଛି କରିଅଛି ସେଠାରେ ତାହାର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପୁଷ୍ପପୋଷକ ଅଲୁଖିକ ନିକଟରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ପାଟୋରି ପକାଇବେ ।

هَٰذَا لَكَ نَبَأُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ ۖ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَاكَانُوا بِقُرُونٍ ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଭାଷଣ ଯୁକ୍ତ ହେବ ଯେ ତାହା ପରିବେଶକୁ ଅବକାଶମୟ କରିଦେବ, ଉଚ୍ଚେ ଯେପରି ଭାବି ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ।

ଏଠାରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଗୁପ୍ତାୟିତ ହୋଇଛି । (କ) ପୂର୍ବ ଆୟତ ମୁତାବକ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚତୁର୍ବିଧ ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆୟତରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଅନୁପାୟୀ ଗୋଟିଏ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ବ୍ୟତୀତ କରାଯାଇଛି । (ଖ) ନିୟମବଦଳନାମାନେ ଅଲୁଖିକ କରୁଣା ଭାବ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଉକ୍ତ ଆଦର୍ଶ ଓ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଗ) ଅଲୁଖିକର ବିଭାଗ ଭାବେ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ବିପଦବେଳେ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଘ) କୁଳମ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଳକର୍ମିତ ରହେ ନାହିଁ ।

ସ୍ତବ୍ଧ : ୪

୩୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ? ଅଥବା ଜ୍ଞାନ ଓ ଆଖି ଉପରେ କାହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି ? ଏବଂ କିଏ ମୃତ (ବେସ୍ତ) ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ (ବେସ୍ତ)କୁ ଓ ଜୀବିତ (ବେସ୍ତ) ମଧ୍ୟରୁ ମୃତ (ବେସ୍ତ) ବାହାର କରେ ? ଏବଂ କିଏ (ଏ) ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା କରୁଅଛି ?” (ଏ ବିଷୟରେ) ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାଃ” ; ତାହା ହେଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଧର୍ମଭାରତୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ନାହିଁ ?”

୩୩. ସେହି ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ସୂଚନା ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହେବା ଛଡ଼ା ଆଉ କ’ଣ (ପ୍ରାୟ) ହୋଇପାରେ ? ତେବେ (କହ ତ ଭଲ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କିପରି (ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ) ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ?

୩୪. ଏହିପରି ଭାବେ ଯେଉଁମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଚାର ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୩୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ଛିରାକୃତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ କି ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରେ (ଓ) ପରେ (ସେହି ସୃଷ୍ଟିର) ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “ଅଲ୍ଲା ହିଁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି” ; ସୂଚନା (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉ ଅଛି ?

୩୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ) କହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର (ଛିରାକୃତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି) କେହି ଅଛି ଯେ କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ ?” (ସେମାନେ ଏହାର କି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ), ତୁମେ (ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “ଅଲ୍ଲାଃ (ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ସୂଚନା ଯେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ସତ୍ୟମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ସେ ଅନୁସୂଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ନା (ସେ ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ଯେ ସ୍ୱୟଂ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ (ସେ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ) ?” ପୁନଶ୍ଚ କହ, “ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ? ତୁମେମାନେ କିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରୁଅଛ ?”

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَبْدَأُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾

فَذِكْرُكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ أَنْتُمْ مَكَادَ ابْعَدُوا الْحَقَّ إِلَّا
الضَّلَالَةَ فَأَنَّى تُصِرُّونَ ﴿٦٨﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى
تُؤْفَكُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ
اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ
أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٧١﴾

୩୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ନିଜ) ଅନୁମାନ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁ ନାହାନ୍ତି ; (ଅଥଚ) ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନୁମାନ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ରଚନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା, ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯାହା (ଅଲ୍ଲହଙ୍କବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଯାହା ରହିବା କଥା ତାହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପରୁ ଆସିଅଛି ।

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

୩୯. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ମରଣିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଅନୁସୂଚି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କରି ଆଶ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମର (ତାଜିବାର) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି (ନିଜ ସହାୟତା ସକରଣ) ତାକି ଆଶ ।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا
مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ବରଂ ସେମାନେ ଏପରି ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୀନ ଆହରଣ କରି ନ ଥିଲେ କି ଯାହାର ବାସ୍ତବତା ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଅତଏବ ଦେଖ, ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَكِنَّا إِنَّمَا نَأْتِيهِ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁ ବୋଲାଇଥିବା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗୁରୁର ମଧ୍ୟ ସହାୟ ନିଅ. ଅନ୍ୟଥା ବୃତ୍ତମତା ଓ ନୀତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଖଣ୍ଡିତ ଅଟେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବୁକନରେ ଇଂଲିସର ଗୁରୁ ଅତି ବୁଦ୍ଧ ଓ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃକ ରଚିତ ହୋଇଥିବାର ଯେତେ ଦାବି କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସହିତ ବୁକନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. କୌଣସି ନା କୌଣସି ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏହା ଦେଉଛି ଅନ୍ୟତମ ଗବିଷ୍ୟତଗୁଣୀ ।

ରୁ : ୫

୪୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମର କର୍ମ ଆମ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ ବା କ୍ଷତିକାରକ ହେବ) ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ ବା କ୍ଷତିକାରକ ହେବ), ଆମେ ଯାହା କରୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ତୁମମାନେ (ଦାୟିତ୍ୱ) ମୁକ୍ତ ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ଆମେ (ଦାୟିତ୍ୱ) ମୁକ୍ତ ।"

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମ (କଥା) ପ୍ରତି (ସର୍ବଦା) କର୍ଣ୍ଣପାତ କରନ୍ତି ; (ତା'ହେଲେ) କ'ଣ ତୁମେ ସେପରି ବଧିରମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ବୁଦ୍ଧିବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ନିଜ କଥା) ଶୁଣାଇ ପାରିବ ?

୪୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି ; (ତା'ହେଲେ) କ'ଣ ସେପରି ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ?

୪୫. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦୌ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଲୋକମାନେ (ନିଜେ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ।

୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ (ଯେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ) ଯେ ସେମାନେ ସତେ ଯେପରି ଦିନର ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର (ପୃଥିବୀରେ) ରହିଥିଲେ, (ସେହି ଦିନ) ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥାକୁ) ଜାଣି ପାରିବେ ; (ମନେରଖ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍‌କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ସତ୍ୟପରାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛୁ, ଯଦି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ତୁମକୁ (ତୁମ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ) ଦେଖାଇ ଦେଇ (ତା'ହେଲେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବ), କିମ୍ବା ଯଦି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହି ଅବସ୍ଥିତି ପୂର୍ବରୁ) ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ତେବେ (ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣି ପାରିବ) ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ,

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا عَمِلُ وَآنَا بِرِيٍّ قِمَتًا نَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَعِينُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٥﴾

وَيَوْمَ يُنْخَشِرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٦﴾

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيَنَّكَ فَاَلَيْسَ

ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ) ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଜଣେ (ନା ଜଣେ) ରସୁଲ ଆସିବ। ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ) ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନର କେବେ (ପୂର୍ଣ୍ଣ) ହେବ ?"

୫୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ନିକ ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷତି ବା ଲାଭ (କରିବା)ର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମର ନାହିଁ ; (ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ ପାଇଁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ; ସେତେବେଳେ ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛକୁ ବା ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ରହି (ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ) ପାରିବେ ନାହିଁ ।"

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "କହିଲ (ଭଲ), ଯଦି ରାତିରେ ବା ଦିନରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଶାସ୍ତ୍ର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୁଏ, ତେବେ ଅପରାଧୀମାନେ ତହିଁକୁ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ?"

୫୨. "ତା'ପରେ ସେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? (ଏଥିରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ କାରଣ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) କ'ଣ ଏବେ (ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ) ? ଅଥଚ (ଏହାର ଆରମ୍ଭନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଏହା ଶାନ୍ତ ଘଟିବ। ନିମନ୍ତେ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ ।"

୫୩. ତା'ପରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯିବ, "(ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଶାସ୍ତ୍ର ଭୋଗ କର, ତୁମେମାନେ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲ କ'ଣ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରତିପତ୍ନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ?"

مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٥٠﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥١﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٢﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنتُمْ عِدَابُهُ بِآثَانَا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٤﴾

أَتَمَرًا إِذَا مَا وَفَّعَ امْتَنَمْتُمْ بِهِ النَّارَ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٦﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପଚାରିଛନ୍ତି, “କ’ଣ ସତରେ ଏହା ଘଟିବ ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହଁ, ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ — ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ (ଯେ) ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ) ବ୍ୟର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَيَسْتَنْبِئُكَ أَهْلُ قُلُوبٍ أَنِّي وَرَبِّي إِنَّهُ لَاحِقٌ
وَمَا أَسْمُ بِمُعْجِزِينَ ⑤

ଭୁ : ୬

୫୫. ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁ କିଛି ମିଳି ଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଏହାର ବିନିମୟରେ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ (ମୋଡ଼ୁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ (ନିଜର) ଲଜାକୁ ଲୁଚାଇବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَلَوْ أَنَّ كُلَّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فَنَدَتْ
بِهِ ۖ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ لَنَا وَالْعَذَابُ وَفِيضٌ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۖ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ⑥

୫୬. ଶୁଣ ! ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ବାସ୍ତବରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନର ନିଶ୍ଚୟ ପାଳିତ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅପରାଧୀ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّا إِنَّا لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّا نَدُّ
اللَّهُ حَتَّىٰ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑦

୫୭. ସେ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆ ଯିବ ।

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑧

୫୮. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଉପଦେଶ (ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଆସି ଅଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହାକିଛି (ବ୍ୟାପି) ଅଛି ତାହା (ସେ ସବୁର) ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏହା ଏକ) ସତ୍ୟ ଓ କରୁଣା ଅଟେ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ⑨

୫୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତାହାଙ୍କର କରୁଣା (ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ) ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଏଥିରେ ହିଁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଉଚିତ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ଧନ) ଦୁଇ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।”

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ قَدْ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلْيَفْرَحُوا ۖ هُوَ
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ⑩

୬୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ (କେବେ) ବିଚାର କରିଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଶେ (ଆକାଶରୁ) ଆହାର ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି; ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ତହିଁରୁ (କିଛି) ବୈଧ ଓ (ଅନ୍ୟ କିଛି) ଅବୈଧ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ

କରିଅଛ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହ (ଏ ବିଷୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ନା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି (କେବଳ) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଅଛ ?”

فَمِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ⑩

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି କଥାମତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର କ’ଣ ଧାରଣା ଅଛି ? ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞ ରୁହନ୍ତି ।

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ⑪

ରୁ: ୭

୧୨. ଏବଂ ତୁମେ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେବେ ବି ଲିପ୍ତ ରହୁଥାଅ ଓ ତୁମେ ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଯେ କୌଣସି ଅଂଶ ଆବୃତ୍ତି କରୁଥାଅ ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ (ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ) କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଅ, (ତେବେ ଏ ସକଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଲିପ୍ତ ରହ (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାଉ ଏବଂ ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀର ଅଶ୍ୱମାତ୍ର ବସୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୋପନ ରହେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଶ୍ୱ ଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା ଅଶ୍ୱଠାରୁ ବୃହତ୍ ଏପରି କୌଣସି ବସୁ ନାହିଁ, ଯାହା (ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଡ଼ିକ ରହସ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥିବା ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ) ନାହିଁ ।

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي الْكِتَابِ ⑫

୧୩. ଶୁଣ ! ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ,

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ⑬

୧୪. (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି,

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ⑭

୧୫. ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହି) ପାଞ୍ଚବ ଜୀବନରେ ତଥା ପରକାଳରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପର) ସୁସମାଚାର ରହିଅଛି ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀରେ କେଦାପି କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ (ହେବ) ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ।

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ إِلَهٌ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑮

୬୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କଥା ତୁମକୁ ଦୁଃଖିତ ନ କରୁ ; (କାରଣ) ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସକଳ ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ଆଧାର ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୬୭. ଶୁଣ ! ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି ସେମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସେମାନଙ୍କର (ତଥାକଥିତ) ଉପାସ୍ୟଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୬୮. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତିକୁ ଏଥି ସକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରିବ ଏବଂ (କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ) ଦିନକୁ ଆଲୋକିତ କରିଛନ୍ତି ; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଏହି ସତ୍ୟବାଣୀକୁ) ଶୁଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୬୯. ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ (ମଧ୍ୟ) ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲହ (ଏ ବିଷୟର ଉତ୍ତରରେ ଓ) ପ୍ରତ୍ତିତ୍ଵ ; ସେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ; ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି, ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ; ଏ (ଦାବି) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ; କ'ଣ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଦ୍ଧାନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାହା କହୁଅଛ ?

୭୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ସେମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।”

୭୧. ପୃଥିବୀରେ ସେମାନେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ; ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଥିବା ହେତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆତ୍ମାଦାନ କରାଇବୁ ।

وَلَا يَخْزُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَشْعُرُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ الْآيَةَ تَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسَعُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِلُ بِهِمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

e. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ କେବେ ହେଁ ଦୁଃଖିତ ନ ହେବା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୬୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ ନ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତତଃଷ୍ଟି ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେଉ ନ ଦେଇ ଭରଂ ସାରା ମାନବ ସମାଜର ହିତ ପାଇଁ କୁଦନ ଓ ବିକାସ କରୁଥିଲେ ତଥା ଦୁଃଖରେ ପ୍ରିୟମାଣ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସମସ୍ତ ସମୟେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶ ଏବଂ ବିକୃତ ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଜ୍ଞ କରାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା (୧୮:୭ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) । ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅବତାରମାନେ ଦୟାଳୁ ମୁର୍ଖମାନୁ ପ୍ରଭାକ । କିନ୍ତୁ ହାୟ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକାଶ ସେମାନେ ଏବେ ବିକୃତ ସେମାନେ ସେହି ଅବତାରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ନିର୍ଯ୍ୟାସିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ତଥା କରିବାକୁ ଉଚିତ ବେଳେ ହୁଅନ୍ତି ।

ଭୁ : ୮

୭୨. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହାଣ କର; କାରଣ ସେ (ମଧ୍ୟ) ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମର (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ) ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ସ୍ବରାଜ କରାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହେଉଛି, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ନିଜର ଯୋଜନା ଓ ନିଜର ମନୋନୀତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମେହାଜନ ନ ରହୁ ; ତତ୍ପରେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କର ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅ ନାହିଁ ।"

୭୩. "ତଥାପି ଯଦି ତୁମମାନେ ଫେରି ଯାଅ, ତହିଁରେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ (ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ), କାରଣ ଆମେ (ଏହା ବଦଳରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ, ଆମର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଖରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ (ତାହାଙ୍କର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।"

୭୪. ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆଚାରପ କରିଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ନୌକାରେ ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆଚାରପ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସଚେତନ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

وَأَنذَرْنَاهُمْ يَوْمَهُمْ يُقَوْمُونَ ۚ
كَانَ كَيْدُكُمْ مَقَامًا يَّذْكُرُنِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَّ
اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْزُكُمُ وَشُرَكَاءُكُمْ تَمَّ لَا يَكُنْ
أَمْزُكُمُ عَلَيْكُمْ غَنَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلِيفَ وَاعْرِقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَذَكِّرِينَ ۝

୧. ଅଲ୍ଲାହ ଦ୍ବେଶଜନପୂର୍ବକ ଅବିଶ୍ବସକାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାରେ ମୋହର କରାନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଦ୍ବେଶ ଅଟକ ରହି ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନିଜକୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାତା ।

୭୫. ତାହାଙ୍କ ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ (ନିଜ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କେତେକ ରସୁଲକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି (ସତ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିବା ହେତୁ, ସେମାନେ (ତେହରୋ) ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ, ଆମେ ସାମାଲଫାନକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମୋହର ିମାରି ଦେଉ ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ
كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُتَعَدِّينَ ﴿٥٠﴾

୭୬. ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାୟ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଫିରାଓନ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ (ଆଦ୍ୟରୁ) ସେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٥١﴾

୭୭. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନେ କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ।”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لِسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٢﴾

୭୮. ମୁସା କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି କହୁଅଛ ଯେତେବେଳେ କି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି ? କ’ଣ ଏହା ପ୍ରତୀକ୍ଷା (ହୋଇପାରେ) ? ଅଥଚ ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ سِحْرُهُ ۚ
وَلَا يَفْلَحُ السَّجْرُونَ ﴿٥٣﴾

୭୯. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖିଅଛୁ କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଓ ଦେଶରେ ତୁମେ ଦୂର୍ଦ୍ଦେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ ? ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତୁମ ଉପରେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

قَالُوا أَجِئْنَا بِتِلْكَ آيَاتِنَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ
كُنَّا كَمَا الْكَافِرِينَ ۚ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ
بِأُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

୮୦. ଏବଂ ଫିରାଓନ (ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ (ସାରା ଦେଶର) ଅନିଷ୍ଟ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଘେନି ଆସ ।”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتَوْفُوا بِكُلِّ صِغَرٍ عَلَيْهِمْ ﴿٥٥﴾

୮୧. ପୁତ୍ରାଂ ଯେତେବେଳେ ଯାଦୁକରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କର ନିଷେଧ କରିବାକୁ ଅଛି, ତାହା ନିଷେଧ କର ।”

فَلَمَّا جَاءَ الشَّحْرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٥٦﴾

୮୨. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୋହା ନିକ୍ଷେପ କରିବା କଥା ନିକ୍ଷେପ କଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସା କହିଲେ, "ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ଉପହାସିତ କରିଅଛ, ତାହା ପ୍ରତାରଣା ମାତ୍ର; ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱଖଳାକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କେବେ ହେଁ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ।"

୮୩. "ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ଅପରାଧୀମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।"

ଭୁ : ୯

୮୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କେବଳ କେତେକ ସୁବକ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ଅନ୍ୟମାନେ ଫିରାଉନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭୟରେ ମୁସାଙ୍କର ଆତ୍ମାବହ ହେଲେ ନାହିଁ କାଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇବେ; ଏବଂ ଫିରାଉନ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ ଥିଲା ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ସାମାଜିକାନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଛ ଥିଲା।

୮୫. ଏବଂ ମୁସା (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, "ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ! ଯଦି (ଏହା ସତ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ଓ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କର) ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମାବହ ଅଟ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କର।"

୮୬. ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରୁଅଛୁ; ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କୁ (ସେହି) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱଖଳାର ମାଧ୍ୟମ କର ନାହିଁ।"

୮୭. "ଏବଂ ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷାକର।"

୮୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରି କହିଥିଲୁ, "ତୁମେମାନେ ମିଶର ଦେଶରେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ବାସ୍ତବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ (ପରାନ୍ତର)।

فَلَمَّا أَتَوْا قَالُ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرَانِ اللَّهُ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ ⑩

وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَيَّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑪

فَمَا أَمَّنْ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ⑫

وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمُ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ⑬

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِقَوْمٍ الظَّالِمِينَ ⑭

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ⑮

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا

ସମ୍ବୃତ୍ତାନ କରାଇ ନିର୍ମାଣ କର, ଏବଂ (ସେଠାରେ) ସୁତାକୁ ରୂପେ ନମାଇ ପାଠ କର; ଏବଂ (ହେ ମୁସା!) ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନରେ) ସୁସମାଚାର ଦିଅ ।”

୮୯. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଫିରାଓନ ଓ ତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ଶୋଭା (ବର୍ଦ୍ଧକ ସାମଗ୍ରୀ) ଓ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ; ସେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଫଳରେ ସେମାନେ ତୁମ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ, ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଅ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରତି କଠୋର ବ୍ୟବହାର କର ଯେପରି କି ସେମାନେ ଯଜ୍ଞଶାଢାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତୁ ।”

୯୦. (ଏଣୁ ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାର୍ଥକ୍ୟ ବୃହତ ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ ଏକନିଷ୍ଠତା ଅବଲମ୍ବନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କେବେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।”

୯୧. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାର କରାଇଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦୌରାମ୍ବ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର (ପୋଛା ଅବଲମ୍ବନ) କରି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧାବନ କରିଥିଲେ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେ (ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଜଳମୟ ହେବା ଉପଲବ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ଯେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉ) ଅଛି ।

୯୨. (ଅଲ୍ଲୀ କହିଲେ) “କ’ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ (ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ!) ଅଥଚ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲୁ ।”

يُضَرَّ يُونَا وَلَا جَعَلُوا يَوْمَئِذٍ قِبْلَةً ۚ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَابْشِرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِكَ
زِينَةً ۚ وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا
عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعْهُمْ فِرْعَوْنَ
وَجُنُودَهُ بَيْخًا وَعَدَاؤًا حَتَّىٰ إِذَا دَرَكَهُ الْعُرْقُ قَالَ
أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ يُونَا اسْرُؤِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

الْحَىٰ وَكَذَٰلِكَ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْفَاسِقِينَ ۝

୧. ଅଲ୍ଲୀ କବରଦସ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରୁଥିବା, ଏଠାରେ ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ର ପଥରେ ଏତେ ଦୂର ଅଗରେ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦ୍ୱୟ ମିଳିବା ପାଇଁ ଆଉ ଅବସର ଦିଆଯାଇପାରିବନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ ଅବଲୋକନ କରି ଅନୁତାପ କରିବେ ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କଲ୍ୟାଣକର ହେବ ।

୯୩. ସୁତରାଂ ଆଜି ଆମେ ତୋର (ମୃତ) ଶରୀର* (ସଂରକ୍ଷିତ କରି ତାହା) ଦ୍ଵାରା ତୋତେ (ଆଶିଷ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛୁ ଯଦ୍ଵାରା କି ଯେଉଁମାନେ ତୋ'ପରି ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଵରୂପ ହେବୁ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଛି ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁ: ୧୦

୯୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଉକ୍ତ ବାସସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ* ସେମାନେ (କୌଣସି ବିଷୟରେ) ବିରୋଧ କରି ନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ତୁମର ପ୍ରାକନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କ୍ଷମାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୯୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦି (ହେ କୋରାନ୍ତର ପାଠକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, (ତେବେ ତୁମେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୯୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହେବ ।

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَازِئِدِي وَرَرَرْتَهُمْ
مِّنَ الظُّلُمَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا خَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٧﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تُكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٩﴾

୧. ଏହି ଅନ୍ୟତମ ଦ୍ଵାରା କୋରାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ଏବେ ବି ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ହଜରତ ମୁହାମ୍ମଦ ସମସାମୟିକ ପିରଫିକର ଶବ୍ଦ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରୁ କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ମିଶରେ ଘଂଗ୍ରାଦକ୍ଷରେ ପୁରସ୍କୃତ ରଖାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ ବି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅସୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମନଚେତ୍ ପୂର୍ବ କରୁଥାନ୍ତି । ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଶିକ୍ଷା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରୁଥାନ୍ତି ଏହି ଅନ୍ୟତମର ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଚକରତ ମହମ୍ମଦ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ମତଭେଦ ଘଟିଥିଲା ଓ କ୍ଷମାମତ ଦିନ ଏହାର ନିଶ୍ଚିତ କରାଯେବ ।

୩. ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ କୋରାନ୍ତ ପାଠ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷନ କରାଯାଇଛି, ଚକରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ପର୍ବତ କୋରାନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ଚକରତ ମହମ୍ମଦ ସକଳ ସନ୍ଦେହର ଚର୍ଚ୍ଚରେ କାରଣ ସେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଅସାଧାରଣକାରୀ । (୧:୧୩୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଠାରୁ ବିନାଶ ବିଷୟକ) ଆଦେଶ ଆସି ଥିଛି ସେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଆସିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ خَرُّوا بِالْعَدَابِ الْآلِيمِ ﴿٩٨﴾

୯୯. ଏବଂ ସୁରୁସଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟତୀତ କାହିଁକି ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆଆଡ଼େ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଜନକ ହୋଇ ଆଆଉ ? ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରୁସଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନର ମଧ୍ୟ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରାନ୍ତର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପାଇଁ (ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَلَوْلَا كَانَتْ قُرْيَةُ آمَنَتْ فَتَنْفَعَهَا إِنِّي لَأُفِيءُهَا الْآقَمَ يُونسُ لَنَا أَمْوَالُكُنْفُنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَمَتْنَهُمْ إِلَىٰ حِينِ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜର ଈଶ୍ୱରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଆଡ଼େ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତ (ଏକ ସଙ୍ଗେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଆଡ଼େ ; (ଦୂତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ସମ୍ମୁଖରେ ବାଧ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି) କ'ଣ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جِئْنَا فَأَنَّا تُكْرِهُ النَّاسُ حَتَّىٰ يُكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଦେଖ, ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ କ'ଣ ହେଉ ଅଛି" ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବାକୁ ବନ୍ଧୁପରିକର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ, ତାହା ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହେଉ ବା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହେଉ, ଫଳପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

قُلْ إِنظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଇତ୍ୟା ଆଉ କେଉଁ ଦିନକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯେଦି ତାହା ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ; ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ ।"

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ النَّتَظِرِينَ ﴿١٠٣﴾

୧୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଆମେ ନିଜ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମର (ସ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥାଉ ।

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا ۚ نَجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

ସୁ: ୧୧

୧୦୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ଆମ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ, ତେବେ (ଶୁଣ) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ; ବରଂ ଆମେ ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବେ ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।"

قُلْ يَٰ أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

୧୦୬. ଏବଂ (ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଉପଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ସମସ୍ତ) ଆବିଳତାକୁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନିଜ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ (ଅର୍ପଣ) କରିଦିଅ । ଏବଂ ତୁମେ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَأَنْ أِقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ଏବଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏପରି କାହାକୁ ଡାକ ନାହିଁ ଯେ ତୁମକୁ (କୌଣସି) ଲାଭ ଦିଏ ନାହିଁ ବା (ତୁମର କୌଣସି) କ୍ଷତି କରେ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିବ, ତେବେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଦୂର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମର କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରନ୍ତି ତେବେ କେହି ତାହାଙ୍କର କୁପାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସେ ତାହାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ନିଜର କୁପା) ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَإِنْ يَنْسَخْ اللَّهُ بَعْضَ أَمْرٍ فَلَا تَأْخُذْ بِهِ إِنَّهُ كَانَ هُوَ
إِنْ يَرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଭୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଆସି ଯାଇଛି ; ସୁତରାଂ ଯେ କେହି ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ କେବଳ ନିଜ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ; ଏବଂ ଯେ ଏହି ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ, ସେ କେବଳ ନିଜ (ଅମଙ୍ଗଳ) ପାଇଁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦାୟା ନୋହୁଁ ।”

قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّبِعُوا
أَهْتَدَىٰ قَائِلًا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ قَائِلًا
يَضِلَّ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଅଛି ତୁମେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିଶ୍ଚିତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ।

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١١٠﴾

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ (١١)

ହୁଦ

[ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୧୩ଶ୍ଳୋକ ଅଟେ । ୧୨୪୪
ଅକ୍ଷର ଓ ୧୦୬ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।]

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଇଫ୍-ଇମ୍-ରା; ଏହା ଏପରି ଗ୍ରହ ଯାହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମୃତ କରାଯାଇଛି ତଥା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଏହା ତରୁକ୍ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞତା (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି ।

الرَّاسِ كُنْتُ أُخْبِتُ إِلَيْهِ ثُمَّ قُضِلَتْ مِنْ لَدُنِّ
حَكِيمٍ خَيْرٍ ②

୩. (ଏବଂ) ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସତର୍କକାରୀ ଓ ସୁସମାଚାରଦାତା (ଭାବରେ ଆସି ଅଛୁ) ।

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③

୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ଭିକାରୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ, (ତାହା ହେଲେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରି ଯିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଭୟାବହ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଅଛୁ ।

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْكُمْ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

୫. ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେ ସକଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ।

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

୬. ଶୁଣ! ବାସ୍ତବିକ ସେମାନେ ନିଜର ବନ୍ଧକୁ ଏଥି ସକାଶେ ସଙ୍କୁଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଠାରୁ (ନିଜର କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ) ଗୋପନ ରଖି ପାରିବେ; ଶୁଣ! ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ବନ୍ଧ ଆଜ୍ଞାପନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ତାହା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି; ସେ ବାସ୍ତବିକ ଅନ୍ତରର ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

إِلَّا أَنَّهُمْ يَتَشَوَّنُ صُدُورُهُمْ يُسْخَفُونَ بِهِ إِلَّا
حِينَ يَسْتَفْشِنُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُبَيِّرُونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

ଭାଗ — ୧୨

୭. ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ରାଣ ନାହିଁ ଯହାର ଜୀବିକାର ଭାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଏମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ତଥା ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏ ସମସ୍ତ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଗ୍ରହରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ) ଅଛି ।

୮. ଏବଂ ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର କର୍ମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଢଳ ଉପରେ (ସ୍ଥିତିସ୍ଥିତ) ଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବ, “ପୃଷ୍ଠ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ଧୃତ କରାହେବ, ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ଶପଥ-ପୂର୍ବକ) କହିବେ, “ଏହା କେବଳ ଏକ ସ୍ୱକାଶ୍ୟ ସତରାଣୀ ଅଟେ ।”

୯. ଏବଂ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ କରୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “କେଉଁ ବିଷୟ ଏହାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଅଛି ?” ଶୁଣ ! ଯେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅପସାରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେବ ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ମରୁଷ୍ୟକୁ ଆମର କୃପା ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇ ତପରେ ଆମେ ତାହାଠାରୁ ସତ୍ୟାହାର କରୁ, ତେବେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ଓ ଅକ୍ରୋଧ ହୋଇଯାଏ ।

୧୧. ଏବଂ ଯଦି ସେ ଚୁଷ୍ଟି ଭୋଗ କରିବା ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ପୁଣି ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ କହିବ, “ମୋ ଠାରୁ ସକଳ ଚୁଷ୍ଟି ଦୂର ହୋଇଅଛି;” ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବିତ ହୁଏ ଓ ଗର୍ଜ କରେ —

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رَاغِبُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا ۖ عُسْرُودَعْيَاهَا كُلُّ نَفْسٍ كَاتِبٌ

مُيِّنٌ ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
آيَاتٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَرْجِعُونَ مِنْ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

مُيِّنٌ ۝

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ
لَيَقُولَنَّ مَا يَجِئُهُ إِلَّا يَوْمٌ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ رَدَدْنَاهَا
إِنَّهُ لَيَبْغِىَ الْكَوْثَرَ ۝

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَنَّةٍ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଆରବୀ ‘ଅର୍ଥ’ ଶବ୍ଦ ଶାସନ ବା ତାହାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବୁଝାଉଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ଓହି’ ପାଇଁ ଜଣେ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟ ଏହି ଅର୍ଥରେ ବାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସନ ବିଷୟକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ‘ଓହି’ ମଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଦୁରରା’ କୌଣସି ଜଣ ଉପରେ ତାହାର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ବା ସଦୃଶ କେହି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଭୌତିକ ବସ୍ତୁ ସହିତ ତାହାଙ୍କୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବା ଯଥାର୍ଥ ହୁଏ ।

୧୭. କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ୍ୟ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କ୍ଷମା ଓ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ।

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑩

୧୩. ବୋଧହୁଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ସେଥିରୁ କିଛି ଅଂଶ ତୁମେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯିବ; (କିନ୍ତୁ ଏପରି କଦାପି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ) ଏବଂ (ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆପତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଯେ କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ଧନର ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରେରିତ ହୋଇନାହିଁ ବା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି କୌଣସି ଦେବଦୂତ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ତୁମର ହୃଦୟ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଯାଉଛି; ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କକାରୀ ଅଟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ହ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
مُذْرِكٌ أَنْ يُقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَفِيلٌ ⑪

୧୪. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, " ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ?" ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଅନୁକୂଳ ଦଶ ଗୋଟି ପୂରା ରଚନା କରି ଆଶ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ତୁମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି(ସହାୟତା ପାଇଁ) ଚାକି ଆଶ ।"

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑫

୧୫. ସୁତରାଂ, ଯଦି ସେମାନେ ତୁମର ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଏହା କେବଳ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସନାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ସୁତରାଂ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀ ହେବ ?

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑬

୧୬. ଯେଉଁମାନେ ପାଥିବ ଜୀବନ ତଥା ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଜଣା କରିବେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏହିଠାରେ ହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନରେ) ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଉଶା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْجَنَّةَ الدِّيْنَا وَرِيتَهَا نُوفٍ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُجْحَنُونَ ⑭

୧୭. ପରକାଳରେ ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ ଥିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନପାଇଁ) କରିଥିବେ ତାହା ପରକାଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପା ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ କରୁଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَعَوْا فِيهَا وَبِطْلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑮

୧୮. ତୁମେମାନେ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ସତ୍ୟାପ୍ୟାନ କରିପାରିବ ଯାହାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ନିବର୍ତ୍ତନ ଅଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କ (ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ) ଠାରୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଧୃତପାଦିତ କରିବାପାଇଁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆସିବେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମର୍ଥନକାରୀ ଓ କରୁଣା ସଦାୟକ ମୁସାଙ୍କ ଧର୍ମ (ଗୁରୁ) ଆସିଅଛି ? ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମନୋଯୋଗୀ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ବିରୋଧୀ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, (ନେରକ) ଅଗ୍ନି ତାହାର ନିରୂପିତ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ; ଅତଏବ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଠାରୁ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଏ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ହୋଇପାରେ) ? ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନେ କହିବେ, “ଏମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ;” ଶୁଣ ! ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ହେବ ।

୨୦. ଏମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତହିଁରେ କୃତ୍ରିମତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ପରକାଳକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ।

୨୧. ପୃଥିବୀରେ ଏମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଯୋଜନାରୁ) କଦାପି ଦୂର୍ବଳ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟଗତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ (ହେବାକାଳ ତଥା ପରକାଳରେ) ଦୃଢ଼ୀକୃତ କରାହେବ; ସେମାନେ କିଛି ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ କିଛି ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ଏମାନେ ହିଁ ନିଜକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହେବ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀତା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସଂପର୍କ କରୁ ଗୁହଣୀ ଜଣିବେ ଯେ କି ବିଦ୍ୟା ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ । ତତଏବ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସହାୟତା ପାଇଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି । (କ) ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରମାଣ (ଖ) ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀତା ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଭଲ ଓ ଅର୍ଥପ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । (ଗ) ଗୌରୀଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମାଣ । ବହୁତ ଏବେ ସ୍ମୃତିଏ ପ୍ରମାଣ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ ।

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْإِشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ إِلَّا نَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ ﴿٢٠﴾
أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا يَنْصُرُونَ ﴿٢١﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ନିଷିଦେହରେ ସେମାନେ ହିଁ ପରକାଳରେ ସର୍ବାଧିକ ସ୍ମୃତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ;

୨୪. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ତୁତି ବିନମ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିବାସୀ ହେବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ ।

୨୫. ଏହି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏକ ତତ୍ତ୍ୱଯାନ ଓ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ଥାନ ତଥା ବୟର ଓ ଶ୍ରେଣୀ ସଦୃଶ; କ'ଣ ଭୟାନକ ଅବସ୍ଥା ଏକ ହୋଇପାରେ ; ତଥାପି ତୁମେମାନେ କ'ଣ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

ଭୁ: ୩

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ତୁମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ (ବେଢ଼ୁଳ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଥିଲେ; “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତ୍‌କର୍ମକାରୀ ଅଛୁ ।”

୨୭. (ଅନ୍ତ-ଏବଂ) “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଏକ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଦିବସର ଶାନ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୨୮. ଏହାପରେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ମରୁଷ୍ଟ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ମନେ କରୁନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତମ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମର କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଥିବାର ଦେଖୁନାହିଁ; ବରଂ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁ ।”

୨୯. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମ ପାଖରେ କ୍ଷମା ପ୍ରମାଣ ଥାଏ, ଏବଂ ସେ ନିଜଠାରୁ ଆମକୁ କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ ତେବେ କୁହ, ଆମେ କିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବୁ, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହିଁ;”

لَا جَزْمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسِرُونَ ﴿٢٣﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاخْتَبَأُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْبَاسِ ﴿٢٧﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرْكُ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا تَرْكُ إِلَّا تَبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بِإِدْئِ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ يَقَوْمِ ادْعُوا إِلَهُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَإِنِّي رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِهِ فَغَيَّبْتُ عَنْكُمْ أَنْزِلَ مَكُومَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كِرْهُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଚାହୁଁ ନାହିଁ; ଆମର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଆମଠାରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ବିଚାରିତ କରିବୁ ନାହିଁ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରିବା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَزَىٰ إِلَّآ عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَحْمَتِهِمْ وَلَكِنِّي أَرْسَلْتُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ କରିଦେଉ, ତେବେ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ତହିଁରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆମଙ୍କୁ କିଏ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ إِيَّآيَ تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. “ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧନ ଭଣ୍ଡାର ଆମ ନିକଟରେ ଅଛି ବା ଆମେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଛ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଘୃଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ କରିବେ ନାହିଁ; ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତମଗୁଣେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯଦି ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହିବୁ ତେବେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ إِنِّي يُوَيْسَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَسْتُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୁଦ ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଅଛ; ବରଂ ଭଲଭାବେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଅଛ; ସ୍ମୃତରୀ” ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତି) ବିଷୟରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଛ, ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

قَالُوا يُونُسُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَكَثُرَتْ جِدَالُنَا فَاتَيْنَا بِمَا نَعْبُدُ نَآ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇବେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଏଥିରୁ କ୍ଷାତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିପତ୍ତୀଗାମୀ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଉତ୍ତମ) ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମର ପରାମର୍ଶ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୩୬. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତିକ ନିଜ ତରଫରୁ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ?" ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ନିଜ ତରଫରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥୁବୁ, ତେବେ ଏହି ମାରାତ୍ମକ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତି ଆମଙ୍କୁ ହିଁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତି ଆମଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ଯେଉଁ ମାରାତ୍ମକ ଅପରାଧ ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଆମେ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ।"

ରୁ: ୪

୩୭. ଏବଂ ତୁମଙ୍କ ପ୍ରତି (ଏହା ମଧ୍ୟ) ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ୟ କେହି କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଝୁଝିବାର କର ନାହିଁ !

୩୮. ଏବଂ ତୁମେ ଆମ ଚକ୍ଷୁ (ସକ୍ଷୁଷ୍ଟରେ) ଓ ଆମର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷୀ ଅବଲମ୍ବନ) କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମଙ୍କୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଜଳରେ ବୁଡାଇ ଦିଆଯିବ ।

୩୯. ଏବଂ ସେ ଆମ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ; (ଏଥିଯୋଗୁଁ) ସେ କହିଥିଲେ, "ଯଦି (ଆଜ୍ଞା) ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ (କାଲି) ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବୁ ଯେପରି (ଆଜ୍ଞା) ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଅଛ ।"

୪୦. "ତତ୍ତ୍ୱରେ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ କାଣିପାରିବ (ଯେ) କାହା ପ୍ରତି ଏଭଳି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଯାହା ତାକୁ ଅପମାନିତ କରିବ, ଏବଂ କାହା ପ୍ରତି ଚିରନ୍ତନ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।"

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْرَتِي إِنِ ارْدَتْ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ سَرُّكُمْ
وَالْيَهُ تَرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِحْرَافِي
وَإِنَّا بِرَبِّي لَمُنْجِرُونَ ﴿٤١﴾

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا
مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا وَلَا تَخَاطَبُنِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُخْمَرُونَ ﴿٤٣﴾

وَيَصْنَعِ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
سُخْرًا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْحَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْحَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْحَرُونَ ﴿٤٤﴾

تَسَوَّفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٥﴾

୪୧. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଶାନ୍ତିପାଇଁ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ଝରଣାରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିବୁ, “ସ୍ରୋତ୍ୟକ୍ ସ୍ତ୍ରୋତ୍ୟକ୍ ସ୍ରୋତ୍ୟକ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଯୋଗ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାଛ ଓ ଅଛୁରୀ), ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ (ଆମର) ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଦିଆଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ ପରିବାରବର୍ଗ ତଥା ଯେଉଁମାନେ (ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନୌକାରେ) ଆରୋହଣ କରାଅ।” ଏବଂ ସ୍ୱଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ (ଲୋକଙ୍କ) ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନେ) ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ।

୪୨. ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ ବାତ୍ୟା ଆସିଗଲା, ସେତେବେଳେ) ସେ (ନିଜର ସହଚରମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଏଥିରେ ଆରୋହଣ କର; ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ ନାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ କୃପା) ଅନୁସାରେ ଏହା ଗତିକରିବ ଓ ଅଟକିବ; ବାହୁବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୪୩. ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପର୍ବତ ସଦୃଶ (ଉଚ୍ଚ) ଚରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏବଂ (ଏହି ସମୟରେ) ବୁଦ୍ଧ ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ, ଯେ କି ତାଙ୍କଠାରୁ (ପୃଥକ୍ ହୋଇ) ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଗୁଲି ଯାଇଥିଲା ଡାକିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ତୁମେ ଆମ ସହିତ ଆରୋହଣ କର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରହ ନାହିଁ ।”

୪୪. ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଶାନ୍ତ କୌଣସି ପର୍ବତ ଉପରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବି ଯାହା ମୋତେ ଏହି ଜଳ (ପ୍ଲୁବନ) ରୁ ରକ୍ଷା କରିବ,” ସେ କହିଲେ, “ଯାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖି) କରୁଣା କରିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆଜି ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କର ଏହି (ଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧ) ଆଦେଶରୁ କେହି (କାହାକୁ) ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ,” ଏହି ସମୟରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚରଙ୍ଗ ମାଡି ଆସିଲା; ଏବଂ ସେ ଜଳମୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

كَتَّ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ ۖ فَلَمَّا أَحِيلَ فِيهَا
مِنْ كُلِّ ذَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسِمُهَا
إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ وَنَادَى
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ أَرْكَبْ مَعَنَا
لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ۝

قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَئِصُنِي مِنَ الْمَاءِ ۚ قَالَ
لَا عَصَمَ لَیَوْمٍ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۚ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
يَبِئْسَ الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳର କ୍ରିୟା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ କୋରାନରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀପୂର୍ବକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳ ପ୍ରୟୋଗ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ ଯେପରି ପ୍ରଚୀନର କୌଣସି ବିଷୟ ଯେତିକି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ।

୪୫. ଏହାପରେ (ପୃଥ୍ବୀକୁ) କୁହାଗଲା, “ହେ ପୃଥ୍ବୀ ! ତୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ନିଜର ଜଳକୁ ଶୋଷଣ କର, ଏବଂ (ଆକାଶକୁ କୁହାଗଲା) ହେ ଆକାଶ ! ତୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳ ବର୍ଷଣକୁ) ସ୍ଥାତ୍ ହୁଅ;” ଏବଂ ଜଳକୁ ଶୁଷ୍କ କରାଗଲା ଏବଂ ଏ ଘଟଣା ସମାପ୍ତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ନୌକା କୁଡ଼ିଂ ଉପରେ ଯୋରା ଅଟକିଲା, ଏବଂ କୁହାଗଲା, “ହେ ଶାସ୍ତିପ୍ରଦାନକାରୀ ଦେବଦୂତଗଣ ! ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କର ।”

୪୬. ଏବଂ ନୂହ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକିକରି କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମ ପରିବାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଏବଂ ତୁମର ଅଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ତୁମେ ମାମାଂସାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

୪୭. (ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ହେ ନୂହ ! ସେ କେବେ ହେଁ ତୁମ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; (କାରଣ) ନିଶ୍ଚୟରେ ସେ ଦୂରାତ୍ମୀ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଆମେ) ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରି ନାହିଁ, ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେ ଆମ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କଦାପି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ ।”

୪୮. (ନୂହ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମର ସ୍ମୃତି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କୌଣସି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ନବିବରଣ (ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପାଇଁ) ଆମେ ତୁମର ଶରଣ ଗିଣା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମକୁ (ଆମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତ୍ରୁଟିପାଇଁ) କ୍ଷମା ନ କର ଓ ଆମ ପ୍ରତି କରୁଣା ନ କର, ତେବେ ଆମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

୪୯. (ତେସରେ ତାହାକୁ) କୁହାଗଲା, “ହେ ନୂହ ! ତୁମେ ଆମଠାରୁ ଯାହା ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଘେନି ଯାହାକର ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଓ ତୁମ ସହିତ ଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ ଦେଉଅଛି; ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; (କିନ୍ତୁ) ତା’ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ ତରଫରୁ ଯାହାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيسَاءُ أَقْلَعِي
وغيض الماء وقضى الأمر واستوت على الجوهري
وقيل بعداً للقوم الظالمين ⑤

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكِمِينَ ⑥

قَالَ يُونُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ ⑦ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ⑧ إِنِّي
أَعْطَاكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ⑨

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ ⑩ وَلَا تَفْضُرْنِي وَتَشْهَبْنِي أَكُنْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ⑪

قِيلَ يُونُحُ اهْبِطْ بِسَلْمٍ مِنَّا وَبَرَكَتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمْرٌ سَنَفَعُهُمْ ثُمَّ يَمْسُ
مِنَّا عَذَابٌ لِيْلٍ ⑫

୧. ଏହା ଏକ ପାହାଡ଼ର ନାମ । ଦାଂପ୍ରତିକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହା ଆରମେନିୟାରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

୨. ପ୍ରଚୀନ ହେଉଛି, ହଜରତ ନୂହଙ୍କ ଅବତାର-କାଳ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି ରହିଥିଲା ଓ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ସଂପ୍ରଦାୟ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ନଷ୍ଟହୁଏ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ନୌକା ଯାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଅବତାର-କାଳର ଯାତ୍ରା ।

୫୦. “ଏହା” (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୟାବହ ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟକ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ ତୁମପ୍ରତି ଓହ୍ଲା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥରଣ କରୁଅଛୁ; ଏହାକୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ବା ତୁମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ; ସ୍ମୃତିରା” ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି; ବାସ୍ତବିକ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ପରିଣାମ ଅଛି ।

ସ୍ତବ: ୫

୫୧. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୃଦକୁ (ଆମେ ରହୁଳ ରୂପେ ସ୍ଥରଣ କରିଥାଉ); ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରିବାରେ) କେବଳ ମିଥ୍ୟା କଳ୍ପନା କରୁଅଛ ।”

୫୨. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ; ଆମର ପୁରସ୍କାର କେବଳ ତାଙ୍କରି ନିକଟରେ ରହିଥାଉ ଯେ ଆମକୁ ଆକୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି; ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?”

୫୩. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମାକ୍ଷି କର; ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କର, (ଯାହା) ଫଳରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥବଳ ଜଳବର୍ଷଣକାରୀ ମେଘ ସ୍ଥରଣ କରିବେ. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଧିକତରୁ ଅଧିକତର ଶକ୍ତି ସ୍ଥାନ କରିବେ; ଏବଂ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଆ ନାହିଁ ।”

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୃଦ ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ନିଜ ଦାବି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାଶ ଆଣି ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ କେବଳ ତୁମ କଥାରେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛୁ ନାହିଁ କି ଆମେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଛୁ ନାହିଁ ।”

୫୫./୫୬. “(ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମେମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହୁଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ତୁମ ପଛରେ ଲାଗି ଯାଇଛନ୍ତି; ” ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ସାକ୍ଷୀ କରୁଅଛୁ,

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ ۖ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِى فَطَرَنِي ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يَرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ فِضْرًا آثَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَدِلْ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنِّى أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَاشْهَدُوا إِنِّى بَرِئٌ مِمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

୧. ଏହା ହଜରତ ହୁଦ୍ଦଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣ ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ: ସୁତରାଂ ଯେଦି ଆମେ ଭୁଲ କରିଥାଉ ତେବେ) ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା କର ଏବଂ ଆମକୁ କୌଣସି ଅବ୍ୟାହତ ଦିଅ ନାହିଁ ।”

مِنْ دُونِهِ قُلَيْدٌ وَنِي جَبِيْعًا تَمْ لَا تَنْظُرُونَ ①

୫୭. “ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଅଛୁ ଯେ କି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଏବଂ (ପୃଥିବୀରେ) ଏପରି କୌଣସି ଚିତରଣକାରୀ (ସ୍ରାଣ) ନାହିଁ ଯେ କି ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆୟତାଧୀନ ରୁହେ; ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଓ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସରଳ ପଥରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି ।”

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ②

୫୮. “ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ (ଏଥିରେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ସେରିତ ହୋଇଅଛୁ, ତାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଅଛୁ; ଏବଂ ଯେଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ ତେବେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସକଳ ବିଷୟର ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।”

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ③

୫୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ହୃଦକୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା (ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ④

୬୦. ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ (ଅହଙ୍କାରୀ) ଆଦି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି (କାଣିଶ୍ଵଣି) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ରଘୁଲମାନଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ସେତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ) କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ ଆଦେଶର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ।

وَلَيْكَ عَادٌ فَجَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ⑤

୬୧. ଏବଂ ଏହି ପୃଥ୍ବୀରେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ
ଅନୁଧାବନ କରିଛି ଓ କୟାମତ ଦିନ (ମଧ୍ୟ) ଅନୁଧାବନ
କରିବ); ଶୁଣ ! ଆଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଅନୁଗ୍ରହ) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ
ଶାସ୍ତି ବିଧାନକାରୀ ଦେବତୁତଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ
ଆଦ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର ।

ରୁ: ୬

୬୨. ଏବଂ ସମୁଦଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କର
ଭାଇ ସ୍ୱାଲେଖକୁ ସେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ
ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର;
ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ;
ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତନ୍ତରୁ ଉତ୍ତୁଥେଇ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ
ସେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ
ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତଥା
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ମନୋନିବେଶ କର; ବାସ୍ତବରେ
ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଖୁଦ୍) ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି; (ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା)
ଗ୍ରହଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୬୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସ୍ୱାଲେଖ ! ଏହା ପୂର୍ବରୁ
ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଭବିଷ୍ୟତର) ଆଶା ଥିଲା; (ଏହା
ସତ୍ତ୍ୱେ) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ତାହାଙ୍କର
ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଅଛ ? ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ
ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଡାକୁଅଛ, ଆମେମାନେ
ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଅଛୁ ।”

୬୪. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କୁହ, ଯଦି ଆମେ
ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସ୍ୱାପ୍ନ) ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ପାଇଥାଉ ଏବଂ
ସେ ଆମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସମାପରୁ (ସ୍ମୃତର) କରୁଣା ପ୍ରଦାନ
କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଯଦି ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ
ଅମାନ୍ୟ କରୁ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଆମଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ସୁତରାଂ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ
ଆମର କ୍ଷତି କରିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ ۖ
إِنْ عَادُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُودٌ ۝

وَالِى تَوَدَّ أَخَاهُمْ صَاحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنْ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۖ أَتَنْهَانَا
أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ارْكَبُوا إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَأَسْأَلُ مِنْهُ رَحْمَةً ۖ فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
عَصَيْتُهُ ۚ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝

୬୫. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏଇ ମାଲ ଓଟା^୧ ଅଲୁଖିତ ରାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ (ଅବଧରେ) ବୁଲିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଯେପରିକି ସେ ଅଲୁଖିତ ଭୃତ୍ୟରେ ଚଳାୟିତା କରିବ; ଏବଂ ତାହାକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶାସ୍ତି ସହଯା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ ।”

୬୬. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଟି କାଟିଦେଲେ; ତେଣୁ (ସ୍ୱାଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନେ ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଆନନ୍ଦଲାଭ କର; ଏହା ଏପରି ଏକ ଅଜ୍ଞାନର ଯାହା (କେବେହେଲେ) ଭଙ୍ଗ ହେବ ନାହିଁ ।”

୬୭. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର (ଶାସ୍ତିର) ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍ୱାଲୋକ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସେହିମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ (ସ୍ତବ୍ଧ) କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୋଷ ବିପଦରୁ ଓ ବିଶେଷତଃ ସେହି ଦିବସରେ ଲାଞ୍ଜନାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

୬୮. ଏବଂ ସେହିମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତି ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ନିଜ ଘରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଲେ ।

୬୯. (ସେମାନେ ଏପରି ବିନାଶ ହେଲେ) ସତେ ସେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ କେବେ ହେଁ ବାସ କରୁ ନ ଥିଲେ; ମନେରଖ ! ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଅନୁଗ୍ରହ) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ (ଶାସ୍ତିବିଧାନକାରୀ ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ) ସମୁଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) କର ।

ସ୍ତ: ୨

୭୦. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଦୂତମାନେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁଦ୍ଧାସ୍ତର ସହିତ ଆସି କହିଥିଲେ, “(ତୁମ ପ୍ରତି) ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ,” ସେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, “(ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା) ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ,” ତା’ ପରେ (ସେ) ଅବିଳମେ (ନିଆଁରେ) ସେକା ଯାଇଥିବା ଏକ ବାଛୁରୀ ଆଣିଲେ ।

وَيَقُومُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْتَوْهَوْا بِسَوَاءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۝

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَشْعُرُونَ فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَذَابٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طِيعًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ رِجْعَةَ مَتْنٍ وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَرِيبُ الْعَزِيزُ ۝

وَآخِذِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَيِّمِينَ ۝

كَأَن لَّمْ يَفْقَهُوا فَيَهَادُوا إِلَّا إِن تَوَدَّ الْكَافِرُ أَن رَّبُّهُمْ

أَلَّا يَبْعُدَ إِلَهُكُمُ ۝

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرِءِ قَالُوا سَلَامًا قَالُ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِئِدٍ ۝

୧. ସେହେତୁ ହଜରତ ସ୍ୱାଲୋକ ସେହି ମାଲ ଓଟା ଉପରେ ଚଢ଼ି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ଅଲୁଖିତ ରାହାକୁ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଓ ଚଳାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ସେହି ମାଲ ଓଟାକୁ ହଟାଏ, କରବ ତେବେ ତାହା ଧର୍ମପ୍ରଚାର ପାଇଁ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ। ସହିତ ସମାନ ଦେବ । ଅବ-ଏବ ତାହାକୁ ହଟାଏ କଲେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

୭୧. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟ) ନିକଟକୁ ଯାଇ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କର, କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସାଧାରଣ ମନେକଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ତାହାଙ୍କ ମନରେ) ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା; ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୟ କରନାହିଁ, ଆମମାନଙ୍କୁ ଲୁଟକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସେତେବେଳେ କରାଯାଇଅଛି ।”

୭୨. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀ (ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ; ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ସାନ୍ତ୍ବନା ଦେବାପାଇଁ) ଇସହାକ ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପରେ ଯାକୁବଙ୍କ ଜନ୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଲୁ ।

୭୩. ସେ କହିଲେ, “ହାୟ ମୋର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଯେତେବେଳେ କି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଝା ଓ ମୋର ସ୍ବାମୀ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଝ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ମୁଁ ସନ୍ତାନ ସ୍ରବଣ କରିବି ?” ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

୭୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଅଲୁକ୍ଷିକ ଆଦେଶକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମନେ କରୁଅଛ ? ହେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ବାସ କରୁଥିବା ଚାଲିକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲୁକ୍ଷିକର କରୁଣା ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ) ଅଛି; (ସୁତରାଂ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହେବା ବାସ୍ତବ୍ୟ ଲୁହେ କାରଣ) ସେ (ଅଲୁକ୍ଷି) ନିଷସନ୍ଦେହରେ ବହୁ ସନ୍ତାନ ସିତ (ଓ) ଗୌରବମୟ ଅଟନ୍ତି ।”

୭୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କଠାରୁ ଭୟ ଦୂର ହେଲା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ସ୍ବାପ୍ନ ହେଲା, (ସେତେବେଳେ) ସେ ଲୁତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସପକ୍ଷରେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଦାଲୁବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୭୬. ବାସ୍ତବିକ ଇବ୍ରାହିମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହନଶୀଳ, କୋମଳ ହୃଦୟ (ଓ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ) ମନୋଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

୭୭. (ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ), “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! ତୁମେ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ; କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ଅନ୍ତିମ) ଆଦେଶ ଆସି

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ لَكُمُ الزَّكْوٰى وَمِنْهُمْ خِيفَةٌ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ۝

وَأَمْرَاتِهِ قَائِمَةٌ فَضَيَّكَتْ فَنَشَرْنَهَا بِإِسْحٰقَ ۖ وَ مِنْ وَرَآءِ إِسْحٰقَ يَعْقُوبُ ۝

قَالَتْ يُؤْتِيَنِي ٱلْإِذْ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا ۚ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۝

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ رَحِمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ إِنَّهُ حَنِيدٌ مُّجِيدٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرٰهِيْمَ ٱلْزَوْجُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبَنَاتُ ۖ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝

إِنَّ إِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ ۖ وَأَوَّٰهُ مُنِيبٌ ۝
يَٰ إِبْرٰهِيْمُ ٱعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَآءَ أَمْرٌ

୧. ସରବତ୍ର ଇବ୍ରାହିମ ପ୍ରଥମ ସେହି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଯଥୁକ ଭାବିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହାତ ଖାଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରର ସମାଚାର ଆଣିଛନ୍ତି ଅଥବା ତାଙ୍କ ଅତିଥି ସକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ରହିଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ଏହି ଚିନ୍ତା ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଯାଉଥିବାରୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଗୌରବ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଯାଇଅଛି; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

୭୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଦୃଢ଼ମାନେ ଲୁଚି ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ସଙ୍କୁଚିତ ହେଲା, ଏବଂ (ସେ) କହିଲେ, “ଆଜିର ଦିନଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମମ ।”

୭୯. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ର ଲୋକମାନେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ) ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଅନ୍ତର କରି ଦେଲେ; ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନେ (ଜଗନ୍ନାଥ) ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏମାନେ ମୋର କନ୍ୟା ଅଟନ୍ତି (ସେହିମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବାରରେ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି) ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲୁକ୍ଷକୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ଆମର ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମକୁ) ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ; ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ?”

رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئِهِمْ وَمَضَىٰ بِهِمْ

دُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ

أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنِي فِي ذُنُوبِكُمْ ۚ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝

مَنْكُمْ رَجُلٌ زَانِجٌ ۝

୧. ହଜରତ ଲୁତ୍ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପୁତ୍ର । ସେ ପ୍ରଥମ ଭରଣରେ ଓ ପରେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଶେଷକୁ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବିଦ୍ରୁ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ କରିଥିଲେ । (୧୫:୭୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ସେ ଅତିଶୟ ଅତିଥି ସମ୍ମାନକ ହୋଇଥିବାରୁ ଯେତେବେଳେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ଭାରିଲେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଘରକୁ ନେଇ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଅସନ୍ନ ହେବେ, ପକ୍ଷରେ ଏହି ଭାବନା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକର ବଶବର୍ତ୍ତା କରାଇଥିଲା ।

୨. ହଜରତ ଲୁତଙ୍କର ଦୁଇ କନ୍ୟା ସେହି ସମୟରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ (Genesis 19:15 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏହିପରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି-ହଜରତ ଲୁତ୍ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଚାଳକମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ ଭାରଦା ଚରିତାର୍ଥ କରିବା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ କିଛି କହନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ କେଣ ଅବତାରକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉପରେ କୁପାରାଧାର ସହ ସମାନ । ଏଠାରେ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧର କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସେ କାହିଁକି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲରୁ ପ୍ରମାଣିତ । ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାମ ଭାରଦା ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଅଟିଥିଲା ନଥିଲା । ବାଇବେଲର ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦୁଇ କନ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସମୟରେ ବିବାହ କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛା କରାଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଲୁତଙ୍କୁ ବୋଲି ବ୍ୟବହାର । ସେ କେବଳ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୁଇକନ୍ୟା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷର ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତା କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ନ ହେବ । ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

୮୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିପାରିଛ ଯେ ତୁମ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ, ତାହା ତୁମେ ଅବଶ୍ୟକ ଜାଣିଅଛ ।”

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝

୮୧. ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଶକ୍ତି ଆତ୍ମା କି !” ତା’ହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଆଶା କରୁ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ନ ଥିବା ହେତୁ ଆମେ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳର ଶରଣାପନ୍ନ ହେବୁ ।”

قَالَ لَوْ أَنَّ فِيكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِنِّي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝

୮୨. (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନେ) କହିଲେ, “ହେ ହୁଦ ! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ କଦାପି ତୁମ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ସମୟ ଆସିଯାଇଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ରାତ୍ରିର କୌଣସି ସହରରେ ତୁମ ପରିବାରବର୍ଗ ସହିତ (ଏଠାରୁ) ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଯାଅ, ଏବଂ ତୁମ ପତ୍ନୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ପଛକୁ ନ ଦେଖନ୍ତୁ (ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ); ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଯାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଆସିବାର ଅଛି ତା’ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ପତ୍ନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆସିବ; ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ (ଆଗାମୀ) ସ୍ଥଗିତ ଅଟେ; କ’ଣ (ସେହି) ସ୍ଥଗିତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ ?”

قَالُوا يَلُوْطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوْا إِلَيْكَ فَأَنْهَىٰ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْتِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ ۚ وَإِذَا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مَصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِن مَّوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ الْاَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝

୮୩. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର (ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସମକ୍ଷରେ) ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସହରକୁ) ଓଲଟ ପାଲଟ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁହାକୁ ତୁହା ମୁଗିକାର ଶିଳା ବୁଣ୍ଟି କରାଇଲୁ ।

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَآوِيهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ۖ فَهِيَ مَنصُودَةٌ ۝

୮୪. ଏହା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଅନ୍ୟାୟରାମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ ବହୁ ଦୂରରେ ନାହିଁ ।

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِيْنَ وَلَقَدْ يَجْعَلُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ତ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ବୋହୂ ଝିଅ । ଅମେମାନେ କେବଳ ଅପରିଚିତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି କରୁଅଛୁ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ହଜରତ ହୁଦ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଜାମିନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପେଶ କରିବାକୁ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ, କାରଣ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଜାମିନ ରଖିବା ଚଳାଚଳ ପରମ୍ପରାର ପରିପତ୍ତୀ ଥିଲା । ବହୁତ ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇ ।

୨. ସେମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଖି ହଜରତ ହୁଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହାଯୋଗୁଁ ପଠାଉଥିଲେ ଯେ ନୂତନ ଦେଶାନ୍ତରାଳୀଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବୁ କଟାଇ ଦେବେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ହଜରତ ହୁଦଙ୍କ ଶରଣ ଯାଆନ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟର ଅଧ୍ୟୋଦାନମାନେ ।

ଭୁ: ୮

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ମଦୟନ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସୋଦରକୁ (ନବି ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ମାପ ଓ ଓଜନରେ ଉଣା କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଉରାମ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଧୂଂସକାରୀ ଦିବସର ଶାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୮୬. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତଭାବରେ ମାପ ଓ ଓଜନ କର; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ ଉଣା କରି ଦିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କାକାରୀ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ନାହିଁ;”

୮୭. “ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ଯାହାକିଛି ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ କେବଳ ଜଣେ ଉପଦେଷ୍ଟା ଅଛୁ ।”

୮୮. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ସୋଦର ! କ’ଣ ତୁମର ନମାଜ ତୁମଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ତାହା ଆମେମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ, କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କର ଧନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଯାହା କରିବା କଥା (ତାହାକୁ) ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ? ବାସ୍ତବରେ, ତୁମେ ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର (ଓ) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ (ଲୋକ) ଅଟ ।”

୮୯. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କୁହ ତ ଯଦି (ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ) ଆମେ (ନିଜ ଦାବିର ଭିତ୍ତି) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ନିଦର୍ଶନ ଉପରେ (ଛାପନ କରୁ) ଅଛୁ, ଏବଂ ସେ ଆମଙ୍କୁ ନିଜ ସମାପଦର ଉରାମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ କାଲି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବ ?); ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରୁଅଛୁ (ତହିଁକୁ ତୁମେମାନେ ନିଷିଦ୍ଧ ହୁଅ ଓ ଆମେ ନିଜେ)

وَالِى مَذِينِ أَخَاهُمْ شَعْبًا ۖ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ وَلَا تَنْقُصُوا إِلَيْكَ
وَالْيَزَانَ إِنِّي أَرْكُمُ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝

وَيَقَوْمِ أَتُفَوُّ إِلَيْكَ وَالْيَزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيَتْ لِلَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ۝

قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ارْعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَافِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ ۚ إِن أُرِيدُ إِلَّا

ହୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ^୧ ସେହି ବିଷୟ କରିବୁ: (ଯେତେବେଳେ ହୁମମାନଙ୍କର ସଂସାର କରିବା ସମ୍ଭବ, ତାହା) ବ୍ୟତିରେକେ ଆମେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ: ଏବଂ ଆମେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (କରୁଣା ଓ କୃପା) ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଅଛୁ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଅବନତ ହୋଇଥାଉ ।”

୯୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମପ୍ରତି ଶତ୍ରୁ ହୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି ବିଷୟରେ) ପ୍ରରୋଚିତ ନ କରୁ ଯେ ହୁମମାନେ ସେହିପରି ବିପଦରେ ପଡ଼ି ଯେପରି ତୁମ୍ଭଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବା ହୁଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବା ସ୍ବାଲେହଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବେଶି କିଛି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ ।”

୯୧. “ଏବଂ ହୁମମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କର; ତା’ ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋନିବେଶ କର; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ସଦା କରୁଣାମୟ (ଓ) ଅଶେଷ ସେମାମୟ ।”

୯୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସୋଏବ ! ତୁମେ ଯାହା କିଛି କହୁଅଛ ତାହାର ଅନେକାଂଶ ଆମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ: ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୃତ୍ତକ ବ୍ୟକ୍ତି ମନେକରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ଗୋଷ୍ଠୀ ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ଉପରେ ଶିକାରୁଷି କରି ମାରିଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମେ କୌଣସି ସମ୍ମାନନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି (ମଧ୍ୟ) ନୁହଁ ।”

୯୩. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ଆମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହୁକ୍ମରେ ହୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ ? ଏବଂ ହୁମମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ହୁମମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପ-ଦେଶକୁ ନିଷେପ କରିଅଛ; ବାସ୍ତବରେ ହୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

الْصَّالِحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ①

وَيَقَوْمَ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ①

وَاسْتَغْفِرْ ذَرْبَكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ①

قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِتْنًا ضَعِيفًا ② وَلَا رَهْطَكَ لَرَجْنِكَ ③ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ④

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَارْحَمْنِي ⑤ وَرَأَيْكُمْ ظَهْرِي ⑥ إِنِّي لَنَرِي بِمَا تَسْلُونَ حُيْطٌ ⑦

୧. ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ସୁଏବ ସେମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତାରଣା କରି ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ।

୯୪. “ଏବଂ ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଭଲ ଚାହା କର, ଆମ ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଭଲ ଚାହା ଆମେ କରୁଅଛୁ; ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରପାରିବ ଯେ କାହା ଉପରେ ଅପମାନଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ସେବିତ ହେବ ଓ କିଏ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ; ଏବଂ ତୁମମାନେ (ପରଶାମକୁ) ଅପେକ୍ଷା କର; ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ (ଭଲ ପରଶାମକୁ) ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୯୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଶାସ୍ତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ଆଦେଶ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସୋଏବଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କରୁଣା ବଳରେ (ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ (ନିଜ) ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମାଟି କାମୁଡ଼ି ପତି ରହି (ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇ)ଥିଲେ ।

୯୬. ସର୍ବେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ (କଦାପି) ବାସ କରି ନ ଥିଲେ; ଶୁଣ ! ମଦୟନ ସକାଶ (ଅଲ୍ଲାଃ) ଏପରି ଅଭିଶାପ ନିୟତ କରିଥିଲେ ଯେପରି (ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ) ସମୁଦଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିୟତ ଥିଲା ।

ରୁ: ୯

୯୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସେରଣ କରିଥିଲୁ;

୯୮. ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟକୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ମୁସାଙ୍କୁ) ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଫିରାଓନର ଆଦେଶ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଫିରାଓନର ଆଦେଶ କେବେ ହେଁ ଯଥାର୍ଥ ନ ଥିଲା ।

୯୯. ସେ କୟାମତ ଦିନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଗୁଲିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଅବତରଣ କରାଇବ, ଏବଂ ସେହି ଘାଟ ଓ ଚଢ଼ିରେ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଲୋକ (ଉଭୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ।

୧୦୦. ଏବଂ ଇହକାଳରେ ଅଭିଶାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି ଓ କୟାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ (ଅନୁସରଣ କରିବ); ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଏହି ପୁରସ୍କାର^୧ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَارِيٌّ وَأَزْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٤﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ آيَاتٍ وَلَمَّا أَخَذَتْ آلِ الْفِرْعَوْنَ طَلُوسًا أَصْبَحُوا نَاقِبًا فِي دِيَارِهِمْ خَشِيئِينَ ﴿٩٥﴾

كَأَن لَّمْ يَخْشَوْا فِيهَا إِلَّا بُعْدَ الْمَدِينِ كَذَّبْتِ الشُّرُودُ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوهُ أَوْفَرَ عُيُونٍ وَمَا أَوْفَرَ عُيُونٍ يَرْشُدِينَ ﴿٩٨﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ يَنْفَسُونَ النَّارَ يَوْمَ الرُّؤُودِ ﴿٩٩﴾

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعَنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُنْفَسُ النَّارُ الرُّؤُودُ ﴿١٠٠﴾

୧. ଏଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିମୂଳକ ଭାଷାରେ ଦର୍ଶିଥିବା ପୁରସ୍କାର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉତ୍ତରୀୟ ପାମ୍ର ମିଳିବ ବୋଲି ସେମାନେ ଯି କହୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରପାରିବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବାସ କରି ବୁଝାଯାଇଛି ।

୧୦୧. ଏହି (ବିଧି) ବସତିଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅଂଶ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଷନା କରୁଅଛୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ବସତି ବର୍ଷମାନ ମଧ୍ୟ) ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଗୁଡ଼ିକର ଧୂଂସାବଶେଷ ଅଛି) ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବିଧି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି) ।

୧୦୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ସେମାନେ (ନିଜେ ହିଁ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଶାସ୍ତ୍ର) ଆଦେଶ ଆସିଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନେ, ଯାହାକୁ ସେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରି ନ ଥିଲେ, ଏବଂ (ବସ୍ତୁତଃ) ସେ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧି କରିବା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କର (ଅନ୍ୟ କୌଣସି) ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇ ନ ଥିଲେ ।

୧୦୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରବଳ ଅତ୍ୟାଚାର ବସତିମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହିପରି ଭାବେ ହିଁ ଆୟତ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; ବାସ୍ତବରେ ତାହାଙ୍କର ଆୟତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ (ଓ) କଠୋର ।

୧୦୪. ଯେ ପରକାଳର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଭୟ କରେ ତାହା ପାଇଁ ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଏକ (ଶିକ୍ଷଣୀୟ) ନିଦର୍ଶନ ଅଛି; ଏହା ଏପରି ଏକ ଦିନ ଅଟେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯିବ, ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଦିନ ହେବ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ ।

୧୦୫. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ କରିଅଛୁ ।

୧୦୬. ଯେଉଁଦିନ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ଅନୁମତି ବିନା କଥା କହି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେତେକ) ହତଭାଗ୍ୟ ହେବେ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ କେତେକ) ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ହେବେ ।

୧୦୭. ସୂତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ହତଭାଗ୍ୟ (ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ) ହେବେ, ସେମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର (ପ୍ରାଣ ଯୋଗୁଁ କେବେ କେବେ) ନୀର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚାସ ବହିର୍ଗତ ହେଉଥିବ ଏବଂ (କେବେ କେବେ) ଦୁଃଖସୂର୍ତ୍ତ ଅବସ୍ଥା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚାସ (ବହିର୍ଗତ ହେଉଥିବ) ।

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَالِمٌ وَحٰصِيۡدٌ ۝

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنٰت عَنْهُمْ اِلٰهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرٌۢ بِكَ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰبٍ ۝

وَكَذٰلِكَ اَخَذَ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنْ اَخَذَهَا اِلَيْمٌ شَدِيۡدٌ ۝

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌۢ مَّجْجُوۡعٌ لِّاَهْلِ النَّاسِ وَذٰلِكَ يَوْمٌۢ مَّشْهُوۡدٌ ۝

وَمَا تُوۡخِرُوۡهُ اِلَّا لِجَلِّ مَعۡدُوۡدٍ ۝

يَوْمَ يٰٓاَيُّهَا لَا تَكَلُمُۢ نَفْسٌ اِلَّا بِاٰذِنَةٍۢ فَيُنۡهٰهُمْ سَخٰى وَسَعِيۡدٌ ۝

فَاَمَّا الَّذِيۡنَ شَقُوۡا فِى النَّارِ لِهَمٍّ فِیۡهَا زَفِيۡرٌ وَشٰہِيۡقٌ ۝

୧୦୮. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ରହିଥିବ,* ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୦୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭାରୀବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ, ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିବେ, ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ରହିଥିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ; (ଏହା ଏପରି ଏକ) ଦାନ, ଯାହାକୁ (କେବେ ହେଁ) କାଟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧୦. ସୁତରାଂ ଏ (କୋଳା)ମାନେ ଯେଉଁ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା (ନିଷ୍ଠାକ୍ତ ହୋଇଥିବା) ବିଷୟରେ ତୁମେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ ନାହିଁ; ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯେଉଁ ପରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେହିପରି ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ଏଥିରେ (ଆଦୌ) କିଛି କମ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଭୂ: ୧୦

୧୧୧. ଏବଂ ଆମେ ମେତରବେଦ ଦୂର କରିବା କଲେ ମୁସାଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ଚୌରାଟ) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ପୁଣି (କିଛିକାଳ ପରେ) ଏ ସଂଗ୍ରାହରେ (ମଧ୍ୟ) ମେତରବେଦ ହେଲା; ଏବଂ ଉକ୍ତ (କେଶାମୁକ୍ତକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ବିଷୟ ଯାହା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଯଦି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେଠାରୁ) ନିଷ୍ଠା କରି ଦିଆ ଯାଇଥା'ନ୍ତା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଏ (କୋରାନ) ସଂଗ୍ରାହରେ (ମଧ୍ୟ) ଏକ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

୧୧୨. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ (ଫଳ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ قَدِيرٌ ۝

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَيَفِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ۝

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يعبُدُونَ إِلَّا لِمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ ۚ نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ذُكُلًا ۚ وَكَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لِنَبِيِّكَ مِنْهُ مُرْسِبٌ ۝

وَأَنَّ كُلًّا لَنَا لِيُؤْيِيَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالُهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

* ଏହା ଏକ ଭୂତି, ଅନ୍ୟଥା ପୃଷ୍ଠି କୋରାନରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ସମସ୍ତ ନରକବାସୀ ନରକରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟନରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷି ରହିଥିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାର୍ତ୍ତ କଦାପି ନିଷେଷଣ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ସୁତରାଂ ହେ ରସୁଲ ! ତୁମେ ଓ ତୁମ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ (ଆମ ସତ୍ତା) ମନୋନିବେଶ କରିଛନ୍ତି, ସେପରି ତୁମଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି (ସେହିପରି ଭାବେ) ସର୍ବ ମାର୍ଗରେ ସ୍ଥିର ରହନ୍ତୁ; ଏବଂ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କଦାପି ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କର ନାହିଁ; ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

୧୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷୀୟ) କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଭଲ ଯାଅ ନାହିଁ; ନୋହିଲେ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଶ୍ୱର୍ଗ କରିବ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ବନ୍ଧୁ (ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ) ନ ଥିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۝

୧୧୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦିବସର ଦୁଇ ସାତରେ ତଥା ରାତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସୁସ୍ୱରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର; ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିଦିଏ; ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶିକ୍ଷା) ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉପଦେଶ ।

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ آيَاتِ
الْحُسْنَىٰ يُذْهِبُ الْشَّيْءَ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرُ
لِلَّذِينَ كُنُوا

୧୧୬. ଏବଂ ତୁମେ (ସାହସ ଓ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُغْنِعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝

୧୧୭. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ପୁରସ୍କାର) ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହିଁକି ଏପରି ବିଚ୍ଛେଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଦେଶରେ ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ପୁଷ୍ଟି କରିବାରେ ସ୍ଥିରୋପ କରିଥା'ନ୍ତେ ? ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ (ସେମାନେ ନିଜେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ (ଅବଶ୍ୟ) ମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷୀୟ) କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ନିମଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର ପରିମାଣରେ ଦିଆ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ହୋଇଗଲେ ।

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝

୧୧୮. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କଦାପି ଏପରି ନୁହନ୍ତି ଯେ (ଦେଶର) ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ସଂସାର (କାର୍ଯ୍ୟ) କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ ।

وَمَا كَانَ رَبُّكَ يُهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَ أَهْلَهَا مُصْلِحُونَ ۝

୧୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜର ଇଚ୍ଛା ବଳବତ୍ତର କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କରିଦିଅନ୍ତେ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେ ଏପରି ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ମାର୍ଗାଂସ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ) ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିବେ ।

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝

୧୨୦. (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କରୁଣା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଣା ଲାଭର ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବାକୁ) ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏହି କଥନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯେ ଆମେ (ଏହି ସବୁ) ଜିନ୍ଦୁ ଓ ମାନବଙ୍କୁ ନେଇ (ଯେଉଁମାନେ ବିଭେଦର କାରଣ ହୋଇଛନ୍ତି) ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ।

إِلَّا مَنْ زَكَّاهُمْ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقْنَاهُمْ وَتَنَزَّاهُ رَبُّكَ لَا يَمْلِكُ جَهَنَّمَ مِنْ يَخْنَهُ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝

୧୨୧. ଏବଂ ତୁମର ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ ରତ୍ନଲମ୍ବନୀର ସମସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ଘଟଣାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୂରାନ୍ତର) ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଏହା ଉପଦେଶାତ୍ମକ ଅଟେ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଇଥାଏ ।

وَمَا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُمْ بِهِ أَقْدَارَكُمْ فِي هَٰذِهِ الْحَقِّ وَمَوْزَنَهُ وَ ذُرِّيَّ السُّمُومِينَ ۝

୧୨୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ (ନିଜର ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।”

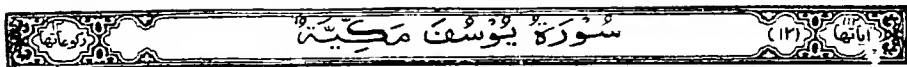
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمَلُونَ ۝

୧୨୩. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।”

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝

୧୨୪. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅନୁଶାସନ ବିଷୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଜଣା, ଏବଂ (ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କର୍ମ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଦୌ ଅପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି ।

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْأَنْبِيَاءِ رُجُوعُ الْأَمْرُ كُلِّهِ ۝ فَاعْبُدْهُ وَاتَّقِ اللَّهَ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

ଯୁସୁଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିରାଟକୁ ସମେତ ୧୧୨ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ଓ ୧୨ ଟି ସ୍ୱରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲ୍ଲିଫ-ଲାମ-ରା; ଏରୂପିକ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତ ।

الرَّحْمَةُ تِلْكَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

୩. ଆମେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୟଂ ଭାଷାରେ ବାରମ୍ବାର ଆବୃତ୍ତି ହେଉଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥ ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

୪. ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ) ସର୍ବୋତ୍ତମ ରୀତିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, କାରଣ ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ (ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ କରି) ଓହ୍ଲାଇ ମଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ (ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଯେଉଁମାନେ ଅଜ୍ଞ ଥିଲେ ତୁମେ ଏଥିପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲ ।

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

୫. ତୁମେ ସେହି ସମୟକୁ ପୁରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଯୁସୁଫ ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ ଏଗାର ଗୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଦେଖିଅଛୁ; ଏବଂ ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ସିକଦା କରୁଥିବା ଦେଖିଅଛୁ ।”

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

୬. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ! ନିଜର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟ ତୁମ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍ ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି (ଶତ୍ରୁତାମୂଳକ) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ସକଳମାନ ମରୁଣ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।”

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରତ ଯୁସୁଫଙ୍କର ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ମୁନରେ ସେହି ରହସ୍ୟ ଅଛି ଯହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମେ କ୍ୟାବ୍ରିଜ୍ ଜାବରଗୀରେ ଖେତେକ କ୍ୟାବ୍ରିଜ୍ ଜାବରରେ ଘଟିଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ।

୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଯେପରି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଅଛୁ ସେହିପରି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମକୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ତଥା ସ୍ୱାକ୍ଷରଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ସେହିପରି) ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରମୁଖ କରିବେ ଯେପରି ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ହୃଦୟ ପୂର୍ବ ପ୍ରମୁଖ ଭାବୁଥିଲା ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ ପ୍ରତି ପ୍ରମୁଖ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶକ୍ତ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।”

ଭୂ: ୨

୮. ସୁସୁପ୍ତ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବୃନ୍ଦାରେ (ସତ୍ୟ) ଅନୁପସ୍ଥିତମାନଙ୍କ ସକାଶେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୯. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଭାଇମାନେ ପରସ୍ପରକୁ) କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ସୁସୁପ୍ତ ଓ ତାହାର ଭାଇ ଆମମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି; ଅଥଚ ଆମେମାନେ ଏକ ସଙ୍ଗଠିତ ଦଳ; (ଏ ସଂଗ୍ରାହରେ) ଆମମାନଙ୍କ ପିତା ସୁସ୍ତକ୍ଷ୍ମ ଭ୍ରମରେ (ପଡ଼ି) ଅଛନ୍ତି ।”

୧୦. “(ଏଥିପାଇଁ ଏକେତ) ସୁସୁପ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ବା ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି (ଦୂର) ଦେଶକୁ ଚଳିଥିବା ଯେଉଁ ଏହା କରିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ (ଏ ସଂଗ୍ରାହରେ ଉଦ୍ଧାର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ) ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ (ଅନୁତାପ କରି ପୁନରାୟ) ଏକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଦଳ ହୋଇପାରିବ ।”

୧୧. (ଏଥି ଉପାୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲେ, “ତୁମେ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି କରିବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ (କୌଣସି) ବାମାନ ନିମ୍ନଦେଶକୁ ପଞ୍ଜି ଦିଅ; କୌଣସି ଯାତ୍ରାଦଳର କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ (ଦେଖି) ଉଠାଇ ନେବେ (ଫଳରେ ହତ୍ୟା ନ କରି ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହେବ) ।”

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّرُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا آتَاهُمَا عَلَىٰ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَقَ
﴿٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلَّذِينَ
إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا
نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ امْكُرُوا أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ
أَبْنِكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٢﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي
غَيْبَتِ الْخُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٣﴾

୯. ଉଚ୍ଚରତ ଯାକ୍ତବକ ପତ୍ନୀ ରାଜତଲଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ବନଯାମିନ ଓ ହଜରତ ସୁସୁପ୍ତ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦଶଜଣ ସେମାନଙ୍କର ସାବତ ଭାଇ ଥିଲେ ।

୧୨. (ସ୍ୱପରା) ସେମାନେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା! ଆମମାନଙ୍କ ସମକରେ ଆପଣଙ୍କର କ’ଣ (ଆଶଙ୍କା) ଅଛି ଯେ ଆପଣ ସ୍ୱପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଆଦେଶ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଯଦିତ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ (ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ) ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ଅଛୁ ?”

୧୩. “କାଲି ତାହାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ (କ୍ରମଣ କରିବାପାଇଁ ବାହାରକୁ) ପଠାନ୍ତୁ; ସେ (ସେଠାରେ) ବାହାର ଖାଇ (ପିଇ) ବୁଲିବ ଓ ଖେଳିବ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାର ସ୍ମରଣା କରିବୁ ।”

୧୪. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାକୁବ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନିଯିବା ବାସ୍ତବରେ ଆମକୁ ଚିନ୍ତିତ କରୁଅଛ, ଏବଂ ଆମେ (ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ କଠିନ ତୁମେମାନେ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇଥିବାବେଳେ ତାହାକୁ ହେଟାବାଦ ଖାଇଯିବ ।”

୧୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦଳ ଥିବାବେଳେ ଯଦି ତାହାକୁ ହେଟାବାଦ ଖାଇଯାଏ, ତେବେ (ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବୁ ।”

୧୬. ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ସଙ୍ଗରେ) ନେଇଗଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ବାମ୍ଫର ନିମ୍ନଦେଶକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ସର୍ବସମ୍ମତ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱପମାୟାର) ସ୍ତ୍ରୀର କରୁଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ (ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ରହିବ ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବ ଓ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟ) ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

୧୭. ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟକୁ ସେମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ।

୧୮. (ଏବଂ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପିତା! (ବିଶ୍ୱାସକର) ସ୍ୱପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କ ଜିନିଷପତ୍ର ନିକଟରେ ଛାଡି ଆମେମାନେ (ଖେଳିବାକୁ ଏବଂ) ଜଣେ ଜଣକୁ ପିଆଜାକୁ ଦୋତିବାକୁ ଲାଗିଲୁ; ଫଳରେ (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ତାହାକୁ ଏକ ହେଟାବାଦ ଖାଇଗଲା; ଏବଂ ଆମେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ (ବୋଲି ଆମେ ଜାଣୁ) ।”

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ﴿١٠﴾

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَنَحْفُظُونَ ﴿١١﴾

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٢﴾

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْحَبَةِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَجِّيَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٤﴾

وَجَاءَ وَآبَاهُمَا عَشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَتْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٦﴾

୧୯. ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କଲାକ୍ଷଣେ ପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ କାମରେ କୃତ୍ରିମ ରକ୍ତ ଲଗାଇ ଆଣିଥିଲେ; (ଏହାଦେଖି) ସେ କହିଲେ, “(ଏହା କଦାପି ଠିକ୍) ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ଏକ (ମନ୍ଦ) ବିଷୟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଖୋଚିତ କରି ଦେଖାଇଅଛି ଯୋହା ତୁମେ କରିସାରିଛ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତମଗୃହେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ) ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛ ତାହା ସକଳଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ (ବେହୁତ ତାହାଙ୍କର ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯିବ) ।”

୨୦. ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏକ ଯାତ୍ରାଦଳ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ଜଳବାହକକୁ (ବାମ୍ନା ନିକଟକୁ) ପଠାଇଲେ; ଏବଂ ସେ ଉକ୍ତ ବାମ୍ନା ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜ ବାଲ୍ଟି ପକାଇଲା (ଏବଂ ସେହି ବାମ୍ନା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ପିଲା ତାହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡିବାକୁ) ସେ (ଯାତ୍ରାଦଳକୁ) କହିଲା, “ହେ ଲୋକମାନେ !” ଏକ ସୁସମାସ୍ତର (ଶୁଣ), ମୋଟ ଗୋଟିଏ ପିଲା ମିଳିଛି;” ଏବଂ ସେ (ଯାତ୍ରା)ମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ଲୁଚାଇ ଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲଗୃହେ ଜାଣୁଥିଲେ ।

୨୧. ଏବଂ (ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଏ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପରେ) ସେମାନେ ତାହାକୁ (ନିଜର କୃତ୍ୟ କହି ଯାତ୍ରାଦଳକୁ) ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ବିକ୍ରୟ କରି) ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନ ଥିଲେ ।

ସ୍ତବ୍ଧ: ୩

୨୨. ଏବଂ ମିଶରର (ବାସିଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ପହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହାପାଇଁ ସମ୍ମାନଜନକ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; ଆଶା ଅଛି ଯେ ଏ (ବାଳକ) ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ (ସାଧ୍ୟ) ହେବ, ବା ଆମେ ତାହାକୁ (ନିଜର) ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା;” ଏବଂ ଏହିପରିଭାବ ଆମେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶରେ (ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୩) ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଦାନ କଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏପରି ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନ ଏଥିଯୋଗୁଁ (ପ୍ରଦାନ କଲୁ)

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ①

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةٌ قَالَ يَبْشَى هَذَا غُلْمٌ وَاسْرُودُ بُضَاعَةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ②

وَسَرُّوهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ③

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْأَةَ أَكْرَمَى مَثْوَاهُ عِنْدِي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ تَتِمَّنَنِي ذَلِكَ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ

୧. ସେମାନେ ତାକୁ ଦେଖିବି ବିଚାରିବି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କର ଧନ ଲୋଭ ନଥିଲା ।

ଯେପରି କି ଆମେ ତାହାକୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ) ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ପରାକ୍ରମୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୩. ଏବଂ ସେ ପାପୁକୟସ ହେବାରୁ, ଆମେ ତାହାକୁ ମାମା'ସା (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ; ଏବଂ (ସ୍ୱକୃତ) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁ (ମହିଳାଙ୍କ) ଗୃହରେ ସେ (ରହୁଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା, ଓ (ସେହି ଗୃହର) ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଇ କହିଲା, "(ମୋ ନିକଟକୁ) ଆସ," ସେ କହିଲେ, "(ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ; ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଗୃହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସେ ହିଁ ଆମପାଇଁ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି;" ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଅତ୍ୟାତ୍ମବାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେ (ମହିଳା) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ (ସୁସୁଫ) ମଧ୍ୟ (ତାହା) କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ତା' ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଜର ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖି ନ ଥା'ତେ (ତାହାହେଲେ ସେ ଏପରି ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ କରିପାରି ନ ଥା'ତେ); ଏହିପରି ହେଲା, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପାପ ଓ ଅଶୁଭତାକୁ ଦୂର କରି ଦେବୁ; ସେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆମର ମନୋନୀତ (ତଥା ପବିତ୍ର) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲେ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୁହେଁ) ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ଘୃଷ୍ଣିଲେ, ଏବଂ (ଏହି ଘୃଷ୍ଣାଦୌତି ବେଳେ) ସେ (ମହିଳା) ତାହାଙ୍କ ଜାମାକୁ ପଛରୁ ଟିକିଦେଲା, ଏବଂ (ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ) ସେମାନେ ତା' ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ (ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବା) ଦେଖିଲେ; (ତହିଁ) ସେ (ମହିଳା ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ) କହିଲା, "ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଆପଣଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର (କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ତାହାପାଇଁ କାରାବାସ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ।"

الْحَادِيثُ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾

وَرَأَوْنَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَنَازِلَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٦﴾

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَهُ مِنْ دُبُرٍ أَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُبْعَثَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

୨୭. ସ୍ୱସ୍ୱପ୍ନ କହିଲେ, “(ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ) ସେ ଆମ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା,” ଏବଂ ତା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମହିଳାର) ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, “(ଏହି ମହିଳାର ପରିଧେୟ ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିଧେୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ) ଯଦି ତାହାଙ୍କ ଜାମା ଆଗପରୁ ଚିରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଉକ୍ତ ମହିଳା ସତ୍ୟ କହୁଛି ଏବଂ ସେ (ପୁରୁଷ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ ।”

قَالَ هِيَ رَاوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا ۖ إِنْ كَانَ قَبِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَّتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ⑤

୨୮. “ଏବଂ ଯଦି ତା’ର (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୁରୁଷର) ଜାମା ପଛପରୁ ଚିରା ଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସେ (ମହିଳା) ମିଥ୍ୟା କହୁଛି ଓ ସେ (ପୁରୁଷ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟେ ।”

وَإِنْ كَانَ قَبِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑥

୨୯. ସ୍ୱପ୍ନରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମହିଳାର ସ୍ୱାମୀ) ତାହାଙ୍କ ଜାମା ପଛପରୁ ଚିରା ଯାଇଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ (ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ) କହିଲେ, “ଏ (କେନ୍ଦ୍ର) ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ଚତୁରତାକୁ (ଜାତ) ହୋଇଅଛି; ତୁମ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଚତୁରତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ।”

فَلَمَّا رَأَى قَبِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيِّدِكُنَّ ۖ إِنْ كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ ⑦

୩୦. “ହେ ସ୍ୱସ୍ୱପ୍ନ ! ତୁମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ କୁକର୍ମକୁ) କ୍ଷମାକର, ଏବଂ (ହେ ନାରୀ !) ତୁମେ ନିଜ ଅପରାଧ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କର; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାର ତଥା ଦୋଷୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ ۚ إِنَّكَ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ⑧

ଭୂ: ୪

୩୧. ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କେତେକ ମହିଳା (ପରସ୍ପରକୁ) କହିଲେ, “ଅଜିଜଙ୍କ ଯେନା ନିଜର କୃତ୍ୟ ସହିତ ତାହାର ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମୋ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି; ତାହାଙ୍କ ସ୍ତନ ତାହାର ହୃଦୟକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ସନ୍ତୋଷିତ କରିଅଛି; ଆମେମାନେ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ତାହାକୁ କ୍ଷମା ବିପଥଗାମୀନୀ ଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ।”

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑨

୧. ମିଶର ପ୍ରଶାସନରେ ଥିବା ଏକ ଉକ୍ତ ପଦ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରପତି ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମହିଳା) ସେମାନଙ୍କର ଏହି କୁହାମୂଳକ ସମାଦ ଶୁଣିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିମନ୍ତ୍ରଣ) ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ସ୍ଥଳ) ବେଦି ସ୍ଥପିତ କରାଇଲା ଓ ସେମାନେ ଆସିବାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସନ୍ତୋଷକୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଫଳକଟା) ଛୁରା ଦେଲା ଏବଂ (ସୁସୁଫକୁ) ସେମାନଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲା; ସୁରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଉପଲବ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଦେଖିବା ଫଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ହାତକୁ କାମୁଡ଼ି ପକାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “(ଏ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୟରେ (ମହକାୟା କରିବାକୁ) ନିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲେ, ଏ ମନୁଷ୍ୟ କୁହନ୍ତି, ଏ ତ ଜଣେ ସମ୍ମାନାସ୍ପଦ ଦେବଦୂତ ।”

୩୩. ସେ (ମହିଳା ଏହାପରେ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିଲ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଛାଜି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି, ତଥାପି ସେ ତହିଁରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି ଯଦି ସେ ତାହା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କୁ କାରାରୁଦ୍ଧ କରାଯିବ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅପମାନିତ ହେବେ ।”

୩୪. (ଏହା ଶୁଣି ପାର୍ଥନାପୁରୁଷ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମଙ୍କୁ ସେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁଳନାରେ କାରାଗାରକୁ ଯିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତଞ୍ଜନିତ କୁପରିଣାମକୁ) ଆମ ନିକଟରୁ ଅପସାରଣ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇଯିବୁ, ଏବଂ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯିବୁ ।”

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَوَقَّعْنَ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ①

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فاستعصمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أُمِرُهُ لَيُسْجَنَ وَيَكُونَنَّ مِنَ الصَّغِيرِينَ ②

قَالَ رَبِّ الشُّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ③

୧. . ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ଗଣିପ୍ରତିମ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅବଲୋକନ କରି ଉପସ୍ଥିତ ମହିଳାମାନେ ଏପରି ଚକିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଛୁଇଁଗଲେ ଓ ଛୁରାରେ ନିଜ ନିଜ ହାତ କାଟି ପକାଇଲେ । ଏଠାରେ ହାତ କାଟିଦେବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନୁଠିତ ଅନ୍ତରାତ୍ମାକୁ ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ିବା ଯାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅବସ୍ଥାକୁ ସୂଚାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ସହାୟତାକୁମେ ଦୂରସ୍ଥିତ ରହିପାରିବି ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ବୋଧ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ।

୩୫. ଅତଏବ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଜେନିତ କୁପରିଣାମକୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଅପସାରଣ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିମହୀନ୍ ଶ୍ରେତା (ଓ) ସର୍ବେ ।

୩୬. ତତ୍ପରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ) ସେହି ଆଭାସଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କଲା ପରେ ଛିନ୍ନ କଲେ ଯେ (ଦୁର୍ନାମ ଦୂରୀକରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତତଃ) କିଛିକାଳ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ କାରାଭବ କରିବା ଉଚିତ ।

ଭୂ: ୫

୩୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାରାଭାରରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ତାହାଙ୍କୁ) କହିଲା, “ମୁଁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ନିଜକୁ ଅଲ୍ଲାରୁ ରସ ନିର୍ଗତ କରୁଥିବାର ଦେଖିଅଛି;” ଏବଂ ଅପର (ବ୍ୟକ୍ତି) କହିଲା, “ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ନିଜକୁ ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରୁଟି ବନ୍ଦନ କରିଥିବାର ଦେଖିଅଛି ଯହିଁର ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଉଛନ୍ତି, ” (ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ ସୁସୁଫକୁ ପଚାରିଲେ), “ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ; ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୁଣ୍ୟବୀର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ (ଥିବାର) ମନେ କରୁଛୁ ।”

୩୮. ସେ କହିଲେ, “(ଏ ଓଲଟର) ଖାଦ୍ୟ ଭୁମିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର) ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଜଣାଇ ଦେବୁ, ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର) ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବା କ୍ଷମତା ଆମଠାରର ଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ପରକାଳକୁ (ମଧ୍ୟ) ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ ।”

୩୯. “ଏବଂ ଆମେ ଆମର ଚିତ୍ର-ପିତାମହ ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କର ପଛକୁ ଅନୁସରଣ କରିଅଛୁ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଆମର ଅଧିକାର ନାହିଁ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକଚକ୍ରରାବଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା) ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର (ଅନ୍ୟତମ ସ୍ତରର) ଅନୁଗ୍ରହ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُمْ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيَجْزِيََنَّهُ ۖ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٦﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَيْنِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُورِثُ أَثَرًا ۚ قُلْتُ لَأَرَانِي خَبْرًا نَآكُلُ الطَّيْرَ مِنْهُ نَبْتِكُنَا بَنَاتٍ وَنِيلُهُ ۚ إِنَّا تَرَكْنَاكَ مِنَ الْدَّاحِسِينَ ﴿٥٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِي إِلَّا نَبَاتُكُمَا بِنَاتٍ وَلِيهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكُمْ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

୪୦. “ହେ ଆମର କାରାଗାରର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅ ! କ’ଣ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ବିରୋଧଭାବ ପୋଷଣ କରୁଥିବା ପ୍ରଭୁମାନେ ଉତ୍ତମ, ନା ଏକ (ଓ) ମହାପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତମ ?”

୪୧. “ହୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କେବଳ (ଏପରି) କେତେକ (କୋଳୁନିକ) ନାମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ଯାହାଙ୍କୁ ହୁମେମାନେ ଓ ହୁମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ରଚିଅଛନ୍ତି, (ଓ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ହୁମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; (ମୈନରଖ) ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା (କ୍ଷେମତା) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା ନ କରିବାକୁ ସେ ହିଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।”

୪୨. “ହେ ଆମର କାରାଗାରର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅ ! (ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଶୁଣ), ହୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ନିଜ ମୁନିବଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନ କରାଇବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଶୁଣିରେ ଚଢ଼ାଇ ହତ୍ୟା କରାଯିବ; ଏହାପରେ ପକ୍ଷୀମାନେ ତାହାର ମୁଣ୍ଡରୁ ମୋ’ସ ଆଦି) ଖାଇବେ; (ଅତଏବ) ହୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପସ୍ତୁରୁଅଛନ୍ତି ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦିଆଯାଇଛି।”

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ମୁକ୍ତ ହେବା ବୋଲି ସୁସୁଫ ମନେ କରିଥିଲେ ତାକୁ କହିଲେ, “ହୁମେ ନିଜ ମୁନିବଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ ବିଷୟରେ କହିବ;” କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜନ (ମୁକ୍ତି-ପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ) ତାଙ୍କର ମୁନିବଙ୍କ ନିକଟରେ ଏ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥିଲା, ଫଳରେ ସୁସୁଫ କିଛି ବର୍ଷ କାରାଗାରରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ ।

ରୁ ୬

୪୪. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ (କିଛିକାଳ ପରେ ନିଜ ପାରିଷଦମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ମୁଁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଏପରି ସାତଗୋଟି ବୃକ୍ଷପୁଷ୍ପ ଗାଈ ଦେଖିଅଛି ଯାହାଙ୍କୁ ସାତଗୋଟି ଦୁର୍ବଳ ଗାଈ ଖାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସାତଗୋଟି ସରୁକ ଶସ୍ୟଗୁଳ୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଗୋଟି ବୃକ୍ଷ (ଶସ୍ୟଗୁଳ୍ମ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଅଛନ୍ତି); ହେ ମୁଖ୍ୟ ପାରିଷଦମାନେ ! ଯଦି ହୁମେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କଲୁଥାଅନ୍ତି, ତେବେ ମୋତେ ମୋ ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ କୁହ ।”

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَزْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَيَّئُتُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاتُهُ ذَٰلِكَ
الَّذِينَ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فََيَسْتَفِي رَبَّهُ غَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضْلَبُ فَتَأْكُلُ الظَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فَقُيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ۝

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَأَنَسَ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَكَتِفَ فِي السِّجْنِ
يُضَعُ سَبِينَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَأْكُلْنَ
سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ يَأْكُلْنَ
الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

୪୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏପରି ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଜାଣୁନାହିଁ।”

قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِغَالِبِينَ ⑤

୪୬. ଏବଂ ସେ (ତୁରକ୍‌ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ମୁକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବହୁକାଳ ପରେ ସ୍ୱପ୍ନପଦ୍ମ ସହିତ ହୋଇଥିବା କଥୋପକଥନକୁ ସ୍ମରଣ କରି କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଜଣାଇବି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବଗତ ହେବାପାଇଁ) ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କର।”

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ⑥

୪୭. (ଏବଂ ସେ ସ୍ୱପ୍ନପଦ୍ମ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା), “ହେ ସ୍ୱପ୍ନପଦ୍ମ ! ହେ ସତ୍ୟବାଦୀ ! ମୋତେ ଆପଣ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିବା ସେହି ସାତଗୋଟି ଫୁଟୁଥିବା ଗାଈଙ୍କୁ ସାତଗୋଟି ଦୁର୍ବଳ (ଗାଈ) ଖାଇବା କଥା ସାତଗୋଟି ସବୁଜ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେ ଗୋଟି ଶୁଷ୍କ ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛର ଭାବାର୍ଥ ଜଣାଇଦିଅ, ଯେପରି ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବି ଫଳରେ ସ୍ୱପ୍ନର ଭାବାର୍ଥ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ।”

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْنَاكَ فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سَوِيٍّ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ⑦

୪୮. ସେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସାତବର୍ଷ କଠିନ ଶ୍ରମକରି କୃଷି (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବ; ତା’ପରେ (ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ) ଯାହା ତୁମେମାନେ ଅମଳ କରିଥିବ ତାହାର ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ ଖାଇବାପାଇଁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ ଆକାରରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ ।”

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ⑧

୪୯. “ପୁଣି ଏହାପରେ ସାତଗୋଟି ଭାଷଣ (ଅଭାବର) ବର୍ଷ ଆସିବ; ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଫୁଟୁଥିବା ଯାହା ଗଚ୍ଛିତ କରିଥିବ ତାହାର ସ୍ୱଳ୍ପ ପରିମାଣ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ (ଶସ୍ୟ) କୁ ଖାଇଯିବେ ।”

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ⑨

୫୦. “ପୁନର୍ବାର ଏହାପରେ (ଏପରି) ଏକ ବର୍ଷ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ (ଅଳ୍ପାଂ) ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନା ଶୁଣିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସୁଜଳ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉପହାର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।”

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ⑩

୧. ମୁକ ଶବ୍ଦ ‘ସ୍ୱପ୍ନପଦ୍ମ’ ଅର୍ଥ : (କ) ଚିତ୍ରାବଳୀ, (ଖ) ଉପହାର ଦେବା । ବହୁବଚ୍ଚର ମନୁଷ୍ୟ ପରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁର ଫରାଦ ଉତ୍ତର ହେଲା ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଅନୁଦିତ ହେବା ସ୍ୱଭାବିକ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଉପହାର ଦେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱଭାବିକ ଘଟଣା । ତେଣୁ ସ୍ୱପ୍ନପଦ୍ମର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ପ୍ରସାଦ୍ୟ ।

ଭୂ: ୭

୫୧. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ (ଏ ବିଷୟ ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ;” ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ (ସମ୍ରାଟଙ୍କର) ବାର୍ତ୍ତାବହ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫ ତାହାକୁ) କହିଲେ, “ତୁମେ ତୁମର ମୁନିବଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଅ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ନିଜ ନିଜ ହାତ କାମୁଡ଼ିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ବର୍ତ୍ତମାନ) କିପରି ଅଛି ?” ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ବାସ୍ତବରେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُنِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلَى رَبِّكَ فَسَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنْ رَبِّي يَكْفِيهِنَّ عِلْمٌ ۝

୫୨. ସେ (ସମ୍ରାଟ ଏହା ଶୁଣି) ସେ (ମହିଳା) ମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମର ସେ ବ୍ୟାପାର (ପ୍ରକୃତରେ) କ’ଣ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସୁସୁଫଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୟରେ (ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ସେ ନିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲେ, ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଳ ନ ଥିଲୁ;” (ଏହାଶୁଣି) ଅଜିଜଙ୍କ ପତ୍ନୀ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲଭାବରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ହିଁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି, ଏବଂ ସେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ النَّانِ حَضَخَصَّ الْحَقُّ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَاِنَّهُ لَيَنَّ الضَّالِّينَ ۝

୫୩. (ସୁସୁଫ କହିଲେ), “ଆମେ ଯେ ଅଜିଜଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା କରିନାହିଁ ଏ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ସକଳିଷ ଏହା କହିଥିଲୁ; ଏବଂ (ଆମର ବିଶ୍ୱାସ) ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତାମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଅଲ୍ଲାହ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّيْ لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ ۚ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ الْغَآئِبِيْنَ ۝

୧. ସେହି ମହିଳାମାନେ କୁର୍ବନୀ ସଂପାଦନ କରାଇବା ଚାହୁଁନଥିଲେ ବରଂ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଏହା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମାଲିକଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର ସହିତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ନାହିଁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧୀନ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ।

ଭାଗ-୧୩

୫୪. “ଏବଂ ଆମେ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ତୁଚ୍ଛତା ଦୋଷମୁକ୍ତ ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ (ମଣିଷ) ମନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۖ
إِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّي أَنْ تَبِيتَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

୫୫. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନପୁରୁଷ) ମୋ ସମାପକ ଆଣ ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବି;” ସେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନପୁରୁଷ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଏବଂ ସମ୍ରାଟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରି କହିଲେ, “ତୁମେ ଆଜି ଠାରୁ ମୋ ନିକଟରେ ଲେଖ ସମ୍ପାଦିତ ଓ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି (ଭାବରେ ଗଣ୍ୟ) ହେବ ।”

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهٖ اسْتَخِصُّهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝

୫୬. (ଏଥି ଉପରୁ ସ୍ୱପ୍ନପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ଆମକୁ ଦେଶର ରାଜକୋଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ କର; କାରଣ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ରାଜକୋଷରୁ ଉତ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ରାବଧାରକ ଓ ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ବ୍ୟୟ କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅଭିଜ୍ଞ ।”

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۝

୫୭. ଏବଂ ଏହିପରି (ଉପଯୁକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରି) ଆମେ ସ୍ୱପ୍ନପୁରୁଷକୁ (ସେହି) ଦେଶରେ ଏକ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ; ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ତାହା ପ୍ରତି ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ, ଏବଂ ଆମେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରୁ ନାହିଁ ।

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ فَصُيِّبَ رَحْمَتُنَا مِنْ شَاءَ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝

୫୮. ଏବଂ (ଏହି ସାଂସାରିକ ପୁରସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ) ଭବିଷ୍ୟତ (ଜୀବନର) ପୁରସ୍କାର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଧର୍ମଜୀବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଠାରୁ (ଜେର) ଅଧିକ ହେବ ।

ۚ وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝

ସୁ:୮

୫୯. ଏବଂ ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ସୁସୁଦଙ୍କର ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُتُكِرُونَ ٥٩

୬୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ଦେଇ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଔରସକୁ ଜାତ ହୁମାନ ଯେଉଁ ଭାଇ ଜଣକ ଅଛି ତାହାକୁ (ଏଥର ନିଜ ସହିତ) ଆମ ନିକଟକୁ ଆଣିବ ; କ’ଣ ତୁମମାନେ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିପରି (ଶାସ୍ୟ) ମାପ ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଜଣେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅତିଥି-ପରାୟଣ ?”

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخِي لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ٦٠

୬୧. “ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ନ ଆଣିବ, ତେବେ (ବୁଝି ରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାପ କରି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ ନିକଟରେ କିଛି ନ ଥିବ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।”

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ٦١

୬୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତା’ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା କରିବୁ ।”

قَالُوا سَوَادُ عُنَّةِ أَبَاكَ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ٦٢

୬୩. ଏବଂ ସେ ନିଜର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ସେମାନେ ଦେଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ରଖିଦିଅ ; ସମ୍ଭବତଃ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଜାଣି ପାରିବେ ; ତାହାହେଲେ (ଏହି କାରଣରୁ) ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ପୁଣି ଥରେ ଆସିବେ ।”

وَقَالَ لِغُلَامَيْهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٦٣

୬୪. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ (ଭବିଷ୍ୟତରେ) ଆଉ ଶାସ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ ; ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ ଭାଇ (ବିନୟାମିନ)କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଆମେମାନେ ଶାସ୍ୟ ପାଇ ପାରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ସ୍ମରଣା କରିବୁ ।”

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِّعَ مِنَّا الْكَيْلِ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلْ وَرَأَيْنَا لَهُ لِحْظُونَ ٦٤

୬୪. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ି ପାରିବୁ ଯାହାର ପରିଣାମ ତାହା ହିଁ ହେବ ଯାହା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାହାର ଅନ୍ୟ ଭାଇ ପ୍ରତି ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ିବା ଫଳରେ ହୋଇଥିଲା ? ସୁତରାଂ ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାକୁ ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ି ଦେଉଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କରୁଣାମୟ ।”

قَالَ هَلْ امْنَكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا امْنَكُمْ عَلَىٰ اخِيهِ
مَنْ قَبْلُ ۚ قَالَ لَهُ خَيْرُ حِفْظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِمِينَ ۝

୬୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ଜିନିଷପତ୍ର ଖୋଲିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ; (ଏଣୁ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! (ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ) ଆମମାନଙ୍କର ଆଉ କ’ଣ ଲୋଡ଼ା ? (ଦେଖିବୁ) ଏହା ଆମର ଧନ, (ଅଥଚ) ଏହା ଆମକୁ ଫେରାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ; ଏବଂ (ଯେଦି ଆମର ଭାଇ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବ ତେବେ) ଆମେମାନେ ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆଣି ପାରିବୁ ; ଏବଂ (ସେବୁ ପ୍ରକାରେ) ନିଜ ଭାଇର ସୁରକ୍ଷା କରି ପାରିବୁ ଏବଂ ଏକ ଓଟ ବୋଟେଇ (ଶସ୍ୟ) ଅଧିକ ଆଣିବୁ ; ଏହି ପରିମାଣ ଶସ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଦାନ ସ୍ୱରୂପ ସହଜରେ ମିଳିବ ।”

وَلَمَّا تَخَوَّمَتْهُمْ وَجُدْوا بِضَاعَتِهِمْ مُّرَدَّتْ
اِلَيْهِمْ ۚ قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا مُرَدَّتْ
اِلَيْنَا ۚ فَيَنْبِئُا هَلُنَا وَنَحْفِظُ اَحَانَا وَتُرَدُّ اَدَاكُنْ
بِعَيْدٍ ۚ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۝

୬୭. ସେ କହିଲେ, “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ଶପଥ ନ କରିବ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବିପଦରେ ନ ପଡ଼ିଲେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ କଦାପି ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପଠାଇବୁ ନାହିଁ ;” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ଆମେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) କହୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مِن مَّوْعِدٍ ۚ
اِنَّنِي اَنْتَنِي بِهٖ ۚ اِلَّا اَنْ يَّخَاطِبَكُمْ فَمَلَا اَوْهٗ مُوْعِدُهُمْ
قَالَ اللّٰهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝

୬୮. ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ରମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସହରର ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କବଳରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ) ଆମେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ; ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁ ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିର୍ଭରକାରୀ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।”

وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ (ସହର ମଧ୍ୟରେ) ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାରରେ ଆସିଲା ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ମାଲୁବଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ଇଚ୍ଛା ଏହା ଦ୍ଵାରା କେବଳ ପୂରଣ ହେଲା ; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲୁବଙ୍କୁ) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ତେଣୁ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଗୋଟିଏ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي أَنْفُسِهِمْ يَقُولُونَ قَضَاهُ وَإِنَّهُ لَكُنَّا عَنْكُمْ لَوَعْلَنَةٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

ସ୍ଵ : ୯

୭୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁସୁଫଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ନିଜ ନିକଟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମେ ହିଁ ତୁମର ଭାଇ ; ସୁତରାଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ କରି ଆସିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

୧. କେତେକ ଟାକାକାର କହନ୍ତି ଯେ ଦୃଷ୍ଟିପାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆମ ମନରେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମାଲୁବ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ହେଲା ଯେ ଶତ୍ରୁ ବିଚରଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସୁଫଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟଥା ପିତାମହଙ୍କ ଚଣ୍ଡେ ମନ୍ତ୍ର ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇ ବନୟାନଙ୍କୁ ସଂଗତରେ ଆଣିବା ପାଇଁ କହିଲେ କେଉଁ ଦେଇଆସିଲେ । ତେଣୁ ହଜରତ ମାଲୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭରତ ଅଭରା ଦୃଢ଼ ଦେଇ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ତାହେଲେ ସେହି ରାଜ୍ୟର ସୈନ୍ୟମାନେ ବନୟାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବେ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧାନ କରାଇ ପାରିବେ ଓ ଦୃଢ଼ ଭାବ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇପାରିବେ । ହଜରତ ମାଲୁବଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଘଟ-୬୯ରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଛି ।

୭୧. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜିନିଷପତ୍ର ଦେଇ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଭାଇ ବସ୍ତ୍ରରେ (ଏକ ଜଳପାନ) ପାତ୍ର ରଖି ଦେଲେ; ତା'ପରେ (ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ) ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀ ଘୋଷଣା କରି କହିଲା, "ହେ ଯାତ୍ରୀଦଳ ! ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଚୋର ।"

୭୨. ସେମାନେ (ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରି) କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହଜିଯାଇଛି ?"

୭୩. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ଶସ୍ୟ ମାପିବା ପାତ୍ର ପାଇଁ ନାହୁଁ; ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ (ଖୋଜି) ଆଣିଦେବ ତାହାକୁ ଏକ ଓଟ ବୋଟେଇ ପରିମାଣର ଶସ୍ୟ (ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ) ଦିଆଯିବ," ଏବଂ (ଘୋଷଣାକାରୀ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲା ଯେ), "ମୁଁ ଏହାର ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଛି ।"

୭୪. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ରାଣ, ତୁମେମାନେ ଜାଣ ଯେ ଆମେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଆସି ନାହୁଁ, ଓ ଆମେମାନେ ଚୋର ନୋହୁଁ ।"

୭୫. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକର୍ମଚାରୀମାନେ) କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ (ପ୍ରମାଣିତ) ହୁଅ, ତେବେ ଏଥି ପାଇଁ ଶାସ୍ତି କ'ଣ ହେବ ?"

୭୬. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଦଙ୍କ ଭାଇମାନେ) କହିଲେ, "ଏହାର ଶାସ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯାହାର ବସ୍ତ୍ରାବୁ ତାହା ମିଳିବ ସେ ନିଜେ (ଜୋର୍ଜୀମାନା ସ୍ୱରୂପ) ତାହାର ବିନିମୟ ହେବ; ଆମେମାନେ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ ।"

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِمَهَائِهِمْ جَعَلَ السَّقَابَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذْنُ مُؤَدِّكِ أَيَّتُهَا الْعِزُّ أَنْتُمْ لَمْ تَقُونُوا ⑩

قَالُوا وَأَمَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ⑪

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ أَلْيَاكِ وَلَسْنَا بِمُجَلِّعِينَ عَيْبٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ⑫

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ⑬

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ⑭

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ⑮

୧. ବନସ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିତ କରାଇବା ଇଚ୍ଛାରେ ଏପରି କରାଯାଇଥିଲା କହିବା ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଚଳି ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସରକାର ସୁସୁଦଙ୍କୁ କଳପନ କରିବା ପାଇଁ ଚୋରି ଏ ପାତ୍ର ମାଗିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରେ ସେହି ପାତ୍ରକୁ ଅଭିଯୋଗରେ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ପକାଇଦେଲେ । ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ସରକାର ସୁସୁଦଙ୍କୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପିଇବା ପାଇଁ ତଳ ମରାଇଥିଲେ । ବୃତ୍ତ୍ୟ କଳ ଆଣି ଦେବା ପରେ ସେ କଳ ପାନ କଲେ ମାତ୍ର ପାତ୍ରଟିକୁ ଭୁଲିବେ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ରଖିଦେଲେ । ଚକ୍ରାନ୍ତ କଳପନ ପାତ୍ର ମାପ ପାତ୍ର ଅଙ୍କାରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଏବେ ବି ମାପ ପାତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ କେତେକ ପାତ୍ର କଳପନ ପାତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି ।

୨. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର କହନ୍ତି ଯେ ତାହା କଳପନ ପାତ୍ର କିନ୍ତୁ ମାପପତ୍ର ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ବୋଧ ହେଉଛି ସରକାର ସୁସୁଦଙ୍କୁ କଳପନ ପାତ୍ର ରଖିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଭୁଲବିଶେଷ ମାପପାତ୍ର ଚାହିଁଲେ । ତଥାପି ଏହି ଦୃଷ୍ଟାକରଣ ଯଥାର୍ଥ ମନେ ହେଉନାହିଁ ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ସୁସୁଦ' ଉଭୟ କଳପନ ପାତ୍ର ଓ ମାପପାତ୍ର ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ପାଇଁ ହୋଇପାରେ ।

୭୭. ତା'ପରେ ସେ (ଯୋଷଣାକାରୀ) ଚାହାଣ ଭାଇଙ୍କର ବସା(କାନ୍ଥ କରିବ) ପୂର୍ବରୁ ସେ (ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କର ବସା (କାନ୍ଥ କରିବ) ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏହା ପରେ ତାହାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ବସା (କାନ୍ଥ କଲେ ଓ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାକୁ ବାହାରକଲେ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲା) ସୁସୁଫଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କୌଶଳ (ଉଦ୍‌ଭାବନ) କଲୁ; ତା'ନ ହେଲେ ସେ ଚାହାଣ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୌଶଳ ବିନା ଅଟକାଇ ପାରି ନ ଥା'ନ୍ତେ; ଆମେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ (ତାହାର) ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନତ କରୁ; ଏବଂ (ବାସ୍ତବରେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନବାସୀଙ୍କର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଜଣେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନବାସୀ ଅଛନ୍ତି ।

୭୮. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନେ) କହିଲେ, "ଯଦି ସେ ଚୋରି କରିଥାଏ, (ଏହା ବିଚିତ୍ର ନୁହେଁ କାରଣ) ଏହାର ଜଣେ ଭାଇ ମଧ୍ୟ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଚୋରି କରିଅଛି." କିନ୍ତୁ ସୁସୁଫ (ଏହା ଶୁଣି ନିଜ ମନ କଥା ମନରେ ଗୋପନ ରଖିଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ; (ଅବଶ୍ୟ ମନରେ) କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୀନ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅଟ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଅଛ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭଲ ଶୁଣେ ଜାଣନ୍ତି।"

୭୯. ସେମାନେ କହିଲେ, "ହେ ମହାଭାଗ! ତାହାର ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ପିତା" ଅଛନ୍ତି; (ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ବିଚ୍ଛେଦ ଦୁଃଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାରଣ) ଆପଣ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତୁ; ବାସ୍ତବିକ ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କରୁଅଛୁ।"

୧. ଚୁମ୍ବମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପାରିଥିଲେ ଯେ ବନସୀନେ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନୀୟ ଓ ପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରକୁ କାନ୍ଥ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ଛୁଇଁବା ଦେଇ ମାପପାତ୍ରକୁ, ଯାହାକି ଜଳପାନ ପାତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ତାଙ୍କ ଭାଇ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ରଖାଇ ଦେଲେ । ଏହା ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ଯୋଚନା ନ ଥିଲା ବରଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କହୁଥିଲେ ଯେ ସୁସୁଫଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ଏପରି କୌଶଳ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖୁପାରିବେ, ଅନ୍ୟଥା ସେ ଦେଖନ୍ତେ ଅଜଳ ଅନୁସାରେ ବିନା ଦୋଷରେ ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରିନଥାନ୍ତେ । ଅତଏବ, ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ସୁସୁଫ ପ୍ରକାରଣ କରିନଥାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତାହାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇନଥିଲା ବରଂ ସେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗହଣରେ ରହି ପାରିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଟି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଲେ ।

୨. ଗୋଟିଏ ପାପ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପାପ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ସାବର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାର୍ଗଦେବାକୁ ବଢ଼ିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ନିର୍ଭୀକ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ଚୋର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ଥିଲେ ତେଣୁ କାଲେ ସୁସୁଫ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ଯେ ସେମାନେ କାହିଁକି ତତ୍ତ୍ୱ ଭାଇଙ୍କୁ ଆଣି ନାହାନ୍ତି ; ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏହି ଆଶଙ୍କାରେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ଚୋର ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

୩. ସେମାନେ ବନସୀନେଙ୍କୁ କେବଳ ଚୋର ବୋଲି କହି ନ ଥିଲେ ବରଂ ନିଜ ଭାଇ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବ କି ନ ଥିଲେ ।

قَبْدًا بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءٍ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَوَجَّهَا
مِنْ وِعَاءٍ أَخِيهِ كَذَلِكَ كَذَّبْنَا يُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي ذُرِّيِّ السَّيِّئِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
عَلِيمٌ

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ
فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالِ
إِنَّمَا سَرَتْكُمْ مَّا كَانَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ
أَحَدًا مَّا كَانَتْ أُنَا زُرِكَ مِنَ الْخَيْرِينَ

୮୦. ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଯାହା ନିକଟରୁ ନିଜର କିନିଷ ପାଇଅଛୁ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ଅବକାଳ ରଖିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଆମକୁ ନିବୁର କରନ୍ତୁ; ଯଦି ଆମେ ଏପରି କରୁ, ତେବେ ବାସ୍ତବିକ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ହେବୁ।”

ରୁ : ୧୦

୮୧. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଦଙ୍କ ଠାରୁ) ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନେ ସୁସୁଦଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ମଧ୍ୟ ସାମାଲଘାନ କରିଅଛ, ତେଣୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ପିତା ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ ଦିଅନ୍ତି ବା ଅଲ୍ଲାଃ ମୋ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ନାହାନ୍ତି, ମୁଁ ଏ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ହିଁ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ।”

୮୨. “ତୁମମାନେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଅ ଏବଂ (ତାହାଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା! ତୁମର (କିନିଷ) ପ୍ରତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୋରି କରିଅଛି ଏବଂ ଆମମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ ତାହା ହିଁ କହୁଅଛୁ; ଏବଂ ଆମମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟର ରକ୍ଷକ ନୋହୁ।”

୮୩. “ଏବଂ ଆମମାନେ ଯେଉଁ ସହରରେ ଥିଲୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁ ଯାତ୍ରାଦଳ ସହିତ ଆମମାନେ ଫେରି ଆସିବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି କୁହନ୍ତୁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁ।”

୮୪. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାକୂବ) କହିଲେ, “(ଏ ବିଷୟ ଠିକ୍) ନୁହେଁ, ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଘଟଣାକୁ ଦୁଃଖାଭିତ କରି ଦେଖାଇଛି; ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ବର; ଅଲ୍ଲାଃ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟରୁ ନେଇ ଆସିବା (କିଛି) ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ; ସେ ହିଁ ସର୍ବଙ୍କ (ଓ) ଚକ୍ରାଳି।”

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنَ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِندَهُ إِنَّا إِذًا لَّظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا اسْتِيسُوا مِنْهُ خَلَصُوا حَيًّا قَالَ كَبِدْهُمُ الْمَقَلُّوا أَنَّ آبَاءَهُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتًا مِّنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَضْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنَ الْإِرْجَ الْإِرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي إِلَى أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

وَسَأَلَ الْقُرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٨٣﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَبِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَبِينًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

୧. ବନୟାନିକଙ୍କ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଅବରଣ କରୁଥିବାକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ଘାଇଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚୋର ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

୮୫. ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଲେ ଓ (ଅନ୍ୟତ୍ର ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ) କହିଲେ, “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ସୁସୁଫଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଁ ପୁଣି ସୁହାରି କରୁଛି ;” ଏବଂ ଦୁଃଖରେ ତାହାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଦୁଃଖକୁ ସେବଦା ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ବାପି ରଖୁଥିଲେ ।

୮୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରାଣ, ଯୋହା ଜଣା ପଡୁଛି! ତୁମ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବ ।”

୮୭. ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିଜର ବ୍ୟାକୁଳତା ଓ ଦୁଃଖର ସୁହାରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ କରୁଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

୮୮. “ହେ ମୋର ପୁତ୍ରମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯାଅ ଓ ସୁସୁଫ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

୮୯. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଫେରିଯାଇ) ତାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କହିଲେ, “ମହାଜୀଗ ! ଆମେମାନେ ଓ ଆମର ପରିବାରବର୍ଗ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଧନ ଆଣିଅଛୁ ; ସ୍ମୃତରା” ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେୟାକରି ଆମ ଚାହିଦା ପୂରାବଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ଶସ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଦାନ ସ୍ୱରୂପ (କିଛି ଅଧିକା) ଦିଅନ୍ତୁ ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଦାନଶାଳୀମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।”

୯୦. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର (ନିଜର ସେହି ବ୍ୟବହାର) ମନେ ଅଛି ଯାହା ତୁମେମାନେ ସୁସୁଫ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ସହିତ କରିଥିଲ, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ (ନିଜ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଅଜ୍ଞ ଥିଲ ?”

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَىٰ يُونُسَ مَا أَدْرَأُكَ أَنْ تَكُونَ حَرَضًا
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ①

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا نَدْكُرُ يُونُسَ مَا تَكُونُ حَرَضًا
أَوْ تَكُونُ مِنَ الْهَالِكِينَ ②

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ③

يَبْنَىٰ أَذْهُبُوا فَتَحَسِّنُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ وَلَا
تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ④

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا
الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجِلَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ⑤

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُونُسَ وَأَخِيهِ إِذْ
أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ⑥

୧. ରାਖ୍ୟକାରୀମାନେ “ଓବ୍ ଯଜକର୍ ଅଧନାହୁ ନିନଜ ହୁବ୍ବେନ”ର ଅନୁବାଦ ‘ଚକ୍ଷୁ ଶ୍ଳେଷ ହୋଇଯିବା’ ବା ‘ଚକ୍ଷୁ ପଥର ପଲଟିଯିବା’ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଭିଧାନରେ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଏଠାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ଜଣେ ନବିଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦୃଷ୍ଟି ଅମେ କରିଥିବା ଅନୁବାଦ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍ପଦ, କାରଣ ଅବରତ ସାକ୍ଷର ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଉପାର୍ଜନ କଲେବେଳେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ଅବରତ ମହଲତ ମଧ୍ୟ ଏପରିକି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।

୯୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣ (ହେ) ସ୍ୱପ୍ନ ଅଟନ୍ତି ?” ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ହିଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଏ ଆମର ଭାଇ; ଅଲ୍ଲା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି; ବାସ୍ତବରେ ଯେ ଧର୍ମଭାବୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲା ଏପରି ହିତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କେବେ ହେଁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୯୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣ ! ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲା ଆପଣଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଭୁଲନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଷ୍ଠାଦେହ ଆମେମାନେ ଦୋଷୀ ଥିଲୁ ।”

୯୩. ସେ କହିଲେ, “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୋଷରୋପ (କରା) ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ସେ କରୁଣା ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ ଭୁଲନରେ ସର୍ବୋପେକ୍ଷା ଅଧିକ କରୁଣାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୯୪. “ତୁମେମାନେ ଆମର ଏହି କୁର୍ତ୍ତାକୁ ନେଇଯାଅ ଓ ଏହାକୁ ଆମର ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ; ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ସକଳ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଯିବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସ ।”

ଭୂ : ୧୧

୯୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯାତ୍ରୀଦଳ (ମିଶର) ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ (କହିବୁ ଯେ) ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କ ପାଉଅଛୁ ।”

୯୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣ ! ତୁମେ ବାସ୍ତବିକ ନିଜର ପୁରାତନ ଭ୍ରମରେ (ପତି) ଅଛ ।”

قَالُوا إِنَّكَ لَآتَىٰ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا
إِسْحَاقُ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُخْشِعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ①

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْهِ وَإِنْ كُنَّا
لَخَاطِئِينَ ②

قَالَ لَا تَثْرِبَنَّ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يُغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ③

إِذْ هَبُوا بَيِّضِي هَٰذَا فَالْقَوُةَ عَلَىٰ وَجْهِي يَأْتِ
بَصِيرَةً وَأَتَوْهُنَّ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ④

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رَيْحَ
يُوسُفَ وَلَا أَنُفِئِدُ ⑤

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ⑥

୧. ଏଠାରେ ଉଚିତ୍ୱାୟ ପୃଷ୍ଠାରେ ସେହି ଘଟଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯାହା ମକ୍କା ବିଲ୍ଦ ପରେ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ଓ ଅକରମା ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିଲା । ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ଯେପରି କ୍ଷମା-ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହା ନିଷ୍ଠାଦେହରେ ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା କ୍ଷମାଦାନ ପାଇଁ ଉକ୍ତିଷ୍ଟ କାରଣ ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତିମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିବା ସ୍ତବ୍ଧେ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ନିଜର ନିଷ୍ଠାବଳ ଶତ୍ରୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିଲେ ।

୨. କେତେକ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମତରେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଯାହୁଦୀଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ କାମାଟିକୁ ପକାଇ ଦେବାକୁ ସେ ଦେଖିପାରିଲେ । ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି, ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ସେହି କାମାକୁ ଅବଶ୍ୟ ମନେ ରଖୁଥିବେ ଯାହାକୁ ସେ ବନ୍ଦୀ ହେବାର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି କାମା ହଜରତ୍ ଯାହୁଦୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯିବ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୁହୁଁ ପାରିବେ ଯେ ତାହା ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା କ୍ଷମା ଓ ସେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି ।

୯୬. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସୁସୁଫଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବହନ କରି ପୁଅମାଗାରବାତା (ସାକ୍ଷୁବଙ୍କ ନିକଟରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କୁର୍ବାକୁ) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଦେଲା, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ସକଳ ବିଷୟ ବୁଝି ପାରିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, "ଆମେ କ'ଣ ରୂମାମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ (ଅବଗତ ହୋଇ) ଯାହା କାଣ୍ଡୁ ରୂମାମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ।"

୯୭. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ) କହିଲେ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ) କ୍ଷମାକ୍ଷିଆ କରିବୁ; ଆମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷୀ।"

୯୮. ସେ କହିଲେ, "ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରୂମାମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାକ୍ଷିଆ କରିବୁ; ବାସ୍ତବିକ ସେ ହିଁ ଅଶେଷ କ୍ଷମାଶାଳୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ।"

୧୦୦. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ସୁସୁଫଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫ) ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ (ସେକ୍ଷଣ ସୂର୍ବକ) ନିଜ ପାଖରେ ଶ୍ଲାନ ଦେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମେ ସମସ୍ତେ (ନିରାପଦରେ) ମିଶିବୁ ଆସ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚାହିଁଲେ (ରୂମାମାନେ ସେଠାରେ) ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବ।"

୧୦୧. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ରାଜକାୟ ଆସନ ଉପରେ ବସାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି କାରଣରୁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱାପନ-ପୂର୍ବକ) ସିଜଦା କଲେ; ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫ) କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପିତା ! ଏହା ହିଁ ଆମ ପୂର୍ବ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅରୁଦ୍ର ହେ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଆମଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) କାରାଗାରରୁ ବାହାର କଲେ, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଆମଙ୍କୁ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି) ରୂମାମାନଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲ

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ أَدَّى إِلَيْهِ آبَاؤُهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلْنَا رُبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَدِيدٍ أَنْ تَبْغِ

୯. 'ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ'ର ଅର୍ଥ ସେ ଉଭୟ ଅନ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କଲେ । ଯେପରି କହନ୍ତି : ନୟ ବହୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ନୟ ବେଦ ନାହିଁ, ତାହା ସ୍ଥିର ଆସ, ଜଳ ବହି ଯାଉଥାଏ ।

୧୦. ହଜରତ ସୁସୁଫ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ତତ୍ତ୍ୱ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କରି ଯୋଗୁଁ ସିଜଦା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ପାଲେଲ ଓ ତାଙ୍କ ରଜ ଆସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ସିଜଦା କରିବାକୁ ଉପବେଳେ ସୁସୁଫ ସତ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

(ଅଞ୍ଚଳ)ରୁ (ବାହାର କରି ଆମ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ)
ଆଣିଲେ ଯେତେବେଳେ ସଜ୍ଜାତ ଆମର ଓ ଆମର
ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା; ଆମର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାକୁ ଛାଡ଼ି ତାହା ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ ହୁଅନ୍ତି;
ବାସ୍ତବିକ ସେ ସର୍ବସ୍ଥ (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ ।”

الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَنِي لَطِيفٌ لِّمَا
يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

୧୦୨. ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! “ତୁମେ ଆମକୁ
କ୍ଷମାକାର ଏକ ଅଂଶ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ, ଓ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ
କରିବାର କିଛି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଦେଇଅଛ; ହେ ଆକାଶ ଓ
ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ହିଁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ
ଆମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ; ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା
ସମୟରେ ଆମକୁ ତୁମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାସ ହ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ
ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ ଆମକୁ ଧର୍ମନିଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ସମ୍ମିଳିତ କର ।”

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١١﴾

୧୦୩. (ହେ ଆମର ରତ୍ନ !) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି
ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଅଜ୍ଞାତ ସମାଚାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; ଆମେ
ଏହାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ) କରୁଅଛୁ;
ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ
ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ
ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
(ଉପସ୍ଥିତ) ନ ଥିଲ ।

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ اجْتَبَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَنْسُكُونَ ﴿١٢﴾

୧୦୪. ଏବଂ (ସମସ୍ତେ ସତ୍ପଥପାଳୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି)
ତୁମେ (ଯେତେ) ଛାଡ଼ି କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବେ ନାହିଁ ।

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ)
ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ମାଗୁ ନାହିଁ; ଏହା ସମଗ୍ର
ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁରୋଧ ।

وَكَاتَلَفْتَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ କାହାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ । ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଘଟିବାକୁ ଥିଲା ଓ ତାହା
ବାସ୍ତବରେ ଘଟିଥିଲା ।

ରୁ: ୧୨

୧୦୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଯାହା ନିକଟରୁ ଏମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ।

وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُنْزَوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକଂଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ଛିର ନ କରି ତୋହାକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କଠିନ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ବା ସେମାନେ ଅବଗତ ନ ଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତି ସଂଭ୍ରାନ୍ତରେ ଯୋହା ନେଇ ଆଗରୁ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି) କ'ଣ ସେମାନେ (ସୁରକ୍ଷିତ ଓ) ନିର୍ଭୀକ ଅଟନ୍ତି ?

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ହିଁ ଆମର ପଛାଂ, ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ; ଆମେ ଓ ଆମର ପ୍ରକୃତ ଅନୁରାମାନେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ (ଅତି) ପବିତ୍ର ; ଏବଂ ଆମେ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୋହୁଁ ।”

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ (ମାନବ ସମାଜକୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି (ପୃଥିବୀର) ବସତିମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରୁଥିଲୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ପଠାଉଥିଲୁ ; କ'ଣ ସେମାନେ କୁପ୍ରସ୍ତରେ ବିଚରଣ କରି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ରେପୁଲମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରିବା ହେତୁ) ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେଲା ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରକାଳର ବାସସ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟର ; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

୧. ଆମର ପଛା ହେଉଛି ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇ, ବଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା କୁହେଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ବଳରେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ; କାହାରିକ ବା ମନଗଢ଼ା କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ।

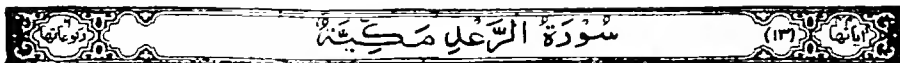
୧୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଏକ ପକ୍ଷରେ) ରତ୍ନାକର (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ) ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ ଓ (ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ) ସେ (ମୁସଲିମ)ମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଓହ୍ଲି ନାମରେ) ମିଥ୍ୟା କଥା କୁହାଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ସେ (ରତ୍ନାକର)ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲୁ (ସେମାନଙ୍କୁ) ରକ୍ଷା କଲୁ; ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମର ଶାସ୍ତି ଚଳିବ ନାହିଁ ।

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرِيدُ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝

୧୧୨. ଏ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଆନନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶିକ୍ଷା (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଗୁପ୍ତ) ରହିଅଛି; ଏହା କଳ୍ପିତ ବିଷୟ ନୁହେଁ; ବରଂ ଯାହା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ତାହାର ସତ୍ୟତାକୁ ଏହା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଅଛି ଏବଂ ଏହା ସକଳ ବିଷୟକୁ ବିସ୍ମୃତଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି (ଏହା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ (ଓ) କରୁଣା ଅଟେ ।

لَقَدْ كَانَ فِي نَصَبِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۖ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُنْفَرِي ۚ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

୧. କେତେକ ଟାକାକାରକ ମତରେ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରଥମାଂଶର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— 'ଯେତେ ରତ୍ନାକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶାସ୍ତି ଚଳୁଥିବା ସମୟରେ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— 'ଯେତେ ରତ୍ନାକର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ' । ଏହି ଆୟତର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶରୁ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହାଯାଉଛି ବା କୁଣ୍ଡଳା ତିଆରିରେ ତାହା 'ଓହ୍ଲି' ବା ତିବ୍ୟାକ୍ଷା ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ମନଗଢ଼ା କଥା । ଏପରି କରିବା ଯେଉଁ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ସହାୟତା ମିଳି ଥିଲା ।

ଅଲ-ରାହ

(ଏହି ଦୁଇ ନବୁରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ନିଦର୍ଶିତ ହେବେ ୪୪ ଭୋଗ ଓ ୬ ଭୋଗ
ରୁହ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲ୍ଲିଫ-ଲାମ-ମିମ-ରା^୧; ଏଗୁଡ଼ିକ ଆଦର୍ଶ ସ୍ତବ୍ଧର
ଆୟତ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବାଣୀ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ
ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ନିରାତ ସତ୍ୟ ଅଟେ ; କିନ୍ତୁ
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الْمُرْسَلَتِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②

୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ବିନା ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆକାଶକୁ ତୋଳି
ଧରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ; ତା'ପରେ ସେ
ସିଂହାସନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ
ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ
କରୁଛନ୍ତି ; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପରିଚାଳିତ
କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ନିଜର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶେନା
କରୁଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ
ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ।

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَغَرَ الشَّسَّ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ③

୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଗୁପ୍ତତ୍ୱକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ
ତନ୍ମଧ୍ୟରେ (ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଛାପିତ) ପର୍ବତ ଓ ନଦୀମାନ ସୃଷ୍ଟି
କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସେ ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ମାଈ-ପକ୍ଷୀ
ଭାବରେ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ରାତ୍ରି
ଦ୍ୱାରା ଦିବସକୁ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତି ; ଯେଉଁମାନେ ଚିତ୍ତଶାଳ
(ବ୍ୟକ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନିଃସନ୍ଦେହରେ) ଏହାରେ ଅନେକ
ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَ
أَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا رُزْقًا لِّمَنْ يَشَاءُ
يُخْفِي الْبَلَّ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ④

୧. ପୂର୍ବରୁ ଚିନି ଭୋଗ ଅଧ୍ୟାୟ 'ଅଲ୍ଲିଫ୍ ଲାମ୍ ରା' ସଂକ୍ଷେପରେ ଆମେ ଦେଖି ଅପର ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ 'ଅଲ୍ଲିଫ୍ ଲାମ୍
ମିମ୍ ରା' ସଂକ୍ଷେପରେ ରହିଅଛି । କାରଣ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟରୁ ପୂର୍ବ ଚିନି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟରୁ ଠାକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଛି । ଅବଲମ୍ବ୍ୟ
ସଂକ୍ଷେପରେ ଅର୍ଥ 'ଅନେକ ଅଳ୍ପ ସର୍ବତ୍ର ଓ ବ୍ରହ୍ମା' ।

୫. ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପରସ୍ପର ସନ୍ନିହିତ ଭୂଭାଗମାନ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଙ୍ଗୁର ବଗିଚା ଓ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ତଥା ଖଜୁରି ଗଛ ଅଛି ; (ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୂଳରୁ ଏକାଧିକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଗଛ ଓ (ଅନ୍ୟ କେତେକ) ଗୋଟିଏ ମୂଳରୁ ଅନେକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ ନ ଥିବା ଗଛ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଏକା ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଏ ; ଏବଂ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଆମେ ଫଳ ଦୁଷ୍ଟକୁ ଗୋଟିକୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥାଉ ; ଏଥିରେ ଆନବନ୍ଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସତ୍ୟର ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଅ, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଯେ ଯେବେ ଆମେମାନେ (ମରିବା ପରେ) ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ, ତେବେ କ'ଣ ସତରେ ଆମେମାନେ ପୁଣି ଜନ୍ମ ନେଇ ଲାଭ କରିବୁ ? (ଏ ବିଷୟ) ତୁମ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ, ଏମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ବେକରେ ଶିକୁଳି ପଡ଼ିବ, ଓ ଏମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ବାସ କରୁଥିବେ ।

୭. ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅହିତକୁ ଶାନ୍ତ ତାଳି ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରେ ବାଟି କରୁଛନ୍ତି ; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-ମୂଳକ ଶାସ୍ତ୍ର ଆସି ଯାଇଛି ; ଏବଂ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେହିପରି) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ରଦାତା (ମଧ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” (ଅଥଚ) ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କକାରୀ ଅଟ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ) ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ (ପ୍ରେରିତ ହୋଇ) ଅଛନ୍ତି ।

ବୁ : ୨

୯. ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି ଯାହା (ଗର୍ଭରେ) ଧାରଣା କରେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଜରାୟୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି (ପିଙ୍ଗ) ଦିଏ ଓ ଯାହାକୁ

وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَرِّدٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَ زَرْعٌ وَ نَخِيلٌ صَوَائِدٌ وَ غَيْرُ صَوَائِدٍ يُسْقَى بِسَاءٍ وَاجِدٍ وَ تَقْفُلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑤

وَإِنْ تَجِبْ تَجِبْ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرَابًا إِنَّا لَنَعْلَمُ خَلْقَ جَدِيدِهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَابِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑥

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْآيَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ⑦

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلكلِّ قَوْمٍ هَادٍ ⑧

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحِيلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا يَخِفُّ الْأَرْحَامُ

ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧି କରାନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଅଛି ।

୧୦. ସେ ପରୋକ୍ଷ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ (ଉଭୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ହିଁ ମହାନ (ଓ) ଗୌରବମୟ ।

୧୧. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କଥାକୁ ରୋପନ ରଖେ ଓ ଯେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଯେ ରାତ୍ରିରେ ଛୁଟି ଗଲେ ଓ ଦିବସରେ ବିଚରଣ କରେ ସେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ) ସମାନ ।

୧୨. ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଚରମରୁ ଏହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରସୁଲଙ୍କ) ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଏହାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ଭାଗରେ (ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର) ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ କଦାପି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥାରେ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତି (ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ) ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କେହି ଏହାକୁ ଟେକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସହାୟକ ନାହାନ୍ତି ।

୧୩. ସେ ହିଁ ଭୟ ଓ ଆଶା (ସଞ୍ଚାର କରିବା) ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ (ର ଝଲକ) ଦେଖାନ୍ତି, ଏବଂ ଘନ ମେଘ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ।

୧୪. ଏବଂ ବହୁ ନିନାଦ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା (କରିବା) ସଙ୍ଗେ ମହିମାମାନ କରେ ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟରେ ସେହିପରି କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ବହୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ପରା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଆଘାତ କରନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ କଠୋର ଶାନ୍ତିଦାତା ।

وَمَا تَزَادُوهٗ وَّلَٰ كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝

عِلْمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةُ الْكَبِيرَةُ اَللّٰهُ تَعَالٰ ۝

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ

مُسْتَخْفٍ يَّائِيلُ وَ سَارِبٌ يَّالْتَهَارُ ۝

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَ

مِّنۢ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا

مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْءًا فَلَا مَرَدَ لَهٗ

وَمَا لَهُمْ مِّنۢ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ۝

هُوَ الَّذِيۢ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ السَّحَابَ

النِّزَالِ ۝

وَيُنَزِّلُ الرِّعْدَ يَمْدِدُهٗ وَ السَّلَٰكَةَ مِنَ الْغَيْمِ ۝

يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنۢ يَّشَآءُ وَ هُمْ

يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ وَ هُوَ شَدِيْدُ الْحَالِ ۝

୧. ୮:୪୪ ର ଟାଙ୍କା ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପାଦନ ।

୨. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ 'ରାଦ୍' ଏକ ଦେବଦୂତଙ୍କ ନାମ ଚିହ୍ନ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ରୁହେଁ । ରାଦ୍ ଅର୍ଥ 'ବହୁନିନାଦ' । ବହୁ ନିନାଦ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କରେ । ଏଠାରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଅସମ୍ଭବ ଗୁପ୍ତାପନ କରାଯାଇଛି ।

୧୫. (ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥେ) ଏକମାତ୍ର ସାର୍ଥକ ସମୋଧାନ ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ସମୋଧୂତ ହୁଏ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏପରି ଅଟେ) ଯେପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହସ୍ତ ଦ୍ଵୟକୁ ଜଳ ପ୍ରତି ପ୍ରସାରିତ କରୁଥାଏ ଅଥଚ ତାହା ତା' ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର (ତିକ୍ତର ଓ) ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଷ୍ଫଳ ହେବ ।

୧୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଛାୟା ମଧ୍ୟ ସୃଜନରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ସିକରା କରନ୍ତି ।

୧୭. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ ?” (ସେମାନେ ଏହାର କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ), ତୁମେ (ନିଜେ ହିଁ) କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ” ; (ପୁନଶ୍ଚ) ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତଥାପି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ମନେନାତ କରିଅଛ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର କୌଣସି ଲାଭ କରିବାକୁ ବା କ୍ଷତିର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି ?” (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ବନ୍ଧୁତ୍ଵାନ୍ତର ଓ ବନ୍ଧୁତ୍ଵାନ୍ତର ସମାନ (ହୋଇ ପାରନ୍ତି) ବା କ’ଣ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ ସମାନ (ହୋଇ ପାରେ) ?” କ’ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏପରି ସମକକ୍ଷ ମନେନାତ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ (ଉତ୍ତର) ସୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ପ୍ରତୀତ ହେଉଅଛି ? (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହିଁ) ସକଳ ବିଷୟରେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅଦ୍ଵିତୀୟ (ଓ) ପ୍ରଭୁତ୍ଵଶାଳୀ ।”

୧୮. ସେ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି ; ତା’ପରେ (ଏଥିରୁ) ଅନେକ ଉପତ୍ୟକା ନିଜ ଆୟତନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଅନ୍ତି ; ତା’ପରେ ସେହି ବନ୍ୟା (ଜଳ) ଫୁଲି ଉଠିଥିବା ଫେଣକୁ ବହନ କରେ ; ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ଓ ଗୁଡ଼ ଉପକରଣ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଯାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଧାତୁକୁ) ସେମାନେ ନିଆଁରେ ତରଳାନ୍ତି, ତତ୍ତ୍ଵରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଫେଣ ଥାଏ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ ଓ

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا كِبَاسٌ لَّعَنَهُ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِإِلَهِهِ وَمَادَعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيٌّ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ الشَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ

୧. ମଂଜୁଃ ସବୁଟି ସିକରା କରିବ। ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ସିକରା କରିବା ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧା ପାବନ କରିବା । ଏହି ଆୟତର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ଲାଭକାରୀ ପ୍ରକୃତି ବିଷୟ ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅନ୍ଧା ପାବନରେ ରନ ଥାଏ ।

ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ; ତା'ପରେ ଫେଶ ସବୁ ଫିଙ୍ଗା ହୋଇ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଯାହା ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ ଭାରତୀୟକ ତାହା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ^୧ ରହିଯାଏ ; ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଏହି ରୂପେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି^୨ ।

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଫଳତା ରହିଛି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ଯାହାକିଛି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅଛି ସଦି (ସେ ସବୁ) ସେମାନଙ୍କର ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ତାହା ସହିତ ଅନୁଗ୍ରହ (ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ) ଯୋଗ କରାଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ସବୁକୁ ଦେଇ (ନିଜକୁ ଶାସ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ (ପରିଣତି ଯୁକ୍ତ) ହିସାବ (ନିୟତ) ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ ; ଏବଂ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକୁଷ୍ଠ (ଛାନ୍ଦ) ।

ଭୁ : ୩

୨୦. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣେ, କିଣ ସେ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇପାରେ ? (ନା, ଜାଣଣ) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

୨୧. (ସେମାନେ) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସହିତ କରିଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ସର୍ବତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦ (ପରିଣତି ଯୁକ୍ତ) ହିସାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟଭୀତ ରହନ୍ତି ;

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ مَا فَعَّمَا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۖ وَمَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْسِكُهُ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ لَا يَجِيبُوا
لَهُ لَوَانَتْ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَفِثْلَهُ مَعَهُ
لَا تَنْتَفِدِ وَأَيْهَ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْحِمَا ۝

أَفَسَوْ يَعْلَمُونَ أَنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَكْوَابَ ۝

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَقْضُونَ الْبَيْتَاقَ ۝

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ବିପତ୍ତି ଅଗମନର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁମାନେ ଭାରତୀୟକ ହେବେ କେବଳ ସେହିମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ । ସେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପାଦକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ କରି ଦିଅନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାଅଛନ୍ତି ।

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ ପାଇଁ (ସେଙ୍କର ସମୟରେ) ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଓ ସୂଚକରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଥାନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଓ ଗୋପନରେ (ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ଓ ସରକାରୀ ଦ୍ଵାରା ଅସର୍କ କର୍ମକୁ ଦୂର କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହ (ଉକ୍ତ) ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ଵରୂପ ରହିଅଛି ;

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآَنَفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ يُدْرُونَ بِالْحَسَنَةِ الَّتِي آتَيْنَاهُمْ عَلَيْهَا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عِزٌّ ۖ الدَّارِ ۝

୨୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଉଦ୍ୟାନ, ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ) ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ଵାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ,

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ ۖ ذَوَّاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ ۚ وَاللَّهُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهَا مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝

୨୫. (ଏବଂ କହିବେ) “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି (ବର୍ଷଣ) ହେଉ, କାରଣ ତୁମମାନେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲ ; ସୁତରାଂ (ଏବେ ଦେଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ) ଏହି ଗୃହ ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟି କେତେ ଉତ୍ତମ !”

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ ۖ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝

୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା) ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପ୍ରାକୃତି ଦେବା ପରେ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରନ୍ତି, ଓ ଭ୍ରମରେ ବିଶ୍ଵାସୀ (ସ୍ତ୍ରୀ) କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଅଭିଶାପ ଓ ଏକ ନିକୁଷ୍ଟ ବାସସ୍ଥାନ ନିୟତ ଅଛି ।

وَالَّذِينَ يَبْقِيُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمُ النَّارُ ۚ لَهُمْ فِيهَا دَارُ ۝

୨୭. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଣୟ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ତାହାପାଇଁ ସଂକୃତି କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନରେ (ହେ) ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ; ଅଥଚ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ପରକାଳ ଚୁକ୍ତନାରେ ଏକ କ୍ଷଣିକ ସାମଗ୍ରୀ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହେଁ ।

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفِرْحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۝

ତେବେ କ'ଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଜଣା କରନ୍ତେ ତାହାଟହଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତେ ? ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ ! ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଅନ୍ତିମ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି* ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ବିଜୟ ପୂରଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା କୌଣସି ନୋ କୌଣସି ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଆସୁଥିବ* ବା ସେମାନଙ୍କ ଚୁହ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବ ; (ବାସ୍ତବରେ) ଅଲ୍ଲାହ ଆଜେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

୩୩. ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରାଯାଇଥିଲା ; ପରନ୍ତୁ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (କିଛି କାଳ ପାଇଁ) ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଥିଲୁ ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ ! ଆମର ଶାସ୍ତି କିପରି (କେତୋଟ) ଥିଲା ।

୩୪. ତେବେ କ'ଣ ସେ ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ମ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥା'ନ୍ତି (ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ନାହିଁ ?) ଏବଂ ସେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନେକ ସମକକ୍ଷ ଛିର କରିଛନ୍ତି ; (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ସେହି (ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କର ନାମ ପ୍ରକାଶ କର ; ବା କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ଜଣାଇବ ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଥଚ ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ? ବା ତୁମେମାନେ କେବଳ (ପେଶ) କଥା କହୁଅଛ ?” ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିସନ୍ଧିକୁ ପୁରୋଗାମିତ କରି ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୫. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ଏକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ; ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଅଧିକ କଠୋର ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଶାସ୍ତି) ଠାରୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

النَّاسُ جُنُودٌ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِهَا صَنْعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

أَفَنُ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُل سَتُوهْمُ أَمْ نُنَبِّئُكَ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ

୧. 'ସାମ୍ରଦ' ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ନିରାଶ ହେବା । ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଚାହିଦା, ଯାହା ଏଠାରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୋଗିଏ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ପରେ ଅନ୍ୟ ଭୋଗିଏ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ଚୁହ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅରବ୍ଧି ଥର ମକ୍କା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହିବ ଓ ତାହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

୩୬. ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦିଆଯାଇଛି ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି ଯେ ତାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ତାହାର ଫଳ ଓ ତାହାର ଛାୟା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ, ଏହା ହିଁ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ (ନରକ) ଅଟେ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି (ଭିଲ) ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (ମଧ୍ୟ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଏହାର କେତେକ ଅଂଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଆମକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରୁଅଛୁ ।”

୩୮. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ଏକ ସବିସ୍ତାର ଆଦେଶ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଥାପଲ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ରକ୍ଷାକାରୀ (ହେବେ) ନାହିଁ ।

୧୫୬

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରହୁଳ ପଠାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ା ଏବଂ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ କୌଣସି ରହୁଳଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧି ରହିଛି ।

୪୦. ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଲୋପ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ ଆଦେଶର ଉତ୍ତର ରହିଅଛି ।

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا تَنْقُورٌ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبٍ ﴿٣٧﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَدَأَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لِمَنْ أَزْوَاجًا ذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾

يَحْكُمُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُخَيِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُرُ الْكِتَابِ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି (ପ୍ରେରଣ କରିବା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛୁ ଯଦି ଆମେ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ (ତୁମ ଜୀବନକାଳରେ) ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ (ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପରିଣାମ ଦେଖୁପାରିବ) ଏବଂ (ଯଦି) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, (ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ଜାଣିପାରିବ କାରଣ) ତୁମର ଦୟାବୃତ୍ତ କେବଳ ଆମର ଆଦେଶ ଓ ସମାଚାର ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା, ଓ ତାହାର ହିସାବ ନେବା ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ।

وَأِنْ مَا تُنَبِّئُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْنَاكَ
فَأَنبَأْنَا عَلَيْكَ أَتَبْلُغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ①

୪୨. ଏବଂ କ'ଣ ସେମାନେ ଦେଖୁ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ) ରାଜ୍ୟକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସମ୍ବୃତ୍ତି କରୁଅଛୁ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ହିସାବ ନେବାରେ ଦୃଢ଼ ଅଟନ୍ତି ।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَخْكُمُ لَا مَعْصِيَةَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحَاكِمِ ②

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ରସୁଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ; (କିନ୍ତୁ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା) ଅତଏବ କୌଣସି କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କିଛି କରେ ତାହା ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ପୁରସାର ସ୍ୱରୂପ ସେ (ସୁଦର) ଅନ୍ତିମ ବାସଲାନ କାହା ପାଇଁ ରହିଅଛି ।

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَائِزٌ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ③

୪୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରେରିତ (ରସୁଲ) କୁହୁ ;" ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସାକ୍ଷୀ ହିସାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ (ସେହିପରି) ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମଧ୍ୟ (ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ) ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଶ୍ୱାନ ଅଛି ।"

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلٌ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ④

୧. ଏକ ପକ୍ଷରେ ଦେଶର ସମାନ୍ତ୍ର ଗୁପ୍ତକାରୀମାନଙ୍କ କରଗତ ଚଢ଼ଉଟି ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଚିଆ ପ୍ରମୁଖ ବିଂଶତ ସୁବକ୍ତାବଳୀ
ଯଥା- ଉମର ବିନ୍ ଆଦି, ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓସିଦ୍, ହକିମ୍ ଉମର, ହକିମ୍ ଅବି ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ଧର୍ମରେ ଦାକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଇବ୍ରାହିମ

(ଏହି ପୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଭାଗିତ ଉପମତ ୫୩ ଭେଟି ଅନ୍ୟତ ଓ ୨ ଭେଟି ବୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲ୍ଲିଫ-ଲାମ-ରା ; ଏହା ଏକ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଏଥିସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ମାନବ-ସମାଜକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଆସିବ ।

୩. ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା (ସେହି ପରାକ୍ରମା ଓ ପ୍ରଶଂସିତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ଏବଂ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ତାହା ପାଇଁ କଟାକ୍ଷର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୪. ଯେଉଁମାନେ ପରଜାକ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣନ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ କୃତ୍ରିମତା-ପୂର୍ବକ ହୋଇ କହିବା ପାଇଁ ଚାହାନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗପୁଲକୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭାଷାରେ (ଓହି ପ୍ରଦାନ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଆମର ବାର୍ତ୍ତା) ଶୁଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାରିବେ ; ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ (କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْكَ إِلَيْكَ تَخْرُجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

الَّذِينَ يَسْتَحْيُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୬. ଏବଂ (ତୁମ ପୂର୍ବରୁ) ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦହିତ (ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଓ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ମରଣ କରାଅ; (କାରଣ) ନିଷସନ୍ଦେହରେ ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୈତୃକବାନ୍ ଓ କୃଷ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ରହିଅଛି ।

୭. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର; ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପିରଘାନର ସହଚରମାନଙ୍କ କବଳରୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାମିନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ମହାନ୍ ପରୀକ୍ଷା ରହିଥିଲା ।”

ଭୁ : ୨

୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ରାସ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ (କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହେବ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କର୍ତ୍ତାରତର ।

୯. ଏବଂ ମୁସା (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଏହା (ମଧ୍ୟ) କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ (ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ) ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶାସକ ।

୧୦. କିଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁହ, ଆଦ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)ଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَرِّهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ آبَاءَكُمْ وَيَسْتَجِيبُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذِكْرِكُمْ بِالْعَدَاوَةِ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٍ ۝

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ قَالَ اللَّهُ لَعَنَىٰ حَيْدٌ ۝

الْمَرِيَاتُكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُجِيَ وَعَادُ

ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନେ ଏପରି ଧୂସବିଧୁଷ ହେଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କାଣିତି ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସର ସ୍ୱସ୍ତ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ ଓ କହିଲେ, “ଯାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ସମୟରେ ପଡ଼ିଅଛୁ ।”

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ସନ୍ଦେହ ଅଛି ? ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଥି ସକାଶେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେକ ପାପକୁ ମୋଚନ କରିବେ ଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦେବେ ;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ତ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ ଅଟ ; ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବାରିଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ସୁତରାଂ ଯଦି ଏ ବିଷୟରେ ତୁମେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାଅ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱସ୍ତ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥାପିତ କର ।”

୧୨. ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ ଅଛୁ ; ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହା ପ୍ରତି (ସୂତାଦ୍ୱାରା) କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିଥା’ନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିବା ଆମମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତାଧୀନ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।”

وَتَمُودُ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ⑩

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي شَكٌّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَدْعُوكُمْ لِيُبْعَثَ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُزَكِّكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ فَمِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ
تَصُدُّوَنَا عَنْمَا كَانَ يَبْدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ⑪

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ فَمِثْلُكُمْ
لَكِنَّ اللَّهَ يُبَيِّنُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑫

୧. ଆସିବେଳେ ବ୍ୟବହୃତ ‘କେତେକ’ ଶବ୍ଦଟି ଏହା ଦୃଷ୍ଟରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ କେତେକ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ କେତେକ ପାପ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଂପୃକ୍ତ ତେଣୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା ନ କରନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପାପକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଅପରାଧୀ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରେ ଓ ସେହି ପାପ ପାଇଁ କଢ଼ିତ ଦୁଃ ଚେତେ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱୟଂ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଧିକ କୁପା ଭାବ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଏକ ଶସ୍ତ୍ର ଓ ସୁଭାବ କାରବାର ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ।

୧୩. “ଏବଂ ଆମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବୁ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର (ଉଚିତ) ପଥ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଚାଲିଛ ତାହା ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସହ୍ୟ କରିବୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭରସା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।”

وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلًا
وَلَنُصِيرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدَّبْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾

ରୁ : ୩

୧୪. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ସମୟର) ଚାପୁଳମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଫେରି ନ ଆସିଲେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡିତ କରିବୁ ;” ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବୁ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ ٱلْقَٰلِلِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରି ଆମେ) ସେମାନଙ୍କ ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବୁ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ପଦସ୍ଥାନକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ଆମର ଚେତାବଳୀ ପ୍ରତି ଭୀତହୃଦୟ ହୁଅନ୍ତି ।

وَلَنُصَلِّبَنَّكُمْ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَن
خَآفَ مَقَآبِي وَخَآفَ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

୧୬. ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ) ବିଜୟ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ (ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ଧତ ଓ (ସତ୍ୟର) ବିରୁଦ୍ଧାଚାରୀ ବିଧଳ ହେଲେ ।

وَٱسْتَفْتَحُواْ وَخَآبَ كُلِّ جَنَآءٍ عِندِى ﴿١٦﴾

୧୭. ପୁନଶ୍ଚ (ଏହି ପାର୍ଥବ ଶାସ୍ତି ପରେ) ତାହା ପାଇଁ ନରକ ଅଛି ଏବଂ (ସେଠାରେ) ତାହାକୁ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ।

مِّنۢ ذُرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُنَادُّهُنَّ مِنۢ مَّآءٍ صَّٰلِحٍۭ يُدۢى ﴿١٧﴾

୧୮. ସେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପାନ କରିବ ଓ ତାହାକୁ ସହଜରେ ଢୋକି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଣ୍ଡୁର ତାହା ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଅଥଚ ସେ ମରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଇଁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ ٱلْمَوْتُ مِنۢ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍۭ وَمِنۢ ذُرَآئِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿١٨﴾

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ)ର ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଏପରି ଭୟ ସଦୃଶ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଏକ ବାତ୍ୟାକାଳୀନ ବତାସ ଜୋରରେ ଉଠାଇ ନିଏ; ସେମାନେ ଯାହାକି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ; (ବାସ୍ତବିକ) ଏହା ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୈରାଶ୍ୟ ଅଟେ ।

୨୦. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ (ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ) ଏକ ନୂତନ (ମାନବ-ସମାଜ) ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ।

୨୧. ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ (ଆଦେଶ) କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ; ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ବଳ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ଥିଲୁ; ସୁତରାଂ କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ କିଛି ଅଂଶ ଦୂରୀଭୂତ କରି ପାରିବ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥା'ରୁ; (କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଆମମାନଙ୍କର ଅର୍ଥୋର୍ଯ୍ୟ ହେବା ବା ଧର୍ଯ୍ୟ ଧରିବା, (ଉଦ୍ଭୟ) ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାନ; ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦ୍ଧା ନାହିଁ ।"

ରୁ : ୪

୨୩. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିଷ୍କୃତି ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ସଇତାନ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିବ, "ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବୃତ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ (ଏକ) ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ପାଳନ କରି ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିଲା; ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଡାକିଥିଲି ଓ ତୁମେମାନେ ମୋ କଥା ମାନି ଯାଇଥିଲ; ସୁତରାଂ

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلَاةُ الْبُعِيدُ ①

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ②

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ③

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا قَدْ كُنْتُمْ مُتَعَدُونَ عَنَّا مِنْ
عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ
سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحْصِنٍ ④

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ
وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي
عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ⑤

ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୋତେ ନିନ୍ଦା କର ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜକୁ ନିନ୍ଦା କର ; (ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣି ପାରିବି ନାହିଁ ; କି ତୁମେମାନେ ମୋ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ଯେ ମୋତେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ) ସମକକ୍ଷ ଘୋଷଣା କରିଥିଲ, ତୁମମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଅସ୍ପାକାର କରି ସାରିଛି ;” (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲହ କହିଲେ ଏ ପ୍ରକାର ମୁସବିକ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବ ଓ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କରିଥା’ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଯିବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାର ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର (ପରସ୍ପର ପାଇଁ ଏହି) ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ : “(ତୁମ ପ୍ରତି) ଶାନ୍ତିହେଉ ।”

୨୫. କ’ଣ ତୁମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲହ କିପରି ଏକ ଉତ୍ତମ ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ? ତାହା ଏକ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଯାହାର ଚେର (ଦୃଢ଼ ଭାବରେ) ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ଯାହାର (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ଶାଖା ଆକାଶର ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଲମ୍ବି ଯାଇ) ଅଛି ।

୨୬. ତାହା ନିଜ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସର୍ବଦା ନିଜର (ସେବ୍ୟ) ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ) ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ ।

୨୭. ଏବଂ ମନ୍ଦବାଣୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମନ୍ଦ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଯାହାକୁ ଭୂମିରୁ ଉପାଡ଼ି (ଫିଙ୍ଗି) ତଥା ଯାଇଥାଏ ଓ ଯାହାର ଛାୟାଟୁ ନ ଥାଏ ।

فَلَا تَلْمُزُونِي وَلَوْ مَوَّآ أَنفُسَكُمْ مَا أَنَا بِبُصْرِخِكُمْ
وَمَا أَنتُمْ بِبُصْرِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحِبُّونَ
فِيهَا سَلَامٌ ②

الْمُتَرَكِّفُ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَيْفَةً كَشَجَرَةٍ
طَلِيَّةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ③

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ④

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ⑤

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ଭଗବାନ ଧର୍ମକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷ ରୂପେ ବୁଝାଇ କରାଯାଇ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ଧର୍ମପ୍ରଣୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବେ ଅଥଚ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଏହି ଅଂଶ ଘଟିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୃଷ୍ଟବଶରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଉଛି ଫଳରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସଂପର୍କ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାକୃତିକ ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବା ବେଶ୍ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ତାହା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବୃକ୍ଷପାତ୍ର ।

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳରେ ବୃତ୍ତତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରିଥାନ୍ତି ।

ଭୂ : ୫

୨୯. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅକୃତଜ୍ଞତାବଶତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ ଏବଂ (ନିଜେ ଧୂସ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ) ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ (ମେଧ୍ୟ) ଧୂସ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ?

୩୦. ଅର୍ଥାତ୍ ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ (ବାସ କରିବା ପାଇଁ) ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୩୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ମାନ ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ) ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବେ ; (ତୁମେ) କୁହ, “(କିଛି ଦିନ) ପାର୍ଥବ ଲାଭ ଭୋଗ କର ; ତା’ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

୩୨. (ହେ ରଘୁ !) ତୁମେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷୟବିକ୍ଷୟ ହେବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ବନ୍ଧୁତା ହେବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତମଭାବେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତୁ ।”

୩୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ମେଘରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରି ତତ୍ତ୍ୱରା ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣ ପାଇଁ ଫଳମାନ ଉତ୍ପାଦନଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ନୌକାମାନଙ୍କୁ (ପରିଚାଳିତ କରୁଥିବା ବାୟୁକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ନିୟୁତ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେସ୍ୱତ୍ତିକ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସମୁଦ୍ରରେ ଚାଳିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେ (ସେହିପରି) ନଦୀମାନଙ୍କୁ (ମେଧ୍ୟ) ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୁତ କରିଛନ୍ତି ।

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ۖ وَ
يُفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنسَوْنَ الْآرَارَ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ إِندَادًا لِّيُضِلَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣٢﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ (ନିଜର) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିନକୁ (ମଧ୍ୟ) ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ
لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝

୩୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ଇଚ୍ଛି ଭିକ୍ଷା କରିଅଛ ସେ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର କୁପାକୁ ଗଣନା କରିବ, ତେବେ ତା'ର ସଂଖ୍ୟା ନିରୂପଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ଓ) କୃତଜ୍ଞ ।

وَأَشْكُرُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتِي
إِنَّ اللَّهَ لَا يَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۝

ଭୁ : ୬

୩୬. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ କବ୍ରାହିମ (ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହି ସହରକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କାକୁ) ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ (ସ୍ଥାନ) କରିଦିଅ, ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଆମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ଖି ପୂଜାରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

وَاذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۝

୩୭. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୂର୍ଖମାନେ) ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପଥକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେ ଆମର ଅନୁସରଣ କରିବ, ସେ ହିଁ ଆମର; ଓ ଯେ ଆମଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବ ତା' ସଂଜ୍ଞାନ୍ତରେ ଆମର ଗୃହାରି ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ) ତୁମେ ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।”

رَبِّ إِنِّي أَخْلَلْتُ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ مِنْ بَنِيَّ
فَأَنذَهُ مِنْهُمْ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

୩୮. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମର ପବିତ୍ର ଗୃହ ନିକଟରେ ଏକ ଅନାବାଦୀ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଅଛୁ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଏହିପରି କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସ୍ମୃତାନ୍ତରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନନ୍ଦ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କର ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ସର୍ବଦା ତୁମ ନିକଟରେ) କୃତଜ୍ଞ ରହିବେ ।”

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ
أَفْئِدَهُ مِنَ النَّاسِ نُحُوًى إِلَيْهِمْ وَاذْرُهُمْ مِنَ
الشُّرْبِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝

୩୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହାକିଛି ଆମେମାନେ ରୋପନ ରଖୁ ଓ ଯାହାକିଛି ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସବୁ ଜାଣ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ଲୁଚାଯିତ ରହିପାରେ ନାହିଁ।”

୪୦. “ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯେ କି (ଆମର) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମକୁ ଇସମାଜଲ ଓ ଇସହାକ (ନାମକ ଦୁଇଗୋଟି ପୁତ୍ର) ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ; ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣକାରୀ।”

୪୧. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଓ ଆମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ) ସ୍ୱଚ୍ଛାତ୍ତ୍ୱପୂର୍ବ ନମାଜ ସମ୍ପାଦନକାରୀ କର ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କର ଏବଂ) ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କର ।”

୪୨. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁଦିନ ହିସାବ ନିଆଯିବ ସେ ଦିନ ଆମକୁ ଆମର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତଥା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର ।”

ଭୁ : ୨

୪୩. ଏବଂ ଏହି (ମେକ୍କାବାସୀ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ କଦାପି ଅନ୍ଧ ମନେ କର ନାହିଁ ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବକାଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନ (ସେମାନଙ୍କର) ଚକ୍ଷୁ (ବିପ୍ଳୟରେ) ବିଚାରିତ ହୋଇ ରହିବ ।

୪୪. ସେମାନେ ନିଜ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଭୟରେ ଡୋଳିବେ, ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଫେରିବ ନାହିଁ, (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର (ଆଶା) ଶୂନ୍ୟ ହେବ ।

୪୫. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କ କରାଅ ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ) ଶାସ୍ତି କବଳିତ କରିବ, ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ କର ; ଆମେମାନେ ତୁମ ଚରମରୁ ଆସିଥିବା ଆମନ୍ତ୍ରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ଓ (ତୁମ) ରାସୁଲମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ;” (ଯାହାର ସେମାନେ ଉତ୍ତର ପାଇବେ) “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଶପଥ କରି ନଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପତନ (ହେବ) ନାହିଁ ?”

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّتًا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِیَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِبِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدَّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَوْقَدُ تَهُمُ هَوَاءُ ﴿٤٤﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِزْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجْعُبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ الْوَكْلَ كَلُّنَا أَفْسَنُ ﴿٤٥﴾

فَمِنْ قَبْلُ مَا كُنْتُمْ مِنْ ذَوَالِ ﴿٤٦﴾

୪୬. “ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁହକୁ ନିଜର ଗୁହ
ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ)
ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରାକ୍ତତ୍ତ୍ୱ ହୋଇପାରିଥିଲା ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ
ସକାଶେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶୁଣି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।”

୪୭. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ
ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ବିଫଳ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ
ଜଣାଥିଲା ; ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଏପରି ଥିଲା
ଯେ ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଚଳି ଯିବ ।

୪୮. ସ୍ମୃତରାଂ ତୁମେ କଦାପି ଏପରି ମନେ କର ନାହିଁ ଯେ
ଅଲ୍ଲାହ ବାହାଞ୍ଚ ରସୁଲମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନତାର
ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିବେ ; ନିଶ୍ଚୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ
ଓ କୁକର୍ମର ପ୍ରତିବିଧାନ କର୍ତ୍ତା ।

୪୯. (ଏପରି ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ) ଯେଉଁଦିନ (ଏହି)
ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ
ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ଏମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ(ଓ)ଅତି ପରାକ୍ରମୀ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

୫୦. ଏବଂ ସେ ଦିନ ତୁମେ ଉକ୍ତ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ
ଶିକ୍ଷାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବ ।

୫୧. ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ (ସତେ ଯେପରି) ପିତୁରୁ
ଟିଆରି (କେଳା ରଙ୍ଗର) ହେବ ଏବଂ (ନରକର) ଅଗ୍ନି
ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ ।

୫୨. (ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ) ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ ଯାହା (ନିଜ ପାଇଁ) ଅର୍ଜନ କରିଥିବ
ବାହାର ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ନିଶ୍ଚୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତି ଶାସ୍ତ୍ର
ହିସାବ ନିଅନ୍ତି ।

୫୩. ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ମାନବ ସମାଜ
ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଏହା
ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶା ଶାନ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କ
କରାଯିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ
ଏକମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ, ଏବଂ ସ୍ଥାନବନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏଥିରୁ
ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

وَسَكُنْتُمْ فِي مَكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَصَرَبْنَا لَكُمْ الْآمَالَ ۝

وَقَدْ سَكَّرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِيَتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفًا وَعْدَهُ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَتَرَى
اللَّهَ الْوَاحِدَ الْقَهَّارَ ۝

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمِئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتُفْسِئُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۝

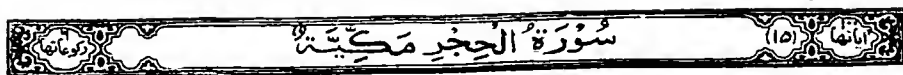
يُخَوِّدُ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ فَكَأَبْتُنَّ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ

عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ وَلَيْدٌ كَرِيمٌ أُولَئِكَ الْأَنْبَاءُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷି ଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଭାଗ-୧୪

ଆଲ୍ ହିଜର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାକୁ ଲେଖିବାକୁ ସମ୍ପର୍କ ୧୦୦ ରୋଜି ଆସତ ଓ ୬ ରୋଜି ବୁଦ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲ୍ଲିୟ୍-ଲାମ୍-ରା; ଏଗୁଡ଼ିକ ଏକ (ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କୋରାନର ଆୟତ ।

୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ) ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ଛାଡ଼ା କରିବେ ଯେ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଏହାର ଆଶ୍ୱାସାକନକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ କି ?

୪. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଜବା ପିଇବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀରୁ ଲାଭ ଉଠାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବୃଥାଆଶା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରୁଥାଉ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର (ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣିପାରିବେ ।

୫. ଏବଂ କୌଣସି ସହର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ପୂର୍ବରୁ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଆମେ ତାହାକୁ କେବେ ଧ୍ୱଂସ କରି ନାହିଁ ।

୬. କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ (ବୈନାଶର) ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବା ତାହାର ପଛରେ ରହି (ରକ୍ଷାପାଇ) ପାରିବ ନାହିଁ ।

୭. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଉପଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ (କଣେ) ପାଗଳ !”

୮. “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବତୃତମାନଙ୍କୁ ଆଣୁନାହିଁ ?”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمٰنُ تِلْكَ اٰيَةُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③

ذُرَّهُمْ يٰكُفُوْا وَيَسْتَغْفِرُوْا لِيْلَهُمْ اَلَمْ يَكُنْ لَّيَكُوْنُوْنَ ④

وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ اِلَّا وَلَهُمْ كِتٰبٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

مَا تَسْبِيْحٌ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلُهَا وَمَا يَسْتَاخِرُوْنَ ⑥

وَقَالُوْا يٰآيٰتُهَا الَّذِيْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

اَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْبَلٰغَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

୯. କେ'ଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ) ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସ୍ଥେରଣ କରିଥାଉ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେରଣ କରୁ। ସେତେବେଳେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ଅବକାଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

୧୦. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଏହି ଉପଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥୁଛୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାର ସଂରକ୍ଷଣ କରିବୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ରସୁଲ ସ୍ଥେରଣ କରିଥିଲୁ ।

୧୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କେହି ରସୁଲ ଆସି ନ ଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପରିହାସ କରି ନ ଥିଲେ ।

୧୩. ଏହିପରି ଆମେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିହାସ କରିବା ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଉ ।

୧୪. ସେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥଚ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି ।

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେଉ ଓ ତତ୍ପରା ସେମାନେ (ଲୋଭବାନ୍ ହୋଇ) ବାସ୍ତବତାକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରନ୍ତେ—

୧୬. ତଥାପି ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) କହନ୍ତେ, "ଆମମାନଙ୍କ ଆଖିରେ ପରଦା ପକାଯାଇଛି (ନ ହେଲେ ବାସ୍ତବତା କିଛି ନାହିଁ)। ବରଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଭୁଣି କରାଯାଇଛି ।"

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كُنَّا إِذَا نُنْزِلُهَا إِلَّا مُنْظَرِينَ ١٠

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١١

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ١٢

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ١٣

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ١٤

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ١٥

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلَّوْا فِيهِ يَهْرَبُونَ ١٦

بَلْ لَقَاؤُنَا إِنَّهُمْ لَمَكْرُوتٌ أَبْصَارُنَا بَلْ عَنْهُمْ مُنْجُورُونَ ١٧

ଭୂ : ୨

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଆକାଶରେ (ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜର) କକ୍ଷମାନ ଗଢିଥୁଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସୁଶୋଭିତ କରିଥୁଛୁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବହିଷ୍କୃତ ସଜ୍ଜତାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁରାଚାରୀ ଓ ଚିରସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ) ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଥୁଛୁ ।

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ١٨

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ١٩

୧୯. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋପନରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀରୁ) କୌଣସି କଥା ଶ୍ରବଣ କରେ (ଓ ତାହାକୁ ବିକୃତ କରି ପ୍ରସାରିତ କରେ) ତେବେ ତା'ପଛରେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଧାବମାନ ହୁଏ ।

୨୦. ଏବଂ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଅଛୁ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପର୍ବତମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ତଥା ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଆବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଉଚିତ ଅନୁପାତରେ ସୃଷ୍ଟିକରି) ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛୁ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଭୂମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତଥା ଭୂମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୨. ଏପରି କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହାର (ଅସରତି) ଇସ୍ତାଈ ଆମ ନିକଟରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଉ ।

୨୩. ଏବଂ ଆମେ (ଜଳାୟବାସୀ) ବହନକାରୀ ବାୟୁ ପ୍ରେରଣ କରୁ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ) ଆମେ ମେଘରୁ ଜଳ ବୃଦ୍ଧି କରାଉ, ତାପରେ ଭୂମାନଙ୍କୁ ତାହା ପାନ କରିବାକୁ ଦେଉ, ଏବଂ ତୁମେ ନିଜେ ତାହାକୁ ମହଜୁଦ କରିପାରି ନ ଥା'ତ (କିନ୍ତୁ ଏହି ରୂପେ ଆମେ ତାହାକୁ ମହଜୁଦ କରି ଅଛୁ) ।

୨୪. ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମେ ଜୀବନ ଦାନ କରୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ଆମେ ହିଁ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ଦାୟାଦ ।

୨୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଜାଣୁ ଓ ଆମେ (ସେହିପରି) ଭୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଜାଣୁ ।

୨୬. ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

إِلَّا مَنِ اسْتَرْقَ السَّعَ فَاتَّبَعَهُ شَيْطَانٌ مُّبِينٌ ⑩

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَابْتَنَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْرُوثٍ ⑪

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ⑫

وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ⑬

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنُكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ⑭

وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ⑮

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ⑯

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُخَشِّرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ⑰

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାର କିଛି ଅଂଶକୁ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ଯେପରି ବିରୋଧୀମାନେ ଉଚ୍ଚେକିତ ହେବେ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଦୁରାଚାରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ତା'ର ଦୁରାଚାରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବା ପାଇଁ ଏପରି ଅଲୌକିକ ଆଲୋକ ସର୍ଜନା କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତାରଣା ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୁଏ ଓ ସେହି ଦୁରାଚାରା ନିହତ ହୁଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନାଙ୍କାକର୍ତ୍ତୃକ ମଧୁର ଜଳ ସ୍ମରଣିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏପରି ହେଉନଥା'ନ୍ତୁ ତେବେ ନଦୀ, ନାଳ ପ୍ରଭି ଯୋଗୁଁ ଶୁଖିଯାଆନ୍ତୁ କି କୁପ୍ରରେ ମଧୁର ଜଳ ସ୍ମରଣିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଲୋକମାନେ ଶୋଷରେ ମରିଯାଆନ୍ତେ ଓ ଜମିବାଡ଼ି ଶୁଖିଯାଆନ୍ତୁ ।

ସ୍ୱ : ୩

୨୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମାନବକୁ ସ୍ଥିର ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୮. ଏବଂ (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ଜିନୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବିଚୋଟକ ଅଗ୍ନିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୯. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ସ୍ଥିର ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ୱନିସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକାରୁ ମାନବକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ।”

୩୦. “ସୁତରାଂ” ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଗଢିଦେବୁ ଓ ତା’ (ଅନ୍ତର) ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଆତ୍ମା (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସିଦ୍ଦିବାରେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ପରିସିଦ୍ଧ ।”

୩୧. ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଦେବଦୂତ (ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଦିବା କଲେ—

୩୨. କିନ୍ତୁ ଇବ୍ରେଲ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର; (କାରଣ) ସେ (ସ୍ୱକୃତ) ସିଦ୍ଦିବାକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସିଦ୍ଦିବା କରିବାକୁ ଅସ୍ୱାକାର କରିଥିଲା ।

୩୩. (ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରେଲ ! ତୋର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁ (ସ୍ୱକୃତ) ସିଦ୍ଦିବାକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସାମିଲ ହେଉନାହିଁ ?”

୩୪. ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏଭଳି ଜଣେ ମାନବର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି ଆତ୍ମାବହ ହେବି ଯାହାକୁ ତୁମେ ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ୱନିସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।”

୩୫. (ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ) କହିଲେ, (“ଯଦି ତୋର ଭାବନା ଏପରି ତେବେ ତୁ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯା, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ତୋତେ ବହିଷ୍କୃତ କରାଯାଇଅଛି ।”

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّوْمِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجَعُونَ ۝

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

୧. ସାଧାରଣତଃ ବଡ଼ କୋଳମାନଙ୍କଠାରେ ଅଧିକ କ୍ଲେୟ ସୃଷ୍ଟିଗୋଳର ହୁଏ ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱଭାବତଃ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଶୁଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ସିଦ୍ଦିବା କରାଯିବା ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷାର ପରିପନ୍ଥା । ତେଣୁ ଆମେ ଏଠାରେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ସିଦ୍ଦିବା କର ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ ଯେପରି ଏକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଏକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

୩୬. “ଏବଂ (ମନେରଖ) ବିଶ୍ୱର ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋ ଉପରେ (ଆମର) ଅଭିଶାପ ରହିଥୁବ ।”

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

୩୭. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେତି ଚୁମ୍ବେ ମୋ ସ୍ତନ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତିବିଧାନ କରୁନାହିଁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅବକାଶ ଦିଅ ।”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

୩୮. (ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁ ଅବକାଶପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବୁ ।”

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

୩୯. “ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ଯୋହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

୪୦. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେହେତୁ ଚୁମ୍ବେ ମୋତେ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ନିରୂପଣ କରିଅଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶ ପୃଥିବୀରେ (ପଥକ୍ରଷ୍ଟତାକୁ) ସୁଶୋଭିତ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَوَيْتُ أَنْ يُبَيِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَأُخَوِّيتُهُمْ أَجْعَلِينَ ۝

୪୧. “ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, କୋଉଣି ସେମାନେ ମୋ ସ୍ତନରଶ୍ୱାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବେ ।”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

୪୨. (ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, “ଆମ ନିକଟରୁ ଆସିବାର ଏହା ହିଁ ସରଳ ମାର୍ଗ ।”

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝

୪୩. “ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବେ ହେଁ ତୋ’ର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ତୋ’ର ଅନୁସରଣ କରିବେ ।”

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَوِينَ ۝

୪୪. ବାସ୍ତବରେ ନରକ ହିଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ (ବାସ) ସ୍ଥାନ ।

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْعَلِينَ ۝

୪୫. ତାହାର ସାତ ଗୋଟି ଦ୍ୱାର ଅଛି (ଏବଂ ତାହାର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାର ପାଇଁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فِئْتَمٌ مِّنْهُمْ مُّقْسُومٌ ۝

୪୬. ଧର୍ମତାର୍ତ୍ତମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା ସୁନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

୧. ୭:୧୫ ର ଗଳ୍ପା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ଏଠାରେ ‘ହୁକ୍ମର’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଯିବାର ଥିଲା ତେଣୁ ଆମେ ଏଠାରେ ‘ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ’ ଅନୁବାଦ କରିଅଛୁ ଓ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ।

୪୭. (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) : “ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଓ ନିର୍ଭୟରେ ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

﴿ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ବିଦ୍ବେଷ ଥିବ ଆମେ ତାହାକୁ ଦୂର କରିବୁ, ସେମାନେ ଭାଇ ଭାଇ ହୋଇ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ରହିବେ ଓ ପରସ୍ପର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇ ପଲଙ୍କରେ ବସିଥିବେ ।

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾

୪୯. ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସ୍ବର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ କେବେ ହେଁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

﴿لَا يَسْتَهْمُ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾

୫୦. (ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସୁସ୍ଥ ଦିଅ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

﴿يَا أَيُّهَا عِبَادِيَ إِنِّي أَنَا الْعَفْوُ الرَّحِيمُ﴾

୫୧. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ବାସ୍ତବରେ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଯତ୍ନଶୀଳତା ଅଟେ ।

﴿وَأَنّٰ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ﴾

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ସୂଚନା ଦିଅ ।

﴿وَنَبِّئْهُمْ عَنْ صَيفِ ابْنِ هِثْمٍ﴾

୫୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସଲାମ କଲେ, ସେ (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ଆମେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଆଗମନ ଯୋଗୁଁ) ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛୁ ।”

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ﴾

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ଅତି ଜ୍ଞାନବତ ପୁତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛୁ ।”

﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾

୫୫. ସେ କହିଲେ, “ଆମକୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏପରି ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛ ?” ଅତଃପର (କୁହ), “କେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ (ଏହି) ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛ ?”

﴿قَالَ ابَشِّرْهُمُوْنِيْ عَلَآنَ فَسَبَّ الْكَبِرُفِيمُ يَبْشُرُوْنَ﴾

୫୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

﴿قَالُوا بِشْرُوكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْفَاطِينَ﴾

୫୭. ସେ କହିଲେ, “(ଆମେ କାହିଁକି ନିରାଶ ହେବୁ) ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୋଇଥାଏ ?”

﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّوْنَ﴾

୫୮. ସେ (ପୁନର୍ବାର) କହିଲେ, “ହେ ସମାଦବାଚାରଣ ! ତୁମମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ ?”

﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾

୫୯. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି (ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ନିମିତ୍ତ) ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

୬୦. “କେବଳ କ୍ଳାନ୍ତ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, (କାରଣ) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୬୧. “(କିନ୍ତୁ) ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତା ତଥା ଧୂଃସାଗିମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।”

ସ୍ତ: ୫

୬୨. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ତାହାଠାରୁ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ,

୬୩. ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଆପଣମାନେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅପରିଚିତ ିଜଣା ପଡୁଛନ୍ତି ।”

୬୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ପ୍ରକୃତ) କଥା ହେଉଛି ଯେ ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସେ (ଶାନ୍ତି) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାଗ୍ନ ନେଇ ଆସିଅଛୁ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ।”

୬୫. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମାଗ୍ନ ଆଣିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଛୁ ।”

୬୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ସମୟରେ (ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ) ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ନେଇ (ଏଠାକୁ) ଶୁଲିଯାଅ, ଏବଂ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛ ଯାଅ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପଛକୁ ଫେରି ନ ଦେଖୁ, ୯ ଏବଂ ଯେଉଁଠାକୁ ୧୦ ଯିବାପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଉଅଛି (ସେମାନେ ସେଠାକୁ) ଶୁଲିଯାଅ ।”

୬୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନଭାବରେ ଏହି ବିଷୟ ସୂଚକ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରକାତ ହେବା ମାତ୍ରେ ଏହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କର ମୂଲୋପାର୍ଜନ କରି ଦିଆଯିବ ।

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمْ أَجْعَيْنَ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ إِلَّا أَمْرَاتَهُنَّ قَدْ زَرَيْنَا إِنهَآ لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مَّنْكَرُونَ ﴿٦٤﴾

قَالُوا بَلْ جُنُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٥﴾

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٦﴾

فَأَنشِرْ بِأَهْلِكَ يَبْطِغُ مِنَ الْيَلِّ وَأَتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٧﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ لَمَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٨﴾

୯. ଏଠାରେ ‘ମୂଲକର’ ଶବ୍ଦ ଅପରିଚିତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ସେହି ଅର୍ଥ ଅଭିଧାନ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ।

୧୦. ଏହି ଅନୁଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତବରେ ହଜରତ କ୍ଳାନ୍ତ ପରିବାର ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ପଛକୁ ଦେଖିବେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଚାରିତ କଳ୍ୟାଣ ଓ କାମାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମାନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ ।

୧୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣିକାହକମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ କହିବେ ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଚାଲିଯାଅ । ତାହା ହିଁ ଆମର ଅଭିଳାଷ ।

୬୮. ଏବଂ ଏହି ସହରର ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ-^୧
ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତ୍) ନିକଟକୁ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ)
ଆସିଲେ ଯେ ଏବେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଅଛି ।

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏମାନେ ଆମର ଅତିଥି
ଅଟନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରି
ଆମକୁ ଅପମାନିତ କରାଅ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صُنِّفُوا لَنَا فَلَا تَفْضَحُوا ﴿٦٩﴾

୭୦. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଓ ଆମକୁ ଅପମାନିତ
କରି ନାହିଁ ।”

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُوا ﴿٧٠﴾

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ଯେ
କୌଣସି ଫାଇଦା ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ତୁମଙ୍କୁ
ବାରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ?”

قَالُوا أَوَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ وَالِدِينَ ﴿٧١﴾

୭୨. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ)
କିଛି (କାର୍ଯ୍ୟାଦୁଷ୍ଟାନ) କରିବାକୁ ଆଏ ତେବେ ଆମର ଏହି
କନ୍ୟାମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ^୨ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ
ଜାମିନ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।”

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମ ଜୀବନର ରାଣ, ବାସ୍ତବରେ
(ତୁମର) ଏ (ବିରୋଧୀ)ମାନେ ସେହିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ)
ପାଗଳାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ।

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. ତତ୍ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହୁଅନ୍ତେ ସେହି (ଅଜ୍ଞାକୃତ)
ଶାସ୍ତି ସେ (ଲୁତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ କବଳିତ
କରିଥିଲା ।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ସୁତରାଂ ଆମେ (ତ୍ରେମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା)ଏହି ସହରର
ଉପର ସ୍ତରକୁ ତାହାର ତଳ ସ୍ତରରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ: ^୩
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ତିକାକୁ ନିର୍ମିତ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି
କରିଥିଲା ।

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٥﴾

୭୬. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବର୍ଷନାରେ) ବିଷ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ (ଅନେକ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَن يَتَذَكَّرُ ﴿٧٦﴾

୧. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ
ଆଣିବା ପାଇଁ ଲୁତଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଲୁତ ଅତିଶୟ ଅତିଥି ସମ୍ମାନକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ
ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆଣିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଲୋକମାନେ ଏହି କାରଣରୁ ଆନନ୍ଦରେ ଦଉଡ଼ି ଆସିଲେ ଯେ ବର୍ଷମାନ ଲୁତ
ସେମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଗଲା ।

୨. ୧୧:୭୯ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରେମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଲୁତଙ୍କୁ ଓଲଟ ପଲଟ ହୋଇଗଲା ।

୭୭. ଏବଂ ତାହା (ଏକ ଅପରିଚିତ ସ୍ଥାନ ଦୁହେଁ ବର) ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ମାର୍ଗ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

وَأَنَّهُمَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٌ ①

୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ (ଉପକାର) ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ②

୭୯. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅସକାଳୁ ନିବାସୀମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବକ୍ଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟ ଅଲେ ।

وَأَن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ③

୮୦. ସୁତରାଂ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଏହି ପରି ଭାବରେ କଠିନ) ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ଓ ଏହି ଉଭୟ (ସ୍ଥାନ) ଏକ ରାଜପଥ ନିକଟରେ ପୋତା ହୋଇରହିଛି ।

فَأَتَقْنَا مِنْهُمْ وَالَيْنًا لِّمَا مِمَّا فُيْنِ ④

ସ୍ତ: ୬

୮୧. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ହିଜରବାସୀମାନେ^୧ (ମଧ୍ୟ ଆମର) ରହୁଛନ୍ତି ଏକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ।

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ ⑤

୮୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ (ସ୍ତେଷ୍ୟକ ପ୍ରକାରର) ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲେ ।

وَأَتَيْنَاهُمُ الْيَتِيمَ أَتَيْنَا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ⑥

୮୩. ଏବଂ ସେମାନେ ପାହାଡ଼ର କେତେକ ଅଂଶକୁ କାଟି ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କରି ନିରାପଦରେ ରହୁଥିଲେ ।

وَكَانُوا يُنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ الَّتِي أُوتُوا ⑦

୮୪. କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାରେ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ⑧

୮୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହୋଇନାହିଁ ।

فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑨

୮୬. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଚନ୍ଦ୍ର) ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ଏବଂ ସେହି (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟକୁ ଉଦାର ଭାବରେ) କ୍ଷମାକର ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا الْإِنشَاءَ ⑩

وَأَن السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ⑪

୮୭. ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାନ୍ ସ୍ୱର୍ଗ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ⑫

୧. ହେଜରକୁ ସିରିୟା ଯିବା ମାର୍ଗରେ କୁଚ୍ଚ ବାସସ୍ଥାନ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

୨. 'ଅସକାଳୁ' ହଜରର ସୁବକ୍ଷ କାଟିର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଅସକାଳୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଘନ ଅବସ୍ଥା । ତାହା ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁଠାରେ ବହୁତ ଭାବରେ କେହି ଆଦି ଗହ ଆଏ । ପ୍ରକାରେ ହେଉଛି, ମଦୟନ ନିକଟରେ ଏକ ଘନ ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନେକ ଗହ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ମଦୟନ ନିବାସୀଙ୍କୁ 'ଅସକାଳୁ ଅସକାଳୁ' କୁହାଯାଏ ।

୩. 'ହିଜ୍ଜ' ଅର୍ଥ ଏପରି ପରିସର ବା ଦୁର୍ଗ ବା ନଗର ଯାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପଥର ନିର୍ମିତ ପ୍ରାକାର ଥାଏ । 'ଅସକାଳୁ ହିଜ୍ଜ' ଅର୍ଥ ସମୁଦ୍ର ବା ବୃକ୍ଷଲତା କାଟିର ନଗର । ଏହାକୁ ଏଥିପ୍ରକାରେ ହିଜ୍ଜ କୁହାଯାଏ ଯେହେତୁ ସେହି ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୁବକ୍ଷ ପ୍ରାକାର ଥିଲା ।

୮୮. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ ବାରମ୍ବାର ଆକୃଷ୍ଟ^୧ କରାଯାଉଥିବା ସାତ ଗୋଟି (ଆୟତ) ତଥା ମହାନ୍ କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ التَّوَارِثِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝

୮୯. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚକ୍ଷୁ ବିକାଶିତ^୨ କରି ଦେଖ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସାମୟିକ (ଭାଇଦାୟକ) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ପାଇଁ ଦୃଃଝୃତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର (ସଦୟ) ବାହୁକୁ ଅବନତ କରି ରଖ ।

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

୯୦. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ବାସ୍ତବରେ କଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସନ୍ତେକ ଅଛୁ ।”

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْبَشِيرُ ۝

୯୧. କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଶାସ୍ତି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ବିଭକ୍ତ^୩ ହୋଇଥିଲେ;

كَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَىٰ الْمُنَافِقِينَ ۝

୯୨. ଯେଉଁମାନେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନକୁ ବିଖଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ଓ ଏହାକୁ ମିଥ୍ୟାର^୪ ଏକ ସମାହାର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ);

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝

୧. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରା ପାଠିତ୍ୱ, ଯାହାର ଆୟତଚ୍ୟୁତ ବାରମ୍ବାର ଅବୃତ୍ତି କରାଯାଏ । ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ମିସାଲ’କୁ ଇତ୍ୟା କଲେ କଣ୍ଠସିଦ୍ଧି ଯେ ଏହି ଆୟତକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରେ : (କ) ଅମେ ତୁମକୁ ଏପରି ପାତକଗୋଟି ଅୟତ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଯଦିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଲୁପ୍ତହର ପୂର୍ବିକା କରାଯାଇଛି; (ଖ) ତୁମକୁ ଏପରି ସାତଗୋଟି ଆୟତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯଦିରେ ଅଲୁପ୍ତ ଓ ତାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାଣନିବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବସ୍ୱରା ଗଣ୍ଡି କରାଯାଇଛି ।

୨. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେ ନାହିଁ ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧନକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରି ଦେଖ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନାଶକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ପୁରାଣ ଏହି ଧନ ସେମାନଙ୍କ ସକଳେ ଭାଇଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକଳେ ଦୃଃଝୃତ ହେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଇଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ଭାବନାକୁ ମନ ଭିତରୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହିକରତ ସମୟରେ ।

୪. ‘ସେକିଲ୍’ ଅର୍ଥ : (କ) ଖଣ୍ଡ; (ଖ) ମିଥ୍ୟା । ପ୍ରାକୃତ ଅନୁବାଦକମାନେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ।

୯୩. ଅତଏବ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ! ଆମେ
ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିବୁ—

قَوْرَبِكَ لَنَسْتَلْتَهُمْ أَجْعَلِينَ ﴿١٣﴾

୯୪. ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ, ଯାହା ସେମାନେ
କରୁଥିଲେ ।

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

୯୫. ସୁତରାଂ ତୁମଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ
ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଜଣାଇ
ଦିଅ, ଏବଂ ଏହି ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ﴿١٥﴾

୯୬. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମଙ୍କୁ ସେହି ପରିହାସକାରୀଙ୍କ
(ଚକ୍ରାନ୍ତ)ଠାରୁ ଦୂରସ୍ଥିତ ରଖୁଛୁ;

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١٦﴾

୯୭. ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁକ୍ଷକ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ
ଉପାସ୍ୟ ଭିନ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ
(ଏହାର ପରିଣାମ) ଜାଣିପାରିବେ ।

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

୯୮. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା
କିଛି କହୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମର ହୃଦୟ ସଙ୍କୁଚିତ ହେଉଅଛି ।

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٨﴾

୯୯. ସୁତରାଂ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ବକ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ରୁଣ ଗାନକର ଓ (ତାହାଙ୍କର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ।

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥାଅ ।

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ନହଲ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚଉତିଶୁର ଅଟେ ୧୨୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୬୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ହେ ଅବହାକାରୀମାନେ !) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ଆଗତହୁଏ; ତେଣୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନେ ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହା କିଛି ଜହ୍ନୁଛନ୍ତି ସେ ଚାହିଁବୁ ବହୁ ଉତ୍ସରେ ।

إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ②

୩. ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ (ତାହାଙ୍କ) ବାଣୀ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି, (ଏବଂ) ଗପୁଲମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି) "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଅ ଯେ ଆମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତେଣୁ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟକର ।"

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③

୪. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ସହିତ ପୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କ ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଠାରୁ ବହୁ ଉତ୍ସରେ ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ④

୫. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକ ଛୁଇଁ ଶୁକ୍ରିୟରୁ ପୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେ (ନିଜକୁ ଏତେ ବଡ଼ ମନେ କରେ ଯେ ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସ୍ୱକାଶ୍ୟ କଳହକାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ ۖ وَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ⑤

୬. ଏବଂ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀକୁ ଏପରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଋଷ ସାମଗ୍ରୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକାର ରହିଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୋଂସର କିଛି ଅଂଶ ଭକ୍ଷଣ କର ।

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعَافٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଚରାଇ (ଗୃହାଭିମୁଖୀ) ଫେରାଇ ଆଣ ଓ ଏହିପରି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସ୍ତରାତରେ) ଚରାଇବା ପାଇଁ (ସ୍ତରାତରେ) ଛାଡ଼ିଦିଅ ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଏକ ସ୍ୱକାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ (ତଥା ଗୌରବ)ର ସାମଗ୍ରୀ ରହିଥାଏ ।

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ⑦

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାର ବହନ କରି ସେହି (ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ) ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯା'ନ୍ତି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଅନୁରୋଧରେ ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَنَحْمِلُ أُنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلِغَيْهِ إِلَّا تَشْرِيقُ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوُّوفٌ رَّحِيمٌ

୯. ଏବଂ ସେ ଘୋଡ଼ା, ଖଚର ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ତଥା ଶୋଭା ବର୍ଦ୍ଧନ ସକାଶେ (ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି); ଏବଂ ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ସକାଶେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟରେ ଯାନବାହନ ା ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଯାହା ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଜାଣିନାହିଁ ।

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحِمْيَرِ لَتَرْكَبُنَّهَا وَزِينَةً يُحَنِّقُونَ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ④

୧୦. ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଧର୍ମର ସରଳ ପଥ (ଦେଖାଇବା ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ ଏବଂ (ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏଥିଯୋଗୁଁ ଯେ) ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବକ୍ତ୍ର (ପଥ) ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତେ ।

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ
إِنَّهُ لَهْدَكُمُ أَجْمَعِينَ ⑤

୧୧. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମେଘରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି; ତହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିଇବା ପାଇଁ (ଜଳ) ଅଛି ଓ ସେଥିରୁ ବୃକ୍ଷଲତା (ସୃଷ୍ଟି)ହୁଏ ଯହିଁରେ ତୁମେମାନେ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଚରାଅ ।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ
وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ⑥

୧୨. ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ, କଂସୁର, ଖଜୁରି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଜାତ କରାନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଭାବିଚିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ (ସୁସ୍ୱାଦୁ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ⑦

୧୩. ଏବଂ ସେ ରାତି ଓ ଦିନକୁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାନୁସାରେ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଓ) ନକ୍ଷତ୍ରମାନ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କ) ସେବାରେ ରତ ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَسَخَّرَ لَكُمُ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنَّجْمُ مَسْخَرَةٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑧

୧. ଏଠାରେ ପରିବାର ଭାବରେ ରେକରାଣ୍ଡି, ପାଣିଜାହାଜ, ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଓ ମୋଟର ଆଦି ଯାନ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ।

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବସ୍ତୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ) ତହିଁରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

୧୫. ଏବଂ ସେ ସମୁଦ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କ) ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ତହିଁରୁ (ମୋଛୁର) ସଦ୍ୟ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅଳଙ୍କାର (ସାମଗ୍ରୀମାନ) ସଂଗ୍ରହ କର ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ପରିଧାନ କର; ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀରେ ଜଳଧାନ ସ୍ତୃତିକ ଜଳ ବିଦାର୍ଥ କରି (ଦୂରବେଗରେ) ଗତି କରୁଥିବାର ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ, (ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ଜଳଯାତ୍ରା କରିପାରିବ) ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅନୁଗ୍ରହ (ମଧ୍ୟ) ସନ୍ଧାନ କରିବ ଏବଂ (ତାଙ୍କର) କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କରିବ ।

୧୬. ଏବଂ ସେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ପର୍ବତ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିପାରିବ ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ନଦୀ (ସ୍ରୋତ) କରାଇଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ (ଛୋଟ) ପଥ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ (ନିଜର ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହଜରେ) ପଥ ପାଇପାରିବ ।

୧୭. ଏବଂ (ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ସେ) ଅନ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥ ପାଇ ପାରନ୍ତି ।

୧୮. ତେବେ (କହ), “ସେ ସୃଷ୍ଟିକରେ କ’ଣ ସେ ତାହା ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ଯେ (କିଛି) ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ? କ’ଣ ତଥାପି ତୁମମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?”

୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତେବେ ତୁମମାନେ ତାହାକୁ (କଦାପି) ଗଣନା କରିପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୦. ତୁମମାନେ ଯାହାକିଛି ଗୋପନ କର ଓ ତୁମମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କର ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

୨୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକନ୍ତି ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لَمَّا طَرَيْنَا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَازِئَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارٌ
وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

وَعَلَيْتِ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٨﴾

أَفَنَنْتَ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذْكُرُونَ ﴿١٩﴾

وَأَنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُُونَ وَمَا تُنْظِرُونَ ﴿٢١﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٢﴾

୨୨. ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ମୃତ, ଜୀବିତ ନୁହନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କେବେ ଉତ୍ଥୃତ ହେବେ ।

بِأَمْوَاتٍ غَيْرِ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

ଭୂ:୩

୨୩. (ସ୍ମୃତବାଂ ଭଲଭାବରେ ମନରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ।

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏହା ନିଷ୍ପଦେହ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗୋପନ କରନ୍ତି ଓ ଯାହା କିଛି ସମାଜ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ (ସେ ବିଷୟ) ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُغِيبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଯାହା (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା କିପରି (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅଟେ ? ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର କାହାଣୀ ଅଟେ ।”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالَوَا إِنَّا لَأَطِيعُونَ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

୨୬. (ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ) ସେମାନେ କଥାମତ ଦିନ ନିକର ବୋଝ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବହନ କରିବେ ତଥା ସେହି ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ବୋଝ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି; ମନରଖ ! ସେମାନେ ଯେଉଁ ବୋଝ ବହନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ يَغْبِرُ عَلَيْهِمُ الْإِسَاءُ مَا يَزِيدُونَ ﴿٢٦﴾

ଭୂ:୪

୨୭. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତତ୍କାଳୀନ ରସୁଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତତ୍କାଳ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ପ୍ରକଟସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ତତ୍କାଳକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱୀକୃତି କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାତ ନିପତିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶାସ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ତାହା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ قَوْمًا الْقَوَاعِدُ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوَقِهِمْ فَانَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. ତା'ପରେ କଥାମତ ଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ଓ କହିବେ, “ଆମର ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ କାହାରି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନେ (ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କର) ଶତ୍ରୁତା (ଓ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ) କରୁଥିଲ ?” ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ ସ୍ତବନ କରାଯାଇଥିବ ସେମାନେ

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

(ସେତେବେଳେ) କହିବେ, “ଆଜି ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା (ଉପସ୍ଥିତ) ହେବ ।”

୨୯. ଯେଉଁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରି କହିବେ, “ଆମେମାନେ କୌଣସି କୁକର୍ମ କରୁ ନ ଥିଲୁ;” (ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) “ଏପରି ଦୁହେଁ: ବରଂ (ପକ୍ଷାନ୍ତରେ) ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଥିଲ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୩୦. ସ୍ମୃତରାଂ ତୁମେମାନେ ନରକର ଦ୍ୱାରମାନ ଦେଇ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କର, କାରଣ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ବାସ ସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୩୧. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା କିପରି (ଗୌରବମୟ) ଅଟେ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “(ବାସ୍ତବିକ ଏହା) ଅତି ଉତ୍ତମ;” ଯେଉଁମାନେ ସତକର୍ମ (ର ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ) କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ କଲ୍ୟାଣ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ପରକାଳର ବାସସ୍ଥାନ ଆହୁରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ବାସ୍ତବରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

୩୨. ସେମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟା ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ସେମାନେ ଯାହା ଛାନ୍ଦ କରିବେ ସେଠାର ତାହା ମିଳିବ, (ମନେରଖ) ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲହ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥା’ନ୍ତି ।

୩୩. ଯେଉଁ (ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତା)ମାନେ ଶୁଦ୍ଧପୁତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି, “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ; ତୁମେମାନେ ନିଜ (ସତ୍) କର୍ମର ବିନିମୟରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

୩୪. ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ବିଷୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ (ଶାନ୍ତି ସହିତ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁ ବା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ

الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ ابْيَمُّ وَالسَّوْءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣١﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرُونَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَلِيمِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ

(ନିଷ୍ପତ୍ତିମୁକ୍ତ) ଆଦେଶ ଆସୁ ? ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ (ନିଜେ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୩୫. ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ (ପାପ) କାର୍ଯ୍ୟର (ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜବାଜିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତିର ସମାପ୍ତ) ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷ୍ଟିତ କରିଥିଲା ଓ ବିନାଶ କରିଥିଲା ।

ଭୁ:୫

୩୬. ଏବଂ ମୁସ୍ତଫିକମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ତେ ତେବେ ଆମେମାନେ ବା ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା କରି ନ ଥା’ତେ କି ତାହାଙ୍କ ବିନା (ଆଦେଶରେ) କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଆମେମାନେ ଛିର କରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ;” ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନେ (ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି) ଏହିପରି କରିଥିଲେ; ତେବେ ରସୁଲମାନଙ୍କର (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ?

୩୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ (ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି) ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ ଘନକାରୀ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ;” ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି (ଉତ୍ତମ ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ କରାଇଥିଲେ ଓ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ ଏପରି ହେଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନାଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥକ୍‌ବର ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖ ଯେ (ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆଚାର ପ୍ରତିକରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

୩୮. (ହେ ରସୁଲ ! ଯଦି ତୁମେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାର ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରୁଥାଅ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଯେଉଁମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଶୁଣି) ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କଦାପି ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

أَمْرًا بِكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٥﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَاتَىٰ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَبُذِلُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٩﴾

୧. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁବାଦ ‘ଗଲ୍ତ’ ଅର୍ଥ : (କ) ଦୁରାଚାର; (ଖ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ବିତ୍ୟୁତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

୩୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ଦୁହେଁଦାର ସହ ଶପଥ କରିବେ ଯେ ଯିଏ ମୁତାହଲ୍ଲାହ କରିଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ (ପୁନର୍ବାର କଦାପି) ଜୀବିତ କରିବେ ନାହିଁ; (କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ) ଏପରି ନୁହେଁ, ଏହା (ଏପରି ଏକ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଟେ ଯାହା (ପୁରଣ) କରିବାକୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ଦାୟା ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ—

୪୦. ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏଥି ସକାଶେ ଜୀବିତ କରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବତାକୁ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ (ଆଜ୍ଞା) ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିପାରିବେ ।

୪୧. ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେବଳ କହିଥାଉ, “ହୋଇଯାଅ” ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

ଭୂ:୨

୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଗ୍ରସିତ ହେବା ପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିକରତ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ପରକାଳର ପୁରସ୍କାର ଆହୁରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ହାୟ ! ଏ (ଅବସ୍ଥାକାରୀ)ମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ କି !

୪୩. ଯେଉଁମାନେ (ଅତ୍ୟାଗ୍ରସିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଧର୍ମରେ) ଅଟଳ ରହିଛନ୍ତି ଓ (ସର୍ବଦା) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିଛନ୍ତି ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା) ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ହିଁ ରହୁଳ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ (ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଖାନ ରଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ପ୍ରଶ୍ନ କର (ତାହାହେଲେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେବ);

୪୫. (ଆମେ ଆମର ରହୁଳମାନଙ୍କୁ) ପୁଷ୍ପ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ (ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ); ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି (ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ

وَأَقْسُوا بِاللهِ جَهْدَ آبَائِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَعْمَلَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءَ الْفَرِيدِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَلَوْنَا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

ମାନବ ସମାଜକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ) ଯାହା (ହୁମ ମାଧ୍ୟମରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ, ଏବଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ଚିନ୍ତା କରିବେ ।

୪୬. ତେବେ କ'ଣ ଯେଉଁମାନେ (ହୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ହାନି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜ) ଦେଶରେ ଲାସ୍ତର (ଓ ଅପମାନିତ) କରିବେ ନାହିଁ ବା ସେହି ଶାସ୍ତି ଯୋହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାନ୍ତର ଦିଆ ଯାଇଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସ୍ପତାରେ ଆସିବ ନାହିଁ ।

୪୭. ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା କାଳରେ ବିନାଶ କରିବେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କଦାପି) ପକ୍ଷ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୪୮. ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରମଶଃ କ୍ଷୟ କରି ଧୂସ କରିବେ ନାହିଁ ? କାରଣ ହୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୪୯. ତେବେ କ'ଣ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାସ୍ତିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ ନମ୍ରତା ସହକାରେ) ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଛାୟା ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଛାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ' କରୁଅଛି; (ଅତଏବ ଏହିପ୍ରକାର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଛାୟାର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ) ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାସ୍ତିତ ହେବେ ।

୫୦. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯେଉଁସବୁ ସାଖା ପୃଥ୍ବୀରେ ଅଛନ୍ତି ତଥା ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ ନତମସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅହଞ୍ଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୧. ସେମାନେ ନିଜର ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଦେଶ କରାଯାଏ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

لِّلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

أَفَمِنَ الَّذِينَ مَكَّرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْشِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٧﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ مَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٨﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَكَّرُونَ ۚ ظِلُّهُ لَمَّا بَلَغَ الْأَشْجَارُ أَثْقَالَهَا أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

وَاللَّهُ يَخْتِمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَاتَةٍ وَالنَّاسِ وَالنَّجْمِ وَهُمْ لَا يَسْكَرُونَ ﴿٥١﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُدْرَتِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଛାୟାର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଥାଏ, ଏପରିକି ସମସ୍ତ କ୍ରମେ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଂତୃପ୍ତି ହୋଇଯାଏ, ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ମହମ୍ମଦ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଯଶ ଓ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସବୁର ହ୍ରାସ ପାଇ ନିଷେଷ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଛାୟା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବ, ଯାହା ଫଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାସ୍ତିତ ହେବେ ।

ଭୂ:୭

୫୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସବୁବେଳେ ଏହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, “ତୁମେମାନେ ଦୁଇଗୋଟି ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ, ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର (ଉପାସ୍ୟ); ସୁତରାଂ ଆମକୁ ହିଁ ଭାସକର।”

୫୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଓ ସେ ହିଁ ସର୍ବଦା ଧର୍ମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ସଂରକ୍ଷକ ବୃତ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?

୫୪. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଅଛି, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେତେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଭାବ ଓ ଦୁଃଖ ନିପତିତ ହୁଏ ତେବେ (ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ) ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ (ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଗୁହାରି କର ।

୫୫. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି ଦୁଃଖ ଦୂର କରିଦିଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ (ଅନ୍ୟକୁ) ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ) ଛିଡା କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ।

୫୬. ଫଳରେ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବନ କରିଥାଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିଥାଆନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ (ଓ) ସାମୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କର, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ (ଏହାର ପରିଣାମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ) ଶୀଘ୍ର ଅବଗତ ହେବ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ସ୍ତବନ କରିଅଛୁ ତହିଁରୁ ଏକ ଅଂଶ ସେମାନେ (ନିଜର) ସେହି ତଥାକଥୂତ ଉପାସ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସକଳେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ବାସ୍ତବତା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଖ୍ୟାନ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରାଶ, ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ନିଜେ ରଚନା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ (ଦିନେ) ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ କୈଫିୟତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୫୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିବାର କହୁଛନ୍ତି; (ମନେରଖ) ସେ (ଏ ବିଷୟରେ) ପବିତ୍ର; ଏବଂ ମୋଜା କଥା ହେଉଛି) ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାହା ହିଁ ମିଳିବ ଯାହା ସେମାନେ ଗୁହୁଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ) ।

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُوا الْهَيْثُ إِنِّي أَنَا هُوَ اللَّهُ
وَاحِدٌ قَائِلٌ فَإِذَا هُم مَّوَدُونٌ ①

وَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْيَزِينُ وَاجِبًا
أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ②

وَمَا يَكُم مِّنْ نِّعَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَتَّكُمُ الضُّرُّ
فَأِلَيْهِ تَجْرَوْنَ ③

ثُمَّ إِذَا كَسَفَ الضُّرُّ عَنْكُمُ إِذَا فَرِحْتُمْ مِنْكُمْ بِرِزْقِهِمْ
يُشْكِرُونَ ④

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْعَوْا تَسْعَىٰ تَعْلَمُونَ ⑤

وَيَجْعَلُونَ لَنَا لَا يَعْلَمُونَ ضَلِيلًا مِّمَّا زَكَّاهُمْ
ثُمَّ لَنَسْلُنَّ عَنْكَ أَنْتُمْ مُقْتَرُونَ ⑥

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ⑦

୪୯. ଏବଂ (ସକାମାଗରେ) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ କନ୍ୟା (କନ୍ୟା) ହେବାର ସମାପ୍ତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାହାର ମୁଖମଣ୍ଡଳ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୁଏ ।

୬୦. (ଏବଂ) ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତାହାକୁ ସମାପ୍ତ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ ତାହାକୁ ଅନୁଭବ ମନେକରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖେ; (ଏବଂ) ଚିନ୍ତା କରେ ଯେ ସେ ଏପରି ଲାଜୁନା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ (ଜୀବିତ) ରଖିବ କି ମାଟିରେ ପୋତି ପକାଇବ; (ମନେରଖ) ସେମାନେ ଯାହାକି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୬୧. ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମନ୍ଦ ସହିତ ଦୁକନ୍ୟା ଅଥଚ ଅଲୁଖର ଗୁଣ (ଓ ଗାରିମା) ମହାନ ଏବଂ ସେ ହି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୮

୬୨. ଏବଂ ଯଦି ଅଲୁଖ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ (ଦୂରତ) ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରନ୍ତେ (ଓ ଅନୁତାପ କରିବାପାଇଁ ଅବସର ନ ଦିଅନ୍ତେ) ତେବେ ସେ ଏଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀକୁ (ଜୀବିତ) ଛାଡ଼ନ୍ତେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନିଜକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ (ଶାନ୍ତି) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛକୁ ବା ଆଗକୁ ଯାଇ (ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରି) ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୬୩. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲୁଖଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ବସ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯାହା ସେମାନେ (ନିଜ ପାଇଁ) ଅପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କିଛି (ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସର ସହିତ) ମିଥ୍ୟା କହେ ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ; (କିନ୍ତୁ) ଏହା ନିଶ୍ଚୟେନ୍ଦ୍ର ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ତହିଁରେ) ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।

୬୪. ଅଲୁଖଙ୍କର ରାଣ, ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଜାତିପାଇଁ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (କୁ)କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଲା; ସୂଚନା ସେ ଆଜି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟପାଶ୍ୟ ହୋଇଅଛି (ଏବଂ) ସେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٦٢﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ السَّبَّحَاتُ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

تَا اللَّهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَوُتِنَ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَأَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَلَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

୬୪. ଏବଂ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ବିବାଦ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ) ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁଷ୍ଟ କରିଦେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସତ୍‌ପଥ ଓ କରୁଣା(ର ଆଧାର) ଅଟେ ।

୬୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଭୃଷ୍ଣସ୍ଥକୁ ତାହା ମୃତ ହେବା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ କରିଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ (ସତ୍ୟ କଥାକୁ) ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି (ଓ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଏକ (ମହାତ୍ମ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

ଭୂ: ୯

୬୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ଶିକାରୀଙ୍କ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ରହିଅଛି; (କେ)ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି (ମେଳ ଆଦି ଭରି ହୋଇ) ରହିଅଛି ଏଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋବର ଓ ରଜ ମଧ୍ୟରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାନ କରିବା ସକାଶେ ବିଶୁଦ୍ଧ ତୃପ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଉ ଯାହା ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୃପ୍ତକର ଓ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।

୬୮. ଏବଂ ଖଜୁରି ଫଳ ଓ ଅଷ୍ଟରରୁ ତୁମେମାନେ ସୁରା ତଥା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଅ; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ଏକ (ମହାତ୍ମ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୬୯. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହୁମାଛିକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, “ତୁ ପର୍ବତ ଓ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ, ତଥା (ଅଷ୍ଟର ଆଦି ଲତା ସକାଶେ) ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ଯେଉଁ ଗାଡ଼ି ତିଆରି କରନ୍ତି ତହିଁରେ ନିଜର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର ।”

୭୦. “ତା’ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର)ଫଳରୁ କିଛି ଖା ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥକୁ ଅନୁସରଣରେ ଅନୁସରଣ କର;” ଏ (ମହୁମାଛି)ମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଏକ ପାନାୟ ନିର୍ଗତ^୧ ହୁଏ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟ (କାରକ) ଗୁଣ ରହିଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ବୁଝି ବିଗୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମହୁ ଯାହା ଅନେକ ବ୍ୟୟର ମହୋତ୍ସବ ।

وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا يُسِينِ لِمَ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَا بِهٖ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٦﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
مِنْ يَبِينٍ فَرِثٍ وَدَمٍ بَيْنَآ خَالِصًا سَائِبًا ۚ لِلشَّرِبِ يَذُونَ ﴿٦٧﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكَوًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

فَمِنْ كُلِّ ثَمَرٍ مِّنْ كُلِّ النَّخْلِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜୀବନର ନିକୃଷ୍ଟତମ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଏ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନବଦ୍ଧ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଯାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତତ୍ତ୍ୱ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُبْذَرُ إِلَىٰ
أَزْلِ الْعُرَىٰ لَكِنِّي لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ
قَدِيرٌ ٩١

ସ୍ୱ: ୧୦

୭୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବିକାରେ ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଜ ଦେଖିଲେ ଥିବା ଜୀବିକାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧିକାର କରିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ସମାନ (ଅଂଶଦାର) ହୋଇଯିବେ; ତେବେ କ'ଣ ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅପ୍ତାକାର କରୁଛନ୍ତି ?

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فَضَّلُوا بَرَأُوا رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٩٢

୭୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପତ୍ନୀ ରଚିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୁତ୍ର ଓ ପୋତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; କ'ଣ ତେବେ (ମଧ୍ୟ) ଏକ କ୍ଷୟଶୀଳ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସେମାନେ ଅପ୍ତାକାର କରିବେ ?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ٩٣

୭୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏପରି ସଭାର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେବାପାଇଁ କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ତାହା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ لَهُمْ شَيْئًا
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٩٤

୭୫. ସୁତରାଂ ହେ ମୁସ୍ତାବିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମନଗଢ଼ା କଥା କୁହ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ (ସବୁକିଛି) ଜାଣନ୍ତି ଓ ତୁମେମାନେ (ମୋତେ) ଜାଣ ନାହିଁ ।

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ٩٥

୧. ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଏଭଳି ପିତାମାତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ମଧ୍ୟରେ ସାଦୃଶ୍ୟ ରହିଛି ।

୭୭. ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ କ୍ରାନ୍ତବାସୀ (ତଥା) ଯାହାର କୌଣସି ବିଷୟରେ (ମଧ୍ୟ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ (ଏବଂ) ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା) ଯାହାକୁ ଆମେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ନିଜ ସମାପରୁ ଉତ୍ତମ ଜାବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋପନରେ ଓ ସ୍ୱକାଶ୍ୟରେ (ମଧ୍ୟ ଆମ ପକ୍ଷରେ) ବ୍ୟୟ କରେ; କ'ଣ ସେ ଉଭୟ (ସ୍ୱକାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ) ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? (କଦାପି ହୁଏ) ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସକଳ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାର ପାତ୍ର; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଲୋକ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ (ଅନ୍ୟ) ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ମଧ୍ୟ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୂଳ ଓ ଯାହାର କୌଣସି ବିଷୟରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ନିଜ ମାଲିକ ଉପରେ ଏକ (ଅନାବଶ୍ୟକ) ବୋଝ ଅଟେ; ତାହାକୁ (ତାହାର ମାଲିକ) ଯେଉଁଠାକୁ ପଠାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ (ଉପାର୍ଜନ କରି) ଆଣେ ନାହିଁ; ତେବେ କ'ଣ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ ଓ ସ୍ୱୟଂ ସରଳ ପଥରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥାଏ ?

ଭୂ: ୧୧

୭୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରେ ରହିଅଛି, ଏବଂ ଏହି (ଅଜ୍ଞାକୁତ) ସମୟ (ର ଆଗମନ) ତ ଏହିପରି ଅଟେ ଯେପରି ଆଖିର ପଲକ ପଡ଼ିବା, ବରଂ ଏହା (ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ନିକଟତର (ସମୟରେ ଘଟିବ); ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୭୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ଯେ (ସେତେବେଳେ) ତୁମମାନେ କିଛି ଜାଣି ନ ଥିଲ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କର୍ଷ, ରକ୍ଷ ଓ ହୃଦୟ ସୁଖ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବ ।

୮୦. କ'ଣ ସେମାନେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିଧାନର) ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ . ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି (ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ଓ ଝାମ୍ପ ଦେବାକୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା ନାହାନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَلُولًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ
وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُبْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجَلَيْنِ أَحَدُهُمَا ابْكَمٌ لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ
بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
يُحْيِي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٠﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أُمُورُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَنَجِّ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٨١﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٨٢﴾

أَلَمْ يَرْوُوا إِلَى الْخَلِيرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُسْكِنُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٣﴾

୮୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୃହକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଚମତାରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହଲୁକା ବୋଧହୁଏ ଓ ଅବସ୍ଥାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ (ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ); ଏବଂ (ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ସେମାନଙ୍କ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ସ୍ଥୂଳ ପଶମରୁ ତଥା ଲୋମରୁ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ସ୍ଥାୟୀ ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ସାମଗ୍ରୀମାନ ତିଆରି କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ।

୮୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା କିଛି ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଛାୟାପ୍ରଦ ବସ୍ତୁ (ପୃଷ୍ଠ) କରିଛନ୍ତି (ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ରାମ କରିପାରିବ) ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାପରୁ ଗରମ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ତଥା ଯୁବରୁ ଗରମ କରିବା ପାଇଁ ସାଞ୍ଜୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର କୃପା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମେମାନେ ତୋହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବ ।

୮୩. ଅତଏବ ଯଦି ସେମାନେ (ଏବେ ବି) ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେ ନବି ! ତୁମ ପ୍ରତି ବୋଷାରେ ପ କରାଯିବ ନାହିଁ କାରଣ) କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ (ବାର୍ତ୍ତା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୮୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ବିଷୟରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତ ଅଧିକାଂଶ କୃତଦ୍ୱ ଅଟନ୍ତି ।

ରୁ: ୧୨

୮୫. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟତା କାଢ଼ିଲେ ଜଣେ ଲୋଖାଏଁ ସାକ୍ଷୀ ଛିନ୍ନ କରାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆପଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୮୬. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାତ୍ମକାମାନେ ଏହି (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَمْوَالِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَنَّا نَأْتِيَا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٥١﴾

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنَّا خَلْقًا ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ اَلْاَنْثَاءَ وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ سَرَائِلِ تَقِيْنُكُمُ الْحَرَّ وَ سَرَائِلَ تَقِيْنُكُم بِاَسْكُمُ كَذٰلِكَ يَمُرُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٥٣﴾

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْفَرُوْهُمْ اِلٰى الْكُفْرُوْنَ ﴿٥٤﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُذَنِّقُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٥﴾

وَ اِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفْ عَنْهُمْ وَاَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٥٦﴾

୧. ଏଠାରେ କେବଳ ଉକ୍ତାପ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆଉ ବାକି-ଶେକା ଅନୁସାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଅର୍ଥ, ଅଲ୍ଲାଃ ଏପରି ବସ୍ତୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉଚ୍ଚତମ ଉତ୍ତମ ଓ ଶାନ୍ତ ଗରମ କରେ ।

୮୭. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମୁସରିକମାନେ ନିଜର (ତଥାକଥୁତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ଆମମାନଙ୍କର (ସ୍ୱରଚିତ) ଉପାସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲୁଥିଲୁ,” ତା’ପରେ ସେ (ତଥାକଥୁତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ତୁମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟ ।”

୮୮. ଏବଂ (ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି) ସେ (ଅନ୍ୟାୟରାମାନେ) ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ (ନିଜେ) ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେଦିନ (ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିପଟରୁ) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଯିବ ।

୮୯. ଯେଉଁମାନେ (ନିଜେ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଓ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରିତିରୋଧ କରୁଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଠାରୁ ବଢ଼ି ଆଉ ଏକ ଶାସ୍ତି ଦେବୁ, କାରଣ ସେମାନେ (ସର୍ବଦା) ବିଶ୍ୱାସୀନା କରୁଥିଲେ;

୯୦. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଛିଡ଼ା କରାଇବୁ, ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ ! ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଆଣିବୁ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସକାରଣ ଓ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ତଥା (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) କୃପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସକାରଣ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗୁର ଦେବା ସକାରଣ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ।

ରୁ. ୧୩

୯୧. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ତଥା (ଅନ୍ୟର) ହିତ ସାଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ) କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ଓ ଅଶୋଭନୀୟ ବିଷୟ ତଥା ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏଥି ନିମନ୍ତେ) ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۚ فَاَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعُرُونَ ﴿٨٨﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَنَا عَلَى الْكِتَابِ بِئْسَ نَائِلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدَى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

୧. ଏଠାରେ କେବଳ ‘ଶୋରା’ ଅର୍ଥୁମ’ ଶବ୍ଦବଳୀ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହିଁ, ତେଣୁ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ତବୃତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଅଧିକ ନିଆଯାଇଛି ଯାହା କୋରାନର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମକୁ ବୁଝାଇଛି ।

୯୨. ଏବଂ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ସହିତ କୌଣସି ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥାଅ ତେବେ ସେହି ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପାଳନ କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜର ଜାମିନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରିବା ପରେ ତାହାକୁ ଭଙ୍ଗ କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

୯୩. ଏବଂ ସେହି ନୀତି ସବୁର ହୁଅ ନାହିଁ ଯେ ନିଜେ କାଟିଥିବା ସୂତାକୁ ତାହା ଟାଣି ହେବା ପରେ ଛିଣ୍ଡାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦିଏ; ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବରେ). କାଳେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ଏହି ଭାବରେ, ତୁମେମାନେ ପ୍ରତାରଣା-ପୂର୍ବକ ନିଜର ଶପଥକୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାବ ବିଚାର କରିବର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ; ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି କିମ୍ବା ମତ ଦିନ ସେ ସବୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْتُمْ تَخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلَ بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُوءُكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ (ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ) ଯେ (ପଥକ୍ରମ ହେବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାହାକୁ ପଥକ୍ରମ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଯେ (ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହେବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (କିମ୍ବା ମତ ଦିନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُبَيِّنُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَ عَنْ
كُنُتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

୯୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶପଥକୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତାରଣାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍ (ତୁମମାନଙ୍କ) ପାଦ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁପରିଶାମ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ (ଏହିପରି ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ଶାସ୍ତି (ଅବତାର) ହେବ ।

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ تَدْمُ
بَعْدَ تَبُوءِهَا وَتَذَرُوا الشُّرُوءَ بِمَا صَدَّكُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହୋଇଯିବ ।

୯୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନର ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭ ମୂଲ୍ୟ (ବିଶିଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ) ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଥାଏ, ତେବେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ (ତା'ଠାରୁ) ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୯୭. ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଶେଷ ହୋଇଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହୁଅନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

୯୮. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୯୯. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କର ସେତେବେଳେ ବହିଷ୍କୃତ ସଇତାନ ଠାରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶରଣ ଢିସା କର ।

୧୦୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ ।

୧୦୧. ଯେଉଁମାନେ ତା' ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତା' ଯୋଗୁଁ ସିଦ୍ଧ କରିଥା'ନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ଆଧିପତ୍ୟ ରହେ ।

ଭୁ: ୧୪

୧୦୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିଥାଉ ଏବଂ (ଏଥିରେ କ'ଣ ସନ୍ଦେହ ଅଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ) ସେ ଉକ୍ତମନୁସାରେ ଜାଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ଗତନାକାରୀ;” (ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ଏପରି) ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୩. ତୁମେ (ସେହି ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏହାକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଠକ୍) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ سُكَّانَ قُلُوبِهِمْ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑩

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑪

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑫

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ⑬

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ⑭

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ⑮

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَدَلْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑯

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ

କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ସର୍ବଦା
ସୁସ୍ଥଚିତ୍ତ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଏହା ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ
ସକାଶେ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଓ ସୁସମାଗୁରୁ ଅଟେ ।

୧୦୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ
କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୂଚିତ ଓ ହିଁ ଦୁହେଁ ବରଂ ଏହାକୁ
ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ସେମାନେ ସକେତ କରୁଛନ୍ତି
(ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଙ୍ଘିତ
ଦେଉଅଛି) ତାହାଙ୍କର ଭାଷା ଅଣ-ଆରବୀ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା
ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନର ଭାଷା ପୁସ୍ତକ ଆରବୀ ଭାଷା ଅଟେ ।

୧୦୫. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି
(ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେହିମାନେ ହିଁ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ
ହିଁ ପକ୍ଷୀ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୦୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି— (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ
ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ) ବାଧ୍ୟ କରାଯାଏ,
ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ପରିତ୍ରପ୍ତ ଥାଏ—
ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ) ହୃଦୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ
ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ରଖିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକୋପ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ)
ଅଛି ।

୧୦୮. ଏବଂ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ
ପରକାଳ ଅପେକ୍ଷା ଇହକାଳକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏବଂ
(ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ
ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୯. ଏମାନେ ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ଅବିଶ୍ୱାସ
ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ) ହୃଦୟ, କର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗନ୍ଧ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ
ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ (ପକ୍ଷୀ)
ଅମନୋଯୋଗୀ ।

الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَزُ وَهَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْكَذِبُوتُونَ ﴿١٠٧﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَلَنُحْمَ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَهُمُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٨﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعِبَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ
أَبْصَارُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١١٠﴾

୧୧୦. ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୧୧. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ କି ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହେବାପରେ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି, ତା'ପରେ ଜେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ (ନିଜ ଅଜ୍ଞାନରେ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିଛନ୍ତି, ବସ୍ତୁତଃ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସର୍ବର ପାଳନପରେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବେ ।

ଭୁ: ୧୪

୧୧୨. (ଏହି ପୁରସ୍କାର ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହିଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ) ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସ୍ୱାକ୍ଷରରେ ଯୁଦ୍ଧ ଉପକ୍ଷାପନ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକି କରୁଥିବ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ (ତାହାର ପୁରସ୍କାର) ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି-କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏପରି) ଗୋଟିଏ ସହରର ଅବସ୍ଥା (ବିଷୟରେ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯହିଁରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ଥିଲା ଓ ତାହା ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ପରିମାଣରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ଆସୁଥିଲା; ତା'ପରେ ସେ ସହରର ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ (ମନ୍ଦ) କର୍ମ ହେତୁ କ୍ଷୁଧା ଓ ଭୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରିଥିଲା ।

୧୧୪. ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଆମର) ଜଣେ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବାବେଳେ (ଆମର) ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

୧୧୫. ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥାଅ, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କର ।

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا
تَمَّ جِهَادُهُمْ وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٢﴾

وَعَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيبًا كَأَنَّهُ امْسَةً مُطْبِئَةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنعَمِ اللَّهِ فَادَّارَهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُتْمَ آيَاتِهِ لَعَبْدُونٌ ﴿١٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତରାୟ ମନ୍ତ୍ରା ନରର ।

୧୧୬. ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ କେବଳ ମୃତଜୀବ, ଋଷ ଓ ଶୁକର ମା'ସ ତଥା ଯେଉଁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ଅଟେଇ କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାମନାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୋଇ କି ସାମା ଅତିକ୍ରମ ନ କରି (ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ) ଖାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧୭. ଏବଂ କିହ୍ନାର ମିଥ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା ଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିକୁ ବୈଧ ଓ ଗୋଟିକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି କୁହ ମାଛ, ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀ ହୋଇଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବେ ହେଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୮. (ଇହ ଜଗତ) ଏକ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଉପରୋଗ ମାତ୍ର, ଏବଂ (ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛୁକୀ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେ (ସମସ୍ତ) ବସ୍ତୁକୁ ଅଟେଇ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ (ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରି ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ସେମାନେ (ଏହି ଆଦେଶ ଲାଂଘନ କରି) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

୧୨୦. ତା'ପରେ (ମନେରଖ !) ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ରା ବଶତଃ (କୌଣସି) କୁର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରି (ନିଜକୁ) ସୁଧାରି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ବପାଳନ କରିବା ପରେ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବେ ।

ରୁ: ୧୬

୧୨୧. ବାସ୍ତବରେ ଇବ୍ରାହିମ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗତ ଓ ସର୍ବଦା ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ମୁସବିକ ନ ଥିଲେ ।

୧୨୨. (ସେ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଓ ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗ ପ୍ରତି ତାହାକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ।

إِنَّا خَرَّمْنَا عَلَيْكَ الْمَيْتَةَ وَالْمَرْوَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ يَتَفَتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرُوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢١﴾

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇହକାଳରେ ସାଫାଳ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ପରକାଳରେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

୧୨୪. ସ୍ମୃତରା* (ହେ ରସୁଲ !) ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଯେ (ତୁମେ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାନକାରୀ ଇସ୍ତାହିମଙ୍କ ପଛା ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅବଗତ ଅଛୁ ଯେ) ଦେ ମୁସବ୍ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

୧୨୫. ସବତ (ଲଂଘନ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶାସ୍ତି) କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ତାହିମଙ୍କ ପଛା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ବିଭେଦ କରୁଥିଲେ କୟାମତ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ନିଷିଦ୍ଧ କରିବେ ।

୧୨୬. (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱାନ ଓ ସତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ମତଭେଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଏପରି ରୀତିରେ ଯୁକ୍ତି-ତର୍କ କର ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଟେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଥକୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତଥା ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କର, ତେବେ ସେତିକି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କର ଯେତିକି ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହୋଇଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବ ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେବ ।

୧୨୮. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ତୁମର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଅଲ୍ଲାଃ (ସହାୟତା) ମାଧ୍ୟମରେ (ସମ୍ଭବ) ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ପାଇଁ ଦୃଃଘ୍ତର ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟଥା ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୨୯. ଏବଂ (ମେନବରାଶ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ।

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا جُعِلَ الشَّيْءُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿٢١﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَاتٍ مِمَّنْ يَمْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿٢٣﴾

ଭାଗ-୧୫

ବନି ଇସ୍ରା'ଇଲ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଦମ୍ବିତ ସଂସ୍କରଣ ୧୧୨ ଚୋର୍ଚ୍ଚିତ ଅସ୍ବର ଓ ୧୨ ଚୋର୍ଚ୍ଚିତ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ପବିତ୍ର ଯେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍ ଠାରୁ (ସେହି) ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମସଜିଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ; ଯାହାର ପରିପାଶ୍ବରୁ ଆମେ ମଙ୍ଗଳାମୟ କରିଅଛୁ. (ଏଥିଯୋଗୁଁ) ଯେନି ଯାଇଥିଲେ ଯଦ୍ବାରା ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଛୁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଆର୍ଥନାଟ୍ଟ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ତୌରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଆମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାଙ୍କୁ (ନିଜର) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୪. (ଏବଂ ଆଉ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ) ହେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଦୁହେଁଙ୍କ ସହ (ନୋକାରେ) ଆରୋହଣ କରାଇଥିଲୁ (ମନେରଖ ଯେ) ସେ (ଦୁହେଁ) ବାସ୍ତବରେ (ଆମର) ଅନ୍ୟତ୍ର କୃତଜ୍ଞ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ; (ସୁତରାଂ) ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ।

୫. ଏବଂ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ (ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ) ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ନିଶ୍ଚୟେ ତୁମେମାନେ ଭୃତୃଷ୍ଣରେ ଦୁଇଥର ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ପୃଷ୍ଠ କରିବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ର ଔଚିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ يَلَّا مِنَ السَّجْدِ
الْحَرَامِ إِلَى السَّجْدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا تَنَجَّدُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا

ذُرِّيَّتَهُ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كِبَرًا

୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ (ଥର ବିଶୁଦ୍ଧିକାର) ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ପୂରଣ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବାକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାରଙ୍ଗମ *କେତେକ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସୁବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ନିଶ୍ଚିତ ହୃଦେ) ପୂରଣ ହେବାର ଥିଲା ।

୭. (ତା'ପରେ) ପୁଣି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ଧନସମ୍ପଦ ତଥା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଳଗତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ (ପୂର୍ବାପେକ୍ଷ) ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ କରିଥିଲୁ ।

୮. (ମନନରଖ) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଉପକାର କରିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ହିଁ ଉପକାର କରିବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅପକାର କରିବ ତେବେ ତାହା ନିଜ ପାଇଁ (ହିଁ କରିବ); ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ପୂରଣ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯଦ୍ଵାରାକି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ) ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନାହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଏବଂ ମସଜିଦ୍ରେ ଏଭଳି ସୁବେଶ କରିବେ ଯେଉଁକି ପ୍ରଥମ ଥର ତହିଁରେ ସୁବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ତାହାକୁ (ସମ୍ବୃଦ୍ଧ) ଧ୍ଵଂସ କରିଦେବେ । (ସେତେବେଳେ ଏଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ ମଧ୍ୟ ହେଲା) ।

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا أَنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ①

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَبَيْنٍ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ②

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
السَّجْدَ كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَبُتِلُوا مَا عُلِّمُوا
تَنْبِيْرًا ③

୧. ଏହା ବାବିଲର ସମ୍ରାଟ ନେବୁସ୍ପଦନେକରଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ସେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ କରି ସଦକିୟସ୍ତଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରି ତାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ପୁରାଇ ଦେଇଥିଲେ (କିଙ୍ଗ୍ସ୍, ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫ ଟୁକ୍ସର୍) ।

୨. ଏଠାରେ ମେଦ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ କି ବାବିଲ ଆକ୍ରମଣ କରି ନେବୁସ୍ପଦନେକରଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଧ୍ଵଂସ କରି ଦେଇଥିଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସର୍ତ୍ତ କରିଥିଲେ । ପରେ ସେ ଏହି ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସରଣ ଅବତାର ନବିମିୟସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାରେ ପୁନଃ ଧର୍ମପାଠ 'ବେ'ରୁଲ ମୁକଦ୍ଦ'ରୁ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଇଥିଲେ । (Nehemiah: Ch. 1&2 ଟୁକ୍ସର୍)

୩. ଏପରି ଧ୍ଵଂସକାରୀ ଦ୍ଵିତୀୟବାର ହେବ ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ରୋମର ରାଜତ୍ଵମାନ ଗାନ୍ଧାରସର ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ । ସେହେତୁ ତାଙ୍କୁ କଣ୍ଠା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଇନ୍ଦୁସମାନ ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିପାରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ଯାହୁଜ୍ଞ କ୍ରଷ୍ଟିଆନ କରାଯିବାର ସମ୍ଭବିତ ବର୍ଷ ପର ଏକ ଘଟଣା । (Encyclopaedia Britannica, Under word 'Jew') ୩ସହି ସମୟରେ ଗାନ୍ଧାରସ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାରେ 'ବେ'ରୁଲ ମୁକଦ୍ଦ' ପ୍ରତି ସେନା ଅପମାନ କରିଥିଲେ ଓ ସେହି ଧର୍ମପାଠ ଭିତରେ ଶୁକର ବନି ଦେଇଥିଲେ ।

୯. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଦେବ ମଧ୍ୟ) ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନେ (ଦୁର୍ନୀତିର ନିଜର ଭ୍ରମାତ୍ମକ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ (ନିଜର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ନରକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କାରାଗାର ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

୧୦. ବାସ୍ତବରେ ଏହି କୋରାନ ଏପରି (ଦିଗକୁ) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଛି ଯାହା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ, ଏବଂ ସତ୍ତ୍ୱର୍ଥ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଜର ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୧୧. ଏବଂ (ଯଦିଫଳ କୋରାନରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚେତାବଳୀ ଦିଆ ଯାଇଅଛି କି) ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଯଜ୍ଞଶାପାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

ରୁ: ୨

୧୨. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏପରି ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ସତେ ଯେପରି ସେ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ମନୁଷ୍ୟ (ସକୃତି) ଚଞ୍ଚଳ ଅଟେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସକୁ ଦୁଇଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଅଛୁ; ଏପରି ଭାବେ ଯେ ଆମେ ରାତ୍ରି ନିଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବକୁ ଲୋପ କରିଦେଲୁ, ଏବଂ ଦିବସର ନିଦର୍ଶନକୁ ଦର୍ଶନ ଉପଯୋଗୀ କରି ଗଢ଼ିଦେଲୁ, ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅବିଚାର କରିବ ଓ (ସହଜରେ) ବର୍ଷର ଗଣନା ଓ ହିସାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ହୋଇ ପାରିବ; ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଗଳରେ ତାହାର ଭାଗ୍ୟକୁ ବାନ୍ଧି ଦେଇଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ କୟାମତ ଦିନ ତାହାର (କର୍ମର) ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖୁଦେବୁ ଯାହାକୁ ସେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَاوَةً جَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٩﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ﴿١٠﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آتَيْنَاهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١١﴾

وَيَذَرُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَاجِلًا ﴿١٢﴾

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحْوَا آيَةَ اللَّيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ
شَيْءٍ فَضْلُنَا نَقْضِيهِ ﴿١٣﴾

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْعَهُ فِي عُرْقِهِ وَنُخْرِجْ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٤﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ତାଏର' ଅର୍ଥ: (କ) ପକ୍ଷୀ (ଖ) କର୍ମ । ଅନୁବାଦରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥଟି ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଓ ଏଠାରେ ତାହା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।
ଗଳରେ ଭାଗ୍ୟ ପଢ଼ିବାକୁ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯିବାର ଅର୍ଥ, ସେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗଣ୍ୟ ଫଳପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୫. (ଏବଂ ତାକୁ କୁହାଯିବ) "ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ (ନିଜେ) ପାଠକର; ଆଜି ତୁମେ ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ହିସାବ ନେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।"

୧୬. (ସ୍ମୃତରାଂ ମନେରଖ) ଯେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ତାର ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହେବା ନିଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ; ଏବଂ ଯେ (ଏହି ଉପଦେଶକୁ ରକ୍ତ କରି) ବିପଥଗାମୀ ହେବ, ତା'ର ବିପଥଗାମୀ ହେବା ତା' ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଯିବ ଏବଂ କୌଣସି ଭାରବାହୀ ସ୍ରାଣୀ ଅନ୍ୟତ୍ର ଭାର ବହନ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ (କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି) କଣେ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ।

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସହରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ସେତେବେଳେ (ପ୍ରଥମେ) ଆମେ ସେଠାକାର ସ୍ୱଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ (ପୁଣ୍ୟ) କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଉ; କିନ୍ତୁ (ପକ୍ଷାନ୍ତରେ) ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅବ୍ୟକ୍ତି କରିଥାଆନ୍ତି; ଏହାପରେ ଏହି ସହର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଓ ଆମେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଉ ।

୧୮. ଏବଂ (ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ) ଆମେ ଛୁହଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଓ ଏହା ପରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ) ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଉତ୍ତମ ରୂପେ) ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିରାକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଭୟ-କରତକୁ କାମନା କରେ, ଆମେ ତାହାକୁ ଆମ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତ କେତେକ (ପ୍ରାର୍ଥନା) ପୁରାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ; ଏହାପରେ ଆମେ ତା'ପାଇଁ ନରକ (ରା ଶାସ୍ତି) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥାଉ; ସେଥିରେ ସେ ଦୋଷାରୋପିତ ଓ ତିରସ୍କୃତ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କରେ ।

إِنَّمَا كُتِبَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ حَسْبًا ۝

مِنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۝
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا
فَتَفْسُقُوا فَنِهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَعَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا تَشَاءُ مِنَ
ثُلُثٍ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ۝

୧. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରଦାୟକକେବଳ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଦାୟା ରହିବ. ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

୨. ଶାକ୍ଷାକାରମାନେ ଏହି ଆୟତର କ୍ରମାନ୍ୱୟ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଇବ୍ନ ଅବାସ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱରା ଆରୋପିତ ସମସ୍ତ ଅବିଶେଷ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଏହି ଆୟତର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବକ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ କାମନା କରନ୍ତି ଓ ସେଥିପାଇଁ ଚେତୁରାୟା ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ତେବେ (ମନେରଖ) ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଆଦୃତ ହୁଏ ।

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٠﴾

୨୧. ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପ୍ରମାଣମାନଙ୍କୁ) ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାର-ପ୍ରେମାମାନଙ୍କୁ) ଏବଂ (ଏହି ସାହାଯ୍ୟ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦାନ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦାନକୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୋଷାକୁ ବସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

كَلَّا نَبْدُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٠﴾

୨୭. ଦେଖ ! ଆମେ କିପରି ଭାବରେ (ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ପରିକଳା (ଜୀବନ) ବାସ୍ତବରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

اَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِالْآخِرَةِ الْكَبِيرُ
دَرَجَاتٌ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۝۱۲

୨୩. ପୁଡରାଂ ଅଲୁମିନା ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାଦାନ ସ୍ଥିର କର ନାହିଁ, ନେହିଲେ ତୁମେ ଦୋଷୀରାପିତ ହୋଇ (ଅଲୁମିନା) ସହାୟତା ରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଯିବ ।

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَّخْدُومًا ﴿١٧﴾

ଭୁ:ଗା

୨୪. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏ ବିଷୟରେ ଚେତାବଳୀ-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାହାରି ଉପାସନା କରନାହିଁ, ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର ; ଯଦି ତୁମ ଜାତିତାବତ୍ତାରେ ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶୁଣାଇବା ବା ଉଚ୍ଚାସିତ କରିବା ବାଣ୍ଟିବା ଆସିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କଥାରେ ଅବଗୋଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶ କର) କୌଣସି କଲୁ ମତବ୍ୟ^୧ ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହ (ସର୍ବଦା) କୋମଳ ବଚନରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ।

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰهٗ وَبَٰلُو الْبَٰدِيْنَ
إِحْسَٰنًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٍ وَلَا تَهْزُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿١٧﴾

୨୫. ଏବଂ ଦୟାପରବଣ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିନୀତ ମନୋଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ କୁହେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ! ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଲାଳନ ପାଳନ କରିଥିଲେ”!

وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ﴿٥٥﴾

୧. ଆଇବା 'ମଲ୍' ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ ଏକ ବଚନ ଓ ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏଠାରେ ଦେଖି ଶବ୍ଦକୁ ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୭. ପବିତ୍ର କୋଣାର୍କ କେବେଳେ ସ୍ଥାନରେ ହରବତ ମହଲଦେବୀ ସମ୍ପାଦନା କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷରେ ସେପରି ସମ୍ପାଦନା ତାଙ୍କ ଅନୁରାଗମାନଙ୍କ ସକଳେ ଉପସ୍ଥିତ । କାରଣ ଏଠାରେ ଏହି ଅବେଶର ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଅଥଚ ହରବତ ମହଲଦେବୀ ପିତା ତାଙ୍କ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଓ ମାତା ତାଙ୍କ ଶେଷକାଳରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

୨୬. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯଦି ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ହେବ, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ସେ (ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ) ବାରମ୍ବାର ମନେନିବେଶ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୨୭. ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ (ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ)ଙ୍କୁ ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ଓ ପଥକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀର କର, ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅପବ୍ୟୟ କରନାହିଁ ।

୨୮. ବାସ୍ତବରେ ଅପବ୍ୟୟକାରୀମାନେ ସଜ୍ଜନମାନ ଭାଲ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସଜ୍ଜନ ଆତ୍ମୀୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଶାକରୁଥିବା କୌଣସି ମହାର୍ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ (ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ) ମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବିମୁଖ ହୁଅ, ତେବେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବିମୁଖ ହେବା ନ୍ୟାୟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧୁର ବ୍ୟବହାର କର ।

୩୦. (କୃପଣତା ପୂର୍ବକ) ତୁମେ ବେକ ଉପରେ ହାତ ବାନ୍ଧି ବସ ନାହିଁ କି (ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ) ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସାରିତ କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ ନିହିତ ହୋଇ ବା କ୍ଷୁତ ହୋଇ ବସି ପଡ଼ିବ ।

୩୧. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ସ୍ୱସାରିତ କରନ୍ତି, ଓ ଯୋହା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା ସଙ୍କୁଚିତ କରନ୍ତି; ବାସ୍ତବରେ ସେ ନିଜ ଉତ୍ତମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଜାଣନ୍ତି, (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

ଭୁ:୪

୩୨. ଏବଂ ତୁମମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଭୟରେ ନିଜ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ସ୍ତ୍ରୀର କରିଥାଉ; ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ମହାପାପ ।

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صٰلِحِيْنَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِأَوٰرِئِنَ عَفُوْرًا ۝

وَإِذَا الْقُرْبٰى حَقُّهُ وَالْيَسِيْنَ وَابْنَ اَسْتِثِيْلٍ
وَلَا بُدَّ رَتَبَدْرًا ۝

إِنَّ الْمُبْدَرِيْنَ كَانُوْا اِخْوَانَ الشَّيْطٰنِ وَكَانَ
الشَّيْطٰنُ رِبِّهٖ كَفُوْرًا ۝

وَإِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ اٰتِبْعَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ
تَرْجُوْهُمَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ إِنَّشَاءً
بَّ كَانَ بِبَيَادِهِ خَبِيرًا بَصِيْرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوْا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ اِمْلَآءٍ نَّحْنُ نَرِزُقُهُمْ
وَإِيَّاكُمْ اِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ خَطَاً كَبِيْرًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ ମୁହଁ ଫେରାଇନେବା ସେପରି କୃପଣତା ଯୋଗୁଁ ନ ହୁଏ ବରଂ ଏହାଯୋଗୁଁ ହେଉ ଯେ ଅମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ଧ କରୁଥିବା ସେ ଅମେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଇବୁ । ଲୋ ନ ଅଲେ ମଧ୍ୟ ଅମେ ସେପରିମାନୁ ବ୍ୟୟ ହୋଇ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଉବୁ ।

୩୩. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ବ୍ୟଭିଚାରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମେଧା) ହୁଅ ନାହିଁ; ବାସବରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅଶ୍ଳୀଳତା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ପଥ ଅଟେ ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଜୀବକୁ (ହତ୍ୟା କରିବାକୁ) ଅଲ୍ଲହ ଅବୈଧ ସାଧ୍ୟକ୍ରି କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ବିନା ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ, ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ (ପ୍ରତିଶୋଧ) ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ; ସ୍ମୃତରାଂ (ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ସେ ହତ୍ୟା କରିବା ସକାଶେ ଆମ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିବା) ସାମା ଲଂଘନ ନ କରୁ; (ଯଦି ସେ ସାମା ମଧ୍ୟରେ ରହିବ) ତେବେ ଆମର ସହାୟତା ନିଶ୍ଚୟ ଲାଭ କରିବ ।

୩୫. ଯେଉଁ ପକ୍ଷ (ଅନାଥ ସକାଶେ) ଉତ୍ତମ, ତତ୍ତ୍ଵିନ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର (ପକ୍ଷ)ରେ (କୌଣସି) ଅନାଥ ସାବାଳକ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ତାହାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଏବଂ (ନିଜର) ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପାଳନ କର; (କାରଣ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଜ୍ଞାନର ସମ୍ଭବରେ (ଦିନେ ନା ଦିନେ) ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

୩୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାପି କରି ଦିଅ ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସରେ ମାପି କରିଦିଅ, ଓ ଓଜନ କଲାବେଳେ ଠିକ୍ ତରାଜୁରେ ଓଜନ କର; ଏ ବିଷୟ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; (କାରଣ) କାନ, ଆଖି ଓ ହୃଦୟ ଏସବୁ ବିଷୟରେ (ତୁମକୁ) ପଚରାଯିବ ।

୩୮. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଉଦ୍ଧତ ଭାବରେ ଚାଲିନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଶର ଶେଷ ସୀମାରେ* ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ କି ନେତୃତ୍ଵର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩୯. ଏ (ଆଦେଶ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (କାର୍ଯ୍ୟ)ର ମନ୍ଦ ରୂପକୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا لَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٤﴾

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُورًا ﴿٣٥﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُورًا ﴿٣٧﴾

وَلَا تَنْسِفِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٨﴾

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଚଖରିକା' ଅର୍ଥ : (କ) ଚରିବା (ଖ) ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'କେବଲା'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ନେବା ବା ଦଳପତି । ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ ବା ଦମ ପ୍ରକାଶ କରି ଚାଲିଲେ କଣେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଛଡ଼ି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ କି ବିଦ୍ଵାନ ବା ଦଳପତି ହିସାବରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୦. ଏହା ପ୍ରଥୀତ୍ ଏହି ଗଗିମାନସ ଶିକ୍ଷା ଦେହି
 ଶ୍ରେଣୀ ଓଡ଼ିଆ ଏକ ଅଂଶ ଯାହାକୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓଡ଼ି
 ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ
 ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍
 ତୁମେ ନିହିତ ଓ ଉଦ୍ଦିତ ହୋଇ ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ୍ ହେବ ।

୪୧. ତେବେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ
 ସକାଶେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ଓ ନିଜ ପାଇଁ
 ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ (ନିଜର) କନ୍ୟା ରୂପେ
 ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ (ଏକ) ବଡ଼
 (ବିପଜନକ) କଥା କହୁଅଛ ।

ଭୁ: ୫

୪୨. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ବିଷୟକୁ) ବାରମ୍ବାର ଏଥି ସକାଶେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେ
 ସେମାନେ (ଏଥିରୁ) ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ; କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ)
 ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାକୁ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି କରୁଅଛି ।

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ
 ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରଥୀତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସହିତ (ସମକକ୍ଷ) କୌଣସି
 ଉପାସ୍ୟ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ (ପ୍ରଥୀତ୍
 ମୁସ୍ବରକମାନେ ଏହି ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ
 ସହାୟତାରେ) ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ଅବଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
 କରିପାରନ୍ତେ ।

୪୪. ସେ ପବିତ୍ର, ଓ ସେ (ମୁସ୍ବରକ)ମାନେ ଯାହା
 କହନ୍ତି ସେ ତା'ଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

୪୫. ସପ୍ତ ଆକାଶ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ
 ତନ୍ମଧ୍ୟରେ (ବାସକରୁ) ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ
 କରୁଛନ୍ତି; ଓ (ପୃଥିବୀର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସାପୂର୍ବକ
 ତାହାଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏମାନଙ୍କ
 ଗୁଣଗାନକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଉଦାର ଓ
 ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନ ପାଠ
 କର, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ
 ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବରଣ ଛାପନ କରୁ ।

ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَلَفَىٰ فِي جَهَنَّمَ لَوْلَا دُحُورًا ①

اَفَاَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ السَّلَامَةِ
 إِنَّا نَأْتِيٰ اِيْنَكُمْ لَتَقُولُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ②

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّرَ لَوْ اَوَامِرٌ يُّزِيْدُكُمْ
 اِلَّا تَفْقَهُوْا ③

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ اِلَهَةٌ كَمَا يَقُولُوْنَ اِذَا لَا يَسْتَعِيْزُوْا اِلٰى
 ذِي الْعَرْشِ سَعِيْلًا ④

سُبْحٰنَهُ وَ تَعَالٰى عَمَّا يَقُولُوْنَ عَلُوًّا كَثِيْرًا ⑤

تَسْبِيْحٌ لِّهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ
 وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا لَّيُسَبِّحُنَّ بِحَمْدٍ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ
 تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ⑥

وَ اِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مِّنْسُوْرًا ⑦

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନେକ ଆବରଣ ପକାଇ ଦେଉ, ଓ ସେମାନଙ୍କ କାନକୁ ବନ୍ଧୁ କରିଦେଉ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସତ୍ୟକୁ) ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନରେ (ବର୍ଣ୍ଣିତ) ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିବେ ନିଜ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଚାଲିଯାନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣୁଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣୁଥାନ୍ତି, ତାହାକୁ ଆମେ ଉରମ ରୂପେ ଜାଣୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଗୋପନ ଆଲୋଚନା କରୁଥାନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (ପରସ୍ପରକୁ) କହୁଥାନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ସତ୍ତାରକର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛ (ସେତେବେଳେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମେ ଶୁଣୁ) ।

୪୯. ଲକ୍ଷ୍ୟକର, ସେମାନେ ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିପରି (ମନଗଢ଼ି) କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ସୁପଥଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ) କୌଣସି ପଥ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) କହନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ମରି) ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ ଓ କିଛି କାଳ ପରେ ସିନ୍ଧୁ-ସାଗର ହୋଇ ହାତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ ଜଣେ ସ୍ୱକୃତରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତ କରାଯିବ ?

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ତୁମେମାନେ ପଥର ହୋଇଯାଅ ବା ଲୁହା ହୋଇଯାଅ ;

୫୨. ବା ଏପରି କୌଣସି ପୃଷ୍ଠି (କେରାଯାଇଥିବା ପଦାର୍ଥ ହୋଇଯାଅ) ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ କଠିନତର, ତେଥାପି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଯିବ ; ଏହାଶୁଣି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ (ସଂସାରରେ ଜୀବିତ କରି) ଆଣିବ ? ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଥର ପୃଷ୍ଠି

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوْهُ وَاِذَا اُنْزِلَتْ اَنْزِلَتْ رَّبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ اَعْلَا اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ۝

مَنْ اَعْلَمَ بِمَا يَسْتَعُوْنَ بِاِذْنِ مَعُوْنِ اِلَيْكَ وَاِذْهُمْ يَجُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجًا مَّخْحُوْرًا ۝

اَنْظُرْ كَيْفَ فَصَرِّفْنَا لَكَ الْاَمْثَالَ فَصَلُّوْا لَا يَسْتَجِیْبُوْنَ سَبِيْلًا ۝

وَقَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ؕ اِنَّا لَسَبْعُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ۝

قُلْ لَّوْنُوْا حِجَارَةً وَّاحِدًا يَّدَّ ۝

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُوْرِكُمْ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُعِيْدُنَا ۚ قُلِ الَّذِى فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ

୧. ସେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର କରୁଣିତ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବାଧା ଦେଉଛୁ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଯୋଗୁଁ ଉଦ୍ଧାରମ୍ଭ ବଦଳାମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ।

କରିଥିଲେ,“ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ଅବଶ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିବେ, “ଏହା କେତେ ଘଟିବ ?” (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କହିବେ) ତୁମେ କୁହ, “ହୁଏତ, ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସମୟ) ଅତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।”

୫୩. (ଏହି ଅଜ୍ଞାକାରୀ ସେହି ଦିନ ପାଳିତ ହେବ) ଯେଉଁଦିନ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ (ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ), ଏବଂ ତୁମେ ଧାରଣା କରିବ ଯେ ତୁମେମାନେ (ସଂସାରରେ) ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲ ।

ଭୂ:୬

୫୪. ଏବଂ ତୁମେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୁହ (ଯେ ସେମାନେ) ସେହି କଥା କୁହନ୍ତୁ ଯାହା ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ; (କାରଣ) ସଜ୍ଜତାନ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟିକରେ ; ସଜ୍ଜତାନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ।

୫୫. ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ; ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ!) ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ।

୫୬. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଦାଉତଙ୍କୁ ଆମେ କବୁରୀ^୧ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَسَيَنْعِزُّونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَلَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ۝

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتُظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝

وَقُلْ لِّيَبَادِئِي يَقُولُوا الَّذِي أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلِإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَزْحَمُكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ۝

୧. ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଛି ଏହି ଅର୍ଥ ଯାହାକି ବିନାଶ ଓ ବସ୍ତୁତତ୍ତ୍ୱର ବିନାଶ ଦେଖିତ ସଂପୃକ୍ତ । କାରଣ ପରକାଳ ଜ୍ଞାନ ଯେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲାଣି ସେ ସମୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞା ବୁଝି ପାରୁନଥିଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତୀପଦ୍ମ ବୃକ୍ଷବୃକ୍ଷ ହେବା ସମୟ ଆସିନଥିଲା । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ରାଜନୈତିକ ବା ଜାତୀୟ ମୁକ୍ତିତା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ ବସ୍ତୁତତ୍ତ୍ୱର ଅନ୍ତରାଳର ଲବ୍ଧି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ କରି ନୁହେଁ କେବଳ ପାଳନ ଓ ଚଳନ କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୩. କେତେକ ‘କବୁରୀ’କୁ ଶରିୟତ୍ ପୁସ୍ତକ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ କବୁରୀ ଅର୍ଥ ‘ଖଣ୍ଡ’ ଭେଦା ଅଛି । ଅତଏବ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଉପଦେଶ ଦେବା କବୁର ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥାନୁସାରେ । କବୁରକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେବଳ ତାହା ସେପରି ଏକ ପୁସ୍ତକ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚଳିତ ହେବ ।

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହରେ (ଅଲୁଷଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଉପାସ୍ୟ ବୋଲି) ଦାବି କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କର ସହାୟତା ପାଇଁ) ତାଙ୍କ ; (ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି (ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ) କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ (ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ନାହିଁ) ।

୫୮. ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ପଛା ଅବହେଳା କରୁଥାନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି) ଯେ କିଏ ଅଲୁଷଙ୍କର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ (ଯେହ୍ନେ କି ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସହାୟତା ଲାଭ କରିବୁ) ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ କରୁଣାର ଆଶାୟା ଥାଆନ୍ତି, ଓ ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଥାଆନ୍ତି ; ବାସ୍ତବିକ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଏପରି ଅଟେ ଯାହାକୁ ଭୟ କରାଯାଏ ।

୫୯. ଏବଂ (ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ) ଏପରି କୌଣସି ଜନବସତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିନର ପୂର୍ବରୁ ଧ୍ବଂସ କରି ନ ଦେଖୁ, ଅଥବା ଏହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ନ କରିବୁ ; ଏହା (ବିଧିର) ବିଧାନ ଗୁପ୍ତେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୬୦. (କ’ଣ) ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସେରଣ ନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପରେ ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ (ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ (ଏବଂ ସେଥିରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଦର୍ଶନ ସେରଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ କାରଣ ରୂପେ) ; ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ) ଆମେ ସମୁଦ୍ର (ସମୁଦ୍ରାୟ)କୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓଡ଼ ପ୍ରଦାନ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହିଁ ସେରଣ କଲୁ ।

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كُشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ①

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
أَيْهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ②

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا تِلْكَ يَوْمَ الْفَاقَةِ
أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مُسْطُورًا ③

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا
الَّذِينَ لَا تَأْتِيَنَا تِلْكَ الْفَاقَةُ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ④

୧. ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଏଠାରେ ମନଜବା ବା ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦେହି ନଳି ବା ଦେବତୁତ, ଯାହାକୁ ମୁସଲିମମାନେ ଅଲୁଷଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣ୍ଡିତ । ଅନ୍ୟଥା ମୂର୍ତ୍ତି ବା ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅର୍ଥରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

୨. ଅନ୍ତମ ସୁରରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅଲୁଷଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମ୍ଭବରେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ଉସାବ ଉଲ୍ଲି ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତି ଉପରେ ବହୁଳକରିବ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ (୨୯:୨-୮) ଡ୍ରାଗୁବ୍ୟାଦି ବିପତ୍ତି ଘଟେ ବିପତ୍ତି ଆସିବ ତଥା ଏପରି ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଆସିବ ଯେ ମାନବ ଶ୍ରେଣୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ହୋଇପଡ଼ିବ ।

୬୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ କହିଥିଲୁ (ଯେ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ବିନାଶ କରି (ବୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି)ଛନ୍ତି : ତଥାପି ସେମାନେ ଭାବିବାନ୍ ହେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ତୁମକୁ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଇଥିଲୁ ତାହାକୁ ଏବଂ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସେହି ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷକୁ ଆମେ କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ବିଦ୍ରୋହରେ ଅନ୍ତସର କରାଇଛି ।

ଭୂ:୪

୬୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ (ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ) ସିଦ୍ଦିକା କର, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ଭାବରେ) ସିଦ୍ଦିକା କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଇବ୍ଲିସ୍ (କରି ନଥିଲା) ସେ କହିଥିଲା, “ତୁମେ ଯାହାକୁ ମୁରାକାବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ କ’ଣ ମୁଁ ତା’ସହିତ (ମିଶ୍ରି) ସିଦ୍ଦିକା କରିବି ?”

୬୩. ସେ (ପୁଣି) କହିଲା, “ହେ ଅଲ୍ଲା! କ’ଣ ଏ ସେହି ଯାହାକୁ ତୁମେ ମୋ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛ ? ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ କ୍ଷମାମତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦେବ ତେବେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ମୁଁ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ (ସମସ୍ତ) ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କୁ ନିଜର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବି ।”

୬୪. (ଅଲ୍ଲାଃ) କହିଲେ, “ଯା (ବାହାରି ଯା) କାରଣ ତୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ତୋର ଅନୁସରଣ କରିବ, (ତାହାର ମଧ୍ୟ) ଶାନ୍ତି ନରକ ହେବ ; (ଏବଂ) ଏହା ହିଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ।”

وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّارِ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّمِّيَ الَّذِي اَرَيْتَكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُوْنَ فِي الْقُرْاٰنِ وَنَحْنُ فَهُمْ مَّا يَبْزِيْدُهُمْ
ۚ اِلَّا طٰغِيَائًا كٰمِيْنًا ۝

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّا
اِبْلٰسَ ۖ قَالَ ؕ اَسْجُدْ لِّسَنۡ خَلَقْتُ هٰٓيُنَا ۝

قَالَ اَرَاۤءَيْتَ هٰذَا الَّذِي كَرَّمْتُ عَلٰٓى لٰٓئِيۤنَ اَخَّرْتَنِ
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاحْتٰبِكَ ذُرِّيَّتَهُ اِلَّا قَلِيْلًا ۝

قَالَ اٰذْهَبْ فَاِنَّ سَعٰٓءَ مِنْهُمْ فَاَنۡ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ
جَزَآءً مَّوْزُوْرًا ۝

୧. ଆଦମା ‘ଶକରା’ ଅର୍ଥ : (କେ) ବଂଶ (ଶ୍ରେ) ଛାଡ଼ି । ସେହିପରି ବଂଶ ବା ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ନାମାବଳୀକୁ ‘ଶକର-ବ-ନସବ’ କହନ୍ତି । ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଶକର-ବ-ନସବ ଅର୍ଥାତ୍ ବଂଶରୁ । ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଇନ୍ଦୁଦାମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଠାରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷ, ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବୃକ୍ଷ ଭାବରେ ବୁଝାପଡ଼ୁଛି, କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ଅନ୍ତ୍ର’ ଘଟଣା ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରବସ୍ତ୍ରରେ ଏପରି ଏକ ଯାତ୍ରାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଇନ୍ଦୁଦାମାନଙ୍କ ଧର୍ମପାତ୍ର ପାଟଲସ୍ତ୍ରାନ୍ତର ଚରାଫଳ କରାହୋଇଥିଲା । ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଇନ୍ଦୁଦାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ତେଣୁ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଘଟଣାର ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରକଟ କରିଅଛି । ହଜରତ୍ ମୁସା ଓ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦର ଇସ୍ରା ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗାତ୍ରିକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ଥିଲା ଗୋଟିଏ କିନ୍ତାବ (୧୭:୨ ବୁକ୍କରା) । ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଏହା ସଂପନ୍ନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏହା ଏକ ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭୂତି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ।

୬୫. “ଏବଂ (ଆମେ କହିଲୁ ଯାଅ) ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଉପରେ ତୋର ବଳ ପାଏ ନିଜ ସ୍ଥର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଲୁପ୍ତ କରି (ନିଜ ଆଡ଼କୁ) ଡାକ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ଅଶ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣିତ କର, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ) ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଦାର ହୁଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମିଥ୍ୟା) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କର ; (ତା’ପରେ ନିଜ ପ୍ରବେଶର ପରିଣାମ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର) ;” ଏବଂ ସଜ୍ଜତାନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବେବକ ପ୍ରଦାରଣା ନିମନ୍ତେ ଅଟେ ।

୬୬. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଭକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୋ’ର ଆଦୌ କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ (ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ (ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଯଥେଷ୍ଟ ।

୬୭. (ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ !) ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମୁଦ୍ରରେ ପୋତ ଚାଳିତ କରାନ୍ତି, ଯଦ୍ଵାରା ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କର କୃପା ସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ, ସେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୬୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଝଡ଼ ତୋଫାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପଦ ଦେଖାଦିଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକ, ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ମନକୁ) ଅତୁଷ୍ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି (ନିରାପଦରେ) ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ (ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଥାଅ ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅକୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

୬୯. ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନେ ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ନିରାପଦ ମନେକରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗର ଚଟଦେଶରେ (ମାଟିରେ) ଧସେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଲିଝଡ଼ ପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୭୦. ଅଥବା ତୁମମାନେ କ’ଣ ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ନିରାପଦ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ତାହା ମଧ୍ୟକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ) ଫେରାଇ ନେଇ ତୁମମାନଙ୍କ

وَأَسْتَفْزِزُ مَنِ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ يَصُوتُكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ مَا يُوْعَدُهُمُ الشَّيْطَانُ الْإِغْوَاوَرُ ۝

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُكُمْ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخَرَىٰ فَيُرْسِلَ

ପ୍ରତି ଏକ ତାରୁ ଝଡ଼ୁ ପ୍ରେରଣ କରି ତୁମମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ? ଯେତେବେଳେ କି ଏଥି ସକଳିଶ ତୁମମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୭୧. ଏବଂ ଆମେ ଆଦମ ସତାନମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ଜାତିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ) ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥଳଭାଗ ଓ ଜଳଭାଗରେ ପରିବହନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀଜଗତ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

ଭୁ: ୮

୭୨. ଏବଂ (ଯେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୋଷାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଡାକିବୁ; ଏହାପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ^୧ ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ (ଅତି ଆନନ୍ଦରେ) ନିଜ ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚିକିତ୍ସାତ୍ମକ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୭୩. ଏବଂ ଯେ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ) ଅନ୍ଧ^୨ ହୋଇଥିବ ସେ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ ହେବ (ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ) ନିଜ ପଛରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ।

୭୪. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (କଠିନ) ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଛଡ଼ିତ କରାଇବାର ସମାବେଶ ଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ (ସେମାନଙ୍କୁ ଚରି) ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ନିକେ) ରଚନା କରି (ତାହାକୁ) ଆମ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତ; ଏବଂ (ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (ନିଜର) ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତ ।

عَلَيْكُمْ قَالِصًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّقُكُمْ بِمَا كُفَرْتُمْ
تُمْ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْأَمِهِمْ فَمَنْ أَذْيَبَ كِتَابُهُ
بِإِمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْنًا ۝

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أُنْتَىٰ فِي الْآخِرَةِ أَغْنَىٰ وَخَلَّ
سَيِّئًا ۝

وَأِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
لَتَقَرِّيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَا تَجِدُوا خَلِيلًا ۝

୧. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗତର ଓ ବାମ ହସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତୀକ । ଶରୀର ଗଳରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱର କେତେକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥ୍ୟକୁ ସୂଚାଏ (୧୯:୪୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଏଠାରେ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ଧତା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଭାଗ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହସ୍ତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତାକୁ ଦେ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଭର କରିବାକୁ ବହୁତ ହେବ ଓ ଅନୁଶ୍ରବ ଦର୍ଶନ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ଧ ଏବଂ ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ଧତା ହିଁ ଅଭିପ୍ରେତ ।

୭୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତୁମକୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରଦାନ କରି) ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ନଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଳ୍ପ କେତେକ ବିଷୟରେ ଢଳି ଥାଆନ୍ତୁ (କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ବାଣୀ ତୁମକୁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛି) ।

وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَفَدَّتْ زَكَاةُ إِلَهُهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ۝

୭୬. କିନ୍ତୁ ଯଦି ; (ସେମାନଙ୍କ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ଗତନାକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତ) ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମକୁ ଏହି ଜୀବନରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରାଇଥାନ୍ତୁ ; (ଏବଂ) ତା'ପରେ ତୁମେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇ ନଥାନ୍ତ ।

إِذَا لَفَقْنَاكَ فِئْضَ الْيَمِينِ وَضِعْفَ الْمَاءِ تَمْرًا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝

୭୭. ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଏହି ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭୟଭୀତ କରାଇ ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବେ ; କିନ୍ତୁ (ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନେ (ନିଜେ) ତୁମ ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର (ନିରାପଦ) ରହିବେ (ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଧୂସ ପାଇବେ) ।

وَأِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ
مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

୭୮. ଏହି ନୀତି ଆମର ସେହି ନୀତି ସଦୃଶ ହେବ ଯାହା ଆମେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆମ ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କ (ସମ୍ବଂସାୟ) ପ୍ରତି ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ତୁମେ ଆମର ନୀତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ
لِئْسَانِنَا مَتَّوِيلًا ۝

ସ୍ବ: ୯

୭୯. ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରଠାରୁ ରାତ୍ରିର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ତୁମେ ସୁତାହୁରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର ଏବଂ ସଭାରେ (ପବିତ୍ର କୋରାନର) ଆବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ (କର) ; ସଭାରେ (କୋରାନ) ଆବୃତ୍ତି କରିବା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ଅଟେ ।

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّيْءِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَ
قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

୮୦. ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ନିଦ୍ରା ସିବା ପରେ ତୁମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ ପାଠ କରି ଚହୁକୁଦ ନମାଜ) ଦ୍ବାରା ରାତ୍ରି ଜାଗରଣ କର, ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସ୍ବରୂପ ଅଟେ ; (ଏ ରୂପେ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ଏକ ପ୍ରଶଂସିତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ସ୍ବପ୍ନ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ نَافِلَةً لَكَ ۚ عَمَّا أَنْ تَبَيَّنَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝

୮୧. ଏବଂ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର (ମକ୍କା ସହର ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର) ପ୍ରବେଶକୁ ସତ୍-ପ୍ରବେଶ* କରାଅ ଓ (ମକ୍କା ସହରକୁ) ପ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସତ୍-ପ୍ରସ୍ଥାନ କରାଅ. ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରୁ ଗଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ (ଓ) ସାକ୍ଷୀ* ପ୍ରଦାନ କର ।

୮୨. ଏବଂ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) କୁହ, “ସତ୍ୟ ଆସିଯାଇଛି ଓ ଅସତ୍ୟ ଲୋପ ହୋଇଅଛି ; ବାସ୍ତବରେ ଅସତ୍ୟ ହିଁ ଲୋପ ପାଇଥାଏ ।”

୮୩. ଏବଂ ଆମେ କୋରାନରୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏପରି (ଶିକ୍ଷା) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଓ କରୁଣାମୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ ।

୮୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଗ୍ରହୀତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ବିମୁଖ ହୋଇ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଏ. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଦୁଃଖ ଶ୍ୱର୍ଗକରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ହୁଏ ।

୮୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଦଳ) ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ କାରଣ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକତର ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଛି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉଚିତ ଗୃହେ ଜାଣନ୍ତି ; (ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ପରିପ୍ରକାଶ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ) ।

ଭୂ:୧୦

୮୬. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଆମ୍ବା ସମକ୍ଷରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମ୍ବା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶରୁ (ଦୃଷ୍ଟି) ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ଏ (ସମ୍ପର୍କରେ) ଅତି ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ।”

وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوًّا ﴿٨٢﴾

وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَّ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۗ وَلَا يَزِيْذُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا اَخْسَارًا ﴿٨٣﴾

وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوْسًا ﴿٨٤﴾

قُلْ كُلُّ يْعْمَلْ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ۚ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿٨٥﴾

وَيَسْأَلُوْكَ عَنِ الزُّوْجِ الَّذِىْ اَرْسَلْنَا مِنْ اَمْرِ سَرِيٍّ ۚ وَمَا اَوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٦﴾

*. ହକିକତ ମହତ୍ତବ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ଓ ପରେ ମଝିନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିଷୟକୁ ପ୍ରଥମେ ଓ ଚାଲିଯିବା ବିଷୟକୁ ଏହାପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥ ମଝିନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ମକ୍କା ବସଇଲା କଲା ପରେ ସେଠାରେ ପୁନଃପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହକିକତ ମହତ୍ତବଙ୍କୁ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରିଚ୍ଛାଷ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେ ମକ୍କା ଛାଡ଼ିବା ପୋଥି ହୋଇଥିବ । ମକ୍କା ଛାଡ଼ିବା ସମୟରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ପୁଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ପୁନର୍ବାର ମକ୍କାକୁ ଫେରିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ହକିକତ ଅବୁବକରଙ୍କ ବିଷୟ ପୁରୁଷାଗଣି ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଶିଖର ବିଜ୍ଞାପକଣି ସେ ‘ହେ ଅଲ୍ଲା ! ଆମକୁ ନିଜ ସମାପରୁ ଗଣେ ପକ୍ଷେଟ ସାକ୍ଷୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଦାନ କର’ ।

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନେଇଯିବୁ; ଏହାପରେ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୮୮- କେବଳ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଶେଷ କରୁଣା ଥିଲେ (ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବିଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ତୁମ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ (ଅଶେଷ) କୃପା ରହିଥାନ୍ତି ।

୮୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ସମସ୍ତ ମାନବ ଓ କିନ୍ତୁ ଏହି (ପବିତ୍ର) କୋରାନର ଅନୁରୂପ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଆଣିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଆଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୯୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଆବଶ୍ୟକ) ବିଷୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ) ଅବ୍ୟା (ମୂଳକ ପକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ) କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମର (କୌଣସି) କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂମିରୁ କୌଣସି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ନ କରାଇବ ।

୯୨. ଅଥବା ତୁମର ଖଜୁରି ଓ ଅଙ୍ଗୁରର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥିବ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଅନେକ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ନ କରାଇବ ।

୯୩. ଅଥବା ତୁମ ଦାବି ଅନୁସାରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶକୁ ଖଣ୍ଡ (ବିଖଣ୍ଡ) କରି ନିଷେପ ନ କରିବ ଅଥବା ଅଲ୍ଲାହି ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ (ଆମମାନଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ନ କରାଇବ ।

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّ بِالْذِّئَىٰ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَضَّلْنَا كَانَ عَلَيْكَ لَكِبْرًا ۝

قُلْ لَّيِّنَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِشِئْنٍ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِشِئْلِهِ وَلَا كَانَ لَهُمْ بَعْضُهُمْ بَعْضٍ ظَهِيرًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تُفَجِّرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝

أَوْ تَكُونَ لَكَ بَحْثَةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَيْنٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالَهُ وَالْمَلَائِكَةُ قِينًا ۝

୯. ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଧରାପୃଷ୍ଠରୁ ଉଦ୍ଧେବିତ ହେବ, ତେବେ ଧର୍ମର ଲବ୍ଧିଲାଭ ଧର୍ମର ସାଧକତା ଓ ଅନୁରାଗୀ ଅବସ୍ଥା ସେଇଥିରେ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ତଥାକଥିତ ମୁସଲମାନ ଧର୍ମ-ପଣ୍ଡିତମାନେ ନିଜକୁ ସେତେ ବଡ଼ ଦାବି କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୯୪. ଅଥବା ତୁମର କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ ଗୁହ ଥିବା ବା ତୁମେ ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରିବ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମର (ଆକାଶକୁ) ଆରୋହଣ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆରୋହଣ କରିବା ପରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବ ଯାହାକୁ ଆମେମାନେ (ନିଜେ) ପାଠ କରିବୁ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏପରି ଅଫଥା କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେ) ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ; ଆମେ (ତେ) କେବଳ ମାନବ * (ତୃପା) ରସୁଲ ଅଟୁ (ତେଣୁ ସନ୍ତାନର ଆକାଶକୁ ଯିବା ଅସମ୍ଭବ) ।”

ଭୁ: ୧୧

୯୫. ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଉପଦେଶ ସଂଗ୍ରାହରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କେବଳ ଏହି ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଅଛି ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଅଲ୍ଲାଃ ଜଣେ ମାନବକୁ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ?”

୯୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଭୃପୁଷ୍ପରେ ରହି ଦେବଦୂତମାନେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଚଳସ୍ଥଳ ହେଉଥା’ନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକାଶରୁ କୌଣସି ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥା’ନ୍ତୁ ।”

୯୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉରାମ ରୂପେ କାଶନ୍ତି ଓ ସବୁ କିଛି ଦେଖନ୍ତି ।”

୯୮. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରେ ଥାଏ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେ ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି, ତୁମେ (ତାହା ପାଇଁ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃ) ପରିବର୍ତ୍ତେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ; ଏବଂ କଯାମତ ଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁତାବକ ଅଥ, ମୂଳ ଓ ବ୍ୟୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ ; ଏମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ; ଯେତେବେଳେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକାଗ୍ନି) ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ଯାଉଥିବ ସେତେବେଳେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାହେବ ।

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କଣ୍ଠାପଡ଼ିଛି ଯେ ‘ମେରାଜ’ ବିଷୟର ଅନ୍ତର୍ଲିଖିତ ଘଟଣା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବସିଥିଲେ ଯେ ଆକାଶ ଉପରକୁ ଯିବା ବିଷୟକୁ ଅମେ ସେତେବେଳେ ମାନିବୁ ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅବଗତଣ କରାଇ ଅର୍ତ୍ତରେ ଯାହାକୁ ଅମେ ନିଜେ ଗୁରୁପାରିବୁ, ଦେଖୁପାରିବୁ ଓ ପଡ଼ିପାରିବୁ ଅନ୍ୟଥା ସେ ଆକାଶକୁ ଯାଇଥିଲେ ତେଜି କେବଳ କହିଦେଲେ ଏହା ଅମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବଦେହଧାରୀ ରସୁଲ ଆକାଶକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଗ୍ନିରାଶିର କଥା ହେଉଛି ଯେ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୁରାବ୍ବମାନେ ହଜରତ୍ ଲସ୍ତାଲଲ ପୂର୍ବ ଦେହରେ ଅକାଶରେ ଥିବାର ସ୍ଥଳାର କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ମାନବଦେହଧାରୀ ରସୁଲ ।

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذُرْعَةٍ أَوْ تَرْتَفِ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تَنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ
﴿٩٤﴾ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٦﴾

قُلْ لَوْ كَانِ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَمَشَّوْنَ مِطَابِتِينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٧﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٨﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُنْيًا ذُبَابًا مِّمَّا أَفْوَهِهُم
﴿٩٩﴾ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٠٠﴾

୯୯. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକାଗ୍ନି) ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ପ୍ରତିଫଳ ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ମଲା ପରେ) ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ ଓ ଦୂର୍ଭି ବିଦୂର୍ଭି ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇ) ଏକ ନୂତନ ପୁଣି ପୁଣି ଉତ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ?”

୧୦୦. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ (ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲହ, ଯିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ନୂତନ ମାନବ ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ? ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟହେବ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରମାନେ କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସର ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ଅସରତି) କୃପା ଉଦ୍ଧର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମେମାନେ (ତାହା) ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ନିଶ୍ଚୟ (ତାହାକୁ) ଅବକାଳ ରଖନ୍ତୁ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅତିଶୟ କୃପଣ ଅଟେ ।

୧୦୨. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ନଅ ରୋତି^୧ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଉତ୍ସାହମୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ପଚାର ; ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶରବାସୀଙ୍କ) ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଫିରାଓଁନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲା, “ହେ ମୁସା ! ମୁଁ ବସ୍ତୁତଃ ତୁମଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରତାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛି ।”

୧୦୩. ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣ ଯେ ଏ (ନିଦର୍ଶନ) ଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଲୋକ ପ୍ରଦାୟକ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ହେ ଫିରାଓଁନ ! ଆମେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ନିଜ ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷରେ) ନିଶ୍ଚୟ ଅସଫଳ ଓ ନିରାଶ ହେବ ।”

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِرَانَا لَنُبْعُثَنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ۝

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا
رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۝

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَسْكَنْتُمْ
﴿١٠١﴾ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَقَالَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ
إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ بُرْهَانٌ
مِّنْ مَّوْجِبَةٍ ۝

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَٰبِرٍ وَرَآئِي لَأَظُنُّكَ يُفْرِعُونَ مَثُورًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ (କ) ଭାତି (ଖ) ହାତ ଧଳା ପଡ଼ିଯିବା (ଗ) ମରୁଡ଼ି (ଘ) ଫାଲହାଲି (ଙ) ଝଡ଼ (ଚ) ଗଙ୍ଗାପାଳ (ଛ) ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ (ଜ) ବେଶ (ଝ) ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କୋରାଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିଦର୍ଶନ । (୧:୧୩୪ ଶୁଦ୍ଧବ୍ୟ)

୧୦୪. ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା; ପରିଶ୍ରମ ସ୍ବରୂପ, ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

୧୦୫. ତା' (ବୁଡ଼ି ମରିବା) ପରେ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ତୁମେମାନେ ଏହି (ସ୍ବଚ୍ଛତ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ) ଦେଶରେ (ନିର୍ଭୟରେ) ବାସ କର; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଦ୍ବିତୀୟ ଥର (ଶାନ୍ତି ବିଷୟକ) ଅଂଗୀକାର (ପାଳିତ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁଆଡ଼ୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ସେଠାକୁ ନେଇ ଆସିବୁ ।”

୧୦୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ବ) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ବ) ସମ୍ବଳିତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ କେବଳ ମୁସଲମାନଦ୍ବାରା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରୂପେ ସ୍ଥେରଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଆମେ କୋରାନକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ସ୍ଥଳାଣ କରିଅଛୁ ଯେପରି ତୁମେ ଏହାକୁ ଆସ୍ତେ (ଓ ସହଜରେ) ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠକରି ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ କ୍ରମଶଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୮. ଏବଂ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଏହା ସ୍ବଚ୍ଛତ ବିଶ୍ବାସ କର ବା ନକର, ଏହା (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା) ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଜ୍ଞାନ ସ୍ଥାନ କରାଯାଇ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କରାଯିବା ବେଳେ ସେମାନେ (ଏହାକୁ ଶ୍ରବଣ କରି) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ନିଜମସ୍ତକ ହୋଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ।

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِيزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

قُلْ إِنَّمَا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْآذَانِ سُبُكًا ﴿١٠٨﴾

୧. ଏହି ଆୟତର ‘ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଶ’ ଅର୍ଥ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ । ଏଠାରେ ପ୍ରଥମେ ‘ଷାଲୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ’ (ଶେଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସଂସ୍କୃତି, କଲ୍ପାଦି । ଏହାପରେ ଯେହେତୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସେହି ଶବ୍ଦରାଜ୍ୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତେଣୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଏହା ଏପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯାହାକି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ହୋଇପାରେ । ସେହିହେତୁ ଆମେ ବନ୍ଧନା ମଧ୍ୟରେ ‘ମୁସଲମାନ’ ଶବ୍ଦ ଉଦ୍ଧୃତ । ପ୍ରାକୃଣ ଶାକ୍ତାଳମ୍ବନାରେ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟ ଦର୍ଶିତ । (ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତ୍ବ ବୟାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାମା ଶୁକଲଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଗଠିତ) ।

ବସ୍ତୁତଃ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଦ୍ବିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଅଣାଯିବ । ବେଲପେଟ ରୋଷଣା ପ୍ରଭୃତିରା ସାରା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଅଣାଯାଇ ତଥାକଥିତ ଇସ୍ରାଈଲ ରାଜ୍ୟ ଗଠିତ ହୋଇଛି ଓ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିତ୍ୟରାଦ୍ବାରା ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. ଆରବୀ ଭାଷାଶିଳ୍ପରେ ଏଠାରେ ‘ମୁଖ’ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିବାକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ମୁଖ ଅବନତ କରିବା କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରିବା ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବୁଝି ହେବ । ତେଣୁ ଅନୁବାଦରେ ଚନ୍ଦ୍ରସୁବର୍ଣ୍ଣ ‘ନିଜମସ୍ତକ’ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୯. ଏବଂ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପବିତ୍ର; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଂଶାକାର ଅବଶ୍ୟକ ପାଳିତ ହେବ ।

وَيَقُولُونَ بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن كَان وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝

୧୧୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନତିମସ୍ତକ ହୋଇ (ସିଦ୍ଦିକ୍‌ଦାର) ପତି ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କର ବିନମ୍ରତାକୁ (ଆହୁରି) ବୃଦ୍ଧି କରେ ।

وَيَمْزُجُونَ لَنَا دَقَاقِينَ يَكُونُ وَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

୧୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ (ତାହାକୁ) ଅଲ୍ଲାହ ନାମରେ ଡାକ ବା ରହମାନ ନାମରେ, ଯେଉଁ ନାମରେ ତୁମେମାନେ ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ ସକଳ ଉକ୍ତ (ଗୁଣବାଚକ) ନାମ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ;” ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉକ୍ତ ସ୍ଥଳରେ କର ନାହିଁ କି (ଅତି) ନିମ୍ନ ସ୍ଥରରେ କର ନାହିଁ, ବରଂ ମଧ୍ୟମ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କର ।

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلِلَّاسْمَاءِ الْاَحْسَنُ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُمْ فِي صَلَاتِهِمْ وَلَا تَخَافُوهُمْ ۝

ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

୧୧୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପତ୍ର ଯେ କି ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସଜ୍ଜନ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ବରେ ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶାଦାର ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଏପରି ଦୁର୍ବଳ ନୁହନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି (ସାହାଯ୍ୟକାରୀ) ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, (ବସ୍ତୁତଃ ଯେ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ, ସେ ହିଁ ତାହାଙ୍କ-ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥାଏ);” ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦ୍ଧତି ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କର ।

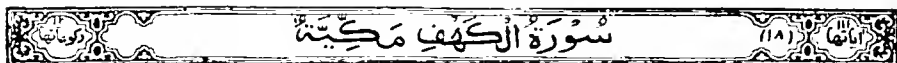
وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

۱୧

୧. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତୁଙ୍ଗମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ଯେଉଁପରିବେଶ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଦ୍ଦିୟାନମାନେ । ସେମାନେ ଉତ୍ତୁଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଅଂଶବିଶେଷ । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ‘ରହମାନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ ବୋଲି ପ୍ରହସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁରେ ‘ବିଦମ୍ବିତ୍ୱ’ ଶବ୍ଦର ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରହମାନ ଶବ୍ଦର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଲୋପ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚାହାଁ । ‘କପାଲା’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ମତବାଦର ପରିପତ୍ତ ।

୩. ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମନ କରାଯାଉଛି । ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନା ଲୋକଦେଖାଣିଆ ହୋଇ ଯାଉପାରେ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିମ୍ନ ସ୍ଥରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମନ କରାଯାଉଛି ଯେ ଅତି ଧୀର ସ୍ଥରରେ ପାଠକଲେ ଭୁଲ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଧ୍ୟାନ ବିଷୟ ହୋଇଯିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

ଅଲ- କହଫ

କେହି ଦୁଇ ମହାବେଳେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାକୁ ବିଜ୍ଞାନରେ କେବଳ ୧୧୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୨ଟି ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ସ୍ରଷ୍ଟାବଳୀ ପାତ୍ର ଯେ (ଏହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏଥିରେ କୌଣସି କୃତ୍ରିକତା ରଖି ନାହାନ୍ତି ।

୩. (ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ) ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଓ ଉଚିତ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନକାରୀ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ଏହା (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଚରଫକୁ ପ୍ରେରିତ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇବ, ଓ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସର୍ବ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ସୁଦାନ କରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରଫକୁ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ସର୍ବଦା ରହିବେ ।

୫. ଏବଂ (ଏହାକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ) ଏହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତର୍କ କରିବ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ (ଅମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ) ନିଜର ପୁତ୍ର (ଭୂପତି) ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୬. ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ତ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା) ; ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଏକ ବଡ଼ (ବିପ୍ରଜ୍ଞାନକ) ବିଷୟ ଅଟେ ; (ବରଂ) ସେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କହୁଛନ୍ତି ;

୭. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ମହାନ ବାଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ (କ'ଣ) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଝୁଣିରେ ଝୁର୍ ବଢ଼ିତ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖକୁ ଚାଣି ନେବ !

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②

قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③

مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ④

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑦

୮. ଯାହା କିଛି ଭୃତ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭୃତ୍ୟବାଦୀଙ୍କୁ) ପରାମ୍ଭା କରିବୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ କାମ କିଏ କରୁଛି ।

୯. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୃତ୍ୟରେ) ଅଛି ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଦିନେ ଧୂସ କରି ଟାଙ୍ଗିବା ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିଦେବୁ ।

୧୦. ତେବେ କ'ଣ ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀମାନେ ଓ ଲିପିବାସୀମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବିସ୍ମୟକର ନିଦର୍ଶନ ଥିଲେ (ଯାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୁନର୍ବାର କେତେବେଳେ ମିଳିବ ନାହିଁ) ।

୧୧. ଯେତେବେଳେ ସେହି ଯୁବକମାନେ ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ (ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ତୁମ ସମାପନ୍ନ କୃପା ପ୍ରଦାନ କର, ଓ ଏ ବିଷୟରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର।”

୧୨. ତେଣୁ ଆମେ ସେହି ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବାହ୍ୟ ଜଗତ ବିଷୟରେ) ଶୁଣିବାକୁ ବନ୍ଧୁକ କରିଥିଲୁ ।

୧୩. ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁଟ କଲୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଜାଣି ପାରିବୁ ଯେ ସେମାନେ ଯେତେ ଜାଲ (ସେଠାରେ) ରହିଥିଲେ ତାହାକୁ (ଖୁଷ୍-ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ) ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଧିକ ମନେ ରଖୁପାରିଛି ।

ଭୂ: ୨

୧୪. (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସଠିକ୍ ରୂପେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ସେମାନେ କେତେକଜଣ ଯୁବକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ପ୍ରତି (ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟରେ (ଅଧିକ) ଅଗ୍ରସର କରାଇଥିଲୁ ।

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ନିଜ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ) ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲୁ, ତା’ପରେ ସେମାନେ (ପରାସ୍ତତ୍ୱ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ①

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرَّةً ②

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا
مِّنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ③

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِّنْ لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ④

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑤

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لَنَا
الْحِسَابَ ⑥ لِيَبْلُوَ أَمَدًا ⑦

وَحَنَ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑧

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ କଦାପି ଡାକିବୁ ନାହିଁ ; ଏପରି କଲେ ଆମେମାନେ ଏକ ସତ୍ୟ ବହିର୍ଭୂତ କଥା କହିବୁ ।”

السُّلُوبِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَذْعُوَ مِنْ دُونِهَا إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطْنَا ①

୧୬. ଏହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ) ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି (ନିଜ ପାଇଁ) ଅନ୍ୟ (ଉପାସ୍ୟ)କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ (ସତ୍ୟତା) ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଉନାହାନ୍ତି ? ତେବେ ସେମାନେ କାହିଁକି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତା’ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ଆଉ) କିଏ ହୋଇପାରେ ?

هَؤُلَاءِ قَوْمٌ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَوْ لَا
يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْهُمْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ①

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ-ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିଅଛ, ତେବେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମେମାନେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥ୍ୟ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ବସିଥାଅ ; (ଯଦି ସେପରି କରିବ ତେବେ) ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କର କୃପା (ହୀର) ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ବିଷୟରେ) ସହଜସାଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ ।

وَإِذِ اعْتَرَسْنَاهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ ذَخِيرِهِ وَيُخَيِّئْ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَخْرَجًا ①

୧୮. ଏବଂ ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁମ୍ଫାର ‘ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଗତି କରେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଗତିକରେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଦ୍ରାଞ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ (ରହୁ) ଥିଲେ ; ଏ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ସହାୟତା) ଗୁପ୍ତା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ) ଅଟେ ; ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ (ସତ୍ୟତା) ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ସେ ହିଁ ସତ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ; ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ ପଥ-ପ୍ରଦର୍ଶକ ରୂପେ କଦାପି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ شَرُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْبَيْتَيْنِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ
الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ①

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ‘କହଫ’ ବା ଗୁମ୍ଫା ଏପରି ସ୍ଥିତ ଥିଲା ଯେ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତା’ର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗତି କରୁଥିଲା ।

ରୁ:୩

୧୯, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ ମନେ କରୁଅଛ, ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଦ୍ରିତ ରହିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ତଥା ବାମ ଦିଗକୁ ଘୂରାଇଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୁକୁର^୧ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ^୨ ତୁର ଦେଶରେ (ସମ୍ବନ୍ଧ) ପାଦ ଦୁଇକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରି (ବେଢ଼ିଥିବ; ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଥାଉ, ତେବେ ତୁମେ ପୁଷ୍ପଭିକ୍ଷ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପକ୍ଷୀମାନ^୩ କରିଥା'ଉ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହୋଇଥା'ଉ ।

୨୦, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଦୟାଳୟ ଅବସ୍ଥାରୁ) ଉତ୍ତୁର କରିଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପଚାରିଲା, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ କେତେ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା (ଗୋଟିଏ) ଦିନର କିଛି ଅଂଶ ରହିଥିଲୁ,” ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନେ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେତେ ସମୟ (ଏଠାରେ) ରହିଅଛ ଗାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି,” ପୁରବା (ଏ ପ୍ରକାର ଆଲୋଚନାକୁ ଚାନ୍ଦ କରି) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଏହି ପୁରାତନ ମୁଦ୍ରା^୪ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହି ସହରକୁ ସ୍ଥେରଣ କର; ସେ (ଯାଇ ସେଠାରେ) ଦେଖୁ ଯେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସହରରେ) କାହାର ଶସ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଟେ; ତା'ଠରେ (ଯୋହାର ଶସ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ) ସେ ସେଥିରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟପାନଶ୍ରୀ ନେଇ ଆସୁ; ଏବଂ ସେ ସତର୍କତାର ସହିତ (ଲୋକମାନଙ୍କ) ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ସମକ୍ଷରେ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହାରିକୁ (କୌଣସି ବିଷୟ) ଜାଣିବାକୁ (ସୁଯୋଗ) ନ ଦେଉ ।

وَتَخَسَّبُهُمْ أَيَقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ ۖ وَتَقَلَّبُهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ
وَرِاعِيهِ بِالْوَصِيدِ ۖ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَئِئِنْ مِنْهُمْ رُعْبًا ⑩

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنِيسَاءِ لُؤْلَآئِيَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُسْجِرْ بَكُمْ أَحَدًا ⑪

وَلَا يُسْجِرْ بَكُمْ أَحَدًا ⑪

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁମ୍ଫାବାସୀମାନେ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିବା ଜାତି ହେଉଛନ୍ତି ଭରୋପାୟ ଖୁଷ୍ଟିୟନମାନେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀ ସେହି ଖୁଷ୍ଟିୟନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି ।

୨. ପୋଷା କୁକୁରମାନେ ଘର ଜଣିବା ପାଇଁ ବାହାରେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ଅଳ୍ପ ସେନ୍ଦ୍ର ଦୁଇଟିକୁ କୁଇଁ ଚପରେ ଭଲେଇ ଶୋଇଥାଆନ୍ତି । ଭରୋପାୟମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କୁକୁର ପୋଷିଥିବାରୁ ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟର ପୂର୍ବରା ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପଶୁମାନଙ୍କ ଓ ଉଚ୍ଚରାମ୍ଭଳର ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବାହ୍ନ ଓ ଦକ୍ଷିଣାହ୍ନର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ଦୂରରେ ରହିବେ ଯେ ବିନାକୁମ୍ଭାଚିରେ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ପୂର୍ବାହ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ହେବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀ ନିକଟରେ ଧରାପୃଷ୍ଠର ଉଚ୍ଚିତାସ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କିଛି ଖାନ୍ତି ହାସଲ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ନିଜର ପୁରୁଣା ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଖାଦ୍ୟପାନଶ୍ରୀ ଜଣିବାକୁ ପଠାଉଲେ ।

୨୧. କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଭାର କରିବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିକାରୀ କରି ଧୂସ କରି ଦେବେ କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ବଳାହୀନ-ପୂର୍ବକ) ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ; ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇଥିବୁ ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତର ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି (ନିୟତ) ସମୟ ରେ ଆଗମନ) ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ନାହିଁ; (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚଣ କର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରି (କେଣେ ଅନ୍ୟକୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସସ୍ଥାନ) ଉପରେ ଏକ ଭବନ ନିର୍ମାଣ କର,” ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ; (ପରିଶେଷରେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଭକ୍ତିରେ ବିଜୟ ହାସଲ କଲେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସସ୍ଥାନ) ଉପରେ (ଏକ) ଉପାସନା ଗୃହ^୧ ନିର୍ମାଣ କରିବୁ ।”

୨୩. ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ (ଅତୁମାନ କରି) କହିବେ ଯେ ସେମାନେ (କେବଳ) ଚିନି (ଜଣ) ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ଚାଉଁ (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା; ଓ (ପୁଣି କେତେ) କହିବେ ଯେ (ସେମାନେ) ପାଞ୍ଚ (ଜଣ) ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ଷଷ୍ଠ (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) କହିବେ ଯେ (ସେମାନେ) ସାତ (ଜଣ) ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର^୨ ଅଷ୍ଟମ (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର

إِنَّهُمْ إِنْ يَنْظَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ
فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدْنَا ﴿٢١﴾

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَأَيْتُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ عَلَيْهِمْ أَمْرُهُمْ لَتَتَجِدَنَّ
عَلَيْهِمْ مَقْسِدًا ﴿٢٢﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْتُمْ كَلْبَهُمْ^୧ وَ يَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ^୨ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ^୩ قُلْ إِنِّي أَعْلَمُ

୧. ଏଠାରେ ମସଜିଦ୍ ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉପାସନା ଗୃହ ବା ଗର୍ଭାଘାଟି । ଏବେ ବି ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ସମାଧିସ୍ଥାନ (Catacomb) ର ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥରେ ଗର୍ଭା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଆଲୋଚ୍ୟା ସ୍ଥାନବାସୀମାନେ ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ସମାଧି ଘରେ ରହୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ଥାନାବୃତ୍ତିକର ବିଭିନ୍ନ କୋଠରୀ ସମ୍ଭବରେ ଏକ ବିବରଣୀ ଅଛି । ଗୋଟିଏ କୋଠରୀର ଶିକାରୀମାନଙ୍କୁ କଣିକାଦେବ ଯେ ସେଠାରେ ଚିନି ଜଣ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ କୋଠରୀକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେଠାରେ ସାତ ଜଣ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ । ଏହି ସ୍ଥଳେ ବିଭିନ୍ନ କୋଠରୀ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟା ଜଣାପଡୁଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାନବାସୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବତ୍ର କୁକୁର ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି ।

ପାକନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରକୃତ) ଗଣନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ; ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ଅବଗତ ନୁହେଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି କରନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନାହିଁ ।

ଭୂ : ୪

୨୪. ଏବଂ ତୁମେ, କୌଣସି ବିଷୟରେ (ଦୈନିକ) କବାପି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କାଲି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବୁ ।

୨୫. ହଁ ସେହିପରି ଭାବରେ କରିବି ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଏହାକୁ) ଚାଲିଯାଅ ସେତେବେଳେ ନିଜ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଓ କୁହ, “ଆମର (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ଆମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ଆମଙ୍କୁ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମାର୍ଗରେ) ପରିଚାଳିତ କରିବେ ଯାହା ସତ୍ତ୍ୱପଥର ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ଅଧିକ ନିଜରକର୍ତ୍ତା ହେବ ।

୨୬. ଏବଂ (କେତେକ କହନ୍ତି) ସେମାନେ ନିଜର ସେହି ପ୍ରଶସ୍ତ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ (ତତ୍ପରଦିତ) ଅଧିକ ନଅ ବର୍ଷ ଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

يَعْلَمُ مَا يَلْعَلُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۚ فَلَا تُنَادِرُ فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءَ ظَاهِرٍ ۚ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

وَلَا تَقُولَنَّ لِيْ سَأَلَ اِنِّىْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ عَدَاۗءُ

اِنَّ اَنْ يَسْأَلَ اللّٰهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَٔ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ رَبِّيْٓ لَاۤ اَقْرَبُ مِنْ هٰذَا رَشْدًا ۝

وَلَيْسُوا۟ فِىْ كَهِفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِيْنَ وَاَزْدَادُوْا تِسْعًا ۝

୧. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ଅସହାବେ କହଫ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁମ୍ମାବାଦ)ର ବିଷୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ଜାଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଟାକାଟିପୁଣ୍ଡାକୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣାଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ବାହୁବଳରେ ଏହି ଗୁମ୍ମାବାଦ ଖୁର୍ଦ୍ଦିୟାନ ଜାତିର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହାୟତା ଛଡ଼ା କିପରି କରିପାରିବେ । ବେଶ୍ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବା ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କରିଦେବେ ବା ସେପରି କରିଦେବେ ବୋଲି ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅବଶ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ ହେବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ । କେତେକ ଟାକାକାର ଏଠାରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଅସଂଗତ କହଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେପରି ଭାବର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ତହିଁରୁ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ।

୩. ଇତିହାସକୁ ଶୁଣିପାରୁଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଖୁର୍ଦ୍ଦିୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରୋମରେ ବହୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଆଉ ଥରେ ଅଟଲକ୍ସାଣ୍ଡ୍ରୀଆରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିସବୁ ଅତ୍ୟାଚାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ କେବେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁମ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ଭୁବି ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧାଧାରାଦୃଷ୍ଟି ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ହୋଇଥିବା ସେହିସବୁ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅତ୍ୟାଚାର ବୋଲି ଭାବିଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏଭଳି ଆତ୍ମମାନିତ ଓ କାହୁଁନିକ ରୂପଦେବାକୁ ଭାରିଲେ ଯାହା ଏଠାରେ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ଅଧିକନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦୁସ୍ତ କରିଦିଆଇଛି ଯେ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଘଟିଥିବାରୁ ଟାକାକରମାନେ ଏପ୍ରକାର ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଅଟଲକ୍ସା ଛାଡ଼ି ଉପରେ ସେହି ଭୟାନକ ସମୟ ଛିପି ଚିପି ଚାଲି ଚାଲି କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ସେମାନେ ଯେତେଦିନ (ସୁନା ମଧ୍ୟରେ) ରହିଥିଲେ ତାହା ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ରହସ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା; ସେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଦେଖୁ ପାରନ୍ତି ଓ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଆଦେଶ ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହାକୁ ଅଂଶଦାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَهُ غَيْبٌ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
اَبَصَرُ بِهِ وَاَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

୨୮. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଓହି (ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସରିତ) ହୁଏ, ତୁମେ ତାହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ; ତାହାଙ୍କ ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଓ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତୁମେ କେଣସି ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ପାଇବ ନାହିଁ ।

وَاقْرَأْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

୨୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଭାବ କରିବା ସକାଶେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରୁହ ଓ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ପୁଣି ଭାବ କରିବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ପେରାଇ ନିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ଯାହାର ହୃଦୟକୁ ଆମର ପୁରଣ କରିବାରୁ ଅମନୋରୋଧା କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯେ ନିଜ କୁସ୍ତବ୍ଧତାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଓ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସାମାଜିକ କରିଅଛନ୍ତି, (ତୁମେ) ତାହାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
وَ الْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝

୩୦. ଏବଂ (ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପରୁ ହିଁ (ଆସି) ଅଛି; ସୁତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ (ଏହାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଓ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ (ଏହାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ; (କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଗ୍ନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ଯାହାର (ଲେଉଟିଆନ) ଶିଖା ସେମାନଙ୍କୁ ବେଢ଼ି ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଜଳ ପାଇ ଗୁହାରି କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ଏପରି ଜଳ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯେବ ଯାହା ତରଳ ତଥା ସହଜ ହୋଇଥିବ ଏବଂ (ତାହା ସେମାନଙ୍କ) ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଦର୍ଶ୍ୟ କରି ପକାଇବ; ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ପାନୀୟ; ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନି) ଅତି ମଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
مُرَفَقَاتُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପହଞ୍ଚିବାପରେ ବକିରନକୁ ଛୁଇଁ ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

୩୧. (ଅବଶ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଶ୍ୟା (ତଥା ଉଚିତ) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

୩୨. (ହଁ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ବାସୋପଯୋଗୀ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପୁରୋଦ୍ୟାନମାନ (ନିୟତ) ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ରବହୀତ ହେଉଥିବ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଙ୍କଣ ସଦୃଶ ଅଳଙ୍କାର ତିଆରି କରାଯିବ ଓ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ କାନ୍ଦୁକାର୍ଯ୍ୟ ଖଚିତ ଓଜନଦ୍ୱାରା ରେଶମା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସଜ୍ଜିତ ପଲଙ୍କ ଉପରେ ଚଳିଆ ଦେଇ ବସିଥିବେ; ଏବଂ ଏହା କିପରି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ଏହା କିପରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟକ୍ତ ଅଟେ !

ଭୂ:୫

୩୩ - ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଆମେ ଦୁଇଗୋଟି ଅଙ୍ଗୁର ଉଦ୍ୟାନ^୧ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଖଜୁରି ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ;

୩୪. ଉକ୍ତ ଦୁଇ ଉଦ୍ୟାନ (ପ୍ରଭୃତି) ଫଳ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉଷା ହୋଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଝରଣା^୨ ସ୍ରବହୀତ କରିଥିଲୁ ;

୩୫. ଏବଂ ତହିଁରୁ ପ୍ରଭୃତି (ପରିମାଣରେ) ଫଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିଲା; ଏଥିସାଥୀ ସେ ନିଜ ସାଥୀକୁ^୩ କଥା ସଂସଙ୍ଗରେ (ସନ୍ଦର୍ଭେ) କହିଲା, "ତୁମ ଦୁଇନାଗରେ ମୋର ଧନ ଅଧିକ ଓ ଅନୁଚର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ଅଧିକ ବଳବାନ ।"

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସଂପ୍ରଦାୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୁରାକାସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତହେବା ପାଞ୍ଚି ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସମ୍ମାନସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଉନ୍ନତିଲାଭ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଆସିବ ଓ ଏହାପରେ ସେମାନେ ପୁଣିଥରେ ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ଉନ୍ନତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।

୩. ଏଠାରେ 'ଝରଣା' ଶବ୍ଦରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ତର ଅର୍ଥହେବ । ତାଙ୍କର ମାଧ୍ୟମରେ ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ବାସ୍ତବ ଶିକ୍ଷାଦାନ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷା ଏହାର ଅନ୍ତର ରହିପାରିଲା ।

୪. ପରିଶେଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିହାରଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُخَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٥٢﴾

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا زَوْجَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٥٣﴾

كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ تَاتَا أُلْكَاهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٥٤﴾

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٥٥﴾

୩୬. ଏବଂ (ଏକଦା) ସେ ନିଜ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଆପଣା ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ଓ ସେ ତାହାର ସାଥୀକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ଏହା କେବେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ;"

୩୭. "ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁ ନାହିଁ ଯେ ସେହି (ଅଜ୍ଞାନ) ସମୟ କେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି କେବେ ମୋତର ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ (ସେଠାର ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସକ୍ତ ପାଇବି।"

୩୮. ତାହାର ସାଥୀ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କ୍ରମେ କହିଲା, "କିଣ ତୁମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଅଛ ଯେ କି ତୁମକୁ (ଅଥମେ) ମାନ୍ୟ ଓ ଏହାପରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁକୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ଏକ ପୃଷ୍ଠା ମାନବ ରୂପେ ରଚିଛନ୍ତି?"

୩୯. "କିନ୍ତୁ (ମୋର ବିଶ୍ୱାସ) ଅଲ୍ଲା ହିଁ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ମୋ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁନାହିଁ।"

୪୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲ ସେତେବେଳେ ତୁମେ କାହିଁକି ନ କହିଲ ଯେ (ତାହାହିଁ ହେବ) ଯାହା ଅଲ୍ଲା ଛାଡ଼ି କରିବେ; କାରଣ ସକଳ ଶକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର (କୃପା ମାଧ୍ୟମରେ ହାସଲ କରାଯାଇ ଥାଏ); ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଧନ ଓ ସମ୍ମାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ମନେ କରୁଥାଅ;

୪୧. ତେବେ ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବ ଯେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୋତେ ତୁମ ଉଦ୍ୟାନ ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଉଦ୍ୟାନ) ଉପରେ ଆକାଶରୁ ବହୁପାତ କରିବେ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ଏକ (ଗଛ ଲତା) ଶୂନ୍ୟ ଟାଙ୍ଗରା ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ।

୪୨. ଅଥବା ତାହାର ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ, ପୁଣି ତୁମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମର ଶତ୍ରୁ) ତାହାକୁ ସନ୍ଧାନ କରିବାର (ମଧ୍ୟ) ଶକ୍ତି ପାଇବ ନାହିଁ।

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ تُظْفِقُهُ تُمْرُ سَوْكٍ رَجُلًا ۝

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنَّا أَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وَدَدًا ۝

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرِيَا عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝

أَوْ يُصْبِحَ مَاءً غَورًا فَلَنْ يَسْتَطِيعَ لَهُ وَلَبَّا ۝

୧. ଏଠାରେ ଇସଲାମ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ ଅଛି । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦୂର୍ବଳ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭାବେ କବିର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କହୁଥାନ୍ତେ ଶ୍ରୀକ୍ଷୟନ ସଂପ୍ରଦାୟର ଉଦ୍ୟାନଗୁଡ଼ିକ ଅଭୌତିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟବାଣୀର ପରମ୍ପରା ନିଷିଦ୍ଧେଷ ହୋଇଯିବ ।

୪୩. ଏବଂ ତାହାର ସବୁ ଫଳ ନଷ୍ଟ କରି ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଗଛଗୁଡ଼ିକ) ଭାଙ୍ଗି ସହିତ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖୁ ସେ (ଉଦ୍ୟାନ ମାଲିକ) ତାହା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ କରିଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ହାତ ଦୁଇଟିକୁ ମଜ୍ଜିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ କହିଲା, “ହାୟ ! ମୁଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରି ନଥାନ୍ତି କି ?”

୪୪. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେ (ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) କୌଣସି ପ୍ରତିଶୋଧ ମଧ୍ୟ ନେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୪୫. ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହାୟତା ହିଁ (ଫଳପ୍ରଦ) ହୋଇଥାଏ ଯେ କି ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବାରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଏବଂ (ସ୍ୱ)ପରିଶ୍ରମ (ସୃଷ୍ଟି କରିବା) ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

ରୁ:୬

୪୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; (ତାହା) ସେପରି ଜଳ ସଦୃଶ ଯାହା ଆମେ ଆକାଶରୁ ବର୍ଷଣ କରାଉ, ଏବଂ ତାପରେ ତହିଁରେ ଭୂମିର ଉଦ୍ଭିଦ ମିଶିଯାଏ, ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ତାହା ଶୁଖିଲା କୁଟା ପରି ହୋଇ ଚୁନା ହୋଇଯାଏ ଯାହାକୁ ବାୟୁ ଉଠାଇ ନିଏ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଟନ୍ତି ।

୪୭. ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାବନର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ତିଷ୍ଠି ରହୁଥିବା ସର୍ (ଓ ଉଚିତ) କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗା ଉପରୋକ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାସଲ କରାଯାଏ ତାହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରରସାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ତଥା (ଭବିଷ୍ୟତ) ଆଶା ଦୃଷ୍ଟିରୁ (ମଧ୍ୟ) ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୪୮. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ସୁସ୍ଥାନରୁ ଅପସାରିତ କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ (ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରୁ ଥିବାର ଦେଖିବ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ (ଜୀବନ୍ତ) ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ; (ସେହିଦିନ ଏହାର ଉତ୍ତମ ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ) ।

وَأُحْصِطْ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفْتَيْهِ عَلَى مَا أَفْتَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْسَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصَرُّونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۝

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عُقْبًا ۝

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْجِبُوتِ الَّتِي كَانَتْ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۝

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَخَرَّتْهُمْ فَلَمْ تَغَارْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । (୧: ୧୨୯ ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ି କରି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) ଦେଖ, ତୁମେମାନେ ଏପରି ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ ସମାପକୁ ଆସିଅଛ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଆଶା ପୋଷଣ କରି ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାବି ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମର ଅଜ୍ଞାନର (ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା) ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ (ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ; ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୁସ୍ତକରେ) ଯାହା (ଲେଖା) ଥିବ ସେଥି ସକାଶେ ତୁମେ ଏହି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ହେଉଥିବାର ଦେଖୁବ ; ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ, ଆମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ! ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ) ; ଏହା କିପରି ପୁସ୍ତକ ଯେ. ଏହା କୌଣସି କ୍ଷୁଦ୍ର କର୍ମ ବା ବୃହତ୍ କର୍ମକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରି ଛାଡ଼ି ନାହିଁ ;” ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଥିବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବାର ପାଇବେ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାହାରି ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ:୭

୫୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, “(ତୁମେମାନେ) ଆଦମଙ୍କ ସହିତ (ମିଳିତ ଭାବରେ) ସିଦ୍ଦିକା କର ;” ସେତେବେଳେ (ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ) ଲବଲିସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟସମସ୍ତେ ସିଦ୍ଦିକା କଲେ ; ସେ ଜିନୁମାନଙ୍କ * ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ସ୍ବତ୍ତ୍ବ ଅନୁସାରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶର ଅବଲମ୍ବ କରିଥିଲା ; (ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ !) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଯଦିବ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ? ସେ (ଲବଲିସ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ପ୍ରତିଫଳ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଅଛି ।

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَنَّ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوَدَّةً ①

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَىٰ الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَلِّتُنَا مَا لِي هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أُخْضِفَهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ②

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُبْسِ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ③

*. ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ସ୍ବବସ୍ତୁତ୍ବରେ । ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ, ସେତେବେଳେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ତୁଳି କରି ଏକ ବିଶ୍ବସ୍ତୁର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବେ ।

୫୭. ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି (ସମୟରେ) ବା ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହାଜର କରାଇ ନ ଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ଚିତ୍ରାତ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନଥାନ୍ତୁ ।

୫୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ସେ (ମୋହର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୁସବ୍ରିକମାନଙ୍କୁ) କହିବେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଆମର (ସେହି) ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କୁ ତାଜ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ସେମାନେ ଆମ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ବୋଲି) ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲୁ”; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଜିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ କପୋଳକନ୍ଦିତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଦେଲୁ ।

୫୯. ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନେ ଏହି ଅଗ୍ନିକୁ ଦେଖୁଛୁ ପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ହେଠାକୁ ପଛ ଘୁଞ୍ଚା ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ରୁ:୮

୫୫. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ) ଏହି କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଆବଶ୍ୟକ) ବିଷୟକୁ ଚିତ୍ରିତ ପ୍ରଶାଳାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, (ଅଥଚ) ମାନବ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ।

୫୬. ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ ଉପଦେଶ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାକ୍ଷିଆ କରିବାରେ କେବଳ ଏହି କଥା ବାଧା ଦେଇଥିଲା ଯେ (ସେମାନେ କହିଥିଲେ) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ଭଳି ଅବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆସୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ରହୁଛୁମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଚାର ଦାତା ଓ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଉ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏଥିସକାଶ କଳହ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ତଥା ସତର୍କକରଣକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتَ مُتَبِعًا لِلْمُضِلِّينَ عَصَا ۝

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِقُوهَا وَكُنُ لَهُمْ مَجِيدٌ وَأَعْنَاهَا مَصْرِفًا ۝

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝

وَمَا نُرْسِلُ الرُّسُلِينَ إِلَّا بِبَشِيرٍ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

୫୮. ଏବଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କିଏ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ହୋଇପାରେ) ଯାହାକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଦ୍ଵାରା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତାହାର ହସ୍ତ ଦ୍ଵୟ ଯାହା କିଛି (ଅପକର୍ମ ଉପାର୍ଜନ) କରି ସ୍ତୋତ୍ର କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଭୁଲିଯାଏ ? ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉପରେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଅନେକ ଆବରଣ ପକାଇଅଛୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣକୁ ବନ୍ଦୁ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକିବ ତେବେ (ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏତେ ଈର୍ଷାନ୍ବିତ ହେବେ ଯେ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ପଥକୁ କଦାପି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ (କୁ)କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଶାନ୍ତି ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତେ ; (କିନ୍ତୁ ସେ ସେପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ), ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ଯହିଁରୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ କଦାପି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୬୦. ଏବଂ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହାକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ (ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ) ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ଧ୍ଵଂସ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଧ୍ଵଂସ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲୁ (ଯଦ୍ଵାରା କି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ଅନୁତାପ କରି ପାରି ଥାଆନ୍ତେ) ।

ରୁ:୯

୬୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସ୍ଵରାଜ (ସହରର) ଠିକ୍ କହିଥିଲେ, "ଆମେ ତୁଜ ସାଗରର ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ" ନ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଯେଉଁ ମାର୍ଗର ଆମେ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ) ତହିଁରୁ ବିରତ ହେବୁ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ଆମକୁ ସେଥିପାଇଁ ବହୁ ସୁଗମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ।"

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَلَيْسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يُهْتَدُوا وَإِذَا ابْدَأَ ①

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُ هُم بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَّنْ يُجِذُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ②

وَبَلَاكَ الْفَرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَنَا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لَهُمُ الْبَاسَ لِيَمْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ③

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ④

୧. (୧୭:୪୭ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ① :

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାଙ୍କୁ, କାରଣ ସେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପଥର ପଥକ ଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ସେହି ସୁଗମ ବିଷୟରେ ସ୍ମରଣ ଦିଆଯାଇଛି ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ ସୁଗମ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସୁଗମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ତୁମ୍ଭ ସୁଗମ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ହଜରତ ଇସା (ଯୀଶୁ) ଉପସ୍ଥିତ । କିନ୍ତୁ ସେ ଥିଲେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଅଧିପତ୍ୟ କଳେ ନାହିଁ ।

୬୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି (ଦୁଇ ସାଗରର) * ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ (ସହିତ ଆଣିଥିବା) ମାଛକୁ † ଭୁଲିଗଲେ, ଯାହାଫଳରେ ସେ (ମାଛ) ଦୁଇ ଗଡିରେ ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଗଲା ।

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حَوْتَهُمَا فَاَتَخَذَا
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

୬୮. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ‡ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ମୁଦା ନିଜ) ଯୁବକ (ସହଚର)କୁ କହିଲେ, “ଆମକୁ ଆମର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋଭନ ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।”

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَّاءٌ لَقَدْ لَقِينَا
مِن سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

୬୯. ସେ କହିଲା, “କୁହନ୍ତୁ (ଏବେ କ'ଣ ହେବ) ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ବିଶ୍ରାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସେହି ପଥର ଚଟାଣ * ଉପରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମାଛ ବିଷୟ ଭୁଲିଗଲି, ଏବଂ † ଏହା ସଜ୍ଜାତାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ମୋତେ ଭୁଲାଇ ନାହିଁ, ଓ ସେ (ମାଛ) ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରକାରେ ପଳାଇଗଲା ।”

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنْسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝

୭୦. ସେ କହିଲେ, “ଏହା ହିଁ ସେହି (ସ୍ଥାନ), ଯାହା ଆମେ ଖୋଜୁଥିଲେ,” ତା'ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଚିହ୍ନକୁ ଅନୁସରଣ ‡ କରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا
تَصَّاصًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ ନବି ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଯୁଗ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଯୁଗ ପହିତ ମିଳିତ ହେଲା ତେବେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିଜ ନିଜ ଉପାସନାଘାଟର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ଯେତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉପାସନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ହରାଇ ବସିଲେ ତେବେ ଦେବଦୂତମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଅନ୍ତିମ ଅଜ୍ଞାତର ଯୁଗପୁରୁଷଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟ ଉପନୀତ ହେଲାଣି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨. ଆରବୀ ‘ହୁର୍’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମାଛ । ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଉପାସନା-ଘାଟ ବୁଝାଯାଏ । କାରଣ ସ୍ତମ୍ଭରେ ମାଛ ଦେଖିଲେ ତାହା ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପାସନା ଘାଟକୁ ବୁଝାଏ ।

୩. ଏହା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ‘ମେରାଜ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ପୁଣ୍ୟ ଚତୁରାସ୍ତ୍ରାଦି ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ଘଟଣା । ଏଥିରେ ସେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଅଧସ୍ତନ ନବି ଯାଶୁକୁ ତଥା ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ।

୪. ଯେତେବେଳେ ଉନୁର୍ କର୍ବିବାର ବିଭିନ୍ନ ସାଧନ ହସ୍ତଗତ ହେବାପରେ ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋଭବିକାସରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପାସନାଘାଟର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ହରାଇ ବସିଲେ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଛାଡ଼ିଗଲେ ଯାହା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା, ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ସତ୍ୟ ରହିବ ।

୬୬. ତା'ପରେ ସେମାନେ (ସେଠାରେ) ଆମର (ମନୋନୀତ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ଭକ୍ତକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ନିଜ ସମାପରୁ କରୁଣା (ସ୍ୱଭାବ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମେ ନିଜଠାରୁ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ସ୍ଥାନ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ①

୬୭. ମୁସା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିପାରୁ ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଆମକୁ କିଛି ସର୍ବ୍ବୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ?”

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ②

୬୮. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ମ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ③

୬୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମର (କୌଣସି) ଧାରଣା ନାହିଁ, ତୁମେ ସେ ବିଷୟରେ କିପରି ଧର୍ମ୍ୟ ଧାରଣ କରିପାରିବ ?

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ④

୭୦. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଅଳ୍ପ ଲଜ୍ଜା କରିବେ, ତେବେ ତୁମେ ଆମକୁ ଧର୍ମ୍ୟବାନ୍ ପାଇବ, ଓ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କରିବୁ ନାହିଁ ।”

قَالَ سَتَدِينُنِي إِنِ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ
أَمْرًا ⑤

୭୧. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ଆମର ଅନୁସରଣ କରିବ ତେବେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତୁମକୁ କୌଣସି ବିଷୟ ସଂଗ୍ରାହରେ କିଛି ନ କଲୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମକୁ ସେ ସଂଗ୍ରାହରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ
لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ⑥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ହଜରତ ମୁସା ମେରାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାବ କରିଥିଲେ ।

ରୁ:୧୦

୭୨. ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ଚଢ଼ିରେ ଛିଡ଼ା କରିଦେଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆପଣ ଏହାର ଆରୋହାମାନଙ୍କୁ ଜଳମୟ କରାଇବା ସକଳଣ ଏଥିରେ ଛିଡ଼ା କରିଛନ୍ତି ? ଆପଣ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

فَانْطَلَقَا تَحْتَ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرَجْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۝

୭୩. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ (ତୁମକୁ) କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

୭୪. ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଏଥର ଆପଣ ଆମର ଦୋଷ ଧରନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ (ଆପଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ) ଭୁଲି ଯାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆପଣ ଆମର (ଏହି) ତୁଚ୍ଛ ଯୋଗୁଁ ଆମ ପ୍ରତି କଠୋର ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।”

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمَا يَشِئُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۝

୭୫. ଏହାପରେ ସେମାନେ (ଦୁହେଁ) ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ପରିଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଣେ ବାଳକଙ୍କୁ^୧ ଭେଟିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ (ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ) ଆପଣ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପ ଓ ନିରାହ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯେ କି ଜାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରି ନାହିଁ (ଅସାଧାରଣ) ହତ୍ୟା କଲେ ? ଆପଣ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଜୟନ୍ତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

فَانْطَلَقَا تَحْتَ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْت
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
ثُكْرًا ۝

୧. ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ରବ୍ୟ ଅନୁସାରେ ‘ସୁବକ’ ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ । ସୁତରାଂ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଅର୍ଥ ଦେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ବିଷୟକୁ ନିଷେଧ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତି ପ୍ରତି କରେ । ମହମ୍ମଦୀୟ ଓ କୁଆଖିଲ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛି ବିଷୟର ଅନୁରୂପ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ବାସୀ କାଗିରୀକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିବା ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତିକୁ କୁଠାରାଯାତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଆଦିକାଳି ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭାର-୧୭

୭୬. ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମକୁ କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

୭୭. ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ଏହାପରେ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ତେବେ ଆପଣ ଆମକୁ (ଆଉ) ନିଜ ସଙ୍ଗରେ ରଖିବେ ନାହିଁ ; (ଏବଂ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ବିଚାର ଅନୁସାରେ) ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଆମକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଶେଷ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଥିବେ ।”

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝

୭୮. ତା’ପରେ ସେମାନେ (ସେଠାରୁ) ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଏକ ସହରର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ସେମାନେ ‘ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ମାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ଅତିଥି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ବାକାର କରିଦେଲେ ; ତା’ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏକ ପତନୋନ୍ମୁଖୀ ପ୍ରାଚୀର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ; ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ମରାମତି କରିଦେଲେ ; (ଏହାପରେ ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିପାଇଁ କିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ।”

فَانْطَلَقَا ۖ سَخَّ إِذَا أَهْلَ قَرْيَةٍ ۖ اسْطَعْمَا أَهْلَهَا قَابًا ۖ أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۚ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَخَذْتُ عَلَيْهِ جُزْأً ۝

୭୯. ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ଏହା ହିଁ ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ (ସମୟ) ଅଟେ ; ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିଲ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇଲୁ ।”

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا وُعِدَ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

୭. ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଯେ ସହରର ମହକଦ ଇନ୍ଦ୍ରା ଓ ଖୁର୍ସିୟାନମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚାଇ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ମନାକରି ଦେବେ । ଇତିହାସ ଏ ବିଷୟର ମୂଳସାକ୍ଷୀ ।

୮୦. “ସେହି ନୌକାଟି ଯାଉଥିବା ବେଳେ କେତେକ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ (ସାଗରର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ) ଜଣେ ଅନ୍ୟାୟୀ^୧ ରାଜା ଥିଲା ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୌକାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଛତାଉ ନେଉଥିଲା; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ (ଛାଡ଼ି କରି) ଦୋଷଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲୁ ।”

وَأَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَارْتَدَّتْ أَنْ رَأَتْهَا وَكَانَ رَأْيُهُمْ فَلَيْكُ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

୮୧. “ଏବଂ ସେହି ବାଳକ (ବିଷୟକ ହତ୍ୟା ଘଟଣା)ର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ତାହାର ପିତାମାତା^୨ ଉଭୟ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ; ଏଣୁ ତା’ର ସ୍ୱଭାବ ଦେଖି ଆମେ ଆଶଙ୍କା କଲୁ ଯେ, ସେ ବଡ଼ ହୋଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ଅବହେଳା ଦୋଷ ଲଦି ନ ଦେଉ ।”

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ
يَرَاهُمَا طَغِيَانًا وَكُفْرًا ۝

୮୨. “ସୁତରାଂ ଆମେ ଜଣା କଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହି ପୁତ୍ର ବଦଳରେ ଏପରି ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବେ ଯେ କି ପବିତ୍ରତା ଓ କରୁଣା (ତଥା ନ୍ୟାୟ) ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା’ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ହେବ ।”

فَارَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଅର୍ଥ ମୁସଲମାନମାନେ । ସେମାନେ କୋମଳ ହୃଦୟର ଥିଲେ । ନୌକାଟିରେ ରହୁ କରି ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆପଣା ଧନ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଲୋକ ଆଦି ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟୟ କରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟ । ସେମାନେ ଆଉଟ ଅକ୍ସମସ ନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏକ ଦରିଦ୍ର ଦେଶ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ପରିଣତ ହେବ । ଅଲ୍ଲହ ଏହି ଦେଶକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକାଶେ ପୁରସ୍କୃତ ରଖିଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ଆରବ ‘ଗୁଲାମ’ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ବାଜକ । ସ୍ୱପ୍ନରେ ବାଜକ ଦୃଶ୍ୟ ହେଲେ ତାହା ଅସ୍ଥିତା, ଶକ୍ତି ଓ ପାରମ୍ପରିକ ଉତ୍ତେଜନାକୁ ସୂଚାଏ । ଏହି ତ୍ରିବିଧ ଗୁଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଠାରେ ‘ବାଜକ’, ‘ପିତାମାତା’, ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀ’ ଆଦି ଶବ୍ଦର ଆଲଙ୍କାରିକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ‘ପିତାମାତା’ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା । କାରଣ ଯେଉଁ ଉତ୍ସୁକ ବା ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତ କୌଣସି ଗୁଣର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଏ, ତାହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା । ତାହାକୁ ଏଠାରେ ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀ’ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଇସଲାମ ମତରେ ସ୍ୱଭାବତଃ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ପ୍ରତି ସଦା ଆନତ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପାପ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଏଠାରେ ସେହି କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ‘ବାଜକ’ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ପୁନଶ୍ଚ ‘ଗୁଲାମ’ ଶବ୍ଦର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଗର୍ବ, ଶକ୍ତି ଓ ପାରମ୍ପରିକ ବଳ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ, ଯେହେତୁ ଏହା କୌଣସି ରୂପେ ବଳ ଅପକାଶ ବିଷୟ ତେଣୁ ସେହି ସବୁ ଗୁଣମୁକ୍ତ ପିତାମାତା ମଧ୍ୟ ବଦଳୁଥିବା ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଶ୍ୱ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଶକ୍ତି ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଅତଏବ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏ ସବୁର ପିତାମାତା ବୋଲି କହିବା ଅର୍ଥ ଲିଖ୍ୟଦେହରେ ଆତ୍ମା ଓ ମଣିଷର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉନ୍ନତି ହେବା ପାଇଁ ତହିଁରେ ପ୍ରଚୁର ଉପାଦାନ ଖଣ୍ଡା ଯାଇଛି । ବଡ଼ ବଡ଼ ଓ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତଥା ବିପତ୍ତି ସମ୍ମୁଖ କରିବାକୁ ସାହସ । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏଥିସକାଶେ ତଥାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଧାର କରିପାରିବ । ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ତଥାଯାଏ ତେବେ ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କରିବାପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରେ ଓ ତାହାର ସର୍ବନାଶ କରେ । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହ ଆଲୋଚ୍ୟ ଚିନ୍ତିତ ଶକ୍ତିକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବ୍ୟୋଚିତ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମୀ ଶରିୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ବିନାଶ କରାଇଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ଏଥିରୁମାନୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ତା’ମଧ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ମତ ହେବ; ତାହା ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, (ଚାହିଁଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟାପ୍ତ) ।

୮୩. “ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ‘ସେହି ସହରର ଦୁଇଗୋଟି ଅନାଥ ବାଳକଙ୍କର ଥିଲା; ଏବଂ ତାହା ତଳେ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଧନ ସମ୍ପଦ (ପୋତା ହୋଇ) ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତା (ଜଣେ) ଧର୍ମନିଷ୍ଠ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲା; ଏଥିପାଇଁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସାବାଳକ ହୋଇ ଆପଣା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ (ନିଜେ) ବାହାର କରନ୍ତୁ, ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରୁ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ବିଶେଷ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ’ କରିନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଏ ବିଷୟର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ; ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିଲ ନାହିଁ।”

ରୁ : ୧୧

୮୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭୁଲକରନୈନଙ୍କ^୧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ।”

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَاحِبًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
مِمَّا تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

୮୫. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ଭୃତ୍ୟରେ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର (ହାସଲ ପାଇଁ) ପସ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْيَةِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
فِيهَا ذِكْرًا ۝

୮୬. ତା’ପରେ ସେ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ۝

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝

୧. ଏଠାରେ ‘ପ୍ରାଚୀର’ ଶବ୍ଦ ଇୟୁଦ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମହାପୁରୁଷ ହବରତ ଇସା ଓ ହବରତ ମୁସାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ସେହିପରି ‘ରାବ ପିତା’ର ଅର୍ଥ ହବରତ ଇବ୍ରାହିମ । ‘କନ୍ଦୁ’ର ଅର୍ଥ ସେହି ଶାନମୂଳକ ଧନ ଯାହାକୁ ଉକ୍ତ ଇୟୁଦ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପୁରସ୍କୃତ ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେବାରୁ ତାହା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା, ଫଳରେ ହବରତ ମହମ୍ମଦ ସେହି ଧନ ଅର୍ଥର ବାଜବେଲର ବାହାକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଇୟୁଦ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଚେତା ପଶିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତହିଁକୁ ଭାରବାନ୍ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହବରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥତଃ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କରିଅଛି ।

୩. ଭୁଲକରନୈନ ଖୋରସର ସମ୍ରାଟ ଥିଲେ । ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଉପାଧିଧାନ ଥିଲା । ନିମ୍ନୋକ୍ତ କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲକରନୈନ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି । ଦାନିୟାଲ ନବି ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ଥିଲେ ଯେ ଦୁଇ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ରୋଟିଏ ମେଘା ରାତ୍ରା ଉପରେ ଛୁଟି ଯୋଉଛି । ତା’ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବଦୂତ କହିଲେ ଯେ ସେ ହେଉଛି ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟ । (Daniel. Ch. ୫:20-21 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବହୁତେ ଭୁଲକରନୈନ ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର ବର୍ଦ୍ଧନମୂଳ ନାମ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ସମ୍ରାଟ ସାଇରସ ।

୮୭. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଆବିଳ^୧ କଳରାଣି ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାହା ନିକଟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ^୨ (ବେସବାସ କରୁଥିବାର) ଦେଖିଲେ; ଆମେ କହିଲୁ, “ହେ ଲୁଲୁକରନେନ ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାର ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିପାର ।”

୮୮. ସେ କହିଲେ, “ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଆମେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ତା’ପରେ ତାହାକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ କରାହେବ, ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।”

୮୯. ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାପାଇଁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ଆମେ (ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚୟ ତା’ପାଇଁ ନିଜ ଆଦେଶରେ ସହକର୍ତ୍ତାଧ୍ୟ କଥା କହିବୁ ।

୯୦. ତା ପରେ ସେ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

୯୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ^୩ ଉପରେ ଉଦୟ ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ) ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆଢୁଆଳ^୪ ରଖି ନ ଥିଲୁ ।

୯୨. (ଉଚ୍ଚାଟିତ) ଠିକ୍ ଏହିପରି; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଗୁପ୍ତେ ଅବଗତ ଅଛୁ ।

كَهَّ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا هُمْ قُلُنَا يَدُ الْقَرْيَتَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝

قَالَ إِمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا ۝

وَإِمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝

كَهَّ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ କୃଷସାଗରର ଅଞ୍ଚଳ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଲୁଲୁକରନେନ ଯାଇଥିଲେ । କୃଷସାଗରର ଡଳ କୃଷବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିବାରୁ ତାହା ଗୋଳିଆ ଦେଖାଯାଏ ।

୨. ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ମେଡ଼ିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ କାନ୍ଦିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଖୋରସ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଖୋରସର ସମସ୍ତ ଲୁଲୁକରନେନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତି-ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଶାସନାଧୀନ କରିଥିଲେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷସାଗରର ପୂର୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆପରାଜିସ୍ଥାନ ଓ ବେଲୁଚିସ୍ଥାନ ଉପରେ ଲୁଲୁକରନେନ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷସାଗର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ।

୯୩. ଦୁର୍ଭି ସେ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا

୯୪. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁଇଗୋଟି ପର୍ବତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେଠାର ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଅତି ଅଳ୍ପ ବୁଝି ପାରୁଥିଲେ ।

كَهَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِكُمْ مَا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

୯୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଜୁଲକରନେନ ! ବାସ୍ତବରେ ଯାହୁକ ଓ ମାହୁକ ଭୃତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀୟା ପୁଣି କରୁଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ କ’ଣ ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ମାହାଯୁକ ଏହି ସର୍ଗରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେବୁ ଯେ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ ?”

قَالُوا يٰذَا الْقَرَيْنَيْنِ إِن يَأْجُجَ وَمَأْجُجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

୯୬. ସେ କହିଲେ, “ଏ (ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ) ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମଳ ଅପେକ୍ଷା) ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଣତର ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ସାଧ୍ୟାବୁଦ୍ଧାରେ ସହାୟତା କର, ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିଦେବୁ ।”

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

୯୭. ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଲୋହିପିଣ୍ଡ^୧ ଦିଅ ; ପରିଶେଷରେ (ସେହି ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା) ଯେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ (ପର୍ବତର) ଶିଖର ଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ (ସ୍ଥାନ) ସ୍ଥାନକୁ (ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ କରି) ସମାନ^୨ କରିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପାଦନ କର ;”

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ كُلُّ إِذَا سَاوَاهُ بَيْنَ الصَّدَّيْنِ قَالَ انْفُخُوا كُلُّ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ

୧. ଯେହେତୁ ଧାତୁରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରାଯିବାକୁ ଅଗ୍ନି ତେଣୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାତୁ ଯୋଗାଇବାକୁ ହେବ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥରୁ ନିର୍ମାଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ କରିବେ ।

୨. ଜୁଲକରନେନ ଯେଉଁ ଠାରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ ତା’ର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କାଣ୍ଟିୟାନ ସାଗର ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କଳେସସ୍ ପର୍ବତମାଳା ଅବସ୍ଥିତ । ଏ ଦୁଇଟି ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । କେବଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ଧାର ଅପୂରଣିତ ଥିଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସାଗର ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପର୍ବତମାଳା ଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନତା ଦୃଷ୍ଟି କରାଯିବାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ? ଏଠାରେ ସମାନତା ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଉନ୍ନତ ପ୍ରାଚୀରକୁ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ କରାଇବା ଫଳରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସାଗର ଓ ପର୍ବତମାଳାକୁ ଇଚ୍ଛି ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଭୟ ସମାନ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନିସମ୍ପାଦନ କରିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ (ସେ) କହିଲେ, “(ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୋତେ ଚରଳ ତମା (ଆଣି) ଦିଅ (ଯାହାକୁ) ମୁଁ ତା’ଉପରେ ଢାଳି ଦେବି ।”

عَلَيْهِ قَطْرًا ①

୧୮. ପୁରର* (ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମିତ ହୋଇଗଲା) ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଯାହୁଜ୍ ଓ ମାଲୁକ୍) ଏହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ କି ସେଥିରେ କୌଣସି ଛିଦ୍ର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ②

୧୯. (ଏହାପରେ) ସେ କହିଲେ, “ଏହା (କେବଳ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବିଶେଷ କୃପା ଯୋଗୁଁ (ସମ୍ଭବପର) ହୋଇଛି ; ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ (ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପକ ଶାସ୍ତି ସଂଗ୍ରାହରେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର (ପ୍ରାକ୍ତିତ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗି) ଧୂଳିସାତ୍ କରିଦେବେ ; ଏବଂ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର (ବସ୍ତୁତଃ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ।”

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ③

୧୦୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାର ପ୍ରାକ୍ତିତ ହେବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ (ସେହିଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ *ସଂଘର୍ଷରେ ଲିପ୍ତ (ଧୂବା ଅବସ୍ଥାରେ) ଛାଡି ଦେବୁ ଏବଂ ବିରୁଦ୍ଧ ବଳାଇ ଦିଆଯିବ ; ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ।

وَتَرْكُنَا بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ يَبْغُضُ فِي بَغْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ④

୧୦୧. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦିନ ନରକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କର ଠିକ୍ ସମ୍ମୁଖକୁ ଘେନି ଆସିବୁ —

وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ଯାହୁଜ୍ ଓ ମାଲୁକ୍ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ବାଲବେଲରେ ଗୁଣିଆକୁ ଯାହୁଜ୍ ଓ ଶିଟେନକୁ ମାଲୁକ୍ ଗୁପ୍ତେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି (Ezekiel : Ch. 39 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁରୋପ ତଥା ବ୍ରିଟିଶ ବାବିଶାଲ ଆମେରିକାବାସୀ ସଦିତ ଗୁଣିଆର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବୁ ।

୧୦୨. ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆମର ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ (କୋରାନ) ସମ୍ମୁଖରେ (ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ) ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶ୍ରବଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ନଥିଲା ।

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِنَا وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا ﴿١٠٢﴾

ରୁ: ୧୨

୧୦୩. ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ଦେଖିବା ପରେ ମଧ୍ୟ) କ'ଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ଛାଡି ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ? ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନରକକୁ ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِي أَوْلِيَاءُ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ
نُزُلًا ﴿١٠٣﴾

୧୦୪. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ କ'ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବୁ ?”

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٤﴾

୧୦୫. “(ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ) ଯେଉଁମାନଙ୍କର (ସମସ୍ତ) ଉଦ୍ୟମ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ହିଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

୧୦୬. ସେମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଦନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡିକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ) କର୍ମ (ଏହି ସଂସାରରେ) ବୃଥା ହୋଇଯାଇଛି ; ଅତଏବ କ୍ଷୟାନ୍ତ ଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବୁ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِ
يَوْمِ أَقَامُوا فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْنًا ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ନରକ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ହେବ, କରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ପେନ୍ଥୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଓ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିହାସ କରିଥିଲେ ।

ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଓ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ 'ପିରଦୋଶ' (ନାମକୁ)ବିରୁଦ୍ଧ ହେବ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ବାସ କରିବେ ଓ ସେଠାରୁ ଅପସାରିତ ହେବା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ନାହିଁ ।

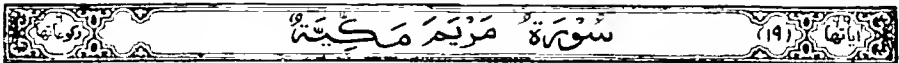
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀସମୁହ (ଲେଖାଯିବା) ପାଇଁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ସମୁଦ୍ର କାଳିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ସମୁଦ୍ର (ର କଳରାଣୀ) ଶେଷ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ଯଦିତ ଆମେ ତାହାକୁ ବୁଦ୍ଧି କରିବା ସକାଶେ ସେତିକି (ପରିମାଣ କଳ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ପୁନରାୟ) ନିଷେପ କରନ୍ତୁ ।”

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَلَّيْتَ رُبِّي لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا
بِثَلَاثِ مَدَدٍ ﴿١١٠﴾

୧୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଜଣେ ମାନବ ମାତ୍ର, କେବଳ ଏତିକି ପ୍ରତିଭା ଯେ ଆମ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରିତ ହେଉଅଛି ଯେ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଳ୍ଲାହ)ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ଉପାସ୍ୟ ; ସୂତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ରଖୁଥାଏ ତାହା ପକ୍ଷରେ ସବୁ ଓ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ) କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନାରେ (ଅନ୍ୟ) କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) ନ କରୁ ।

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَسَنُكَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِوِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١١﴾

ମରିଚିକା

(କ) ଦୁଇ ମହାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ। ଏହାର ସିଦ୍ଧିକ୍ଷେ ଘନେ ୩୦ଟି ଥର ଓ ୨୫ ଗୁଣ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପବୟସ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁ ଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

9. କାପ-ହା-ୟା-ଆଇନ-ସ୍ବାଦ ।

کھایعص ۲

୩. (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ସେହି) କୃପା-
ରୂପକ ବୃଣାତ (ରହିଥିଲି) ଯାହା ସେ ନିଜ ଭକ୍ତ ଜକ୍ତିୟାଙ୍କ ପ୍ରତି
(ଏପରି ସମୟରେ) କରିଥିଲେ.

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكِرِيَّا ۝

୪. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଡାକିଥିଲେ,

اِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٥٠﴾

୫. (ଓ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ଆମର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତିତ୍ବ ତୁଳି ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତକ ଯୋଗୁଁ ଆମ ମସ୍ତକରେ କେଶରୀଶିଶୁଙ୍କୁ ହୋଇ ଉଠିଛି ହୋଇଅଛି ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆମେ କେବେହେଲେ ବ୍ୟର୍ଥ (ବା ନିରାଶ) ହୋଇନାହିଁ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝

୭. “ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଆମ (ମୃତ୍ୟୁ) ପରେ ନିଜ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ (ବ୍ୟବହାର) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଆମର ପରା ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ପାଦକୁ ଜଣେ (ପୂଜ୍ୟପତି) ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଦାନ କର,”

وَرَأَيْتُ السَّوَالِيَّ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝

୧. ଏହି ସଂକ୍ଷେପକ୍ଷର ଯେଉଁ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କିତ ସେକ୍ସଟି ହେଉଛି- 'କାହା, ହା, ଯା, ଅଛନ୍ତି, ସ୍ଥାଉ', 'କାହା'କୁ କାହିଁ (ଯେଥେଣୁ), 'ହା'କୁ ହାତ (ପଥ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ), 'ଯା'କୁ ଏକ ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ 'ହେ', 'ଅଛନ୍ତି'କୁ ଅଭିନ (ସୈଦ୍ଧ୍ୟ), 'ସ୍ଥାଉ'କୁ ସାଦିକ (ସୈଦ୍ଧ୍ୟମାତ୍ର) ଶବ୍ଦମାନ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି। ଆକାଶ୍ୟ ଅଧିକାରବୃତ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ ଏହିପରି- ଅନ୍ତା କାହିଁ, ଅନ୍ତା ହାତାନ୍ତ, (ଯା ଅଭିନୋ ଯା ଅଭିନୋ, ଯା ସାଦିକୋ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ସାଦିକ ଏ ସଂସାରୀୟ ପ୍ରଭୁ ! ତୁମେ ତି ଯଥେଷ୍ଟ ଏ ତୁମେ ତି ସଂସାରୀୟ। ଏହି ଅଧିକାର ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇ ବସ୍ତୁତଃ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମନୋବୋଧ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି। ସହଚର ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପିରୋଧି ଶୁଭ ଉତ୍ତର ସହଚର ଉଲ୍ଲେଖ ଆନିକ ଠାକୁ ଉତ୍ତର ହୋଇ ଏହି ଅର୍ଥ ଠାକୁ ଉତ୍ତର ବ୍ୟୟାନୁସାରେ ସିଦ୍ଧିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି।

୭. "ଯେ କି ଆମର ଦାୟାଦ ହେବେ ଏବଂ ଯାହୁକି ବଂଶର ମଧ୍ୟ ଦାୟାଦ ହେବେ ; (ଏବଂ ଆମକୁ ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଅଛି ତାହାର ମଧ୍ୟ ଦାୟାଦ ହେବେ) ; ଏବଂ ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତାହାକୁ ନିଜର ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ କର ।"

يَرْثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ①

୮. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲହ କହିଲେ) "ହେ ଜବ୍ରିୟା ! ଆମେ ତୁମକୁ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସୁସମାଗ୍ନରେ ଦେଉଅଛୁ ; (ସେ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ) ତାହାର ନାମ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଯହିଁ ଯାହା ହେବ ; ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କାହାରିକୁ ଏହି ନାମରେ ନାମିତ କରିନାହୁଁ ।"

نَزَكْرًا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ①

୯. (ଜବ୍ରିୟା) କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ଘରେ କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ଏବଂ ଆମେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟର ଚରମ ସୀମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ ?"

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ①

୧୦. (ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, "(ତୁମେ ଯେପରି କହୁଅଛ) ତାହା ସେହିପରି ଅଟେ ; (କିନ୍ତୁ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମର କିଛି (ଅସ୍ତିତ୍ବ) ନଥିଲା ।"

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ①

୧୧. (ଜବ୍ରିୟା) କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ସକାଶେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର ;" (ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, "ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ରମାଗତ ତିନି ଗାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ ।"

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۚ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ①

୧୨. ଏହାପରେ ସେ (ଜବ୍ରିୟା) ଉପାସନା ପ୍ରକାଶକୁ ବାହାରି ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ସଙ୍କଟ ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲେ ଯେ ଦିବାନାତ୍ର ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ ।

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْحُبَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ①

୧୩. (ଏହାପରେ ଯହିଁଯା ଜନ୍ମ ଲାଭ କଲେ ଓ ଆମେ ତାହାକୁ କହିଲୁ), "ହେ ଯହିଁଯା ! ତୁମେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ବୃତ୍ତତା ସହକାରେ ଧାରଣ କର" ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଚରୁଷ୍ଟାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

يُخَيِّلِي حُدُ الْكِتَابِ بِقُوَّةٍ وَأْتَيْنَاهُ الْحُكْمَ
صِدْقًا ۝

୧୪. ଏବଂ (ଏ ବିଷୟ) ଆମ ସମାପରୁ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୟା ସ୍ୱରୂପ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ସକାଶେ ଥିଲା ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଭାବୁ ଥିଲେ ।

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

୧୫. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଭରମ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ଉଦ୍ଧତ ଓ ଅବଧ୍ୟା ନଥିଲେ ।

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝

୧୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇ ଉତ୍ତୁତ କରାଯିବ (ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ରହିବ) ।

وَسَلِّمُ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ۝

ଭୁ : ୨

୧୭. ଏବଂ (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମରିୟମଙ୍କ (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଯେଉଁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି ତୁମେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; (ବିଶେଷତଃ ସେହି ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ରହ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଗୁଲି ଯାଇଥିଲେ ।

وَمَتَّعْنَاهَا فِي الْغَيْبِ مَرْيَمَ إِذْ نَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرِيًّا ۝

୧୮. ଏବଂ (ସେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଓ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରଦା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରି ନିଜକୁ ଲୁଚାଯିବ ରଖିଲେ) ; ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାହକ ଦେବଦୂତ (ଇବ୍ରାହିମ)ଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ମାନବ ଆକୃତି ଧାରଣ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂ. ୩୪ରେ ସାୟୁସ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣ ହେବ । ଏ ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ସାୟୁସର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହଜରତ ଯହିଁଯାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଜନ୍ମିୟାଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ କହିଥିଲେ । ଯଦି ଏହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମନେ କରାଯିବ ତେବେ ସାୟୁସ ଉପରେ ଯହିଁଯାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି ।

୧୯. (ମରିୟମ ତାହାଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ଧର୍ମଭାବୁ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି ।”

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتُ نَبِيًّا ۝

୨୦. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “ମୁଁ କେବଳ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟେ ; ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ) ଏକ ପବିତ୍ର ପୁତ୍ର (ସମ୍ଭବରେ ସୁସମାଗୁର) ପ୍ରଦାନ କରିବି (ଯେ କି ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ ହେବ) ।”

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝

୨୧. (ମରିୟମ) କହିଲେ, “ମୋର କିପରି ପୁତ୍ର ସଖାନ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ମୋତେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସ୍ପର୍ଶ କରି ନାହିଁ, ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ହେଲେ ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।”

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَقَدْ كَذَّبْتُ بِآيَاتِ رَبِّي ۝

୨୨. (ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “(ବିଷୟଟି) ସେହିପରି ଅଟେ (ଯେପରି ତୁମେ କହିଲ)” କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା କହିଛନ୍ତି, “ଏହା ଆମପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଓ ନିଜ କରୁଣାର ମାଧ୍ୟମ କରିବୁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟ (ଆମ ଦ୍ୱାରା) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇସାରିଛି ।”

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِهِ ۖ وَلَنَجْعَلَ لَآيَةٍ لِّلنَّبَآئِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۖ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝

୨୩. ତା’ପରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ ସେ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ।

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ بِهِ مَكَانًا قَوِيًّا ۝

୨୪. ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ) ପ୍ରସବ ଯନ୍ତୁଣୀ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଖଜୁରି ଗଛ ଆଡ଼କୁ ନେଇଗଲା ; ଯେତେବେଳେ ମରିୟମଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ହେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିହାସ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ କହି ଉଠିଲେ, “ହାୟ ! ମୁଁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମରିଯାଆନ୍ତି କି ! ଏବଂ ମୋର ସ୍ତନକୁ ବିଲୁପ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତା କି !”

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ ۖ قَالَتْ بِبَلَّتَيْنِ يَوْتُ قَبْلَ هَٰذَا ۖ وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّوْتِيًّا ۝

୧. ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ୱରୋପର କେତେକ ଚିକିତ୍ସକ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଅବିବାହିତା ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା କେବଳ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବରଂ ସମ୍ଭାବନା ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଭିତ୍ତିକରି ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କେତେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିହୁଅଛି ।

୨୫. ତା'ପରେ (ଦେବଦୂତ ପର୍ବତର) ନିମ୍ନ ଦେଶକୁ ତାହାକୁ ଡାକି କହିଲେ, “(ହେ ନାରୀ !) ଦୁଃଖର ସ୍ଥଳ ନାହିଁ; ଅଲୀଶ ତୁମର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ । ଏକ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ତାହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ପରିଷ୍କାର କର) ।”

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ⑤

୨୬. “ଏବଂ ତୁମେ ଝଙ୍କୁରି ଗଛର ବାହୁଙ୍ଗାକୁ ଧରି ନିଜ ଆଡ଼କୁ ହଲାଇ ଦିଅ, ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ସଦ୍ୟପଦ୍ମ ଫଳ ବୁଣ୍ଟ କରିବ ।”

وَهَئِذَا يَأْتِيكِ الْكَفُّ بِجُذَعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُطُ عَلَيْكَ رُطْبًا
جَنِيًّا ⑥

୨୭. “ତୁମେ ତାହାକୁ ଖାଅ ଓ (ଝରଣାକୁ) ଜଳପାନ କର, (ଏବଂ ନିଜେ ସ୍ନାନ କରି ଶିଶୁକୁ ସ୍ନାନ କରାଇ) ନିଜ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଶାତଳ କର ; ତାପରେ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁରୁଷକୁ ଦେଖୁ, ତେବେ (ସଂକେତପୂର୍ବକ) କହିବ ଯେ ମୁଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲୀଶ)ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପବାସ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଅଛି ; ସୁତରାଂ ଆଜି ମୁଁ କୌଣସି ଲୋକ ସହିତ କଥା କହିବି ନାହିଁ ।”

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ⑦

୨୮. ଏହାପରେ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପ୍ରତ୍ନକୁ) ଆରୋହଣ^୧ କରାଇ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ।”

فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحِيَّةً ۖ قَالُوا يَنْزِمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا فَرِيًّا ⑧

୧. ବାଇବେଲରୁ ଓ ପାଲେଷ୍ଟାଇନର କ୍ଷୁବ୍ଦୋକ ପୁସ୍ତକରୁ ପ୍ରଚୀନ ହେଉଛି ସେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମରିୟମ ପ୍ରତ୍ନସଂଗ୍ରହ କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଜଣା ପ୍ରାୟ ତାଙ୍କୁ ବେଅଥଲହମ୍‌କୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ବେଅଥଲହମ୍ ଏକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଥିବା ଓ ତାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଏକ ସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା । ସେହି ଚଉପଞ୍ଚୁ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କୁ ଡାକି ଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ତୁପେ ଉପବାସ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣାପଣା ପ୍ରଶ୍ନବାଣୀକୁ ନିଜକୁ ରଖିଲେ ।

୩. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ‘ଚଦମିଲୋହ୍’ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ବହନ କରି ନେବା, କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ଅଲିଧାନରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଆରୋହଣ କରାଇ ନେବା । ତେଣୁ ଶେଷଶବ୍ଦ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ନିଆଯାଇଛି (୧:୯ ୨ ପ୍ରସଙ୍ଗ) । ଏଠାରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଯେବେ ଯାହୁ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଅଲୀଶଙ୍କ ଚଉପଞ୍ଚୁ ନବି ପଦ ମିଳିଲା ତେବେ ତାଙ୍କ ମତା ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ।

୨୯. “ହେ ହାଲୁକର ଭଉଣୀ ! ତୁମର ପିତା ମହ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ ଏବଂ ତୁମର ମାତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ନଥିଲେ ।”

يَا خُتَّ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ

୩୦. ଏହାପରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଶିଶୁ ପ୍ରତି ଢଳିତ କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତା’ ସହିତ କିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବୁ ଯେ କି ଗତ କାଲି ଦୁଷ୍ଟ ଦୋଳିରେ ଝୁଲୁଥିବା ଏକ ଶିଶୁ ଥିଲା ।”

فَاشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝

୩୧. (ଏହା ଶୁଣି ମରିୟମନନ୍ଦନ) କହିଲେ, “ଆମେ ଅଳ୍ପକ୍ଷକର ଭକ୍ତ ଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମକୁ ନବି ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।”

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ إِنِّي آتَيْنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝

୩୨. “ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମକୁ ନମାଜ ଓ ଜକାତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।”

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝

୩୩. “ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାରକାରୀ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ଉଦ୍ଧତ ଓ ଅବାଧ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।”

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝

୩୪. “ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିଲୁ ସେ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବୁ ଓ ଯେଉଁଦିନ ଆମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ଉତ୍ଥୃତ କରାଯିବ ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।”

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝

۝

୩୫. ଏ ହେଉଛନ୍ତି (ପ୍ରକୃତରେ) ମରିୟମନନ୍ଦନ ଇସା ; ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି ।

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَتَنَزَّلُونَ ۝

୧. ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କୁ ହାଲୁକଙ୍କ ଭଉଣୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ବନ୍ଧବରୀ ଦୋର ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ସେହି ମରିୟମ୍ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେ କି ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାଲୁକଙ୍କର ଭଉଣୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ଷେପ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ବାଦ ଓ ପ୍ରକଟିତ କବୁଅଛି । ନିଜ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟତା ନାମ ଗଣ୍ଡିବା ଏକ ସର୍ବତ୍ର ଆଦୃତ ପରମ୍ପରା । ଯଦି ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କର କୌଣସି ଭାଇଙ୍କ ନାମ ହାଲୁକ ଦୋଇଥିବ ତେବେ ସେଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କ’ଣ ଅଛି ? ତାଙ୍କୁ ମୁସାଙ୍କ ଭାଇ ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରିବା ସ୍ବୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର କଳ୍ପନ-ପ୍ରସୂତ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏପରି କେଣା ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନୁରୂପ ପ୍ରଶ୍ନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରା ଯାଇଥିଲା ଓ ସେ ଅନୁରୂପ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । (ପେଟୁଲ୍ ବୟାନ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୬, ପୃଷ୍ଠା ୧୬ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା)

୩୬. ଅଲ୍ଲା ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପନ୍ଥା ଅଟେ ; ସେ ଏ ବିଷୟରୁ ପବିତ୍ର, ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ (କରିବା)ର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି (ଯେ ଏପରି) 'ହୋଇଯାଅ' ଏବଂ ତାହା (ସେପରି) ହୋଇଯାଏ ; ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ କଣକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ?)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا تَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّهُ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾

୩୭. (ଭାଷା କହିଥିଲେ), "ଅଲ୍ଲା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତେଣୁ (ତୁମମାନେ) ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।"

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

୩୮. କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ (ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ) ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ମହାନ୍ ଦିବସରେ ଉପସିଦ୍ଧ ହେବା ନେଇ ଅସ୍ଥାବଳୀ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

୩୯. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ଆମ ସମାପରେ ଉପସିଦ୍ଧ ହେବେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଅତି ପ୍ରଖର ହେବ ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି (ମଧ୍ୟ) ଅତି ଦୃଷ୍ଟ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅନ୍ୟାୟମାନେ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ଭାବରେ ବିଭ୍ରାତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ କାୟାମତ) ସମକ୍ଷରେ ଚୋରାବନା ଦିଅ ଯେଉଁଦିନ (ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ନୈରାଶ୍ୟ ଘୋଟିଥିବ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କର) ସକଳ ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯିବ ; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ସମଗ୍ର) ଭୂପୃଷ୍ଠର ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହା ଉପରେ ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟୁ ; ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

ଭୁ : ୩

୪୭. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ସତ୍ୟ-ନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ନବି ହୁଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿٤٧﴾

୪୩. ଏବଂ (ତୁମେ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର) ଯେତେବେଳେ ସେ (ଇବ୍ରାହିମ) ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ଯେଉଁମାନେ କିଛି ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ତୁମର କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି, ତୁମେ କାହିଁକି ସେ ସବୁର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٨﴾

୪୪. “ହେ ଆମର ପିତା ! ଆମଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ଯାହା ତୁମକୁ ମିଳି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ତୁମର ପୁତ୍ର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର, ଆମେ ତୁମକୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବୁ ।”

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعُلَمَاءِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٩﴾

୪୫. “ହେ ଆମର ପିତା ! ସଜ୍ଜତାନ୍ତର ଉପାସନା କର ନାହିଁ ; ସଜ୍ଜତାନ୍ତର ବାସ୍ତବିକ ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ ଅଟେ ।”

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٥٠﴾

୪୬. “ହେ ଆମର ପିତା ! ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ (ତୁମର ଅବାଧ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ) ତୁମକୁ ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି କବଳିତ ନ କରୁ, ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ସଜ୍ଜତାନ୍ତର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ ।”

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُتَّخَذَ عَدَاؤُكَ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٥١﴾

୪୭. (ଏହାଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପିତା) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! କ’ଣ ତୁମେ ଆମ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଉଅଛ ? (ତେଣୁ) ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଳାଘାତ କରି ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବ ଏବଂ (ଏହା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରେୟସ୍ବର ହେବ ଯେ) ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମୋ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ, (ଅନ୍ୟଥା) କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନ ଦିଏ ।”

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهِي يَا إِبْرَاهِيمُ لِمَ لَمْ
تُنْتَهَ لِأَرْجَمَتَكَ وَاهْجُرْنِي مِلًّا ﴿٥٢﴾

୪୮. (ଏହାଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଶାନ୍ତିର ରହିଥାଅ, (ଏହି ଅଭିଳାଷ ସହିତ ଆମେ ତୁମଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛୁ) ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ଅଟନ୍ତି।”

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيظًا ﴿٤٨﴾

୪୯. “ଏବଂ (ହେ ପିତା!) ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ଯାହାକୁ ଡାକୁଅଛ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପତ୍ତିର ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; (ଏବଂ) ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପତ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ହେତୁ ନିରାଶ ହେବୁ ନାହିଁ।”

وَأَعِزَّنَا لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَدْعُوكُمْ رَبِّي عَنِّي إِلَّا أَكُونُ بِدُعَاءِ رَبِّي سَقِيًّا ﴿٤٩﴾

୫୦. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ (ଇବ୍ରାହିମ) ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଇସ୍ତହାକ ଓ (ଇସ୍ତହାକଙ୍କ ଅର୍ଚ୍ଚ) ଯାକୁବଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେ ନବି ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ।

فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣାର ଏକ (ବୃହତ୍) ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କୋଟାର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ୍ୟାଚି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥١﴾

ସୁ : ୪

୫୨. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ମୁସାଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଆମର ମନୋନୀତ (ଭକ୍ତ) ଥିଲେ ଏବଂ ରସୁଲ ତଥା ନବି ଥିଲେ ।

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٢﴾

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ତୁର (ପର୍ବତ)ର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଡାକିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱ ବାର୍ତ୍ତାପଦ ଦ୍ୱାରା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇଲୁ ।

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ଶ୍ଳୋକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଅଥଚ ବାବ୍ତେଲର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅଚିରଦୃଶ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପକ୍ଷରେ ସଂସ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା, ଯଦ୍ୱାରା ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଶ୍ଳୋକ ଘଟଣାମାନ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସି ପାରିବ, ଅନ୍ୟଥା ବାବ୍ତେଲର ବିବରଣୀ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ବିସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ।

୫୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାକୁ) ନିଜ କବୁଣା ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ହାତୁନଙ୍କୁ ନବି (ନିଯୁକ୍ତ) କରି (ସୋହାୟକାରୀ ଭାବେ) ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝

୫୫. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇସ୍ରାଈଲଙ୍କ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରରେ ନିଷ୍ଠାପର ଥିଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତୁର (ଓ) ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

୫୬. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମାଳ ଓ ଜକାତ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲେ ।

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

୫୭. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇବ୍ରୀୟଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝

୫୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲୁ ।

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

୫୯. ଏ ସମସ୍ତେ ଏପରି ନବି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞତ ପ୍ରାକୃତ କରିଥିଲେ ; ସେ (ନବି)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କି ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନୁହେଁ ସହିତ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସ୍ରାଈଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହୁଦ)ଙ୍କ (ସନ୍ତାନ ଥିଲେ) ଏବଂ (ଏମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କି ଆମେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଥିଲୁ ଓ ନିଜ ପାଇଁ ମନନୀୟ କରିଥିଲୁ ; (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୟାବାନ୍ ଅଜ୍ଞତଙ୍କ ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କାହିଁ କାହିଁ ସିକଦାରେ ପଡ଼ିଯାଉଥିଲେ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَٰئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ۚ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝

୬୦. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରୁ ଏପରି ବଂଶଧରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ଆସିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନମାଜକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର (ହୁ) ବିପକ୍ଷରେ ହୋଇଥିବେ ।

فَخَلَفَ مِنْ بَدِيهِمْ خَلْفٌ أَصَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۝

୬୧. ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁରାଗ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا نَأْوِلُّكَ يَدُنَا ۝ الْجَنَّةُ لَا يَظْلُمُونَ فِيهَا ۝

୬୨. ତାହା ଏପରି ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତର ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ-ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ସମୟରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ିରହିଅଛି ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ବ ହେବ ।

جَنَّتِ عَذْنُ الْإِنِّي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۝ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ۝

୬୩. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) କୌଣସି ଅସୁଖ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ଶାନ୍ତି (ସମାନ୍ତର ଶୁଣିବେ) ; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜାବିକା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَمَمًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا مِنْهَا بَكْرَةٌ وَعِشْيَا ۝

୬୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ, ଯାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନଙ୍କୁ କରିବୁ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଗାରୁ ହୋଇଥିବେ ।

بَلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًا ۝

୬୫. ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ଆମେମାନେ କେବଳ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ହିଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ଏହି ଦୁଇ ମଞ୍ଚରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତା (କୌଣସି ବିଷୟକୁ) ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।"

وَمَا تَنْتَهِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًا ۝

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ପଟ୍ଟାଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ, ଅନ୍ୟଥା ପରଲୋକରେ ପ୍ରବେଶ ବିବରଣ ବିଷୟକ ଭାବ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସାଂପ୍ରତିକ ଜୀବନରେ କେବେ ହେଁ ମିଳି ନ ଥାଏ ।

୬୭. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତଥା ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ପୁରରା' ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନାରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ, କ'ଣ ରୂପେମାନେ ଆଉ କାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ ସୁଶସନକୁ ଥିବାର ଜାଣିଛ ?

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
بِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئًا ۝

ଭୁ : ୫

୬୭. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ (ସର୍ବଦା) କହୁଥିବ ଯେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପରେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ଉତ୍ଥିତ କରାହେବ ?

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَسَوْفَ أَخْرُجُ ۝

୬୮. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟର ଏହା ମନେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ (ସେତେବେଳେ) ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ତାହାର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ବ ନଥିଲା ?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝

୬୯. ପୁରରା' ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସଜ୍ଜତାମାନଙ୍କୁ (ମେଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ଥିତ କରିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକର ଚରୁଷପାର୍ଶ୍ବରେ ଆଖୁମାଟି ରହିଥିବା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା) ଅବସ୍ଥାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇବୁ ।

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْفِرَنَّاهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝

୭୦. ତା'ପରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେହକୁ ଏପରି ଭୋକମାନଙ୍କୁ ଅଇରା କରିଦେବୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳକ୍ଷ)ଙ୍କର ପରମ ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ।

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدَّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عِتْيًا ۝

୭୧. ଏବଂ ଆମେ ଭଲଭାବରେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁମାନେ ନରକରେ ନିଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ।

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيلًا ۝

୭୭. ଏବଂ ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) * ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହେବ ।

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۝

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ୱନାତି ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେବୁ ।

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا ۝

୭୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ସୁସ୍ଥ ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “(କୁହ) ଆମମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁଦଳ ପଦାର୍ଥସାଧା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଓ କିଏ ସଖାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخِرُ نَدْبًا ۝

୮୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଅନେକ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ବାହ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଥିଲେ ।

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ لَهُمْ أَحْسَنُ أَنَاثًا وَرِيعًا ۝

୮୧. କୁହେ କୁହ, “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ି) ରହିଅଛି ତାହାକୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଅବସର ଦେଇଥାନ୍ତି ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାସ୍ତି ରପସ୍ତିତ ହେବ, ଦୁସତ ତାହା ପାର୍ଥବ ଶାସ୍ତି ହୋଇପାରେ ବା ତୃତୀୟ ବିନାଶ ସମୟ ହୋଇପାରେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ ଯେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିକୃଷ୍ଟତର ଓ ଦଳବଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର୍ବଳ ।”

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَبْذُذْهُ الرِّجْسُ مَكَّةَ حَتَّىٰ إِذَا رَا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَآثَا النَّاعَةِ فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ سَرُّ مَكَانًا وَأَضَعُفُ جُنْدًا ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ଦୁଇ ଗୋଟି ନରକ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି : ଗୋଟିଏ ଏହି ସଂସାରରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ପରଲୋକରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନରକକୁ ଯିବା ବିଷୟରେ ଯଥା କୁହାଯାଇଛି ନାହିଁ ଅର୍ଥ ହୁଏତ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନରକକୁ ଯିବେ; ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ନରକ ଯାଣି ଲୋକ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଅଥାନ୍ତି, ଅନ୍ୟଥା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପରଲୋକର ନରକ ମଧ୍ୟକୁ କେବେ ହେଲେ ଯିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନରକ ଠାରୁ ଏତେ ଦୂରରେ ରହିବେ ଯେ ସେମାନେ ସେଠାକାର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନରକକୁ ଯିବେ’ ଏହି କଥାର ମର୍ମ ହେଉଛି— ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଦୁଃଖସନ୍ତାପ ଭୋଗ କରିବେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୁହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ନରକକୁ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ କରିଛନ୍ତି (ପେଟହୁଲ୍ ବୟାନ୍ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୬, ପୃଷ୍ଠା ୩୬ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୭୭. "ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସତ୍ପଥବାମା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥରେ ଅଗ୍ରସର କରାନ୍ତି, ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରସ୍କାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତଥା ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।"

وَيُزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغِيثُ الضَّالِّينَ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۝

୭୮. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ କି ଆମର, ନିଦର୍ଶନରୁ କି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ କହେ, "ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ବହୁତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।"

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا
وَوَلَدًا ۝

୭୯. କ'ଣ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଛି ବା ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପକ୍ଷ) ଠାରୁ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାର ହାସଲ କରିଅଛି ?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝

୮୦. ତାହା କହାଯି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ; ଆମେ ତାହାର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବୁ ଏବଂ ତାହାର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବୁଦ୍ଧି କରିବୁ ।

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝

୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁ (ବକ୍ତବ୍ୟ) ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ ସେ ଗର୍ବି କରୁଅଛି ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ଏବଂ ସେ ଆମ ନିକଟରେ ଏକାକୀ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

وَنَرْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝

୮୨. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଏହି ଆଶାରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବ ଓ କ୍ଷମତାପୂର୍ବକ କାରଣ ହେବେ ।

وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝

୮୩. ଏପରି କହାଯି ହେବ ନାହିଁ ; ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ବିନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀ ହୋଇଯିବେ ।

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِلالًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ ଯାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ମୃତ୍ୟୁର ପରାମର୍ଶ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯିବ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ତିରସ୍କାରୀ ଜୀବନ ଭାବେ କବିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ତାହା କ୍ଷମାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ଷୟ ରହିବ ।

୨. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଏହି ମତବ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରମାତ୍ମକ କାରଣ ସେମାନେ ମନେ ନିଶ୍ଚୟ ଦକ୍ଷିଣ ହେବେ ଓ ସଂସାରରେ ଜୀବିତ ରହିବେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବାହାର କରିବେ ।

ଯେଉଁ ଧନପଣର ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ବିନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେହିଭଳି ଗୁଡ଼ାଲ ନେଇ ନିଜ ଧର୍ମନିଷ ଭବନମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ଉପାସ୍ୟମାନ ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ ରହିଅଛି ।

ସୁ : ୬

୮୪. କ'ଣ ତୁମେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରରୋଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ?

لَقَدْ أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْذُهُمْ
أَسْرَارًا ۝

୮୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁରନ୍ତ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଅ ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସମୟକୁ ହିସାବ କରି ରଖୁଥାନ୍ତୁ ।

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝

୮୬. ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ସମ୍ମାନିତ କରିଥୁ ରୂପେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ;

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝

୮୭. ଏବଂ (ଆମେ) ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଚିତ୍ତି ନେବୁ ;

وَنُفِثُ الْفَاسِقِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثَةً ۝

୮୮. (ସେ ଦିନ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ପାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହାସଲ କରିଥୁବ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ନଥୁବ ।

لَا يُلَاقُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝

୮୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝

୯୦. (ତୁମେ କୁହ), “ତୁମେମାନେ ଏକ ସ୍ୱରୂପର ବିଷୟ କହୁଅଛ ।”

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝

୯୧. ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବ ଯେ ଆକାଶ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଦୃଶ୍ୟବିଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ପର୍ବତ ସ୍ୱଚ୍ଛଦିତ ହୋଇଯିବ ।

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتْفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ۝

୯୨. କାରଣ ସେମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ।

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝

୯୩. ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାହାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପତ୍ତ ଅଟେ ।

وَمَا يَشْفَعِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝

୯୪. (କାରଣ) ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଛି ସେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପକ୍ଷ)ଙ୍କ ସମୀପରେ ଜାତଦାସ ଗୃହେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

୯୫. ସେ (ପ୍ରଜାତି) ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۙ (٩٥)

୯୭. ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦିନ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଜଣା
ଜଣା କରି ଚାହାଁଲା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٧﴾

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଯେଉଁମାନେ) ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୟାବାନୁ (ଅଲ୍ଲା ଗଭୀର) ପ୍ରେମ୍ ସଂସ୍ପରିତ କରିବେ ।

وَذَٰلِكَ ۙ

୯୮. ସୁତରାଂ (ହେ ମହର୍ଜନ !) ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ତୁମ ଭାଷାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ସରଳ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେ ତତ୍କାଳ ଧର୍ମଭାଷୁମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିବ ଓ ତତ୍କାଳ କଳହ ପ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସନ୍ତେଜନ କରାଇବ ।

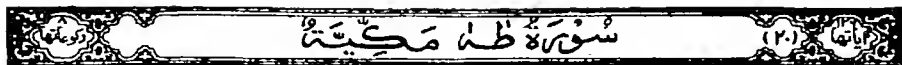
فَإِنَّمَا يَتَمَنَّاهُ بِإِسْلَامِهِ إِلَى الْبَشَرِ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتَنْذِرًا
بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ﴿١٥﴾

୯୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଧୂର୍ବରୁ କେତେ ଯେ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିଅଛୁ, କିଏ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କାହାରି କୌଣସି ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ପାଉଅଛ ବା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ
ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଅଛ ?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هَلْ تَجَسُّ مِنْهُمْ
فَمِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرَاءً ﴿٩٩﴾

୧. ଏହି ଆୟତ୍ତ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଏଠାରେ ସାଂସାରିକ ଶାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟାପାର ପରିଚାଳନା ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଫକ ଭେଜ କରିବ, ଅବଶ୍ୟା ଯଦି 'ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ କରି' ର ଅର୍ଥ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ ତେବେ ଏହି ଆୟତ୍ତ ସାଂସାରିକ ଶାସ୍ତ୍ର ପୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଉତ୍ତ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତ ଯେଉଁ ପ୍ରେମକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ମନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜାଣ ପରି ପୋଡ଼ା ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆଉଟା ଭାଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ହେବ : (କ) ବିଶ୍ୱାସକଲ୍ୟାଣ ମନରେ ଅନୁଭୂତ ନିଜ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣା ପରି ପୋଛି ଦେବେ, (ଖ) ନିଜ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସକଲ୍ୟାଣ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣାପରି ପୋଛିଦେବେ (ଗ) ବିଶ୍ୱାସକଲ୍ୟାଣ ମନରେ ଜନସମାଜର ପ୍ରେମକୁ ଜାଣାପରି ପୋଛି ଦେବେ ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ମାନବ-ସମାଜର ମନ ଭିତରେ ମୁସବମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମଭାବ ଜାଣାପରି ପୋଛି ହୋଇଯିବ । ଏ ବିଷୟର ଏକ ବୃଥାତ ଭୋଗ୍ ବିକସ୍ ପଢ଼ାଣକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଗୋଟିଏ ଘଟଣାର ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ତୁର ଗରିବେ ଆଉଟା ଆଉଟା ମୁଠି ଗାଳିଲେ ଓ ମୁସବମାନମାନଙ୍କ ଗାଳିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମୁକାବିଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ମୁସବମାନମାନଙ୍କ ଟିକସ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ଯୋଗ ଧରି ଅସୁବିଧା କରିଥିଲେ ସେସବୁ ଧନକୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫୋରାଇ ଦେଲେ । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସେଠାକାର ଇନ୍ଦୁଆ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଭଲଟ ପଡ଼ିଲା ଯେ ସେମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ମୁସବମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ । ସେଠାକାର ପାତ୍ରା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ ମୁସବମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାକର୍ଷଣ ପସ୍ତୁକରେ ଅନୁକ୍ଷେପ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବହୁତଃ ଇନ୍ଦୁଆନଙ୍କେ ଅତିଶୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଟୁଟବଣ କରିବାକୁ ସୁଦାସନ ଦେବେ ନାହିଁ । (ଫୋଟୁର କଲେଜର କିରାଜରି : ପୃଷ୍ଠା ୧୪୩) । ଶିଷ୍ୟଦେହରେ ହଜବର ଇସେ ପ୍ରେମ ବଂଶ୍ମାନ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ଠାକୁ ଇସଲାମରେ ବଢ଼ି ଶିଷ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉଭୟ ଶିଷ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପାଚାବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ତା-ହା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କରେ ଉତ୍ତରାଣ । ଏହାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଗଣନା ୧୩୬ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୮୮ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତା-ହା* ।

طه

୩. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି କୋରାନକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଦୁଃଖର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ।

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

୪. ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରେ ଏହା ତା'ପାଇଁ ଏକ ସବୁପଦେଶ ମାର୍ଗ ।

إِلَّا تَذَكُّرُةً لِّسَنٍ يُّنْحَىٰ

୫. ଯେ ଭୃତ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚ ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (ଏହା) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْخُلَا

୬. (ଯେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ସିଂହାସନ ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ।

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

୧. ଏହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି 'ବର' ଆବରଣ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରଚଳିତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି, 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ' (ପୌରୁଷ ବୟାନ୍ ଦ୍ରବ୍ୟ) । 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ' ଶବ୍ଦରୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ପୂରାଏ : ପୌରୁଷର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଯଥା ବୀରତା, ଧୀରତା, ଦାନଶୀଳତା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵମାନ ହେତୁ ମହାନତ୍ଵ ଠାରୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣର ବା ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ସେ କିଛି ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ ତେବେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହଜରତ ଖଦିଜା ଏ ବିଷୟ ଶୁଣି ଓ ତାଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ମନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏପରି ଆଶଙ୍କା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ପର୍ବତା ବହୁବଳବଳ ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଅତିଥି ସଜ୍ଜା କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ପଦ୍ମ ପଦ୍ମରୁ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ବିକଳ ହୋଇଛି ସେହିପରି ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି କେହି ବିନା ଦୋଷରେ ଅପରାଧରେ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରନ୍ତି (ହେଉଁ ଦୁଃଖୀ ଦ୍ରବ୍ୟ) । ଜଣେ ଲୋକର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛି ତା'ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ, କାରଣ ସେ ତା'ର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅବସ୍ଥାକୁ ପର୍ଯ୍ୟବ୍ଧି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଏହା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ବିଶ୍ଵପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାକ୍ଷୀ । ଅନ୍ତର୍ବେ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ବାହରରେ 'ତା-ହା' ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ସର୍ବବୃଦ୍ଧ-ସମ୍ପଦ ପୁରୁଷ । ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପଦ୍ମ ଗୁଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । (୩୩: ୨୨ ଓ ୬୮: ୫ ଦ୍ରବ୍ୟ) ।

୭. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏ ଭୂକଗୋଟି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତଥା ଯାହା କିଛି ଆର୍ଦ୍ର ମୃତ୍ତିକା ତଳେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ

୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କୁହ ଚେତେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଯଦି (ତୁମେ) ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ କୁହ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଗୋପନ କଥା ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହା ଅତି ଗୋପନ ତାହା ମଧ୍ୟ (ସେ ଜାଣନ୍ତି) ।

وَأِنْ تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ فَيَنْصِتُوا لَكُمْ يُدْرِكُهُمْ السَّمْعُ وَهُمْ لَا يَخِفُونَ

୯. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଭରମ (ଭୁଣ ବାଟକ) ନାମ ଅଛି ।

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْإِسْمَاءُ الْخُسَىٰ

୧୦. ଏବଂ କ'ଣ ତୁମ ନିକଟକୁ ମୁହାଁ ବୁରାଡ଼ ଆସିଅଛି ?

وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عِبَادَتِهِ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَنْ فِي بَيْنَهُمَا يَوْمَ لَا يَمْنَعُ الْوَسْوَاسَ الْكَافِرَ

୧୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାର ବର୍ଗକୁ କହିଲେ, “ନିଜେ ଛାନରେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ, ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ସେଠାରୁ ଯାଇ ତଳୁଥାଏ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କଳନ୍ତା ଅଟେ” ଆଣିପାଲୁ ବା ସେହି ଅଗ୍ନିଠାରୁ (ନିଜ ସକାଶେ କୌଣସି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଉପଦେଶ ହାସଲ କରିପାଲୁ ।”

إِذْ رَأَوْا النَّارَ فَقَالُوا لَهَا أَهْلُهَا امْكُثُوا إِنِّي أَنَا صَادِقٌ لَّيْلًا أَيْتَكُمْ مِنْهَا يَبَسِّبُ أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

୧୨. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଡାକ “ଶୁଣିଲେ, “ହେ ମୁହା !”

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يُونُسَ

୧. ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ ଉଦ୍‌ବାହକକୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚତମ ମୁହା ସ୍ୱୟଂ ଏହାକୁ ଏକ ‘କଣ୍ଠ’ ବା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତ୍ମିକ ସ୍ୱପ୍ନ ମନେ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ଯଦି ତାହା ଏକ ସାଧାରଣ ଅଗ୍ନି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ସେ ତାକୁ ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ କହି ନ ଥାଆନ୍ତେ ବରଂ କେବଳ ‘ଅଗ୍ନି’ କହି ଥା’ନ୍ତେ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ତାକୁ ଏକ କ୍ୟୋଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଅଗ୍ନିରୂପା ଥିଲା । ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ତାକୁ ଯାହା କିଛି ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହେଉଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ଦାୟି । ଏଥିରୁକୁ ସେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଦେଖିଥିବା କହି ଥିଲେ ।

୨. ଯେହେତୁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଅଗ୍ନି ରୂପରେ ଥିଲା ତେଣୁ ସେ ବିଷୟକ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ ଆବଶ୍ୟକିକ ଅକାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଏହି ଦାୟି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ, ତେବେ ସେ ନିଜେ ସବୁପ୍ରଥ ପ୍ରଥ ହେବେ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଦାୟି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ, ତେବେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପଦେଶ ଓ ଶିକ୍ଷାର ସାଧନ ଆଣିବେ ଯାହାକି ସେମାନେ ଲାଭକାରୀ ହେବେ ।

୩. ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହ ହେ ସେହି ଅଗ୍ନି ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଥିଲେ ।

୧୩. “ଆମେ ହିଁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜର ଜୋଡ଼ା ଡୁଇଟି ‘ଉତ୍ତାରି ଦିଅ, କାଗଣ ତୁମେ ପବିତ୍ର ‘ବୁଝା’ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅଛ ।”

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى ﴿١٣﴾

୧୪. “ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ (ନିଜ ପାଇଁ) ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଓହ୍ଲି କରାଯାଉଅଛି ତୁମେ ତାହା ଶୁଣ (ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର) ।”

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٤﴾

୧୫. “ବାସ୍ତବରେ ଅଛନ୍ତି ଅଛୁ, ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେକେ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର, ଏବଂ ଆମର ସ୍ମରଣ ସକାଶେ ନମାଜ ପାଠ କର ।”

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٥﴾

୧୬. “ବାସ୍ତବରେ ଯେହି (କର୍ମାମତ) ସମୟ ଆସୁଅଛି; ଆମେ ଶ୍ରୀମୁଖ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁ ଯଦ୍ବାରା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।”

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِنُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٦﴾

୧୭. “ସୁତରାଂ ଯେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମାମତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥାଏ ସେ ଯେପରି ତୁମକୁ ସେ (କର୍ମାମତ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ଅଟକାଇ ନ ଦେଉ, ଯାହା ପଳରେ ତୁମେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଯିବ ।”

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَذَارَىٰ ﴿١٧﴾

୧୮. “ଏବଂ ଆମେ ସେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମର ଦର୍ଶଣ ହସ୍ତରେ କ’ଣ ଅଛି ?”

وَمَا يَلَكَ بِيَسْبِينِكَ يُوسَىٰ ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେ) କହିଲେ, “ଏହା ଆମର ଲାଠି, ଆମେ ଏହା ଉପରେ ଭରା ଦେଉ ଏବଂ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଜ ଛେଳିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଗଛରୁ) ପତ୍ର ତୋଳୁ ଏବଂ ଏହା ଛତା ଆମ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବହୁ ପ୍ରଜନ୍ମ ଉପଯୋଗିତା ରହିଅଛି ।”

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنِيٍّ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٩﴾

୧୯. ଏଠାରେ ‘ଜୋଡ଼ା’ ବା ‘ସାରିକ ସମୂହକୁ ବୁଝାଉଛି । ବହୁବଚ୍ଚକ ହୋଇଥିଲେ ବା ନିଜ ଜାତିର ହୋଇଥିଲେ ବା ‘ସାରିକ ସମୂହ ଶାସିତ ହୁଏ । ସମୂହ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପାଦକ, ଯାହାକୁ ବୁଦ୍ଧ ଗୋଟି ଜୋଡ଼ା ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୨୦. ଅଜ୍ଞାନ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଏହି ଲାଠିକୁ ଚଳେ ପକାଇ ଦିଅ ।”

قَالَ أَتَقُولُ بِهَا يَسُوْسُ ①

୨୧. ତେଣୁ ସେ ଏହାକୁ ଚଳେ ପକାଇ ଦେଲେ ; (ଏହାପରେ) ସେ ହଠାତ୍ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାହା ଏକ ସାପ ହୋଇ ଚାଲିଯାଇଛି ।^୧

فَأَلْفَها فَاذَاهِيَ حَيَّةٌ تَسْعُ ②

୨୨. ଏହାପରେ (ଅଜ୍ଞାନ) କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଧରି ପକାଅ ଓ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ଆମେ ଏହାକୁ ପୁଣି ତାହାର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବୁ ।”

قَالَ خُذْها وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُها سَيْرَ تَها ③
الْوَلَى ④

୨୩. “ଏବଂ ନିଜ ହାତକୁ କାଖ ତଳେ ଶୁପି ରଖ, (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହାକୁ ବାହାର କରିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ ; ଅଥଚ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ନଥିବ ; ଏହା ଆଉ ଏକ ନିଦର୍ଶନ (ହେବ) ।”

وَاضْمُرْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ أَيْةٌ أُخْرَى ⑤

୨୪. ଆମେ ଏହାକୁ ଏଥିପାଇଁ କରିବୁ “ଯେପରି କି ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜର ବୃହତ୍ତର ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଉ ।

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ⑥

୨୫. “ତୁମେ ଫିରାଓଁନ ନିକଟକୁ ଯାଅ, କାରଣ ସେ ସାମା ଭୟାନକ କରିଅଛି ।”

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ⑦

ଭୁ : ୨

୨୬. (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ପ୍ରଣୟ କର ।”

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ⑧

୧. ପୃଷ୍ଠପରେ ସେହି ଲାଠି ଏକ ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ବରଂ ତାହା ସର୍ପ ସଦୃଶ ପ୍ରଖର ହୋଇଥିଲା (୭:୧୦୮, ୭:୧୧୮ ଓ ୮:୩, ତଥା ୨୭:୧୧ ଓ ୮:୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ବୁକ୍ସରୋସ ଯୋଗୁଁ ‘ହାତ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯିବା’ ଶିକ୍ଷୟରେ ଚୌରାଚରେ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (Exodus 4.7 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ତାହା ଏକ ଅନ୍ୟାୟ । ପବିତ୍ର କୋରାଳ ଚୌରାଚର ଏକ ପ୍ରତିରୂପୀ ପ୍ରତି ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସମ୍ପଦ (ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁ ଉପମାନ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଳିକ ବ୍ୟବିତ ଉପରେ ତାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତଥା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପରେ ପରେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ହାତ ରୋମସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇ ନ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଇହୁଦା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଇସ୍ତ କରି ତଥା ନିଜର ଭ୍ରମାତ୍ମକ ବଚସ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଇଚ୍ଛିତ ହେବା ଶ୍ରେୟସକର ।

୨୭. “ଏବଂ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତାହାର ସମ୍ପାଦନ ଆମ ପାଇଁ ସହଜଯାଏ କର ।”

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝

୨୮. “ଏବଂ ଆମ ଜିଭରେ କୌଣସି ଗଣ୍ଡି ଥିଲେ ତାହାକୁ ଫିଟାଇ ଦିଅ ।”

وَاَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝

୨୯. “ଯେପରି ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ଆମ କଥା ସହଜରେ ବୁଝି ପାରିବେ ।”

يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝

୩୦. “ଏବଂ ଆମର ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଆମକୁ କଣ ସହାୟକ ପ୍ରଦାନ କର.”

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝

୩୧. “(ଅର୍ଥାତ୍) ହାଲୁକଙ୍କୁ ; ଯେ ଆମର ଭାଇ ;”

هُرُونَ أَخِي ۝

୩୨. “ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମର ଶତ୍ତ୍ରୁକୁ ସୁଦୃଢ଼ କର ।”

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝

୩୩. “ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ କର ।”

وَأَشْرِكْ لِي فِي أَمْرِي ۝

୩୪. “ତାହା ହେଲେ ଆମେ ଉଭୟ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରିପାରିବୁ ।”

كُنْ شَهِيدَ كَثِيرًا ۝

୩୫. “ଏବଂ ତୁମକୁ ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବୁ ।”

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝

୩୬. “ତୁମେ ଆମକୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଅଛ ।”

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝

୩୭. (ଅବସ୍ଥା) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ଯାହା ଗିରା କରିଅଛ ତାହା ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଛି ।”

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يُوسُفُ ۝

୩୮. “ଏବଂ (ଏଥିପୂର୍ବରୁ) ଆମେ ଆଉ ଥରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝

୩୯. “ଯେତେବେଳେ କି ଆମେ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଯାହା (ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।”

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾

୪୦. “(ତାହା ହେଉଛି) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ) ସିନ୍ଦୁକରେ ରଖି ନଦୀରେ ଭସାଇ ଦିଅ ଏବଂ ଆମ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ନଦୀ ଏହାକୁ କୂଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ ; ତା’ ହେଲେ) ଏହାକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନେଇଯିବ ଯେ କି ଆମର ଓ ଏହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କର) ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ନିକଟାରୁ ପ୍ରାତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ତାରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ଥିଲୁ) ; ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ଲାଜିତ-ପାଜିତ ହୋଇଥିଲୁ ।”

أَبَاقْدَ فِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدَ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَلْقَاهُ
الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَ
دَمْت لَكُمْ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۚ وَلِيُصْنَعَ عَلَيَّ عَنِّي ﴿٤٠﴾

୪୧. (ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟିଲା) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଭଉଣୀ (ନଦୀ କରେ କରେ ସିନ୍ଦୁକ ସଙ୍ଗରେ) ଯାଉଥିଲେ ଓ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଜଣେ ମହିଳାର ଠିକଣା ବଢ଼ାଇଦେବି ଯେ ଏହାକୁ ଲାଳନ-ପାଳନ କରିବ ?” ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ନୟନ ଶାନ୍ତ ହେବ ଓ ସେ ଦୁଃଖର ହେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ହେ ମୁସା !) ତୁମେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ; ତା’ପରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପରାସ୍ତାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇ ଭଲ ଭାବରେ ପରାସ୍ତା କରିଥିଲୁ ; (ଏହାପରେ) ତୁମେ ଅନେକ ବର୍ଷ ମଦୟନ-ବାସୀଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲ ; ତା ପରେ ହେ ମୁସା ! (କୁମାରୀ) ତୁମେ ସେହି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କଲ ଯାହା ଆମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

إِذْ تَبَرَّأْتَ أَخِيكَ تَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَتَلَّكَ
نَفْسًا فَذَٰكِجُنَاكَ مِنَ الْغَمْرِ وَتَقْتُلَ مُوْسَىٰ أَنَّهُ قَدْ كَذَّبَ
سِينِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۚ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ مِّنِّي ۚ ﴿٤١﴾

୧. ଯୁଗୋପର କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେଖାଯୋପ କରି କହିଥିବେ ଯେ ସେ ମଦିନାକୁ ଯିବା ପରେ ଇନ୍ଦୁତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବାହାରେ ବର୍ଷିତ ଘଟଣାକ୍ରମକୁ ଶୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକୁ କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଇଥିଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅଧ୍ୟାୟ ‘ମରିୟମ’ରେ ଏବଂ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅଧ୍ୟାୟ ‘ତା-ହା’ରେ ଅଛି । ଏ ଉଭୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଇସଲାମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି (ହରିଦ ତୁଖାରି ଦ୍ରଷ୍ୟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ସେ ମଦିନାର ଇନ୍ଦୁତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏସବୁ ଶୁଣି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ହେଉଥିବ । ଦୋଷନ୍ଦରାପ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମ୍ଭପୂର୍ବ ବରଂ ସେ ଇନ୍ଦୁତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା ପାଖାନ୍ତ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣାଇ ନିରାପଣ କରିଥିଲେ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଆୟତରେ ‘ଅଦୁର’ ଶବ୍ଦ ଦୁଇ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ; କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ପଦ୍ଧତୀରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଥରେ କରାଗଲେ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ତେଣୁ ଆମେ ତ୍ରିତୀୟ ‘ଅଦୁର’ର ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରଥମଟି ଶୁଣି ଦେଇଛୁ ।

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ନିକା(କାର୍ଯ୍ୟ) ପାଇଁ କ୍ରିମଣ୍ଡ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ କରି ମନୋନୀତ କଲୁ ।

وَأَضْطَعْنَكَ لِنَفْسِي ۝

୪୩. (ସୁତରାଂ ତୁମେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ଆମେ ତୁମକୁ କହିଲୁ) “ତୁମେ ଓ ତୁମର ଭାଇ, ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କର, ଓ ଆମକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରେ ଅବହେଳା କର ନାହିଁ ।”

إِذْهَبْ أَنْتَ وَآخُوكَ بِأَيَّتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۝

୪୪. “ତୁମେ ଦୁହେଁ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ଗମନ କର କାରଣ ସେ ସବୁ ସାମାଜିକ ଘନ କରି ସାରିଛି ।”

إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

୪୫. “ଏବଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ ତାହା ସହିତ ନମ୍ର ଭାବରେ ବାକ୍ୟାଳାପ କର ; ସମ୍ଭବତଃ ସେ ବୁଝିପାରିବ ବା (ଆମକୁ) ଭୟ କରିବ ।”

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَلَّا يَعْلَهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۝

୪୬. ଉଭୟେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ କିମ୍ବା ଆମ ପ୍ରତି ସାମାଜିକ କଠୋର ହେବ ।”

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِكَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۝

୪୭. (ଅନ୍ଧାର) କହିଲେ, “ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆତ୍ମୀୟ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଅଛୁ ; ଆମେ (ତୁମ ମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା) ଶୁଣୁଅଛୁ ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ଦେଖୁଅଛୁ ।”

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْعُ وَآدَىٰ ۝

୪୮. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ ତା' ନିକଟକୁ ଗମନ କର ଏବଂ ତାକୁ କୁହ, “ଆମେ ଦୁହେଁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗରୁଲ ଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମ ନିକଟକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ ଘେନି ଆସିଅଛୁ ଏବଂ (ତୁମକୁ ଜଣାଇ ଦେଉଅଛୁ କି) ଯେ କେହି (ଆମଦ୍ୱାରା ଆନୀତ) ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନୁସରଣ କରିବ (ଅନ୍ଧାରଙ୍କ ସମାପ୍ତ) ତାହା ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।”

فَأَيُّهُ فَقُولَا إِنَّا سُّؤْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا نُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ۝

୪୯. “ଆମ ପ୍ରତି ଓହି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି କି ଯେ କେହି ଅନ୍ଧାରଙ୍କ ନିଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ଓ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ବୁଲିଯିବ, ତାହା ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କରାଯିବ ।”

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝

୫୦. (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! କିଏ ତୁମ ଦୁହେଁଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ?”

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُنُوسَى ①

୫୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ (ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ) ଅଙ୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ②

୫୨. (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ଯେଦି ଏହି ବିଷୟଟି ଠିକ୍ ତେବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ଥିଲା ? (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କ’ଣ ହେବ ?)”

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ③

୫୩. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇ ରହିଅଛି ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭୁଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَبْصُرُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ④

୫୪. (ସେ ହିଁ) ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଶଯ୍ୟା ସଦୃଶ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ରାସ୍ତା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ପୁଣି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ ଯୋ ଆମେ ଏହି ଜଳ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଭିଦର ଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَرَسَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَآَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ⑤

୫୫. ସ୍ମରତାଂ ତୁମେ (ନିଜେ) ମଧ୍ୟ ଖାଅ ଓ ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚରାଅ ; ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ⑥

ଭୁ : ୩

୫୬. ଆମେ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୋଷାଇ ଦେବୁ ଏବଂ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ (ହେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର ଉତ୍ପତ୍ତ କରିବୁ ।

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ⑦

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନଙ୍କୁ) ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେ ସେବୁଡିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲା ଓ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିଥିଲା ।

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ①

୫୮. ସେ କହିଲା, "ହେ ମୁସା ! କ'ଣ ତୁମେ ଏଥି ସକଳେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ ଯେ ନିଜର ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବ ?"

قَالَ أَجِئْتُكَ لِتُخْرِجَنِي مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ
يُوسُفٰى ②

୫୯. "ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହିପରି ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବି ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ) ସ୍ଥିର କର ; ତହିଁକୁ ଆମେମାନେ ବା ତୁମେ କେହି ହେଲେ) ପଶୁଗୁଡ଼ିପଦ ହେବେ ନାହିଁ ; ସେହି ସ୍ଥାନ (ଏପରି ହେଉ ଯାହାକି) ଆମମାନଙ୍କ (ନିମନ୍ତେ) ତଥା ତୁମ ନିମନ୍ତେ ସମାନ ହେଉ ।"

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا ۖ لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوًى ③

୬୦. (ଏହାପରେ ମୁସା) କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କର (ଓ ଆମମାନଙ୍କର) ଏକତ୍ରିତ ହେବାର ଦିନ (ତୁମମାନଙ୍କର) ପର୍ବ ଦିନ ହେଉ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଉ ।"

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ
صَحٰى ④

୬୧. ଏହାପରେ ଫିରାଓନ ପୁଷ୍ପ-ଭଙ୍ଗ କରି ଗୁଲିଗଲା ଓ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ପରେ ପୁନର୍ବାର (ମୁସାଙ୍କ ନିକଟରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ⑤

୬୨. ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ; ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କର ନାହିଁ ; ଏପରି ହେଉ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଧୂଂସ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଯେ କେହି (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ସେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ।"

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ⑥

୬୩. ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗମାନେ) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଡକ୍‌ଡକ୍ କଲେ ଓ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ⑦

୬୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଦୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାରୁନ) ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଯାଦୁକର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ବଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡିତ କରି ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଧର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବାକୁ ଗୁହାଡ଼ି ।”

قَالُوا إِن هَٰذِهِنَّ لَسَاحِرُونَ يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَآ وَيَذْهَبَا بِطُرُفِكُمُ الْمُنَظَّلَ ۝

୬୫. “ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ ସମସ୍ତେ ତଳବନ୍ଧ ଭାବରେ ଆସ ଏବଂ ଆଜି ଯେ ଜୟଲାଭ କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اسْتَوُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ۝

୬୬. (ଏହା ଶୁଣି ଯେଉଁମାନେ ମୁସାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ପକାଇବ କି ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପକାଇବୁ ?”

قَالُوا يُوسَىٰ إِنَّمَا أَنُتَلِّىٰ وَإِنَّمَا أَنُكُونُ أَوَّلَ مَنْ أَلْغَىٰ ۝

୬୭. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପକାଅ ;” ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଠି ଓ ଦଉଡ଼ି (ସେମାନଙ୍କ ଯାଦୁଶକ୍ତି ବଳରେ) ଧାବମାନ ହେବା ଭଳି ମୁସାଙ୍କୁ ଦେଖାଗଲା ।

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَبَّالُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ۝

୬୮. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସଂଗୃହିତ ହେଲା ।

فَأَوَّحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ۝

୬୯. ସେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ଭୟକର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବ ।”

لَمَّا لَا تَخَفَ إِنَّا كَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۝

୭୦. “ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦିଅ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଛନ୍ତି ସେ ସବୁକୁ ତାହା ଗ୍ରାସ କରିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଚଳେଇତ ହେବ) ; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରିଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଯାଦୁକରମାନଙ୍କର କୌଶଳ ; ଏବଂ ଯାଦୁକର ଯେ କୌଣସି ଚରାଫରୁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ବିପକ୍ଷରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِهِ تَلَفًا مَّا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۝

୭୧. ଅତଏବ (ମୁସା ନିଜର ଲାଠି ପକାଇ ଦେବା ପରେ ଫିରାଓଁନ ତଳାଇଥିବା) ଯାଦୁକରମାନେ (ନିଜର ଅପାରଗତାକୁ ହୁଦୟଙ୍ଗମ କଲା ପରେ) ସିଜଦାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ହାରୁନ ଓ ମୁସାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।”

قَالَتِ النَّجْرَةُ سُجَّدًا قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَىٰ ۝

୭୨. (ଏହା ଦେଖୁ ପିରଞ୍ଜିନ) କହିଲା, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ? (ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ନେତା ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି କୌଣସି ଶିଖାଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ (ତୁମେମାନେ ମୋର) ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖଜୁରି ଗଛର ଗଛରେ ବାନ୍ଧି ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଦ୍ଧି ଦେଇ ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଅଧିକ କଠୋର ଓ ଅଧିକ ସ୍ଥାୟୀ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିପାରେ ।”

قَالَ امْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُقِطَعْنَ أَيْدِيَكُمْ وَ
أَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبْتُكُمْ فِي جُدُوعِ
التَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنِّي أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ①

୭୩. ସେ (ଯାଦୁକର) ମାନେ କହିଲେ, “ଯେଉଁ (ସ୍ତ୍ରୀ) ନିଦର୍ଶନମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ତୁଳନାରେ ଏବଂ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମର ଯାହା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ପ୍ରଦର୍ଶନ କର; ତୁମେ କେବଳ ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱ ଜୀବନକୁ ଶେଷ କରିଦେଇପାର ।”

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْفِى
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ②

୭୪. “ଆମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା ଦେବେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକାରଣା ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଦେବେ ଯାହା କରିବାକୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଚିର-ବିରାଜମାନ ।”

إِنَّمَا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ③

୭୫. ବସ୍ତୁତଃ ଯେ କେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଅପରାଧୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ନରକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ; ସେ ସେଠାରେ ମରି ନାହିଁ କି ବନ୍ଧୁ ରହେ ନାହିଁ ।

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَبُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَى ④

୭୬. ଏବଂ ଯେ କେହି ସତ୍ତ୍ୱର୍ତ୍ତ ସମ୍ପାଦନ କରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ;

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ⑤

୧. ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ମଣିଷକୁ ସବୁଠାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆମମାନେ ନରକରେ ନ ମରି ସବୁଥାରେ ସବୁ ଶିବେ ।

୭୭. ସେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହେଉଛି) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଉଦ୍ୟାନ, ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀରେ ବାସ କରୁଥିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ହିଁ ନ୍ୟାୟ ପୁରସ୍କାର ଅଟେ ।

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ଗୁଲିଯାଅ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶୁଷ୍କ ପଥ ଦେଖାଅ; (ଯେପରିକି) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେହି ପଛରୁ ଆସି ଧରିବାର ଭୟ ନଥିବ ବା ତୁମମାନଙ୍କର (ସାଗର ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ହୋଇଯିବାର) ଭୟ ନଥିବ; (ଏଥି ଉପରୁ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ସାଗର ଅଭିମୁଖେ ଗମନ କଲେ) ।

୭୯. ଏବଂ ଫିରାଓନ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାବନ କଲା ଏବଂ ସାଗର (କଳ) ତାହାକୁ ଓ ତାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆବୃତ କରିଦେଲା ।

୮୦. ଏବଂ ଫିରାଓନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଥିଲା ଓ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନ ଥିଲା ।

୮୧. "ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ (ଏହାପରେ) ତୁମ ପର୍ବତର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ୱରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ (ସର୍ବମୁକ୍ତ) ଅଙ୍ଗାକାର ିକରିଥିଲୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମମ୍ବୁ ଓ ସଲତ୍ତା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ (ଯେହ୍ନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇପାରିବ) ।"

୮୨. (ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ଖାଅ;

جُتُّ عَدْنٍ تَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَا مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٩﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تُخْشَى ﴿٨٠﴾

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٨١﴾

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ﴿٨٢﴾

يَبْنَئِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى ﴿٨٣﴾

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ

୧. ସେହି ଅଙ୍ଗାକାର ଅନୁସାୟା ଯଦି ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ଚୈତାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଦେଶ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହିବେ ତେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ନିର୍ବାଚିତ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁତ ପଞ୍ଜାବ ଆଦେଶକୁ ପରିହାର କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିହାର ବିଷୟକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି । ଗୋମାର ଜଣେ ସମ୍ରାଟଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଶନିବାରକୁ ସବୁତ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ ନ କରି ତା'ବଦଳରେ ରବିବାରକୁ ସବୁତ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରିବା ଶିଳ୍ପ କରିଥିଲେ । ଇହୁଦୀମାନେ ପ୍ରକାଶାତରେ ଉକ୍ତ ଅଙ୍ଗାକାରକୁ ଏହିପରି ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଇହୁଦୀ ନବିଷ୍ଟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଦିବ୍ୟାଦେଶ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ବିଷୟ ଦୂରେ ଥାଉ, ସେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ଅଥଚ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଚୈତାତ ସ୍ତରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ଇସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ।

ଏବଂ ଏ (ଖାତ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସାମାଲଘନ କର ନାହିଁ, ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇ ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧ୍ବଂସ ହୁଏ ।

عَلَيْكُمْ غَضَبِيَّ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۝

୮୩. “ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁତାପ କରେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ (ଏହାପରେ) ଉଚିତ କର୍ମ କରି ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାର (ବଡ଼ ବଡ଼) ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥାଉ ।”

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۝

୮୪. ଏବଂ (ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କାହିଁକି ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଆସିଅଛ ?”

وَمَا أَغْنَىٰ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ ۝

୮୫. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେମାନେ ଆମକୁ ଅନୁଧ୍ୟାବନ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଏଥିସକଳ ଚିନ୍ତା ନିକଟକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସିଅଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ (ଆମର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ) ସବୁକ୍ଷ ହେବ ।”

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۝

୮୬. (ଅବ୍ରାହ) କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମ ଅନୁପକ୍ଷରେ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ସାମଗ୍ରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଲି ।”

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝

୮୭. ଏଥିପରେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ମନହୁଣ୍ଡରେ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଜ୍ଞାକାର କରି ନ ଥିଲେ ; କ’ଣ ସେହି ଅଜ୍ଞାକାର ପୂର୍ବ ହେବାରେ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ବା କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଢଙ୍ଗ କରୁଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆମ (ସହିତ ହୋଇଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କଲ ?”

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي ۝

୮୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମ (ସହିତ ହୋଇଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାର ଭଙ୍ଗ କରି ନାହିଁ ; ବରଂ (ଫିରାଓଁ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର ବୋଧ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସାମଗ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା ।”

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا ثَوَابًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ تَتَذَكَّرُكَ أَفْقَىٰ ۝ السَّامِرِيُّ ۝

୮୯. ତା'ପରେ ସେ (ସାମେରି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ବାଛୁରୀ ନିର୍ମାଣ କଲା ଯାହା କେବଳ ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହିଁ ଥିଲା, ଯହିଁରୁ ଏକ ଅର୍ଥହୀନ^୧ ସ୍ତ୍ରୀ ବାହାରିଥିଲା, (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ପ୍ରକୃତ ବାଛୁରୀ ନଥିଲା); ଏହା ପରେ ସେ ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ) କହିଲେ, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ମୁସାଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ; ସେ ଏହାକୁ ଭୁଲି (ପଛରେ ଛାଡ଼ି) ଯାଇଛନ୍ତି ।”

فَاَخْرَجَ لَهُمْ بَعْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ نَقَّالًا هَذَا إِلَهُكُم
وَاللَّهُ مُوسَى هَ قَسِي ۝

୯୦. (ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସାମେରି ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ ଏପରି କହିଥିଲେ) କିନ୍ତୁ କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଦେଖୁପାରୁ ନଥିଲେ ଯେ ସେହି ବାଛୁରୀ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କଥାର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରି ପାରୁ ନାହିଁ ?

اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
شَيْءٌ صَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝

ଭୂ : ୫

୯୧. ଏବଂ ହାବୁନ (ମୁସାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବରୁ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ୱାରା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାଛୁରୀ ଦ୍ୱାରା) ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ଓ ଆମ ଆଦେଶ ପାଳନ କର (ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ) ।”

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقُومُ اِنَّمَا
فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَاطِيعُوا
اَمْرِي ۝

୯୨. (କିନ୍ତୁ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, “ମୁସା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ ଏହାର ଉପାସନା କରିବାକୁ ବିଚିତ୍ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ اِلَيْنَا
مُوسَى ۝

୯୩. (ମୁସା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ହାବୁନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ହାବୁନ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ହେଉଥିବାର ଦେଖୁଲ, ସେତେବେଳେ କିଏ ତୁମଙ୍କୁ ବାଗଣ କରିଥିଲା—”

قَالَ يَهُدُونَ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۝

୧. ୭ : ୧୪୯ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୯୪. “ଯେ ତୁମେ ଆମର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ ? ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମେ ଆମର ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କଲ ?”

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَفْعَيْتَ أَمْرِي ①

୯୫. (ହାକୁନ) କହିଲେ, “ହେ ଆମ ମାତୃନନ୍ଦନ ! (ତୁମେ) ଆମର ଦାଢ଼ି ବା ମୁଣ୍ଡ (ବାଳ) ଧରି ଚାଣ ନାହିଁ ; ଆମେ ତ ଏଥି ସକାଶେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ କାଳେ ତୁମେ ଏପରି କହିବ କି ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଇଛୁ ଓ ତୁମ କଥାରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନାହିଁ ।”

قَالَ يَبْنَؤُمَرَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ②
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ③

୯୬. (ଏହାପରେ ମୁସା ସାମେରିକୁ ସମୋଧନ କରି) କହିଲେ, “ହେ ସାମେରି ! ତୁମର କ’ଣ କହିବାକୁ ଅଛି ?”

قَالَ مَا خَطْبُكَ يُسَٰمِرُي ④

୯୭. ସେ କହିଲା, “ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁ ନଥିଲେ ମୁଁ ତାହା ଦେଖୁଅଛି ; ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ଉପୁଲ (ମୁସା)ଙ୍କ କଥାକୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କଲି (ଓ କିଛି କଲି ନାହିଁ) ; ତା’ପରେ ମୁଁ (ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି ସୁଯୋଗ ପାଇବାରୁ) ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କଲି ; ଏବଂ ମୋର ମନ ଏହାକୁ ହିଁ ମୋତେ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଥିଲା ।”

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِيٰ فُتْنِي ⑤

୯୮. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଯାଅ, ଇହଜରରେ ତୁମ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହି ଶୁଣିଥିବ ‘ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କର ନାହିଁ’ ; (କାରଣ ମୁସା ମୋତେ କଳୁଷିତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି) ;” ଏବଂ (ମୁସା ସାମେରିକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ), “ତୁମ ପାଇଁ (ଶାନ୍ତିର) ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଟଳାଇ ପାରିବ

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ ⑥ وَانْظُرْ

୧. ତାଙ୍କାଭିମାନଙ୍କ କଥନ ଅନୁସାରେ ସାମେରି: ଦେବଦୂତ ଜିବ୍ରାଈଲଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ସେ ପୁଣି କହିଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଯୋଡ଼ାର ଖୁରାଲିବା ମାଟିକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ତଳେର ବାହୁଡ଼ା ଗଢ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାଳରେ ‘ଉପୁଲ’ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, ଯହିଁରୁ ସଜ୍ଜର ମୁସା ଅଭିପ୍ରେତ । ସାମେରି ଏହିକି ମାତ୍ର କହିଥିଲା ଯେ ସେ ଆଦ୍ୟରେ ସଜ୍ଜର ମୁସାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇଲା ଯେ ତା’ର ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରିବାପାଇଁ ସଜ୍ଜର ମୁସା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନାହାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ପିଞ୍ଜି ଦେଇ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ବହୁତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ମିଶରବାସୀଙ୍କର ଉପ ଯୋଗ ରହିଥିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ପ୍ରଥା, ପରମ୍ପରା, ଚଳଣି ଓ କର୍ମକର୍ମାଣ୍ଡର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ । ତତ୍କାଳୀନ ମିଶରବାସୀ ଗୋ-ପୁଜା କରୁଥିବାରୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୋ-କର୍ମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଥିଲା ।

ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ (ବେଫି) ତୁମେ ତାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲ; ଆମେ ଏହାକୁ ପୋଡ଼ି ଦେବୁ ।^୧ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ପାରିଶ୍ରମ୍ୟ) ସାଗରରେ ନିଷେପ କରିବୁ ।”

إِلَى إِلِهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْبِفَنَّاهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١﴾

୯୯. “ଅଲ୍ଲୁହ ହି ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତଙ୍କ ଶାଣ୍ଟି ।”

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

୧୦୦. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜ ସମାପର ଅନୁସ୍ମରକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

كَذَلِكَ نُنْصُ عَلَيْكَ مِنْ آبَائِ مَا قَدْ سَبَقُ وَ قَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଯେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେବ ବାସ୍ତବିକ ସେ କସାମତ ଦିନ ଏକ ଗୁରୁ ଭାର ବହନ କରିବ ।

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ଏହି ଲୋକମାନେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ; ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାପ ଭାର) ଆହୁରି ଦୁର୍ଦ୍ଦିଶହ ହୋଇପଡ଼ିବ ।

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ଯେଉଁଦିନ କି ବିଗୁଳା ଫୁଟାଇବ, ଓ ସେହି ଦିନ ଆମେ ଅପରାଧୀ ମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ନାକବର୍ଷ^୧ ଧାରଣ କରିଥିବ ।

يَوْمَ نَبْفَخُ فِي الصُّورِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଲେଖକମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଆପଣ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ସେହି ବାଲୁକା ପୁନଃରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ ତାହା ପୋଡ଼ି ପାରିଣ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ କେବଳ ଏତିକି କୁହା ଯାଇପାରେ ଯେ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାରିତ କରିବା ଚାହୁଁଥିଲା ତେଣୁ ସେ ସେହି ବାଲୁକା ମୂର୍ତ୍ତିର ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ପରୁପରେ କାଠର ଆବରଣ ଲଗାଇ ଥିଲା ଯେପରି କି ତା’ ଭିତର ଦେଇ ପବନ ଯିବା ଆସିବା ଜଳେ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ଆବରଣ ମଧ୍ୟ ପୋଡ଼ି ପାରିଣ ହୋଇଗଲା, ଯାହାକୁ ହଜରତ ମୁସା ଦୁନିୟୁତ୍ତ ଫମେତ ନୟାକୁ ପୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱଭୋପାସ୍ୟମାନେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଲାଲ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅବନତିର ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ : ‘ଆମେ ତ କେବଳ ଦଶ ରହିଅଛୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ରହିଅଛୁ । ବିସ୍ମୃତ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ସମୟ ସେତିକି ହିଁ ହେଉଛି ।

୧୦୪. ସେମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବେ ଯେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଦଶ (ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିସ୍ତାର କରି) ରହିଅଛ ।

يَخَافُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝

୧୦୫. ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଯାହା ଆଲୋଚନା କରିବେ ତାହା ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ, ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିବେ, "ତୁମେମାନେ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପ କାଳ * ପାଇଁ ରହିଅଛ ।"

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَنتُمْ طَرِيقَهُ

إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

ସ୍ୱ : ୬

୧୦୬. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ * ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କହ, "ଆମର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାଦି ପିଞ୍ଜି ଦେବେ ।"

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝

୧୦୭. "ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଏକ ଟାଙ୍ଗରା ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ ।"

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

୧୦୮. "ତୁମେ ସେଥିରେ କୌଣସି ବାଙ୍କ ଦେଖିବ ନାହିଁ କି ଖାଲ ତିପ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।"

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

୧୦୯. ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ଆହ୍ୱାନକାରୀଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବେ ଯାହାଙ୍କ ନୀତି ଶିକ୍ଷାରେ "କୌଣସି ବକ୍ରତା ନଥିବ; ଏବଂ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳକ୍ଷ୍ୟ)ଙ୍କ (ସ୍ୱର) ତୁଳନାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କର) ସ୍ୱର କ୍ଷୀଣ * ହୋଇଯିବ; ସୂତରା* ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମୁହଁ ଗୁଞ୍ଜନ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି ଗୁଣିବ ନାହିଁ ।

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَعِوَجٍ لَهُ وَخَشَعَتِ

الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هِسًّا ۝

* ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବେଳେ ପ୍ରଗତି ଓ ଆନନ୍ଦର ସମୟ ଅର୍ଥ ଅଳ୍ପ ବୋଧହୁଏ, ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ ଲୋକ ବା ସମବାସୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିର ସର୍ବନାଶ ହେବା ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ପର୍ବତ ସବୁର ମୃତ୍ୟୁର ଜାତି ସବୁ ଧୂଳିସାନ୍ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତେମାନେ କେବଳ ସେହି ନବିଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ଯାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ କୌଣସି ଦୋଷତ୍ରୁଟି ନ ଥିବ; ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦୋଷତ୍ରୁଟିହୀନ ହୋଇଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୋରାଜୋର ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମତ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବ ।

୧୧୦. ସେଦିନ କାହାରି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୁପାରିଶ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ତା'ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ପକ୍ଷରେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ଲହ) ସୁପାରିଶ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେବେ ଏବଂ ଯାହା ପକ୍ଷରେ କଥା କୁହାଯିବାକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَفِيَ لَهُ قَوْلًا ۝

୧୧୧. ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପରେ (ଘଟିବାର) ଅଛି ଓ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଘଟି) ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ଲହଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ) କଳନା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝

୧୧୨. ଏବଂ (ସେହିଦିନ) ଚିରଜ୍ଞାନୀ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ଅଳ୍ଲହ)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ନେତୃ-ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ (ସେମାନେ) ନିର୍ଭୀକ୍ ପଡ଼ିବେ ; ଏବଂ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ ସେ ବିପଳ ହେବ ।

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلُمًا ۝

୧୧୩. ଏବଂ ଯେ କେହି (ସେମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଉକ୍ତ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିବ, ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ ବା କ୍ଷତିର ଆଶଙ୍କା କରିବ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَتَّعَلَّ مِنَ الظَّالِمَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَفُ
ظُلُمًا وَلَا هَضْمًا ۝

୧୧୪. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଆରମ୍ଭ ଭାଷାରେ କୋରାନ ଆକାରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଚେତନା ନିୟୁତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଧର୍ମବ୍ୟାପାର ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ଅଥବା (ଏହି କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଳ୍ଲହଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରିବାର ପ୍ରେରଣା (ନୂତନ ଭାବେ) ଦୃଷ୍ଟି କରିବ ।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶକାରୀ ମନେ କରୁଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ବହୁତେ ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସୁପାରିଶକାରୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେ ରହମାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ଲହ) ଦୟାବାନ୍ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପଂକ୍ତାନ୍ତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଛି । ତାଙ୍କ ସୁପାରିଶ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟ ବିସ୍ତରୀତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମବ୍ୟାପାରୀମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରି ଅଳ୍ଲହଙ୍କୁ 'ରହମାନ' ସ୍ଥାନର କିନ୍ତୁ ନାହାନ୍ତି ପକ୍ଷରେ ଏହି ଆୟତରେ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୧୫. ସୁରାଂ ଅଳ୍ଲହ ହି ଅଧିପତି, ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ (ଓହ୍ନି ମାଧ୍ୟମରେ) କୋରାନ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ଏବଂ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି କର ।”

فَقَطَّ اللَّهُ إِلَيْكَ الْخَبْرَ وَلَا تَعْجَلْ بِالْأَنْفَرِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ۝

୧୧୬. ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆଦମଙ୍କ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଇ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ପାସୋରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ଭଲ ଭାବେ (ଜାଣି ପରେ) ଦେଖୁଲୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ଆମର ଆଦେଶ ଲଘ୍ଵନ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନଥିଲା ।

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَيْسٍ وَلَمْ يُحِذْ
لَهُ عَزْمًا ۝

ରୁ : ୭

୧୧୭. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କୁ (ସ୍ତବ୍ଧ କରିଥିବା) ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱରୂପ (ଆମଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଧା କର,” ସେତେବେଳେ ଇବଲିସ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସିଦ୍ଧା କରିଥିଲେ, (ଏବଂ) ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ ۝

୧୧୮. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ (ଆଦମଙ୍କୁ) କହିଲୁ, “ହେ ଆଦମ ! ଏ (ଇବଲିସ୍) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଓ ତୁମ (ପତ୍ନୀ) ଉପରେ ସଙ୍ଗୀନାମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ; ତେଣୁ ସେ ତୁମ ଉଭୟ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ନ ଦେଉ ଅନ୍ୟଥା ତୁମେ (ଓ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଙ୍ଗୀ) ବିପଦରେ ପଡ଼ିଯିବ ।”

قُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝

୧୧୯. “ଏଠାରେ * (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ତୁମେ (ଓ ତୁମର ସଙ୍ଗୀମାନେ) କେବେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ଉଲ୍ଲଗ୍ନ ରହିବ ନାହିଁ ।”

إِنَّ لَكَ الْآلَانَ جُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝

୧୨୦. “ଏବଂ ତୁମେ (ସେଠାରେ) ବୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ଗୋଦୁ ଡାପରେ କଷ୍ଟ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۝

* ପ୍ରକଟ ହେଉଛି, ଏହା ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା ଯାହା ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେହି ଭାବ୍ୟର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପାସରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହିଁ କି କଷ୍ଟାଳ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ ।

୧୨୧. କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜାତାନ ତାହାକୁ ଛୁମ୍ବୁଣୀ ଦେଇ କହିଲେ,
“ହେ ଆଦମ ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏପରି ଏକ ବୃକ୍ଷର ସନ୍ଧାନ
ଦେବି ଯାହା ଚିରହରିର୍ ଏବଂ ଏପରି ଏକ ରାଜକୁ
(ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଧାନ) ଦେବି ଯାହା କ୍ଷୟ ହେବ ନାହିଁ ?

فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَادُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْئَلُ ﴿١٢١﴾

୧୨୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଉଭୟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ ଓ
ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗ) ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ କିଛି (ଫଳ) ଭକ୍ଷଣ
କଲେ ଯାହା ଫଳରେ କି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା (ଅର୍ଥାତ୍
ନଗ୍ନତା) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ
ନିଜକୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସୁନ୍ଦର ସାମଗ୍ରୀ ‘(ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍‌କର୍ମ) ଦ୍ଵାରା
ଆବୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ; ଏବଂ ଆଦମ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କଲେ, ତେଣୁ ସେ ସତ୍‌ମାର୍ଗରୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ନ
ହେଲେ ।

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفَحَا بِخِصْمَيْنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ زَرْقِ الْجَنَّةِ وَعَنَىٰ أَدُمُ رَبَّهُ فَقَايَ ﴿١٢٢﴾

୧୨୩. ତା’ପରେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ମନୋନୀତ
କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ ପଥ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥିଲେ ।

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٣﴾

୧୨୪. (ଅନ୍ଧାର) କହିଲେ, “ତୁମେ ଉଭୟ (ଗୋଷ୍ଠୀ)
ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ
କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେବେ ; ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମଠାରୁ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସବୁପଦେଶ ଆସିବ ତେବେ ଯେ କେହି
ଆମର ସବୁପଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ସେ କଦାପି
ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ କି ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।”

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَعِلَ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَآوَا
يَأْتِبُكُمْ رَبِّي هُدًى ۖ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
يُضِلُّ وَلَا يَشْفَىٰ ﴿١٢٤﴾

୧୨୫. “ଏବଂ ଆମେ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ସବୁକୁ ଯେ କେହି
ବିମୁଖ ହେବ ସେ ଦୁଃଖଦାୟକ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ, ଏବଂ
କୟାମତ ଦିନ ଆମେ ତାହାକୁ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଉଠାଇବୁ ।”

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنُحْشِرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٥﴾

୧. ୭ : ୨୧୧ ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ୭ : ୨୩୧ ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୨୬. (ଯାହା ହେବୁ) ସେ କହିବ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଉଠାଇଲ ଅଥଚ ମୁଁ (ପୂର୍ବରୁ) ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁ ପାରୁଥିଲି ?”

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ۝

୧୨୭. (ଏଥିଉତ୍ତରା) ଅଲ୍ଲୀ କହିବେ, “ତୁମ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିଥିଲା ; ଯାହାକୁ ତୁମେ ପାଟସାରି ଦେଇଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଆଜି (ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର କୃପା ବିଚରଣ କାଳରେ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ।”

قَالَ كَذٰلِكَ اَتٰتَكَ اٰتِنَا فَتَبَيَّنَتْهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تَنْسٰى ۝

୧୨୮. ଏବଂ ଯେ କେହି (ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବିଧାନରୁ) ସାମା ଲଂଘନ କରେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ତାହାକୁ ଆମେ ଏହିପରି ପ୍ରତିପକ୍ତ ଦେଉ; (ଏହା ତ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅବସ୍ଥା) ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ଏହାଠାରୁ କଠୋରତର ଓ ବହୁକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيٰتِ رَبِّهٖ ۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ۝

୧୨୯. ତାହାହେଲେ କିଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଚିନ୍ତା ମିଳିଲା ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ ଯାହାଙ୍କର ନିବାସସ୍ଥାନରେ ଏମାନେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଛନ୍ତି ? ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନ ମାନ ରହିଅଛି ।

اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا تَبٰٔهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَسْتَوْنَ فِيْ مَسٰكِينِهِمْ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَا يَتَذَكَّرُوْا ۚ اِلٰى النُّهٰى ۝

ଭୁ : ଫ

୧୩୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ଓ ସମୟ ମଧ୍ୟ ନିଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزٰمًا زٰجِلًا ۚ مُّسَمًّى ۝

୧୩୧. ସୁତରାଂ ଏମାନେ ଯାହାକିଛି ଜହ୍ନୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ତଥା ଅସ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଶଂସା-ପୂର୍ବକ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ; ଏବଂ ରାତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ତଥା ଦିବସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ଯାହା ଫଳରେ (ତାହାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରି) ତୁମେ ଦୃଢ଼ ହେବ ।

فَاَصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاصْبِرْ بِحَنَدِ رَبِّكَ تَبٰٔلُ طُلُوْعُ الشَّمْسِ وَتَبٰٔلُ غُرُوْبُهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاىِٕ اِلَيْلٍ فَاصْبِرْ ۚ وَاَطْرَافَ النَّهْرِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ۝

୧୩୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ପାଞ୍ଚବ ଜୀବନରେ ଶୁକରକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତୁମେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ବିସ୍ତାରିତ କରି ଦେଖ ନାହିଁ; (କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥି ସକଳିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ଯେ) ତତ୍ପରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବିକା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ।

وَلَا تُدْنِ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا فَهُمْ
زَهْرَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْسِهِمْ فِيهِ وَرَزَقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣٢﴾

୧୩୩. ଏବଂ ତୁମେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମାଇ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଦ କର ଏବଂ ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ହୁଅ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମଠାରୁ ଜୀବିକା ଛିଣ୍ଡା କରୁ ନାହିଁ ବରଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁତାର ପୁରସ୍କାର ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

وَأْمُرْهُمْ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି ?” କଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ନିଦର୍ଶନ ଆସି ନାହିଁ ଯାହା କି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗୁରୁ ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ?

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِيَنَّاهُ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لَوْنَا تَأْتِيهِمْ
بَيِّنَاتٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٤﴾

୧୩୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ) କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଧୂସ କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ସେମାନେ କହିଥାନ୍ତ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାହିଁକି କୌଣସି ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କଲ ନାହିଁ, ଯେଦି ତୁମେ ସେପରି କରିଥା’ରା ତେବେ ଆମେମାନେ ଅପମାନିତ ଓ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥା’ରୁ ।”

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتَّبِعِ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٥﴾

୧୩୬. (ତୁମେ) କୁହ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପରିଶ୍ରାମର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପରିଶ୍ରାମକୁ) ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସରଳ ଓ ସତ୍ପଥର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି (ଓ କିଏ କରୁନାହିଁ) ।”

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَتَسْتَعْلَمُونَ مَنْ أَضَلَّ
بِغِيٍّ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٦﴾

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଅନୁବିକ୍ଷା

(ଏହି ପୁରା ମଢ଼ଳରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗମନ ୧୧୩ ଟି ଆୟତ୍ର ଓ ୭ଟି ବ୍ରହ୍ମ ଅକ୍ଷ)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବ ନେବାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପଂକ୍ତି କୌଣସି ନୂତନ ଉପଦେଶ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ପ୍ରତିହାସ କରନ୍ତି ।

୪. ସେମାନଙ୍କ ମନ ଉଦାସାନତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନେ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି (ଓ କହନ୍ତି), “ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ଅଟେ; ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ତାଙ୍କ ପ୍ରତାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛ ?”

୪. (ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହିଲେ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ କୁହାଯାଏ, ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।”

୬. ବରଂ ସେ (ବିରୋଧୀ)ମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ଏ (ବୋଣା) ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ, ବରଂ ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ଜାଣିଶୁଣି ରଚନା କରିଛନ୍ତି; ବରଂ ସେ ଜଣେ କବି ସ୍ୱଭାବର ଗୋଟିଏ ଯାହାଙ୍କର ମନ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତାଧାରାର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଉଥାଏ; ସୁତରାଂ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ଯେପରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନେ^୧ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ ।”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ﴿٢٠﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ
وَهُمْ يَلْعَنُونَ ﴿٦﴾

لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَٰ

تَبْصِرُونَ ﴿٤﴾

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَنِي هَوَشَاعٍ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ بَآيَةً كَمَا أَرْسَلْنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٥٠﴾

୧. ମକ୍ତବ୍ୟାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହତବଳ ମହମ୍ମଦୀ ଆଦର୍ଶର ବିଷୟକ ପିଛାନ୍ତୁ ଗୁମାସ୍ତା କଲୁ ନ ଥିଲେ । ତାହାର ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ବ୍ୟାଘ୍ରକାରୀ ଗାନ୍ଧିଜୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଚାପୁସ୍ତ ହେଉଛି— ଯେମାନେ ହତବଳ ମହମ୍ମଦୀ ପ୍ରତ୍ୟାଶାକ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ କି ପୂର୍ବତନ ରଘୁଜୀମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଆଣିଥିବା ସେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେ କାହିଁକି କେଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି ।

୭. ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜନବସତିକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ; ତେବେ ଏମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ?

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَتَاهُمْ يُؤْمِنُونَ ①

୮. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ) ଆମେ କେବଳ ପୁରୁଷକୁ ରାସୁଲ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସେରଖ କରୁଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଓହ୍ଲି ସେରଖ କରିଥିଲୁ; ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣି ନ ଆସୁ ତେବେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟ) ପଚାର ।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ②

୯. ଏବଂ ଆମେ ରସୁଲ-ମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ଶରୀର ସ୍ଥାନ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅସାଧାରଣ ପରମାୟୁ-ସ୍ଥାପୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲେ ।

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ③

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗ କରିଥିଲୁ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କଲୁ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ କବଳରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସମା-କାହିନକାରୀଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ।

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْبَاقِينَ ④

୧୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଗ୍ରହ ଅବତାର କରିଅଛୁ ଯହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଅଛି; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑤

ସ୍ୱ:୨

୧୨. ଏବଂ କେତେ ଯେ ଜନବସତିକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲୁ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ⑥

୧୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଧ୍ୱଂସ)ହୋଇଗଲା ତେବେ ଆମର ଶାସ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ସେଥିରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ⑦

୧୪. (ଆମେ କହିଲୁ), “ପଳାୟନ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସାମଗ୍ରୀମାନ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମେମାନେ ଆରାମଦାୟକ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲ (ସେହି ଦିଗକୁ) ତଥା ନିଜ ବାସଗୃହ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଯାଅ; ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।”

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ⑧

୧୫. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହାୟ ! ଆମେମାନେ (ସାରା ଜୀବନ) ଅତ୍ୟାଚାର ହିଁ କରୁଥିଲୁ ।”

قَالُوا يُونَيْسَ إِنَّا نَكُنَّا ظَالِمِينَ ⑮

୧୬. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠିତ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ କରି ତାହାର ସମସ୍ତ ଶୋଭା ନଷ୍ଟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏହିପରି ବିଳାପ କରି ଗୁଲିଥିଲେ ।

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا

خُصِيدِينَ ⑯

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ବୃଥା ଜ୍ଵାଳା-କୋରୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଷି କରି ନାହିଁ (ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷିରେ ଗୁଡ଼ି ରହସ୍ୟ ଥିଲା) ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنِينَ ⑰

୧୮. ଯଦି ଆମେ ଆମୋଦ-ସମୋଦ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜ ପାଖରେ କରିଥା'ନ୍ତୁ ।

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَا تَخَذُنُهُ مِنَ الَّذِينَ ⑱

إِنْ كُنَّا فُعَلِينَ ⑲

୧୯. ପରନ୍ତୁ ଆମେ ସତ୍ୟକୁ ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ନିଷ୍ପେଦ କରୁ, ଯାହା ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ପଟାଇ ଦିଏ ଓ ସେ (ଅସତ୍ୟ) ଭୁରତ ହିଁ ପକାୟନ କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ବିଲୁପ୍ତ ହୁଏ); ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତାପର ବିଷୟ ।

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا ⑳

هُوَ زَاهِقٌ ㉑ وَ لَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ㉒

୨୦. ଏବଂ ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଥକି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَكَ ㉓

لَا يَشْكُرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِبُونَ ㉔

୨୧. ସେମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଗୁଣ ରାଜ କରନ୍ତି ଓ ସେଥିରୁ ନିକଟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

يَسْتَحُونَ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ㉕

୨୨. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଭୃତୁଷରୁ ଏପରି ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପୁଷି କରନ୍ତି ?

أَمْ اتَّخَذُوا إِلٰهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ㉖

୨୩. ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ' ଆଆଡେ, ତେବେ ଉଭୟ ଧୂ'ସ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ସି'ହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ତୁଟିରୁ ତଥା ସେମାନେ ଯାହା (ଆରୋପ କରି) କହନ୍ତି ତହିଁରୁ ପବିତ୍ର ।

لَوْ كَانَ فِيْهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ ㉗

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ㉘

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁକି ଯାହାଙ୍କୁ ସଂସାରକୁ ପଠାନ୍ତେ ; ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି ପାରିଥା'ନ୍ତେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଧିକ ଉପାସ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲେ ଯଦୁରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନୂଆ ନୂଆ ଶୈବଜଗତ ମଧ୍ୟ ପୁଷିକରି ଆଆନ୍ତେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉପାସ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇପାରି ନ ଆ'ନ୍ତେ । ଯଦି ଏକାଧିକ ଶୈବଜଗତ ଆଆନ୍ତା ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା, ଫଳରେ ପୃଥିବୀ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଧୂ'ସ ହୋଇଯାଆନ୍ତା ।

୨୪. ସେ ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର କରାହେବ ନାହିଁ, ଅଥଚ ସେ ଲୋକାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର କରାହେବ ।

୨୫. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? (ତୁମେ) କୁହ, “ନିଜ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର; ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ ସମ୍ମାନ (ର ଉତ୍ତର) ଅଟେ,” କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେ ଜଣ ରସୁଲ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଅଛୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟତାକୁ ଆମେ ଏହି ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ଅଟୁ, ସ୍ମୃତରା* ଆମର ଉପାସନା କର ।

୨୭. ଏବଂ (ସେହି ଲୋକମାନେ) କହନ୍ତି, “ଦୟାକାର (ଅଲ୍ଲାହ) ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ” (ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ଠିକ୍ ନୁହେଁ); ସେ ତ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ପବିତ୍ର; ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ (ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର-ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରନ୍ତି) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କତିପୟ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ସମ୍ମାନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୮. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଥା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଶବ୍ଦ ଅଧିକ କହନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ (କେବଳ) ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୨୯. ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଘଟିବାର ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତରେ ଘଟିଅଛି ତାହାକୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯାହା ପ୍ରତି ସବୁଜ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଇଁ ସେମାନେ ସୁପାରିଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି କହିବ, “ମୁଁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ,” ଆମେ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେଧ କରିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْزُقَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِي جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

* ହରତ ମହମ୍ମଦ ପୂର୍ବରୁ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଖାଯୋଗ କରିଥିଲେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସେ ସବୁକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇ ସେହି ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଉପପୁତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅବଶେଷ ପବିତ୍ର କୋରାନ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର ଉତ୍ତର ।

୩୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଦୃଢ଼ ମନ କରି କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କୁହା ଚଳନା କରନ୍ତି ?” ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପାଞ୍ଜନ) ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ।

୩୮. ମନସ୍ୟାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ପ୍ରଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ କରି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି; (ସୁତରାଂ ମନରଖ) ଆମେ (ଅଳ୍ପାଞ୍ଜନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଇଛୁ: ତେଣୁ ତୁମମାନେ ଚଞ୍ଚଳତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୩୯. ଏବଂ (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନ କେବେ ପୂରଣ ହେବ ?”

୪୦. ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ଓ ନିଜ ପିଠିରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ଅପସାରିଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କାହାରିଠାରୁ ସହାୟତା ମିଳିବ ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି ଗର୍ବ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

୪୧. କିନ୍ତୁ ସେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାବୃତ କରିଦେବ: ସୁତରାଂ ଏହାକୁ ଅପସାରିତ କରିବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନ ଥିବ କି ସେମାନେ କୌଣସି ଅବକାଶ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୪୨. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିତୁପ କରାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରାମରେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିତୁପ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦିଶ୍ୱୟରେ ବିତୁପ କରିଥିଲେ ସେହି ଦିଶ୍ୱୟ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

ଭୂ:୪

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିରେ ଏବଂ ଦିବସରେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପାଞ୍ଜନ) କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?” କିନ୍ତୁ (ବସ୍ତୁତଃ) ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ୱରାଶ୍ରୟ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

୪୪. କ’ଣ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି (ପ୍ରକୃତ) ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ? ସେ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ତ ନିଜର ପୁରସ୍କାରିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି ଆମ ବିପକ୍ଷରେ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَخَذُوا مِنْكَ الْآهُزَاءَ
اهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ ۖ لَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنِ
هُمْ كُفْرًا ۚ

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ۝

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَنْ طُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُصَرُّونَ ۝

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَافَ بِالَّذِينَ
سَخَّرُوا مِنْهُمْ فَاكَاثَرُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِتْنَا يُصْحَبُونَ ۝

୪୫. ବହୁତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ ପିତାମହ-ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଧନ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଦୀର୍ଘ ଅବଧି ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ ଏବଂ ଏହାର ସୀମାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ରଖିଛୁ; ତାହା ହେଲେ କ'ଣ ସେମାନେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ବିକ୍ରୟ ଲାଭ କରିବେ ?

୪୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ସତର୍କ କରୁଅଛୁ;” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଶୂନ୍ୟ) ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଯାଏ ସେମାନେ କୌଣସି ଡାକ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରର ଧାରା କିଛି ପରିମାଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ହିଁ କରୁଥିଲୁ ।”

୪୮. ଏବଂ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ଏପରି (ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ) ଚୁକାବଣ୍ଟ ସ୍ଥାପନ କରିବୁ ଯଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହା ସୋରିଷ ପରିମାଣର (କର୍ମ) ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତାହା (ହିସାବ)କୁ ଆଣିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ହିସାବ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ-ସୂଚକ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ଧର୍ମଭାରୁ-ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅନୁସ୍ମରଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୫୦. ଯେଉଁ ଧର୍ମଭାରୁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ (ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି;

୫୧. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସ୍ମରଣ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପୂର୍ବଦର୍ଶି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ଗୁଣାବଳୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ତାହା ହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ?

بَلْ مَتَعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْدَرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَيْنَ مَتَّهِمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ النَّاسِ مُشْفِقُونَ ﴿٥٠﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكَ أَتْرَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُكْرِرُونَ ﴿٥١﴾

ସ୍ୱ:୫

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ସନ୍ଧିତା ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଥିଲୁ ।

୫୩. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ପିତା ଓ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ଏ ଗୁଡ଼ିକ କି ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମେମାନେ ବସିଥିଲୁ ?”

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆମ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ।”

୫୫. ସେ (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ କିଏ ବୃଦ୍ଧେ ପଥକ୍ତ୍ୱ ହୋଇଥିଲେ ।”

୫୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଆଣିଥିଲୁ ନା ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରୁଥିଲୁ ?”

୫୭. ସେ କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସେ ହିଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ ।”

୫୮. ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ରାଶ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପିଠି ଫେରାଇ ଗୁଲିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।”

୫୯. ଏହାପରେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବବୃହତ୍ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ (ପୁଣିଥରେ) ତାହା ନିକଟକୁ ଆସିବେ ।

୬୦. (ଏହାଦେଖୁ) ସେମାନେ କହିଲେ, “କିଏ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କର୍ମ କରିଥିଲୁ ? ଯେ ଏପରି କରିଥିଲୁ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାତ୍ମାତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ ।”

୬୧. (ଅନ୍ୟ କେତେକ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଇବ୍ରାହିମ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ଏ (ମୂର୍ତ୍ତି)ମାନଙ୍କ (ଦୁର୍ବଳତା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଲୋଚନା କରୁଥିବାର ଶୁଣିଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ⑤

إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّيْءُ الَّذِي تَعْبُدُونَ ⑥

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا يَفْعَلُونَ ⑦

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑧

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ⑨

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ⑩

وَتَاللَّهِ لَا كَيْدَ لَنَا أَصْنَاكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولَّيْنَا مَذْيَبِينَ ⑪

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُمْ لَعَلَّهُمُ الْيَرِثُ جُوعُونَ ⑫

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ⑬

قَالُوا سَبْعًا فَتَىٰ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ⑭

୬୭. (ଏହା ଶୁଣି ନେତୃତ୍ବାନାୟ ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, “ଯେ ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣାଯାଉ, ହୁଏତ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।”

قَالُوا قَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّكُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦٧﴾

୬୩. ସେମାନେ (ଏହାପରେ) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛ ?”

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِبْرَاهِيمَ يَا بَرِّهَيْمُ ﴿٦٣﴾

୬୪. (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “(ଅବଶ୍ୟ) କେହି ଜଣେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛି; ଏ ଯେଉଁ ସର୍ବବୃହତ୍ ମୂର୍ତ୍ତି (ତୁମମାନଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି; ଯଦି ସେମାନେ କଥା କହିପାରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ବଡ଼ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ) ପଚାରି ବୁଝ ।”

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَتَسْأَلُوهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٤﴾

୬୫. ଏହାପରେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରି କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ତୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।”

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾

୬୬. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଅବନତ ହୋଇଗଲା, (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ତର ହେଲେ) ଓ ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ କାଣ ଯେ ଏ (ମୂର୍ତ୍ତି)ମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ثُمَّ نَظَرُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٦﴾

୬୭. ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ (ଏପରିବସ୍ତୁ)ମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର କୌଣସି ଲାଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ ?”

قَالَ اتَّبِعِدُونِ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾

୬୮. “ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଳି; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ ?”

أَفِ لَكُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. (ଏହାପରେ) ସେମାନେ କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ କିଛି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାଅ, ତେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଡ଼ିଦିଅ ଓ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿٦٩﴾

୭୦. ଏଣୁ ଆମେ କହିଥିଲୁ, “ହେ ଅବ୍ରିହ ! ତୁମେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସକାଶେ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଅ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହୋଇଯାଅ ।”

فَلَمَّا يَبْتَهِمُ رُؤُوسُهُمْ يَوْمَئِذٍ وَأَسْلَمَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

୧. ଅରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ଅନବୁସ୍’ ‘ନଫସ୍’ର ବହୁବଚନ । ନଫସ୍ ଅର୍ଥ ଅତ୍ମା । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅତ୍ମା ହେଉଛି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ତେଣୁ ଅନବୁସ୍ ଅନୁବାଦ ‘ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର’ ବୋଲି କରାଯାଇଛି ।

୭୧. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦ କରାଇଥିଲୁ ।

୭୨. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ଲୁତକୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏପରି ଏକ ଭୂତାତ୍ମକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ (ଗଞ୍ଜିତ) ରଖୁଥିଲୁ ।

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସକ ଓ ପୌତ୍ର ରୂପେ ଯାକୁତକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ କରିଥିଲୁ ।

୭୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ; ସେମାନେ ଆମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ, ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ଓ କଳାତ ଦେବାକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତେ ଆମର ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ।

୭୫. ଏବଂ ଆମେ ଲୁତକୁ ବିସ୍ତାର (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ସହରରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ (ଏକ) ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଜାତି ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଥିଲେ ।

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତଙ୍କୁ) ଆମର କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

ଭୂ:୨

୭୭. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଆମଙ୍କୁ) ଡାକିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۝

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَوَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۝

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهْذَوْنَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدٌ ۝

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ۚ ۝
الَّتِي كَانَتْ تَكْمُلُ الْجَنَّةَ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَسَقَيْنَ ۝

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۚ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ସୁରୁମ୍'ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରାଇଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିପାରୁ ଥିଲେ । ଯଦିଓ ଏହି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣ ଅର୍ଥ 'ଶାସନ' କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ହଜରତ ଲୁତଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହିତ ଡାକିଥିଲେ । ତେଣୁ ଯଦି ସେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଆତ୍ମାରେ ତେବେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ବିଚାରିତ କରି ଗ୍ରାସି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁହେଁ) ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଚାରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ ନକରି ପିଥାଆନ୍ତି । ଆମେ ତାହାକୁ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଏକ ଅତିଶୟ ମଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା; ତେଣୁ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳମାମୁଁ କରାଇ ଦେଲୁ ।

୭୯. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଦାଉଦ ଓ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ କି ତୁଭୟେ ଏପରି ଏକ ଶତ୍ରୁ ସନ୍ଧି-ଜନିତ କଳହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ଦେଇଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲେ); ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଥିଲୁ ।

୮୦. ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଯତ୍ନେ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ ସ୍ମରଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ପର୍ବତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ମହିମା ରାଜ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଏ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଥିଲୁ ।

୮୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ପ୍ରୋତ୍ସାହ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାହୁ) ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା କି ତାହା ଲୁମ୍ପମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ରକ୍ଷା କରିବ; ଅତଏବ କ'ଣ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ?

୮୨. ଏବଂ ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁତରାମ ବାୟୁକୁ ତାହାଙ୍କର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରିଥିଲୁ ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ଭୂତାର ଆତଙ୍କୁ ପ୍ରସାହିତ ହେଉଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ କଲ୍ୟାଣ (ଗଚ୍ଛିତ) ରଖୁଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଜାଣୁ ।

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ⑤

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْكُنِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَثَتْ فِيهِ غَمَرُ الْقَوْمِ وَكَانَ لِحُكْمِهِمْ شُحْدًا ⑥

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَلَّمَا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا زَوْ
سَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالِ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا
فُعِيلِينَ ⑦

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُؤْسٍ لِّكُمُ لِنُخْصِكُمْ فَرْنَ
بِأَسْكُمُ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ⑧

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ ⑨

୧. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ଗନମ୍' ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ମେଷା । ବୁଢ଼ି ପ୍ରୟୋଗ ଫଳରେ ଏହା ଘାତାଶ କଳତାକୁ ବୁଝାଏ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ବୁଢ଼ି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରତିବେଶୀ ରାଜ୍ୟର ଚୋର ଓ ଚକାସତମାନେ, ଯେମାନେ କି ହଜିରତ ଦୁଇମାନ ଓ ହଜିରତ ଦାଉଦଙ୍କ ଦେଶବାସୀଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ ।

୨. ହଜିରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ କାହାଙ୍କ ଦିଗ୍‌ଦିଗ୍‌ରେ ଗରାଜାକରୁ ସମସ୍ତା ବହନ କରି ଦକ୍ଷିଣାପଶ୍ଚିମ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଟଣାଘାଟକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୮୩. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଦୁରାଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ବୁଡ଼ାଳିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରକ୍ଷାକାରୀ ଥିଲୁ ।

୮୪. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ତବ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଥିଲେ, “ଆମକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା କରାଯିବ କିମ୍ଭୀ ଏବଂ” ହେ ଅଲ୍ଲାହ! ତୁମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଦୟାବାନୁଜ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୟାବାନୁ ।”

୮୫. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ ଓ ସେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଉଥିଲେ ତାହାକୁ ଦୂର କରିଦେଲୁ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ନିଜ ସମାପତ୍ତ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ଆହୁରି (ଅନେକ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ (ଘଟଣା) କରିଥିଲୁ ।

୮୬. ଏବଂ ଇସ୍ରାଈଲ, ଇସ୍ରାଈଲ ଓ ଲୁଲୁକିଫଲଙ୍କୁ* ମଧ୍ୟ (ସୁରଣ କର); ଏ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମୀୟ ଥିଲେ ।

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମାନିଷ୍ଠ ଥିଲେ ।

୮୮. ଏବଂ କୁନ୍‌କୁନ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ସୁରଣ କର); ଯେତେବେଳେ ସେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଶୁଲିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ହଜରାଶଂ* କରିବୁ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେ ବିପଦ

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُغْوِصُونَ لَهُ وَيَعْلُونَ
عَمَّا دُونُ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۖ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنَا
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَيَّتَنَّا ۖ أَهْلَهُ
وَمَثَلَهُمْ تَمَعُهُمْ رَحْمَةً مِنَّا عُنْدَنَا وَدَّكَرَشَ
لِلْعَبِيدِ ۝

وَأِسْرِعِيلَ وَإِذْ يَرْيَاسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الضَّالِّينَ ۝

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُمْ مِّنَ الضَّالِّينَ ۝
وَذَا النُّوْنِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاصِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

* ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ସଇଫାନ’ ଶବ୍ଦ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାହୀ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅର୍ଥରେ ତାହା ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି । ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର କୂଳରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହକାରୀ ଲୋକମାନେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ ଥାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହେରିନ ଓ ମସକତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଭୃତି ପରିମାଣରେ ମିଳୁଥିବା ମୁଦା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ ।

* ଏଠାରେ ହଜରତ ଇସ୍ରାଈଲ, ହଜରତ ଇସ୍ରାଈଲ ଓ ହଜରତ ଲୁଲୁକିଫଲଙ୍କ ବିଷୟ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ଏମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ନବି ଥିଲେ । ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏପରି ନବି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବ୍ୟାପକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନ ଥିଲା ଓ ସମସ୍ତେ ବହୁ ବଡ଼ ବିପତ୍ତିର ଶିକାର ହୋଇ ଥିଲେ । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଫା ଧର୍ମୀୟତାକୁ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ କୁନ୍‌କୁନ୍ ବା ସ୍ୱରୂପ ନବିଙ୍କ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । କେତେକ ଟୀକାକାରଙ୍କ ମତରେ ବାହାରେବଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଇଜିକିଲ୍ (Ezekiel) ନବିଙ୍କ ଆରବୀ ନାମ ହେଉଛି ଲୁଲୁକିଫଲ ।

* କେତେକ ଅନୁବାଦକ ଭୁଲରେ ‘ଲନ୍ ନକ୍‌ଦେଲା ଅଫିହି’ ଶବ୍ଦାବଳୀର ଅର୍ଥ ଏହପରି ଭାବରେ କରିଛନ୍ତି- ‘ସ୍ୱରୂପ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ ଧରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।’ ଏହା ଅବଶ୍ୟକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶକ୍ରମେ ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ‘କଦରା ଅଫିହି’ର ଅର୍ଥ ହଜରାଶଂ କରିବା । ବହୁତଃ ଏଠାରେ ଏହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସ୍ୱରୂପଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ହଜରାଶଂ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିନାହିଁ ବରଂ ତାଙ୍କୁ ସଫାକରି କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁ । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁବାଦ କଣେ ନବିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ସମତାପ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ।

ସମୟରେ ଆମକୁ ଡାକିଲେ (ଓ କହିଲେ), “ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି; ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ ।”

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

୮୯. ଅତଏବ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନେଇ ଦେଲୁ ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَذْمِ وَكَذَلِكَ نُصَيِّبُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

୯୦. ଏବଂ କଳ୍ପିୟାଙ୍କୁ * (ସ୍ମରଣ କର); ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٢١﴾

୯୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ଯଦ୍ୱିଧା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲୁ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପୁଣ୍ୟ (ଅର୍ଜନ) କରିବାରେ ତତ୍ପର ଥିଲେ, ଏବଂ ଆମକୁ ସେମ ଓ ଭୟ ସହିତ ଡାକୁଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ସକାଶେ ବିନମ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲେ ।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ ۖ وَرَجَعَهُ إِلَيْهِمْ كَانُوا يُسْرِغُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٢٢﴾

୯୨. ଏବଂ ସେହି ନାରୀଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମରିୟମଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେ ନିଜର ସତୀତ୍ୱକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର କେତେକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସଂସାର ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ * କରିଥିଲୁ ।

وَالَّتِي أَحْصَيْنَا فَزَجَّهَا مَفْخَخًا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

୯୩. ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର ।

إِنَّ هَذِهِ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٢٤﴾

* ହଜରତ କଳ୍ପିୟାଙ୍କ ବିଷୟ ଏଠାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭେ ହଜରତ ମରିୟମ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ସେମାନେ କଳ୍ପିୟାଙ୍କର ସମସାମୟିକ ଓ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧବ ଥିଲେ ।

* ଏଠାରେ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ ବିଷୟ ସୂଚାଯାଇଛି । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭାବି ନେଲେ ଯେ ହଜରତ ମରିୟମ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଦର୍ଶନ ନ ଥିଲେ । ଅତୀତ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ “ଆୟତ” ବା ନିଦର୍ଶନ ଭାବରେ ଅବିଚିତ । ଅତଏବ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଯେ, ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶନର ଭଣ୍ଡାର ଥିଲେ ।

୯୪. ଏବଂ ସେ (ନବି ବିରୋଧୀ)ମାନେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ (କରି ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁସଜ୍ଜାଲା ଭଳି ଖଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ) କରିଛନ୍ତି; ଅଥଚ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ ।

ରୁ:୭

୯୫. ସୂତରା* ଯେ ଉଚିତ କର୍ମ କରିବ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସହିତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାକର କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ରଖିବୁ ।

୯୬. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହର , ଯାହାକୁ ଆମେ ଧୂଂସ କରିଅଛୁ , ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍ଠର କରାଯାଇଛି ଯେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଏହି ସଂସାରକୁ ଆଉ ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୯୭. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରାହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ସାଗରର ତଳମାଳାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ ।

୯୮. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର) ସତ୍ୟ ଅଜ୍ଞାକାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବିସ୍ମୟରେ ବିଛାରିତ* ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମାନଙ୍କର କି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଆମେମାନେ ଏହି ଦିବସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିଶୟ ଅମନୋଯୋଗୀ ଥିଲୁ; ବରଂ ଆମେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ ।”

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَيْنَا رُجُوعٌ ۝

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيهِ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝

وَحَرَّمْ عَلَىٰ قَوْمِهِ أَهْلُكُنْهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ إِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَوْنِلَآئِكَ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا ۖ بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ଧର୍ମୀୟ ନେତା ମୁଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠିତ ଓ ଚତୁରା ଲାଭତାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କାହିଁର କରିବା ସକଳ ଶିଳ୍ପ ଲାଭ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠିକରି । ଚନ୍ଦ୍ରଧାୟୁ କେତେକ କମିଅୁନିଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ, ନଦୀଅଳ୍ଲ୍ଲ ଉଲ୍ଲେଖ, ହମପି, ବରୋଲ୍ଲୁର ଓ ଅହଲେ ହଦିସ ନାମରେ ଅଭିହିତ । ବାୟାତୃ ସେହି ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଇସଲାମର ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ନିମିତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବାର ପ୍ରତୀତ ହେଉ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସବୁ ନିଜର ତଥା ନିଜ ନେତାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ପରିଶ୍ରାମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମତାନ୍ତର ଓ ମନାନ୍ତର ହେଉଛି ଓ ସେମାନେ ଏଭଳି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମତବାଦର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯହିଁରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଶିଖା ରହିଅଛି ।

୨. ମୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ହେଉଛି ଇସଲାମର ଏକ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ । ଜଣେ ଲୋକ ଏଇ ସଂସାରକୁ ଅନ୍ତେ ବିଦାୟ ନେଲେ ସେ ତିରକାଳ ପାଇଁ ବିଦାୟ ନେଇ ଆସି (୨୩: ୧୦୦-୧୦୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. ଏଠାରେ ଏହା ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହେଁ ଯେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଜାତି-ସମୂହ ଜାତିତ ହୋଇଥିବେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ସାଗା ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପି ଯିବେ ସେତେବେଳେ ମରଣୋନ୍ମୁଖ ଜାତିମାନଙ୍କର ପୁନର୍ବାର ସ୍ମୃତି ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ ଉତ୍ତେଜ ହେବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ଯ୍ୟାଗରଣ ଦେଖା ଦେବ । ସମ୍ପ୍ରତି ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ରାହୁଜି ଯେ ସେମାନେ ମରଣୋନ୍ମୁଖ ଜାତିକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନିଷେଷଣ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପର ବର୍ଷିତ ଜାତିକୁ ପୁନର୍ଯ୍ୟାଗିତ ହୋଇ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରୁଥିବା ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଯିବେ ।

୯୯. ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଓ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନରକର ଲକ୍ଷନ ହେବେ, ଓ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହା ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଯଦି ଏ (ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଉପାସ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଏ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତେ ? ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥିମଧ୍ୟରେ ବହୁକାଳ ପଡ଼ି ରହିଥିବେ ।

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوا هَاهُا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ସେମାନେ ସେଠାରେ ନିଜାର କରୁଥିବେ ଓ ସେଠାରେ (କାହାରି ଉପଦେଶର) କଥା ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ ।

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମ ନିକଟରୁ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନରକଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖାଯିବ ।

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ସେମାନେ ଏଠାକାର ସ୍ଥର ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବା କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଯାହା ଶୁଣୁଥିଲା ସେମାନେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ।

لَا يَسْمَعُونَ حَيْثُ سَبَقَتْهُمْ فِي مَا اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

୧୦୪. ଭାଷଣ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ଓ କହିବେ, “ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ଦିନ, ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନ କରାଯାଇଥିଲା ।”

لَا يَخْرُجُ لَهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمُ الْمَلَكُ
هَٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

୧. ପରଲୋକର ନରକ ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶିଗୋଟର ଦୁଃଖ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ସେ ବିଷୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ନରକର ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଅପମାନ ଏବଂ ସେହି ଅପମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିତ କରି ରଖିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଅଛି । ଦୃଷ୍ଟିର ଗତିହସ ଏହାର ମୂଳକାର୍ଯ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଆଉ କୌଣସି ଭଲ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୦୫. ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ଆକାଶକୁ ଏପରି ଗୁଡ଼ାଇ ନେବୁ* ଯେପରି କୋଖୀ (କାଗଜ) ଫର୍ଦ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିକାର ଗୁଡ଼ାଇ ନେଇଥାଏ; ଯେପରି ଆଦ୍ୟରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ସେହିପରି ଆମେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି* କରିବୁ; ଏହାକୁ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେଣୁ ଆମେ ଏହିପରି କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଅଛୁ ।

୧୦୬. ଏବଂ ଆମେ ଜବୁର (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ)ରେ କେତେକ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କଲା ପରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ଯେ ଆମର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଭକ୍ତମାନେ ହିଁ ଏ (ପବିତ୍ର) ଭୃଷାଞ୍ଜର* ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ।

୧୦୭. ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ) ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ସମାବୁର* ରହିଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉପାସନା କରନ୍ତି ।

୧୦୮. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଯାହା ସଂସାର ପାଇଁ କେବଳ କରୁଣା* ଗୃହେ ଚଢ଼ି ସେଇଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୯. ତୁମେ କୁହ: “ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ ‘ଓହି’ (ମାଧ୍ୟମରେ) କେବଳ ଏହା (ଆଦେଶ) ହେଉଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?”

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِ لِنُكَتِبَ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غَابِرِينَ ﴿١٠٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِإِنِّائِ الْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

* ‘ଗୁଡ଼ାଇ ନେବୁ’ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହୋଇପାରେ : (କ) ବଡ଼ ବଡ଼ ଓ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଧ୍ବଂସପାଇ ନୂତନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ, (ଖ) ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବିରାଟ ଓ ଅତୁଳପୂର୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନ ଘଟିବ, (ଗ) ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋପ ପାଇ ତା’ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ।

୨. ବିଦ୍ୟମାନ ଜଗତକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯିବ ଓ ନୂଆ ନୂଆ ଜାତି ପୃଷ୍ଠି ହେବେ ତଥା ସେମାନେ ପୁରାଣି କରିବେ । ଅନ୍ଧକାର ମହାକେଶ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଆଫ୍ରିକା ଏହାର ଭୂକଟ ଉଦ୍‌ଧାରଣ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥିରୁ ଏହି ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବ। ସମାଜୀନ ହେବ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେବେ ସେମାନେ ସଦାକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

୫. ଅବଶ୍ୟ ସେକ୍ସ ସ୍ତରରେ ଇସ୍ଲାମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଉପରେ ଅନ୍ଧ ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବେ କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଏ ସଂସ୍କୃତିରେ ନିରାଶ ହେବ। ଉଚିତ୍ ହେଉଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନଦୀ ଇବ୍ରାହୀମ ମୁସଲିମ୍ ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ସଂସାରରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସାଧନ କଲେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୧୦. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ମୁହଁ ମୋତି ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସମାନ ଭାବରେ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ତାହା ଆମେ ଜାଣୁନାହିଁ ।”

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي
أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١١﴾

୧୧୧. “ଯେ (ଅଲ୍ଲାହ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ କଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଲୁଚାଇଥିବ କର ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।”

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١٢﴾

୧୧୨. “ଏବଂ ଆମେ ଜାଣୁନାହିଁ ଯେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ କି କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲାଭଦାୟକ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।”

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّه فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَنَسَاءٌ إِلَىٰ
حِينٍ ﴿١٣﴾

୧୧୩. (ଉପରୋକ୍ତ ଓହ୍ଲିର ଆଗମନ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ସତ୍ୟ (ଓ ନ୍ୟାୟ) ଅନୁସାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ଏବଂ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଏ ।”

فَلَرَّبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
فَقُلْ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٤﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୁହଁରେ ପୂର୍ବରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଗଲ୍ଲି । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚୋଟିର ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ନିଜର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରାଇବାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କେବେହେଲେ ନାକଟ କରାଯିବ ନାହିଁ ବରଂ ଦେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ବୃହତ୍ ହେବା ବିଷୟ ଲୋକମାନେ ସ୍ମୃତିରେ ଦେଖୁପାରିବେ । ଇସ୍ରାଈଲ ସକାଶେ ରଖିଆ ବା ଆମେରିକା କେହି ଲାଭଦାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةٍ

ଅଲ-ହଜ

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦିନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ! ଏଥିରେ ବିଦୀୟୁଷ ସମେତ ୭୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୦ ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟକର, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ସେହି (ମୋମାଂସାକାରୀ ସମୟର) ଭୂମିକାମ୍ପା ଅତିଶୟ ଗୁରୁତର ବିଷୟ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

୩. ସେହିଦିନ ତୁମେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନୀୟ କରାଉଥିବା ନାରୀ ଯାହାକୁ ସନ୍ତାନୀୟ କରାଉଥିବା ତାହାକୁ (ଭୟରେ) ପାଟୋରି ପକାଇବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀ ନିଜର ଗର୍ଭପାତ କରାଇବ, ଏବଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତପ୍ରାୟ ଦେଖିବ ଅଥଚ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ନ ଥିବେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ।

يَوْمَ تَرْوِيهَا تَدَأِ هَلْ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

୪. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି ନ ଳାଣି ମଧ୍ୟ ଚଳି କରନ୍ତି, (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ) ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାହୀ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَٰنٍ مَّارِئٍ ④

୫. (ଅଥଚ) ସେହି (ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାହୀ) ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବ (ତେବେ) ସେ (ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାହୀ) ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବ ଏବଂ (ତାହାକୁ) ନରକର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯିବ ।

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يَضِلُّ وَيُجْدِلُ ⑤ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑥

୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ବୁଦ୍ଧତା ହେବା ସମ୍ଭବରେ ସଦେହ କରୁଥାଅ ତେବେ (ମନନରାଶି) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହାପରେ ବାସ୍ତବ୍ୟ କଣିକାରୁ, ତତ୍ପରେ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ଏପରି ଏକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାହାର କି ଘନୀଭୂତ ରକ୍ତ ଭଳି ଲାଖୁ ରହିବାର ପ୍ରଭାବ ଥିଲା; କିଛି କାଳ ପାଇଁ ତାହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିମ ମହର୍ତ୍ତକ, ଯଦ୍ଵାରା ସାଂସାରିକ କଳହ ସମସ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ମା'ସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ଓ (ଅନ୍ୟ) କିଛି କାଳପାଇଁ ତାହା ଏକ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ମା'ସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ରହିଥିଲା; ଯେପରିକି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେଉ; ଏବଂ ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତାହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭାଶୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରୁ; ଏବଂ ଏହା ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଗର୍ଭାଶୟରୁ) ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ବହିର୍ଗତ କରାଉ; (ଏହିପରି କ୍ରମ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଉ) ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବଳ (ବୟସ୍କ) ହୁଅ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଭାବିକ ବୟସରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜର ଚରମ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀରୁ ଖନ ହାସଲ କରିବା ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖନ ହରାଇ ବସନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀ (ପୃଷ୍ଠ)କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତାହା (ସମୟେ ସମୟେ) ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ହରାଇ ବସେ, ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତା ଉପରେ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାଉ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋଚିତ ହୁଏ ଓ ତାହାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟେ ଓ ତାହା ସକଳ ସକାରର ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପାଦିଏ ।

୭. ଏ ସବୁ ଏଥିସକାଶେ ଘଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଚିର ସତ୍ୟ (ଓ ଶାଶ୍ୱତ), ଏବଂ ସେ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି, ଓ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ତାହା ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାପନ କରାଇବେ ।

୯. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଖାନ, କୌଣସି ଉପଦେଶ ଓ କୌଣସି ଆଲୋକ ପ୍ରଦାୟିନୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହରେ ଏପରି ଭାବେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତି ଯେ,

୧୦. ସେମାନେ ଗର୍ବରେ ନିଜ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିପଥଚାଳା କରାଇବେ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ସଂସାରରେ ଅପମାନ ରହିଅଛି, ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳଖା ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسْتَعْتَبٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُصْرِ لَكُمْ يَعْلَمُ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْنًا ۚ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً ۖ فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ دَوْحٍ بَهِيجٍ ①

ذَٰلِكَ يَٰأَنَّا اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَآنَهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَآتَهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ ۖ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ③

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ④

ثَانِي عَظْمُهُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ⑤

୧୧. ବୁଝେମାନେ ଯାହାକିଛି ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହାତେ କରିଅଛ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏହା ଘଟିବ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦୌ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜଣା ନ କରି ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସିଧା ମୁହଁ ମୋତି ସ୍ବଲିଯାଆନ୍ତି; ସେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ତଥା ପରକାଳରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ହିଁ ସ୍ବସ୍ତ୍ୟକ୍ଷ କ୍ଷତି ।

୧୩. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ବସ୍ତୁକୁ ଡାକନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ କି ଲାଭ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ନିକୃଷ୍ଟ ଧରଣର ପଥଭ୍ରାନ୍ତି ।

୧୪. ସେମାନେ ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି ଯାହାର କ୍ଷତି (ତାହାର) ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିକଟ; ଏପରି ପ୍ରଭୁ ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ, ଏବଂ ଏପରି ସଙ୍ଗୀ (ମଧ୍ୟ) ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ।

୧୫. ଯେଉଁ କିଣ୍ଡାସକାରୀମାନେ ସମ୍ବୃତ୍ତିତ କର୍ମ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଜଣା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୧୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କିଣ୍ଡାସ କରୁଥାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ) ଇହକାଳରେ ବା ପରକାଳରେ କଦାପି ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ; ତେବେ ସେ ଗୋଟିଏ (ଦେଉଳ) କୁ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଇ (ଏବଂ ସେଥିରେ ଚଢ଼ିଯାଇ), ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କୁ କାଟି ଦେଇ, ତା'ପରେ ସେ ଦେଖୁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଐଶ୍ବରିକ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ବିଜୟ) ତାଙ୍କୁ କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ କରୁଛି କ'ଣ ତାହାଙ୍କୁ ତା'ର କୌଣସି ଦୂର କରିଛି ?

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ
لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۚ فَاِنْ
اَصَابَهُ خَيْرٌ مَّا يَطْمَاقُ بِهِ وَاِنْ اَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ
اِنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهَا ۚ فَخَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
ذٰلِكَ هُوَ الْخَسِرَانِ ۝

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَا مَا لَا
يَنْفَعُهُ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝

يَدْعُوْنَ لَمَن ضَرُّهُ اَقْرَبُ ۚ فَمِنْهُمْ لِمُسَّ
النَّوْلِ وَا لِمُسَّ الْعِثْرِ ۝

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَفِعْلُ
مَا يُرِيْدُ ۝

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّضْمَرَ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَا
الْآخِرَةِ فَلْيَبْذُذْ سَبَبًا اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهَبْنَ كَيْدُهُ مَا يَغِيْظُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୁ-ପୁଷ୍ପରେ ନିପତ୍ତିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ କାରଣ ତାହାର ଆଶା କଦାପି ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ନିରାଶ ହେବାକୁ ରାସା କରିବ ।

୧୭. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ରୂପେ ରଚନା କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଇଜ୍ଜା କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତାହାକୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

୧୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ (ହେଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମ ହୋଇଗଲେ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ସାବି, ଖୁସିୟାନ ଓ ମଜ୍ନୁସା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସହିତ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ) ସମକକ୍ଷ ମାନନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସତ୍ୟୋକ ବିଷୟର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ।

୧୯. (ହେ ଇସଲାମ ବିରୋଧୀ ମାନବ !) କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ କି ଯେ କେହି ଆକାଶରେ ଅଛି ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରୁଅଛି; ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବେ ଯେ କେହି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅଛି; ଓ ସେହିପରି) ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ନକ୍ଷତ୍ର, ପର୍ବତ, ବୃକ୍ଷ, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ଅଧିକାଂଶ ମହୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରୁଅଛନ୍ତି) ? କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ ବୃହତ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛି ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ହେତୁ) ଶାସ୍ତିର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଲାସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସମ୍ମାନ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଜ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହା କରିଥାନ୍ତି ।

୨୦. ଏ ଦୁଇଟି ପରସ୍ପର-ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କଳହ କରୁଥା'ନ୍ତି; ସୂତରାଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଗୁଣାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଗ୍ନି (ନିର୍ମିତ) ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଉରପୁଜଳ ଜଳାହେବ ।

୨୧. ଫଳରେ ଏହି ଉରପୁଜଳ ଯୋଗୁଁ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହା ବିଗଳିତ ହେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ମଧ୍ୟ (ବିଗଳିତ ହେବ) ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ଶାସ୍ତି) ପାଇଁ ଲୁହା ହାତୁଡ଼ି (ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାହେବ) ।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنِ يَشَاءُ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالنَّاصِرِينَ وَالْمُجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَنِ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنِ فِي الْأَرْضِ وَالشَّجَرِ وَالْأَنْبُسِ وَالْقَمَرِ وَالْجُومِ وَالْجِبَالِ وَالشَّجَرِ وَالْأَنْبُسِ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝

هَذِهِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝

يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

୨୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖିଆ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ ପଳାୟନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ ସେଠାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ; (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ତୁମେମାନେ ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଥାଅ ।”

ସ୍ୱ : ୩

୨୪. ଯେଉଁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଉଚିତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବେ ଯାହାର (ଛାୟା) ତଳେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୁକ୍ତା ଖଚିତ କଙ୍କଣ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ରେଶମର ହୋଇଥିବ ।

୨୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବିଷୟ ସ୍ତବ୍ଧ ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶିତ କରାହେବ, ଏବଂ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ।

୨୬. (କିନ୍ତୁ) ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ମାର୍ଗରୁ ତଥା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପବିତ୍ର ଗୃହ, ଯାହାକୁ ଆମେ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଗଢ଼ିଅଛୁ, ସେଠାକୁ ଯିବାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦିଅନ୍ତି; (ଅଥବା ତାହାକୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଗଢ଼ିଅଛୁ); ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (ଗଢ଼ିଅଛୁ) ଯେଉଁମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବସିରହି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାସ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁରେ ଅତ୍ୟାଚାରପୂର୍ବକ କୃତିକତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରିବ ଆମେ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

ସ୍ୱ : ୪

୨୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜହ୍ନାହିମକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଗୃହ (ଅର୍ଥାତ୍ କା'ବା) ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଲୁ (ଓ କହିଲୁ), “ଆମ ସହିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ, ଓ ଆମ ଗୃହକୁ ପରିକ୍ରମାକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ, ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଉପାସନା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତଥା ଗୁରୁ ଓ ସିଦ୍ଧିବାଂ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର ରଖ ।”

كُلَّمَا أَدَاوُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِينُوا
فِيهَا ۖ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
حَرِيرٌ ﴿٣٨﴾

وَهُذُوا إِلَى الْفَلَكِ مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَهُذُوا إِلَى
صَرَاطِ الْحَيْدِ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْبَسِجِدِ الْخَرَامِ الَّذِينَ جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ
لِلْعَاكِفِ فِيهِ وَالْبَادِ ۖ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بَعْظٌ يَبْظُلْ نَذْرَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴿٤٠﴾

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ
بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

୧. ଏଠାରେ ନମାଜର ଏକ ଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି ଯହିଁରେ ଜିୟାମ, ସ୍ୱଚ୍ଛ, ସିଦ୍ଧିବାଂ ଆଦି କର୍ମ କରାଯାଏ ।

୨୮. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କର ଯେ ସେମାନେ ହଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଗୁଲି ଗୁଲି ଓ ଏପରି ବାହନରେ ଆସନ୍ତୁ ଯାହା ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ ଶୀର୍ଷ ହୋଇ ଯାଇଥିବ ଓ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଗଭୀର ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଥିବ ।”

୨୯. “ଯେପରିକି ସେ (ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରୀ) ମାନେ ସେହି ଲାଭକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି; ଏବଂ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସେହି କୃପାସମାଗ୍ନି ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଆମେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଚତୁଃଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀରୂପେ ଦେଇଅଛୁ; ଅତଏବ, ସେମାନେ ସେ (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ବିପନ୍ନ ଓ ଦାନ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଖୁଆନ୍ତୁ ।”

୩୦. “ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତୁ, ଓ ନିଜର ବ୍ରତ ପାଳନ କରନ୍ତୁ, ଓ (ଏହାପରେ) ପୁରାତନ ଗୃହ (କା’ବାର ପରିକ୍ରମା କରନ୍ତୁ ।”

୩୧. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ମାନିତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ତେବେ ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାପାଇଁ କଲ୍ୟାଣକର ଅଟେ; ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ସମସ୍ତ) ଚତୁଃଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ବେଧ କରାଯାଇଛି ସେହିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୋରାନରେ ଅବେଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ପିତୁରା ପୂଜାକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର ଓ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ନିଜକୁ ନିବୃତ୍ତ କର,

୩୨. ଏହିପରି ନିଜର ଉପାସନା ଓ ଆଖ୍ୟାନୁବର୍ତ୍ତିତାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ, ସେ ଆକାଶରୁ ପତିତ ହୁଏ, ଓ ପକ୍ଷୀମାନେ ତାହାକୁ ଝାମ୍ପି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଓ ବାୟୁ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ନିକ୍ଷେପ କରେ ।

୩୩. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ, ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କର୍ମ) ଆତ୍ମବିକ ଧର୍ମଜାଲୁରା ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ ।

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَبِيقٍ ﴿٢٨﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْتِهِمُ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَةَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا بَيَّنَّا عَلَيْكُمْ فَأَجْنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣١﴾

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِينٍ ﴿٣٢﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

୩୪. ମନେରଖ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୁର୍ବାନି ପଶୁରୁ) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପାଇଁ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ବିଧେୟ ଅଟେ, ତା'ପରେ ଏ (ପଶୁ)ମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଷ୍ଟର (ସେହି) ପୁରାତନ ବୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନିଯିବା ଉଚିତ ହେବ ।

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

ସ୍ୱ:୫

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଆମେ କୁର୍ବାନିର ଏକ ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଷ୍ଟ ଯେଉଁ ସବୁ ଚତୁଃଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ସେମାନେ (ହଲାଇ କରିବା ବେଳେ) ତାହା ଉପରେ ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ; (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ) ମନେରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲୁଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ଅଲୁଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କ ସମାପରେ) ବିନମ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ପ୍ରଦାନ କର ।

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيُذَكِّرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

୩୬. (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ଦିଅ) ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ ହେବା ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚିମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସୁସମାସ୍ତର ଦିଅ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ବିପଦବେଳେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରନ୍ତି, ଓ ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ (ଆମର ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନପାଇଁ) ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରିଥା'ନ୍ତି ।

الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَجِلَتْ تُلُوتُهُمْ وَالصَّادِقِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ ଆମେ (କୁର୍ବାନି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଓଟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ମାନସାଧାରୀ (ଓ ନିଦର୍ଶନ) ସ୍ୱରୂପ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଅଛୁ; ତହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ରହିଅଛି; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାତିରେ ଠିଆ କରାଇ (ହଲାଇ କରିବାବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କର; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ନିହତ ହୋଇ) ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମା'ସରୁ) ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଖାଅ ଏବଂ ଅଳ୍ପରେ ସବୁଠାରୁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ସେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସକାରଣ ଉଚ୍ଚିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

وَابْذَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا حَيْرٌ ۚ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا
وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ
الْمُعَازَ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କର ମା'ପ ଓ ରକ୍ତ କସାପି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଧର୍ମଭାବୁତା ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ; (ବସ୍ତୁତଃ) ଏହିପରି ଭାବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଯାହା ଫଳରେ କି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରିବ, କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ (ଇସଲାମ ଧର୍ମ ବିଧିବିଧାନ-ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କରୁଥିବା) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

୩୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା'ନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ (ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗୀ (ଓ) କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ୱ : ୬

୪୦. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ (ବିନା କାରଣରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ) ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଅଛି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ।

୪୧. ଏମାନେ (ସେହି ଲୋକ) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ କେବଳ 'ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି' କହିବାରୁ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ କାରଣ ନ ଥାଇ ବିତାଡ଼ିତ କରାଗଲା; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଏହି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଦୁଷ୍ଟାମିରୁ) ଦୂରେଇ ନ ରଖନ୍ତେ, ତେବେ ଆଶ୍ରମ, ଗିର୍ଜା, (ଇହଦ୍ଦମାନଙ୍କ) ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମସଜିଦ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ବହୁଳ ଭାବରେ ନିଆଯାଏ, ଧ୍ୱଂସ କରି ଦିଆଯାଆନ୍ତା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଧର୍ମକୁ) ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُجُومَهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِآثِمِهِمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيَّ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِنَّ أَنْ
تَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَكَانُوا لِنَصْرَتِ
اللَّهِ مِنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

୧. ବିଦା' ସଂଗ୍ରହରେ ପର୍ବତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ କେତୋଟି ସୂକ୍ତି ଅଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ସୂକ୍ତି, ଯହିଁରେ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର୍ଥ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଧାରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ବିହାର ଜିପରି ଓ କେନ୍ଦ୍ର ପରିସ୍ଥିତିରେ ହେବ ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖାଯିବ ତା'ର ବିଷୟ ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି । ଇହଦ୍ଦର ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି- ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଧର୍ମ ଉପାସନାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ ସଙ୍ଗରେ, ନିଜ ନିଜ ଦେଶ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ତଥା ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମବିକଳମାନଙ୍କ ଧର୍ମପାଠକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଅହେତୁକ ଅସ୍ତ୍ରଧାରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ରଧାରଣ କରିବା ।

୪୨. ଏମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହିଜରତକାରା ମୁସଲମାନମାନେ) ସେହି ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯଦି ଆମେ ଏହି ସଂସାରରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ ଓ ଜକାତ ଦେବେ ଏବଂ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବେ ଓ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାରଣ କରିବେ; ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالنُّعُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

୪୩. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ) ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଦୁହଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଆଦ ଓ ସମୁଦୟର (ଗୋଷ୍ଠୀ) ମଧ୍ୟ,

وَأَنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَإِدَّاءُ وَشُعُوبٌ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଲୁତଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ,

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٤﴾

୪୫. ଏବଂ ମଦୟନର ଅଧିବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ନିଜ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଘୋଷଣାକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା; ଅତଏବ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଛି (ସମୟ ପାଇଁ) ଅବସର ଦେଇଥିଲୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଚିତ କରିଥିଲୁ; (ସୁତରାଂ ଚିତ୍ରା କର) ଆମକୁ ସତ୍ୟାଜ୍ଞାନ କରିବାର ପରିଣାମ କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥିଲା !

وَاصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَلْبَسْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନସମୂହ ଅଛି ଯାହାକୁ ଆମେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ; ଆଜି ସେମାନଙ୍କ (ଗୃହର) ଛାତ ସବୁ ଧ୍ୱସ୍ତବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ଅନେକ କୁପ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ପଡି ରହିଅଛି ଓ ଅନେକ ସୁରକ୍ଷ ଦୂର ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଛି ।

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَثْرِئُ غُصَّالَةٌ وَاقْصِرَ
مَشِيدِ ﴿٤٦﴾

୪୭. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଭୃପୁଷ୍ପରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଏହି ସବୁ ବିଷୟ) ବୁଝିପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି କର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ସେ ସବୁ) ଶୁଣିପାରିବେ, କାରଣ ସତ୍ୟ ଏହି ଯେ ବାହ୍ୟ ଚକ୍ଷୁଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ଧ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ହୃଦୟ ଅନ୍ଧ ଅଟେ ।

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْيُ الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْيُ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ ଶାସ୍ତି ଭିକ୍ଷା କରିବାରେ ବ୍ୟଗ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଜବାବି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ଗୋଟିଏ) ଗୋଟିଏ ଦିବସ ତୁମମାନଙ୍କ ଗଣନା ଅନୁସାରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୁଏ ।

୪୯. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବସତି ଅଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ (ପ୍ରଥମେ) ଅବ୍ୟାହତି ଦେଇଥିଲୁ, ଯଦିତ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ; ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ ।

ସୁ : ୨

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କେବଳ କଣେ ସତେଜ ଭାବରେ ଆସିଥିଲୁ ।”

୫୧. ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ (ତଦନୁଯାୟୀ) ଗିରତି କର୍ମ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରମରୁ) କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜୀବିତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୫୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମଙ୍କୁ ବିଫଳ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେମାନେ ନରକରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ ।

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ * ଯେତେ ରସୁଲ ବା ନବି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କୌଣସି (ସଂସାର କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସକଳତା ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସକଳତା ଯାହା (ବାଧାବିହୀନ) ସୃଷ୍ଟି କରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ (ତା’ପରେ ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁସ୍ତକିକୃତ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ଷୁ ।

୫୪. (ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ) ସକଳତା ଯେଉଁ ସବୁ (ବାଧାବିହୀନ) ସୃଷ୍ଟି କରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପକାଶେ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ; ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَدَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَأَنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّنَّا تَعْدُونَ ﴿٥٠﴾

وَكَايْنٍ مِّن قُرَيْشٍ أَمْلِكُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لِّنَا
أَخَذْنَاهَا وَإِلَى الصَّيْرِ ﴿٥١﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدِيرُ الْكَوْنُ
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
رَّزَقِي كَرِيمٌ ﴿٥٢﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ﴿٥٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَادَىٰ الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٤﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي

* କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଯେତେ ବା କୌଣସି ନବି କିଛି ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ ସକଳତା ସେଥିରେ କିଛି ଯୋଡ଼ି ଦେଉଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ସ୍ଥାନ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏପରି ମତବାଦ ନବିମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପନ୍ଥା । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ବିଶେଷତଃ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏହା ଏକ ଅପମାନ । ଏଠାରେ କେବଳ ଏହିକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ନବିମାନେ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ଅଥଚ ସକଳତା ତାହାକୁ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରେ । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ନବିମାନଙ୍କର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କରିଥା’ନ୍ତି, ଫଳରେ ସକଳତା ଅସଫଳ ହୁଏ । ଏହା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ । ବସ୍ତୁତଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବି ସଫଳ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସର୍ବାଧିକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ: ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର) ପ୍ରବଳ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବାପାଇଁ ଅତି ବସିଥାନ୍ତି ।

୫୫. ଏ ସବୁ ଏହି କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ଏକ ନିରାତ ସତ୍ୟ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଟେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନ୍ୟତ ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।

୫୬. ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି (ବିନାଶ) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ସେହି ବିନାଶ କାଳର ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏ (କୋରାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ ହେବ ନାହିଁ ।

୫୭. ସେ ଦିନର ସମସ୍ତ ରାଜତ୍ୱ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କର ହେବ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରିବେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଉଚିତ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନରେ ବାସ କରିବେ ।

୧୮ :

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅପମାନଜନକ ଶାନ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଜରତ କରି ତା'ପରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି ବା ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲୁଖ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଅଲ୍ଲୁଖ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

୬୦. ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲୁଖ ହିଁ ସର୍ବଙ୍କ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

୬୧. ଏହି ବିଷୟ ଏହିପରି ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ) ସେଚିକି ଶାନ୍ତି ଦିଏ ସେଚିକି ତାହାକୁ ପାଖ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯଦି ଏହା ସବୁର (ତାହାର ଶତ୍ରୁ)

قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَكَفَىٰ شِقَاقَ بَعِيدٍ ﴿٥٥﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ خَتَمُ النَّاسِ السَّاعَةِ بَغْيَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيبٍ ﴿٥٧﴾

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَخْلُمُ بَيْنَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَكَنُ خَيْرَ الرَّازِقِينَ ﴿٦٠﴾

لِيَدْخُلَهُمْ مَدَنًا لَّا يَرْضَوْنَهَا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ

ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ପାପ) ମାର୍ଜନାକାରୀ(ଓ)ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୨୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି ଓ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନର ପରମ୍ପରା) ଏଥି ସକାଶେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି; ଓ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି: ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାଲ୍ ଶ୍ରେତା (ଓ) ମହାଲ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୨୩. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହୁଏ, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତିର-ସତ୍ୟ (ଓ ଶ୍ରାବ୍ୟ) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଗଣନ୍ତି ତାହା ଅସତ୍ୟ (ଓ ବିନାଶଶୀଳ), ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ(ଓ)ମହାନ ।

୨୪. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୁଝି କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ ଶୟ୍ୟାଶ୍ୟାମଳା ହୋଇଯାଏ ? ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ରହସ୍ୟମୟ(ଓ)ସର୍ବବିଦିତ ।

୨୫. ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି, ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆତ୍ମନିର୍ଦ୍ଧାରଣକ (ଓ) ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ସ୍ୱ: ୯

୨୬. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ବିନା ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଜାହାଜ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ? ଏବଂ ସେ ଆକାଶକୁ* ଧରି ରଖୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡ଼ି ନ ଯାଏ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

୨୭. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବେ, ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବେ; ବାସ୍ତବିକ ମାନବ ଅତିଶୟ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

୨୮. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯତ୍ନଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଅଛୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏହି ଲେଖକାମାୟ

عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَوُّورٌ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤَلِّجُ النَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي النَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً زَمْزَجَ الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَوْ الْعَلِيُّ الْحَنِيدُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجَرَّىٰ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُنْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّوْفٌ

رَحِيمٌ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يَنَازِعُكَ

* ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା ଆଦେଶରେ ସଂସାରରେ ଶାସ୍ତି ନିପତିତ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉପାସନା) ପବିତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚର୍ଚ୍ଚନ କରନ୍ତୁ, କୋରଣ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ଯେହେତୁ ତୁମେ ସତ୍ପଥରେ ରହିଅଛ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚନ କରନ୍ତି, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

୩୦. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିବାଦ କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ କୟାମତ ଦିନ ସେ ବିଷୟରେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ) ମାମାଂସା କରିଦେବେ ।

୩୧. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାକି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ? ଏସବୁ ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଅଛି; ଏହିପରି ଭାବରେ (କୋଣସି ବିଧାନକୁ ପୁରସ୍କୃତ) କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୩୨. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ବସ୍ତୁର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀୟମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ (ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ) ବିଦ୍ରୁଷା (ଭାବ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜକୁରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରି ଶୁଣାନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅବସ୍ଥାଠାରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବୁ ? (ତାହା ହେଉଛି) ନରକର ଅଗ୍ନି; ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ।”

ଭୁ: ୧୦

୩୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯାଉଅଛି, ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଶୁଣ; ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହାକୁ ଡାକୁଅଛ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٩﴾

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٣١﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٣٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّاصِرٍ ﴿٣٣﴾

وَإِذَا تَنَادَّوْا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنبَغِي لَكَ أَنْ تَعْرِفَ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرُ بِكَادُونَ يَسْتَوْنَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمْ بِشٍ فَمِنْ ذِكْرُنَا النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَنَسُوا الْيُسْرَىٰ ﴿٣٤﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاستَعِزُّوا بِهِ إِنَّ

ଏକକ୍ରତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମାଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଝାଳି ନେଇଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ (ତାହାଠାରୁ) ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିପାରିବେନାହିଁ; ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଓ ଯାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ (ସେ ଉଭୟ) କେତେ ଦୂରକ !

୭୫. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଗୁଣାବଳୀର) ଯଥାର୍ଥ ଧାରଣା କରିପାରି ନାହାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବଳବାନ୍ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ।

୭୬. ଅଲ୍ଲାହ ଦେବତୃତୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରଘୁଲ ମନୋନାତ କରିଛି; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ପ୍ରାର୍ଥନାର) ଅତିଶୟ ଶ୍ରବଣକାରୀ (ଓ ପରିଚ୍ଛିନ୍ତର) ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।

୭୭. ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କରିଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସବୁ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯାଏ ।

୭୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଗୁରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତକ ଅବନତ) କର, ସିଜଦା କର ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନା କର ଓ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜ (ଜୀବନର) ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପାଇପାରିବ ।

୭୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟମ କର; କାରଣ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନୋନାତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଛଟିକତା ରଖୁନାହାନ୍ତି; (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କର (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ପିତା ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଧର୍ମକୁ, (ଅନୁସରଣ କର କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଓ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁସଲମାନ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି; ତାହାହେଲେ ସେହି ରଘୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ରହିବେ ଓ ତୁମେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ରହିବ; ସୁତରାଂ ସୁସ୍ୱଚ୍ଛୁବେ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ କକାତ ବିଅ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧାରଣ କର; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ; ବସ୍ତୁତଃ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭୁ ଓ ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الظَّالِمُ وَالْمُظْلُومُ ﴿٧٥﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرُوا أَنْ اللَّهَ لَقَوَىٰ عَزِيزٌ ﴿٧٦﴾

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٩﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادٍ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِثْلَ ائْتِكُمُ اتْرَهِيمَ هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِينَ هَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا يَكُونُ الرِّسُولَ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٨٠﴾

୧. ଏହା ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉପାୟକ ଏକ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟବାଣୀ । (Isaiah, 62: 2 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଭାଗ - ୧୮

ଅଲ - ମୁମିନୁନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଗଣନା ୧୧୮ ଓ ୨୬ ଓ ୨
ସ୍ବର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ନିଜର (ଅଭିଳାଷିତ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ;

୩. ସେ (ବିଶ୍ବାସକାରୀ) ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ନମାଜ ପାଠରେ ବିନୟ ଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ;

୪. ଯେଉଁମାନେ ଅପା ବିଷୟମାନଙ୍କରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି;

୫. ଯେଉଁମାନେ (ନିୟମାବଳୀରେ) ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି;

୬. ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପୁରୁଷଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି;

୭. ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ପତ୍ନୀ ବା ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ' ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିଅଛି ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ; ଅତୀତ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲାଞ୍ଚିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୮. ଏବଂ ସେ କେହି ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ତେବେ ସେପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସାମାଜିକ ନିକାରୀ ହେବେ,

୯. ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ), ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଅମାନତ ଓ ନିଜର ଅଜ୍ଞାତଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସକାର ଥା'ନ୍ତି,

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ (ପାଠ) କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି;

୧୧. ସେହିମାନେ ହିଁ ସକୃତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ١

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خُسِعُونَ ٢

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ٣

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ٤

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ ٥

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٦

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعُدُونَ ٧

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَنْهُمْ رِعُونَ ٨

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ١٠

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁମୋମାନେ ସ୍ବତ୍ବ ରକ୍ଷା ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କୁ ଜରଜତ କରିଅଛ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ବୟଂ ସ୍ବାଧୀନତା ହାସଲ କରି ନାହାନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ମୁକ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେହି ମହିଳାମାନେ ।

୧୨. ସେହିମାନେ କି ଫିରଦୌସ (ନାମକ ବୈକୁଣ୍ଠ) ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓଦା ମାଟିର ସାର ଅଂଶକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ ।

୧୪. ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ବୀର୍ଯ୍ୟ କଣିକା ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥାପନ କଲୁ ।

୧୫. ତା'ପରେ ବୀର୍ଯ୍ୟ କଣିକାକୁ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ଏପରି ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କଲୁ ଯେ ତାହା ଲାଞ୍ଜି ରହିବା ସ୍ୱଭାବର ଘନାକୃତ ରଚ ଭଳି ହୋଇଗଲା, ଏହାପରେ ସେହି ଘନାକୃତ ରଚ ଭଳି ଲାଞ୍ଜି ରହିବା ସ୍ୱଭାବର ବସ୍ତୁକୁ ମା'ସ ପିଣ୍ଡକରେ ପରିଣତ କଲୁ; ଏହାପରେ ସେହିମା'ସ ପିଣ୍ଡକକୁ ଆମେ ଅସ୍ଥି ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲୁ; ଏହାପରେ ସେହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ମା'ସ ଆଚ୍ଛାଦିତ କଲୁ, ଏହାପରେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲୁ; (ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲୁ); ସ୍ୱତରାଂ ସେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ, ଯେ କି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।

୧୬. ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଭ କରିବ ।

୧୭. ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୟାମତ ଦିନ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉକ୍ତି ପାଇଁ ସାବରୋଟି ପଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ପର୍କରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ ଏକ ନିଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଜଳ ବର୍ଷଣ କଲୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ରଖିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଉଠାଇ ନେବାପାଇଁ ମାଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ।

୨୦. ତା'ପରେ ଆମେ ତତ୍ତ୍ୱରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖଜୁରି ଓ ଅଳ୍ପର ବଗିଚା ସୃଷ୍ଟି କଲୁ; ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ଫଳ (ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ) ଅଛି, ଓ ସେଥିରୁ ତୁମେମାନେ ଖାଉଅଛ ।

الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا ﴿١٥﴾

فَكَسَوْنَا الْعِظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ﴿١٦﴾

تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَنَیْتُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ لَیَوْمَ الْقِیَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ۖ وَكَانَ تَأْوِيلُهَا ۖ

غُفْلِينَ ﴿٢٠﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْآرِضِ ۖ

وَأَنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿٢١﴾

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا ۖ

فَوَاكِهَ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟି ମାନବ ଶରୀର ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସିନାଲ ପର୍ବତରେ ଉତ୍ତୁରା ଏପରି ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ * (ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ), ଯହିଁରେ ତୈଳ ଥାଏ ଓ ଭୋଜନକାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଥାଏ ।

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدِّهْنِ
وَصَنِيعٍ لِّلْكَالِينَ ①

୨୨. ଏବଂ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହାନ୍ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି; ଆମେ ସେଥିରୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇ ଥାଉ; ଏବଂ ସେ (ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ଉପକାରିତା ରହିଅଛି ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଖାଇଥାଅ ।

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ②

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ନୌକା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥାଅ ।

۞ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلِكِ تُحْمَلُونَ ③

ବୁ : ୨

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ନୁହକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ ?”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَغُورُوا عِبَادُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرِهِ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ④

୨୫. ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ; ଯଦି ଅଲ୍ଲହ (ରହୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତେ, ତେବେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥା’ନ୍ତେ; ଆମେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ସମୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିଥିବାର ଶୁଣି ନାହିଁ ।

فَقَالَ الْاٰلُؤَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهِ مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيْدُ اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلٰىكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَازَلَّ
مَلٰٓئِكَتُهٗۙ سٰمِعٰتًا بِهٰذَا فِىۤ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ⑤

୨୬. “ଏ ତ ପାଗଳାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ସୂଚନା” ଏହାର ପରିଣାମ ବିଷୟରେ କିଛିକାଳ ଅପେକ୍ଷା କର ।”

اِنَّ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جَنَۢهٌۭ فَرَّقَ بَيْنَآ وَبِهٖ حَتٰى جِيۡنَ ⑥

୨୭. (ନୁହ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ اٰنصُرْنِىۤ بِمَا كُنتُۢ بُوۡنَ ⑦

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବୃକ୍ଷ । ଏହାର ତେଲ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

୨୮. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶ କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଆମର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ ନୌକା ଯୋଡ଼ା ନେଇ ଆମେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ନିର୍ମାଣ କର; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ କୃତକର ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଗତ ହେବ, ସେତେବେଳେ (ଆମ ଆଦେଶ ମୁତାବକ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଲି ଓ ଅନ୍ତରା ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଳ୍ବ ଲେଖାଏ ଯୋଡ଼ା, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଏଥିରେ ଆରୋହଣ କରାଅ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଆମକୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜଳମୟ କରାହେବ ।

୨୯. ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଓ ତୁମର ସାଥୀମାନେ ନୌକାରେ ଭଲଭାବରେ ବସିପଡ଼ିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁହ, "ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ କି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।"

୩୦. ଏବଂ (ନୌକାରୁ) ଅବତରଣ କରିବା ସମୟରେ କୁହ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ (ଏହି ନୌକାରୁ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅବତରଣ କରାଅ ଯେପରିକି ଆମ ଉପରେ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବ; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଅବତରଣ କରାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।"

୩୧. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅବତରଣ କରାଇଥାଉ ।

୩୨. ପୁଣି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଏହି ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି) ଉତ୍କଳ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତା'ହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜକୁ ଧୂସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ?

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ذَوْحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ ذَوْحَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَى عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبَاسِلِينَ ﴿٣١﴾

ثُمَّ أَنْسَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

ଭୂ: ୩

୩୪. ଏବଂ ଏହି (ନୂତନ ରସୁଲଙ୍କ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ମିଳନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ଧନବାନ୍ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଏ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ତୁମେମାନେ ଯାହା (ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ) ଖାଉଅଛ ସେ ତହିଁରୁ ହିଁ ଖାଉଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା (ପାନୀୟ) ପିଉଅଛ ସେ ତହିଁରୁ ହିଁ ପିଉଅଛି ।”

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. “ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ କଥା ମାନିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।”

وَلَيْنِ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ لَأَنْتُمْ إِذَا الْخُسُوفُ ﴿٣٥﴾

୩୬. “କିଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଭ କରିବ ଓ ମାଟି ହୋଇଯିବ ତଥା ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଜୀବିତ କରାଯାଇ) ବାହାର କରାହେବ ?”

أَيَعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. “ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ତାହା (ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିର ବାହାରେ) ଓ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. “ଆମମାନଙ୍କ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ହିଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜୀବନ; ଆମେମାନେ କେବେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଉ ତ ଅନ୍ୟ କେବେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ମରିବା ପରେ କେବେ ହେଁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥୃତ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمُعْصِيْنَ ﴿٣٨﴾

୩୯. “ସେ ତ (କେବଳ) ଜଣେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି; ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ କେବେ ହେଲେ ମାନିବୁ ନାହିଁ ।”

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

୪୦. (ତେଣୁ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ସେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٠﴾

୪୧. (ଏଥି ଉପରୁ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏ (ଲୋକ) ମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଲଜିତ ହେବେ ।”

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْحَبَنَّ ذُرِّيَّتَهُ ﴿٤١﴾

୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତ୍ୟ ସମାଗୁର ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲୁ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲୁଖିକର ଅଭିଶାପ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିଣ କର) ।

୪୩. ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୪୪. କୌଣସି ଜାତି ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ଅବସ୍ଥା ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ କି ଏହାର ପଛରେ ରହି (ବେହ୍ନିଯାଇ) ପାରେ ନାହିଁ ।

୪୫. ତା'ପରେ ଆମେ ଆମର ରଘୁଲିମାନଙ୍କୁ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ସେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କର ରଘୁଲ ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ପଛରେ କେତେକଙ୍କୁ (ଧୂସ ମୁଖକୁ) ପଠାଇ ଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀନ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରି ଦେଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲୁଖିକର ଅଭିଶାପ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିଣ କର) ।

୪୬. ଏହାପରେ ଆମେ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରି ସେରଣ କରିଥିଲୁ;

୪୭. ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁର୍ବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

୪୮. ତା'ପରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କ'ଣ ଆମେମାନେ ନିଜ ଭଳି ଦୁଇଜଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ? ଅଥଚ ସେ ଦୁଇଜଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆମମାନଙ୍କର ଭୃତ୍ୟ ।”

୪୯. ତେଣୁ ସେମାନେ ସେ ଦୁଇଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହିଥିଲେ; ଫଳରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

فَاَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمُ غُلَامًا
مُعَذَّابًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اُخَرَ ﴿٤٨﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا نَسْتَاخِزُونَ ﴿٤٩﴾
ثُمَّ ارْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةٌ رُسُلُهَا
كَذَّبُوهُ فَاتَّخَذْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا زُخْرُفًا وَحَافِيَةً
فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِي يَزْمُونُ ﴿٥٠﴾

ثُمَّ ارْسَلْنَا مُوسٰى وَاَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَٓئِهِ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا
عٰلِينَ ﴿٥٢﴾

فَقَالُوْٓا اَنْتُمْ مِّنْ بَشَرٍ مِّثْلِنَا وَقَوْمُهُمْ لَنَا
عِبَادُوْنَ ﴿٥٣﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٥٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ବାଜି ରହିଲା ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯୋହା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବଗତ ଥିଲେ) ଯେପରିକି ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ-ନବନ ଓ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ (ସ୍ୱପ୍ନ) କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଗଛ ଛାନରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥିଲୁ ଯାହା ବାସୋପଯୋଗୀ ଓ ଯହିଁରେ ପ୍ରବାହିତ ଝରଣା ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا إِلَى رُبُوعٍ ذَاتِ قُرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

ଭୂ: ୪

୫୨. (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ରସୁଲମାନେ ! ବିଶୁଦ୍ଧ ସାମାଜିକ ମଧ୍ୟରୁ ଖାସ୍ତା ଓ ଉଚିତ କର୍ମ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଆମେ ଜାଣୁ ।”

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

୫୩. “ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବତାରମାନଙ୍କର) ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକମାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ, ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ବୈନାଶରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ଓ) ଆମକୁ ସଂରକ୍ଷକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ।”

وَأِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾

୫୪. ତା’ ପରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ନିଜ ଭିତରେ ଧର୍ମ ବିଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଖଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା ସେଥି ସକାଶେ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଅମଳନୀୟତା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ରହିବାକୁ ଦିଅ ।

فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾

୫୬./୫୭. କ’ଣ ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର କରାଇବାପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ? ନା (ଏପରି ନୁହେଁ), ବରଂ ସେମାନେ (ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଅବସ୍ଥା) ବୁଝି ପାରୁନାହାନ୍ତି ।

يَا حَسْبُونَ أَنَّا نُبَذُّهُمْ فِيهِ مَالٍ وَبَنِينَ ۖ يُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

୧. ଇତିହାସରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ହେଉଛି କାଶ୍ମୀର । ଏହା ସପକ୍ଷରେ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ତଥା ଇନ୍ଦୋର ଓ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଇତିହାସରୁ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

୨. ଏଠାରେ ‘ଉଲ୍ଲତ’ ଅର୍ଥ ଜାତି ନୁହେଁ ବରଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଂଶ ବିଶେଷ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ସାନ ରହିଥିବାର ଚିହ୍ନ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି (2:286 ବୁରାକ୍ୟ) ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ଆଦିତି । ସେମାନଙ୍କ ମୂଳ ଶିକ୍ଷା ଉଣା ଅଧିକ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ । ସେମାନେ ଏକତ୍ୱରବାଦ ଓ ବିଶ୍ୱ-ଭ୍ରାତୃତ୍ୱର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସକାଶେ ଆସିଥିଲେ ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି,

୬୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି ନାହିଁ;

୬୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ) ଧନକୁ (ପ୍ରଥମେ ପାଇବା) ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥା'ନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଏହି ବିଷୟରେ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଉଥାଏ ଯେ ଦିନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ;

୬୨. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାରେ ତତ୍ତ୍ୱର. ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାରେ) ଆଗେଇ ଯାଉଥା'ନ୍ତି ।

୬୩. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜାତକୁ ତାହାର ସାଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭାରାନ୍ତ୍ରୀତ କରିନାହିଁ ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଏକ କର୍ମ-ବିବରଣୀ ପୁସ୍ତିକା ଅଛି ଯାହା ସତ୍ୟ (ଘଟଣା) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାହେବ ନାହିଁ ।

୬୪. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଅମନୋବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଆହୁରି ଅନେକ(କୁ) କର୍ମ ଅଛି ଯାହା ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି ।

୬୫. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

୬୬. ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁ, “ଆଜି ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟରୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

୬୭./୬୮. “ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବେଖାତିର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି ଅପଥା କଥା କହି ମୁହଁ ମୋଟି ଫେରି ଯାଉଥିଲ ।”

୬୯. (ଏବଂ) କ'ଣ ସେମାନେ ସେହି (କୋରାନ) ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚିନ୍ତା କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଅଥବା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି)ମିଳିଅଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କୁ ମିଳି ନ ଥିଲା ?

୭୦. (ଅଥବା) କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରି ନାହାନ୍ତି ? ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ?

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُبٌ يَبْنُطُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٤﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجُزُّونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ ۚ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصَرُونَ ﴿٦٦﴾
قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنَادِي عَلَيْكُمْ فَاكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٧﴾

مُسْتَكْبِرِينَ ۚ بِهِ سِرًّا لَّهٗ يَنْجُزُونَ ﴿٦٨﴾

أَفَلَمْ يَذَّبُوا الْقَوْلَ ۖ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କଠାର ପାଖାପାଖି ଅଛି ? (କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ); ବରଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ନାପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ الْبَاقِي وَالْآخِرُ
لِأَنَّهُمْ كَرِهُوا ①

୭୨. ଏବଂ ଯଦି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତା, ତେବେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ଧୂସ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ; ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର ବସ୍ତୁ ଆଣିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ମାନର ବସ୍ତୁଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَلَوْ اتَّبَعَ الْإِنسَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ ثُمَّ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ②

୭୩. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଲୋଡୁଅଛ ? (ଏପରି ହୋଇ ନ ପାରେ) କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ ।

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَارُجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۚ وَهُوَ خَيْرُ
الْزَّادِينَ ③

୭୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକସ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ।

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ جِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ④
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّارِطِ

୭୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ ପଥଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ।

لَنُكَفِّرَنَّ ⑤
وَلَنُكَفِّرَنَّهُمْ وَكُفِّنَا مَا بِهِمْ مِنْ عَذَابٍ لَّا يَجُؤُونَ
فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑥

୭୬. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରୁ ଓ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ପାଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଦୂର କରୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ମନ୍ଦ ଆଚରଣରେ ଆହୁରି ଅନୁସର ହେବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكْبَرُوا فِيهِمْ
وَمَا يَنْصَرِعُونَ ⑦

୭୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା କବଳିତ କରି ରଖିଅଛୁ; ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନମ୍ର ହେଲେ ନାହିଁ କି କାକୁଟି ମିଳନ୍ତି କଲେ ନାହିଁ ।

كَخٍّ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّئُونَ ⑧

୭୮. ଏପରିକି ସେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତିର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ବସିରହିବେ ।

ଭୁ: ୫

୭୯. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କାନ, ଅଖି ଓ ହୃଦୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ ।

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑨

୮୦. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବ ।

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُخْشَعُونَ ⑩

୮୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ରାତି ଓ ଦିନର ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁମେ ଆଗମନ ତାହାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ; ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ?

୮୨. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେମାନେ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଜମାନେ କହୁଥିଲେ ।

୮୩. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବୁ ଏବଂ ମାଟି ହୋଇଯିବୁ ଓ ହାତରେ ପରିଣତ ହେବୁ, କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥୁତ ହେବୁ ?"

୮୪. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି କଥାର ଅନୁକାର କରାଯାଇଥିଲା (କିନ୍ତୁ ଏପରି ହେଲା ନାହିଁ); ଏହା ସାତନାକାରର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।

୮୫. ତୁମେ କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ସେସବୁକି କାହାର ?"

୮୬. ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଉତ୍ତରରେ) କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର"; ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ତୁମେ କୁହ, "ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ?"

୮୭. (ପୁଣି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "କିଏ ସବୁ ଆକାଶର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ କିଏ ମହାନ୍ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ?"

୮୮. ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ କହିବେ, "(ସେ ସବୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର"; ତୁମେ କୁହ, "ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକୋପରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ନାହିଁ ?"

୮୯. ତୁମେ କୁହ, "କାହା ହାତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିଅଛି ଓ କିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ? ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି କାହାକୁ ଶରଣ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ତେବେ ଏହା ବୁଝି ପାରିବ ।"

୯୦. ସେମାନେ (ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣିବାପରେ) ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ କହିବେ, "(ସେ ସବୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର;" ତୁମେ କୁହ, "ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କିପରି ପ୍ରତାରିତ ହେଉଅଛ ?"

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨١﴾

بَلْ قَالُوا امِثْلُ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٢﴾

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّنَا لَنَبْعَثُكُمْ ﴿٨٣﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٩٠﴾

୯୧. ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଆଣିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

بَلْ أَتَيْنُهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩١﴾

୯୨. ଅଲ୍ଲାହ କାହାରକୁ ସତ୍ତାନ୍ ଗୁପ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି; (ଏପରି ହୋଇଥିଲେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସ୍ୟ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ୍ କରି ନେଇ ଯାଆନ୍ତା ଏବଂ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅନ୍ତେ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେଥିରୁ ପବିତ୍ର ।

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا تَذَهَّبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٢﴾

୯୩. ସେ ଉଭୟ ଅଦୃଷ୍ଟ ଓ ଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ) ଜାଣନ୍ତି; ସୂଚକ* ସେମାନେ ଯାହାକୁ (ତାହାଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ।

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ تَعْلَمَ عَتَا يَشْرُكُونَ ﴿٩٣﴾

ରୁ: ୬

୯୪. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି, ଯଦି ତାହା ତୁମେ ଆମକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନଦଶାରେ ଦେଖାଇଦିଅ;”

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرِييُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٤﴾

୯୫. “ତେବେ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅତ୍ୟୁକ୍ତି କରନାହିଁ ।”

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

୯୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାକାର କରାହୋଇଛି, ଆମେ ତୁମକୁ ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ *ସମର୍ଥ ।

وَأَنَا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ رُؤُون ﴿٩٦﴾

୯୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ) ମନ୍ଦ କଥାକୁ ଉତ୍ତମ କଥାଦ୍ୱାରା ଦୂର କର; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କହନ୍ତି ଆମେ ତାହାକୁ ଉଲଟୁପଟୁ କାଣ୍ଡୁ ।

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ النَّتِجَةِ، نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଦୂରାସ୍ତରା (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ଦୂରାସ୍ତରାକୁ ତୁମର ଶରଣ ଗିଣା କରୁଅଛୁ ।”

وَقُلْ رَبِّ اعْوِذْ بِكَ مِنْ هَٰزِلِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଜ୍ଞାନଦଶାରେ ଶାନ୍ତି ବିଷୟକ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବୁ ।

୯୯. “ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! କାଲେ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।”

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرَ ①

୧୦୦. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିବ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋତେ (ସଂସାରକୁ) ଫେରାଇଦିଅ (ମୋତେ ଫେରାଇଦିଅ , ମୋତେ ଫେରାଇ ଦିଅ)”,

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ①

୧୦୧. “ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁଁ ଯେଉଁଝାଳକୁ ଛାଡି ଆସିଅଛି ସେଠାର ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି; “ଏପରି କଥାପି ହେବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ମୁହଁର କଥା; ଏବଂ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଏକ ସ୍ଥିତିବଦ୍ଧକ * ରହିଅଛି, (ତେଣୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଫେରିବେ ନାହିଁ) ।

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ①

୧୦୨. ତା’ ପରେ ଯେତେବେଳେ ବିଗୁଳ ଫୁଟାଯିବ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆତ୍ମାସତା ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିବେ ନାହିଁ ।

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ②

୧୦୩. ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟର ଓଜନଭାରା ହେବ, ସେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବେ ।

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ②

୧୦୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ପୁଣ୍ୟର) ଓଜନ ହଲୁକ ହେବ, ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ (ଓ ନିଜର ବିନାଶ କରିବେ), ଓ ନରକରେ ରହିବେ ।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَيْرًا ③ وَأَنْفُسُهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ③

୧୦୫. ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଦହନ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବିଷାଦର କବଳିତ ହେବେ ।

تَلْفَحُ وَجْوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ④

* ପୁନର୍ବାରଥାନ ବିବରଣେ ସଂସାରକୁ ଫେରିଆସିବା ଏହି ଆୟତଟି ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେଦିନ ପରଲୋକରେ ଅଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ତେଣୁ ଫେରିଆସିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଟି ନାହିଁ । ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାସ୍ମୃତିର ଫେରିବା ବାବଦେ ଅନୁଶ୍ରବ ଚିତ୍ତିବଦ୍ଧକ ଟି କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଅବଶେଷ ନବି ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନ ଦାନ କରୁଥିବା ଚକ୍ରକୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା କରିବା ସମୟ ଆସିଯାଇଛି ।

୧୦୬. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସମାପରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରାଯାଉ ନଥିଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ ନ ଥିଲ ?”

الْمُتَكِنُ أَيَّتِي تَتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكْذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆମ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏକ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲୁ ।”

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରୁ) ବାହାର କର; ଏହାପରେ ଯଦି ଆମେମାନେ ପୁନର୍ବାର (ପାପରେ) ଜଡ଼ିତ ହେବୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଗୁଣ (ସାବ୍ୟସ୍ତ)ହେବୁ ।”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିବେ, “ତୁର ହୁଅ, ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଅ ଏବଂ ଆମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ ।”

قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. କଥା ଏହିକି ଯେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦଳ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; ସ୍ମୃତିରଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର, ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତ କରୁଣାମୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٠﴾

୧୧୧. “କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲ ଏପରିକି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିହାସର ପାତ୍ର ହୋଇ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ସ୍ମରଣରୁ ବୁଲାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପରିହାସ କରି ଗୁଲିଲ ।”

فَاتَّخَذَ تَوْهَمُهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّى أَهْوَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ
 مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١١﴾

୧୧୨. “ସେମାନେ ପୈର୍ବ୍ୟଧାରଣ କରିଥିବାରୁ ଆଜି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଉପଯୁକ୍ତ) ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।”

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٢﴾

୧୧୩. ଏହାପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀରେ କେତେ ବର୍ଷ ରହିଥିଲ ?”

قُلْ لَكُمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٣﴾

୧୧୪. ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା ଦିନର କିଛି ଅଂଶ (ଭ୍ରମୁଷ୍ଟରେ) ରହିଥିଲୁ; ତୁମେ ଗଣନାକାରୀଙ୍କୁ ପଚାର ।”

قَالُوا إِنَّمَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَتَعَلَّى الْعَٰدِيْنَ ۝

୧୧୫. (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲୁହ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନୀୟ ରହିଥିଲୁ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତୁ ।”

قُلْ إِن لِّيَنِّتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَن تَكْمُرُ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

୧୧୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ଭାବୁଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଓ ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ ?”

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝

୧୧୭. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲୁହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୌରବମୟ, ସ୍ବକୃତ ଅଧିପତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ସମ୍ମାନିତ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ।

فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝

୧୧୮. ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକେ, ଯାହା ସମ୍ଭବରେ (ତାହା ନିକଟରେ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ତାହାର ହିସାବ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି; ସ୍ବକୃତରେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ କେବେ ହେଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ۚ فَاَتِمَّٰ حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝

୧୧୯. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କ୍ଷମାକର, ଦୟା କର; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ଦୟାବାନ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।”

قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରଲୋକର ଜୀବନ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ଜୀବନର ଅନ୍ତି ଅବସ୍ଥା । ପୁନର୍ଗତ ଏହା ଦୃଷ୍ଟିମତ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଅଳ୍ପ କଣା ଗଡ଼େ ।

سُورَةُ التَّوْحِيدِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ - ନୁର

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନସ୍ଥ ସମ୍ପର୍କ ୬୫ ଭେଟି ଅସ୍ବର ଓ ୮ ଭେଟି ବୁଦ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଉଦ୍ଧାରାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ଏହା) ଏପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାହା ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏହାକୁ (ପାଠନକରିବା) ଆମେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏଥିରେ ଆମେ ଆମର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଆଦେଶମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ହାସଲ କରିବ ।

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَاهَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

୩. ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ମହିଳା ଓ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ପୁରୁଷ (ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଶହେ କୋରୋ ମାର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ତୁମେମାନେ ଏ ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀର ଦୋଷୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ; ଏବଂ ଏ ଉଭୟଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଖିବା ଉଚିତ ।

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَءُ عَلَىٰ مَنَّا طَبَاقَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

୪. ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ (ପୁରୁଷ) ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ (ମହିଳା) ବା ମୁସ୍ବରିକ ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସହିତ ସହବାସ କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ (ମହିଳା) ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ (ପୁରୁଷ) ବା ମୁସ୍ବରିକ ପୁରୁଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସହିତ ସହବାସ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହାକୁ ଅବିଧି କରାଯାଇଛି ।

الَّذِينَ لَا يَنْكِحُوا الزَّانِيَةَ أَوْ الْمَشْرِكَةَ وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَخُزِمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

୧. 'ନିକାହ' ସାଧାରଣତଃ ଦେହି ସୋପାଣୀକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଇସଲାମୀୟ ଶରିୟତ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏହା ପ୍ରାୟଶଃ ସହବାସକୁ ବୁଝାଏ । ଏହି ଅର୍ଥକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ କେତେକ ଭୋଳ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି— ଯେତେ କୌଣସି ପୁରୁଷ କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ବୋଲାଯିବ; ସେ କଦାପି ତା'ର ପତ୍ନୀ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ପତ୍ନୀ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ମହିଳା ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ହେବ । ବିପରୀତ କ୍ରମେ, ଯେତେ କୌଣସି ମହିଳା କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ତେବେ ତାହା ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ହିଁ ବୋଲାଯିବ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମହିଳା ନିଜ ପତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ସେତେବେଳେ ତାହା କେବଳ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ରୂପେ ଅଭିହିତ ହେବ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଯଥାକ୍ରମେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ଓ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ବୋଲାଯିବେ । ଏହି ଆୟତର ଅନୁବାଦରେ ଏକ ସରଳ ଅର୍ଥକୁ ବିହୀନ କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ, ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କେହି ବିବାହ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଭାବିବା ଅସ୍ୱଭାବିକ । ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଭୋଳ ବିବାହ କରିଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ରହିଅଛି । ଏପରି ଅନେକ ଭୋଳ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭାରତ ନାମୀୟ ଶୋଭନୀୟ ଜାତୀୟ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହୁଏତ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥା'ନ୍ତି । ପରେ ସେମାନେ ଅନୁତପ କରି ନିଜକୁ ସୁଧାର ନେଉଥିବା ମଧ୍ୟ ବିବାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ବୋଲନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତୀ ନାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅପବାଦ ଆରୋପ କରନ୍ତି ଓ ଗୁରୁଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଯୋଗାଡ଼ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶୀ କୋରୋମା ମାତ୍ର ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ କଦାପି ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ. ଏବଂ ସେମାନେ (ଏପରି କର୍ମବିଧୀକୁ ଲଘୁକାମ୍ୟାୟ ବିଧାନର) ଲଘୁ ନକାରୀ ଅଟନ୍ତି.

୬. (କେବଳ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧନ କରିବେ, ଅତି-ଏବଂ(ସେମାନଙ୍କ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି) ଅଲ୍ଲହ ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁମୂଳକ) ଅପବାଦ ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସାକ୍ଷୀ ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ ନେଇ ଗୁରୁଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିବ)ଯେ ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟେ ।

୮. ଏବଂ ପଞ୍ଚମଥର (ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିବ)ଯେ ଯଦି ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ତେବେ ତା' ଉପରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାପ ପଡ଼ୁ ।

୯. ଏବଂ ସେହି ପତ୍ନୀ (ଯାହା ପ୍ରତି ତାହାର ପତି ଦୋଷାରୋପ କରିଥାଏ) ଯଦି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଗୁରୁଥିର ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବ ଯେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପତି) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ, ତେବେ ସେ ନିଜ ଉପରୁ ଦଣ୍ଡକୁ ଏଡ଼ିବଦଳ ପାରିବ ।

୧୦. ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଥର (ଏପରି ଶପଥ କରୁ) ଯେ ଯଦି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପତି)ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ତାହା ପ୍ରତି (ଅର୍ଥାତ୍ ମହିଳା ପ୍ରତି) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୧୧. ଏବଂ ଯଦି ଦୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ଓ) ଚରୁଷ ହୋଇ ନ ଥା'ତେ ତେବେ ଦୁମମାନେ ଧ୍ବଂସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ।

ଭୂ: ୨

୧୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଗୁରୁତର ଅପବାଦ ଆରୋପ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଦୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଟନ୍ତି; ଦୁମମାନେ ଏହାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ମସ୍ତ ବୋଲି ବିସ୍ମୟ କର ନାହିଁ; ବରଂ ତାହା ଦୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْبُحْصَنَاتِ ثُمَّ كَفَرُوا بِمَا زَيَّغُوا عَنْهُ
شَهَادَةً فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا
لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ٥

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٥

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ٥

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ٥

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ٥

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
بِعَمَلِكُمْ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ٥

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ

ଭରମ ଥିଲା (କାରଣ ଏତଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଏକ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲ); ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତିକି ପାପ କରିଥିବ ତାହାକୁ ସେତିକି (ପରିମାଣ) ଶାସ୍ତି ମିଳିବ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପାପର ବୃହତ୍ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲା ତାହାକୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

୧୩. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏ ବିଷୟ ଶୁଣିଥିଲ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହିଁକି ଭରମ ଧାରଣା ପୋଷଣ କଲେ ନାହିଁ, ଓ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଅଟେ ?

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

୧୪. ଏବଂ କାହିଁକି ସେହି ଲୋକମାନେ (ଯେଉଁମାନେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାପାଇଁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ) ସେ ବିଷୟରେ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିଲେ ନାହିଁ ? ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଶ୍ଚରି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٧﴾

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କଠିନ ହୋଇଯାଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ତୁମ-ମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମିଳିଥାନ୍ତା ।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

୧୬. କାରଣ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ମୁହଁରୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ଶିଖିବାକୁ ଲାଗିଲ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା ସେହି ବିଷୟକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ମୁହଁରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲ (ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ); ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ ସାଧାରଣ ମନେ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ଥିଲା ।

إِذْ تَقُولُكَ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏହା ଶୁଣିଥିଲ, ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଭୁରତ କହିଲ ନାହିଁ ଯେ ଏପରି କଥାକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ।

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

୧୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଆ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ଏପରି କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନିଷେଧ କରୁଛନ୍ତି ।

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

୧୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରୁଷ୍ଟ ।

୨୦. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ୱାକତା * ବ୍ୟାପି ଯାଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ଯଜ୍ଞବାଦୀୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ (ତାହା) ଜାଣନ୍ତି ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥା'ତା ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଃ ଅତିଶୟ ସ୍ନେହାଳୁ(ଓ) କରୁଣାମୟ ହୋଇ ନ ଥା'ତେ ତେବେ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତ ।

ରୁ: ୩

୨୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ସଜ୍ଜତାରେ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ସଜ୍ଜତାରେ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରେ ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ ସଜ୍ଜତା ଅଶ୍ୱାକତା ଓ ଅଶୋଭନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶ ଦିଏ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେବି କେହି ପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲୁଃ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ହିଁ ମହାର୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧର୍ମରେ ଓ ସଂସାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ସୁଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶପଥ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ନିଜ ନିଜର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଓ ଦରିଦ୍ର ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଜ୍ଜରତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ମାର୍ଜନା କରିବା ଉଚିତ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରନ୍ତୁ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୪. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷଭୋପ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ନାରୀ ମାନେ କି (ଦୁଷ୍ଟତାକାରୀମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି) ଜାଣି ନ ଥାନ୍ତି ଓ

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشْجَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ وَدُفٍ ۖ
يُغْفِرُ ۖ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَلَيْهِمُ ﴿٢٢﴾

وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمُسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

* ଅନୁସରଣ ନ କରି ଅଶ୍ୱାକ ବା ଅଶୋଭନୀୟ ଅପବାଦ ଦେବା ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରସାର କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶୋଭନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୁଏ ହୁଏ ଓ କେତେକ ଲୋକ ଏହାଦ୍ୱାରା ନିଜର ବାହାଦୁରି ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱାସକାରିଣା ଆ'ନ୍ତି ସେହି (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱରୂପର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

୨୫. ସେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ଜିଭ, ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ।

୨୬. ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ, ତାହା ଏପରି ସତ୍ୟ ଯାହା ନିଜେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

୨୭. ମନ୍ଦ * ବିଷୟ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ, ଓ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ପାଇଁ; ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ; ଓ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ପାଇଁ; (ଶତ୍ରୁମାନେ) ଯେଉଁ ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଲୋକ ସେଥିରୁ ପବିତ୍ର; ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜାବିକା (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ରହିଅଛି ।

ଭୁ: ୪

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଗୃହରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥବେଶ କର ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ପାଇ ନାହିଁ ଓ (ଗୃହରେ ସ୍ଥବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ) ସେ ଗୃହବାସୀମାନଙ୍କୁ ସଲାମ କହି ନାହିଁ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ପରିଶ୍ରାମରେ ତୁମେମାନେ (ସର୍ବଦା ଉତ୍ତମ କଥା) ମନେ ରଖିପାରିବ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଗୃହରେ ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ନ ପାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ସ୍ଥବେଶ କର ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଗୃହବାସୀଙ୍କ ତରଫରୁ) ଅନୁମତି ମିଳି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ଗୃହରେ ଥାଏ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଲିଯାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପୋଡ଼ିଯାଅ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ପବିତ୍ର ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମଗୃହେ ପ୍ରାଣନ୍ତି ।

لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٥﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ اللَّهُ وَبَيْنَهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٧﴾

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۖ وَالْكُتُبَاتُ لِلْكُتَاتِبِينَ وَالْكُتَاتِبُونَ لِلْكُتِبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ وَمَأْوَاؤُهُمُ الْهَضِرَةُ ۚ رَزَقُ

كَرِيمٌ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا ۖ وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هَٰذَا زَكَاةٌ لَّكُمْ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

* ସାଧାରଣତଃ କେତେକ ଟାଙ୍କିକାର ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଯାଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ମହିଳା ଓ ମନ୍ଦ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେବଳ ଏତିକି ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ବହୁ ଲୋକ ଜଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟତିଷ୍ଟ ଅଭେଦ କର ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଓ ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ତି ଉତ୍ତମ ଧୂରାଏ ଅନେକଙ୍କୁ ଜଣ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

୩୦. ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ସକାଶ ଏପରି ରୂପରେ ସୁବେଶ କରିବାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରୁ କେହି ରହୁନାହାନ୍ତି ଓ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ତହିଁରେ ଅଛି; ଏବଂ ରୁମ୍‌ମାନେ ଯାହା ସକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ରୁମ୍‌ମାନେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଅଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

୩୧. ଟୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଅବନତ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗୁଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ; ଯହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିଶୟ ପବିତ୍ର ହେବ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ ଅବନତ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗୁଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯାହା ସ୍ୱୟଂ ସୁକାଶିତ ହୁଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ନିଜର ଅନ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁକାଶ ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ବସିଷ୍ଟଳକୁ ନିଜ ଓଜଣା * ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପତି ବା ନିଜ ପିତା ବା ନିଜ ପତିଙ୍କ ପିତା ବା ନିଜର ପୁତ୍ର ବା ନିଜ ପତିଙ୍କର ପୁତ୍ର ବା ନିଜର ଭାଇ ବା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ପୁତ୍ର ବା ନିଜ ଭଉଣୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ବା ନିଜ (ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ) ସଖିନୀ ବା ନିଜ ଅଧୀନସ୍ଥ ଦାସୀ ବା ନିଜ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ଦାସ ବା ଏପରି ବାକକ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କ ଗୋପନୀୟ ବିଷୟାଦି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କେବଳ ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁକାଶକରନ୍ତୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଜ ପାଦକୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ (ଭୂମି ଉପରେ ଢୋରରେ) କରୁନି ନ ସ୍ଥଳକୁ ଯତ୍ନାତ୍ମକ ଯେଉଁ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُهُمْ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَبَعْضُهُمْ قَوْلٌ لَكَ لَكُمْ أَنْ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ٥٠

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ بَعْضُهُنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَبَعْضُهُنَّ قَوْلُهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّمِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ

୧. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନର ଅବଶ୍ୟକ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର, ଏପରିକି କେତେକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମନରେ 'ପରଦା' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ରହିଅଛି । ଏ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର 24:32, 24:59, 33:33-34 ଓ 33-60 ଅବଶ୍ୟକ ପଠନୀୟ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣ ।

(କ) ଯେତେ ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ବାହାରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ମସ୍ତକ ଓ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଢାଙ୍କିଲା ଭଳି ଏପରି ଏକ ପରିଧାନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଯାହା ମସ୍ତକକୁ ଡକ୍ଟର ବସ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ତିଫା, ଫାତେର ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଏକ ସମୟରେ ବାହାରିବ ସେମାନଙ୍କର ମନସ୍ତାପ ହେବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ସେକ୍ସୁଆଲ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟିତ ବା ହରକତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । (ଖ) ପରସ୍ପରକୁ କେହିବା ବେଳେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଉଭୟେ ନିଜ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସଂଯତ କରି ରଖିବେ । (ଗ) ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । (ଘ) କୁହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଷ୍ଟକୁ ଚାକରାଣୀଙ୍କ ଅବାଧ ପ୍ରବେଶ ନିଷିଦ୍ଧ, ଏପରିକି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋଠା ଭିତରକୁ ପିତାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ । (ଙ) କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ବା ପାଖରେ କୌଣସି ମହିଳା ନିଜ ଶରୀର, ପରିଧାନ ବା ଅବସ୍ଥାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ । (ଚ) ଘର ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମହିଳା ଅବଶ୍ୟକ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଆଚ୍ଛାଦ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିଷେଧ କରିବାରେ ସଂଯମର ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଓ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନନ୍ତ ନ କରିବା ତଥ୍ୟ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବୃତ୍ତି, ପରମ୍ପରା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେହର କେତେକ ଅଂଶ ଅନନ୍ତର ଭିନ୍ନା ପ୍ରାକାଶିତ । ତେଣୁ ସେହି କାରଣରୁ ପରଦା ସଂକ୍ରାନ୍ତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାପେକ୍ଷ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଲୁଚାଇତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! (ତୁମେମାନେ) ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲୀଶ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ।

୩୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଧବା ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ଦାସ ଓ ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଚରିତ୍ରବାନ୍, ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଇ ଦିଅ; ଯଦି ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲୀଶ ନିଜ କୁପାବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନବାନ୍ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଶ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିବାହ ନିମିତ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ସେମାନେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ଏପରିକି ଅଲ୍ଲୀଶ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୁପା ବଳରେ ଧନବାନ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନତା ସକାଶେ) ରୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଭଲଗୁଣ * ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହୁଅ; ଏବଂ ଯେଦି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣ ଧନ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲୀଶ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଧନର କିଛି ଅଂଶ ଦିଅ ଫେଲରେ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ସମ୍ଭବ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସୀମାନେ † ସପ୍ତରତ୍ନା ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ‡ ଭାଇବାନ୍ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାଧ୍ୟ କରାଯିବା ପରେ, § ଅଲ୍ଲୀଶ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ହେବେ ।

النِّسَاءُ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُؤْنُوا إِلَى اللَّهِ جَنَاحًا ۖ إِنَّهُ الْغُفُورُ

لَعَلَّكُمْ تَقْلَحُونَ ﴿٣٥﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالضَّالِّجِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَّا بِكُمْ أَنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَلَيْسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ كِتَابًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ

أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَتُؤْمَرُ

مِنْ قَالِ اللَّهِ الذِّئَىٰ أُنْكَرُهَا فَتَوْتِكُمْ

عَلَى الْبَيْعِ ۚ إِنْ أَرَدْتَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوةِ

الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ قَانَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ

عَفْوٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅପବ୍ୟୟକାରୀ ନୁହେଁ କି ଛଡ଼ା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ ମୁନବ ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ, ତେବେ ଜଣେ ଦାସ ବିଚାରପତିଙ୍କ କରିଥାରେ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହାସଲ କରିପାରେ କାରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ତା'ର ଜନ୍ମଜନ୍ମ ଅଧିକାର ।

୨. ଯଦି ଦାସୀମାନେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତା'ର ପରିଶ୍ରମ ପାପାତର ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ଆଦିକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ନେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ରଖି ନିଜ ଘରର ଚାକର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କର ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାହ କର । ଯଦି କୌଣସି ମାଲିକ ବାଧା ଦେବ, ତେବେ ସେ ସେହି ପାପରେ ଭାରୀ ହେବ, ଅଥଚ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଭାରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ରୂମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ରୂମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ) ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉପଦେଶମୂଳକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

ଭୂ : ୫

୩୬. ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଜ୍ୟୋତି * । ତାହାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର ସ୍ୱରୂପ † କାଢ଼କୁରା ଉପରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରତୀକ ସଦୃଶ, ଯେଉଁ ପ୍ରତୀକ ଏକ ବୃତ୍ତାକାର କାଚ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏବଂ ସେହି ବୃତ୍ତାକାର କାଚ ନକ୍ଷତ୍ର ସଦୃଶ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଅଛି; ତାହା ଜେଲୁନ ନାମକ ଏପରି ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ବୃକ୍ଷ (ଚୈଳ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚ୍ଛଳିତ ହେଉଅଛି ଯାହା ‡ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତର କି ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତର; ଯାହାର ଚୈଳ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ନ ହେଉଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଳିତ ହୋଇ ଉଠେ, (ଏହି ପ୍ରତୀକ) ଅନେକ ଜ୍ୟୋତିର ସମାହାର ବୋଧ ହେଉଛି; ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରତି ସତ୍‌ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଲୋକମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ) ବିଷୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୩୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରତୀକମାନ) * ସେପରି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ରହିଛି ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କରାଯିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନାମ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ, ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରାଯାଉଥାଏ ।

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ٥

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ يُشْكَو فِيهَا
مِصْبَاحٌ أَوْصِيحُ فِي رُجَاةِ الرَّجَاةِ كَأَنَّهُ كَوْكَبٌ
ذُرِّيُّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارُ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ٥

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ٦

୧. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କଲେ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କଲ୍ୟାଣ ସାଧୁତା ହେବ ।

୨. ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁଳନା କରିବା ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ମାଟି ଡାପକୁ ଏକ ପ୍ରତିଫଳକ ଭାବି ଥିବା ଡାପ ସହିତ ତୁଳନା କରିବା ।

୩. ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସହିତ ସମସ୍ତ ନଥିବା ବୃକ୍ଷର ଅର୍ଥ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯହିଁରେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କି ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶିକ୍ଷା ।

୪. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରମାଣ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ଘରେ ଏହି ଜ୍ୟୋତି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଥିବ ସେହି ଘର ଲୋକେ ସଂସାରରେ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିବେ ।

୩୮. (ଏହି ମହିମାଗାନ କରୁଥିବା) ଏପରି କେତେକ ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ବା କୁସବିକ୍ରୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ଓ ପୁରୁଷରୂପେ ନମାଜପାଠରୁ ଓ ଜକାତ ଦାନରୁ ଅମନୋଯୋଗା କରିପାରେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ସେହିଦିନ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁଦିନ ହୃଦୟ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓଲଟପାଲଟ ହୋଇଯିବ ।

୩୯. ପରିଶ୍ରମ ପୁରୁଷ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ, ଏବଂ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ (ଧନ ଓ ସମ୍ମାନ) ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଏକ ବିପ୍ରାଣ୍ଟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିବା ମରାଜିକା ସବୁଟି ଯାହାକୁ ଦୁଷ୍ପାର୍ତ୍ତ ଜଳ ବୋଲି ମନେ କରେ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚେ ସେତେବେଳେ (ସେ) ସେଠାରେ କିଛି ପାଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଏ; ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତାହାର ହିସାବ ନିକାଶ କରନ୍ତି; ଓ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅତୀବ କ୍ଷମା ।

୪୧. ଅଥବା ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କର୍ମ-ସମୁହର ଅବସ୍ଥା ଏକ ରତାର ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଅନ୍ଧକାର ସବୁଟି; ଯେଉଁଠାରେ ଲହଡ଼ି ଉପରେ ଲହଡ଼ି ଉତ୍ତୁତ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ସେସବୁ ଉପରେ ମେଘମାଳା ରହିଥାଏ; (ଏହା ଏପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ ଥାଏ ଯେ) ଅନ୍ଧକାର ସ୍ତର ସ୍ତର ହୋଇ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥାଏ; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହାତ ବାହାର କରେ ସେ ତାହାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ) ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ ନ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଭୂ: ୨

୪୨. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାଙ୍କର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତେ ମହିମାଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ପକ୍ଷୀମାନେ ଧାଡ଼ିବାଦି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ (ନିଜ ନିଜ) ଉପାସନା (ପଢ଼ନ୍ତି) ଓ ମହିମାଗାନକୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ رِيحًا فَوْنَ يَوْمًا تَقَلَّبَ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَبَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِفِغَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفَتْهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

أَوْ كَالظُّلُمَاتِ فِي يَجْرِ لَيْلٍ يَغْشَاهُ مُوجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤١﴾

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْكَائِمَاتِ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

୪୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ।

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

୪୪. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମେଘମାଳାକୁ ଧାରେ ଧାରେ ପରିଗୁଳିତ କରାନ୍ତି; ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ରୀକରଣ କରାନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତର ସ୍ତର (କରି ଘନୀଭୂତ) କରାନ୍ତି; ତା' ପରେ ତୁମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଳବର୍ଷଣ ହେବା ଦେଖ ? ଏବଂ ସେ ମେଘମାଳାରୁ ବୃହଦାକାର ବସ୍ତୁ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି ଯହିଁରେ କେତେକ କୁଆପଥର ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏ; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହା ଉପରେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି ନିଷେପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସେଥିରୁ ନିବାରିତ କରନ୍ତି; ତାହାର ବିଚ୍ଛୁଳିତ ଆଲୋକ କେତେକଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କରିଦେବା ଅତି ସମ୍ଭବପର ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ سُبَابًا ثُمَّ يُنْزِلُ بِهِ سَآءًا ۖ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثَالِ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُجِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ ۚ يَكَاذِبُ سَآءُ بَرَقِهِ ۚ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

୪୫. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରାତି ଓ ଦିନର ଆବର୍ତ୍ତନ କରାନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ।

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଚରଣକାରୀ ପ୍ରାଣୀକୁ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ ପେଟରେ ଭରାଦେଇ ଗୁଲୁନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ(ସେମାନଙ୍କ) ଦୁଇ ପାଦ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁଲୁନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ (ସେମାନଙ୍କ) ଗୁଲିପାଦରେ ଗୁଲୁନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّآءٍ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنٍ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଆମେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସରଳ ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ କରାନ୍ତି ।

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଆରୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱାକାର କରିଅଛୁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ (ବିମୁଖ ହୋଇ) ଫେରିଯାଏ; ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଆଗାଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୁହନ୍ତି ।

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَدَلِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି କାରଣରୁ ଡକାଯାଏ ଯେ ସେ (ରସୁଲ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ବିମୁଖ ହୋଇ ଗୁଲିଯାଏ ।

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରକାଶ କରି ଆସିଯାଆନ୍ତି ।

وَأِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ۝

୫୧. ତାହାହେଲେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଧି ଅଛି ବା ସେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ବା ସେମାନେ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ଅଟାଉଛନ୍ତି ? କଦାପି ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

ଭୂ: ୭

୫୨. ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ପାଇଁ ଡକାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲୁ;” ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

୫୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମଜାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ସଫଳ ମନେରାଏ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَآلَهُ ۚ وَهُمُ الْفَائِزُونَ ۝

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ଗୃହକୁ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ୱତ୍ୱ ବାହାରି ଆସିବେ; କୁହ, “ଶପଥ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ସାମ୍ବଳନିକ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ଭାବେ ପରିଚିତ ତାହାକୁ (ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ) ହିଁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛୁ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيَابِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۚ قُلْ لَا تَفْسِدُوا كَلِمَةً مَعْرُوفَةً ۚ إِنَّ اللَّهَ يَخْبِرُ بَيْنَا تَعْلُونَ ۝

୫୫. (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର;” ଯଦି ସେମାନେ (ବିମୁଖ ହୋଇ) ଫେରିଯାନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ) ଉପରେ କେବଳ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ, ତେବେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି କେବଳ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଭଲଭାବରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ।

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۚ وَإِنْ تُطِيعُوا هَتُمْتُكُمْ ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَنْ يَبْلُغَ الْمُبِينُ ۝

୫୬. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଉଚିତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ ଖଲିଫା କରିବେ ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଲିଫା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଧର୍ମକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାକୁ ତୁଚ୍ଛଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୟପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ; ସେମାନେ ଆମର ଉପାସନା କରିବେ, (ଓ) କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରିବେ, ସେମାନେ ଅବସ୍ଥାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ।

୫୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନରୁଠାରୁ ନମାଜପାଠ କର, ଓ ଜକାତ ପ୍ରଦାନ କର ଓ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର, ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାଯିବ ।

୫୮. ତୁମେମାନେ କଦାପି (ଏପରି) ଧାରଣା କରନାହିଁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆମକୁ ଆମ ଯୋଜନାରୁ ବିଫଳ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

ରୁ: ୮

୫୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧିକାର କରିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସ) ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ସ୍ୱାପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ସକାଳ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ପରିଧାନ ବାହାର କରି (ବିଶ୍ରାମ କରୁ) ଆସ, ଓ ଏସା (ଅର୍ଥାତ୍ ଗାତ୍ରିକାଳୀନ) ନମାଜ

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَ لِيُعْذِلَنَّهُمْ مِنْ بُعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْثًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُلَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٦٠﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ عَجْ وَمَا أُولَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ النَّصِيرُ ﴿٦١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ أَنْتُمْ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَرَّتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ

୧. ଯଦିଓ ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣ ତଥାପି ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖଲିଫା ନିୟୁତ କରିବେ । ଅରବୀ ଭାଷା ଶୈଳୀରେ ସମୟ ସମୟ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୁଝାଏ । ସେହିପରି ସମୟ ସମୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ମିଳେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ଗୋଟାକୁ ବୁଝାଏ ।

୨. ପୂର୍ବ ଜାତରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଔଦାତ୍ତ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶେଷ ସହିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏ ପ୍ରକାର ଔଦାତ୍ତ ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ପରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଅତଏବ ଏହି ପୃଷ୍ଠାକୁ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଔଦାତ୍ତ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ରୂପେ କି ଏଥିରେ କାହାର କନୁଗତ ଅଧିକାର ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ନିର୍ବାଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ହେବ । ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିବାହ କରିବା ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ବା କନୁଗତ ଔଦାତ୍ତର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁ ନାହିଁ । ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଔଦାତ୍ତ କଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଣିକାଣା ବା ଇଲିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଚାଲୁ ରହିଥିଲା । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯୁସାଫ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଖଲିଫା ଥିଲେ ଓ ହଜରତ ଦାଉଦ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଖଲିଫା ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏଣିକାଣା ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ।

ପରେ; ଏହିପରି ତିନିଗୋଟି ସମୟରେ ଅନୁମତି ନେଇ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିଧେୟ; ଏହି ତିନିଗୋଟି ସମୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକାତରା ସମୟ; ଏହି (ତିନିଗୋଟି) ସମୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଭିତରକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବାରୋ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୋଷାବଦ୍ଧ ନୁହେଁ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାୟ ଯିବା ଆସିବା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲହ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସଫଳଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୩) ତରୁଣ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେହିପରି ଭାବରେ ଅନୁମତି ନେବା ଉଚିତ ଯେପରି ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ) ଲୋକମାନେ ଅନୁମତି ନେଉଥିଲେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୩) ତରୁଣ ।

୨୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ * ବୃଦ୍ଧା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ (ଯୋହାଙ୍କର) ବିବାହ କରିବାର ଆଉ ଆଶା ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନ କରି ନିଜର (ବାହ୍ୟ) ପରିଧାନକୁ ବାହାର କରି ରଖିବେଲେ (ସେଥିରେ) କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୨୨. ଅଲ୍ଲହ, * ଛୋଟା ବା ପାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବା ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ଗୃହକୁ ବା ନିଜମାତାମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାତାମହଙ୍କ) ଗୃହକୁ, ବା ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ବା ନିଜ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ବା ନିଜ ପିତୃବ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ବା ନିଜ ପିତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ବା ନିଜ ମାତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ବା ନିଜ ମାତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ବା ଯାହାର ଜିନିଷପତ୍ରର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ତୁମ ଦାୟିତ୍ବରେ ଅଛି ସେଠାରୁ, ବା ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଖାଇବାରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ; (ସେହିପରି) ତୁମମାନଙ୍କ

فِي الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوَاقِلٍ ۖ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ ۖ ط
طَوُّونَ عَلَيْكُمْ بِعُضْرِكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ تَبَاهِيهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑪

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۖ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑫

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عُمَّتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَلَتِكُمْ

* ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆୟାସରେ ରହିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯଦି ସେମାନେ ବାହାରେ ବୁଲିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଓ ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ ଘରେ ବସି ରହନ୍ତି ତେବେ ଏ ବିଷୟ ଅନୁଶ୍ରେୟ ଅଧିକ ପଦ୍ମସେବ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆଉ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଏପରି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆଉ ଥରେ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟରେ ଆର୍ତ୍ତେ ଧାରଣା କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

* ଇନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ଅଲ୍ଲହ, ଛୋଟା ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ ଝୁଣ୍ଡ ଅଛି ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅପବିତ୍ର ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଏ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ମିଳିତଭାବରେ ଖାଅ ବା ପୁଅକୁ ଭାବରେ ଖାଅ, ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଅବ-ଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କର, ସେତେବେଳେ ତୁମ ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନ ବା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ 'ସଲାମ' କର; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପଦ୍ଧତି ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ବଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି କି ତୁମମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

ରୁ : ୯

୧୩. କେବଳ ସେହିମାନେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ଯୋରାଏ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସାର୍ବଜନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ) ନିକଟରେ ବସିଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଉଠି ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁମତି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ କରିଥାଆନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର କୌଣସି କରୁଥି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତାହାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ଅନ୍ୟତ୍ର କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. (ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନେ ଏପରି ମନେକର ନାହିଁ ଯେ ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଡାକିବା ତୁମମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଡାକିବା ସହିତ ସମାନ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ଆଲୋଚନା ସ୍ଥଳରୁ) ନୂତି ପକାଇ ଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭଲପୁତ୍ରେ ଜାଣନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସତର୍କ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ପ୍ରହସ୍ତ୍ର ନ ଯାଉ ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଯାଉ ।

୧୫. ଶୁଣ ! ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର; ବାସ୍ତବିକ ସେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଭଲପୁତ୍ରେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁଠି ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ, ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଉଚ୍ଚମତ୍ତରେ ଜାଣନ୍ତି ।

أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَقَاتِلَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جِيفَةً أَوْ أَسْتَأْتَلُ فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلُمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ ﴿٩﴾

إِنَّا الْوُحْدُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا ۖ هَٰذَا هُوَ الَّذِي يَتَذَكَّرُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يُسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

الْأَرْثَانِ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يَرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

ଅଲ — ଫୁରକାନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଶୋଟି ଶ୍ଳୋକ ୨୮ ବି ଅୟତ ଓ ୬ ବି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାକାନ୍ତ୍ର(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପଠା କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ସେ ହିଁ ପରମ ମଙ୍ଗଳମୟ, ଯେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଫୁରକାନ^୧ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ସକାଶେ ସଚ୍ଚେତକ ହେବେ ।

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②

୩. ସେ (ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ) ଯାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆୟୁପତ୍ୟ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେ କାହାକୁ ନିଜର ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଆୟୁପତ୍ୟରେ କେହି ଅଂଶାଦାର ନୁହନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସକଳ ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି ।

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقَذُ ③

୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ (ଏପରି) ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ଭାଇ ବା ସଖି କରିପାରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବା ଜୀବନ ବା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସମତା ନାହିଁ ।

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ④

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଏ ।

୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ଯାହା ସେ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ଓ ଏହାକୁ ରଚନା କରିବାରେ ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ଚାହାଣ୍ଟି ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି;” ସୁତରାଂ ଏ ଲୋକମାନେ (ଏପରି କହି) ଏକ ମସବୁତ ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ଘୋର ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି ।

୬. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ପୁରାତନ କାହାଣୀ, ଯାହା ସେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟରେ) ଲେଖାଇ ନେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରାଯାଉଛି (ଯେପରିକି ସେ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଉତ୍ତମ ଭାବେ ଲେଖାଇ ପାରିବେ) ।

୭. ତୁମେ କୁହ, “ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ହିଁ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହସ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ବାସ୍ତବିକ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ କିପରି ରହୁଛି ଯେ କି ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖାଉଛନ୍ତି ଓ ବଜାରରେ ମଧ୍ୟ ବୁଲୁଛନ୍ତି ? କାହିଁକି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତ ସେରିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଯେ କି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାନ୍ତେ ?”

୯. “ଅଥବା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧନ ଭଣ୍ଡାର ସେରିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତା, ବା ତାହାଙ୍କର ଏପରି ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥା’ନ୍ତା ଯହିଁରୁ ସେ (ଫଳ) ଖାଉଥା’ନ୍ତେ;” ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛ ଯାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆ ଯାଉଅଛି ।”

୧୦. ଦେଖ ! ସେମାନେ ତୁମ ସମକ୍ଷରେ କିପରି କଥାମାନ ଗୁଡ଼ିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ଉଚିତ କଥା କହିବାପାଇଁ) କୌଣସି ପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فِكْرُهُ ۖ فَتَرَاهُ ۖ أَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۝

وَقَالُوا سَاطِرُ الْوَلَيْنِ لَتُنَبِّهَنَا فِيهِ ۖ فَيَكُفِّيهِمْ عَلَيْهِ بُكْرَةً ۖ وَاصْبِرْ ۝

فُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الزُّبُرِ ۚ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشَرِي فِي الْأَسْوَاقِ ۚ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ مَذِيرًا ۝

أَوْ يُنْفِثَ إِلَيْهِ كَذِبًا ۚ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا ۝

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝

୧. ଏହି ଆରୋପ ସମକ୍ଷରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉକ୍ତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ତୁମ ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ଚେତେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନୁରୂପ, ଏପରିକି ଏହାର ଯେକୌଣସି ସୂରା ବା ଆୟତର ଅନୁରୂପ, ରଚନା କର । ତୁମ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯଦି ମଣିଷ ଓ ଜିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ନିୟୋଜିତ କଲେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବ ।

୨. ‘ମଦହୁର’ ଅର୍ଥ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ଭୋଜନ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଭାସି ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି ।

ଭୂ: ୨

୧୧. ସେ ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଅଛନ୍ତି; ସେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ତୁମପାଇଁ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କଳ୍ପିତ ଉଦ୍ୟାନଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ୟାନମାନ * ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଓ ତୁମପାଇଁ ସୁଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କରିଦେବେ ।

تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلَ لَكَ
قُصُورًا ۝

୧୨. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେମାନେ ସେହି (ପ୍ରଳୟ) ସମୟକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହି (ପ୍ରଳୟ) ସମୟକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଛକଟ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁ ।

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَاعْتَدْنَا بِالنَّارِ كَذَّابًا
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝

୧୩. ଯେତେବେଳେ ସେ (ନରକ) ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଓ (ଆସନ୍ତ) ବିପଜ୍ଜନକ ଗର୍ଜନ ଶୁଣିବେ ।

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍ يَبِيدُ سَيَعُوا لَهَا تَعْيُطًا
وَرُفِيرًا ۝

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାର ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଦଉଡ଼ିରେ ବନ୍ଧାହୋଇ ନିଶ୍ଚୟ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରିବେ ।

وَإِذَا اتَّقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَّقَرَّيْنِ دَعَا هُنَا لَكَ
نُبُورًا ۝

୧୫. (ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ) ଆଜି ତୁମେମାନେ ଥରେ ମରିବାପାଇଁ କାମନା କର ନାହିଁ; ବରଂ ବାରମ୍ବାର ମରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କର (କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ)।

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ نُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا نُبُورًا كَثِيرًا ۝

୧୬. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଏ (ପରିଶାପ) ଉତ୍ତମ ଅଟେ କି ତିରସ୍କାୟା ବୈକୁଣ୍ଠ (ଉତ୍ତମ ଅଟେ) ଯାହା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣରେ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି ? ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଚିତ) ପୁରସ୍କାର ଓ ଅନ୍ତିମ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।”

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَأَنْتَ لَهُمْ حَزَاءً ۖ وَمَصِيرًا ۝

* ଏପରି ହେବା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀରୂପେ ଦେବକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରାଦୀପ ଓ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିଜିତ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୭. ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ସେଠାରେ ପାଇବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯାହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۝

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅସତ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାପରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମର ଏହି ଭକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲ, ବା ସେମାନେ ନିଜେ ସତ୍ୟପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲେ ?”

وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ يُقُولُوا أَأَنتُمْ أَضَلُّنَا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أُمَمٌ مِّمَّنْ ضَلَّوْا السَّبِيلَ ۝

୧୯. (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ତୁମେ ପବିତ୍ର; ତୁମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ସୁଖ-ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ତୁମର) ସ୍ୱରାଶିକୁ ପାଟପାଗି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଧ୍ୱଂସାଭିମୁଖୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ ।”

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُبَيِّنُ لَنَا أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ خَيْرًا نُّسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝

୨୦. ସ୍ମୃତରା* (ଅଲ୍ଲୀୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ଏହି ଅସତ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କଥାକୁ ମିଥ୍ୟା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆଜି ଶାସ୍ତିକୁ ପରିହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆମେ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।”

فَقَدْ كَذَّبَ بُكْمُكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَظِيغُونَ وَرَبًّا وَلَا تَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ قِسْمَكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۝

୨୧. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଯେତେ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ ଓ ବଜାରରେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ କରିଅଛୁ, (ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ) ଯେ କ’ଣ ତୁମେ (ମୁସଲମାନ) ମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରୁଛ (କି ନାହିଁ)? ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ!) ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା (ପରିସ୍ଥିତିକୁ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି ।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُوا الطَّعَامَ وَيَشْرَبُوا فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝

ଭାଗ-୧୯

ରୁ:୩

୨୨. ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଆଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ସେମାନେ) କହିନ୍ତି, “କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ବା କାହିଁକି ଆମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାରେ ଦେଖୁନାହିଁ?” ସେମାନେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଖୁବ୍ ବଡ଼ ମନ କରୁଛନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାରେ ବହୁ ଦୂର ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

୨୩. (କ’ଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ) ସେଉଁଦିନ (ସେମାନେ) ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ (ସେମାନେ ବିଚଳିତ ହୋଇ) କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ;”

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ସେମାନେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର କର୍ମ ପ୍ରତି ଆମେ ଧ୍ୟାନ ଦେଲୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ବିଷ୍ଣୁ କରି ବାୟୁରେ ଭାସମାନ ଅଣୁ* ସଦୃଶ କରିଦେଲୁ ।

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ نَبْأًا مَثُورًا ﴿٢٤﴾

୨୫. ସେଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ବାସସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭଲରେ ଥିବେ ଓ (ସେମାନେ) ବିଶ୍ରାମସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ଥିବେ ।

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ (ସେହିଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେଉଁଦିନ ଆକାଶ ବିଦାଶ ହେବ ଏବଂ ମେଘମାଳା ମସ୍ତକ ଉପରେ ଭାସମାନ (ଅବସ୍ଥାରେ) ଥିବ ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅବଦେଶ କରାହେବ,

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٦﴾

୨୭. ସେଦିନ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଦୟାବୀନ* (ଅଜ୍ଞ)ଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୋଚର ହେବ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ସେହି ଦିନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ।

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ସେଦିନ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନିଜ ହାତକୁ କାମୁଡ଼ି କହିବ, “ହାୟ ! ମୁଁ ରପୁଲଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଥାଆନ୍ତି କି !”

وَيَوْمَ يَعْزُّزُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيِّنُنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ହବାଅନ୍’ ଅର୍ଥ ସାଲୁକା ଓ ସୁସ୍ଥ ଅଣୁ ଯାହାକି ବେଳେ ବେଳେ ପବନରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଓ ଏପରି ଦୂର ଦେବେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ବିଦୂର୍ଷ ସ୍ଥଳ* ଶବ୍ଦାତ୍ମକ ପବନରେ ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବହୁମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୯. “ହେ ବୁଦ୍ଧାଗ୍ୟ ! ମୁଁ ଅମୁକ (ବ୍ୟକ୍ତି)କୁ ବନ୍ଧୁଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥା’ନ୍ତି କି ?”

يُؤَيِّلَتِي يَتَّبِعِي لَمْ أَخُذْ فَلَا تَاخِلِيلًا ①

୩୦. “ଯେଉଁ ଅବୁସ୍ତୁରୁକ ମୋ ନିକଟକୁ ରେସୁଲ୍‌ଙ୍କ କରିଆରେ ଆସିଥିଲା ସେ ତହିଁରୁ ମୋତେ ଅମନୋସୋରା କରାଇଥିଲା;” ଏବଂ ସଜ୍ଜନ ପରିଶେଷରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ ।

لَقَدْ أَصْلَيْتِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي، وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ②

୩୧. ଏବଂ ରସୁଲ୍‌ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତ ଏହି କୋରାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର୍ୟାନ୍ତର କରିଦେଇଅଛି ।”

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّا قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَجْزُؤًا ③

୩୨. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କ ପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ଏବଂ ତୁମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍ବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବା ଓ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَيْتٍ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَّيْكَ بِرَبِّكَ هَٰذَا وَيَا وَ نَصِيرًا ④

୩୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି, “କାହିଁକି କୋରାନକୁ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନବିଙ୍କ) ପ୍ରତି ଏକସଙ୍ଗେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା ନାହିଁ ?” ସେମାନଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ (କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ଏଥିଯୋଗୁଁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ) ଯେ ଆମେ ଏହା କରିଆରେ ତୁମର ହୃଦୟକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ସୁବିନ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛୁ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ؕ كَذَٰلِكَ ؕ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ⑤

୩୪. ଏବଂ (ତୁମ କଥାର ଖଣ୍ଡନ ପାଇଁ) ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ବି କଥା କହନ୍ତି ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ଏକ ଯଥାର୍ଥ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଉ ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଦେଉ ।

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ⑥

୩୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ନରକ ଆଡ଼କୁ ନିଆଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅତି ମନ୍ଦ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَرْمَكَاثًا وَأَصْلُ سِينَلًا ⑦

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଗବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମରେ ସବୁ ମୁସଲମାନ ଏହାକୁ ସହଜରେ କଣ୍ଠରୁ କରି ପାରିବେ ଏବଂ ଦ୍ବିତୀୟତଃ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଇତିହାସିକା ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ବଚ୍ଛ ଦିଆଯାଇ ପାରୁଥିଲା, ଫଳରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ତଥା ସାଥୀମାନଙ୍କର ମନ ଆହୁରି ମଜବୁତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସବୁଦିନିକି ଅଧ୍ୟାୟ ଏକାଠି ଓ ଏକ ସମୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉଲ୍ଲେଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇନଥା’ନ୍ତା ।

ରୁ:୪

୩୬. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଏକ ଷୋଡ଼ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କର) ସହକାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସେଇ ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
تَنْذِيرًا ۝

୩୭. ଏବଂ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଥିଲୁ, “ହୁସେନ ହୁସେନ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଗମନ କର ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି;” ତା’ପରେ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିବା ପରେ ଆମେ ସେ (ନିଆବାଦୀ) ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

نَقَلْنَا أَهْبَاءَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذُفِرْتُمْ
تَذْمِيرًا ۝

୩୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ହୁସେନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଆମେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଲୁ ଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଥିଲୁ ।

وَقَوْمٌ نُوجِ تَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଆଦମ୍ ଓ ସମୁଦୟ ତଥା ହୁପ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ ଜାତିରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ) ।

وَعَادًا وَنُوحًا وَصَالِحَ الرِّسِّ وَفُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ۝

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାତ ଦେଇ ସତର୍କ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ଅବୁଷା ହେବାକୁ ସେ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ।

وَكُلًّا خَبَرْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝

୪୧. ଏବଂ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମଜ୍ଜାବାସୀମାନେ ସେହି ଜନବସତି ପାର୍ଶ୍ୱଦେଇ ଯାତାୟତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ଏକ ପାତାଦାୟକ ବର୍ଷ କରିଥିଲୁ; କ’ଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜନବସତିର ଧ୍ୱଂସାବଶେଷକୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ସ୍ୱଳ୍ପକରେ ସେମାନେ ପୁନଃଉତ୍ଥାନ ହେବାର ଆଶା ହିଁ କରୁ ନ ଥିଲେ

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِطِرَتْ مَطَرَالَسُودِ
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلِّ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝

୧. ଏ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଗୋଟିଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତକୁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ସମୁଦାୟ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂପ୍ରଦାୟ । ‘ବହରେ ମୋହିତ୍’ ନାମକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଏଥିରେ ଉକ୍ତ ଅବବାସୀ ଉକ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ସମୁଦାୟ ସଂଗଠିତ, ଯେହେତୁ ସମୁଦାୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ଶେଷାଂଶ, ସେଥିପାଇଁ ଏହା ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଆଉଟ କବରେ ବ୍ୟାପିଥିବା ପୂର୍ବରୁ ଏମାନେ ନିଜର ସମୟ ବ୍ୟୟିତ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ସାରା ଆରବରେ ବ୍ୟାପିଗଲେ ତେବେ ସେମାନେ ଉଭୟ ପାକିସ୍ତାନ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଧ୍ୱଂସାବଶେଷମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୃତ ସଂପ୍ରଦାୟ ।

୪୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ କେବଳ ଏକ ପରିହାସର ସାମଗ୍ରୀ ମନେ କରନ୍ତି ; (ଏବଂ କହନ୍ତି), “କ’ଣ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଲୋକକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ?”

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخْتَدُّونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۚ أَلَمْ يَكُنِ الَّذِي يَبْعَثُ اللَّهُ رَسُولًا

୪୩. ଏବଂ ଯଦି ଆମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ରହି ନ ଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରି ଦେଇଥା’ନ୍ତା ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ (ସ୍ମରଣରେ) ଦେଖୁଥିବା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥଗିତ ଘଟଣା ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କିଏ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ ।

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ الْإِلَهِاتِ لَوْلَا أَنَّ صَبَرْنَا عَلَيْهِمْ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرْوُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا

୪୪. (ହେ ଉଦ୍ଧାର !) କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିଭାବକ (ଯେ ତୁମେ ତାହାକୁ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହେବାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ନିବୃତ୍ତ କରାଇ ପାରିବ ?)

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

୪୫. କ’ଣ ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ତୁମ କଥା) ଶୁଣନ୍ତି ଓ ବୁଝନ୍ତି ? ସେମାନେ ତ କେବଳ ପଶୁ ସଦୃଶ ; ବରଂ ଆଚରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିକୃଷ୍ଟତର ।

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

ରୁ:୫

୪୬. କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ କିପରି ଭାବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାୟାକୁ ବୁଝି କରିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେ ଭଙ୍ଗା କରିଥା’ନ୍ତେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଘିରି କରିଦେଇ ଥା’ନ୍ତେ ; ତା’ପରେ ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ‘ ତାହାର ଏକ ସୂଚକ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلَاتٍ ۖ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا

୪୭. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଧାରଣଧାରଣ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରୁ ।

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

୧. ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥାନ ଅନୁସାରେ ଜାୟାର ଗତି ଓ ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଥାଏ । ଏଠାର ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସୂରମ ବିଆସାଇଛି ତାହା ହେଉଛି : ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପାତ୍ର ଆସିଥିବା ପ୍ରକୃତ ଅବତାର ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଜାୟା ସର୍ବଦା ଚଳୁଅଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରକାର ଉନ୍ନତି ହେଉଛି । ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାହୁ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ତାହାର ଉଦ୍ଧାରକାର ଉନ୍ନତି ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ସୂଚକପୁଷ୍ପ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସବ୍ୟର ଅବକାରକାର ଜାୟା କ୍ରମଶଃ ଲୋପ ପାଏ । ଏହି ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରସାଦ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅବନତି ଦିଗରେ ଗତି କରେ ତେବେ ତା’ର ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବେଶୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସେ । ପରିଶେଷରେ ସେହି ଅବନତି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରାତିର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମଶଃ ସେହି ଜାୟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ।

୪୮. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରାତ୍ରିକୁ ଭୂମିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆବରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ରାମ ସକାଶେ ନିଦ୍ରା, ଓ ବିକାଶ ତଥା ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଦିବସକୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ رِيَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ନିଜ କରୁଣା (ପ୍ରଦାନ କରିବା)ଦୂର୍ବଳ ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାର ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଓ ଆମେ ମେଘମାଳାକୁ * (ଶୁଦ୍ଧ ଓ) ପବିତ୍ର ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାଉ ;

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

୫୦. ଯଦ୍ୱାରା କି ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଜୀବ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ସଜୀବ କରାଇବୁ, ଏବଂ ଏହି ରୂପେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ପୁଷ୍ଟ ଚରୁଷ୍ଟିଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷା ନିବାରଣ କରାଇବୁ ।

لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَّا سَيِّئُ كَثِيرٍ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଳକୁ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବିଶ୍ରାନ୍ତି କରିଥରୁ ଯେ ସେମାନେ (ତଦ୍ୱାରା) ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَلَّى أَكْثَرُ
الَّذِينَ لَا يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

୫୨. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନବସତିରେ ଜଣେ (ଲେଖାଏଁ) ସଚେତକ (ନବି) ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ।

وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥٢﴾

୫୩. ସୁତରାଂ ଭୂମି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା * ମାନ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା(ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଡ଼ ଝେନ୍ଦାଦ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବଳଉଦ୍ୟମ) କରି ।

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَثِيرًا ﴿٥٣﴾

* ଆରବୀ 'ସମା'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ମେଘ ।

୨. କେତେକ ଟୀକାକାର କହନ୍ତି ଅନ୍ଧାରୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୯ ର ପ୍ରତ୍ୟୁ-୩ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକଟିତ ଆଦେଶ । ଅଥଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ (ଫୁରକାନ) ମଧ୍ୟ ମକ୍କାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏହି ଅନ୍ଧାରରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା ନ ମାନିବାକୁ ଓ କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଚରୁକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ପୁଣି ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଉଲ୍ଲୁହତ ଅଧ୍ୟାୟ- ୧୦୯ ନିମ୍ନାନ୍ତ କାରଣରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ମକ୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଝିରେ ମଝିରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତବ ଦେଇଥିବେ, ଏପରି ଭାବିବା ଭୁଲ । ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜେ ଭାବିଚିନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଣି ଉଭୟ ଦେବେ ବୋର୍ଣ୍ଣ ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ । ଯେତେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଓ ମକ୍କାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନେକ ଆୟତରେ ଏହାର ଉକ୍ତି ବିପରୀତ ଅଛି ତେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବିଷୟରେ ଭାବିବାର ବା ମହଲତ ମାଗିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ କାହିଁ ? ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ ପୁଣି ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କୋରାନ ଅନୁର୍ଦ୍ଧତ ଶିକ୍ଷା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ନିଶେଷ କରିବାକୁ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରକୁ^୧ ସ୍ଥବାହିତ କରିଛନ୍ତି, ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟୁ ଗୋଟିଏ ଅତି ମଧୁର^୨ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଲବଣାକ୍ତ (ଓ) ତିକ୍ତ ଏବଂ ସେ ଏ ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥିତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ପୃଥକ୍^୩ ରହିଅଛି, (ଫଳରେ) ମିଳିତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

مَحْجُورًا ۝

୫୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଜଳରୁ^୪ ମରୁଣ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତେଣୁ କେବେକେବେ ତାହାକୁ ନୟର (ଅର୍ଥାତ୍ ପୈତୃକ ବଂଶାବଳୀ) ଓ କେବେକେବେ ସିହର (ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ଵଶୁରାଳୟର ବଂଶାବଳୀ ଦ୍ଵାରା ଆବଣ) କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۚ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝

୫୬. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସର୍ବଦା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ।

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ କେବଳ ଜଣେ ସୁସମାଚାରୀଦାନୀ ଓ ସନ୍ତୋଷକ ରୂପେ ସ୍ଥେରଣ କରିଅଛୁ ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବାପାଇଁ) କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ^୫ ଲୋଡୁ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنَّا مِنْ شَاءِ ۚ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ବହର୍’ ଉଭୟ ସମୁଦ୍ର ଓ ନଦୀ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷ ଏଠାରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଧର୍ମକୁ ବୁଝନା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ନିକୃଷ୍ଟ । ଅଲୋଚ୍ୟ ଅୟତନରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସମୁଦ୍ର ଜଳ କେତେ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ, ଅଥଚ ନଦୀ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ବା’ ଜଳ ମଧୁର । ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯୋଜନା ଯଦ୍ଵାରା ନଦୀ ଜଳ ସର୍ବଦା ମଧୁର ହୁଏ ଓ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ନଦୀ ବର୍ତ୍ତା ଜଳକୁ ବା ବରଦ ଚଳିବାକୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ମାତ୍ର ସମୁଦ୍ର ଉର୍ତ୍ତରେ ଅନେକ ଲବଣ ପାହୁଡ଼ ରହିଅଛି । ଏହି ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରଦକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଶିକ୍ଷା ସ୍ଵାଭାବିକ ମଧୁର । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବହୁ କାଳକୁ ସଂସାରରେ ରହି ଆସିଥିବା ଶିକ୍ଷା ପୁନଃ ପୁନଃ ବିବ୍ୟାବାଧୀ ରୂପକ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସିଂହତ ନ ହେଲେ ତାହା ସମୁଦ୍ର ଜଳ ସଦୃଶ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ ହେବା ଅବଶ୍ୟମାବ ।

୨. ଏଠାରେ ମଧୁର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ‘ସ୍ଵଚ୍ଛଦ’ ଓ ‘ପୁରାତନ’ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆମେ ଅବଦାନରେ ଅତି ମଧୁର ଶବ୍ଦବାଚନା ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ ।

୩. ନଦୀ ଓ ସମୁଦ୍ର ମିଳିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ନଦୀ ଜଳ ତିକ୍ତ ବା କରୁ ହୁଏ ନାହିଁ କି ସମୁଦ୍ର ଜଳ ମଧୁର ହୁଏ ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଯ୍ୟ ।

୫. ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବା ଅନ୍ୟାୟ । ପୁନଶ୍ଚ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦ୍ଵାରା ମହନତ ଲବଣମୟ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଲୋଡୁ ନାହାନ୍ତି । ଯଦି କେହି ମନରେ ଲବଣମୟ ଧର୍ମର ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟସାଧନରେ ଏହି ଧର୍ମରେ ଉନ୍ନତ ହେବା ଯେବେ ତାହା ହେବା ଚାହେଁ ପାରିବେନା । ସେ ଏ ବିଷୟରେ କେବଳ ବରଦପ୍ରତି କରିବାକୁ ଲାଜ କରୁ ନାହାନ୍ତି କି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଲବଣମୟ ଚରଦାସି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାରିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସାମାଜିକ୍ସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଦୋଷଜନାପ କରୁଛନ୍ତି । କ’ଣ ପୃଥିବୀର ଏପରି କୌଣସି ଧର୍ମ ଅଛି ଯାହା ନିଜ ପ୍ରଚାର ସମ୍ପର୍କରେ ଏଭଳି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିବେକ ସ୍ଥାପନା ଓ ବିଚାର ସ୍ଥାପନା ସପକ୍ଷରେ ମତବାଦ୍ଯ କରୁଅଛି ?

ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ମୃତକ୍ଷେତ୍ର ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ତାହା କରିପାରେ ତାହା ହିଁ ଆମର ପାରିତୋଷିକ ।”

يَتَّخِذُ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

୫୯. ଏବଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ଜୀବନ୍ତ (ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଜୀବିତ ରଖନ୍ତି) ଏବଂ ଅମର ; ଏବଂ (ତୁମେ) ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କର ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۝
وَكُفَىٰ بِهِ بَدُنُوبٍ عِبَادٍ خَيْرًا ۝

୬୦. ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ; ସୁତରାଂ (ହେ ମାନବ !) ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ସେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ।

إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ
خَيْرًا ۝

୬୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅକ୍ଷୟ)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଜଦା କରିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କିଏ ସେହି ଦୟାବାନ୍ ? କ’ଣ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସିଜଦା କରିବୁ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ (ସିଜଦା କରିବାକୁ) ଆଦେଶ ଦେବ ?” ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଶୁଣାଭାବକୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରାଏ ।

وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ عَلَى الرَّحْمَنِ قَالَ أَوَلَا أَدْرَأَهُنَّ
أَن سَجْدُوا لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

ରୁ:୬

୬୨. ସେ ହିଁ ପରମ ମଙ୍ଗଳମୟ ସେ ଆକାଶରେ ନକ୍ଷତ୍ରମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ସତୀପ’ ଓ ଜ୍ୟୋତିର୍ସତୀୟକ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ।

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِجْرًا وَفَرَاقِصًا ۝

୬୩. ପରସ୍ପରକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଗାଈ ଓ ଦିନକୁ ସେ ହିଁ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି (ରହିତ) ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ الْآيِلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَهُ لَمَنْ أَرَادَ
أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲ୍ହ ସ୍ମୃତକ୍ଷେତ୍ର ଦମ୍ଭରେ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ଖାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଆରବୀ ‘ସିରା’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପ୍ରତାପ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିଜର ଅଲୋକ ଅଛି ସେହିପରି ତାପରେ ତେଜ ପକାଇବା ପରେ ତାହାର ନିଜର ଅଲୋକ ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ନିଜର କୌଣସି ଅଲୋକ ନାହିଁ । ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଅଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏ । ଏହିଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ‘କମର’କୁ ଜ୍ୟୋତି ରୂପେ ଅଜ୍ଞାୟିତ କରାଯାଇଛି କାରଣ ତାହା ଅଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଲୋକ ଅନ୍ୟଠାରୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତ (୧୦:୬ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ।

୨୪. ଏବଂ ଦୟାବାନୁଜ୍ଞର (ପ୍ରକୃତ) ଭକ୍ତ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ରସ୍ତରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଚାଲନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଲହ ନ କରି କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ସକାଶେ ସ୍ୱାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ।”

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୟାବାନୁଜ୍ଞ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ) ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧା କରୁଥିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରାତ୍ରି ଅତିବାହିତ କରନ୍ତି,

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ସେ (ଭକ୍ତ)ମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ନରକର ଶାନ୍ତିକୁ ଦୂରେଇ ଦିଅ; ଏଠାକାର ଶାନ୍ତି ବାସ୍ତବିକ ଅନ୍ୟତ୍ର ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ।”

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٢٦﴾

୨୭. “ତାହା ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ରୂପେ ନିକୃଷ୍ଟ ଅଟେ ।”

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ସେ (ଭକ୍ତ)ମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବା ସମୟରେ ଅପବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କୃପଣତା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ (ବ୍ୟୟ କରିବେ) ଏକ ମଧ୍ୟମ ପତ୍ତା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଚାକିରି ନାହିଁ; ଏବଂ କୌଣସି ନ୍ୟାୟସଂଗତ କାରଣ ନଥାଇ, ସେମାନେ ଏପରି କାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଅଲକ୍ଷ ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ (ସେମାନେ) ବ୍ୟତିତାର କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସେ ତା'ର ପାପର ଶାନ୍ତି ପାଇବ ।

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٢٩﴾

୩୦. କ୍ଷୟାମତ ଦିନ ତାହାର ଶାନ୍ତିକୁ ବୁଦ୍ଧି କରାଯିବ, ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଲାଞ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ ।

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٣٠﴾

୩୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ (ସର୍ବ) କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଅଲକ୍ଷ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲକ୍ଷ ହିଁ ଅନ୍ୟତ୍ର କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٣١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୨. ଏବଂ ଯେ ଅନୁତାପ କରେ ଓ ସେହି ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୁଏ ।

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ۝

୭୩. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ନିରର୍ଥକ ବିଷୟର ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯିବାବେଳେ ସେଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନ କରି) ଭଦ୍ର ଭାବେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۝

୭୪. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନ ଯେତେବେଳେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ବ୍ୟୁତ୍ତର ଓ ଅନ୍ଧ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمُتًا ۝

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୟାବାନ୍ଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ନିଜର ପଦ୍ମା ଓ ସତ୍ୟାବସ୍ତାତ୍ତ୍ୱ ତରଫରୁ ଆମମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ଶାତଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ଇମାମ^୧ (ଅର୍ଥାତ୍ ନେତା) କର ।”

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَدْرَائِكُمْ
ذُرِّيَّتًا قَوَّةً لَّعَلَّهَا لِيَتَّقِينَ ۝

୭୬. ଏପରି ଲୋକମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବ ।

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

୭୭. ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ; ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳୀ ରୂପେ ଉଭୟ ଅଟେ ।

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

୭୮. ହେ ରସୁଲ ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା (ଓ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା) ନକର, ତେବେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର କରନ୍ତି ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାବୁଡ଼ି ପରିବ ।”

قُلْ مَا يَعْبُودُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزِمَامًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କ ପରିବାର ଓ ବଂଶଧର ଅମମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ଧର୍ମଗୁରୁ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର କେବଳ ଭକ୍ତ ସଂପର୍କ ହୋଇଥିବାରୁ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ ନ କରନ୍ତୁ ।

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଶୋଓରା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଦିତ୍ୱ ଗୋଟିଏ ୨୨୮ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୧୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତା-ସିନ-ମାମ ।

طسّم

୩. ଏହି ଆୟତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯାହା (ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

بَلَاكُ أَيُّهُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

୪. ସେମାନେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିନାଶମୁଖୀ କରାଇବ ।

لَعَلَّكَ بِأَخْبَارِ نَفْسِكَ لَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

୫. ଯଦି ଆମେ ଲକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ଆକାଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଅବନତ ହୁଅନ୍ତା ।

إِنْ نَشَأْ نُزِيلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خُضَعِينَ

୬. ଏବଂ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନୂତନ ଅନୁସ୍ମରଣ ଆସେ ଲୋକମାନେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا

كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

୭. ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିବାରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହାର ବାସ୍ତବତା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لِيَهُمْ أَتَّبُوا أَكَاوِيبَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ

୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଭ୍ରମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଭଲ ଭଲ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଉ ?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَنْجٍ

كَرِيمٍ

୧. ଅର୍ଥର ଚାହେଇ (ପୈତୃ), ସମା (ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା, ମଜିଦ୍ (ଗୌରବମୟ) ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ହୃଦୟର ପରିଚ୍ଛେଦ, କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା ମଞ୍ଚର କରାଯାଏ, ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଭଲ କରିବାର ପଦ୍ଧତି କ'ଣ, ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଭାବେ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ତୁମର ପରିଚ୍ଛେଦ ହୃଦୟ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱ ଯଥା ପାଆନ୍ତି ବୋଲି ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ।

୩. ଯେତେବେଳେ ନବିମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର ନ କରିବା ପରମ୍ପରା ପ୍ରାଚୀନରୁ ଚଳି ଆସୁଛି ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । କାରଣ ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବେ ତେବେ ସେ କେତେକ ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ବିଚାର କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ତେଣୁ ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯. ଏଥିରେ ଏକ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ* ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ;

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ①

୧୦. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି ।

وَأِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ②

ରୁ: ୨

୧୧. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୁହାକୁ ଡାକି କହିଥିଲେ, “ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଫିରାଓନ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଯାଅ ।”

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ③

୧୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “କ’ଣ ସେମାନେ (ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ) ଭୟ କରୁନାହାନ୍ତି ?”

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَفَقَهُونَ ④

୧୩. ସେ (ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମଣିବେ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ⑤

୧୪. “ଏବଂ ଆମର ବନ୍ଧ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ବୋଧ କରୁଅଛି ଓ ଆମ କିହ୍ନରୁ ଭଲଭାବେ କଥା ବାହାରୁ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଆମ ସହିତ) ହାରୁନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେରଣ କର ।”

وَيُصِيبُكَ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَايَ فَأَرْسِلُ إِلَىٰ

هُرُونَ ⑥

୧୫. “ଏବଂ ଆମ ଚିତ୍ତୁରେ* ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି ; ଏବଂ ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ ।”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ⑦

* ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ଲୋକମାନେ ଉପଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମରୁ ଏହା ପ୍ରଚାର ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଯୋଡ଼ି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଓ ପାପୀ ପାଇଁ ପାପୀ ଯୋଡ଼ି ଉଡ଼ା ଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥିତି ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲହ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ହଜରତ ଅବୁବକର, ହଜରତ ଉମର, ହଜରତ ଉସମାନ, ହଜରତ ଅଲି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ସହରର । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ସମସ୍ତ ଥିବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଶତ୍ରୁତା ଓ କାଳିମା ଥିବା ବେଳେ ପବିତ୍ର ସେମାନେ ଉପଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ କଣେ ପବିତ୍ର ଓ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର, ପାପୀ ଓ ଦୁରାଚାରୀ ସଙ୍ଗେ ବା ଯୋଡ଼ି ମିଳିଛି ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ଆସାନ୍ତୁ । ଅବଶ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକର ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହରର ପ୍ରଥମେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରାଗ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ହଜରତ ଅଲି ଏବେ ଛୋଟ ଥିଲେ ଯେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମ ବିଧାନଗୁଡ଼ିକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ଗଣ୍ୟ ହେଉ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତ ନ କରିବା ଏହି ପ୍ରମାଣର ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ କରୁନାହିଁ ।

୬. ଏଠାରେ ଏକ ଦୋଷନିରାପ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ତାହା ହେଉଛି ହଜରତ ମୁସା ଅଞ୍ଜନରେ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

୩. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ବୋଲି ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ; ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କଳନ ସେମାନେ କ୍ଳୋଧାହିତ ହୋଇ ବାଙ୍କର ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ ଓ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୬. (ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ଏପରି କଦାପି ହେବନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତୁହେଁ ଆମ ଆଦେଶ ଅନୁସାର ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥୁକୁ ଓ ଡୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣୁଥିବୁ ।”

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ⑩

୧୭. ସୁତରାଂ (ଡୁମ୍‌ମାନେ) ଫିରଓନ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ତାହାକୁ କୁହ, “ଆମେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଅଲ୍ଲୀ)ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

فَاتَيْنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑪

୧୮. “ଆମେ ଏଥିସକଳେ ଆସିଅଛୁ ଯେ (ଡୁମ୍‌ମେ) ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର ।”

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ⑫

୧୯. (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ଫିରଓନ) କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଳନ କରି ନାହିଁ ଓ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଜୀବନର ବହୁବର୍ଷ ଅତିବାହିତ କରିନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ تُرَبِّنِي وَأَنَا وَلِيدٌ وَكُنْتُ فِيْنَا مِنْ عَمْرِكَ سِنِينَ ⑬

୨୦. “ଏବଂ ତୁମେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯାହା ତୁମେ ହିଁ କରିଥିଲ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋ ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ଵୀକୃତି କୃତଜ୍ଞ ଅଟ ।”

وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ⑭

୨୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମେ ସଙ୍କେତ ଦେଉଅଛୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ସେତେବେଳେ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ (ତାହାର) ବାସ୍ତବତା ଆମକୁ ଜଣା ନଥିଲା ।”

قَالَ فَعَلْتُمَا إِذًا وَآنَا مِنَ الصَّٰلِينَ ⑮

୨୨. “ସୁତରାଂ ଏହା ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ତୁମଠାରୁ ଭୟ କରିବା ଅନୁକୂଳ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କଲୁ ; ଏହାପରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ (ନବି ପଦ ଅର୍ପଣ କରି) ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ଆମକୁ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏକ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ଗୁଣ୍ଠ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।”

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑯

୨୩. ଏବଂ ଆମକୁ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ପାଳନ କରିଥିବା ହେତୁ ତୁମେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଶେଷ କରୁଅଛ ତାହାର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାରେ କ’ଣ ତୁମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କ୍ରାନ୍ତବାସ ଭାବେ ରଖୁଅଛ ?

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عٰبَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ⑰

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ବା-ସିନ-ମାନ’ଙ୍କୁ ଆଦ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ସବୁବେଳେ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି ।

୨. ନବି ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେବା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଇସିସୁଣି କୌଣସି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ନ ଥିଲେ; ତା କରିଥିଲେ, ଅଲ୍ଲୀ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବା ପ୍ରଦାନ କରି ନ ଥାନ୍ତି ।

୨୪. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ପିରଓିନ (ଲଜିତ ହୋଇ) କହିଲା, “ଏ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ? ଯୋହାନ୍ନ ତରଫରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ତୁମେ କାହିଁ କରୁଅଛୁ?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ଏ ଦୁୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା।”

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٥﴾

୨୬. (ଏହାପରେ) ପିରଓିନ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “(ମୁସା ଯାହା କହୁଛି) କ’ଣ ତୁମେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ?”

قَالَ لِمَنْ حَوَالَهُ إِنْ تَسْتَعِينُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ମୁସା (ନିଜର ପୂର୍ବ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା।”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

୨୮. (ଏହାପରେ ପିରଓିନ) କହିଲା, “(ହେ ଲୋକମାନେ!) ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ରପ୍ତାନ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଅଛି ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପାଗଳ^୧।”

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ମୁସା ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ବିଷୟଟିକୁ ଏହି ଦେବାକୁ ଶୁଣୁଛି ତେଣୁ ସେ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ତୁମେ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କର ତେବେ ଏହା କାଣି ପାରିବ^୨।”

قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. (ଏହାପରେ ରାତାଡ଼ିତ^୩ ହୋଇ ପିରଓିନ) କହିଲା, “ଯଦି ମୋ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ କାରାରୁଦ୍ଧ କରିବି।”

قَالَ لَنْ آتُخَذَتِ إِلَهًا غَيْرِي لَا جَعَلَكَ مِنَ

الْمُسْجُونِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଆମକୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ (କାରାରୁଦ୍ଧ କରିବ) ଯଦି ଆମେ (ସତ୍ୟର) ଉଲ୍ଲେଖ ପାଇଁ କୌଣସି (ଅଲୋକିକ) ବିଷୟ ତୁମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବୁ?”

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتَنَا بِبَيِّنَاتٍ ﴿٣١﴾

୧. ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖି ଯେ ‘ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କ’ଣ କରୁଛି ଓ ସେ ତା’ର କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେଉଛି’, ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି— ପିରଓିନ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ନିଜର ବିରୋଧଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଛି ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ହଜବର ମୁସା ଆପଣା ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନାହାନ୍ତି। ତେଣୁ ତା’ କହିବା ଅନୁସାରେ ଏହା ପାରହାସିକ ଇସ୍ତଫା।

୨. ଯଦି ପିରଓିନ ନିଜକୁ ସେପରି ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ତା’ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ତା’ଉପରେ ଅସନ୍ନତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପାସକ ଥିଲେ।

୩୨. (ଏହାପରେ ଫିରଓନ) କହିଲା, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

୩୩. ସୁତରାଂ ସେ ମୁସାଠି ନିଜର ଲାଠି (ଜୁମ୍ମି ଉପରେ) ପକାଇ ଦେଲେ ; ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣାତ୍ ଫିରଓନର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଅଜଗର ହୋଇଗଲା ।

୩୪. ଏବଂ ସେ ନିଜ ହାତ କୋଖ ତଳୁ ଉଠାଇ ବାହାର କରିବାରୁ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶକ ହତାତ୍ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ ।

ରୁ:୩

୩୫. ଏହାପରେ ଫିରଓନ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଏ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଯାଦୁକର ।”

୩୬. “ସେ ନିଜ ଯାଦୁ ବଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଖାରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ; ତେବେ କୁହ, ତୁମମାନଙ୍କର ମତାମତ କ’ଣ ?”

୩୭. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ଭାଇକୁ (କିଛିଦିନ) ଅବସର ଦିଅ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସହରକୁ ତୃତ ପଠାଅ,”

୩୮. “(ସେମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଦକ୍ଷ ଓ ଅଭିଜ୍ଞ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିବେ ।”

୩୯. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସମସ୍ତ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ଏକତ୍ରିତ କରାଗଲା ।

୪୦. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ (ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ?”

୪୧. “ତାହାହେଲେ ଯଦି ଯାଦୁକରମାନେ ବିଜୟା ହେବେ, ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ।”

୪୨. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଯାଦୁକରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫିରଓନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ବିଜୟା ହେବୁ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କିଛି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ?”

قَالَ قَاتِلَ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

فَأَلْفَ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُجْبَانٌ مُبِينٌ ۝

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضٌ لِلنَّظَرِ ۝

قَالَ لِمَآ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝

يُرِيدُ أَنْ يَخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسَوْءِ مَا ذَا

تَأْمُرُونَ ۝

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَبِيرِينَ ۝

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۝

فَجِيعَ السَّحَرَةُ لِبِقَآتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ۝

لَعَلَّآ نَشِيعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝

فَلَمَّآ جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَّنَا لَآجِرٌ

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝

୪୩. (ଫିରାଓଁ) କହିଲା “ହଁ, ବରଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମେମାନେ ଦରବାରରେ ଆମର ପାଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَئِن الْمُفْرَيْنَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଏହାପରେ ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହା କର ।”

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିଜର ଦଉଡ଼ି ଓ ଲାଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଫିରାଓଁଙ୍କ ସମ୍ମାନର ରାଶି ; ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟା ହେବୁ ।”

وَلَقُوا جِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِإِغْوَاةِ فِرْعَوْنَ ﴿٤٥﴾

إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٦﴾

୪୬. ତାପରେ ମୁସା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଲାଠିକୁ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ ; ତତ୍ପକ୍ଷରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଧୁଳିସାତ୍ କରିଦେଲା ।

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثَلْجٌ مُّاءٍ يَدْفُكُونَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ସେତେବେଳେ ଯାହୁକମାନେ (ଅନ୍ଧାର ସମାପତର) ସିକଦାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

فَأَلْقَىٰ الشَّجَرُ سَجْدِينَ ﴿٤٧﴾

୪୮. (ଏବଂ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ.”

قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. “ଯେ କି ମୁସା ଓ ହାଗୁନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।”

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଫିରାଓଁ (ବିରକ୍ତ ହୋଇ) କହିଲା, “କ’ଣ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲ ? ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ନେତା ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶିଖାଇଛି ; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ନିଜର ପରିଣାମ) ଜାଣିପାରିବ ; ମୋର ଚିନ୍ତାରେଣ କରିଥିବା ହେବୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ରୋଡ଼କୁ କାଟି ପକାଇବି ଓ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟରେ ଚଢ଼ାଇବି ।”

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَايُومٌ ﴿٥٠﴾

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ دَلَّافَتَيْنِ ﴿٥١﴾

أَيَّدِيكُمْ وَازْجَلَّكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصِيَّيْنَكُمْ ﴿٥٢﴾

أَجْعَلِينَ ﴿٥٣﴾

୫୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ ; ପରିଶେଷରେ ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٣﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଅଲ୍-କା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ନିଷେପ ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣତଃ ନିଷେପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି— ଯାହା କିଛି ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହା ସମ୍ଭବତଃ ଦୈନିକ ଅବଚାରରେ ସମସ୍ତେ ଦେଖି ପାରିବେ ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ଓ ସୁରାଆରାଫର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୧୮ ର ଶେଷାଂଶ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅନୁବାଦରେ ସମାନ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଉଭୟ ଅନୁବାଦର ମର୍ମ ସମାନ ।

୫୭. "ଆମେ ଆଶାକରୁଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମର ପାଦକୁ ଏଥି ସକଳଶ ଯମ୍ଭା କରିଦେବେ ଯେ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଥୁମ ଥିବୁ ।"

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
الْمُؤْمِنِينَ ۝

ରୁ:୪

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ରାତାରାତି ନେଇ ଚାଲିଯାଅ ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରାଦେବ ।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِآيَاتِنَا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ۝

୫୪. ଏହାପରେ ଫିରାଓନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସହରମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୂତ ପଠାଇଲା ।

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ۝

୫୫. (ଏହା କହି ଯେ) "ଏହି ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ;"

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝

୫୬. "ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ରାତାନ୍ତରିକ କରୁଛନ୍ତି ;"

وَأَنَّهُمْ لَنَا أَغْلَظُونَ ۝

୫୭. "ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏକ ସଜ୍ଜାର ଓ ବୃହତ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ; ତେଣୁ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତରିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ ।"

وَأِنَّا لَجَمِيعٌ خَلْدٌ ۝

୫୮. ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା ଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲୁ ;

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

୫୯. ତଥା ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନରୁ (ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲୁ) ।

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝

୬୦. ଏହିପରି ହେଲା ; ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

୬୧. ତା'ପରେ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ) ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ତରିରୋଧ କରିବା ସକଳଶ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କଲେ ।

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଦେଶକୁ ଘେନି ଆସିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ସେଠାରେ ଉଦ୍ୟାନ, ଝରଣା, ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ତାହା ଥିବା ପରିଚିତ୍ତାପନ ନମାଜ ଏକ ଦେଶ । ବହୁତ ଫିରାଓନ ଜନମୁଖ ହେବା ପରେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟମାନେ ମିଶରର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୨୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଲ୍ଲସଗୋଷ୍ଠୀ ପରସ୍ପରର ସନ୍ତୁଷ୍ଟାନ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ ଅନୁରାମାମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଧରା ପଡ଼ିଗଲା ।”

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجِنُّونَ قَالَ اصْحَبُ مُوسَى إِنَّا لَنَدْرُوكُنَّ

୨୩. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଏପରି କଦାପି ହେବନାହିଁ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଆମକୁ ସଫଳତାର ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

୨୪. ଏହାପରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କଣାଇଲୁ, “ନିଜ ଲାଠି ଦ୍ୱାରା ସାଗର (କେ)କୁ ଆସାତ କର;” ଚଢ଼ାଉ ସାଗର (କେ) ଦୁଇଭାଗ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗ ଏକ ବୃହତ୍ ସ୍ତୂପ ସଦୃଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା ।

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝

୨୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପିରଓିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଲୁ ।

وَأَرْفَعْنَا ثَمَرَ الْآخِرِينَ ۝

୨୬. ଏବଂ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନୁରାମାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଜଳମୟ କରି ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝

୨୮. ବାସ୍ତବିକ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝

୨୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَٰٓأَيُّهَا رَبَّنَا لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

ଭୂ : ୫

୩୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠ କରି ଶୁଣାଅ ।

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝

୩୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତା ଓ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝

୩୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ପିତୃକା ପୂଜା କରୁ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବସି ରହିଥାଉ ।”

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُ لَهَا غُرْفِينَ ۝

୩୩. (ଏହା ଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କର ଡାକ) ଶୁଣନ୍ତି ?”

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ ۝

୭୪. “ଅଥବା ସେମାନେ କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି ?”

أَوْ يَنْفَعُوكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ①

୭୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏପରି ଦୁହଁ : କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ଏପରି କରୁଥିବାର ଦେଖୁ ଆସିବୁ ।”

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ②

୭୬. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଅଛ ସେ ତୁମେମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ,

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ③

୭୭. “ତୁମେମାନେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ମଧ୍ୟ :”

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ④

୭୮. “ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମର ବିନାଶ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ;”

فَأَنَّهُمْ عُدُوِّيَ الْإِرْبَابِ الْعَالَمِينَ ⑤

୭୯. “ଯେ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ (ଏହି ହେତୁ) ସେ ହିଁ ଆମକୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ⑥

୮୦. “ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତି ଓ ଜଳପାନ କରାନ୍ତି ।”

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ⑦

୮୧. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହେଉ ସେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।”

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ⑧

୮୨. “ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଓ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଇବେ ।”

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ⑨

୮୩. “ଏବଂ ସେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆଶା ପୋଷଣ କରୁଅଛୁ କି ସେ ବିଚାର ଦିବସରେ ଆମର ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରିଦେବେ ।”

وَالَّذِي أَطْعَمُنِي أَنْ يَقْدِرَ لِي يَوْمَ الدِّينِ ⑩

୮୪. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସମ୍ବୃଦ୍ଧି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ (ଆମକୁ) ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ।”

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالصَّالِحِينَ ⑪

୮୫. “ଏବଂ ଆଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଖ୍ୟାତି ପ୍ରଦାନ କର ।”

وَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدِّقٍ فِي الْآخِرِينَ ⑫

୮୬. “ଏବଂ ଆମକୁ ଆଶାର୍ଦ୍ଧଭରା ବୈକୁଣ୍ଠର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) କର ।”

وَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ⑬

୮୭. “ଏବଂ ଆମ ପିତାଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ; କାରଣ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲେ ।”

وَاعْفُ رِثَايَ إِيَّاهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑭

୮୮. “ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୂତ କରାହେବ ସେଦିନ ଆମଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ;”

୮୯. “ଯେଉଁଦିନ କି କୌଣସି ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ କି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ;”

୯୦. “(ଅବଶ୍ୟ ସେ ଲାଭବାନ୍ ହେବ) ଯେ ଅନ୍ଧାର ନିକଟରେ ଏକ ପୁସ୍ତ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶ) ହୃଦୟ ସହ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ;”

୯୧. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ନିକଟତର କରାହେବ ।

୯୨. ଏବଂ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକର ପରଦାକୁ ଖୋଲି ଦିଆଯିବ ।

୯୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “କାହାଣି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୁମେମାନେ ପୂଜା କରୁଥିଲ ?”

୯୪. “କ’ଣ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଶାନ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ?”

୯୫. ସୁତରାଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଚଥାକଥୂତ ଉପାସ୍ୟ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ଚଳମୁହାଁ କରି ନିକ୍ଷେପ କରାହେବ ।

୯୬. ଏବଂ ଭବଲିପର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋଧ୍ୟ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ ।

୯୭. ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) କଳହରେ ରତ ଥିବେ, ସେତେବେଳେ କହିବେ,

୯୮. “ଅନ୍ଧାରର ରାଶି ; ଆମେମାନେ ସ୍ରାବଣ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତିପ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ.”

୯୯. “ଯେତେବେଳେ କି ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କରତର ପାଳକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସମକକ୍ଷ କରୁଥିଲୁ ।”

୧୦୦. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀମାନେ ହିଁ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲେ ।”

୧୦୧. “ସୁତରାଂ (ଆଜି) ଆମମାନଙ୍କର କେହି ସୁପାରିଶକାରୀ ନାହିଁ ।”

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٨﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٩﴾

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٩٠﴾

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩١﴾

وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوَّاتِ ﴿٩٢﴾

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَمَا كُنْتُمْ تُعْبُدُونَ ﴿٩٣﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُكُمْ أَوْ يُنْصَرُونَ ﴿٩٤﴾

فَكَبِكَرُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَادُونَ ﴿٩٥﴾

وَجُودُ ابْلِيسَ اجْمَعُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٨﴾

إِذْ نَسَوْنَكُمْ بَرِّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾

وَمَا أَضَلْنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿١٠٠﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. “ଅଥବା ଆମମାନଙ୍କର କେହି ସମବେଦନଶୀଳ ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ।”

وَلَا صَدِيقٍ حَنِيمٍ ﴿١٢﴾

୧୦୩. “ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର (ସଂସାରକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଆମେମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି) ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ ।”

فَلَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ فَمَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

୧୦୪. ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ آلَهُمُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

୧୦୫. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥﴾

ରୁ: ୬

୧୦୬. ନୂହଙ୍କ ସମ୍ପରାୟ (ନିଜ) ରତ୍ନଲମ୍ବାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ بِالرُّسُلِينَ ﴿١٦﴾

୧୦୭. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ନୂହ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାଙ୍ଗିବା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧﴾

୧୦୮. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତ୍ନଲ ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

୧୦୯. “ସୁତରାଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

୧୧୦. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଡ଼ୁନାହିଁ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ କେବଳ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩﴾

୧୧୧. “ସୁତରାଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

୧. ଏଠାର କେବଳ ହଜରତ ନୂହଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ରତ୍ନଲମ୍ବାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ହଜରତ ନୂହଙ୍କୁ ରତ୍ନଲମ୍ବାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଏଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରତ୍ନଲଙ୍କ ସହିତ ସାମ୍ବିଧ୍ୟ ଅଛି । ଅତଏବ ଜଣେ ରତ୍ନଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ରତ୍ନଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା, ଅଥବା ଏଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନୂହଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇ ଅନେକ ରତ୍ନଲ ଆସିଛନ୍ତି ।

୧୧୨. ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ଯେତେବେଳେ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୀଚ ଲୋକମାନେ ତୁମର ଅତ୍ତରାମା ହୋଇଛନ୍ତି ।”

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ ﴿١٢﴾

୧୧୩. ସେ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କର୍ମ କେଉଁପରି ତାହା ଆମେ କିପରି ଜାଣିବୁ ?”

قَالَ وَمَا عَلَيْنَا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

୧୧୪. “ଯଦି ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ, ତେବେ ତାହାର ହିସାବ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଆମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଟେ ।”

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٤﴾

୧୧୫. “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାବରେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସେ ତାହାକୁ ବିଚାରିତ କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

୧୧୬. “ଆମେ ତ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତେତକ ମାତ୍ର ।”

إِنَّا إِنَّا لَا نَذِيرُ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

୧୧୭. ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “ହେ ନୁହ ! ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ ତୁମେ ଶିଳାଘାତ କରି ମାରି ଦିଆଯିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଯିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ତୁମକୁ ଶିଳାଘାତ କରି ମାରି ଦେବୁ) ।”

قَالُوا لَبَنَ لَمْ تَنْتَهُ يَتَوَحَّشْ لَكُنْ مِنَ الرَّحُومِينَ ﴿١٧﴾

୧୧୮. (ଏହା ଶୁଣି ନୁହ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْلِي كَذُوبٌ ﴿١٨﴾

୧୧୯. “ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୃତୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର, ଏବଂ ଆମକୁ ଓ ଆମର ସହଚର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ) ରକ୍ଷା କର ।”

فَاتَّخِذْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ تَتَكَا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

୧୨୦. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋହେଇ ନୌକା ସାହାଯ୍ୟରେ (ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿٢٠﴾

୧୨୧. ତା’ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଥିଲୁ ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿٢١﴾

୧୨୨. ତହିଁରେ ଏକ ଅତି ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ।

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସତ୍ତା କରୁଣାମୟ ।

يَعْلَمُ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

ରୁ:୭

୧୨୪. (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଆଦ (ସୃଷ୍ଟିଦାୟ) ମଧ୍ୟ
ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٤﴾

୧୨୫. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୁଦ୍
କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ
ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٥﴾

୧୨୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହୁଲ
ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٢٦﴾

୧୨୭. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ
ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿٢٧﴾

୧୨୮. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଁ ତୁମଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଡୁ ନାହିଁ ; ଆମର
ପାରିତୋଷିକ କେବଳ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାର
ରହିଅଛି (ଯେ ଆମଙ୍କୁ ସେରଣ କରିଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

୧୨୯. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ନିରର୍ଥକ କର୍ମ କରି ସର୍ବୋକ୍ତ
ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ (ସ୍ଥିତି) ସୌଧ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ ?”

أَتَبْنُونَ بُيُوتًا يَرْجِعُ إِلَيْهَا نَبُذُكُمْ ﴿٢٩﴾

୧୩୦. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଶିଳ୍ପ ସ୍ତତିଷା କରୁଅଛ
ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହିବ ।”

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿٣٠﴾

୧୩୧. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (କାହାରିକୁ)
କବଳିତ କର ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସଦୃଶ
କବଳିତ କରିଥାଅ ।”

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ بِنَارٍ ﴿٣١﴾

୧୩୨. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ
ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿٣٢﴾

୧୩୩. “ଏବଂ (ପୁନର୍ବାର ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତାହାକୁ
ଭୟ କର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀମାନ ଦ୍ୱାରା
ସହାୟତା କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ।”

وَاتَّقُوا الَّذِي آمَدَكُمْ بِهَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନେକ ଅଂଶରେ ଜଣେ ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରୁ ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ଅବତାରକ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ସବୁ ଅବତାର ଆସନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେବେ ସେହି ମାର୍ଗ ଉପରେବେଳେ କୌଣସି ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ ତେବେ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯିବ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରହୁଲଙ୍କ ସମୟରେ ଜୀବିତ ଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାଆନ୍ତୁ, କାରଣ ଯେଉଁସବୁ ସ୍ତୁତି ଓ ପ୍ରମାଣ ଚକ୍ରାଙ୍ଗନ ରହୁଲଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା ସେହିସବୁ ସ୍ତୁତି ଓ ପ୍ରମାଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ରହୁଲଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

୧୩୪/୧୩୫. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀ ଓ ପ୍ରତ୍ନସତ୍ତା, ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନ ପ୍ରଦାନ କରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ ۞

وَجَنَّتْ وَعَيْوُنَ ۞

୧୩୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଦିବସର ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତାର ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞

୧୩୭. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମର ଉପଦେଶ ଦେବା ବା ନ ଦେବା ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ।”

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۞

୧୩୮. “କାରଣ ଯାହା ଆମେମାନେ କରୁଅଛୁ ତାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଚଳି ଆସୁଅଛି ।”

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۞

୧୩୯. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦେଶ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବନାହିଁ ।”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۞

୧୪୦. “ସୂତରା” ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେଲୁ; ଏହି ଘଟଣାରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۞

୧୪୧. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۞

ରୁ: ୮

୧୪୨. ଏହିପରି ଭାବରେ ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۞

୧୪୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସ୍ୱାଲେଷ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମରାଜୁଡ଼ା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۞

୧୪୪. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହୁଛୁ ଭାବେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۞

୧୪୫. “ସୂତରା” ଅନ୍ଧତାକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرَهُ

୧. ‘ବହରେ ମୁହିର୍’ରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅର୍ଥ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ଯେପରି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦେଉଥିଲେ । ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରୁଅଛ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେ ସବୁ କରୁଥିଲେ (ଅନୁମା) ଅବୁ ହୟୟାଜ ପ୍ରଣତ ବହରେ ମୁହିର୍, ଗୁଲୁ ଖଣ୍ଡ ୭ : ପୃଷ୍ଠା ୩୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ସୂତରା ରହିଥିଲେ ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ରହିବୁ ନାହିଁ ?

୧୪୬. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁ ନାହିଁ ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି (ଯେ ଆମଙ୍କୁ ସ୍ତୋତ୍ର କରୁଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾

୧୪୭. “କ’ଣ (ତୁମେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ) ଯାହାକିଛି ଏଠାରୁ ଅଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ନିରାପଦରେ (ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ) ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ?”

أَسْأَلُونَ فِي مَا هُمْ بِأَمِينٍ ﴿١٤٧﴾

୧୪୮. “ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ଧାୟନ ଓ ଝରଣା ମଧ୍ୟରେ,”

فِي بَحْتٍ وَغِيٍّ ﴿١٤٨﴾

୧୪୯. “ଏବଂ ଶାସ୍ୟ (ଶ୍ୟାମଳ) କ୍ଷେତ୍ର ମାନଙ୍କରେ, ଓ ଏପରି ଖୁଲି ଗଛମାନଙ୍କରେ ଯାହା ଫଳ ଭରି ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଛି ।”

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هُضَيْمٌ ﴿١٤٩﴾

୧୫୦. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପର୍ବତ ଖନନ କରି (ନିଜର ବଡ଼ିମା ଦେଖାଇବା ସକାଶେ) ଗର୍ବିତ ହୋଇ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ ।”

وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتًا فَرِيقِينَ ﴿١٥٠﴾

୧୫୧. “ସୁତରାଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆକାବହ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٥١﴾

୧୫୨. “ଏବଂ ସାମାଜିକାନ୍ତରାଳ ଆଦେଶ ମାନ ନାହିଁ,”

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرْيَانِ ﴿١٥٢﴾

୧୫୩. “ଯେଉଁମାନେ କୁହୁଣ୍ଡରେ ବିଶୁଦ୍ଧାଳା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

୧୫୪. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “ତୁମଙ୍କୁ କେବଳ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉଛି ।”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿١٥٤﴾

୧୫୫. “ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ ; ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ କର ।”

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۖ فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾

୧୫୬. ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ମାଲି ଓଟ ; ଦିନେ ତା’ପାଇଁ ଘାଟରେ ପାଣି ପିଇବା ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଦିନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି ନେବା ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ହୋଇଅଛି ।”

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾

୧. ‘ଉତ୍ତର’ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଖାଇବାକୁ ଦେବା । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସରବ ପୂର୍ବ ଦୋଷାଗୋପ କରାଯାଇଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଲାଜ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥାନ୍ତି । ହଜରତ ସୁଏବଙ୍କ ପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭୂତ ଦୋଷାଗୋପ କରାଯାଇ ଥିଲା (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧୮୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବସୁନ୍ତ କୌଣସି ଅବସରବ ନିବେ କିଛି କହନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପଛରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଏପରି କରୁଥାଏ । ସେହି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବଢ଼ କରୁଥାଏ । ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ଅଭିକର୍ତ୍ତା ମାତ୍ର । ଅନୁଭୂତ ଦୋଷାଗୋପ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହଲଦଙ୍କ ପୂର୍ବ କରାଯାଇ ଥିଲା । ସମ୍ପ୍ରତି ମୋଲବୀ ବେଶଧାରୀ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମିର୍ସା ବୁଲାନ ଅହମଦଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏ ପ୍ରକାର ଦୋଷାଗୋପ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୫୭. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷତି କର ନାହିଁ ନଚେତ୍ ଏକ ଦିବସର ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ।”

وَلَا تَسْوَاهَا بِسَوْءٍ فَبَاخَذَكُمُ الْعَذَابُ يَوْمَ عَظِيمٍ ۝

୧୫୮. କିନ୍ତୁ (ଏହା ଶୁଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଛି କାଟିଦେଲେ, ଏବଂ (ପରେ ଏଥିପାଇଁ) ଲଜିତ ହେଲେ ।

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ۝

୧୫୯. ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ) ଶାସ୍ତି କବଳିତ କରିଥିଲା; ବାସବରେ ତହିଁରେ ଏକ ଅତି ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ

اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝

୧୬୦. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝

ରୁ:୯

୧୬୧. ଏହିପରି ଭାବରେ କୃତକ୍ଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالْمُرْسَلِيْنَ ۝

୧୬୨. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ କୁତ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

اِذْ قَالَ لَهُمْ اٰخُوهُمْ لُوطُ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝

୧୬୩. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରସୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اٰمِيْنَ ۝

୧୬୪. “ସୁତରାଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟକର ଓ ଆମର ଅଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اٰطِيعُوْا ۝

୧୬୫. “ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁନାହିଁ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି ।”

وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عِلّٰ

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

୧୬୬. “କ’ଣ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛ ?”

اِنَّا تَوَوْنَا الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝

୧୬୭. “ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପଦ୍ମପୁଷ୍ପ ସ୍ପର୍ଷ କରିଛନ୍ତି, (ତୁମେମାନେ ଯେ କେବଳ ଏପରି କର୍ମ କରୁଅଛ ତାହା ଦୁର୍ଦ୍ଦେ; ବରଂ (ପ୍ରକୃତରେ) ତୁମେମାନେ ମାନବିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତ) ଚାହିଦାପୁତ୍ରିକୁ ସବୁମତେ ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

وَنَدَّرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَرْوَاحِكُمْ

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ۝

୧୭୮. ସେମାନେ କହିଲେ, "ହେ ଲୁତ ! ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହୁଅ ତେବେ ତୁମେ ଦେଶାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଯିବ ।"

୧୭୯. ଲୁତ କହିଲେ, "ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାସ୍ତବରେ ଘୃଣା କରୁଅଛୁ ।"

୧୭୦. "ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ତ୍ତା !! ଆମକୁ ଓ ଆମର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କର ।"

୧୭୧. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲୁ.

୧୭୨. କେବଳ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ପଛରେ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୭୩. (ଲୁତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି) ତା'ପରେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ ।

୧୭୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳାଠି ବୁଣ୍ଟ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପଠରୁ) ସଚେତନ କରାଇ ଦିଆଯାଏ (ଅଥଚ ସେମାନେ ନିକୁର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷାକାରୀ ବର୍ଷା ଅତି ଭୟଙ୍କର ହୁଏ ।

୧୭୫. ଏହି ଘଟଣାରେ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୧୭୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ: ୧୦

୧୭୭. ଅରଣ୍ୟବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ରତୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

୧୭୮. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୋଏବ କହିଲେ, "କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମତାରୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?"

୧୭୯. "ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତୁଲ ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।"

قَالُوا لَيْن لَمْ تَنْتَهِ يُلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ۝

قَالَ إِنِّي بِمَمْلَكَةٍ مِنَ الْقَائِلِينَ ۝

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْبُدُونَ ۝

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ۝

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرَجِينَ ۝

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ النَّذِيرِينَ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الرُّسُلِينَ ۝

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

୧୮୦. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହ୍ ଉୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ①

୧୮୧. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଡ଼ୁ ନାହିଁ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ କଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି ଯେ ଆମକୁ ସେରଣ କରିଛନ୍ତି ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

୧୮୨. “ହେ ଲୋକମାନେ ! ମାତ୍ର ପାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ (ଭରିକରି) ତିଅ, ଏବଂ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ③

୧୮୩. “ଏବଂ ଠିକ୍ ତରାଫ୍ତରେ ଓଜନ କର ;

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْسَ السُّتْقِيمِ ④

୧୮୪. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତୋତ୍ରୀ ଭବ୍ୟ କମ କରି ତିଅ ନାହିଁ, ଓ ଦୁର୍ନୀତି କରି ଭୁତ୍ତୁଷରେ ଆର୍ବୋ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞାନା ପ୍ରଂଷି କରନାହିଁ ।”

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ⑤

୧୮୫. “ଏବଂ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଂଷି କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଭୟ କର ।”

وَاتَّقُوا الذِّئْبَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَى ⑥

୧୮୬. (ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟର) ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏପରି (ବ୍ୟକ୍ତି), ଯାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ତିଆରିକରାଅଛି ।”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ⑦

୧୮୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଣେ ମାନବ ମାତ୍ର, ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛୁ ।”

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نُنْظِقُكَ لَئِنْ الْكَذِبِينَ ⑧

୧୮୮. “ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘମାଳାର ଏକ ଅଂଶ ନିପତିତ କରାଅ ।”

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑨

୧୮୯. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ସୋଏବଂ) କହିଲେ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑩

୧. ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମଜାଗରଣ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ପାରତତ୍ତ୍ୱ ଲାଭ ଓ ଅତୀତନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଅଲ୍ଲହ୍ ଉୟ କର ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ’ ବାକ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ସବୁ ଧର୍ମର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଏକଶ୍ରବଣ ଓ ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ଅବତାରବଦ୍ଧ ଅଂଶ । ପାଳନ । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ପୁରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ୍ ପ୍ରତି ଧର୍ମଜାଗରଣ ପାଳନ ସେତେବେଳେ ଯାହା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ଅବତାରବଦ୍ଧ ଅଂଶ ପାଳନ ହେବ, କାରଣ ତାହା ମଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲହ୍ ଲାଭ ଲାଭ ହେବ ।

୧୯୦. କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଝାଇବା ସକ୍ଷମତାରେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହିଥିଲେ; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦିବସର ଶାନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତବ୍ଧ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ବୃଷ୍ଟିରୂପକ ଶାନ୍ତି) କବଳିତ କରିଥିଲା; ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦିବସର ଶାନ୍ତି ଥିଲା ।

୧୯୧. ଏହି ଘଟଣାରେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା, ଏବଂ (ଏହା ଦେଖିବା ସକ୍ଷମ) ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୧୯୨. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلُمَةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

ଭୂ: ୧୧

୧୯୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

୧୯୪. ଏହାକୁ ବହନ କରି ଜଣେ ବିଶୁଦ୍ଧ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଦେବତୃତ (ଅର୍ଥାତ୍ କିତ୍ତାଭଲ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି,

୧୯୫. ତୁମ ହୃଦୟରେ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସତର୍କକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

୧୯୬. (ଏହାକୁ କିତ୍ତାଭଲ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଆରବୀ ଭାଷାରେ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି) ।

୧୯୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି ।

୧୯୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ଇସ୍ତାଫଲୀୟ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି?

୧୯୯. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ କୌଣସି ଅଣ-ଆରବବାସୀଙ୍କ ସ୍ତରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ,

୨୦୦. ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ କଦାପି ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥା'ନ୍ତେ ।

وَأَنَّهُ لَنَزَّلَ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

وَأَنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَكَلِّمَهُ الْعُلَمَاءُ بِحُجَّتِهِ

إِسْرَآءِيلَ ﴿١٩٨﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

୧. ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଏହି କୋରାନ ଗୁରୁ ଇସ୍ତାଫଲୀୟ ନବିମାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କବିତାବୋଧର ଅନୁକୂଳ ।

୨୦୧. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କଥାକୁ) ସ୍ଥବେଶ କରାଇ ଥାଉ ।

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝

୨୦୨. (ସୁତରାଂ) ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

୨୦୩. ସୁତରାଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

୨୦୪. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, "କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବସର ମିଳିପାରିବ ?"

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝

୨୦୫. ତେବେ (କୁହ) କ'ଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଦୂରାନ୍ୱିତ ହେବା ଚାହୁଁଥିଲେ ?

أَفَعِدَّائِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝

୨୦୬. କ'ଣ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁବର୍ଷ ଧରି ସାଂସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ,

أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝

୨୦୭. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତି) ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତା ଯାହାର ଅଜ୍ଞାନର ସେମାନଙ୍କୁ କରା ହୋଇଥିଲା ,

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

୨୦୮. ତେବେ ଯାହାକି ପଥ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଅପସାରିତ କରି ପାରି ନଥା'ନ୍ତା ।

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْوُونَ ۝

୨୦୯. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜନକସତ୍ତ୍ୱ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ସ୍ଥେରତା ନ କରି ଧ୍ୱଂସ କରିନାହିଁ ।

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۝

୨୧୦. ଏଥି ନିମନ୍ତେ କରାଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଓ ଆମେ ଅବ୍ୟାଭୀତ ନୋହିଁ ।

ذُرِّيَّتُهُ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

୨୧୧. ଏବଂ ସଜ୍ଜତାମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ନେଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

وَمَا تَكَلَّمْتُ بِهِ الشَّاطِطِينَ ۝

୨୧୨. ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ କି ଏହା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିଲା ।

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَجِيبُونَ ۝

୨୧୩. ବାସ୍ତବରେ (ଅଲ୍ଲୀୟ ବାଣୀ) ଶୁଣିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଅଛି ।

إِنَّهُمْ عَنِ السَّعْيِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٢١٣﴾

୨୧୪. ସୂତରା* ତୁମେ ଅଲ୍ଲୀୟ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକ ନାହିଁ ; ନଚେତ୍ ତୁମେ ଶାସ୍ତିସ୍ତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٤﴾

୨୧୫. ଏବଂ ତୁମେ (ସର୍ବସ୍ଥଳେ) ନିଜର ଅତି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୟ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଅ ।

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٥﴾

୨୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ଆସିବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ନିକଟ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କର ।

وَاخْفُضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

୨୧୭. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ (ପୁଣି) ଅବ୍ୟା କରନ୍ତି, ତେବେ କହିଦିଅ ଯେ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ମୁଁ ଚହେଇ (ବାସ୍ତବ) ମୁକୁଅଟେ ।

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٧﴾

୨୧୮. ଏବଂ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କରୁଣାମୟଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾

୨୧୯. ଯେ କି ତୁମକୁ ସେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ଏକାକୀ ନମାଜ ପାଢ଼ି) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ।

الَّذِي يَرَبُّكَ جِنَّةً تَقُومُ ﴿٢١٩﴾

୨୨୦. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ (ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି) ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ସାମୁଦ୍ରିକ ନମାଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସିଜଦା କରୁଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚଳସ୍ତର ହେଉଥାଅ ।

وَتَقَبَّلَكَ فِي السُّجُودِ ﴿٢٢٠﴾

୨୨୧. ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଅଲ୍ଲୀୟ)ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾

* କେତେକ ଟୀକାକାର ଭୁଲରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପ୍ରଭୁଖାତୁଙ୍କୁମେ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ଜାତ ଅଥଚ ପ୍ରସଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜର କେତେକ ବର୍ଷିୟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୁସଲିମ୍ ସାଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ଜାତ ବୋଲି ଏହି ଆୟତ ବୁଝାଉ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ଉପାସନାକାରୀ ସହଚର ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଏ ବୁଝାଉଛି ।

୨୨୨. କ'ଣ ଆମେ ତୁମକୁ ଜଣାଇବୁ ଯେ କାହା ନିକଟରେ ସଜ୍ଜାମାନେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٢﴾

୨୨୩. (ସେମାନେ) ସ୍ବର୍ଗେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପାପୀ ନିକଟରେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ।

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

୨୨୪. ସେମାନେ (ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ) ନିଜ କାନ ଡେରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

୨୨୫. ଏବଂ କବିମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପଥଚ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

୨୨୬. କ'ଣ ତୁମେ (ଏବେ ବି) ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ସେ (କବି)ମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ଭାବରେ ସ୍ବର୍ଗେକ ସ୍ଥାନରେ ଘୂରି ବୁଲନ୍ତି ?

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

୨୨୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

୨୨୮. (କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତକର୍ମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ) ଅକ୍ଷୟ ଅଧିକର ସ୍ବରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେବି ନିନ୍ଦାଗାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସାରମନ୍ତ ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ସ୍ବର୍ଗେକ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

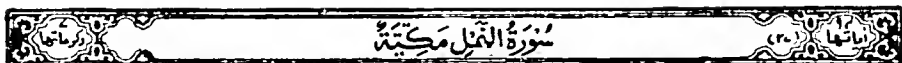
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ سَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ଧର୍ମରୁ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଜଣାଇବା ଯେ ସେ ଜଣେ କବି ହୁଅନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କବିମାନଙ୍କର ଲେଖନୀ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁର ସାମାନ୍ୟ ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ବା ଭାବନା ମଧ୍ୟକୁ ଅବସ୍ଥାପିତ ହେଉଥିବ ସେମାନେ ନିଜ କବିତା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ କବିନାଟିକା । ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁର ଜୁମିକ ବର୍ଣ୍ଣନା ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାକୁ ସ୍ବେଚ୍ଛାକୃତ କରିବା । ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟବୋଧର ପ୍ରକାଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆତ୍ମା ଦିନର କବିତା ସ୍ବେଚ୍ଛାକୃତ କରିବା ହେବ । ଋଷ୍ଟ, ପାୟୀ ଆଦି ଭାଷାର କବିମାନେ ସ୍ବେଚ୍ଛାକୃତ କରିବା ଗତନ କରିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳକୁ ଆରବ ଦେଶର କବିମାନେ ବାସ୍ତବ ସ୍ବେଚ୍ଛାକୃତ କରିବା ଗତନ ଆରମ୍ଭ କରି ନଥିଲେ ।

ଅଲ-ନାଫଲ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ୯୪ଟି ଆୟତ ୬ ଶ୍ଳୋକ
ହୁଏ ଅଛି ।)

୧. ଅଟଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ତା-ସିନ ; ଏହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ କୋରାନ ତଥା
ମୁକ୍ତିସଂଗତ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶବିଶେଷ ;

لَسْتَ تَشْفِئُكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ②

୩. ଯୋହାଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ୟପଥ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ପୁସ୍ତକାଗାର (ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ।

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③

୪. (ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ଭବତ
ହୋଇ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ପରଜାକ
ଜୀବନରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପରଜାକର ଜୀବନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ
କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଶୋଭାଦାୟ କରି ଦେଖାଉଅଛୁ ; ତେଣୁ ସେମାନେ
ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ହୋଇ ଘୂରି ବୁଲୁଛନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ

فَهُمْ يَظُنُّونَ ⑤

୬. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ; ଏବଂ
ସେମାନେ ପରଜାକର ଜୀବନରେ ସର୍ବାଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

هُمْ الْأَخْسَرُونَ ⑥

୭. ଏବଂ ତୁମକୁ କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ
ବାହାକଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି, ଯେ ଚକ୍ଷୁ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

وَأِنَّكَ تَنَلُّهُ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ସେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ଲୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂରଶୀର୍ଷିତ କରି ଦେଖାଇବେ; ବରଂ ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ସେ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସରଣ ଯେତେବେଳେ ଶେଷସି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟପଥ ପରିଚାଳନା କରି ଅସତ୍ୟ ପଥକୁ ପ୍ରହସ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜେ ଏଭଳି ମିଳି କହି କହି ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥାଏ ଯେପରି ସେ ପ୍ରହସ କରିଥିବା ପଥ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପଥ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁଟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣାମ । କୋରାନ ଶାହର ପରିବାସୀ ଅନୁସରଣ ବାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ବୁଝାଯାଇଛି । କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ପ୍ରକୃତି ଓ ସ୍ୱଭାବର ପ୍ରସ୍ତାବ । ଯଦି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦେହ ଲୋକର ଦୋଷ କେଉଁଠାରେ ବୋଲି ପଡ଼ିଥାଏ, ତେବେ ତା'ର ଉତ୍ତର ଏହି ରୂପେ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ— ପର୍ବତ କୋରାନର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା କହିଥାଆନ୍ତି ସେ ତାହାର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥାଆନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆଦ୍ୟରେ ପର୍ବତ କୋରାନକୁ ଏକ ପ୍ରାମାଣିକ ଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝାଯାଇଛି ତେଣୁ ଯଦିତ ମଣିଷ ଲୁକ୍ମ କରିବା ବେଳେ ତା'ର ଲୁକ୍ମଟି ତାକୁ ଦୂର ଦେଖାଯାଏ, ତଥାପି ବିଚିତ୍ର ପ୍ରମାଣ ତଥା ତା'ର ସ୍ମରଣ ତାକୁ ସତର୍କ କରାଉଥାଏ ଯେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅସତ୍ୟ ପଥରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ।

୮. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ମୁଘା ନିଜ ପରିବାରକୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ; ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି (ଅଗ୍ନି)ଠାରୁ କୌଣସି (ମହାର୍) ସମାଚାର ଆଣିବୁ, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ଜଳରା ଅଙ୍ଗାର ଆଣିବୁ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଉରାପ ପାଇପାରିବ।”

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِتِيكُمْ
فَمَهًا يَخْبَرُ أَوْ آتِيكُمْ بِشَهَابٍ مِّنْ سَائِتِكُمْ
تَصْطَلُونَ ①

୯. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ସମ୍ଭାଷନ କରି କୁହାଗଲା, “ଯେ କେହି ଏହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଓ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି ହିଁ ପବିତ୍ର।”

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَن فِي النَّاسِ
مَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

୧୦. “ହେ ମୁଘା ! ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି, ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାଳୀ।”

يُؤْتِي إِيَّاهُ اللَّهُ الْعِزَّ الْكَبِيرَ ③

୧. ଏହି ଆୟତର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ନବି ପଦ ପାଇବାର ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ହଜରତ ମୁଘା ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ । ସେ ଚତୁର୍ଭୁଜ ହୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲିବା ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରେରିତ ହେବା ସମୟ ଆସନ୍ତୁ । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ପାଣ୍ଡବ ଅଗ୍ନି ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ତେବେ ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ କେବଳ ‘ଅଗ୍ନି’ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ସେ କଣିଥିଲେ ସେ ଏହା ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ତେଣୁ ସେ ନିଜ ବହୁବାକ୍ୟକୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖିବା ପ୍ରକଟିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ — ‘ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଛି, ସେହି ଦେଖିବା ଯଦି କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ରହିଛି ଥିବା ତେବେ ମୁଁ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଚାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ପକ୍ଷରୁ ବହୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିଆସି ଶୁଣାଇବି; ଯଦି ସେହି ଦେଖିବା ମୋ ଜାତି ବା ଦେଶ ପାଇଁ ରହିଛି ଥିବା ତେବେ ଏକ କଳମ୍ବ ଅଙ୍ଗାର ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଖସିଯାଇ ଶିଖା ଆଣିବି ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରଦାନ କରାଇବ; ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଲବାର ହେବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ହେବା ସ୍ମରଣରେ ଦେଖୁଥିଲେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ଖସିଯାଇ ଓ ତାହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁବାକ୍ୟକୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ତାହାର ହଜରତ ମୁଘାଙ୍କ ସହ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

୨. ସେହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଗ୍ନିରୁ ଥିବା ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଏହି ଆୟତର ଖୁବ୍ଧ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ଦିବ୍ୟ କଳ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଅଥଚ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ କଳ୍ୟାଣ ଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅତଏବ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମୁଘା ତଥା ଅଗ୍ନିର ଚମତ୍କାର ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଗ୍ନିରୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉଛି । ‘ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ପବିତ୍ର’ ବାକ୍ୟ ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଅପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଚିପିବି ସାମ୍ପ୍ରତି କରାଯାଇ ପାରିବ ? ପୁନଶ୍ଚ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ କରିବା ପରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦେହ ଧାରଣ କରିବା ଉପକ୍ରମେ କହୁନା କରାଯିବା ଏକ ଅବହେଳା କଥା । ତାହା ଏ ପ୍ରକାର କାବୁନିକ ମତବାଦର ଉତ୍ତରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ପବିତ୍ର ସାଧ୍ୟତା କରାଯାଇଛି ।

୩. ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରହିଥିଲେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରାଯିବା ସମ୍ଭାବନା ରୁହେଁ । ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ହଜରତ ମୁଘାଙ୍କୁ ଚୈବ୍ୟବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ‘ଦେଖ ! ଆମର ଦେଖିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଛି ।’ ଏହା ଅଗ୍ନିରୁ, ତା’ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ, କାହିଁକି ତଥା ସର୍ବତ୍ରୁପା ଅବଲୋକିତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଛି । ସୁତରାଂ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରହିଥିଲେ ବୋଲି କହିବା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତଥା ବୃଦ୍ଧିମତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅସମ୍ଭାବନା; ବରଂ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଏହି ଅଗ୍ନି ବା ଛାତି ବା ସର୍ବ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସାଧିତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା; ବସ୍ତୁତଃ ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରହି ନ ଥିଲା ।

୧୧. “ତୁମେ ନିଜର ଲାଠିକୁ ଯୋପାଡ଼ି ଦିଅ.” ତା’ପରେ
 ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ସଦୃଶ ଆନ୍ଦୋଳିତ
 ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି
 ଦଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ପଛକୁ ଫେରି ବାଢ଼ିଲେ ନାହିଁ;
 (ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିଲୁ) “ହେ ମୁସା ! ଭୟ କର
 ନାହିଁ; ଆମ ସମାପରେ ରହୁଲମାନେ ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି
 ନାହିଁ।”

وَالْقَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى
 مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
 لَدَى الْمَرْسُولِ ۖ

୧୨. ପରବ୍ରହ୍ମା ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଓ ପୁନଃଗତ ସେହି
 ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଆମେ
 ନିଶ୍ଚୟ (ତାହା ନିମନ୍ତେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା
 କରୁଣାମୟ ।’

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَلَا نَكْرَ
 هَٰذَا غُفُورٌ ۖ

୧୩. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଥିବା ପରିଧାନ
 ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ହାତ ଭାରିକର, ଓ ତାହା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥାଇ
 ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବାହାରିବ; ଏହା ସେହି ନିମନ୍ତେ ନିଦର୍ଶନ ।”

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ
 ۖ

୧. ଏଠାରେ ‘କାନ୍ଦୁକ’ ଶବ୍ଦକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟତ୍ର ପବିତ୍ର କୋଟାଳରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ସୋନା’ ଶବ୍ଦ ବୃହତ୍
 ସର୍ପକୁ ବୁଝାଉଛି । ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ହୟସଦୃକ’ ସାଧାରଣ ସର୍ପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଯାଇଛି । କେତେକ ନିବୋଧିକ ମତରେ ଏହା
 ଦୁଧାମୃତ, ଅଥଚ ଯେଉଁଠାରେ ‘କ୍ଷୁଦ୍ରସର୍ପ’ ଶବ୍ଦମାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଯାଇଛି ସେଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ସଦୃଶ ଅନ୍ଦୋଳିତ
 ହେଉଥିଲା । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ଶବ୍ଦବାଚୀ ତା’ର ଗନ୍ତ ଚିହ୍ନ ଯୋଗୁଁ ଓ ବୃହତ୍ ସର୍ପ ଶବ୍ଦବାଚୀ ତା’ର ବୃହତ୍ ଆକାର ଯୋଗୁଁ ତଥା ସାଧାରଣ
 ସର୍ପ ଶବ୍ଦବାଚୀ ସର୍ପକର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ସକାଶେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ଥାନ ବିଶେଷରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା
 ସ୍ୱାଭାବିକ ।

୨. ପୂର୍ବରୁ ଅଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ନବିଙ୍କୁ ପରମାଧୀନ କରା ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ
 ଅଭିପ୍ରେତ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲହ କହିଛନ୍ତି ଯେ ନବି ତାହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଥଚ ଆଲୋଚନା ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ
 କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ପରେ ଏହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ଓ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲହ କ୍ଷମା ଦେବ । ତେଣୁ
 ଏହା ନବିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ବୁଝେ । ଅନ୍ୟତ୍ର ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏଠାରେ ନବିମାନଙ୍କର ଅନୁରାଗମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି,
 କାରଣ ସେମାନେ ହିଁ ନବିମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ ପୁରୁଷ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଥମରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଆ’ଲ୍ଲି ଓ ପରେ
 ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ।

୩. ଫିଲ୍‌ଫିଲ ଓ ତା’ର ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଯେଉଁ ନିମ୍ନ ଲେଖି ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ତଦୁପାୟ ଅନ୍ୟତ୍ରମେ ହେଉଛି— ନିଜ
 ହାତକୁ କାନ୍ଧ ତଳେ ପୁରାଇ ବାହାର କରିଆଣିଲେ ତାହା ଧଳା ଦେଖାଯିବ ଅଥଚ ତାହା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଧଳା ହୋଇନଥିବ (୧୭:୧୦୨ ର
 ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଅନ୍ଧତା ଭାଷାର ଗୁଡ଼ି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁତାବକ ‘ହାତ’ ଭାବବଦ୍ଧ ଓ କର୍ତ୍ତ ବା ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବୁଝାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ: ‘ହେ ମୁସା ! ନିଜ
 ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନିଜ ସହିତ ବାଣି ରଖ । ଫଳରେ ତୁମ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଆସି ତଥା ଉପଦେଶ ଶୁଣି ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍, ନିଷକଳ ଓ ସଦାଚାରୀ
 ହେବେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷପୁଣ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ ।’ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଉଛି, ହଜରତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ବହୁ
 ଦୋଷପୁଣ୍ୟ ଶିକାର ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଇସ୍ରାଈିମାନଙ୍କ ଶିକାରୁ ଲୁଚି ଯାଇଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
 ରାସ୍ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ଲୋକ ମହାଯୋଗରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅବଶମାନଙ୍କେ ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ
 ଯାଉଥିଲେ ଏପରିକି ସେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ବାହୁଡ଼ାକୁ ଉପାୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ପୁଣି କରିବାକୁ
 ଲାଗିଲେ ।

୫୫ ଥିଲା ଅନ୍ୟତ୍ରମେ ନିଦର୍ଶନ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲେଖିତ ସାଗରରେ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ଓ ଏଥିରେ ଫିଲ୍‌ଫିଲ ଓ ତାହାର
 ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଚଳମରୁ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ୫୫ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚଳ ଗୁମ୍ଫା ଉପରୁ ଦୂରରେ ଯାଇ ସେହି ଗୁମ୍ଫା ଦୃଶ୍ୟ
 ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ମୁସା ପାଣି ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ ସେତେବେଳେ ଫିଲ୍‌ଫିଲ ତାଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲା, ମାତ୍ର
 କଳାତାପି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସେ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଚଳମରୁ ହେଲା ।

ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଯାହା ଫିରଓନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହେବ ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟନ୍ତି ।

سَوِّفِي تَسْعِ اَيِّتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝

୧୪. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଚକ୍ଷୁ-ଉନ୍ନେଷକ ନିଦର୍ଶନମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କୁହୁକ ଅଟେ ।”

فَلَمَّا جَاءَ تَهُمْ اٰتَيْنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّؤْمِنِيْنَ ۝

୧୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ) ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ତରାତ୍ମିକ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଓ ଅହଂକାର-ପୂର୍ବକ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ; ସୁତରାଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି (ଭୟାନକ) ହୋଇଥାଏ ।

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۝

ଭୂ: ୨

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ଦାରଦ ଓ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ଅଧିକାରୀ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।”

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۝ وَقَالَ الْاٰحْمَدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝

୧୭. ଏବଂ ସୁଲେମାନ ଦାରଦଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମକୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଭାଷା ଶିଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକାର ଦିଆଯାଇଅଛି ; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ।”

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا اَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا مِّنْطِقِ الطَّيْرِ ۝ وَاُوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۝ اِنَّ هٰذَا لَهٗوَ الْفَضْلِ الْبَيِّنِ ۝

୧୮. ଏବଂ (ଏକଦା) ସୁଲେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାଙ୍କ (ଅଧୀନସ୍ଥ) କିନ୍ନ ଓ ମହୁଷ୍ୟ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଭାବେ ଏକତ୍ରିତ କରାହୋଇଥିଲା, ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

وَحٰشِرٌ لِّلْاٰنَسِ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِيْتِ وَالْاِنْسِ ۝ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُوْنَ ۝

୧. ଏଠାରେ ପକ୍ଷୀ ଅର୍ଥ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକାଶରେ ଗର୍ଜି ପାରୁଥିବା ଅନୁଷ୍ଠାନ କହୁ ।

୧୯. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନଫଲ (ନାମକ) ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ନଫଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜନିତ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା, "ହେ ନଫଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! (ତୁମେମାନେ) ନିଜନିଜ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଯାଅ, ନଚେତ୍ ଦୁଇମାନ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା) ଜାଣି ନ ପାରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚକଟି ପକାଇବେ ।"

୨୦. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ସେ (ଦୁଇମାନ) ତାହାର କଥା ଶୁଣି ହସିଲେ ଓ କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅ ଯେପରି କି ତୁମେ ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଆମ ପିତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କରିଥିବା କୃପା ନିମନ୍ତେ ଆମେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରି ପାରିବୁ, ଏବଂ ଏପରି ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ଯାହା ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ତୁମେ ଆମକୁ ନିଜ କରୁଣା ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମର ସତ୍ୟନିଷ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ।"

୨୧. ଏବଂ ସେ ସବୁ ପକ୍ଷକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରି ପଚାରିଲେ, "ଆମେ କାହିଁକି ହୃଦହୃଦକୁ ଦେଖୁନାହିଁ ? ତେବେ କ'ଣ ସେ (କଣିଶୁଣି) ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅଛି ?"

୨୨. "ଯଦି ସେ (ନିଜ ଅନୁପସ୍ଥିତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମ ନିକଟରେ କୌଣସି ସୂକ୍ଷ୍ମ ସମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ବା ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ !"

كَتَرْنَا إِذَا أَنَا عَلَىٰ وَادِ النَّبْلِ قَالَتْ نَسْلَةٌ يَأْنِيهَا
النَّبْلُ أَذْخُلُوا مَلِكِكُمْ لَا يَخْطِئُكُمْ سَيِّئُن
وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ لَا يَعْرِفُونَ ①

فَتَبَسَّمَ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ②

وَتَقَفَّذَ الظَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَيْدَ هُذً
أَمْ كَانُ مِنَ الْغَافِينَ ③
لَاعِدَيْتَهُ عَبْدًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذِيبُ حَسَةً أَوْ
لِيَأْتِيَنِي سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ④

୨. ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଚେରୁକେଇମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବା 'ରା' ନିକଟରେ ଦମ୍ଭାବଦ୍ଧ ହିଜାଜ ଯିବା ବାଟରେ ଶେହ ମାଲିକ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଉପତ୍ୟକାରେ ନଫା ନଫଲ । ଏଠାରେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରବ ଓ ମଦୟନର ଅନେକ ରୋଷା ବାସ କରୁଥିଲେ । (ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଓ ସିରିଆର ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଅବିଚଳ ମାନଚିତ୍ର ତଥା କେଲପଲ୍ ଏଲ-ସାଲ୍ଲୁଲ୍ ପିଞ୍ଜା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସେଠାରେ ନମଲ ନାମକ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ବାସ କରୁଥିଲା । ଏହି ଆୟତରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଶତ୍ରୁତାରେ ତାହାଣି ଶକ୍ତି କରୁ ନ ଥିଲେ, ବରଂ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ଶକ୍ତିହୀନ ହୁଏତ ସେମାନେ କାହାଙ୍କୁ ଚେତେ ସେମାନେ ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଗଣା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ୟ ଓ ଅସଭ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ଜାଣିଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ (ଦୁଇବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. କେତେକ ଓପମା ରାଜ୍ୟର ନାମ ହୃଦୟ ଥିଲା । ଆରବବାସୀମାନେ ଏହି ନାମକୁ ନିଜ ଭଗ୍ନରାଶି ଅନୁସାରେ ହୃଦୟ କହୁଥିଲେ । ଏହି ନାମ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ବଂଶଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ରାଜପରିଚାରେ ହୃଦୟ ନାମକ ଜଣେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଦୁଇମାନେ ମୁଆଜ ନାମକ ଜଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଚକ୍ରାନ୍ତ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କଥିତ ହୃଦୟ ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ମିଶର ଦେଶକୁ ପଦାନ୍ତ କଲେ । ପରେ ସେ ନିଜର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । (Jewish Encyclopaedia ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଯେହେତୁ ହୃଦୟ ନାମ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଭାବରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତେଣୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏକ ପକ୍ଷୀର ନାମ ହୃଦୟ ଥିବାରୁ ଭାଷାଜ୍ଞାନୀମାନେ ତ୍ୱମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଏହା ଭାବନେଲେ ସେ ଏଠାରେ ସେହି ପକ୍ଷୀ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ।

୨୩. ସୁତରାଂ ସେ କିଛି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, (କେତି ମଧ୍ୟରେ ହୃଦହୃଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା) ଓ ସେ (ହୃଦହୃଦ) କହିଲା, "ତୁମର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ମୁଁ ତାହା ହାସଲ କରିଅଛି, ମୁଁ 'ସବା' (ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଞ୍ଚଳ)ରୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସମାଚାର ଆଣିଅଛି ।"

୨୪. "ତୋ ହେଉଛି ମୁଁ (ସେଠାରେ ଏପରି) ଏକ ମହିଳାକୁ ଦେଖୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଉପରେ ରାଜତ୍ବ କରୁଅଛି, ଏବଂ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କରାହୋଇଛି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଏକ ବୃହତ୍ ସିଂହାସନ ଅଛି ।"

୨୫. "ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନ୍ଧାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସିଦ୍ଧା କରିବା କରୁଥିବାର ଦେଖୁଛି; ଏବଂ ସଜ୍ଜତା ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥରୁ ସ୍ତବ୍ଧରେ କରିଅଛି; ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।"

୨୬. "ଏବଂ ସେହି ଅନ୍ଧାରକୁ ସିଦ୍ଧା ନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତି ବସିଛନ୍ତି, ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋପନୀୟ ବିଷୟକୁ ସ୍ତ୍ରୀକୃତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକି (ପରିକଳ୍ପନ) ତୁମେମାନେ ଗୋପନ କରୁଅଛ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ।"

୨୭. "ଅଥଚ ଅନ୍ଧାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ।"

୨୮. (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, "ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ତୁ ସତ କହୁଛୁ କି ତୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛୁ ।"

୨୯. "ତୁ ଆମର ଏହି ପତ୍ରକୁ ଘେନି ଯା ଓ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଆଗରେ ତାହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କର; ଏହାପରେ (ସେମାନେ) ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଠିଆ ହୋଇ ଯା ଓ ସେମାନେ କି ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ଜାଣ୍ୟ କର ।"

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ①

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ②

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَرَبُّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّمَهُمْ عَنْ
السَّبِيلِ فُهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ③

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُحْمُونَ وَمَا تُعْلَمُونَ ④

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ⑤

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ⑥

إِذْ هَبْ بَكِشْتَنِي هَذَا فَلَاقِيَهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ
فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ⑦

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସବାର ରାଜା ।

୨. ସଜ୍ଜତା ଲୋକମାନଙ୍କ ବଚପୂର୍ବକ ସର୍ବପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ସମାଚାର କୁହେଁ, ବରଂ ଅମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛୁ ଯେ ଆଉଟା ଲାଷ୍ଟରର ସଦ୍‌ଗୁଣର ଅର୍ଥ ସର୍ବପଥରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ବା ଦୂରକୁ ଠେଲି ଟେକିଥିବା ଲୋକ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅର୍ଥ ଅଭିପ୍ରାୟ । ଶରିଫର ବ୍ୟତୀତ ବା ବୃଦ୍ଧର ପରିପତ୍ତା ଯେଉଁ ବିଷୟରୁ ମଣିଷର ପ୍ରକୃତି ଦୃଷ୍ଟା କରେ ସଜ୍ଜତାମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ।

୩୦. ସେ ଏପରି କରିବା ପରେ ସେ (ରାଣୀ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାରିଷଦମାନେ ! ମୋ ନିକଟରେ ଏକ ସମ୍ମାନିତ ପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أُنْزِلَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝

୩୧. “ଯୋହାନ ବିଷୟବସ୍ତୁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ପତ୍ର ସୁଲେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛି ; ଏଥିରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ‘ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରୁଅଛି :’”

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୩୨. (ଏବଂ ଏଥିରେ ଲେଖାଯାଇଛି), “ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମା ଇଂସାନ କରନାହିଁ, ଏବଂ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆମ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ ।”

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ عَلَىٰ وَأُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ سُلَيْمٍ ۝

ରୁ: ୩

୩୩. ଏହାପରେ ସେ (ରାଣୀ) କହିଲେ, “ହେ ମୁଖ୍ୟ ପାରିଷଦମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଏହି ବିଷୟରେ ନିଜର ଉଚିତ ପରାମର୍ଶ ସ୍ଥାନ କର, କାରଣ ତୁମେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଓ ପରାମର୍ଶ ବିନା ମୁଁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରେ ନାହିଁ ।”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا خَلْفَهُ تَشْهَدُونَ ۝

୩୪. (ପାରିଷଦମାନେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଯୋଦ୍ଧା, ଏବଂ (ଅତିମ) ନିଷ୍ଠୁର ଆପଣଙ୍କ ହୃଦରେ ରହିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ କି ଆଦେଶ ସ୍ଥାନ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି (ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ରାୟ ପାଳନ କରିବୁ) ।”

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَبْنِائِ شَدِيدِ الْإِمَارَةِ ۝

୩୫. ସେ (ରାଣୀ) କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ କୌଣସି ଦେଶରେ ସ୍ଥଳେ ଯାଆନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ଧ୍ବଂସକ୍ରିୟା କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ପାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏହି ପ୍ରକାରର (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥାନ୍ତି ।”

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ۖ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ବିସମିଲ୍ଲାହ...’ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଯମ୍ବୁଜେ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଚାକରଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଦୋଷାଭାବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାକୃତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାଦିକୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଥିବା ରାହା ପଦ୍ଧତି କୋରାନ ମଧ୍ୟକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଅଣାଯାଇ ଥିବାର ଅନୁମାନ କରିବା ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଓ ଦୂର୍ବଳ ଯୁକ୍ତି । ଯଦି ଏପରି ଯୁକ୍ତି କିଛି ପ୍ରମାଣ କରୁଥାଏ ତେବେ ତା’ ହେଉଛି, ସବୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପରେ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଯେପରି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେପରି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ ପୂର୍ବରୁ ଆରବବାସୀମାନେ ଏହାକୁ କେବେ ହେ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅର-ରହମାନ) ପୂର୍ବ ଯେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ରହିଥିବା (୨୫:୨୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୬. “(ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଅଛି ଯେ) ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଉପହାର ପଠାଇବି; ତା’ପରେ ଦେଖିବି ଯେ ମୋର ହୃଦୟମାନେ କଣ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।”

وَأَتَىٰ مُرْسِلَةً إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظَرُوا بِهَا يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُونَ ۝

୩୭. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଉପହାର ସୁଲେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଧନସମ୍ପଦ ଦ୍ଵାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? (ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ) ଅଳ୍ପ ଆମକୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା (ସାମଗ୍ରୀ) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ଏବଂ ବୋଧ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ତୁମେମାନଙ୍କ ଉପହାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶବ୍ଦଟି ଅଟ ।”

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْنِي بِمَا لِي فَمَا أَتَانِي
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَشْكُرُ بَلْ أَنْتُمْ مَكِيدُونَ ۝

୩୮. “(ହେ ହୃଦୟ !) ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯା; ଏବଂ ତାହାକୁ କହି ଦେ ଯେ) ଆମେ ଏକ ବିରାଟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବୁ; (ତାହା) ଏପରି ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟଲାଭ କରିବା ପରେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେଠାରୁ ବହିଷ୍କାର କରିଦେବୁ ଯେ ସେମାନେ (ନିଜର ରାଜକାୟ) ସମ୍ମାନ ହରାଇ ବସିଥିବେ ।”

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ بِجُودٍ لَّا رَيْبَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝

୩୯. ତା’ପରେ ସେ (ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, “ହେ ପାରିଷଦବର୍ଗ ! ସେମାନେ ବଣ୍ୟତା ସ୍ଵାକାର କରି ଆମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିଏ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ସିଂହାସନ ରେ ପ୍ରତିରୂପକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଘେନିଆଯି ପାରିବ ?”

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۝

୪୦. (ପାର୍ବତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ଜଣେ ପ୍ରତାପଶାଳୀ ମୁଖ୍ୟ କହିଲେ, “ଆପଣ ଏହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସିଂହାସନକୁ) ଘେନି ଆସିବି; ଏବଂ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିଶ୍ଵାସୀ ।”

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ۝

୧. ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କେତେକ ରାଜା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ରାଜାଙ୍କୁ ଭାଷ୍ଟ ବା ଉପହୃଷ୍ଟିକର ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକୁଶଳ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଉଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରାଜା ବିଭବସ୍ଵର ଉପହୃଷ୍ଟିକର ପହଞ୍ଚିଲା ସେ କୁହୁ ପାରିଲେ ଯେ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଅପଦଗନ୍ତା ସ୍ଥିତ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜର ଅବଲୋକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

୪୧. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଅଲ୍ଲୀୟ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଉପରେ ଖାନ ହାସଲ କରିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, “ତୁମେ ପଲକ ପକାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଚାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସିଂହାସନକୁ) ଘେନି ଆସିବି;” ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ସୁଲେମାନ) ଚାହାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଅଛି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଯେ ଆମେ କୃତଜ୍ଞତା ସାପନ କରୁଅଛୁ କି ଅକୃତଜ୍ଞ ହେଉଅଛୁ; ଏବଂ ଯେ କୃତଜ୍ଞତା ସାପନ କରେ ସେ ନିଜର ହିତ ପାଇଁ ହିଁ ଏପରି କରେ, ଏବଂ ଯେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଏ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ ।”

୪୨. (ପୁଣି) ସେ କହିଲେ, “ଚାହା ପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରାଣା ପାଇଁ) ତା ସିଂହାସନକୁ ନିକୃଷ୍ଟ କରି ଦେଖାଅ, (ଚାହାହେଲେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ) କ’ଣ ସେ ସର୍ବପଥରାମିଳା ହେଉଛି ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ?”

୪୩. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲା, (ସେତେବେଳେ ତାକୁ) କୁହାଗଲା, “କ’ଣ ତୁମର ସିଂହାସନ ଏପରି ଅଟେ ?” ସେ କହିଲା, “ଏପରି କଣ ପଡୁଛି ଯେ ଏହା ସେହି (ସିଂହାସନ) ଅଟେ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ (ତୁମର) ଅନ୍ଧାବିହ ହୋଇଯାରିଥିଲୁ ।”

୪୪. ଏବଂ ସୁଲେମାନ ଚାହାକୁ ଅଲ୍ଲୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା ।

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ إِنَّا إِنَّا إِلَيْكَ بِهٖ
تَبَلَّ أَن يَنْزِلَ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَوْهُ مُسْتَقِرًّا عِندَهُ
قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ إِنِّي ؕ أَشْكُرُ ؕ
أَلْفَرُّهُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَظْكُرْ لِنَفْسِهِ ؕ وَمَنْ كَفَرَ
فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٣٩﴾

قَالَ تَزَكُّوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِيْنَ أَمْ تَكُوْنُ
مِنَ الْٰذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
وَأُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿٤١﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَتَّبِعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٢﴾

୧. ଯେହେତୁ ଏହା ଥିଲା ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନଙ୍କ ଦେଶ, ତେଣୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କଣ୍ଠାପୁରା ଯେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ସୁତରାଂ ସେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ନୀତିକ ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ନେଇ ଅସିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଇ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସ ସେହି ସିଂହାସନକୁ ପେଶ କରିବେ । ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ‘ପଲକ ପକାଇବା’ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଶାନ୍ତିତାକୁ ବୁଝାଏ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଚାହାକୁ ଅନ୍ଧାବିହ ଅର୍ଥରେ ନ ବୁଝି ଶାନ୍ତିତା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କର ଯାହା ସେହି ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ହେବ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଏକ ସାଧାରଣ ସିଂହାସନ ଭାବେ ପ୍ରକଟ ହେବ ।

୪୫. ତାହାକୁ କୁହାଗଲା, “ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରବେଶ କର ;”
 ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା,
 (ସେତେବେଳେ) ସେ ଏହାକୁ ଏକ ଗଭୀର ଜଳାଶୟ ମନେ
 କରି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲା ; ଏହାପରେ ସୁଲେମାନ କହିଲେ,
 “ଏହା ତ କାଚ-ଖଚିତ ଏକ ପ୍ରାସାଦ ;” ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସେ
 (ଗାଣ) କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ନିଜ ପ୍ରତି
 ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛି ; ଏବଂ ମୁଁ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ
 ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ
 କରୁଅଛି ।”

ଭୁ:୪

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
 وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
 مِنْ قَوَارِيرَهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَنكِتُ
 بِهِ مَعَ سُلَيْمَانَ إِلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ସମୁଦ (ସମୁଦ୍ରାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ
 ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; (ସେ
 କହିଲେ), “ଆଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କର ;” ଏବଂ (ଏହା
 ଶୁଣିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ) ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ
 ହୋଇ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ شُؤْدَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا
 اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فِرْقَانٍ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ସେ (ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମୁଦ୍ରାୟ !
 ତୁମେମାନେ ଭଲ ଅବସ୍ଥାର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମତ ଅବସ୍ଥା
 ପାଇଁ କାହିଁକି ତତ୍ପର ହେଉଅଛ ? କ’ଣ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାପ
 ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା
 ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବ ।”

قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
 لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ହେ ସୁଲେମାନ !) ଆମେମାନେ
 ତୁମଙ୍କୁ ଓ ତୁମର ସଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଅମଙ୍ଗଳ-ସୂଚକ ମନେ
 କରୁଅଛୁ ;” ସେ କହିଲେ, “ତୁମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କାରଣ
 ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି, ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ
 ତୁମେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମୁଦ୍ରାୟ ଯାହାକୁ ପରାକ୍ଷା
 କରାଯାଉଛି ।”

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبِئْسَ مَعَكُ قَالَ ظَلِمْتُ عِندَ
 إِلَهِ بَلْ أَنُكْمُ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾

୧. ହଜରତ ସୁଲେମାନ କୌଣସି କର୍ମ ପାଇଁ ଉପରେ କାଚ ଭଗ୍ନା ହୁଏ । ଗାଣା ନିଜର କୁଳ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ଯେପରି କାଚ ତଳେ ପାଣି ଦେଖାଯାଏ ସେହିପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଜ୍ୟୋତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହିଁ ଦାନ । ଅତଏବ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପୂଜା କରିବା ଅସମୀଚନ । କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଉପାସ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ସକଳେ ମଂଗଳକାମୀ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ସାଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ହେବ ।

୪୯. ଏବଂ ସହରରେ ନଅ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱାସୀୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ, ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ଧାର ନାମରେ ଶପଥ କର ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରକୁ ରାତିକାଳରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବୁ, ତା’ପରେ ଯେ କେହି ତୋହାଙ୍କ ହତ୍ୟାର ସ୍ୱଚ୍ଛେଦନ ନେବାକୁ ଆସିବ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ କହିବା ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରର ବିନାଶ (ସତରା) ଦେଖୁନାହିଁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ।”

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଯୋଜନା କଲେ, ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଯୋଜନା କଲୁ ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

وَمَكْرًا وَمَكْرًا أَوْ مَكَرَنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

୫୨. ତା’ପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟକର, ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାର ପରିଣତି କ’ଣ ହେଲା; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

୫୩. ସୁତରାଂ (ଦେଖ) ସେମାନଙ୍କ ଏହି ବୃହତ୍ପରିକ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ (କିପରି) ଧ୍ୱଂସିତ ହୋଇଯାଇଛି; ଏଥିରେ ଆନବନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

فَإِنَّكَ بِبُيُوتِهِمْ حَاوِيَةٌ ۖ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ଧର୍ମଭାରତୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୁତକୁ ରୋଷା ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେତେବେଳେ କି ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁର୍ଘର୍ମ କରୁଅଛ ?”

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاجِئَةَ وَأَنْتُمْ لَا تُصِيرُونَ ﴿٥٥﴾

୧. ଆରବୀ ‘ରହ୍‌ତୁଲ୍’ ଅର୍ଥ : (କ) ଗୋଟିଏ ଖୋପା । ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଓଲିରନ୍’ ଅର୍ଥ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାହା ଓ ତାହାର ସହାୟକ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କହାରି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନିହତ ହେବା ସମ୍ଭବରେ ହତ୍ୟା ବିନିମୟରେ ଧନ ମତେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଓଲିରନ୍ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ।

୫୬. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମୋଗ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସୁଅଛ ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।"

إِنِّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾

୫୭. କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, "ହେ ଲୋକମାନେ ! ଲୁଚିତ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହରରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଅତି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ।"

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ
لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾

୫୮. ପରିଶ୍ରାମପୁରୁଷ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ କରିଥିଲୁ ।

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର ସମାଚାର (ଦୂର୍ବରୁ) ବିଆଯାଇଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ଷଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ହୁଏ ।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ النَّذِيرِينَ ﴿٥٩﴾

ରୁ:୫

୬୦. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସମସ୍ତ ସ୍ତରୀୟ ପାତ୍ର ; ଏବଂ ସେ ସେହି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲହ ଭକ୍ତଙ୍କ କି ସେ ସବୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁଛନ୍ତି ?"

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ କୁଳର ସେହି ପକ୍ଷରେ ରହିଯିବେ ବୋଲି ଶୋପନାହୁଏ ।

ଭାଗ-୨୦

୬୧. (କୁହ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ଏବଂ (କିଏ) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମେଘମାଳାକୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି ? ତା'ପରେ ଆମେ ଏହାଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟୋଦ୍ଧୃତ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ; ତୁମେମାନେ ସେହି ଉଦ୍ୟାନରେ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇ ପାରି ନଥା'ନ୍ତି ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاتَّزَلَ لِكُمْ مِزْنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِذِهِمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦١﴾

୬୨. (କୁହ) କିଏ ଭୃତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀଙ୍କ ନିଦାନୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ପର୍ବତମାଳା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇ ସାଗର ' ଯେଉଁକୁ ଗୋଟିକରି ଜଳ ମଧୁର ଓ ଅନ୍ୟଟିର ଲବଣାକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ تَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِأَكْثَرِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

୬୩. (କୁହ) କିଏ ଦୁଇ ଛୋକର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣେ ? ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ସେ ତାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀଙ୍କୁ ଦିନେ) ସମଗ୍ର ଭୃତ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ ; ତେବେ କୁହ କ'ଣ ସେହି (ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ୍) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେମାନେ ଆଦୌ 'ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁନାହିଁ ।

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ فَلْيَبْلُوا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

୧. ୨୫:୫୪ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. 'କରିବ' ଶବ୍ଦ 'ନାହିଁ' ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି ଆମେ କହୁ ଯେ 'ତୁମେ ଅତି ଥର ମାଲୁକ' ତେବେ ତା'ର ଅର୍ଥ ହେବ, ତୁମେ ଅତି ମାଲୁ ନାହିଁ ।

୧୪. (କହ) କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ଓ ଜଳ ଭାଗରେ ବିପଦମାନଙ୍କରେ ମୁକ୍ତିପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ, ଓ କିଏ ନିଜ କରୁଣା (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖ) ସାଥୀନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବାସ୍ତବର ଶୁଭ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରେ ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଯାହାଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ସେ ତାଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ।

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُزِيلُ
الْزَّيْجَ بُشْرًا يَنْ يَدْنَى رَحْمَةً إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ
تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (କହ) ଯେ ପ୍ରଥମେ ଦୁଃଖ କରନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଏହି (ଦୁଃଖ) ସକ୍ରିୟାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ଓ ଯେ ମେଘମାଳାରୁ ଓ ଭୃଷ୍ଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି କ'ଣ (ସେହି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେ କହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସନ୍ତୋଷବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ସମାପ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କର (ଯେ ତାହାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଆହୁରି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି) ।”

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾

୧୬. (ତୁମେ) କହ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ କରି ଉଠାହେବ ।”

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ବରଂ ପ୍ରକୃତ କଥା ଏହି ଯେ ପରକାଳ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି; ବରଂ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ ।

بَلْ أَدْرَأَكْ عَنْهُمْ فِي الْآخِرَةِ قَبْلَ هُمْ فِي سَبْقٍ
مِّنْهَا قَبْلَ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿١٧﴾

ସ୍ବ: ୬

୧୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବୁ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର (ଭୂମିରୁ) ଜୀବିତ କରି ଉଠାହେବ ?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُ وَآبَاءُ آبَائِنَا
لَمْ خُرْجُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. “ଆମମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏହିପରି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କାହାଣୀ ମାତ୍ର ଯୋଗ୍ୟ କେବେହେଲେ ପୂରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاءُ وَآبَاءُ آبَائِنَا قَبْلَ ۚ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩﴾

୭୦. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁମାସ୍ତା କର ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର
ଯେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।”

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ,
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ମନକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କର ନାହିଁ ।

وَلَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَلٰٓئِلِ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ
ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି (ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟକ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କେତେ
ପୂରଣ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتٰٓ هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰٓدِقِيْنَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ତୁମେ କୁହ, “ସମ୍ଭବତଃ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତ୍ର) ବିଷୟରେ
ତୁମେମାନେ ବ୍ୟଗ୍ର ହେଉଅଛ, ତାହାର କିୟଦଂଶ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁଅଛି ।”

قُلْ عَسٰٓ اَنْ يَّكُوْنَ رِٔيَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି
ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞ
ନୁହନ୍ତି ।

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ଯାହାକିଛି ରୋପନ ଋଣେ
ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେସବୁକୁ ତୁମର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ।

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يَّبْلُغُونَ ﴿٧٥﴾

୭୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ରୋପନୀୟ
ବିଷୟ ଅଛି ତାହା ଏକ ସୁସ୍ଥ ଗ୍ରହରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ
ରହିଛି ।

وَمَا مِنْ غَآٓبَةٍ فِي السَّمٰٓءِ وَ الْاَرْضِ اِلَّا فِي كِتٰٓبٍ

مُبِيْنٍ ﴿٧٦﴾

୭୭. ଯେଉଁ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ
ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବିକ ଏହି କୋରାନ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେପରି ଅଧିକାଂଶ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରୁଅଛି ।

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰٓى بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ اَكْثَرَ

الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٧٧﴾

୭୮. ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ କରୁଣା ।

وَ اِنَّهٗ لَهٰدًى وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

୭୯. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ)ମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଆଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ମାଧ୍ୟମରେ
ମାମାଂସା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

اِنَّ رَبَّكَ يَقْبِضُ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَ هُوَ الْعَزِيْزُ

الْعَلِيْمُ ﴿٧٩﴾

୮୦. ସ୍ୱତରା* ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକ ସୃଷ୍ଟି-ସଂଗତ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଅଛ ।

୮୧. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ କହାଯି ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ନିଜର) ସ୍ୱର ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୮୨. ଏବଂ (ସେହିପରି) ତୁମେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅସତ୍ ପଥକୁ ଚକ୍ଷା କରି ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ନାହିଁ ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ (କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ) ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ତୁମେ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ କାଟି* ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବ କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିଲେ ।

ରୁ: ୭

୮୪. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବଡ଼ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ, ତତ୍ପରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାହେବ ।

୮୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "କଣ ତୁମେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରି (ନଥିଲ କି) ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ହାସଲ କରି ନଥିଲ ?" ଅଥବା କୁହ, ତୁମେମାନେ (ଲେଖାମା ବିରୁଦ୍ଧରେ) କି ତକ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲ ?"

* ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଦାଫି' ଫୁର ରୋଗ ଜବାବୁକୁ ବୁଝାଏ । ଏହି ରୋଗର ପ୍ରାଦୂର୍ଭାବ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ହେବା ନେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ଫେତହୁଲ୍ ବୟାନ୍, ସୁରା ନମଲ୍ : ପୃ : ୨୩୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ମଣିଷ ଦେହ ଭିତରେ ଏହି ଜବାବୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ହିଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ହଦିସରେ 'ନଗଫ୍' ନାମକ ରୋଗ ବ୍ୟାପିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି (ହେଦିସ୍ ମୁବିନ୍ ମୁଦ୍ରୁବ୍) । ଉଭୟ ବିଚାରଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ଫେତ ରୋଗର ସଂକ୍ରମଣ ହେବ ତଥା ଜବାବୁ ଓ ଫେତହା ବା ଘା' ସହିତ ତାହାର ସମ୍ପର୍କ ରହିବ ।

୨.

ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜାଣ ନ କରି କେବଳ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ନେତାମାନଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଉଦ୍ବେଗିତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ①

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ②

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ③

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ④

وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّنْ يُّكَلِّمُ بَأْيَّتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ⑤

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ أَلْكَ بَتْمَرٍ بِأَيْتِي وَلَمْ يُحْيطُوا بِهَا عَلَيْنَا أَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑥

୮୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ କିଛି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୮୭. କିଣ ସେମାନଙ୍କୁ କଣ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ରାତିକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଦିନକୁ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୮୮. ଏବଂ (ଯେଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା କରା) ଯେଉଁଦିନ ବିଗୁଲ ପୁଣ୍ୟାସିବ ; ଯାହା ପଳରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେକେହି ଥିବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଭୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେବେ ; ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ (ଭୟରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଚାହାଣ ସମାପ୍ତକୁ ଆଶ୍ୱାସ ହେଉ ଓ ବିନୀତ ହୋଇ ଆସିବେ ।

୮୯. ଏବଂ ତୁମେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ସ୍ୱପ୍ନାନରେ ଛିରି ରହିଥିବାର ଦେଖୁଅଛ, ଅଥଚ ସେଗୁଡ଼ିକ ମେଘମାଳା, ସଦୃଶ ଚଳମାନ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର କଳାକୃତି ଅଟେ ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଦୃଢ଼ (ଓ ନିଖୁଣ) ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମ ଗୁପ୍ତ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ۝

الْمَزِيدَ أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنْوَافِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخْرِجَ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَوْتَةٍ ذِكْرٌ ۝

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمَادً وَهِيَ كَسْرِ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପେଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ଦୃଢ଼ସ୍ୱଭାବ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, ପରନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କୁତୋକ ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖକମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଗର୍ଭିଣୀ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଗର୍ଭିଣୀ କହୁଥିଲେ ।

ପର୍ବତକୁ ଗର୍ଭିଣୀ କହିବାର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ଚାହା ପୃଥିବୀ ସଂଗ୍ରହରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । କାରଣ ପୃଥିବୀକୁ ବାହୁ ଦେଇ ଚାହାରି ଶିଥି ବା ଗର୍ଭି ନାହିଁ । ଚାହା ଶିଥି ଓ ଅନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେପରି ମେଘମାଳା ଶିଥି ଦେଖାଯାଉଥାଏ ଅଥଚ ପ୍ରକୃତରେ ଚାହା ଅନ୍ତରର ଚକପ୍ରଚଳ ହେଉଥାଏ, ସେହିପରି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭିଣୀ । ଏଠାରେ ମେଘର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କେବଳ ଗର୍ଭିଣୀକତା ଉପଲକ୍ଷେ ଦିଆଯାଇଛି ଅନ୍ୟା ଚାହାର ଗର୍ଭିଣୀ ବା ବେଗ ଆଦି ସଂପର୍କରେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ପର୍ବତ କୋରାନ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ରହିବ ସେହି ଦେଶରେ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଚକପ୍ରଚଳ ହେଉଥିବ ପରା ବୋଲି କେବେକି ଆଶ୍ୱେପ କରି କହିଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଆଉଟା 'କେବାଲ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ତଥା କୋରାନରେ ଚାହାର ପ୍ରସାରାତ୍ମକ ଶୈଳୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ନାହାନ୍ତି । 'କେବାଲ' ଅର୍ଥ : (କ) ପର୍ବତ (ଖ) ନେତା ବା ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି (ଗ) ମହାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି (ଘ) ପର୍ବତ-ନିବାସୀ (ଙ) ପୃଥୁ ବସ୍ତୁ (ଚ) ରାଜ୍ୟ ଅନୁଶାସନ ।

ପର୍ବତ କୋରାନରେ ଏକେତ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଅଥବା ମୁଖ୍ୟ ବା ମହାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେକ ଅର୍ଥରେ ଅନେକ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବାଣୀ ଲୁଚାଯିବ ରହିଛି ଯାହା ପର୍ବତ କୋରାନରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁମେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି ଓ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

୯୦. ଯେ କେହି ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ଏହାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ, ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ସେଦିନ ଭୟରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବେ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾

୯୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅସତ୍‌ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମାପ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କୁ ଅଧିପାତ୍ୱ କରି ନରକରେ ନିପତ୍ତିତ କରାହେବ; ଏବଂ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ?”

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتَ وَجْهُهُمُ فِي النَّارِ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

୯୨. ଆମକୁ କେବଳ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ଏହି (ମକୁ) ସହରର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବୁ ଯେ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ; ଏବଂ ଆଶ୍ଚାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
كَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ذَرَأْتُمْ أَنْ الْوَنَ مِنَ السَّيِّئِ

୯୩. ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ) ଆମେ କୋରାନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବୁ; ସୁତରାଂ ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ତେବେ ତାହାର ଏହି ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତି କେବଳ ତା ନିଜ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ) ହେବ; ଏବଂ ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ବିପଥଗାମୀ ହେବ, ତୁମେ ତାହାକୁ କୁହ ଯେ ଆମେ ଜଣେ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ନୁହନ୍ତି ।

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

ଅଲ-କସସ

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ବିଶ୍ୱାସର ଉପେକ୍ଷା ୮୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ସ୍ୱର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ତା-ସିନ-ମାମ ।

୩. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ) ଯୁକ୍ତିସଂଗତ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତମାନ ଅଟେ ।

୪. ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହିତ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ସତ୍ୟ ବୁଝାନ୍ତୁ ଯୁମ୍ ନିକଟରେ ବର୍ଷନା କରୁଅଛୁ ।

୫. ପିରଝିନ (ନିଜ) ଦେଶରେ ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ (ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ) ବିଭାଜିତ କରିଦେଇଥିଲା; ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲା; (ଏପରିକି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲା, ଓ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲା; ଏବଂ ସେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞାନୀକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ।

୬. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁ ଯେ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଶରେ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରୁଥିଲା (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନେଇ କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତି କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ସମସ୍ତ କୃପାକୁ) ଉଦ୍ଧରାୟକାରୀ କରିବୁ ।

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରେ ସୁଦୃଢ଼ କରିବୁ, ଏବଂ ପିରଝିନ ଓ ହାମାନ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ତାହା ହିଁ ଦେଖାଇବୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ) ସନ୍ତାନପାନ କରାଅ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରାଣ ନାଶ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଶଙ୍କା କରିବ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ନଦୀ (ବେଷ୍ଟ)ରେ ନିଷେପ କରିବ ଏବଂ (ଏଥିପାଇଁ) ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ କି କୌଣସି

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

طسّم ②

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

نَسَلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبِيٍّ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِأَحَقِّ

لِقَوْلِهِمْ يُؤْمِنُونَ ④

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا

يَسْتَضِعُّ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَذَّيْحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَنَئِي

نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑤

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ

وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً ⑥ وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑦

وَنُكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑧

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ⑨ فَإِذَا خِفَتْ

ଅତୀତ ବିଷୟ ସକାଶେ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ; ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ପୋରାଇ ଆଣିବୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ରହୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଣେ ରହୁଳ କରିବୁ; (ଅନନ୍ତର ଏହି ଓହି ଅନୁସାରେ ମୁସାଙ୍କ ମାତା ତାହାକୁ ନଦୀ ବନ୍ଧକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ) ।

عَلَيْهِ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا
رَأَدُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاءَوكُم مِّنَ الْمَرْسِلِينَ ①

୯. ଏହାପରେ ଫିରାଉନ ପରିବାରର ଭଣେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ ନଦୀ ବନ୍ଧରୁ) ଉଠାଇ ନେଇଥିଲା, ଫଳରେ (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ) ସେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ ସାଧ୍ୟସ ହୋଇଥିଲେ ତଥା ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇଥିଲେ; ଫିରାଉନ ଓ ହାମାନ ୧ ତଥା ସେ ଉଭୟଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

فَأَلْقَاهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ①

୧୦. ଏବଂ ଫିରାଉନର (ପରିବାରକୁ କଣେ) ମହିଳା ୨ କହିଥିଲା, “ଏ ତୁମପାଇଁ ଓ ମୋ ପାଇଁ ନୟନ ଶୀତଳକ ଅଟେ, ଏହାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ସମ୍ଭବତଃ ଏ ଦିନେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବ, ଅଥବା ଆମେ ତାହାକୁ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା,” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାସବତୀ ୩ ଜଣା ନ ଥିଲା ।

وَقَالَتْ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي وَكَأَنَّ
تَتَّقُلُّوهُ عَلَىَّ أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ تَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ②

୧୧. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ହୃଦୟ (ଦୁଃଖ ଓ ଉଦ୍‌ଘାତ) ମୁକୁ ହୋଇଥିଲା; ଯଦି ଆମେ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବିଶ୍ଳାଷକାରୀ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପୁତ୍ରତ୍ୱ କରି ନଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ହୁଏତ ସେ ଏ ଘଟଣାର ସ୍ଥିତିର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରି ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ ।

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فِرْعَاوِينَ كَأَدَّتْ لَبِيدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَّمَهَا لَيَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ③

୧୨. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ମାତା) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ) ଭଉଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏହାର ପଛେ ପଛେ ଯାଅ,” ପୁରତା ୪ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଉନର ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି) ଜାଣି ପାରି ନଥିଲେ ।

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ④

୧. କେତେକଙ୍କ ମତରେ ହାମାନ ଫିରାଉନର ଅନ୍ୟତମ ସରାସର । ତେଣୁ ପାହ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ତା' ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ସେ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା ।

୨. ଏହି ମହିଳା ଫିରାଉନର କନ୍ୟା ବୋଲି ଅଭିପ୍ରେତ । କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ମହିଳା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ନଦୀ କୂଳରେ ପାଇଲେ ସେ ଫିରାଉନର କନ୍ୟା (Exodus 2:5 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏକ ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟ ପାଇବାକୁ ତା'ର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଫିରାଉନ ଓ ତା'ର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିବା ସଙ୍କଳ୍ପ ତାଙ୍କ ବୃହତ୍ତ୍ୱରେ ରଖିଲେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ ସକାଶେ
ସନ୍ଧ୍ୟାପାନ କରାଉଥିବା ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲୁ;
ସୂଚନା ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଭଉଣୀ) କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ମୁଁ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ପରିବାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଲଣ୍ଡାଇବି ଯେ
ଏହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଜନ-ପାଳନ କରିବ ଏବଂ
ସେମାନେ ତାହା ପକ୍ଷରେ ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।”

୧୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପେରାଇ ନେଲୁ ଯେପରିକି ତାହାଙ୍କ ନୟନ ଶାନ୍ତ
ହେବ, ଏବଂ ସେ ଦୃଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଜାଣିପାରିବେ
ଯେ ଅଲୁଷ୍ଟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସତ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ
(ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି
ନାହିଁ ।

ରୁ: ୨

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିପକ୍ୱ
ଯୌବନରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଓ (ନିଜ ଚାରିତ୍ରିକ ଛବି
ଉପରେ) ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ
ତାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ସ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ
ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ
କରିଥାଉ ।

୧୬. ଏବଂ ଦିନ ସହରବାସୀମାନେ ଅସାବଧାନ^୧
(ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦ୍ରା) ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ସେ ସେହି
ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ; ସେ ସହରରେ ଦୁଇଜଣ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ;
ଜଣେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠର ଥିଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ
ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଗୋଷ୍ଠର ଥିଲା; ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ
ଗୋଷ୍ଠର ଥିଲା, ସେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ
ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲା; ଏହାପରେ ମୁସା ତାହାକୁ

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصُوحٌ ﴿١٣﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُبَيٍّ كَىٰ تَقْرَعَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ
وَهَٰذَا مِنْ عَدُوٍّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ

୧. ଏଥିରୁ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମୁସା ଯେଉଁ ବୋହେରେ ଥିଲେ ତାହା ରାସି ରାସି ନଦୀ କୂଳରେ ଲାଗିଲା ଓ ମୁସାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସତର୍କତା
ଅବଲମ୍ବନ-ପୂର୍ବକ ଧୀରେ ଧୀରେ ତା’ ପଛରେ ଯାଉଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ପିରଓନର କନ୍ୟା କେତେକ ଦୂରସ୍ଥପାନକାରୀଣଙ୍କୁ ଚାକିଲେ ଓ
ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ଦୂରସ୍ଥପାନ କରାଉବାକୁ ଅନୁରୋଧ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁସା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରସ୍ଥପାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ।
ପରିଶେଷରେ ଏପରି ହେଲା ଯେ ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କ କୌଣସି କ୍ରମେ ସେ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଯେତେବେଳେ ଦିବ୍ୟବିଜ୍ଞାନ ଅନୁମତି ଦୁଏ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ବୟସ ୩୦ ରୁ ୪୦ ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ବା ତା’ ଠାରୁ ଅଧିକ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ନିଜ ବୃହତେ ଶୋଭାପୁର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ହିଁ ପ୍ରହର ଦୋରପାରେ ବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ହୋଇ ପାରେ ।

ଏକ ବିଧା ମାରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବିଧା ଚା'ର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିଥିଲା; ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ ଯେ ଏସବୁ ଘଟଣା ସଜ୍ଜାମାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା; ସେ (ସଜ୍ଜାମାନୁସାରେ) ଶତ୍ରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତିପଥକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭାଜିକାରୀ ଅଟେ ।

عَلَى الَّذِي مِنْ عَذُوبَةٍ فُوتِرَةٌ ۖ فَقَضَّ عَلَيْهُ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ①

୧୭. ତତପରେ ମୁସା ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛୁ, ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ଏହି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ; ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ②

୧୮. ଏହାପରେ ମୁସା ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେହେତୁ ତୁମେ ଆମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛ, ତେଣୁ ଆମେ କଦାପି କୌଣସି ଅପରାଧକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନାହିଁ ।”

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ③

୧୯. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସହରରେ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଭୟକରି ଏବଂ (ସନ୍ତର୍କରେ) ଛାଡ଼ିଦେଲା; ତାହା ତାହା ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗତକାଳି ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ସେ ପୁନର୍ବାର ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରୁଅଛି; ତେଣୁ ମୁସା ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ।”

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ④

୨୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେ କି ଉଭୟଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲା, ଧରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ କ’ଣ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେପରି ଗତକାଳି ତୁମେ ଜଣକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ? କ’ଣ ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେ ଦେଶ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ।

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يٰمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا تَمَلِكُ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ ۚ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜାମାନୁସାରେ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଫିରାଓଙ୍କର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ରିସେଇ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା କରେଇ ଦେଲା । ପରେ ସେ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅତ୍ୟାଚାରୀତା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଓ ଫିରାଓଙ୍କର ଲୋଭ ନିହତ ହେଲା ।

୨. ମୁସା କହିଲେ, ‘ମୋତେ ଅନ୍ୟାୟକରି ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସଂସା ମିଳିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ କୁତ୍ସିତ ହୋଇ କରିବାକୁସର୍ବଦା ସେଇକି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବି ଅଥଚ, ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ ।’

୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା ସେ ବୁଲ୍ବୁଲ ଗାଦିଲା ଯେ ହଜରତ ମୁସା ତାଙ୍କୁ ମାରିଦେବେ । ତେଣୁ ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା : ‘କ’ଣ କଲି ପରି ଆଜି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜଣେ ଲୋଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?’

୨୧. ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହରର ସୁଦୂର ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଘୋଡ଼ି ଆସି କହିଲା, "ହେ ମୁସା ! (ଦେଶର) ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଛନ୍ତି, 'ସୁତରା' ମୋ କଥା ଶୁଣ ଓ ଏହି ସହରକୁ ପଳାୟନ କର ; ମୁଁ ତୁମର ହିତାକାଂକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ ।"

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يُبَايِعُ
إِنَّ السَّلاَءَ يَأْتِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ٢١

୨୨. ସୁତରା* ସେ ଉକ୍ତ ସହରକୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଓ ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଚାଲିଗଲେ ; ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ।"

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢٢

ଭୂ:୩।

୨୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦୟନ* (ସହର) ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ସଠିକ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।"

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَفَّاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ٢٣

୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦୟନ (ସହର)ର ଝରଣା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ସେଠାରେ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କୁ (ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା । ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ (ଗହଳିକୁ) ଦୂରରେ ରଖୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ; ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା କ'ଣ ?" ସେ ଦୁହେଁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଅନ୍ୟ ପଶୁପାଳକମାନେ ଚାଲି ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ (ଆମର ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇପାରିବୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମର ପିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି (ଏଥି ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ) ।"

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ هُ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذُدَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا تَسْقِي حَتَّى
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ٢٤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ମତେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣାରେ ଗୁଡ଼ିଆର ଗାଈ କାଗରେ ପଡ଼ି ଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ମନେଇବା ସହିତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମନେଇବା ସମାନ ଥିବା ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଗାଈଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିବା ।

୨. ମିଶରକୁ ଇସ୍ରାଏଲୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯିବା ବାଟରେ ମଦୟନ ସହର ପଡୁଥିଲା । ସେଠାରେ ସେତେବେଳେ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ଆନବଦାସୀ ରହୁଥିଲେ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଦୁଇ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଅଞ୍ଚଳ ବାଲବେଲରେ ପାତ୍ର ଜଣ ବାଳିକାଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି (Exodus 2:16 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଯେହେତୁ ପରେ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେବଳ ବଡ଼ ବଡ଼ ବାଳିକାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଓ ବାଲବେଲରେ ପଡୁ ଛୋଟ ବଡ଼ ଇଉଜୀଙ୍କ ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି । ଫଳରେ ଦୁଇ ଶାସ୍ତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସଂଖ୍ୟାଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ।

୨୫. ପୁତରାଂ ସେ, ସେ ଦୁଇଜଣ ସକାଶେ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳ ପାନ କରାଇଲେ; ତା'ପରେ ସେ ଛାୟା ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ! ତୁମେ ନିଜ ଜଳ୍ୟାଣରୁ ଯାହା କିଛି ଆମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଆମେ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଟୁ ।"

فَسَقَّ لَهُمَا تَرْتَوَىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَبِئْسَ
أَنْزَلْتُ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ⑤

୨୬. ତା'ପରେ ସେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲଜ୍ଜା ସହିତ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଆମ ପିତା ତୁମଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁରୁଛି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମ ଚରଫରୁ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତୁମଙ୍କୁ (ତାହାର) ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ (ପିତାଙ୍କ) ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ ; ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଅଛ ।"

وَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِجْبَاءٍ فَأَلَّتْ إِنْ
أَبَى يَدْعُوكَ لِيجْزِيكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا ۖ فَلَمَّا
جَاءَهُ وَقَضَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَسَوْتُ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑥

୨୭. ଏହାପରେ ସେ ଦୁଇଜଣ (ମହିଳା)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲେ, "ହେ ମୋର ପିତା ! ତୁମେ ଏହାଙ୍କୁ (ଜଣେ) କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କର ; କାରଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କର୍ମଚାରୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ବଳିଷ୍ଠ 'ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ।"

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ⑦

୨୮. ଏହାପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ପିତା ମୁସାଙ୍କୁ) କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋର ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ଜନ୍ମା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ତୁମ ସହିତ (ଏହି ସର୍ଗରେ) ବିବାହ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ଯେ ତୁମେ ଆଠ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସେବା କରିବ, ପୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ଆଠ ବର୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦଶ ଅବଧି ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବ, ତେବେ ଏହା ତୁମର ଅନୁଗ୍ରହ ହେବ ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ଭାରାଜ୍ଞତା କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ; ଯଦି ଅଲ୍ଲାଜ୍ଞ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଇବ ।"

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ
عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَلَاثِي حَجَّ ۖ فَإِنْ أَتَيْتَ غَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سِجْدِنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑧

୧. ସେ ବାଦିକମାନେ ଅପରିଚିତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟଦା କଲେ ବୋଲି ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ରହୁଛି । ତା'ର ଉତ୍ତର ହେଉଛି— ଅନେକ ଚରାକାଙ୍କୁ ହତେଇ ଝରଣାରୁ ପ୍ରଥମେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ କଳପାନ କରାଇବା ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ । ପୂର୍ବ କଳପାନ କରାଇବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ ଯାଇ ଛାୟାରେ ବସିବା ବା ବାଦିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ ଆଶା ନ କରିବା ଜଣେ ସଙ୍ଗେତ ଓ ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଏ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରି ସେ ଦୁହେଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଦେହ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ରୂପେ ସଙ୍ଗେତ ଓ ସଦାଚାରୀ ।

୨୯. (ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ, “ଏ ବିଷୟ ଆମ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା; ଏ ଦୁଇ ଅବଧି ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପୂରଣ କରିବୁ, ସେଥିପ୍ରକାଶେ ଆମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ” ଯାହାକିଛି ଆମେ କହୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।”

ଭୂ:୪

୩୦. ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପୂରଣ କଲେ ଓ ନିଜ ପରିବାର (ଲୋକ) ସହିତ ଯାତ୍ରା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁର ପର୍ବତ ଆଡୁ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଲେ ଓ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା କର; ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ; ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ସେଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି (ଜେରୁ) ସମାଚାର ଆଣିବୁ ବା ଜଳନ୍ତା ଅଳ୍ପାଳ ଆଣିବୁ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ସେକି ପାରିବ ।”

୩୧. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଏକ ପବିତ୍ର ଭାଗରେ ୧୨ ଥିବା ଏକ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରୁ ତାହାକୁ (ଉଛ ସ୍ତରରେ) କୁହାଗଲା, “ହେ ମୁସା ! ବାସ୍ତବିକ ଆମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ।”

୩୨. “ଏବଂ ତୁମେ ନିଜର ଲାଠି ନିଷେଧ କର;” ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ୧୨ ବୃକ୍ଷ ଚଳମାନ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ପଛକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ; (ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ କୁହାଗଲା), “ହେ ମୁସା ! ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ଓ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁରାଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

୩୩. “(ଏବଂ) ନିଜ ହସ୍ତକୁ ବନ୍ଧି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ପରିଧାନ ମଧ୍ୟରେ ଭରିକର; ତାହା ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବାହାରିବ ଏବଂ ଭୟ ଯୋଗୁଁ ନିଜ ବାହୁକୁ (ଶରୀର ସହିତ)

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيُّهَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ ۖ
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ
جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۖ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ
نَارًا تَعْلَىٰ ۖ أَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذَرَةٍ ۖ مِنَ الشَّأْرِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝

فَلَمَّا آتَاهَا نُورِدَىٰ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُمُوسَى ۖ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ۝

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَمَزُ لَهَا جَانٌّ وَلَّىٰ
مُدْبِرًا ۖ وَلَمْ يُعَقِّبْ ۖ يَمُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ
مِنَ الْآمِنِينَ ۝

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ۖ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جُنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَنُوبُكَ بُرْهَانٌ

୧. ୨୭:୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ‘ଅ-ଏମ୍-ର’ ରୋଟିଏ ଅର୍ଥ କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି : ସେହି ଉପତ୍ୟାକା ଯେପରି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଥିଲା ସେହି ବୃକ୍ଷର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଭୂମି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଥିଲା । ତାହା ଏପରି ଭୂମି ଯେଉଁଠାରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଇ ଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ୱରୁ ଜ୍ୟୋତିରୁ ହଜରତ ମୁସା ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ ।

୩. ୨୭:୧୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

ତାହାର ;” ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସମେତ) ଫିରାଓଁନ ଓ ତାହାର ପାରିଷଦମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ଥେରତା ହୋଇଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ (ଏକ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୩୪. ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଫିରାଓଁନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି (ଏବଂ ତୁମର ବାଣୀ * ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ) ।”

୩୫. “ଏବଂ ଆମର ଭାଇ ହାବୁନ କଥା କହିବାର ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧୂରନ୍ଧର ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କର ; ଯଦ୍ୱାରାକି ସେ ଆମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ ; ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ନ ଚିଅନ୍ତୁ ।”

୩୬. (ଅବୁଲ୍) କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମର ଭାଇ ସହିତ ତୁମ ବାହୁକୁ ଡ଼କ କରିବୁ ଏବଂ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ବିଜୟଲାଭ ନିମନ୍ତେ (ଅନୁକୂଳ) ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ତୁହେଁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ସେମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନ ବଳରେ ବିଜୟୀ ହେବେ ।”

୩୭. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ଆମର ସ୍ମୃତି ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓଁନର ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ଗଢ଼ା ଯାଇଥିବା କୁହୁକ ଅଟେ ; ଆମେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି କଥା କେତେବେଳେ ଶୁଣିନାହୁଁ ।”

୩୮. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପଦେଶ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଜାଣନ୍ତି) ଯାହାର ପରିଣାମ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୩୯. ଏବଂ ଫିରାଓଁନ କହିଲା, “ହେ ପାରିଷଦମାନେ ! ମୋ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଥିବାର ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ହେ ହାମାନ ! ମୋ ପାଇଁ ଓଦା

مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا ثَوَمًا
فَسِقِينَ ①

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِي ②

وَإِنِّي هُرُوتٌ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لَئِنَّا فَأَرْسِلُهُ مَعِيَ
رِدًّا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِي ③

قَالَ سَتَشُعِدُ عَصِدَكَ بِأَخِيكَ وَتَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَتِنَا إِنَّهُمَا مَبْعُكُمَا
الْغُلَبَاءُ ④

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَنٌ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ⑤

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ
عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ⑥

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ
إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْثِقْ لِي يَهُامُنْ عَلَى الظِّلِّينِ فَاجْعَلْ

୧. ନିଜ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଚାକର ଭୟ ନ ଥିବା ବରଂ ବାଣୀ ନ ପହଞ୍ଚିବାର ଭୟ ଥିଲା ।

ମାଟିରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ତିଆରି କର) ତା'ପରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ (ଅତି ଉଚ୍ଚ) ଦୂର * ନିର୍ମାଣ କର ; ସମ୍ଭବତଃ ତାହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ମୁଁ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅବୃତ୍ତ କରି ପାରିବି ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଅଛି ।”

لَنْ صَرَحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى الْوُصَّةِ وَإِنِّي لَا أَظُنُّهُ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٢٠﴾

୪୦. ଏବଂ ସେ ଓ ତା'ର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ କାରଣ ବିନା ଦେଶରେ ସରଗର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ନାହିଁ ।

وَأَسْتَكْبَرُوا وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمُ آتَيْنَا لَآ يُرْجَعُونَ ﴿٢٠﴾

୪୧. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ କବଳିତ କରି ସମୁଦ୍ରରେ * ନିଷେଦ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ଦେଶ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହେଲା ।

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

୪୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତି କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ଦଳପତି ହେବା ଯୋଗୁଁ ଗର୍ବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଥିଲେ ; ଏବଂ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَذْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٢٢﴾

୪୩. ଏବଂ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିଶାପ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُورِينَ ﴿٢٣﴾

ଭୂ: ୪

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ଧୂଃସ କଲା ପରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଯାହାର ଶିକ୍ଷା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା, ଓ ତାହା ସତ୍ୟ ଓ କରୁଣାବାଦୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଏଥି ସକାଶେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରନ୍ତୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

୧. ମିଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆକାଶରୁ ଆତ୍ମା ଉଠି ସ୍ଥାନରେ ଅବତରଣ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଳକେଶବର ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଆକାଶରୁ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । ମିଶର ଦେଶର ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏହି ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରାଧିକାର ।

୨. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ୟନ' ଅର୍ଥ : (କ) ନୟ (ଖ) ସମୁଦ୍ର । ଭବିଷ୍ୟତରୁ ବ୍ୟାପୀ ଏ ସେ ହରତର ମୁସା ଓ ପିରୁସିନ ସେହି ସ୍ଥାନ ଅବିଚ୍ଛନ୍ନ କରି ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଲୋହିତ ସାଗର ବିନାଶ ନାମକ ପ୍ରାନ୍ତର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ । ସୁତରାଂ ଆମେ ଏଠାରେ 'ୟନ'ର ଅନ୍ତରାଳ ସମୁଦ୍ର ରଖୁଅଛୁ ।

୪୫. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ (ତୁର ପର୍ବତର) ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଦିଗରେ ନଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରିବା) କାର୍ଯ୍ୟ * ସମର୍ପଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ସାମାଜିକ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲ ।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
لَأَمْرًا وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٥﴾

୪୬. କିନ୍ତୁ ଆମେ (ମୁସାଙ୍କ ପରେ) ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ; ପୂରତା* ସେମାନଙ୍କର ପରମାୟୁ * ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା, (ଏବଂ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପାଶୋରି ପକାଇଲେ) ; ଏବଂ ତୁମେ ମଦୟନବାସୀଙ୍କ ** ସହିତ ରହୁ ନଥିଲ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତ ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ହିଁ ରହୁଲୁ * ସେଗଣକାରୀ ଅଟୁ ।

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَائِبًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ﴿٤٦﴾
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٧﴾

୪୭. ଏବଂ (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ତୁର ନିକଟରେ ନଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଆମେ (ମୁସାଙ୍କୁ) ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲୁ ; କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ତୁମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଚରପାକୁ କରୁଣା ଅଟେ ଯେପରିକି ତୁମେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସବେତନ କରାଇବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ସତେତକ ଆସି ନଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଉପଦେଶ ପାଇଥା'ନ୍ତି ।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الظُّوْرِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

* ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ତା' ବିଷୟରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ କଣ୍ଠାଦି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଆୟତରେ ଦେହ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ କରାଯାଇଛି ଯେ 'ହେ ମହମ୍ମଦ ! ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ନ ଥିଲ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଇଲେ ?'

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଇବ୍ରାହୀମୀୟର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରମାୟୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଗଲା । ବସ୍ତୁତଃ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଏକ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମୟ ବିତି ଯାଇଛି; ଫଳରେ ଏମାନେ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପରିସ୍ପାରି ପକାଇଛନ୍ତି ।

୩. ହଜରତ ମୁସା ମଦୟନ ଆଡ଼କୁ ହିନ୍ଦୀୟ ଅର ସିନ୍ଧବେଦକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ମଦୟନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ମୁସା ଆସିଥିଲେ । ଅତଏବ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଚରପାକୁ ହୋଇଛି, କାରଣ ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମୁସା ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିନାହାନ୍ତି କି ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସା ମଦୟନ ଆଡ଼କୁ ଯାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କ ରହଣିରେ ନ ଥିଲେ । ପୂରତା* ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନବି-ପତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା କୌଣସି ଅବପାଶ ବୁଝାମଣା କାରଣରୁ ମିଳି ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଚରପାକୁ ମିଳିଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଉତ୍ତରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଆନ୍ତି ।

* ଯଦ୍ୟପି ମକ୍କାବାସୀମାନେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବଂଶଧର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବାରୁ କୌଣସି ନୂତନ ନବି ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ସମ୍ମତ ଧ୍ୟାନ ଅବଶ୍ୟକ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୪୮. ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ନ ଥାନ୍ତା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିପଦ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ରହୁଲ ପ୍ରେରଣ କରି ନଥିଲ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ତୁମ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥା’ନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ? ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ତୁମକୁ ରହୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରି ନଥା’ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।”

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କାହିଁକି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ) ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ ଯେପରି (ହଜରତ) ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ?” କ’ଣ ସେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ସତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନ ଥିଲେ ? ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏ ତୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାବୁନ) ମହବତ ଯାହୁକର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି,” ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟକଙ୍କର ଦାବିକୁ ସତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ
كَافِرُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ମୁସା, ହାବୁନ ଓ ମହମ୍ମଦ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ବାଣୀ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ ତେବେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଘେନି ଆସ ଯାହା ଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ଗ୍ରନ୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୋରାତ ଓ କୋରାନ) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉପଦେଶଦାୟକ ହେବ, ତାହାହେଲେ ଆମେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

୫୧. କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ସ୍ୱବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଠାରୁ କିଏ ଅଧିକ ପଥସ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟେ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱପଥକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଜ କୁସ୍ୱବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରେ ? ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଫଳତାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَإِنْ لَمْ يَنْجِبِيْكَ لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

ସ୍ତ:୬

୫୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଓହ୍ରି ପ୍ରୋତ୍ସାହି କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତୁ ।

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

୫୩. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ସେମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଉପରେ (ଅନ୍ତରରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

﴿٥٣﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

୫୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏହା ବାସ୍ତବିକ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ବାଙ୍କ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ବାଣୀ ଅଟେ; ଆମେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ-ସମର୍ପଣକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ) ଥିଲୁ ।”

وَإِذْ آتَيْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଯୌର୍ଯ୍ୟ ଓ ହେତୁ ଦୁଇଥର ଶ୍ରଦ୍ଧାଦାନ ମିଳିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ପାପର ମୁକାବିଲା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا

يُذَكَّرُونَ بِالْحَسَنَةِ الَّتِي آتَيْنَاهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٥﴾

୫୬. ଏବଂ (ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କୌଣସି ଶ୍ରମଥା ବିଷୟ ଶୁଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି, “(ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ!) ଆମମାନଙ୍କର କର୍ମ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ; ତୁମମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ସହାୟତା କରନ୍ତୁ); ଆମେମାନେ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ।”

وَإِذْ أَسِعُوا اللَّعْنَةَ أَغْرَضْنَا عَنْهُمْ قَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَّمْ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

୫୭. ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କର ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଦାନ କରାନ୍ତି; ଓ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଚୌକାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଦୃଢ଼ତା ରହିଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଭଲ ଇହଲୋକରେ ଓ ପରଲୋକରେ ।

୩. ବଳପୂର୍ବକ କାହାରି ଉପରେ ଉପଦେଶ ଲଦି ଦେଇ ହେଉ ନାହିଁ । ଯେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ତାକୁ ହିଁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଏ । ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ତରର କଥା ଜାଣନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଜ ପାଖରେ ଉପଦେଶ ଦାନ କ୍ଷମତା ରଖିଛନ୍ତି ।

୫୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ଯଦି ଆମେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ, ତେବେ ନିଜ ଦେଶରୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବୁ :” (ତୁମେ କୁହ), “କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷିତ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିନାହିଁ ଯେଉଁଠାକୁ ସମସ୍ତ ସ୍ଥଳୀର ପକ୍ଷ ଅଣାଯାଏ ?” ଏହା ଆମ ତରଫରୁ ଏକ ଅନୁଦାନ ସ୍ୱରୂପ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ଅନେକ ବସତିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଜୀବନଧାରଣ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗୁଁ ଅହଙ୍କାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ; (ସୁତରାଂ ଦେଖ) ଏସବୁ ସେମାନଙ୍କର ବସତି ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଟେ କେହି ରହିଲେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲୁ ।

୬୦. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରେ ଏପରି ରହୁଛି ଯେଉଁଠାରେ ନିଜର ଯେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି (କାରଣ ଏହା ନ୍ୟାୟର ପରିପକ୍ଷ), ଏବଂ କୌଣସି ଦେଶର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ଧ୍ୱଂସ କରୁନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବନ କରାଯାଇଛି ତାହା କେବଳ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ପୁଞ୍ଜସମ୍ପଦ ଓ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଉତ୍ତମ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ; (ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

ରୁ: ୭

୬୨. ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆମେ ଉତ୍ତମ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରକାଳ ଜୀବନର ସମ୍ପାଦନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସ୍ଥିତିଶୁଚି ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ପାଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ, କ’ଣ ସେ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ଯାହାକୁ ଆମେ କେବଳ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର କିଛି ପୁଞ୍ଜ-ସମ୍ପଦ ସ୍ତବନ କରିଅଛୁ ଓ ତାହାପରେ ତାହାକୁ କ୍ଷମାପତ ଦିନ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପତର କବୀର ଦେବାକୁ) ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ?

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ تَخْطِفُ مِنْ أَزْوَاجِنَا ۖ وَأَوْفَرُ نُكْرَيْنَ لَهُمْ حَرَمًا أَمَّا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ تَسْرَتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فُتِنَتْ مَسْكَنِهُمْ لَمْ تُمْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا أَوْتَيْنَاهُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

أَفَسَوْفَ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَا فِئَةٍ لَهُ ۖ لَكِن مَّا نَشَاءُ ۚ وَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୋକମାନେ ଆମର ସର୍ବନାଶ କରିଦେବେ ।

୬୩. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଏବଂ ପଚାରିବେ, “କାହାଣୀ ଆମର ସେହି ତଥାକଥିତ ସମକକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଆମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉପାସ୍ୟ ନିରୂପିତ କରୁଥିଲ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾

୬୪. (ସେତେବେଳେ) ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ବାଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସାରିଥିବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆମେମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ; ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେପରି ଆମେମାନେ ନିଜେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ; ଆଜି ତୁମ ନିକଟରେ ଆମେମାନେ ନିଜ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବା ଦୋଷଣା କରୁଅଛୁ ; ସେମାନେ ଆମର ଉପାସନା କରୁ ନଥିଲେ, (ବରଂ ନିଜ ସବୁକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ) ।

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ۖ أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٤﴾

୬୫. ଏବଂ କୁହାଯିବ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକ ;” ସ୍ମରଣା ସେମାନେ ସେ (ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଡାକିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ମୁସବ୍ବିକମାନେ) ନିର୍ଦ୍ଦାୟିତ ଶାସ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ; ଆହା ! ସେମାନେ ସରପଥ ପାଇଥାଆନ୍ତେ କି !

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ دَرًا وَلَا عُدَابًا ۖ لَؤْلَؤُا لَهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾

୬୬. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଏବଂ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الرُّسُلَ ﴿٦٦﴾

୬୭. ସେହି ଦିନ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତମସାଜ୍ଜନ ହୋଇଯିବ, ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କୌଣସି ସ୍ତବ୍ଧ ପଚାରିପଚିବେ ନାହିଁ ।

فَعَيَّبَتْ عَلَيْهِمُ الْآبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٧﴾

୬୮. କିନ୍ତୁ ସେ ଅନୁତାପ କରିବ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ସମ୍ବୃତ କର୍ମ କରିବ, ସେ ସମ୍ବରତଃ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَحَسَنَ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସ୍ତବ୍ଧ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ମନୋନୀତ କରିନିଅନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ସିର୍କ ବିଷୟକ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେବ ।

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେମାନେ ଏକେକ ନରକକୁ ଯାଇ ସାରିଥିବେ ଅଥବା ଏହି ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଅବରୋଧ ହୋଇ ସାରିଥିବ ।

୭୦. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ଅନ୍ତରେ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, (ସେ ସବୁ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ।

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ⑩

୭୧. ବହୁତ, ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏପରି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ସୃଷ୍ଟିର ଆଦ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ହିଁ ପ୍ରଣୀୟାର ପାତ୍ର; ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ଆଧିପତ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُبْرُ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑪

୭୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ କସାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତ୍ରିକୁ ଦୀର୍ଘ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଲୋକ ଆଣି ଦେବ ?” ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଶୁଣି ପାରୁନାହିଁ ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ⑫

୭୩. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ କସାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦିନକୁ ଦୀର୍ଘ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରାତ୍ରିକୁ ଘେନି ଆସିବ ଯାହା ଫଳରେ କି ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ ?” (ତଥାପି) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ⑬

୭୪. ଏବଂ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତି ଓ ଦିନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଚଢ଼ିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିକାଳରେ) ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିପାରିବ ଓ (ଦିନରେ) ତାହାଙ୍କର କୃପା (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ) ସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ ଓ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

وَمِنْ تَحَنُّنِهِ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑭

୭୫. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାକିରେ ଓ କହିବେ, “କାହାନ୍ତି ଆମର ସେହି ତଥାକଥିତ ସମକକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ସେପରି ଉପାସନାରେ କରୁଥିଲୁ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ⑮

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ସାକ୍ଷୀ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲୁ ଓ କହିଲୁ, “ନିଜର ପ୍ରମାଣ ପେଶ କର” ; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରେ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅପସରି ଯିବ ।

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّوْا عَنْهُمْ فَأَكَادُ أَفْتَرُونَ ⑯

६:८

୭୭. ବସୁନ୍ଧରୀ କାରୁଣ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ 'ଅନ୍ୟତରା କର୍ତ୍ତିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏତେ ଧନ ସମ୍ପଦ 'ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତାହାର ଚାକିରୁଡ଼ିକୁ 'ଉଠାଇବା ଏକ

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى

୧. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ନୀତି ଦେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପଦରେ ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ନିୟୁତ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେମାନେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋକନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାପରେ । ଇଂରେଜ ଶାସନ-କାଳରୁ କିଛି କଲେ ଇଣ୍ଡିଆରେ ଯେ ପୋଲିସ୍ ପୁସ୍ତକିଶ୍ରେଣ୍ଡୁରା ବା ଛିକା ମାଲିଷ୍ଟେଟର ଗୁଳନରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟ ରାଜତାୟ ଆନାବାର୍ତ୍ତା ଓ କେନେସ୍ଟର ଅଥବା ରାଜ୍ୟ ନିରାକ୍ଷିତ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରବିହାରୀ ଅଧିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପିରଫିନ ଏହି ନୀତିକୁ ଅନୁବରଣ କରି ଇସ୍ତାଇୟାମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିୟୁତ୍ତି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ଭୀଷଣ ଦେଉଛି ଯେ ଓଡ଼ିଆ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେହି ରାଜ୍ୟ ସମ୍ମୁଖ କରିବା ଚାହୁଁଥିଲେ । ଗୋଟିଏଦେଲେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚପଦରେ ଅଧିକାର ଦେଇ ପାରିବେ ।

୨. ସେହି ଧନ ତା'ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧନ ନଥିଲା, କେବେ ଫେରିଆସିବା ବିନା ଭୋଗର ବା ରାଜକୋଷର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା ଏବଂ ତା' ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ଧନ ରହୁଥିଲା । ହଜିରତ ସ୍ୱପ୍ନର ମଧ୍ୟ ଚକ୍ରାନ୍ତର ଫିରାକି ଅଧୀନରେ ଗଢ଼ିଛି କରୁଥିଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ହଜିରତ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତା, ଚକ୍ରାନ୍ତର ମିଶର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବାହାଋ ନିଜ ଘରବାହରେ ଉଇଁ ଘରେ ନିୟୁତ କରିବାକୁ ଚାହେଁଲେ ସେ ବିନା ଭୋଗର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ନିଜର ଲାଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, କାରଣସ୍ୱପ୍ନର ସେ କହିଲେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଲବ୍ଧ ବାବରେ ମାନ୍ୟ ଅଛି, ସେ ସମ୍ପ୍ରତି ବ୍ୟାଧି କରିବାରେ ନିପୁଣ ଓ ଧନର ଉପସ୍ଥୁତ ସଂରକ୍ଷକ (୧୨:୫୭ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ଲାମ୍‌ଲୋକାଧୀନ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱରେ ବିଶେଷ ଥିଲା ଓ ଏହି ବିଦ୍ୟାଧର ନିଜକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରୁ ଭୁଲକରେ ଅଧିକ ବିଶେଷ ମନେ କରୁଥିଲେ । ହଜିରତ ସ୍ୱପ୍ନର ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଖ୍ୟାତି ଜାରି ରହିଥିଲା । ଏପରିକି ହଜିରତ ମୁସଲିମ୍ ଗଣଙ୍କ ଗଣ୍ୟରେ ଫିରାକି ସରକାର ମଧ୍ୟ ଇସ୍ଲାମ୍‌ଲୋକାଧୀନର ଏହି କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନା ଭୋଗ ଓ କୋଷଗାରର ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

୩. କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀକାର ଏହି ଆୟତରୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଧନ୍ୟଂସ ପଦ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ମନେହୁଏତକର କହୁନା କିଛିହି ପ୍ରଥମ ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରଚାର ହେଉଛି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅବଶ୍ୟ କଣେ ଧନ୍ୟଂସ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଏ। ମାତ୍ର ତା' ନିକଟରେ କ୍ଷେତ୍ରରପ୍ରଚାର ଧନ୍ୟଂସର ହୁଏତ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର ନାହିଁ। ଏହି ଧନ୍ୟଂସର ଯେଉଁ କୋଷସ୍ତୁତିକରେ ଥିଲା ତାହାର ବାକିକାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁତି ଉପାଦେୟ ଅବଶ୍ୟ ଦୂରତ ହେଉଥିଲା। ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାବେଳେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଧନସ୍ତ୍ରୀର ଥିଲା। ସରକାରଙ୍କର। ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ ଦେଶରେ ରହୁ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜାର ହଜାର ଓଡ଼ା ଉପରେ ରୁହେ ରୁହେ ପାରୁଥିଲେ ସେହି ଧନକୁ ବହନ କରି ନେଇ ଯାଉଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ମୋଟର ଆଦି ଯାନ ନ ଥିଲା କି ଦେଶରେ ବିଦିଗୁ ପ୍ରାଚୀନ ସରକାରୀ ସରକାର ନ ଥିଲା। ତେଣୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସେହି ଧନ ବୁଝାହାଣ ଯାଉଥିଲା। ବାଟରେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବେତନ ଦେବାକୁ କରାଯାଉ ଥିଲା ଓ ରାଜନିତି ବ୍ୟବସାୟ ବାଟରେ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରା ଯାଉ ଥିଲା। ମନେ କରାଯାଉ, ଯଦି ରାଜ୍ୟର ଗହଣରେ ଦଶ ଦଶକ କର୍ମଚାରୀ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଚାହିଁ କରୁଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିନି ବାଣିଜ୍ୟର ଧନର ଥିବା ଓ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଉଥିବେ। ଯଦି ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ା ଉପରେ ରୁହେ ଲେଖାଏଁ ବାବୁ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଥିବ ତେବେ ଛଅ ବା ଆଠ ହଜାର ଧନ ବାବୁ ଯାଉଥିବ। ପ୍ରଥମରେ ସେତେବେଳେ କାଠ ଚିଆଁର ବାକିକାର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା। ଏବଂ ବି ମାଛା ଓ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେପରି ବାକିକାର ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି। ଦୂରାନ୍ତର ଯଦି ପ୍ରତିଟି ବାବୁରେ ଦୁଇଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୁହେ ଚାଲି ଯାଉଥିବ, ତେବେ ଦିଗ୍ବଳରେ ବାଉ ବା ଖୋଳ ହଜାର ବାକିକାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି। ଯଦି ପ୍ରତିଟି ବାକିକାର ଅଧକିକାରୀ ଓଡ଼ାରେ ହେବ ତେବେ ବାକିକାର ରୁଚିକର ଓଡ଼ା ଛଅ ବା ଆଠ ହଜାର କିଲୋଗ୍ରାମ ହେବ ଯାହାକୁ କୋଡ଼ିଏ ପଡ଼ିତି ଛଅ ବାବୁ ବୁଝୁ କଷ୍ଟରେ ଉଠାଇ ପାରିବେ। ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଦେଇ ଯାଆଁ କରାବାବୁ ପଢୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହେଉଥିବ। ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଲୋକମାନେ ସେହି ବାକିକାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁତି ବହନ କରୁଥିବାର ଉନ୍ନତରୁ ନାହିଁ। ସେପକ୍ତିକ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଓଡ଼ା ଉପରେ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉ ଯାଉଥିବ। ଏଠାରେ କେବଳ ଏତିକି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଧନୀକାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁତି ଲୋକମାନେ ବହନ କରୁଥିବା ଦେଶର ସେପକ୍ତିକ ଦଳେ ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ରାଜି ହୁଅନ୍ତୁ। ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ବାର ଛଅ ବାବୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହୁଅନ୍ତୁ। ଯଦି ଲୁହା ଚିଆଁର ବାକିକାର ପ୍ରଚଳନ ଥିବ, ତେବେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଚାଲି ଚିଆଁର କରାଯାଉ ଥିଲା, ସେପକ୍ତିକ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ାରେ ହେଉଥିଲା। ତେଣୁ ବାଉ ବା ଖୋଳ ହଜାର ଲୁହା ବାକି କାର ମଧ୍ୟ ବାବୁରେ ଏବଂ ଓଡ଼ାରେ ହେଉଥିବ ଯେ ସେପକ୍ତିକ ଦଶ ବାର ଛଅ ଲୋକ ବୁଝୁ କଷ୍ଟରେ ଉଠାଉଥିବେ। କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ମିଶର ସମୁଦ୍ର ପିରଝିଲର ଧନୀର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା; ତାହା ଏହି ବିଷୟରୁ ପ୍ରାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ସେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲା। ବସନ୍ତର ଜଣେ ଲୋକ କେବଳ ଧନୀ ହେଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ସରକାରୀ ପଦ ଧାରଣ କଲେ କି ପାରିବ। ଅତଏବ ଏଠାରେ ଜଣେ ଧନୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉ ନାହିଁ ବରଂ ଏପରି ଜଣେ ଜାତୀୟ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉଛି ଯେ କି ସରକାରୀ ଧନର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପଦଧାରୀ ହୋଇଥିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାର ସମର୍ଥ୍ୟ ତା'ର ଥିଲା।

ଶିକ୍ଷାଲା ଦଳ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଥିଲା; (ସୁରାଶ କର) ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, “ଏତେ ଗର୍ବିତ ହୁଅ ନାହିଁ; (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

النُّفُورَةُ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ⑩

୭୮. “ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱରା ପରକାଳର ବାସ୍ତବ୍ୟ ସନ୍ଦାନ କର, ଏବଂ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପାସୋରି ଦିଅ ନାହିଁ; (ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଂସାରିକ ସୁଖଭୋଗ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁନାହିଁ), ଏବଂ ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି ଅନୁଗ୍ରହ କର; ଏବଂ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ⑪

୭୯. (କାହ୍ନୁନ) କହିଲା, “ଏହିସବୁ ମୋହାଦପ୍ତ ମୋଟର ଏପରି ସ୍ଥାନବଳରେ ମିଳିଅଛି ଯାହା କେବଳ ମୁଁ ଲାଭ କରିଅଛି;” କ’ଣ ସେ ଜାଣି ନଥିଲା ଯେ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାଲା ଓ ଅଧିକ ଧନଶାଳୀ ଅନେକ ଜାତିଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଧୂସ କରିଥିଲେ ? ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ‘ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ବେଳେ’ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚରା ଯାଏ ନାହିଁ।

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ
اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَكَثُرَ جَعْلُهُ وَلَا يَنْسَلُ عَنْ ذُرِّيَّتِهِ

୮୦. (ବିନେ) ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ଖୁବ୍ ଜାକଜମକୀ” ସହିତ ବାହାରିଥିଲା; ଯେଉଁମାନେ ସାଂସାରିକ ସୁଖସମ୍ପଦ ଜାମିନ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କାହ୍ନୁନଙ୍କୁ

الْمُجْرِمُونَ ⑫
فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟାଂଶରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କାହ୍ନୁନ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଓ ତା’ର ବୃଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ବଳରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ ସରକାରୀ ଧନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ବା ବିର ଅଧିକାରୀ। ଏହା ତା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ବୁଝାଏ। ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥାନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତା’ଠାରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଧନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧୂସ କରି ସାରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କାହ୍ନୁନ ସହିତ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ତେଣୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ କାହ୍ନୁନର ତତ୍ତ୍ୱରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ। ତା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟ ଏଠାରେ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପରୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ତାହା ପ୍ରାକୃତିକ; ଏହା ସାଂସାରିକ ଦକ୍ଷ ବିଧାନ ସବୁଟା ହୋଇ ନ ଥାଏ। ପ୍ରାକୃତିକ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ଜଣାଇ ଦିଏ ଯେ ଅପରାଧୀ ଏହା ପାଇବାକୁ ହକଦାରୀ ଥିଲା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସରପତ୍ରରୁ ବହୁତ ହୋଇଯାଏ ଅଥବା ମସ୍ତିଷ୍କ ବିନିଯୋଗ କରି କାମ ହାସଲ ନ କରେ, ବା ତାର ଚିନ୍ତାଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ପାଏ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ତା’ର ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଗଲା ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ଅପରାଧୀର ଅପରାଧ ପ୍ରତୀକ ତା’ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତିବିଧାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ଘଟଣା ହିଁ ତା’ କୁଳାଧିକାର ପ୍ରମାଣ ।

୩. ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ସେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ !

ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି ଆମମାନଙ୍କୁ ତାହା ମିଳନ୍ତା କି !” ବାସ୍ତବିକ ତାହାକୁ (ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ-ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।”

୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଉ; ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଶୁଭକ୍ଷୟ ଉତ୍ତମ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ପୈର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତ ରୋଷା ହିଁ ପାଇଥାନ୍ତି ।”

୮୨. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଭୂଗର୍ଭରେ ଲାଗି କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ରୋଷା ବାହାରିଲା ନାହିଁ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଏବଂ କୌଣସି ଉପାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ନିଜ ଶତ୍ରୁଙ୍କ କବଳକୁ) ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଗତକାଳି ଯାଏ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବାକୁ କାମନା କରୁଥିଲେ, କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ତୁମର ସର୍ବନାଶ ହେଉ.” ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ଜୀବିକାକୁ) ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ନଥା’ନ୍ତେ; ତେବେ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାନ୍ତେ; ତୁମର ସର୍ବନାଶ ହେଉ; (ବାସ୍ତବିକ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ୱ: ୯

୮୪. ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ ଅସଥା ପ୍ରାଧିକାନ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀଳା କାମନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏହି ପରକାଳର ବାସ୍ତବ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଥାଉ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାମ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉତ୍ତମ), ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭୀରୁ ।

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلَيْتٌ لَنَا وَمِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيُؤْمَرُوا ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الضَّالُّونَ ۝

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۝

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَتَّبَعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَذِّبُ اللَّهُ بِسُطِّ الرَّزْقِ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِمَوَازِينِهِ لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِمَوَازِينِهِ لَا يَنْجِي الْكَافِرُونَ ۝

ظَلَمَ الذَّارُ الْأَجْرَةَ لِيَعْمَلَهَا الَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କଥିତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତାକୁ ତା’ର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଯୋଗୁଁ ମିଳିଥିଲା । ଯାହା ଆମ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦାନ ବୋଲି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଏ, ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି କଥା ବୁଝାଯାଇଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ତାହା ଶୁ-ଅର୍ଥକର ନ ଥିବାବେଳେ ଫିରାକ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ।

୮୫. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ତାହାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତେବେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୮୬. ଯେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଛନ୍ତି ସେ ନିଜେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମକୁ ଏହି ସ୍ଥାନ * ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ : ଯେଉଁଠାକୁ ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆସନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛି ତାହାକୁ ଓ ଯେ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୮୭. ଏବଂ ତୁମେ ଆଶା କରି ନଥିଲ ଯେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାହେବ ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଏପରି କରାହେଲା ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କଦାପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୮୮. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ତୁମକୁ ଏଥିରୁ ବିମୁକ୍ତ ନ କରାଉ ; ଏବଂ ତୁମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକ, ଏବଂ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୮୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକ ନାହିଁ ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯାହା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାନ୍ତି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ (ପାର୍ଥିବ) ବସ୍ତୁ ବିନାଶଶୀଳ ; ^୧ ଆଦେଶ (ପ୍ରଦାନ) ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَكُونُونَ ۝

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ۝

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଅଲ ମଅସଦ’ ଅର୍ଥ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାକୁ ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ଫେରି ଆସନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ମକ୍କନଗରକୁ ବୁଝାଉଛି କାରଣ ହଜ ଓ ଉମରା ନାମକ ଚାର୍ଯ୍ୟାଗରେ ଏଠାକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ବହୁବାର ଆସିଥାନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ମକ୍କନିକସ ପକ୍ଷରେ ସୁନ୍ନା ବିଦ୍ଧିଭାବେ । ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପର୍ବକିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହା କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶିଖାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଯଦି ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନ ଘଟିବ ତେବେ କୋରାନର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ଏହା ଏକ କଠକ ହେବ କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଧାନର ଶପଥ ନେଇ ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ବାହାଜ ଅପାର କୃପାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଗୌରବ ପଦାର୍ଥ । ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯଦାର୍ଥ ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅଭିପ୍ରେତ ରୁହେ କାରଣ ସେବୁଡ଼ିକ ବିନାଶଶୀଳ ।

ଅଲ- ଅନକବୁତ

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅନକବୁତ ଓ ଏହାର ଶ୍ଵେତାବଳୀ ୨୦ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ବାକ୍ୟ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْقُرْآنِ

୩. କ'ଣ (ଏହି ଯୁଗର) ଲୋକମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଦେଲେ ଯେଥେଣୁ ହେବ (ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ଷା କରାଯିବ ନାହିଁ) ?

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ②

୪. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପରାକ୍ଷା କରିଥିଲୁ (ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେ ସେହିପରି କରିବେ) ; ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ③

୫. ଯେଉଁମାନେ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କ'ଣ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବେ ; ସେମାନଙ୍କ (ଏପରି) ବିଚାର ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِقُونَهُمْ ④
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤

୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆଶା ପୋଷଣ କରେ, ତେବେ ତା'ର କାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ⑥
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦

୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ନିଜ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ; ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଠାରୁ ସ୍ଵାଧୀନ (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାର ଭିକ୍ଷାରୀ ବୁହନ୍ତି) ।

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ ⑧
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑨

୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପାୟୀ ସତ୍ତ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ-ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର କରିଦେବୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ତଦନୁସାରେ ଯାହା ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ହେଉଥିବ ତାହା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑩
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑪

୯. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱ-
ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ
ତୁହେ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ
ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ ନିରୂପଣ କର, ଅଥଚ
ତୁମେ ତାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ସେ
ତୁହିଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ
ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ଓ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ
(ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପାୟୀ
ସେମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି କେତେକ
ଅଛନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ," ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ
ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ (ସେତେବେଳେ)
ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା
ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଆସେ, ତେବେ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, "(ବସ୍ତୁତଃ)
ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥୁଲୁ;" (ତେବେ)
କ'ଣ ସମଗ୍ର ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି
ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

୧୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ
କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥଳାଶ
କରିଦେବ ।

୧୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ
କହନ୍ତି, "ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର;
ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ (ଭାର) ବହନ କରିବୁ;"
ଅଥଚ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ (ଭାର) ବହନ
କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ
ଅଟନ୍ତି ।

وَوَعَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهِلًا
لِّشِّرْكِهِ إِنِّي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِنِّي
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑩

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
الصَّالِحِينَ ⑪

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَا أَبِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِّنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ⑫

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ⑬

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
مِّنْ شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ⑭

୯. ପିତାମାତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ଚପାସ୍ୟ ଗୁହ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ
କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୧୪. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ନିଜ ଭାର ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବେ ଓ ନିଜ ଭାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭାର ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବେ (ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରତାପିତ କରୁଛନ୍ତି) ; ଏବଂ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ରଚନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ ।

ସ୍ତବ୍ଧ: ୨

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ସ୍ମୃତିରାଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଅଣ୍ଟ ପତାଣ ବର୍ଷ ରହିଥିଲେ ; ଏହାପରେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା କବଳିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ।

୧୬. ସ୍ମୃତିରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରିଥିବା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ସମଗ୍ର ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଦେଲୁ ।

୧୭. ଏବଂ (ଆମେ) ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ରଫୁର ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣ, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।”

୧୮. ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ, ଓ (ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ମିଥ୍ୟା କଥା ରଚନା କରୁଅଛ ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସ୍ମୃତିରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ଜୀବିକା ଭିକାକର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَلْيَحْزِنُنَّ أَنْفَالَهُمْ وَأَنْفَالًا مَعَ أَنْفَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنْهَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٦﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْتَفُوا
ذِكْرَ خَلْقِكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَخُلُقُونَ
إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِنِّي تُرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

୧. ଏଠାରେ ତୁମଙ୍କ ବୟସ ଅଭିପ୍ରେତ ହେଉଛି, ବରଂ ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ବା ତା'ଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟର ସେହି ସମୟ ଅଭିପ୍ରେତ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବହୁ ପୁରାତନ ଜାତିର ଅବତାର ଯଥା :- ବୁଦ୍ଧ, କୃଷ୍ଣ ଓ ଗୁଣେଶ ଆଦିଙ୍କ ସଂପର୍କ ସମୟ ତଥା ସେମାନେ କେତେ ବର୍ଷ ଜୀବିତ ଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସାର ଥିବା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲେଖା ଅଛି (୧୪ : ୧୦ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅନ୍ୟତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ହଜରତ ତୁହ୍ଯ ଅବ୍ରାହାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହୁ (ସାତ: ୮୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅତଏବ ହଜରତ ତୁହ୍ଯ ପରମାତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ହେଲା; ପରେ ହଜରତ ଯୁସୁଫଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବରଂ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ହେଲା ।

୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ବାଣୀକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କର, ତେବେ (ଏଥିରେ କୌଣସି ନୂତନତା ନାହିଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତାୟମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ (ବାର୍ତ୍ତା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ରାସୁଲମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, (ଏଥିରେ ବାଧ୍ୟବାଧକତାର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ) ।

୨୦. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କିପରି ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି? ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜପାଥ୍ୟ ।

୨୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରଦିଗରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖା ଯେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ସୃଷ୍ଟି କିପରି ଭାବେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଜୀବିତ କରି ଚାଲିଲେ” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୨୨. ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଶାସ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୨୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିଚ୍ଛେଦରେ ପୃଥିବୀରେ କି ଆକାଶରେ (କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ବାଧ୍ୟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

وَأَن تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الْمُرْسَلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ①

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ②
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ③

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ④

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ⑤

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑥
مَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑦

୧. ଦେଖର ଜାଣିଅଟେ ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର ଜୋରାନ୍ତର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (୬:୧୨, ୧୨:୧୧୦, ୩୦:୧୦, ୩୫:୪୫ ଓ ୪୮:୮୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆୟତରେ ରୋଚିତ ଜାଣିର ବିନାଶ ଓ ତା' ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଅନ୍ୟ ରୋଚିତ ଜାଣିର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଏଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ମୃତ୍ୟୁ ପର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ; ବିଭିନ୍ନ ଜାଣିର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ପରଲୋକର ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଲହରୀଲୋକର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏହି ସଂସାରକୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିର ଯଥାକାଳ ପେରେ ନାହିଁ । ସୂଚନା ଏହି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମର ପର୍ବ ଜାଣିର ଉତ୍ତର ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜନ୍ମର ପର୍ବ ବିଭିନ୍ନ ଜାଣିର ଅବନତି ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମରର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପରଲୋକର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅସ୍ଥିତ ନାହିଁ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ସଂପର୍କିତ ନୁହେଁ । ବରଂ ଆମର କହିବା କଥା ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ହିଁ ବିଭିନ୍ନ ଜାଣିର ଉତ୍ଥାନ ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩. ଏହି ସ୍ତରରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାସ୍ତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି । ସୂଚନା ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ବିନା ବଳରେ ଯେଉଁ ଜାଣି ବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶାସ୍ତିଯୋଗ୍ୟ ସାମ୍ୟକୁ କରାନ୍ତି, ସେ ହିଁ ଶାସ୍ତି ପାଏ, ଅନ୍ୟଥା ସେ ଖାମୁଖିଆ ଭାବରେ କାହାରିକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ସ୍ତନନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଜଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନବିପଦ ଓ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଏହି) ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَآتَيْنَاهُ فِي
الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ କୁତୁବ୍ ମଧ୍ୟ ଆମେ ରସୁଲ ଭାବେ ସ୍ଥରଣ କରିଥିଲୁ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏପରି ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରରେ କେହି କରି ନଥିଲେ ।”

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِنَعْلَمَ لَسَاتُنَّ الْفَاحِشَةُ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. କିଣ ତୁମେମାନେ (ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛ ଓ ତକାୟତି କରୁଅଛ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ସଭା ସମିତିରେ ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ? ପରବ୍ରହ୍ମ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଲୋକମାନଙ୍କ)ର ଏତଦ୍ଭିତ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଅ ।”

إِنَّمَا لَسَاتُنَّ لَزَّالَ الْجَبَالِ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ ۚ وَ
تَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَدَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏଥି ଉତ୍ତରକୁ କୁତ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁରାଗରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ସହାୟତା କର ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ବାକ୍ୟାଂଶକୁ ଇସ୍ମାୟିଲ କଲେ କଣାଯିବ ଯେ ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଅଶେଷ ପୂଣ୍ୟବାନ୍ ମନେ କରିବେ । ଅତଏବ ଏହି ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ସେସବୁ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ସ୍ମାଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ, ଜହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପୂଣ୍ୟବାନ୍ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ବା କବି ସୁରରେ ଯେବେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପୁରୁଷ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ତେବେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭାବି କରି ବସିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ ଓ ବିରୁଦ୍ଧ କରୁଅଛ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛ ।

ଭୂ:୪

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାହମାନେ ପୁରମାଗାରୁ ଆଣି କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏହି ସହରକୁ ଧୂସ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ, କାରଣ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୩୩. (ଇବ୍ରାହିମ ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ଏଠାର ଲୁଚ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି” ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ପତ୍ନୀଦ୍ୱୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପରିବାର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشِيرِ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا

ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِن فِيهَا لِلَّهِ لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ إِنَّهُ لَنَجَّيْتَهُ وَآهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتَهُ ۚ كَأَنْتَ مِنَ

الْخٰٓئِرِينَ ﴿٣٣﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ ରପ୍ତାନ ‘ବୁଝରା’ ଆଣିଲେ । ଓଡ଼ିଆରେ ଏହା ପୁରମାଗାର ଅର୍ଥରେ ପ୍ରସାର କରାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ସେହି ରପ୍ତାନ କହିଲେ ଯେ ସେ ଏହି ସହରକୁ ଧୂସ କରିଦେବ ଯାହାକି ସୁଷ୍ଟ ଏକ ଅଶୁଭ ସମ୍ବାଦ । ବସ୍ତୁତଃ ଅରବୀ ଭାଷାରେ ‘ବୁଝରା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ମୁଖ୍ୟ ବା ସୁବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ସମ୍ବାଦର ଯାହାର ପ୍ରକାର ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଶୁଭ ସମ୍ବାଦର ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରସାର କରାଯାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ନବିମାନେ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବର ହୋଇଥା’ନ୍ତି ତେଣୁ ଇବ୍ରାହିମ ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବର ଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚିନ୍ତିତ କୋଉନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଯେବେ ସେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ହଜରତ ଲୁଚଙ୍କ ସହବାସୀମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଦୁଃଖରେ ତାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ରାସ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା । ସେ ଦୁଃଖ ହେବାର ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ସହରରେ କେବଳ ଅନେକ ଲୋକ ନଥିବେ ବରଂ ହଜରତ ଲୁଚ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବାଉବେକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କରିଥିଲେ ‘ହେ ଅଲ୍ଲା ! କ’ଣ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନେ ଥିବାବେଳେ ତୁମେ ଅସଦାଚାରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଦେବ ? ଯଦି ସେଠାରେ ପତାଙ୍କ କଣ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକ ଆଆନ୍ତି ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁରାଚାରୀ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ କ’ଣ ସେହି ପତାଙ୍କ କଣଙ୍କ ହିତାଧିନୀ ତୁମେ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ?’ ଅଲ୍ଲା ନିଜର ଦିବ୍ୟବାକ୍ସା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରଦେଲେ ଯେ ଯଦି ସହରରେ ପତାଙ୍କ କଣ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକ ଆଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ଅନ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ରକ୍ଷା ପାଇବେ । ପତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ କିଛି କଣ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଦଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇ ଚାଲିଲେ । ପରିଶେଷରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଦଣ୍ଡ କଣ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକ ନାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ନିରବ ହୋଇଗଲେ (Genesis ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮ ପ୍ରସ୍ତବ୍ୟ) ।

କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଏଠାର ବ୍ୟବହୃତ ‘ବୁଝରା’ର ଅର୍ଥ ଦେବଦୂତମାନ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏଠାର ବୁଝରା ଶବ୍ଦ କେବେକ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଦିବ୍ୟବାକ୍ସା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ପରେ ହଜରତ ଲୁଚଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦେଖିବୁ ହିଜରତ କରି ଚାଲିଯିବାକୁ କହିଥିବା ବିଷୟ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଇତିହାସରୁ ତଥା ଚୌରାସରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦେଖି ଗାଁ ପାଲେଶ୍ୱାଳର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଲୁଚ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ କଥିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ମନୋବଳକୁ ସ୍ପୃହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାକାର କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବାକ୍ସା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପ୍ରାୟରେ ନିଜକୁ ଅସହାୟ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ । ହଜରତ ଲୁଚଙ୍କୁ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ଦେବଦୂତମାନେ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ବା ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବାଦ ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସମ୍ବାଦର ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଆଶଙ୍କୁ କରାଇଥା’ନ୍ତି । ଅତଏବ ଏହି ନବି ଉଭୟ ଦେବଦୂତ ଓ ଅନ୍ଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାସୁ ହୋଇ ପାରିବ । ପ୍ରାୟଶଃ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାଦେବୀମାନେ ହଜରତ ଲୁଚ ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ତଥା ତାଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ନିଧନ ହେବା ସଂଗ୍ରହରେ କଣ୍ଠଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ କୁତବ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମନ ସକ୍ଷୁବିତ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ସେ (ବାର୍ତ୍ତାବହ) ମାନେ କହିଲେ, “କୌଣସି (ଭବିଷ୍ୟତ) ବିଷୟ ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହୁଅନାହିଁ କି କୌଣସି ବିଗତ ଘଟଣା ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ପଶୁତାଦ୍‌ବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ତୁମର ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيتَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَاهْلِكَ إِلَّا أَمْرَاتُكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

୩୫. “ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଏହି ସହର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବଳା ହେବୁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଯାଇଛୁ ।”

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ସହର (ବିଷୟକ ଘଟଣା) ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ ।

وَلَقَدْ تَرْكَبْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ମଦ୍ୟନବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସୁଏବଙ୍କୁ (ଦେଖାଇ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲୁ); ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଏବଂ ପରକାଳକୁ ମନେରଖ, ଓ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସୀଜାତିକ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଜାତ ହେବ ।”

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

୩୮. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭୂକମ୍ପଜନିତ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା, ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜ ବୃହତ୍ ମଧ୍ୟମରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

كَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيَّةً ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ଆଦ ଓ ସମୁଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ (ଏହିପରି ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହୋଇଥିଲେ); ଏବଂ (ହେ ମହାବୀରମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର

وَعَادًا وَنُوحًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مِّنْكُمْ نَذِيرٌ وَرَبِّكَ

୧. ଏଠାରେ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ଅତି ସକ୍ଷୁବ ବିଷୟରେ ହଜରତ କୁତବୁ ଖାଲୁ ଇସ୍ତିଫାଦ କରିଥିଲା ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ହଜରତ କୁତବ ସଂପ୍ରଦାୟ କୌଣସି ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁ କହିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ମନ ଏଥି ସକଳିତ ହୋଇ ଯାଇ ଥିଲା ଯେ କେତେ ବାବ ସଂପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କୁ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବରେ ବାଧା ଦେବ ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ଅତିଥିମାନେ ଦୁଃଖରେ ଲାଗିବେ । ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ହଜରତ କୁତବୁ ମାନ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ପରାଧିକୃଷ୍ଟି (୧୫:୭୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସେତେବେଳେ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଛୋଟ ହେଉଥିଲା ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ଅଧିକ ରହୁଥିଲା । ତେଣୁ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରେ ଘ୍ରାନ ଦେଖିବା ବୋଲି ଚଳାଉଥିବା ଆଶଙ୍କା ରହୁଥିଲା । ହଜରତ କୁତବ ସହରର ଲୋକମାନେ ନିଜେ ଚଳାଉଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଚାଖି ହିଁ ମନେ କରୁଥିଲେ । ସେ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବ ହୋଇଥିବାବେଳେ ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଶଙ୍କାରେ ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଉଥିଲେ ।

(ଧୂସ୍ରବିଧୂସ୍ର) ବାସସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶମାନ ହୋଇ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସଜଡ଼ାନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ମରଣାଦିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ପଥର) ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲା; ଅଥଚ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁ ହଲେ ।

୪୦. ଏବଂ କାରୁନ ଓ ଫିରାଓନ ଓ ହାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର କବଳିତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ମୁସା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆଣିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ (ସ୍ବାକାର କଲେ ନାହିଁ) ଦେଶରେ ଅହଙ୍କାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପଲ୍ଲୀୟନ କରି ରଖି ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୪୧. ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳାତୁଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର କଠିନ ଶାସ୍ତ୍ର କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଆମେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଲାସ୍ତ୍ର କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଆମେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ (ମୋଡ଼ି) ଥିଲୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ।

୪୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମାଙ୍କଡ଼ସାର ଅବସ୍ଥା ଭଳି, ଯେ (ନିଜପାଇଁ) ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଘର ଚିଆରି କରେ; କିନ୍ତୁ ଘରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଙ୍କଡ଼ସାର ଘର ସର୍ବାଧିକ ପକ୍ଷୀ ଦୂରକ; ହାୟ ! ଏମାନେ କାଣି ପାରନ୍ତେ କି !

୪୩. ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚତୁଷ୍ଟ ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନବତ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ବୁଝି ନାହିଁ ।

୪୫. ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ବିଶ୍ବାବକାରମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّ عَنْهُمُ الْعَيْلُ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٤٠﴾

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَدْ جَاءَهُمُ مُوسَى
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ ﴿٤١﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَامِيًا
وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٢﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٤﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٤٥﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝାଯିବା କରି ଆସୁଥିଲେ, ଏପରିକି ସେମାନେ ଏଥିରେ ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଭାଗ- ୨୧

ସ୍ତ : ୫

୪୭. ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ (କୋରାନ)ରେ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ପାଠକର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ, ଓ (ନିୟମାବଳୀରେ) ନମାଜ ପାଠକର ; ବାସ୍ତବରେ ନମାଜ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଶ୍ଳୀଳ ଓ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

﴿ أَتْلُ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ٥٧ ﴾

୪୭. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ଆଦେଶ) ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ (ଅବଶ୍ୟ ହୁଏନେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପମୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇପାର) ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରତି ଓ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରତି (ମଧ୍ୟ) ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଏକ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅସ୍ମରଣ ଅଛୁ ।"

﴿ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهُدَىٰ وَالْهُكْمُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٥٨ ﴾

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ (ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ମଧ୍ୟ) ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହିଁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କିନ୍ଦୂରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।^୧

﴿ وَكَذَلِكَ أُنزِلَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ فَالَّذِينَ أَلَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ٥٩ ﴾

୪୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କୌଣସି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁ ନ ଥିଲ, କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉ ନ ଥିଲ, କି ତାହାକୁ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଲେଖୁ ନ ଥିଲ ; ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହର ବଣାବନ୍ଧା ହୋଇଥା'ନ୍ତେ ।

﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذْ الْأَرْتَابَ النَّبِطُونَ ٦٠ ﴾

୧. ଏଠାରେ 'କହିବା' ଅର୍ଥ ମନୁବାହା ନୁହେଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସକଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । (୯୮ : ୨ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଯଦି କେହି କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ, ତେବେ ସେ ମୁହାରିକ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବୋଲାଯିବ ।

୫୦. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନର ସମାହାର ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ ?" (ତୁମେ) କୁହ, "ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି, (ଏବଂ) ସେ ଯଥା ସମୟରେ ତାହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି) ; ଏବଂ ଆମେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତେଚକ ମାତ୍ର ।"

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

୫୨ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ (ନିଦର୍ଶନ) ନ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି ; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରୁଣା ଓ ଉପଦେଶର ସାମଗ୍ରୀ ରହିଅଛି ।

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
﴿٥٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

ଭୂ.୬

୫୩. ତୁମେ କୁହ, "ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ସକାଶ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଭିତ୍ତିକରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।"

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا
بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٤﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ଭୁଲତ ଆଗମନ ସକାଶେ ତୁମ ନିକଟରେ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି (ସେଥିପାଇଁ) ଏକ ସମୟ ନିଦିଷ୍ଟ (କୋରାଯାଇ) ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଆସି ଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ଓ) ଅସ୍ପତ୍ୟାଶୀତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ଆସିବ ।

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّآ هُمْ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସଲମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ।

୫୫. (ଏବଂ) ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୁଲନ୍ତି^୧ ଆଶିରା ସକାଶେ ଭୁଲ ନିକଟରେ ଜିଦ୍ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଧ୍ୱଂସ କରିବ ।

୫୬. ଯେଉଁଦିନ (ନରକର) ଶାସ୍ତି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆଡ଼େ କରିବ ଓ ପାଦତଳୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେବ, ଓ (ସେହିଦିନ) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଆପଣା କର୍ମଫଳ ଆସ୍ଥାଦନ କର ।”

୫୭. ହେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ! ଆମର କୃପା ସ୍ୱଶୀଘ୍ର ପୁରା^୨ ତୁମେମାନେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର ।

୫୮. ସତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ଥାଦନ କରିବ ; ତା’ ପରେ ଆମ ନିକଟକୁ ଭୁଲ (ସମସ୍ତ) ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦନୁସାରେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଉଚ୍ଚ ଭବନମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ ଦେବୁ, ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ଏବଂ ସତ୍‌କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

୬୦. (ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହେବ) ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମରେ) ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି ।

୬୧. ଏହି ସଂସାରରେ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ମଣିଷ ପରି) ନିଜେ ନିଜର ଜାତିକା ବହନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ^୩ ଜାତିକା ସ୍ଥାନ କରିଥା’ନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାଲ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ୱ ।

يَسْتَجِذُّونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝

يَوْمَ يَنْفُسُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يُعَاذِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنْ أَرْضُنَا وَاسِعَةٌ ۖ فَيَأْتِي
فَاعْبُدُونِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝

وَكَلَّيْنِ مِنَ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۗ اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَأَيُّكُمْ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କହୁତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବିକୁ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଦ୍ଧନ କରିବାକୁ ସୁଦ୍ଧା କଥାପଦ୍ଧତି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୁ ରୋଷିଏ ଦର୍ଶି ସା’ପାରିକ ଶାସ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରକାରର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଅଛି । ରୋଷିଏ ଦର୍ଶିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଯେ କାହିଁକି ଭୁଲ କହିବା ଅନୁସାରେ ଆମମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଏହି ସଂସାରରେ ଶାସ୍ତି ସ୍ଥିତିର ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦର୍ଶି ହେଉଛି ଯେ ଭୁଲର ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଥିବାକୁ ଆମେମାନେ କାହିଁକି ମଜ୍ବୁରୀ କି ନରକକୁ ଯାଉନାହିଁ ? ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦର୍ଶି ପରେ ନରକ ବିଷୟ ବର୍ଦ୍ଧନ କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶିରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଉପାର୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ଜାତିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଜାବକକୁ ଓ ପଶୁ ତଥା ଛୋଟଛୋଟ ଜୀବ ପ୍ରଭୃତି ସାଧାରଣ ଖାଦ୍ୟ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିଥା’ନ୍ତି; ଅତଏବ ସତ୍‌କର୍ମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜାତିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମାପ୍ତିର ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ହିଁ ଜାତିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥା’ନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପାର୍ଜନ କେବଳ ଏକ ବାହାନ ।

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କିଏ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କିଏ (ପାରିଶ୍ରମିକ ବ୍ୟୟ) ମାନବ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛି ; ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାହ" ; ତାହାହେଲେ (ଏ ବିଷୟ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନେ କିପରି (ସତ୍ତ୍ୱେ) ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

୬୮. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଜ ରକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜୀବିକା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଓ (ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି) ଏହାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରିଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଭଲ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୬୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର ଯେ କିଏ ମେଘମାଳାରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରେ ଓ ତା'ପରେ ତତ୍ତ୍ୱାରା ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହ (କରନ୍ତି) ;" ତୁମେ କୁହ, "ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ;" କିନ୍ତୁ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ତ: ୭

୭୦. ଏବଂ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଏକ ଅବସର ବିନୋଦନ ଓ କ୍ରୀଡ଼ା କୌତୁକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ; ଏବଂ ପରକାଳର ବାସସ୍ଥାନକୁ ହିଁ (ପ୍ରକୃତରେ) ବାସ୍ତବ ଜୀବନର ବାସସ୍ଥାନ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରେ ; ଆହା, ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି କି !

୭୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସହସା ପୁନର୍ବାର ସିନା କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି,

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَوَّزَ الشَّيْءِ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٧﴾

اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ لَجَلِيلُ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَإِىَّ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴿٧١﴾ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٧٢﴾

୧. ପାରିଶ୍ରମିକ ନ ଦେଇ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଆଦେଶର ଅଧୀନ କରାଇ ଦେବଙ୍କର ନିଯୋଜିତ କରିବା ଅର୍ଥରେ 'ସଂଖ୍ୟାର' ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ।

୬୭. ଯଦ୍ଦାରାକି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେବେ, ଓ ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି ; ଅତଏବ ଦିନେ ଏ ସକାର ଭୋଗ ବିଳାସର ସମାପ୍ତି ଘଟିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର (ସ୍ୱଳ୍ପତ ପରିଶ୍ରାମ) କାଣି ପାରିବେ ।

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝

୬୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ କଣାନାହିଁ ଯେ ଆମେ 'ହରମ' (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍ଲୁପ୍) ଶାନ୍ତିପାଳ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଥପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଉଛି ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ?

لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْا أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَنُحَظِّفُ النَّاسَ مِنْ حَوْلِهِمْ أَتِيَ الْبَاطِلُ يُؤْمِنُونَ وَبِعِصْمَةِ اللَّهِ يُكْفِرُونَ ۝

୬୯. ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ତାହା ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଆସେ, (ସେତେବେଳେ) ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ ; କ'ଣ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକରେ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

୭୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ମିଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ ହେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଶ୍ଚୟ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିବ ।

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ صُبُلًا وَإِنَّ اللَّهَ ۖ لَعَلَّ الْمُحْسِنِينَ ۝

୧. ଏବେକ କଣେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କଣିଶୁଣି ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଯତେ ଯେପରି ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ତାଙ୍କ ବିବ୍ୟକ୍ଷତରେ ଆସି, ଅଥଚ ବ୍ୟକ୍ତି କରାଯାଇ ନ ଆସି, ସେହି ବିଷୟକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଏ । ଅନ୍ୟ କଣେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ଏକ ବିଷୟକୁ ଭୁଲରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ଯାହା ସେ କୌଣସି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ । ସୁରାଂ ଶେଷୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟାରେ ମୂଢ଼ବିଚିତ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ଅଲି- ରୁମ

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ଚଉପଞ୍ଚାଶ ଗଳ୍ପ ୧୧ଟି ଆୟତ ଓ ୬୦ ଗୁରୁ
ମଝି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଖ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମିମ ।

الْم ②

୩. ରୋମବାସୀମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି,

عُلِّيَتِ الرُّومُ ③

୪. ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରାଜିତ
ହେବାପରେ ପୁନର୍ବାର ଜୟଲାଭ କରିବେ,

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيُجْلِبُونَ ④

୫. କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ; ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଓ ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାର୍ବଭୌମ ଅଧିକାର ରହିବ ; ଏବଂ ସେଦିନ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ,

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ⑤
وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑥

୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସହାୟତା ଲାଭ କରି ; ଅଲ୍ଲାହ ସାହାକୁ
ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ; ଓ ସେ ହିଁ ପରାଜୁମ୍ମା
(ଖ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦

୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରକୁ (ଭଲ ଭାବରେ ମନେ
ରଖ) ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏ ବିଷୟକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ⑧

୮. ସେ ଲୋକମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ବାହ୍ୟ
(ବାହ୍ୟତା) ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଅଥଚ ପରକାଳ
ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମରନାୟାଗୀ ଅଛନ୍ତି ।

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ
الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑨

୧. ଏହି ଆୟତର ରଜ୍ଜରଣ ଦୁଇସ୍ଥଳରେ । ଚତୁର୍ଥ ଗଳ୍ପର ଅନ୍ତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଦୁଇସ୍ଥଳରେ, ଯଥା :—

(କ) ହିଜାବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭରାଣ୍ଡର ଦୁଇ ରୋମୀୟ ସେନା ପରାସ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଆଉ ଥରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ
ଓ ଭରାଣ୍ଡକୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ । ଏହିପରି ଉଚ୍ଚିତ୍ତାକୁ ରପଣୋକୁ ରବିଷ୍ୟବୀଣା ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଅମେ ରୋମୀୟମାନେ ପରାସ୍ତ
ହେଲେ ମାତ୍ର ପରେ ପରେ ସେମାନେ ଭରାଣ୍ଡକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ବଦର ମୁବର ବିଜୟ ଅବସରରେ ଏହି ଖବର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ପହଞ୍ଚିଲା ଓ ଏହି ବୁଝେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ।

(ଖ) ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭରାଣ୍ଡର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦ୍ୱାରା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରୋମୀୟ ପରେ
ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଜୟଲାଭ କରିବେ । ଏହି ବିଜୟ ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜାତି (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ) ଦ୍ୱାରା ଦୟାନ୍ୟ
ଭାବରେ ପରାଜିତ ହେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ହଜରତ ଉଲ୍ଲାସ ଦ୍ୱାରା ସେ ବୁଝେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ପଞ୍ଚମ ଥର ପାଇଁ ଏହି
ଭବିଷ୍ୟବୀଣା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବିବେଚନା ଦୁଇତୀନ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପଭାଗରୁ ଆକ୍ରମଣ
କରୁଥିଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନ୍ୟାସ୍ତ୍ରୋପଲବ୍ଧ ରାଜା ଜୟଲାଭ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଦୁଇତୀନ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜରାଗତକୁ
କନ୍ୟାସ୍ତ୍ରୋପଲବ୍ଧ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ଅହମ୍ମଦ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ଦାନ କଲେ, ଫଳରେ ସେମାନେ
କନ୍ୟାସ୍ତ୍ରୋପଲବ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ତାହାକୁ ସାଧ୍ୟ ଏକ ହଜର ବର୍ଷ ହେଲା ଅଧିକାର କରି ରହିଛନ୍ତି ।

୯. କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ମନରେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ଯାହାକିଛି ତରୂଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ତରୁ ଅରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. କ'ଣ ସେମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବୁଲି ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ, ଓ ସେମାନେ ଭୂମିକୁ ଉତ୍ତମ ଭୂପେ ଗଣ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଯୋଗ ଆସିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମା ଅନୁରୂପ ନଥିଲା, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୧୧. ତା'ପରେ ସେଉଁମାନେ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ସେହି ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମ ମଦ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ।

ରୁ: ୨

୧୨. ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ତା'ପରେ ଏହି ପରମ୍ପରା ପୁନରାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ; ଏହାପରେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୧୩. ଏବଂ ସେଉଁଦିନ କୟାମତ ସମୟ ଆସିବ ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନେ ହତାଶ ହେବେ ।

୧୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର (କପୋଳକଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ।

୧୫. ଏବଂ ସେଉଁଦିନ କୟାମତ ସମୟ ଆସିବ ସେଦିନ ସେ ମୁସବିକମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ ।

୧୬. ତା'ପରେ ସେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅରୁଦ୍ଧାୟା (ସତ୍) କର୍ମ କରିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃହତ୍ ଉଦ୍ୟାନରେ ଗୁଞ୍ଜ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكُفْرُونَ ﴿٩﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا الشُّرَآءِ إِن كُذِّبُوا ۖ بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كُفْرِينَ ﴿١٤﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُتَفَرَّقُونَ ﴿١٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ ତଥା ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବେ, ଏବଂ ପରଜାଳ ଜୀବନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବେ, ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

୧୮. ସୁତରାଂ ଭୂମେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାର ଆରମ୍ଭ ନେଳେ ଓ ପ୍ରଭାତର ଆରମ୍ଭ ନେଳେ ଅଲ୍ଲୀୟତା ଗୁଣରାଜ କର ।

فَسُبْحَنَّ اللَّهُ جِئِن نُّسُونُ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସା ରହିଅଛି, ଏବଂ ଅପରାହିଣରେ ମଧ୍ୟ ତଥା ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣରାଜ କର ।

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

୨୦. ସେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବାହାର କରିବ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ ଦୋଷୀ ବାହାର କରିବ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ତା'ର ନିଜୀବତା ପରି ସଜ୍ଜା କରିବ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ମୁଁ ଅବସ୍ଥାକୁ) ବାହାର କରାହେବ ।

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تَخْرُجُونَ ﴿٢٠﴾

ଭୂ:୩

୨୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ (ନିଦର୍ଶନ) ହେଉଛି ଯେ ସେ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଫଳରେ ଭୂମେମାନେ ମାନବ ହୋଇ (ସାରା ସଂସାରରେ) ବ୍ୟାପି ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَتَنَبَّهُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ (ନିଦର୍ଶନ ରୂପେ) ରହିଛି ଯେ ସେ ଭୂମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୂମିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ଭୂମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ) ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ, ଏବଂ ସେ ଭୂମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ଓ କରୁଣାର ଭାବ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ଓ ଭୂମିମାନଙ୍କ ଭାଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣରେ ବିଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଏଥିରେ ବିଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَانْتِخَافَ فِي أَسْنَتِكُمْ وَالْوَبَاطِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସରେ ଭୂମିମାନଙ୍କର ଶୟନ ଓ ତାହାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଏଥିରେ ଶ୍ରବଣଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ مَتَاعُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسَعُونَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାସ ଓ ଆଶା ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ସକଳେ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି^୧ ଦେଖାନ୍ତି, ଓ ମେଘମାଳାକୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି; ତା'ପରେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ତା'ର ନିର୍ଜୀବତା ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ସଜୀବ କରନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୃକ୍ଷମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୨୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶରେ (ହୃଦ୍ ଭାବରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିବା ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ) ଅଟେ, ତା'ପରେ (ତାହାଙ୍କର ଏହି ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଯେ) ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରୁ ବହିର୍ଗତ ହେବା ସକଳେ ଆହ୍ୱାନ କରିବେ, (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ୱୀକାର ବହିର୍ଗତ ହେବ ।

୨୭. ଏବଂ ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

୨୮. ଏବଂ ସେ ପୃଷ୍ଠି ଆଗମ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ହି ପରାଜୁମ୍ମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ حَوَافًا وَطَمَعًا وَيَذَرُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٢٥

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ٢٦

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٌ فَنِيَتُونَ ٢٧

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٨

ସ୍ତ:୪

୨୯. ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ସକଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; (ତା ହେଉଛି) ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପ୍ରଭୃତି ହାସଲ କରିଛି, କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ଯାହା ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଇଅଛୁ, ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଅଂଶାଦାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଏପରିକି ତୁମେମାନେ ଉଭୟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲିକ ଓ ଦାସ) ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ସମାନ

صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَٰذَا لَكُمْ مِمَّا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا ذَرَرْتُمْ فَاتَّقُوا
فِيهِ سَوَاءً ۚ تَعَاَفَوْهُمْ كَخِفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ

୧. ବିଚ୍ଛା ବର୍ଷଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ପୃଥିବୀରୁ ଶବ୍ଦ ଶ୍ୟାମଳା କରାଏ । ବିଚ୍ଛା ବହୁ ଅନିଷ୍ଟକର କାର ପତଙ୍ଗ ଓ ରୋଗ ଜୀବୀଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ସବୁଜିବ ସତ୍ୟେକ ଉପାଦାନ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରେ । ଏହି ତଥ୍ୟରେ ନିହିତ ଅଛି ଅଜ୍ଞାନ ଅସ୍ଥିତର ତଥା ତାହାଙ୍କ ଶାନ ଓ ଶକ୍ତିର ସମାଧି ।

ହୋଇଯାଅ ? ଏବଂ ଏ (ଦାସ)ମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଭାବେ ଭୟ କର ଯେପରି ଭାବେ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱୟଂ* ନିଜକୁ ଭୟ କରୁଅଛ ? ଆମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ ।

نَفَضِلُ الْآيَاتِ يَقَوْمٌ يَعْقِلُونَ ﴿٩﴾

୩୦. ବରଂ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅନ୍ୟ) କିଏ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿١٠﴾

୩୧. ସୁତରାଂ ତୁମେ କୌଣସି କୁଟିଳତା ନ ରଖି ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ କେବଳ ଧର୍ମ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଦିଅ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସ୍ୱପ୍ନ) ସେହି ପ୍ରକୃତିକୁ* ଅନୁସରଣ କର ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ମାନବ ଜାତିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସ୍ଥୁବନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟଧର୍ମ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَخْلُقُ اللَّهُ ذُكُ الْدِّينِ الْقِيمَةُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

୩୨. (ସୁତରାଂ) ତୁମେ ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇ ପ୍ରକୃତିଗତ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କର, ଏବଂ ତାହାକୁ ଭୟକର, ଓ ସ୍ୱଚାରୁରୂପେ ନିମାଜ ପାଠ କର, ଓ ମୁସବିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُرْسِكِينَ ﴿١٢﴾

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ସେହି (ମୁସବିକ)ମାନଙ୍କ* ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହା ଭାବି ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ଯାହା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ହିଁ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ* ।

مِنَ الَّذِينَ قَفَزُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قَرْحُونَ ﴿١٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ନିଜ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଛ ଓ ନିଜ ଲଜ୍ଜାରେ ନିଜ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲ କ'ଣ ତୁମେ ନିଜ ଚାକର-ବାକରକୁ ଦେବିକି ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଦେଉଅଛ ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେମାନେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛ ଯେ କାଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଉ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପ ଯାହା କିଛି ସରଳ ସ୍ୱଭାବ ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହା ସର୍ବଦା ବିଷି ରହିବ ; ତାହାକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩. ମୁସବିକମାନେ ପିତୃକା, ଦେବପୁତ୍ର, ଆତ୍ମାଳୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ନିଜର ରସାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କରୁଥିବାକୁ ସେମାନେ କେବେ ହେଁ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର-ବିନ୍ଦୁରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ଯେ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଫରିବେ । ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ନାଗରିକ ବୋଲି କହନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ଦେଶର ନାଗରିକ ବୋଲି ଦାବି କଲେ ହିଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ।

୪. ଯେପରି ଏବେକାର ତଥାକଥିତ ପଣ୍ଡିତମାନେ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ନିପତିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଥିତି ଅବନତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଗାଳନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଥିତି ତାହାଙ୍କ ଚରମରୁ କୌଣସି କରୁଣା ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟରୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି,

୩୫. ଯାହାର ଫଳ ଏହା ହୁଏ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଥାଉ, କାର୍ଯ୍ୟତଃ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି; (ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସଂସାରରୁ) ଯାହା କିଛି ଲାଭ ହାସଲ କରିବା କଥା ତାହା କରି ନିଅ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ନିକର ପରିଣାମ କାଣି ପାରିବ ।

୩୬. କ'ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ) ଏପରି କୌଣସି ଦଲିଲ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହା ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ କହୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଥିତିପାତ୍ର କରୁଅଛି ?

୩୭. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କଲୁଥାଉ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଅତୀତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଥିତି କୌଣସି ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଶୀଳ ନିରାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

୩୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଜୀବିକା ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ଓ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥାଆନ୍ତି; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୩୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ହେ କୋରାନର ଅନୁଗାମୀମାନେ ! ଆତ୍ମାସବର୍ତ୍ତଙ୍କୁ, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ପଥିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର; * ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭକରିବା ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉକୃଷ୍ଟ ଅଟେ, ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحِمَهُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَرْجُونَ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَمَتَّعُوا فُسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ أَمْرُنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ فَهُمْ يَنْكُرُ مَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ
سَيْئَةٌ مِنْ بَآئِنٍ قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يُقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

قَاتِلِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالنَّسِيبَ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمْ الْمُقْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ସେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ, ନିଜେ ଅଭାବପ୍ରସ୍ତ ଥାଆନ୍ତୁ କି ସୁଚକ ଥାଆନ୍ତୁ, ସମ୍ପର୍କିତମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝୁଥିଲେ ଏବଂ ତରିଦ୍ର ଓ ପଥିକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ତୁମେ ପୁଅ * ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦିଅ, ଯଦ୍ୱାରାକି ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଧନ ସହିତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ସେ ଟଙ୍କା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମାପରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭକରିବା ସକାଶେ ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ଜକାତ ଆକାରରେ ପ୍ରଦାନ କର, (ତେବେ ମନରଖ ଯେ) ଏଭଳି ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ (ନିଜର ଧନ) ବୃଦ୍ଧି କରାଉଛନ୍ତି ।

୪୧. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ଚତୁର୍ଥରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର (କେପାଳକଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ? ସେ ହିଁ ମହିମାବାନ୍, ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

ଭୂ:୫

୪୨. (ଏ ଯୁଗରେ) ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ତଥା ଜଳ ଭାଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବୃଦ୍ଧିଜନକ ଦେଖାଦେଉଛି; ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କିଛି ଭାଗ ପାଇଁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେପରିକି ସେମାନେ (ଅବଶ୍ୟା କରିବାକୁ) ବିରତ ହେବେ ।

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କର ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ମୁସଲିମ ଥିଲେ ।”

وَمَا آتَيْنَهُم مِّن رَّبًّا لِّيزِيدُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَزِيدُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَهُم مِّن زَكَاةٍ تَرْيَدُونَ
وَجَاءَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٠﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ
مِّن شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَنَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ يَسِّرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

୧. ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଦୂର ସ୍ଥାନରୁ ପୁଅ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ପ୍ରଥମେ ସେହି ପୁଅ କାରବାର ଯାହା ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଏ, ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରୁ ପୁଷ୍ପରୂପେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଏପରି ସେହି ପୁଅ କାରବାର କଥା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇ ଯାହା ଧନଭୋକଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଏ ଯେପରି ସେମାନେ ବ୍ୟବସାୟରେ ପୁଣି ବିନିଯୋଗ କରିବେ ଏବଂ ପୁଣି ପ୍ରଦାନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଧନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଧନ ଭୋକଙ୍କୁ ବା କମ୍ପାନୀ ମାଲିକଙ୍କୁ ପୁଅରେ ବୋ ଦେବା ବା ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଧନ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ଉତ୍ତମାମ୍ନ ଧର୍ମରେ ବାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବେଳି କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭାବନ୍ତି ଅନ୍ତତଃ ଏହି ଆୟତରେ ପୁଷ୍ପ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ ଏ ସ୍ଥଳର ପୁଅ କାରବାର ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଯଦି ଏଭଳି ଭୋକଙ୍କର ଅଧିକତର ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥା'ଗା ତେବେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର କି ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ କି ଶ ? ପବିତ୍ର ଜୋରାନରୁ ଯେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି ସେ ହେଉଛି ଅବସୀୟା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏପରି ସମସ୍ତ ଆଦିବ ଯେତେବେଳେ ଖୋଦ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ପୁଅ କାରବାରକୁ ବୈଧ ଭିତ୍ତ କରାଯାଏ ପାଇଁ ସମାପ କରିବେ । ଅତଏବ ଆଗାମୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ସଂଶୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ତାହାକୁ ଏହି ଆୟତ ଦୂର କରି ଦେଇଛି ।

ଏହି ଆୟତରେ ଚକାତ ଓ ପୁଅର ପାର୍ଥକ୍ୟରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରୀୟ ଜକାତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ବଦଳାବଦଳ ଚାହୁଁଛି ଓ ଚତୁର୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଆତ୍ମ-ସମ୍ମାନକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିବାକୁ ସମାପ କରୁଛି । ସଙ୍କଟପ୍ରସ୍ଥେ ପୁଅ କାରବାର ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଆଦିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପୁଅରେ ନାହିଁ ବରଂ ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଧନ କରାଏ ।

୪୪. ପୁରରା* ଅଲ୍ଲୁଃ ନିକଟରୁ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟର ଦିଗକୁ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ଆଣ; ସେହିଦିନ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରସ୍ପର ଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇଯିବେ ।*

୪୫. ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ସେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରୁଛି ସେ ନିଜର ହିତ ପାଇଁ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଅଛି,

୪୬. ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ, ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିଥିବେ, ଅଲ୍ଲୁଃ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ସେ ବସ୍ତୁଟିଏ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାରଦାତା ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତି ଓ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଏପରି କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ (ଫଳ) ଆତ୍ମାଦାନ କରାଇବେ; ଏବଂ ପୋତଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ, ଓ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃପାଲାଭ କରିପାରିବ, ତଥା ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରହୁଲକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ପୁରରା* ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଘେନି ଆସିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୪୯. ଅଲ୍ଲୁଃ ସେ ଅଟନ୍ତି ଯେ ବାୟୁକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେହି ବାୟୁ ଜଳର ବାଷ୍ପ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଘମାଳାକୁ ଉତ୍ପତ୍ତ କରେ; ତା'ପରେ ସେ ଏହାକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଆକାଶରେ ବିସ୍ତାରିତ କରାନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ* କରାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଳଗୁଣି ହେବା ଦେଖିବାକୁ ପାଅ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଃ ସେହି ମେଘମାଳାକୁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ହଠାତ୍) ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଉଠନ୍ତି ।

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ لِلَّذِينَ الْقَيْنُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّقُونَ

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نِفْمِ
يَهْدُونَ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُوَبِّحُ الْكُفْرِينَ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟ ହେବେ ଓ ନିଜର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ । ଏ ବିଷୟ ସୁରା ଚୌକର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୧ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ମେଘକୁ ବହୁ ମେଘ ଖଣ୍ଡରେ ପରିଣତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଫଳରେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳସେଚନ ହୋଇପାରିବ ।

୫୦. ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହି (କଳ) ବର୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

وَأِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَبُئْسَ لِيِّنَ ۝

୫୧. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁଗ୍ରହର ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ସେ କିପରି ଭୃତୃଷ୍ଣକୁ ବାହା ନିର୍ଦ୍ଦାବ ହେବା ପରେ, ସଜ୍ଜନ କରାନ୍ତି ; ସେ ହିଁ (କୟାମତ ଦିନ) ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ (ଏ) ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

فَإِنظُرْ إِلَىٰ أَشْرَحَمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمَنْحَى الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

୫୨. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ବାୟୁ ପରିଚାଳିତ କରିବୁ ଓ ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଶ୍ଵାସକ୍ଷେତ୍ରକୁ) ହଳଦିଆ (ପତ୍ତି ଯାଇଥିବାର) ଦେଖିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପରେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅକୃତଙ୍କ ହୋଇଯିବେ ।

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفًّ ۖ إِنظُرُوا مِنْ بَعْدِ ۚ
يَكْفُرُونَ ۝

୫୩. ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ହେବାକୁ ବିଧି କାରଣ ତୁମେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କି ବୟର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଚାଲିଯାଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّمَاءُ ۖ إِذَا وَلَوْ أُمَّدُ بَرِينٌ ۝

୫୪. ଏବଂ ତୁମେ ଅବମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଥ-ଭ୍ରଷ୍ଟତାକୁ ବାହାର କରି ସତ୍‌ପଥକୁ ଆଣିପାରିବ ନାହିଁ; ତୁମେ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଆଜ୍ଞା-ପାଳନକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْغَنِيِّ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝

ରୁ:୨

୫୫. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସେ, ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପୃଷ୍ଠିକଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ବଳତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ଶକ୍ତି ପରେ (ପୁନଃଶୁଦ୍ଧ) ଦୁର୍ବଳତା ଓ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଦେଲେ; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପୃଷ୍ଠି କରନ୍ତି; ସେ ହିଁ ସର୍ବସ୍ଥ (ଓ) ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ୍ ।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ۖ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝

୫୬. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ (ସେ ଦିନ) ଅପରାଧୀମାନେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଦଣ୍ଡେ ମାତ୍ର (ଏହି ସଂସାରରେ) ଥିଲେ; ସେମାନେ ଏହିପରି ବାରାଳ-ସାଧ୍ୟ କଥା କହିଥାଆନ୍ତି ।

୫୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାନ ଓ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି, ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହିସାବ ମୁତାବକ ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିରହିଥିଲ, ଯେଉଁଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ପୁନରତ୍ୟୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାହୋଇଥିଲା, ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଏହା ହିଁ ସେହି ପୁନରତ୍ୟୟ ଯାହା; ପରତୁ ତୁମେ ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

୫୮. ସୁତରାଂ ଆଜି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାହାନା ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରନ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆହେବ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି କୋରାନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର (ବାସ୍ତବ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଯୋଗି ଆସିବ, ତେବେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କଥାବୁଝିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛ ।”

୬୦. ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

୬୧. ସୁତରାଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ ପୈର୍ବ୍ୟର ସହିତ (ନିଜ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ) ଅଟଳ ରହ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ଅବଶ୍ୟ ପାଇଁକ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରି (ସୁସ୍ଥାନକୁ) ଯେପରି ବିଚ୍ୟୁତ ନ କରନ୍ତି ।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَيْسُوا
بِعِبَادِنَا ۚ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ ۖ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ ۖ وَ
لَكُمْ كِتَابٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَنْصَفُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ ۚ وَلَنْ يَجْتَنِبَهُمْ بِأَيِّهِ يَتَّقُونَ ۚ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٩﴾

كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ
لَا يُوقِنُونَ ﴿٦١﴾

୧. ଏହି ଆୟତର ଭାଷ୍ୟରୁ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ ଏଠାରେ ପରଲୋକରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଲାଭକରିବା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଯାଇନାହିଁ ବରଂ ଏ ସଂସାରରେ କଳାସ ଉଦ୍ଧତି ସମୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ଉଲ୍ଲେଖ ହେବ, ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ତାହା ଉଦ୍ଧାରଣର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ହେବ । ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ବି ସେମାନଙ୍କର ସେପରି ଦର୍ଶନାତ୍ମକ ହେବ ତେବେ ସେମାନେ ଅସ୍ବାଦ ଓ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେପରି ଗୌରବ ଓ ଉଲ୍ଲାସର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଥିଲେ ଆଉ ସେପରି ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତରୁ ଦୃଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଅଜ୍ଞ ଅକରଣରେ କାହାରି ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ଥପନେ ମଣିଷ ମିଛ ପଛରେ ଧାଇଁବାକୁ ଭରସା । ଏହିପରି ବିଚିତ୍ର ଅବିଚାରିତ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅବଚ୍ୟୁତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଚ୍ଚ୍ୟର ବୋଲି ଭରସା ଦେବେବେଳେ ତାହୁଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଆଯାଏ ।

ଲୁକମାନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯେହେତୁ ଏହା ୩୧ଟି ଆୟତ ଓ ୪ଟି ରୁକୁ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْم

୩. ଏରୁଡ଼ିକ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତସମୂହ ଯାହା ତରୁ ସମ୍ପାଦିତ ଅଟେ ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

୪. (ଏବଂ ଏହା ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସ୍ମରାରୁପେ ପାଳନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ ସୁଦର୍ଶନ ଓ କରୁଣାର ଆଧାର ଅଟେ;

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

୫. ଯେଉଁମାନେ (ସ୍ମରାରୁପେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ (ଦାନ-ଦରିଦ୍ର-ମାନଙ୍କୁ) ଜଳାତ ଦିଅନ୍ତି ଓ ପରାକାଳରେ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତି,

الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

୬. ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୁଦର୍ଶିତ ସତ୍ପଥ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ (ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

୭. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ନିଜର ଧନ ଅପବ୍ୟୟ କରି) ଖେଳ ତାମସାର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହରଣ କରୁଥାନ୍ତି ଯେପରିକି (ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାତ କରାଇବେ; ଏବଂ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୁଦର୍ଶିତ ପଥକୁ) ପରିହାସ-ଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ କରିଥାନ୍ତି; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକରଣ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଲୋକ ନିକଟରେ ଆସନ୍ତା ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଗର୍ବର ସହିତ ଏପରି ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଏ ଯେତେ ଯେପରି ସେ କିଛି ଶୁଣିନାହିଁ; ସତେ ଯେପରି ତା କାନରେ ବଧୂରତା ରହିଅଛି; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ସ୍ମରଣ ଦିଅ ।

وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا ۖ كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ كَأَن فِي أذْنَيْهِ وَقُرْءَانٌ قَشِيشُهُ ۚ بَعْدَآبٍ أَلِيٍّ

୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ (ସତ୍ତା) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଆନନ୍ଦମୟ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ,

୧୦. ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ରହିବେ, ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୃତ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୧. ସେ ଆକାଶକୁ ବିନା ଓପରେ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ; ଏବଂ ସେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଏହି ଆଶଙ୍କା ଯୋଗୁଁ ଦୃଢ଼ ପର୍ବତମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୂକମ୍ପନର କବଳିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ମେଘମାଳାରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଉରମ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୨. ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ ଯେ ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣୁଅଛ ସେମାନେ କ'ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? (ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟିକରି ନାହାନ୍ତି) ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ସ୍ୱସ୍ତ ବିଭ୍ରାନ୍ତରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଏ ସେ କୃତଜ୍ଞତାର ଫଳ ନିଜେ ପାଏ; ଓ ଯେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଏ (ସେ ମନେରଖୁବା ଉଚିତ ଯେ) ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୌଣସି କୃତଜ୍ଞତା ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ (ଓ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସିତ ।

୧୪. ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷକର) ଯେତେବେଳେ ଲୁକମାନ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ; ସିକ୍ କରିବା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମସ୍ତବତ୍ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ ।”

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ التَّعْنِيمِ ①

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ زَاوِيًا أَنْ تَبْيَضَ بَكْمٌ وَبَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ③ وَاتْرَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ دَوْجٍ كَرِيمٍ ④

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ⑤ يٰۤاَيُّهَا الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑥

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَ مَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَنِيدٌ ⑦

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ⑧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଅମ୍ବବରଣ'ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଉପକାଶକା ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବନ୍ୟାବନୀ । ପରେ 'ଯୋଗ' ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏବଂ ପରିଚ୍ଛେଦ କୋରାନରେ ଯୋଡ଼ି ଶବ୍ଦ ସାକ୍ଷୀ ଓ ଗଭିର ଭରସା ପାଇଁ ସମୟର କରାଯାଇଥିବାରୁ ଅନୁବାଦରେ 'ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଉରମ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି' ବାକ୍ୟାଂଶ ରଖାଯାଇଛି ।

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ) ଦୃଢ଼ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ: (କାରଣ) ତାହାର ମାତା (ଏକ) ଦୁର୍ବଳତା ପରେ (ଅନ୍ୟ ଏକ) ଦୁର୍ବଳତାରେ ତାହାକୁ ବହନ କରିଥାଏ, ଏବଂ ଦୁଇବର୍ଷ ଧର୍ଯ୍ୟତା ତାହାକୁ ସନ୍ତାନପାନ କରାଇଥାଏ; (ତେଣୁ) ଆମ ପ୍ରତି ଓ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ; (ମନେରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୧୬. ଏବଂ ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ ନିରୂପଣ କର, ଅଥଚ ତୁମେ ତାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ; ତେବେ ତୁମେ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କର ଆଶ୍ୱାସପାଳନ କର ନାହିଁ; ଏବଂ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟାପାରରେ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ଯେ ଆମ ପ୍ରତି ଅନୁଗତ ଥାଏ; ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ; ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

୧୭. (ଲୁକମାନ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! ଯଦି କୌଣସି କର୍ମ ସାରିବି ତାହା ସଦୃଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଓ ତାହା ପଥର ଭିତରେ, ବା ଆକାଶରେ, ବା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଲୁଚାଯିବ ରହିଥାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ; ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟିଦର୍ଶୀ ଓ ସକଳ ବିଷୟରେ ଅବହିତ ଅଟନ୍ତି ।”

୧୮. “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! (ତୁମେ ସୁଗାଢ଼ରୂପେ) ନମାଜ ପାଠ କର, ଏବଂ ଯଥୋଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦିଅ, ଓ ମଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କର; ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ଯାହା (ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ) ପଡ଼େ ତାହାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ସହ୍ୟକର; ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତି ସାହସିକ କର୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

୧୯. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ (ରାଗରେ) ନିଜ ଗାଳିକୁ ଫୁଲାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଗର୍ବର ସହିତ ଗାଳି ନାହିଁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଆତ୍ମାଭିମାନା ଓ ଗର୍ବୀକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ بِوَالِدَيْهِ حِمْلَهُ أُمَّهُ وَهَيْئًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِنَّ النَّصِيرَ ⑩

وَأِنْ جَاهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑪

يُبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّحَابِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ⑫

يُبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالنُّعْمِ وَنَهْ عَنْ الشُّكْرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ⑬

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ⑭

୧. ସୁଦ୍ଧା ଅନୁକମ୍ପାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ତା' ମାଆ ପେଟରେ ଥିବା ଓ କ୍ଷୀର ଛାଡ଼ିବା ସମୟର ଅବସାନ ଚିରିଣ ମାସରେ ହୁଏ (୪୬: ୧୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦୁଇବର୍ଷର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, କେତେକ ଶିଶୁ ଶାନ୍ତ କିନ୍ତୁ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ଶିଶୁ ମାଆ ପେଟରେ ଅଧିକ ଦିନ ରହି କିନ୍ତୁ ହୁଅନ୍ତି ଓ ବଳବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତା'ର କ୍ଷୀରଖୁଆ ସମୟକୁ ବଢ଼ାଇଦେବ । ଦରକାର, ଫଳରେ ସେ ବଳବାନ୍ ହୋଇଯିବ ।

୨୦. ଏବଂ ନିଜ ଚକ୍ରପ୍ରଚଳରେ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କର, ଓ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ମୁଦୁ କର; (କୋରଣ) ଗଧର (ରକ୍ତ) ସ୍ୱର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ କର୍କଶ ଅଟେ ।

وَأَقْبِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ ۝ إِنَّ
عُنَاكَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ⑩

ଭୂ:୩

୨୧. କ'ଣ ତୁମେମାନେ କ୍ଷୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି, ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ ବା ଅପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ, ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହ କୁଣ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ? ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ, ମାର୍ଗ-ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାଶମାନ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ଷାତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଥାଆନ୍ତି ।

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ ⑪

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହାକିଛି ଅଲ୍ଲାହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଅନୁସରଣ କର, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ନା, ବରଂ ଆମେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବା ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ (ଅନୁସରଣ) କରୁଥିଲେ;” କ'ଣ ଯଦି ସକ୍ଷାତ (ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ କରିଆରେ) ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିଆଡ଼କୁ ଡାକୁଥାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ଏହିପରି କରିବେ) ?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَشْتَعِ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑫

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ) ନିଜକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ, ଓ ନିଜ କର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନଶାଳୀ ଥାଏ, ସେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମଜଲୁତ କହ୍ନାକୁ ଧାରଣ କରିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ କର୍ମର ପରିଣାମ ରହିଅଛି ।

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ⑬

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶେଷରେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବହିତ କରାଇବା; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ତରର ସବୁକଥା ଜାଣନ୍ତି ।

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑭

୨୫. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସା'ସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରି କଠିନ ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯିବୁ ।

سَنُعَذِّبُهُمْ لَئَلَّا يَكْفُرُوا ۚ ثُمَّ نُنْصَرِفُهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ⑮

୨୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ କିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାହ"; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର"; କିନ୍ତୁ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ) ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେ, ଯେ କି ସ୍ୱୟଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ କଲମନର ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ, ଓ ସମୁଦ୍ର କାଳିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତା'ସହିତ ଆସ୍ତୁରି ସାତଗୋଟି (କାଳିର) ସମୁଦ୍ରକୁ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ (ଲିପିବଦ୍ଧକରି) ସମାପ୍ତ କରିଦେବ ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ
يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

୨୯. ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜନ୍ମ ସଦୃଶ ଅଟେ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

مَا خَلَقْنَاكُمْ وَلَا بَعَثْنَاكُمْ إِلَّا كَفْهٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

୩୦. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ରାତିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଓ ଦିନକୁ ରାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାତି କରୁଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବହିତ ଅଛନ୍ତି ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَيٍّ وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏ ସମସ୍ତ ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେଉଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସତ୍ୟ ଓ ଚିରନ୍ତନ, ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ମିଥ୍ୟା ଓ ବିନାଶଶୀଳ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତି ଉଚ୍ଚ (ଓ) ମହାନ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

ଭୂ: ୪

୩୭. କ'ଣ ତୁମେ କଷ୍ଟକର ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ପୋତରୁଥିଲି । ସାରାର ବନ୍ଧରେ ଚାଲୁଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନମାନ ସ୍ବଦର୍ଶନ କରାଇବେ ? ଏଥିରେ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଧର୍ମାଧିକାରୀ ଓ କୃତକ୍ଷ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୩୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ତରଙ୍ଗମାଳା ଛାୟା ସଦୃଶ ଆବୃତ କରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପାସନାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ବତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରି ସୁକ୍ଷ୍ମଭାବକୁ ଘେନି ଆସନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି (ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସେହିଭଳି ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ସିଦ୍ଧ କରିବାରେ ଲିପୁ ହୁଅନ୍ତି) ; ଏବଂ କେବଳ ଅଜ୍ଞାନର ଭଙ୍ଗକାରୀ ଓ ଅକୃତକ୍ଷ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନରୁଥିବା ସ୍ବତନ୍ତ୍ରାଧ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ।

୩୯. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ବାପ ନିଜ ପୁଅକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କି କୌଣସି ପୁଅ ନିଜ ବାପକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନର ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ; ସୁତରାଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ବତାନ୍ତରିତ ନ କରୁ, ଏବଂ ପ୍ରତାରକ (ସଜ୍ଜାତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତାରିତ ନକରୁ ।

୪୦. ବାସ୍ତବରେ କନ୍ୟାମତ ଦିବସର (ବା କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ବିଷୟକ) ସ୍ଥାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେ ଜଳ ବୁଝି କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ (ମୋଡ଼) ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଆଗାମୀ କାଳି ସେ କି କର୍ମ କରିବ, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ କେଉଁଠାରେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିବ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ ସେ) ସବୁ ଖବର ରଖିଥାନ୍ତି ।

أَمْ تَرَأَنَ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِعِصَّةِ اللَّهِ وَرِئَاكَ
مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٧﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الْوَيْلَةَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاسْتَخْوَايَوْا مَا لَا يَخْرُجُ
وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَانٌّ عَنْ وَالِدِهِ
شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْخَيُوتُ الَّتِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عِندَ اللَّهِ
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿٤٠﴾

e. 'କୃପା' ଅର୍ଥ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀ ଯାହା ମଣିଷର କାମରେ ଭାଗର ଓ ଯାହାକୁ ବଦଳ କରି କାହାକୁ ଆଦି ଯାନ ବିଭିନ୍ନ ଦେଖିବା ଯାଏ ।

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ ﴿٣٦﴾

ଅଲ-ସଜଦା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ୩୧ ଶ୍ଳୋକ ଓ ମଦିନାରେ ୫ ଶ୍ଳୋକ ସମ୍ବଳିତ ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْقُرْآنِ

୩. ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ (ଯାହାର ଏହା ଏକ ସୂରା ଅଟେ) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ବିଷୟ ଯହିଁରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿١﴾

୪. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଏହାକୁ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ? <ପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା (ତଥା ଚିରସ୍ଥାୟ) ସତ୍ୟ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଟେ; ତାହାହେଲେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରୁ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ରସୁଲ ଆସିନାହାନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଳପାରିବେ ।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِشَدِيدِ قَوْمًا مَا أَنَّهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْكَ لَعَلَّكُمْ يُخْشَوْنَ ﴿٢﴾

୫. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକି ଅଛି ସବୁକୁ ଛଅଗୋଟି* ଅବଧୂରେ ପୁଷି କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ; ତୁମମାନଙ୍କର ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ବା ସୁପାରିଶକାରୀ ନାହାନ୍ତି; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ إِلَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ ଛଅଗୋଟି ସ୍ତରରେ ବା ଛଅଗୋଟି ବିଶିଷ୍ଟ ବିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ପୁଷିହୋଇଛି । ସତ୍ୟେକଟି ସ୍ତରର ଚୈତ୍ୟ କେତେ ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଆରବୀ 'ୟୋମ୍'ର ରୋଟିଏ ଅର୍ଥ ସ୍ତର ବା କାଳବଧୁ, ଯାହାକି ଇସ ଇସ ବା କେଟିକେଟି ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ଲୋକମାନେ କୁଳରେ ସେମାନେ ଅର୍ଥ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ବୁଝିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଯେ ଦେଉଳି ଛଅଗୋଟି ସ୍ତର ବା କାଳବଧୁ ମଧ୍ୟରେ—ତଥା ଯେତେ ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥାଉ ପକେ— ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ପୁଷି ହୋଇଛି ଏବଂ ସପ୍ତମ ସ୍ତରରେ ସେହି ପୁଷି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞ ନିଜର 'ଅରଣ' ବା ସିଂହାସନ ଉପରୁ ନିଜ ବିଧିବିଧାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାନ୍ତେ ଆତ୍ମା କଲେ ସେତେବେଳେ ବାସବରେ ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ସାକାର ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ଭାବେ ପୁଷିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା ।

୬. ସେ ଆକାଶରୁ ଭୂପୃଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆଦେଶକୁ ନିଜ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ; ତା'ପରେ ତାହା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ସମୟରେ ଉତ୍ତୃତ ହେବ ଯାହାର ପରିଣାମ ଭୂମିମାନଙ୍କର ଗଣନା ମୁତାବକ ଏକ ହଜାର ୧ ବର୍ଷ ହେବ ।

୭. ସେ ହିଁ ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି; (ସେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

୮. ସେ ଯାହାକିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସର୍ବାଙ୍ଗ-ସୁନ୍ଦର କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୯. ତା'ପରେ ସେ ତାହାର ଚଂଶ୍ଚରମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୁଙ୍କ ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ଯ୍ୟାସକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୦. ତା'ପରେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତହିଁରେ ନିଜ ତରଫରୁ ଗ୍ରାଣୀ ୩ ସଞ୍ଚାର କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଓ ବୋଧ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଭୂମିମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞ ହେଉନାହିଁ ।

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମାଟିରେ ବିଲାନ ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ଉତ୍ତୃତ କରାହେବ ?" (ଏମାନେ ନିଜର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ବିଷୟକୁ ଅସ୍ୱାକାର କରୁନାହାନ୍ତି) ବରଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କୃତଜ୍ଞ ଅସ୍ୱାକାର ୪ କରିଛନ୍ତି ।

يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعُجُّ النِّيرَ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ①

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ②

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ
مِنْ طِينٍ ③

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ④

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑤

وَقَالُوا إِذَا صَلَّلْنَا فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّا لِنُقَيِّدُ نَفْسٍ جَبِينٍ ⑥
بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكِرُونَ ⑦

୧. ବହାଳମାନେ ଏହି ଆୟତର କୁଲ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପରମାୟୁ ମାତ୍ର ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଏବଂ ଏହାପରେ ତାହା ନିରସିତ ହୋଇଯିବ ଓ ତା' ସ୍ଥାନରେ ବହାଲ ଧର୍ମ । ପ୍ରତାପିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏଯାଉଛି ଯେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ହଜାର ବର୍ଷରେ ଆକାଶରୁ ଆନୋଦିତ କରିଥିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ କଦାପି ନିରସିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଏପରେ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ କ୍ରମେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ପହଞ୍ଚିବେ । ଏହାପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ପୁନଃସୃଷ୍ଟି କରିବା ସକଳେ କର୍ଣ୍ଣ ସଂସାରକ ଆଦିରେ ଓ ସେ ଇସଲାମକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୧୭-୧୮ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ମନେନାକର କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଇସଲାମକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମିତ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଗଠନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ଶରୀରରତ ଆତ୍ମାକୁ ନିଷେପ କରାଯାଇ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନା ଲାଭ କଲା ପରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇ ।

୪. ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହେବା ସମ୍ଭବରେ କେବଳ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ଆଗ୍ରହରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ ଓ ସେଠାରେ ପୁରସାର ବା ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ, ଏହି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।

୧୨. (ତୁମେ) କୁହ, “ଯେଉଁ ମୁତାହର ଦେବତୁତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି (ଯେ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବେ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।”

قُلْ يَتُوبُكُمْ مَالِكُ الْبُوتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

ସୁ: ୨

୧୩. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୟାୟମାନ ହୋଇଥିବେ, ଓ କହୁଥିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ତୁମେ ଯାହା କହିଥିଲ) ଆମେମାନେ (ତାହା) ଦେଖୁଲୁ ଓ ଶୁଣୁଲୁ; ଅତଏବ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦିଅ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ ତୁମ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ (ସତ) କର୍ମ କରିବୁ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ତୁମ କଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିସାରିଛୁ ।”

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଜାଣି କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ସ୍ତବ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ଉଚିତ ମାର୍ଗ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇଥାନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ (ଅନ୍ୟାୟକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଥିଲା ଯେ ନରକକୁ ଆମେ ଜିନ୍ନ ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବୁ ।

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ସୂଚନା ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରସାରି ଦେବା ଯୋଗୁଁ ଓ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଦୀର୍ଘ ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତିର ସ୍ଥାପନ ଆସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ (ମନନରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଆଜି) ପ୍ରସାରି ଦେଇଛୁ ।

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَكُمُ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. କେବଳ ସେହିମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନସ୍ୱତ୍ୱିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେସ୍ୱତ୍ୱିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯିବ ବେଳେ ସେମାନେ ସିଜଦା କରି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି, ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. (ଓ) ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଶରୀର ସେମାନଙ୍କ ଶେଯରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ତହଲୁବ ନମାଜ ପାଇଁ ସେମାନେ ଶଯ୍ୟା ତ୍ୟାଗ କରିବେ); ଓ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଓ ତାହାଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ତାହାଙ୍କୁ ଟାକନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି ତହିଁରୁ (ଅଲ୍ଲୁଖିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିବେ ।

تَجَنَّبُنِي جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعَنًا ذَمِيرًا رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٥﴾

୧୮. ଏବଂ (ବାସ୍ତବରେ) କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ କି କି ନୟନ-ଶାତକକ ସାମଗ୍ରୀ ଲୁକ୍କାୟିତ ରଖାଯାଇଅଛି ।

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

୧୯. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟେ କ'ଣ ସେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁକି ହୋଇପାରେ ? ଏପରି ଲୋକମାନେ କଦାପି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।

أَمَّن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَتَّخِذُونَ ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ

୨୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ (ଉଚିତ) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାସୋପଯୋଗୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ମିଳିବ; ଏହା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁଯାୟୀ ଆଦିତ୍ୟ ହେବ ।

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
أَلَاوَىٰ نَزَلْنَا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

୨୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ନରକ ମିଳିବ; ଯେବେ ବି ସେମାନେ ତହିଁରୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତା' ଭିତରକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଏବେ ନରକର ସେହି ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କର ଯାହାକୁ ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡୁଥିଲ ।”

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّهُمْ زِعْمَاب
النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْدِبُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ଏହି ବୃହତ୍ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କରାଇଛୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ (ଆମ ନିକଟରୁ) ଫେରି ଆସିବେ ଓ ଅନୁତାପ କରି ପରକାଳ ଶାସ୍ତିରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ) ।

وَلَنُنَزِّلَهُنَّ لَهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْآدَنَىٰ ذُوْنَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ଯାହାକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପିନୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଏ, ତଥାପି ସେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଏ ତା'ଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ ।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٤﴾

ଭୂ. ୩

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ମୁହାକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଅତଏବ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇବା ସଂକ୍ଷାରରେ ସନ୍ଦେହ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଇସ୍ତାଇଲାୟ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرَّةٍ مِّنْ
لِّقَابِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٥﴾

୨୫. ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଧର୍ମଧ୍ୟାରୀଙ୍କ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଏପରି) ଇମାମ୍ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲେ ।

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يُهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِنَأْصِرَ بِهِ
وَكَاوُوا بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٦﴾

୨୬. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତ ସେ ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ଏହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ସେ- (ଆମାନ୍ୟକାରୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٧﴾

୨୭. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; (ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ) ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଚଳସ୍ତରକ ହେଉଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ (ତଥାପି) ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ସଂସାରରେ ଗୁମାସ୍ତାର ବ୍ୟାପିଯାଏ ଓ ଧର୍ମର ଗୁମି ହୁଏ ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ତେବେ ଗୁମାସ୍ତାଗଣ ଓ ଦୁରାଚାରୀମାନେ ସମ୍ଭାବନାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଧୀନ ବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଚାର ନ ହୋଇ ବହୁତେ ସୁତରାପ ହୁଏ । ସେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଦୂରେ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି । ପରିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକାକି ବ୍ୟବହାର ଇସ୍ତାଇଲାୟ କରି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓଡ଼ି ହେଉଛ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଇମାମ୍ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଚାହାଁ ହେଲା । ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମୟର ଇମାମ୍ ବା ଧର୍ମୀୟ ନେତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଫଳରେ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜ ଗୁମି ଓ ପପର ମୁତାବକ କରୁଥିଲେ ଏବେ ଅଳ୍ପକ୍ଷକ ଓଡ଼ି ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସେସବୁ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ସ୍ମରଣ ସମ୍ଭାବନର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସଂସାରକ ଥିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅତ୍ୟଧିକ ଖଜିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷକ ତରଫରୁ ଦିବ୍ୟ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା ।

୨୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ମେ କଲକୁ ଏକ ଅନୁର୍ବର ଭୂମି ଆଡ଼କୁ ପ୍ରବାହିତ କରି ନେଇ ଯାଉ ଏବଂ ତତ୍ପରା ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଉ; ଯହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁମାନେ, ଓ ସେମାନେ ନିଜେ ଖାଆନ୍ତି, (ତେବେ) କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
فَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କୁହ ଯେଉଁ ବିଜୟ ” ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମେ କହୁଛ, ତାହା କେବେ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ତୁମେ କୁହ, “ସେ ବିଜୟ ” ଦିବସରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (କୋଣସି) ଅବସର ମଧ୍ୟ ଦିଆହେବ ନାହିଁ ।”

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଧୋଳାଇ ନିଅ, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକରି; ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ (କିଛି କାଳ ପାଇଁ) ଆହୁରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ।

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

୧. ଏଠାରେ ‘ବିଜୟ’ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସେହି ବିନାଶର ସମାପ୍ତିରୁ ବୁଝାଇଛି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ମିଳିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ଚାହେନା ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅବସର ପାଇ ପାରିବେ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୨୭ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ସ୍ୱରର ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହୋଇଥିଲା । ଚାହେନା ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିନେ କା ଦିନେ ପାରି ପଡ଼ିବ ? ଯେବେ ସେହି ବିରଟ ସ୍ୱରର ଲୋକମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି ତେବେ ସେମାନେ କୁଣ୍ଡଳୀୟ କରିବାରୁ ଯେପରି ଦକ୍ଷ ଲୋଭ କରିଥିଲେ ତଦନୁରୂପ କର୍ମ କଲେ ଏବେକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦକ୍ଷ ମିଳିବ ।

୨. ବିଜୟ ବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସାଂସାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପରକାଳର ପୁରସ୍କାର ଅଳ୍ପ ମିଳେ । ଯଦି ସେମାନେ ସରକର୍ମ କରିବାରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ଓ ବିକଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବାରୁ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା କରିବେ ତେବେ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାରୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ।

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ଅହଜାବ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନା ଲିଖିତ । ଏହା ୬୬ ଶ୍ଳୋକର । ଏହାର ନାମ ଅହଜାବ । ଏହା ୩୩ ଅଧ୍ୟାୟର ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ହେ ନବୀ ! ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କଥା ମାନନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ (ଓ) ଚରୁଷ ।

୩. ଏବଂ ଓହ୍ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି (କେବଳ) ତାହାର ଅନୁସରଣ କର; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୫. ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ଭରାଗି ହୃଦୟ ସ୍ଥାପନ କରିନାହାନ୍ତି କି ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ (କେତେକ ସମୟରେ) ମାତା ବୋଲି ସନ୍ଦୋଧନ କରିଥାଅ, ତୁମମାନଙ୍କର ମାତା କରିନାହାନ୍ତି କି ତୁମମାନଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ପୁତ୍ର କରିନାହାନ୍ତି; ଏସବୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମୌଖିକ କଥା ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ସତ୍ୟକଥା କହିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ।

୬. ସୁତରାଂ ସେପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଡାକ; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ; ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପିତା କିଏ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନଥାଅ, ତେବେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାଇ ଓ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୁଲବଶତଃ ପୂର୍ବରୁ କରିଥାଅ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛ (ତାହା ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅଟେ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁତାପକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفَةٍ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ أُمَّيِّاتٍ أَنْ تَنْظَهُرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝

أَدْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ

تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاُخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۝

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَا

تَعْتَدُ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

୭. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ନବି ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପର୍ରାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାତା (ସଦୃଶ); ଏବଂ ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ଅଣ-ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ହିଜରତକାରୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଗୁରୁ ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ଅବଶ୍ୟ (ଏହା ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଯେ) ତୁମେମାନେ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର; ଏ ବିଷୟ (କୋରାନ) ଗୁରୁରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ۚ لَا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

୮. ଏବଂ (ଯେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନବିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଏକ ସ୍ମରଣ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ମଧ୍ୟ (ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ) ଏବଂ ନୁହ. ଇବ୍ରାହିମ. ମୁସା ଓ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଆମେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ;

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوْحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ۝

୯. ଯଦ୍ୱାରା କି ଅଲ୍ଲୀ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଯାଉଥିଲେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

يَسْأَلُ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୧. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ନିଜ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧବମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଜଣାଇଦେବା କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରୁ ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଉଚିତ, ତା' ଅଭିପ୍ରାୟ ନବିଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାଧାରଣା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲୀ ନବିଙ୍କୁ ପିତା ଓ ବାହାସ ପର୍ରାମାନଙ୍କୁ ମାତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଯଦି ନବି ଓ ବାହା ପର୍ରାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆ ନ ଯାଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ବପ୍ନ ଭାସିଯାଇ ନଥା'ନ୍ତା ଏବଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସକାଶ କରାଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥକାନ୍ତିତ ହେଉ ନଥା'ନ୍ତା । ଉଚିତାସରୁ ସମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପର୍ରାମାନେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ସ୍ବପ୍ନ ରଖିନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ନବି ପାପକାରୀ କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ସ୍ବପ୍ନ ରଖାଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ବା ଆବଶ୍ୟକ । ବରଂ ଏହାର ସ୍ବଚ୍ଛଦ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ନବିଙ୍କର ଅନୁରାମାନେ ନବିଙ୍କ ଗୃହରେ ସେ କଲୁଥିବା ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ କି କେବଳ ବାହା ପର୍ରାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣୁ ନଥିଲେ, ଅବଗତ ହେବେ ତେବେ ସେହି ଅନୁରାମାନେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ଅନେକ ଅସୁବିଧାରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ସ୍ବରା ଆଲେ-ଇମ୍ରାନର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୮୨ ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସତ୍ୟେକ ନବିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉପରବର୍ତ୍ତୀ ନବିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁସମାଚାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭିତ କରା ହୋଇଥିଲା ।

ଭୂ: ୨

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେତେବେଳର କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ କେତେକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ (ପ୍ରଖର) ବାୟୁ^୧ ସେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସେରଣ କରିଥିଲୁ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ଦେଖିପାରି ନ ଥିଲ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଲ୍ଲାହରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୧୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଦେଶକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବତ ତରଫକୁ) ଓ ନିମ୍ନ ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଭୟରେ (ତୁମମାନଙ୍କର) ଚକ୍ଷୁ ବିଚାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ହୃଦୟ (ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୋଇ) କଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲ ।

୧୨. ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୀଷଣ ଭାବରେ ଦୋହଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୧୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ ।”

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, “ହେ ମଦିନାବାସୀମାନେ !” (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମମାନଙ୍କ (ର) ଉତ୍ତର ପାଇବଠା ସକାଶେ କୌଣସି ପଥନାହିଁ; ତେଣୁ ତୁମେ (ଇସଲାମ ଧର୍ମ) ପରିତ୍ୟାଗ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَ نَكْمُ جُنُودٍ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ قَوْمِكُمْ وَ مِنْ أَسْفَلٍ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْبَصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونَا ⑪

هُنَالِكَ الْبَنِيُّ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ⑫

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ⑬

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ

୧. ଏଠାରେ ଅହଲାବ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ହିନ୍ଦି ଅଞ୍ଚଳ ପକ୍ଷର ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମଗ୍ର ଆରବ-ଦରତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିତ୍ତର କରି ପକାଇବା ପରେ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ମନେକଳକୁ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା । ଯେଉଁଦିନ ଶତ୍ରୁ-ପକ୍ଷ ଆପଣ ବିଦୟ ସନ୍ଦେଶରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଥିଲେ ସେହିଦିନ ସବୁ ବେଗରେ ବାୟୁ ସ୍ୱରାହିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଶିବିରର ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏପରି ଘଟଣାକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଆରବୀୟମାନେ ଅଶ୍ୱର ବିଚାରୁଥିଲେ । ପକ୍ଷରେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ସେମାନେ ମଧ୍ୟମାନେ ପାଗଳପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଦଳକୁ ନେଇ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଥିଲେ ।

୨. ହିନ୍ଦରତ ପୂର୍ବରୁ ମଦିନାର ନାମ ‘ୟସରବ’ ଥିଲା ।

କରା;” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ନବିଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ଉକ୍ଷା କରି କହିଥିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ରୂହ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଘେର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି;” ଅଥଚ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଘେର ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲା; ସେମାନେ କେବଳ ପକାୟନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ।

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ମେଦିନରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରନ୍ତାହେଲେ ତୁରା ଅତ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତା । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ) କୁହାଯାଆନ୍ତା; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିନେଇ ଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ (ଏହାପରେ) ସେ (କେପଟିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେଠାରେ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିବାର ମୁୟୋଜ ପାଇବେ ।”

୧୬. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ (କେପଟିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତାବରଣ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କଦାପି ପୂଷ୍ପକଟ ଦେବେ ନାହିଁ (ଏବଂ ହୃଦ୍ ରହିବେ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଗାକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

୧୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବା ହତ୍ୟାଠାରୁ ପକାୟନ କରିବ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ପକାୟନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଦାପି ଲାଭପ୍ରଦ ” ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

୧୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କଦକରୁ ରକ୍ଷାକରିବ ? ଅଥବା ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିପାରିବ ?” ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ, (ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ମିଳିବ) ।

إِنَّ يَبُوتًا عَوْرَةً وَمَا يَبُورُ فَإِنْ يُرِيدُونَ
إِلَافِرَارًا ۝

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَفْطَارِهَا ثُمَّ سُلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَنُوهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ
إِلَافِرَارًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مُسَوَّلًا ۝

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ قَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَنْفَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوًّا أَوْ آمَرَ بِكُمْ خَيْرًا ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିରୁଦ୍ଧ ଭାବେ ଦେବେ ନାହିଁ କାରଣ ସତ୍ୟତା ମୁସଲମାନ ଏପରିକି ନାମମାତ୍ର ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ବିଦ୍ରୋହ ପୂରିବହିଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପକାୟନ କରିବ ତେବେ ଏକେତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ଅଥବା ଅଳ୍ପ ଇସଲାମ ପକ୍ଷରେ ଶାସ୍ତି ବିଷୟ ସ୍ଥାନ କରିବେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଏ ବିଷୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଛି ।

୧୯. ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ସେହିମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଫେରାଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବରୋଧ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କରୁଥିଲେ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ; ଏବଂ କେହାଦରେ ଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ ଏବଂ (ସେମାନେ) ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବାକୁ କରୁ ନଥିଲେ ।

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

୨୦. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ ଅଟନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆସିବାକୁ ହିତାଶୀୟ ନୁହଁନ୍ତି) ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଭୟ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରେ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ଯୁଦ୍ଧାସି ଯେ କି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ମୁଣ୍ଡର କବଳିତ ହୋଇଥାଏ ; କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଭୟ (ସମୟ) ଅପସାରିତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମପ୍ରତି ତରବାର ସଦୃଶ କରୁ ମନ୍ତବ୍ୟ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ସ୍ବତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ବକାର ଉପକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କ୍ରୋଧ; ଓ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ତୁମଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ ହେଉ; ଏମାନେ (ବାସ୍ତବରେ) ଟିକ୍ସାସ କରି ନଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ (ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧ) ସମସ୍ତ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅତି ସହଜସାଧ୍ୟ ।

أَشْحَةً عَلَيْهِمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَّاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُفْتَشِي عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوا بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ ଆଶା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଯେ (ଅବିଶ୍ବାସକାରୀଙ୍କ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଫେରିଯାଇ ନ ଥାଏ (କି) ! ଅଥଚ ଯଦି (ଅବିଶ୍ବାସକାରୀଙ୍କ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ପୁନର୍ବାର) ଆସିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ବେତୁରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଯାବର ଜୀବନ ଯାପନ କରି ରହିଥାଆନ୍ତେ କି ! ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାକୁଆଆନ୍ତେ ଯେ ତୁମମାନେ ଜୀବିତ ଅଛ ନା ଧୂଂସ ପାଇଲେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିବାକୁ କି ନ ଥାନ୍ତେ ।

يَحْسَبُونَ الْإِكْرَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۚ وَإِنْ يَأْتِ الْإِكْرَابُ يَوَدُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

ରୁ: ୩

୨୨. ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସର ସାକ୍ଷାତ୍ ବିଷୟରେ ଆଶା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରହୁଲଙ୍କ ଠାରେ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ଏକ ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ରହିଅଛି (ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ) ।

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ

୨୩. ଅତଏବ (ଦେଖ) ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏମାନେ ସେହି (ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରହୁଲ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅଂଗୀକାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରହୁଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ;” ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣା) ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆନୁଗତ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା ।

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْآخْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۚ

୨୪. ଏହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଂଗୀକାରକୁ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରି (ଦେଖାଇ) ଥିଲେ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନିହତ ହୋଇଥିଲେ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ବି ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକଳ୍ପରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରି ନଥିଲେ ।

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَجْبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۚ وَمَا بَدَّلُوا بَدْلًا ۖ

୨୫. ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାଃଏପରି ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦିତାର ପୁରସାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَذْ يُتَوَبَّ عَلَيْهِمْ إِنَّا اللَّهُ كَنَّا عَفُورًا رَّحِيمًا ۝

୨୬. ଏବଂ (ବାସ୍ତବରେ) ଅଲ୍ଲାଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସମେତ (ମର୍ଦ୍ଦିନାରୁ) ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଲାଭ ମିଳି ନଥିଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନିଜେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَيْثِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅହକାବ ସୂରା ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚାଇ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା (୩୩:୧୨ ଓ ୫୪:୪-୬) । ଏଠାରେ ସେହି ଆକ୍ରମଣ ସ୍ଥିତି ଉଲ୍ଲେଖ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୭. ଏବଂ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସେ (ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଭରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲ ।

୨୮. ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମି ଓ ସେମାନଙ୍କ ବୋଧାନ୍ତୁତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ, ତଥା ସେହି ଭ୍ରମି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦ^୧ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ପଡ଼ି ନଥିଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

୨୯. ହେ ନବୀ ! (ତୁମେ) ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଓ ତାହାର ଶୋଭା କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ଆସ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ସିଦ୍ଧାନ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ବିଦାୟ କରିଦେବୁ ।”

୩୦. କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଏବଂ ପରଜାଲର ନିବାସ କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଇସଲାମ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହେବେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

୩୧. ହେ ନବୀଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉଚ୍ଚ ନୈତିକତା ବିରୋଧୀ ଆଚରଣ କରେ, ତେବେ ତାହାର ଶାସ୍ତିରୁ ଦୂରୀଭୂତ କରାଯେବ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا لَهُمْ فِي أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَزَيِّقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ قَرِيبًا ۝

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْنُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسْزِجْكِهِنَّ سَرَّاحًا جَيْنِيلاً ۝

وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْحَيَاتِ مِثْلَ نِجْمٍ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ بَآئِتٍ وَنَكْنُ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର । ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ଯେ ଖୈବରଠାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବେ । ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ତଥା ହୁଦ୍ଦିୟା ପର୍ବ ପୂର୍ବରୁ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉପସ୍ଥିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ଏପରି ଏକ ସ୍ୱପ୍ନାବଳୀ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହାକୁ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ କେତେକ ମୁସ୍ଲିମ ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧର ବହୁତାଂଶ ପରେ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ପାହିଶା' ଅର୍ଥ ଏପରି ମଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାର ପାପ ଦୃଷ୍ୟମାନ ହେବ । ସେହେତୁ ନବୀଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାଏ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ନପାରେ ବରଂ ଏକ ସାଧାରଣ ପୁଣ୍ୟର ପଦବ୍ୟାସ ହେବ । ତଥାପି ଆରବୀ ଭାଷାର ବୁଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ ତାହା 'ପାହିଶା' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଭାଗ ୨୨

୩୨. ଏବଂ ଉପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଅନ୍ଧାଧି ଓ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତୁଲ୍ଲଙ୍କ ଆଶା ପାଳନ କରିବି ଏବଂ ଏହି ଆଶା ପାଳନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପେନ୍ସନ୍) ସମାପ୍ତି ସମ୍ପାଦନା ଜାରିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଉ ।

ମାମା, ହେ ନବିଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ପଦକର୍ମଧ୍ୟାତାକୁ ବୁଝୁଥାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସାଧାରଣ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଦୁହିଁ, ଶେଷ ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ) କୋମଳ ଭଙ୍ଗୀରେ କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥାଏପରି ନବହର ଯେ ଯାହାର ଅନ୍ତର ବ୍ୟାଧୁସ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିକାଷ ପୋଷଣ କରିବ ; ଏବଂ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କଥା କୁହ ।

୩୪. ଏବଂ (ହୃମୋମାନେ) ନିଜ ଗୃହରେ ଅବସ୍ଥାନ କରି,
ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅସ୍ଥି ସ୍ଥରର (ପରମ୍ପରା) ସଦୃଶ ନିଜର
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ) ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ ;
ଏବଂ ସୁରାସ୍ତୁତ୍ତ୍ୱପେ ନମାଇ ପାଠ କରି, ଓ ଜଳାତ ଦିଅଁ, ଏବଂ
ଅନ୍ଧାର ଓ ହାତୀଙ୍କର ରପୁଲଙ୍କର ଆଖି ପାଳନ କରି ; ହେ
(ରପୁଲଙ୍କ) ପରିବାର-ବର୍ତ୍ତୀ ! ଅନ୍ଧାର ହୃମୋମାନଙ୍କ ଠାରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଦୂର କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ
ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ।

୩୫. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଉଅଛି ତାହାକୁ ମନେ ରଖ ; ଅଲ୍ଲାହି ହିଁ ସ୍ୱୟଦର୍ଶୀ (ଓ) ସର୍ବଶାକ୍ତ ।

୧: ୫

୩୭. ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତ ମୁଦଳମାନ ପୁରୁଷ ଓ ମୁଦଳମାନ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞାପାଳନକରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦିନୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ କରୁଥିବା

وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ خَيْرًا فَلْيَعْمَلْهُ لِنَفْسِهِ وَلْيَأْتِكُمْ بِزَكَاةٍ مِّنْ أَمْوَالِكُم مَّا تَرْضَوْنَ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَيُحْصَوْنَ ۚ وَأَن تَوَدُّوا أَن تُنْفِقُوا فَمَا تُنْفِقُوا فَمَا تُزَكِّىهِمْ بِهِ ۚ إِنَّ طَائِفَتًا مِّنْهُمْ كَانَتْ تَارِكِينَ ۚ

يُنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُ أَكَّاحِدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّفَقَتِ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْعَمَ الَّذِي فِي فَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٦٠﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَاعْبُدْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُنْتَلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٢٥﴾

إِنَّ السُّلَيْمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ

ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ଅଲୁଣ୍ଡକୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ଅଲୁଣ୍ଡକୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲୁଣ୍ଡକର କ୍ଷମା ଓ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଅଛି ।

وَالْخَافِضِينَ قُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظِينَ وَالذَّكِّرِينَ ۝
كَثِيرًا وَالذَّكِّرَاتِ ۖ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً ۖ وَ أَجْرًا ۖ
عَظِيمًا ۝

୩୭. ଏବଂ ଯେବେ ଅଲୁଣ୍ଡ ଓ ତାହାର ରହୁଲ କୌଣସି ବିଷୟରେ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ପୁରୁଷ ବା ବିଶ୍ୱାସନୀୟା ନାରୀ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ନିଜ ବିଷୟକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲୁଣ୍ଡ ଓ ତାହାଙ୍କର ରହୁଲକର ଅବସ୍ଥା କରେ, ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ନିପତିତ ହୁଏ ।

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَنْصِ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ۝

୩୮. ଏବଂ ହେ ନବୀ ! ସେହି ସମୟକୁ ସୁରକ୍ଷା କର । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ଯାହା ପ୍ରତି ଅଲୁଣ୍ଡ ଓ ତୁମେ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲ, କହିଥିଲ ଯେ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଅପରାଧୀ ପାଖରେ ଅଟକାଇ ରଖ (ଓ ତଲାକ ଦିଅ ନାହିଁ) ଓ ଅଲୁଣ୍ଡକୁ ଭୟ କର ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ମନରେ 'ଯାହା ଗୋପନ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ, ଅଲୁଣ୍ଡ ସେ ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ

وَإِذَا تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِّنِي فِي نَفْسِكَ

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଏକ ଇସଲାମୀ ମତବ୍ୟକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କାଳେ ଗୋପନରେ ବିବାହ ହୋଇଥିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏ ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖୁଥିଲେ । ଏହା ଆମେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ବହୁତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଇସ୍ତଫା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଜବ୍ବର ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କୁ ତଲାକ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏ ବିଷୟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ରଖୁ ତଥା ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପୂର୍ବରେ ତଲାକ ଦାନ ସୁହାଣସ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଥିବାରୁ ହଜରତ ଜବ୍ବରଙ୍କୁ ତଲାକ ନ ଦେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟଥା ଗୋପନରେ ଭୁଲରେ ଭାବି ପାରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଖୋସ ସଂଗ୍ରାହ ବଂଶୀୟ ବାଦିକାକୁ ଜଣେ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରୀଚରାୟ ସହିତ ବିବାହ କରାଇ କିଛି ଭଲ କାମ କରିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ହୁଲ ଉନ୍ନତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । କେତେକ ପଣ୍ଡିତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱୟଂ ଅଲୁଣ୍ଡ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଜୈନବଙ୍କ ବିବାହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥି ଯୋଗୁଁ ସଂସାରରେ ବାସୀଙ୍କର ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ (ନିବାହ ପାଠ) ସଂପନ୍ନ ହେଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କର ନିବାହ ପାଠ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଜଣିତାସରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(ବିରବୁଲ ହଦିସିୟ, ଗୁରୁତ୍ୱ ୩, ପୃ. ୩୪୦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୭) ।

ଚାହୁଁ ଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲୁ ଅଥଚ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କରିବା କଥା ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ କ'ଣ ତାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମହିଳାଙ୍କ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ନିକଟ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତଲାକ ଦେଇଦେଲେ), (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତୁମ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଇଥିଲୁ, ଯଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଜ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାକୁ ତଲାକ ପରେ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସଂକୋଚ ରହିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହେବାର ଥିଲା ।

مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۚ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا بِكَ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

୩୯. ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହା ପାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେଥି-
ନିମନ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; ଏହି ରୀତିକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ ; ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ
ଆଦେଶ ତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ବିଷୟ ଅଟେ, କେହି ତାହାକୁ
ଅନ୍ୟଥା କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۝

୪୦. (ଏହି ପରମ୍ପରା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା) ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଉଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଓ
ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ ; ଏବଂ
ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିସାବେଶ୍ୱର ।

إِلَّا الَّذِينَ يُبَايِعُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ
أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

୧. ପୂର୍ବରୁ ଗଣେଶ କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ହଜରତ ବୈନବଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ଇତିହାସରୁ ସମାଣ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ 'କଞ୍ଚୁକନକୟା' ଅର୍ବିବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ଦେହ ହୋଇଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଆମେ ତୁମ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ କରାଇଲୁ' । ତେଣୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି କୁହାଯାଏ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତା'ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ । ଯେହେତୁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରପତ୍ର ବିଦ୍ୟ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିସାବେଶ୍ୱର ।

୪୧. ମହମ୍ମଦ ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପୁରୁଷର ପିତା ନ ଥିଲେ କି (ପିତା) ନାହାନ୍ତି (କି ପିତା ହେବେ ନାହିଁ) କିନ୍ତୁ (ସେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରହୁଲ ଅଟନ୍ତି ବରଂ (ଏହାଠାରୁ ବଳି) ସେ ନବିମାନଙ୍କର ମୋହର * ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣିପାରନ୍ତି ।

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ جَزَائِكُمْ وَلَكِن رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤١﴾

ରୁ : ୨

୪୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବହୁତ ସୁରକ୍ଷା କର ;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤٢﴾

୪୩. ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ।

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٣﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ଓ ସେ କିଲେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁ ନ ଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନବି ପଦ ବା ଓକି ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ କେତେକ ଇଷ୍ଟିକାର 'ଆତମନ୍ତ ନବିଇନ୍'ର ଅର୍ଥ ଭୁଲରେ ସର୍ବଶେଷ ନବି କରିଛନ୍ତି । ବହୁତେ ଚାହେଇ ଅର୍ଥ ନବି ମାନଙ୍କର ମୋହର ହେବା ବଥା । ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କରିଛୁ, ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ସେଥିରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉନାହିଁ କି ଆମ ସ୍ଥିତିରେ କିଛି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଭାବ ସକାରୀ ପାରିନାହିଁ । ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ 'ମୋରାଜ' ଘଟଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବ ତେବେ ମସନଦ ଅହମ୍ମଦ ବିନ ହମ୍ମାଲ ଯେଉଁ ବିବରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ତତନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନିମ୍ନମତେ ଘିରାକୃତ ହୋଇଛି—

ଘିରାକୃତ ମୁନବହ୍ନୀ	ହଜରତ ମହମ୍ମଦ (ସ)
ସପ୍ତମ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ (ଅ)
ଷଷ୍ଠ ସ୍ତର	ହଜରତ ମୁସା (ଅ)
ପଞ୍ଚମ ସ୍ତର	ହଜରତ ହାଜ୍ଜିମ (ଅ)
ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇସ୍ମାଏ (ଅ)
ତୃତୀୟ ସ୍ତର	ହଜରତ ସୁସ୍ତଫ (ଅ)
ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇସା (ଅ)
	ଓ ହଜରତ ଯୁସୁଫ (ଅ)
ପ୍ରଥମ ସ୍ତର	ହଜରତ ଆଦମ (ଅ)
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ	ମୁସ୍ତଫା ନିବାସ

ଏହି ତାଲିକାକୁ ଅଧ୍ୟାୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି 'ପୃଥ୍ୱୀ ନିବାସୀ' ଓହଲେ ଛିଡ଼ା ହେବ ସେ ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଓ ସବା ଶେଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ । ତେଣୁ ସବୁ ନବିଙ୍କ ଭିତରେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସର୍ବଶେଷ ନବି ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଯଦି ଆମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ରକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦିଆ)କୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତାଙ୍କ ରକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ତଥାପି ଜନ୍ମ ହୋଇ ନଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) 'ଖାତମନ ନବିଇନ' ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ନବିମାନଙ୍କ ବଂଶ-ବୃକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିଥିଲା । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ 'ମୋରାଜ' ଅବସରରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ସେତେବେଳେ 'ମହମ୍ମଦୀୟ ଘିର' ନବି ପଦର ଅର୍ଚ୍ଚନା ପାବକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା । ତେଣୁ ଆମେ କହିଥୁବା ଅର୍ଥ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ । ଅର୍ଥାତ୍ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଓ ପାଞ୍ଜ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ।

୪୪. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି (ଦେଖିବା ସ୍ୱରୂପ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଆସିବେ ; ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا ﴿٤٤﴾

୪୫. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ୱରୂପ 'ଶାନ୍ତି'ର ଉପହାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

تَجِيْبُهُمْ يَوْمَ يَقُوْنَهُ سُلُوْمٌ وَّاعْدَ لَهُمْ أَجْرٌ ؕ كَرِيْمًا ﴿٤٥﴾

୪୬. ହେ ନବୀ ! ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାର ପାଇଁ) ଚକ୍ରାବଧାରକ ^୧ , (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁସମାଗରଦାତା ଓ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٦﴾

୪୭/୪୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆହ୍ୱାନକାରୀ ଭାବରେ ଓ ଏକ ଦାୟିମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣାବଧାରକ (ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ) । ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗର ଦିଅଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ମହାନ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

وَدَّاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ وَرَاسِخًا مُّثْبِتًا ﴿٤٧﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ مُنْضَوْنَ كَبِيرًا ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର କଥା ଆଗେ ମାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର, ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର ; ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବିତର ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَلَا يُطِيعُ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَّعَ أَذْهُبَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٩﴾

୧. ଏଠାରେ ଆରବୀ ଭାଷାର କ୍ରିୟା ପଦ 'ସୁପଲ୍ଲକ' ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଯେତେ ଏହାକୁ 'ଅଲ୍ଲାହ' ଶବ୍ଦ ସହିତ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କରୁଣା ସ୍ତୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ଯେତେ ଦେବଦୂତ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ୱାର୍ଥୀନ କରିବା ବା ସମା ସ୍ୱାର୍ଥୀନ କରିବା ହୁଏ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏଠାରେ ଉଭୟ ଅର୍ଥର ସ୍ତୟୋଗ ହୋଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ଭାର୍ତ୍ତରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ରହୁନାହିଁ ।

୨. ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଠି ଓ ଅଶୁଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପରୁ ଶାନ୍ତି-ରୂପ ଆଶିଷର ଉପହାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ସେହିତ ହେବ ଏବଂ ଏହି ଶାନ୍ତିର ଆଶିଷକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ସ୍ରବ୍ୟକ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯିବ ।

୩. 'ଚକ୍ରାବଧାରକ' ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କଣେ ଘୋରି ସ୍ୱପ୍ନକାରୀ ଭାବରେ ନିନ୍ଦିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ କେତାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସେପରି ଭାବରେ ନିନ୍ଦିତ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ନୀତିଗତ ଭାବରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ ସ୍ତୟୋଗ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୪. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଦାୟିମାନ ଦାୟ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅତ୍ୟାଧିକ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି ବଡ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ଆଲୋକ ପାଇ ଅନ୍ଧକାର ଦୂର କରେ, ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇ ଏପରି ଅନେକ ଭୋକ ଗର୍ଭାହେବେ ଯେଉଁମାନେ ସଂସାରକୁ ଆଲୋକ ସ୍ରବ୍ୟକ କରୁଥିବେ ।

୫୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତଲାକ ଦିଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା—କରିବା ସମୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ତଫା) ସମ୍ପର୍କରେ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ସୂତରା* ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ସାଂସାରିକ ଲାଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ବିଦାୟ ଦିଅ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ
تَعْتَدُونَهَا ۖ فَبَتَعَوَّهُنَّ وَسَرَ حَوْهِنَّ سَرًا حَاجِيًّا ۝

୫୧. ହେ ନବି ! ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ ତୁମର ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ବୌଧ୍ୟ* କରିଅଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ମନ୍ଦର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ; ସେହିପରି ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ* ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ତୁମ୍ଭ ଅଧୀନକୁ ଆଣିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ ତୁମର ପିତୃବ୍ୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ, ଓ ତୁମର ପିତୃସାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ, ଓ ତୁମର ମାର୍ତ୍ତୁମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମର ମାଉସାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମ ସହିତ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେ କି ନବିଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି; ଯଦି ନବି ସେମାନଙ୍କୁ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي اسْتَيْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنْ أَفَاءِ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَبَنَاتِ عَيْتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ
خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً ۖ إِنْ

୧. ପରିଚ ପାଇଁ ପତ୍ନୀ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବୌଧ୍ୟ । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏଠାରେ କାହିଁକି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ? ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମନରେ ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ ସମ୍ପର୍କର ଅଭିକାଷ ଅଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦିଆଯିବ। ପରେ ମୁକୁ କରି ଦିଆଯିବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଅନିଷ୍ଟର ହୋଇ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପତ୍ନୀ ଏପରି କହି ନାହାନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ ସମ୍ପର୍କ ଦିଆଯାଉ ଓ ମୁକୁ କରାଯାଉ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେହି ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମନରେ ଧର୍ମର ଛାତି ରହିଥିଲା ଅଥଚ ସାଂସାରିକ ଅଭିକାଷ ନଥିଲା । ଏଠାରେ ତାହା ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ ସମ୍ପର୍କକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସବୁମନ୍ତେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ବୌଧ୍ୟ ହୁଲେ ।

୨. ଏହା କେବଳ ଏକ ଅନୁମତି, ଆଦେଶ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଏଥିରୁ କୌଣସି ଲାଭ ଉଠାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯଦି ହଜରତ ମାଲିକା କିବଟିୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯିବ ତେବେ ତା'ର ଉତ୍ତର ଏହିପରି— ହଜରତ ମାଲିକା ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠର ମହିଳା । ଏହି ଆୟତରେ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦିନୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ମିଶର ଅଧିପତି ନିଜ ଦେଶର ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମାଲିକାଙ୍କୁ ତାହା ଭାବରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆଦେଶର ପରିଚର ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ବୈଧ କରିଅଛୁ); ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ ତୁମ ସକାଶେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ; ଏହା ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସିକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ନୁହେଁ; ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ କାଣ୍ଡ ଯାହାକୁ ଆମେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପଟାମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଧର୍ମ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯହ୍ନାହା ତୁମ ପ୍ରତି (ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ବାରେ) କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ନ ହେଉ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟତ ଯିମାଣାଲ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୫୨. ତୁମେ ସେ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ବୃତ୍ତର ଫେର ପାର, ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ନିଜ ପାଖରେ ରଖିପାର; ଏବଂ ଏ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯାହାକୁ ତୁମେ ବୃତ୍ତର ଫେର କାହାରିକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ସେନି ଆସିଲେ

وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتَحِلَهَا
خَاصَّةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِيُكَلِّلَ بِكَوْنٍ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥٢

تُرِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَمِنْ ابْتَعَيْنَ وَشَرِي عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥିବା ବେଳେ ବିରୋଧୀମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବୋଲି ଏହି ଆୟତରୁ ପୁଷ୍ପକାନ୍ତରେ କଥାପହୁଛି, କାରଣ ଏଠାରେ ପତ୍ନିତ୍ୱର ଭାବରେ ରହିଥିବା ପ୍ରତି ସେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦେଶ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସବୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ପାଇଁ ଅଭିସ୍ତେତ । ଅଧିକତର ସେହି ଗତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାରେ ତୁମ ସକାଶେ ଅଛି ସେହି ଗତେ ପରେ ପରେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ କେବଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ସକାଶେ- ସେମାନେ ଅନ୍ତରର ହେଉଥା'ନ୍ତୁ କି ଇତିହାସରେ ଆଦିର୍ଭାବ ହେବାକୁ ଥାଆନ୍ତୁ- ଏହି ଆଦେଶ ଅଭିସ୍ତେତ ।

୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି କୌଣସି ମହିଳାକୁ ବିବାହ କରି ନାହାନ୍ତି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦେଶ କେବଳ ଅନୁମତି ଆକାରରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁମାନେ ସମାଜବାଦୀ କରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ ନାହିଁ, ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁହଁ କଦା ପଡ଼ିନାହିଁ ଓ ଏ ଘଟଣା ଅଭିଯୋଗ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବାଟିକ ହୋଇନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୩୩ରୁ ପୁଷ୍ପ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ କେତେକ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାକୁ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବ୍ୟବ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ବହୁତ ଏଥିରେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯିବାକୁ ନଥିଲା ।

୩. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ଏହି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି- ହେ ନବି ! ତୁମେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଓ ଚାକର ଶୋଭା କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ଆସ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ସ୍ତରଣ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗରିବ ପକାଇ ଦେଖା କରିଦେବୁ ।" କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ପତ୍ନୀମାନେ ନୀରବ ରହି ଏହି ପିକାଶରେ ପ୍ରତିପ୍ରତିବାଦ ଦିଶାଶ କଲେ ସେ ସାଂସାରିକ ପୁଷ୍ପ ସମ୍ପଦ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନେ ଧର୍ମକୁ ସାଧାରଣ ଦେଇ ସବୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ପତି-ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପତ୍ନୀ ନିଜକୁ ସେତେ ପୁଣ୍ୟବତୀ ମନେ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପତି ତା'ଠାରେ ଏପରି କେତେକ ବିଷୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଏ ଯାହା ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅଧିକ ସାଂସାରିକ ସ୍ୱାଦି ଥିବା ବା ସେ ସାଂସାରିକ ମାୟାରେ ଘିପୁ ଥିବା ବିଷୟ ସେହି ପତି ହିଁ ଜାଣିପାରେ । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ତାକୁ ଚାଲି ଦେଇଦେଇ । ଏହି ଆୟତରେ ଏହା ହିଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେପରି କଣେ ପତ୍ନୀ ତାହା ନେଇ ପୁଅକୁ ହେଉଥିବାକୁ ତା'ର ଅଧିକାର ଅଛି । ସେହିପରି ପତିର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ ସେ ଧନ ସ୍ତରଣ କରି ତାକୁ ପୁଅକୁ କରିଦେଇ ପାରେ । ବହୁତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଦୁଇ ଆୟତ ପରସ୍ପରର ପରିପୁରକ । ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ସେତେବେଳୁ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚାଲି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ଜଣାଯାଏ, ସେପରି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୫୧ରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କୌଣସି ପତ୍ନୀ ଧର୍ମ ଅପେକ୍ଷା ସାଂସାରିକ ମୋହାୟାକୁ ସାଧାରଣ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚାଲି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଆଦର୍ଶ ସ୍ତରଣ କରିଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଚାଲି ଦେବାପାଇଁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ ତଥାପି ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଆଦର୍ଶ ସେହି ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସମାଜର ମନେ କଲେ ନାହିଁ ।

ସେଥିରେ ତୁମର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; ସମ୍ଭବତଃ (ଏପରି କରିବା ଫଳରେ) ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଶାତଳ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁଃସ୍ଥିତ ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ* ଚାହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହରଷ ହେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣି, ଏବଂ ସେ ସର୍ବଶ୍ଚ (୩) ସହନଶୀଳ ।

أَذْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٣٠﴾

୫୩. ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ପରେ ଅଧିକ ନୀତିକୁ ବିବାହ କରିବା ବୈଧ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ତୁମର* ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧାନସ୍ତ ନାରୀ ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତୁମକୁ ଅଧିକ ମୋହିତ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରମ୍ପରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବୈଧ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟର ଚକ୍ଷୁବଧାରକ ।

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٣١﴾

ଭୁ : ୨

୫୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନବିଙ୍କ ଗୃହରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଚାକାଯାଇଅଛି , ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ତୁମେମାନେ ରନ୍ଧନ ଅବସ୍ଥାରେ କି ଆଳାପ କରିବା ଇଚ୍ଛାରେ* ସେଠାରେ ବସିରୁହ ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚାକାଯାଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତଃ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبِظِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَ

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଘରରେ ରହିବାରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ବ୍ୟାପାରକୁ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଆନୟିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଯାହା ହେବ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଯଥୋଚିତ ହେବ ।

୨. ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁମାନ ପରମ୍ପରାମୟ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ପଦ୍ଧତି ଚଳାଇ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ବିବାହ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ପରମ୍ପରାମୟ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଛାଡ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ଆଉ ଅଧିକ ବିବାହ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବିଷୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କହିଅଛୁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେହିପରି କରିପାରିବେ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅକ୍ଷୟ ଭଲ ରୂପେ ଜଣାଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଅତଏବ ଏହି ଦୁଇ ଆୟତରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ— ‘ଏହା ପରେ’ରୁ ବୁଝାପଡୁଛି ଯେ ହିଜରତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖାତ୍ୟାଗ) କରିଥିବା ସମ୍ପର୍କିୟା ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ବୈଧ, ସେ ତାହାକୁ ବିବାହ କରିପାରିବେ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ରୂପେ ସେହି ଆଦେଶର ପରିସରକୁ ସୀମିତ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଅନୁମତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଏଥିରୁ କିଛି ଭାଲ ଉଠାଇ ନପୁଲେ ।

୩. ଏହି ଅନୁମତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରି ନଥିଲେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତ ସମୟରେ ରହୁଲଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର । ଅସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କର ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

(ସେଠାରୁ) ଯାଅ; ଏବଂ ଭୋଜନ କରିବା ପରେ ସ୍ବଚ୍ଛଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କର^୧; ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅପାଥରେ ବସିରହିବା ବା ବହୁପୂର୍ବରୁ ଆସିଯିବା) ନବିଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଏ; କିନ୍ତୁ ସେ (ତୁମମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଦେଖି) ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମନାକରିବାକୁ) ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ କଥା କହିବାକୁ ପସନ୍ଦକରି ପଦ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବିଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ) କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ମାଗ, ତେବେ ପରତା ଆଡୁଆଲକୁ ମାଗ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରହୁଲକୁ କ୍ଷମାଦେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଚାହାନ୍ଦ ଅନ୍ତରୁ ତୁମେ ଚାହାନ୍ଦ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରାନ୍ୟ ଅଟେ ।

୫୫. ଯଦି ତୁମମାନେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୁପ୍ତ ରଖ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଗୁପ୍ତ କାଶିବ ।

୫୬. ନିଜ ପିତା ବା ନିଜ ପୁତ୍ର^୨ ବା ନିଜ ଭାଇ ବା ନିଜ ପୁରୁଣା ବା ନିଜ ଭଣଜା ବା ନିଜ ସମ-ଗୋଷ୍ଠୀର ନାରୀମାନଙ୍କ

لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثِهِ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَجِيبُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِيبُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ وَلَوْلَاهُنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا زَوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٦﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا

୧. 'ଜେବନ ନବିଙ୍କ ଘରକୁ ତିନି ଅନୁମତିରେ ଖାଇବାକୁ ଯାଅ ନାହିଁ'। ଏହା ଆୟତର ସ୍ବଚ୍ଛଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ସ୍ବଚ୍ଛଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ମୁସଲମାନଙ୍କ କୁହରେ ତିନି ଅନୁମତିରେ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ କରିବା ଦୋଷାବଦ୍ଧ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ନୂତନ ବିଷୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ବା ହେଉଛି ସେହେତୁ ନବିଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ନବିଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମାଗ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ଏହି ଦିଶାନ୍ତ ହେଉଥିଲା ଯେ ନବିଙ୍କ କୁହରେ ତିନିଅନୁମତିରେ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ କରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ପଥକୁ ବଦଳ କରି ଦିଆଗଲା । ଦ୍ବିତୀୟତଃ ପିଲାମାନେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘରେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସି ରହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହେତୁ ନବି ହେଉଛନ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତିନି ତେଣୁ ଚାହାନ୍ଦର ହଜାର ହଜାର ସଖୀ ଆଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଭୋକର ଚାହିଦା କଣ ପିଲା ଆଇ ପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେପରି ଭୋକ ଘରେ ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ବସି ରହିଲେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ବା କଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ନବିଙ୍କ ଘରେ ସବୁ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ପଡ଼ିବା ଆମେ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେଠାରୁ କିଛି ଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ଘାଡ଼ି କରି ଆସିବା ଓ ବସିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଦିନ ପରେ ଦିନ ଏପରିକି ମାସ ପରେ ମାସ ବିସିଯିବ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ନବିଙ୍କ ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ଓ କୁହର ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ନବିଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେବା ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟ ଉପରେ ସଚ୍ଚିନ୍ତକର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ 'ପୁତ୍ର' ଶବ୍ଦ ଅଛି, ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଯୁବକ ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ବେଳେବେଳେ ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ (Exception) ମଧ୍ୟ ଥାଏ । ଯେପରି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅକ୍ଷର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପିତାମାତା ବା କିଛି ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟକ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ 'ହେ ଯା' କର ନାହିଁ (୧୭:୨୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ), ଅଥଚ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସଖୀମାନେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କହାଯାଇ ପାରାଏନା କରାଯାଇଛି ? ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଅପାଆ ଆଦେଶ କରି ପାରିବା ? ସ୍ବଚ୍ଛଦ ପକ୍ଷେ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାହା ଜେବେକବ ସ୍ଥିତି ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ଓ ଅନ୍ୟ ଜେବେକବ ସ୍ଥିତି ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ତେବେ ବେଳେ ଚାହା ସମସ୍ତ ସ୍ଥିତି ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ହୁଏ ।

ବା ନିଜ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବାରେ ଏମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁଲଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ) ପକ୍ଷରେ କୌଣସି କଟକଣା ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୫୭. ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଆଶୀର୍ବାଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦେବଦୂତ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷାକର (ଅର୍ଥାତ୍ ଦରୁଦ ସରିଫ ପାଠ କର) ; ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଓ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଭିକ୍ଷାକର ।

୫୮. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରଘୁଲଙ୍କୁ ପାଖ ଦିଅନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ରାହାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅପମାନଜନକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନା ଦୋଷରେ ପାଖ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ବିପଜ୍ଜନକ ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପର ବୋଝ ବହନ କରନ୍ତି ।

ସ୍ୱ : ୮

୬୦. ହେ ନବି ! ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଓ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ବଡ଼ ଗାଦରକୁ ‘ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଦେଇ ବସିଛନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୋତାଉ ରଖିବେ ;’ ଏପରି କରିବା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ହେବ ଓ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଈର୍ଷିତ କରା ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଏଠାରେ ପରଦାର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ବିବରଣ ଅଛି । ଆରବ ଦେଶର ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଖଣ୍ଡିଏ ଛୋଟ ଚଦର ନିଜ ବସ ଉପରେ ପକାଇ ଥିଲେ ଓ ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ ଚଦରକୁ ଓଡ଼ାଆ ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଅନୁରୂପ ରୀତି ପଞ୍ଜାବରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଅଛି । ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ମହିଳା ବାହାରକୁ ଯିବ ତେବେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପକାଇଥିବା ବସକୁ ମୁଣ୍ଡ ଉପରୁ ବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକାଇବ ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ାଆ ଏପରି ହେବ ଯେପରି ଚେହେରା ଖୋଲା ରହିବ ନାହିଁ । କେତେକ ‘ପରଦା ନ କରିବା’ ଅର୍ଥ ଏହି ଆୟତରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ଏଠାରେ ପରଦା କରିବା ବିଷୟରେ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ସେହି ମହିଳା ହେଉଛି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମହିଳା ଏବଂ ଅଣ-ମୁସଲମାନ ମହିଳା ଭାବି ତାକୁ କେହି ବିଦ୍ରୁପ ନକରୁ ।

إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ لَكَ آتُونَ ۖ وَلَا يَأْتِيَنَّكَ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ ۖ وَلَا يَأْتِيَنَّكَ مِن خَلْفِكَ ۖ وَلَا يُنَاقِضُونَكَ فِي شَيْءٍ مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا يَأْتِيَنَّكَ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ ۖ وَلَا يَأْتِيَنَّكَ مِن خَلْفِكَ ۖ وَلَا يُنَاقِضُونَكَ فِي شَيْءٍ مِّنْهُنَّ ۚ
 إِنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝
 إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝
 وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا ۖ
 يُكْسَبُوا عُقُوبًا يَهُتَّأُؤْنَ بِهَا نَارًا وَأَنَّا مُبْتَلَا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَلٍ يَبِيهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا يُعْرِفْنَ ۚ فَلَا يُؤْذِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

୬୧. ଯଦି କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ମଦିନାରେ ମିଥ୍ୟା ଗୁଜବ ଗଢ଼ନା କରନ୍ତି, (ସେମାନେ ତହିଁରୁ) ବିରତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଆମେ (ଦିନେ) ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ କରାଇବୁ; ତା'ପରେ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏହି ସହରରେ ସ୍ୱଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରତିବେଶୀ ଭାବରେ ରହିବେ ।

لَيْنَ لَمْ يَنْتَهِ السَّفَقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

୬୨. ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତୁମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ବଧ କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦୟାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

مَلْعُونِينَ إِيَنَّا تُفَفُّوْا أَخْذُهُ وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا ۝

୬୩. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ଏହି ବିଧାନ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା (ସୂଚକ* ତୁମେ ଏହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କର); ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବିଧାନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ ।

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْدِيَ شَيْءٌ
عِنْدَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

୬୪. ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ (ପ୍ରକୟଙ୍କରା) ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏହାର ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି;” ଏବଂ ତୁମକୁ ଏ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଜଣା ? ତୁଏତ ସେସମୟ ଖୁବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥାଇପାରେ ।

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا يُذِيرُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝

୬୫. ଅଲ୍ଲୀ ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି,

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝

୬୬. ଯଦିରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ; (ଏବଂ ସେଠାରେ) ସେମାନେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

୬୭. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଓଲଟ ପାଲଟ କରାଯିବ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲୀ ଓ ତାହାଙ୍କର ରପୁଲଙ୍କ ଆଶା ପାଳନ କରିଥାନ୍ତୁ କି !”

يَوْمَ تَقْلَبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يٰلَيْتَنَّا
أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۝

୬୮. ଏବଂ (ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ) କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ନିଜର ମୁଖ୍ୟ ଓ ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଶା ପାଳନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ସତ୍) ପଥରୁ ବିକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ।”

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
الشَّيْطَانَا ۝

୬୯. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଗୁଣ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣାକୁ ବହୁତ କର ।”

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَافُ لَعْنًا
كَبِيرًا ۝

ଭୁ : ୯

୭୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ମୁସାଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପବାଦକୁ ମୁକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ସମ୍ମାନିତ ଥିଲେ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝

୭୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ଏପରି କଥା କୁହ ଯାହା କୁଟିକ ହୋଇ ନ ଥୁବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا لِقَدِيدٍ ۝

୭୨. ଯେଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି କରିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଦେବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମାଦେବେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ ମହାନ୍ ସପକ୍ଷତା ଭାଗ କରେ ।

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

୭୩. ଆମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ବିଷୟକ ଏହି ଅମାନତକୁ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ବହନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଭୟ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ମରୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ବହନ କରିଥିଲା ; ପରିଶ୍ରାମକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି, ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

୭୪. ଆମେ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାରୁ ପରିଶ୍ରାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କଟପବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ, ଏବଂ ମୁସ୍ତାସିକ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସ୍ତାସିକ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ; ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁପା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
۝ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

୧. ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ସେ କଟେ ନାମକ ସହ ଅବୈଧ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିବା, ହଜରତ ହାଲୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷାକ୍ତିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା, କୁଷ ରୋଗରେ ପଡ଼ିବା, ମୁଗି ପୁଲ କରିବା ଆଦି ଅନେକ ଦୋଷାଗୋପ କରି ତାହାଙ୍କୁ ବ୍ୟଥିତ କରିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ମନ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଅବୈଧ ବିଷୟ ନ କରିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ।

سُورَةُ سَبَأٍ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ସବା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଦିଶ ସଜ୍ଜା ୫୫ଟି ଅସବ ଓ ୬୯ଟି ଭୁକ୍ତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହିଅଛି (ସେ ସବୁ ମଧ୍ୟ) ତାହାଙ୍କର ଏବଂ (ସେପରି ଆଦ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଥିଲେ) ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତରୁଣ (ଓ) ସର୍ବଶାନ୍ତ ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

୩. ଯାହାକିଛି ଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହାକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେଥିରୁ ବହିର୍ଗତ ହୁଏ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ତଥା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରେ ଓ ଯାହା ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରେ ; ଏବଂ ସେ ସଦା କରୁଣାମୟ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

୪. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ସମୟ ଦେଖୁଛୁ ନାହିଁ” ; ତୁମେ କୁହ, “ଏପରି ନୁହେଁ ; ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ହେଉ ବା ଗଠଠାରୁ ସ୍ୱତ୍ୱ ବା ବୃହତ୍ ହେଉ, କେହି ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଲୁଚାଯିତ ରହେ ନାହିଁ ; (ସ୍ୱତରା) ସେ ସମୟକୁ ତୁମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁବ, କାରଣ ଏସବୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

୫. “ଏହି ସମୟ ଏଥି ସକାଶର ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ସେହି (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜୀବିକା ରହିଅଛି ।”

لَيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂମି ଭିତରେ ଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ତହୁଲ ବାହାରୁଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସେ ଜାଣନ୍ତି । ସେହିପରି ସେ ପରଲୋକରୁ ଜାଣିବ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସି ପଡୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ବିକଳଶାୟୀ ଜାତିର ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ତଳୁ ଉପରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ଆକାଶ ଅବତଳୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥାନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଜ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱରୁ ରଖିଛନ୍ତି କାରଣ ତାହା କରିଥାରେ ମଣିଷ ସତ୍ତ୍ୱର ପାଇ ପାରିବ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ପାରିବ ଓ ସତ୍ୟତା ବିଷୟକୁ ଜାଣି ପାରିବ । ବହୁତଙ୍କ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କାଣ୍ଡିଥିଲେ ସେ ମଣିଷ ବାହାଘର ଶିକ୍ଷା ବିନା ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିବ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ ସମୟରେ ଦେହି-ଦିନର ଆଗମନ ହେବ ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିପକ୍ଷ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنَ ۞
مَنْ يَرْجُوا ۝

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନେ ତୁମ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ପରାଜ୍ଞା ଓ ପ୍ରଶଂସିତ (ଅଲ୍ଲହ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।

وَيَرَىٰ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ ۞
رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ ۞
الْحَنِيدِ ۝

୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକମାନେ !” କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖାଇଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅବଗତ କରାଉଅଛି କି ତୁମେମାନେ (ମୃତ୍ୟୁପରେ) ଖଣ୍ଡିତଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବା ପରେ ପୁନର୍ବୀର (ଯୋଡ଼ି ହୋଇ) ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ ?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ ۞
إِذَا مَرِئْتُمْ كُلَّ مَرْجٍۢ إِنْ كُمْ لَفِي ۞
خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

୯. “କ’ଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିଅଛି ବା ତାହାକୁ ପାଗଳାମି ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଛି ?” ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ (ଏପରି ମଦ ଭାବନା ଯୋଗୁଁ ଏବେଠାରୁ) ଶାସ୍ତି ଓ ବିପକ୍ଷନକ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟାର କବଳିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝

୧୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ (ଘେରି ରହି) ଅଛି କ’ଣ ତାହାକୁ ସେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘର କିଛି ଅଂଶକୁ ନିପତିତ କରାଇଛୁ; ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ ۞
وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ شَأْنَهُمْ بِالْأَرْضِ أَوْ يُسْقِطُ ۞
عَلَيْهِمْ كَسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ ۞
مُنِيبٍ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କ୍ରମାଗତ ବର୍ଷା ହେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେଉ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ନିଜ ଡରଫରୁ କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ (ଓ କହିଥିଲୁ) “ହେ ପର୍ବତବାସୀ ଫାଲେ ! ତୁମେମାନେ ଓ ହେ ପକ୍ଷୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲୁଅଲ୍ଲର ଗୁଣଗାନ କର ;” ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଲୁହାକୁ ନରମ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୨. (ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ) ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାରର ସାହୁମାନ ତିଆରି କର, ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର କୁଣ୍ଡଳାଗୁଡ଼ିକୁ ଛୋଟ ଆକାରରେ ରଖ ; ଏବଂ ହେ ଦାଉଦର ସହଚରମାନେ ! ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କର ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଅଛୁ ।

୧୩. ଏବଂ (ଆମେ) ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାସ୍ତୁ (ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ), ଯାହାର ପ୍ରଭାବକାଳୀନ ଯାତ୍ରା^୧ ଏକ ମାସ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଏକ ମାସ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ଥିଲା ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଡରକ ତମାର^୨ ସ୍ତ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜିନମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଆମ ଆଦେଶକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିବ, ତା’କୁ ଆମେ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ।

୧୪. ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେ ଜିନମାନେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମୁଗି ଓ ଜଳଭଣ୍ଡାର ସବୁଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ପରାତ ଓ (ଏପରି) ବଡ଼ (ଓ ଓଜନଦାର) ହସ୍ତା, ଯାହା ସର୍ବଦା ଚୁଲି ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالِ آوِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝

أَنِ اعْمَلْ سِيغَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلْ صَاحِيًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُّوْهَا سَهْرًا وَرَوَّاحَهَا سَهْرًا أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجَبِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أُنْثَىٰ نَذْرُهُ مِنْ عَذَابِ السَّجِيرِ ۝

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَتَمَاثِيلَ وَجَنَّاتٍ

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ୟା କେବଳା’ ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚି ଯାହାର ଅର୍ଥ ‘ହେ ପର୍ବତମାନ’ ! କେବେକ ଭାଷ୍ୟକାର କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ପର୍ବତମାନ ରଖ ସ୍ତରରେ ଅଲ୍ଲୁଅଲ୍ଲର ଗୁଣଗାନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ସାହୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଆମେମାନେ ମିଛ କହୁଛୁ ତେବେ ଆମେ ଯେଉଁ ସହରରେ ରହୁଛୁ ସେହି ସହରକୁ ପରାତ । (୧୧:୨:୩୩ ବୁକ୍‌ବୁକ୍, କିନ୍ତୁ ସହର କେବେ ବଥା କହେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ସହରବାସୀ’ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ‘ହେ ପର୍ବତମାନ’ର ଅର୍ଥ ‘ହେ ପର୍ବତବାସୀମାନେ !’ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ରତରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ଅଲ୍ଲୁଅଲ୍ଲର ଗୁଣଗାନ କରିବେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହୁଅ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାଚାରୀ ଭୋକମାନେ । ବିବରଣୀ ୪:୧୧୧୧ ଟାକା ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ।

୩. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମାଫ୍ରିକା ପୂର୍ବ ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରର କଡ଼େ କଡ଼େ ଲୋହିତ ସାଗରର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଆରବ ସାଗରର କଡ଼େ କଡ଼େ ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା । ବହୁତଟି ଟାକା ସମୟରେ ଧନ, ମାନ ଓ ଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା । ତାଙ୍କର ଅନେକ ବାଣିଜ୍ୟ ପୋତ ଥିଲା । ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗରଠାରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ୍ତୁ ସବୁହା ଅତି ଉଚ୍ଚମ ଥିଲା, ଯେଉଁଠି ଟାକା ସମୟରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ବାଣିଜ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ହେଉଥିଲା ।

୪. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଶିଳ୍ପକଳା ଓ କାରିଗରି ବିଦ୍ୟାର ସବୁତ ଚଳି ଥୋଇଥିଲା । ସେହି ସ୍ତରରେ ସେମାନେ ତମା ଚଳାକାଳୀକୁ କାରିଖାନା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । (ବିବରଣୀ ୨୭:୪୦ର ଟାକା ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ)

ରହୁଥିଲା; (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ); “ହେ ବାଉଦଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ! କୃତଜ୍ଞତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର;” କିନ୍ତୁ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୫. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ନିଶ୍ଚିତ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଭୃମିର ଏପରି ଏକ କାଟ ଖବର ଦେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କର (ଶାସନ) ଦଣ୍ଡକୁ ଖାଇ ଯାଉଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ପଡ଼ିଗଲା, ସେତେବେଳେ ଜିନମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଧିକ ବିଷୟର ସ୍ଥାନ ଆଧାର, ତେବେ ସେମାନେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୧୬. ସବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା ଓ ତାହା ଦୁଇଗୋଟି ଉଦ୍ୟାନ ଆକାରରେ ଥିଲା; ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟଟି ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଜୀବିକାକୁ ଖାଅ, ଏବଂ ତାହାକୁ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କର; (ହୁମାମାନଙ୍କର) ସହର ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ଏବଂ (ହୁମାମାନଙ୍କର) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୧୭. ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ (ସତ୍ୟରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲେ; ସେତେବେଳେ ଆମେ (ନିରାଶ ହୋଇ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରକୟଙ୍କରା ବନ୍ୟା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଗୋଟି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟାନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଦୁଇଗୋଟି ଉଦ୍ୟାନ ଦେଲୁ ଯାହାର ଫଳ ଟିକ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦିରେ ଝାଉଁ ଗଛ ଓ କେତୋଟି ମାଛ ବରକୋଳି ଗଛ ଥିଲା ।

୧୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଯୋଗୁଁ ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥାଉ ।

كَالْجَوَابِ وَقَدْ وَرَسْنِيَتْ اِعْمَلُوا اِلَّ وَادُّ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ اِلَّا رَآبُهُ الْاَرْضِ تَاكُلُ مِنْسَاتِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ الْجِنَّ اَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٦﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَآئِي مَنكِهَمُ آيَةٌ جَنَّتِ عَنْ نَّيْمِيْنَ
وَشِمَالِ هُ كُلُّوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهُ بَلَدُهُ
كَلِمَةً رَبُّ غَفُوْرٌ ﴿١٧﴾

فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْدَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتِيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِيْ اَكْلِ خَمِيْطٍ وَّاَنثٰ وَنَسِيْ
مِّنْ سِذْرِ قَلِيْلٍ ﴿١٨﴾

ذٰلِكَ جَزَآئُهُمْ بِمَا كَفَرُوْا وَهَلْ نُّجِزِيْ اِلَّا الْكَفُوْرُ ﴿١٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ହୁଲେମାନଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ପୁତ୍ର ଓ ଦୟାଳୁ ରେହେବୋମ । ସେ ଥିଲା ଏକ କାଟ ସଦୃଶ । ସେ ଉପର ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲା । ହଜରତ ହୁଲେମାନଙ୍କ ପରେ ଲୋକମାନେ ତା’ ବ୍ୟବହାରରେ ଅସବୁଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ (କିଙ୍ଗ୍ସ, ପ୍ର. ୧୨' ଦୃଶ୍ୟ) ।

୨. ଯଦି ସେମାନେ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ଯେ ହଜରତ ହୁଲେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କା ଦିବସର ସମ୍ପର୍କରେ ଚାହାନ୍ତେ ଥାନ୍ତେ । ପାଳନ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମର ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରିଥିବା ସେହି ବସତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଜନବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଫରସରର ସମ୍ମୁଖୀନ ତଥା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ଗୋଟିଏ ବସତିକୁ ଅନ୍ୟ ବସତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ କରିବା ଦୂରତା ଜମାର ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତଥା ଦିବସରେ, ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ନିରାପଦରେ ଯାତ୍ରା କର ।

୨୦. (କିନ୍ତୁ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାକୁ ଯୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା କର (ଫଳରେ ଭ୍ରମଣର ଆନନ୍ଦ ମିଳିବ);” ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତାର କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲୋପ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବକାଳର ଗଳ୍ପରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଧୂସ କରି ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ଓ କୃତଜ୍ଞ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୨୧. ଏବଂ ଇବଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠକୁ ଛାଡ଼ି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ତାହାର ଅନୁସରଣ କଲେ ।

୨୨. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବଲିସ୍) କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ଏହା କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ହେଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାନ୍ତରାଶ ରହସ୍ୟକୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْوَادِيَّ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَاءٍ وَأَيَّامًا مِّنْهُنَّ ⑩

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مَسْرَاقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑪

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنبِيُّهُمْ فَلَمَّا تَابَعُوهُ ⑫ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑬

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ ⑭

୧. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କ ଅତେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବାରୁ ଅବଶ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଭାବକରା ବ୍ୟାଧି ଯାଇଥିଲା ଓ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଧୂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଫଳରେ ଯାତ୍ରା ଦୀର୍ଘ ଓ କଷ୍ଟଦାୟକ ହୋଇଗଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏପରି ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସିକା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଦ୍ ଗଦି ବୋଧ ହେଲା ।

୨୩. ତୁମେ କୁହ, “ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜର ସହାୟତା ନିମିତ୍ତ) ଡାକ, ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଣୁ ସଦୃଶ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆଦୌ ମାଲିକ ନୁହନ୍ତି, ଏବଂ ଏ ଦୁହିଙ୍କ (ମାଲିକାନା) ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାହାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି।

୨୪. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି^୧ ତଥା ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁପାରିଶ କରାଯିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁପାରିଶ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କ ମନରୁ ଭୟ ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭୂମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହିଲେ?” ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଯାହା କହିଲେ, ସତ୍ୟ ହିଁ କହିଲେ,” ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାମହିମମୟ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମତା-ସମ୍ପନ୍ନ^୨ ।

୨୫. ତୁମେ କୁହ, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଜାତକରି ପ୍ରଦାନ କରେ ?” (ଏବଂ ନିଜେ ଉତ୍ତର ସ୍ୱରୂପ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ; ଆଉ କିଏ ?” ଏବଂ ଆମେ କିମ୍ବା ତୁମେମାନେ ” ସତ୍-ପଥରେ ରହିବୁ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭାନ୍ତରେ ପଡିଯିବୁ ?”

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَنْبَكُونَ مِنْكُمْ شَقَّالٌ ذُرَّةَ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ۝

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ خَلَّ إِذَا فُزِعَ عَنْ فُلُوذِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଯେହେତୁ ପୂର୍ବରୁ କୁହା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେବେ ହେଁ ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ, ତେଣୁ ଏ ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ଆରୋପ୍ୟ ଆୟତରେ ସେହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୂର କରାଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସୁପାରିଶ ଅବଶ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହି ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁମତି ଦେବେ । ଯେହେତୁ ସୁପାରିଶର ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ତେଣୁ ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିବ ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ କହିବ ଯେ କାହିଁକି ମୋ ଜରିଆରେ ଏପରି ଅସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଦୂତ ବା ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ଯେ ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାହ କେଉଁ ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଛନ୍ତି ? ସେ କହିବେ, ସ୍ୱାକ୍ଷୀୟରେ ଏହା ନ ହେବାଲାଦି କଣୀ ପଡୁଛି, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହା ଅଲ୍ଲାହ କହିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ମହିମା ଅତ୍ୟଧିକ ଓ ସେ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରାକ୍ରମୀ । ବହୁତ ସମୟ ସମୟରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନବି ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଅସମର୍ଥ ମନେ କରୁଥାନ୍ତି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଓ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରାକ୍ରମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ମରଣ ମିଳି ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତରେ ଦୁଇଟି ଦଳ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଚତୁର୍ଥାଦି ଉଲ୍ଲେଖ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅର୍ଥାତ୍ତ୍ୱ କରାଯିବା ବେଳେ ସପ୍ତମ ସ୍ପଷ୍ଟିତକରୁ ସପ୍ତମ ଦଳ ଆଡ଼କୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ପଷ୍ଟିତକରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ହେବ ଯେ ମୁଁ ସତ୍-ପଥ ଉପରେ ଅଛି ଓ ତୁମ ଭାଗ୍ୟରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ଅଛି ।

୨୬. ତୁମେ କୁହ, "ଯେଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ ଆମେମାନେ ଦୋଷୀ ଅଟୁ, ତେବେ ଆମର ଦୋଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଚରାଯିବ ନାହିଁ କି ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଚରାଯିବ ନାହିଁ।"

قُلْ لَا تَنْتَهُونَ عَنَّا أَجْرَ مَنَّا وَلَا تَسْأَلُنَا عَمَّا تَكْفُلُونَ ①

୨୭. (ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦିନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏକ ସୁନ୍ଦରତର) ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ; ତା'ପରେ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ ; ସେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରକ (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ।"

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ②

୨୮. କୁହ, "ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ; ତୋହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବାର ଆଦୌ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ; କାରଣ ସତ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅଳ୍ପ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ।"

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③

୨୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ମାନବସମାଜ * ପାଇଁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକାଶେ ଓ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଚେତାବଳୀ ଦେବା ସକାଶେ ରଘୁଲ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ④
لَّكِنَّا أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑤

୩୦. ଏବଂ ସେମାନେ (ଉତ୍ତରାଦିତ ହୋଇ) କହନ୍ତି, "ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କେବେ ପୂରଣ ହେବ ?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ⑥

୩୧. ତୁମେ କୁହ, "ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ* ଦିନର ଅବଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ; ତୁମେମାନେ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ କି ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।"

قُلْ لَّكُمْ فِيْعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخْرِجُونَ عَنْهُ سَاعَةً ⑦
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ⑧

* ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଏପରି ଏକାଠି କରାଯାଇ ଯେ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ବାହାରକୁ ନ ଋହୁ । ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତ ହେଉଛି ଯେ କଣେ କହୁଥିବା ହେଉ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥାଉ ଏବଂ କ୍ଷମାପତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେକୌଣସି ଶତାବ୍ଦୀରେ କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଉ ପଛରେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନବୀପଦର ଅଧୀନ ଅଟେ । ଏପରି କୌଣସି ଦାବି, ଚୌକାତ, ଇସ୍ତିଫା ବା ବେଦରେ ନାହିଁ । କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସବୁ ଧର୍ମ, ସବୁ ଜାତି ଓ ସବୁ ସୁର ପାଇଁ ଆସିଥିବାର ଯେଉଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଆୟତରୁ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି । ପୂର୍ବଦିନ ନବୀମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି କୌଣସି ନବିଙ୍କର ଏପରି ବ୍ୟାପକ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି ନାହିଁ ।

୨. ଗୋଟିଏ ଦିନର ଅର୍ଥ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ । ଅର୍ଥାତ୍ ହଦିସର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ଉପକାମା ଧର୍ମର ଉଲଟିର ସ୍ଥାନ ଚିନିଶହ ବର୍ଷ ଏହି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସହିତ ମିଶାଇଲେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତ୍ରିଦିନ-ରାତି ଶତାବ୍ଦୀ ହିଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ହିଁରେ ଉପକାମା ଧର୍ମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

୩୨. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବି, “ଆମେମାନେ ଏ କୋରାନକୁ ମାନୁନାହିଁ କି ତା’ ବିଷୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ-ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁନାହିଁ;” ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଦେଖୁବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରାହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଦୋଷାରୋପ କରୁଥିବେ ଏବଂ ଦୁର୍ଭଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅହଂକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଛୁକୁ ଲୋକମାନ)ଙ୍କୁ କହୁଥିବେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ନ ଆ’ତ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା’ବୁ ।”

୩୩. (ସେତେବେଳେ ଅହଂକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୁର୍ଭଲ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଛୁକୁ ଲୋକମାନ)ଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପଦେଶ ଆସିଥିଲା କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଥିଲୁ ? (ଏହା କଦାପି ହୁଅନ୍ତୁ), ବରଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅପରାଧୀ ଥିଲୁ ।”

୩୪. ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭଲ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା ସେମାନେ ଅହଂକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ନଥିଲୁ; ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ରାତି ଓ ଦିନର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଖ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟରୁ) ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲୁ” ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ (ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ) ସେମାନେ ଏକ ଭୟାବହ ଶାସ୍ତି ଦେଖିଲେ, (ସେତେବେଳେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରୁଥିଲେ) ସେମାନେ (ନିଜର) ଲଜ୍ଜାକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ * ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ସେମାନଙ୍କ ଗଳ୍ପରେ ଶିଳ୍ପି ପକାଯିବ ; (ଏବଂ ଏହି ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ; ତାହାହେଲେ କ’ଣ ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଯେହି ଶାସ୍ତି ଦିଆହେବ ତାହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ ।

୩୫. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ ଏକ ସତେଜକ (ନକି) ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ଯାହାର ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଏହା କହି ନ ଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ଯାହା ଘୋଡ଼ି ଆସିଥିଲୁ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।

*. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାନେ ତ ଆନବିତ ଥିଲୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୟର ସମକକ୍ଷ ଭିତ୍ତି କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ମିଳୁଛି ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنَّنَا لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا ائْتِخُنْ صَدَدْنَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ لَكُنْكُمْ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَنَارَاوَالْعَذَابُ وَ جَعَلْنَا الْأَعْلَىٰ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ الْيُزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَسْعَوْنَ ﴿٣٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُهَا إِنَّا بِنَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كُفْرًا وَنُ

୩୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଆହୁରି କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର ଭୁମି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧନ ସମ୍ପର୍କିତ ଓ ସମ୍ବଳିତ ଅଛି ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।”

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝

୩୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜାଣିବା ରେ ତୁମେ ଉନ୍ନତ କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ସଂକଳିତ କରିଥାନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୩୮. ଏବଂ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସମ୍ବଳିତ ଅଛି ଏପରି ବିଷୟ ଦୁହେଁ ଯେ ତାହା ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଆମର ସମାପବର୍ତ୍ତୀ କରାଇଦେବ ; ଅବଶ୍ୟ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସାମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ମ କରେ ସେ ହିଁ ଆମର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରେ ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବକର୍ମ ହେତୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କରେ ଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବେ ।

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا زُفَىٰ وَلِيكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُوبِ آمُونَ ۝

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମଙ୍କୁ ବିପଦ କରିବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ।

وَالَّذِينَ يَسْمَعُونَ فِي آلِنَا مَعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝

୪୦. (ଏବଂ) ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଇଚ୍ଛାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜାଣିବାକୁ ସୁପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜାଣିବାକୁ ସଂକଳିତ କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ଭୁମିମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବ, ସେ ଏହାର ଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜାଣିବାଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

୪୧. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ, ତାହାପରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଜହିବେ, “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଭୁମିମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ?”

وَيَوْمَ يُخْشَرُ هُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ هَؤُلَاءِ إِنَّا كُمْرًا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝

୪୭. ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର ; ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବର” ତୁମେ ହିଁ କେବଳ ଆମର ବନ୍ଧୁ ; (ସୁତରାଂ ଏପରି ନୁହେଁ, ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି,) ବର” ସେମାନେ ଜିନ୍ନ (ଅର୍ଥାତ୍ କପୋଳକଳ୍ପିତ ଓ ଲୁଚାଯିତ ଅସ୍ଥିତ)ମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସେ (ଜିନ୍ନ)ମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।”

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٧﴾

୪୩. ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କାହାରି ଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ;” ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ଯେଉଁ ନରକ ଅଗ୍ନିକୁ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିଲ ଚାହାର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାଦାନ କର ।”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٨﴾

୪୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅମର ସୁସ୍ୱାଦ ବାଣୀ ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ;” ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଏ (କୋରାନ) ସ୍ୱରାଜିତ ମିଥ୍ୟା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ;” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରଣା * ।”

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ آيْتَنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ؕ وَ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَنْفُكَ مُفَرَّغَةٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾

୪୫. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏପରି) କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି (ଓ ତହିଁରେ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି) ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ସଚେତକ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ, ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି ।

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
مِّنْكَ مِنْ نَّذِيرٍ ﴿٥٠﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସିହିର୍’ ଅର୍ଥ କୁହୁକ ବା ମନ ଲୁଚାଯିଆ କଥା । ତେଣୁ ଯେବେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରୁଛି ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପ୍ରଚାରଣମୂଳକ ଲାଜା ବ୍ୟବହାର କରି କେତେକ ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୪୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ନିଜ ଉତ୍ତୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟାରେ ଯା କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଏକ ଦଶାଂଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ନିଜର ଶାସ୍ତିକୁ ଅବଲୋକନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଆମର ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଅତଏବ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି) କିପରି (ଭାସାବହ) ହୁଏ ।

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ; (ଅନ୍ତତଃ ସେତିକି ଗ୍ରହଣ କର), ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁଲ ତୁଲ କଣ ହିସାବରେ ଓ ଜଣେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ଓ ଚିନ୍ତାକର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସାଥୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୁଲ) ପାଗଳ ବୁଦ୍ଧି ; ସେ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସଲ ଶାସ୍ତି ସଂଶ୍ରାନ୍ତର ସଚେତନକାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ।”

୪୮. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଧର୍ମପ୍ରଚାର ସକାଶେ) ଯାହାକିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ମାଗିଥିଲୁ ତାହା ତୁମେମାନେ ନେଇ ନିଅ ; ଆମର ପାରିଶ୍ରମିକ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

୪୯. (ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବିକ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତ (ବିଷୟ)କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୫୦. କୁହ, “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ପାରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ମୃତ ବସ୍ତୁକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିପାରେ ନାହିଁ ।”

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمَا بَلَّغُوا وَعْثًا
فِي مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولَنَا فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝

قُلْ مَا سَأَلَكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ۝

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْإِنْسَانُ إِلَّا ظِلًّا وَمَا يُعِيدُ ۝

୧. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ସ୍ୱକୃତ ଓ ସପତ ଆନ୍ଦୋଳନ ସତ୍ୟରୁ ଦୂର । ଯେକୌଣସି ସ୍ୱକଳ ସପତ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ପରିଚାଳିତ କରିପାରେ ନାହିଁ କି ତାହା ସତ୍ୟର ମୁକାବିଲା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ଆଗମନ ହୁଏ ମିଥ୍ୟା ବିଲୀନ ହୁଏ (୧୭: ୮ ଦୃଶ୍ୟ) । ସେତେବେଳେ ନିଜର ନିର୍ଜୀବ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଅଥଚ ସତ୍ୟ ଏହା କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ, କାରଣ ସତ୍ୟ ହିଁ ମରିବା ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଏ ଓ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅସପତ କରାଏ । ଉପଲାମର ପୁନରୁତ୍ଥାପନ ଏହାର ଚାକ୍ଷୁଷ ପ୍ରମାଣ ।

୫୧. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମର ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାର କୁପରିଣାମ ଆମ ଉପରେ ହିଁ ନିପତିତ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଉ, ତେବେ ତାହା କେବଳ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତୁ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବଦା ରହି ଥାଆନ୍ତି ।”

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فَمَا يُؤْتِي إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾

୫୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ସୋର୍ସ୍) ଭୟଭୀତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଳାୟନ ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ମିଳିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ନିଆଯିବ ; (ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ସେମାନେ କିପରି ଭାବୁ ଥିଲେ) ।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فِرْعَوْنُ فَلَا فُتُورَ وَآخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾

୫୩. ଏବଂ (ସେମାନେ) କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ” ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏତେଦୂରକୁ ଚାଲିଯିବା ପରେ କିପରି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକୁ) ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ?

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُشُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର କରି ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ କେବଳ ଅନୁମାନପୂର୍ବକ ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିଲେ ।

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ يَبْعُدُ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆକାଂକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟିକରି ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିଲା ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡିଥିଲେ ।

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَسْيَافِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ فَاطِمَةَ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଫାତିର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବ ୪୭ ଶ୍ଳୋକରେ । ଏହାର ମୋଟ ଶ୍ଳୋକ ୨୯)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଆଲ୍ଲାହ ପାଇଁ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର (ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ) ପ୍ରାଣୀ (ଏବଂ) ଦେବତୃତୀୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପରେ କି ସେମାନଙ୍କର କେବେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ତିନି ତିନି ଓ ଚାରି ଚାରି ଗୋଟି ପକ୍ଷ ଆଦି ; (ଏବଂ) ସେହି ଦେବତୃତୀୟମାନଙ୍କର ପକ୍ଷୀ ପୁଷ୍ପ କରିବାରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେତେ (ସଂଖ୍ୟାକ) ଲକ୍ଷ କରନ୍ତି, ସେତେ ବୃକ୍ଷ କରାନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِمَةُ السُّوَبِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رَسُولًا أُولَىٰ أَخِيحَةِ مَشْنَىٰ وَتَلْكَ وَرُبْعَ بَيْرِيدٍ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

୩. ଯେଉଁ କରୁଣାଦାୟକ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ କେହି ସ୍ମରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁ କରୁଣାଦାୟକ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେ ସ୍ମରଣ କରିଦିଅନ୍ତି, ତାହାକୁ କେହି ଉତ୍ତର କରି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يَنْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯେଉଁ କୃପା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କର ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ? ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଦିଗକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରି କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ନିଆ ଯାଉଅଛି ?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَاَنَّىٰ تَوَفَّكُونَ

୧. ମୁନ ଶବ୍ଦ 'ଫାତିର' ଅର୍ଥ ସୃଷ୍ଟିର ଗର୍ବ ଆରମ୍ଭରୁ ପୁଷ୍ପ କରିବା । ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ପୁଷ୍ପ ସ୍ଥଳରେ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଦୁଇଗୋଟି ପୁଷ୍ପର ଉପଲକ୍ଷ ଓ ଫାତିର ଶବ୍ଦକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଅନୁବାଦରେ ବନ୍ଦନା ମଧ୍ୟରେ 'ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ' ଅଧିକା ନିଆଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ 'ଓହି' ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ମାନ ଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଦେବତୃତୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବିଶେଷ ବୃକ୍ଷକୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବେ । ସେହି ବୃକ୍ଷ ଦୁଇ-ଦୁଇ, ତିନି-ତିନି ଓ ଚାରି-ଚାରି ହୋଇପାରେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଅଳ୍ପ ତାହେଲେ, ପରିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀ ବଦଳ କରି ଆଶୁଥିବା ଦେବତୃତୀୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷୀପୁଷ୍ପର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହିସବୁ ଗୁଣ ଯାହା ସେ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବେ, ବଢ଼ାଇ ଦେବେ ।

୫. ଯଦି ଏମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ ହିଁ ଯେଣ କରାହେବ ।

وَأَن يَّكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۖ
إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝

୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସତ୍ୟ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ପ୍ରତାରିତ ନ କରୁ, ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରତାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ପ୍ରତାରିତ ନ କରୁ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَوْرُ ۝

୭. ବାସ୍ତବରେ ସଜ୍ଜତାନ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଶତ୍ରୁ ହିଁ ମନେକର; ସେ ତାହାର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକଳିଣ ତାକୁଅଛି ଯେ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ।

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِن أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

୮. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ନିୟତ ଅଛି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

୯. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ତାହାର କୁକର୍ମ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଓ ସେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ମନେ କରୁଥାଏ ସେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ପାରେ ? ତେଣୁ ମନେ ରଖ ଅଲ୍ଲା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହୁଏ) ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହୁଏ) ତାହାକୁ ସଫଳତାର ପଥ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ସକଳିଣ ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକ ଯୋଗୁଁ ତୁମର ଜୀବନ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେଉ; ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲା କର୍ମାନ୍ତରାରେ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

أَفَسَنُزِيلُ لَهُ سُوْرًا عَمَلِهِ قَرَأَهُ حَسَنًا ۚ فَإِن لَّهِ
يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝

୧୦. ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ବାସ୍ତୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ଯାହା ମେଘମାଳାକୁ ବହନ କରିଥାଏ; ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ମୃତ (ପ୍ରାୟ) ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରବାହିତ କରୁ ଏବଂ ତାହା ଦୂରା ଅନବାଦୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ଭୂମିକୁ ଆବାଦ କରୁ; ଏହିପରି ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବା ବିଧାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି ।

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا يَّسْقِيهِ إِلَى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ
النُّشُورُ ۝

୧୧. ଯେ କେହି ସମ୍ମାନ କାମନା କରେ ସେ ମନ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ; ପବିତ୍ର କଥାମାନ ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଆରୋହଣ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କରିଥାଏ ; ଯେଉଁମାନେ (ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ) କୁତନ୍ତ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ ଏହି ହେବ ।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْغَزَاَ فَلِلَّهِ الْغَزَاَ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ⑪

୧୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଶୁକ୍ତାବିହୁରୁ ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ) ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନ୍ଧାରସାଗରେ କୌଣସି ନାରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଏ ନାହିଁ କି ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେ ନାହିଁ ; କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ବୟସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଏ ନାହିଁ କି କାହାର ବୟସ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମାନୁସାରେ ହୁଏ ; ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
وَمَا يَعْتَرِ مِنْ مُعْتَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرٍ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑫

୧୩. ଏବଂ ଏପରି ଦୁଇଗୋଟି ସାଗର (ବା ନଦୀ) କରାଯି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ; (ଯେହୁରୁ) ଗୋଟିକର ଜଳ ମଧୁର, ଗୁଚିକର ଓ ପାନୀୟ ସକଳେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଓ (ଆଉ) ଗୋଟିକର ଜଳ ଲବଣାକ୍ତ ଓ ଚିକ୍ତ ; (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ ଏ ଦୁଇ ସାଗର (ବା ନଦୀ)ରୁ ସଦୃଶ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅଳଙ୍କାର ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ଆଦି) ବାହାର କର, ଯାହା ତୁମେମାନେ ପରିଧାନ କର ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୋତମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଚରଣମାଳାକୁ ବିଦାର୍ଶ କରି ଚାଲି ଯାଉଥାନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ)ର କୃପା ଅବଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବ ଓ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇପାରିବ ।

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِجٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ ثَأْكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلُوكَ فِيهِ مَوَاجِرَ لِيَتَبَتَّغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑬

୧୪. ସେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଓ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ସମସ୍ତ ଜୀବଜଗତ) ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନିଜ କକ୍ଷରେ) ଘୂରୁଥାନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏହିପରି (ଯେ କି)ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ରାଜତ୍ୱ ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ସେମାନଙ୍କର ଖଜୁରି ମଝିର ଆବରଣ ସଦୃଶ (କ୍ଷୁଦ୍ର) ବସ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُسْتَقَرٍّ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ⑭

୧୫. ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଡାକ କଦାପି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହିତାର୍ଥେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିଥିବା ବିଷୟକୁ ସେମାନେ କୟାମତ ଦିନ ଅପ୍ରାକାର କରିବେ; ଏବଂ ସର୍ବଙ୍କ (ଅଲ୍ଲାଃ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେହି ସୁସମାଚାର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَعَوْا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ
الَّذِينَ لَا يَشْكُرُونَ مِثْلَ خَيْرِهِ ⑤

୧୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାଃ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହଁନ୍ତି; ବରଂ ସେ ହିଁ ପ୍ରଶଂସିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّخَذُوا الْفُقَرَاءَ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑥

୧୭. ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବେ ଏବଂ (ପ୍ରତି ବଦଳରେ) ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିବେ ।

إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ⑦

୧୮. ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଦୌ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ⑧

୧୯. ଏବଂ କୌଣସି ଭାରବାହୀ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ୟର ଭାର ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଭାରାନ୍ତାନ୍ତ (ପ୍ରାଣୀ) ନିଜ ଭାର ବହନ କରିବା ସକାଶେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଖଜେ, ତେବେ ସେତେ ଆତ୍ମୀୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଚିତ୍ତେମାତ୍ର ଭାର ବହନ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେହିମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ (ନିୟମାବଳୀରେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କ କରାଇଥାଅ; ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରାଏ, ସେ କେବଳ ନିଜ ଲାଭ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହୁଏ; ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جُنْدٍهَا لَا يُجِئُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ⑨
وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ ⑩

୨୦. ଏବଂ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି;

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ⑪

୨୧. ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ (ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି);

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ⑫

୨୨. ଏବଂ ଛାଇ ଓ ଖରା (ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି);

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ⑬

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଓହ୍ଟି ଓ ଭରସା ହେଉଛି ଦେଉଥିଲା ।

୨୩. ଏବଂ ଜାଣିତ ଓ ମୃତ (ସେମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି) ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଶୁଣାଇ ପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ।

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ③

୨୪. ତୁମେ ଜଣେ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ④

୨୫. ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏକ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସଚେତକ କରି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) କୌଣସି ସଚେତକ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ⑤

୨୬. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ (ଆପଣା କାଳର ଉତ୍ସୁକମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମୟର ଉତ୍ସୁକମାନେ ପ୍ରମାଣମାନ ଓ କେତେକ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନକାରୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ।

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ⑥

୨୭. ତା'ପରେ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତ୍ରର) କବଳିତ କରିଥିଲୁ; ତେଣୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ, ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୁଏ ।

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ⑦

୨୮. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମୋଘରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରାଇଥାଉ; ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପର୍ବତ ଅଛି (ଯୋହା ଏକ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ସ୍ଥଗନ୍ତ); କେତେକ ଧଳା, କେତେକ ନାଲି, ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଓ କେତେକ ମଧ୍ୟ ଗାଢ଼ କଳା ରଙ୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
شَرَابٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَبِيُّبٌ سَوْدٌ ⑧

୨୯. ଏବଂ (ସେହିପରି) ମନୁଷ୍ୟ, ଚରୁଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀ ଓ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଥାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ରଙ୍ଗ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥାଏ; (ଓ) ବାସ୍ତବତା (ମଧ୍ୟ) ଏହିପରି, ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଆଜ୍ଞା କେବଳ ସେହିମାନେ ତାହାକୁ ଭୟ କରିଥା'ନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶାଳୀ ।

وَمِنَ النَّاسِ وَالْذِّوَابِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
كَذَلِكَ إِنَّا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ⑨

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ (ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ବ୍ୟବସାୟୀ ଯାଇ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା କେବେହେଲେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ يَبُورَ

୩୧. ଯେହେତୁ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ) ନିଜ କୃପାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, (ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏହି ସଂସାର ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ସହସ୍ର ଗୁଣରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ), କାରଣ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

୩୨. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି (କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଯାହା ପ୍ରଚରଣ କରିଅଛୁ ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଓ (ତାହା ସତ୍ୟ-ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଓ) ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅବଗତ ଆଣନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

୩୩. (ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ) ପରେ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ମନୋନୀତ କଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କଲୁ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଖୁବ୍ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରଣୀ ଥିଲେ; ଏହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପରମ ଅନୁଗ୍ରହ ।

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

୩୪. (ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଲାଭ କରିବେ) ବିରକ୍ଷାୟୀ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ, ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରାଯିବା ବ୍ୟବସାୟ ।

(ଏବଂ) ସେଠାର ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକଙ୍କଣ^୧ ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ (ନିର୍ମିତ ଅଳଙ୍କାର)ରେ ଅଭିଭୂଷିତ କରାହେବ; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ରେଶମର ହେବ ।

مِنْ ذَهَبٍ وَ لَوْلُؤَاءٍ وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٠﴾

୩୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଯେ ଆମମାନଙ୍କର (ସମସ୍ତ) ଦୁଃଖ ଦୂରୀଭୂତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।”

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢١﴾

୩୬. “ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ୱଳ୍ପପାତ୍ର ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ବା ଲାଲ୍ଲି ସ୍ପର୍ଶ କରୁନାହିଁ ।”

إِلَّا الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٢٢﴾

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନି ଦହନ କରିବ; ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟକ ନିଶ୍ଚିତ ହୃଦାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନରକର ଶାସ୍ତିକୁ ହ୍ରାସ କରାହେବ ନାହିଁ; ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୃତଯୁକ୍ତ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦେଇଥାଉ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْلَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٢٣﴾

୩୮- ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ନରକ)ଠାରେ ଚିତ୍କାର କରିବେ ଓ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏହି ନରକରୁ) ବାହାରକରି ଆଣିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି (କ୍ଳେର୍ମ) କରୁଥିଲୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଦୃଶ) ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରିବୁ;” (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ), “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେତିକି ପରମାୟୁ ଦେଇ ନ ଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଥାନ୍ତୁ ? ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସଚେତକ ତ (ମଧ୍ୟ) ଆସିଥିଲେ (ଅଥବା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଲ ନାହିଁ); ସୁତରାଂ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି) ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତାଦନ କର, କାରଣ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।”

وَهُمْ يُصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا وَاظْمِلُ اللَّظْلِمِينَ ﴿٢٤﴾

୩୯. ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଅନୁରାଗ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

୧. ଏହା ଏକ ରୂପକ । ସାଧନ କାଳରେ ରାଜମାନେ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହାକୁ ମଣିମୁକୁର ହାର ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଚିତ କଙ୍କଣ ସଜନ କରୁଥିଲେ । ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ନିଜେ ପିନ୍ଧୁଥିଲା ବା ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଦେଇ ଦେଉଥିଲା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି । ଯେବେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ କୌଣସି ପୁରସାର ମିଳିବ ତେବେ ଯେପରି ମଣିଷ ପୃଥିବୀ ପୁରସାର ଫଳ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରେ ସେହିପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପୁରସାର ପାଇ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିବ । ତାକୁ ମିଳିଥିବା ପୁରସାରକୁ ଯଦି ସେ ନିଜ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀନ ପରାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବ ତେବେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ଫରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏପରି ଘଟେ ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହାର ବୋଲି ଅର୍ଥ କରାଯିବ ତେବେ ତାହାକୁ କଣେ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ପରିଧାନ କରିପାରେ ।

୪୦. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ସେ ନିଜେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୋଷ ଭାବକୁ ହିଁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଏ ।

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا رَهِيْمًا إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَادًا ۝

୪୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ (କେପାଳକଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ? ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆମଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ ; କିମ୍ବା (କୁହ) ଆକାଶର ନିର୍ମାଣରେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ଅଛି ? କିମ୍ବା କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ (କୌଣସି) ପ୍ରମାଣ ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଛନ୍ତି ?” (କୁହ ଏପରି ଆଦୌ ନୁହେଁ) ବରଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତାରଣାମୂଳକ ଅଜ୍ଞାନ କରିଥା’ନ୍ତି ।

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَا ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فِيهِمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۝

୪୨. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ସେମାନେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ନ ହୁଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି (ଧୂଂସମୁଖରୁ) ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହନଶୀଳ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

إِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَرُودَهُ وَلَهُ لَكُنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَدِيدٍ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

୪୩. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଦୁଇ ଶପଥ କରନ୍ତି, ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସଚ୍ଚେତକ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବି) ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୁଲଣାରେ ଅଧିକ ସତ୍ୟପରାମୀ ହୋଇଯିବେ ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଚ୍ଚେତକ ଆସିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟଭାବ ବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا رَادُّهُمْ إِلَّا نِفْوَراً ۝

୪୪. କାହାଣୀ ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ମନ୍ଦ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଚକ୍ରାନ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ହିଁ ବିନାଶ କରେ ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ପ୍ରତି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ରୀତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ? (ଏବଂ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟକରିବ, ତେବେ) ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରୀତିରେ କେବେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରୀତି ଚଳୁଥିବାର ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

إِسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

୪୫. କ'ଣ ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? (ଯଦି କରନ୍ତି) ତେବେ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ; ଅଥଚ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ଥିଲେ ; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ସେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସର୍ବତ୍ର (ଓ) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ୍ ।

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଯୋଗୁଁ କେହିୟତ ମାଗିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ତେବେ ଭୃତ୍ୟରେ କୌଣସି କାବକୁ ପରିତ୍ରାଣ ମିଳନ୍ତୁ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଏହାପରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ।

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿٤٦﴾

ଯାସିନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସମେତ ୮୪ ଟି ଆୟତ ଓ ୫ ଟି ସୁବୁରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଯା—ସାନ । (ହେ ସୟଦ^୧ !)

يٰس ②

୩. ଆମେ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ କୋରାନକୁ (ତୁମେ ସୟଦ ହୋଇଥିବାର) ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରୁଅଛ ।

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

୪. ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ।

إِنَّكَ لَيَنَّ الْمُرْسَلِينَ ④

୫. (ଏବଂ) ସତ୍ୟରେ (ଅଛ) ।

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

୬. ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଚରପଦ୍ମ (ଏହି କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି :

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

୭. ଏଥି ସକାଶେ ଯେ ତୁମେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସଚ୍ଚେତନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ସେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ସଚ୍ଚେତନ କରାଅ ଏବଂ ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ରହିଥିଲେ ।

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦

୮. ବାସ୍ତବିକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ବାଣୀ^୨ (ସତ୍ୟ) ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତେଣୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ آلِهِمْ فَهُمْ لَا يَؤْمِنُونَ ⑧

୧. ମିହିର ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର 'ୟାସିନ'ର ସିନ, ଇବ୍ନ ଅବ୍ନାସଙ୍କ ମତରେ, ସୟଦ ଶବ୍ଦରୁ ଆକାର, ଯାହାର ଅର୍ଥ ମାନବ, ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ମାନବ, ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ବା ଆଦର୍ଶ ଦଳପତି । ତେଣୁ 'ୟା ସିନ'ର ଅର୍ଥ ହେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ! ବା ହେ ଆଦର୍ଶ ଦଳପତି ! ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ମତ ଅନୁସାରେ ସେହି ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ସେ ଯେ ସକ୍ଷରରେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ, ଏହାର ସମାଜ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରୁ ମିଳୁଛି ଏବଂ ସେହି ସମାଜ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ ।

୨. ଏହି ବାଣୀର ବାସ୍ତବ୍ୟ ଆଲୋଚ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୩୧ରେ ଏହି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କୌଣସି ନିଉତନ ଆଦର୍ଶ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣକୁ ସ୍ୱାଗତ୍ୟକ୍ଷୀନ କରନ୍ତି, ବିଦ୍ରୁପ କରିବା ଓ ଗୁଣା ଚଷ୍ମରେ ଦେଖନ୍ତି ।

୯. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଶିକୁଳି^୧ ପକାଇ ରଖୁଛୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଚିତୁକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ରହିଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୁଃଖରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ) ଗଳାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଥାନ୍ତି ।

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا تَقِي إِلَى الْأَذْقَانِ
فَهُمْ مُّقْبَحُونَ ①

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ଧୁଖରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ^୨ ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ^୩ କରି ରଖୁଛୁ ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

وَجَعَلْنَا مِنْ يَمِينِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ②

୧୧. ଏବଂ ତୁମର ଭୟଭୀତ କରାଇବା ନ କରାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ, ସେମାନେ (ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ଆଣିବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ③

୧୨. ତୁମେ କେବଳ ତାହାକୁ ସଚେତନ କରାଇ ପାରିବ ଯେ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ଏବଂ ବ୍ୟାବହାରିକ ଅଲ୍ଲାଖକୁ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକ ମହାନ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପୁରସ୍କାର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ
فَبَشِّرْهُ بِسَعْفَةٍ وَاجِرٍ كَرِيمٍ ④

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯେବେ ଧର୍ମ-ବିଧାନ ଅବତରିତ ହେଉ ନଥାଏ ତେବେ ଲୋକମାନେ ଅନେକ ମନଗୁଣ ଗାଳି ଗାଳି ଆପଣା ବେକରେ ହାର ରାଜି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପାଦନ କ୍ରମେ ଅଧିକ କଠୋର ହେଉଥାଏ । ଏପରିକି ମଣିଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଗାଳିଗାଳିରୁ ଉକ୍ତା ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ନିଜ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ନିଜ ବେକକୁ ଉଠାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯେ ଅନେକ ଅପରାଧ ଗାଳିଗାଳିରେ ଭିପ୍ସ ହୋଇଛି ତାହା ସେ ଆଖି ଖୋଲି ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟକୁ ସେ ବେଳେ ବେଳେ ସେଥିରୁ ଉକ୍ତା ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁଚିପି ସେପରି ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଗାଳିଗାଳିର କଷ୍ଟକ୍ଷୟକ ସ୍ତରରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥାଏ ।

୨. ଏକ ପକ୍ଷରେ ତା'ର ପତ୍ନୀ ଓ ସମ୍ପର୍କସମ୍ପର୍କୀ ପରମ୍ପରା ନ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ତାକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ବେଳେ ପୁତ୍ର କହେ ଯେ ଅମୁକ ବିବାହରେ ଏପରି ଗୋଖଣି ହୋଇଥିଲା, ଅମୁକ ସ୍ତ୍ରୀରୁ ବାନ୍ଧବୀଲା ଆସିଥିଲେ ଓ ବରପକ୍ଷ ଏତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ମୋ ବିବାହରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରାଯାଉ, ଚାହାନ୍ତେ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ସେହିପରି ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପର୍କୀ ପରମ୍ପରା ବିଷୟ କହେ । ପକ୍ଷରେ ଏସବୁ କଥା ଶୁଣି ତା'ର ଶ୍ୱାସ ରୁହ ହୋଇଯାଏ । ଆଉ କେବେ କେବେ ପୁରୁଷାକାଂକ୍ଷା ବୁଦ୍ଧିମାନେ ୟୁଏ ନୁଆ କଥା ଗୁଡ଼ିକରୁ ପରମ୍ପରାର ଅବକାଶ ଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟକୁ ଠେଲି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେବେ ବା ତା'ର ଲୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପେରେ ସେମାନେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହିପରି ଭାବରେ ତା'ଉପରେ ଚାଲିପଡ଼ୁ ଏତେ ଚାପ ପଡ଼େ ଯେ ସେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ ।

୩. ମୁକ ଉପ 'ପ୍ରସରଣସମ୍ପନ୍ନ' ଅର୍ଥ 'ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରି ରଖୁଛୁ' । ଯେତେବେଳେ ସବୁକ ପରିଣାମ ଅବଶ୍ୟକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ତେଣୁ ଅନେକ ସ୍ତର କର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ହୁଏ ପାରିବ ଯେ ସେ ସେଠାରେ ନିଜ କୁକର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ନିରାପତ୍ତ ଭାବରେ କୁକର୍ମ କରିବା ପରେ ତା'ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ ନିକଟରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଶାନ୍ତି ସେହିତ ହେବ ଏବଂ ସେ ନିଜ କୁକର୍ମରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ଏପରି ଛବି ହୋଇଯାଏ ଯେ ସେଥିରୁ ମୁକୁତିବା ତା'ପକ୍ଷେ କଷ୍ଟକର ହେବ ।

୧୩. ଆମେ ହିଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଥାଉ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି ପରକାଳ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକି କର୍ମ ସେମାନେ ସଂସାରରେ କରିଥିଲେ ତାହାର ଯାହା ଫଳ ହେବ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଆମେ ହିସାବ ରଖୁଥାଉ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଆମେ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ସହରବାସୀମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ ।

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରଥମେ ଚାଲିଗଲା ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଏହାପରେ ଆମେ ଜଣେ ତୃତୀୟ ରସୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ରସୁଲଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଏ ସମୟେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ଆମମାନେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତାବହନ କରି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَرَزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଭଳି ମରୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ; ଏବଂ ବୟାବନ୍ତ (ଅଲ୍ଲୀଃ) କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଓହ୍ଲି ସ୍ୱରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି ; ତୁମେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛୁ ।”

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ସେ (ରସୁଲ)ମାନେ କହିଲେ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲତାବରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ତୃତୀୟ ରସୁଲ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ କହୁଥିଲେ ; ଅନ୍ୟଥା ଯଦି ସେ କୌଣସି ନୂତନ ବିଷୟ କହିଥାନ୍ତେ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇ ରସୁଲ ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ବା ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥନ ପାଇଥାନ୍ତେ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ଶରିୟତ୍ ବା ଧର୍ମବିଧାନ ସଙ୍ଗରେ ନ ଆଣି ମଧ୍ୟ ରସୁଲ ଆସି ପାରିବେ, କାରଣ ଯଦି ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମବିଧାନ ସର୍ବସମ୍ମତକାରୀ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ ଓ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ ତେବେ ଶେଷୋକ୍ତ ରସୁଲ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମବିଧାନର ଅନୁସରଣ ପାଇଁ କହି ପାରିବେ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥୋକ୍ତ ଜଣାଇ ଦେବେ ଯେ ସେ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ଘୋଷିତ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସୁସ୍ଥିତିରେ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।

୧୮. “ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କଭାବରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା
କେବଳ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।”

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ①

୧୯. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) କହିଲେ,
“ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଆମେମାନେ
ଏକ ଅସ୍ତ୍ରର (ସଙ୍କେତ) ମନେ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି
ତୁମେମାନେ (ନିଜ କଥାକୁ) ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ
ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସାରାଘାତ କରି ହତ୍ୟା କରିବୁ,
ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି
ମିଳିବ ।”

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ
وَلَنَسْتَأْكِمَنَّكُمْ فِتْنًا عَذَابٌ أَلِيمٌ ②

୨୦. ସେ ରେସୁଲ୍‌ମାନେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର
ମେଦକର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଅଛି; ତୁମେମାନେ
ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ମଦ କର୍ମର କୁପରିଣାମ
ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ; କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ କାମ
ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରିଥିବା ହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି
କହୁଅଛୁ ? ବସ୍ତୁତଃ, ତୁମେମାନେ ସାମାଜିକଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାସ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
(ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତିଭୋଗ କରିବ) ।”

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ إِنِّي لَأُكْرِمُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُسْرِفُونَ ③

୨୧. ଏବଂ ସହରର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୌଡ଼ି
ଦୌଡ଼ି ଆସିଲା ଓ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ !
ରସୁଲ୍‌ମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ।”

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ④

୨୨. “ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର, ଯେଉଁମାନେ କି
ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ⑤

ଭାଗ-୨୩

୨୩. “ଏବଂ ଆମର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।”

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. “କ’ଣ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବୁ ? ଯଦି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଏହି (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଆମ ପକ୍ଷରେ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆମକୁ (ଏହି କ୍ଷତି ପାଇବାକୁ) ରକ୍ଷା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

أَتَأْخُذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يَبْزُقَ الرَّحْمَنُ يَفْزُقًا ﴿٢٤﴾
لَا تَنْفَعُنِي أَعْيُنُ شَفَاعَتِهِمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٥﴾

୨୫. “ଯେଦି ଆମେ ଏପରି କରିବୁ, ତେବେ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ନିପତିତ ହେବୁ ।”

إِنِّي إِذَا أَنِيتُ صَلَّيْتُ فِينِ ﴿٢٥﴾

୨୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆମ କଥା ଶୁଣ ।”

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٦﴾

୨୭. (ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ କୁହାଗଲା, “ଦୈକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କର ;” ଏହା ଶୁଣି ସେ କହିଲେ, “ହାୟ ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଆମ ପୁରସ୍କାର ବିଷୟରେ) ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ କି ,”

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ لَيْلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. “ଯେ କିପରି ଭାବରେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମକୁ ସମ୍ମାନିତ ଗୋଷ୍ଠର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।”

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ (ତାହାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ) ଆକାଶରୁ କୌଣସି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅବତରଣ କରାଇ ନ ଥିଲୁ କି ଆମେ (ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଅବତରଣ କରାଇ ନାହିଁ ।

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଶାସ୍ତି ଆସିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଗୌରବ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହରାଇ ବସିଲେ ।

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ହାୟ ! (ଅବଶ୍ୟ-ପ୍ରବଣ) ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେବେ ବି କୌଣସି ରପ୍ତାନ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଘୃଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖନ୍ତି (ଓ ଥଣ୍ଡା କରନ୍ତି) ।

يَحْسَبُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. କ'ଣ ସେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ବଳ ଆମେ କେତେ ଯେ ଜନବସତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଅଛୁ, ଏବଂ (ଯାହାକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯାଇଥିଲା) ସେମାନେ ଆଉ ଫେରିଲେ ନାହିଁ ।

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଆମ ସମାପ୍ତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ହାକିମ କରାହେବ ।

وَإِنَّ كُلَّ لَمَّا جِئْنَا لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

ରୁ : ୩

୩୪. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ ଭୂପୃଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ; ଆମେ ତାହାକୁ ଜୀବିତ କରୁ ଓ ସେଥିରୁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରୁ ଯହିଁରୁ ସେମାନେ ଖାଆନ୍ତି ।

وَأَيُّ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْيَسَّةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଖଜୁରି ଓ ଅଳ୍ପରର ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଓ ତଳୁଧ୍ୟରେ ଝରଣା ନିର୍ଗତ କରାଇଛୁ ;

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଯେପରି କି ସେମାନେ ଏହାର ଫଳରୁ (ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ) ଖାଇବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଏହାକୁ ଉତୁଜାଇ ନାହିଁ (ବରଂ ଆମେ ଉତୁଜାଇ ଅଛୁ) ; ତଥାପି କ'ଣ ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଛାପନ କରିବେ ନାହିଁ ?

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ସେ ହୁ ପବିତ୍ର, ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଯୋଡ଼ା କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; (ଅର୍ଥାତ୍) ଯାହା ଭୂପୃଷ୍ଠ ଉତୁଜ କରେ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ, ସେମାନେ ଯାହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ତହିଁରୁ ମଧ୍ୟ ।

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ; ଯହିଁରୁ ଆମେ ତିବସକୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ବାହାର କରିଥାଉ ; ଏହାପରେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ରହିଯାଆନ୍ତି ।

وَأَيُّ لَّهُمُ الْيَلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏକ ନିଦିଷ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଅଛି ; ଏହା ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବୋ (ଅଲ୍ଲହ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଧାନ ଅଟେ ।

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛୁ, ଏପରି କି ତାହା (ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ ଗତିକରି) ଏକ ଖଜୁରି ଗଛର ପୁରାତନ ଶୁଷ୍କ ଶାଖା ସଦୃଶ^୧, (ତେଜୁ) ହୋଇ ପୁନର୍ବାର (ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଫେରି ଆସେ ।

୪୧. ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହାର ବାର୍ଷିକ ପରିକ୍ରମାର କୌଣସି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତହିଁର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହେଁ (କାରଣ ଯଦି ଏପରି ହେବ, ତେବେ ସୌରଜଗତ ଧୂସରିଧୂସ୍ର ହୋଇଯିବ) ଏବଂ ରାତ୍ରି (ଅର୍ଥାତ୍ ତହିଁର) ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରି ଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ^୨ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏ ସମସ୍ତେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କକ୍ଷରେ ଅନାୟାସରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

୪୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ବୋଝେଇ ଜାହାଜମାନଙ୍କରେ ବହନ କରୁ ।

୪୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ (ବହୁ) ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଯାନବାହନ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୪୪./୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଢଳା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ହେତୁ) ଧ୍ବଂସ କରିଦେବୁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ଶୁଣିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ; ଏବଂ ଆମର କରୁଣା ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ସାଂସରିକ ଲାଭ ପାଇବେ ।

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହା କିଛି ରୂପମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବାକୁ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ବର୍ମ ରୂପମାନେ (ନିଜ) ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଅଛି ତାହାର ପ୍ରତିଫଳକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକର, ତାହା-ହେଲେ ରୂପମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହାକୁ ଅବ୍ୟାସ କରନ୍ତି; ଫଳରେ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଳତରୁ ଆକାର ମୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଥିବା ଏକ ଗଛର ଶୁଖିଲା ଡାଳ ପରି ହୋଇଥାଏ ।

୨. ଏହି ଅସତରୁ ସଙ୍ଗତ ହେଉଛି ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ସ୍ପନ୍ଦନରେ ସ୍ୱାକୃଷ୍ଟିକ ନିୟମର ଅଧ୍ୟାଧିକ ହୋଇ ପୂର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡଳରେ ବିନା ବାଧାରେ ନିଜ ନିଜ କକ୍ଷ ପଥରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥା'ନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥରୁ ଅପସରି ଅନ୍ୟ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏପରି ହେଲେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡଳ ଧୂସରିଧୂସ୍ର ହୋଇଯିବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସାଧନା କରି ଓ ଚିରନ୍ତ କୃପା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରାହ କରି ସମସ୍ତ ଭବନ ହୁଅ ।

وَالْقَمَرَ قَدْ رَزَقْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ①

لَا الشَّمْسُ يَنْتَفِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
الْبَلَدُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ②

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَخْمُومِ ③

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ④

وَأَن لَّيْسَ لَنَا نَجْرُهُمْ فَالْصَّارِخُ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقَذُونَ ⑤

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ⑥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ⑦

୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନରୂପିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କର, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବୁ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନିଜେ ଖୁଆଇ ପାରିଥା’ନ୍ତେ : ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛ ।”

୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇ ଆଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେ (ଶାସ୍ତିର) ଅଙ୍ଗୀକାର କେତେ ପୂରଣ ହେବ ?”

୫୦. ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ଅକସ୍ମାତ୍ ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ଓ ସେମାନେ ସେତେବେଳେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହିଁ କରୁଥିବେ ।

୫୧. ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ କି ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ (ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ) ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ରୁ : ୪

୫୨. ଏବଂ ବିସ୍ମୟ ବଜା ହେବ : ଏବଂ ସେମାନେ ହଠାତ୍ କବରରୁ ଉଠି କରି ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘୋଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୫୩. ଏବଂ (ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ) କହିବେ, “ସର୍ବନାଶ ! କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ କବରରୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲା ?” ଏହା ତ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ : ଏବଂ ଉତ୍ତୁମାନେ ଯାହା କହି ଥିଲେ (ବାସ୍ତବରେ) ସତ୍ୟ ହିଁ କହିଥିଲେ ।”

୫୪. ଏହା ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଶାସ୍ତି ହେବ : ଯାହା ଫଳରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇ ଆମ୍ଭ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାହେବ ।

وَمَا تَأْنِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٨﴾

وَيَقُولُونَ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٩﴾

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّسُونَ ﴿٦٠﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦١﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْثَدِنَا ۚ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٣﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٦٤﴾

୫୫. ଏବଂ ସେଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ହେବ ।

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସେଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣ)ରେ ଲିପ୍ତ ରହିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦରେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହେବେ ।

إِنَّ أَكْثَرَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُهُونَ ﴿٥٦﴾

୫୭. ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ତକିଆ ଲଗାଇ ପଲକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସି ଥିବେ, (ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣାର) ଛାୟା ତଳେ ଥିବେ) ।

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٧﴾

୫୮. ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ଯେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଫଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ ।

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କୁ ସଲୀମ ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କରାହେବ, ଯାହା କରୁଣାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଶୁଭଭିକ୍ଷା ହେବ ।

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٩﴾

୬୦. ଏବଂ (ଆମେ କହିବୁ), “ହେ ଅପରାଧୀମାନେ ! ଆଜି ତୁମେମାନେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ) ଅଲଗା ହୋଇଯାଅ ।”

وَأَمَّا زُورَ الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

୬୧. “ହେ ଆତ୍ମହୀନ ସତ୍ତାମାନେ ! କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଆରୋପ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ସଜ୍ଜତାପୂର୍ବକ ଉପାସନା କର ନାହିଁ କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ଅଟେ ।”

أَلَمْ آعْهَدْ إِلَيْكُمْ بِبَيْتِ آدَمَ أَنْ لَا تُعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦١﴾

୬୨. “ଏବଂ କେବଳ ଆମର ଉପାସନାକର, କାରଣ ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।”

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

୬୩. “ଏବଂ ସଜ୍ଜତାପୂର୍ବକ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

وَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

୪. ଏହା ସେହି ନରକ, ଯାହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

୬୫. “ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ⑥

୬୬. ସେଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୋହର ମାରି (ବନ୍ଦ କରି) ଦେବୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ), ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଆମ ସହିତ ବାନ୍ଧାଲାପ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ । ୯

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑦

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କରିଦେବୁ; ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ନ ଦେଖି ଏକ ପଥର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ କିପରି (ସତ୍ତ୍ୱେ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَسْنَاهُمْ عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ⑧

୬୮. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ଅଛନ୍ତି ସେହିଠାରୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରିବୁ; ତା’ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ କି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ⑨

ଭୂ : ୫

୬୯. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆମେ ଅତି ଦୀର୍ଘ ଆୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ତାହାର ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିକୁ ଆମେ କ୍ରମେ ଦୁର୍ବଳ କରିଥାଉ : କ’ଣ ସେମାନେ ଏହା ଦୁର୍ଘଟାକୁ ନାହାନ୍ତି ?

وَمَنْ نَعَزْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ⑩

୭୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହଲଦଳ) କବିତା ରଚନା କରିବା ଶିଖାଇ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅନୁରୂପ ନୁହେଁ; ଏହି କୋରାନ ତ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ଓ ବାରମ୍ବାର ପଠନୋପଯୋଗୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା (ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ସହ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ,

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ⑪

୯. ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ସୌନବ୍ୟାୟରେ ବ୍ୟାଧିପ୍ରସ୍ତ ଭୋକର ନାକ ଓ ଗଳରେ ଏହାର ପ୍ରବାହ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ ଫଳରେ ତା’ର ଶରୀର କହି ଉଠେ ଯେ ସେହି ବ୍ୟାଧି ବ୍ୟାଧିଗୁରୁ କରିଛି ।

୧୦. ଉତ୍ସାହବାସୀ ଲୋକମାନେ ଅତି ଦୀର୍ଘ ପ୍ରମାୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ପଚଳର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି, କାରଣ ଜୀବନ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।

୭୧. ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା କି ଯେଉଁମାନେ ଜାବିତ ରହିଛନ୍ତି (ଏହା) ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇଦେବ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

لَيُنذِرَنَّ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ①

୭୨. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜର ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عِبَادَتًا أَيْدِيَنَا
أَنعَمَّا لَهُمْ بِهَا مَلَكُوتٌ ②

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧୀନ କରିଅଛୁ ; ସୂଚରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କୁ ଖାଆନ୍ତି ।

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ③

୭୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ପାନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱାପନ କରିବେ ନାହିଁ ?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ④

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ କାଳେ (ସେମାନେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ⑤

୭୬. ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନେ (ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିବର୍ତ୍ତେ) ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ⑥

୭୭. ସୂଚରାଂ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝି ନ ଦେଉ ; ସେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଓ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣୁ ।

فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ⑦

୭୮. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ (ତୁଚ୍ଛ) ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ (ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିବା ପରେ) ସେ ସହସ୍ରା ଏକ ମହା କଳହକାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ⑦

୭୯. ଏବଂ ସେ ଆମର ଅସ୍ତିତ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କପୋଳକଳ୍ପିତ ବିଷୟ ଗପନା କରିଥାଏ ଏବଂ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୁଲି ଯାଏ ; ଏବଂ କଟେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ହାତ ସବୁ ବିଗଳିତ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ କିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବ ?

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْصِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ⑧

୮୦. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, "ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଷ୍ଟିର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଭଲଭାବେ ଜ୍ଞାନରତ ଅଛନ୍ତି ।

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ⑩

୮୧. "ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷରୁ ଅଗ୍ନି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତା' ସାହାଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର ।"

وَالَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ⑪

୮୨. "ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ତାଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଅନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ନାହିଁ ?" (ସେ ଯେ ପୁନର୍ବାର ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ) ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ; ବରଂ ସେ ଅନେକ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତ୍ଯା (ଓ) ସର୍ବତ୍ତ୍ୱ ।

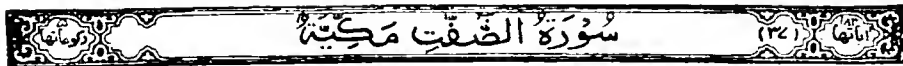
أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ⑫

୮୩. ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏପରି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ତା' ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହି ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ହୋଇଯାଉ ଓ ତାହା ସେହିପରି ହୋଇଯାଏ ।

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ⑬

୮୪. ସୁତରାଂ ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ସାହାଜ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଆପତ୍ତ୍ୟ (ନ୍ୟସ୍ତ) ଅଛି ; ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

فَسُبْحَانَ الَّذِي رَبِّدُهُ مَلَائِكَةٌ كُلٌّ شِدَّةٌ وَالْبَاسِ ⑭
تَرْجَعُونَ ⑮

ଅଲ-ସାଫ୍ଫାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିପଦମୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
୧୮୩ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୫୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ମରୁପ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ସେତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ
କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧାଡ଼ିବାନ୍ତି * ତିଆ
ହୋଇଛନ୍ତି ;

وَالضُّحَىٰ صَفًّا

୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୁକର୍ମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ଭର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ;

فَالزُّجَرِ زَجْرًا

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କରି
ଶୁଣାନ୍ତି ;

فَالثَّلَاثِ ثَلَاثًا

୫. ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ
ଅଟନ୍ତି ;

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

୬. ସେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ
ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରୁ
ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଉଦ୍ଭାସିତ ହୁଏ ତାହାର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

النَّارِ

୭. ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନଭାଗକୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ ।

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ

୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂରାତାରା ସଜ୍ଜିତ
ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଅଛୁ ।

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

୯. ସେ (ଦୂରାତାରା ସଜ୍ଜିତ)ମାନେ ବଲ୍ଲିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
(ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ) କଥା ଶୁଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ
ସବୁ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରାଯାଏ,

لَا يَسْنَعُونَ إِلَىٰ السَّمَاءِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ

كُلِّ جَانِبٍ

୧୦. (ଫଳରେ) ସେମାନେ ବିଚାଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତ ସହିତ ମକ୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତରୁ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ନେଇ
ଉତ୍ତରାମ ଧର୍ମର ସାଥୀତା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବିକତାକୁ ପାର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ କେବଳ ଉପର ଠାରେ ଥିବା ଭାବରେ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜିତ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନେ ଅବତାରକୁ ସେହିତ ଦିବ୍ୟବାଣୀ (କୋରାନ) ରୁ ବିକୃତ କରି ଯେତେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଖିରେ
ପ୍ରସ୍ତର କରିବାକୁ ସ୍ଵାଧୀନିତେବେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତରଣ କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ମାତ୍ର ଦେଇ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯାଏ ।

୧୧. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଦୁଷ୍ଟମୀ * କରି କୌଣସି କଥା ନେଇ ପକାଇ ଯାଏ, ତେବେ ଏକ କ୍ଳୁନତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ତାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଧାବନ କରେ ।

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَائِبٌ ⑩

୧୨. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ କ'ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଧିକ କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ କି (ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ସମଗ୍ର ଜଗତ) ଯାହାକୁ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

فَأَسْتَفْتِيهِمْ هُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ⑪

୧୩. ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଅଛ, ଏବଂ ସେମାନେ (ତୁମ କଥାକୁ) ତୁଚ୍ଛ ମଣୁଛନ୍ତି ।

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ⑫

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِذَا نُذِرُوا لَا يَنْذَكُرُونَ ⑬

୧୫. ଏବଂ ଯେବେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ⑭

୧୬. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତାରଣା ।”

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑮

୧୭. “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଓ ମାଟି ଓ ହାତ ହୋଇଯିବୁ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରାହେବ ?”

وَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا نَبْعُثُوهَا ⑯

୧୮. “ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ?”

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ⑰

୧୯. ତୁମେ କୁହ, “ହଁ, ବରଂ ତୁମେମାନେ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବ ।”

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ⑱

୨୦. ସେହି ସମୟ କେବଳ ଏକ ଧମକ (ସତୃଷ୍ଣା), କାରଣ ଯେବେ (ସେହି ଧମକ ଦିଆ ହେବ) ସେମାନେ ଜୀବିତ ହୋଇ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

فَأَنبَأْهُمْ رَجْرَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ⑲

୨୧. ଏବଂ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ, ଏହା ହିଁ ତ ଚିତାର ଦିବସ ।”

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ⑳

୨୨. (ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯିବ) ଏହା ହିଁ ସେହି ବିଚାର ଦିବସ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିଲ ।

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ㉑

* ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧ କରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଠାଇ ନେଇ ସେ ସେ ତାହାକୁ ବିକୃତ କରି ଦେଖାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟତା ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଚେତେ ଅଳ୍ପ ସେପରି ଧୂର୍ବ ଲୋକର ମୁହଁ ବଦ କରିବାପାଇଁ ନିଜର ଏପରି ଗତମାନଙ୍କୁ ନିୟୁତ ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୋରାନ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ସେଇହି ସତ୍ୟତାମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ତର କରିଥାନ୍ତି ।

ସୁ: ୨

୨୩./୨୪. (ଆମେ ଆମର ଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବା,
“ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଓ
ସେମାନଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଓ ଅନ୍ୟତ୍ର ବ୍ୟତୀତ
ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ (ଜୀବିତ କରି) ଏକତ୍ରିତ କରାଅ, ଓ ତା’ପରେ ସେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକପଥ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଅ ।”

୨୫. “ଏବଂ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନି ଯାଇ) ସେମାନଙ୍କୁ ଠିଆ
କରାଅ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ
କରାହେବ ।”

୨୬. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚରା ଯିବ), “ତୁମମାନଙ୍କର
କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହଯ୍ୟ
କରୁନାହିଁ ?”

୨୭. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ (ପରସ୍ପରକୁ ସାହଯ୍ୟ କରିବା
ଦୂରେ ଥାଇ) ସେମାନେ ସେଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ
ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ ।

୨୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ୟ
ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବ ।

୨୯. (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଧନ କରି କହିବ ଯେ
ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ *
ଆସୁଥିଲ ।

୩୦. ସେମାନଙ୍କର ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟମାନେ
ଉତ୍ତରରେ କହିବେ, “ଏପରି ନୁହେଁ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ
ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ କୌଣସି ସତ୍ୟ ନ ଥିଲା ।”

୩୧. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି
ଆଧିପତ୍ୟ ମିଳି ନ ଥିଲା; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଏକ ଦୂରାନ୍ତରା
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲ ।”

୩୨. “ଅତଏବ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଥା (ସତ୍ୟ) ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ
(ଶାସ୍ତ୍ର) ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କରିବାକୁ ହେବ ।

୩୩. “ଏବଂ (ଏହା ଠିକ୍ ଯେ) ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ପଥକ୍ରମ କରାଇଥିଲୁ କାରଣ ଆମେମାନେ ନିଜେ ପଥକ୍ରମ
ଥିଲୁ ।”

أُخْشِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَنِيمِ ﴿٢٤﴾

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٥﴾

مَا كُنْتُمْ لَنَا صَرُونَ ﴿٢٦﴾

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ ﴿٢٧﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذٰٰبِقُونَ ﴿٣٢﴾

فَأَعْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غُٰوِينَ ﴿٣٣﴾

* ‘ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପଥ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଧର୍ମର ଅବରଣରେ ନିଜକୁ ଆବୃତ କରି ଆମମାନଙ୍କୁ ସରାରିତ କରିଥା’ନ୍ତି ।

୩୪. ସୁତରାଂ (ପରିଣାମରେ) ସେଦିନ ସେ ସମସ୍ତେ ଶାସ୍ତିରେ ଭାଗୀ ହେବେ ।

୩୫. ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିପରି (ବ୍ୟବହାର) ହିଁ କରିଥାଉ ।

୩୬. ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ।

୩୭. ଏବଂ କହୁଥିଲେ, "କ'ଣ ଆମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣେ କବି ଓ ବାଦୁଳଙ୍କ କଥାରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ?"

୩୮. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସତ୍ୟ ସହିତ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଚତୁରଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ନିରୂପିତ କରିଛନ୍ତି ।

୩୯. (ହେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରିବ ।

୪୦. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲ ତଦନୁସାରେ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୪୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତ, ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ ;

୪୨. (ବରଂ) ସେମାନଙ୍କୁ କାତ ଜୀବିକା^୧ ମିଳିବ,

୪୩./୪୪. (ଅର୍ଥାତ୍) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ^୨ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନରେ ସମ୍ମାନିତ କରାହେବ ।

୪୫. ସେମାନେ ପଲଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ^୩ ହୋଇ ବସିବେ ।

୪୬. ପ୍ରବହମାନ ଝରଣାରୁ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ଲାସ୍ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବ,

୪୭. ଏହା ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବ ଓ ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ସଜାଣେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ହେବ ।

୪୮. ତତ୍ପରା ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ କି ତତ୍ପରା ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ①

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْجَارِمِينَ ②

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ③

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُلُ إِلَّا مِنَّا لَإِشْعَارِ فَنُؤْتِيهِم

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ④

إِنَّكُمْ لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْآلِيمِ ⑤

وَمَا تَجُزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑥

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ⑦

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ⑧

فَوَاكِهَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ⑨

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑩

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ⑪

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِن مَّعِينٍ ⑫

بَيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ⑬

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنَزَّفُونَ ⑭

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅସରୁବିକଳେ ପଢ଼ି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଫଳ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମଣେ ମୁତ୍ତବମାନ ଅନ୍ୟର ଶତ୍ରୁ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଅନ୍ୟଆଡ଼କୁ ଫୁଟି କରି ବସିବ ନାହିଁ କି ତା'ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବ ନାହିଁ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁନୟନ ଓ ନିତମୁଖା ନାରୀ ଥିବେ ।

وَعِنْدَهُمْ قُصِرَتُ الظُّرُفِ عَيْنٌ ۝

୫୦. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଆବରଣଯୁକ୍ତ ଚିମ୍ପା^୧ ।

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ۝

୫୧. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବେ ।

فَأَتْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ କହିବ, “ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲା,”

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝

୫୩. ସେ କହୁଥିଲା, “କ’ଣ ତୁମେ ମଧ୍ୟ (ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟକୁ) ସ୍ଥାବର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ?”

يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝

୫୪. ଯେଦି ଏହା ସତ୍ୟ ତେବେ ମୋତେ କୁହ, “କ’ଣ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଏବଂ ମାଟି ଓ ହାତ ହୋଇଯିବୁ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ?”

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ۝

୫୫. ଏହାପରେ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ବ୍ୟକ୍ତି କହିବ, “(ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ) ଗାହ ଦେଖିବ କି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ?”

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُظْلِمُونَ ۝

୫୬. ଏହାପରେ ସେ ନିଜେ ଅବସ୍ଥା ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବ ଏବଂ (ନିଜର ପାଥିବ) ସାଥୀକୁ ନରକ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ଥିବାର ଦେଖିବ ।

فَأُظْلِعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ۝

୫୭. ଏହାପରେ ତାକୁ କହିବ, “ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ ରାଣ ! ତୁମେ ମୋର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ବସିଥିଲ ।”

قَالَ تَأَلَّوْا إِن كُذِّبَ لَرُؤُوسٍ ۝

୫୮. “ଏବଂ ଯଦି ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ନ ଥା’ତା ତେବେ ଆଜି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନରକ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଆନ୍ତି ।”

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ۝

୫୯/୬୦. (ହେ ନରକବାସୀ !) ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଛାଡ଼ି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ ? ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଗାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ?”

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝

୬୧. ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହା (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏକ ମହାନ୍ ସଫଳତା ଅଟେ ।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ୟତ ବୁଦ୍ଧ, ଚକ୍ଷୁ ଓ ସ୍ମୃତି ।

୬୨. ଏବଂ କର୍ମଶାଳମାନେ ଏହି (ସଫଳତାର) ଗୁଣ
ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଚିତ ।

୬୩. କ'ଣ ଏହି ଆଦିତ୍ୟ ଭଲ କି (ସିଦ୍ଧାନ୍ତାଦି) ଜନ୍ମ
ଗଛ ଭଲ ?

୬୪. ଆମେ ଅତ୍ୟାତ୍ମାମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହାକୁ ଏକ
ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ କରିଅଛୁ ।

୬୫. ତାହା ଏପରି ଏକ ଗଛ ଯାହା ନରକର ନିମ୍ନ
ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥାଏ ।

୬୬. ତାହାର ଫଳ ସାପର ମୁଣ୍ଡ ପରି ।

୬୭. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏହି ଗଛରୁ ଖାଇବେ ଓ ଏଥିରୁ
ନିଜର ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

୬୮. ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ (ପାନାୟ) ଜଳରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଫଳ ମିଶ୍ରିତ ହେବ ।

୬୯. ତା'ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ
ନିଆଯିବ ।

୭୦. ସେମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ପଥକ୍ରୁଷ୍ଟ
ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ।

୭୧. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କୁ
ଅନ୍ଧାର କରିଲେ ।

୭୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ପୂର୍ବତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ମଧ୍ୟ ପଥକ୍ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଳ୍ମ ପ୍ରଦାନ
କରିଅଛୁ ।

୭୪. ଅତଏବ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ
କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହେଲା ।

୭୫. କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

ରୁ : ୩

بِشْرِ هَذَا فَلْيَعْبَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦٢﴾

أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ أَمْ شَجَرَةُ الرَّقْمِ ﴿٦٣﴾

إِنَّا جَعَلْنَهَا ذَنْبَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

كُلُّهَا كَانَتْ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَاكِيلُونَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَيْمٍ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾

فَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ يَهْرَعُونَ ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٤﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٥﴾

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٦﴾

وَيُجِيبْنَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

୭୬. ଏବଂ (ଉପୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ନୁହ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ
ତାକିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଧର-ଦାତା ।

୭୭. ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଏକ ମହା ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତତାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଅଛୁ ।

୭୮. ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କର ସତ୍ତାକୁ ହିଁ (ସଂସାରରେ) ବାକି ରଖିଥିଲୁ ।

୭୯. ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

୮୦. ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତରଫରୁ ନୁହେଁ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଅଛି ।

୮୧. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୮୨. ସେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

୮୩. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇଥିଲୁ ।

୮୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲେ ;

୮୫. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜେ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ ଏପରି ଏକ ହୃଦୟ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସିକ୍ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସରୁ) ପବିତ୍ର ଥିଲା ;

୮୬. ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତଥା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରି ଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?”

୮୭. “କ’ଣ ମିଥ୍ୟାର ? ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ୁ ଅଛ ?”

୮୮. “ଅତଏବ କୁହ, ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କର କି ଧାରଣା ଅଛି ?”

୮୯. ଏହାପରେ ସେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ ।

୯୦. ଏବଂ କହିଲେ, “ଆମେ ଅସୁସ୍ଥତା ବୋଧ କରୁଅଛୁ ।”

୯୧. ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲେ ।

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعِلْمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

ثُمَّ اغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٣﴾

وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ لَبَّى إِبْرَاهِيمَ ﴿٨٤﴾

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

أَيْفُكُمُ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

فَنَظَرُوا نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

୧. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶାନ୍ତିନୀତି ଅନୁସାରେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରର ଗତିବିଧିକୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ଅନ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ ଇନ୍ଦିତ କରାନ୍ତବ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପ୍ତିତ୍ୱ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ସେ ରୋଗରେ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କି କି ଶାନ୍ତି ସଦାନୁକୂଳ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ମିଥ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଏହା ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖି ପାରିବେ ।

୨. କାରଣ ସେମାନେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରର ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରୁଥିଲେ ।

୯୨. ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ତଥାକଥିତା ଉପାଦ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋପନରେ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ କିଛି ଖାଉ ନାହିଁ ?”

୯୩. “ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କଥା କହୁନାହିଁ ?”

୯୪. ଏହାପରେ ସେ ନୀରବରେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଂଘାତିକ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ।

୯୫. ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୋହୁଁ ଆସିଲେ ।

୯୬. (ଇବ୍ରାହିମ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ଯାହା ଗଢ଼ିଅଛ ତାହାକୁ ପୂଜା କରୁଅଛ ?”

୯୭. “ଅଥବା ଅଲ୍ଲୁଖ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମରୁ” ମଧ୍ୟ ।”

୯୮. ସେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, “ଏହାଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କର ; ଓ ଏଥିରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଳଳିତ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କର ।”

୯୯. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ (ହୀନ) କୌଶଳ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଇଥିଲୁ ।

୧୦୦. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବୁ ; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

୧୦୧. (ଏବଂ କହିଲେ), “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କର ।”

୧୦୨. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ସୁଧାର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର ସୁସମାଗର ଦେଇଥିଲୁ ।

فَرَاغَ إِلَىٰ إِلَٰهِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

مَا لَكُمْ لَا تَقُولُونَ ﴿٩٣﴾

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٥﴾

قَالَ اتَّبِعُونِ مَا تَنجِتُونَ ﴿٩٦﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

قَالُوا ابْنَاهُ لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾

୧. ମଣିଷର ସମସ୍ତ କର୍ମ ବାଧ୍ୟବଧିକାରୀ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ଗାତ୍ରସ୍ୟା ହେଉଛି ସେ ଯେଉଁ ହାତ ଓ ଯେଉଁ ଗୋଟ ସାହାଯ୍ୟରେ ମଣିଷ ବିଭିନ୍ନ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ ତା’ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲୁଖର ଦାନ, ଅନ୍ୟଥା ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଖ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଳପୂର୍ବକ କରାଇବା ଗୁହାଣ୍ଡ ତେବେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ସର୍ବପ୍ରଥମ ସାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା । ଯାପ କରିବାକୁ ସେ ଆଗୋ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ବଳପୂର୍ବକ ସର୍ବକର୍ମ କରାଇବା ଇଚ୍ଛା-ବାସନା ନୁହେଁ ତେଣୁ ସେ ସର୍ବକର୍ମ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କାହାରିକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଦୂତଗଣରେ ଚାଲିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ (ସତେ ଯେପରି) ଆମେ ତୁମକୁ ଜଣେଇ କହୁଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ କର ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମର ମତାମତ କ'ଣ ?” (ଏହା ଶୁଣି ପୁତ୍ର) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ଯାହା କିଛି ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ଚରାଫୁ) ଆଦେଶ ହୋଇଛି ତାହା କର ; ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତୁମେ ଆମକୁ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଟକ ରହିଥିବାର ଦେଖିପାରିବ ।”

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَىٰٓ اِنِّىْ اَرَىٰ
الْمَسَامِرَ اِنِّىْ اَذْبَحُكَ فَاَنْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ
يَا بَنِيَّ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

୧୦୪. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର ଆନୁରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହେଲେ ଓ ସେ (ପିତା) ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଭୂମିରେ) ମୁହିଁମାଡ଼ି ଶୁଆଇ ଦେଲେ ।”

فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّ لِلْجَبِيْنِ ۝

୧୦୫. ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ) ଡାକି କହିଲୁ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ !”

وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يَّارٰىبْرٰهِيْمُ ۝

୧୦୬. “ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲୁ ; ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

كَذٰلِكَ مَدَدْنَا اِبْرٰهِيْمَ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝

୧୦୭. ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ସୁଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

اِنَّ هٰذَا لَهٗوَ الْبَلٰٓءِ الْبَيِّنِ ۝

୧. ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁର ମତ୍ସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଏକ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମାନ; ଯଦି ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରକୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସତ ହେଲା ତଥାପି ଛୁରାଟର କବେରୁ କରାଯିବା ଆକର୍ଷକକର୍ମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ।

୨. ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁର ମତ୍ସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ମୃତ୍ୟୁ ମୁଣ୍ଡକୁ ଠେଲି ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ କବେରୁ କରାଯିବା ଉକ୍ତ ପବିତ୍ର ଜୋରାନ ଓ ବାଢ଼ବେଇରୁ ସମାନ୍ତର ହେଉ ନାହିଁ । ବାଢ଼ବେଇରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ କବେରୁ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା — ‘ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! ବାଲକ ଉପରେ ନିଜ ହାତକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଅ ନାହିଁ କି ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ଏବେ କାଣିରକୁ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ଭୟ କରୁଥିଲୁ ।’ ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ପଛକୁ ବୁଝିଲେ ସେଠାର ରୋଟିଏ ମେଣ୍ଟା, ଥିବାର ଦେଖିଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କୁ ଇସମାୟିଲଙ୍କ ବଦଳରେ କବେରୁ କଲେ (Gen. 22: 11-14 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ଛୁରାଟର କବେରୁ କରାଯିବା ସମ୍ପର୍କରେ ହଜିରରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ ବରଂ ଏହିକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାଆକୁ ମନ୍ଦୁରର ଛାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ ଓ ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାୟିଲ ବଡ଼ ହୋଇ ଶିକାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ପାଟଲିଆଇନରୁ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. କୁର୍ବାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ବକିଦାନ) ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଲେ ଏବଂ ଏହି ରୂପେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ଫକ୍‌ସୁରୁପ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ଧ୍ୟା ଇବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ।

୧୦୮. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ମହାନ କୁର୍ବାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ବଳିଦାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଇସମାଇଲଙ୍କର) ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ* ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَقَدْ نُنُّهُ بِذَنْبِ عَظِيمٍ ۝

୧୦୯. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

୧୧୦. ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଉ ।

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

୧୧୧. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

كَذَٰلِكَ نَجْزِي الدَّٰحِسِينَ ۝

୧୧୨. ସେ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

୧୧୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଇସହାକଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୁସମାଚାର ଦେଇଥିଲୁ ଯେ କି ନବି ଥିଲେ, ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّٰلِحِينَ ۝

୧୧୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ) ପ୍ରତି ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଗତ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜ ପ୍ରଜାଣ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିଲେ ।

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۝

ଭୂ: ୪

୧୧୫. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୃପା କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

୧୧୬. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏକ ଘୋର ଦୁଃଖ ଓ ବୋଝରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

*. ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ହଜରତ ଇସହାକଙ୍କୁ ମନେନାମ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ବୟୋବ୍ୟାସ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ଇସମାଇଲଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଓ ତାହା ଯଥାର୍ଥ । ବ୍ୟତୀତ ପୁରୁଷ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଆୟିବା ବିଷୟରେ ତଥା ହଜରତ ଇସମାଇଲ ବ୍ୟତୀତ ପୁରୁଷ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ ବାୟବେଲରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି । ଅତିଏବ ଯେଉଁଠି ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେହି ଘଟେ ଇସମାଇଲଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାଇଲ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପ୍ରତିବାକ୍ତ ନିଜେ ଆଗଭର ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଯେହେତୁ ସ୍ୱପ୍ନର ସ୍ୱପ୍ନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇସମାଇଲଙ୍କୁ ଏକ ଶୁଷ୍କ ମରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଛାଡି ଦିଆଯିବାର ଥିଲା ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇସହାକଙ୍କୁ ନିଜର ଉପାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସକାଶ୍ୟ ହତ୍ୟା ଦୂରନରେ ମରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିଲା ସର୍ବତ୍ର ଆସନ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ 'ପିପିୟା' ବା ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ହେବ । ଅଲ୍ଲାହ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପାୟକଲେ ଯେ ଯଦି ପିତାପୁତ୍ର ଉଭୟ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ କଲିବେ ତେବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରୟୋଗ ଦେବ ଏବଂ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନିଜେ ବଳିଥିବା ଓ ହଜରତ ଇସମାଇଲ ନିଜେ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବା ବିବେଚିତ ହେବ । ଏହି ଆଦେଶର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କପାଳ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରଥମ ବିଲୋପ ।

୧୧୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜୟଲାଭ କରିଥିଲେ ।

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଥିଲୁ ଯହିଁରେ ସକଳ ଆଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୧୯. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ ।

୧୨୦. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

୧୨୧. ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି (ବର୍ଷଣ) ହେଉଥାଉ ।

୧୨୨. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୧୨୩. ସେ ଦୁହେଁ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ।

୧୨୪. ଏବଂ ଜଲିୟାସ ବାସ୍ତବରେ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୧୨୫. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହି ଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖକୁ) ଭୟ କରୁନାହିଁ ?”

୧୨୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବା’ଲ (ଠାକୁର)ଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ? ଏବଂ ସେହି ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ ?”

୧୨୭. “ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

୧୨୮. (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାହାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି (ପାଇବା) ପାଇଁ ହାଜର କରାହେବ ।

୧୨୯. (ଅବଶ୍ୟ) ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ; ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୧୩୦. ଏବଂ ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଲିୟାସଙ୍କର) ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٧﴾

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٩﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٠﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

إِنَّهُمْ أَمِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

وَأَنَّ الْيَأْسَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي أَتَتْكُمْ

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

୧୩୧. ଇଲିୟାସ ସମୁଦ୍ର^୧ ପ୍ରତି ସଦା ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି
(ବର୍ଷଣ) ହେଉଥାଉ ।

سَلَامٌ عَلَىٰ إِيَّاسِينَ ﴿١٣١﴾

୧୩୨. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ
ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

୧୩୩. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଇଲିୟାସ) ଆମର
ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ନୁତ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ରସୁଲମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَأَن نُّوَكِّلَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

୧୩୫ / ୧୩୬. (ଅନ୍ତ-ଏକ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର)
ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ
(କେବଳ) ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେ କି ପଛରେ ରହିଯାଇ
ଥିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ସାମିଲ) ଥିଲା, ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲୁ ।

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

୧୩୭. ଏହାପରେ ଆମେ ଅବଶିଷ୍ଟ (ଲୋକ)ଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିଦେଲୁ ।

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأُخَرَينَ ﴿١٣٧﴾

୧୩୮ / ୧୩୯. ଏବଂ ତୁମେମାନେ କେବେ କେବେ
ସକାଳେ ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କ
(ଧ୍ୱଂସାବଶେଷ) ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯାତାୟାତ^୨ କରୁଥାଅ ; କ'ଣ
ତଥାପି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

وَأَن كُمْ تَمْرُدُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

ବୁ : ୫

୧୪୦. ଏବଂ ସ୍ୱରୁପ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ରସୁଲମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَأَن يُؤْتَسَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

୧୪୧. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେ ପଳାୟନ କରି
ଏପରି ଏକ ନୌକା ନିକଟକୁ ଗଲେ ଯାହା ବୋଟଝର^୩ ହୋଇ
ସାରିଥିଲା ।

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ السَّجُونِ ﴿١٤١﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଇଲ୍‌ୟାସିନ' ଇଲିୟାସ ଶବ୍ଦର ବହୁବଚନ । ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଓ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସାହିତ୍ୟରୁ ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଛି ଯେ ଚିନିଜ ଇଲିୟାସ
ଥିଲେ: ଜଣେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପୂର୍ବଜ; ଜଣେ ହଜରତ ଯହିୟା, ଯେ କି ଇବ୍ରୀଷ୍ୟବଂଶରେ ଇଲିୟାସ ନାମରେ ପରିଚିତ (Matt. 11:
13-14 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହଜରତ ସୟଦ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବରେଲୁଇ । ଯହିୟାଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଇଲିୟାସ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଇସା ବର୍ଷନା
କରିଛନ୍ତି । ଶେଷ ଇଲିୟାସ ମସିହ ମନ୍ଦିର ସମୟରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେପରି ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସକାଳେ ଯହିୟା,
ସେହିପରି ମସିହ ମନ୍ଦିର ସମୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବରେଲୁଇ, ଯାହାଙ୍କର କବର ହଜରା ଜିଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାଲାକୋଟଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

୨. ୧୫:୨୭ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ୨୬: ୧୨୦ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଝଡ଼ି କବଳିତ କରିଥିଲା ଓ ସେମାନେ କଳମରୁ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଦେଖାଦେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆରୋହୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶି) ଧର୍ମଗୁଳା ପକାଇଲେ, ଏବଂ ଧର୍ମଗୁଳା କରିଆରେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ବାହାରିବାରୁ ତଦନୁସାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଳରେ ନିଷିଦ୍ଧ^୧ କରାଯିବାର (ହିର) ହେଲା ।

୧୪୩. ଏହାପରେ ସେ ନିଜକୁ ଭାର୍ଜନା କରୁଥିବା ବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ମାଛ ଗିଳିଦେଲା ।

୧୪୪. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଗୁଣଗାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥାଆନ୍ତେ,

୧୪୫. ତେବେ ସେହି ମାଛ ପେଟରେ କସାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ି ରହିଥାନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମରି ଯାଇଥାନ୍ତେ) ।

୧୪୬. ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ନିଷିଦ୍ଧ^୨ କରିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ପାଡ଼ିତ ଥିଲେ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ଲାଉ ଗଛ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲୁ ।

୧୪୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଲକ୍ଷରୁ କିଛିଟି ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ରପୁଇ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ;

୧୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ^୩ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣିର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٧﴾

فَالْتَقَمَهُ الْكُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٨﴾

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٩﴾

لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥٠﴾

فَسَبَّدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٥١﴾

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٥٢﴾

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مَائَةِ آلَافٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٥٣﴾

فَأَمْتُوا فَوَعْتْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١٥٤﴾

୧. ହଜରତ ସୁରୁସ ନିନେରାବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅବତାର ରୂପେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ସୂଚନା ପାଇ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବନାଶ ବିଷୟରେ ଇତିହାସିକା ଶୁଣାଇଥିଲେ ଓ ନିଜେ ସେଠାକୁ ଗୁଲି ଗଲେ । ଏହାପରେ ସର୍ବନାଶର କେତେକ ଇସଣ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବାକୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଶୁକାର କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସନ ଶାସ୍ତିକୁ ଅପସାରଣ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

ମନ ରଖିବାକୁ ହେବ ସେ ଜାଲିମ୍ମତ ଇତିହାସିକାଙ୍କର ତାହା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସର୍ବସ୍ୱୀକୃତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ସେଥିରେ କେତେକ ସର୍ତ୍ତ ଲୁଚାଯିବ ଆମ ପାଖରେ ଭୟର ସ୍ୱରୂପ ହେବ ଓ ମଣିଷ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନପ୍ରତ୍ୟାପୂର୍ବ ଅବନତ ହେବ ।

ହଜରତ ସୁରୁସ ସେହି ନୌକାରେ ନଦୀ ପାଣି ହେଉଥିଲେ ସେହି ନଦୀରେ ବନ୍ୟାଜଳ ମାଡ଼ି ଆସିବାକୁ ନୌକାଟି ରୁଟି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ନୌକାରେଆମେ ଭାଗ୍ୟଗୁଣ ପକାଇଲେ ଓ ଯୋଗକୁ ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚିତ । ଏହାଟି ଭିତ୍ତିରେ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ନଦୀ କିରରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା । ଅନନ୍ତର ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କୁ ରୋଟିଏ ମାଛ ଗିଳି ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ତଳେ ସେହି ମାଛ ତାଙ୍କୁ ନଦୀ ତଟରେ ଏକ ବିଶାଳ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବମନ କରିଥିଲା ଓ ସେ ଜଳିତ ଥିଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ସେ ନିଜ ଜାଲିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭେରଟି ଆସିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ସାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମାଛ ମନରେ ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କୁ ବାଟି କରି ସବରାଳରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାପାଇଁ ଏକ ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ।

୧୫୦. ପୁତ୍ରରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ ପଚାର, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (କେବଳ) କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର (କେବଳ) ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ?”

୧୫୧. କ’ଣ ଆମେ (ଦେବ)ଦୂତମାନଙ୍କୁ ନାରୀ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ?

୧୫୨. ମନ ଦେଇ ଶୁଣ, ସେମାନେ ନିଜ ମନଗଢ଼ା ମିଥ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି

୧୫୩. ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଅଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୫୪. କ’ଣ ସେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ?

୧୫୫. ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର କରୁଅଛ ?

୧୫୬. କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ?

୧୫୭. କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଅଛି ?

୧୫୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ନିକଟ ଦେହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣ, ଯହିଁରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।

୧୫୯. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଓ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷାତି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ଜିନ୍ନ ପଦବ୍ୟାପ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଅନୁସରଣ ନ କଲେ) ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବାକୁ) ପେଶ କରାହେବ ।

فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبِّيَّ الْبَنَاتُ وَهُمْ الْبَنُونَ ﴿١٥٠﴾

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهٍ يُقْوُونَ ﴿١٥٢﴾

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٤﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٧﴾

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٨﴾

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتْ

الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لِمُخَضَّرُونَ ﴿١٥٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମଙ୍ଗର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ।

୨. ପୂର୍ବ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଘିର କରି ସାରିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନ-ର ବହୁସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିବା କହିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବତ୍ୱଦତ୍ତା ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ଭିତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରିର ଏକ ବିପରୀତ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହା ବିରୋଧାତ୍ମକ ନୁହେଁ । ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଓ ଇନ୍ଦୁମାନେ ଉଦ୍ଦେବଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭିତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଭାରତ ଓ ଆରବର ପୌରାଣିକମାନେ ବାସର କନ୍ୟା ଥିବା କହିଥା'ନ୍ତି । ଯେହେତୁ କେତେକ ପୁତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ କନ୍ୟା ଭିତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧରିବା ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପୁତ୍ର ବିଶୟ କହନ୍ତୁ ପଛେ, ଅବଶ୍ୟ ଏପରିକି ମାନିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଉଭୟ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅଥଚ କୋରାନର ଉକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହୁଏ — ଅନେକ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ।

୧୬୦. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତହିଁରୁ ପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ।

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٦٠﴾

୧୬୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦١﴾

୧୬୨. ସୂତରାଂ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ,

فَإِنَّا كُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾

୧୬୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ଚିତ୍ରାତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿١٦٣﴾

୧୬୪. କେବଳ ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ନରକଗାମୀ ହେବ ।

إِلَّا مَن هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾

୧୬୫. ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଛାନ ରହିଅଛି ।

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

୧୬୬. ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଅଛୁ ।

وَأَنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٦﴾

୧୬୭. ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରୁ ।

وَأَنَّا لَنَحْنُ السَّيِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

୧୬୮. ଏବଂ ଏକଦା ଏହି (ମକ୍କାବାସୀ)ମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ,

وَأَن كَانُوا يَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾

୧୬୯. ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ଭଳି ରହୁଲି^୧ ଆସନ୍ତେ,

لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

୧୭୦. ତେବେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ।

لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

୧୭୧. ସୂତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ; ଅତଏବ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନେ ନିଜର ପରିଶାମ ଜାଣିପାରିବେ ।

لَقَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

୧୭୨. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ରହୁଲମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଥମରୁ କରା ଦିଆଯାଇଛି ।

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ କି ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ଜିକିର୍' ରହୁଲ ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି (୬୫: ୧୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୭୩. ତୋ'ହେଉଛି) ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରାଯିବ ;

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٣٧﴾

୧୭୪. ଏବଂ ଆମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ଅର୍ଥାତ୍
ବିଶାସକରାଜ ଗୋଷ୍ଠୀ) ହିଁ ଜୟଲାଭ କରିବ ।

وَأِنْ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٣٨﴾

୧୭୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ
ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ ।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ ﴿٣٩﴾

୧୭୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ନିରୀକ୍ଷଣ
କରୁଥାଅ ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ (ନିଜର ପରିଣାମ) ଦେଖି
ପାରିବେ ।

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿٤٠﴾

୧୭୭. କ'ଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଶାନ୍ତ
ରାହୁଛି ?

أَفِعِدَّابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤١﴾

୧୭୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ
ଅଗଣରେ ଅବତରଣ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭୟଗୀତ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ
ଅତିଶୟ ଦୁଃଖଦାୟକ ହେବ ।

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْدَرِينَ ﴿٤٢﴾

୧୭୯. ଏବଂ ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ ଯେ) କିଛିକାଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ ।

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ ﴿٤٣﴾

୧୮୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାଅ ;
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ (ନିଜର ପରିଣାମ)
ଦେଖିବେ ।

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

୧୮୧. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ;
ସେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ତହିଁର ସେ (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଓ)
ପରିତ୍ୱ ।

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٤٥﴾

୧୮୨. ଏବଂ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି
ହେଉଥିବ ।

وَسَامٍ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٦﴾

୧୮୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହି ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର, ଯେ କି
ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

هُوَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

سُورَةُ صَ مَكِّيَّةٌ (٣٨)

ସ୍ୱାଦ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦମ୍ବନା ଉପେକ୍ଷା
୮୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୫୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ସ୍ୱାଦ* ଆମେ ଏହି ଦାବୀ ସକାଶେ କୋରାନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରୁଅଛୁ ଯହିଁରେ ସକଳ ଉପଦେଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଅଛି ।

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②

୩. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର ମଧ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଅସତ୍ୟ ବିଷୟକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିରୋଧ କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقِي ③

୪. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କେତେ ଯେ ସଞ୍ଜବାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଅଛୁ ; ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଗୁହାରି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ଆଉ ମୁକ୍ତିର ସମୟ ନ ଥିଲା ।

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا زَلَّاتِ ④

جَيْنَ مَتَاقٍ ⑤

୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜତାକୁ ସେମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ କଣେ ସଚେତକ ଆସିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ ତ କଣେ ପ୍ରତାରକ (ଓ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।”

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ ⑥

هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑦

୬. କ’ଣ ସେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ଉପାସ୍ୟରେ* ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ? ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

اجْعَلِ الْاِلَهَةَ الْهَآءِ اِحْدًا ۚ اِنْ هَذَا اِلَّا شَيْءٌ ⑧

عِبَابٌ ⑨

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ, ଏବଂ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ରୁହ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାବି) ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ଯହିଁରେ ନିଶ୍ଚିତତା ଛାଡ଼ି ଚକ୍ଷୁର ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି) ।”

وَانطَلَقَ الْمَلَا مِنْهُمْ اَنِ امْسُوا وَاصْبِرُوا عَلٰى ⑩

اِلٰهِكُمْ ۚ اِنْ هَذَا اِلَّا شَيْءٌ يُرَادُ ⑪

୧. ‘ସ୍ୱାଦ’ ଅର୍ଥ ସାଦିକ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟବାଦୀ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି କୋରାନକୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଲ୍ଲାହ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି ।

୨. ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି, ଏ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସ୍ୱରୂପ କରୁଛି, ସମସ୍ତଙ୍କ ସବୁ ଉପାସ୍ୟକୁ କାଟିକଟି ଗୋଟିଏ ଉପାସ୍ୟ ରଚିଛି । ଏହି ରୂପେ ସେମାନେ ନିଜ ମୂର୍ଖତାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଠିକ୍ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି ।

୮. “ଆମେମାନେ ଏ (ପ୍ରକାର) ବିଷୟର ବର୍ତ୍ତନା ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ଶୁଣି ନାହିଁ; ଏହା ମିଥ୍ୟା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ।”

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِن هَذَا إِلَّا
اِخْتِلَافٌ ۝

୯. “କ’ଣ ଆମର ସାରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ସ୍ୱାରକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ବାସ୍ତବରେ ଆମ ଚରପତ୍ର ସ୍ୱାରକର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ନେଇ ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ରହିଅଛି; (ପ୍ରକୃତରେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱାରକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି କି ହୋଇନାହିଁ) ବରଂ (ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ) ସେମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାପନ କରି ନାହାନ୍ତି (ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି) ।

أُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْفَعُوا عِدَابَ ۝

୧୦. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଦାନଶାଳୀ କ’ଣ ତାଙ୍କର କରୁଣାର ଉତ୍ସର ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଅଛି (ଯେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ଦେଇ ଦେବେ ଓ ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ ଦେବେ ନାହିଁ) ?

أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝

୧୧. କ’ଣ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ଆଧିପତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛି ? ଯଦି ସେପରି ଅଛି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଦରଫି ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯାଆନ୍ତୁ (ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଅଲୌକିକ ପ୍ରମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥ ଘେନି ଆସନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପାଠ କରିପାରିବେ କାରଣ ସେମାନେ ମହଜଦଙ୍କ ଠାରୁ ଏ ଗୁପ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ବାହୁଁଥିଲେ) ।

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَ
لَا يَرْجِعُونَ فِي الْأَسْبَابِ ۝

୧୨. ଏକ (ଧର୍ମ-ଦ୍ରୋହୀ) ସୁସଂଗଠିତ ଯୌନ୍ୟବାହିନୀ (ବିଷୟରେ ଆମେ ସୂଚନା ଦେଉଅଛୁ ଯାହା ମହଜଦଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ କିନ୍ତୁ) ପରିଶେଷରେ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବ ।

جُنْدٌ مَّا هُنَا لِكَ مَهْزُومٍ مِنَ الْآحْزَابِ ۝

୧୩. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟ ତଥା ମହାପ୍ରତାପୀ ଫିରଓନ ମଧ୍ୟ (ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَذُرَّعُونَ
ذُو الْأَوْتَادِ ۝

୧. ତୁରା ‘ବନି ଇସ୍ରାଈଲ’ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁରୂପ ଆପଣ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (୧୭: ୯୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଏଠାରେ ଅହମ୍ମଦ ସୁବ୍ ସିନ୍ଦର ଇବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି । ଏହି ଆୟତ କେବଳ ଅହମ୍ମଦ ସୁବ୍ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ହିଜରତ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରାକର୍ଷଣ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୧୪. ଏହିପରି ସମୁଦ ତଥା ଲୁଚକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ
ଏକାବାସୀମାନେ ୯ ଓ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି
ଥିଲେ। ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ (ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ) ସୁସଂଗଠିତ
ଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲେ ।

وَسُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَخْطَبُ لَيْكَةِ، أُولَٰئِكَ
الْأَخْرَابُ ⑩

୧୫. ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ
ପରିଶେଷରେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଆମର ଶାସ୍ତି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ।

فَإِنْ كُنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ⑪

ସ୍ତ: ୨

୧୬. ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନେ କେବଳ ଏକ ଆକସ୍ମିକ
ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ଯଦିରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବ
ନାହିଁ ।

وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّنْ قِبَالِي ⑫

୧୭. ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନଦର୍ଶୀ !
ଆମମାନଙ୍କର ଯେତିକି ଭାଗ ଅଛି, ହିସାବ ଦିବସ ପୂର୍ବରୁ
ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ସେତିକି ଦେଇଦିଅ ।”

وَقَالُوا رَبَّنَا عَمَلْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑬

୧୮. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେ
ଧର୍ମ୍ୟ ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର, ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ମନେ ପକାଅ ଯେ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ
ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ସର୍ବଦା ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

إِصْرًا عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ ⑭
إِنَّهُ أَزَابُ ⑮

୧୯. ଆମେ ପର୍ବତ-ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ବଶବର୍ତ୍ତୀ
କରାଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
(ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରୁଥିଲେ ।

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْحَمْدِ وَ
الْإِشْرَاقِ ⑯

୨୦. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ-ଉତ୍ତର ୧ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ନିଯୋଜିତ କରିଥଲୁ; ସେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର
ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَالظَّيْرِ مَخْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَزَابُ ⑰

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଶାସନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲୁ ଏବଂ
ତାହାଙ୍କୁ ତରୁ ଖାନ ଓ ନିଶ୍ଚରିମୂଳକ ବାକ୍ସିସି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْكِتَابَ وَفَصَّلَ
الْخُطَابِ ⑱

୨୨. ଏବଂ କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଜାଣିଅଛ ଯେଉଁମାନେ କାଲି ତେଜ୍ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଥିଲେ ?

لَا تَسْمَعُ وَهَلْ أَمَّاكَ نَبَاُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا بِالْإِخْرَابِ ⑲

୧. ୧୫: ୨୯ ର ଗଳ୍ପ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୨. ୩୪: ୧୧ ର ଗଳ୍ପ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୨୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଭୟକର ନାହିଁ ; ଆମେ ଦୁହେଁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ କାନ୍ଦା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛୁ ; ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଦିଅ ଓ ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଅ ।”

୨୪. “ଏ ମୋର ଭାଇ ; ତାହାର ଅନେକ୍ଷ୍ମତା ମୋର ଅନ୍ଧତା, ଓ ମୋର କେବଳ ଗୋଟିଏ ମୋର ଅନ୍ଧତା ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ କହୁଛି, ଯେ ‘ନିଜର ମୋରାଟିକୁ ମୋତେ ଦେଇ ଦିଅ’ ଏବଂ ବାକ୍ଷତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମୋ ଉପରେ ତାପ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଚାଲିଛି ।”

୨୫. ଏଥି ଉତ୍ତର (ଦାଉଦ) କହିଲେ, “ତୁମ ମୋରାଟିକୁ ଦାବି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଅଛି ; ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତୀକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏପରି ଅନେକ ଅନ୍ଧାଦାର ଅନ୍ଧତା ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଏ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା) ଅଳ୍ପ ;” ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଛୁ, ତେଣୁ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବଂ ଆନୁରୋଧ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଜୁମିରେ ନିପତିତ ହେଲେ ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ।

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْزَنْ
خَصْمَيْنِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَآخُذْكُمْ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً ۖ وَهُوَ
تَعْبَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي
الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَىٰ نَعَاجِهِ ۖ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُطَاةِ يُيَسِّنُونَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ نَّاهُمْ ۖ
وَكَانَ دَاوُدَ إِنَّمَا فَتَنَّهٗ فَأَسْتَعْذِرُ رَبَّهُ وَخَرَجَ رَاكِبًا
وَأَنَابَ ۝

୧. କେତେକ ଟାଳକାର କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କର ୯୯ ଜଣ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତା’ ପକ୍ଷୀ ଜଣେ ସେନାପତିଙ୍କ ପକ୍ଷୀକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେହି ସେନାପତିଙ୍କୁ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ସ୍ଥାନକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଠାଇ ଦେଲେ ଯେପରି ସେ ସେଠାରେ ନିହତ ହେବେ । ପରେ ସେ ସେହି ସ୍ଥଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ହଜରତ ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ପକ୍ଷୀ ବଚେଦିବାକୁ ନିଜ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ମୋହା ରପ୍ତ କରିଥିଲେ (Holy Bible : II Samuel Ch. II ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସ୍ତବ୍ଧରେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କର ଭାଇକୁ ଜର୍ଜକାର କ୍ଷୁଦ୍ଧିବାକୁ ଉତ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

ଏପରିକି ଦୁଇଜଣ ଶତ୍ରୁ କାଳ ତେଜ ଘର ଭିତରେ ପଶିବାରେ ପକ୍ଷୀ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କାନ୍ଦିତ ଓ ହୃଦୟର ଥିବାରେ ଦେଖି ଚାହିଁଲେ ଓ ଭାବିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଟାଳକାର ଦେହାନ୍ତମାନେ ଜମା ହୋଇଯାଇ ପାରିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏ ରୂପେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମନସତା କଥା କହିଲେ । ସ୍ତବ୍ଧ ପକ୍ଷୀ ସେମାନେ ହିଁ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷଗୋପ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଆଖପାଖର ଗରିବ ଓ ସଂଖ୍ୟାଳୁ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଠିକ୍ ବୁଝି । ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଛୋଟ ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକମାନେ ଭରାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହାରିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିରେ ବଢ଼ିଯାଇ ଥିଲା । ବହୁତଃ ହଜରତ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୨. ହଜରତ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ଓ ମିତ୍ର କହୁଥିବା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥିଲେ । ତା’ ପକ୍ଷୀ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଓ ଚରିତ୍ର ବିଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହରାଇ ବସିଲେଣି ବୋଲି ବୁଝି ପାରିଥିଲେ । ସେ ଆନୁରୋଧ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଏହି ପରଶା ମଧ୍ୟାମରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଚେତାବଳୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେ ସଚେତନ ହେବା ପରେ ସତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଗଢ଼ା କଲେ ।

୨୬. ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ସକଳ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲୁ, କାରଣ ଦାଉଦ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୨୭. (ଏହାପରେ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ), “ହେ ଦାଉଦ ! ଆମେ ତୁମକୁ ଭୃତ୍ୟରେ ଖଲିଫା ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ବିଚାର କର ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରକୃତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ତାହା ତୁମଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିଦେବ ; ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ବିଚାର ବିବସ୍ତାବ ପାସବାରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦୃଷ୍ଟିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅକାରଣେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏହିପରି ଧାରଣା ଅଛି ; ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ହେବେ ।

୨୯. କ’ଣ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୃତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ମନେ କରିବୁ ? ଅଥବା କ’ଣ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ମନେ କରିବୁ ?

୩୦. ଏ (କୋରାନ ଏପରି) ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହାର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଅଛି, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଓ ଜ୍ଞାନବତ୍ତ (ଲୋକ)ମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ତୁଳନାତ୍ମକ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۝

يَا أَيُّدَاؤُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۝

أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝

كُتِبَ إِلَيْكَ يَا أَيُّدَاؤُ الْكِتَابُ لِيُبَيِّنَ لَكَ مَزِيدَ بَرِّكَ لِيَذَرَ آيَاتِهِ وَيَسْتَدْكُرُوا لَكُمْ آيَاتِ الْآلِبَابِ ۝

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۖ إِنَّمَا الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

୧. ଏହି ଦୂର୍ବଳତା ଶାରୀରିକ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୁଝେ ।

୨. ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସ୍ୱପ୍ନରେ ହଜରତ ଦାଉଦ ପର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସରଣ କରିଥା’ନ୍ତେ ବା ଦୂର୍ବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ହଜୁର ହୋଇଅଥାନ୍ତେ ।

୩୨. (ଏବଂ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଉକ୍ତ ଧରଣର ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ କରାଗଲା,

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُتُ الْجِيَادُ

୩୩. ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ସଂସାରର ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଏଥିସକାଶେ ଭଲ ପାଉଅଛୁ ଯେ ତାହା ଆମକୁ ଆମ ସ୍ୱପ୍ନାକାଂକ୍ଷା ସ୍ମରଣ କରାଇଥାଏ;” ଏପରିକି ଅଶ୍ୱମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳକୁ ଚାଲିଗଲେ ।”

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ سِرِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

୩୪. (ଏବଂ ସେ କହିଲେ), “ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣ” (ସେମାନେ ଆସିବା ପରେ) ସେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଓ ବେକକୁ ଆପୁରିଲେ ।”

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَنَفَقْتُ مَخِمًّا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେହକୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ; (ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲେ) ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ।

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثَمَرًا أَنَابَ

୩୬. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ପୁତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପରେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅ ।” ଆମକୁ ଏପରି ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କର ଯାହା ଆମ ଅନ୍ତର ଆମ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ର ନ ମିଳୁ; ତୁମେ ହିଁ ରାସ୍ତାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ ।”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي لِي
وَمِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ନମାଜ ସମୟ ଅବିଚ୍ଛନ୍ନ କରି ଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବେ କିଛି ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକଜି ଘୋଡ଼ା ଖରିଦ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଜିହାଦ କରିପାରିବେ । କଣେ ଅବତାରଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯଥାର୍ଥ । ଏବଂ ଏହା ଚାହେଁ ସାମାନ୍ୟ ଯେପରି ବିଶାଳ ଥିଲା ତାହା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଘୋଡ଼ାସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘୋଡ଼ା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୨. ମୁକ ଶବ୍ଦ ‘ମସହ’ ର ଅର୍ଥ ଆପୁରିବା ଓ ହାଣି ଦେବା । ଯେହେତୁ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ଏଠାରେ ହାଣିଦେବା ଅର୍ଥକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଦେବାକୁ ବ୍ୟୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁବାଦ ଅନୁସାରେ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣି ରାଜରେ ଏଥିସକାଶେ ହାଣି ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସେହି ଚାହେଁ ନମାଜ ପଢ଼ି ଯାଉଥିଲା । ଏ ସ୍ଥଳରେ କଣିଏ କଣେ ପାଗଳ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ, ନବିଜ ପକ୍ଷରେ ନୁହେଁ । ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ହଜରତ ସୁଲେମାନ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ଜିହାଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଳି ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଘୋଡ଼ାଙ୍କୁ ଚାହେଁ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାପାଇଁ କହିଥିଲେ ଓ ଘୋଡ଼ାମାନେ ଆସିବାକୁ ଆଦରରେ ସେମାନଙ୍କ ପିଠି ଆପୁରିଲେ ଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜିହାଦ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଘୋଡ଼ା ସବୁଜ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

୩. ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ମର୍ମ ହେଉଛି ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏପରି ଏକ ପୁତ୍ର ହେବ ଯାହାଠାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ନ ଥିବ ଓ ତା’ଠାରେ କେବଳ ପାର୍ଥିବ ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ରହିଥିବ ।

୪. ଏଠାରେ ରାଜତ୍ୱ ଅର୍ଥ ନବିପଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାଜତ୍ୱ, ଯାହା ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଦାନ କରୁଥିବା ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପଦ କରିଥାଏ । ଏହା ପିତାବଂଶରୁ ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ହଜରତ ସୁଲେମାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କୁଦର ଅବିଚ୍ଛନ୍ନ ସକଳଣ ପ୍ରାପ୍ତି କରିଥିଲେ । ସାଂସାରିକ ଉତ୍ତରୀ, ଯାହା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇପାରେ, ତାହାଙ୍କର ଭୋଗ ନାହିଁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରାପ୍ତି କରିଥିଲେ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ବାୟୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲୁ ; ଯାହା କି ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ସେ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେଠାକୁ ମୁହୂରତିରେ ଚାଲୁଥିଲା,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
إَصَابَ ۝

୩୮. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଦୂରାନ୍ତରା ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଇଞ୍ଜିନିୟର ଓ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଦୁର୍ଭାଗୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲୁ ।

وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝

୩୯. ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ଶିଳ୍ପକରେ* ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହୁଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାତଦାସମାନଙ୍କୁ) ।

وَأَخْرَجْنَا مَقَرَيْنِ فِي الْأَصْفَادِ ۝

୪୦. ଏହା ଆମର ଅସ୍ତମାରି ଦାନ* ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟୁଦ୍ଧ କରି କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋର** ହୁଅ ।

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْكِرْ بِخَيْرِ حِسَابٍ ۝

୪୧. ଏବଂ ସେ ଆମର ସାମାପ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବିଶ୍ଳାମ ଜ୍ଞାନ ରହିଅଛି ।

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ۝

ସ୍ୱ : ୪

୪୨. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଅସ୍ତମାକୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଆମକୁ ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଶତ୍ରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପାଡ଼ା ଓ ଶାସ୍ତି ଦେଇଅଛି ।”

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ
الشَّيْطَانُ بِنُصُوبٍ وَعْدَابٍ ۝

୪୩. (ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲୁ), “ନିଜ ବାହନକୁ ଗୋଇଁ ମାର ; ଓ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ; ଏଠାରେ ସ୍ନାନ ଉପଯୋଗୀ ଓ ପାନୀୟ ଉପଯୋଗୀ ଶାତଳ ଚଳୁଅଛି ।

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଲୁ ଏବଂ ନିଜ କରୁଣାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉପଦେଶମୂଳକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

୧. ସାମାଜିକତାରେ ଦାସମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ କି ସମୁଦ୍ରରେ ବର୍ଯ୍ୟରତ ଥାଆନ୍ତି, କାଳେ ସେମାନେ ଜାହାଜକୁ ଚେଇଁ ପକାଇଲେ ସେଥି ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପକରେ ବନ୍ଧି ରଖୁଥିଲେ । ଗୋମ ଭଟିହାସ ଏପରି ସ୍ମରଣ ସମାପ୍ତ । ଏଠାରେ ନାବିକମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, କାରଣ ପର୍ବତ ନୌକା ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ବହୁତୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତି କରୁଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟୁଦ୍ଧ କୁହାକୁ ଚାହୁଁ ଏପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ଦୁରାୟୁରା ଜାତି ଉପରେ ଅଧିକାର ସ୍ଥାପନହୋଇଥିଲା ।

୩. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସୁବିବେକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିକି କଠୋରତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇ ପାରିବ ସେହିକି ସେମାନଙ୍କ ପରାସ୍ତକରଣ ବାଧା ଦେଇପାରିବ । ଏହାକୁ ଅଧିକ କଠୋରତା ଅନ୍ୟତମ ହେବ ।

୪୫. ଏବଂ (ଅମ୍ଭୁରୁକୁ କହିଥିଲୁ), “ନିଜ ହାତରେ ପତ୍ରଯୁକ୍ତ^୧ ଚୋରିଏ ଖଜୁରି ଚାଳ ନିଅ ଓ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୂତଗଣରେ ଯାତ୍ରା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରବାହୀ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ପ୍ରହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦରତାଳ ନିଅ) ଏବଂ ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ;” ଆମେ ତାହାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ପାଳଲୁ; ସେ ଅତି ଉରମ ଭକ୍ତ ଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତିଶୟ ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

୪୬. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ମନେପକାଅ; ସେମାନେ କର୍ମବୀର ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ।

୪୭. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ପରକାଳର ପ୍ରକୃତ ବାସ୍ତବ୍ୟର ସ୍ୱରାଶ ।

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ମନୋନୀତ ଓ ଅତି ଉରମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

୪୯. ଏବଂ ଇସମାଇଲ^୨ ଓ ଯାସିୟାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ; ଏବଂ ଜୁଲକିଫଲଙ୍କୁ^୩ ମଧ୍ୟ; ଏ ସମସ୍ତେ -ଆମର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲେ ।

୫୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅନୁସ୍ଥାପନ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉରମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ନିୟତ ଅଛି,

୫୧. (ଅର୍ଥାତ୍) ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ଯାହାର ଦ୍ୱାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

وَحُذِّبِيكَ ضِعْفًا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٥٠﴾

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٥١﴾

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٥٢﴾

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَكِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِيَارِ ﴿٥٣﴾

وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ
الْآخِيَارِ ﴿٥٤﴾

هَذَا ذِكْرُكَ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٥٥﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْتَحِنَةٍ لَهُمْ الْأَبْوَابُ ﴿٥٦﴾

୧. ପର୍ବତ ନିବାସୀମାନେ ପତ୍ର ଥିବା ଇସ ଚାଳରେ ଘୋଡ଼ାକୁ ପିଟି ପରଚାନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେହି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ହଜରତ ଅମ୍ଭୁର ପର୍ବତ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ଇସ୍ମାଏଲ୍ ‘ପତ୍ରଯୁକ୍ତବାହନ’ ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ‘ଜିରାଫ୍’ ଅର୍ଥ ଖଜୁରି ଚାଳ ଶ୍ରେଣୀ ଖଣ୍ଡ ୮, ପୃଷ୍ଠା ୧୧୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ‘ହିନ୍ଦୁ’ ଅର୍ଥ ସତ୍ୟରୁ ଅସତ୍ୟ ଆନୁକୁଳ କରିବା । ଏଠାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମକୁ ସର୍ବପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରାଇ ନିଜ ଆଶିଷ ଆଣିବା ସ୍ୱପ୍ନାକ୍ଷିପ୍ତ କିନ୍ତୁ ଯଦିବତ ତୁମେ ସ୍ୱାଭାବିକଭାବେ ଏପରି କରିପାରିବ ନାହିଁ ତଥାପି ଶତ୍ରୁମାନେ ବିରୋଧ କରିବା ପକରେ ତୁମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ଆରୋହଣ କରି ଯାଅ ଓ ଭୋଗରା ମାରି ବା ଚାଳରେ ପିଟି ପିଟି ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦରତାଳ ନିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶ ବ୍ୟାପ୍ତ କର ଯେପରିକି ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ସାଧ୍ୟତା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନକ୍ଷିକାଚାରୁ, ଯେପରି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରସ୍ଥିତ ଅଟେ ସେହିପରି ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ, ଦୂରସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ।

୩. ୬: ୮୬ ର ଚାଳା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୪. ୨୧: ୮୬ ର ଚାଳା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୫୭. ସେମାନେ ସେଠାରେ ତକିଆ କରାଇ ବସିଥିବେ (ଓ) ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଲରର ଫଳ ଯାହା କି ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବ ତାହିବେ ଏବଂ ସେହିପରି ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ।

୫୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନରମୁଣ୍ଡା ସମବୟସ୍କା ନାରୀମାନେ ଥିବେ ।

୫୪. ଏହା ଏପରି ବିଷୟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ କୟାମତ ଦିନ ମିଳିବ ବୋଲି ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି ।

୫୫. ଏହା ଆମର ଅସରନ୍ତି ଜାବିକା ।

୫୬. ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅଜ୍ଞାକୃତ ବିଷୟ) ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଦୁରାଟ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେବ,

୫୭. (ଅର୍ଥାତ୍) ନରକ ; ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ ତାହା ରହିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୫୮. ଏହା (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଛି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଆସ୍ବାଦନ କରନ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ଜଳକୁ ଓ କ୍ଷତ ଧୋତି ଜଳକୁ ।

୫୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ) ସଦୃଶ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ଥିବେ (ଯେଉଁମାନଙ୍କ କର୍ମର ପରସ୍ପର ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବ) ।

୬୦. (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏକ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଳ ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ-ପୂର୍ବକ କହିବ) ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ନ ଥିବେ ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

୬୧. (ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏହା କୁହାଯିବ) ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ କଥା ଛାଡ଼ ; ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ‘ସ୍ୱାଗତ’ କହିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ (ଆମମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁଲ) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକକୁ) ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆଗରୁ* ତିଆରି କରି ରଖିଅଛ ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।”

مُتَكِينٍ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ۝

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْخَرَفِ أَتْرَابٌ ۝

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ شَرَمًا ۝

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنَسُوا الْمَهَادُ ۝

هَذَا فَلْيَذوقُوا حَيْثُمُ زَغَاتٍ ۝

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَجَلَةٍ أَرْوَاحَ ۝

هَذَا قَوْجٌ مُقْتَنِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَّوْهُ
لَنَا فَنَسُوا الْفِرَارَ ۝

* ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କର୍ମ ଓ ଶ୍ଳୋଷ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପେଟ କଳେ ଯାହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକର ଦୁଇ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

୬୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ କଥା କୁହାଯିବ) ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେ କେହି (ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ) ଏହି ନରକକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କରି ଅଛି, ତୁମେ ତାହାକୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ।”

୬୩. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ନରକ - ବାସୀମାନେ) କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ମଦ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲୁ ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଉନାହିଁ ?”

୬୪. କ’ଣ ଆମେମାନେ (ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏପରି ଭାବେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ମନେ କରୁଥିଲୁ ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଭ୍ରମ ହୋଇଛି ଯୋହା ଫଳରେ କି ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ ।

୬୫. ନରକବାସୀମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଦି ଏକ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ, ଏବଂ ତାହା ହିଁ ହେବ ।

ରୁ : ୫

୬୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ କେବଳ ଜଣେ ସତେବେଳେ ; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ସେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।”

୬୭. (ସେ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି (ତାହାର ମଧ୍ୟ) ; ସେ ପରାକ୍ରମୀ, (ଅଧିକ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୬୮. ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ସମାଚାର” ,

୬୯. “(କିନ୍ତୁ) ତୁମେମାନେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେଉଅଛ ।”

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِذَّةً عَلًا بَاغِعًا
فِي النَّارِ ۝

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رَجُلًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ
الْأَشْرَارِ ۝

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِنَدًا أَمْ رَزَّاهُ عَنْهُمْ الْإِبْصَارُ ۝

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ۝

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ۝

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝

୧. ମଞ୍ଜିର ସେତେବେଳେ କାହାରି ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଲାଭ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଧୁମ୍ ବିଧୁମ୍ କରି ପକାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ପରାକ୍ରମୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ । ଯଦିଓ ସବୁ ଅବ୍ୟାକାଶ୍ୟମାନ ବ୍ୟାଧିର ଆୟତ୍ତାଧୀନ ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଟିକା ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଦୟା ଦେବରେ ବିକ୍ରମ କରିଥା’ନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଚରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହଜରତ ଆୟେଶା କହନ୍ତି - ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଯେଉଁସବୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି ସେ ସବୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା (ହେଉ ସ୍ୱପ୍ନାଦି ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ) । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ବାକ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସକଳତା କୁହାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଅଭିସ୍ପେତ । ମକ୍କା ବିକ୍ରୟ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖରେ ସେତେବେଳେ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ - ଯେଉଁମାନେ କି ଦିନରାତି ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟତାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ - ହଜର କରାଗଲା ସେ କହିଲେ, ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଦୋଷ ଧରାଯିବ ନାହିଁ (ସିରତ୍ତ ହଲ୍‌ଲିୟା ଓ କୁରାଲାନ: ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୨, ପୃଷ୍ଠା ୩୦୨ - ୩୦୩)

୭୦. ଏବଂ “ଆମକୁ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା – ସମ୍ପର୍କ ଦେବତୃତୀୟାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣା ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଏହି) ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିଲେ (ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ସକାଶେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ)”

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّائِي لَآ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

୭୧. “ଆମକୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଏହା ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ ଆମେ ଜଣେ ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ସତେତକ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବି) ଅଛୁ ।”

إِنْ يَتُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

୭୨. (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବତୃତୀୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଆର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରୀ ଏକ ମାନବ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ।”

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ

୭୩. ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବୁ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ବାଣୀ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିପତିତ ହୁଅ ।

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

୭୪. ସ୍ମରଣ କର ଦେବତୃତୀୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ,

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

୭୫. କେବଳ ଇବଲିସ୍ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲା ।

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

୭୬. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ହେ ଇବଲିସ୍ ! ଆମେ ଯାହାକୁ ନିଜର ତୁଳ୍ୟ ହେବୁ ତୁମରା ଗତି ଅଛି ତାହାର ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ କିଏ ତୁମକୁ ବାଧା ଦେଲା ? କ’ଣ ତୁମେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କଲ ନା ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଆମ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାର ଉତ୍ସୁକରେ ?”

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَفَكُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

୭୭. ଇବଲିସ୍ କହିଲା, “ମୁଁ ଅତତଃ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ) ଠାରୁ ଉନ୍ନତ ; (କାରଣ) ତୁମେ ମୋତେ ଅଗ୍ନିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ଓ ତାହାକୁ ଆର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ।”

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

୭୮. ଏଥି ଉତ୍ତର (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, କାରଣ ତୁମେ (ଆମ ଦରବାରରୁ) ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଅଛ ।”

قَالَ فَانْحَرْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁସ୍ତରରୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକାଠି କରାଯାଉଛି ଯଦୁରା ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ତୁତିକାରୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

୨. ୭: ୧୩ ର ଟଙ୍କା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୭୯. ଏବଂ ବିଚାର-ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ଉପରେ ଆମର ଅଜ୍ଞାପ ପଡ଼ୁଥିବ ।

وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

୮୦. ଏହାପରେ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଦି ଏହିପରି କରିବାକୁ ଅଛି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିତ କରାଇ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅବସର ଦିଅ ।”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

୮୧. ଏହାପରେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଯେଦି ତୁମର ଏପରି ଇଚ୍ଛାଥାଏ ତେବେ, ତୁମେ ନିଜକୁ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଭାବିନିଅ ।”

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

୮୨. “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅବସର) ଏକ ସୁବିଦିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ” ।

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

୮୩./୮୪. ତା’ପରେ ସେ କହିଲା, “ତୁମ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ରାଶି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଭିତରୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି ।”

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

୮୫. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ ଓ ଆମେ ସତ୍ୟ ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ.”

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلُ ۝

୮୬. “ଯେ ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନରକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବୁ ।”

لَا مَلَكَيْنَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ ۝

أَجْمَعِينَ ۝

୮୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ଏ (ପ୍ରସ୍ତର) ବାବଦରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ଚାହୁଁନାହିଁ କି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କହିବାବେଳେ ଅଭ୍ୟାସ ନୋହୁଁ ।”

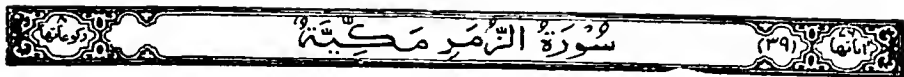
قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝

୮୮. “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ।”

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

୮୯. “ଏବଂ କିଛି କାଳ ପରେ ତୁମେମାନେ ଏହାର (ସତ୍ୟ) ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜାଣି ପାରିବ ।

فَإِنَّكُمْ لَتَعْلَمُونَ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ۝

ଆଲ-ଜୁମର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଘ୍ନମୁଖ ସମେତ
୭୬ଟି ଆୟତ ଓ ୮୮ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଅବତରଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରୁ ହୋଇଅଛି,
ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

୩. ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ
କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି
ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ

୪. ଶୁଣ ; ବାସ୍ତବରେ କେବଳ ଅକୃତ୍ରିମ ଧର୍ମଭାବ ଯୋଗୁଁ
ହି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପା ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ; ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି
(ଓ କହନ୍ତି) ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉପାସନା କେବଳ
ଏଥିଯୋଗୁଁ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବେ, ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ
ମତଭେଦ ଅଛି, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବିଷୟରେ
ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ
ଅକୃତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ।

أَلِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَلِلَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَخْلُكُم بَيْنَهُمُ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ

୫. ଯଦି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ
ତେବେ ସେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ
ମନୋନୀତ କରନ୍ତେ, ସେ (ଏ ବିଷୟରେ) ପବିତ୍ର ; (ପ୍ରକୃତ
ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ଏକ (ଓ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱଶାଳୀ ।

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

୬. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି
ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ରାତି ଦ୍ୱାରା ଦିନକୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରାନ୍ତି, ଓ
ଦିନ ଦ୍ୱାରା ରାତିକୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ
ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକ (ନିୟମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇ) କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସମୟ ପାଇଁ (ନିଜ) କର୍ମରେ ଗତି କରନ୍ତି ; ଶୁଣ ! ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶାଳୀ ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ أَتِلٌ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكُونُ الظَّهَارُ عَلَى الْبَيْتِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ هُوَ الْعَزِيزُ
الْعَفَّارُ

୧. ମଣିଷ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ, ନିଜ କର୍ମର ଠାରୁ ଯଥା - ସାଧୁ, ସତ୍ତା ଓ ଆଦେଶ ଆଦିର ଉପାସନା କରିବାକୁ ମନ
ବଳାଉଥାଏ ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚରାୟିକର ପୁତ୍ର ପାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ ଓ ଭାବେ ସେ ଏହି
ସବୁ ଉପାସନା ବିଶ୍ୱାସ ଆଦି ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

୭. ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଚିଏ ଜୀବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ତା'ପରେ ସେ ସେଥିରୁ ତାହାର ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱର (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଠ ରୋଚି ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରେ ରୋଚିଏ ଜନ୍ମ ପରେ ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ତ୍ରିବିଧି * ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ରଚି କରାଇ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ; ସେହି ଅଲୁକ୍ଷ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଆଧିପତ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଆୟତାଧାନ ; ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ; ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଅଛି ?

୮. ଯଦି ତୁମମାନେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହେବ, ତେବେ ଅଲୁକ୍ଷ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅକୃତଜ୍ଞତାକୁ କଦାପି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ; ଏବଂ ଭାରବହନକାରୀ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟର ଭାର * ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ; ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂଶ୍ରାନ୍ତରେ ଅବହିତ କରାଇବେ ; ସେ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଥିବା ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମାନବକୁ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ପର୍ଶକରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ, ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଖରୁ ମାନବ ପ୍ରତି କୁପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ (ସେହି) ମାନବ, ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଅଲୁକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା ତାହାକୁ ଭୁଲିଯାଏ, ଏବଂ ଅଲୁକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିପାରିବ ; ତୁମେ କହ (ହେ ମାନବ !) ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଲାଭାନ୍ତର ହୁଅ ; ପରିଶେଷରେ ତୁମେ ନରକରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَنِينَةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ ①

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفَىٰ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضُ لِبِعَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ②

وَإِذَا مَثَى الْإِنْسَانَ ضُرُّدَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَتَّبِعُونَ كُفْرًا قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَعْمَالِ
النَّارِ ③

୧. ଛୁଆ ମାଆ ପେଟରେ ଥିବାବେଳେ ଚିନି ଥର ତା' ସ୍ତନି ବିପଦ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ଓ ସାମାନ୍ୟ ଅସୁବିଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦରେ ଗର୍ଭ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ଅଶଙ୍କା ଥାଏ । ଏହି କାଳକ୍ରମେ ଚିନି ରୋଚି ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ, ତା' ହେଉଛି — ଗର୍ଭ ଧାରଣର ସମୟ ଦୁଇ ଚିନି ମାସ, ତା' ପରେ ଚିନିରୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ମାସର ସାରମରେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଆୟୁର୍ବିଜ୍ଞାନର ବିଶାଳ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

୨. ୭: ୧୭୪ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୦. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାଗିକାଳରେ ସିଦ୍ଧା କରି ତଥା ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଆସି ପାଳନର ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଏ ଓ ପରକାଳକୁ ଭୟ କରେ, ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣା (ପ୍ରାପ୍ତି) ଆଶାକରେ (ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ କି) ? ତୁମେ କୁହ, “କ'ଣ ଖାନବତ ଓ ଅସୀନ ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? କେବଳ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନେ ହିଁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।”

କୁ : ୨

୧୧. (ଏହିପରି) କୁହ, “ହେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର) ଆଦେଶାବଳୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପରକାଳରେ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ପୃଥିବୀ ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା^୧ ; ଧର୍ଯ୍ୟଶୀଳମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ବିନା ହିସାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦିଆଯିବ ।

୧୨. ତୁମେ କୁହ, “ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଉପାସନା କର ।”

୧୩. “ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ହେବୁ ।”

୧୪. କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରିବୁ, ତେବେ ଆମେ ସେହି ଭୟାବହ ଦିବସର ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୧୫. (ଏବଂ ପୁଣି) କୁହ, “ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ।”

୧୬. “ତେଣୁ ଯେଦି ଏହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହେଉ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାଙ୍କୁ) ଉପାସନା କର” ; (ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କନ୍ୟାମତ ଦିନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରିବେ, ସେହିମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ; ଶୁଣ ! ଏହା ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କ୍ଷତି ।”

أَمَّنْ هُوَ قَائِلٌ أَنَّهُ الْيَلَّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَخْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾

قُلْ يُعْبَادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا اتَّخَذُوا لِنَفْسِهِمْ
أَحْسَنًا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُؤْتِي الضُّعِفُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١﴾

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١٢﴾
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٤﴾

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٥﴾
فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ فِي
الدِّينِ خَيْرُكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

୧. ଯଦି କେଣସି ସ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ନ୍ତି ତେବେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ବୁଦ୍ଧିଯିବା ଦରକାର ।

୧୭. ସେମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଦରେ ଅଗ୍ନିର ଆବରଣ ହେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିମ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିର ଆବରଣ ହେବ; ଏହା ଏପରି ବସ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇଥା'ନ୍ତି; ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ! କେବଳ ଆମକୁ ଭୟକର ।"

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَبْغَاوْنَ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۝

୧୮. ଯେଉଁମାନେ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କର ଆସାପାଳନ କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ମହାନ୍ ସୁସମାପ୍ତ ରହିଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ସେହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁସମାପ୍ତ ଦିଅ ।

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْهُم بِعِبَادِ ۝

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ବାଣୀକୁ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଦେଶର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْوَالِدُونَ ۝

୨୦. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପୂରଣ ହୋଇଅଛି (ତାହାକୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରେ ??) ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ନିଶିତ୍ର ହେବେ, କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?

أَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝

୨୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାୟାସ ତଥା ଏହାଠାରୁ ବଳା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ବହୁତଳ ପ୍ରାୟାସମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ; ସେମାନଙ୍କ ପାଦଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଅଟେ; (ଏବଂ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لِكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مِثْلُهَا يَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْأَيْعَادَ ۝

୨୨. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ତା'ପରେ ତାହାକୁ ଗୁପ୍ତସ୍ୱରୁ ଝରଣା ପୃଷ୍ଠିକରି ପ୍ରବାହିତ କରାନ୍ତି; ଏହାପରେ ସେ ତା' ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଫସଲ ଉତ୍ପାଦିତ; ତା'ପରେ ତାହା ପାଣି ଗଲେ ତୁମେ ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଦେଖ; ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ କୁଟା ଓ ପାଳ ସଦୃଶ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକଳ ମହାନ୍ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِطُ فَتَذَرُوهَ مَصْفًىٰ ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝

ରୁ : ୩

୨୩. କ'ଣ ଅଲ୍ଲା ଯାହାର ହୃଦୟକୁ ଆମ୍ଭସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଅଛି (ସେ ତା' ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ଏପରି ନୁହେଁ) ? ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧିକ୍, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାର କଠିନତା ବୋଧ କରୁଅଛି ; ସେମାନେ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛନ୍ତି ।

୨୪. ଅଲ୍ଲା ଉକ୍ତସବୁ ଉକ୍ତସତର ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଓ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି, ଏବଂ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର^୧ ; ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଆତୁରି କଲବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଦେହର ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ଓ ହୃଦୟ କୋମଳ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇଯାଏ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାଙ୍କ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅଟେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନରେ ଯେଉଁ ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ) ; ଏହାଦ୍ଵାରା ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟପ୍ର କରାନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୫. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷମାପତ ଦିନର କଠିନ ଶାସ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକ)ରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକୁ^୨

أَفَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّن رَّبِّهِ قَوْلٌ لِّلْقَاسِمَةِ قُلُوبُهُمْ مَّن ذَكَرَ اللَّهُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ③

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى
تَتَشَعَّرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْتُونُ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَرْثَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهٖ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ④

أَفَن يَتَّبِعِي بَوَاجِهِمْ سُوءَ الْعَدَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏପରି କେତେକ ପଦ୍ଧତି, ଅଛି ଯାହାର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ବାଜବେଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ସହିତ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ କେତେକ ନୂତନ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମହିମା ଅନନ୍ୟ ଓ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ମଶାରି' ଅର୍ଥ (କ) ମୋଡ଼ (ଖ) ଡୁବି ଚାରିପୁଲ୍ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ନଖ ଦ୍ଵାରା ବଜାଯାଏ । ନଖକୁ ଆରଗ ଲାଖରେ 'ଜୁଫର' କହନ୍ତି । ଏହା ଅପକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ ଜୁଫର (Zafer) ନାମକ ଏକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧିତ । ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଵର ବାହାରେ ତାହା ସୁରତ, ମଧୁର ଓ ମନୋହର ଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଅର୍ଥରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଏହି ସନ୍ଦେଶ ବା କରାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ରୁଚନରେ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧୁର ଓ ଭୋଗବତୁଷ୍ଟ ।

୩. କେତେକ ଘଟେ 'ଉକହୁନ' ର ଅର୍ଥ ନେବା ବୋଲି ନିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅର୍ଥକୁ ପାର୍ଥିବ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ କାରଣ ସଂସାରରେ ମଣିଷ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ନେତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଆତ୍ମକୁ ଠେଲି ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପରକାଳରେ ସେ ଏହା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଏଠାରେ 'ଉକହୁନ' ର ଅର୍ଥ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକ ରଖିପଛୁ ଯାହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ଶାସ୍ତିର କଠୋରତା ହେବୁ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଏପରି ହତଶୀଳ ଓ ପାରକ ହୋଇପିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ — ଯାହାକୁ ବାସ୍ତବରେ ରକ୍ଷା କରିବା କଥା — ତାହାକୁ ଶରୀରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବାଲୁ ପ୍ରଦେ ବ୍ୟବହାର କରି ଅବଶିଷ୍ଟ ଶରୀରକୁ ପଛକୁ ହଟାଇ ନେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିକଳେ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଘୋଷାରି ନିଆଯେବ ।

ତାଲି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ (ସେ ବୈକୁଣ୍ଠାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରେ)? ; ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତାମୀନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ ନିଜ କର୍ମଫଳ ଆସ୍ବାଦନ କର ।

୨୬. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ସାରିଛନ୍ତି ; ଯୋହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରୁ ଶାସ୍ତି ଆସିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝି ପାରି ନ ଥିଲେ

୨୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ଲାଞ୍ଜନା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ; ଏବଂ ପରକାଳରେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ତାହା ଯଦି ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ, ତେବେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟାବହ ହେବ ।

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହି କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରି କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୨୯. ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ରଚନା କରିଛୁ ଯାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ; ଏଥିରେ କୌଣସି ବକ୍ତୃତା ନାହିଁ ; (ଏହା ଏଥିସକାଶର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରିବେ ।

୩୦. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ (ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ପାଇଁ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ଅନେକ ମାଲିକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ଯେ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜଣଙ୍କର (ଅଧୀନସ୍ଥ) ; କ'ଣ ସେ ଦୂର୍ବଳ ? ନିଜ ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୧. ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।

୩୨. ଏହାପରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ କୟାମତ ଦିନ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମ ସମୂହକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବ ।

وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٦﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا هُمْ لِلَّهِ الْخَازِنِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ الْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٣٠﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجُلًا فِيهِ شُرَكَاءٌ مُتَشَكِّبُونَ وَرُجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلُ الْاِحْمَدِ إِلَهٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَ إِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٣﴾

ଭାଗ-୨୪

୩୩. ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଏବଂ ଯେବେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ) ସତ୍ୟ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରେ ? କ'ଣ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନୁହେଁ ?

୩୪. ଏବଂ ସେପରି (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରମରୁ ସରକ୍ଷିତା ଘେନି ଆସିଥାଏ, ଏବଂ ସେପରି (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାର ସମର୍ଥନ କରେ, ଏହିମାନେ ହିଁ ଧର୍ମଭୀର ।

୩୫. ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ହେଉ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଳିବ ; ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ଏହା-ହି ପୁରସ୍କାର ।

୩୬. ଯଦ୍ୱାରାକି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ନିକୃଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଦୂର କରିଦେବେ ; ଓ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କର୍ମ ଚରମପାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

୩୭. କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ମନେ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ୟପଥ ଦେଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ସତ୍ୟପଥ ଦେଖାଇବେ, ତାହାକୁ କେହି ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ନୁହଁନ୍ତି, (ଓ) ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି ?

୩୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ, "ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ;" ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାହ" ; ତୁମେ କୁହ, "କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଉମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କହାକୁ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيَسْرُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ الْمُحْسِنِينَ

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

* ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅବଶ୍ୟା ଚେଷ୍ଟିତ ହୁଏ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଶୈଶବୀ ମତେ ବିଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯା'ନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଶେଷୋତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧର୍ଣ୍ଣ ହେବୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରୋଦ୍ଧ ଚକଟି ହେଉ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟର ବିଆଯାଇଛି ଯେ ସେତେବେଳୁ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ, ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଓ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିଫଳ ହେବ ।

ତାହୁଅଛ ? ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମର କ୍ଷତି କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କ'ଣ ସେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିପାରିବେ ? ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମପ୍ରତି କରୁଣାଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କ'ଣ ସେ ଉପାସ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ଅବରୋଧ କରିପାରିବେ ?" ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ;" ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା-ସ୍ଥାପନକାରୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ।

୪୦. ତୁମେ କୁହ, "ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ସ୍ଥାନରେ କର୍ମ କର ; ଆମେ ମଧ୍ୟ (ସୁସ୍ଥାନରେ) କର୍ମ କରିବୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିପାରିବ,

୪୧. ଯେ କାହା ପ୍ରତି ଏପରି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଯାହା ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଦିଏ ଏବଂ କାହାପ୍ରତି ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଯାହା ତିରସ୍କାୟା ହୁଏ ।"

୪୨. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି (ଏହି) ଗୁରୁ ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସକଳେ ସତ୍ୟ ଓ ଚକ୍ର ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଯେ ସତପଥୀମାନ ହେବ ସେ ହିଁ ତାହାର ଲାଭ ହାସଲ କରିବ, ଏବଂ ଯେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଭାବକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବୁ : ୫

୪୩. ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣକୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ କବଳିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନାହିଁ ସେ (ତାହାର ପ୍ରାଣକୁ) ତାହାର ନିତିତାବିସ୍ତାରେ (କବଳିତ କରନ୍ତି) ; ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ଯାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଦିଅନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରାଣକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତି ; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୪୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ସୁପାରିଶକାରୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? କୁହ ; ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ଆୟତରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ

اللَّهُ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
ضُرَّتِهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ يَقُومُ أَعْمَالُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَاوِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ
ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٣﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

أَمَّا تَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَدُلُّوكُمْ
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ମୃତ ଶବ 'ହୁନୁନା' 'ସାହିବ'ବାରକ ବହୁ ବଚନ ପାଇଁ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଏହୁଯୋଗୁଁ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେହେତୁ ଅବିଶ୍ଵାସକରମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ନାନା ମନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ।

(କୌଣସି ପ୍ରକାରେ) କିଛି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ (ଏହା ସବୁ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁପାରିଶକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?)

୪୫. ତୁମେ କୁହ, “ପୁପାରିଶ କରିବାର ସକଳ ଅଧିକାର ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ (ଯୋହାକୁ ଇଜ୍ଜା ସେ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି) ; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିପତି ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଂଥାଇ ନିଆଯିବ ।”

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ପରକାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଘୁଣାରେ ପୁରିଯାଏ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦୁକନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଝ ସେହି ପ୍ରେତ୍ତମାନଙ୍କ (ବିଷୟରେ) ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଅଲ୍ଲା ! ହେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭା ! ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ! ତୁମେ ହିଁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବ, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ମତଭେଦ କରୁଅଛନ୍ତି ।”

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ଯଦି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାର ଅଧିକାର ହୁଅନ୍ତୁ, ଏପରିକି ଆହୁରି ସେତିକି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆତ୍ମାନ୍ତ, ତେବେ ସେମାନେ କୟାମତ ଦିନ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସେସବୁକୁ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନପ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା, ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ ପ୍ରାଶ୍ନର ପରିବେଷ୍ଟନ କରିବ ।

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٨﴾

وَبَدَأَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٩﴾

୧. ଅନେକଶ୍ୱରବାଦୀମାନେ ଏକଶ୍ୱରବାଦର ଆଲୋଚନା ସ୍ତତି ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୫୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପକାଏ; ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ନିଜ ଠାରୁ କୌଣସି କୁପା ପ୍ରଦାନ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୋତେ ଏହି କୁପା ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ମିଳିଅଛି;” (ଏହା ଠିକ୍ ଦୁହେଁ) ବରଂ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତି ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୧. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା କହୁଥିଲେ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲା ନାହିଁ ।

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثَمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَالَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

୫୨. ବରଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ କବଳିତ କରିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିକଳ୍ପନାକୁ ବିପଳ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيَّوْنُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ يُنْجُونَ ﴿٥٢﴾

୫୩. କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ତାହାର ଜବିକାକୁ ପ୍ରଣୟ କରିଥା’ନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ତାହାର ଜବିକାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥା’ନ୍ତି? ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْطِشُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

ଭୂ : ୬

୫୪. ତୁମେ (ଆମ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଆମର ଇକ୍ରାମନ ! ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି (ପାପ କରି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣାକୁ ନିରାଶ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥା’ନ୍ତି; ସେ ହିଁ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

୫୫. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୁଅ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାପାଳନକାରୀ ହୋଇଥାଅ ।”

وَإِنِّيَبُذُّ إِلَىٰ رَيْبِكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

୫୬. “ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସ୍ୱାଗତରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବଦାନ ହୋଇଛି ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ (ନିଜ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ) ସବୁଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ^୯ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କର ;

୫୭. “ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯେ କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହିବ ଯେ ହାୟ ! ମୋର ଦୁଃଖ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ) ଅବହେଳା କରୁଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ତ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ) ବୁଝ ମନେ କରୁଥିଲି ।”

୫୮. “କିନ୍ତା ଅନ୍ୟ କେହି ଏହା କହିବ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ମୋତେ (ବେଳପୂର୍ବକ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।”

୫୯. କିନ୍ତା ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିଲାବେଳେ (ଏହା) କହିବ ଯେ ଯଦି ମୋତେ ପେରିସିବାଲ ଦୁସୋଗ ମିଳନ୍ତୁ, ତେବେ ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ।”

୬୦. (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, ଏପରି) କଦାପି ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସର ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସି ସାରିଥିଲା ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲ, ଓ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।

୬୧. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆଶୋପ କରିଥିଲେ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କସାମତ ଦିନ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ କଳା ପଡି ଯାଇଥିବ ; (ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ନୁହେଁ ?

୬୨. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ) ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରି (ସେମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବେ ; ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପାତ୍ରା ସ୍ୱର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅନ୍ତରାଳ ତୁଟି ଯୋଗୁଁ) ଦୁଃଖୁତ ହେବ ନାହିଁ ।

୬୩. ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بِغَتَّةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَغْفِرُ لِي مَا قَوَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِسَنِ السَّخِرِينَ ۝

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝

أَوْ تَقُولَ جِبْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

بَلْ قَدْ جَاءَكَ آيَاتُنَا فَكَذَّبَتْ بِهَا وَاسْتَكْبَرَتْ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝

وَيُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَسْمِعُ السُّوءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝

^୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଯେତେ ଦୁସୋଗ ମିଳିବ ତତନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କର ।

୬୪. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଚାକିରୀ ତାହାଙ୍କର କରଗତ ; ଏବଂ ସେହିମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ; ସେହିମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ରୁ : ୭

୬୫. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ମୁର୍ଖମାନେ ! କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କରିବୁ ?”

୬୬. ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଓ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ନବୀ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି, (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବୀଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ) “ଯଦି ତୁମେ ସିକ୍ କରିବ, ତେବେ ତୁମର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ତୁମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।”

୬୭. ତେଣୁ ଏପରି କର ନାହିଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ କୃତଜ୍ଞ (ଭକ୍ତ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଅ ।

୬୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୁଶାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସଠିକ୍ ଧାରଣା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ; ଅଥଚ ସମଗ୍ର ଭୂପୃଷ୍ଠ ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଧାନ, ଏବଂ ଆକାଶ (ଓ ପୃଥିବୀ ଉଭୟ) କକ୍ଷାମତ ଦିନ ରୁଟେଇ । ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଥିବ ; ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସିକ୍ ବିଷୟକ ବିଶ୍ୱାସର ବହୁ ଉତ୍ସରେ ।

୬୯. ଏବଂ ବିଗୁଲ ପୁଣ୍ୟାସିବା ବେଳେ ଯେ ଖଜିର୍ ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ଚେତାଶୁନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ; ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କେବଳ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ; ତା’ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ବିଗୁଲ ପୁଣ୍ୟାସିବ ; ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ ପାଇଁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ—ପୂର୍ବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ।

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٥﴾

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لِيُنذِرَ
أَشْرَكَتَ لِيَحْطَطَّ عَنْكَ وَلِتُكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٧﴾

بِاللَّهِ تَعْبُدُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٨﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّىٰ قَدَّرَ ٱلْأَرْضَ جَنِينًا
قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتِ مَطْوِيَّتٍ بِيَمِينِهِ
سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
فَإِنَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَامِ يَنْظُرُونَ ﴿٧٠﴾

୧. ‘ସୁଟେଇ ହେବା’ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ମଣିଷ ଜ୍ୟୋତିଷି ବସୁଙ୍କୁ ସୁଟେଇ ନିଏ ତେବେ ତାହା ତା’ ହାତରୁ ଖସି ଯାଏ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି ଜ୍ୟୋତିଷି ଲୋକ ବାଲିକୁ ହାତମୁଠାରେ ଧରି ଓ ତାହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦିଏ ତେବେ ତାହା ହାତମୁଠାକୁ ବାହାରକୁ ଖସିଯିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତୁଳାକୁ ହାତରେ ସୁଟାଇ ଧରି ତେବେ ତାହାକୁ ଯେତେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବାହାରକୁ ଖସି ନ ଯାଇ ହାତମୁଠାରେ ହିଁ ରହିଥାଏ । ଅତଏବ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସୁଟେଇ ହୋଇ ଗହ୍ୱିତ୍ୱବାର ସ୍ୱକ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଯେ ଯେହେତୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଶକ୍ତିର ସମ୍ପର୍କ, ତେଣୁ ଉଭୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରଗତ ହୋଇଥିବ ।

୭୦. ଏବଂ ଭୃଷ୍ଟ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କ୍ୟୋତିରେ ଉଜାସିତ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ପୁସ୍ତକ ଉପସ୍ଥାପିତ କରା ହେବ, ଏବଂ ନବିମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ହାଜର କରାହେବ, ତତ୍ପରେ ସେ ସମସ୍ତ (ଲୋକ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୋଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ।

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحُكْمِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

ସ୍ତ : ୮

୭୧. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କରିଥିବ ତଦନୁଯାୟୀ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ (ପ୍ରତିଦାନ) ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବହିତ ଅଛନ୍ତି ,

وَوُضِعَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَ عَمَلٍ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଦଳ ଦଳ କରି ତଳି ନିଆହେବ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ତା'ର ଡାହା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସେଠାକାର ରକ୍ଷାମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ରହୁଛ ଆସି ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉ ଥିଲେ ଓ ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ ସାକ୍ଷରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇ ନ ଥିଲେ,” ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ଏପରି ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଥିଲା;” (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହେତୁ ଆମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲୁ, ତେଣୁ ଆମେମାନେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ବୁ ?) ।

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مَرَاتٍ خَتَّةٍ إِذَا جَاءُوهَا قُتِلَتْ أُنُوبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ନରକର ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର, (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ) ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବାକୁ ହେବ; ଅତଏବ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।”

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَوْسَىٰ التَّكْوِينِ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଧର୍ମଭାବରୁ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ ଘନ ଘନ କରି ଠେଲି^୧ ନିଆ ହେବ ; ଏପରିକି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ହ୍ୱାର ଉଦ୍‌ଘୁଳି କରାହେବ, ଏବଂ ସେଠାକାର ରକ୍ଷାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ହେଉ ; ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୋଇଅଛ ; ସୁତରାଂ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଏହି ବିଚାର ସହ ପ୍ରବେଶ କର ଯେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବ ।”

وَسَيُنْزِلُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ), ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି ; ଆମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା ରହିବୁ ?” ଅବ (ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଯେ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଅତି ଉତ୍ତମ ।

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝

୭୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେହିଦିନ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ସହ ଗୁଣଗାନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ ; ଏବଂ ସେ ଲୋକାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ କୁହାଯିବ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଯେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُحْمَدُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ إِنَّ جَنَّاتِكُم مَّجْمُوعَةٌ ۝

୧. ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ୍ୟ ଦୌଡ଼ିକରି ସେଠାକୁ ଚାଲିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତାକୁ ସେଠାକୁ ଠେଲି ନିଆଯିବ ବୋଲି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି ଯେହେତୁ ପକ୍ଷପାତ କଣ୍ଠା ନ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସାବଧାନତାସହକରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ହେଉଥିବେ, ତେଣୁ ଦେବଦୂତମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ସେଠାକୁ ନେଇଯିବେ ।

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ମୁମିନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଦିତ୍ୱ ଗୋଟ ୮୭ଟି ଆୟତ ଓ ୧୯ଟି ରୁକ୍‌ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସତା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହା-ମାମ^୧

حَمْدٌ

୩. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

୪. ଯେ କି ପାପ ମୋଚନକାରୀ ଓ ଅନୁତାପଗ୍ରହଣକାରୀ (ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି) ; ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କଠୋର^୨ , ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ-ପରାୟଣ ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ।

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

୫. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିବାଦାତ୍ମକ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ (ବାଣିଜ୍ୟ ଆଦି ସକାଶେ ଅବାଧରେ) ଚଳପ୍ରଚଳ ହେବା ଯେପରି ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ ନ କରୁ (କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶର ହେତୁ ହେବ) ।

مَا يَجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنصُرُهُمْ
تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ

୬. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ତୁମ୍ଭଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନବିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଳ ବାନ୍ଧିଥିଲେ) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ଉତ୍ତୁଲଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ ଯେ ନାହାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବେ ଓ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدْنَاهُمْ
بِالْبَاطِلِ يُدْخِلُونَهُ النَّارَ فَآخُذْهُمْ تَكَفُّفًا

^୧. ହମିଦ ଓ ମଜିଦ୍ ସ୍ଥାନରେ 'ହା - ମାମ' ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ଅଟେ । ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଯିଏ ପ୍ରଶଂସା ବା ସ୍ତୁତିର ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଯିଏ ନହିନ ମୟ ।

^୨. ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତି କଠୋରତମ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ମାନବ - ସ୍ତରର ଶାନ୍ତି ସଦୃଶ ନୁହେଁ ।

ଯେଉଁମାନେ ଯେମାନେ ନିଜ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟକୁ
ଛାନ୍ଦିନି କରାଉଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ
କଲୁ : (ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହ) ଆମର ଶାସ୍ତ୍ର କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

كَانَ عِقَابٌ ۝

୭. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଚାର ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ ହେଲା
ଯେ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝

وَالَّذِينَ
يَكْفُرُونَ
يَكُونُونَ
أَصْحَابَ
النَّارِ ۝

୮. ଯେଉଁ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଦିଂହାସନକୁ
ବହନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ
ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା
(ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରଶଂସା) ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ
ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମାଧିଷ୍ଠା କରୁଛନ୍ତି ; (ଏବଂ
କହୁଛନ୍ତି), “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବସ୍ତୁକୁ ତୁମେ ନିଜ କରୁଣା ଓ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ପରିଚେଷ୍ଟିତ
କରିଅଛ ; ସୂଚରା” ଅନୁତାପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମର ପଥ
ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମା କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର
ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

୯. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ
ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ
ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ
କରାଅ, ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ଦେଇଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାକ୍ଷ ।”

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

୧୦. “ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁପ୍ରକାର ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି
ଦିଅ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ତୁମେ ସେହିଦିନ ଦୁଃଖରୁ ସୁରକ୍ଷିତ
ରଖିବା ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ତାହାପ୍ରତି ଦୟାକରିବ ; ଏବଂ ଏହା
ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାନ୍ ସଫଳତା ।”

وَقِهِمُ السَّيَّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيَّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
يُفْقَدْ رَحْمَتَهُ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

ଭୁ : ୨

୧୧. ଏବଂ (ମୁତାସରରେ) ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ
କହାଯିବ, “ଆଜି ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଯେତିକି ମାତ୍ରରେ ଦୃଶ୍ୟ
ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ (ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ତାହା
ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ; (ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଆଡ଼କୁ ଡକାଯାଉଥିଲା,
ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ ।”

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادِلُونَ كَلِمَتُ اللَّهِ كَبْرًا
مِنْ مَقَرِّهِمْ أَنفُسَهُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ۝

୧୨. ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ, ଓ ଦୁଇଥର^୧ ଜୀବନ ଦାନ କରିଅଛ ; ତେଣୁ ଆମେମାନେ ନିଜର ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ” ; ଅତଏବ (ତୁମେ କୁହ), “ବର୍ତ୍ତମାନ (ଏଥିରୁ) ବର୍ତ୍ତବାର କିଛି ଉଦ୍ଦାୟ ଅଛି କି ?”

୧୩. ତୁମମାନଙ୍କ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତକା ଯଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସମକକ୍ଷ ହିର କରାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଆଜି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସକଳ ଆଧିପତ୍ୟ ସେହି ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ(୩)ମହାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଠାରୁ ନ୍ୟସ୍ତ ।

୧୪. ସେ ହି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାନ୍ତି, ଓ ଆକାଶରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜୀବିକା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ହୁଏ, ସେ ହି କେବଳ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

୧୫. ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷା ରଖୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଯଦ୍ୟପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୧୬. (ସେ) ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ (ଓ) ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ; (ସେ) ନିଜ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଯହ୍ନାଦି ସେ (ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ) ସାକ୍ଷାତ୍ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭାସିଆଡ଼ କରାଇବେ ।

୧୭. ଯେଉଁଦିନ ସେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ହାଜର ହେବେ (ସେଦିନ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁପ୍ତ ରହିବ^୨ ନାହିଁ ; ସେ ଦିନର ରାଜତ୍ୱ କିଏ ହାସଲ କରିବ ? (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ, ଯେ ଅଦୃଶ୍ୟ (ଓ) ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ।

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اِثْنَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلَى خُرُوجٍ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

ذِكْرُكُمْ بَآئِهٖ اِذَا دَعَى اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُشْرِكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ۚ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ﴿١٣﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ سَرَقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ ﴿١٥﴾

رَفِيعَ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰٓى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

يَوْمَ هُمْ بَرْزُوْنَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلٰى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْ ۚ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۙ اِلِلّٰهُ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

୧. ମଣିଷ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମ ତାହା ଏକ ସକଳ ମୃତ୍ୟୁ, ଓ ଜୀବନର ଅବସ୍ଥାନ ହେଲେ ତାହା ଦୃଶ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ, ଯଦିଓ କିନ୍ତୁ ତାହା ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନରୁତ୍ଥ ହେବା ଦୃଶ୍ୟୋପସ୍ଥାପନ କରିବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଦ୍ଧାର ।

୨. ପୂର୍ବରୁ କୋଳରୁ ବାହାରିଥିବା ସେ ଏହି ସଂସାରରେ ପ୍ରୟୋଗମାନ ରହିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମଣିଷ ନିଜ ସମୟର ଅବସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଅନୁରାଗ କରେ ଅତୀତର ସବୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଦୃଶ୍ୟ ସୁଯୋଗ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା ଓ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ସୁପରିଚିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ସେମାନେ ସେହି ଭୋଗପାଇଁ ସୁପରିଚିତ କରି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି (ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସୀ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ) ।

୧୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତାହାର କର୍ମର ପ୍ରତିଦାନ ଦିଆଯିବ, (ଏବଂ) ସେଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ଅତି ଶାନ୍ତ ଓ ହିସାବ ନେଇଥାନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଦିନ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ କରାଅ, ଯାହା ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେଉଅଛି ଯେବେ କି ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମୁଖ ଗହ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଯିବ; ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ସେଦିନ ଏପରି କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନ ଥିବେ କି ସୁପାରିଶକାରୀ ନଥିବେ ଯାହାଙ୍କ କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ।

୨୦. ଅଲ୍ଲାହ ରକ୍ଷୁର 'ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରକତା'କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ହୃଦୟରେ ରୋପନ ଅଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ।

୨୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ସର୍ବଦା) ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବର ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ମହାନ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

ଭୁ : ୩

୨୨. କ'ଣ ସେ ଲୋକମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରି ନାହାନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ଓ (ଭୃତ୍ୟରେ) ଛାଡି ଯାଇଥିବା^୧ ଧୂ'ସାରଣେଷ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଥିଲେ; ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଧୂ'ସ କରିଦେଲେ, ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ (କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ) ନ ଥିଲେ ।

୨୩. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୟାଳୟ ଅବସ୍ଥା) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୁଣମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ସହିତ ଆସୁଥିଲେ, ଅଥଚ ସେମାନେ (ସର୍ବଦା) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ; ସୂଚନା^୨ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେଲେ; ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାଧାନୁ (ଓ) ଶାସ୍ତି ଦେବାର କପୋର ।

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ କୁହେଁ ଯେ ଅସବ୍ କର୍ମ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ମିଳେ, ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନେବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଳୁ । ତଳରେ ତୁରନ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସମ୍ଭାବନା ମୁକଦ୍ଦାରା ପଡିଯାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୁହୁଛି ବା ଜ୍ଞେୟ ବା ଜ୍ଞାତର କାହାରିକୁ ଦେଖିବା, ଯାହାକୁ ମଣିଷ ଭୟ ବା ଭୀତି ଯୋଗୁଁ ଜାଣିରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗ ଓ ଧୂ'ସାରଣ ସମାଧିତ କରୁଅଛି ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ସେହିସବୁ କଳା ଶୈଳର ହାତଲ କରିପାରି ନ ଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ହାତଲ କରିଥିଲେ ।

الْيَوْمَ تَجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑩

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَصْفَادِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِئِينَ مَاءٍ لِلظَّلَمِينَ مِنْ حَيْثُمْ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ ⑪

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ⑫

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ⑬

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ⑭

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَلَكَ مَا تَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑮

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତକାର ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝

୨୫. ଫିରୱାନ, ହାମାନ ଓ କାବୁନଙ୍କ ନିକଟକୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପ୍ରତାରକ (ଓ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ।”

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝

୨୬. ସୂତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମୁସା) ଆମ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଘେନି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖ;” ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ସେବଦେବୀ ବିଫଳ ହୋଇଥାଏ ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كُنْتُمُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

୨୭. ଏବଂ ଫିରୱାନ କହିଲା, “ମୁସାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମୋତେ ବାଧା ।” ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ (ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତୁ; ମୁଁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଭୟ କରୁଅଛି ଯେ କାଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ କରିଦେବେ ବା ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତି କରିଦେବେ ।”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

୨୮. ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଅହଙ୍କାରୀମାନେ ହିସାବ ବିବଦ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟଚିତ୍ତ ଆମେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରିଅଛୁ ।”

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

ସ୍ୱ: ୪

୨୯. ଏବଂ ଫିରୱାନର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗୋପନୀୟ ରଖୁଥିଲା, ସେ କହିଲା, “(ହେ ଲୋକମାନେ) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ହତ୍ୟା

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ

୧. ହାମାନ ମିଶରର ରାଜା ଫିରୱାନର ମୁଖ୍ୟ ରକ୍ଷିକସ୍ୱରୂପେ ଥିବା ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ରଖି ହେଉଥିଲା । କାର୍ତ୍ତବୀର ନିଜେ ଇସ୍ଲାମକୁ ଧର୍ମରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେହିଭାବେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସମ୍ମାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ତିନି ଜଣଙ୍କ ନାମ ଏକତ୍ରିତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. ସାଧାରଣଜନରେ ଦେଖିଲେ କେବେ କେବେ ଏପରି ସତ୍ୟର ସୂତ୍ର ଯେ ନବିଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଜୈଶ୍ୱର ସମ୍ପଦ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଖୁବ୍ କମ ସମୟରେ ଘଟିଥାଏ ଓ ତାହା କ୍ଷଣିକାୟା ମଧ୍ୟ । ଯେଉଁ ସମ୍ପଦରା ତିନିଜଣଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପଦରା । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ତିନିଜଣଙ୍କ ସମ୍ପଦରା ମିଳେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ସମ୍ପଦରା ମିଳେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଏବେ ମୁସାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନା ହୋଇଛି; ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକୃତ ସମ୍ପଦ ଦିଅ ନାହିଁ ।

କରିବ ଯେହେତୁ ସେ କହୁଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ (ହୁ) ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ ଆଣିଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାହାର ମିଥ୍ୟାର ବୋଝ ତାହାରି ଉପରେ ପଡ଼ିବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ କରିଥିବା କେତେକ (ଭୟପ୍ରଦ) ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ; ଅଲ୍ଲାଃ ସାମାଜିକନୀତିରା ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକୁ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୦. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି ରାଜତ୍ବ ଅଛି ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ଦେଶରେ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଛ ; ତେଣୁ କୁହ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ତେବେ ଜିଏ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ?” ଫିରାଓନ କହିଲା, “ମୋତେ ଯାହା ଠିକ୍ ଜଣାପଡୁଛି ମୁଁ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି ।”

୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ବେସୁତର) ବିଶ୍ବାସ କରିଥିଲା ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବଡ଼ ବଡ଼ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ଦିବସ ଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଦିବସ ସମ୍ଭବରେ ମୁଁ ଭୟ କରୁଅଛି ।”

୩୨. “ଯେପରି ନୁହେଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଆଦି ଓ ସମୁଦୟ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ତାହାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୩୩. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ବିନାଶ ଦିବସ ସମ୍ଭବରେ ଭୟ କରୁଅଛି ଯେଉଁ ଦିନ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକ ପକାଇବେ ।”

୩୪. “ଯେଉଁଦିନ ତୁମେମାନେ ପଛଦୁଆ ଦେଇ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାହୁଖରୁ) ପଳାୟନ କରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିବେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବୋଲି ନିରୂପିତ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।”

بِأَيِّتٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلَيْهِمْ
كَذِبُهُمْ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلَيْهِمْ
يَعِدْكُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ①

يَقَوْمُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهَرَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَنِي اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ②

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ③

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ④

وَيَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ⑤

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ⑥

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁଇଟି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ମିଛ କହେ ସେ ତାକୁ ସଫା କରାନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଅରବୀ ରାଜ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ
— ବାବଦ ଶବ୍ଦ ସମ୍ବେଦନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏ ସ୍ୱକାର ଗୋଟି ଗୋଟି ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୩୫. ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସୁସ୍ଥ ହୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରମାଣମାନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକି ହୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ହୁମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ରହିଲେ ଏପରିକି, ଯେତେବେଳେ ସେ ମୁଖ୍ୟ ଲାଭିଲେ ହୁମାନେ (ନିରାଶ ହୋଇ) କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ପରେ" (ଅନ୍ୟ) କୌଣସି ରହୁଲକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ନାହିଁ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକଜନଜାତି ଓ ସନ୍ଦେହକାରୀଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି

୩୬. ଯେଉଁମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଆସି ନ ଥାଇ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହା ଅଟେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ଉଚ୍ଚତ ମାନବର ସମଗ୍ର ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି।

୩୭. ଏବଂ ଫିରଓନ କହିଲା, "ହେ ହାମାନ ! ମୋ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣକର ଯେପରିକି ମୁଁ ସେହି ପଥରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବି,"

୩୮. "ଯାହାକି ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପଥ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ମୁସାଙ୍କ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖୁପାରିବି, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଅଛି"; ଏବଂ ଏହିପରି ଫିରଓନର କୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ତାହା ନିକଟରେ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା, ଏବଂ (ନିଜ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ) ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ମାର୍ଗରୁ ବାଧା ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଫିରଓନର ଚକ୍ରାନ୍ତ ବିଫଳତା ରୂପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଥିଲା ।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ تَبَلٍ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنَ تَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْعًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكِبٍّ كِبَارًا ﴿٣٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا نَعْلِي أَبْلُغِ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاتَّخِذْ إِلَى اللَّهِ مَوْجِبَةً وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ دُتِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُورَةُ عَالِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

୧. ଯେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନ କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଅବତାର ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୨. ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହେବା ଦରକାର - ସ୍ୱତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ହୃଦୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ମୋହର ମାର୍ଗ ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପର୍ବତ କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅହଙ୍କାରୀ ସମଗ୍ର ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ବହୁତ ପର୍ବତ କୋରାନରେ ଶବ୍ଦର ଏପରି ସନ୍ଦେହର ଅବୁଦ୍ଧିୟ କାରଣ ସ୍ୱତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମରାଗରେ ସେହି ବିଷୟ ଜଣାପଡ଼ିବା ନାହିଁ ଯାହା ଅହଙ୍କାରୀ ସମଗ୍ର ହୃଦୟରେ ମରାଗରେ ଜଣାପଡ଼େ, କାରଣ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଅର୍ଥରୁ ସେହି ପରିଣାମର ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ "ହେଉଛି ଶିକ୍ଷାଦାୟକ କିରୀର ମାର୍ଗ ବହୁତ ଅଟେ । ଜଣେ ବିଭ୍ରାତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭର କୌଣସି ନା କୌଣସି ମାର୍ଗ ପାଇ ଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅହଙ୍କାରୀ ତା' ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ ସମଗ୍ର ମାର୍ଗ ବଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ତା' ହୃଦୟର ସ୍ୱତ୍ୟେକ ଅଂଶରେ ମୋହର ବସିଯାଏ ଓ ତା' ପାଇଁ କୌଣସି ମାର୍ଗ ଆଉ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ ।

ରୁ : ୫

୩୯. “ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା ; ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର ; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବି ।”

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنَ يَقَوْمُ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ
الرَّشَادِ ⑤

୪୦. “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱର ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ଦିବସାୟ ଲାଭ ଅଟେ, ଏବଂ ପରଲୋକର ଜୀବନ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସ୍ଥାୟୀ ରହଣି ଅଟେ ।”

يَقَوْمُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ⑥

୪୧. “ଯେ ମନକର୍ମ କରିବ ତାହାକୁ ତଦନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ କି ନାରୀ, ଯଦି ସେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥୁବ, ତେବେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଅରଣିତ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।”

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَذُكِّرْهُ ۖ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ⑦

୪୨. “ଏବଂ ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୋର ମଧ୍ୟ କି ବିଚିତ୍ର ଦଶା ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛି, ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ମୋତେ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ?”

وَيَقَوْمُ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى النَّارِ ⑧

୪୩. “ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ଡାକୁଅଛ ଯେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବି ଏବଂ ଯେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ବୋଲି ମୁଁ ମୋତେ ଜାଣିନାହିଁ, ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରିବି ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛି ।”

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ⑨

୪୪. “ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ଯାହାଙ୍କର ଇହଲୋକରେ ବା ପରଲୋକରେ କୌଣସି (ପ୍ରଭାବଶାଳୀ) ଡାକ ନାମ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଏହା ଯେ ସାମାଲଘ୍ନକାରୀମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ।”

لَا جُرْمَ إِنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَىٰ إِلَٰهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَأَنَّ مَرْدَنَا إِلَى اللَّهِ وَإِنَّ
السُّرْفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑩

୪୫. “ସ୍ମୃତରା” ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ ମନେପକାଇବ ; ଏବଂ (ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧନକୁ ଭୟକରୁ ନାହିଁ) ମୁଁ ନିଜ ବ୍ୟାପାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ (ନିଜ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରଖୁଥାନ୍ତି ।”

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَئِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرٍ ⑪

୪୬. ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତର ମନ୍ଦ ପରିଣାମରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଫିରାଓଁନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଚକ୍ରପାତ୍ରରୁ ଘେରି ନେଇଥିଲା, .

فَوَقَّاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِإِلٍ فِرْعَوْنَ
سُوءَ الْعَذَابِ ۝

୪୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନି, ଯାହା ସମାପରେ ସେମାନେ ଦିନ ଓ ରାତି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, (ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) ଫିରାଓଁନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ।

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝

୪୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ (ଫିରାଓଁନର ସାଥୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଅଗ୍ନିରେ ଥାଇ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ବଳ (ଲୋକ)ମାନେ ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିବେ, "ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲୁ ; ସୂତରା" କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆଜି (ନେରକ) ଅଗ୍ନି-ଜନିତ ଶାସ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?"

وَإِذْ يَخَاجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هُم بِمُغْنَوْنَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۝

୪୯. ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନେ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେଏହି ଶାସ୍ତିରେ କବଳିତ ହୋଇଅଛୁ ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାର ଥିଲା (ତାହା ସେ) କରିପାରିଛନ୍ତି ।"

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدَّ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝

୫୦. ଏବଂ ନରକବାସୀମାନେ ନରକର ରକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ତୁମେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ସେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ହ୍ରାସ କରନ୍ତୁ ।"

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝

୫୧. ସେମାନେ କହିବେ, "କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ରସୁଲମାନେ ପ୍ରମାଣମାନ ନେଇ ଆସି ନଥିଲେ ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ହଁ, ଅବଶ୍ୟ (ଆସିଥିଲେ) ;" ଏହାପରେ ସେ (ରକ୍ଷୀ)ମାନେ କହିବେ ; "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା ଚାହୁଁଥାଅ ;" ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବୃଥା ହିଁ ହୋଇଥାଏ ।

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنَّا نَدْعُوكَ بِأَلْسِنَتِنَا قَالُوا
بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ ۝

ସ୍ୱ : ୬

୫୨. ଆମେ ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ଏବଂ ସେହିଦିନ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଦିନ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يُقَوْمُ الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

୫୩. ଯେଉଁଦିନ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆପରି କୌଣସି ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଅଭିଶାପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ରେହବା ପାଇଁ) ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ମିଳିବ ।

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ, ଓ ଉତ୍ସାହମୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌକିଆର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଯାହା ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ପଥ ଓ ଉପଦେଶର ଆଧାର ହୋଇଥିଲା ।

هُدًى وَذِكْرٍ لِّلْأُولَىٰ وَالْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟ (ଓ ତାହା ପୂରଣ ହେବ) ; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କର ; ଏବଂ ସତ୍ୟାବେକେ ଓ ସକାଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହିତ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କର ।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٦﴾

୫୭. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଆସି ନ ଥାଇ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁକ୍ରିତକ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଭିକାଶ ରହିଥାନ୍ତି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ କଦାପି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ قَاهُمْ بِبَالِغِيهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

୫୮. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱର୍ଷ ମାନବ ଜାତିର ସ୍ୱର୍ଷ ଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ୍, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁସ୍ତାନ୍ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସମାନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅରୁଯାଯା କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ (ସମାନ ହୁଅନ୍ତି) ; ତୁମେମାନେ ଆଦୌ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ ।

وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الَّذِينَ قَالُوا قَوْلًا
فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ قَوْلٌ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

୧୦. ଏବଂ ଏହା ନିଷିଦ୍ଧ ଦେହ ଯେ ବିନାଶକାରୀ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ; ତଥାପି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ ۖ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

୧୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “ଆମକୁ ତାକ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବୁ ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଉପାସନା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅହଙ୍କାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପମାନିତ ହୋଇ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।”

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَنْتَكِبُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَخِرِينَ ﴿١١﴾

ଭୁ : ୭

୧୨. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତ୍ରିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ତା ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଓ ଦିବସକୁ ଦେଖିପାରିବା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତିଶୟ କୃପାଳୁ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞତା ଛାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ସେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତେଣୁ କୁହ ତ ଭଲ, ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ।

حَسْبُكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآَنَىٰ تُوَفَّقُونَ ﴿١٣﴾

୧୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ କିସଧରି ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅନ୍ଧାନତା ଆତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଏ ।

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْكُمُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (ଅଥବା) ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୃଥିବୀକୁ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳ ଭାବେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ) ଆକାଶକୁ ଏକ ଚାନ୍ଦୁଆ ସଦୃଶ (ଗଢ଼ିଛନ୍ତି), ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚମାନ-ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ବଳିଷ୍ଠ କରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ସୁତରାଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୟ ଅଟନ୍ତି ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۖ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَرَّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

୧. ଏଠାରେ ‘ଅସ୍ୱୀକାର’ ଶବ୍ଦକୁ ପାର୍ଥିବ ବିନାଶର ସମୟ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇପାରେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ସମୟର ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ପାର୍ଥିବ ବିନାଶର ସମୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇପାରେ ତେଣୁ ପ୍ରଥମୋକ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ମୁଖ୍ୟ ମନେ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟର ବିନାଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ମନେ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୬୬. ସେ ଜାବନ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଜାବନ ଦାନ କରିଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ସକଳ ପ୍ରଣୀୟା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ الْاَحَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑥

୬୭. ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ସକାଶେ ବାରଣ କରାଯାଇଅଛି; ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ କି ଆମ ନିକଟକୁ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶକ୍ତି ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିଛି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَإِذْ
أَنْ أَسْلِمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑦

୬୮. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତା’ପରେ (ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ଶୁକ୍ଳ ବିହ୍ନୁରୁ; ତା’ପରେ (ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ଏକ ରକ୍ତ ପିଣ୍ଡରୁ; ତା’ପରେ (ଚତୁର୍ଥ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ଗତି ବାହାର କରାନ୍ତି; ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ କ୍ଳେମଣ୍ଡ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ଯୌବନରେ ପଦାର୍ପଣ କର; ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ ଉପନୀତ ହୁଅ; ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରାଯାଇଥାଏ; ଏବଂ ସେ ଏହା ଏଥି ସକାଶେ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଉପନୀତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତଦ୍ୱାରା (ଏହି ଅବସର କାଳରେ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ) ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ⑧

୬୯. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ହୋଇଯାଅ” ଓ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا
نُفْعِلُ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ⑨

ସ୍ୱ : ୮

୭୦. କ’ଣ ତୁମେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ?

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى
يُصْرَفُونَ ⑩

୭୧. ଏହି (ପ୍ରକାର) ଲୋକମାନେ ଆମର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଓ ଆମର ରସୁଲ ଯେଉଁ ବାଣୀ ଆଣିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି : ହୁତରା" ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ନିକର ପରିଣାମକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଗଳ୍ପରେ ଲୋହିତ ବଳୟ ଓ ଶିକୁଳି ପଡ଼ିବ : ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣାଯିବ,

إِذَا الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسَلُ يُجْبَوْنَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ଉଭୟ ଜଳ ମଧ୍ୟକୁ ; ତା'ପରେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷିପ୍ତ କରାଯିବ ।

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪/୭୫. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, "ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ କାହାନ୍ତି ଯେଉଁ-ମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ତାହାଙ୍କ) ସମକକ୍ଷ କରୁଥିଲ ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ;" (ପୁଣି କହିବେ), "ଏପରି ହୁଏ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ କାହାରିକୁ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁ ହିଁ ନ ଥିଲୁ ;" ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲ୍ହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ।"

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَدْخُلُ اللَّهُ
الْكُفْرَ بَيْنَ ۖ ﴿٧٤﴾

୭୬. "ଏହା ହିଁ (ସତ୍ୟ) ଅଟେ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲ ଏବଂ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ ଅକାରଣରେ ଗର୍ବିତ ହେଉଥିଲ ।"

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَتَرَحَّضُونَ ﴿٧٦﴾

୭୭. "(ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ) ନରକ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କର ; (କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଅଛି ଯେ) ତୁମେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ରହିବ ; ଏବଂ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନରକ ଅଟେ ।"

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبئسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

୭୮. ସୂଚନା* ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହ କରିଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମକୁ (ତୁମ ଜୀବନଶା ମଧ୍ୟରେ) ଦେଖାଇ ଦେଉ, କିମ୍ବା ଆମେ ତୁମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇ ଦେଉ (ତେବେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିଦେବୁ, ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ) କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଅଣାଯିବ* (ଓ ସେଠାରେ ସେମାନେ ନିଜ ପରିଣାମକୁ ଦେଖିପାରିବେ) ।

୭୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତୁଳ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; କେତେକଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହିଁ ; ଏବଂ କୌଣସି ଉତ୍ତୁଳଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା (ସେ) କୌଣସି ବାଣୀ ଆଣିପାରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଆସିଯାଏ, ସେତେ ବେଳେ ସତ୍ୟର ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାକ୍ୟମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

୮୦. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ମାଂସ ଖାଇବ ।

୮୧. ଏବଂ ଏହି ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆହୁରି ଅନେକ ଲାଭ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିହିତ ଅଛି ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବହନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ସେ (ଚତୁଷ୍ପଦ)ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ନୌକାମାନ ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହନ କରାଯାଏ ।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّكَ بَعْضُ
الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَتَوَفَّيْنَاكَ فَأَلَيْنَا يَرْجِعُوكَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْخَاسِرُونَ ﴿٨٠﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٨١﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي
صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି: (କ) ପରିଶେଷରେ ଧର୍ମର ଚୟ ପୁନିଶ୍ଚିତ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଲାଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବହୁବିଧ ଗୁରୁତର ଦୁଃଖକଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ ଓ ତାହା ଉପଯୁକ୍ତ ମାନର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ (ଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଇତିହାସିକା ସର୍ବସାଧାରଣ ଅନ୍ତରେ; ତେଣୁ ବାହାକୁ ଉତ୍ତର ରଖାଯାଇପାରେ ଅଥବା ବାହାକୁ ସତ୍ୟାହତ ବା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରେ ।

୮୭. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଦର୍ଶନମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ନିଦର୍ଶନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବ ?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ فَآيَىٰ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨٧﴾

୮୩. କ'ଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟାରେ ଓ ଶକ୍ତିରେ ଅଧିକ ଥିଲେ ଓ ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ନିପୁଣ ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଘିଲା ଦେଇ ନ ଥିଲା ।

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ ۖ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

୮୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରଲ ନିଦର୍ଶନ ଘେନି ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଳ୍ପ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ସେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ଗର୍ବ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତ୍ର) ବିଷୟର ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالنَّبِيِّ فِرْعَوْنًا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٤﴾

୮୫. ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନେ କରି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

୮୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଇଲାହାତ୍ମକ ହୋଇ ନ ଥିଲା ; ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ରୀତି, ଯାହା ତାଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۚ سُنَّتُ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ الَّذِينَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

سُورَةُ الزُّحْرِ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ

(୩୧)

ହା- ମାମ ସଜଦା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟତା ୧୧୩ ୫ ୫୫ ଅକ୍ଷର ୬ ୬୫ ଶ୍ଳୋକ
୩୫ ୦)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ ।

حَمْدٌ ②

୩. (ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

୪. (ଏବଂ ଏହା) ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାର ଆୟତ-ଶ୍ଳୋକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ବାରମ୍ବାର ପଠିତ ହେବ ; ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଭାଷାରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି ଯାହା ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିଜେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି ; କିନ୍ତୁ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ) ସେହି-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭ ଦାୟକ ହେବ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ ଅଛି ;

كُتِبَ فُضِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا يُقَوْمُ يَعْلَمُونَ ④

୫. (ଏହା ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନକାରୀ ଓ (ପାପମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସତରଚନକାରୀ ଅଟେ ; ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିପୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି ;

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑤

୬. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରାଜରେ ରହିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ), ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ କାନରେ ବଧୂରତା” ରହିଅଛି ଯାହା ଫଳରେ ଆମେମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣି ପାରୁନୁ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପର୍ଦ୍ଦା” ରହିଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କର ; ଆମେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ⑥
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ⑦

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମନ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରେ ତେବେ କାନ ମଧ୍ୟ କିଛି ଶୁଣିପାରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱଭାବ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ ।

୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ; ଆମ ପ୍ରତି ଓହି କରାଯାଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କେବଳ କଣେ ମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ଅଛି; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଚିନ୍ତାକରି ଅବିଚଳିତ ରୁହ. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପଦସ୍ପର୍ଶକଳନ ନ ଘଟୁ, ଏବଂ (ମନେ ରଖ ଯେ) ମୁସରିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَا إِلَهُكَ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۚ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْكِرِينَ ۝

୮. ଯେଉଁ (ମୁସରିକ)ମାନେ ଜବାବ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝

୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅହରନ୍ତ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ରହିଅଛି।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

مَمْنُونٍ ۝

ସ୍ୱ : ୨

୧୦. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ କି ପୃଥିବୀକୁ ଦୁଇଗୋଟି^୧ ଅବଧୂରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ସ୍ଥିର କରୁଅଛ ?” ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା।

قُلْ أَبِئْتَكُمْ لَتَكْفُرُنَّ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي

يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَسْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ

الْعَالَمِينَ ۝

୧୧. ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପର୍ବତ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଓ ସେଥିରେ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ଗୁଣଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ^୨, ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି; ଏ ପୃଷ୍ଠି ଚାରିଗୋଟି ଅବଧୂରେ (ପୃଷ୍ଠି) କରିଛନ୍ତି; ଏହି ବିଷୟ ସମସ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ୱ ପାଇଁ ସମାନ ଅଟେ।

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبُرُكَّ فِيهَا

وَقَدَرْنَا فِيهَا سُبُحَاتِهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً

لِّلنَّاسِ وَلِلْأَنْعَامِ ۝

୧. ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ କଳନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ତାହା ବହୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ। ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ସୋମ’ ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ (୨୨ : ୪୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଓ ଏପରିକି ଅନ୍ୟତ୍ର ପରୁଷ ହଜାର ବର୍ଷ (୭୦ : ୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି। ଦୁଇଗୋଟି କାଳବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ଏପରି ଦୂରକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପୃଥିବୀର କ୍ରମବିକାଶ ହୋଇଛି; ଏକ ଆକାଶଜୀବ ବସୁ କ୍ରମଶଃ ଶୀତଳ ହୋଇ ଘନୀଭୂତ ହେବା ପରେ ପାଣ୍ଡୁଳ ଆକାର ଧାରଣ କରିଛି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଯେଉଁ ଗୁରିଗୋଟି କାଳବଧୂର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି କାଳବଧୂ ସାମିଲ ହୋଇଛି। ଏହି ଅବିଚଳିତ ଦୁଇ ଗୋଟି କାଳବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ପର୍ବତ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ନଦୀ ସ୍ରବଣିତ କରାଇଛନ୍ତି ତଥା ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ସାଣୀ ଜଗତର ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି।

୨. କେତେକ ଗାଧ୍ୟକାରିଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଆୟତରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ବେବଚିତ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଛନ୍ତି। ସେ କହୁଛନ୍ତି ‘ଆମେ ଭୂମିକୁ ଏପରି ଶକ୍ତି ସଦାନ କରିଛୁ ଯେ ତାହା ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସରଣ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ — ଭୂମିକୁ ହେଉ କି ନୂତନ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଅନୁସନ୍ଧ କରି ହେଉ ଅଥବା ପୃଥିବୀ କିରଣର ପହଞ୍ଚଣା କ୍ରମେ ହେଉ।’

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ଏକ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ସାମ୍ୟ ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ହେଲା ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଅନେକ ଅବଲୋକନ ଓ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଗୁଣିଛି। ତେଣୁ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଚଳିତ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଏହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ବିଧେୟ।

୧୨. ତା'ପରେ ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହା କେବଳ ଏକ କୁହୁଡ଼ି ସଦୃଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଦୁହେଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ମୋର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆସ.” ସେ ଦୁହେଁ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସିଅଛୁ ।”

୧୩. ଏହାପରେ ସେ ଦୁଇଗୋଟି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାଶରୁ ଯେ ନିର୍ମାଣ କଲେ : ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକାଶରେ ଯାହା ହେବାର ଥିଲା ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଚଢ଼ିରେ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନ ଭାଗକୁ ଆଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାରା ଓ ନକ୍ଷତ୍ର) ଦ୍ୱାରା ସୁଶୋଭିତ କଲୁ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ) ; ଏହା ପରାକ୍ରମ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତି (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ।

୧୪. ଏହାପରେ ସେମାନେ ଯଦି ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦି ଓ ସମୁଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶାସ୍ତି ସଦୃଶ ଶାସ୍ତି ସଂଜ୍ଞାରେ ସଚେତନ କରୁଅଛୁ ।”

୧୫. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ଓ ପଛରୁ ମଧ୍ୟ ରହୁଲମାନେ ଆସିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଜାତୀୟ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ରହୁଲମାନେ ଆସିଥିଲେ) ଓ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ ;” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, “ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ (ସେ) ନିଜେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତେ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

୧୬. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱ — ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ?” କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଦ୍‌ଧରି ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରୁଥିଲେ ।

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَالْأَرْضِ انْقَبِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
كَلَامَ بَعِيْنٍ ⑩

فَقَضَيْنَهُنَّ مَثَاجِ سَبْعَ سَنُوْبٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَآئِيْحٍ ۖ وَحَفِظْنَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرَ الْعَزِيْزِ
الْعَلِيْمِ ⑪

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ ضِعْفَةً مِّثْلَ
ضِعْفَةِ عَادٍ وَثُؤُودٍ ⑫

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَنَّا بِمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ لَكَاوُنَ ⑬

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ⑭

୧୭. ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରାଇବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଅଶୁଭ ଦିନ-ମାନଙ୍କରେ ଆସିଥିଲା ; ଏବଂ ପରକାଳ ଜୀବନର ଶାସ୍ତି ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅପମାନଜନକ ହେବ, ଏବଂ (ସେଠାରେ) ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ପଥ ଅପେକ୍ଷା ପଥକ୍ରଷ୍ଟତାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ।

୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଲେ ଓ ଧର୍ମଜ୍ଞାକୁ ଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مِّنْ حِسَابِكُمْ
تَلْدِي يَقْتُلُهُمْ الْعَذَابُ الْخَازِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ①

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعِزَّ عَلَى
الْهُدَىٰ فَآخَذَتْهُمْ سُعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ②

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ③

ଭୁ : ୩

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶତ୍ରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରି ନରକରୁ ଅଗ୍ନି ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଘେନି ନିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାହେବ,

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ④

୨୧. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନରକ) ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଷ, ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ସେମାନେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَنُوعُهُمْ
أَبْصَارُهُمْ وُجُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑤

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଚର୍ମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଲ୍ଲାହ କୁହାଇଛନ୍ତି ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ କୁହାଇଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

وَقَالُوا الْجُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْ تُمْ عَلَيْنَا قَالُوا
أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَالْيَهُ تَرْجِعُونَ ⑥

୧. ଦେହର ଅଙ୍ଗ ସତ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି (୩୭: ୨୬ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨୩. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଦୋଷତୁଟିକୁ ଏପରି ଭାୟ ଯୋଗୁଁ ଲୁଚାଯିତ କରୁ ନ ଥିଲ ଯେ କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ଷ, ତୁମମାନଙ୍କର ଚଷ୍ମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ବେରଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆକ୍ଷେପ ଭାୟରେ ଏପରି କରୁଥିଲ) ; ବସ୍ତୁତଃ ତୁମେମାନେ ଧାରଣା କରିଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ କର୍ମ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଗୋଚର ଥିଲା ।” ।

୨୪. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥିଲ, ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲ ।”

୨୫. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କେତେକ ସହଚର ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଜିନ ଓ ମାନବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରାଗଲା ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَذِكْرُكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِينَ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالتَّائِبُ مَتَّوًى لَهُمْ وَإِنْ يَتَعَبَّوْا فَمَا لَهُمْ مِنَ النُّعْتَيْنِ ﴿٢٥﴾

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خُوسِرِينَ ﴿٢٦﴾

ସୁ : ୪

୨୭. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହି କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ଶୁଣ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଶୁଣାଇଲା ବେଳେ ପାଟିତୁଣ୍ଡ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବିଜୟୀ ହେବ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْعَوْفَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تُعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

୧. ତୁମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟଦେବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

୨୮. ସୁତରାଂ ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସ-
କାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାପନ କରାଇବୁ,
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକୃଷ୍ଟତମ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ
ଦେବୁ ।

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ଏବଂ) ଅଲ୍ଲାହ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଏହା ହିଁ
ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ (ନେକର) ଅଗ୍ନି; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ
ଦୀର୍ଘ-ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ମିଳିବ; ଏହି ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏଥିସକାଶେ ମିଳିବ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆମର
ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଦ୍ ପୂର୍ବକ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ।

ذَٰلِكَ جَزَاءُ عَادَ ۖ إِنَّ اللَّهَ الثَّاقِرَ لَهُمْ فِيهَا دَٰسِرٌ
الْخَالِدُ جَزَاءُ ۖ إِنَّمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ହେ
ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଉଥିଲେ,
ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଦ ତଳେ ଦଳି ଦେବୁ ଯାହାଫଳରେ
ସେମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଯିବେ ।”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا إِنَّ الَّذِينَ آخَضْنَا
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجَعْلُهُمُ تَحْتَ أَقْدَامِنَا
يَكُونُوا مِنَّا سَٰغِلِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଯେଉଁମାନେ ଏହା କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଏହା ପରେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଅଟକ
ରହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଭୟ କର ନାହିଁ ଏବଂ (ଅନ୍ତରର କୌଣସି
ତାଟି ପାଇଁ) ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବୈକୁଣ୍ଠ
ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତି
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ।”

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ الْأَتْفَالُ ۖ وَلَا تَحْزَنُوا وَابْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. “ଆମେ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳରେ
ତୁମମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ; ଏବଂ ଏହି (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଠାରେ ଯାହାକିଛି
ତୁମେମାନେ ଚାହିଁବ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ; ଏବଂ
ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ମାଗିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ଏଠାରେ ମିଳିବ”,

نَحْنُ أَوْ لِئَكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۖ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُىٰ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

୧. ଯେହେତୁ ସଂସାରରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସକାମସ୍ତବ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି ତେଣୁ କ୍ଷୟମତ ଦିନ ଯେଉଁ
ହଳ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଥିଲେ ସେମାନେ ନିବେଦନ କରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
କାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ ତାହେଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦରେ ଦଳି ଦେବେ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ସକାମ ଲୋପ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ
ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ରଣ୍ୟ ହେବେ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ପରଲୋକରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅର୍ଥ ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରକାର
ବୈକୁଣ୍ଠ ।

୩୩. “(କାରଣ) ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ଆତିଥ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ।”

﴿ نَزَّلَا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ ﴾

ସ୍ତ : ୫

୩୪. ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ କଥା କାହାର ହେବ ଯେ କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦର ଓ ନିକଟିଆ ପ୍ରତାପକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଓ କହେ. “ମୁଁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا قِمْتَنَ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٥﴾

୩୫. ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପାପ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ; ଏବଂ ତୁମେ ମହା କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତର ଅତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ତୁରା ଦିଅ ; ଯାହାଫଳରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ତୁମ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା ସେ ତୁମର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖି ତୁମର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ ।

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٦﴾

୩୬. ଏବଂ (ଅତ୍ୟାଗ୍ରାସିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଏ (ଭଲି ବ୍ୟବହାର-କର୍ମ)ର ସୁଯୋଗ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମ୍ୟଶୀଳ ; ଅଥବା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ପୁଣ୍ୟର) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧﴾

୩୭. ଏବଂ ଯଦି ସଜ୍ଜନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ, ତେବେ (ତୁରନ୍ତ ତା'ର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଆଗଭର ନ ହୋଇ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ଶରଣ ଡାକ ; ଯେହ୍ନା ସେ ତୁମକୁ ଏହି ନୀତି ବ୍ୟବହାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ) ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٨﴾

୩୮. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାତି ଓ ଦିନ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ; ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସିକଦା କର ନାହିଁ କି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ, ବରଂ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସିକଦା କର ଯେ ଏ ଉଭୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଯଦି ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ ।

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ وَاقِفًا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٩﴾

୩୯. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରନ୍ତି, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦିନରାତି ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କଦାଚିତ୍ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بِالْلَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, ତୁମେ ଭୁଲୁଥିବା ବେଳେ ବେଳେ ଶୁଷ୍କ ଦେଖୁଅଛ; ତା'ପରେ ଯେବେ ଆମେ ତାହା ଉପରେ ଜଳ ବୁଝି କରାଇ, ତେବେ ତାହା ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଏ ଏବଂ (ସବୁଜିମାକୁ) ଖୁବ୍ ବୁଝି କରାଏ; ଯେ(ଅଲ୍ଲାହ) ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରିବେ; ସେ ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُخِيِّ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବିକୃତ ଅର୍ଥ ବାହାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଲୁଚାଯିତ ହୁଅନ୍ତି; କ'ଣ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ନରକରେ ନିଷିପ୍ତ ହେବ ସେ ଅଧିକ ଭଲ ନା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କରାମତ ଦିନ ଶାନ୍ତିରେ (ଆମ ନିକଟକୁ) ଆସିବ, (ସେ ଭଲ ? ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯାହା ଜଣା ଯାଏ ତାହା କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ଭଲଭୁପେ ଦେଖନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ يُلْجِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
أَكِنَّ يَلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

୪୨. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଏହି ସ୍ୱାରକକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ଯାହା ଏକ ସମ୍ମାନନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି (ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର କ୍ଷତି ସାଧନ କରନ୍ତି) ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكُنْزٌ
عَزِيزٌ ﴿٤٢﴾

୪୩. ମିଥ୍ୟା ଏହାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ବା ପଶ୍ଚାତାପ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏହା ତତ୍ତ୍ୱ(ତ୍ର)ପ୍ରଣୀତ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

୪୪. ତୁମକୁ କେବଳ ସେହି ବିଷୟ କୁହାଯାଉଅଛି ଯାହା ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଅଟେ ।

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ
إِنْ رَجَبَكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି ତାହା କରିବ ଓ ତା' ଉପରେ କାହାରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ । ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାହାକୁ କହନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହ ସକ୍ଷମ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବରତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଯଦି କେହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତେବେ ସେ ନିଜେ ସେଥିପାଇଁ ଦାୟା ହେବ । ତା' ବିଷୟରେ ଏହାହିଁ କୁହାଯିବ ଯେ ସେ ନିଜେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ପାପ କରୁଛି ଅଥଚ ଏହା କଦାପି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ତାକୁ ପାପ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ତା' ଅନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ଦଣ୍ଡଯମାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଚନ୍ଦ୍ରଗର୍ଭ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଇବେ ମିଥ୍ୟା କୌଣସି ସହାୟତା ପାଇବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଯିଏ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ।

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ଅଣ-ଆରବୀ* (ଭାଷାରେ ଅବତାର୍ଥ) କରିଥା'ନ୍ତୁ ତେବେ ସେ (ମଜ୍ନୁବାସୀ)ମାନେ କହି ପାରିଥା'ନ୍ତୁ ଯେ ଏହାର ଆୟତ-ସ୍ମୃତିକ କାହିଁକି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ? କିଣ ଅଣ-ଆରବୀ ଭାଷା ଓ ଆରବୀୟ ନବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛି ? ତୁମେ କୁହ. "ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ"। ଅଟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତାର୍ଥ ହୋଇ ଥିବାରୁ ମଜ୍ନୁବାସୀମାନେ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି) ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବଧୂର ଅଟେ, ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ବାସ୍ତବତା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋପନୀୟ ଅଟେ ; ସେମାନେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ^୧ ଡକାଯାଉଅଛି ।

ଭୁ : ୨

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକ (ମହାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଥୁଲୁ ; ଏବଂ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ; ଏବଂ ଯଦି ଗୋଟିଏ କଥା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରଫରୁ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇ ସାରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର କେବେ ଠାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତୁ ; ସେମାନେ ଏ (କୋରାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଏପରି ଏକ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିକୁ ବ୍ୟାଧିତ କରିଥାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ) ।

୪୭. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ସେ ତାହାର ଲାଭ ପାଏ ; ଏବଂ ଯେ କୁଳର୍ମ କରେ ସେ ତାହାର ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରେ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. 'ଅନ୍ତମ' ଅର୍ଥ ମୂଳ । ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଆରବ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅଣଆରବୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି । ଓ କହନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ସାହିତ୍ୟିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅତି ଅଳ୍ପ ତାହା ଏହି ଶବ୍ଦର ପରିସରକୁ ଧରି ।

୨. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ଅବତାରକ ଆରମ୍ଭର ସାରା ସଂସାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ କୌଣସି ଏକ ଦେଶରେ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଜାତିକୁ ହିଁ ସମୋଧାନ କରିବା ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ବିଷୟ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତି ସେହି ସ୍ଥାନୋକ୍ତ ଜାତିଠାରୁ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରି ସାରା ସଂସାରରେ ବିସାରିତ ହେବା କଥା । ତେଣୁ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମହନତ ଆରବ ଦେଶରେ କଳ୍ପ ସ୍ଥପଣ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଅସୁଖି କୋରାନକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଯେଉଁ ମଜ୍ନୁବାସୀ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଲାଭହେବ ଓ ସେମାନେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିବେ । ପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ।

୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରରେ ଥାଏ ଓ ଚତୁସ୍ପହିତ ଦୃଷ୍ଟିଜନ ମଧ୍ୟ ଥାଏ ତାହାକୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ଏକ ଦୃଷ୍ଟି ବ୍ୟାପାର । ଦୂରରେ ଥିବାରୁ ସେ ଶୁଣି ପାରେ ନାହିଁ କି ଦୃଷ୍ଟିଜନରା ଯେଣୁ ସେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبِيًّا لَقَالُوا لَا فُتِحَتْ إِلَيْنَا
عَجَبِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْتُمْ هَادُونَ
إِلَيْهِ وَإِلَّا فَمَا لَكُمُ الْيَوْمَ مِنْ دُونِ مَسْكَانٍ
يُعِيدُونَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ

ଭାଗ-୨୫

୪୮. କୟାମତ ସମ୍ପର୍କିତ ଜ୍ଞାନ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତ ବିଷୟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାତ); ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନତାରେ ବୃତ୍ତର କୌଣସି ପକ ବାହାରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ନାରୀ ଗର୍ଭ ଧାରଣ କରେ ନାହିଁ କି ସ୍ତନ୍ନ ଦେଇ କରେ ନାହିଁ; ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, "ଆମର ସମକକ୍ଷ କାହାନ୍ତି?" ସେମାନେ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ କହିଥିବୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ ନାହାନ୍ତି।"

إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْثَامِهَا وَمَا تَخْلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَبِئْسَ مَا يُنَادِيهِمْ إِبْنُ شُرَكَائِهِمْ قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଯେଉଁ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଡାକୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ପଳାୟନ ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ନାହିଁ।

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن تَبَلٍ وَظَنُوا
مَا لَهُمْ مِنْ فَيٍّ ﴿٤٩﴾

୫୦. ମନୁଷ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଜିଣା କରିବାରେ କେବେ ହେଁ ଅକ୍ତି ଯାଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାହାକୁ କେବେ କଷ୍ଟ ପଡ଼ିଥାଏ, ତେବେ ସେ (ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇ) ନିରାଶ ହୋଇଯାଏ।

لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيُتَوَسَّسُ فَنُوطٌ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସାପ୍ତି ପରେ କରୁଣା ଆସ୍ତାଦନ କରାଉ, ତେବେ ସେ କହେ, "ଏହା ମୋର ସାପ୍ତି ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ, କୟାମତ କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ମୋତେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋ ପାଇଁ (ଏହି ସଂସାର ଅପେକ୍ଷା) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଥିବ;" ଏବଂ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ କରାଇବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତାଦନ କରାଇବୁ।

وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِن بَعْدِ صَرَائِهِ مَسَّئَةً
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ
أُجِيعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لَلْخَسَاءُ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

୫୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଏ, ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ଅନ୍ୟ ଆଦକୁ ଗୁଲିଯାଏ; ଏବଂ ଯେବେ ତାହାକୁ କୌଣସି କିଛି ପହଞ୍ଚେ, ତେବେ ସେ ସୁଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ ।

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْمِيْنُهُ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُذُّ دُعَاٍ عَرِيضٍ ۝

୫୩. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆଜ୍ଞା ମୋତେ କହିଲି ଭଲ, ଯଦି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ) ହୋଇଥାଏ ଓ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟତାକୁ ବହୁତରୁ କୁଲିଯାଏ ତା’ଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ପଥକ୍ଷ କିଏ ହେବ ?”

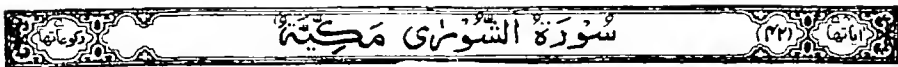
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَصْلٍ مِّنْهُوَ فَنُفِيْ شِقَاقِ بَعِيْبٍ ۝

୫୪. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ଦିଗରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖାଇବୁ; ପରୀକ୍ଷାରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ହିଁ ସତ୍ୟ; କ’ଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିବ। ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ?

سَنُرِيْهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ أَوْلَمَّ يَكْفُ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

୫୫. ସାବଧାନ ! ଏଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି; ଶୁଣ ! ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ନିଜ ଅକ୍ତିଆରରେ ରଖିଛନ୍ତି (ଓ ସେ ତାହାକୁ ଧୂ’ସ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ) ।

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ۝

ଅଲ-ଶୁରା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ୨୪ ଟି ପାଞ୍ଚ ଓ ୬ ଟି ଶ୍ଳୋକ
 ୩୫୦

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା ଲକ୍ଷ୍ମୀମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ
 ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହା- ମାମ ।

حَمْدٌ

୩. ଅଇନ-ସିନ-କାଫ ।

عَسَقٌ

୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି (ପ୍ରେରଣା)
 କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ମଧ୍ୟ (ଓହ୍ରି ପ୍ରେରଣା କରିଛନ୍ତି); ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ)
 ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୫. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ
 ତାହାଙ୍କର; ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଓ ମହାନ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର
 ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ
 ରହିଅଛି ।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ

୬. ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ
 ଓ ଗୁଣାଗାନ କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ
 ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଶାନ୍ତ
 ଆକାଶ ନିଜ ଉପରି ଭାଗରୁ ସେହି ପରାକ୍ରମୀଙ୍କ ଆଦେଶ

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْبَلْبَكَةُ
 يُسْتَعَوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُمْ فِي

୧. ଅଲିମ (ସର୍ବସ୍ୱ), ସମା (ମହାନ ଶ୍ରେଣୀ), କଦିର (ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ) ଶବ୍ଦ ତ୍ରୟରୁ ଏହି ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷରର ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସ୍ୱ, ମହାନ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ବିଆଦିବା ପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥା'ନ୍ତି ଓ ଚରସହିତ ରାହାବର ସ୍ତୁତି ଗାନ କରୁଥା'ନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ନାମ କହୁଥା'ନ୍ତି । ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ, ମଣିଷ ଏପରି କଳ୍ପନିତ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ଦୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସ୍ୱପ୍ନକ୍ଷିପ୍ତି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ଆଦେଶ ଆଗରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର କୋଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହେ ନାହିଁ ।

ହେତୁ) ଫାଟି ପଡି ଯାଇପାରେ (ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ସ୍ଥାନକୁ ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମାଶୀଳତା ଓ କରୁଣା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ); ଶୁଣ ! ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ * (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

الْأَرْضِ إِلَّا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ①

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ଆଶ୍ରୟ-ଦାତା ମନେ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କର୍ମକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରି ରଖୁଥାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଚଣ୍ଡାଳଧାରକ ନୁହଁ (ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ) ।

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ①

୮. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ଚଣ୍ଡାଳଧାରକ ହୋଇଥିବାରୁ ସମାଜ ସ୍ୱରୂପ) ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଆରବୀ ଭାଷାରେ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେଶର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଏହାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେହିଦିନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନଙ୍କୁ) ସତର୍କ କରାଇବ ଯେଉଁଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯିବ ଯାହାର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; ସେହିଦିନ କେତେକ ବୈକୁଣ୍ଠର ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଓ କେତେକ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ①

୯. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜେ) ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତେ), ତାହାହେଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ କରିଦିଅନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଶ୍ରୟଦାତା ବା କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନ ଥାଆନ୍ତି ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ①

୧୦. କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟକୁ ଆଶ୍ରୟଦାତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆଶ୍ରୟଦାତା; ସେ ହିଁ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି ଓ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ ۖ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

୧. ଆୟତର ଏହି ଅଂଶରେ ଦୁଇଟି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ କ୍ଷମାଶୀଳତା କରିବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଦା'ସୀୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଇସ୍ତିଫା ତଥା ମଣିଷର ସର୍ବନାଶ କରିବା ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମାଶୀଳତା ଓ ଦୟାଳୁତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଦା'ସୀୟକ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରାହେବ ତାହା ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଏହି ରୂପେ କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ବିନାଶ ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିପତିତ ନ ହେବେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ପରୁଆ କରିବେ ନାହିଁ (୨୪: ୭୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ପାପୀୟମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ହେବ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ 'ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ' କୁହାଯିବ। ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀର ପୃଥୁକାଦି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେହରସାଦୃଶ ନ ହୋଇଛି ସେ ପୃଥିବୀ ସେମାନେ ପରକଳର ପୁରସ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୟାଳୁତାର ପରିପ୍ରକାଶକୁ କିପରି ଅବଲୋକନ କରିପାରିବେ ? ତେଣୁ ସେହି ବୃତ୍ତର ପରିପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସର୍ବକର୍ମ କରିଥିବାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁରସ୍କାର ଭାଗ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ, ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ବୃତ୍ତର ସମାଧାନ ମିଳିବ ।

ଭୂ: ୨

୧୧. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛ, ତାହାର ଚୂଡ଼ାତ ନିଶ୍ଚି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦାୟାନ; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ, ଯେ କି ଆମର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ।

୧୨. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ରଷ୍ଟା; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଡ଼ା (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ବା ସ୍ତ୍ରୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଓ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମମାନଙ୍କର (ବଂଶ) ବୃଦ୍ଧି କରାଉଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ କେହି ନାହାନ୍ତି; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୧୩. ସ୍ୱର୍ଗର ଗୁରୁକାଠି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ଓ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟ; ସେ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜାଣିକାରୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯୋହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜାଣିକାରୁ ସଂକୃତିତ କରିଥାନ୍ତି; ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୪. ତୁମଙ୍କୁ ସେ (ନୀତିଗତ ଭାବରେ) ସେହି ଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ଆଦେଶ ସେ ନୁହେଁ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ସମ୍ପ୍ରତି (କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ) ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମେ ଇଚ୍ଛାହିଲ, ମୁସା ଓ ଇସାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ଓ ତାହା ହେଉଛି, "(ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆଜ୍ଞାପାଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚୟରୁ ହୁଅ ଏବଂ ଏ (ଧର୍ମ) ବିଷୟରେ କଦାପି ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କର ନାହିଁ; ତୁମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ (ଶିକ୍ଷା) ଆତଙ୍କୁ ଚାହୁଁଅଛ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ବୋଧହୁଏ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ସେ ଏଥି ସକଳରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମ ସକଳରେ) ତାହାକୁ ମନୋନୀତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଅବନତ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳେ ।"

୧୫. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରି ନ ଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିରୋଧ କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ①

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرْكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَيْفَ لَهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ②

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجِلُّ شَيْءٌ عَلَيْنَا ③

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الشَّرِّكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهُ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ④

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةُ سُبْحَتٍ مِنْ رَبِّكَ

ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଈର୍ଷା ଓ ଦ୍ଵେଷ ଯୋଗୁଁ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କଥାର ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ତାହାହେଲେ କେବେଠାରୁ ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇ ସାରାଗଣ; ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯୋଗୁଁ ଏପରି ଏକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛି ।

୧୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ) ଡାକ; ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ଯେପରି କୁହାଯାଇଅଛି ତୁମେ ସେହିପରି (ଭାବରେ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରତି) ନିଷ୍ଠାପର ରୁହ. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (କୁ) ସ୍ଥିରର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ, ଏବଂ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବୁ; ଅଲ୍ଲାହ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଆମର କର୍ମ ଆମ ସହିତ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ; ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ (ଦିନେ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

୧୭. ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ପ୍ରାର୍ଥନା; ଗୃହ୍ୟତ ହୋଇଥିବା (ଦେଖିବା) ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ଵରୂପ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପ୍ରକାଶ ନିପତ୍ତିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيَّ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْرُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝

فَإِنَّكَ فَادُعٌ وَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَالِإِنَّهُ الْمَصِيرُ ۝

وَالَّذِينَ يُجَاجُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَبَدَّ لَهُ ۚ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଶାନ୍ତ ବିନାଶ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ସେହି ସବୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ନିଜ ନିଜ ସମୟରେ ପୂରଣ ହେବାର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ରହିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ସ୍ଥିତିପାତ୍ର କରିବାକୁ ଅଭିପ୍ରେତ ।

୧୮. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏହି ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ ଗୁଳ୍ମ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଓ ତୁଳାଦଣ୍ଡ^୧ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ କିପରି ଜାଣିପାରିଲ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ।

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُذِرُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଏହାର ତୁରନ୍ତ ଆଗମନ^୨ ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ୱାସମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ; ଶୁଣ ! ଯେଉଁମାନେ କର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ସମ୍ଭବରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପଥଗ୍ରସ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ବହୁତୁର ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۚ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُبَادِلُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝

୨୦. ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ପ୍ରଭୃତ) ଜାଣିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ଜାଣିକାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥା'ନ୍ତି; ସେ ହିଁ ବଳବାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَزِيزُ ۝

ଭୂ : ୩

୨୧. ଯେ କେହି ପରାକ୍ରମର ଫସଲ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଆମେ ତାହାପାଇଁ ତାହାର (ପରାକ୍ରମର) ଫସଲକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଉ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ସାଂସାରିକ ଫସଲ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଆମେ ତହିଁରୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ତାହାର ଭାର ଦେଇ ଦେଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀମାନ ପାଇଥାଏ); ଏବଂ ପରାକ୍ରମରେ ତାହାର କୌଣସି ଭାର ନାହିଁ ।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ ହେଉଛି 'ମିଙ୍ଗଲ୍' କାଗଜ ଏଥିରେ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପାଦକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଭୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାଧି ସର୍ବଥା ଆଦୃତ ହୁଏ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିଷୟ ଅସତ୍ୟ ସମାଧିତ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ନାକଟ କରିବା ଉଚିତ୍ ତୁରନ୍ତ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଏହାକୁ କେହି ନାକଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମିଙ୍ଗ ବା ଚୁକ୍ତପତ୍ର ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଏହି ଚୁକ୍ତପତ୍ରର ସମାଧିତ ହୁଏ ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଅସତ୍ୟ । ବହୁତ ଏ ଗୁପ୍ତ ଚୁକ୍ତପତ୍ରର ମଣିଷର କୃତ୍ୟାକୃତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ବିସ୍ତର କରାଯାଏ, ମପାଯାଏ ଓ ଓଜନ କରାଯାଏ, ଫଳରେ ମଣିଷ ସର୍ବ ଓ ଅସର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିପାରେ । ସକୃତପକ୍ଷେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ, ଏପରିକି ପରାକ୍ରମରେ ମଧ୍ୟ, ମଣିଷର କ୍ରିୟାକଳାପକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚୁକ୍ତପତ୍ରରେ ଓଜନ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ବୋଲି ସେମାନେ ଆଜି ଫୁଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଫଳରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପାଇଁ ଦାବି କରୁଥା'ନ୍ତି କାରଣ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଈଆଦୁସରେ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ଶାନ୍ତ ହେବ ବା ବିକଳରେ ହେବ, ବାହା ଏକା କଥା ।

୨୭. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି କେହି ସମକକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ମନନୀୟ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁମତି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ଯଦି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ * ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଦିଆଯାନ୍ତା * ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لِقُضَىٰ بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

୨୩. ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଭୟଭୀତ ହେଉଥିବାର ରୂପେ ଦେଖୁଅଛ, ଅଥଚ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଶାସ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ (ବୈକୁଣ୍ଠର) ନିୟମ ଉପାଦାନରେ ରହିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଥିବ; ଏହା ହିଁ ଅଶେଷ କୁପା ।

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَهْتُمُّونَ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضٍ ۚ إِنَّ جَنَّاتٍ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଇଥାଆନ୍ତି (ସେ ଭକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ନିଜ ସେବା ବିନିମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କେବଳ ସେହି ସେମା ଯାହା ନିଜର ନିକଟତମ * ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ସହ କରାଯାଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ମାଗୁନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଆମେ ତାହାର ପୁଣ୍ୟକୁ ତାହାପାଇଁ ଅଧିକତର ଶୋଭନୀୟ * କରିଦେଉ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।”

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۚ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଯାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚବିଚର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ମିଳିଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୫ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା ।

୩. ସିଦ୍ଦି ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶର ଏକ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାନୁସାରେ 'ରୂମେମାନେ କେବଳ ଆମର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ସେମା କରିବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଗ୍ରହ୍ଣ ନାହିଁ' ଅଥଚ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାରିତୋଷିକ । ଆମେ ଏହି ଆୟତର ଯେଉଁ ଅନୁବାଦ କରିଛୁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟତଃ ଉପର ଭାଗରେ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଭାବରେ ସେ ଭୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ନିକଟତମ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରକାର ସେମା କରୁଛନ୍ତି ସେହି ପ୍ରକାର ସେମା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଯିବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟତ୍ର ଏହି ବିଷୟ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସେମା କରାଯିବା ଦରକାର ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଗତିର ଦୃଷ୍ଟି (୧: ୨୪ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାପାଇଁ ସେ ଏପରି ଆଗରର ଦୃଢ଼ତା ସତେ ଯେପରି କଣେ ସେମିକ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ଦେଖି ତା' ଉପରେ ନିଜକୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିଦେଇଛି ।

୨୫. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ଗବନା କରିଛନ୍ତି ? ତେଣୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଜ୍ଜା କରିବେ, ତେବେ ତୁମ ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର* ଲଗାଇ ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟାକୁ ଲୋପ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ନିଜ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଅନ୍ତରର କଥା ଜାଣନ୍ତି ।

أَم يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَنْحِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّطُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

୨୬. ସେ ହିଁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝

୨୭. ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତଥା ବିଶ୍ୱାସ ପୁରାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କୃପାକୁ ଯେତେକ ପୁରସ୍କାର ସେମାନେ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦାର ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَزِيدُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜୀବିକାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଶସ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତେ, ତେବେ ଦେଶରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଦୁରାସ୍ତର କରିବାରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକି ଇଜ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ସେରଣ କରିଥା'ନ୍ତି; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଥା'ନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥା'ନ୍ତି ।

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝

୨୯. ଲୋକମାନଙ୍କର) ନୈରାଶ୍ୟ ପରେ ସେ ହିଁ ଜଳବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜର କରୁଣାକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଆଶ୍ରୟଦାତା (ଓ) ସକଳ ପ୍ରଣୀ*ସାର ପାତ୍ର ।

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝

୩୦. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ଏବଂ ତଳୁଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ବିସ୍ତାରିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ

*. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ମିଛ କହନ୍ତା ତେବେ ତା'ର ଧର୍ମଭାବୁତା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯା'ନ୍ତା ଓ ତା' ହୃଦୟରେ ମୋହର ବସିଯା'ନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ପରେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବକାସନ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦୋଷରୋପ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ସେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ 'ମୋହର' ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯମ୍ମା ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆଉ ଧର୍ମଭାବୁତା ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଯେହୁଁ ପାରିଛନ୍ତି ସଦ୍‌ଗୁଣ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅବିଶ୍ୱାସ ବା ଅବସ୍ଥା ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଏକଦା ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ସୁସଜ୍ଜମ ହୋଇଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସେହିପରି ବିଷୟ ତାଙ୍କ ମନରେ ଜାଗ୍ରତ କରାଇଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି (ହେଉଛି ସୁସଜ୍ଜମ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟ) ।

୩୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପକାୟନ କରିବାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ

مَنْجِيٍّ ①

୩୭. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଛ୍ୱସ ଓ ଅଧିକ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ।

مَا أَوْفَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ②

୩୮. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ବୁରୁଚର ପାପ ଓ କୁକର୍ମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏବଂ କ୍ରୋଧ କଳ୍ପିତା ବେଳେ ସମା କରିଥାନ୍ତି,

وَالَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كِبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا

مَا غَضِبُوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ③

୩୯. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କହିବା ମାନନ୍ତି, ଓ ଏକତ୍ର ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାକୁ ଆପୋଷ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରନ୍ତି, ଓ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ

شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

୪୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥାନ୍ତି,

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ⑤

୪୧. (କିନ୍ତୁ ମନେରଖନ୍ତି) ଯେ ଅନିଷ୍ଟର ପ୍ରତିଶୋଧ ତଦନୁରୂପ ଅନିଷ୍ଟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେ ସମା ସ୍ୱଦାନ କରେ ଓ ସଂସାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖେ, ତାହାର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ରହିଅଛି; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ

فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ⑥

୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେବା ପରେ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ସ୍ୱକାର ଦୋଷାରୋପ କରାହେବ ନାହିଁ ।

وَلَمَّا انتَصَرَا بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ

سَبِيلٍ ⑦

୪୩. ଦୋଷାରୋପ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର (ଓ ଆକ୍ରମଣ) ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଓ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ବିନା ଗୁପ୍ତରେ ଉପଦ୍ରବ କରନ୍ତି; ସେପରି ଲୋକମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବେ ।

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑧

୪୪. ଏବଂ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ କରେ ଓ ସମା କରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

وَلَسَنَ صَبْرًا وَعَقْرًا ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَنِ عَزْمُ الْأُمُورِ ⑨

ସ୍ତ: ୫

୪୫. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟା ନିରୂପଣ କରିଛି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଦେଖୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ କହିବେ, “କ’ଣ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଫେରାଇ ଦେବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି?”

୪୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ନିକଟରେ ହାଜର କରାହେବ, ଏବଂ ଅପମାନ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରି ତଳକୁ ଚାହିଁଥିବେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ସେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ କ୍ଷମାମତ ଦିନ ସଚ୍ଚିନ୍ତ୍ର କରାନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସ୍ୱଳ୍ପତ ସଚ୍ଚିନ୍ତ୍ର;” ମନ ଦେଇ ଶୁଣ ! ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ ।

୪୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟା ମନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ (ସତ୍) ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇବାକୁ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

୪୮. ଯେଉଁ ସମୟକୁ ଘୁଆଇ ଦେବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଇଚ୍ଛା) ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ତାହାର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କହିବା ଶୁଣ; ସେ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ନ ଥିବ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ (ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଅସ୍ୱାକାର କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଥିବ ।

୪୯. ତଥାପି ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ (ସେପରି ହେଉଥା’କୁ) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ନିୟୁକ୍ତ କରି ସେଇଣ କରିନାହିଁ; ତୁମ ପକ୍ଷରେ କେବଳ ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ତରଫରୁ କରୁଣା ସ୍ୱଦାନ କରିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ; ଏବଂ ଯଦି ତାହାର କୌଣସି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ (ଆମ ନିକଟରୁ) ତାହାକୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯାଏ (ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ସଜଳକରୁଣାକୁ ପାଟସାରି ଦିଏ) ।

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ
وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَكَرًا أُولَ الْعَذَابِ يَفْئُلُونَ هَلْ
إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٥٥﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿٥٦﴾
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٥٧﴾
اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ
مِنْ نَكِيرٍ ﴿٥٨﴾

إِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَرَحَ
بِهَا وَإِنْ نَبْهَهُمْ سَيْمَةً رَبِّمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٥٩﴾

୫୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି କନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରନ୍ତି;

୫୧. ଅଥବା କନ୍ୟା ଓ ପୁରୁଷ ମିଶ୍ରିତ ରୂପେ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା, ବନ୍ଧ୍ୟା କରି ଦିଅନ୍ତି; ସେ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ (ଓ) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ ।

୫୨. ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ସହିତ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମ ବା ପରଦା ଅନ୍ତରାଳ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ ଅଥବା (ତାହା ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଏପରି ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଯାହା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ; ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟଧିକ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

୫୩. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ (ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ କ'ଣ ବା (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ଜାଣି ନ ଥିଲ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରେରଣ ଓହ୍ଲିକୁ) ଏକ ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିଣତ କରିଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତାହାକୁ ସର୍ବପଥ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରାଇଥାଉ; ଏବଂ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରଳପଥ ଆଡ଼କୁ ପରିଗୁଚ୍ଛିତ କରୁଅଛ ।

୫୪. ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପଥ ଆଡ଼କୁ, ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାର ଅଧିପତି ଅଟନ୍ତି; ଶୁଣ ! ସକଳ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସକଳ ବିଷୟର ସାରାମ ଓ ପରିଣତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ) ।

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهْبِطُ بِسَنِّ يَشَآءُ اِنَّا نَزَّلْنٰكَ وَبِهَبِّ سَنِّ يَشَآءُ الذِّكُّوْرُ

اَوْ يُزِيْرُ جُھُمْ ذُكْرًا وَاُنْثٰى وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَآءُ

عَقِيْبًا اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يَّكَلِمَهٗ اللّٰهُ اِلَّا وَحٰى اَوْ مِنْ

وَّرَآءِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُخَوِّىْ بِاٰذَنِهٖ

مَا يَشَآءُ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ

تَدْرِىْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنٰهُ

نُورًا نَّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنَّا

لَنَهْدِيْكَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ

صِرَاطُ اللّٰهِ الَّذِىْ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ

ۙ اَلَا اِلٰى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ

୧. 'ଓହ୍ଲି' ର ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏପରି କେବଳ ଯାହା ଶକ୍ତ ଦିଆଯାଏ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଅବଗତ ନୁହେଁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀକୁ ଓହ୍ଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଏ ଯାହାକୁ ସେ ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ କରିପାରନ୍ତି ।

ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଚିନ୍ତାଗୋଚରି ରୀତିରେ ବାର୍ତ୍ତାକାପ କରିଥା'ନ୍ତି । (କେ) ଭକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ବାଣୀର ସ୍ତରୀୟ ଅବତରଣ (ଓ) ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ଶବ୍ଦର ଅବତରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ବିଷୟଗତ ବିବରଣାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଥବା ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ତରୀକରଣ । ଏହାକୁ ଏହି ଆୟତରେ 'ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ' ଶବ୍ଦବଳୀ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଅବଳ ଉଦେଶ୍ୟ ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ ଅଛି (କେ) ସେ ନିଜ ବାଣୀକୁ ସ୍ତରୀକରଣ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ତା' ପରେ ସେମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

سُورَةُ الزُّحْرِفِ مَكِّيَّةٌ

(୩୨)

ଅଲ-ଜୁହୁଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ପତ୍ତି । ଏହାରେ ୨୯ ଶ୍ଳୋକ ୧୦୦ ଶବ୍ଦ ଅଛି ଏହାର ସ୍ୱର ୩୩୦)

ଅର୍ଥ ୦

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ ।

حَمِّ ②

୩. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ନାମରେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯାହା ସ୍ୱାବିଷୟ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

୪. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ କୋରାନ (ବୁଦ୍ଧେ ଗଚନ) କରିଅଛୁ; (ଏବଂ) ଏହା ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥଯାହାକି ଆଉକା (ଭାଷା)ରୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ (ସହଜରେ) ବୁଝିପାରିବ ।

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

୫. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ଜନନୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ (ଓ) ଚକ୍ଷୁ ସଂବଳିତ ଅଟେ ।

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُونَ ⑤

୬. କ'ଣ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଅନୁସ୍ମରଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବିଚାର ହେବୁ? କାରଣ ତୁମେମାନେ ଏକ ସାମାଜିକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ?

أَفَذَرِيْبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفَىٰ أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

୭. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ନବି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ନବି ଆସି ନ ଥିଲେ ଯାହା ସହିତ ସେମାନେ ପରିହାସ କରି ନ ଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

୯. ଏଠାରେ 'କୋରାନ' ଅବସ୍ଥାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥାହୁଏ । 'କୋରାନ' ଶବ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏଥିପାଇଁ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ବହୁଳ ଭାବରେ ପଠିତ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ପଠନ ସହଜ ହେବ ଏବଂ 'ଅବସ୍ଥାନ' ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟମରେ ଏହା କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଏହାର ଭାବାର୍ଥକୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହେବ, ଯେ ହେବୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଉଛି ।

୧୦. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ଉମ୍ମୁଲ୍ କିତାବ' ଅର୍ଥ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ । ଏଠାରେ ଏକ ସ୍ୱପକ୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧ କରାଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୌଣସି ନା କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଅଧୀନ ଅଟେ ଏବଂ ସେପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ ସଦୃଶ । ଯେପରି ଜଣେ ନରା ମାନବ ସମାଜର ଜନନୀ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସେହି ଅର୍ଥରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନବି ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସଂସାରରେ ଅବତରଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ତାହାରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସାତମରୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଛାଡ଼ି କରିଥିଲେ ଯେ ସଂସାରସାରା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥା ସାଧନ ଉପଦେଶ ସମ୍ପର୍କ କରାଯିବା ପାଇଁ ସେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅବତରଣ କରାଯାଇଛି ।

୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ହେତୁ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅତିବାହିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି କିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।”

୧୧. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧଷ୍ଟକ ଶଯ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପଥ ଚିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଇପାରିବ,

୧୨. ଏବଂ ସେ ମେଘମାଳାକୁ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପରିମାଣରେ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି; ତା’ପରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୃତ ଭୂମିକୁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି; ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ) ଉତ୍ତୁସ୍ତ ହେବ;

୧୩. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସନ୍ତୋଷ ସମ୍ଭାର ଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ନୌକା ଓ ଚତୁଷ୍ପଦ (ସାଥୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ଆରୋହଣ କର,

୧୪. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଠି ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ଆରୋହଣ କର, ସେତେବେଳେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଏବଂ କୁହ, “ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଅନ୍ୟଥା ଆମେମାନେ ନିଜ ବଳରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତାଧୀନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନ ଥିଲୁ ।”

୧୫. “ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଦିନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ।”

୧୬. (କିନ୍ତୁ ସ୍ମରଣ କଥା ହେଉଛି ଯେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କେତେକ ଉକ୍ତକୁ ତାହାଙ୍କର ଅଂଶ ମନେ କରୁଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁ ଉପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି); ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ସକାଶ୍ୟ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَنْ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑨

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ⑫

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ⑬

لَسْتُمْ عَلَى ظُهُورِهِ تُمْتَدُّ أَرْبَابًا نَعْمَةً رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ⑭

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ⑮

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادَةٍ جُزْءًا إِنِ الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ ⑯

ରୁ: ୨

୧୭. ସେମାନଙ୍କୁ ପସର ତ ଭଲ) କ'ଣ ସେ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ନିଜ ପାଇଁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ରଖୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭୁମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି ?

أَمْ اتَّخَذَ مِنَّا يَتْلَىٰ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ ①

୧୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ସେହି ବିଷୟରେ ସମାନ୍ତର ବିଆଯାଏ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିପ୍ରେତ କରୁଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ମୁହଁ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ସେ କ୍ଳେଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଉଠେ ।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ②

୧୯. କ'ଣ ଯେ ଅଳଙ୍କାରସୂଚକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ କଳହ ସମୟରେ ନିଜ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ନାହିଁ (ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭାଗରେ ପଡ଼େ ଓ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭାଗରେ ପଡ଼େ) ?

أَوَمَن يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ③

୨୦. ଏବଂ ସେମାନେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ନାରୀ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି; କ'ଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ? (ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ) ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବ, ଏବଂ (କନ୍ୟାମତ ଦିନ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂଗ୍ରାହରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

وَجَعَلُوا السَّالِكَةَ الَّتِي هِيَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشْهَدًا وَآخَلَقْنَاهُمْ سَتَكْبَ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ ④

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଲଜ୍ଜା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରି ନ ଥାବୁ”; ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିର୍ବାସ ବାସ୍ତବ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଏହା କେବଳ ଅନୁମାନ କରି କହୁଛନ୍ତି ।

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ⑤

୨୨. କ'ଣ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଜ୍ୟୋତିର୍ବାସ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ଯେହିରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ରହିଅଛି) ଯେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمْ أَنبِئْتَهُمُ كِتَابًا مِن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِرُونَ ⑥

୨୩. ନା, ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବକ୍ତବ୍ୟକର ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثِهِمْ مُّقْتَدُونَ ⑦

୨୪. ଏବଂ ହେ ରସୁଲ ! ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ କୌଣସି ସତେଜନକାରୀ (ରସୁଲ ଏପରି) ପ୍ରେରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତାହାର ଧନଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଏହି ଲୋକାନ୍ତମାନଙ୍କ ଭଳି କହି ନ ଥିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଦାବ୍ଧି ହିଁ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

୨୫. (ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରସୁଲ) ଉଭୟ ଦେଇଥିଲେ, “କ’ଣ ଯଦି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅବଧାନ ଅଧିକ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ବଦଳିବି କି ନାହିଁ ?” ସେମାନେ ଉଭୟ ଦେଲେ, “ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ।”

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ; ପୁତରାଂ ଦେଖ; ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ବିପରୀ ହୋଇଥିଲା ।

ରୁ: ୩

୨୭. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜର ପିତା ଓ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ.”

୨୮. “କେବଳ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

୨୯. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ ନିଜ ବଂଶଧରଙ୍କ ସକାଶେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ପିତୃଳା ପୁରୁଷ) ବିରତ ହେବେ ।

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଓ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ରସୁଲ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَوْمٍ مِنْ نَدِيرٍ
إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

فَإِن تَتَّبِعْنَا مِنْهُمْ فَإِنَّا نَظَرْنَا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

بَلْ مَتَّعْتُ قَوْمًا وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା କେବଳ ପ୍ରତାରଣା-ମୂଳକ କଥା, ଓ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

وَلَبَّيْكَاهُمْ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كُفْرُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତିବାଦ-ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ଏହି କୋରାନ ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ ସହରର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ?”

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

୩୩. କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ବିଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ? (ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ ?) ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଂସାରିକ ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ବିତରଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଦେଇଅଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ନଗଣ୍ୟ ମନେ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦୁନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣା ଉକ୍ତ ଅଟେ ।

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمًا بِيَهُمْ
مُعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଭୟ ନ ଥା'ତା ଯେ ସମସ୍ତେ ଏକା ରକମର ହୋଇଯିବେ, ତେବେ ଆମେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲହ) କୁ ଅବଳ୍ଲୀ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଛାତ ଓ ଯେଉଁ ପାହାଚ ଉପରେ ସେମାନେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୁପାରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ।

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لَبَنَ
يَكْفُرُ بِالْزُحْمِ يُبَيِّرُهُمْ سُقْفًا مِنْ نَضِرٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହର ଦ୍ଵାରକୁ ମଧ୍ୟ (ଗୁପାରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ); ଏବଂ (ସେହିପରି ଭାବରେ) ସେମାନଙ୍କ ଫଲ୍ଲଙ୍କକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ଚଢ଼ିଆ ଲଗାଇ ବସନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁପାରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ।

وَلْيُبَيِّرِيْهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ବରଂ ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସାମଗ୍ରୀ; ଏବଂ ପରକାଳ (ସ୍ଵର୍ଗ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଧର୍ମାତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଓ ମଦିନା । ସେମାନେ ଆପଣ କରୁଥିଲେ ସେ କଣ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଉପରେ ଏହି ସ୍ଥଳ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଯେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲହ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାତ୍ତା ସମାଜେ ମକ୍କା ବା ମଦିନା ସହରର କୌଣସି ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ପାରିନାହାନ୍ତି । ଏହା ଏକ ପ୍ରଭୁଶା ଆପଣ ଓ ଏବେ କି କରାଯାଉଛି । ଆଜିର ମାନବ ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସଂସାରକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁରୂପ ଦୋଷାବରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୂ:୪

୩୭. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲୁଖି)ଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ବିମୁଖ ହୁଏ, ଆମେ ତାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସଜ୍ଜନ ସ୍ମରଣର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରୁ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ନିତିଦିନିଆ ସାଥୀ ହୋଇ ରହେ ।

وَمَنْ يَكْفُرْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانٌ
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ⑩

୩୮. ଏବଂ ସେ (ସଜ୍ଜନ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତପଥରୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସତପଥରେ ପରିଗ୍ରାସିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ⑪

୩୯. (ମଣିଷ ବସ୍ତୁତ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ହୁଏ) କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ତୋର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣା ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ ଏବଂ ସେ କହେ, "ହାୟ ! ମୋର ଓ ତୋର (ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜନ) ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ତମର ବ୍ୟବଧାନ ଥାଆନ୍ତା କି !" ସୁତରାଂ (ସ୍ୱୟଂ ମନୁଷ୍ୟର ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବଧାନ) ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସେ (ସଜ୍ଜନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସାଥୀ ଅଟେ ।

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَيُكْسِرُ الْقَرِينَ ⑫

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବୁ ଯେ-ହେତୁ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାତ୍ମର କରିଅଛ ତେଣୁ ଆଜି ଏହି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରୁଅଛ ।

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ⑬

୪୧. କ'ଣ ତୁମେ ବଧୂର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ଅଥବା ଅନ୍ଧକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ତଥା ଯେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ପଥଭ୍ରାତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ) ?

أَفَأَنْتَ تُسَبِّحُ الضُّمَرَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑭

୪୨. ଯଦି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରୁ ଘେନି ଯାଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ) ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ,

وَمَا نَدْعُبُ بَكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ⑮

୪୩. ଅଥବା ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଘେନି ବିଷୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇବୁ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଅଛୁ^୧; (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ରହିଅଛି ।

أَوْ نُزَيِّنَكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ⑯

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଜୀବଦଶାରେ ବା ତୁମ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହେବ ଏବଂ ଏ ଦୁଇ ବିଷୟ ଅଲୁଖିଙ୍କର ଅଧିକାରକୁଳ ।

୪୪. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଥିଲା ଏହି ବାଣୀକୁ ତୁମେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, କାରଣ ତୁମେ ସତ୍‌ପଥରେ ରହିଅଛ ।

فَأَسْتَمِيعُكَ بِأَلَدِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٧﴾

୪୫. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ତୁମ ସକାଶେ ଓ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅନୁସ୍ମରକ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ମୁଖ କରାଯିବ ।

وَإِنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٢٨﴾

୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ଗଦୁଲମାନଙ୍କୁ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥରଣ କରିଅଛୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର : “କ’ଣ ଆମେ (ନିଜ ପ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରାଯାଉଥିଲା ?”

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً يُغْبِثُونَ ﴿٢٩﴾

ରୁ : ୫

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରି ଫିରାଓନ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାରିଷଦବର୍ଗ ନିକଟକୁ ସ୍ଥରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉତ୍ତର ଭାବରେ ସ୍ଥରଣ ହୋଇଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

୪୮. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିବା ପ୍ରତିଟି ନିଦର୍ଶନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନିଦର୍ଶନ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିରେ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ (ନିଜ କୁଳମାନଙ୍କୁ) ଫେରି ଆସିବେ ।

୫୦. ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଏହା ହିଁ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଯାଦୁକର ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାରର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ, ଯେଉଁ (ଅଜ୍ଞାକାର)ଗୁଡ଼ିକ କି ସେ ତୁମ ସହିତ କରିଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଶାସ୍ତି ଦୂରାନ୍ତର ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ ।”

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشَّجَرَادُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عَمِدْنَا عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଶିକ୍ଷା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗଦୁଲମାନେ ଦେଉଥିଲେ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର । କ’ଣ ସେହି ଶିକ୍ଷାରେ ଏକାଧିକ ଉପାସ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ? ଯଦି ନାହିଁ, ତେବେ ନିଜ ଗଦୁଲ ବା ଅବତାରର ଶିକ୍ଷାର ବିରୁଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷାକୁ କାହିଁକି-ସାବିତ କରୁଛ ?

୫୧. ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିଥିଲୁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତରାତ୍ ଅଙ୍ଗାକାର ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ।

୫୨. ଏବଂ ଫିରାଓଁନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ମିଶରର ରାଜତ୍ବ ମୋର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ନାହିଁ ? ଏବଂ (ଦେଖ) ଏହି ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ମୋର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହୋଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ?”

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْتَوْنُ ①
وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يُقَوْمُ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَنَا ②
بِعِزِّي وَنَ ③

୫୩. “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନୀଚ ଓ ଯେ ଶ୍ବସ୍ତ୍ରଭାବରେ କଥା କହି ପାରୁନାହିଁ କ’ଣ ମୁଁ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ ?”

୫୪. “(ଏବଂ ଯଦି ସେ ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ) ତେବେ ତାହା ପାଇଁ ସ୍ବର୍ଷ କଙ୍କଣ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ? ଅଥବା କାହିଁକି ତା ସହିତ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ତାହାର ବୃକ୍ଷପାର୍ଶ୍ବରେ(ତୋହାର ସୁରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ) ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତେ”

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُ ④
يُسِينُ ⑤
فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ ⑥
الْمَلِكَةُ مُقَرَّرِينَ ⑦

୫୫. ତେଣୁ ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭଣ୍ଡେଇ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତା କଥା ମାନିନେଲେ; ସେମାନେ ଏକ ଦୂରାଗ୍ରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଙ୍ଗାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ) ।

فَاَسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ⑧

୫୬. ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ ଏବଂ ତିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରିଦେଲୁ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବକାଳର ଏକ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହାକୁ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଏକ ମାଧ୍ୟମ କରିଦେଲୁ ।

فَلَمَّا أَسَفَوْنَا اتَّقَيْنَا مِنْهُمْ فَاعْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ⑨
فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَاقًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ⑩

ସ୍ତ:୭

୫୮. ଏବଂ ଯେବେ ବି ମରିୟମ-ନଈନ^୧ (ଇସା)ଙ୍କ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ, ତେବେ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଏ ବିଷୟରେ) ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରନ୍ତି ।

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصُدُّونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଆହୁରି କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ଉକ୍ତୁଷ କି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସା) ଉକ୍ତୁଷ ?” ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ କେବଳ କଳହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ବସ୍ତୁତଃ ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁଚ୍ଛିତ୍ତ କରିବା ଏ ଜାତିର ଅଭ୍ୟାସ ।

وَقَالُوا إِنَّا إِلَهُهُنَّ خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَمَلًا
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصَوْنَ ﴿٥٩﴾

୬୦. ସେ (ଇସା) କେବଳ ଜଣେ ଭଲ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ କୃପା କରିଥିଲୁ, ଓ ଇସ୍ତାଇଲାସ ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଗଢିଥିଲୁ ।

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿٦٠﴾

୬୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଦେବଦୂତରେ ପରିଣତ କରିଥା’ନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରନ୍ତେ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ
يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

୬୨. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅତିମ ସମୟର ଶ୍ଚାନ ପ୍ରଦାନ କରେ; ସୂଚନା^୨ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦରେ ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ, ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।

وَرَأَيْتَهُ لِيُعلمَ النَّسَاءَ فَلَا تَسْتَرِنَ بِهِمَا وَابْتِغَوْنِ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମରିୟମ ନଈନଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ବିଷୟ ପାଠ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆପଣ କରନ୍ତି ଯେ କ’ଣ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟବସ୍ତୁ ଉକ୍ତୁଷ ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିରେ ନିଷେପ କରାଯାଉଛି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାନବ ସମାଜର ସଂସାର ପାଇଁ ଫେରାଇ ଆଣିଯାଉଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଏଇ ଦୁଇ ବିଷୟରେ ଆକାଶ ପାତାଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ମସିହ ନିଜେ ନିଜକୁ ଜଣେ ମଣିଷ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସେ ଜଣେ ସଦାଶୁଭା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହୁଜୁମ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

୨. ଏଠାରେ ‘ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ’ ଅର୍ଥ ସେହି ସବୁ ସକାଳାବସ୍ୟ ବୈଷୟିକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅସ୍ଥିରେ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ କରୁଥା’ନ୍ତି ଯଦିତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନରମାତ୍ସକ ହେବ ନ ଥା’ନ୍ତି । ସୂଚି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମସିହ ଆଗମନ ପରେ ସବୁ ଅବତାରଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାହେବ ଓ ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଆଶା ପାଳନ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମସିହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେବଦୂତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟର ବା ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ମସିହଙ୍କ ସ୍ମୃତି ହୋଇଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସିବାରେ ଅଶ୍ୱତ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହେବାକି କିଛି ନାହିଁ । ସୂଚି ମୁସଲମାନମାନେ କେବଳ ଛବିରେ ଏହି ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ।

୪. ‘ଅତିମ ସମୟ’ ବା କର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ବିଷୟକ ଶ୍ଚାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସଂସାରରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଧୂସରାଘା ହେବାର ଅଛି ସେସବୁ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ଶ୍ରୀକ୍ଷିୟାନମାନଙ୍କର ଭଲ ସମ୍ଭାଷିତ ପତନ ଓ ଅତିମ ପତନ ବିଷୟରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃହତ୍ ଶକ୍ତିର ପତନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୩. ଏବଂ ସତ୍ୟତାକୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସରଳ ପଥକୁ) ବାଧା ନ ଦେଉ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ①

୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇସା^୧ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ ବିଷୟ ସହିତ ଆସି ଅଛୁ; ଏବଂ ଯେଉଁ କେତେକ ବିଷୟରେ ତୁମମାନେ ମତଭେଦ କରୁଅଛ ତାହାର ଶୁଦ୍ଧୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆସିଅଛୁ, ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ।”

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ② فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ③

୨୫. “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସୁତରାଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।”

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ④

୨୬. କିନ୍ତୁ ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ମତପୋଷଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କଷ୍ଟଦାୟକ ସମୟର ଶାସ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ବିନାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରା ହୋଇଅଛି ।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَهِمْ ⑤

୨୭. ସେମାନେ କେବଳ କଥାମତକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅକ୍ଷୟାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ⑥

୨୮. ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ସେ ଦିନ ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ପରସ୍ପରର ଶତ୍ରୁ ହେବେ ।

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ⑦ الْبَتِّينَ ⑧

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ଇସାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଉପର ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରହିଅଛି ।

ସ୍ୱ:୭

୭୯. (ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର କହିବେ) “ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି (କୌଣସି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତୁଟି ପାଇଁ) ତୁମେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବ ନାହିଁ.

يُعْبَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝

୮୦. “ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିବର୍ତ୍ତନସ୍ୱତ୍ୱିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭ ପାଳନକାରୀଙ୍କ ସଦୃଶ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ; (ସେମାନେ ଏ ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ) ।”

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝

୮୧. (ଅନ୍ଧାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تَخْرُبُونَ ۝

୮୨. ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ସୁନାର ଥାଳିଆ ଓ ପିଆଲା ଅଣାହେବ, ଏବଂ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଠାରେ ମନ ଯାହା ଚାହିଁବ ଓ ଆଖି ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିବ, ତାହା ରହିଥିବ; ଏବଂ (କ୍ଷୋଦିତ) ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବ.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهُى الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

୮୩. “ଏବଂ ଏହା ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମସାଗୁଁ କରି ଦିଆଯିବ ।”

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

୮୪. “ସେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶର ପ୍ରଭୁର ଫଳ ରହିଥିବ ଯହିଁରୁ ତୁମେମାନେ (ପ୍ରୟୋଜନାଦୁପାରେ) ଖାଇବ ।”

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

୮୫. ଅପରାଧୀମାନେ ଅବଶ୍ୟ ନରକର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡି ରହିଥିବେ ।

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝

୮୬. ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ହାଲୁକା କରାହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡିବେ ।

لَا يُفَقِّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ ۝

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ।

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝

୭୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଡାକି କହିବେ, “ହେ ନେରକର ଭାଗସ୍ଥାପୁ ଅଧିକାରୀ ! ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦିଅନ୍ତୁ” ସେ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବ ।”

وَنَادُوا لِيْلِكَ لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ

୭୯. (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ), “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲ ।”

لَقَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كُرْهُونَ ۝

୮୦. କ’ଣ ସେମାନେ ହେକରତ ମହଲତକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାପାଇଁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ? ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିପାରିଛୁ ।

أَمْ أَمْرُكُمْ أَمْ فَإِنَّا لَهُ مَبْرُؤُونَ ۝

୮୧. କ’ଣ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କଥା ଓ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ? ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାହକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଇ ଏ ସବୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَّا ۖ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۝

୮୨. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ଆଆନ୍ତେ; ତେବେ ଆମେ ” ସର୍ବସ୍ଥଥମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ।”

قُلْ إِن كَانَ لِلزَّالِمِينَ وَلَدٌ فَأَنَّا أَوَّلَ الْعٰبِدِينَ ۝

୮୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତା ଓ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେ ସବୁଥିରୁ (ଉତ୍ତରରେ ଓ) ପବିତ୍ର ଯାହା ସେ (ମୁସଲିମ)ମାନେ କହୁଛନ୍ତି ।

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَظِيْمٍ ۝

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହିଁ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହଜରତ ମହଲତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟାନକ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବା ଓ ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଫଳ ହେବା ତଥା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବା ସମ୍ଭବରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ତାହା ଯଥା ସମୟରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ ଜାଣିଶାଳୀ ‘ଉପୁଲ’ ର ଅର୍ଥ ଦେବଦୂତ ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁରା ବୁଦ୍ଧର ଆୟତ ୨୫ ରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ଦେବଦୂତ ହୁଅନ୍ତି ବରଂ ମନୁଷ୍ୟର ନିଜ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟତା କର୍ମ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ବଦଳ କରିଥାଏ ଓ ସେହି ନିଦର୍ଶନ କର୍ମାନ୍ତରେ ବିନା ତାହାର ଅପରାଧକୁ ସ୍ୱୀକୃତି କରିବା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ‘ଉପୁଲ’ ଶବ୍ଦକୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅର୍ଥ ସତ୍ୟତା ଅଭିସ୍ତେତ ହୋଇପାରେ । ସୃଷ୍ଟି ଟିକିହାଟିକିହାତୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଗବେଷଣା ହେଉଛି ସେଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ସତ୍ୟତା ଶୁଦ୍ଧଜାତରେ ନିଜ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ଆଚରଣର ବିଭିନ୍ନ ଲକ୍ଷଣ ରହିଥାଏ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେହି ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ଥଳାନ୍ତରଣ ଦ୍ୱାରା ସେତେବେଳେ ତହିଁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ ସେହି ସେହି ଲକ୍ଷଣକୁ ସ୍ୱୀକୃତି କରିଥାଏ । ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ କେଣେ ଭୋକର ନିକର କର୍ମ କେବଳ ପୁରସ୍କୃତ ରହେ ନାହିଁ, ବରଂ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଧରି ତାହା ସଂସାର ଆକାରରେ ପୁରସ୍କୃତ ରହିଥାଏ । ଏହି ରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ଭକ୍ତିମାନ ପୁରୁଷାତ୍ମକତା କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଥାଏ ।

୩. କାରଣ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସେମ କରୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ଧାରତା ଧରୁ । କିନ୍ତୁ ପୁରୁ ସନ୍ତାନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପୂର୍ତ୍ତାସ ସମାପ୍ତ ନାହିଁ କି ଶାନ୍ତି-ଭିତ୍ତିକ ସମାପ୍ତ ନାହିଁ; ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ପୁରୁ ସନ୍ତାନ ବିଷୟକ ଭ୍ରମଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛୁ ।

୮୪. ସୁତରାଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝା ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅବସର ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣି କୌତୁକରେ ଲିପ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତୁ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ଶାସିର ସମୟ ଆସିଯିବ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜାକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

୮୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତରଫ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୮୬. ଏବଂ ସେ ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତଥା ସେ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ଅଧିକାରୀ; ଏବଂ ସେହି (କଥାମତ) ସମୟର ସ୍ବାନ କେବଳ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହିଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଡାକନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ * ଦିଏ, ସେ ହିଁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ହକ୍ଦାର, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୮୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ? ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାଃ”, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରି କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ନିଆଯାଉଅଛି ?

୮୯. ଏବଂ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କର) ସେହି ଉକ୍ତିର ‘ରାଶ ! ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୯୦. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହିଁ ଫେରାଇ ନିଅ; ଏବଂ କେବଳ ଏତିକି ମାତ୍ର ସାଥୀନା କର ଯେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ; ଫଳ ସ୍ୱରୂପ, ସେମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣିପାରିବେ ।

فَذَرَهُمْ خُوضُوا وَيَلْعَبُوا خَتْمٌ يُقَالُوا يَوْمَ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٨٤﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي تَجْعَلُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُمْنُونَ ﴿٨٨﴾

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

* ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ୱସ୍ଥପାଇଁ ଯେ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଗ୍ରହଣିତ, କାନ୍ଦିଶ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅମିନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ସକ୍ଷୋବ) ନାମରେ ନମିତ କରିଥିଲେ, ଏପରିକି କେତେକ ଉପ୍ରାନ୍ତର ନବି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ଗୁଣିତ କରିଥିଲେ (Isaiah 9: 6 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣପ୍ରାପ୍ତ କରୁଅଛୁ ।

سُورَةُ الدَّحَّانِ مَكِّيَّةٌ

(୧୩)

ଆଲ-ଦୁହାନ

(ଏହି ଦୁହାନ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଷୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ଓ ଏହାର ଓ ୩୩ ଟି ଚୁକ୍ତ
ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହା-ମାମ ।

حَمْدٌ

୩. ଆମେ ଏହି ଧର୍ମାଗ୍ରନ୍ଥ ନାମରେ ଶପଥ କରୁଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯଦ୍ଦିରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

୪. ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; କାରଣ ଆମେ (ପଥଦ୍ୱାରା) ସର୍ବଦା ସଚେତନ କରାଇଥାଉ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ

୫. ଏହି ରାତ୍ରିରେ 'ସକଳ ଚକ୍ର ସମକଳିତ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ,

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

୬. ସେପରି ସ୍ପଷ୍ଟତା ବିଷୟ ଯାହାର, ଆମେ ନିଜ ସମାପ୍ତରୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ; ଏପରି ଅବସରରେ ଆମେ ସର୍ବଦା ରହୁଛୁ ସେଇଭାବେ କରିଥାଉ ।

أَمْراً مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

୭. ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାଉ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥାଏ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ,

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରାତି, ଯେଉଁ ରାତିରେ ନବି ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣାନ୍ତି । ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ । ସେତେବେଳକୁ ଘା'ସାହିବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୁବ୍ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଜ୍ଞାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ରାତି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଖରାପ ଦିନେ ସନ୍ତୁଳନରେ ତାହା ହିଁ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଭଳି ରାତି । ଏଥିରେ କୌଣସି ନୂତନତା ନାହିଁ । କାରଣ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ସମୟରୁ ଏହି ପରମ୍ପରା ତଳି ଆସୁଛି ଏବଂ ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଏହି ଅସଦ୍ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ଏହି ପରମ୍ପରା କାମନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ ରହିବ ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ପୂର୍ବ ଟୀକାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟକୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ରାତିରେ ନବି ସଂସାରକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ 'ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ' ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋରାନର ନାମ 'ଚକ୍ର'ର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ରଖାଯାଇଛି କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଚକ୍ରର ଓ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୁଣବତ୍ତତା ନାମ ହେଉଛି 'ହକିମ' । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବାଣୀ ଚକ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୩. ଏହି ଆୟତରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଯେତେ ଅସ୍ୱାକ୍ଷର କଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟତଃରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଓ ସେ ହିଁ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ହଜରତ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏପରି ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କୃପାରୁ ଏହିପରି କରିଛନ୍ତି । ଘା'ସାହିବ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ହୋଇଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ସଂସାର ପାଇଁ ସାଥୀନ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀନକୁ ଶୁଣନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ କୁଳରୁ ଦୁରା ବିଳାଷର ଯେଉଁ ମୁହାଁରି ପାପନ କରୁଥାଏ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋଭାବରେ ନିରାଶ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

୮. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନେହୁଏ ଆଏ ।

୯. ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହ-ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତୁ ।

୧୦. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସଦେହରେ ଲିପୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, (ଏବଂ) ଜ୍ଞାତକୌତୁକ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୧. ପୁତରା* ତୁମେ ସେହି ଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଯେଉଁଦିନ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ଏକ ସୁସ୍ପନ୍ଧ ଧୂମ * ପ୍ରକାଶିତ ହେବ,

୧୨. ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବୃତ କରିବ; ଏହା ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ହେବ ।

୧୩. (ଲୋକମାନେ ଏ ସବୁ ଦେଖି କହିବାକୁ ଲାଗିବେ) "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂର କର, ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।"

୧୪. ସେଦିନ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିବ, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଏକ ଗପୁଲ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି (ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ) ।

୧୫. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଗୁଲିଗଲେ ଓ କହିଲେ, "ଏ ଜଣେ ଚାଲିମସ୍ତାପ ପାଗଳ ।"

୧୬. ଆମେ ଶାସ୍ତିକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଦୂର କରିଦେବୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେହିପରି କରିବ ।

୧୭. ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଦନରେ କବଳିତ କରିବୁ, (ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ) ସ୍ତବ୍ଧଶାଖ ନେବାରେ ଆମେ ସକ୍ଷମ ।

୧୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ ପରାସ୍ତା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ଉପୁଲ ଆସିଥିଲେ ।

وَمَنْ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ①

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ②

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ③

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ④

يُغَشِّي النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑤

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑥

إِنِّي لَهُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ⑦

وَقَالَ لَهُمْ مَجْنُونٌ ⑧

وَمَنْ رَبِّمُ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ⑨

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ⑩

وَلَقَدْ نَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ⑪

୧. ଏଠାରେ ଗରମାଣ୍ଡ ଓ ଉତ୍ତମାନ ବୋମାର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ହେଲେ ସମସ୍ତ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଧୂମପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ସମ୍ପ୍ରତି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସେପରି ବୋମାର ପ୍ରତିଯୋଗୀ କ୍ଷମାପତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟି କରୁଛନ୍ତି ।

୧୯. “ଏବଂ ସେ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ,
“ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆମକୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅ; ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ବିଶୁଦ୍ଧ ରସୁଲଭାବେ ପ୍ରେରିତ
ହୋଇଅଛୁ ।”

أَنْ أَدَّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ①

୨୦. “ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ
ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ସାମାଲଂସନ କର ନାହିଁ ଏବଂ
ଆମେ ଆଣିଥିବା ପ୍ରମାଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱର କରା; ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ପୁଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ
ସହିତ ଆସିଅଛୁ ।”

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ②

୨୧. “ଏବଂ ଆମେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ଯେ କଳକ
ତୁମେମାନେ ଶିକାବୁଦ୍ଧ କରି ଆମକୁ ହତ୍ୟା କରିବ ।”

وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُونَنِي ③

୨୨. “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ
ନାହିଁ, ତେବେ (ଅନ୍ତତଃ) ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକୃତ୍ୱିଆ
ଛାଡ଼ି ଦିଅ ।”

وَأَنْ لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَأَعْرِضُونِ ④

୨୩. ଏହାପରେ ସେ (ମୁସା) ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଥିଲେ, “ଏମାନେ ତ ଏକ ଅପରାଧୀ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ; ଏମାନେ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର
ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।”

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ⑤

୨୪. ପୁତରାଂ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ
ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ରାତାରାତି (ଏହି ଦେଶରୁ) ନେଇକରି ଶୁଲିଯାଅ
ଏବଂ ମେନେରଖ, ଫିରାଊନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କର
ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଧ୍ୟାବନ କରାହେବ ।”

فَأَسْرِ بِعِبَادِي يَلِيلًا إِنَّا لَكُمْ مُّتَّبِعُونَ ⑥

୨୫. ଏବଂ ବାଲିକୁଦ-ଶୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଶୁଲିଶୁଲି ସମୁଦ୍ରକୁ
ପଛରେ ପକାଇ ଦିଅ ୧; (ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ
କରିଯାଅ); ସେହି (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଊନର) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ
ନିଶ୍ଚୟ ଜଳମୟ ହେବେ ।

وَأَتْرِكُ الْبَاحِرَ هَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ⑦

୨୬./୨୭./୨୮. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଊନର
ଲୋକମାନେ) ନିଜ ପଛରେ ଅନେକ ଉଦ୍ୟାନ, ଝରଣା,
ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆରାମଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ଏପରି
ବାସସ୍ଥାନ ଯେଉଁଥିରେ (ସେମାନେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖରେ
ରହୁଥିଲେ ।

لَمْ تَرْكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَ عَيْوُونَ ⑧

وَزُرُوعٍ وَ مَقَامِرٍ كَرِيمَةٍ ⑨

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فُلْهِنَ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଲିକୁଦ ଉପରୁ ଜଳ ପଛକୁ ଫେରିଯାଏ ତା' ଉପରେ ଶୁଲି ଶୁଲି ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମ କର ।

୨୯. ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ^୧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେ ସବୁର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ସୁତରାଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାହିଁ ନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ।

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْتَظَرِينَ ﴿٣٠﴾

ସ୍ତ: ୨

୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପିରଓିନର ଅପମାନକନକ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيِ إِسْرَآئِيلَ مِنَ الْعَذَابِ آلِھِینَ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ସେ (ପିରଓିନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସହ୍ୟ ଓ ସାମଲ୍‌ସନକାରୀ ଥିଲା ।

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلَیَّائًا مِنَ الْمُسْرِفِینَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତତକାଳୀନ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ସ୍ଥାନ କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمِ عَلَی الْعَالَمِینَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

وَأَتَيْنَاهُمُ مِنَ الْأَنْبِیَاءِ مَا فِیْهِ بَلَاؤٌ مُّبِیْنٌ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏ (ମୁକ୍ତାବାସ)ମାନେ କହନ୍ତି,

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَیَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. “ଆମେମାନେ କେବଳ ସ୍ଥାପନ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବୁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାହେବ ନାହିଁ ।”

إِنْ هِیَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِّینَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସଂସାରକୁ ଆଣି ଦେଖାଇଦିଅ ।

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِینَ ﴿٣٧﴾

୩୮. କ’ଣ ସେମାନେ ଉକ୍ତ କି ‘ତୁଚ୍ଚତା’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ (ସେମାନେ ଉକ୍ତ) ? ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ; ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅପରାଧୀ ଥିଲେ ।

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُنْعٍ وَالَّذِینَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلُكُنْهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِینَ ﴿٣٨﴾

୧. ଏଠାରେ ସେହି ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ଅନିଷ୍ଠେତ, ଯେଉଁମାନେ ପତ୍ତବର୍ତ୍ତକରେ ସମ୍ମାନ ଭାର କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏକଦା ମିଶର ଦେଶରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏଠାରେ ପିରଓିନ ଓ ତା’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ମଧ୍ୟ ଅନିଷ୍ଠେତ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ପିରଓିନ ଭଳି ଗୋରବର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ତଥାପି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମିଶରରେ ରାଜତ୍ୱ କରିପାରିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁର୍ତ୍ତବାସକୁ କିଛି ଦୃଷ୍ଟ ହେଲା; ନାହିଁ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସକୁ ।

୩୯. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ଆମେ ଖେଳି ଖେଳି ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۝

୪୦. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୪୧. ନିଶ୍ଚୟ ଦିବସ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାକୃତ ସମୟ ଅଟେ,

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

୪୨. ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମେଣ୍ଟାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝

୪୩. କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାହେବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ କରୁଣା କରିବେ; ସେ ହିଁ ପରାଜ୍ଞମା (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

୪୪. ବାସ୍ତବରେ (ସେହି ଜାତୀୟ) କହୁନା 'ଗର,

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ۝

୪୫. ପାପୀୟମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ;

طَعَامُ الْآثِمِينَ ۝

୪୬. ଏହା ପୂର୍ବ ଭଳି ତିଳ, ଯାହା ପେଟ ଭିତରେ ତରଳ ତମା ପରି ପୁରୁଥିବ;

كَالْهَيْلِ يَنْزِلُ فِي الْبُطُونِ ۝

୪୭. ଯେପରି ଗରମ ପାଣି ଫୁଟେ;

كَغَلِي الْحَيَمِ ۝

୪୮. (ଏବଂ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବୁ), “ଏହି ପାତାକୁ ଧରି ଏବଂ ନରକର ମଝି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଘୋଷାଡ଼ି ନିଅ;”

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝

୪୯. “ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପ୍ରଭୁର ଗରମ ପାଣି ଜାଳି ଦିଅ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ପ୍ରବଣ ଉରାପଜନିତ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।”

تَمْرُ صُبْرًا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ۝

୫୦. (ଏବଂ ଆମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବୁ), “ତୁମେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆତ୍ମାଦାନ କର; ତୁମେ (ମନେ ମନେ) ପରାଜ୍ଞମା (ଓ) ସମ୍ମାନିତ ଥିଲ !”

ذُئِيَٰ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝

୧. 'କହୁନ' ଶବ୍ଦ ପର୍ବତ କୋରାନରେ ଦୃଶ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏହା ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଉକ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ରାସ୍ତାରେ ଯେଉଁଠି ସେ ଅଭୋଷ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ଏହିପରି ମନେ କରୁଥିଲା ।

୫୧. (ପୁନର୍ବାର କହିବୁ), “ଏହା ହିଁ ତ ତାହା, ଯାହା ସଂକ୍ଷରରେ ତୁମେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲ ।”

୫୨. ଧର୍ମଭାରୁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସ୍ଥାନରେ ରହିବେ,

୫୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରୋଦ୍ୟାନରେ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ ;

୫୪. ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠାରେ ଶମ ଓ ବୁଟିଦାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ, ଓ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ବସିବେ ।

୫୫. (ଏହିପରି ହିଁ ହେବ); ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥୀ ହିସାବରେ ପଦ୍ମପଲ୍ଲୀ-ଲୋତନା ନାମା ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଚଳବ କରିବେ, ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ (କାବନ) ଅତିବାହିତ କରିବେ ।

୫୭. (ପରକାଳ ଜୀବନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିବା) ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର (ସେଠାରେ) ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ^୧; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ

عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

୫୮. ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୃପା ସ୍ୱରୂପ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାନ ସମ୍ପର୍କ ।

୫୯. ଅତଏବ ଶୁଣ ! ଆମେ ଏହି କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ)କୁ ତୁମ ଭାଷାରେ ସହଜ କରି ଅବତାରଣ କରିଅଛୁ ଯେପରି ଏ (ଆରବୀ ଭାଷା) ଲୋକମାନେ ତହିଁରୁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

୬୦. ସୁତରାଂ (ପରିଶାମ ସକଳେ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କର ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରିବେ ।

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾

فَاتَّبِعْنَاهُ يَلْسَٰنُكَ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٦٠﴾ فَاتَّقِبَ إِنَّهُمْ مُّرتَقِبُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରକାଳ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦ ଭୋଗ କରୁଥିବେ ।

سُورَةُ الْجَانَّةِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଜାସିୟା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚିତ୍ତମିତ୍ତ ସମେତ ୩୮ ଟି ଆୟତ୍ ଓ ୪ ଟି ସ୍ବର
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ୍,

حَمْدٌ ②

୩. ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

୪. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ④

୫. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଏବଂ
ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯେଉଁ ସାଖାମାନଙ୍କୁ (ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ) ବିସ୍ତାରିତ
କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ସକାଶେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ ذَّاتَةٍ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ⑤

୬. ଏବଂ ରାତି ଓ ଦିନର ଆଗପଛ ହୋଇ ଯିବା ଆସିବରେ
ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜୀବିକାର ଯେଉଁ ମାଧ୍ୟମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ)କୁ
ମେଘମାଳାକୁ ପଠାଇଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ତହାରା ମୃତ ଜୁପୁଷକୁ
ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାନ୍ତି (ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ), ଏବଂ ପବନକୁ ବିଭିନ୍ନ
ଦିଗରେ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବାରେ ମଧ୍ୟ, ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

୭. ଏ ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ, ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ
ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ତେଣୁ (ହେଉ)
ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନକୁ ଛାଡ଼ି ତୁମେମାନେ କାହା
ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ?

بَلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْتَلُوهَا عَلَيْكَ بِالنَّحْيِ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ رَبِّكَ آيَاتُ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

୮. ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପାପୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ନିୟତ
ଅଛି,

وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

୯. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଉଥିବା
ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣେ ଏବଂ ଅସ୍ବକାର-ପୂର୍ବକ ନିଜର ସବୁ
କଥା ଉପରେ ଏପରି ଅଟକ ରହେ, ସତେ ଯେପରି ସେ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିନାହିଁ; ଅତଏବ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଯଜ୍ଞଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସମାପ୍ତ ହୁଅ ।

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨

୧୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ) ସମକ୍ଷରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରେ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକରଣ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑩

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନରକ ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟତମ ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ କି ସେ ଉପାସ୍ୟମାନେ (ଲାଭ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଦୃଢ଼ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَلِيلًا وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑪

୧୨. ଏହା ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱତଥ୍ୟ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନସ୍ଥିତିକୁ ଅବ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ (ପିତୃକା ପୁତ୍ରା ହେତୁ) ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ⑫

ସୁ: ୨

୧୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ସମୁଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହା ଉପରେ ନୌକା ଚାଲି ଯାଏ; ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ (ଏକାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ) ତାହାଙ୍କ କୃପାର ଅବଗତ କରିବ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସାଧନ କରିବ ।

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِ رَبِّهِ ۚ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑬

୧୪. ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସବୁକୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑭

୧୫. ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର;" ପରିଶୀର୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାହ (ସ୍ୱୟଂ) ଏପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا وَلِلَّذِينَ لَا يُرْجُونَ آيَاتَ اللَّهِ يُعْزِي قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑮

୧୬. ଯେ କେହି ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟକରେ, ସେ ନିଜ ତାହାର ଲାଭ ପାଏ; ଏବଂ ଯେ କେହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତାହାର କ୍ଷତି ତାକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَلَعَلَّهَا تَرْجَعُ ۖ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تَرْجَعُونَ ⑯

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ)ଶୁଦ୍ଧ, ରାଜତ୍ବ ଓ ନବି-ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜାତିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ଧର୍ମବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ)ମାନେ ସେତେବେଳେ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଆସିଗଲା; (ଏବଂ ଏହି ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ) ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିରୋଧ ହେତୁ ଘଟିଥିଲା; ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତା କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୧୯. ଆମେ ତୁମକୁ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହାର ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ ସେଉଁମାନଙ୍କର (ଏ ବିଷୟରେ) ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।

୨୦. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମକୁ କୌଣସି ଲାଭ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅବ୍ୟାସ୍ତ୍ରମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ।

୨୧. ଏ (ଶିକ୍ଷା) ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ପ୍ରମାଣ; ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ସତ୍ୟ ଓ କରୁଣାର ଆଧାର ଅଟେ ।

୨୨. ଯେଉଁମାନେ ମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବୁ ? ଯାହାଫଳରେ ସେ ଉଭୟଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସମାନ ହେବ ? ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْغَالِيِينَ ۝
وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

إِنَّهُمْ لَنُغْنِيَنَّكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَبِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْذِنُونَ ۝

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَعِيَ هُمْ ۚ وَمَنْ أَتَاهُمْ سَاءٌ مَا يَحْكُمُونَ ۝

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ବିଧାନର ମାର୍ଗସର ପ୍ରାଥମ୍ୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଚୈତନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ୱରୂପ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି ଓ ଇଂଲିଶରେ କ୍ଷମା ଦେବା ଓ ନମ୍ର ହେବା ଉପରେ ଚେତ୍ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ କୋରାନରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି । ବହୁତ ଶେଷୋକ ଗ୍ରନ୍ଥର ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଦୂର ଗ୍ରନ୍ଥଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଅଟେ ।

୨. ଯଦି ମାନବ ସମାଜର ଇତିହାସକୁ ବିଶ୍ଳେଷ କରାଯିବ ତେବେ ଜାଣି ହେବ ଯେ ଅବ୍ୟାସ୍ତ୍ରମାନେ ସର୍ବଦା ଅବ୍ୟାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସହାୟକ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ସର୍ବଦା ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ସହାୟକ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦାନ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

ରୁ:୩

୨୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦାନ ପାଇବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୪. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବାସନାକୁ ନିଜର ଉପାସ୍ୟ ଭୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ତାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର କର୍ଷ ଓ ତାହାର ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ପରଦା ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ) ପରେ କିଏ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ? ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

୨୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଏହି ସା"ସାରିକ ଜୀବନ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଅଛି; ଏହି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବୁ ଓ (ଏହାକୁ ଉପଭୋଗ କରି) ଜୀବିତ ରହିବୁ; ଏବଂ ସମୟ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା) ବିନାଶ କରେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ କରୁଛନ୍ତି ।

୨୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ପୁସ୍ତକ ବାଣୀ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି, "ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ (ଜୀବିତ କରି) ସେନିଆସ ।"

୨୭. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି; ତାପରେ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତା ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରାଇଥିବେ; (ଏବଂ) ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَحَقَّقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُذُنَّ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَغَلَّبَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ عَشَاةً ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُمِيزُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمُ الصُّبُورُ يُذَكِّرُنَا بِمَا كَانُوا
حُجَجَةً ۖ وَإِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا بِآيَاتِنَا أَنْكُرُكُمْ
قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَمَعُكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅମୃତ କନ୍ୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ କରି ରଖିବେ; କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାରେ ଘଟୁଥିବାକୁ ଅଧିକାଂଶ ଏ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୂ:୪

୨୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆୟତ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେହି ଅଙ୍ଗାକୁଟ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେ ଦିନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୨୯. ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖୁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ତାହାର ବିଧାନ ଓ ଆଦର୍ଶ ଚକାଯିବ; ସେ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାହେବ ।

وَلِيَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٨﴾

وَتَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَآئِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ

كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. (ଏବଂ ଆମେ କହିବୁ, ଦେଖ) ଏହା ଆମର ପୁସ୍ତକ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବର କର୍ମପତ୍ର) ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି; ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲ ଆମେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥିଲୁ । ।

୩୧. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ନିଜ କରୁଣା (ର ଛାୟା) ତଳେ ରଖୁବେ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଫଳତା ।

هَذَا كِتَابُنَا يُنْطَقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنُفِخُ

مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ

رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَينُ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ ଆମର ବାଣୀ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ? କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିଲ, ଓ ତୁମେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।”

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସର୍ବସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତା’ ନିଜ ଧର୍ମବିଧାନ ଅନୁସାରେ ହେବ କାରଣ ସେ ତ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ମିଛ ମଣୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ’ଣ ସେପରି ହେଲେ ସେ ନିଜ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଳନ କରୁଥିଲା ? ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ଦିବ୍ୟଜ୍ଞ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁସଲମାନମାନେ ମୁସ୍ଲିମ ପାଇବେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମୁସ୍ଲିମ ପାଇବେ ନାହିଁ କାରଣ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମବିଧାନକୁ ପାଳିବା ଦୂରେ ଥାଇ ସେମାନେ ନିଜର ଧର୍ମବିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ (ସଂସାରର) ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ (ସମୟ) ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ଯଦ୍ୱିତେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି କୟାମତ (ସମୟ) କ'ଣ ଆମେମାନେ ତାହା ଜାଣୁ ନାହିଁ; ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ, ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ।

୩୪. ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ମନ୍ଦଫଳ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ (ତଥା ଅପ୍ରାକାର କରୁଥିଲେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିବ; (ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଘଟିବ)।

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଆଜି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଅସହାୟ ଭାବରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛୁ ଯେପରି ତୁମମାନେ ଏହି ଦିନର ସାକ୍ଷୀ ସମକ୍ଷୀ, ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ (ନଗର) ଅଗ୍ନି ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ।”

୩୬. “ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ, ଯେହେତୁ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ-ଗୁଡ଼ିକୁ ପରିହାସର ବିଷୟ କରି ଦେଇଥିଲ; ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିଥିଲା; ସୁତରାଂ ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ଚରଫରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ତାଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱାକାର କରାଯିବ ନାହିଁ।

୩୭. ସୁତରାଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି।

୩୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗରିମା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ।

وَإِذْ أَقِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نُظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيِقِّينَ ﴿٣٩﴾

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٠﴾

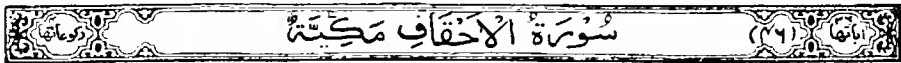
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِيفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٤١﴾

ذِكْرُكُمْ بِأَنكُمُ اخْتَدْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَاعْتَزَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُجْرَبُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٢﴾

قُلِ لِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

وَلَهُ الْكِبَرِيَّاتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٤﴾

ଭାଗ- ୨୭

ଅଲ--ଅହକାଫ

(ଏହି ଦୁଇ ମାତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଉମେଦ ୫୭ ଟି ଆୟତ ଓ ୪ଟି ଗୁରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
حَمْدٌ

୨. ହା-ମାମ୍ ।

୩. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପରାକ୍ରମାଓତରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

୪. (ସେ କହିଛନ୍ତି) ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି, ସେ ସବୁ ଅକାରଣରେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହୁଁ କି ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହୁଁ ଏବଂ ସେହିମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ତେଜାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରୁ) ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذُنُوا مُعْرِضُونَ ③

୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ "ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ! ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାକୁ ଅଛ, ସେମାନେ ଭୁପୃଷ୍ଠର କେଉଁ କେଉଁ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କିମ୍ବା ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅବଦାନ ଅଛି କି ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହି ଦାବିରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରମାଣ, କିମ୍ବା ଯେଦି କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ଓ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ) କ୍ଷାମ୍ଭବିକ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କର ।"

قُلْ إِرَاءَ يَتَّبِعُونَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۚ إِنِّي بِيَكْتَبٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَشْرَكةٍ مِنْ عِلْمٍ ۚ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ④

୬. ଏବଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କୁ ଟାକେ ସେହିମାନେ କି କଥାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ; ବରଂ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ ।

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُولُونَ ⑤

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ, ସେ ତେଥାଁ କଥୁତ ଉପାସ୍ୟ) ୧ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ ହୋଇଯିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିବେ ।

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ସୁସ୍ଥ ଆୟତ-ରୂତିକ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ଏହି) ସତ୍ୟବାଣୀକୁ ଶୁଣି କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯାଦୁ ତେଣୁ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।

୯. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସେ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ନିଜେ ରଚନା କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଆମେ ଅଳ୍ପକାଳପାଇଁ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଅଳ୍ପକାଳ ଶାନ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁ କଥାମାନ ତୁମେମାନେ ଅପଥରେ କରୁଥାଅ, ତାହା ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ; ସେ ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।"

୧୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମେ ସଂସାରକୁ ପ୍ରଥମ ରସୁଲ ଭାବେ ଆସି ନାହୁଁ, ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରସୁଲ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ ଯେ ଅଳ୍ପ ଆମ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ; ଆମେ କେବଳ ଆମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓହ୍ଲିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ ।

୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ, ଯଦି ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ଓହି ଅଳ୍ପକାଳ ତରଫରୁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ଏବଂ କ୍ଷମାଭାବୀ ସନ୍ତାନ-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ଏହି ସାକ୍ଷୀ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ? ହେବ, ତେବେ (କ'ଣ ଏହା

وَإِذَا أَحْصَى النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرِينَ ①

وَإِذَا تَنَاطَلُوا عَلَيْهِمْ أَنُنَادُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ②

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ ③ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ④

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ⑤

قُلْ أَدْرَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏହି ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ବାଇବେଲରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସାଙ୍କ ରଚିତ ଜଣେ ଅବତାରକୁ ଉତ୍ଥୃତ କରାଇବେ, ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ ନିଜର ବାଣୀକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଯେଉଁ ଅଦେଶ ଦିଆଯିବ ସେ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ (Deut. 18:18-19 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ହେବ ନାହିଁ କି ଯେ ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିଲା ସେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା, ଅଥଚ ହୁମାମାନଙ୍କ ସମୟରେ ସେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝେନା ଥିଲା ଯେ ସେ କି କି କରୁଥିଲେ ?” ଅଳ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଏହି କୋରାନ ଏକ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକାଶ କରି ନଥାନ୍ତେ ;” ଏବଂ ଯେ-ହେତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହାର ସତ୍ୟତା ଉଲ୍ଲେଖ ହେଲା ନାହିଁ, ସେମାନେ (ନିରାଶ ଓ ରାଗାନ୍ୱିତ ହୋଇ) କହିବେ, “ଏହା ଏକ ପୁରାତନ ମିଥ୍ୟା ଯୋହା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କହି ଆସିଛନ୍ତି ।”

୧୩. ଅଥଚ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆସିଥିଲା ଯାହା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ତଥା କରୁଣା (ସ୍ୱରୂପ) ମଧ୍ୟ ଥିଲା ; ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା ନିଜ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ୧ କରୁଅଛି ; ଓ ଏହା ଆରବୀ ଭାଷାରେ ରଚିତ ହୋଇଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାପ୍ତ ୨ ଦେବ ।

୧୪. (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଳ୍ଲାହ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ଓ ତା’ପରେ ସେମାନେ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି (ଅନ୍ତତଃ କୌଣସି ତୁଟି ପାଇଁ) ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୫. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବାସ କରିବେ ; ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତତଃ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେଠାରେ ସଦା ବାସ କରିବେ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ اِلَيْهٖ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهِ فَيَسْئَلُوْنَ هٰذَا اِنْ كُنَّا قٰدِرِيْنَ

وَمِنْ تَبٰٔلِيْهِ كُتِبَ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۚ وَهٰذَا كُتِبَ مُصَدِّقًا لِّسَآءٍ اَعْرَبْنَا لِيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَبُشْرٰٓى لِلْمُحْسِنِيْنَ

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَفْهَمُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ

اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا جَزَآءٌ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

୧. ଆରବରେ ଜଣେ ନବିଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେବା ବିଷୟ ବାୟବେଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (Isa 21:13-17 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଏବଂ ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ନବିଙ୍କୁ ନିଜଦେଶ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କୁ ସଫଳତା ମିଳିବ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଅପମାନିତ ହେବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ସକଳେ ଏକ ପଥ ଉତ୍ତୁକୁ ହୋଇଯିବ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ କୌଣସି ସକଳେ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦୂରରେ ରହିବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହିତକାରୀମାନେ ଆତ୍ମିକ ଅଧିକ ସଫଳତା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପାଇବେ ।

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜର ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ, କାରଣ ତାହାର ମାତା ତାହାକୁ କଷ୍ଟ କରି ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କଷ୍ଟ କରି ତାହାକୁ କନ୍ଦୁ ଦେଇଥିଲେ ; ଏବଂ ତାହାକୁ (ଗର୍ଭରେ) ଧାରଣ କରିବା ଓ ତାହାର କ୍ଷୀରପାନ ଛତାଛବାରେ ତିରିଶ ମାସ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥାଏ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, "ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଓ ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ କୃପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଛାପନ କରିବା ସକାଶେ ମୋତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ; (ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ଯେ) ମୁଁ ଏପରି ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରେ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରିବ ; ଏବଂ ମୋ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କର ; ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବନମିତ ହେଉଅଛି, ଓ ମୁଁ ତୁମର ଅଞ୍ଜନ ହେଉଅଛି ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।"

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କରିବେ ସେମାନେ ଏପରି ହେବେ, ଯାହାଙ୍କର ଉତ୍ତମ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଆଚରଣ କରିବୁ ; ଏ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଗମନ କରିବେ ; ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଅଜ୍ଞାକାର ଯାହା (ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ) କରାଯାଇ ଅଛି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ପିତାମାତାଙ୍କୁ କହେ, "ତୁମ ଦୁହିଁକୁ ଧୂଳି ! କ'ଣ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଏହା କହୁଅଛ ଯେ ମୋତେ ପୁନର୍ଜନ୍ମିତ କରାଯାଇ (ଭୃତ୍ୟରୁ) ବାହାର କରାହେବ, ଯେତେବେଳେ କି ମୋ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଇଛି (ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜୀବିତ ହୋଇ ପୋଷି ନାହାନ୍ତି) ? ଏବଂ ତାହାର (ପିତାମାତା) ଉଭୟେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁହାରି କରି କହନ୍ତି, "ହେ ହତଭାଗ୍ୟ (ପୁତ୍ର) ! (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କର ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟ ହେବ ;" କିନ୍ତୁ ସେ କହେ, "ଏଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ଜାଲର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।"

وَوَعَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ خَلَلْتُهُ
أُمَّهُ كُفَاهًا ۖ وَوَضَعْنَاهُ كُفَاهًا وَحَمَلُهُ وَفِضْلُهُ
ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ ثُمَّ إِذَا بَلَغَ اشدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ
سَنَةً ۖ قَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي ۖ اِنْ اَشْكُرُ نِعْمَتَكَ الَّتِي
اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى الْوَالِدَيْنِ ۖ وَاَنْ اَغْلَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ ۖ وَاَصْلِحْ لِي فِي دِينِي ۖ اِنِّي تَبْتُ اِلَيْكَ
وَاِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَ
تَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِيْ اَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ
الْحَقُّ الَّذِيْ كَانُوْا يُوعَدُوْنَ ۝

وَالَّذِيْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اِنِّيْ لَكُمْ اَعْدِيْ ۖ اِنْ
اُخْرِجَ وَكَذَّ خَلَّتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ ۚ وَهُمَا
يَسْتَعْجِلِيْنِ اللّٰهَ ۚ وَبَلَكَ اٰمِيْنٌ ۚ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ
فَيَقُوْلُ مَا هٰذَا ۚ اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝

୧୯. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ, ସେମାନେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ^୧ ମଧ୍ୟରୁ ଅଥବା ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୨୦. ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପଦାର୍ଥାଧାରୀ ମିଳିବ, ଏବଂ ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଯେଉଁଠିନି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ହାକର କରାହେବ (ଓ କୁହାଯିବ), “ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ନିଜର ସକଳ ପୁରସ୍କାରକୁ ନିଃଶେଷ କରି ସାରିଛ, ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ଯେତିକି ପରିମାଣରେ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା କଥା ତାହା ତୁମେମାନେ ହାସଲ କରିସାରିଛ; ସୁତରାଂ ପୃଥିବୀରେ ଅପଥରେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିବାରୁ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକନକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।”

ରୁ : ୩

୨୨. ଏବଂ (ହେ ନବୀ !) ଆଦଙ୍କ ଭାଇ (ହୁଦ)ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବାଲିକୁଦଗୁଡ଼ିକ^୨ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଭୀତ କରାଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସତେତନକାରୀ (ନବୀ) ଆସିଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ବିରାଟ ଦିବସର^୩ ଶାସ୍ତି ଆସିବା ସଂଗ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛୁ ।”

୧. ୩୪:୧୫ର ଟୀକା ପ୍ରାୟତଃ ।

୨. ମୁକ ଶବ୍ଦ ‘ଅହକାଫ’ ଅର୍ଥ ଗପ ବାଲିକୁଦ । ଏହି ନଫସ୍ ଦେହି ଜୀବିର ପରିଣାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରଖାଯାଇଛି, ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଏକ ଶତାଧିକାଂଶକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ମତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକଦା ଦୀର୍ଘ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଝଡ଼ ବହିରଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବମୋଟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା (୬୯:୮ ପ୍ରାୟତଃ) । ଏହି ଝଡ଼ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେହି ଅସ୍ଥର ବାଲିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, ଏପରିକି କେତେକ ଜ୍ୱାନରେ ବାଲିକୁଦମାନେ ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରିଣାମରେ ଦେହି ଜୀବି ବାଲି ଭିତରେ ଦବି ଯାଇ ଧୂଂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତିର ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ କଣାପଡ଼େ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଶାସ୍ତିର ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ ବଡ଼ ଦିନ କୁହାଯାଇଛି କାରଣ ଶାସ୍ତିର ସମୟ ଶେଷ ହେବା ଭଳି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ହୁଏ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّكُمْ
خَلَقْتُ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٠﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿٢١﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَذَّابَةٌ
طَيِّبَاتُكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَنْعَمْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٢﴾

وَإِذْ كُنَّا خَائِفَةً إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ
قَدْ خَلَتْ السُّدُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٣﴾

୨୩. ସେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଥିସବୁ ଥାଏ ଅଥବା ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅପସାରିତ କରିବ ? ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ବିଷୟର ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଅଛୁ, ତାହାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ ।”

୨୪. (ହୁଦ) କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତ ଭାନ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀ ଆମଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି ଆମେ କେବଳ ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନେ ଏକ ଅଜ୍ଞ ଜାତି ।”

୨୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଏକ ମେଘ ଆକାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ମେଘ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳ ବୁଝି କରିବ ;” (ଆମେ କହିଲୁ), “ନା ; ଏହା ସେହି (ଶାସ୍ତ୍ର) ଯାହା ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲୁ ; ଏହା ଏକ ବାତ୍ୟା ଯହିଁରେ ଯନ୍ତୁଶାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ଲୁଚାୟିତ ଅଛି ।”

୨୬. “ଏହି ବାତ୍ୟା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ବିନାଶ କରିବ ;” ସୁତରାଂ ପରିଶାପ ଏପରି ହେଲା ଯେ ସକାଳ ହେଲା ବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ବାସଗୃହ କେବଳ ଚୂର୍ଣ୍ଣାମାନ ହେଉଥିଲା, ଓ ସାରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବାଲି ଭିତରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲା ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରତିପଳ ଦେଇଥାଉଁ ।

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି କର୍ଷି, ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କଲେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଷ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ-ରୂପକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଜିଦ କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରୁ) ବେଷିତ କରିଥିଲା ।

قَالُوا اٰجِئْنَا بِمَا فُكِّنَا عَنْ اٰلِهِنَا فَاْتِنَا بِمَا
نَعْبُدُ نَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ مَا ارِئْتُمْ
بِهٖ وَلِكِنِّيْ اَرٰكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُوْنَ ۝

فَلَمَّا رَاوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوْا هٰذَا
عَارِضٌ مُّبِطِرٌ اَبْلٰ هُوَ مَا سَخَّرْتُمْ بِهٖ رِيْحٌ
فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

تَنْذِرٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰى
اِلَّا مَسٰكِيْنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْعٰمِرِيْنَ ۝

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فَيٰمًا اِنْ مَّكَّنَّاكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَبْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْئِدَةً فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ
سَبْعُهُمْ وَلَا اَبْصَارُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
اِذْ كَانُوْا يَّجْحَدُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاٰوِيْ
۝ يَّسْتَهْزِءُوْنَ ۝

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି (ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମାଧାନ କରାହୋଇଛି) ସେମାନେ ନିଜ ଜିଦିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ ।

୨୯. ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇ ଦେବେ ବୋଲି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, କାହିଁକି ସେମାନେ ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ ? ବରଂ ସେମାନେ (ଯଥା ସମୟରେ) ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଗଲେ; ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଓ କପୋଳ - କଳ୍ପିତ ବିଷୟର ପରିଣାମ ଅଟେ ।

୩୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ* ଆଣିଲୁ ଯେଉଁମାନେ କି (ପବିତ୍ର) କୋରାନ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (କୋରାନ-ପାଠ ସମାବେଶରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ନାଗର ରୁହ”, ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନର ଆବୃତ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ)ର ପ୍ରସାର ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

୩୧. (ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଶୁଣିଅଛୁ ଯାହା ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥସବୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ତଥା ସତ୍ପଥ ପ୍ରତି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଅଛି ।”

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْأَيْتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ أَفْهَمُ وَمَا كَانُوا
يَفْقَهُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْمِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٣٠﴾

قَالُوا يَقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

*. ଏହି ଆୟତରେ ‘ଜିନ’ ଶବ୍ଦ ଦୃଷ୍ୟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଜହ୍ନୁମାନଙ୍କ ଦେହ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟ ଶୁଣି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଥିଲେ ଭରାକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନଦୀକାନର ନିବାସୀ । ସେହେତୁ ସେମାନେ ବହୁଦୂରରୁ ଆସିଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋପନରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଆଇବର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇପରେ । (ଫେରୁଜ ବୟାନ ଗ୍ରନ୍ଥଶ୍ରେଣୀ ୮ ପୃଷ୍ଠା ୩୫୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୨. “ହେ ଆମାମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! (ଅଳ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ନୂତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଘେନି ଆସିଥିବା) ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମନକୁ ଗ୍ରହଣ କର. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ଫଳରେ ସେ (ଅଳ୍ଲହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ମାର୍ଗନା କରି ଦେବେ, ଏବଂ ଆସନ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”

୩୩. “ଏବଂ ଯେ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମାନକାରୀଙ୍କ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ସେ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର କେହି ଆଶ୍ରୟଦାତା ନାହାନ୍ତି ; ଏହିପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ କବଳିତ ହୁଅନ୍ତି ।”

୩୪. କ’ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଳ୍ଲହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ? (କଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଅଳ୍ଲହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଯୋଗୁଁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି) ସେ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ଓ ନିଜର ପ୍ରତିଟି ଲକ୍ଷକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ।

୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ-ମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ଓ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ?” ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ହଁ ! ଆମାମାନଙ୍କ ପ୍ରାକ୍ତନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ! (ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ)” ; ସେତେବେଳେ ସେ (ଅଳ୍ଲହ) କହିବେ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଆପ୍ତାଦାନ କର ।”

୩୬. ସୁତରାଂ (ହେ ନବି !) ତୁମେ ମଧ୍ୟ (ସେହିପରି) ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ଯେପରି ତୁଳ ମନୋବଳ-ସମ୍ପନ୍ନ ରାସୁଲମାନେ (ତୁମ ପୂର୍ବରୁ) ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ ; ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ, (ସେ ଦିନ) ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେପରି ଯେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିଥିଲେ ; ଏହା ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଉପଦେଶ ସ୍ୱରୂପ କୁହାଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାହେବ ନାହିଁ ।

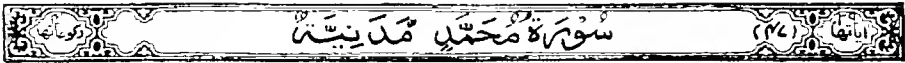
يَقَوْمًا أَجِيبُوا دَعِيَ اللَّهِ وَأَمُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِمُ مِنْ عَذَابِ النَّارِ ①

وَمَنْ لَا يُجِبِ دَعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ②

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُخْلِقَ الْمَوْتَى
بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ④

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَيْسَ لَهُمْ كَاهَنٌ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِّغْ فَهَلْ يَهْلِكُ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ⑤

ମହମ୍ମଦ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର କିରମୀଜର ଯେମିତି ୩୮ଟି ଆୟତ ଓ ୪୫ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା (ହଜରତ) ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି— ଏବଂ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସତ୍ୟ ଅଟେ— ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରି ଦେବେ ।

୪. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ କରାଗଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ (ବୋହର) ଅବସ୍ଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାନ୍ତି ।

୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସୁଦ୍ଧ ସେତୁରେ ଦୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖାନ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେତେବେଳେ (ସେମାନଙ୍କ) ଶିର ି ଛେଦନ କର ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ପରେ, ସୁଦ୍ଧ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଦ୍ଧ ସରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକୁ ଟକ୍କ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିରଖ) ; ତତ୍ପରେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅନୁଗ୍ରହ କର (ଓ ଛାଡ଼ିଦିଅ), କିନ୍ତା

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
عَمَّا لَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُفْرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذْتُمُوهُمْ فَسُدُّوا أَوْنَائَهُمْ ۖ فَكُلِّمُوا مِمَّا بَعْدَ ۖ وَامَّا

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ସୁଦ୍ଧ ହେଉଛି ଏବଂ ସୁଦ୍ଧରେ ତେଣୁ ଅନ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୃଷ୍ଠି କାହିଁକି ଏଭଳି ଆଦେଶ ଦିଅଯାଇଛି ? ତାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ଉତ୍ତରାମ ଏପରି ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାୟକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଯେ ଯଦି ଆଇଚାନ୍ୟ ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସୁଦ୍ଧମାନମାନେ ସୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାୟ ମନେ କରିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ।

ମୁକ୍ତିମୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ) ; ଏସବୁ (ଆଦେଶ) ' ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛି ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନିଅନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ସେ ଭୁମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରାସ୍ତା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ ।

୬. ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ସଫଳତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ,

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଅବଗତ କରାଇଛନ୍ତି ।

୮. ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମରେ) ସହାୟତା ' କରିବ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ ।

୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ବଜ୍ଵଳିତ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

୧୦. କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧୧. କ'ଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ (ବେର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର) ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବ ।

فَدَآءُ خَنَّةِ تَصَحَّ الْحَرْبُ أَوْ ذَارَهَا أَذْلًا لِّكَ وَلَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ لَأَنْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَ
الَّذِينَ تَبَوَّءُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑤

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑥

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَبَهَا لَهُمْ ⑦
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ
يُخْرِجْ أَقْدَامَكُمْ ⑧

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑨

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑩

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
لِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ⑪

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଦୀର୍ଘପୁରାଣରେ ଯୁଦ୍ଧ ନାହିଁ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ସ୍ଵରୂପରୁ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଶ୍ରବଣ କ୍ରମେ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ସାଧାରଣ ଏକ ସାଂଘାତିକ ଧର୍ମକୁ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ହେଉଛି: (କ) ନିଜ ଧର୍ମ ବିଶ୍ଵାସ, ସମ୍ମାନ, ଜୀବନ ଓ ଧନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଉଥାଏ ତେବେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅସାମ ସହଯୋଗ ଦେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁ (୮:୧୩-୧୭ ଦୃଷ୍ଟକର) । (ଖ) ଅନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲେ ଶାନ୍ତି ସନ୍ତୋଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବିବେକ ସ୍ଵାଧୀନତାର ସ୍ଵରକ୍ଷା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାଇ ରଖାଯିବ । (ଗ) କେବଳ ନିୟମିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇପାରିବ । (ଘ) ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଦୟା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ବାବଦକୁ ମୁକ୍ତିମୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଧର୍ମର ସହାୟତା କର, କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ନିଜେ କାହାରି ସହାୟତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨. (ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ) ଯେହେତୁ ଅଳ୍ପ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହିଁ ସହାୟକ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସହାୟକ ନାହାନ୍ତି ।

୧୩. ଅଳ୍ପ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତାପକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କେତେକ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବେ ଏବଂ ସେହିପରି ପାନାହାର କରିବେ ଯେପରିକି ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ପନ୍ଦମାନେ ପାନାହାର କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଜନବସତି ଦୁମଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲା, ତା ଅପେକ୍ଷା ଏପରି ଅନେକ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜନବସତି ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ) ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରି ନଥିଲେ ।

୧୫. ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ (ପ୍ରବଚିତ) ଏକ (ଦୃଢ଼) ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, କ'ଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସବୁକ୍ଷ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କୁପ୍ରବଚିତ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?

୧୬. ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆହୋଇଛି ତହିଁରେ ଏପରି ଜଳର ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏପରି ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯେଉଁଥିରେ ଏପରି କ୍ଷୀର ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଯାହାର ସ୍ୱାଦୁ କେବେହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା କେବେ ପରିସ୍ରବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ସୁରାଘର ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯାହା ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ମହୁର ଝରଣାମାନ ଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ମିଳିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ; କ'ଣ ଏ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
بِغَيْرِ اللَّهِ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۖ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَسْتَعْتَبُونَ وَيَكْلُونَ لَبًا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَهُمْ ۖ

وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۖ

أَفَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْ زَيْنَ لَهُ سُوءِ
عَمَلِهِ وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

(ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ)ମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇପାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତକୁ ବିଦାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେବ ।

୧୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣିଲା ଭଳି ଜଣାପଡ଼ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରୁ ଉଠି ଶୁଣିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ପଚାରି, “ସେ (ରସୁଲ) ବର୍ତ୍ତମାନ କ’ଣ କହିପୁଲେ ?” ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଜ୍ଞାନ ମୋହର ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସତ୍ତ୍ୱପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ) ଧର୍ମଭାରୁତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୧୯. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଅନ୍ତିମ ନିଶ୍ଚିତ ସମୟକୁ କେବଳ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅକସ୍ମାତ୍ ଆସିଯିବ ; ଅବଶ୍ୟ ତାହାର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ସାରିଛି ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ବିଷୟ ଭାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ?

୨୦. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପାପ ୧ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ) ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ତୁଟିକୁ ମାର୍ଜନା କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କର ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବା ଓ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ ⑩

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَعِزُّ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعِبَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ⑪

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَ اللَّهُ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ⑫

فَقُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ
ذِكْرُهُمْ ⑬

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
وَ ⑭ مَثُوبَكُمْ ⑮

୧. ୪୮:୩ର ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି (ହୋଇଲେ ପ୍ରତି) ଏପରି କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ? ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହିଁ (ଯେହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଥିବ)?” ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ (ଆଦେଶମୂଳକ) ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଏବଂ ସେଥିରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲେଖ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ କୂଳ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ଗୁହଁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଉପରର ମୃତ୍ୟୁର ? ମୂର୍ଖାକାଳୀନ ଅବସ୍ଥା ଆଗତ ପ୍ରାୟ ; ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ) ସର୍ବନାଶ ନିୟତ ରହିଅଛି ।

୨୨. (ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେବଳ ଏତିକି କହିବା ଉଚିତ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେ) ଆଦେଶପାଳନ କରିବା ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଭଲ କଥା ଶୁଣାଇବା ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ), ସେତେବେଳେ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୁଅନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତେ) ତାହାହେଲେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରେୟସ୍ୱର ହୋଇଥାନ୍ତା ।

୨୩. ସୁରତା କ’ଣ ଏ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ? ନୁହେଁ ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ ଦେବ, ତେବେ ବି ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ସୂକ୍ଷ୍ମର କାରଣ ହେବ ଏବଂ ନିଜର ସ୍ୱାତି ସମ୍ପର୍କକୁ ଛିନ୍ନ କରିବ ।

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ ؟ فَإِذَا
 أَنْزِلَتْ سُورَةٌ مَخْكُةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
 الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ ⑩

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
 صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ⑩

هَٰلَكَ عَسَيْتُمْ أَنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
 وَتَقْتَعُوا أَرْحَامَكُمْ ⑩

୧. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଅନୁଦେଶବୁଡ଼ିବା ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନୂତନ ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସକଳେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥାନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଅଥଚ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ । ସ୍ୱାର୍ଥବାଦୀ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଅବତରଣ କରିଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ମୂର୍ଖା ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ ଓ ସେତେବେଳେ ମଣିଷ ଆଖି ତରାଟି ରହିଯାଏ ।

୩. କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଯୁଦ୍ଧ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ବା ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ପ୍ରଦାଶିତ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ଯଦି ଏପରି ଯୁଦ୍ଧ ନହେବ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରା ନଯିବ ତେବେ ଉପଦ୍ରବ ଓ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ରାଜିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଯିବ । ତେଣୁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏପରି ସ୍ୱାର୍ଥକ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି କେବେ ହେଁ ଭୟଭୀତ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୪. ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲୀ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧୂର କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨୫. କ'ଣ ସେମାନେ କୋରାନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ? କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ (ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ତାଲା * ପଡ଼ିଅଛି ?

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ۝

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۝

୨୬. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ପରେ ଫେରି ଯାଇଛନ୍ତି, ସଜ୍ଜାତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସୁଗୋଚିତ କରି ଦେଖାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୁଧା) ଆଶା ଦେଇଅଛି ।

୨୭. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ (ହୋଇ) ଅଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ କେତେକ ବିଷୟରେ * ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ଅଞ୍ଚା ପାଳନ କରିବା" ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَ لَهُمْ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَطِيلُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمُورِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ۝

୨୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରୁଥିବେ, (ଓ) ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଦେଶକୁ କୋରାଣରେ ପ୍ରହାର କରୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କିପରି ହେବ ।

كَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ دُجُومًا ۖ وَأَذْبَارَهُمْ ۝

୨୯. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଅଲ୍ଲୀ ଅପସଦ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ଯେଉଁଥିରେ ସବୁଷ୍ଟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅପସଦ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۖ فَحَبِطَ أَعْيَالُهُمْ ۝

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀ ସେହି ତାଲା ପକାଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେହି ତାଲା ପଡ଼ିଛି ।

୨. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଭିନ୍ନରେ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି ହେଉଥିବେ ତେବେ ଏହା ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ।

୩୦. କ'ଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଲୁଚାଇଦିଅୁଥିବା ବିଦେଷକୁ କଦାପି ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ ନାହିଁ ?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ۝

୩୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଛିଡ଼ିକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ ଚିହ୍ନି ପାରିବ; ଏବଂ (ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବଳ୍ଲବ୍ୟ ଶୈଳୀକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَبَّكَاهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۖ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝

୩୨. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେଜହାଦ କରୁଥିବା ଓ ଯୈଶ୍ୟ ଧାରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାଣି ନେବା ପାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠର ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନୁନିହିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ ।

وَلَتَبْلُوكُمْ عَنْ عَلَمٍ مُجْتَهِدٍ ۚ مِنْكُمْ وَ الصَّادِقِينَ ۖ وَتَبْلُوكُمْ ۖ أَخْبَارَكُمْ ۝

୩୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ତାପ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ଉତ୍ତୁଳକର ବିଦ୍ରୋହରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ شَآؤُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۚ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَ يُخْطِ أَعْمَالُهُمْ ۝

୩୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତୁଳକର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ନିଜର କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ وَلَا تُطِئُوا أَعْمَالَكُمْ ۝

୩୫. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଇଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଦେବେ ।

୩୬. ପୁରରା* (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଆଜିସ୍ୟ (ଓ ଭାରତୀୟ) ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସବି କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ନାହିଁ : ‘ ପରିଶେଷରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଜୟା ହେବ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପତୁଳ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ କଦାପି ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ବୁଝା ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ لَا تُغْنُونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِيَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ⑥

୩୭. ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଏକ ଜ୍ୱାଳା ଓ କୌତୁକର ସାମଗ୍ରୀ ମାତ୍ର : ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ଧର୍ମଭାରତୀୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ, ତେବେ ଅଳ୍ପତୁଳ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମାରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لِبَئٍ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ⑦

୩୮. ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମାରାନ୍ତି ଓ (ସେଥି ସକାଶେ) ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଦ୍ଧ ପକାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ କୃପଣତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାର, ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ କାଢି ଆଣିବେ ।

إِنْ يَسْأَلْكُمْ هَا فَيُخَفِّكُمْ بَنَحْلُوا وَيُخْرِجْ
أَصْحَابَكُمْ ⑧

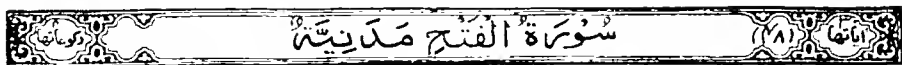
୩୯. ଶୁଣ ! ତୁମେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏଥିସକାଶେ ତକାଯାଉଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପତୁଳ୍ୟ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କର : ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୃପଣତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ-କେହି କୃପଣତା କରେ, ସେ ନିଜ* ବିଲୁପ୍ତରେ ହିଁ କୃପଣତା କରେ ; ଅଳ୍ପତୁଳ୍ୟ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ହିଁ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଟ : ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଘେନି ଆସିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅଳ୍ପତୁଳ୍ୟ) ହେବେ ନାହିଁ ।

هَآ أَنْتُمْ هَآ لَا تَدْعُونَ لِنُفَعُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فِيكُمْ مَنْ يَخْلُ وَ مَنْ يَخْلُ وَإِنَّمَا يَخْلُ عَنْ
نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ⑨

୧. ଲବଲୀୟ ଅବଶ୍ୟ ସବି ଓ ବୁଝାମଣା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ତାହା ଭାରତରେ ସବି କରିବାକୁ ଆଗଭର ହେବା ସକାଶେ ଭାରତୀୟ ବରାହାନ୍ତି ।

ଅଧିକ ସୁଖ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବେ ସୁଦ୍ଧା ଗରି ଓ ସିଦ୍ଧି ଯାହା କିଛି ଦେଉ ପରେ ପ୍ରସବମାନମାନେ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ନିବେଦନ କରିବା କରିବେ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାର ରହୁଛି— ସୁଖରେ ବସବାସ କରିବା ଅଥବା ନୃତ୍ୟ ବରଣ କରି ସମାପ୍ତ ହେବା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରୁଛି ।

ଅଲ-ଫତାଃ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏଥିରେ ଦେଖିବେ ୩୦ ଶ୍ଳୋକ ୨୫୫)
ସୁରା ଅଫ୍ ୨

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମେ ତୁମକୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ,

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ②

୩. ଯାହା ଫତ୍ତରେ ଏପରି * ହେବ ଯେ ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହା କିଛି ଦୋଷ ତୁଚ୍ଛ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଛି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବେ, ଏବଂ ଅଦ୍ୟାବଧି ଯାହା ହୋଇ ନାହିଁ (ଅଥବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ନିଜର କୃପାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମକୁ ସରଳ ପଥ ଦେଖାଇବେ ;

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ③
وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ سِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ④

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ⑤

୫. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ)ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବରୁ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭ ହେବ, ଏବଂ ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀରେ ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ ।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ ⑥
لِيَزِدَّ دَاوُودَ إِبْرَاهِيمَ نَافِلًا فَتُكْرِمَهُ وَتُكْرِمَهُ اللَّهُ جُثُودَ ⑦
السَّمُوتِ وَالْأَسْرُسُ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑧

୬. (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି) ଏଥି ସକାଶର ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي ⑨
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَكَفَّرَ عَنْهُمْ ⑩

* ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ହୃଦବିଧି ଦର୍ଶି ସମ୍ଭବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ରଜେଜ ଅଛି ଯେ ମଲ୍ଲୀ ବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜୟ ସ୍ୱାପ୍ନ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦବିଧି ଦର୍ଶି, ଯହିଁରେ ଆରବର ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ବୁଝାମଣା କରିବେ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତମ ସମାଜୀକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତଥା ସହନଶାନ୍ତତାଅବଲମ୍ବନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଫଳ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି ଭାବରେ ଆରବ ବାହାମାନ ଯେଉଁସବୁ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଭିଭାବ୍ୟ ଦର୍ଶି ଓ ମଲ୍ଲୀ ବିଜୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁ ଅପରାଧ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ; ଅନ୍ୟଥା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୌଣସି ପାପ କରିଥିବା ଏହି ଆସବର ଗଠପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।

‘ଜନ୍ନ’ ଶବ୍ଦର ସଂସ୍କୃତ ସର୍ବତ୍ର ବିଜୟ ଅବସରରେ ହିଁ କରାଯାଇଥିବେଶ୍ଚ ସନ୍ତୋକ ବାଳ୍ମିକି ଏଥିରୁ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦର ସଂସ୍କୃତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କରିଥିବା ପାପ ଅଭିସେଚନ ହୁଏ, ତରଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠା ବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନ କରିଥିବା ପାପ ଅଭିସେଚନ ।

ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ, ଏବଂ ତତ୍ପରା ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷତ୍ରୁଟିକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ଅଟେ ।

୭. ଏବଂ ତତ୍ପରା ଯେଉଁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ ଏବଂ ମୁସରିକ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସରିକ ନାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ମନ୍ଦ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଶାସ୍ତି ଦେବେ; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ସମାପଦ ସେମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନରକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦଭାଗ ଅଟେ ।

୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହିଁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

୯. ଆମେ ତୁମକୁ (ଆପଣା ଗୁଣାବଳୀ ସକାଶେ) ସାକ୍ଷୀ ଓ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ସୁସମାସ୍ତରଦାତା ତଥା (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ସଚେତନକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ,

୧୦. ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବ, ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଣାମାମାନ କରିବ ।

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ ତୁମର ଆନୁରୋଧ ପ୍ରାକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆନୁରୋଧ ପ୍ରାକାର କରନ୍ତି; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରେ ରହିଅଛି; ପୃଥରା* ଯେ କେହି ଏହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭଙ୍ଗ କରିବ, ଏହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ଦୋଷ ତାହା ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯେ କେହି ସେହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବ ଯାହା ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲା, ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ତାହାର ମହାନ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

سَيَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا ①

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوءِ وَغَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ②

وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
كَئِيمًا ③

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ④

لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلِيُعْزِزُوا دُفُورَهُ وَتُؤَيِّدُوا بَكَرَّةً وَأَمِينًا ⑤

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ⑥

୧. ବିଶ୍ୱାସର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିଲେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପରଜାକର ପୁରସ୍କାରରେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ପାପପୁରୁଷ ହେବେ ।

୨. ବିଶ୍ୱାସକରଣ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିଲେ ତାହା କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ମହିଳାଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିର କାରଣ ହେବ ସେହକୁ ସେମାନେ ଆଶା ବାନ୍ଧି ବସିଥିଲେ ଯେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପଦସ୍ଥାନ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପରିଣାମ ବିପରୀତ ହେଲା ଓ ବିଶ୍ୱାସକରଣମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଆହୁରି ବଢ଼ିଲା । ତେଣୁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକରଣମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ବିଚାରିତ ହେବା ଓ ସେମାନେ ମାନସିକ ସହଜା ଅନୁଭବ କରିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ଘଟିଲା ନାହିଁ । ସେହିପରି ସେହିମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୟାହରେ ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଓ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ସାଧୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର କ୍ଷତି ହେବ ସେମାନେ କୌଣସି ଭାଗ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ରୁ: ୨

୧୨. ଆଉବର ପଲ୍ଲୀଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଆମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଆମମାନଙ୍କୁ ନିମଜ୍ଜିତ କରି ରଖୁଥିଲା ; (ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଆମେମାନେ ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ଯାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ) ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ;” ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ତାହା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନାହିଁ ; ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଏପରି କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିପାରିବ ? ଏପରି କଦାପି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

୧୩. “ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି କି ତୁମେମାନେ ଧାରଣା କରିଥିଲ ଯେ, ସେ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କଦାପି ନିଜ ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥରାସ୍ଥିତ ଫେରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୋଭାମୟ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରା ହୋଇଥିଲା, (ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମନେ ମନେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲ), ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ତଥା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ମହା ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥିଲ ; (ଅଥଚ ସେମାନେ ଲୁହନ୍ତି) ବରଂ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବିନାଶ ହେବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।”

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ (ସେ ମନେ ରଖୁ ଯେ) ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଛୁଲୁଡ଼ (ଅଗ୍ନିର) ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا يَقُولُونَ بِالسَّيِّئَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٢

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ١٣

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ١٤

୧. ‘ଆଉବର’ ଅର୍ଥ ଆଉବର ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିଲେ । ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ, ଯଥା ଆମିର, ଅସଦ ଓ ଇବ୍ରାହୀମ ପରିବାରର ଲୋକ, ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍କାଳୀନ ସ୍ଥିତିରେ କେତେକ ଗଜାଜାର ଏହି ଘଟଣାକୁ ମହାବିଜୟ ପର୍ବିତ ପଂସୁକୁ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ତତ୍କାଳୀନ ସ୍ଥିତି ପଦ୍ଧତି ଅନୁସାରେ କାରଣ ଏଠାରେ ‘ପୟକୁଲୁ ଇକଲ ମୁଖଲ ଇମ୍ମାନ’ ଅର୍ଥବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଇବିଷ୍ୟବଶାତ୍ ସୂଚାଉଛି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ । ଅଧିକାଂଶ ଦୁର୍ଭାଗୀ ଯୁଗତ ହେଉଛି ଯେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ତତ୍କାଳୀନ ଘଟଣା ପର୍ବିତ ପଂସୁକୁ ।

୧୫. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଛି ; (ସେ) ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କ୍ଷମା କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅଦ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୬. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବ, ସେତେବେଳେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର ;” ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବଦଳାଇ ଦେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କଦାପି ଆମମାନଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ;” ଏଥି ଉକ୍ତାକୁ ସେମାନେ କହିବେ, “ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରୁଅଛ ;” କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଖୁବ୍ କମ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ।

୧୭. ଆଗରର ପଲ୍ଲୀ-ବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଏକ ଦଳ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚଳା :” ହେବ ଯେ କି ଯୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ; ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ :^୧ କରି ନାହାନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ;

୧. ଏଠାରେ ଚତୁକ୍ତ ବା ଶୈବର ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ତବ୍ଧ ପୁରୁଷ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏଠାରେ କପଟଚିତ୍ତାସୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନିଜର ପୌରୁଷ ସନ୍ଦର୍ଶନ କରିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ଅସୁସ୍ଥଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଆତ୍ମାନ୍ତନ କରିବେ ।

ହଜରତ ଉମରଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ସମ୍ରାଟ ପରସ୍ୟରର କେତେକ ଯୁଦ୍ଧକ ଚାନ୍ଦ ନିଜର ଆଗଭିକ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟପିତାମହଙ୍କ କୁର୍ବନୀ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ସର୍ବିଦ୍ୟା ନହେଉ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଯେହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଜାଣନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉପାୟ ବୋଲି ଦିଅନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଉପରେ ଯେଉଁ କଦବ୍ଧ ଲାଗିଛି ସେମାନେ ତାହା ପୋଛି ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ଉମରଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋକତରଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ଓ ସେ କିଛି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେ ସିରିୟା ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା ଦେଖାଇ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେବେ ତେବେ ସମଗ୍ରତଃ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀୟତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ । ଏ ବିଷୟ ଶୁଣିବା ପରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାଶ୍ଚ ଅଶ୍ରୁକ୍ତରାସ୍ୟ କରି ସିରିୟା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଉର୍ଦ୍ଦିହସ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ମଧ୍ୟ କବିର ପୋଷି ନଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ରହିବ ।

୪. ଏଠାରେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ବରଂ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବେ, ଯେପରି ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟ୍ୟର ଲୋକମାନେ କରୁଥିଲେ ।

وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُغْفِرُ لِمَن يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَّشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑩
سَيَقُوْلُ الْبٰخِلُوْنَ اِذَا اُنْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَعٰرِمٍ لِّتَاْخُذُوْهَا ذَمْرُوْكُمْ تَتَّبِعُكُمْ يُّرِيْدُوْنَ اَنْ يُبَيِّدُوْا كَلِمَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ نَحْنُ مُسْتَوْسِنٰمْ بَلْ كَاْنُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ⑪

قُلْ لِلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اَوَّلٰى بَاسٍ شٰدِيْدٍ تَقَاتِلُوْهُمْ وَاُتِيْلُوْنَ

ସୂତରା* ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରୋ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରିବ, ଯେପରିକି ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ) କରିଥିଲ, ତାହା ହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତୁଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।”

୧୮. ଅକ୍ଷମତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ବା କୌଣସି ଛୋଟା ପ୍ରତି ବା କୌଣସି ରୋଗୀ ପ୍ରତି ବାଧ୍ୟବାଧ୍ୟକତା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ ତାହାକୁ ସେ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରୋ ପୃଷ୍ଠ ଭଙ୍ଗ କରିବ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଯନ୍ତୁଣା ଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।

ରୁ : ୩

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେତେବେଳେ ଅତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୃକ୍ଷ ଓ ଚଳେ (ଶପଥ-ପୂର୍ବକ) ତୁମର ଆନୁରୋଧ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯାହା (ବିଶ୍ୱାସ) ଥିଲା ସେ ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣି ପାରିଲେ ; ତେଣୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆସନ୍ନ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ; ୧୦.

ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେମାନେ ନିଜ ଦଖଲକୁ ଆଣିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (୩) ଚକ୍ରୁକ ।

୨୧. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ଦଖଲକୁ ଆଣିବ. ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପ୍ରତି ୧୧ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀମାନ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଦାନ

فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٥﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنفِيِّ حَرَجٌ ۚ وَالَّذِي يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٧﴾

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُ وَنَهَاكَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٨﴾

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُ وَنَهَاكَ اللَّهُ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ

*. ଏଠାରେ ହୁଦ୍‌ବିୟା ସହିତ ସମୟର ଶପଥ ବା କ୍ରାନ୍ତରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି, ଯେତେ କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚରମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁହାଁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଖେଳେ ।

୧୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଖେଳର ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ।

କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଅଟକାଇ * ରଖୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣା) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହେବ, ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିଥାରେ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

୨୨. ଏବଂ (ଏହା ବ୍ୟତୀତ) ଆହୁରି * ଗୋଟିଏ (ବିଜୟ) ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାବଧି ଲାଭ କରି ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ସାରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଲଜାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ ।

୨୩. ଏବଂ ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ହୁଦବିୟା ସହି ସମୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗତ୍ ପୁଷ୍ପତଳା କରି ପକାୟନ କରିଥାନ୍ତେ ; ଏବଂ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟଦାତା ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ।

୨୪. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏହି ଗାତିକୁ ମନେରଖ, ଯାହା ସର୍ବଦା ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଗାତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ)ହି ମକ୍କା ଉପତ୍ୟକାରେ ସେମାନଙ୍କ ହାତକୁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଥିଲେ ; ଏହାପରେ (ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ) ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ (ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତୁମମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲେ) ।

୨୬. ସେମାନେ ହିଁ (ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ), ଯେଉଁମାନେ କି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ (ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ) ବାଧା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ମେକ୍କା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୁର୍ବାନିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯଦି (ମେକ୍କାରେ) ଏପରି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ଏପରି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାଣି ନାବା ନଥାନ୍ତେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ

آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ①

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ②

وَلَوْ فَتَحْنَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَآلِ الْأَدْبَارِ ثُمَّ لَا
يُخْذُونَ وَلَئِنَّا لَا نَصِيرُهُ ③

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ يَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ④

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑤

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكُمُ عَنِ السَّبِيلِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ وَلَوْلَا رَجُلٌ
مُؤْمِنٌ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٍ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଦବିୟା ସହି ସମୟରେ ।

୨. ଏଠାରେ କଣ୍ଠାଲ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶତ୍ରୁର ବିଜୟ ପରେ ସେମାନେ ଆହୁରି ଅନେକ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ।

କାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଅଜ୍ଞାତରେ ପଦଦଳିତ କରିଦେବାର ଆଶଙ୍କା ଆ'ତ୍ତା ଏବଂ ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ ଏକାଯାଇ ଆ'ତ୍ତା ତୋହାହେଲେ ଆମେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଦୁଇଗୋଟି ଦେଇଥାନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ବାରଣ କରିଥିଲେ) ଯଦ୍ୱାରା କି ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯଦି (ଲୁଚାଇଦିଅନ୍ତୁ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ହୋଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେ (ମକ୍କାବାସୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତୁଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତୁ ।

୨୭. ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଏପରି ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ସମୟର ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ସଦୃଶ ଥିଲା ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରାସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ନିଜ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଭିତ୍ତି ଉପରେ ସୁସ୍ଥୀକୃତ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ହକଦାର ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୮. ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରାସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି 'ରୋୟା'ର^୧ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦେଖାଇଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଲଣ୍ଡ କରି ବା କେଶ କର୍ତ୍ତନ କରି, କାହାରିକୁ ଭୟ ନକରି ନିରାପଦରେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପ୍ରବେଶ କରିବ ; ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁ ଜାଣି ପାରିଲେ, ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲ ; ଏବଂ ସେ, ଏତଦ୍ୱାରା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜୟ ଅତି ନିକଟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

^୧. ସେତେବେଳେ ମକ୍କାରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ମୁସଲମାନ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନୃତ୍ୟମୁଖରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତେ ଫଳରେ ନିଜ ସଂସାର ସ୍ଥିତି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅପସନ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥାନ୍ତେ ।

^୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କା'ବା ଧର୍ମପାଠକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବାର 'ରୋୟା' ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୋଚିତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ସତ୍ୟତା ସ୍ପଷ୍ଟପାଦନ ପାଇଁ ସେ ମକ୍କାକୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ, କିନ୍ତୁ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅତକାନ୍ତ ଦିଆଯାଇ । ଶେଷରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ବର୍ଷ କା'ବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନକରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଓ ସ୍ପର୍ଶକ୍ରିୟା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆରମ୍ଭ ବର୍ଷ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଅତକାନ୍ତରେ ନାହିଁ ଓ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାକୁ ବୁଝାମଣାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଇଲେ । ବହୁତ ଏହି ସ୍ପର୍ଶକ୍ରିୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଏଠାରେ ସ୍ମରଣ ଦିଆଯାଇଛି ।

^୩. ଏଠାରେ ପୁନର୍ବାର ଖେବର ବିଜୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

لَقَدْ جَاءَهُمْ فَتْنٌ مِّنْهُمْ مَّعْرُوءٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَلَزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
أَحَقَّ بِهَا وَ أَهْلِهَا وَ كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْوَيْلَ بِالْحَقِّ لَنَنصُلَنَّ
الْبُسْجَدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُخْلِقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَ مَقْصِرِينَ لَا غَفْلُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

୨୯. ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ହିଁ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ସତପଥ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ) ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୩୦. ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କଠୋର ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହଶୀଳ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ କୁପା ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ଶୁଭ ଓ ବିଜୟ କରୁଥିବାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସିଦ୍ଦିକ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିବାର ଓ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ଆଶ୍ୱାସ ହେଉଥିବାର) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ; ସେମାନଙ୍କ (ପରିଚୟ) ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଲାଲ୍ ଉପରେ ସିନ୍ଦୂରକଳିତ ଦାନ ଆକାରରେ ରହିଥାଏ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା କୌରାତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ଇଂଜିଲରେ ୧୦. ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ୨ ସଦୃଶ ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପରୋଦ୍ଗମ କରେ ; ତା'ପରେ ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷ ଓ ପ୍ରାଥମିକ ଖାଦ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ) ସବଳ କରାଏ ; ଏବଂ ସେହି ଅଳ୍ପର ଅଧିକତର ସବଳ ହୁଏ ; ଏହାପରେ ତାହାର ମୂଳ ଉପରେ ଚୂଳଭାବରେ ଠିଆହୁଏ ଏପରିକି ତାହା ଜମିମାଲିକଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ; ଯାହା ଫଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଈର୍ଷାନ୍ୱିତ ହେବେ ; ଅଲ୍ଲୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَكُفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

مُعْتَدًا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَاهُمْ فِي دُجَاهِهِمْ مِنْ أَشْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مِثْلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۖ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ ۖ تَشَابُحٌ أَخْرَجَ شَطْرَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଗଣତ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ସେହି କବିଷ୍ୟବାଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସବେତ କରାଯାଇଛି ଯାହା ବାଲେଶ୍ୱରରେ (Matt. 13:3-9 ବୁଝାଏ) ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି- 'ତେଣୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ବୁଝିବାକୁ ବାହାରିବା । ସେ ବୁଝୁ ବୁଝୁ କେତେକ ବିହନ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କେତେକମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଲେ । ଆଉ କେତେକ ଅଳ୍ପ ମାଟି ଥିବା ପଡ଼ିଆ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ବେଶୀ ମାଟି ନଥିବାରୁ ଶୀଘ୍ର ଭଜା ହେଲା, କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିବେ କବିପୋଡ଼ି ଗଲା ଓ ତେଜ ନଥିବାରୁ ଶୁଖିଗଲା । ଆଉ କେତେକ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ-ସୁତାଳ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କଣ୍ଟା ରଜସ୍ୱଳକ ଉଠି ବଡ଼ ହୋଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗାଈ ପକାଇଲା । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭଲ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ଫଳ ଫଳିଲା, କେତେକ ଶହେଗୁଣ, କେତେକ ଶାଠିଏ ଗୁଣ ପୁଣି କେତେକ ଚିରିଶ ଗୁଣ ।'

ଅଲେକ୍ସା ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତାଗୁଡ଼ି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେବା ମସିହା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେବେ ଯେପରି ଉର୍ବର ଭୂମିରେ ବୁଣାଯାଉଥିବା ବିହନ । ଅଲ୍ଲୀ ଚାହିଁଲେ ଏପରି କଲ୍ୟାଣ ସମ୍ଭାବନ କରିବେ ଯେ ସନ୍ତୋଷକରିବା ଶାଠିଏ ଗୁଣ, ସବୁରି ଗୁଣ, ଏପରିକି ଶହ ଶହ ଗୁଣ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅତି ଶୀଘ୍ର ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଧୀର ଧୀର ହେବ ।

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ

(୩୧)

ଅଲ-ହୁଜୁରାତ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଭାଜିତ ୧୧ଟି ଅଂଶ ୧୧ଟି ପ୍ରକାର ୨୯ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଢ଼ିଚଢ଼ି କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବେକ୍ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُوا مَوَابِنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନବିଙ୍କ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱରକୁ ଉଛ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଅଛ, ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅ ନାହିଁ ; ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ (ଏହା ଫଳରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତରେ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ③

୪. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ରସୁଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିମ୍ନ କରିଥାନ୍ତି, ଧର୍ମଭାରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସାରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ୍ ଦୂରଦୂର ରହିଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④

୫. ଯେଉଁମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (ତୁମ ନିଜ) ଘର କାନ୍ଥ ଆଉପାଶ୍ୱର୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିବେଦି ଅଟନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ يُكَادُونَكَ مِنْ وُجَاهِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤

୬. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଗୃହକୁ ବାହାରକୁ) ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉତ୍ତମ ହୁଅନ୍ତା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥

୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ଭ୍ରଷ୍ଟାଭାବ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବାଦ ଘେନି ଆସେ, ତେବେ (ତୁମମାନେ) ତାହାର (ସତ୍ୟାସତ୍ୟ) ପୁଞ୍ଜୀକୃତ ପରୀକ୍ଷା କର ; ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ ତୁମମାନେ ଅଜ୍ଞାତରେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅ, ଓ ନିଜର କର୍ମ ପାଇଁ ପରେ ଲଜିତ ହୁଅ ।

୮. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଜ୍ଞାନତା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ; ଯଦି ଅଧିକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଯା'ନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ିଯିବ, କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରିୟ କରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହାକୁ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବିଶ୍ୱାସ, ଭ୍ରଷ୍ଟାଭାବ ଓ ଅମାନ୍ୟତାକୁ ଅପ୍ରିୟ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ; ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଆୟତ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ସେମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱ ପଥଗାମୀ ଅଟନ୍ତି ।

୯. (ଏହା କେବଳ) ଅଜ୍ଞାନତା କୃପା ଓ ଆଶଙ୍କାଦ୍ୱାରା ହିଁ (ସମ୍ଭବ) ହୋଇଛି ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ହିଁ ସର୍ବଜ୍ଞ (ଓ) ଚକ୍ରାଳି ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଲ ଗୋଟି ଗୋଟି ' ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ' କଳହ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଇ ଦିଅ ; ଏବଂ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِبِينَ ٥

وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبُ إِلَيْكُمْ الْإِيمَانِ وَرِيتُهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ إِلَيْكُمْ الْكُفْرُ وَالْفُسُوقُ وَالْعِصْيَانُ أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّشِدُ وَزَنَ

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِيعَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا ۚ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَجَاهِلَا

୯. ଏହି ଆୟତରେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ (UNO)ର ଏକ ଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଜଣିବ'ଘ (League of Nations) ଏହି ଦିଗକୁ ପୁରାପୁରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇ ନପାରିବାକୁ ତାହା ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କରୁଛି । ତା'ର ବିପଦକାଳ ଲକ୍ଷଣମାନ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଛି । ଯେପରିଏତ ଏହି ଆୟତରେ ସୂଚିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଆତଙ୍କୀୟ ଶାନ୍ତି ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ଲାଠି ଲିଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ।

୧୦. 'ମୁମିନିନ' ଶବ୍ଦର ଛୁଇଁ ଅର୍ଥ କରି କେହି ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାର ମୁମିନିନ ଶବ୍ଦ ଏଥିଯୋଗୁଁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ଦା କରିପାରିବ, ଅନ୍ୟଥା ଲାଠି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କରାଇବା ପାମର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଆକ୍ରମଣକାରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଯେପରିକି ସେ ଅକ୍ଷୟ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ପେରି ଆସିବ ; ଏହାପରେ ଯଦି ସେ ଅକ୍ଷୟ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ପେରିଆସେ, ତେବେ ସେ (କଳହକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ୧୦ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି, ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧକୁ ୧୧ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅ ; (କାରଣ) ଅକ୍ଷୟ ନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୧. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ୧୨ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଭ୍ରାତୃଭ୍ରାଣ୍ୟ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ କଳହରତ ଦୂର ତାରକ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଅ ; ଏବଂ ଅକ୍ଷୟକୁ ଭୟ କରି ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ।

ଭୁ : ୨

୧୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ହେୟ ମନେ କରି ଥିବା ପରିହାସ ନ କରୁ ; ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇପାରନ୍ତି ; ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ନାରୀମାନେ ଅନ୍ୟ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ନାରୀମାନଙ୍କୁ ହେୟ ମନେ କରି ଥିବା ପରିହାସ ନ କରନ୍ତୁ ; ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଶେଷୋକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବା ଅବସ୍ଥାର) ନାରୀମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ବିରୁ ମତବ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ କି ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ବିରୁପାତ୍ମକ ନାମରେ ଡାକ ନାହିଁ, କାରଣ ବିଶ୍ୱାସ କଲାପରେ (ବିରୁପାତ୍ମକ ନାମରେ ଡାକି) ଆତ୍ମାପାଳନରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପାଳରେ ତାହା ନିଜକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ନାମଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜେ ଭ୍ରଷ୍ଟାସୁରୀ ହୋଇଯାଏ) ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟୁପାଦ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବ ।

الَّذِينَ تَبَوَّءُوا خُبْرًا إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑩

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ⑪

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَرُوا بِاللِّسَانِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑫

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାମାଂସା କରିବା ବେଳେ ନିଜ ହିତକୁ ସବୁଜ୍ଞରେ ରଖି ନାହିଁ ବରଂ ଅସବ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରି ।

୨. ଏହାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯୁଦ୍ଧରତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରାଇବା ବେଳେ ନିଜର କୌଣସି କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ ।

୩. ସେତେ ବା କୌଣସି ମତଭେଦ ଦେଖାଦିଏ ବେଳେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପରିକ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ହେଉଛି ଭ୍ରାତୃଭାବ । ଛୋଟ ଛୋଟ କଳିତକରାଜ ଉପଲାମାୟ ଭ୍ରାତୃଭାବରୁ ଛିନ୍ନ କରିବାର କାରଣ ନହେବା ଉଚିତ ।

୧୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସନ୍ଦେହକୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖ, କାରଣ କେତେକ ସନ୍ଦେହ ପାପରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ; ଏବଂ ଗୋପନରେ (ଅନ୍ୟର) ଦୋଷ ଅନ୍ୱେଷଣ କର ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରର ଚୁରୁଲି କର ନାହିଁ ; କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିଜର ମୃତ ଭାଇର ମା'ସ ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବ ? (ଯେଉଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ବୁଝାଯାଏ ତେବେ,) ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିବ ; * ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣୀ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀଙ୍କଠାରୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଜାତି ଓ ବଂଶରେ ବିଭକ୍ତ * କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଧର୍ମଶୀଳ, ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସମ୍ମାନିତ ; ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୩)ସର୍ବୋତ୍କର୍ଷ ।

୧୫. ଆଗରର ପଞ୍ଜାବାସୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ;” ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମେମାନେ ଏପରି କୁହ ଯେ ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଅଛୁ, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بََعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ⑤

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ⑥

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

୧. ଯଦି କ୍ଷତ୍ରିୟ ଯେ ଚୁରୁଲି କରିବା ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ତେବେ କାହିଁକି ଚୁରୁଲି କରୁଛ ?

୨. ଜାତି ଓ ବଂଶ କେବଳ ପରିଚୟ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ରବି କରେ ବା ଚାନ୍ଦାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ମନେକରେ, ସେ ଲବ୍ଧିଲାଭ ବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ।

ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସବୁଲୋକ ସମାନ । ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ତା' ଚମତ୍କାର ରଙ୍ଗକୁ ନିରୂପଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ କି ତା' ଧନକୁ, ଅଥବା ତା' ପଦ ମଧ୍ୟ୍ୟାଂଗକୁ ବା ତା' ଖାନ୍ଦାଦାନକୁ । ବରଂ ତା'ର ନୈତିକତା ଓ ସେ କିପରି ପୃଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ତଥା ସେ ଯାହା ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପମ୍ପାଦନ କରୁଛି, ସେଥିରୁ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପିତ ହୁଏ । ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ଗୋଟିଏ ପରିବାର । ଅନ୍ତିମ ହଜ ଯାହା ଅବପରରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେଠାରେ ଉପସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ । ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏକ, ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଏକ; ଆଗରର ଲୋକ ଆଗର ବାହାରର ଲୋକଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ କି ଗୋରା କଳାଠାରୁ ବା କଳା ଗୋରାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ଧର୍ମଶୀଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।”

ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକୃତରୂପେ ପ୍ରବେଶ କରିନାହିଁ।” ଏବଂ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ଆତ୍ମାପାଳନ କରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ (ପ୍ରଶ୍ନର) ଦେବେ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

୧୬. ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହାପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି ; ଏମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟବାଦୀ ।

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑥

୧୭. ତୁମେ କୁହ, “ଜ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଉଛ ? ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ (ଏହାଛଡ଼ା) ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।”

قُلْ أَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦

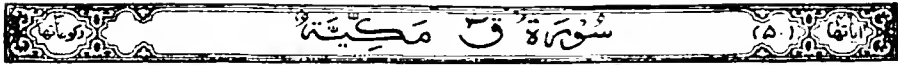
୧୮. ଏ (ଆରବବାଦୀ) ମାନେ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାର ଧାରଣା ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରି ଆମପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାର ଧାରଣା କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଆତ୍ମକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହି ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ (ଯେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ, ତେବେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କର) ।”

يُسْتُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْتَأْذِنُوا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑧

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑨

କାଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ସୁରତା ବିରାଜିତ ସମେତ ୪୬ଟି ଅୟତ ଓ ମାଟି ବୁଦ୍ଧି ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ସୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. କାଫ : (ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲୀ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି) ; ଆମେ ଏହି ଗୌରବମୟ କୋରାନକୁ (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସତ୍ୟତାର) ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

୩. ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଜଣେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ (ଓ ସଚେତନକାରୀ) ଆସିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।”

୪. “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମନ୍ଦିରରୁ ଓ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହେବୁ କ’ଣ ଏହାପରେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେବୁ ? ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ (ବୋଧ ଶକ୍ତିର) ବହୁ ଦୂରରେ ।”

୫. ମାଟି ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରକୁ) କେତେ, ହ୍ରାସ କରେ (ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କେତେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ) ତାହା ଆମଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜଣାଅଛି ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ରହିଅଛି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖେ ।

୬. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏକ ମିଶ୍ର ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ; (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟର ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଯାଇଛି ।)

୧. ‘କାଫ’ କବିର (ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲୀ) ଶବ୍ଦର ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ।

୨. ଆରବୀ ଭାଷା-ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ବେଳେ ବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ବିପରୀତ ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଅନୁବାଦରେ ‘ହ୍ରାସ କରେ’ ସହିତ ବଞ୍ଚିଲା ମଧ୍ୟରେ ‘ବୃଦ୍ଧିଘଟାଏ’ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । ଏଠାରେ ‘ହ୍ରାସ କରେ’ ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଶରୀରକୁ ମାଟି ଖାଇଯାଏ ଏବଂ ‘ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ’ ଅର୍ଥ ଭୂମିର ଖାଦ୍ୟ ଆହରଣ କରି ଶରୀରର ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَسَّوَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

بَلْ عَجَبًا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا
كِتَابٌ حَفِيفٌ

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ
مَرِيجٍ

୭. ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ଆକାଶକୁ ଆମେ କିପରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ କ'ଣ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ତାହାକୁ ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ, ଓ ତହିଁରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

୮. ଏବଂ ଆମେ ଗୁପ୍ତସ୍ଥଳ ବିସ୍ତାରିତ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ତହିଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୯. ଆମ ପ୍ରତି ଆନୁରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ଓ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ମେଘମାଳାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ତା'ପରେ ଏହା ଦ୍ଵାରା ଆମେ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁ ଓ ଅମଳକ୍ଷମ ଶସ୍ୟ ମଧ୍ୟ (ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ) ।

୧୧. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଖଜୁରିଗଛ ମଧ୍ୟ (ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ) ଯହିଁରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପେନ୍ଥା ଲାଦି ହୋଇଥାଏ,

୧୨. (ଆମେ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକାଶେ (ଏପରି କରିଅଛୁ) ; ଏବଂ ଆମେ ଏହା ଦ୍ଵାରା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଳ ଦ୍ଵାରା) ମୃତ ଭୂମିକୁ ଜୀବିତ କରିଥାଉ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବ ।

୧୩. ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ହୁହୁକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ କୃପ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସମୁଦ୍ର (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ),

୧୪. ଏବଂ ଆଦା ଓ ପିରାଝିନ, ଓ ଲୁଚଙ୍କ ଭାଇମାନେ,

୧୫. ଏବଂ ବନବାସୀମାନେ ଓ ଡୁବ୍ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯମେନ-ବାସୀମାନେ) ଆମର ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ; ପରିଶେଷରେ ଆମ ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା ।

୧୬. କ'ଣ ଆମେ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛୁ ? (ନା !) ; କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ସେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ମରୁଷ୍ଟ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଏବଂ ତାହାର ମନରେ ଯେଉଁ ସଂଶୟ ଜାତ ହୁଏ ତାହାକୁ ଆମେ ଭଲରୂପେ ଜାଣୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାର ଜୀବନ ନାଟିକାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

୧. ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ବନବାସୀ; କିନ୍ତୁ ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେହି ବନ, ଯାହା ଯମେନରୁ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଗଲାବେଳେ ମରାଘନ ନିକଟରେ ପଡ଼େ ।

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ①

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَالْقِيَامَ فِيهَا رُءُوسَى وَابْتَنَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ مِثْرًا ②

تَبْصِرَةً وَذِكْرًا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ③ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَّبًا وَحَبَّ الْحَصِيدِ ④

وَالنَّخْلَ بَسَقَتْ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ ⑤ وَرَزَقْنَا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدًا مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ⑥

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثُودٌ ⑦ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ⑧

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ⑨

أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑩

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوْسُ بِهِ ⑪ نَفْسَهُ ⑫ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ⑬

୧୮. ଯେତେବେଳେ କି ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ^୧ ଓ ବାମରେ ବସି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ (ଦେବଦୂତ) ତାହାର ସକଳ କର୍ମକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ (ମୃତ୍ୟୁର) ଯାହା କିଛି କଥା କହିବ (ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ) ତାହା ନିକଟରେ ଜଣେ ନିରାକ୍ଷର ଅଥବା ସଂରକ୍ଷକ ଥିବେ ।

୨୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ମୁଣ୍ଡୀ ଅବଶ୍ୟ ଆସିବ : ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମନୋଯୋଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) କହିବୁ, “ଏହା ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯହିଁରୁ ତୁମେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ ।”

୨୧. ଏବଂ ବିଗୁଳ ପୁଞ୍ଜା ଯିବ ; ଏହା ଅଜ୍ଞାନୁତ ଶାସ୍ତ୍ରର ବିବସ୍ତ ହେବ ।

୨୨. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ଗୁଳକ ଓ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଥିବେ ।

୨୩. (ଏବଂ ଆମେ କହିବୁ), “ତୁମେ ଏ (ଦେବ) ସଂଜ୍ଞାନୁତ ଅମନୋଯୋଗୀ ରହିଥିଲ ; ତେଣୁ ପରିଶେଷରେ ଆମେ ତୁମର ପରଦାକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆଜି ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ୟତ୍ର, ତାହାଣି^୨ ହୋଇଛି (ଓ ତୁମେ ସବୁ ଦେଖିପାରୁଛ) ।”

୨୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସହଚର^୩ କହିବେ, “ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ଯାହା ମୋ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ^୪ ହୋଇ ରହିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର କର୍ମ ବିବରଣୀ) ।”

୨୫./୨୬. (ତା’ପରେ ଆମେ ସେ ଉଭୟ ଦେବଦୂତଙ୍କୁ କହିବୁ), “ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ, ସାମାଲ^୫ ଘନକାରୀ ଓ ସନ୍ଦେହକାରୀଙ୍କୁ ତୁମେ ଦୁହେଁ ନରାକରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କର,”

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَاقِفِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ①

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ②

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ③

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ④

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَها سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ⑤

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَ كَفِّ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ⑥

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ⑦

الَّذِي فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقَابِرِ عَيْنِيدٍ ⑧

مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ⑨

୧. ମଣିଷ ସହିତ ଏପରି ଦେବଦୂତ ବା ଶରୀରର ଅଫସରଙ୍କ ନିଦିଷ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ତା’ର କର୍ମକୁ ପୁରକ୍ଷିତ କରୁଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ତୁମେ ନିଜର ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲଭୁଲପ ଦୃଷ୍ଟିପାଶୁର ଏବଂ ସା’ପାରିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ କୁଣ୍ଡିତାଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ ନିଜର ସନ୍ତୋଷ ଉକ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ବେଳି କୋରୁ ଦେଇ କରୁଥିଲ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତା’ ସହିତ ନିୟୋଜିତ ସାକ୍ଷୀ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ମଣିଷର ଅଫସରଙ୍କ ବା ଦେବଦୂତମାନେ କହିବେ ଯେ ଏହି ଛୋକର ସମସ୍ତ ଉକ୍ତି ଓ କର୍ମର ଅଭିଲେଖ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରକ୍ଷିତ ଅଛି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ କୌଣସି ସକାଳରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉକ୍ତି ବା କର୍ମକୁ ଅପାଳିତ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ମଣିଷକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅଭିଲେଖକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ କହିବେ, ଯଦୁରା ତା’ ନିକଟରେ ସବୁ କଥା ସମାକ୍ଷିତ ହୋଇଯିବ ।

୨୭. “ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ଉପାସ୍ୟ କରିଥିଲା ; ତେଣୁ ତାହାକୁ ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆଜି କଠିନ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେପ କର ।”

୨୮. ତାହାର ସହଚର : କହିବ, “ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ତାହାକୁ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ନିଜେ ଏକ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।”

୨୯. (ଅଳ୍ପକ୍ଷ) କହିବେ, “ଆମ ସମାପତର କଳହ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶାସ୍ତିର ସମାନ୍ତର ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।”

୩୦. “ଏବଂ ଆମ ସମାପତର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରି ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ : ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରୁନାହିଁ ।”

୩୧. ସେ ଦିନ ଆମେ ନରକକୁ ପଶ୍ଚାଦ୍ଧି, “କ’ଣ ତୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛୁ ?” ସେ କହିବ, “କ’ଣ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ଅଛି ?”

୩୨. ଏବଂ ସେ ଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଏପରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଯିବ ଯେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୩୩. (ଏବଂ ଛୁଆପିବ), “ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବନତିକାରୀ ଓ ଧର୍ମବିଧାନର ସଂରକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ପୁରସ୍କାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଥିଲା”

إِنِّي جَعَلْتُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَلَيْفَهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّيْءُ ١٥

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ١٥

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ١٥

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ ١٥

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ
مِنْ مَزِيدٍ ١٥

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ١٥

هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِكُلِّ أَزَافٍ حَافِظٍ ١٥

୧. ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ମଣିଷ କହିବ ଯେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପଥକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୟାମତ ଦିନ ତାକୁ ନିରାକ୍ଷଣ କରୁଥିବା ଦେବଦୂତମାନେ ଅଥବା ତା ଶରୀରର ନିରାକ୍ଷଣକାରୀ ଅଙ୍ଗସବୁ କହିବେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପଥକ୍ଷ ହେବନର ସେମାନେ ତାହା ନୁହନ୍ତି ବରଂ ସେ ନିଜେ ପଥକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ସେ ନିଜେ ଏଥି ସକଳକ୍ଷ ଡାୟା ।

୨. ଅଳ୍ପକ୍ଷ କହିବେ ଯେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଓ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗସବୁକୁ ସେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ କଥା ବଦଳାଇ କହିବାକୁ ସାହସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ସାକ୍ଷୀ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଭିଳେଖ ରହିଥିବ ଏବଂ ଅଭିଳେଖକୁ କେହି ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଅବଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏପରି ସାକ୍ଷୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଅସ୍ମାଦୂତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତିକୁ ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଶାସ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅବଧାରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୪. ସେ ଦିନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମନ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବ । ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିସେଚ ହୋଇପାରେ ଯେ ଶେଷ ସ୍ଥଳରେ ଧର୍ମର ଏକଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିଜ ମନ ମଧ୍ୟରେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମନେ କରିବ ।

୩୪. “(ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ) ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ଲାହ)ଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଭୟ କରୁଥିଲା ଓ ଅନୁରକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ।”

୩୫. (ଅଳ୍ଲାହ କହିବେ), “ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ-ପୂର୍ବକ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ପ୍ରବେଶ କରାଅ ; ଏହା ହିଁ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦମୂଳକ ଦିବସ ଯାହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ ।”

୩୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯାହା କିଛି ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ସେ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଚପପେଷା ଅଧିକ ଗଣ୍ଠିତ ରହିଅଛି ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ ; ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ହୁଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣ୍ଠରେ ସୁତଙ୍ଗ ବିଛାଇ ଦେଲେ^୯ ; କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳା କାହିଁ ?

୩୮. ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ, ଯାହାର ବୁଝିପାରିବା ଭଳି ହୃଦୟ ଅଛି, ବା ଯେ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରେ, ଓ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିପାରେ, ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି (ସେ ସବୁକୁ) ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ଆଦୌ କ୍ଳାନ୍ତ^{୧୦} ହୋଇ ନାହିଁ ।

୪୦. ସୁତରାଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କର ।

୪୧. ଏବଂ ରାତିକାଳରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନାର ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ (ଏହିପରି କର) ।

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٤﴾

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٥﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَخِصٍ ﴿٣٧﴾

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٤٠﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶରେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ଶାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଶାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତିକିବା ପାଇଁ ମଣିଷର ଉପାୟ ଓ କୌଶଳ କେବେ ବା କେଉଁଠାର କାର୍ଯ୍ୟକରୀ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୧୦. ବାତବେତଳରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଅଳ୍ଲାହ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଓ ଅତି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ସପ୍ତାହ ଦିନ ସେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ (Gen. 2:2 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବହୁତେ ଲୋଭାନ୍ତର ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟତମ ଗୋରବମୟ ଓ ସେଥିରେ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମାର ଉପହସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାତବେତଳର ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବମାନନା ମୂଳକ । ତେଣୁ ତାହା ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ ।

୪୭. ଏବଂ (ହେ ନବି !) ମନେରଖ ଯେ ଦିନେ ଆହ୍ଲାନ୍‌କାରୀ ଏକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ * ଆହ୍ଲାନ୍ କରିବେ,

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤٧﴾

୪୩. ଯେଉଁ ଦିନ କି ସମସ୍ତେ ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତିର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବେ ; ଏହି ଦିବସ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଦିବସ ହେବ ।

يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٨﴾

୪୪. ଆମେ ହିଁ ଜୀବନ ଦାନ କରୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଘଟାଇ ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

إِنَّا نَحْنُ مُخِيٌّ وَنُيْتُ وَإِنَّا الْمُبِيرُ ﴿٤٩﴾

୪୫. ଯେଉଁ ଦିନ କି ଭୂପୃଷ୍ଠ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ପାଟିଯିବ ଓ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଶାନ୍ତ ** ବାହାରି ଆସିବେ, ଏହି ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବା ଆମପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرًّا ۚ ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٥٠﴾

୪୬. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରତାପା (ଶାସକ) ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କେଉଁମାନ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ତାହାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଯେ ଆମ (ଶାସ୍ତିର) ତେଜାବଳୀକୁ ଭୟ କରେ ।

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٥١﴾

*. ଏହାର ଗାତ୍ରୀୟ ହେଉଛି ଯେ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ତେଜାବଳୀ ଦେବା ସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଛିଡ଼ା କରାଇଥିଲେ । ଏପରି ହେଲା ଯେ ହଜରତ ଅବୁବକର, ହଜରତ ଉମର, ହଜରତ ଉସମାନ, ହଜରତ ଅଲି ଏବଂ ହଜରତ ତୁରକ୍‌ବନ ପ୍ରଭୃତି ହଜରତ ଅବୁବକର ମକ୍କାରେ ବନ୍ଦୁସ୍ତ୍ରହଣ କରି ସେଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତେଜାବଳୀ ଦେଇଥିଲେ ।

**. ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଖୁଲାଫତ ସମୟରେ ମଦିନା ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବଶ୍ୟ ଉପକାମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣି ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକାମ ଧର୍ମରେ ଲାଗିତ କରାଇଥିଲେ । ସେହିପରି ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପରାଜୟ ହେବ କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭୟରେ ସଜାଣିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଉମର ଉପଦେଶ ଓ ସବରନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବ ଗଳ୍ପଦଳୀ ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ମାନ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ଧର୍ମ ଉଲ୍ଲାସ ସମ୍ରାଟଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲେ ।

*** ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ଆସିବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଏଣେ ତେଣେ ପଳାଇବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁସ୍ଲିମ ପଥ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ଅଲ- ଜାରିଆତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିରାଜିତ ଗଣେଶ ୬୧ଟି ଅୟତ ଓ ୩ଟି କୁସ୍
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପାଙ୍କ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାୟୁକୁ)
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯାହା (ମେଘମାଳାକୁ) ଇତସତଃ
ଭାସମାନ କରାଉଥାଏ ।

وَالذِّرِّيَّتِ ذُرَّوًّا ②

୩. ଏହା ପରେ (ଜଳାୟ ବାଷ୍ପର) ଭାର ବହନ କରିଥାଏ,

فَالْجَلِيلِ وَقَرًّا ③

୪. ତା'ପରେ ଧାରେ ଧାରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ,

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ④

୫. ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ଆମର ଆଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷାକୁ
ଭୃପୁଷ୍ପରେ) ବିତରଣ କରିଥାଏ,

فَالْمُقْسِيَّتِ أَمْرًا ⑤

୬. ଭୂମିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି ତାହା
ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ; ⑥

إِنَّا نُوْعِدُّكَ نَصَادِقٌ ⑥

୭. ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ଓ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ ।

وَأَنَّ التَّيْنَ لَوَاقِعٌ ⑦

୮. ଏହାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ସେହି ଆକାଶକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ଯହିଁରେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ⑧ ମାର୍ଗସ୍ୱରୁ ରହିଅଛି,

وَالسَّمَاءِ قَاتِ الْجُبكِ ⑧

୯. ଭୂମିମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ବିଚାରଧାରକ କଥାରେ
ଲିପ୍ତ ରହିଅଛନ୍ତି ।

إِنكُمْ لِفِي قَوْلٍ مُّتَخَلِّفٍ ⑨

୧୦. ପୃଥିବୀ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସତ୍ୟତାକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବା
ପାଇଁ ଆଦେଶ ହୁଏ ତାହାକୁ ସତ୍ୟତାକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଏ ।

يُؤْنِكُ عَنْهُ مَنْ أَفْكٌ ⑩

୧୧. ଅନୁମାନକୁ ଭିତ୍ତି କରି କହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଧୂଂସ
ହୋଇଗଲେ,

فَتِلْكَ الْخَرُصُونَ ⑪

୧. ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସଜ୍ଜରତ ମହନୀୟ ସପ୍ତରମାନଙ୍କୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ୟମକୁ ବାସ୍ତୁ ସହିତ ବୁଝାଇ କରାଯାଇ ବୁଝାଯାଇଛି
ଯେ ସେମାନେ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ କେତେକେ କେତେକେ ଶିକ୍ଷାକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ୟମ
ପ୍ରତିଦିନ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରୁଥିବ, ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେଉଥିବ, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପତ୍ତ ହେଉଥିବା ମେଘମାଳା କେତେକେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଯିବ ଓ ଏହାପରେ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାରେ ଭସାଇମାନ ସଭାନକୁ ଏପରି ସଂଗଠିତ କରିଦେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ୟମ
ସହଜରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୁଷ କରୁଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ିବ, ପରିଶେଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ
ଭସାଇମାନ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ଓ ସଂସାର କରିପାରିବେ । ପରିଶେଷରେ ଭସାଇମାନ ହିଁ ବିଜୟ ହେବ । ଏହିପ୍ରକାର ଯେଉଁ ସଫଳତାର ସମାଚାର
ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସତ୍ୟସତ୍ୟତା ହେବ ।

୨. ଆକାଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରହ-ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କ ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ନିୟମିତ ଭାବେ, ଯଥା ସମୟରେ, କୌଣସି ଗ୍ରହ ନ କରି ଓ
ଅନ୍ୟତ୍ର କର୍ମରେ ବାଧା ନ ଦେଇ ନିଜ ନିଜ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥାନ୍ତି ।

୧୨. ଯେଉଁମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ଗହ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ନିପତିତ ହୋଇ ସତ୍ୟକୁ ପାଟପାରି ଯାଉଛନ୍ତି ;

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ସେମାନେ ପଶୁଛନ୍ତି, "ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ଓ ଶାସ୍ତି ବିଧାନର ସମୟ କେବେ ଆସିବ ?"

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٣﴾

୧୪. (ତୁମେ କୁହ), "ସେତେବେଳେ (ଆସିବ), ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରେ କବଳିତ କରାହେବ ।"

يَوْمَهُمْ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), "ନିଜ ଶାସ୍ତିକୁ ଆତ୍ମାଦାନ କର ; ଏହା ସେହି (ଶାସ୍ତି), ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଶୁଣୁଥିଲ ।"

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعِجُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. ଧର୍ମକାରୁମାନେ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ ରହିବେ ;

إِنَّ السَّعْيِينَ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾

୧୭. ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନେଉଥିବେ ; ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଥିଲେ ।

أُخْذِينَ مَا أَتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا فِتْلًا ذَلِكِ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾

୧୮. ରାତ୍ରିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୟନ କରୁଥିଲେ ;

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ସକାଳ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ;

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

୨୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହିଥିଲା ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିପାରୁ ନଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହିଥିଲା ।

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾

୨୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଳ ଉତ୍ପତ୍ତରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା ,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜଠାର ମଧ୍ୟ, (ତାହା ହେଲେ) କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଟିଳ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ) ଯାହାକିଛି ଅଜ୍ଞାନର କରାଯାଉଛି ତାହା ମଧ୍ୟ (ରହିଅଛି) ।

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଅତଏବ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ଯେ ଯେବେ ଏହା ପୂରଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ସତ୍ୟ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କହିବା (ଏକ ସତ୍ୟ) ।

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସାକ୍ଷୀ ଯେଉଁମାନେ କିଛି କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଭଦ୍ରଭୋକ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ମାଗିବାକୁ ଅପମାନ ବୋଧ କରନ୍ତି ।

୨୫. କ'ଣ ତୁମ ନିକଟରେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସମାବୃତ ପହଞ୍ଚି ?

وَقَدْ لَازِمٌ هَذَا أَنَّكَ حَدِيثٌ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْكَرِيمِ ⑤
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمُ
مُتَكْرِنِينَ ⑥

୨୬. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “(ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ) ସଲାମ (କଣ୍ଠାଉଛୁ);” ସେ କହିଲେ “(ଆମେ ମଧ୍ୟ କହୁଅଛୁ କି) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତି ରହିଅଛି” ⑤; (ଏବଂ ମନେ ମନେ କହିଲେ ଯେ) ଏ ଲୋକମାନେ ଅପରିଚିତ ଜଣା ପଡୁଛନ୍ତି ।

فَرَأَى إِلَى آلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ ⑥

୨୭. ଏହା ପରେ ସେ ନୀରବରେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ, ଏବଂ ସେକା ଯାଇଥିବା ଏକ ବାଛୁରୀ (ମାଂସ) ଆଣିଥିଲେ ।

୨୮. ଏବଂ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପଚାରିଲେ, “କ’ଣ ଆପଣମାନେ କିଛି ଖାଇବେ ନାହିଁ ?”

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ⑦
فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَعْظُمْ وَبَشِّرُوهُ
بِعَلَامٍ عَلَيْهِمْ ⑧

୨୯. ଏବଂ (ମନେ ମନେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଲେ; ସେମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ବୁଝିପାରିଲେ) ଏବଂ କହିଲେ, “ଭୟକର ନାହିଁ”; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଜ୍ଞାନବତ ପୁତ୍ରର ସୁସମାବୃତ ଦେଲେ ।

୩୦. ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ ଯାହାଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଲଜ୍ଜା-ଜନିତ୍ୟ, ୧ ଚିହ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉ ଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ନିଜ ମୁହଁରେ ଲୋରରେ ହାତ ମାରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ବନ୍ଧ୍ୟା ବୃକ୍ଷ ଅଟେ ।”

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ
قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ⑨

୩୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ) ତୁମେ ଏହିପରି ଅଟ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଇନକର୍ବା (ତୋହା ହା) କହିଛନ୍ତି ଯୋହା ଆମେ କହିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ବାସବରେ ଅତିଶୟ ଚକ୍ଷୁଷ (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ ।”

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ⑩

୧. ଏ ବିଷୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ କହି ପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଷୟଟି ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରୁଛି । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାଶାୟୀ ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ବକ କହିପାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତି ନିୟତ ଅଛି ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସରବତ୍ତିନ’ ଅର୍ଥ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଲଜ୍ଜା । ଅଟ-ଏବଂ ଏହାର ଚତୁର୍ଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଲଜ୍ଜା ଯୋଗୁଁ ତାହାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ରଙ୍ଗ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା ।

ଭାଗ-୨୭

୩୨. (ଏହା ପରେ ଇବ୍ରାହିମ୍) କହିଲେ, “ହେ ଦେବଦୂତଗଣ ! ତୁମମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ବରେ କେଉଁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଅଛି ?”

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ”,

୩୪. “ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଆମେମାନେ (କୁମାରତ ଭାବରେ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାବୁଲି ବୁଝି କରିବୁ,”

୩୫. “ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସାମା-ଲଂଘନକାରୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ସଜାଣେ ତିନୁ ଦିଆଯାଇଛି ।”

୩୬. ଏବଂ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଯେତେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ନେଇଥିଲୁ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଆମ ଅନ୍ଧାବଦମାନଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଗୃହ ପାଇଲୁ ।

୩୮. ଏବଂ ଆମେ ସେଠାରେ ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଗିବ ଯେଉଁମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା-ଦାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ।

୩୯. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ଘଟଣାରେ ମଧ୍ୟ (ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା); ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲୁ,

୪୦. ଏବଂ ସେ (ଫିରାଓନ) ନିଜ ଦେବାଳୟ ଓ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଫେରିଗଲା, ଏବଂ କହିଲା, “ଏ (ମୁସା) ଜଣେ ମାୟାବା କିମ୍ବା ପାଗଳ ଅଟେ ।”

୪୧. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ (କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ ହୋଇ) କବଳିତ କରିଥିଲୁ ଓ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିଷେପ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ତାହାକୁ ଲାଞ୍ଛିତ କରାଯାଇଛି ।

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرُّسُلُونَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾
لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿٣٤﴾

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ السُّلَمِيِّينَ ﴿٣٧﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهِ وَقَالَ صِغْرٌ أَوْ جُنُودٌ ﴿٤٠﴾

فَاخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلَيَّمٌ ﴿٤١﴾

୧. ୨୯:୩୨ର ଟିକା ଓ ୨୯:୩୪ର ଟିକା ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୨. ମୁକ ଶବ୍ଦ ‘ଗୁଲ୍‌ନ’ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିଲାଭ କରିବା ସ୍ଥାନ । ଏହି ଅଂଶର ଅନ୍ତରାଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ଫିରାଓନ ନିଜର ଶକ୍ତିସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଫିରାଓନର ବିଶ୍ବାସ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ବଳିବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦିରରୁ ମିଳୁଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଅନୁବାଦରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଘଟି ବୁଝି ଦେଇ ଦେବାଳୟ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୪୭. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ ଘଟଣାରେ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ); ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଝଡ଼ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ,

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝

୪୩. ତାହା ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା ତାହାକୁ (ଧ୍ୱସ୍ତବିଧ୍ୱସ୍ତ କରି) ଏକ ପରାସତ୍ତା ହାତ ପରି କରି ଦେଉଥିଲା ।

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْزَمْيَمِ ۝

୪୪. ଏବଂ ସମୁଦ୍ର (ସଂପ୍ରଦାୟ) ଭିତରେ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ); ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଭବାନ ହୁଅ ।^{*}

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا فِي جِبِّ ۝

୪୫. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶାସ୍ତି କରାଗଲା କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗାହି ରହିଗଲେ ।

فَتَعَاوَنَ أَمْرُهُمْ فِيهِمْ فَاخَذَ نَهُمُ الصَّعِقَةَ وَالْمُتَكِبِرُونَ ۝

୪୬. ଏବଂ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ କି କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَعِمِينَ ۝

୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ବିନାଶ କରି ପାରିଥିଲୁ); ସେମାନେ ଏକ ଅବାଧ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

يَوْمَ نَبُذَ ثَمُودَ مِنْ قَبْلِ رَبِّهِمْ مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଣସଂପନ୍ନ କରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମର ବ୍ୟାପକ ଶକ୍ତି ଅଛି ।

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଏକ ଶଯ୍ୟା ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମ ଶଯ୍ୟା ନିର୍ମାଣରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمِهْدُونَ ۝

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷର ମାତ୍ରା ଓ ଅଣ୍ଟିରା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ପାରିବ ।

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

୫୧. ସୂଚକ^୧ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଧାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୁଅ; ଆମେ^୨ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ସତେଜ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ।

فَقُرْآءَ إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝

*. ଏହାର ଉଦ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କିଛି ସମୟ ପରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର କବଚିତ ହେବେ; ପକ୍ଷରେ ଏହାପରେ ଆଉ ସାଂସାରିକ ଭାର ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଡିଫା ହୋଇ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଆମ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

୩. ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ବେଅଜ୍ଜିନ' ଅର୍ଥ 'ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ିଅଛି' । 'ହାତ' ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ, ବଳ ଓ ଅଧିକାରର ସୂଚକ । ଅକ୍ଷର ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଧର୍ମର ପରିକାଷ୍ଠରେ 'ଗୁଣ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'ଅନେକ ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି' ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଯାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଆକାଶ ଗର୍ଭବାନର ଉଭୟ ଶକ୍ତି ଓ ପବିତ୍ରତା ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ । ସେଥିପାଇଁ ଆକାଶରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣର ପରିସ୍ରାବଣ ହୁଏ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୫୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କର ନାହିଁ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜଣେ ସ୍ୱସ୍ତସ୍ତ୍ର ସଚେତକ ଭାବରେ ଆସିଥଲୁ ।

୫୩. ଏହିପରି ^୧ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ (ରସୁଲ) ମାନେ ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଏହା ହିଁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମାୟାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ପାଗଳ ।

୫୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କଥା କହିବା ପାଇଁ) ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଓସିୟତ ^୨ କରିଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ? (କଦାପି ରୁହେଁ) ବରଂ ସେ ସମସ୍ତେ ତୁରାତୁରା (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଏକା ପ୍ରକାର ମନ୍ଦ ଭାବନା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ) ।

୫୫. ସୁତରାଂ (ହେ ନବି !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଫେରାଇ ନିଅ; ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୬. ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଥାଅ; କାରଣ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ଜିନ୍ନ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆମର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥଲୁ ।

୫୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଜାବିକା ମାଗୁ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତି, ଏହା ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ।

୫୯. ଅଲ୍ଲୁଖି ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ଆଣୁ, ଯେ ଅତି ବଳବାନ୍ ।

୬୦. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭାର (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଫଳ) ରହିଅଛି ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭାର ରହିଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତଳବ କରିବରେ ଆମକୁ ହୁରାଡ଼ିତ ନ କରାନ୍ତୁ ।

୬୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେହିଦିନ, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନତା କରାଯାଇଛି, ସର୍ବଜ୍ଞାଣ ଘଟିବ ।

^୧ 'ଏହିପରି'ର ଅର୍ଥ ଯେପରି ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ସୁଲେଖିଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରିଥିଲେ ।

^୨ ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧାମାନେ ଏହିପରି ଏକା ସକାର ସମାଣ ଚପସାପନ କରୁଥିଲେ ସତେ ସେପରି ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଶିଖାଇଥିଲେ ଯେ ଏହିପରି ଅବଗତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٧﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُونٌ ﴿٥٨﴾

اتَّوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٩﴾

قَوْلَ عَنْهُمْ فَأَنتَ بِكُلِّمٍ ﴿٦٠﴾

وَذَكَرْنَا لِلَّذِينَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦٢﴾

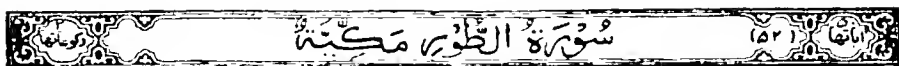
مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٦٣﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٦٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ

فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦٥﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٦﴾

ଅଲ-ତୂର

... (Arabic text) ...

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ତୁର * (ପର୍ବତ)କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ;

وَالطَّوْرِ ②

୩. ଏବଂ ଲିପିବଦ୍ଧ * କରା ହୋଇଥିବା (ଏହି କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ;

وَكُتِبَ مُسْطُورٍ ③

୪. ଯାହା ଖୋଲା କାଗଜ * ଉପରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି);

فِي سَرَقٍ مُنْشُورٍ ④

୫. ଏବଂ କା'ବା * ରୂପକୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ମୁଖରିତ ରହିବ;

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤

୬. ଏବଂ (କା'ବାର) ସେହି କ୍ଷୀତିକୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚ * (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନନୀୟ) ହୋଇ ରହିବ ;

وَالسَّفِّ الْمَرْفُوعِ ⑥

୭. ଏବଂ ତରଙ୍ଗାକ୍ଷିତ ସମୁଦ୍ରକୁ ; *

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦

୮. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ;

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

୯. ତାହାକୁ ଅପସାରଣ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ ।

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨

୧୦. ଯେଉଁଠିନ ମେଘମାଳା * ଆଲୋଡ଼ିତ ହେବ.

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩

* ୧. ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ତୁର ପର୍ବତ ଉପରେ ଧର୍ମସ୍ଥଳ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାହିଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ।

୨. ଲିପିବଦ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର କୋରାନ, ଯହିଁକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ସତ୍ୟ ବିବରଣ କିମ୍ବଦନ୍ତୀରୁ ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଛି ।

୩. 'ଖୋଲା କାଗଜ'କୁ ସେହିପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅଭିପ୍ରେତ; ଯାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପାଠ କରାଯାଏ । କଣ୍ଠେ ସ୍ମୃତ ମୁଦ୍ଗମାନ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଆପଣା ଗଣେ ଏଥି ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯେ ସେ ତାକୁ ସବୁବେଳେ ପଢ଼ିପାରିବ ଓ ସେହି କାଗଜକୁ ତାହା ସବୁବେଳେ ଖୋଲା ରହିବ ।

୪. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହଜି ଯାତ୍ରାକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି କାଗଜକୁ ମୁଦ୍ଗମାନମାନେ ସବୁବେଳେ ହଜ କରୁଥିବେ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ କା'ବା; ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସବୁବେଳେ ଏହାର ସମ୍ମାନକୁ ବଢ଼ାଇ ରଖୁଥିବେ ।

୬. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥାନର ଏକ ନିଦର୍ଶନ ବୋଲି ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଛି; ତେଣୁ 'ତରଙ୍ଗାକ୍ଷିତ ସମୁଦ୍ର'କୁ କୋରାନର ସ୍ଥାନ ଅଭିପ୍ରେତ । ଏଥିରୁ ସବୁବେଳେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଥିବ ଓ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଥିବ ।

୭. * ମୁତ ଶବ୍ଦର 'ସମା' ଅର୍ଥ (ବ) ମେଘ (ଓ) ଆକାଶ । ଏଠାରେ 'ସମା'ର ଅର୍ଥ ମେଘ । ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ କରୁଣା ସ୍ତ୍ରୋତ ମେଘ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆକାଶିତ ହେବ ।

୧୧. ଏବଂ ପର୍ବତ* ହୁତ ଗତିରେ ଗମନ କରିବ,
 ୧୨. ସୁତରାଂ ସେହିଦିନ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ,
 ୧୩. (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ) ସେଉଁମାନେ
 କୁହାଉଚ୍ଚନା କରିବାରେ ରତ ଥିଲେ ।
 ୧୪. ସେଉଁଦିନ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଧକ୍କା
 ମାରି ନିଆଯିବ ।

୧୫. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ଏହା ହିଁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଯାହାକୁ
 ତୁମେ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିଲୁ ।”

୧୬. “ତାହାହେଲେ କ’ଣ ଏହା ମାୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିକ୍ଷୟ ନା
 ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବି ଦେଖୁ ପାରୁ ନାହିଁ ?”

୧୭. ଯେଦି ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଚେତେ
 ନିର୍ଭୟରେ ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ
 ପୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ବା ପୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ ନ କର, ଏହା
 ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାନ; (ଯାହା ହେବା କଥା ତାହା
 ଅବଶ୍ୟ ହେବ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ
 ଦିଆଯାଉଛି ।

୧୮. ଧର୍ମଭାଗୁମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଓ ସୁଖରେ ରହିବେ,

୧୯. (ଏବଂ) ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା
 ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ (ସେମାନେ) ତହିଁରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ;
 ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରୁ
 ରକ୍ଷା କରିବେ ।

୨୦. (ଏବଂ) କହିବେ ଯେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଛି
 ତାହାକୁ ଖାଅ ଓ ପିଅ; ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ
 ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୨୧. ସେଦିନ ସେମାନେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା
 ପଲଙ୍କମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଳିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ; ଏବଂ
 ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜିନା ଭାବରେ ସୁଦୀନ ସୁଲୋଚନା ନାରୀ
 ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَسَيُزِيلُ الْجِبَالَ سَيْرًا ۝

فَوَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝

الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ حَوْضٍ یَّלْعَبُوْنَ ۝

یَوْمَ یَدْعُوْنَ اِلٰی نَارِ جَهَنَّمَ دَعًا ۝

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِیْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ۝

اَفَسِحْرُ هٰذَا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ۝

اِضْلُوْهَا فَاِضْیِرُّوْا اَوْ لَا تَضْیِرُّوْا سَوَاءٌ عَلَیْكُمْ

اِنْتَابًا تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّٰتٍ وَ یُعِیْمُوْنَ ۝

فَیُكٰهِنُ بِمَا اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ وَرَبُّهُمْ رَبُّهُمْ

عَذَابُ الْجَحِیْمِ ۝

كُلُوْا وَ اَشْرَبُوْا هٰنِیْٓ اِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

مُتَّكِنِیْنَ عَلٰی سُرُرٍ مَّصْفُوٰۤتٍ وَ زَوْجُهُمْ یُحْوٰوْنَ

عِیْنٍ ۝

* ଏଠାରେ ‘ପର୍ବତ’ରୁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେବ । ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥିବ
 ସେତେବେଳେ ଆରବର ତଥା ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଛିନ୍ନ ବିଛିନ୍ନ ହୋଇଥିବ, ଏପରିକି ସେ ସବୁ ସଂସାରରୁ ଲୋପ
 ପାଇବ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିକୁ ମଧ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ପିତୃପିତାମହଙ୍କ) କର୍ମଫଳକୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ହ୍ରାସ କରିବୁ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କର୍ମଫଳ ସହିତ ଆବଦ୍ଧ * ରହିଛି ।

୨୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଈଶା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମାଂସ ଯୋଗାଇ ଦେବୁ ।

୨୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏପରି ପାନପାତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରିବେ ଯାହାର ପରିଣାମ ବୃଥା ଆକାସ ନୁହେଁ କି ପାପ ନୁହେଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁବେଳେ ଯୁବ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବେ; ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଅନୁଚିତ * ମୁକ୍ତ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଗୁହଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ ।

୨୭. ଏବଂ କହିବେ, “ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ସେତେବେଳେ) ଆମେମାନେ ନିଜ ସଂପର୍କସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଥିବୁ ସେତେବେଳେ) ନିଜ ପରିଣାମ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଉଥିଲୁ,”

୨୮. “କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କଲେ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବାୟୁର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।”

୨୯. “ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ) ଡାକୁଥିଲୁ; ସେ ହିଁ ପରମ ହିତକାରୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୩୦. ପୂତରା” ହେଉ ରହୁ ! ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ; କାରଣ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ସବୁକୁ ନୁହେଁ କି ପାରଳ ନୁହେଁ ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِكَاهِنَةٍ وَلاَ جَمِيعًا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

يَنَازِعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا تَنفَعُ فِيهَا وَلَآ تُؤْتِيهِمْ ﴿٢٤﴾

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكَوَّنٌ ﴿٢٥﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدَّابَ السُّورِ ﴿٢٨﴾

يٰۤاَيُّهَا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅପଣା କର୍ମଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ଭୋଗକରିବ; ଏଣେତେଣେ ପଦ୍ମର ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ପରକାଳରେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁର ନାମ ‘ମଦିରା’ ରଖାଯାଇଛି ସବୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରେମ-ମଦିରା । ଏହା ପାନ କରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମାନସିକ ବିକୃତି ହୁଏ ନାହିଁ କି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅସୁସ୍ଥ ବା କାନ୍ଦୁନାହିଁ ବା ଗାଳି ଗୁଲୁକ କରେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ।

୪. ସେମାନେ କହିବେ ଯେ ସଂସାରରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧନକ ଚମକ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବେଳେବେଳେ ବିକୃତ ହୋଇପଡୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ବିକ୍ରମ ଓ ଶାନ୍ତି ଭାଗ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ କବି, (୩) ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କାଲର ଦୁର୍ବିପାକକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبِ الْبُتُونِ ①

୩୨. ତୁମେ କୁହ, "ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଥାଅ, କାରଣ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।"

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ②

୩୩. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟ ଶିଖାଇ ଅଛି ନା ସେମାନେ ଏକ ଦୁରାଚାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ

୩୪. ନା, ସେମାନେ କହନ୍ତି କି ଏହା ତାହାଙ୍କର ମନଗଢ଼ା କଥା; ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଠାରୁ) ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

طَاعُونَ ③

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ④

୩୫. ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାଣୀ ଘେନି ଆସନ୍ତୁ (ତାହାହେଲେ ଉଭୟ ସମତୁଲ୍ୟ କି ତୁହେଁ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇ ପାରିବ) ।

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ⑤

୩୬. କ'ଣ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରାହୋଇଛି ? ନା, ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ପ୍ରଶ୍ନ ?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ ⑥

୩୭. କ'ଣ ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? (ନା;) ବରଂ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର (ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶ୍ନର ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ।

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

୩୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଧନଭଣ୍ଡାର ରହିଅଛି ? ଅଥବା ସେମାନେ (ଏହାର) ସଂରକ୍ଷକ ?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّطُونَ ⑧

୩୯. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଛି ଯାହା ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ କଥା) ଶୁଣୁଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେୟା (ହେଉଥିବା ମହନୀୟ ସଦୃଶ) କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ଉଚିତ ।

أَمْ لَهُمْ سُلُمٌ يَنْسَعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسَمِّعُهُمْ
سُلْطٰنٍ مُبِينٍ ⑨

୪୦. କ'ଣ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ) ସକଳେ କନ୍ୟା ରହିଛି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ପୁତ୍ର ?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُتُونُ ⑩

୪୧. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗୁ ଅଛ; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହି ଦେୟ ଯୋଗୁଁ ଭାରାନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ⑪

୪୨. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ?

أَمْرَعُنَدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٥٧﴾

୪୩. କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ? (ସୁତରାଂ ମନେରଖ) ଯେ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରାହେବ ।

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٥٨﴾

୪୪. କ'ଣ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛି ? (ମନେରଖ) ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରନ୍ତି, ସେ ତହିଁରୁ (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଓ) ପବିତ୍ର ।

أَمْ لَهُمْ آلَهِ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଖଣ୍ଡେ ଆକାଶକୁ ନିରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିବେ, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ଏହା ଏକ ଘନୀଭୂତ ମେଘ (ମାତ୍ର) ।"

وَأَن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٦٠﴾

୪୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟରେ), ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଏପରିକି ସେମାନେ ନିଜର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବସକୁ ଦେଖିଲେବେ ଯେଉଁଦିନ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ) ସେମାନେ ଭୟଜାତ ହୋଇ ମୂର୍ଚ୍ଛା ହୋଇଯିବେ,

فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٦١﴾

୪୭. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٦٢﴾

୪୮. ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏତଦ୍ୱଳ୍ପ ଆହୁରି ଅଧିକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

୪୯. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ରହ, କାରଣ ତୁମେ ଆମ ଦର୍ଶି ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମ ଦୂରସାରେ) ଅଛ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଉପାସନା ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଣାମା ସହକାରେ ଆମର ଗୁଣଗାନ କରିବା ଉଚିତ ।

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٦٤﴾

୫୦. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ରାତ୍ରି କାଳରେ (ଉପାସନା ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ (ସେତେବେଳେ) ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତମାନେ ଅସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٦٥﴾

୯. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଏପରି ବ୍ୟସ୍ତତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପରବଶ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ସକାଶ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ମଧ୍ୟ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ) ନିମ୍ନକୁ ଅବତରଣ କଲେ ।

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى

୧୦. ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଦୁଇ ଗୋଟି ଧରୁ ମିଳିତ ଗୁଣ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଜୁମଶାଃ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲେ ।

كَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

୧୧. ତା'ପରେ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ଓହ୍ଲି ପୂରଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ସାରିଥିଲେ ।

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

୧୨. (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଅନ୍ତର ଯାହା ଅନୁଭବ କଲା ତାହା ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲା ।

مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

୧୩. ଯାହା ସେ (ମହମ୍ମଦ ସ୍ୱର୍ଗରେ) ଦେଖୁଥିଲେ କ'ଣ ରୂପମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସେ (ଦୃଶ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରୁଅଛି ?

أَفْتَسَّرُ وَهْنَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

୧୪. ଅଥଚ ସେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ) ଥରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଦୁଇଥର ଦେଖୁଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଥରେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା ବେଳେ, ଓ ଆଉ ଥରେ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବେଳେ) ।

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

୧୫. ସଂସାରବାସୀ ବ୍ୟାକୁଳତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପରବଶ ହେଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ସକାଶେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆରୋହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ତଳରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସ୍ତୋମଭାବ ଆଲୋଚିତ ହେଲା ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନକୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ତୋମପୂର୍ବକ ବିଦୁ ପହିଳ ମିଳିତ ହେବେ । ବହୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ମିଳିତ ହୋଇଗଲେ ଯେତେ ଯେପରି ଦୁଇଟି ଧରୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଟାଳ ନିଷେଧ କରାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ଯେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ପରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଟାଳ ଜୁମାହରରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବ । ଦୁଇଟି ଧରୁ ବିଷୟ ଏଥିପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଗୋଟି ଧରୁ ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଟାଳର ଆଘାତ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସିଂହ ହୋଇଥାଏ ।

୧୬. ଏହି ଆୟତରୁ ସମ୍ପାଣିତ ହେଉଛି ଯେ 'ମେରାଜ' ଶରୀରର ସ୍ୱଭାବର ନଥିବା ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ୱଭାବର ଥିବା । ଯେଉଁପରି ଏହି 'ମେରାଜ' ଥରେ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କେତେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଧାରଣା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଦୁଇ ଥର ହୋଇଥିଲା । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ 'ଇତ୍ରା' ବିଷୟକ ଆୟତଗୁଡ଼ିକ 'ମେରାଜ' ବିଷୟକ ଆୟତ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ସ୍ମରଣପ୍ରସଙ୍ଗେ 'ଇତ୍ରା' ଘଟଣା ମୁଥିବା ପହିଳ ସମ୍ପାଣିତ ଅଥଚ ମେରାଜ ଅବସରରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଅବୌଦ୍ଧିକ ଘଟଣା ଦୁଇଥର ଘଟିଥିଲା : ଥରେ 'ଦନ' ରୂପେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ 'ଅର୍ଷ' ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଓ ଆଉଥରେ 'ଚନ୍ଦ' ରୂପେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ରପରୁ ତଳକୁ ଆସିଥିଲେ ।

ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ଦନ' ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆସନ ବା 'ଅର୍ଷ'ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଏବଂ 'ଚନ୍ଦ' ଅର୍ଥ କଣ୍ଠେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଲିଆ ଭାବ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଅସ୍ତ୍ରପ୍ରସାର ହେଲେ ସେହି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସୁଅମ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ।

୧୫. ଏବଂ ଏପରି ଏକ ବରକୋଳି ଗଛ ନିକଟରେ ଯାହା ଶେଷ ସାମାରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ⑤

୧୬. ତାହା ନିକଟରେ 'ଜନ ତୁଲମାଘ୍ରା' (ନାମକ ବୈଦୁଷ୍ଟ) ରହିଅଛି ।

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ⑥

୧୭. ଏବଂ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ବରକୋଳି ଗଛକୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଏପରି ସମୟରେ (ସାଧାରଣତଃ) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥାଏ ।

إِذْ يُنْفِثُ السَّيْدَرَةُ مَا يُغْنِي ⑦

୧୮. ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଇଡ଼ାସ୍ତଃ ହେଲା ନାହିଁ କି ଅତିକ୍ରମ କଲା ନାହିଁ; (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତି ନ ଥିଲା) ।

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ⑧

୧୯. ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହାନ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖୁଥିଲେ ।

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ⑨

୨୦. ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର (କ'ଣ ସେହି ବିଗ୍ରହମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥିଲା ?) ।

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ⑩

୨୧. ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ତୃତୀୟ (ଠାକୁର) ମନାତ୍ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ।

وَمَنْوَةُ الثَّالِثَةِ الَّتِي ⑪

୨୨. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରୁ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଇଁ କନ୍ୟା ରହିଛନ୍ତି ?

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى ⑫

୨୩. ଏହା ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତ୍‌ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଜନ ।

تِلْكَ إِذْ أَسْنَتُ فُضِّلُوا ⑬

* ମୁହଁ ଶବ୍ଦ 'ସିଦରତୁଲ୍ ମୁନତହା' ଅର୍ଥ ବରକୋଳି ଗଛ । ଏହି ଗଛ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେଥିରେ ଅମୃତର ବିଶେଷତ୍ୱ ବା ଦ୍ରବ୍ୟବୃକ୍ଷ ରହିଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବିହୀନ କବର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ କୋଟିଗଛର ପତ୍ରକୁ ପାଣିରେ ସିଝାଇ ସେଥିରେ ତାହାକୁ ସ୍ନାନ କରାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମୃତଶରୀର ସଜିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ 'ସିଦ୍ରା' ଶବ୍ଦରୁ ତାହାର ସ୍ତୃତନା ମିଳୁଛି । ପୁନଶ୍ଚ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସଜରତ ମହନତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ 'ସିଦ୍ରା' (କୋଟିଗଛ) ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କୁ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ମିଳିଥିଲା ଯାହା ନିଜେ ସଜିବ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟକୁ ସଜିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବ, ଯେପରି ଗୋଟିଏ କରାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦ୍ୱାରା ପୁରଣିତ କରାଯାଇଛି (୧୮ : ୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) କାରଣ ସେ ସବୁର ସାରମର୍ମ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଛାନ ପାଇଛି ଏବଂ ତାହା କଦାପି ଲୋପ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତା ସହିତ ଓ ତା ମାଧ୍ୟମରେ ସେସବୁ ଶିକ୍ଷା ଚିଷ୍ଟ ରହିବ ।

* ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାହା ପ୍ରକାର ବୈଦୁଷ୍ଟର ନାମ ଗୋଟିଏ କରାଯାଇଛି । ସେସବୁକି ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

(କ) ଜନ୍ମଦିନ ନୟମ (୫ : ୬୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଖ) ଜନ୍ମଦିନ ଅଦନ (୯ : ୬୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଗ) ଜନ୍ମରୁକ ପିରଦୋସ (୧୮ : ୧୦୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଘ) ଜନ୍ମରୁକ ମାଘ୍ରା (୩୨ : ୨୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

* ଅର୍ଥାତ୍ 'ମେରାଜ'କୁ ଦେଖିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ୱଳର ସମ୍ଭାବନା ନଥିଲା । ତାହା ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ ହେବ ବରଂ ଏକ ମହାନ ଓ ଗଜକୋଟିର ଅବଲୋକିତ ସ୍ୱପ୍ନ ।

* ଲାଭ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ମନନ ହେଉଛି ଆଗବର କେତେକ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ନାମ ।

୨୪. ଏଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କେତେକ ନାମ ମାତ୍ର ଯାହା ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ରଖିଅଛ (ନେ ହେଲେ ଏଥିରେ କୌଣସି ବାସ୍ତବତା ନାହିଁ); ଅଲ୍ଲାହ ଏ ବିଗ୍ରହମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ସନ୍ଦେହର ଓ କହିଥି ଅଭିକାଷର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜତତ୍ତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆସି ଯାଇଅଛି ତଥାପି ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَى ①

୨୫. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା କାମନା କରେ ତାହା ତାକୁ ମିଳିଯାଏ ?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ②

୨୬. ସୁତରାଂ ମନେରଖ ! ପରକାଳ ଓ ଜାହକାଳର ସକଳ କୃପା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆୟତରେ ଅଛି ।

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ③

ସ୍ୱ: ୨

୨୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ପାଆନ୍ତି ଓ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତଥା ତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି (ସୁପାରିଶ) କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଆକାଶରେ ଥିବା ବସ୍ତୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ କିଛି ଲାଭ ଦିଏ ନାହିଁ ।

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَرْضَى ④

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ନାମକରଣ ନାରୀମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କରିଥାନ୍ତି ;

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْتَوْفُونَ الْمَلَائِكَةَ
تَسْوِيَةً الْأُنثَى ⑤

୨୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ସଂଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସନ୍ଦେହ ସତ୍ୟର ମୁକାବିଲାରେ ଆଗୋ ଲାଭ-ଦାୟକ ହୁଏ ନାହିଁ ।

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنَّ الظَّنَّ لَا يَغْنَى مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ⑥

୩୦. ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମର ଅନୁସ୍ମାରକତାକୁ ବିମୁଖ ହୁଏ, ଓ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ; ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୁଅ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى هَذَا زُكُورًا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑦

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'ଜିବିର' ଶବ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ରସର ଅର୍ଥରେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦରବର ମହକକୁ ବୁଝାଇପାରେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରେ (୩୭: ୧୬) ର ଟାକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩୧. ଏହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ସୀମା ଅଟେ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଯେ ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନୁସରଣ କରେ ।

୩୨. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆୟତାଧୀନ; ପଳଟେ ଯେଉଁମାନେ କୁକର୍ମ କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପଳ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି ।

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ଏପରି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମହାପାପ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ମତ୍ତ କର୍ମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କିଛିଟି ମାତ୍ର (ପାପ) ସ୍ମରଣ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି, ଓ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତି ବ୍ୟାପକ କ୍ଷମାଶୀଳ; ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବୁ ସ୍ମରଣ କରିଥିବେ, ଓ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ-ଠାରୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; ସୂଚନା ନିଜକୁ ନିଜେ ପବିତ୍ର ମନେ କର ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଧର୍ମଜ୍ଞାନୁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୩

୩୪. କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜାଣିଅଛ ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ଓହ୍ଲୁ ବ୍ୟୁତ୍ସାହେଇଅଛି ।

୩୫. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସ୍ୱଳ୍ପ ଦେଇଅଛି, ଏବଂ ଏହାପରେ କୃପଣତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।

୩୬. କ'ଣ ତାହା ନିକଟରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେ (ନିଜର ପରିଣାମ) ଦେଖୁଅଛି ?

୩୭./୩୮. କ'ଣ ତାହାକୁ ମୁସା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜନ୍ତୁହିମଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ?

୩୯. (ତାହା ହେଉଛି ଯେ) କୌଣସି ଭାରବାହକ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ୟ (ପ୍ରାଣୀ)ର ଭାର ବହନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ;

ذٰلِكَ مَبْلَعُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَن اهْتَدٰى ۝

وَاللّٰهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ لَيَجْعِلَنَّ
الَّذِيْنَ اَسَءُوْا وَاِمْۢرَءًا وَّيَخْرِيْهِ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا
بِالْحُسْنٰى ۝

الَّذِيْنَ يَجْتَبِيْۤوْنَ كَلِمَۤتِ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِنَّ
اللّٰهَ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسْعَ الْغَفٰرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ
اِذَا اُنۢشَاۡكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذۡ اَنْتُمْ اَجۡنَۃٌ فِى
بُطُوۡنِ اُمَّهَاتِكُمْۚ فَلَا تَزۡكُوۡا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَن اَتٰى ۝

اَفَرَأَيْتَ الَّذِىۡ تَتَوَلٰۤى

وَاَعْطٰۤى قَلِيْلًا وَّاَكۡدٰۤى ۝

اَعِنۡدَكَ عِلۡمُ الْغَيْۢبِ فَهُوَ بِرَءِ ۝

اَمۡرَمۡ يُنۢبِۢاۤىۡ بِمَا فِى صُحُفٍ مُّوسٰۤىۚ ۝

وَاِۡرۡهِيۡمَ الَّذِىۡ وَتٰى ۝

اَلَا تَرۡزُقُ وَاِۡرَةَ وَّزَرَ اٰخَرٰى ۝

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମତରେ 'କର୍ତ୍ତାପା' (ସ୍ୱାଧୀଶ୍ୱର୍ତ୍ତ୍ୱ) କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି । ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି କେବଳ ହଜରତ ଇସା । ସ୍ୱଳ୍ପତରଣ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନର ଓ ବାସ୍ତବିକ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ଏହି ଆୟତର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋହେ ଉପାସୀ ଅବସ୍ଥାରେ ହଜରତ କରିଛି ସେ କାହାରି ବୋହେ ଉପାସୀ ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ନିଜେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶର ଅଧୀନ । ଅତଏବ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ବୋହେ ଉପାସୀ ପାରିବେ କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ ।

୪୦. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହା ହିଁ ମିଳେ ଯାହା ପାଇଁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରେ;

୪୧. (ଏତଦ୍‌ଭିନ୍ନ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁଟ୍ତିକରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ରହିଅଛି ଯେ) ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ନିଜ ଚେଷ୍ଟାର ପରିଣାମ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁବ;

୪୨. ଏବଂ ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ;

୪୩. ଏବଂ (ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି;

୪୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଦସାଇ ଥାନ୍ତି ଓ କଦାଇ ଥା'ନ୍ତି;

୪୫. ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେ ହିଁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି;

୪୬./୪୭. ଏବଂ ସେ ହିଁ (ମୋହରତରେ) ନିଷିଦ୍ଧ ହେଉଥିବା ଶୁକ୍ଳ ବିନ୍ଦୁକୁ (ସକଳ ସଜ୍ଜାକୁ) ମାଇ ଅସ୍ତ୍ରରା ଭାବରେ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି;

୪୮. ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟବାର ପୃଷ୍ଠ କରିବା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ;

୪୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଧନା କରାଇଥା'ନ୍ତି ଓ ସେ ହିଁ ଦରିଦ୍ର କରାଇଥା'ନ୍ତି;

୫୦. ଏବଂ ସେ ଶେ'ରା (ନକ୍ଷତ୍ର)ର ପ୍ରଭୁ;

୫୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ,

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ଯେ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ହିଁ ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା), ଏବଂ (ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର) ତାହାଙ୍କର ଜିଜ୍ଞି ବାକି ରଖୁ ନଥିଲା,

୫୩. ଏବଂ ତା'ପୂର୍ବରୁ ରୁହେଇ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ବିନାଶ କରିଥିଲେ); ସେମାନେ ଖୁବ୍ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟନ୍ତ୍ର ଦୁରାଚାରୀ ଥିଲେ;

وَأَن يَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۝

وَأَن سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۝

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ ۝

وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۝

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزُّوجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفَخَىٰ ۝

وَأَن عَلَيْهِ النُّشَاطَةُ الْاُخْرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝

وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ۝

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْلَىٰ ۝

୫୪. ଏବଂ ଧୂସ୍ର ବିଧୂସ୍ର ଜନବସତିକୁ ସେ ତଳ ଉପର କରି ଦେଇଥିଲେ,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ⑤

୫୫. ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥିଲା ଯାହା ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ (ସାଧାରଣତଃ) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥାଏ ।

فَنَفَسْهُمَا مَا عَنْتُهُ ⑥

୫୬. ସୁତରାଂ (ହେ ମାନବ !) ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେଉଁ କେଉଁ କୃପାକୁ ସନ୍ଦେହ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا الْآلَاءُ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ⑦

୫୭. ଆମର ଏହି ରସୁଲ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ରସୁଲ ।

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأَوَّلَىٰ ⑧

୫୮. (ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିର) ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ।

أَرَفَيْتِ الْأَرْزَاقَ ⑨

୫୯. ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଅପସରିତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ⑩

୬୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏ କଥାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଅଛ ?

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ⑪

୬୧. ଏବଂ ହସ୍ତୁଅଛ ଓ କାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ?

وَلَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ⑫

୬୨. ଏବଂ ତୁମେମାନେ କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୁକ୍ତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ୍ୟମାନ ରହିଅଛ ଓ କୌଣସି ଉଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉ ନାହିଁ ?

وَأَنْتُمْ سِيدُونَ ⑬

୬୩. ତେଣୁ (ଉଠ ଓ) ଅଲ୍ଲୁଖ ସମକ୍ଷରେ ସିଦ୍ଧା କର, ଓ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

يَا أَيُّهَا الْعِبَادُ لِلَّهِ فَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا ⑭

ଅଲ-କମର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ପଢ଼ାବେଳା ଅପାହ୍ନ, ଶାଫ୍ ଓ ଅସାଃ ଓ ଶାଫ୍ ପୂର୍ବ
୧୫୦)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ଆରବବାସୀମାନଙ୍କ) ବିନାଶ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଅଛି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦାୟ ହୋଇଅଛି ।

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالنَّجْمُ الْقَمَرُ ②

୩. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବେ,
ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇ କହିବେ, “ଏହା
କେବଳ ଏକ ପ୍ରତାରଣା, ଯାହା ସର୍ବଦା ପୁରାଣିକ ।”

وَأَن يَّرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُّسْتَعِزٌّ ③

୪. ଏବଂ ସେମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି
ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ
କାର୍ଯ୍ୟ ସକଳେ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ।

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ④

୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ସମାଦ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା
ଯହିଁରେ ଚେତାବନାମୂଳକ ବିଷୟ ରହିଥିଲା ।

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

୬. ପୁନଶ୍ଚ ଏଥିରେ ଏପରି ଚକ୍ର ସଂବଳିତ କଥାମାନ
ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯାହା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ (ହାୟ !) ଭୟ
ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲେ
ନାହିଁ ।

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرَ ⑥

୧. ଆରବ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଆରବ ଶାସନର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା । ଇସ୍ଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ସପ୍ତମୀ ଜଣେ ଇନ୍ଦୁ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ଥରେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗହାବ କୋବରେ ଆସି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତାଙ୍କର ମାତା ଏହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଭିତ୍ତି କରି କହିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ସମ୍ରାଟକୁ ବିବାହ କରିବେ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରେ । ଚନ୍ଦ୍ର ପାଣିପିବାର ଅର୍ଥ ଆରବ ଦେଶର ବିନାଶ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆରବ ଶାସନ ଧ୍ୱଂସବିଧି ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଥରେ ଏହି ଅଲୌକିକ ଘଟଣାକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଡ଼କୁ ହସ ସ୍ୱପ୍ନର କବିତାକୁ ଗାୟା ବାସ୍ତବରେ ଦୂର ଖସି ହୋଇଯାଇଥିଲା (ଫୋଡ଼ୁଲ ବୟାନ ବୁକ୍ ୧୩୦, କିନ୍ତୁ ଏହା ଭୁଲ । ଯଦି ସତ୍ୟରେ ଏପରି ଘଟିଥାନ୍ତା ତେବେ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏପରିକି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ସବୁଠାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥାନ୍ତା; ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏପରି ଘଟିଥିଲେ ସୌର ଜଗତରେ ବିଦ୍ରୋହ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାନ୍ତା । କାରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରିବାରରେ ସବୁ ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଠିକ ରହିଲେ ହିଁ ସୌର ଜଗତ ଚଳି ରହିବ । ପୁନଶ୍ଚ ଚଳକାଳର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଦୃଶ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚର— ସେ ତାଙ୍କ ରହଣରେ ଥାଆନ୍ତୁ କି ମକ୍କା ସହର ବା ଆରବର ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଥାଆନ୍ତୁ—ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦାୟ ହୋଇଯିବା ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଚନ୍ଦ୍ର ବାସ୍ତବରେ ପାଣିପିବା ସହିତ କ୍ଷୟାମତର କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ଭବିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ନୀରବ ରହିଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏଭଳି ପ୍ରଭାବଶାଳୀମୂଳକ କଥା ସବୁବେଳେ ନବିମାନଙ୍କ କହନ୍ତି ।

୭. ସ୍ୱତରା* ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ;
ଏବଂ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର ଯେତେବେଳେ
ଆହ୍ଲାକାରୀ ଏକ ଅପ୍ରିୟ ବିଷୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାଢ଼ି) ଆଡ଼କୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଲାକ କରାଯିବେ ।

୮. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅବନତ ହୁଏ; ସେମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ
ପଟ୍ଟପାଳ ପରି କବରରୁ ବାହାରିବେ,

୯. (ସେମାନେ) ଆହ୍ଲାକକାରୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦଉଡ଼ି
ପକାଇଥିବେ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ
କହୁଥିବେ, "ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଦିବସ ।"

୧୦. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ରୁହେଇ ସଂପ୍ରଦାୟ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ
କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରି
କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ପାଗଳ ଏବଂ (ଆମମାନଙ୍କ
ଠାକୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା) ସେ ଲାହୁଡ଼ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୧. ପରିଶେଷରେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
କହିଲେ, "ଆମେ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା) ପରାଭୂତ ହୋଇଅଛୁ;
ଅତଏବ ତୁମେ ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ ।"

୧୨. ଏହାପରେ ଆମେ ଏକ ପ୍ରଖର ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ
ହେଉଥିବା ଜଳରାଶି ଦ୍ୱାରା ମେଘମାଳାର ଡ଼ାଗପୁଡ଼ିକୁ
ଉଲ୍ଲୁକୁ କରାଇ ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଝରଣା ନିର୍ଗତ
କରାଇଥିଲୁ; ସ୍ୱତରା* (ଆକାଶ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠର) ଜଳରାଶି ଏପରି
ଏକ ଘଟଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲା ଯାହା
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍କୁଳି ହୋଇ ସାରିଥିଲା ।

୧୪. ଏବଂ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ରୁହେଇ) ପତା ଓ କଣ୍ଟାର ଏକ
ବସ୍ତୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଳ) ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲୁ ।

୧୫. ତାହା ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ
କ୍ରମେ) ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ପରଦାର
(ସ୍ୱରୂପ) ଥିଲା ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ
(ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ;
ତାହାହେଲେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ?

قَالَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ تُكْرَهُ ۖ

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ

جَرَادٌ مُنْتَشِرُونَ ۚ

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا

يَوْمٌ عَسِرٌ ۚ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا

مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا ۚ

فَدَعَا رَبِّي أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُوا ۚ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَبٍ ۚ

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ

قَدْ قُدِّرَ ۚ

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ ۚ

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَن كَانَ كُفِرَ ۚ

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۚ

୧. ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଇତିହାସରୁ ଏପରି ଏକ କବପ୍ରବଳର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହା ପୃଥିବୀର ଏକ ବିଶେଷ ଅଞ୍ଚଳକୁ
ଜଳାଶୟ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ହଜିରତ ରୁହେଇ ସମୟର ଜଳ ସ୍ତାବନ ସଦୃଶ ଥିଲା ।

୧୭. ସୁତରାଂ (ଦେଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟାବହ ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୧୮. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୧୯. ଆଦ (ସଂପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ (ନିଜର ଉତ୍ତୁଳକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; (ତାହାହେଲେ ଦେଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟାବହ ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୨୦. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶ୍ନର ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ବାୟୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଏକ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଅଶୁଭ ସମୟରେ ପ୍ରବାହିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

୨୧. ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରି ନିଷେଧ କରୁଥିଲା, ସତେ ସେପରି ସେମାନେ ଖଜୁରି ଗଛର ଏକ ଫଳା ଗଣ୍ଡି ।

୨୨. ଅତଏବ ଦେଖ ! ଆମର ଶାସ୍ତି (କିପରି ଭୟାବହ) ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୨୩. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୨୪. ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚେଚନକାରୀ (ନବ) ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

୨୫. ଏବଂ କହିଥିଲେ, “କ'ଣ ଆମେମାନେ (ନିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ) ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲୋକର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ? ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରିବୁ, ତେବେ ଏକ ଅତିଶୟ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି ଓ ପାଗଳାମିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୁଲନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତିରେ) ନିପତିତ ହେବୁ ।”

୨୬. “କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଓହି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେବଳ) ଏହା ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ? ବାସ୍ତବରେ ସେ ଜଣେ ବଡ଼ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଅହଙ୍କାରୀ ।”

୯. କୌଣସି ସମୟ ଅଶୁଭ ନୁହେଁ କି କୌଣସି ସମୟ ଶୁଭ ନୁହେଁ ବରଂ ଏଠାରେ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଦେହି ଜାତି ପାଇଁ ଅଶୁଭ ଥିଲା ।

୨. ଏଠାରେ କେବଳ ହଜରତ ସୁଲେଷଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଅସ୍ଥାବଳ କରାଯିବା ତଥ୍ୟକୁ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାବଳ କରିବା ବୁଝାଯାଇଛି କାରଣ ସବୁ ନବିଙ୍କର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କିତ ସମସ୍ତ ଏକ ସ୍ଥଳରୁ ହୋଇଥାଏ । ବହୁତଃ ଜଣଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାବଳ କରିବା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାବଳ କରିବା ।

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ مَغْشٍ مُسْتَبِيرٍ ۝

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُجُزٌ خَثَلٍ مُنْقَعِرٍ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلًا وَاحِدًا نَذِيعَةً إِنَّا إِذَا لَبِئْسَ

ضَلِيلٍ وَسُعِيرٍ ۝

ءَالِئِ الدِّكْرِ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ

أَشِرٌ ۝

୨୭. (ଆମେ କହିଲୁ), “ସେମାନେ ଆଗାମୀ କାଲି (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗାମୀ ସ୍ୱରାତ୍ରେ) ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କିଏ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଅହଙ୍କାରୀ।”

୨୮. (ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ ଯେ), “ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏକ ମାଛ ଓଡ଼ ପଠାଇଲୁ; (ସୁତରାଂ ହେ ସ୍ୱାଲୋଃ!) ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର।”

୨୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ସେମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଳ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି; (ତେଣୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ଜଳପାନ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତୁ।”

୩୦. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ଦଳପତିଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ ଓ ସେ ଆସିଲା ଓ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ର ଗୋଢ଼ି କାଟି ପକାଇଲା।

୩୧. ତାହାହେଲେ ଦେଖ! ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଉୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟଙ୍କର ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ?

୩୨. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜଣେ ବାଡ଼ ବୁଢ଼ିବା ଲୋକ (ଗଛରୁ) ପକାଉଥିବା ଶୁଖିଲା ଡାଳ ପରି ହୋଇଗଲେ।

୩୩. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାଳକୁ ସହଜ ସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ’ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୩୪. ଲୁତଙ୍କର ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବ) ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ।

୩୫. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରିବା ସକାଶେ ନଈର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ (ଯାହା ଲୁତଙ୍କ ପରିବାର ବର୍ତ୍ତଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରି ଦେଇଥିଲା); ଅବଶ୍ୟ ସକାଳ ସମୟରେ (ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ) ଆମେ ଲୁତଙ୍କ ପରିବାରବର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ।

୩୬. ଏହା ଆମ ତରଫରୁ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଥିଲା; ଯେ କୃତଜ୍ଞତା ଶ୍ଳାପନ କରେ ଆମେ (ତାହାକୁ) ଏ ପ୍ରକାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ।

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْإِشْرَ ۝

إِنَّا مُرْسِلُوا الثَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَمَّا تَبَهُ ۝
وَاضْطَرُّ ۝

وَتَبَهُ لَّهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلِّ شَرِبِ
مُحْتَضِرِ ۝

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۝

وَلَقَدْ يَنْشَرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِ كُرِهُلْ مِنْ مَّنْكَرِ ۝

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَيْنَهُمْ
بِسَحَرِ ۝

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نُجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝

୧. ଏଠାରେ ବହୁ ବଚନ ସ୍ମୃତକ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ସଜ୍ଜର ଲୁତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାଷାର ବିଶେଷତ୍ୱ (୫୪:୨୪ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୭. ଏବଂ ସେ (ନୁହ) ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବକୁ ଆମ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନବିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୩୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନିଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ପର ଦା ଦୂରା ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଦେଲୁ ଏବଂ କହିଲୁ, “ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୩୯. ଏବଂ ସକାଳ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯାହାର ଆଗମନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।

୪୦. (ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ), “ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୪୧. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଥିଲୁ; ତେବେ କ’ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

ଭୂ: ୩

୪୨. ଏବଂ ଫିରଓନ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିଜତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବି) ଆସିଥିଲେ ।

୪୩. କିନ୍ତୁ ଫିରଓନ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆମର ସକଳ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ବଳବାନ୍ ସଦୃଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ କରିଥିଲୁ ।

୪୪. (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ !) କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି ? ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଶାସ୍ତିରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇବା ବିଷୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ?

୪୫. କ’ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଅମେମାନେ ଏପରି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଯେ କି ବିକ୍ରୟା ହେବ ?

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنَّدْرِ ۝

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْغِهِ فَطَسَنَّا أَيُّنَهُمْ
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكُورَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝

۞ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۞

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۝

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ اخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۝

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي
الزُّبُرِ ۝

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହରକୁ ଚାଲିଯିବ ।

୪୬. ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଦଳ ପରାଜିତ ହେବ ଏବଂ^୧
ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରି ପଳାୟନ କରିବେ ।

୪୭. ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ କାଳ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନ
କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେହି ଅଜ୍ଞାନତା ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବିନାଶଶାଳୀ ଓ କଠୋର ହେବ ।

୪୮. ଅପରାଧୀମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ପାଗଳାମିରେ (ଅର୍ଥାତ୍
କୁଳକୁ ଶାନ୍ତିରେ) ନିପତିତ ହେବେ ।

୪୯. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ନିଜ ଦଳପତିମାନଙ୍କ^୨ ସହିତ
ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ଘୋଷରା ହୋଇଯିବେ, (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
କୁହାଯିବ) “ନରକର ଶାନ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୫୦. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ (ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ପରିମାଣ
ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୫୧. ଏବଂ ଆମର ଆଦେଶ ଚକ୍ଷୁର ପଲକ ପଡ଼ିବା ପରି
ତ୍ୱରନ୍ତ ଯାଇଥାଏ ।

୫୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସବୁଟି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ
ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରିଅଛୁ; (ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ମଧ୍ୟ
କ’ଣ) କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୫୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କରିଛନ୍ତି ତାହା ପୁସ୍ତକ
ମାନଙ୍କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୫୪. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ବିଷୟ ଲିପିବଦ୍ଧ^୩
ହୋଇ ରହିଅଛି ।

୫୫. (ଏବଂ) ଧର୍ମଭାରୁମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ତଥା
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

୫୬. ତାହା ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ, ଯାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ;
(ଏବଂ ସେମାନେ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିବେ,
ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ କଦାପି ଲାଞ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର
ଅବନତି ଘଟିବ ନାହିଁ) ।

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُلَوْنُ الدُّبُرُ ۝

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى وَآمْرٌ ۝

وَمَنْ ذُنُوبِهِمْ إِنَّ النُّجُومِينَ فِي صَلْبٍ وَسَعِيرٍ ۝

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِِهِمْ ذُوقُوا

مَسَّ سَقَرٍ ۝

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهُمْ مِنْ مُدْكَرٍ ۝

وَكُلُّ شَيْءٍ فَاعْلَوْهُ فِي الزُّبُرِ ۝

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝

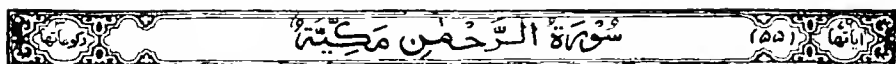
إِنَّ السَّاعَتَيْنِ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مِلْكٍ مُّقْتَدِرٍ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ସୁନ୍ଦର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଅଛି । ଏହା ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ଏକ ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ନିଦର୍ଶନ ।

୨. ଅଭିଧାନ ଅନୁସାରେ ‘ଉତ୍ତମ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ (କ) ମୁଖ ମନ୍ତ୍ର (ଖ) ଦଳପତି । ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ।

୩. ଏଠାରେ କାମରରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଅଳିସୋର ନୁହେଁ, ବରଂ ପୁରସିର ରହିଥିବା ଅଳିସୋର । ଅନ୍ୟତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କୟାମାତ ଦିନ ପ୍ରାୟାମାନଙ୍କ ବିଭବରେ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ, ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ।

ଅଲ-ରହମାନ

ପଞ୍ଚମ ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ପନ୍ନ । ସୁରାରେ ୫୫ ଶ୍ଳୋକ । ଏହା ୨୮ ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ସେହି) ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ।

الرَّحْمَنُ ②

୩. ଯେ କୋରାନ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ।

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③

୪. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④

୫. ଏବଂ ତାହାକୁ କଥନ ଶୈଳୀ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

୬. ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଘୁରୁଛନ୍ତି ।

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥

୭. ଏବଂ ଗୁଳ୍ମ ଓ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନତମସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି ।

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦

୮. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ କରିଅଛୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଁ ଓଜନ ମାପର ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଅଛୁ ।

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧

୯. ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟର ତୁଳାଦଣ୍ଡକୁ ଅବନତ କରିବ ନାହିଁ ।

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨

୧୦. ଏବଂ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ଓଜନ କର ଏବଂ ମାପ କମ କର ନାହିଁ ।

وَأَقْبِسُوا أَوْزَانَ بِأَلْقُسُطِ وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହିତାର୍ଥେ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ ।

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ⑪

୧୨. ଏଠାରେ ଫଳ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଓ ଆବରଣଯୁକ୍ତ ଫଳ ଥିବା ଖଜୁରି ଗଛ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫

୧୩. ଏବଂ ଏଠାରେ ଗୋପା ଇରା ଶସ୍ୟ ତଥା ସୁବାସିତ ପୁଷ୍ପ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

୧୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବ) ନିଜ ପାନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا الرِّبِّيُّ لَكُمْ نَكْدٌ بَيْنَ ⑭

୧୫. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଝଣଝଣିଆ ଶୁଖିଲା ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଶିଖାରୁ^୧ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୭. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୧୮. ସେ ଦୁଇ ପୂର୍ବ ଦିଗର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଦୁଇ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର^୨ ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

୧୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୦. ସେ ଦୁଇ ଗୋଟି ସମୁଦ୍ରକୁ ଏପରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କରାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ସମୟରେ ମିଶି ଯିବେ ।^୩

୨୧. (ସଂପ୍ରତି) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି; ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ।

୨୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୩. ସେହି ଦୁଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରବାଳ ବାହାରେ ।

୨୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

رَبُّ الشَّرْقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْؤَلُوُ وَالْمَرْجَانُ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୧. ୩୪:୧୫ର ଟୀକା ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ପୃଥିବୀର ଆକାର ଗୋଲ ବୋଲି ଏଠାରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ସେହି ହେତୁ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଓ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ପୃଥିବୀର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଓ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅଧିକତଃ ପୃଥିବୀ ଗୋଲାକାର ହୋଇଥିବାରୁ ପୂର୍ବ ଗୋଲାକାର ପୂର୍ବ ହେଉଛି ପଶ୍ଚିମ ଗୋଲାକାର ପଶ୍ଚିମ । ସେହିପରି ପଶ୍ଚିମ ଗୋଲାକାର ପଶ୍ଚିମ ହେଉଛି ପୂର୍ବ ଗୋଲାକାର ପୂର୍ବ । ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ରୂପେ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଓ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମର ଛିଟି ଅଛି । ଅଧୁନିକ ଗାନ୍ଧୀ ବିଜ୍ଞାନ ଭାଷାରେ ନିକଟ ସାଥୀ ଓ ଦୂର ସାଥୀକୁ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଏବଂ ସୁରୋପ ଓ ଆମେରିକାକୁ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମ କୁହାଯାଇପାରେ ।

୩. ଏଠାରେ ସୁଏଜ କେନାଲ ଓ ପାନାମା କେନାଲ ଦୟାକ୍ଷରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବ୍ୟାହତ ରହିଅଛି । କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଟି ସମୁଦ୍ର ପରସ୍ପରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜୁରାସ ରହିଅଛି । ତିନି ସେ ଉଭୟେ ମିଳିତ ହେବେ । ସେହି ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ରବାଳ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ଏହାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ । ସୁଏଜ ଓ ପାନାମା ଜଳ ଭାଗରେ ସ୍ଥର ପରିମାଣରେ ମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ରବାଳ ମିଳେ । ଲୋହିତ ସାଗରକୁ ଜୁମ୍ୟା ସାଗର ସହିତ ସୁଏଜ କେନାଲ ଏବଂ ସିଣ୍ଡସ ମହାସାଗରକୁ ଆଡେଲାଇଡ ମହାସାଗର ସହିତ ପାନାମା କେନାଲ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଅଛି ।

୨୫. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ନୌକା ଏବଂ ପୋତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ସାଗର ବନ୍ଧରେ ପର୍ବତ* ସଦୃଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ।

୨୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୭. ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପୃଥିବୀରେ) ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ପରିଶେଷରେ ବିନାଶଶାଳୀ ।

୨୮. ଏବଂ କେବଳ ସେ ବସ୍ତୁ ରହେ ଯାହା ପ୍ରତି ଭୂମିର ମହିମାମୟ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି ।

୨୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେ କେହି ବି ଆଧାନ୍ନ ସେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତା ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି; ସେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ନୂତନ ଅବସ୍ଥାରେ* ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୩୧. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୨. ହେ ୟୁସୁଫ ମହାଶକ୍ତି! ଆମେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛୁ ।

୩୩. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

وَلَهُ الْبَوَارِ الْمُنْشَتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

سَنَفَعُ لَكَ لَكُمُ آيَةُ الْفلقين ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

୧. ପର୍ବତ ସଦୃଶ ବିଭୀନ ଆକୃତିର ଆଧୁନିକ ଜଳପୋତକୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହା ଚଉଦ ଶହ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହା ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । କେ ଯାହା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

୨. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ତାହାର ଗୁଣ ଏପରି ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ ଯେ ତାହା ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜର ନୂଆ ନୂଆ ଗୁଣ ସମ୍ପର୍କିତ କରୁଥାଏ । ମଣିଷର ଗୁଣ ଭଳି ତାର ଗୁଣ ସମ୍ପର୍କିତ ନୁହେଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ବୃକ୍ଷିଆ ଓ ଆମେରିକାର ସମ୍ପର୍କିତ ଶକ୍ତି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ କିଛିଦିନ ପାଇଁ ଅବ୍ୟାହତ ଦେଇ ଉକ୍ତ ଧୂ'ସ କରିଦେବେ ।

୫. ଧୂ'ସ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୋଧିବ ଯେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିଷେପ ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ କରି ନଥିଲେ ଏବଂ କ'ଣ ତୁମମାନେ ଧର୍ମର ପରିହାସ କରୁ ନଥିଲ ?

୩୪. ହେ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀ ! ଯଦି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୀମା ଅଚିହ୍ନିତ କରି ପକ୍ଷାତ୍ତ କରି ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଛି, ତେବେ ପକ୍ଷାତ୍ତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଅ; ତୁମେମାନେ ବିନା ପ୍ରମାଣରେ କଦାପି ପକ୍ଷାତ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।^୧

୩୫. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୬. ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ଓ ତରା ନିକ୍ଷେପ କରାହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ କଦାପି ବିଜୟା ହେବ ନାହିଁ ।

୩୭. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୮. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ପାଟିଯିବ ଓ ଲାଲ ଚମଡ଼ା ପରି ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ଦିବସ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

୩୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୦. ସେହି (ଅନ୍ତିମ ବିଚାର) ଦିବସରେ ମରୁଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଜିନ୍ନକୁ ଚାହାର ପାଦ^୨ ବିଷୟରେ ପଚରାଯିବ ନାହିଁ ।

୪୧. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୨. ଅପରାଧୀମାନେ ନିଜ ଚେହେରାର ଲକ୍ଷଣରୁ ଚିହ୍ନି ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କପାଳର କେଶ ଦ୍ଵାରା ଓ ପାଦ ଦ୍ଵାରା ଧରି ନିଆହେବ ।

يُعْشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفَعُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَافْعَلُوا

لَا تَنْفَعُكُمْ إِلَّا سُلْطَانُ

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُونَ

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيَاهِهِمْ يُؤْخَذُ بِالْأُصْوَادِ

الْأَقْدَامِ

୧. ଏଠାରେ 'ଜିନ୍ନ' ଧନବୀର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଓ 'ଇନସ୍' ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଆଜି ଗୋଟିଏ ପାଖାଫିର ଦୁଇପଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେରିକା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସର୍ବହରା ଗୋଷ୍ଠର ସରକାର କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ମତବାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁପ୍ତିତ୍ଵ ।

୨. ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଏପରି ଉକ୍ତେଷ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତା ସାହାଯ୍ୟରେ ସୁଦୂର ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ହେବ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେଥିରେ କୃତକର୍ମୀ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅତି ବେଶିରେ ସେହି ସବୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ଯାହାକୁ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖୁହୁଏ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ବଡ଼ ସ୍ତରରେ କରି ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ସମ୍ବିଧାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କି ନିଜ ଶକ୍ତିକୁ ଆଧାର କରି ସେଥିରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଅଛି । ତା'ହେଉଛି ଶ୍ରମାତ୍ମକ ସହିତ ସେହି ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ଖଣ୍ଡନ କର ।

୪. ଏଠାରେ ମହାକାଶଚିକ୍ର ରଶ୍ମି (Cosmic Ray) ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୫. ଏଠାରେ ବୋମା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୬. ଏଠାରେ ସ୍ଵରାଜ ହୋଇଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ହୁଅଛି, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପର ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ନରକ, ଯାହାକୁ ଅପରାଧୀମାନେ ଅପ୍ରକାର କରୁଛନ୍ତି ।

୪୫. (ଯେତେବେଳେ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ), ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଓ ପୁରନ୍ତୁ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିବେ ।

୪୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମାକୁ ଭୟ କରୁଥାଏ, ତାହା ପାଇଁ (ସାଂସାରିକ ଓ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ) ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ରହିଅଛି ।

୪୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୯. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ) ରେ ଅନେକ ଶାଖାମୁକୁ (ବୃକ୍ଷ) ଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଠାକାର ବୃକ୍ଷ ଘଣ୍ଟ ହୋଇଥିବ) ।

୫୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୧. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ)ରେ (ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ) ଦୁଇ ଗୋଟି ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ।

୫୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୩. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ)ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଦୁଇ ଦୁଇ କିସମର ହେବ ।

୫୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٣﴾

فِي هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾

يُطَوَّقُونَ نَارًا وَيَبْئُثُونَ فِيهَا خَيْمًا ۚ ﴿٤٥﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَسُنَّ خَائِفًا مَّقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٧﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ﴿٤٩﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

فِيهِمَا عَيْنُ تَجْرِي ﴿٥١﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٢﴾

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٣﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉଭୟ ପାଖୁକୁ ବିପତ୍ତି ଓ କେବଳ ବିପତ୍ତି ହିଁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡ଼େ । ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଗମ କରେ ଅସ୍ଥିତ ଦୂର୍ବଳର ସମ୍ମୁଖରେ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରିହାର କରିବେ ତେବେ ଶତ୍ରୁ ଦୁଇ ନିହତ ହେବେ ।

୨. ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରାସାର ଅଭିପ୍ରେତ । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏଠାରେ କେବଳ ନରା କୁହାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ପୁରୁଷର ପଞ୍ଚିତ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହୋଇପାରେ ଯାହାକୁ ପରକାଳରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରାଯିବ ।

୫୫. (ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ) ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଏପରି ଡକିଆ ଲଗାଇ ବସି ଥିବେ ଯାହାରେ ବୁଦ୍ଧିଦାର ବସ୍ତ୍ରର ଅସ୍ତର ଲାଗି ଥିବ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଯାକ ଉତ୍ପାନ୍ନର ଫଳ (ଲବ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ) ନିଜ ପଡ଼ିଥିବ ।

୫୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୭. ସେଠାରେ ଦୃଷ୍ଟି- ଅବନତ- ନୟନା ନୟନାଶୀ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ (ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ) ପୂର୍ବରୁ, କୌଣସି ମାନବ ବା ଜିନ୍ନ ସଂପର୍କ ରଖି ନଥିବ ।

୫୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୯. ସେ (ନାରୀ) ମାନେ ପଦ୍ମରାଗ ମଣି^୧ ଅବା ମୁକ୍ତା ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ ।

୬୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୧. ହିତର ପୁରସ୍କାର ହିତ ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

୬୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୩. ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଥିବ ।

୬୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୫. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଦୁଇ ଗାଡ଼ ସବୁଜ ବର୍ଣ୍ଣର ହେବ ।

୬୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

مُتَكِبِّينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَّيْنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۖ وَ
جَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَاخِلٍ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْظُرَىٰ لَمْ يُطَيَّبْنَهُنَّ إِنَّنِي بَلِّغُكُمْ
وَلَا جُنَاحَ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالزَّجَارُ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
مُدَّ هَاطَتَيْنِ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସର, ସ୍ୱାଧୀ ଓ ଧର୍ମପ୍ରାଣୀ ହୋଇଥିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦେହର ଗଙ୍ଗ ନାଲି ମିଶ୍ର ଗୋରା ହୋଇଥିବ ଓ ସେମାନେ ସୁକୁମାରୀ ହୋଇଥିବେ । ପଦ୍ମରାଗ ମଣି ନିଜର ଲୋହିତରଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦିବ ଏବଂ ସ୍ୱବଳ ନିଜର କେମଳତା ବଞ୍ଚି ନାହିଁ ଓ ଧଳା ମିଶ୍ର ଯୋଗୁଁ ସ୍ୱପିତ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ସ୍ୱପ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଦିଆଯାଇଛି ।

୬୭. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଦୃଢ଼ରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଝରଣା ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବ ।

فِيهِمَا عَيْنٌ نَّصَاخَتَيْنِ ۝

୬୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୬୯. ସେଠାର ପାଳ ମଧ୍ୟ ଥିବ, ଖଜୁରି ତଥା ଡାଳିମ ମଧ୍ୟ ଥିବ ।

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَسُرَّهَاتٌ ۝

୭୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୭୧. ସେଠାର ପୁଣ୍ୟବତୀ ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀମାନେ ଥିବେ ।

فِيهِنَّ خَيْرُكَ حَسَانٌ ۝

୭୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୭୩. ସେ ନାରୀମାନେ 'ସୁନ୍ଦରୀ ଓ କୃଷ୍ଣ-ନେତ୍ରଯୁକ୍ତ' ହୋଇଥିବେ, ଓ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ରଖା ହୋଇଥିବେ ।

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ۝

୭୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୭୫. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା) କୌଣସି ମାନବ ବା ଜିନ୍ଦୁ ପୂର୍ବ କରି 'ନ' ଥିବ । ୧

لَمْ يَطِّفْتُهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ۝

୭୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୭୭. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀ)ମାନେ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ଓ ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ଚଟାଣ ଉପରେ ଚଢ଼ିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ ।

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حِسَانٍ ۝

୭୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

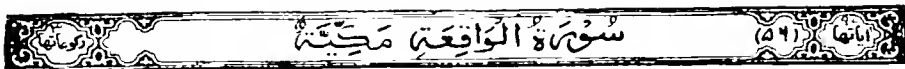
فَيَا أَيُّهَا رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୭୯. ତୁମର ମହିମା ମୟ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ ଅଟେ ।

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

୧. ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ପୂର୍ବରୁ ଆୟତ ୩୧ରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଟିଏ ନିକଟରେ ଥିବେ ।

ଅଲ୍ଲା-୩।କେୟା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶ୍ଳୋକ ୧୭ଟି ଆୟତ ଓ ୩ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିବ (ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ) —

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ①

୩. ଏହାର ଘଟିବା ସମୟକୁ ଟଳାଇ ଦେବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ।

لَيْسَ يُوَفَّعَتِهَا كَازِبَةٌ ②

୪. ତାହା କେତେକଙ୍କୁ ନୀତ କରିଦେବ, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିଦେବ ।

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ③

୫. ଯେଉଁଦିନ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ପ୍ରକଣ୍ଡତ କରାହେବ,

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ④

୬. ଏବଂ ପର୍ବତ ମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରି ଦିଆଯିବ ।

وَبُئِتَ الْجِبَالُ بَسًّا ⑤

୭. ସେ ସବୁ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ବାୟୁରେ ଉଡୁଥିବା ଧୂଳି ଜଣା ସଦୃଶ ହୋଇଯିବେ ।

فَكَانَتْ هَبًّا مُبَشًّا ⑥

୮. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତିନି ଗୋଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ ।

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑦

୯. ଦଳେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବେ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ, ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

فَأَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ⑧ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ①

୧୦. ଦଳେ ବାମ ହସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବେ; ଏବଂ ବାମ ହସ୍ତପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ, ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ②

୧୧. ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦଳ (ବିଶ୍ୱାସ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନରେ) ଅଗ୍ରଗାମୀ ମାନଙ୍କର ଥିବ; ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ରହିବେ;

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତର ଶାନ୍ତି ଆସିଯିବ ।

୨. ମୁସଲମାନ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିକୁର୍ତ୍ତିକାରୀ ଦିବସ ଅବଶ୍ୟ ଆସିବ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେତେ ବେଶ୍ ଜଳେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟକୁ ଚା'ର ଆଗମନ ସମୟଠାରୁ ବିଚଳିତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆସିବ ସେତେବେଳେ ତାହା କେତେକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ନୀତ କରିଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ଯେଉଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଭୟ ହୋଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରାଜିତ ହେବେ ଓ ଆଜି ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଜୟ ହେବେ ।

୧୨. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ,

وَأُولَٰئِكَ الْمَقَرَّبُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ।

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٣﴾

୧୪. ଆଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହେବ.

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା (ଅପେକ୍ଷାକୃତ) କମ୍ ହେବ ।

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾

୧୬. ସେମାନେ (ମଣିମୁକ୍ତ) ଖଟିତ ପଲଙ୍କ ଉପରେ,

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾

୧୭. ଚକିଆ ଲଗାଇ ପରସ୍ପରର ସନ୍ତୁଖାନ ହୋଇ ବସିଥିବେ ।

مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقِِّلِينَ ﴿١٧﴾

୧୮. ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଯୁବ ଭୃତ୍ୟ ଆସିବେ; ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ପୁଣ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଥିବେ,

يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେମାନେ) ଗୁାସ ଓ ଜଳପାତ୍ର ତଥା ଝରଣା ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଆଲା ଘେନି (ଆସିବେ),

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٩﴾

୨୦. ସେହି ପିଆଲା ଓ ଜଳପାତ୍ରରୁ ପାନ କରି) ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ମାତାଲ ହେବେ ନାହିଁ, କି ଅପଥା ବାକ୍ୟାଳାପ କରିବେ ନାହିଁ,

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَرُونَ ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ ଯୁବ ଭୃତ୍ୟମାନେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଫଳ ଆଳି ଘେନି ଆସିବେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ;

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ଏପରି ପକ୍ଷୀ - ମାଂସ ଯାହା ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ସେଠାରେ (ଦୁଇଦିନ ଓ) କୃଷି-ନୟନା ନୀରା ଥିବେ ।

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଯେଉଁମାନେ କି ସୁରକ୍ଷିତ ମୁକ୍ତ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

୧. କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ଆଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ସେଇକି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ମତ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଗ୍ରନ୍ଥକାର ଏହା ସାଥୀର୍ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ତାହା ମତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସତ୍ୟ ସମାଜର ଆନ୍ତମନ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ଆନ୍ତମନରୁ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଉଲଟି ସମୟରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେଇକି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ । ବହୁତଃ ଏହି ଅର୍ଥ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଓ ପବିତ୍ର ।

୨୫. ଏସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ମିଳିବ ।

୨୬. ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ଅସଥା ବାକ୍ୟାଳାପ କି ପାପ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

୨୭. କେବଳ ଏପରି କଥାକୁ ଶୁଣିବେ ଯାହା ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହୋଇଥିବ ।

୨୮. ଏବଂ (ହୁମେ) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଶୁଣ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

୨୯. ସେମାନେ କଣ୍ଠାଶୂନ୍ୟ ବରକୋଳି ବଗିଚାରେ ବାସ କରିବେ,

୩୦. ଏବଂ କଦଳୀ (ବଗିଚା) ମଧ୍ୟରେ, ଯାହାର ଫଳ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଲଦି ହୋଇ ରହିଥିବ,

୩୧. ଏବଂ ସୁଦୀର୍ଘ ଛାୟାରେ;

୩୨. ଏବଂ ପ୍ରବହମାନ ଜଳ, (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ ପ୍ରପାତ ନିକଟରେ);

୩୩. ଏବଂ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ଫଳ ମଧ୍ୟରେ,

୩୪. ତାହା ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ କି ତହିଁରୁ ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ) ମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିବ) ।

୩୫. ଏବଂ ସୁନ୍ଦରୀ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ,

୩୬. ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ,

୩୭. ଏବଂ କୁମାରୀ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ,

୩୮।୩୯. (ସେମାନେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀମାନଙ୍କର ସମବୟସୀ ହେବେ, (ସେହିମାନଙ୍କୁ) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଭୁକ୍ତ ଦଳ ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି) ।

ରୁ: ୨

୪୦. ଏହି ଦଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ,

୪୧. ଏବଂ ଶେଷରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ,

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٦﴾

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٩﴾

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣٠﴾

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣١﴾

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْسَاءً ﴿٣٦﴾

نَجْعَلُنَّهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

إِلَّا صَحِيبَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾

وَتَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾

୪୭. ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ; ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

୪୩. ସେମାନେ ଉତ୍ତାପ ବାୟୁ ଓ ଉତ୍ତାପ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ,

୪୪. ଏବଂ ଏପରି ଛାୟା ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ଯାହା କଳାଧୂଆଁ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବ,

୪୫. ତାହା ଶୀତଳ ହେବ ନାହିଁ ବା ତାହା ତଳେ ରହିଲା ପୁଷ୍କର ହେବ ନାହିଁ ।

୪୬. ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରରେ ଖୁବ୍ ଆରାମରେ ରହୁଥିଲେ ।

୪୭. ଏବଂ ମହାପାପ (ଅର୍ଥାତ୍ ସିକ) ଉପରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ବସିଥିଲେ ।

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଏବଂ ମାଟି ଓ ହାତୁରେ ପରିଣତ ହେବୁ, (ସେତେବେଳେ) କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥାର କରିବେ ?”

୪୯. ଅଥବା କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବହାର କରାହେବ ?

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକମାନେ) ମଧ୍ୟ”.

୫୧. ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ଛାତ ଦିବସର ଅଙ୍ଗୀକାର ଆଦିକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଘେନି ନିଆହେବ ।

୫୨. ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ, ହେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀ ଓ ପଥକ୍ରାନ୍ତ (ଲୋକ)ମାନେ !

୫୩. (ତୁମେମାନେ ଶିଳ୍ପ ଜାତୀୟ) ଜଳ୍ପମ ଚୂଷ୍ମରୁ ଖାଇବ,

୫୪. ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଉତର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ,

୫୫. ଏବଂ ତା ଉପରେ ଉତ୍ତାପ ଜଳ ପାନ କରିବ,

୫୬. ଏବଂ ତୃଷ୍ଣାଗ୍ରସ୍ତ ଓତା ପରି ପିଇଥିବ ।

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۖ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝

فِي سَوْمٍ وَحِيمٍ ۝

وَذِلِّيلٍ مِّنْ يَّخُمُومٍ ۝

لَّا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ۝

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَكِينَ ۝

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ

عِظَامًا ۖ إِنَّا لَنَبْعُوذُونَ ۝

أَوْ أَبَاؤُنَا وَالْأَزْوَاجُ ۝

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝

لَنَجْوَِعُونَ ۖ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

ثُمَّ إِنَّكُمْ إِنَّمَا أَنْتَ النَّاسُ الْمَكْدُوبُونَ ۝

لَأَكْلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ۝

فَيَأْكُلُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝

فَتُسْرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝

فَتَشْرَبُونَ شَرْبَ الْهَيْمِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କଠିନ ଯବଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୫୭. ବିଚାର ଦିବସରେ ଏହା ହିଁ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଡିଥ୍ୟ ।

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ⑤

୫୮. ଆମେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ତେବେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଆମ କଥାକୁ ସତ୍ୟ ମଣୁ ନାହିଁ ?

نَحْنُ خَلَقَكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ⑥

୫୯. ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା କୁହ, ଯାହା ତୁମେମାନେ ନାରୀ ଗର୍ଭରେ ନିଷେପ କରୁଅଛ ।

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَنْتُونَ ⑦

୬୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛ କି ଆମେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ?

أَمْ أَنْتُمْ خَالِقُونَهُ ⑧

୬୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁର ପରମ୍ପରା ଜାରି କରିଛୁ ଏବଂ କେହି ଆମକୁ ବକାଇ ଯିବେ ନାହିଁ ।

نَحْنُ قَدْ رَأَيْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوفِينَ ⑨

୬୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନେଇ ଆସିବାରେ କେହି ଆମକୁ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ଗୁପ୍ତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑩

୬୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଛ; ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ ?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ⑪

୬୪. ତୁମେମାନେ ଯାହା ରୋପଣ କରୁଅଛ, କ'ଣ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرَثُونَ ⑫

୬୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଅଛ ନା ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଅଛୁ ?

أَمْ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ⑬

୬୬. ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାକୁ ଦରୁପ କରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୃକ୍ଷ ବିବୃକ୍ଷ କରିଦିଅନ୍ତୁ, ତ'ପରେ ତୁମେମାନେ ଚକିତ ହୋଇ ରହିଯାଆନ୍ତୁ ।

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ⑭

୬୭. ଏବଂ କହନ୍ତୁ ଯେ ଆମେମାନେ ତ ଜାଣାଳ ହୋଇଛୁ ।

إِنَّا لَكُغَرَمُونَ ⑮

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ଏହି ବିଧାନକୁ କେହି ରଦ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ଅଥଚ ଏଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଜନ୍ମର ବିଷୟରେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଚକ୍ରରେ ଏହି ସଂସାରରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଭାର କରିବା ବିଷୟ ରହିଅଛି । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏବେ ତୁମେମାନେ ସୁପରିଚିତ ହୋଇଛ; କିନ୍ତୁ ହଜିର ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ତୁମେମାନେ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ଯାହା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ କଥା ହେବ ।

୬୮. ବରଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ନିଜ ପରିଶ୍ରମର ଫଳକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବହୁତ ହୋଇଛୁ ।

୬୯. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କଳପାନ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

୭୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ମେଘମାଳାକୁ ଅବତରଣ କରାଇଛ, କି ଆମେ ଅବତରଣ କରାଇଛୁ ?

୭୧. ଯଦି ଆମେ ଲଜ୍ଜା କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାକୁ ଟିକ୍ କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତୁ; ତେବେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି କୃତକ୍ଷ ହେଉ ନାହିଁ ?

୭୨. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ଜଳାଉଅଛ ତାହାକୁ ଟିକିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

୭୩. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅଗ୍ନିର) ବୃକ୍ଷକୁ ପୁଷି କରିଅଛ, କି ଆମେ ଏହାର ପୁଷିକର୍ତ୍ତା ?

୭୪. ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ଉପଦେଶ* ସ୍ୱରୂପ ଓ ପୃଥକମାନଙ୍କ ଉପକାର ପାଇଁ ପୁଷି କରିଅଛୁ ।

୭୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜର ମହିମାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ (ତୋହାଜର) ଗୁଣ ଗାନ କର ।

ସୁ:୩

୭୬. ସୁତରାଂ ଆମେ ନକ୍ଷତ୍ରର ପତନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

୭୭. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ, ତେବେ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରମାଣ ।

୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଏହି କୋରାନ ଅତି ମହାନ,

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ①

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ②

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ③

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ④

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ⑤

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ⑥

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ⑦

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ⑧

فَلَا أُفْسِدُ سَوَاجِدَ النُّجُومِ ⑨

وَأَنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ⑩

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ⑪

*. ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିଆର ସହଜରେ ଜଣେ ନାହିଁ । ଅଗ୍ନିର ସେହି ଓଡ଼ି କାଠକୁ ଗଲ ରାତରେ ଶୁଖାଇଦିଅନ୍ତି, ତା'ପରେ ପାଇ ସେହି କାଠ ରକ୍ତ ରୂପେ ଜଳିବାକୁ ଲାଗେ । ଏହିରୂପେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ସବୁ ଜାତି ଧୂ'ପ ଦୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ କେତେକ ଜାତିର ଉଦ୍ଭିଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ସେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି ହରାଇ ଶୁଖିଲା କାଠ ରକ୍ତ ଧୂ ହୋଇ ଜଳିଯାଆନ୍ତି ।

୭୯. ଏବଂ ଏହା ଏକ ଗୋପନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି,

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝

୮୦. ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَا يَشْهَدُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝

୮୧. ଏହା ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୮୨. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ଉପେକ୍ଷା କରୁଅଛ ?

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ۝

୮୩. ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବାକୁ ନିଜର ହୁରି ହୁରେ ବାଛି ନେଇଛ ।

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ۝

୮୪. ଚେତେ କାହିଁକି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ କଷ୍ଟଗତ ହୁଏ,

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفُ ۝

୮୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ନିରାଶ ହୋଇ ଚହୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ) ଦେଖୁଥାଅ,

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ۝

୮୬. (ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇ ନଥିଲା ।

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدَّ لَهُ ۝

୧. 'ଗୋପନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ' ଅର୍ଥ ମାନବ-ସୃଷ୍ଟି, କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ମାନବ-ସୃଷ୍ଟିର ଅବୁଦ୍ଧ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ବିଦ କରୁନଥିବା ସତ୍ୟେକ ଲୋକ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱାକୃତିକ ସ୍ୱଭାବକୁ ଗ୍ରହଣ କର ଯେପରି ଭାବରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଅବୁଦ୍ଧ କରି ପ୍ରାଣ କରିଛନ୍ତି (୩୦:୩୧ ଓ ୨୫:୩୨) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହ କେତେକ ସତ୍ୟକୁ ମାନବର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ରଖୁଥାନ୍ତି । ସେପରି ତା'ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରଖୁଥାନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏ ସବୁ ସମ୍ବେଦନ କରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ସତ୍ୟ ତା' ପାଖରେ ବସି ହୋଇଯାଏ କାରଣ ତାହା ଏପରି ଏକ ଗୋପନୀୟ ପୁସ୍ତକ ଯାହା ମାନବ-ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ମଦ୍ଦ' ଅର୍ଥ ଛୁଇଁବା, କିନ୍ତୁ ଆରବୀ ଭାଷାର ବୁଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କରୁ ଦୂର ଦୂର ଚାହାନ୍ତି ପୃଷ୍ଠା ଚଳୁ ମଧ୍ୟ ତା ନିକଟରେ ସ୍ପର୍ଶିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛାବଦ୍ଧ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କର 'ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ'ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଗୁରୁତ୍ୱ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ପର୍ଶିତ ହୁଏ ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲହ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମହାପୁରୁଷ ରୂପେ ସେବଣ କରିବା ପ୍ରତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରିଥାନ୍ତି, ଯେପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ପର୍ଶ ଅପାଦ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ସେହି ମହାପୁରୁଷମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ପର୍ଶ ମଧ୍ୟ ଏ ଯାହା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସେହିପରି ଆକ୍ଷେପ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

୮୭/୮୮. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବାକୁ ନ ଥିଲା, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ଦାବି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏପରି କାହିଁକି ହେଲା ନାହିଁ ଯେ ତୁମେମାନେ (ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଆସୁଥିବା) ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ପାରିଲ ନାହିଁ ।

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾
تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾

୮୯. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥାଏ,

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾

୯୦. ତାହା ଭାଗ୍ୟରେ ସୁଖ ସ୍ବାଜ୍ଞତ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେହିପରି ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈଶ୍ବେଷ୍ଟ୍ୟ ଅଛି ।

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٩٠﴾

୯୧. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବଭୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଏ,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُصْطَفَىٰ ﴿٩١﴾

୯୨. ତେବେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ, “ହେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବ ଦଳ-ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି! ତୁମ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତିହେଉ ।”

فَسَلِّمْ لَكَ مِنَ الْمُصْطَفَىٰ ﴿٩٢﴾

୯୩. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ମରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥିବ,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكَذِبِينَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ତେବେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଡ଼ିଥାଏ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ଦ୍ବାରା କରାହେବ,

فَنَزَّلُ مِنَ حَيْمٍ ﴿٩٤﴾

୯୫. ଏବଂ ବାସସ୍ଥାନ ଗୃହେ ତାହାକୁ ନରକ ପ୍ରଦାନ କରାହେବ ।

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿٩٥﴾

୯୬. ନିଶ୍ଚୟ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ବିଷୟ) ବିଶ୍ବାସଭିତ୍ତିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

୯୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜ ମହିମାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ (ତାହାଙ୍କର) ସ୍ମରଣନ କର ।

يَا أَيُّهَا فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدِينَةُ

ଆଇ-ହଦିଦ

(ଏହି ସୁରା ୨୯ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୨୭ ଶ୍ଳୋକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ୨୯ ଶ୍ଳୋକରେ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ରୁଣଗାନ କରୁଅଛି; ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ତାହାଙ୍କର; ସେ ଜୀବନ
ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ
କରିବାକୁ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪. ସେ ହିଁ ଆଦି ଓ ସେ ହିଁ ଅନ୍ତ; ସେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ସେ ହିଁ
ରୂପ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୫. ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧି
ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏହାପରେ ସେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ
ସିଂହାସନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ
ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହାକୁ ଓ ଯାହା ତହିଁରୁ ବହିର୍ଗତ ହୁଏ ତାହାକୁ
ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା ଆକାଶକୁ ଅବତରଣ କରେ
ଓ ଯାହା ତାହା ଆଡ଼କୁ ଆରୋହଣ କରେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ
ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ଯେଉଁଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଅ ସେ ତୁମ
ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୬. (ଏବଂ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର;
ଏବଂ (ନିଷ୍ପତ୍ତି ସକାଶେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସବୁ ବିଷୟକୁ
ଫେରାଇ ନିଆଯେବ ।

୭. ସେ ଗାଠିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଓ ଦିନକୁ
ରାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଅନ୍ତରର କଥାକୁ
ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧. ୩୪:୩ର ତାଜା ଦୁବ୍ବଦ୍ୟ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ③

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ④

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑤

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ

فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ

السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ

مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑥

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ⑦

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي

الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑧

୮. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର; ଏବଂ (ପୂର୍ବରୁ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ (ଧନ-ସଂପତ୍ତି) ବିଷୟରେ ମାଲିକ କରାଯାଇଛି ସେଥିରୁ ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୯. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ? ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର, (ଏବଂ) ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଅଜ୍ଞାକାରୀ ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଛନ୍ତି ।

୧୦. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଆପଣା ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁସ୍ୱସ୍ଥ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଏହି ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତିଶୟ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରୁ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବିଜୟ (ଲାଭ) ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିଅଛ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଅଛ ସେ ତାହା ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ବିଜୟ ପରେ ବ୍ୟୟ କରିଛି ଓ ବିଜୟ ପରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଛି; ବିଜୟ ପୂର୍ବର ସଂଗ୍ରାମକାରୀ ତଥା ବ୍ୟୟକାରୀ ପଦମର୍ଯ୍ୟଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଲ୍ୟାଣର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂଗ୍ରାନ୍ତରେ ଅତି ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

أْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ①

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولِ يَذْكُرْكُمْ ۖ أَنْتُمْ يُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ③

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ يَرْثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً ۚ مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتِكُمْ ۚ وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ④

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ-ସ୍ମୃତିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସକର୍ତ୍ତା ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦେବା ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ନିହିତ ଅଛି ।

୨. ଏହି କୋଟିକ ସଂସାରରେ ମନୁଷ୍ୟ ଠରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ମନୁଷ୍ୟ ପରିଶେଷରେ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଦୟାଳୁ ଚାହିଁଥିବ ।

୧୨. କ'ଣ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ନିଜ ଧନ ସଂପର୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ଅଲଗା କରି ଦେଇଦେବ ? ତାହାହେଲେ ସେ ତାହାକୁ ତା ପାଇଁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରାଇବେ, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନ-ଜନକ ପ୍ରତିଫଳ ନିୟତ ଅଛି ।

୧୩. ଯେଉଁଦିନ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ (ଉଦ୍ଭାସିତ ହୋଇ) ଧାବମାନ ହେଉଥିବ (ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରକାର ବୈକୁଣ୍ଠ ସଂଜ୍ଞାନ୍ତରେ ସୁସମାଚାର ଦିଆଯାଉଛି, ତାହା ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏ (ସୁସମାଚାର ପ୍ରାପ୍ତ) ଲୋକମାନେ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବାସ କରୁଥିବେ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ।

୧୪. ଯେଉଁଦିନ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କର; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିରୁ ଆଲୋକ ହାସଲ କରିବୁ;” ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ନିଜ ପଛପଟକୁ ପେଟିଯାଅ, ଓ (ସେଠାକୁ ଯାଇ) ଜ୍ୟୋତିର ସନ୍ଧାନ ନିଅ;” “ତା'ପରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପଠରୁ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ସ୍ଥାପନ କରି ଦିଆଯିବ, ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଥିବ; ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାଗରେ କରୁଣା ଓ ଏହାର ବାହାର ପଟ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିବ ।

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَحْيَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُوا وَفَافَتَيْسَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٤﴾

୧. ସଂସାରରେ କରିଥିବା କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପରକାନ୍ଦରେ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ତେବେ ସଂସାରକୁ ପେଟିଆସ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଥିବ ସେହିଆଡ଼େ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ରହିଥିବ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପଛରେ ଶାନ୍ତି ରହିଥିବ ଯଦିଓ ସେମାନେ ପକାୟନ କରି ନିଜକୁ ଗଣି କରାଉଥିବେ ନାହିଁ ।

୧୫. ସେ କେପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲୁ ?” ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଅବଶ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେପ କରିଥିଲୁ; ତୁମେମାନେ (ଆମମାନଙ୍କର ବିନାଶକୁ) ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ ଓ ଡିଆ ଓ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କାମନାମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲା ଯେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ) ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ସଭାଦାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲା ।”

୧୬. “ଅବଶ୍ୟ ହେ କେପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ — ମାନେ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ମୁକ୍ତି-ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିର ସଂପର୍କିତ-ବସ୍ତୁ ଓ ତାହା ଅତିଶୟ ମଦ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ।”

୧୭. (ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) କ’ଣ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଯେଉଁ ବାଣୀ ସତ୍ୟ (ଓ ଚରୁ) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ପାଇଁ ଅବନତ ହେଉ ନାହିଁ ? ଏବଂ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହୃଦ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ; କିନ୍ତୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା) ସମୟ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଦୀର୍ଘ ହୋଇଯାଇଛି ; ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଭ୍ରଷ୍ଟଭାଗୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

୧୮. ମନେରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ ରଖୁଥା’ନ୍ତି; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆପଣା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝି ବିସ୍ମରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

୧୯. ବାସ୍ତବରେ ଦାନକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ଦାନକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ଅଲଗା କରି

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٥﴾

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبَشِ الْمَصِيرِ ﴿١٦﴾

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الْمَصْدَقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ

ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସଂପର୍କକୁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ହେବ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ 'ସିଦିକ୍' (ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ) ଓ 'ସହିଦ୍'ର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବ; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ, ଏବଂ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିରାଶ୍ରୟ ହେବେ ।

ଭୂ:୩

୨୧. ହେ ଲୋକମାନେ! ଜାଣିରଖ ଯେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ଜ୍ୱାଳିତକୋରୁକ ଓ ଚିରବିନୋଦନ ବିଷୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହା ଚାକରତ୍ୟ ତଥା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅସହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ଧନ-ସଂପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବଢ଼ିବା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ, ଏହାର ଅବସ୍ଥା ବୃଦ୍ଧି ହାତୀ ଉପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ ଯାହାର ଉତ୍ତମ କୃଷକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରଦାନ କରେ, କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ତୁମେ ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖ; ପୂଣି (ଏହାପରେ) ତାହା ପଟିସବୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ପର କାଳରେ (ଏପରି ସଂସାର-ପ୍ରେମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶର) କଠିନ ଶାସ୍ତି ନିୟତ ଅଛି, ଏବଂ କେତେକଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ନିୟତ ଅଛି; ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଭୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ।

قَرَضًا حَسَنًا يُضَعْفُ لَهُمْ وَهُمْ أَجْرُ كَرِيمٍ ⑩

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَتُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ⑪

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَتُهُمْ
وَتَفَاخُهُمْ يَبْتَغُونَ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٍ غَيْثٍ عَجَبٍ الْكُفَّارُ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ
فَقَرُّهُ مُضْعَفًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ⑫

୧୦. କେତେକ କହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସକଲେ, ପଳସ୍ତୁପ ବଣେ ସିଦିକ୍ ଓ ସହିଦ୍ ପଦ ଯାଏ ପହଞ୍ଚିଯାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନବି ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁନ୍ନା-ନିୟମ ଆୟତ- ୭୦ ପ୍ରତିଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ।

ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେହିମାନେ ସିଦିକ୍ ଓ ସହାଦତ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ନା-ନିୟମର ଯେଉଁ ଅଭିମତର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ତହିଁକୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଜିସ୍ତେର ।

ସୁଦ୍ଧା ନିଆ ଅନୁସାରେ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି ନବି, ସିଦିକ୍, ସୁନ୍ନାତ ଓ ସହାଦ୍ ପଦ ପାଇପାରିବେ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନବୀମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସିଦିକ୍ ଓ ସହାଦତ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇପାରୁ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି ଯେ କେହି ଉପରବର୍ତ୍ତତ ଚାରିଗୋଟି ପଦ ପାଇପାରେ ।

୨୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପକୁ ମିଳୁଥିବା କ୍ଷମା ଓ ଏପରି ବୈକୃଷ୍ଟ ଅଡ଼କୁ ଦୂର ଗତିରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ସମଗ୍ର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ, ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଛି; ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର କୃପା; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

୨୩. ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅଥବା ତୁମ ନିଜ ପ୍ରତି ଏପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ ନାହିଁ ଯାହାକୁ କି ତାହାର ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ନ ଥାଉ; ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ,

୨୪. ଯଦ୍ୱାରା ନିଜ ତୁଟି ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ନ ହେଉ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଅନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ବୀ ଓ ଉଦ୍ଭଟ (ବ୍ୟକ୍ତି)କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫. ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ କୃପଣତା (ପ୍ରଦର୍ଶନ) କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃପଣତା ବିଷୟକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଏ, ତେବେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଓ ବାସ୍ତବ ପ୍ରଶଂସା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ।

୨୬. ଆମେ ନିଜର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ବୁଲ୍ଲାଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଉ ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବେ; ଏବଂ ଆମେ ଲୋହି ଅବତରଣ କରିଥାଉ; ଯଦିବେ ଭୟାବହ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏଥିରେ) ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉପକାର ରହିଅଛି, ଏବଂ କିଏ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ତା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେ ଏ ସବୁକୁ ଗୁଣ୍ଠି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ବଳାୟାନ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

سَاقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٢٦

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ٢٧

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ٢٨

الَّذِينَ يَخُلُونِ وَيَمْشُونَ النَّاسَ بِالْجُلِّ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٢٩

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ٣٠

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିପାକ ରହିଛି ଅଥବା ମଣିଷ ରାଜ୍ୟରେ ପରିପାକ ବିଷୟ ଲେଖାଅଛି ବୋଲି କହିବା ଏଠାରେ ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ. ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମକୁ ଦୃଢ଼ିଭୂତି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଯିଏ ଯେପରି କର୍ମ କରିବ ସେ ତଦନୁସ୍ଥ ପଦ ପାଇବ । ସୁତରାଂ ମଣିଷ ହିଁ ନିଜେ ପରିପାକର ବନକ, ଅଲ୍ଲାଃ ଦୃଢ଼ି । ଅଲ୍ଲାଃ କେବଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବନକ ।

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ନୁହେଁ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରସୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବି ପଦ ଓ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସତପଥର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୨୮. ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନୁହେଁ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରେ ଆମେ ନିଜର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ମଣିଷମାନ-ନନ୍ଦନ ଇସାକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇଥିଲୁ, ଓ ତାହାକୁ ଇଞ୍ଜିଲ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା-ରହ ହେଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁକମ୍ପା ଓ କରୁଣା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିର ଜ୍ଞାନର ରହିବାର ପଛର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; ଏହା ସେମାନେ ନିଜେ ଆଦରି ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ବିହିତ କରି ନ ଥିଲୁ; ବରଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଆମେ ବିହିତ କରିଥିଲୁ, ଯାହା ସେମାନେ ଯଥୋଚିତ ଭାବରେ ପାଳନ କରିନଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସମ୍ମୁଚିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୨୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କରୁଣାରୁ ଦୂର ବୁଣ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାଟି ନିୟୋଜିତ କରିବେ, ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମମାନେ ଗମନ କରିବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ ମୋଚନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

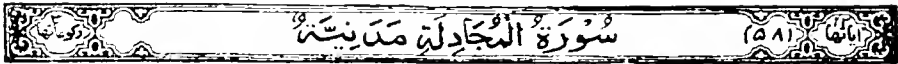
୩୦. ଏବଂ ଏହାକୁ ଆମେ ଏଥି ସକାଶେ କହୁଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ଏହା ମନେ ନ କରନ୍ତି ଯେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାରୁ କିଛି ମିଳିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ କୃପା ରହିଅଛି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କୃପାମୟ ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٨﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كُفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَتَّقِدُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾

ଅଲ-ମୁଜାଦିଲା

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୮

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଯେତେ ଦିନିକି ୧୧ମର ୨୩ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୬୧ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

— ୧ —

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ଯେଉଁ ନାରୀ ଆପଣା ପତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ ନିକଟରେ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କରୁଥିଲା, ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁହାରି କରୁଥିଲା ; ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ଦୁଇଜଣର ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଶୁଣୁଥିଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୩. (ତେଣୁ ମନେରଖ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ପରାମାନଙ୍କୁ ମାଆ କହି ଦିଅନ୍ତି (ଓ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଆ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମାଆ ; ଏବଂ ଯୋହା କିଛି ସେମାନେ ଭୁଲବଶତଃ କହିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କୁହା ଯାଇପାରେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଅପସଦ ଓ ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଜନୀ-କାରୀ (ଓ) ଅତିଶୟ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ପତ୍ନୀକୁ ମାଆ ବୋଲି କହିଦିଅନ୍ତି, ଓ ଏହାପରେ (ଅଲ୍ଲାହ ମନା କରିବା ସତ୍ତ୍ଵେ) ଯାହାକି ସେମାନେ କହିଥିଲେ ତହିଁରୁ ସେହି ଆତ୍ମକୁ ଫେରି-ଯାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଦୁହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمُّهُنَّمْ إِلَّا نِسَاءٌ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

୧. 'ଦୁରା-ପ୍ରହରା'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ନବିଙ୍କର ପରାମାନେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ମାଆ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେ-କେହି ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ମା' କହିଦେଲେ ସେ ମା' ହୋଇଯିବ ନାହିଁ । ଏ ଦୁଇଟି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଚକ୍ର ଦୁହେଁ କାରଣ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ କଣେ ମହିଳା ସ୍ତ୍ରୀର ମା' ହୋଇପାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ କାହାଙ୍କୁ ମା' ଧର୍ମ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ଯେହେତୁ ସେ ଅଧିକାର ସ୍ଥାନକାରୀ, ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କଣେ ମହିଳା ମା' ବୋଲି ଅଭିହିତ ହୋଇପାରେ । ଦୁନିଶ୍ଵର ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ଏକ ନିଷେଧାତ୍ମକ ଆଦେଶ । ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା କାହାରି ଅଧିକାରକୁ ଲୋପ କରାଯାଇ ନାହିଁ କି କାହାରି ଉପରେ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳ ସେହି ମଦ କର୍ମ୍ୟ କରୁଥିଲେ

ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ଜ୍ଞାତଦାସକୁ ମୁକ୍ତିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ; ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଜ୍ଞାତଦାସ) ପାଏ ନାହିଁ, ସେ ଦୂରରେ ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜ୍ଞାତଦାସ ଭାବରେ ଦୃଢ଼ ମାସ (ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ରୋଜା ରଖୁ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଏ ପ୍ରକାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଥାଏ; ସେ ପାଠ୍ୟ ଜଣ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଉ; ଏ (ଆଦେଶ) ଏଥି ସକଳଣ (ଦିଆଯାଇ) ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ କଥା ମାନିବ; ଏବଂ ଏହା ଅଳ୍ପ (ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାସକ ଶାସ୍ତି ନିୟତ ଅଛି ।

୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଯିବ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସ୍ୱସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଦେଶାବଳୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏହି ସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଦେଶାବଳୀକୁ) ଅବଲୀ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ ଜନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

୭. ଯେଉଁଦିନ ଅଳ୍ପ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଜଣାଇବେ ଯାହା ଅଳ୍ପ ହିସାବ କରି ରଖୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

୮. କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ଜଣାଯାଉ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକି ରହିଅଛି ଅଳ୍ପ ତାହାକୁ କଣଟି? ସଂସାରରେ (ସେତେବେଳେ) ସେ କୌଣସି ଚିନି କଣ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଚତୁର୍ଥ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ମନ୍ତ୍ରଣାକାରୀ ଥା'ନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଷଷ୍ଠ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ସେହି ସଂଖ୍ୟାରୁ କମ୍ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଅଧିକ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯେଉଁଠରେ (ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁ) ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ (ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଥା'ନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କଥାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ; ଅଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

لَمَّا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسُوا
ذِكْرَكُمْ تُوَعِّظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٥

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسُوا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَلِتَلَكَ حُدُودَ اللَّهِ وَلِتُكْفِرِينَ عَذَابَ الْآلِ ٥

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَقَالُوا كَمَا كُنْتُمْ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَلِتُكْفِرِينَ عَذَابَ مُهِينٍ ٥

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
عَ أَخَصَّهُ اللَّهُ وَنُصُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٥

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاِعُهُمْ وَلَا
خَسَفَةٍ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ٥

୯. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହି ନିଷିଦ୍ଧ ବିଷୟ ପ୍ରତି (ବୋରାଯାଉ) ସ୍ତବ୍ୟବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ପାପ ଓ ସାମାଲ ଘନ ତଥା ରହୁଲଙ୍କୁ ଅବ୍ୟା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥା'ନ୍ତି ? ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ସେମାନେ ଏପରି ଭାଷାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ନାହାନ୍ତି ; ଏବଂ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ କହନ୍ତି, ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କର (କପଟ) କଥନ ଯୋଗୁଁ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଉନାହାନ୍ତି ? ନଚଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେମାନେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ତାହା ଅତିଶୟ ମଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ବି (ତୁମେମାନେ) ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ କର, ତେବେ ପାପ, ସାମାଲ ଘନ ଓ ରହୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବ୍ୟା ବିଷୟରେ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ କରନାହିଁ ; ବରଂ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପର ମନ୍ତ୍ରଣା କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଭୟକର ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୧୧. ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ କରିବା ସଜ୍ଜନର ପକ୍ଷେ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ବିନା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

୧୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଭାରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ବଢ଼ିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ବସ ; ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ପ୍ରସାରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପସିଦ୍ଧାକୁ କୁହାଯାଏ,

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲେବରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅତିଶୟକ୍ଷ କେହି ସବୁର କି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲମ ମନେହାର ପୁଣି ହେବ । ବହୁତ ସେମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ କୌଣସି ଆବିର୍ଭାବ ନାହିଁ । ତରଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟତାରେ ଅମେମାନେ ଯେତେବେଳେ କହିବେ ସବୁ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ ।

୨. ଯେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଅର୍ଥ ବେଦି ପରାମର୍ଶ ଯଦି ବ୍ୟବହାର ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରାଯାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯଦି ପରାମର୍ଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥ ମାତ୍ର ମଦ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ପରାମର୍ଶ । ସେପରି ପରାମର୍ଶକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ଓ ଅନୁଚିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଯଦିଓ ଏହିପରି ଦୁଇବିଧେ କୌଣସି ବିଶେଷାତ୍ମକ ତତ୍ତ୍ୱର ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ପରାମର୍ଶ ଯାହା ମଦକାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦିଆଯାଉଥାଏ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ بِأَنَّهُمْ نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ يَا لَيْتُمْ وَالْعُدَّاءِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَ يَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُهُ اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فِئْتَسُ الْمَصِيرُ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِأَلَيْتُمْ وَالْعُدَّاءِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ②
إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَانْفَسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ

ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଉଠିଯାଅ : ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ପ୍ରକୃତ ଆନୀ, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପରମର୍ଥ୍ୟାଦାକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବା ଇଚ୍ଛା କର, ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଦାନ କର : ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ଅନ୍ତରକୁ ନିର୍ମଳ କରିବାର ଏକ ସାଧନ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ସକଳେ ଗ୍ରହଣୀୟ ଯେଉଁ-ମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ; ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଦାନ କରିବା ପାଇଁ) କିଛି ନ ପାଅ ତେବେ (ଭୟ କର ନାହିଁ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛ ? ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି କରି ନାହିଁ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିମାଜ ପାଠ କର ଓ ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଶା ପାଳନ କର ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକାପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ସେପରି ଲୋକେ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରୁହନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରୁହନ୍ତି ; ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜାଣିଶୁଣି ଶପଥ କରନ୍ତି ।

୧୬. ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

انْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ
وَالَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ﴿١٣﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُلَ فَقَرِّبُوْا
بَيْنَ يَدَيۡ نَجْوٰكُمْ صَدَقَةٌ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَاطْهَرُ ۚ اِنْ لَّمْ يَحْدُثْ اِقَانِ اللّٰهُ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيۡ نَجْوٰكُمْ
صَدَقَةٌ ۚ اِذَا لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمْ
فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَاطِيعُوا اللّٰهَ وَ
رُسُلَهُ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكُذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾

୧. ଏଠାରେ 'ସଦକା' (ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନ) ଦେବାକୁ ମୁହାଁମାଁମାନେ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ବରଂ 'ସଦକା'ର ଅର୍ଥ ଓ ପରିସର ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣ ଦାନ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ସନ୍ଦେହର ଦୂରୀକରଣ ସକଳେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଦିଃ ପରିମାଣ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିଛ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହେଉଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ସେହିଦାନ ଦେଇ ନାହିଁ ଯାହା ଦେବାକୁ ତୁମେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ । ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ ଦାନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ୟବସ୍ତି ବା କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ କିଛି ପାଲେ ନାହିଁ ତେବେ କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ ସୋନ୍ଦ୍ୟ । ଏଠାରେ 'ପାଲେ ନାହିଁ' ଅର୍ଥ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ପାଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେଣସି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଚ୍ୟୁତ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

୧୭. ସେମାନେ ନିଜ ଶପଥକୁ ଭାଲ (ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର) କରନ୍ତି, ଓ ସେହି ଶପଥ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ-କନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

୧୮. ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତା-ସତ୍ତା ଅଳ୍ପକ୍ଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ; ସେହିମାନେ ହିଁ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିବେ ।

୧୯. ଯେଉଁ ଦିନ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଉତ୍ଥୁତ କରିବେ, (ସେ ଦିନ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶପଥ କରିବେ ଯେଉଁପରି ଶପଥ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଭାବିବେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଦୃଢ଼ (ଓ ସମ୍ପୃକ୍ତ) ନୀତି ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି; ଶୁଣ! ଏମାନେ (ଶପଥ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୨୦. ସଜ୍ଜାତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିକସା ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସ୍ୱରଣରୁ ଛୁଲାଇ ଦେଇଅଛି; ଏ ଲୋକମାନେ ସଜ୍ଜାତନର ଦଳକୁକୁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ସଜ୍ଜାତନର ଦଳ ଅବଶେଷରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୨୧. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅତି ଲାଞ୍ଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ।

୨୨. ଅଳ୍ପକ୍ଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିପାରିଛନ୍ତି, "ଆମେ ଓ ଆମର ରାସୁଲ ବିକସା ହେବୁ," ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ବାସ୍ତବରେ ବଳାୟାନ୍ତ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

୨୩. ତୁମେ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ଯେ କି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାସୁଲଙ୍କର ଅତିଶୟ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରୁଥିବ; ଏପରି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ବା ପୁତ୍ର ବା ଭାଇ ବା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ନା କାନ୍ଦିକି, ଏ (ବିଶ୍ୱାସବାନୀ) ମାନଙ୍କ

اَتَّخَذُوا اٰيٰتَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اَللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنْ
اَللّٰهِ شَيْئًا ۚ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَبِيْعًا يَّخْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا
يَخْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَسْبِقُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ اَلَّا
اِنَّهُمْ هُمُ الْكَٰذِبُوْنَ ۝

اِسْتَحٰذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنۡسٰهُمْ ذِكۡرَ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ حِزۡبُ الشَّيْطٰنِ اَلَّا اِنْ حِزۡبُ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝

اِنَّ الدِّيۡنَ يَحۡكَدُوۡنَ اللّٰهُ وَرَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ فِي
اَلۡاِذۡ لَيۡنٍ ۝

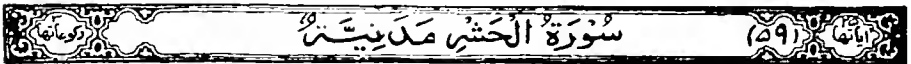
كَتَبَ اللّٰهُ لَاۡغَلِبَنَ اَنَا وَرُسُلِيۡ ۚ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيْزٌ ۝

لَا يَتَّخِذُ قَوۡمًا يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوۡمِ الْاٰخِرِ
يُوَادُّوۡنَ مَنۡ حَادَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوۡا اٰبَآءَهُمْ
اَوْ اِبۡنَآءَهُمْ اَوْ اِخۡوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتُهُمْ اُولٰٓئِكَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶପଥ କରନ୍ତି ଓ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ଅପତ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଶପଥ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟକ୍ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ବିଷୟ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ହୃଦୟରେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ (ସବୁ) ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଙ୍କନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଚରାଫତୁ ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈରୁଷମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦଳକୁ ; (ଏବଂ) ମନେରଖ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦଳ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୯

ଅଲ-ହାଶିର

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୁରା: ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମ୍ଭିତ୍ତ ସମ୍ବେଦ ୨୬ଟି ଅସର ୫
୩ଟି ଗୁରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚରୁଷ ।

୩. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ରୁମେମାନେ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଚାଡ଼ିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟତା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେ ଦିଗରୁ^୧ ଆସିଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ଆସିବା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଅନୁମାନ କରି ନଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟ ସୂଚାର କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ ପୁରୁଷକୁ (କିଛି) ଆପଣା ହାତରେ ଓ (କିଛି) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ନଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ହେ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭକର ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنَّا أَنَّهُمْ مَا نَعْتُهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَآتَاهُمُ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُونَ وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ يُجْرَوْنَ يَلِيهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي
الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

فِي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ଇବ୍ରାହୀମ୍-ଆଦମ୍ 'ବହନବିରା' ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା (ଫତ୍ତୁରା ବୟାନ ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୯, ପୃଷ୍ଠା ୨୬୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଆଗମନକୁ ବିପତ୍ତି ବା ଶାନ୍ତିର ଆଗମନ ଅର୍ଥ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଗୁଡ଼ି ଅନୁସାରେ ସେହି ଅର୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ବାସନ (ଶାସ୍ତ୍ର) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ନ ଥା'ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇଥା'ତେ ଓ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକର ଶାସ୍ତ୍ର ନିୟତ ଅଛି ।

୫. ଏସବୁ ଏଥି ଯୋଗୁଁ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ରଘୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲେ ଓ ଯିଏ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ (ତାହାର ମନେ ରହୁଏ) ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଅଟେ ।

୬. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଖଜୁରି^୧ ଗଛର ମୂଳକୁ କାଟି ଅଛ ବା ଯେଉଁ ସବୁ (ଗଛ)କୁ ମୂଳ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛ, ତାହା ତୁମେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ହିଁ କରିଅଛ ଏବଂ ତାହା ଏଥିଯୋଗୁଁ (କରାଯାଇ) ଥିଲା ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରାଯିବ ।

୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ଯାହା କିଛି ସେ (ବିଶ୍ୱାସ-ଘାତକ)ମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ରଘୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି (ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ) ସେସବୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଘୋଡ଼ା ଓ ଓଟ ଦଉଡ଼ାଇ ନଥିଲ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲୀ ନିଜ ରଘୁଲମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଉପରେ ଲଜ୍ଜା ତାହା ଉପରେ ଆଧୁପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପଦ ।

୮. ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କର^୨ ଯେଉଁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଲ୍ଲୀ ତାହାଙ୍କ ରଘୁଲଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ତାହା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ତଥା ରଘୁଲଙ୍କର ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କର, ଓ ଅନାଥମାନଙ୍କର, ଓ ଦରିଦ୍ର-ମାନଙ୍କର ଓ ପଥିକମାନଙ୍କର ଅଟେ; ଯେପରିକି ସେହି ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبْنَاكَ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ⑦

وَمَا آفَاءُ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑧

مَا آفَاءُ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁନବିଚିତ୍ତ ସହିତ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ଖଜୁରିଗଛ କାଟିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ହେଁ ସେ ଖଜୁରି ଓ ହରିସ ମୁଦରୀମ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ଏହି ଘରଣୀ ମଧ୍ୟ ବହୁନବିଚିତ୍ତ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ତୁମେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକରା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାଗିଯିବାକୁ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବା ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଧନୀ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱସିବାକୁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରିଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ଗୁଣ୍ଡାଖିଏ (୯, ପୃଷ୍ଠା ୩୬୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଯୋଗେ ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ମଧ୍ୟରେ ସଞ୍ଚାଳିତ ନ ହେଉ ; ଏବଂ ରସୁଲ କୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କର, ଓ ଯେଉଁଥିରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟ କର ; (କାରଣ) ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ଶାସ୍ତି ଖୁବ୍ କଠୋର ।

୯. ଏ (ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ) ସେହି ହିକରତକାରୀ ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରୁହ ଓ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବେଦଖଲି କରାଇ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇ ଥିଲା ; ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର କୃପା ଓ ସନ୍ତୋଷ (ପ୍ରାପ୍ତି) ଲୋଭୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସର୍ବଦା ଅଳ୍ପକ୍ଷ (ଧର୍ମ) ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହାୟତା କରୁଥାନ୍ତି ; ସେହି ଲୋକମାନେ ହିଁ (ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ।

୧୦. ଏବଂ (ଏହିପରି ଉକ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଛି) ଯେଉଁମାନେ ମଦିନାରେ ପୂର୍ବରୁ ରହୁଥିଲେ, ଏବଂ (ହିକରତକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରି ସାରିଥିଲେ ଓ ହିକରତ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ଓ ଯାହା (ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି) ନିଆ ଯାଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ କୌଣସି କାମନା ପୋଷଣ କରି ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ (ହିକରତକାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପଣତାରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଏ, ଏପରି ସମସ୍ତ ଲୋକ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

مِنْكُمْ وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ هَجَرْنَا مِنَ الدِّينِ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِيطُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ହିକରତ ମହଲତରୁ ଏହି ସକଳ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଯେ ତାହା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟାରିବ । ସେହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଧନଭରଣ କରିବାକୁ ତିଆରି ନଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଯଦ୍ୟପି ଖେରବର ଲୁଗା ଓ ଉଦ୍ୟାନ ହିକରତ ମହଲତରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମିଳିଥିଲା, ତଥାପି ଏହାର ସ୍ୱକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଭଳି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯିବ ଯେଉଁମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାକୁ ସ୍ୱକୃତରେ ଯୋଗ୍ୟ । ଯେଉଁ ସିଆମାନେ 'ସିଦକ' ନାମକ ଉଦ୍ୟାନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏ ଯାବତ୍ ବିବାଦ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଉତ୍ତର କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱକୃତପକ୍ଷେ, ଖେରବର ଉଦ୍ୟାନ ହିକରତ ମହଲତରୁ ପାଖରେ ଏଥିପାଇଁ ଅସାଧ୍ୟ ଭାବରେ ରହିଥିଲା ଯେପରିକି ତାଙ୍କ ପରିବାର କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ସେଥିରେ ରହିଯିବ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହା ସାଧ୍ୟ ଭାବେ ଗରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦୂରରେ ରଖି ନ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ହିକରତ ଅବଳ୍ ବକରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯଥାର୍ଥ ଓ ସିଆମାନଙ୍କର ଅପରିଚ୍ଛଦିତ ଥିଲା ।

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ * ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବିଦ୍ରୋହ ଜାତ କରାଅ ନାହିଁ ; ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ଭୁ:୨

୧୨. କ’ଣ ତୁମେ ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମେଦିନାରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରି ଯିବୁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କେବେ ହେଲେ କାହାରି କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରିବୁ ;” ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୩. ଯଦି ସେ (ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରାହେବ, ତେବେ ଏ (କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନେ କଦାପି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ଏ (ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାହେବ, ତେବେ ଏ (କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ବା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ (ଏପରି ଅମନେଇଯାଆ ଭାବରେ କରିବେ ଯେ) ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାପରେ ପୃଷ୍ଠଭର୍ତ୍ତା କରି ପଳାୟନ କରିବେ ; ଏବଂ

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِآيَاتِنَا وَكَأَنَّا جَعَلْنَا فِي قُلُوبِنَا غَلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ⑩

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَأْتُوا يَقُولُونَ إِخْوَانَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ⑪

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتُوا الْأَدْبَانَ ⑫

୧. ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସହମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବି ଏହି ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼ତ୍ୟାଗୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ସେ ସମସ୍ତରେ ଆବେଶକାମୀ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି: ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କର ଅଥବା ସହମାନଙ୍କ ଶେଷକୁ ହେବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହେବ । କେତେକ ଭୋକ ହଜରତ ଉମର, ହଜରତ ଅବୁବକର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୁର କରନ୍ତି, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା ପର୍ବରୁ କୋରାସର ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ଭାବି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ମୁତୟବରଣ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଈର୍ଷା ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ନ ହେବ ; ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପପରଶିତ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସର୍ବାଙ୍ଗକରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି ସେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ତା ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଦୟାକର ହେବେ । ଅନ୍ୟତ୍ରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ସ୍ମୃତିକୁଳ ମନେକାର ପୋଷଣ କରେ ସେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଓ ସନ୍ତୋଷକୁ ବହୁତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାହାର ସ୍ୱକୋପର ଅଧୀନ ହୋଇଛି ।

(ସେମାନେ ସେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ-ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥାଉ, ବରଂ ବିପଦବେଳେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିବେ ।

୧୪. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ସେ (କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଲୀକ ଅପେକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଭୟ ଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୫. ଦୁର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଗ୍ରାମ କିମ୍ବା ସାମର ପଶ୍ଚିମାଫ୍ରିକାରେ ନ ଥାଇ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କଦାପି ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ହୁଏ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ (ସଂଗଠିତ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମନେ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଭାଜିତ ହୋଇଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ।

୧୬. ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେହି (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)ମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅନ୍ତରରେ ନିଜ (କୁ) କର୍ମର ପରିଣାମ ଭୋଗ କରି ଅପସରି ଯାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୭. (ପୁନଶ୍ଚ) ସେ (କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଜ୍ଜାତାନର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କହେ, “ଅବିଶ୍ୱାସ କର” ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମନୁଷ୍ୟ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ; ସେତେବେଳେ ସେ (ସଜ୍ଜାତାନ) ତାହାକୁ କହେ, “ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଅଛି ; ମୁଁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ।”

୧୮. ସୁତରାଂ ସେ ଦୁହିଙ୍କର ପରିଣାମ ଏପରି ହୁଏ ଯେ ସେ ବୁଝି ନରକରେ ନିପତିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିଠାରେ ରହିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ ।

ରୁ:୩

୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲୀକ ଭୟକର ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ବିଧେୟ ଯେ ସେ ଆଗାମୀ କାଳ ପାଇଁ କ’ଣ ପଠାଇଛି, ତାହା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେଉ ; ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତ ଅଲୀକ ଭୟକର ; ଅଲୀକ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

ثُمَّ لَا يُنصِّرُونَ ۝

لَا تَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَنِيحًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَنِيحًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ بَنِيهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

୨୦. ଏବଂ ସେ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ
ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକୁ ଛୁଇଁ ଯାଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଅଳ୍ପ
ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କଲ୍ୟାଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଛୁଇଁଲେ
ଦେଇଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمُ أَنْفُسَهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

୨୧. ନରକବାସୀ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ସମାନ ହୋଇ ନ
ପାରନ୍ତି; ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝

୨୨. ଯଦି ଏହି କୋରାନକୁ ଆମେ କୌଣସି ପର୍ବତ *
ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ଥା'ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମେ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରିଥା'ନ୍ତୁ ଯେ ତାହା (ସପକାରେ) ଅବନତ ହୋଇଯା'ନ୍ତା
ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉପରେ ଖଣ୍ଡ-ବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯା'ନ୍ତା; ଏବଂ
ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୁମ
ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା
କରିପାରିବେ ।

لَوْ أَنزَلْنَاهُ الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَا عُثُورًا
مُّتَتَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝

୨୩. ଅଳ୍ପକ୍ଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ
ଅନୁଷ୍ଠ ଓ ଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ହିଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍
(ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝

୨୪. (ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ସେ ହିଁ ଅଳ୍ପ, ଯାହାଙ୍କ
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ସମ୍ରାଟ;
(ନିଜେ) ପବିତ୍ର, (ଓ) ଅନ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରାନ୍ତି; (ନିଜେ)
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସକାର ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ, (ଓ) ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ
କରିଥା'ନ୍ତି; ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି-ସୁଦାୟକ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ; (ସେ ହିଁ) ପରାକ୍ରମୀ; (ସେ ହିଁ) ସମସ୍ତ ଭରୁ
ହୃଦୟକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; (ସେ ହିଁ) ମହାମହିମମୟ;
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସମକକ୍ଷ
ମନେ କରନ୍ତି, ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେସବୁରୁ ପବିତ୍ର ।

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْمُبَارَكُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

* ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଛୁଇଁଯିବାକୁ ପରିଣତି ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ କଠିନ ହେଉଯାଏ ଯାହା ତା' ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପତ୍ତିର କାରଣ ହୁଏ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ 'ପର୍ବତ' ଅର୍ଥ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିତରେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ପର୍ବତର ଅର୍ଥ ପ୍ରକୃତ ପର୍ବତ ନୁହେଁ, ବରଂ ପର୍ବତ କୋରାନରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସବୁ ତାହା ଅନ୍ୟତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ଅବଲମ୍ବିତ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ନିପତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତା ।

୨୫. (ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ପ୍ରାଣ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ରଚୟିତା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଆକୃତି ଦେଇଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଭରମ ଶୁଣାବାଚକ ନାମ ଅଛି; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି (ସେସବୁ) ତାହାଙ୍କର ଶୁଣିଗାନ କରୁଛନ୍ତି; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٥٠﴾

سُورَةُ السُّجُوتِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୦

ଅଲ-ମୁମତହନଃ

ଭାଗ ୨୮

ଏହି ପୁରା ମନ୍ଦିରରେ ଅବଶ୍ୟକ । ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଉଲ୍ଲେଖ ୧୪୯ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୮୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅକ୍ଷୟ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପେ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେମ-ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛ; ଅଥଚ ତୁମ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଆସିଅଛି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ରଘୁଳଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଏଥୁ ସକାରଣ (ଗୃହସ୍ଥ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପାତ କରାଉଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅକ୍ଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ପଥରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ଆମର ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ ପାଇଁ ବାହାର, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗୋପନରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେମବାର୍ତ୍ତା, ' ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ କରୁଅଛ ଓ ଯାହା ସକାରଣ କରୁଅଛ ତାହା ଆମେ ଭଲଭାବେ ଜାଣୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ-କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକରେ, ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ ସେ ସରଳ ପଥର ବିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْبُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي فَتَسْرُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْبُودَةِ ۖ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

e. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ ଅବୁମଣ କରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜର ଗୋପନ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମ୍ନ ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

9. ଏଠାରେ ଏପରି କେତେକ ମୁଦଳମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂକେତ ଦେବାହାରିକ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଜୟ ହାସଲ କରିବେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ରହି ଯାଉଥିବା କିମ୍ବା ବନ୍ଧନ ରହି ଯାଆନ୍ତି ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟତା ଧରିଶ୍ରାବ୍ୟକାରୀ । ନିଜର ମୁଦଳମାନ ଯେପରିକି ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଦିଶିବାରେ ପୂର୍ବରୁ ସାମାନ୍ୟତା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଓଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ହଜିର ମହଲରେ ଏହି ବିଜୟ ବନ୍ଧନ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସାମାନ୍ୟତାରେ ଆଗାଧି ଯାଉଥିଲେ । ହେଉଛି ବୁଝାନ୍ତି ଦେଖାଯାଏ ।

୭. ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସକୁ ଦେଖିବାର ଆଶା ପୋଷଣ କରିଥାଏ, ଏବଂ ସେ କେହି ମୁହଁମୋଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ, ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସ୍ଥୂୟ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (୩) ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

ରୁ: ୨

୮. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଛନ୍ତି (ସମ୍ବରତର) ଶାସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରାଇଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୯. ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନାହାନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରିନାହାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟବାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୧୦. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ (ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ) ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

୧୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ହିଜରତ କରିଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କର; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କର ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ନାହିଁ;

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَهُوَ يُؤْتِلُ فَإِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَفِيُّ الْحَيُّدُ ①

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
وَهُمْ قَوْمٌ مُّوَدَّةٌ ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ②

لَا يَنْهٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ③

إِنَّمَا يَنْهٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ
أَن تُلُوهُمُ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ④

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُّجْرِبَاتٍ
فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ أَعْلَمُ بِأَنفُسِهِنَّ ۚ وَإِن عَلِمْتَهُنَّ

ସେମାନେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୋଧ ହୁଏକି କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ସେ (ନୋରା) ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୋଧ ହୁଏକି ; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ (ବିବାହ) ନିମନ୍ତେ ଯାହା କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତକାଳ ଆଣ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତିପୂରଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ମହେର)ଦେବାହେଲେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତ୍ୱକୁ ନିଜ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ରଖ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଅଛ (ଯଦି ସେମାନେ ପକାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ତୋହର ଦାବି କର ; ଏବଂ ଯେଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଉପକାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ) ଯାହା କିଛି ସେମାନେ (ନିଜ ବିବାହରେ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ତୋହର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦାବି ' କରବୁ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ) ଚରୁଷ ।

୧୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପକାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ନାରୀ (ମୁସଲମାନ ଭାବରେ) ତୁମମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୁଏ, ତେବେ ସେହିମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ ପକାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تَنْسِكُوا بِعِصْمِ الْكُفَّارِ وَ سَأَلُوا
مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْ تَنْفِقُوا مَا أَنْفَقُوا
ذِكْرُكُمْ خَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ٥

وَأِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ

୧. ପର୍ଯ୍ୟାୟବଦ୍ଧ ମଧ୍ୟମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇ କର

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମିଳିତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ପରକାରୀକ ମଧ୍ୟମାନେ ସିଦ୍ଦହ ମହିବାଙ୍କ ଦାବି କରିଥିବା ଅର୍ପଣ ଦାବି କରନ୍ତି । ବିସ୍ତୃତ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆୟତରେ ଏ ସମ୍ପର୍କ ସହିତ ସବୁକିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ମୁତବହନାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ ନକରି) ସେମାନେ ନିଜ ବିବାହରେ ଯାହା ପ୍ରକଟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଦେଇଦିଅ ^୧ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ, ତାହାକୁ ଭୟ କର ।

୧୩. ହେ ନବୀ ! ଯେବେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନାରୀମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇ ଆସନ୍ତି, ଓ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଦାସୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟ) କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ଚୋରି କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ସତ୍ତାଳକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ନାହିଁ, ଓ କାହାରି ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମର ଅମାନ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଦାସୀ ଗ୍ରହଣ କର, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କର ; ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ଅସନ୍ନତ୍ୱ ^୨ ଅଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ପରକାଳ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ଭାବେ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କବରରେ ଥିବା (ମୃତ) ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

فَعَابَتُمْ فَأَنْتُمُ الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ فَمِثْلَ مَا أَنْتُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبِيغُنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُسْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهَتَّانٍ تَفْتَرِيهِ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يُمِصْنَكِ فِي مَرْوٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤُمُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يَسْؤُمُونَ الْآوَّلَةَ ③

୧. ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ, ନିଜର ପତ୍ନୀମାନେ ମତ୍ସରୀ କରିଥିବାରୁ ବା ମୁତବହନା ହୋଇଥିବାରୁ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି, ମୁତବହନା ଭାବରେ ଆମର ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସରଳତା ପ୍ରଦେଶ : ମତ୍ସରୀଙ୍କୁ ଧୂପକୁ ନାହିଁ ବରଂ ନିଜ ଚରମକୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିର ସନ୍ତିପ୍ତତା କରନ୍ତୁ, ତା' ଦେଇ ନାରୀକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ମାନ ରଖା କରିବାପାଇଁ ଇସ୍ଲାମୀ ଧର୍ମରେ ନୀତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା ନାରୀ ଅବମାନନା ଦେବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ଅସନ୍ନତ୍ୱ ଦୃଢ଼ି ସେମାନେ ନିଜ ଶତ୍ରୁତାରେ ସାମା ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ଅସନ୍ନତ୍ୱ ଦୃଢ଼ି ସେମାନେ ନିଜ ଶତ୍ରୁତାରେ ସାମା ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ।

سُورَةُ الضُّحَىٰ مَدِينَةُ

ଅଲ-ଘଫ

ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ନିକଟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୬୧ ରୁ ୧୧୨ ରୁ
 ୧୧୨

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ନାମ
 ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ରହିଅଛି ସେସବୁ
 ଅଳ୍ପକ୍ଷରର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ)
 ଚକ୍ରୁଷ ।

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ସେ ବିଷୟ
 କହୁଅଛ ଯାହା ତୁମେମାନେ କରୁନାହିଁ ?

୪. ଅଳ୍ପକ୍ଷର ନିକଟରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ଯାହା
 ତୁମେମାନେ କହୁଅଛ ଅଥଚ କରୁନାହିଁ ।

୫. ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ
 ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧାଡ଼ିବାନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସତେ ଯେପରି
 ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହାର ଦୃଢ଼ତା ନିମନ୍ତେ ତା' ଉପରେ
 ତରଳ ସାଧା ଢଳିଯାଇଛି ।

୬. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ
 କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଆମକୁ
 କାହିଁକି ଦୁଃଖ ଦେଉଅଛ ଅଥଚ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ
 ଆମେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରହୁଲ
 ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ;” କିନ୍ତୁ (ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ) ଯେତେବେଳେ ସେ
 (ଲୋକ)ମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଗଲେ,
 ସେତେବେଳେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କୁଟିଳ
 କରିଦେଲେ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର
 ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ
 ଇସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ
 ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ରହୁଲ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ; ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁ ବାଣୀ
 ଆମର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
 كَانَهُمْ يُبَيِّنُ مَرْصُوصٌ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ

تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ

اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَتَّبِعَنِ إِسْرَءِيلَ إِنِّي

رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنْ

ତୌରାତ, ଆମେ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଅଛୁ, ଏବଂ ଏପରି ଜଣେ ରଘୁଲଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛୁ ଯେ କି ଆମ ପରେ ଆସିବେ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଅହମଦ * ହେବ ”; (କିନ୍ତୁ) ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ରଘୁଲ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ପ୍ରଚାରଣା” ।

୮. ଏବଂ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରା କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ଅଥଚ ତାହାକୁ ଭସଲାମ (ଧର୍ମ) ପ୍ରତି ଚକା ଯାଉଛି ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସତ୍ପଥ ସାବର୍ଜନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯. ସେମାନେ ଆପଣା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଢେଙ୍କାଣିକୁ ଲିଭାଇଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେତେ ଅପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲା ନିଜ ଢେଙ୍କାଣିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ (ଗୃହେ ବିସ୍ତାରିତ) କରିବେ ।

୧୦. ସେ (ଅଲ୍ଲା) ହିଁ ନିଜ ରଘୁଲଙ୍କୁ ସରପଥ ସହିତ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରି ସ୍ତୋରଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁସଲିମମାନେ ଯେତେ ଅପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ (ସେ) ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ବିଜୟା କରିବେ ।

التَّوْرَةَ وَمُؤْتَمَّرًا رَسُولٍ يَأْتِي مِنَ بَعْدِهِ
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُؤْتَمِّنٌ ①

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُذْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ②

يُرِيدُونَ لِيُطْفَؤُا نُورُ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ③

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشَّارِكُونَ ④

୧. ଏହି ଆୟତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସମକ୍ଷରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟତା ବାବଦରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇଂଜିଲ) ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଏହାକୁ ସ୍ୱକୃତ ବାହାରେ ରୂପେ ପ୍ରାକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି ଏହା ପୋପଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥଗାରରେ ଅଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବାହାରେରେ ପାରାକ୍ଳିତ (Paraclete) ବା ସାମ୍ବଳନକାରୀ (Comforter) ବା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (John 14: 16-17, 15: 26, 16: 7 ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ) । ବାହାରେରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟର ପ୍ରମାଣ ମିଳିବ: (କ) ଯାହୁଦ ପ୍ରସ୍ତାନ ପରେ ପାରାକ୍ଳିତ ଆସିବେ, (ଖ) ଯାହୁ କହିପାରି ନ ଥିବା ବିଷୟ ସେ କହିବେ, (ଗ) ପୂର୍ଣ୍ଣସତ୍ୟ ଭାବ କରିବା ପ୍ରାଣିତ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥ ସାବର୍ଜନ କରାଇବେ, (ଘ) ସେ ଯାହୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭାଗ କହିବେ “ତାଙ୍କ ଗର୍ବ ଉଚ୍ଚାରି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ”, (ଙ) ସେ ନିଜେ ମନକୁ ଗିରି କରିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ଯାହା ଗିରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣରେ ବସିବେ କରିବେ ।

ପାଶ୍ଚାତ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆର୍ବେନ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅତି ଧର୍ମ ବିଧାନ ଆଣିଥିବା ସେ ଅତିମ ବିଧାନବାନ ରଘୁଲ ହୋଇଥିବା, ତା’ଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକାର ଧର୍ମିତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ରହିବା, ସେ ଅସ୍ପୃଷ୍ୟ ନାମରେ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ଯାହୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦି ସକଳ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ଯାହୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦି ସକଳ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ଯାହୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦି ସକଳ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ଯାହୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦି ସକଳ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଏକ ଅନୁରୋଧ ପ୍ରକାର ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରକାଶକାରୀ ତା’ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶକାରୀଙ୍କୁ ନାହିଁ ବୋଲି କହାଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ଏପରିକି ‘ଗେମ୍‌ସ୍‌ତ୍‌ ଚାନ୍‌’ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ହୋଇଛନ୍ତି ତାହାକି, କାରଣ ସେ ନିଜେ ମହମ୍ମଦ ସମକ୍ଷରେ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ନିମାନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ ।

୧୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କ'ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଚାର ଦେବୁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْفَعُكُمْ
فِي عَدَابِ الْيَوْمِ ۝

୧୨. (ହେ ବ୍ୟବସାୟ ଏହି ଯେ) ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାସୁଲଙ୍କ ସ୍ତରି ବିଶ୍ୱାସ କର, ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରି ଜେହାଦ କର ; ଯଦି ତୁମମାନେ ଜାଣିପାର, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ !

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

୧୩. (ତୁମମାନେ ଏପରି କଲେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈଜ୍ଞାନିକରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପବିତ୍ର ଗୃହମାନଙ୍କରେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ରଖିବେ) ; ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

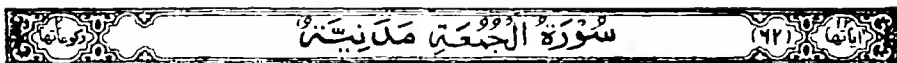
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنَ ظَنَبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

୧୪. ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନେ ବହୁତ ଚାହୁଁଅଛ, ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଓ ଆସନ ବିଜୟ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର (ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆସନ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତହେବ) ।

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝

୧୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଯାଅ, ଯେପରି ମରିୟମ-ନବୀନ ଇସା ଯେତେବେଳେ (ନିଜ) ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବ) କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ମୃତିକରେ କିଏ ଆମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ?” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟୁ ;” ତା’ପରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା ଅବଶ୍ୟା କରିଥିଲା ; ତେଣୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَطَافُكُ مِنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَافُكُ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝

ଅଲ-ଜୁଫା

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ; ଏଥିରେ ବିଦ୍ୱାମାନଙ୍କ ଉପରେ ୧୨ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ଚାହୁଁ
ଅଛି ।)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଯାହା ଅଛି, ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶୁଣାଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଯେ କି ସମ୍ରାଟ ଏବଂ ପବିତ୍ର, (ଓ ସମସ୍ତ ଶୁଣର ସମାହାର ଅଟନ୍ତି), ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلَائِكَةُ

الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୩. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଏକ ନିରକ୍ଷର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସ୍ଥିତି ତାହାରି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ; (ସେ ନିରକ୍ଷର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ପାଠକରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଦେଉଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଦୃଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ ।

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ

الْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ

୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦାନ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَتَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ

୫. ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା, ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

ذَٰلِكَ نَضِلُّ اللَّهُ يَهْتُمُّ بِكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَالْفَضْلِ

الْعَظِيمِ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହବସ ସ୍ଥିତି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ହବସରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି — ଚରଚର ମହଜଦବ ସହରା ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ସାଥୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କିଏ ବୋଲି ପଚାରିବାକୁ, ଚରଚର ମହଜଦବ ସହରା ପ୍ରାୟତଃ କାଳ ରାତ୍ରେ ହାତରଖି କହିଲେ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଶୋରସ କରିଯିବ, ତେବେ ଇରାନୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଏକ ବା ଏକାଧିକ ବୋଲି ତାହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ (ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ) । ଏଥିରେ ଇମାମ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଆଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଚରଚର ମହଜଦବର ସପରୋତ୍ତ ବିଦ୍ୱତି ଅନୁସାରେ, ଏହି ଆୟତ ଜଣେ ଇରାନୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଥିତି ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ । ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସ୍ଥିତିସ୍ଥାପନ ଅନୁକୂଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ଇରାନୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ । ଏତଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମୟରେ ଚରଚର ମହଜଦବର ଆହୁରି ଅନେକ ହବସ ରହିଅଛି ।

୬. ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋରାତର ଅନୁସରଣ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଚପଲ୍ୟରେ କର୍ମ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଗର୍ଭର ସଦୃଶ, ଯେ କି ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପୁତ୍ର ବହନ କରିଥାଏ (କିନ୍ତୁ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣେ ନାହିଁ) ; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶବଳୀକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାଧୀନ କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସଫଳତା ସ୍ୱଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الصَّوَارِيَّۃَ تَمَثَّلُوا لَمْ يُحْمِلُوهَا
كَمْثَلِ الْجَمَارِ يَحْمِلُ اسْفَارًاۙ يَتَّسَى مَثَلُ
النُّفُومِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
النُّفُومَ الظَّالِمِينَ ٦

୭. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଲଜ୍ଜାଦାମନ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି ଦାବି କରୁଥାଅ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ମିତ୍ର ଓ ତାହାଙ୍କର ଶରଣାଗତ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟ, ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅଭିଶାପକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସ୍ଥିତି ଆବାହନ କର) ।

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ هَآدُوا۟ اِنْ رَّعِمْتُمْ اَنۡكُمۡ اَوِيَا۟
لِلّٰهِ مِنْ دُوۡنِ النَّاسِ فَتَسْتَوُوا۟ الْمَوۡتَ اِنْ كُنۡتُمْ
صٰدِقِيۡنَ ٧

୮. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ଅତୀତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କଦାପି ଏହା କାମନା କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲଗୁଡ଼େ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَلَا يَسْتَوُوۡنَ اَبَدًاۙ اِمَّا قَدۡ مَنۡتَ اَيۡدِيۡهِمۡ وَا
اللّٰهُ عَلِيۡمُۭ بِالظَّالِمِيۡنَ ٨

୯. ତୁମେ କୁହ, “ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ତୁମେମାନେ ପଳାୟନ କରୁଅଛ ତାହା ଦିନେ ନା ଦିନେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ; ତା’ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣିଥିବା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜଣାଇବ ।”,
ରୁ:୨

قُلْ اِنَّ الْمَوۡتَ الَّذِيۡ تَفۡرُوۡنَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلۡقِيۡكُمْ
ثُمَّ تَرۡدُّوۡنَ اِلَىٰ عِلۡمِ الْغَيۡبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنۡبِئُكُمْ
بِمَا كُنۡتُمْ تَعۡمَلُوۡنَ ٩

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ନମାଜ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୁମାମାନାଜ) ପାଠ କରିବା ସକାଶ ତଳା ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଗମନ କର, ଏବଂ (ଦ୍ରବ୍ୟ) ବିକ୍ରୟ ପରିତ୍ୟାଗ କର ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ମଧ୍ୟ ଖାନ ଥାଏ, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوۡا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوۡمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا۟ اِلَىٰ ذِكۡرِ اللّٰهِ وَذَرُوۡا الْبَيۡعَ ذٰلِكُمۡ
خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنۡتُمْ تَعۡلَمُوۡنَ ١٠

୧୧. ଏବଂ ନମାଜ ପାଠ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଭୃପୁଷ୍ଟରେ (ଚତୁର୍ଦିଗକୁ) ବ୍ୟାପି ଯାଅ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କୃପା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର, ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانۡتَشِرُوۡا فِى الْاَرۡضِ
وَابۡتَغُوا مِنْ فَضۡلِ اللّٰهِ وَاذۡكُرُوا اللّٰهَ كَثِيۡرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفۡلِحُوۡنَ ١١

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ କୌତୁକ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) ତୁମଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ସେ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ଓ ତୁମଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦାକିଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଖେଳ କୌତୁକ ତଥା ବ୍ୟବସାୟ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଜାତିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ।”

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ الْلَهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٢﴾

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୩

ଅଲ-ମୁନାଫେକୁନ

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୂରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଲିଖ ଗୋଟି ୧୨ଟି ଅୟତ ଓ ୨ଟି ରୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶପଥ କରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରସୁଲ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ, କିନ୍ତୁ (ଏହା ସହିତ) ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଶପଥପୂର୍ବକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

إِذَا جَاءَكَ السُّفْقُونَ قَالُوا إِنَّمَا نَهَدُكَ لِرَسُولٍ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لِرَسُولِهِ ۖ وَاللَّهُ شَهِدٌ إِنَّ السُّفْقِينَ كَذِبُونَ ﴿١﴾

୩. ସେମାନେ ନିଜ ଶପଥକୁ (ତୁମଠାରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳିଣ ତାଲ (ରୂପେ ବ୍ୟବହାର) କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

୪. ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ଏହୁଯୋଗୁଁ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଓ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର । ଲଗାଇ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ (ତାହା) ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

୧. ଏହି ଆୟତର ସାରମର୍ତ୍ତେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ ଯୋଗୁଁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଏକୃତ ଅଛନ୍ତି ଶୁଣି ଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆୟତର ଶେଷାଂଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯାହା କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । ବହୁତେ ଆୟତର ପ୍ରଥମାଂଶରେ ବ୍ୟବସାୟକୁ ପ୍ରଥମେ ଏବଂ ଶେଷାଂଶରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ଅଲ୍ଲାହ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ଗୁଡ଼ିକ ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ମିଶ୍ଟିକ ଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ବ୍ୟବସାୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଭୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । ଯେହୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି ତୁମ ନିକଟରେ କରାଯିବାର, ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ରହୁଅ ଅଛି :

୨. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଲଗାକରି ଦିଆଯାଇ ବାହାର ଦିଆଯାଇ ନ ଥିବା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପାଶେ, ବ୍ୟବସାୟକ, ଯଦି କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ବାଦ ହୋଇଥିଲା । ସେହି କୁଳମ୍ ନାମ ଗୋଟିଏତେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଧର୍ମର ମାୟାଦର୍ଶନ କରେ ।

୫. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଚକିତ ଶରୀର ତୁମକୁ ଝୁରୁ ଭଲଲାଗେ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କିଛି କଥା କହନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ; (ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏପରି ବସିଥାନ୍ତି) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଲାଗା ହୋଇ ରଖାଯାଇଥିବା କାଠଗଡ଼ି ସଦୃଶ ; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶାସ୍ତିର ସମାଚାର (କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ସେମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଶତ୍ରୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରୁହ ; ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରନ୍ତୁ ; ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ଫେରାଇ (ସତ୍ୟପଥରୁ ଦୂରକୁ) ନିଆ ଯାଉଅଛି ?

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأْتَهُمْ خُشْبٌ مِّنْ دُونِ الْحَبِّ ۚ يَنْصَلُّونَ كُلَّ صِجَّةٍ عَلَيْهِمْ ۚ وَهُمُ الْعُدُو۟ فَاخْذِرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ ۖ إِنَّهُ يُوَفُّوْنَ ⑤

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଆଯାଏ, “ଆସ, ଅଳ୍ପ ଗହଳ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିବେ,” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଗର୍ବ ଓ ଦୁଃଖରେ) ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ବୁଲାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟପଥରୁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଗର୍ବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّىٰ رُءُوسُهُمْ وَوَرَّابَتْهُمْ يُصْذَوْنَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ⑥

୭. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ବା କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା ନ କର, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଭୟ ସମାନ ; କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଅନୁତାପ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ; ଅଳ୍ପ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଫଳତା ସ୍ୱପ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑦

୮. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କ ଗହଳଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଖର୍ଚ୍ଚ କର ନାହିଁ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ (ଭୋକ ଉପାସରେ ପଡ଼ି) ପକାୟନ କରିବେ ;” ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଧନଭଣ୍ଡର ଅଳ୍ପଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ କପଟ-ଚିତ୍ତୀମାନେ ଏହା ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ।

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۚ وَ لِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۚ وَلٰكِنَّ الْغٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُوْنَ ⑧

୯. ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯଦି ଆମେମାନେ ମଦିନାକୁ ଯେଉଁଯାଉ, ତେବେ ମଦିନାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ମାନଜନକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଦିନାର ନିକୃଷ୍ଟତମ * ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେଠାରୁ ବାହାର କରିଦେବେ ;" ଏବଂ ସମ୍ମାନ, ଅଳ୍ପ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଲବ୍ଧ ହୋଇଅଛି ; କିନ୍ତୁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସତ୍ତାସତ୍ତା ଅଳ୍ପତମ ସ୍ତରରୁ ଅମନୋଯୋଗୀ ନ କରୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ଏପରି କରିବେ ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୧. ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଅଛୁ ମୃତ୍ୟୁର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କର; ନୋହିଲେ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ବ୍ୟୟ କରୁ ନଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, "ହେ ମୋର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ! ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ କିଛି ଅବସର ଦେଇ ନାହିଁ ? ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଏହି (ଅବସର) କାଳରେ କିଛି ଦାନ କରି ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।"

୧୨. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅଳ୍ପତମ ତାହାକୁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପତମ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

يَقُولُونَ لِنَ وَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَكِنَّ الْكَافِرِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ۝

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

وَكَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

୧. ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ଇବ୍ନୁ ଅବ୍ନି ଇବ୍ନୁ ସବୁର କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନେତା ଥିଲେ । ସେ 'ମୁହମ୍ମଦ' ନାମକ ଯୁଦ୍ଧରେ କିପରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କହନ୍ତୁ ଯେବେ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ କରି ଏହିନି କହିଥିଲା । ସେ ଏପରି କହିବା ସମୟରେ ତା' ପୁଅ ଏ ବିଷୟ କହିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁତ୍ର ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟର ମୁସଲମାନ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଦିନାକୁ ଯେଉଁ ଆସୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ନିଜତରୁ ଅସ୍ତର ହେଲା ଓ ତରବାରି ବାହାର କରି ତା'ର ପିତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ ପିଠି ଓ ଖୁଲ୍ଲିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଓ କହିଲା ଯେ ସେ ତରବାରିରେ ଉପସ୍ଥିତ କରନ୍ତୁ ଅନ୍ତରେ ନିଜକୁ ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଯେତେବେଳେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ତେଣୁ ସେକ୍ଷଣ କରୁ । ସେ ପୁନର୍ବାର ବିହୀନ କରି କହିଲା ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ପିତା ଏ କୁପେ ସେକ୍ଷଣ ନ କରିବେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମଦିନାରେ ସେକ୍ଷଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ଦେଲା ଯେ ଯଦି ତା'ର ପିତା ସୂଚନା କରିବାକୁ ଦେଖା କରେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଧସ କରିବ । ଏହା ଶୁଣି ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ଇସ୍ଲାମ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସର୍ବ ସମୟରେ ପୁତ୍ର କହିଥିବା ସମୟରେ ସେକ୍ଷଣ କଲା ତା' ପରେ ଯାଇ ସେହି ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ସତର ମଧ୍ୟରେ ସେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିଲା ।

سُورَةُ التَّائِبِينَ مَدَنِيَّةٌ

(୩୩)

ଅଲ-ତାତ୍ତାବୁନ

ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଚଉତିଶର ସମସ୍ତ ୧୧୯ ପାଞ୍ଚ ଓ ୨୫ ଶ୍ଳୋକ
ଅଂ ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକି ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ରାଜତ୍ବ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ପୂର୍ବ-ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୩. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଏ ଓ କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୪. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଗଠନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆକୃତିକୁ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୫. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମକୁ ରୋପନ କରୁଅଛ ଅଥବା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ଅନ୍ତରର କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

୬. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମର ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

୭. ଏହା ଏଥିସକଳର ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ପ୍ରମାଣମାନ ଘେନି ଆସୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲେ, "କ'ଣ ମାନବ ରୂପରେ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବ ? ଯେଦି ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବା ଆମାନ୍ତା,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ

صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ

وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا

وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ;” ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ଅନାସ୍ଥାବର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (୩) ଅତିଶୟ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

୮. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଉତ୍ଥିତ କରାହେବ ନାହିଁ ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଭାବୁଛ ସେପରି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥିତ କରାହେବ ; ତା’ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇ ଦିଆଯିବ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।”

୯. ସୁତରାଂ ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରାସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ଏହି ଜ୍ୟୋତି (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମୟରେ ସଚେତନ ଅଛନ୍ତି ।

فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدِيَنَا وَنَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا
اِسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ①

نَعْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَبِّي
لَتُبْعَثَنَ ثُمَّ لَتُنَبَّيُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ②

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ③

୧୦. ଯେଉଁଦିନ ସେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଦିବସରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମାର୍ଜିତ ଦିନ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଏକତ୍ରିତ କରିବେ, ତାହା ଜୟ ପରାଜୟର ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ଦିବସ ହେବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ତଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରେ ଅଲ୍ଲା ମଧ୍ୟ ତାହାର କୁକର୍ମକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥାଏ, ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବ; ଏହାହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ।

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ④

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ମନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ନରକରେ ରହିବେ ; ଏବଂ ତାହା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଆଶ୍ୱାସକ୍ଷମ ଅଟେ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
فِي خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑤

୧୨. ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ ଦିନା କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସ୍ଥିତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ତାହାର ହୃଦୟକୁ ସଫଳତାର ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପଭାବରେ ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଆମ ରସୁଲଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

୧୪. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَنْتُمْ عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

୧୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସାବଧାନ ରୁହ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ କ୍ଷମା କର ଓ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଅ ଓ (ଦୋଷ) ମାର୍ଜନା କର ତେବେ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْكُمْ أُولَآءُ دُكُمُ عَدُوٌّ لَكُمْ فَاحَذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

୧୬. ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) କେବଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَآءُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ ذَٰلِكُمْ عَظِيمٌ ۝

୧୭. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ଶ୍ରବଣ କର, ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ଏବଂ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତି (ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ କୃପଣତାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ।

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْعَوْا وَاطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

୧୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ପୃଥକ୍ କରି ରଖ, ତେବେ ସେ ଏହି ଅଂଶକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୁଦ୍ଧି କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାର ସାମଗ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

إِنْ تَقَرَّبْتُمْ إِلَى اللَّهِ قَرَبًا حَسَنًا يُّضَعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝

୧୯. ସେ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ମୁଖ ।

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ତଲାକ

(ଏହା ସୁରା: ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚାରିଶହ ଅକ୍ଷର ୧୩୩ ଅକ୍ଷର ୫
୨୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ହେ ନବି ! ତଥା ତାହାଙ୍କର ଅନୁରାମାନଣ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଅ ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମୁତାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଅ, ଏବଂ ତଲାକ ପରା ସମୟର ହିସାବ ରଖ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ ନକଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ବାହାର କର ନାହିଁ କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ବାହାର ନ ଯାଆନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଲଙ୍ଘନ କରେ ସେ ନିଜ ପ୍ରତି ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥାଏ ; ହେ ତଲାକ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଘଟଣା ପରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରନ୍ତି ।

୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ମହିଳାମାନେ ଇଦ୍ଦତର ଶେଷ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଛରେ ଅଟକାଅ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଛରେ ବିଦାୟ ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ସାକ୍ଷୀ ନିଯୁକ୍ତ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
عِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِبَعْرُوْفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِبَعْرُوْفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوْيَ عَدْلٍ
مِنْكُمْ وَأَقْبِمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ

୧. ଅବଶ୍ୟ ନବିଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ନବିଙ୍କର ଅନୁରାମାନଣର ଅଭିପ୍ରେତ, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ତରାତ୍ମା, ଅର୍ଥାତ୍ କୋଧାନ୍ତିର ହୋଇ ତଲାକ ଦିଅ ନାହିଁ, ବରଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତଲାକ ଦିଅ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାସିକ ଉଦ୍‌ସ୍ତ୍ରାବ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଥା'ଣି, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ଳପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଥା'ଣି ଓ ତା' ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ ମଧ୍ୟ କରି ନ ଥାଅ, ତା' ହେଲେ ସକଳ କ୍ଷେତ୍ର ଦୂର ହୋଇଯାଇଥିବ ଏବଂ କାମ ବାତସ୍ୟ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ମନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କରୁଥିବା, ଯାହା ପରେର ଆଉ ତଲାକ ଦେବା ପ୍ରୟୋଗ ନହେ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ କୋଧାନ୍ତିର ଥାଇ ତା' ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଚାହୁଁଥିବା ତଲାକ ଦେବା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବାକିକି ଓ ଥାନ୍ତ ମିଳନରେ ଏ ପ୍ରକାର ନିଷିଦ୍ଧି ନେବାକୁ ହେବ । ଅଧିକାରୀ ଇଦ୍ଦତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ନୀକୁ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ 'ଇଦ୍ଦତ' ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବା ଉଭୟ ପକ୍ଷ ବିବାହର କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା ଓ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ସମାପ୍ତ ହେବ ।

୨. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ଯଦି ସେମାନେ ବାହାରିଯିବେ ତେବେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ କର୍ମରେ ଲାଗି ନହେବ ।

ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତାହାକୁ ଏହି ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ଅଲ୍ଲାହ ତା' ସକାଶେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିଦେବ ।

୪. ଏବଂ ତାକୁ ଏପରି ସ୍ଥାନରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଜୀବିକା ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବରେ ସେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କରି ନଥିବ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରେ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ଏକ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ତୁମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ନାରୀମାନେ ରତ୍ନସ୍ତ୍ରାବଳୀ ନିରାଶ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଇଦତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ସଦେହରେ ଥାଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଇଦତ ତିନିମାସ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ରତ୍ନସ୍ତ୍ରାବଳୀ ହେଉନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଇଦତଟା ମଧ୍ୟ ତିନିମାସ, ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଇଦତ ପ୍ରସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବଶ୍ୟ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଦିଅନ୍ତି ।

୬. ଏହାହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ଯାହା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାର ଅପକର୍ମକୁ ଲୋପ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ପୁରସ୍କାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥା'ନ୍ତି ।

୭. ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତଲାକପ୍ରାପ୍ତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁଠାରେ ରହୁଥାଅ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରି (ଗୃହରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରସବ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗୁପାଦ କରାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ ପାରିଶ୍ରମିକ

كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝

وَالَّذِي يَدِينُ مِنَ الْمُحْضِينَ مِن نِّسَائِكُمُ إِن زَنَّتْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَا يَحْضُنْ وَأُولَاتُ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَن يَتَّقِ
اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

اسْكُنُوهُنَّ مِن حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِن وَجْدِكُمْ وَلَا
تَعْضَاؤُهُنَّ تَلْصِقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ
حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ତ୍ରାବଳୀ ବଦଳେ ଯାଉଥିବା ଅଥବା ଆବ୍ୟକ୍ତ ରତ୍ନସ୍ତ୍ରାବଳୀ ହେଉ ନ ଥିବା
କେତେକ ନାରୀ ଏ ପରିଭୋଗରେ ପଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. ଇଦତର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ପତ୍ନୀ ଘର ଛାଡ଼ି ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ପତି ତଲାକପ୍ରାପ୍ତ ସତ୍ୟର ଠିକ୍ ଦେହପରି ସହ ନେବ ଯେପରି ସେ ତଲାକ
ପୂର୍ବରୁ ନେଉଥିବା ।

ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରି ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ଏବଂ ଯଦି ଦୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ନପାର, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳା ସେ ଶିଶୁକୁ ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଉ ।

أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَابِتِينَكُمْ
بِعُرْوَةٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى ۝

୮. ଧନୀୟାକୁ (ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଉଥିବା ନାରୀପାଇଁ) ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟୟ କରିବା ଉଚିତ; ଏବଂ ଯେ ଧନୀୟା ଦୁହେଁ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ତଦନୁସାରେ ବ୍ୟୟ କରୁ; ଅଳ୍ପ କୌଣସି ସାଣାକୁ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା ତା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟର ବାହାରେ, ବରଂ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଯାହାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରି ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଉଥିବା ମହିଳାକୁ ଉଚିତ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବ, ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ତାହା ପାଇଁ ତା' ପରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବେ ।

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
ۚ إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝

୯. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଗ୍ରାମ(ବାସୀ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏଥିପ୍ରକାଶ କଦାକଡ଼ି ଭାବରେ ହିସାବ ନେଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ଶାସ୍ତି ଅବତାର୍ଥ କଲୁ ।

وَكَايْنٍ مِنْ قُرَيْشٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَجَاسَبْنَاهَا حَسْبًا شَدِيدًا ۚ وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ۝

୧୦. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥିଲା ।

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

୧୧/୧୨. ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ କଠିନ ଶାସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ! ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର; ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ମାନଜନକ ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୁଲ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଏପରି ନିଦର୍ଶନମାନ (ପାଠକରି) ଶୁଣାନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପାପକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଦିଏ; ଯାହା ଫଳରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆଲୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଯା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବ; ଅଲ୍ଲହ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୧୩. ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସପ୍ତ ଆକାଶକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ମଧ୍ୟ ଆକାଶର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ (ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି); ଏହି (ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ) ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମର୍ଥ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ, ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ନିଜ ଖାଲ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ କରିଛନ୍ତି ।

اعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۚ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُمِيزَةً لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

୧. ତୁମେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ନେବେ ତୁମ ଶୁଦ୍ଧିକାମକୁ ମଧ୍ୟ, ସେ ତଥାପି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ସଫଳତା କରାଇ ଦେବାକୁ ଆଶିପାରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମରେ ଅନୁଶ୍ରବ କରୁଥିବା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଆଦେଶ ଦେବେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମ-ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଅନୁସରଣୀୟ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଗୋପାଦୁର୍ଗି ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବଦା ସମର୍ଥତାକୁ ଅଲ୍ଲହ ଆପଣା ଶାନ୍ତ ମନରେ ପରିବେଷିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ତହରିମ

ଏହି ଦୁଇ ମସିହାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିବାହର ଚଳନ ୧୩ଟି ଅସର ୭
୨ଟି କୁହା ଯାଇଛି ।

୧. ଅବଶ୍ୟକ ଦୟାବାନ୍ (୫) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷର
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ହେ ନବି ! ଅଳ୍ପକ୍ଷର ତୁମ ସକାଶେ ଯାହା ବୈଧ କରିଛନ୍ତି,
ତାହାକୁ କାହିଁକି ତୁମେ ଅବଧି ? କରୁଅଛ ? ତୁମେ ନିଜ
ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ହିଁ
ଅନ୍ୟତର କ୍ଷମାଶୀଳ (୫) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩. ଅଳ୍ପକ୍ଷର ତୁମ ସକାଶେ ଏପରି ଶପଥ ଯେଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସୀ
ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଅଳ୍ପକ୍ଷର
ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୫) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୪. ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ ନବି ନିଜ
ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣକୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ କଥା କହିଥିଲେ,
ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି କଥାକୁ ଅନ୍ୟ ଆଗରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବିଙ୍କୁ)
ସେହି ଖବର ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି କଥାର
କେତେକ ଅଂଶ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ
ଅଂଶ ଗୋପନ ରଖୁଥିଲେ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ
ସ୍ମୃତିର ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସେହି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଜଣାଉନିଲେ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي

مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْبَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۖ فَلَمَّا
تَبَيَّنَتْ لَهُ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۖ وَ

୧. ୧ଜଦା କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପାଇଁ ଶିଲା-ସେହି ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କ ମଧୁ ସରବତ ପିଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେ
ଏହାକୁ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ସେଠାରେ କିଛି ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଟକି ଯାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ ଜଣ
ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ମଧୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲେ ଓ ସେ ମତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ହଜରତଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଦୃଶ୍ୟ
ବାହୁଲ୍ୟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆଉ ମଧୁ ନ ଖାଇବାକୁ ମନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ସେହି କାରଣରୁ
ଆଲୋଚ୍ୟ ଆସତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଅଳ୍ପକ୍ଷର ମଧୁକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଣ ପଦାର୍ଥ ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ
ଆଲୋଚ୍ୟକାରୀ ପଦାର୍ଥ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (୧୬: ୭୦ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । କୌଣସି ପତ୍ନୀ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଣ ପଦାର୍ଥକୁ ପରିହାର କରିବା
ନଚିବ କୁହେଁ । କେତେକ ବାକୀନା ଗୁମ୍ମା ଧାରଣାର ବହୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଏହି ଆସତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି : ହଜରତ ମହମ୍ମଦ
ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଣିୟାସ ସହିତ ସହବାସ କରିଥିଲେ ଓ ଏ ବିଷୟ କେତେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇ ଶୁଣାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଅନ୍ୟ କେତେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଏହା
ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ । କ୍ରମେ ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏ ପ୍ରକାର ବର୍ଣ୍ଣନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ରଚନା
କରିବା ଇଚ୍ଛାରେ ଏ ପ୍ରକାର କାହାଣୀ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ତାଙ୍କର କେତେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହିତ ମଧୁ ଖାଇଥିଲେ ଓ ବିଭିନ୍ନର କାରଣ ମଧ୍ୟ
ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ମଧୁମାଂସ ବିଭିନ୍ନ ଚକ୍ରର ମଧୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାଏ । ବେବେବେବେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଗଛରୁ ମଧ୍ୟ ମଧୁ ସଂଗ୍ରହ
ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ସେହି ମଧୁରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଜାଣି କରି ସେହି ପତ୍ନୀ ଓ ତା'ର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାବିକେ ସେ ମଧୁ
ସରବତ ଦେଇଥିବା ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହରୁ ସେ ସେପରି ଅଧିକ ଥର ଯାହା ନ ପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ମଧୁରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ରହିଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।
ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବିଷୟ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି । (ହେଥିଲେ ବୟାନ ଗୁମ୍ମା ଖୁସ ୯) ।

ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "କିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ସମାଚାର ଦେଇଛନ୍ତି ?" ଏଥିରୁଆରୁ ସେ (ନବି) କହିଲେ, "ଆମଙ୍କୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସର୍ବବିଦିତ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ସମାଚାର ଦେଇଛନ୍ତି ।"

୫. ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ହେ (ଆମର) ଭୁଲ ପତ୍ନୀ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ଚୁଟି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁତାପ କରିବ, ତେବେ ତୁମ ଦୁହିଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆରମ୍ଭରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଅବନତ ରହିଛି (ଓ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ରହିଛି) ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପରର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା କରିବା ପାଇଁ ଆଗଭର ହୁଅ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଉତ୍ତୁଲଙ୍କର ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ;" ଏହିପରି ଭାବରେ କିତାବଲ ଓ ସମସ୍ତ ନିଷାଧର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ଓ ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା କରୁଛନ୍ତି ।

୬. ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବପର ଯେ ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦେଇଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉକ୍ତୃତର ପତ୍ନୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେବ, ଯେଉଁମାନେ କି ମୁସଲମାନ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା, ଆହଲହ, ଅନୁତାପକାରୀଣା, ଉପାସନାକାରୀଣା ଓ ଉପାସନାକାରୀଣା ହୋଇଥିବେ, ତଥା ବିଧବା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ଓ କୁମାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ।

୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନରକର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷାକର ଯାହାର କାଳକଣି କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ହେବେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ପଥର ମଧ୍ୟ (ଯେଉଁଥିରୁ) ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ାଯାଇଛି) ; ସେଠାରେ

اعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَيَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَايَ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ ①

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ②

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبَيِّدَهُ أَوْ أَوْبَحَا حَيْثُ فَتَنَّاكَ مِنْ سُلَيْمٍ ۚ مُؤْمِنَةٍ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ عِيدُ ۚ سُبْحَتٍ تُبَيِّتُ وَيَأْبَا ۚ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارُ ۖ عَلَيْهَا مَلَكَةٌ مُنَظَّرَةٌ ④

୧. ଏଠାରେ 'ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବନ୍ଧୁ ଦୋଷାଢ଼ଢ଼ି' ବୋଲି କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଗ୍ରହଣୀୟ । ବହୁତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କହିଥିଲେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ୱାଧୀନ ଅନୁତାପ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇରହିଛି । ଯେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବତ୍ର ଜୋରାମଗର ଏହି ସ୍ତବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ —

‘ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କୋଳାହାଳମାନା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଦୁହିଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆରମ୍ଭରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଅବନତ ରହିଛି) ।

ସେତେବେଳେ ଭାଷ୍ୟକାରମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାଢ଼ଢ଼ି କରିବାରେ କାହିଁ ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ; ସମସ୍ତଙ୍କ ଜଣେଟି ପିଆ ମୁସଲମାନ ନିଜ ଭାଷ୍ୟରେ ଏହି ମୁସ୍ତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କାଲିଫ ତେମାନଙ୍କ ମନରେ ଓକରତ ହଜରତ ପ୍ରାଣୀ, ହଜରତ ଅବି ଓ ସେ ଦୁହିଙ୍କର ପିତାମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ଓ ତେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତଙ୍କ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ରୁହନ୍ତି, ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ଉତ୍ତାହିନୀଙ୍କ ସେତୁରେ ନାହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ପରିବାରର ଲୋକତାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପରେ ଯେ ଗପର ଚିଆରି ମୁର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ? କାରଣ ସେମାନେ ତ ଝିଙ୍କିର । ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି ଯେ ଯଦିତ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ତିନିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ସ୍ୱାକ୍ଷର କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିବାକୁ ଯା; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଚୁଟିପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଏଠାରେ ସେହି ବିଷୟ ସମାଧିତ ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ମୁର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହା ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅବ୍ୟବହାର ରୁହେଁ ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନରକରେ) ଏଭଳି ଦେବଦୂତମାନେ ନିମ୍ନକୁ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କାହାରି କାକୁଟିମିନତି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର, ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସେମାନେ ଅବ୍ୟାଧି କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ①

୮. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆଜି କୌଣସି ଆପତ୍ତି କର ନାହିଁ : ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّا
نَجْزِيكَم مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

୯. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ସହିତ ମନୋନିବେଶ କର ତେଜୁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କପଟତା ନ ରହୁ, ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈରୁଣରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏବଂ ସେଦିନ ଅଳ୍ପ ନିଜ ନବିଙ୍କୁ ଓ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଧାବମାନ ହେଉଥିବ; ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଆମମାନଙ୍କ ହିତାର୍ଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଅ, ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର; ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ
لَنَا نُورٌ وَآغْفِرْ لَنَا ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑨

୧୦. ହେ ନବି ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଓ କପଟ-
ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରଚାର କର : ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ ଏବଂ
(କାଣିରଖି ଯେ) ନରକ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ଓ ଏହା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑩

୧୧. ଅଲ୍ଲହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା, ଚୁହ ଓ ଲୁଚକ
ପନ୍ଥାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି : ସେ ଦୁହେଁ
ଆମର ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଭକ୍ତ-ମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଥିଲେ,
କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁହେଁ ସେ ଉଭୟ (ଭକ୍ତ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଯାଚକତା
କରିଥିଲେ : ଏବଂ ସେ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସମୟରେ ସେ
(ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର)ମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ
ସେ ଦୁଇ ମହିଳାଙ୍କୁ ଛୁଡ଼ାଯାଇଥିଲା, 'ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ
ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କର ।'

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ زُوجٍ وَ
امْرَأَتٍ لَوْ طُغِيَ كَأُنْتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحِينَ فَخَاتَمَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ⑪

୧୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଫିରାଓନର
ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି : ଯେତେବେଳେ ସେ
(ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲା, “ହେ ଅଲ୍ଲହ ! ତୁମେ
ବୈକୁଣ୍ଠରେ ନିଜ ନିକଟରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର,
ଏବଂ ମୋତେ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର କୁଳମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକର, ଏବଂ
(ଏପରି ଭାବରେ ତାହାର) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ମୁକ୍ତି ଦିଅ ।”

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتٍ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِيْ مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ⑫

୧. ଆରବ୍ ‘ଗଲ୍ଲଜ୍ଜୁନ’ ଶବ୍ଦ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଏଭଳି କଠିନତାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଛୁଡ଼ାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁହେଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସମୁକ୍ତ କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ କାରଣ ସେପରି କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମେ ସମ୍ମତ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ କେବେ ହେଁ ଏହା ମନେ କରନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଇସଲାମର ଯାହାଦ୍ୟର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ଅଥବା ଇସଲାମର ଗୁରୁତ୍ୱରେ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ହେବେ, କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ତଥା ତୁମର ବନ୍ଧବ ଭାବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭାବ୍ୟରେ ଧୂ’ର ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ସୂରା ‘ଯାସିନ’ରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ, ତେବେ ତାହାର ପରିଣାମରେ ସେମାନେ ଯେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ଏହା ଆମର ସମସ୍ତ ଦୁହେଁ ।

୨. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ : ଯଦି ଯକିନ୍ ସଦାଗୁରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଥାଚିତେବେ ସେ ଅପଣା ବେଶ୍ ଉଠାଇ ପାରିବି; ଅନ୍ୟର ଉଠାଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଫିତ୍ତା କରାଗି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଗୁଣ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ (ମୋସା : ୩୧ ପ୍ରସ୍ତବ୍ୟ) । ତେଣୁ କଣେ ସଦାଗୁରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଘୋରତାରେ ଯେ ତାହାକୁ ବିଆଦି ମିଳିବ ତା ଦୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ଦୟାବୃତ୍ତି ହେବିବ ।

୧୩. ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜମରାନଙ୍କ କନ୍ୟା ମରିୟମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ନିଜର ସତ୍ୟତ୍ୱ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ (ମରିୟମ) ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସେହି ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ଅବଶେଷରେ) ଆଲ୍ଲାପାଳନକାରୀମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିଥିଲେ । *

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ دُرُّوجِنَا وَصَدَقْتُ بِكَلِمَتِي رُحَاهَا
وَكُنْتِ مِنْ الْتَقِيَّاتِ ﴿١٣﴾

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ରା ନି ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ ମରିୟମ ତାଙ୍କର ଦେବ ହଜରତ ବର୍ଷ ପରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯିଏ କୋରାନ ସେଇଣ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଇତିହାସରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆପଣି ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରକାର ଆପଣି କରାଯାଇଥିଲା । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶୁଭ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ବରମାନଙ୍କର ନାମ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯଦି ମରିୟମଙ୍କର କେତେକାଢା ମରିୟମଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଉକ୍ତ ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇସ୍ରା ନି କେତେକ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ କହନ୍ତି ମସିହ 'ରୁହ' ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାଥିଲେ, ଯାହାକୁ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ ଜରାୟରେ ନିଷେପ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଅବୁଝାମଣା କଥା । 'ରୁହ' ର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଣୀ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେବଳ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ସେଇଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟମରେ ତାହାକୁ ହଜରତ ଇସ୍ରା ନି ଜନ୍ମ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

୩. ହଜରତ ମରିୟମ ବିଶ୍ୱାସ କରିସାରି ଥିଲେ ଯେ ବାସବରେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ତରଫରୁ ତା'କୁ ଏକ ପୁରୁ ପୁରୀନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୪. ହଜରତ ଇସ୍ରା ନି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁରାତନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଥିଲା, ହଜରତ ମରିୟମ ସେ ସବୁ ଉପରେ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ ସେ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ରହିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅସ୍ଥା ଥିଲା ।

୫. ମୁଲ ଉର୍ଦ୍ଦୁ 'ମିଲଲ କାନେଦିନ' ଏଠାରେ ପୁ'ସିଙ୍ଗ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ସେଥିରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ହଜରତ ମରିୟମ ଉକ୍ତ କାଳରେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧାରରେ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟରେ ପାମିଲ ହୋଇଗଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀ ତାହାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଚଳନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏପରି ଭୋଗବ୍ୟୟ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେଉଁଠି କେବଳ ଆଦର୍ଶ ଓ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ ପାଉଥାନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହା ଏପରି ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ସତ୍ୟସାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ଥିଲା । ଚତୁର୍ଥରେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରକଟିତ ହେବେ ଯାହାକୁ ସମ୍ପ୍ରମେ ମରିୟମ ଭାବେ ନାମିତ କରାଯାଏ ଏବଂ ସେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ଚଳନ୍ତି କରି ଇସ୍ରା ନି ନାମରେ ନାମିତ ହେବେ । ସେ ହେବେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ।

سُورَةُ الْمُلِكِ مَكِّيَّةٌ

(୧୧)

ଆଲ-ମୁଲକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୭

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ଚଉତିଶୁଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ଳୋକ ୩୧ଟି ଅକ୍ଷର ୩୯୮ଟି ଗୁଣ୍ଠ)

ଅର୍ଥ ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାକାୟା ଯାହାଙ୍କ ଦଶଲରେ ରାଜତ୍ବ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଅଭିଳାଷ)କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ।

୩. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଜୀବନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪. ସେ ହିଁ ସସ୍ତ୍ର ଆକାଶକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ) ବୁଲାଇ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖ ; କ'ଣ ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ) କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି ?

୫. ତା'ପରେ ବାରମ୍ବାର ଦୃଷ୍ଟି ଘୂରାଇ ଦେଖ ; ତାହା ଅବଶେଷରେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇ ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ ଏବଂ ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଯିବ, ତେବେ ବି କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନ ଭାଗକୁ ପ୍ରତାପ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ର) ଦ୍ବାରା ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏ (ପ୍ରତାପ)ସୃଷ୍ଟିକୁ ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶିଳାପାତର ସାଧନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏ (ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ଜଳକଣ୍ଠ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖି ଅଛୁ ।

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବ୍ୟସ୍ଥାନ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُتُورٍ

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَائِبًا وَهُوَ وَحِيدٌ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَثِيشٌ

الْمَصِيرُ

୮. ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାର ଗୋର ଚିତ୍କାର ସଦୃଶ) ତାହାର ଏକ ଭାଷଣ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନରକ ଅତ୍ୟନ୍ତ) ଉଚ୍ଚେଚ୍ଚିତ ଥିବ ।

୯. ସତେ ସେପରି କି ତାହା କ୍ରୋଧରେ ପାଟି ପଡ଼ୁଥିବ ; ସେବେ ବି ତହିଁରେ କୌଣସି ଦଳକୁ ନିଷେପ କରାହେବ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ରକ୍ଷାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସତେଚକ (ନରକ) ଆସି ନ ଥିଲେ ?”

୧୦. ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅବଶ୍ୟ ସତେଚକ (ନରକ) ଆସି ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାକୁ କହିଥିଲୁ ଅଲ୍ଲାହ କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି ; (ଏସବୁ ତୁମର ମିଥ୍ୟା ରଚନା ଅଟେ) ତୁମେ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛ (ଏବଂ ନିଜ ଭାବନାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ମନେ କରୁଅଛ) ।”

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବେ, “ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି ବା ଜ୍ଞାନ ଆତ୍ମାତା, ତେବେ କଦାପି (ଆମେମାନେ) ନରକବାସୀ ହୋଇ ନ ଥା’ରୁ ।”

୧୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାପକୁ ସ୍ମାଦାନ କରିବେ ; ତେଣୁ (ହେ ଦେବଦୂତମାନେ !) ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ।

୧୩. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୧୪. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ନିଜ କଥାକୁ ରୋପନ ରଖ ବା ପ୍ରକାଶ କର, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅନ୍ତରର କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫. କ’ଣ ଏପରି ସମ୍ଭବ ଯେ, ସେ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ସେ ଆତ୍ମାତ୍ମର ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ଅଥଚ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୃଷ୍ଟିବର୍ତ୍ତୀ (ଓ) ସର୍ବବିଚିତ ।

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ
سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ①

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ②

وَقَالُوا إِنَّا كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ③

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَتُحْقَلِ الْأَصْحَابِ السَّعِيرِ ④

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑤

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ⑥

وَالَّذِينَ يَعْلَمُونَ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ⑦

ସ୍ୱ: ୨

୧୬. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ବାନ୍ଧାପକ୍ଷୀୟା କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଏହାର ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ବିତରଣ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରଦର) ଜୀବିକା ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୧୭. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ, ଯେ କି ଆକାଶରେ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ମରଣିତ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂସାରରେ (ସେତେବେଳେ) ଧୂସ କରିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀ) ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ?

୧୮. କିମ୍ବା, କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ, ଯେ କି ଆକାଶରେ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ମରଣିତ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି କରିବେ ନାହିଁ ? ସୁତରାଂ (ଯେଉଁ ବୃତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଆମର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ) ତୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବା କିପରି ଭୟାବହ ଥିଲା ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲେ, ତା'ପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥିଲା ।

୨୦. କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଓ ଟେଣା (ପ୍ରସାରିତ କରି ତଥା) ସଜ୍ଜିତ କରି ଉଡ଼ୁଥିବାର ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ? ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି;^୧ ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୨୧. ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବୋଲାଇଛନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ? ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କେବଳ ପ୍ରତାରଣାର ବଣବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇଛନ୍ତି ।

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفِّ بِكُمُ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَذِيرِ

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ قَوْتِهِمْ ضَعِيفٌ وَيَقْبِضْنَ مَا يُسِيكُهُنَّ إِلَّا الرِّحْمُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِصِيرٌ

أَمْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِّن ذُّوِي الرِّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَ ذَنْ إِلَّا فِي غُرُورٍ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୁମ୍ଭିକମ୍ଭୁ ଓ ବ୍ୟାଧିରୁ ସ୍ମରଣିତ କରି ରଖୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିର କବଚିତ ହେବା ମୁଖ୍ୟରେଣ କଲେ ପକ୍ଷୀମାନେ ଶାନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପରୁ ଖାଇବାପାଇଁ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବାରବେଳେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ କରୁଥିବେ ।

୨୨. ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଯଦି ନିଜର ଜୀବିକା ଦାନକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତି, (ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିବ ?) ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ସତ୍ୟକୁ ଦୂରକୁ ପଳାୟନ କରିବାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

୨୩. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁହଁମାଡ଼ି ଚାଲୁଥାଏ ସେ ସତ୍ୟପଥ ଲାଭ କରିବାରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ଯେ ସରଳ ପଥରେ ଥାଇ ସିଧା ଭାବରେ ଚାଲୁଥାଏ ?

୨୪. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ, ଆଖି ଓ ହୃଦୟ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତୁମମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞତା ଖାସନ କରୁନାହିଁ ।"

୨୫. ତୁମେ କୁହ, "ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।"

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନର କେବେ ଦୂରଣ ହେବ ?"

୨୭. ତୁମେ କୁହ, "ଏହାର ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ; ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଜଣେ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ସଚ୍ଚେତନକାରୀ ଅଛୁ ।"

୨୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜ୍ଞାନକୁ ଶାସ୍ତିକୁ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖ ବିକୃତ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ହେବ, "ଏହା ସେହି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ବାରମ୍ବାର ମାଲୁ ଥିଲ ।"

୨୯. ତୁମେ କୁହ, "ଆମଙ୍କୁ କୁହ ତ ଭାଇ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଆମର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ, ବା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବେ, ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଏ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକରିବ ?"

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَلْ لَّجَوْنَا إِلَى عَتَاٍ وَنَفُورٍ ①

أَمَّنْ تَنْشِئُ مَكْبَأًا عَلَى وَجْهَةِ أَهْدَى أَمَّنْ تَنْشِئُ
سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ②

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ③

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ④

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

قُلْ إِنَّمَا أَوْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ⑥

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ ⑦

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مِّعِيَ أَوْ
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ⑧

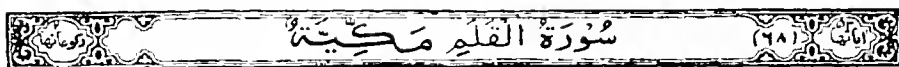
୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ି ଛାଡ଼ି ହେବ ତେବେ ଆମ ମୃତ୍ୟୁରେ ସେମାନଙ୍କର କିଭଳି ହେବ ?

୩୦. ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ ; ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଓ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିଅଛୁ ; ପୁରା” କିଏ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ କବଳିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବ ।”

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ قِيٌّ ضَلِيلٌ مُبِينٌ ①

୩୧. ତୁମେ (ପୁନଶ୍ଚ) କୁହ, “ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁ ଜଳ ପୃଥିବୀର ଗଭୀରତା ମଧ୍ୟରେ ବିଲୀନ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରବହମାନ ଜଳକୁ ଅନ୍ୟ କିଏ ଆଣି ଦେବ ।”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ②

ଅଲ-କାଲମ

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୮

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେତେବେଳେ ୫୩ଟି ଆୟତ ଓ ୨୫ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅବେଶ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ଆମେ) କାଲମ ଓ ଦୁଆତକୁ ତଥା ସେଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଲେଖାଯାଏ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରି କହୁଅଛୁ ।

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②

୩. ଯେ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାକୁ ପାଗଳ ନୁହଁ ।

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③

୪. ଏବଂ ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଏପରି ଏକ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ଯାହା ଅସଂଖ୍ୟ ।

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④

୫. (ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ଆମେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ କି ନିଜ ଶିକ୍ଷା ଓ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମେ ଉନ୍ନତ ମାନବ ।) ଚରିତ୍ର ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛ ।

وَأَنَّكَ لَكَلِّ خُلُقٍ عَظِيمٍ ⑤

୬. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଯେତେ ସ୍ତବ୍ଧ ଶପଥର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ବାସ୍ତବରେ ସେ ସବୁ ଯେହିସବୁ ବସ୍ତୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ କରାଯିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅଭିପ୍ରାୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି କାଲମ ଓ ଦୁଆତ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଦ୍ୟା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଏ ସେ ଦୁଇଟି ଏ ବିଶ୍ୱସରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଗଳ ନୁହଁନ୍ତି ।

୭. ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସମ୍ପାନ୍ନ । କଣେ ପାଗଳର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବିଫଳ ହେବ, କିନ୍ତୁ ବିନିମୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏପରି ଫଳ ମିଳିବ ଯାହା କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱି ଗଣିତ ଓ ତାହାର କଦାପି ହୁଏ ଯେବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ମୁହମ୍ମଦମାନମାନଙ୍କର ଦୂର୍ବଳତା ଦେଖୁ ସେଥିରେ କେଣସି ହୁଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ହେବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏପରି ସର୍ବନିମ୍ନକୁ ମୁହମ୍ମଦ କରିବେ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ଲଭକାରୀ ଧର୍ମର ପୂର୍ବ ଗୋରବକୁ ସଂସାର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସାଦିତ କରିବେ ।

୮. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଗଳ ନ ଥିବା ବିଶ୍ୱସରେ ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସମ୍ପାନ୍ନ । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ କଣେ ପାଗଳ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଶିକ୍ଷାସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତା’ଙ୍କୁ କିପରି ପାଗଳ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ?

୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଶାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ (ଯେ କିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାହାଦାତ୍ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଅଛି) ।

فَسَبِّحْهُ وَيُسَبِّحُوكَ ۝

୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ତୁମ ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

بِآيَاتِكُمُ الْمَقْنُونِ ۝

୮. ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାତ ହୋଇଅଛି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସତ୍‌ପଥପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝

୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍‌ପଥ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛ ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିନାଶ ହେବେ, ତେବେ ତୁମେ (ସତ୍ୟକୁ) ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କଥା ମାନ ନାହିଁ ।

فَلَا تُطِيعُ الْمُكَذِّبِينَ ۝

୧୦. ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଧର୍ମରେ କିଛି ମୃଦୁତା ଆଣିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପକ୍ଷରେ), ମୃଦୁ ହେବେ ।

وَدُّوا لَوْ تُدْرِكُنْ يُبْدُونَ ۝

୧୧. ଏବଂ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା କେବେ ହେଲେ ମାନ ନାହିଁ ଯେ ଶପଥ କରେ, (କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ ଆସିବା ହେତୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଜିତଃ^୧ ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَالٍ مَّعِينٍ ۝

୧୨. ଯେ (ପୁଣ୍ୟବାନ୍ଙ୍କ ପ୍ରତି) କହୁ ମତବ୍ୟ ଦେବାରେ ଓ ଚୁକ୍ତି କରିବାରେ ଅଭ୍ୟାସ,

هَتَايَ مَشَاءٍ بِسْمِ اللَّهِ ۝

୧୩. ଯେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍‌କର୍ମ କରିବାରେ ବାଧାଦାନକାରୀ, ସାମାଜିକଦାନକାରୀ ଓ ପାପୀ ।

مَنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَن يُنِيمَ ۝

୧୪. ସେ ଲଗାମ ଛଡ଼ା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭଦ୍ର) ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭଲ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜତା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥାଏ ।

عَتَلَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيْمٍ ۝

୧. ସେ ପାଗଳ ନ ଥିବା ସମ୍ଭବରେ ଏହା ଚତୁର୍ଥ ସମାଧି । ୧୨ଶ ପାଗଳକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳେ ବୋଲି ସେ ସ୍ତବ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ପରିଣାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଉଭୟେ ତା'କୁ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ମନେ କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଗଳ ନା ଥିବ ତା'କୁ ପାଗଳ କହୁଛି ବିଏ ପାଗଳ ?

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶରିୟତରେ ତଥା ଦେଶର ଆଇନକାୟନରେ ସାଧ୍ୟବାନର ପବ୍ଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଛି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ ପବ୍ଲିର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁ ନିଜ ସାଧ୍ୟକୁ ସତ୍ୟସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଶପଥ କରେ, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଜ୍ଜିତ ହେଉଥାଏ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ସାଧ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେଥର ଶପଥ କଲେ ମଧ୍ୟ ତା'ର କଥାକୁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୧୫. ଏହା କେବଳ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଯେ ସେ ଖୁବ୍ ଧନବାନ
ଓ ତାହାର ଅନେକ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ସାଥୀ ଅଛନ୍ତି ।

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝

୧୬. ଯେତେବେଳେ ତାହା ନିକଟରେ ଆମର ବାଣୀ
ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ଏହା ପ୍ରାଚୀନ
କାଳର ବନ୍ଧୁ ମାତ୍ର ।”

إِذْ أَنشَأَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

୧୭. ଆମେ ଶାନ୍ତ ତା’ର ନାକ ଉପରେ ଦାଗ ଦେଲୁ,
(ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବୁ) ।

سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُومِ ۝

୧୮. ଆମେ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପରାସ୍ତାର
ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରିଅଛୁ ଯେପରି ପରାସ୍ତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ସେହି
ଉଦ୍ୟାନବାସୀମାନଙ୍କୁ * କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିଥିଲେ,
“ଆମେମାନେ ସକାଳେ ନିଜ ବଗିଚାରୁ ଫଳ ତୋଳିବୁ ।”

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝

୧୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଖର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ନ ଥିଲେ ।

وَلَا يَسْتَتِنُونَ ۝

୨୦. ପରିଶ୍ରାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ
ସେମାନେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବଗିଚା ଉପରେ
ଏକ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

فَطَأَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝

୨୧. ଏବଂ ସକାଳେ ସେ ବଗିଚା କଟା * ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବା ପରି ଦେଖାଗଲା ।

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝

୨୨. ତେଣୁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଡାକ
ପକାଇଲେ ;

فَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝

୨୩. ଏବଂ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନେ ବଗିଚାରୁ ଫଳ
ତୋଳିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାଅ, ତେବେ ଚରକ୍ଷଣାରୁ ନିଜ
ବଗିଚାକୁ ଟାଳ ।”

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

୨୪. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେମାନେ
ଧାରେ ଧାରେ ଏହା କହୁ ଥିଲେ,

فَانْطَلِقُوا وَهُمْ يَخْتَفِتُونَ ۝

* ଏଠାରେ ‘ଅପହରଣ କରା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ୟାନବାସୀମାନେ) ର ଅର୍ଥ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର ମଦୁନା-ନିବାସୀ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧବ
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀଖ ସ୍ୱର୍ଗ ରୂପା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଶ୍ରୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଉଳି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଲାଭବାନ ହେବା
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିତ୍ୱ ବହୁତ କରାଇବା ସକାଶେ ଉଦ୍ୟାନ କଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ତା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଷ୍ଠି କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅନ୍ୟ କେହି
ଆସିବାର ନ ଥିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସ୍ତବେଶ କରିବେ । ମଦୁନାସୀ ଏହିପରି ପକ୍ଷୀ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଆସୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତା’ କାନରେ ବୁଲି ରେଡି ଦେଉଥିଲେ । ଅଧିକ
ସେବେ ବି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୌଣସି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପାରିତୁକ କରୁଥିଲେ, ଯଦୁଲ୍ଲା କେହି
ତା’ଙ୍କ ଆଡ଼ ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ କି ସେଥିରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇବ ନାହିଁ (୪୧ : ୨୭ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ ସେହି ଉଦ୍ୟାନ ସଦୃଶ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର କର୍ମଫଳ ପାଇବାକୁ ବହୁତ ଦେବେ ।

୨୫. ଯେ ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ଦରିଦ୍ର ବଗିଚାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରୁ ।

أَن لَّا يَدْخُلُوهَا أَيُّوْمَ عَلَيْكُمْ مِّنْكُمْ ۖ

୨୬. ଏବଂ ସକାଳର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ କୃପଣତାମୂଳକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ସାରିଥିଲେ ।^୧

وَعَدُوا عَلَىٰ خُرُوجِهِمْ ۚ

୨୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବଗିଚାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଟ ଭୁଲି ଆସିଅଛୁ ।"

فَلَمَّا رَأَوْهَا كَاثِرًا عَنَّا لَصَّاتُونَ ۚ

୨୮. "କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହି କି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ (ନିଜ ଫଳରୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛୁ ।"

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۚ

୨୯. ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚମ ବ୍ୟକ୍ତି (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲା, "କ'ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲି ଯେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲୁଅଁଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁନାହିଁ ?"

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۚ

୩୦. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ସବୁଦୋଷରୁ) ପବିତ୍ର ; ଆମେମାନେ ହିଁ ଅବ୍ୟାଚାରୀ ଅଛୁ ।"

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۚ

୩୧. ଏହାପରେ ସେମାନେ ତିରସ୍କାର-ପୂର୍ବକ ପରସ୍ପରର ସମ୍ବୁଦ୍ଧାନ ହେଲେ ।

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ۚ

୩୨. ଏବଂ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କୁ ଯିବ୍ ! ଆମେମାନେ ଦୁରାଚାରୀ ହୋଇଗଲୁ ।"

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۚ

୩୩. "ଯଦି ଆମେମାନେ ଅନୁତାପ କରିବା ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ^୨ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଠାରୁ ଉକ୍ଳଷ୍ଟତର (ଏକ ବଗିଚା) ଦେଇ ଦେବେ ; ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ହେବୁ ।"

عَنَّا رَبَّنَا أَلَّا تُبَدِّلْنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

رَاغِبُونَ ۚ

୩୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ଇହକାଳର ଶାସ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଏହା ସେମାନେ କାଣିପାରନ୍ତେ କି !

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَٰعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا

يَعْلَمُونَ ۚ

^୧. ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣା ମାଲକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଅବକାଳ ଉତ୍ସାହରୁ ଓ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଅଂଶଦାନ ନ କରିବାକୁ ପୂର୍ବରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲେ ।

^୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପରାଗମକୁ ଇଷ୍ଟ୍ୟ କରି କେତେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଅନୁତାପ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହିପରି ଘଟିଲା ଓ ସେମାନେ ପୁରସ୍କୃତ ହେଲେ ।

୩୫. ଧର୍ମଭାବୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନମାନ ରହିଥିବ ।

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

୩୬. କ'ଣ ଆମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ମଣିବୁ ?

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

୩୭. ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି, ତୁମେମାନେ କିପରି ନିଷିଦ୍ଧ କରୁଅଛ ?

مَا لَكُمْ سَكَفْتُمْ لَكُمْ

୩୮. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଯହିଁରୁ ତୁମେମାନେ ଏହା ପାଠ କରୁଅଛ,

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

୩୯. ଯେ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିବ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯିବ ?

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْتَرُونَ

୪୦. କିମ୍ବା କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ଠାରୁ ଶପଥମୂଳକ ଏପରି କୌଣସି ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ ଯାହା କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ରହିବ ଏବଂ ଏହା ଯେ ଯାହା ତୁମେମାନେ କହି ଦେବ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯିବ ?

أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَالِيَةً إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

୪୧. ଏମାନଙ୍କୁ ପଚାର, "ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଦାୟା ହେବ ?"

سَأَلُهُمْ آيُهُمْ بِذُنُوبٍ رَبِّهِمْ

୪୨. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେହି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ସମକକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତୁ ।

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا

صَادِقِينَ

୪୩. ଯେଉଁ ଦିନ ବିପରୀ ବେଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧା କରିବା ପାଇଁ ଚକାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବେ ।

يَوْمَ يَكْشِفُ عَنْ سَائِي وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ

يَسْتَلِيمُونَ

୪୪. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଲାଞ୍ଛନା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥିବ; ଏବଂ ଏକଦା ସେମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧା କରିବା ପାଇଁ ଚକାଯାଉଥିଲା ଓ ସେମାନେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥିଲେ (ଅଥବା ସିଦ୍ଧା କରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ) । ପୁନଶ୍ଚ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ସିଦ୍ଧି-ରୂପକ କଳଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଅଛି ; ସେମାନେ କିପରି ସିଦ୍ଧା କରିବେ ?

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلُّهُمْ وَقَدْ كَانُوا

يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

୪୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ନୈଜେ ଶାସ୍ତି

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدِينُ

ଦେବାପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ସେପରି ଦିଗମାନଙ୍କରୁ ବିନାଶ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯିବୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେବୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ କାମନା କର ନାହିଁ); ଆମର ଯୋଜନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଅଟେ, (ତାହା ପରିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ଛାଡ଼ିବ) ।

وَأَمِلْ لَهُمْ إِن كُنِيَ مِنْ يَمِينٍ ﴿٦٩﴾

୪୭. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ-ଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର କାମନା କରୁଅଛ; ଏବଂ କ'ଣ ସେମାନେ ଏହି ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٧٠﴾

୪୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୀନ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٧١﴾

୪୯. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ, ଏବଂ ସେହି ମସ୍ତୁ-ପୁରୁଷ * (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସୁରୁସ୍) ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଥିଲେ ଓ ଦୁଃଖରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ﴿٧٢﴾
إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٧٣﴾

୫୦. ଯଦି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୃପା ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ମରୁପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ନିକ୍ଷେପକରାଯାଇଥା'ନ୍ତା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସଂସାରରେ ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଥା'ନ୍ତା ।

لَوْلَا أَن تَدْرِكَهُ نِعْمَةُ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٧٤﴾

୫୧. କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

୫୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମଠାରୁ କୋରାନ୍ ଶୁଣିଲା ବେଳେ ଏପରି ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଜର୍ଜରିତ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ) ଜ୍ଞାନଚ୍ୟୁତ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ କହୁଥା'ନ୍ତି, "ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଜଣେ ପାଗଳ ।"

وَأَن يَكَاذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَبْغُوكَ بِآبْصَارِهِمْ ﴿٧٦﴾
لَنَنَاسِيْعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٧٧﴾

୫୩. ଅଥଚ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ୍) ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନ ଘେନି ଆସିଅଛି ।

فَبُذِّلُوا لَهُ وَنُصِّرُوا وَهُوَ الْمُهْلِكُ ﴿٧٨﴾

* ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ସୁରୁସ୍ ସବୁଜ ହୁଅ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେପରି ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେପରି ଅନୁଭବ କର ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲହ ନିଜେ ଯଥା ସମ୍ଭବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ।

୨. ତେବେ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣିଥିବା ଲୋକ କିମିତି ପାଗଳ ହୋଇପାରେ ?

ଅଲ-ହାକ୍କା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦ୍‌ମୁକ୍ତ ଗମନେ ୫୩ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୫ଟି ସ୍ତବ୍ଧ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଯୋହା କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

الْحَاقَّةُ

୩. ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦ କ'ଣ ଢେମ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି କି ?

مَا الْحَاقَّةُ

୪. ଏବଂ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦ କ'ଣ ତାହା ତୁମେ କିପରି ଜାଣିଲ ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

୫. ସମ୍ବାଦ ଓ ଆଦି (ସଞ୍ଚଦାୟ) ପ୍ରଜନ୍ମକରା ବିପତ୍ତିକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଥିଲେ ଯୋହା ସେ ଯୁଗ ପାଇଁ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ବାଦ ଥିଲା ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِمْ إِذِ انبَعَثَرُوا مِنْ مَتْنِ الْجَارِ

୬. ସୁତରାଂ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ବାଦ (ସଞ୍ଚଦାୟ)କୁ ଏକ ଭୟାନକ ଶାସ୍ତି ଝୁରା ବିନାଶ କରାଯାଇଥିଲା ।

فَأَنبَأَ ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

୭. ଏବଂ ଆଦି (ସଞ୍ଚଦାୟ)କୁ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଝୁରା ବିନାଶ କରାଗଲା ଯାହା ଅନବରତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଅତି ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ରୂପରେ ଆସିଥିଲା ।

وَأَنبَأَ ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

୮. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏହି ବାତ୍ୟାକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ଅନବରତ ଭାବରେ ସାତ ରାତି ଓ ଆଠ ଦିନ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ଏହାର ପରିଣାମ ଢେମ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ଝୁରା ମୂଲୋପାସିତ ଏକ ପମ୍ପା ଖଜୁରି ରଜ ସଦୃଶ ସେହି ସଞ୍ଚଦାୟ ସମ୍ଭବେ ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା ।

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَنِيَّةً أَنِيًّا
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُجِزَاءُ
نَحْلٍ خَازِنَةٍ

୯. ତାହା ହେଲେ ଏବେ କୁହ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଢେମ୍‌ମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି ?

هَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

୧୦. ଏବଂ ଫିରାଓନ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ତଥା (କ୍ଳେତ ସଞ୍ଚଦାୟର) ଯେଉଁ ଜନବସତିକୁ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ଏହି ସଂସାରକୁ) ଅପରାଧୀ ଭାବେ ଆସି ଥିଲେ ।

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

୧୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାୟକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା କବଚିତ କରିଥିଲେ ଯାହାର କ୍ରମବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ଥିଲା ।

فَقَصَّوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَهُ رَبُّهُمْ ۝

୧୨. ଆମେ ନୁହେଁ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଜଳ ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରାଇଥିଲୁ ।

إِنَّا لَنَآئِلًا لِّكُمُ الْمَاءُ حَمَلَكُمُ فِي الْبَارِ ۝

୧୩. ଯଦ୍ଵାରା ଏହି ଘଟଣାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ^୧ ସ୍ଵରୂପ କରିବୁ ଏବଂ ଶୁଣ୍ଠିଆ କାନନ୍ତୁଡ଼ିକ ଏହା ଶୁଣିବୁ (ଏବଂ ମନେରଖନ୍ତୁ) ।

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَهُ حَقٌّ ۝

୧୪. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଅରେ ମାତ୍ର ଜୋରରେ ଚୂରା ଫୁଟା ଯିବ—

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

୧୫. ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାମୀରୁ ବିଚ୍ଛତ କରାହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ବୃକ୍ଷବିହୀନ ହୋଇଯିବେ—

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝

୧୬. ସେଦିନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଘଟଣା ଘଟିବ ।

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝

୧୭. ଓ ଆକାଶ ଫାଟିଯିବ^୨ ଓ ସେଦିନ ତାହା ଶାହାନ ଦେଖାଯିବ ।

وَالنَّفَقَاتِ السَّمَاءِ فَيَهِ يَوْمَئِذٍ وَاهٍ ۝

୧୮. ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାର ପ୍ରାନ୍ତରେ^୩ ରହିଥିବେ; ଏବଂ ସେ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଆଠ ଜଣ^୪ ଧାରଣ କରିଥିବେ ।

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى زُجَّاجِهَا يَحْمِلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ۝

يَوْمَئِذٍ ثَلَاثَةٌ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏହିପରି ହେବ ଓ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ଶାସିତର ଗିରୁ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂ ୨ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜଗତରାଜା ସେହି ଦିନ ସତ୍ୟ ହେବ, ଯେଉଁଦିନ ମର୍କାବ ନେବୁରୁସ୍ ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ଧୂସ ହେବାକୁ ଲାଗିବେ ଓ ସେମାନେ ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

୩. ମର୍କାବାଦ୍ଵାରା ଆକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ପୂରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଫିଆ ବା ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ସେହି ଧର୍ମର ଯଥାର୍ଥତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ ।

୪. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଛଡ଼ା ମନେ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ତିମ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ସମୟରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ରଖି କରିବାପାଇଁ ସୂଚନା କରୁଥିବେ ।

୫. 'ସେଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଆଠଜଣ ଦେବଦୂତ ଧାରଣ କରିଥିବେ' ବାକ୍ୟାଂଶରୁ ଏପରି ଏକ ବିଷୟର ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ସୁରା 'ଫାଟିହା'ରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ସ୍ମୃତିଗୋଟି ସୁଖ ଯଥା: — ସେହି ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟବହାର, ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ଓ ବିଶ୍ଵର ବିପଦର ସତ୍ତ୍ଵ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ, ମର୍କାବା-ବିତସ୍ତ ଅବସରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ସୁଖ ଏପରି ଦୂର ଗତିରେ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଯେତେ ସେପରି ତାହା ସ୍ମୃତିଗୋଟି ସୁଖ ବୃଦ୍ଧି ବଳ ଆଠଗୋଟି । ବହୁତ ସେଦିନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବ ।

୧୯. ସେଦିନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାହେବ ; ଏବଂ କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବୁଝ ରହିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ହିସାବକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପେଶ କରାହେବ) ।

୨୦. ସୁତରାଂ ଯାହାକୁ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଦିଆଯିବ, ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ କହିବ, “ଆସ, ମୋ କର୍ମପତ୍ରକୁ ଦେଖ ।”

୨୧. “ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଦିନେ ମୁଁ ନିଜ ହିସାବକୁ ଦେଖିବି ।”

୨୨. ସୁତରାଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖକର ଜୀବନର ଦିବସଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବ ।

୨୩. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ,

୨୪. ତାହାର ଫଳ ତଳକୁ ଓହଳି ଥିବ ।

୨୫. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “ଅତୀତ ଜୀବନରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲ ତାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଭୁର (ଫଳ) ଖାଅ ଓ ଝେରଣା ଜଳ ପାନ କର ।”

୨୬. ଏବଂ ଯାହାକୁ ତାହାର ବାମ ହସ୍ତରେ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ଦିଆଯିବ, ସେ କହିବ, “ହାୟ ! ମୋତେ ମୋର କର୍ମପତ୍ର ଦିଅ ନ ଯାଆନ୍ତା କି !”

୨୭. “ଏବଂ ମୋର ହିସାବ କ’ଣ, ଏହା ମୁଁ ନ ଜାଣନ୍ତି କି !”

୨୮. “ହାୟ ! ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ରେଷ କରିଦିଅନ୍ତା କି !”

୨୯. “ମୋର ଧନ ସମ୍ପର୍କି ଆଜି ମୋତେ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ ।”

୩୦. “ଏବଂ ମୋର ଆର୍ଥିପତ୍ୟ ମୋଠାରୁ ଚାଲିଗଲା ।”

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَٰذَا مَا أُرِيتُ ۖ أَتُؤْتِيهِ ۝

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلْكِ حَٰسِبٍ ۝

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

تُطَوَّرُهَا دَارِنِيَّةٌ ۝

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ ۝

الْخَالِيَةِ ۝

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِي ۝

لَمْ أُؤْتِ كِتَابِيَةَ ۝

وَلَمْ أُدْرَمَ حَٰسِبِيَةَ ۝

يَلِيَّتُهَا كَانَتِ الْفَٰحِشِيَةَ ۝

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَا لِي ۝

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ ۝

୧. ‘ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ବେଦନଶୀଳ ହସ୍ତ । ସୁତରାଂ ଯାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ତା’ର କର୍ମପତ୍ରିକା ଦିଆଯିବ, ସେ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ତା’ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାପନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ଓ ତା’ର କର୍ମସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟକର୍ମ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଚାହିଦ ଓ ତା’ର ପରିଣାମ ତଥା କର୍ମପତ୍ରିକା ଦେଖିବାକୁ କହିବ । ସେହିପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ — ୨୬ ରେ ‘ବାମହସ୍ତ’ ଶବ୍ଦର ମଣିଷର ଅସଫଳତାକୁ ବୁଝାଇବ ।

୨. ସେହେତୁ ସେ କ୍ଷୟାତ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲା । ଫଳରେ ସେ ତା’ର ଲାଭ ପାଇପାରିଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ତା’ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିପାରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଜୀବନର ଉଚ୍ଚମ ବିନୟନକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୩୧. (ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବେ),
“ତାହାକୁ ଧର ଏବଂ ତାହାର ଗଳାରେ ଶିକୁଳି ପକାଅ.”

حُدُوهُ فَقُلُوهُ ۝

୩୨. “ଏବଂ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେଧ କର ।”

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ ۝

୩୩. “ଏହାପରେ ତାହାକୁ ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧି
ପକାଅ ୧ ।”

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

୩୪. “ମହାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ
ଥିଲା ।”

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

୩୫. “ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ବିଷୟରେ
(ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ସାହିତ କରୁ ନ ଥିଲା ।”

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝

୩୬. “ସୁତରାଂ ଆଜି ତାହାର କେହି ବନ୍ଧୁ ହେବେ ନାହିଁ ;
କାରଣ ନିଜ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ସହାୟତା ହରାଇ ବସିଲା ;”

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝

୩୭. “ଏବଂ ତାହାକୁ ପୃଥପାଣି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ.”

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غَنِينٍ ۝

୩୮. “ଏପରି ଖାଦ୍ୟ କେବଳ ପାପୀମାନେ ଖାଆନ୍ତି ।”

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝

୩୯. (ସୁତରାଂ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରଚାରଣର ବଶବର୍ତ୍ତୀ
ହୁଅ ନାହିଁ) ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ଯାହା ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ।

فَلَا أَفِئَةٌ مَّا تُبْصِرُونَ ۝

୪୦. ଏବଂ ଯାହା ତୁମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଦେଉଅଛି କି),

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝

୪୧. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଜଣେ ସମ୍ମାନନୀୟ
ରସୁଲଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ଆମର) ବାଣୀ ;

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

୪୨. ଏବଂ ଏହା କୌଣସି କବିର ବାଣୀ ନୁହେଁ ; କିନ୍ତୁ
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ହେଉଛି ସେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ।

وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ ۝

୪୩. ଏହା କୌଣସି ଜ୍ୟୋତିଷୀ ବାଣୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ
ତୁମେମାନେ ଆଦୌ ଶିକ୍ଷାଲାବ କରୁନାହିଁ ।

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ۝

୪୪. ଏହା ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ପୂର୍ବ କୁଳଧର୍ମୀମାନ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅବ୍ୟାଧି କରିବାପାଇଁ ସୋପାନିତ କରୁଥିବେ । ତେଣୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରି ଏହାକୁ ଆମର ବର୍ତ୍ତା * ବୋଲି କହନ୍ତେ ତାହା ଅପର ମାତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝

୪୬. ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ଧରି ପକାନ୍ତୁ,

لَا خَذَنَّا مِنْهُ يَمِينِي ۝

୪୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଜୀବନ ନାଟିକାକୁ କାଟି ଦିଅନ୍ତୁ,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝

୪୮. ଅତଏବ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

୪୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକଳଣ ଉପଦେଶ (ଓ ସମ୍ମାନ)ର ଉତ୍ତୁ ଅଟେ ।

وَأَنَّهُ لَتَذَكُّرُ الْمُنْفِقِينَ ۝

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀତା ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

وَأَنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝

୫୧. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ ଯେ) ଏହି କୋରାନ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁଶୋଚନା * ଉତ୍ପ୍ରକ କରୁଅଛି ।

وَأَنَّهُ لَحَزْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

୫୨. ଏହା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବିଶ୍ଵାସଭିତ୍ତିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

وَأَنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝

୫୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜର ମହାମହିମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ଗାନ କର ।

فَ قَسِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

୧. 'ବହାଲ'ମାନଙ୍କ ମତରେ ବହାଲଲୁଣ୍ଡ ଏହି ସକଳଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ଯେହେତୁ ସେ ଦାବି କରିବା ପରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାବିର ରାସିଦ୍ଦୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଗର୍ବ ମିଥ୍ୟା । ବହାଲଲୁଣ୍ଡଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ସେହିଠି ହେଉଥିଲା । ବିଷୟରେ ସେ କେବେ କିଛି କହି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ନିଜକୁ ସୁୟା* ଭଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ । କେଣେଲେକ ଯେବେ ନିଜକୁ ସୁୟା* ଭଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କରେ ତେବେ ସେହି ଦାବି ଯେ କେବେ ତୁର୍କ ଏହା ସମସ୍ତ ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ଭାବ କରୁଥିବା ଦାବି କରେ ତେବେ ସେଥିରେ ଜନସାଧାରଣ ସ୍ତବ୍ଧ ହେବାକୁ ସମାବେଶ ଅଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେଭଳି ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ତୁରନ୍ତ ଦୃଢ଼ବିଧାନ କରାଯିବା ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେଣେଲେକ ନିଜକୁ ସୁୟା* ଭଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କଲେ ତାହାଙ୍କୁ କି ସଜ୍ଜାର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ଏପରି ଅହେତୁକ ଓ ଗୋପାନ୍ତକାନ୍ତିର ଦାବିକୁ ସତ୍ୟତା ବୁଝିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ନାକଚ କରିପାରିବ ।

* ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ ପରେ ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ପ୍ରକ ହୁଏ 'ଆଲା ! ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଆମ ପାଖରେ ଅସାଧ୍ୟ କି, ତାହେଲେ ଆମେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ବେଳେ ଏଭଳି ଅପମାନିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ !'

ଅଲ-ମ'ଆରିଜ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ସ୍ତୋତ୍ରରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ୪୭ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ପଚାରୁଛନ୍ତି (ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ) କେବେ ସେହି ନିଶ୍ଚିତ ଶାସ୍ତି ଆସିବ ?

سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

୩. (ମନେରଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, (ଅତଏବ ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଅସମ୍ଭବ ଓ ଅହେତୁକ ଅଟେ) ।

لَا يَكْفُرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

୪. ଏ (ଶାସ୍ତି) ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିବ ।

فَإِنَّ اللَّهَ ذِي الْمَعَارِجِ

୫. ସାଧାରଣ ଦେବଦୂତମାନେ ଓ ଜିବ୍ରୀଲ୍ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ) ନିକଟକୁ ସେତିକି ସମୟରେ ଆରୋହଣ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହାର ପରିମାଣ ପରାଶ ହଜାର ବର୍ଷ * ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

تَرْجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଧ୍ୟେୟ ଧାରଣ କର ।

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَبِيلًا

୭. ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନକୁ) ବହୁ-ଦୂର ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَؤِيدًا

୮. କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଦେଖୁଅଛୁ ।

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

୯. ସେହିଦିନ (ଭାଷଣ ଉଚ୍ଚାର ପୋଷ୍ଟ) ଆକାଶ ତରଳ ହୋଇଥିବା ତମ୍ବା ସଦୃଶ ହୋଇଯିବ ।

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ

୧୦. ଏବଂ ପର୍ବତ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପଶମ * ସଦୃଶ ହୋଇଯିବ,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

୧. କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପୃଥିବୀର ଆୟୁ ସ୍ଥାୟ ପରୁଷ ହଜାର ବର୍ଷ ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଅନୁମାନ ଠିକ୍, ତେବେ ଏହି ଆୟତରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଆୟୁ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ଆଦମ(ଫ)ରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ(ଫ) ସୁଦ୍ଧା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ଘିର କରିଛନ୍ତି । ଆଦମ(ଫ) ବଂଶଧରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଆଗମନର ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ସମୟକୁ ଆଦିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାୟ ଯାତ ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ଆୟୁ ପରୁଷହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ମତାଂତର୍ୟ୍ୟ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳର ଉଦ୍ଧାରକ ହେବ । ତତ୍ପରେ ପରମାତ୍ମାବୋମା ଓ ହାଜ୍ଜେତ୍ତବକ ବୋମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନିଷ୍ଠେଇ କରାଗଲେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଦୃଢ଼ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଲୁହା ଭଳି ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ ।

୧୧. ଏବଂ ସେଦିନ କୌଣସି ମିତ୍ର ଅନ୍ୟ ମିତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ ନାହିଁ ।

୧୨. କାରଣ ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ତା'ର ମିତ୍ରକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆ ହେବ ; ସେଦିନ ଅପରାଧୀ ଇଚ୍ଛା କରିବ ଯେ ହାୟ ! ସେ ଆଜି ନିଜ ପୁତ୍ର,

୧୩. ନିଜ ପତ୍ନୀ ଓ ନିଜ ଭାଇ,

୧୪. ଏବଂ ନିଜର ସେହି ସ୍ବାମୀକୁ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଆଶ୍ରୟ ପାଉଥିଲା,

୧୫. ଏବଂ ସଂସାରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଉତ୍ତର କରି ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତା କି !

୧୬. କିନ୍ତୁ ତା' ହେବ ନାହିଁ ; ଶୁଣ, ସେହି ଶାସ୍ତି ଯୋହା ବିଷୟରେ ସମାଚାର ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ଏକ ଅଗ୍ନିଶିଖାମୟ ଶାସ୍ତି ଅଟେ,

୧୭. (ଏହା) ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚମଡ଼ା ଉଠାଇ ଦେବା ଶାସ୍ତି ଅଟେ ।

୧୮. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରିବ ଓ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦେବ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ପକାଇବ,

୧୯. ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ, ଯେ ଜୀବନ ସାରା ସଂସାରରେ ଧନ ଠୁଳି କରୁଥିଲା, ଓ ଏକ ବିରାଟ ପରିମାଣ ଗଚ୍ଛିତ କରିବାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

୨୦. ମଣିଷ ସ୍ବଭାବରେ କୃପଣତା ପୂରି ରହିଛି ।

୨୧. ଯେବେ ସେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ପାଏ, ତେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼େ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେବେ ସେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଏ, ତେବେ କୃପଣତା କରିବାକୁ ଲାଗେ (ଏବଂ କେହି ସେଥିରେ ଭାଗାଂଶ ହେଉ ବୋଲି ସେ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ) ।

୨୩. (ଅବଶ୍ୟ) ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ;

୨୪. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନମାଜ ପାଠ ବଜାୟ ରଖି ଆସିଛନ୍ତି,

وَلَا يَسْأَلُ حِينَئِذٍ حَبِيْبًا ۝

يُبْصِرُ وَيَصْمُرُ يَوْمَ الْمَجْزَمِ تَوَفَّتْهُ رُسُلًا ۝

يَوْمَئِذٍ بَيْنِيْهِ ۝

وَصَاحِبَتِهِ وَآخِيْهِ ۝

وَفَصِيْلَتِهِ الَّتِي نُؤْتِيْهِ ۝

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ يُنْفِخُهُ ۝

كَلَّا إِنَّهَا لَنَظَرٌ ۝

نَزَّاعَةٌ لِّتَسْأَلِي ۝

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝

إِذَا مَتَّه الشَّرُّ جَزُوعًا ۝

وَإِذَا مَتَّه الْخَيْرُ مُنُوعًا ۝

إِلَّا الْمُسْلِمِينَ ۝

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝

୨୫/୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଚରିତ୍ର ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ତଥା ଯେଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ୧ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାଗ ରହିଅଛି ।

୨୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସକୁ ସତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳି,

୨୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି,

୨୯. (ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ହେଉଛି) ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ନିଜ (ବାହୁ) ବଳରେ କେହି ଗଣାପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ,

୩୦/୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରୁମାନଙ୍କ ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ରକ୍ତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜନନେନ୍ଦ୍ରିୟ) ଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ;

୩୨. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସାମାଜିକାନ୍ତରାଣ ଅଟନ୍ତି,

୩୩. (ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭାବରେ ଶାସ୍ତିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଅମାନତ ଓ ନିଜ ଅର୍ଥାକାରର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି (ଓ କାହାରିକୁ ଭୟ କରି ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ),

୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ନମାଜ ପ୍ରତି ମନେନିଯାନ୍ତି,

୩୬. ସେହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସସନ୍ତାନେ ରଖାହେବ ।

ଭୂ:୨

୩୭. ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କ'ଣ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଧାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି,

୩୮. ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ମଧ୍ୟ, ଦକ ଦକ ହୋଇ ।

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝

لِلْأَسْلَافِ وَالْمَحْرُورِ ۝

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّضَ الْيَدَيْنِ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَبِّهِمْ مُتَّقُونَ ۝

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُنۡوُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفۡرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ

غَيْرُ مُلۡمِئِينَ ۝

فَمَنِ ابۡتَغَىٰ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَدۡوَنَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُنۡتَهٰى لَهُمْ رُغۡوَنَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَآئِمُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

۞ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّٰتٍ مُّكۡرَمُونَ ۝

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبۡلَكَ مُهۡطِعِينَ ۝

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝

୧. ଯଥା:— ପଶୁପକ୍ଷୀ ଓ ଭିକ୍ଷା ମାଗୁ ନ ଥିବା ଗରିବ ଲୋକ ।

୩୯. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ ତାହାକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତୋହା ଇହକାଳରେ ହେଉ କି ପରକାଳରେ ହେଉ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଯିବ ?

୪୦. ଏପରି କହାଯି ହେବ ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଉ ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୧. ସୁତରାଂ ଆମେ (ଏହି କୋରାନକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା) ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ କି ଆମେ ଏହି ବିଷୟରେ ସକ୍ଷମ,

୪୨. ଯେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରି ଏବଂ କେହି ଆମଙ୍କୁ ଏହି ଇଚ୍ଛା (କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା)ରେ ବିଫଳ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୪୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟକୁ କଳ୍ପକ୍ଷିତ କରିବାରେ ଓ ଖେଳ କୌତୁକରେ ମଜ୍ଜି ରହିବାରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଯେତେ ବେଳେ କି ସେମାନେ ସେହି ଦିନକୁ ଦେଖି ନେବେ, ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ।

୪୪. ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନେ କବର ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ବାହାରିବେ ଓ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଏପରି ଦୌଡ଼ ଥିବେ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳୀ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ୁଛନ୍ତି ।

୪୫. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଲାଞ୍ଜିନା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥିବ; ଏହା ସେହି ଦିନ ଯେଉଁ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ।

اَيُّطْبَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يَدْخُلَ جَنَّةً يَّعْمُرُ ۝

كَلَّا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثَالًا يَّعْمُرُونَ ۝

وَلَا اَفْئِمُّ رَبِّ السَّحَرٰى وَالْمَغْرِبِ اِنَّا لَقَدِرُونَ ۝

عَلٰٓى اَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا عُنَّ بِسُبُوْقَيْنِ ۝

فَذَرَّهُمْ يُخَوِّضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوْعَدُونَ ۝

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَآءًا كَانْتُمْ اِلٰى نَصِيبٍ يُوَفِّئُصُونَ ۝

خَآشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ۚ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِى كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

୧୦. ଏଠାରେ ଯଦି ସାଂଘାତ ସମୟ ଅର୍ଥ କରାଯିବ ତେବେ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ହେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସଂସାରରେ ଶାନ୍ତିର ଆମ୍ଭମାନ ହେବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ହେଉ ଏକ ନୂତନ ଜାଗରଣ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ ଗତିରେ ନିଜ ନିଜ କବର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳନର ଚିତ୍ତିନ ବିଶିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ଯେପରି ମହା-ବିଦ୍ୟା ଦିନ ମନୁଷ୍ୟାଞ୍ଚଳ ମନରେ ନୂତନ ଜାଗରଣ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୋଧହେବ ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସମ ଆଡ଼କୁ ଦଉଛନ୍ତି । ଏପରି କହିବାକୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ସେଦିନ ଶାନ୍ତିରୁ ଉଠି ପାଇବାପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ନେତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦଉଡ଼ି ଆସିବେ । ବହୁତ ମଜ୍ଜା ବିଦ୍ୟା ଅବସରରେ ଏହିପରି ପଡ଼ିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେହିଦିନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସୋହାଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସୁନ୍ଦର ପୁର ବଦ କରି ବସି ରହିବ ତାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ କରାଯିବ । ସେହିପରି ଯିଏ ଅଳ୍ପ ସୁପ୍ରିୟାନଙ୍କ ରୂପ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧି ଆସିବ ବା ଯିଏ ହଜରତ ବିରାଜିତ ପଟାକା ଟେକ ଆସି ଛିଟା ହେବ ତାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ଏହି ସୋହାଗ ଶୁଣିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ପରମ ପରି ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଦଉଡ଼ିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରୁ ଉଠି ବଦ କରିପାରିବେ । ସେହିପରି କେତେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସାଗ୍ରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଅଳ୍ପସୁପ୍ରିୟାନଙ୍କ ଘରକୁ ଦଉଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଶାନ୍ତି ସାଗ୍ରି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହଜରତ ବିରାଜିତ ପଟାକା ନିଜରୁ ଦଉଡ଼ି ଆସିଲେ । ଅଳ୍ପକଳ୍ପ କା'ରା ମୁହେଁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳୀ ସୋହାଗ କରିଯାଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ସୁତରାଂ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନେଉଥିଲେ ।

سُورَةُ نُوْحٍ مَكِّيَّةٌ

ନୁହ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସଂଖ୍ୟା ୨୮ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୬ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଆମେ ନୁହଙ୍କୁ ଚାହାଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଏହା କହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଅ ।

୩. ସେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବି) ରୂପେ ଆସିଅଛୁ ।"

୪. "(ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାକୁ ଭୟ କର ଓ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ।"

୫. ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ଦେବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଜାଣି ଆସ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ, ତାହାକୁ ଆଗ ପଛ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।"

୬. ତା'ପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) କହିଲେ, "ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ରାତିରେ ଓ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଡାକି ଥିଲୁ ।"

୭. "କିନ୍ତୁ ଆମର ଡାକିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଦୂରକୁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।"

୮. "ଏବଂ ଯେବେ ବି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡାକିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ବାକାର କରିବେ ଓ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜ କାନରେ ଦେଲେ ଓ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରକୁ (ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିପଡ଼େ) ସ୍ବାତୀଳ ନେଲେ ଓ ଅବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଅଡ଼ି ବସିଲେ ଓ ଅବ୍ୟାପିତ ଗର୍ବ କଲେ ।"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ

قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقُومُونَ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَقُومُوا لَكُمْ مِنْ دُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْلَئِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُنْتُ مَدْعُوهُمْ يَتَغَفَّلُونَ فَهُمْ جَعَلُوا أَصَابَهُمْ

فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَسْقَوْا بِمَاءِهِمْ وَاصْغَوْا فِي وَاسْطِهِمْ

لِنَسِيْبَتِهِمْ

୯. "ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ) ଡାକିଲୁ ।"

୧୦. "ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବୁଝାଇବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ।"

୧୧. "ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷୀ କର ; (କାରଣ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।"

୧୨. "ଯେଦି ତୁମେମାନେ ଅନୁତାପ କରିବ, ତେବେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ଷଣକାରୀ ମେଘ ପ୍ରେରଣ କରିବେ,"

୧୩. "ଏବଂ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବେ ।"

୧୪. "ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ସଂଗ୍ରହରେ ଆଶା ପୋଷଣ କରୁ ନାହିଁ ?"

୧୫. "ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଉନ୍ନତି ସାଧନର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।"

୧୬. "କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କିପରି ଭାବରେ ସପ୍ତ ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠୁଟିକ (ନିୟମାନୁସାରେ) ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ବିତ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି", ୧

୧୭. "ଏବଂ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶରେ) ଜ୍ୟୋତିର ମାଧ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଆକାଶରେ ଏକ ପ୍ରତାପ ସଦୃଶ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ?"

୧୮. "ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି",

୧୯. "ତା'ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ଫେରାଇ ନେବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ବାହାର କରିବେ ।"

୨୦. "ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ସମତଳ କରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି,"

୨୧. "ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ତାହାର ପ୍ରଶସ୍ତ ପଥରେ ଗମନାଗମନ କରିପାରିବ ।"

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝

يُرْسِلِ السَّيَّءَ عَلَيْكُمْ قَبْدًا رَارًا ۝

وَيُنْبِذْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْبِيَاءٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ

وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ

سِرَاجًا ۝

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ إِخْرَاجًا ۝

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

فَإِنْ تَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فَحَاجًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସମଗ୍ର ଗୋଟିଏ ଚକ୍ରର ଏକେଣ୍ଡ୍ରାଟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଭୂ:୨

୨୨. ତା'ପରେ ନୁହ କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ! ସେମାନେ ଆମକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସତ୍ତାଧିକାର ତାହାକୁ (କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) କ୍ଷତିରେ ବଢ଼ାଇଛି ।"

୨୩. "ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୀଷଣ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।"

୨୪. "ଏବଂ (ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହୁଛନ୍ତି, 'ହୁମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ; ଓହ୍ନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ କି ପୁଓହ୍ନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯାହୁସକୁ, କି ଯାଉକକୁ, କି ନସରକୁ ? (କାହାରିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ) ।"

୨୫. "ଏବଂ ସେମାନେ ଅନେକ ଢୋକକୁ ପଥପ୍ରାଣ କରାଇଲେ ; ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିପଳତାରେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି କରାଅ ।"

୨୬. ସେମାନେ ନିଜ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଜଳମୟ କରାଇଲେ, ଏବଂ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ପାଇ ନ ଥିଲେ ।

୨୭. ଏବଂ ନୁହ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ କୌଣସି ଗୃହ ବାକି ନ ରହୁ ", (ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ) ।

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝

وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝

وَقَالُوا لَا تَدْرِكُنَا إِلَهُتُكُمْ وَلَا تَدْرِكُنَا وَدَّادٌ ۝ لَا سُوَاءَءَ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝

وَقَدْ أَصْلَوْا كَثِيرًا ۚ وَلَا تَصِدِّقُوا الظَّالِمِينَ ۝

صَلَّا ۝

وَمَا خَلَقْتَنِيهِمْ أُعْرِبُوا فَاذْكُلُوا أَرْزَاقَهُمْ فَلْيَخُشِعُوا ۝

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

دَيَّارًا ۝

୧. ଏହିପରି ନାମରେ ମକ୍କା ଓ ତା'ପରେ ଢୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବିସ୍ତୃତ ରହିଥିଲେ । ସବୁଜରେ ସ୍ଥଳ ନକ୍ସା ବା ସେସ୍ତରିକର ରାଶିଚକ୍ର ଅନୁସାରେ ଏହି ସବୁ ନାମ ଉପାଧିପାତ୍ତ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଲେଖକମାନେ ଅନ୍ଧାରରେ ବନ୍ଧବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାସ୍ଥିତ ବିସ୍ତୃତସ୍ତରିକ ହଜରତ ନୁହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଟେ କହିଛନ୍ତି ଅଥଚ କେତେକ ଭୁଲ ତଥ୍ୟକୁ ଢୋକମାନେ ଅନୁକରଣ ଓ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ବନ୍ଧବର୍ଣ୍ଣା ହେବା ପରେ ଢୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବିସ୍ତୃତ ରହିଥାନ୍ତି । ମକ୍କାବାସୀମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଶୁଣି ନିଜ ବିସ୍ତୃତସ୍ତରିକର ଏହିପରି ନାମକରଣ କରିଥିଲେ ଯଥା:- ଓହ୍ନ, ପୁଓହ୍ନ, ଯାହୁସ, ଯାଉକ ଓ ନସର ।

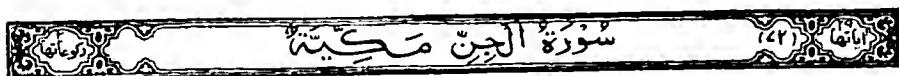
୨. ଏଠାରେ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିହତ ହେବା ବିଷୟରେ ଅଭିଶାପ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଓ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନ ରହନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଛି ।

୨୮. “ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଛାଡ଼ି-
ଦେବ, ଓ ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ପଥଚ୍ୟୁତ କରାଇବେ ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ କୃତରୁ ଓ ପାପୀ
ସତ୍ତାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ ।”

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلْدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا

୨୯. “ହେ ଆମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଓ ଆମର
ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଆମ
ଗୃହରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହାକୁ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ
ନାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଏପରି ମଧ୍ୟ
ହେଉ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କେବଳ ବିନାଶରେ ବୁଦ୍ଧି
ଲାଭ କରନ୍ତୁ (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ) ।”

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَدَعْهُمْ مُّؤْمِنِينَ
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارُكُ

ଅଲ-ଜିନ୍

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୨

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ସିଦ୍ଦିକ୍ ସମେତ ୨୯ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ରୁବ୍

ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତୁମେ କୁହ, “ଆମକୁ” ଓହି କରାହୋଇଛି ଯେ
ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମଠାରୁ (କୋରାନ)
ଶୁଣିଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କୋରାନ ଶୁଣିଅଛୁ.”

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمُ مَنِ الْيَحْيَى فَقَالُوا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଏମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବେ, ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କରାଇଦେବେ । ଏପରିକି
ଯେଉଁ ଶିଶୁ ଚନ୍ଦ୍ର ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭ କରିବା ଶିଖାଇବେ । ଅବଶ୍ୟ ଏଠାରେ ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯିବ । ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ଶିଶୁ
ଜନ୍ମହେବ ସେ ନିଜ ପତିଟି ଅବଶ୍ୟ କରିବା ସବୁକିଛି ଯେନି ଆସିଥିବ ।

୨. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କର ଆତ୍ମମନ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ଜିନ୍ନ ହତବଳ
ମଦକାଦଳ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ଜିନ୍ନ କୋରାନ ଶୁଣୁଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁଶ୍ରବ
କରିବା ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ଓ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ବିଷୟକୁ ବୁଝିବାପାଇଁ ସୁରା ଅବକାଫର ଆୟତ
୨୨ ଓ ସୁରା ସବାର ଆୟତ ୧୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ । ସୁରା ଅବକାଫରେ ଯେଉଁ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ସେମାନେ କହୁନା ବୋଲି କବିତାସ୍ତ୍ର ଓ
ହାସ୍ୟର ସମାପ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କା ବନ୍ଦୀର କେତେକ ଉଦ୍ଦାହରଣ ଜିନ୍ନ ଜନମରେ ଅବିହିତ କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ
ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବା ପରେ ତାହାକୁ ଶୁଣିବାପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ମାତ୍ର ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୟରେ ତାହାକୁ ଗୋପନରେ ଶୁଣିବା
ପରେ ସେଠାରୁ ଖୁବ୍ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. “ତାହା ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଆମେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବେ ହେଲେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ ମଣିବୁ ନାହିଁ,”

୪. “ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାମହିମମୟ ; ଏବଂ ସେ କେବେ ହେଲେ (କାହାରିକୁ) ପକ୍ଷୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା (କାହାରିକୁ) ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ, କରି ନାହାନ୍ତି ।”

୫. “ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟାୟ୍ୟ କଥା କହି ଆସୁଥିଲେ ।”

୬. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏପରି ଧାରଣା କରିଥିଲୁ ଯେ ମାନବ ଓ ଜିନ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

୭. “ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କେତେକ ଜିନ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ (ମାନବ ଜିନ୍‌ମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ) ଜିନ୍‌ମାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବୁଝି ପାରିଲା ।”

୮. “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ କାହାରିକୁ ନବି ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିପରି ସେହି (ଇନ୍ଦ୍ରେୟ) ଜିନ୍‌ମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।”

୯. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଆକାଶକୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶର ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଅଛୁ), ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ବଳବାନ୍ ପ୍ରହରା ଓ ଉଲ୍‌କାପିଣ୍ଡରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛୁ ।”

يَهْدِي إِلَى الْرُشْدِ قَامًا بِهِ وَنَ تَشْرِكَ بِرَبِّنَا
أَحَدًا

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

وَأَنَّهُ كَانَ يَمُولُ سَفِينَنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
مِنَ الْجِنِّ فَوَازُوهُمْ رَهَقًا

وَأَنَّهُمْ كَتَبُوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

وَأَنَّا لَسْنَا نَسَاءً فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَقِحَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا

୧. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ଇନ୍ଦ୍ରେୟମାନେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିଲେ ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କରୁଥିଲେ । ଭବିଷ୍ୟତରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତା ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ କେତେକ ଇନ୍ଦ୍ରେୟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୨. ସେମାନେ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରେୟ, ଏହାର ପ୍ରମାଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ମିଳୁଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି – ସେତେବେଳେ ହଜରତ ସୁରୁସ୍ ସାହତ୍ୟାଙ୍କ କଲେ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଆସିବେ ନାହିଁ (୪୦ : ୩୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜିନିଷମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଅନୁରୂପ ମତବ୍ୟାସ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ରସୁଲ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ‘ଝାତମୁନ ନବାଇନ’ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ଆୟତରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ତଥା ନିଜ ପରିଶ୍ରମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

୧୦. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେଠାରେ (ଆକାଶର କଥା) ଶୁଣିବା ପାଇଁ (ପୂର୍ବେ) ବସୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆକାଶର କଥା) ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରୁଛି ସେ ଏକ ବିନାଶକାରୀ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ତା’ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାମାଣ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛି ।” ୧

୧୧. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ଏହି ଆଗରୁକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି, ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଅଛି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ସେମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।”

୧୨. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେକ ଏହାର ବିପରୀତ ଅଟନ୍ତି ; ଆମେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାର୍ଗରେ ଯାଉଥିଲୁ ।”

୧୩. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଆମେମାନେ ସଂସାରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅନୁଚକାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଲ୍ଲୀୟନ କରି ତାହାକୁ ଅନୁଚକାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୪. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉପଦେଶମୂଳକ ବାଣୀ ଶୁଣିଲୁ, ସେତେବେଳେ ହିଁ ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କୌଣସି କ୍ଷତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ କରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟଭୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

୧୫. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଆତ୍ମାବହ ଓ କେତେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ;” ଏବଂ ଯେ କେହି ଆତ୍ମାବହ ହୁଏ, ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅବଲମ୍ବନକାରୀ ।

୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ନରକର ଇନ୍ଦନ ହେବେ ।

୧୭. ଏବଂ ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ ଯେ ଯଦି ଏ (ମେକାବାସୀ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆମର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ,

وَأَنَّا كُنَّا نَعْبُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْحِ فَنُتَنَجِّعُ
أَنَّا نَحْدِلُ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۝

وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمِّنَ فِي الْأَرْضِ لَمَّا رَأَىٰ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا
فَقَدَرْنَا ۝

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّجْزِيَهُ
هَرَبًا ۝

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أُمَّا بِهِ فَنَنْبُؤُنَ مِنْ
بَرِّهِ فَلَا يَخَافُ بَغْسًا وَلَا رَهَقًا ۝

وَأَنَّا مِنَ النَّاظِرِينَ وَمِمَّا الْقَاطِرُونَ فَنَسْلَمُ
فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝

وَأَمَّا الْقَاطِرُونَ فَكَانُوا يُجَاهِمُونَ حَطَبًا ۝

وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً
غَدَقًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ସେହିପରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ଧର୍ମରେ କିଛି ଅପମିଶ୍ରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତି ।

୧୮. ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିପାରିବୁ, ଏବଂ ଯେ କେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପୁରଣ କରିବାରେ ବିମୁଖ ହୁଏ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ଏପରି ଶାସ୍ତିଦାୟକ ରାସ୍ତାରେ ପରିଚାଳିତ କରନ୍ତି ଯାହା ବଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ (ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ପଛାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି) ।

୧୯. ଏବଂ ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିବୁ ଯେ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଉପାସନା) ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ସୁତରାଂ ହେ ଲୋକମାନେ ! ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକ ନାହିଁ ।

୨୦. ଏବଂ ଆମେ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ତାହାଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ (ମକ୍କାବାସୀ)ମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଲମ୍ଫ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୨୧. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତ କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ ମନେ କରୁ ନାହିଁ ।”

୨୨. ଏବଂ (ତୁମେ) ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାକୁ ଆମ ଠାରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ।”

୨୩. (ବରଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “(ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ତେବେ) ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ସକାଶ କେହି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆମେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ପାଇ ନାହିଁ ।”

୨୪. “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ତଥା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ହିଁ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;” ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ କଥା ମାନନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବେ ।

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ وَكْرِيتِهِ يُسَلِّكُهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٩﴾

وَأَنَّ السَّجْدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

وَأَنَّهُ لَنَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ يَبَدُّ ﴿٢١﴾

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٣﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٤﴾

إِنَّا بَلَّغْنَا مِنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٥﴾

୨୫. ଅବଶ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିପାରିବେ (ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦ ପରିସ୍ପଷ୍ଟରେ) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଦୁର୍ବଳ ଓ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଦୃଢ଼ ? ।

୨୬. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କି ଅଳ୍ପ ଅଛି ଏଥି ସଙ୍କଳ୍ପ କୌଣସି ଦୀର୍ଘ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିବେ ।”

୨୭. ସେ ହିଁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ ଜାଣିଥା’ନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ କାହାରି ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୮. (ଅବଶ୍ୟ) ଏପରି ରସୁଲଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେ ଯାହାକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍କଳ୍ପ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏପରି ଯେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ପଶ୍ଚାତରେ ଅଙ୍ଗରାଶିକ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଦଳ ଗମନ କରୁଥା’ନ୍ତି,

୨୯. ଯଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେ (ରସୁଲ)ମାନେ” ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ପରିବେଷନ କରି ରଖିଥା’ନ୍ତି ଓ ସବୁଦିନକୁ ଗଣି ରଖନ୍ତି ।

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ
أُصْغَفَ نَاصِرًا وَاقْلًا مَدَدًا ۝

قُلْ إِن أَدْرِىٰ أَقَرِّبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ
رَبِّيَ أَمَدًا ۝

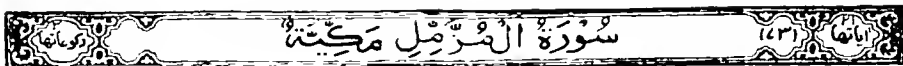
عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝
إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝

لِيَعْلَمَ أَنَّ تِلْكَ أَمَلُهُمْ وَآخَاظَ بِهَا
لِيُنْصِفَ كُلَّ شَيْءٍ عَدْلًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିତ ସମୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ପରେ ସେହି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଅବଶ୍ୟାକୀମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ହୋଇଛି । ଏହା ଏକ ମହଲ୍ ଇତିହାସିକା ଓ ଯଥା ସମୟରେ ଏହା ସତ୍ୟଦାୟକ ହୋଇଛି । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମଙ୍ଗଳର ଯେତେବେଳେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତାହାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ସଂଚାର କରିଥାନ୍ତି ।

୩. ଏଠାରେ ବହୁତଟି ପ୍ରସଙ୍ଗର କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛି ।

ଅଲ-ମୁରସିଲ

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚଉପଞ୍ଚାଶ ଗୋଟ ୨୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ରୁକୁ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ବନ୍ଧରେ ଆବୃତ (ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଆଶାଯା)
ବ୍ୟକ୍ତି !

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ

୩. ରାତିରେ ଉଠି ଉପାସନା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିର
ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ଉପାସନାରେ ବ୍ୟୟ କର) —

فَمِ الْبَيْتِ إِلَّا قَلِيلًا

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଅଧା ବା ଅଧାଠାରୁ କିଛି କମ କରି
ଦିଅ ; ୧

نُصْفَةً أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

୫. କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ କରିଦିଅ, ଏବଂ ଦୁଇଜିତ
କଣ୍ଠରେ କୋରାନ ପାଠ କର ।

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَبُّ الْقُرْآنِ تَرْتِيلًا

୬. ଆମେ ତୁମ ଉପରେ ଏପରି ଏକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
କରିବୁ ଯାହା (ଦାୟିତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସ୍ୱାଭାବିକ ।

إِنَّا سُلِّقْنَا عَلَيْكَ تَوَلًّا مُبِينًا

୭. ରାତିରେ (ଶୟ୍ୟା ଟ୍ୟାଗକରି) ଉଠିବା ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ
ଦମନ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ଜାଗ୍ରତ ରହୁଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ କହିବାରେ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଏ । ୨

إِنْ نَاشِئَةَ الْبَيْتِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَنُومٌ قَلِيلًا

୮. ଦିନରେ ତୁମର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ । ୩

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا

୯. ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା
ଓ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ମନନାନିବେଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

وَاذْكُرْ أَسْمَاءَ رَبِّكَ وَتَبَشَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

୧. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସବୁ ସମୟରେ ଦିନରାତି ସମାନ ରୁହେ । ତେଣୁ ରାତି ବହୁତ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
ଦେଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଠ ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିପାରନ୍ତି । ଯଦି ଦିନ ଓ ରାତି ସ୍ଥାୟ ସମାନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ରାତିର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାଗ
ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିବାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାଗରେ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ରାତି ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଅଧିକ ସମୟ
ଜାଗ୍ରତ ରହିବାକୁ ଓ କମ ସମୟ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ନିଦ୍ରା ଟ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କରିବାକୁ
ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨. ଉପାସନା ସୋମ୍ବେ ତାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭକରେ ଏବଂ ସେ ମିଥ୍ୟାକୁ ପରିହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ହୁଏ ।

୩. ରାତିରେ ଉପାସନା କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏଥିଲାଗି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଦିନବେଳେ ଲୋକମାନେ ହଜରତ
ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି, କରୁଥିଲେ, ନିଜର ସା'ସାରିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସାପନ କରୁଥିଲେ ବା ଧର୍ମ ବିଷୟରେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଥିଲେ ।

ଏଠାରେ 'ପବ୍ବହନ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଯାହାର ପରିଭାଷା ବା ବହୁବଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ଅର୍ଥ ବାହାରେ । ଏଠାରେ ଧର୍ମାନ୍ତର
ବିକିରଣ କରାଯିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ଆନୁସଙ୍ଗିକ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ତାହାର ପ୍ରସ୍ତର ଓ
ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଅହୋରାତ୍ରି ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ବହୁତେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରାଳରେ ସ୍ଥବେଶ କରି ସାରିଥିଲା, ଯଦ୍ୱାରା ସେ
ସତ୍ୟତା ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରୁଥିଲେ ।

୧୦. ସେ ହି ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ସ୍ୱତରା ତାହାଙ୍କୁ ହି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ନିରୂପିତ କର ।

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) କହୁଛନ୍ତି ସେଥି ପ୍ରତି ଚ୍ୟୁତ ଧ୍ୟାନ କର, ଏବଂ ଭଦ୍ର ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ୱାକାର କରୁଛନ୍ତି ତଥା ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅବସର ଦିଅ (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ କାରଣ ଆମେ ନିଜ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବୁଁ) ।

୧୩. ଆମ ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବେଡ଼ି ଓ ନରକ ରହିଅଛି,

୧୪. ଏବଂ ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ଗଳରେ ଅଟକି ଯାଏ, ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

୧୫. ଯେଉଁ ଦିନ ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ବତ ପ୍ରକଳିତ ହେବ ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ବାଲୁକାସ୍ତୂପ ସଦୃଶ ହୋଇ ଯିବ ଯାହା ଆପେ ଆପେ ଖସି ପଡୁଥିବ (ସେହି ଦିନ ଉକ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ) ।

୧୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଜଣେ ରସୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ଚତୁରଧାରକ ଅଟନ୍ତି, ଯେପରି ଆମେ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ।

୧୭. କିନ୍ତୁ ଫିରାଓନ ସେହି ରସୁଲଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ଭୟାନକ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜବାଳିତ କରିଥିଲୁ ।

୧୮. ଏବଂ କୁହ ତ ଭଲ ! ଯଦି ତୁମେ ସେହି ଦିନକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହା ସୁବକମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ କରିଥାଏ, ତେବେ ତୁମେମାନେ କିପରି (ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ?

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكَيْلًا ۝

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّفْسَةِ وَمَثَلُكُمْ فِيهَا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِبًا مَّهِيلًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝

كَيْفَ تَسْفَحُونَ إِن كُفِّرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

୧୯. ସେ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଆକାଶ ନିଜେ ନିଜେ ପାଟି ଯିବ ;
ଏହା ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର, ଯାହା ଅବଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ
ହେବ ।

إِنَّمَا مَنَظَرُهُ بِهٖ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ⑩

୨୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଏକ ଉପଦେଶ ;
ସୁତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ
ଯାଇଥିବା ପଥ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଉ ।

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ⑪

ସ୍ଵ: ୨

୨୧. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ରାତିର ଦୁଇ
ତୃତୀୟାଂଶକୁ କିଛି କମ (ସମୟ) ନମାଜ ସମ୍ପାଦନ ଦଣ୍ଡାୟମାନ
ହେଉଅଛ, ଏବଂ ବେଳେ ବେଳେ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ସହ ସମାନ ଓ
ଅନ୍ୟ ବେଳେ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ସହ ସମାନ (ସମୟ ନମାଜ
ପାଠ କରୁଅଛ) ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମର କେତେକ
ସହରର ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରାତି ଓ ଦିନକୁ ସ୍ଥାୟ ବୃଦ୍ଧି
କରିଥା'ନ୍ତି ; ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନମାଜ
ସମୟ ନିରୂପଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ସୁତରାଂ ସେ
ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ
(ରାତିରେ) ଯଥାସମ୍ଭବ କୋରାନକୁ ଆବୃତ୍ତି କର ; ସେ ଜାଣନ୍ତି
ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପାଢ଼ିତ ଥାଇ ପାରିନ୍ତି
ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ
କରିବେ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଜିହାଦ କରିବାକୁ ବାହାରିବେ ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯଥାସମ୍ଭବ
କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କର ଓ ନିୟମାବଳୀରେ ନମାଜ ପାଠକର, ଓ
ଜକାତ ଦିଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ନିଜ ଧନ
ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶକୁ ଅଲଗା କରିଦିଅ ; ଏବଂ ଯାହା
କିଛି ପୁଣ୍ୟ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ,
ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଇବ ; ସେ ହିଁ
ଉକ୍ତଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ଦେଖାଇ ଥା'ନ୍ତି ଓ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର
ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାରିକ୍ଷା କର ;
ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ
وَبِضْفِهِ وَتُلُثُهُ وَثُلُثُهُ مِنَ اللَّيْلِ مَعَكَ ۖ
وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ يَعْلَمُ أَنَّ لَكَ عُصُوهُ
فَتَأْتِي عَلَيْكُمْ قَارِعَةٌ أَوْ مَآ تَيْتَرُ مِنَ الْفَرَانِ ۖ
عَلِمَ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرَضٌ وَأَخْرُوجُ يُضْرَبُونَ
فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۖ وَأَخْرُوجُ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ قَارِعَةٌ أَوْ مَآ تَيْتَرُ مِنْهُ ۖ
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قُرْصًا
حَسَنًا ۖ وَمَا يَقْدِرُ مَوْلَا أَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ ۖ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۖ وَاسْتَغْفِرُوا

عَلَىٰ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑫

ଅଲ-ମୁଦସ୍‌ସିର.

(ଏହି ଦୁଇ ମାନ୍ଦିରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଶୋଭାମୟ ଗମ୍ଭୀର ୭୭ଟି ଅୟତ ଓ ୨୯ ଗୁରୁ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ! *

يَا أَيُّهَا الْمَدَّيْنُ

୩. ଠିଆ ହୁଅ ଓ ଦୂରଦୂରାନ୍ତକୁ ଯାଇ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ)
ସାବଧାନ କରାଅ ।

فُمْ فَأَنْذِرْ

୪. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କର ।

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

୫. ଏବଂ ନିଜ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ପବିତ୍ର କରାଅ ।

وَشِئَابَكَ فَطَهِّرْ

୬. ଏବଂ ସିର୍ଦ୍ଦକୁ ଲୋପ କର ।

وَالرَّجُزَ فَاهْجُرْ

୭. ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଅଧିକ ମିଳିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅନୁଗ୍ରହ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ ।

وَلَا تَسْنُنْ تَسْكُرْ

୮. ଏବଂ (ଜାନ୍ତୁ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ) ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସତ୍ତାଷ ବିଧାନ ସକାଶେ ସୈନ୍ୟ ସହକାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କର;

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

୯. ଏବଂ ଯେବେ ବିଗୁଲ ପୁଷା ଯିବ ;

فَإِذَا نَقَرَتْ فِي النَّافُورِ

୧୦. ତେବେ ସେହି ଦିବସ ଏକ କଠୋର ଦିବସ ହେବ ।

فَذَلِكَ يَوْمٌ مِّمَّنْ يَوْمٌ غَيْرٌ

୧. ମୁଦ ଶବ୍ଦ 'ମୁଦସ୍‌ସିର' ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ କମଳ ଘୋଡ଼େଇ ଘୋଡ଼ିଆ ଘୋଡ଼ା ବା ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା
ଅଭିଧାନରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି: (କେ) ଅଶ୍ୱ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଏଭଳି ଜଣେ ଲୋକ, ଯେ କି ଆଦେଶ ପାଇବା ମାତ୍ରେ
ତା' ଉପରକୁ ଇମ୍ନ ଦେଇ ଚଢ଼ି ଯାଇପାରେ, (ଐ) ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯିବା ବ୍ୟକ୍ତି । କିନ୍ତୁ 'ଦିଘର' ଅର୍ଥ ସେହି ପୋଷାକ, ଯାହା କୁର୍ତ୍ତା
ଉପରେ ପିନ୍ଧାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାହାରକୁ ଯାଏ ସେତେବେଳେ ସାଧାରଣତଃ ସେ ଲଜ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି
ବାହାରେ । ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ କୁର୍ତ୍ତା ଉପରେ କୋଟ ଆଦି ପିନ୍ଧିବା ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା । ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକେ ସୁଦ୍ଧ
ସମୟରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦ୍ୱାରା ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନୁବାଦରେ 'ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି' ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

୧୧. (ତାହା) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆସିବ
ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । ୧

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرَ يَسِيرٍ

୧୨. (ହେ ରସୁଲ !) ଆମକୁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆମେ
ବନ୍ଧୁହୀନ ଓ ନିରାଶ୍ରୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ତାହାକୁ ଏକଜା
କାହିଁଦିଅ ,

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا ۖ

୧୩. ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଭୁର ଧନସମ୍ପତ୍ତିର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ ।

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۖ

୧୪. ଏବଂ ଏପରି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ
ସର୍ବଦା ତାହା ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ ।

وَبَيْنَ شُهُودًا ۖ

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରଭୃତ ଉନ୍ନତିର ସାଧନ
ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ,

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَہِيْدًا ۖ

୧୬. ତଥାପି ସେ ଲୋଭ କରୁଅଛି ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ
ଆହୁରି ଅଧିକ ଦେଲୁ ।

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۖ

୧୭. ଶୁଣ ! ସେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବିରୁଦ୍ଧରେ
କରୁଥିଲା ।

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِنْدًا ۖ

୧୮. ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତ୍ରର
କବଳିତ କରିବୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବ ।

سَاءَ مِثْقَا صَعُوْدًا ۖ

୧୯. ସେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚିନ୍ତା
କରିଥିଲା ଓ ବିବେଚନା କରିଥିଲା ।

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ

୨୦. ଏବଂ ତାହାର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ! ସେ କିପରି ଭୁଲ
ବିବେଚନା କରିଥିଲା !

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ

୨୧. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ ଯେ ତାହାର ' ସର୍ବନାଶ
ହେଉ ! ସେ କିପରି ଭୁଲ ବିବେଚନା କରିଥିଲା ! ।

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ

୨୨. ଏହାପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଚିନ୍ତା କରିଥିଲା,

ثُمَّ نَظَرَ ۖ

୧. ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ସକଳ ଶକ୍ତିର ବଳା ଯାଉଥିବାବ୍ଦୀ ଏଠାରେ ଉପମା ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।
ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ବିନି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର କରାଯାଇ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅବଶ୍ୟ ସେହି ବିନି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତ ହେବ କାରଣ ସେମାନେ କ୍ଷମାକାରୀ କରିବେ
ବୋଲି ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସମ୍ପନ୍ନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ କଣେ ଅନବିଶ୍ୱାସ ବାଦେ ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ
ସେହି ଅନବିଶ୍ୱାସ ବାଦକ ମଜ୍ଲୁମ ହେଇ କହିଥିଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣାଇଲା ପରେ ସେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ହଜରତ
ମହମ୍ମଦଙ୍କର କ୍ଷମା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ, ସତରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସେହି ବିନି କେତେ ଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ, ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟକ
ବୁଝିପାରିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଖାଲିଦ ବିନ୍ ମୁଦିରା ବିଷୟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସେ ଅନେକ ଦୂରଦୂର ସମୁଦ୍ଧାନ ହୋଇଥିଲା ।
ତାହାର ଚିନିଦେଇ ପୁଅ ଓଲିଦ, ଖାଲିଦ ଓ ହିସାମ ଇତ୍ୟାଦି ଧର୍ମ ସ୍ତ୍ରୀୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତା ଆଗରେ ଧୂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।
ତା'ର ଦେହ ଆଦିକ ଶକ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଓ ପରିଶେଷରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ଓ କାନ୍ଥୁତ ହୋଇ ଦୃଶ୍ୟବରଣ କରିଥିଲା ।

୨୩. ତତ୍ପରେ ସେ ଭୃକୁଞ୍ଚନ କରିଥିଲା ଓ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଥିଲା,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

୨୪. ତା'ପରେ ପିଠି ଫୋରାଇ ଚାଲିଗଲା ଓ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲା,

ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

୨୫. ଏବଂ କହିଥିଲା, “ଏହା ଏପରି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନକଲ କରାଯାଇଛି;”

فَقَالَ اِنْ هَذَا اِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

୨୬. “ଏହା ଏକ ମାନବର ବାଣୀ ଅଟେ।”

اِنْ هَذَا اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

୨୭. ଆମେ ତାହାକୁ ନରକରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବୁ ।

سَاءَ صِلٰهِ سَقَرٍ

୨୮. ଏବଂ ନରକ କ'ଣ, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَمَا اَذْرٰكَ مَا سَقَرٌ

୨୯. ତାହା କାହାରିକୁ ବାକି ରଖେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶାସ୍ତିକୁ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ ।

لَا يَنْبَغِي وَلَا تَذَرُهُ

୩୦. ତାହା ଚମଡ଼ାକୁ ଜଳାଇ ଦିଏ ।

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ

୩୧. ସେଠାରେ ଉଣେଇଶ ଜଣ ରକ୍ଷା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرٍ

୩୨. ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନରକର ରକ୍ଷା ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ : ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରାୟା ପାଇଁ କହିଅଛୁ, ଏବଂ ଏହାର ଏପରି ପରିଣାମ ହେବ ଯେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମ୍ବୃଦ୍ଧି ଲାଭିବେ, ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ କି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହ କରିବେ ନାହିଁ ; ପରିଣାମ ଏହା ହେବ ଯେ ସେହିମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ଏ ବିଷୟ କହିବାରେ ଅଲ୍ଲାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ?” ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସର୍ବପଥ ଦେଖାଇ ଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟ-ବାହିନୀକୁ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ।

وَمَا جَعَلْنَا اَصْحٰبَ النَّارِ اِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيَسَيِّفُوْا الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ وَيَزِدَّوْا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِيْمَانًا وَلَا تَرٰبَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ وَالتَّوْحِيْدَ وَلِيَقُوْلَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْكِفْرُ وَاَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَشَآءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا اُوْهُوْ وَمَا هِيَ اِلَّا يُذَكِّرُ لِّلْبَشَرِ

ଭୁ : ୨

୩୩. ଶୁଣ ! ଆମେ ତତ୍ପରେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

كَلَّا وَالْقِسْرِ

୧. ନରକରେ ଏବେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖିବା କେବଳ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଅବଶ୍ୟ ବେଳେ କେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ମନେ କରି ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛିବେ ।

୩୪. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ,

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۝

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋକିତ ହୁଏ,

وَالضُّبْحِ إِذَا أَاسْفَرَ ۝

୩୬. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ) ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଅଟେ ।

إِنَّمَا لِاحِدَى الْكُتُبِ ۝

୩୭. ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଚେତାବନୀ,

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝

୩୮. ତାହା ପାଇଁ ଯେ ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ପୁଣ୍ୟକର୍ମରେ) ଆଗଭର ହେବାକୁ କିମ୍ବା (ହୁକମ୍‌ରୁ) ପଛକୁ ହଟି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝

୩୯. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା କିଛି କରିଥିବ ସେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବନ୍ଧକ ି ରହିବ ;

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝

୪୦. ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝

୪୧./୪୨. ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିଥିବେ ଓ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ,

فِي جَنَّتِ شَيْئًا لَّوْنٍ ۝

୪୩. “ରୁମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ବିଷୟ ନରକଗାମୀ କରାଇଛି ?”

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝

୪୪. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରୁ ନ ଥିଲୁ,”

مَا سَلَكُكُمْ فِي سَفَرٍ ۝

୪୫. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଉ ନ ଥିଲୁ”,

فَالَا لِمَ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝

୪୬. “ଏବଂ ଅପଥା କଥା କହୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଅପଥା କଥା କହୁଥିଲୁ”,

وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمَسْكِينِ ۝

୪୭./୪୮. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର ଦିବସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲୁ ।”

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۝

୪୯. ସୁତରାଂ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପାରିଶକାରୀମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

كَمْ أَتَيْنَا الْيَقِينَ ۝

୫୦. ସେମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଉପଦେଶ ମୂଳକ ବାଣୀରୁ ଏପରି ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି,

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرِ مُعْرِضِينَ ۝

୧. ପରିଶୋଧ କରା ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧକ ମୁକୁଟି ପାରିବ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସବୁବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ । ତେଣୁ ପୂର୍ବରା ଆସନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆଦେଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ; ସେମାନେ କହାରି ପାଖରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ନିଜ ପାପର ମୂଲ୍ୟ ପରିଶୋଧ ନ କରିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଥିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ତା'କୁ ତା' ପାପର ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।

୫୧. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିବା
ଗର୍ଭରୁ ଅଟନ୍ତି,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝

୫୨. ଯେଉଁମାନେ କି ସିଂହଙ୍କୁ ଦେଖି ପଳାୟନ କରିଛନ୍ତି ।

لَوَّتَ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝

୫୩. ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ ତା' ହାତରେ ଖୋଲା ପୁସ୍ତକ
ଦିଆଯାଉ ।

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ مِثْقَالَ حَبَّةٍ ۝
مُنْتَرَةً ۝

୫୪. ଏ ଆଶା ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ
ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ପରକାଳକୁ ଭୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

لَا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

୫୫. ଶୁଣ ! ଏ ବାଣୀ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ।

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝

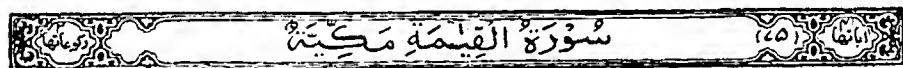
୫୬. ସୁତରାଂ ଯେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ସେ ଏଥିରୁ ଉପଦେଶ
ଗ୍ରହଣ କରୁ ।

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرَهُ ۝

୫୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା ଇଚ୍ଛାର ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ
କଦାପି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ; (ଏବଂ ଏହା
ଅସମାଚାର ନୁହେଁ, କାରଣ) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଧର୍ମଭାରତା
ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّوْحِيدِ ۝

وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝

ଅଲ-କେୟାମାଃ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ - ଏହାର ଶବ୍ଦସଂଖ୍ୟା ୪୯ ଓ ଅୟତ ୫୨ ରୁ ୬୦ ରୁ
୨୫)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମେ କୟାମତ ଦିବସର ରାଣ ଖାଉ ଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍
ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ।

لَا أَفِئْمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

୩. ଏବଂ ଆମେ “ନପସେ ଲଘ୍ୱାମା”କୁ (ଅର୍ଥାତ୍
ଆତ୍ମ-ପୁରସ୍କାଶନା ଶୁଣ) ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ।

وَلَا أَفِئْمُ بِالنَّفْسِ الْوَّامِئَةِ ۝

୪. କ'ଣ ମରୁଷ୍ୟ ମନେ କରୁଅଛି ଯେ ଆମେ ତାହାର
ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ନାହିଁ ?

يَحْسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَ عَظَامَهُ ۝

୫. ନା ! ନା ! (ଏପରି ନୁହେଁ) ଆମେ ତ ତାହାର ସମସ୍ତ
ହାଡ଼ ଗଣ୍ଠିକୁ ପୁନର୍ବାର ଗଢ଼ି ଦେବାର ସକ୍ଷମ ଅଛୁ ।

بَلْ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُنْزَوِيَ بَنَاتُهُ ۝

୬. ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି, ମରୁଷ୍ୟ ଲଜ୍ଜା କରେ ଯେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କୁକର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହୁ ।

୭. ସେ (ବାରମ୍ବାର) ପଚାରେ, “କୟାମତ ଦିବସ କେତେ ଆସିବ ?”

୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆଖି ଝଲସି ଉଠିବ ;

୯. ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବ ;

୧୦. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକତ୍ରିତ * କରାହେବ,

୧୧. ସେତେବେଳେ ମରୁଷ୍ୟ ପଚାରିବ, “ଏବେ ମୁଁ ପଳାୟନ କରି କେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବି ?”

୧୨. ଶୁଣ ! ଆଜି ଶାଞ୍ଢି ଠାରୁ ମୁଠି ପାଇବାର କୌଣସି (ଆଶ୍ରୟ) ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

୧୩. କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଥିବ ।

୧୪. ସେ ଦିନ ମରୁଷ୍ୟକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ଯାହା ସେ ନ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଅଥଚ ସେ ତାହା କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ତାହାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଅଥଚ ସେ ତାହା କରି ନ ଥିଲା ।

୧୫. ବସ୍ତୁତଃ ମରୁଷ୍ୟ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଛି (ଏବଂ ସେ କେତେ ପାଣିରେ ଅଛି ତାହା ତାକୁ ଜଣା) ।

୧୬. ଯଦିଚ ସେ ତା’ର ଅନେକ ସମ୍ପେଦ ଦେଉ ଅଛି ।

୧୭. (ହେ ନବି !) ଏହି କୋରାନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ ନିଜର ଜିହ୍ଵା ଚାଳନା * କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ ।

୧୮. ଏହାକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ମୋନବ ସମାଜ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବା ମଧ୍ୟ ଆମର ଦାୟିତ୍ଵ ।

୧୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହାର ପଠନ ଶେଷ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପାଠ କରିବା ପରେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପାଠ କର ।

* ଏହା ଶେଷ ସ୍ତରରେ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ । ଏଠାରେ ରମଜାନ ମାସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, କାରଣ ଯଥା ସମୟରେ ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶ ଅବଶ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୟ ।

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

وَإِذَا بَرَأَ الْبَصَرُ ۝

وَحُفَّتِ الْقُرُورُ ۝

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنِّي لَمَكُرٍّ ۝

لَا وَزَرٌ ۝

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانَ ۝

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝

وَلَوْ أَنفَىٰ مَعَاذِيرُهُ ۝

لَا تُخَوِّكَ بِهِ سَانِكَ لَتَعَجَلَ بِهِ ۝

إِنِّ عَلَيْنَا جُمُعُهُ وَقُرْآنُهُ ۝

وَإِذَا قَرَأْنَهُ تَذَكَّرْنَا قُرْآنَهُ ۝

୨୦. ଏବଂ ତୁମ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟପ୍ରତି ଶୁଣାଇ ଦେବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝

୨୧. ଶୁଣ ! ତୁମେମାନେ ତୁରନ୍ତ ମିଳୁଥିବା ଦୁଃଖ ସମ୍ପଦକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ।

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝

୨୨. ଏବଂ ପରକାଳରେ ମିଳୁଥିବା ଦୁଃଖସମ୍ପଦକୁ ଅବହେଳା କରୁଅଛ ।

وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ۝

୨୩. ସେଦିନ କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତିତ ଥିବେ,

وَجُوهٌ يُّوْمِئِدْنَ تَأْوِيَةً ۝

୨୪. (ଓ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିରାଶିତ କରୁଥିବେ ;

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝

୨୫. ସେଦିନ କେତେକ ଲୋକ ବିରସ ହୋଇ ବସିଥିବେ,

وَوُجُوهٌ يُّوْمِئِدْنَ بَاسِرَةً ۝

୨୬. କାରଣ ସେମାନେ ଭାବୁଥିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାହେବ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଭୀଷ୍ଟ ଯିବ ।

تَطُنُّ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۝

୨୭. ଶୁଣ ! ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ କଣ୍ଠାଗତ ହେବ,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝

୨୮. ଏବଂ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ଆଜି କେହି ଅଛି ଯେ ତାହାକୁ ମଢ଼ି ଦ୍ଵାରା ରକ୍ଷା କରି ଦେବ ?”

وَيُنَادِيَنَّ مِنْ قَرْبَىٰ ۝

୨୯. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦାୟ ସମୟ ଆସି ଯାଇଅଛି ;

وَتُنَادِيَنَّ أَنَّهُ الْغَرَاءُ ۝

୩୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ;

وَالنَّفْسِ السَّائِيَةِ بِالنَّاقِ ۝

୩୧. ସେହିଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ ହେବ ।

يُنَادِيَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ النَّفْسُ ۝

ସ୍ଵ : ୨

୩୨. ସୁତରାଂ ଏପରି କ’ଣ ହେଲା ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦାନ କଲା ନାହିଁ, କି ନମାଜ ପାଠ କଲା ନାହିଁ ;

فَلَا صَدَقَ وَلَا هَلَكَ ۝

୩୩. ବରଂ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା ଓ (ତାହାଠାରୁ) ବିମୁଖ ହେଲା ;

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝

୩୪. (ଏବଂ ଏହାପରେ ଲଜିତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ) ନିଜ ପରିବାର ନିକଟକୁ ସଗର୍ବେ ଗମନ କଲା ।

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَطِي ۝

୩୫. (ହେ ପାଷାଣ !) ତୋ’ର ସର୍ବନାଶ ହେଉ !

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ۝

୩୬. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁ ଅଛୁ କି ତୋ’ର ସର୍ବନାଶ ହେଉ !

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ۝

୩୭. କ'ଣ ମଣିଷ ଭାବୁଛି ଯେ ତାହାକୁ ବେଲଗାମ୍ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝

୩୮. କ'ଣ ସେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଏପରି ଏକ ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ନିଷେପ କରା ହୋଇଥିଲା ?

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُنْتَنَى ۝

୩୯. ତା'ପରେ ସେ ଏକ ଘନାଭୂତ ଗଳପିଣ୍ଡରେ ପରିଣତ ହେଲା ; ଏହାପରେ ସେ (ଅଳ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ରୂପ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାବସ୍ଥା କଲେ ।

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ۝

୪୦. ଏବଂ ତାହାକୁ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଭାବରେ ।

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝

୪୧. କ'ଣ ସେ (ଅଳ୍ଲାହ) ମୃତକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହଁନ୍ତି ?

يٰۤأَيُّهَا النَّاسُ ذَلِكَ بِقُدْرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ۝

سُورَةُ الذِّهْرِ مَكِّيَّةٌ

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୬

ଅଲ-ଜହର

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଚଉଦିଆଁ ଗଳ୍ପ ୩୨ଟି ଅସତ୍ ଓ ୨ଟି ଚୁକ୍ତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. କ'ଣ ମାନବ ଉପରେ ସେହି ସମୟ ଆସି ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଆଦୌ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ବ ନ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କେହି ମନେ ପକାଇ ନ ଥିଲା ।

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ

شَيْئًا مَذْكُورًا ۝

୩. ଆମେ ମାନବକୁ ଏପରି ଏକ ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯହିଁରେ ବିଭିନ୍ନ (ପ୍ରକାର) ଶକ୍ତି ସମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ରହିଅଛି ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିପାରିବୁ ; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ବ୍ରହ୍ମା ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ ۝

فَجَعَلْنَاهُ سَبْعًا بَصِيرًا ۝

୪. ଆମେ ତାହାକୁ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଅଛୁ, ସେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱୀକାର କରୁ ବା କୃତଜ୍ଞ ହୋଇପାର ।

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ۝

୫. ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶିକୁଳି: ଗଳାବନ୍ଧନ ଓ ନରକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁ ।

୬. (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରି ପିଆଲାକୁ ପାନ କରିବେ ଯହିଁରେ କର୍ତ୍ତୃରର ଗୁଣ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ ।

୭. ସେ (କର୍ତ୍ତୃର) * ଏକ ଝରଣା ହୋଇଥିବ ଯହିଁରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ପାନ କରିବେ ; ସେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଝରଣାକୁ) ଭୂମିରୁ ନିର୍ଗତ କରାଉଛନ୍ତି ।

୮. ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦିବସକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନର ଅମଙ୍ଗଳ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିବ ।

୯. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ହେତୁ (ସେମାନେ) ଦରିଦ୍ର, ଅନାଥ ଓ ବୟାମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତି ।

୧୦. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେମାନେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଉଛୁ ; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଏଥିପାଇଁ) କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗୁ ନାହିଁ କି କୃତଜ୍ଞତା ଲୋଡୁ ନାହିଁ ।”

୧୧. “ଆମେମାନେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭୟଭୀତ ହେଉଛୁ ଯେଉଁ ଦିନ ଭୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଖ ବିକୃତ ହୋଇ ଯାଇଥିବ ଓ ଭୂକୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଥିବ ।”

୧୨. ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିନର ମନ୍ଦ ପରିଣାମକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୩. ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଟଳ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ରେହିବାପାଇଁ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ (ପ୍ରେସିଦିବା ପାଇଁ) ରେଶମ (ବେସ୍ତ) ଦେବେ ।

୧୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ପଲଙ୍କ ଉପରେ ତଳିଆ ଲଗାଇ ବସି ଥିବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ତାନ୍ତ୍ର ଉତାପ ବା ପ୍ରବଳ ଶୀତ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝
يُؤْتُونَ بِالنَّدَى وَيَمْنَعُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَنَكِنَا وَنُنَبِّئُهَا
وَأَيُّرًا ۝

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكْرًا ۝

إِنَّمَا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ۝

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً
وَسُورًا ۝

وَجَزَّوْهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝

مُكْنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝

୧. ସେହି ଝରଣାରେ କର୍ତ୍ତୃରର ଗୁଣ ମିଶ୍ରିତ ରହିଥିବ ଓ ତାହାର ନାମ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃର ହେବ । ତାହା ମନ୍ଦ ଭବନକୁ ବିକୃତ କରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେହି ଝରଣା ବିଦୀର୍ଘ ହେବ ।

୧୫. ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ୟାନର ଛାୟା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବନତ ଥିବ, ଏବଂ ତାହାର ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରି ଦିଆଯିବ ।

୧୬. ଏବଂ ଗୁପ୍ତା ବାସନ ଓ ପାତ୍ର ତଥା କାତ * ସୁଭେଳ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ଅଣା ହେବ ।

୧୭. କାତ ସଦୃଶ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଏହି ବାସନ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁପ୍ତାର ହୋଇଥିବ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନେ ନିଜର କୁଶଳ କାର୍ତ୍ତିଗରି ଚାହା ରଖିଥିବେ ଯେହ୍ନା ତାହା କାତ ସଦୃଶ ଝଟକି ଉଠିବ ।

୧୮. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏପରି ସ୍ଥାପ୍ତରେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦିଆ ହେବ ଯହିଁରେ ଶୁଣି ମିଶା ଯାଉଥିବ ।

୧୯. ଏବଂ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ 'ସଲସବିଲ' * ନାମକ ଏକ ଝରଣା ଥିବ ଯେହିକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପାନ କରିବେ ।

୨୦. ଏବଂ ସେବା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯୁବକ (ତୃତ୍ୟ୍ୟ)ମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆସୁଥିବେ ; ଯେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ମୁକ୍ତା ବୋଲି ମନେ କରିବ ।

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ତୁମେ ପ୍ରବୁର ପୁଖ ସମ୍ପଦ ଓ ଏକ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୨୨. ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରେଶମା ସବୁଜ ଓ ବୁଦ୍ଧିଦାର ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତାର ଖଡ଼ ଫିଶାଲ ଦିଆଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରକାରକ ମଦିରା ପାନ କରିବାକୁ ଦେବେ ।

୨୩. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, "ହେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ! ଏ ପ୍ରବସାର ରୂପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାହୋଇଛି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପାଦ ଦିଆଯାଇଅଛି ।"

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّكَ قُطُوفُهَا تَذَلُّلًا ۝

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝

عَيْنًا فِيهَا تُنَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝

وَيُظَوِّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۝ إِذَا رَأَىٰ مِنْهُمْ حَسِبَتْهُمُ لُزُومًا مَسْنُورًا ۝

وَإِذَا رَأَىٰ تَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلُكًا كَبِيرًا ۝

عَلَيْهِمْ نَبَاطٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوًا ۝

أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَامُ رَبِّهِمْ شَرَابًا مُطَهَّرًا ۝

﴿ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝ ﴾

୧. ପ୍ରକୃତରେ ସେଗୁଡ଼ିକ କାରରେ ତିଆରି ହୋଇ ନ ଥିବ ; କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ହୋଇଥିବ ଓ କାତ ଭଳି ଏପରି ସୁଗନ୍ଧ ହୋଇଥିବ ଯେ ଚଢ଼ିରେ ମୁହଁ ଦେଖା ଯାଉଥିବ ।

୨. ଏହା ଏକ ଉପମା । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ କର୍ମର ମିଶ୍ରିତ ଫଳ ମିଳିବ, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ମନ ଭାବନା ବିଲୁପ୍ତ ହେବ । ତା' ପରେ ଶୁଣିବ ଝରଣା ଜଳ ମିଳିବ, ଫଳରେ ସର୍ବକର୍ମ୍ୟ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଜନ୍ମିବ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଅଧିକ ସେରଣା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାହା ବୃତ୍ତ ଅସ୍ତସ୍ତର କରାଇ ନ ଥିବ । ତେଣୁ ଏହା ପରେ 'ସଲସବିଲ' ନାମକ ଝରଣାର ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଆଯିବ, ଫଳରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଅସ୍ତସ୍ତର ହେବେ । ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳକୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମ୍ପଦ-ମଦିରା ପାନ କରି ଏପରି ଅଭିଭୂତ ହୋଇଯାଉଥିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ କାଳ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ।

ସୁ: ୨

୨୪. ଆମେ କୋରାନକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଭାଗ ଭାଗ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୨୫. ସୁତରାଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ଅଟେ କୁହ, ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାପା ଓ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ।

୨୭. ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସିଦ୍ଧି କର, ଏବଂ ବହୁରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କର ।

୨୮. ଏମାନେ ସାଂସାରିକ ସୁଖକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗାମୀ ଭୟାବହ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବହେଳା କରନ୍ତି ।

୨୯. ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଗଠନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯେବେ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଦେବୁ ।

୩୦. ଏହା ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଥିବା ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ।

୩୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ବିନା ତୁମେମାନେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା କରିପାରିବ ନାହିଁ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଜ୍ଞ (୩) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୩୨. ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସନ୍ତି ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଯଜ୍ଞଶାଢ଼ାୟକ ଶାସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ

كَفُورًا ۝

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ نِزْلًا طَوِيلًا ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

يَوْمًا ثَقِيلًا ۝

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا

أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اعْتَدِلْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ

لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

ଅଲ-ମୁରସଲାତ

(ଏହି ସୁରା ୮୬ଟିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଦେଖିବୁ ଯେତେ ୫୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ଭୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାର୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

୨. ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ସେହିମାନଙ୍କୁ * ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) ଧାରେ ଧାରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଏ,

୩. ଏହାପରେ ସେମାନେ ଦୁତଗଣିରେ * ଗମନ କରନ୍ତି,

فَالْغَاصَّاتِ عَصْفًا
وَالنَّشْرَةِ نَشْرًا

୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ (ବୋର୍) ପ୍ରସାରିତ * କରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ * ପ୍ରତ୍ନେଦ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ,

فَالْفَرْقَتِ فَزًّا
فَالْمُصَيَّتِ ذِكْرًا

୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣାଇ ଆସିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ,

୭. ଏଥିଯୋଗୁଁ (ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେ ଚଢ଼ାଘା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାଧଧାନ କରାଇ ଦିଆଯିବ ।

عَذْرًا أَوْ تَذَرًا

୮. ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଅଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ ।

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

* ଏହି ଆୟତରେ ଦେହି ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ହଳଦର ମହକଦଙ୍କର ସେ ସବୁ ସାଆମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଶ୍ୱ ଆରୋହଣ କରୁଥିଲେ, ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରାଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ୱରୂପ ଓ ସ୍ୱପ୍ନର ପାଇଁ ଧର୍ମର ଧର୍ମ ସଂସାରରେ ବିସ୍ତାରିତ କରିବେ । 'ମୁରସଲାତ' ଶବ୍ଦର ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହି ସାଆମାନଙ୍କ ଜ୍ଞମଣର ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଧ୍ୟାନ ଧାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଥିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତିର ତେଜ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେଉଥିବ ।

୩. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ ସାଆମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ପରିଶେଷରେ ସାରା ସଂସାରରେ ଉଦ୍ଧାରମ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବେ ।

୪. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେହି ସାଆମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ପରିଶେଷରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଇବେ ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକ^୧ ଦାସ୍ତହାନ ହୋଇଯିବେ,

୧୦. ଏବଂ ଆକାଶରେ^୨ ଫାଟ ଦେଖା ଦେବ,

୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ^୩ ଉଡ଼ାଇ ଦିଆଯିବ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ^୪ ରସୁଲ ନିଜ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ହାଜର କରାହେବେ ;

୧୩. (ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛୁଆଯିବ ଯେ) ଏ ବିଷୟକୁ କେଉଁ ଦିନ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିବ ରଖାଯାଇଛି,

୧୪. (ଏକ) ନିଶ୍ଚିତ୍ତକାରୀ ଦିନ ସକାଶେ ।

୧୫. ଏବଂ ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣାଅଛି ଯେ, ସେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଦିନ କ'ଣ ?

୧୬. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ, (ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ) ।

୧୭. କ'ଣ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିନାହିଁ ?

୧୮. ତାହାହେଲେ କ'ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରାଇବା^୫ ନାହିଁ ? (ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ବ୍ୟବହାର କାହିଁକି କରାଯିବ) ।

୧୯. ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ ।

୨୦. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَإِذَا النُّجُومُ طُفِتْ ۝

وَإِذَا السَّمَاءُ فَرِجَتْ ۝

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۝

وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْنَتْ ۝

لَا يَوْمَ يُؤْمَرُ بِحِلَّتِ ۝

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝

وَنَبِّئْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

أَلَمْ لَهُمْ الْآلَاءُ ۝

ثُمَّ نُنَجِّيهِمُ الْآخِرِينَ ۝

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝

وَنَبِّئْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚିତ ଓ ବିଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନକ୍ଷତ୍ର ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନର୍ବାର ବିଦ୍ୟବାଣୀର ଆଗମନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା ମହାରାଜାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚେଦ କରାଯିବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଜଣେ ସଂସାରକଙ୍କର ଆବର୍ତ୍ତବ ହେବ ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ କରାହେବ । ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚରତ୍ନ ସୁଆ, ଉଚ୍ଚରତ୍ନ ରସା, ଶାବୁଷ, ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମହାତ୍ମା ବୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ୟବାଣୀ ରହିଥିବ, ସେହିପରି ଉଚ୍ଚରତ୍ନ ଲୋମ ଅହମଦ୍ ସରହିଦ୍, ଉଚ୍ଚରତ୍ନ ନାମସୁଲୁଷ ଓ ଇବ୍ନି ଧର୍ମାତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ୟବାଣୀ ଥିବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ ଧୂସ କରିବୁ ନାହିଁ ?

୬. ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଭଳି ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରଚଳନ ଅଛି । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚରତ୍ନ ମହଜଦଙ୍କ ସମୟର ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନୁସୂଚିତ ବ୍ୟବହାର କରା ନ ଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର କାରଣ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବୁ: “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭୁଲ୍ ତରଳ ପଦାର୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁ)କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହୁଁ?”

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۝

୨୨. ଏବଂ ଏହା ପରେ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାତୃଗର୍ଭରେ) ସ୍ଥାପିତ କରିଦେଲୁ ଯାହା ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଥିଲା ।

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝

୨୩. ଏବଂ ଯେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁ (ମାତୃ) ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯିବ। ଉଚିତ ଥିଲା, ସେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତାହାକୁ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲୁ ।

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ଅସ୍ଥାବଳ ନିରୂପିତ* କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅସ୍ଥାବଳ ନିରୂପିତକାରୀ ।

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۝

୨୫. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَيَذُرُ يَوْمَئِذٍ لِلسَّكَدِ بَيْنَ ۝

୨୬./୨୭. କ’ଣ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବା ସକାଶେ ଗଢ଼ିନାହୁଁ ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଗଢ଼ିଅଛୁ, ଯାହା ଫଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧୁର^୧ ଜଳପାନ କରାଇଅଛୁ ।

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَجَرٍ ۖ وَاسْقَيْنَاكُمْ مَاءً

୨୯. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

فُرَاتًا ۝

୩୦. (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ତୁମମାନେ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡୁ ଥିଲ ତାହାରି ଆଡ଼କୁ ଯାଅ ।”

وَيَذُرُ يَوْمَئِذٍ لِلسَّكَدِ بَيْنَ ۝

إِنْظَرُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

*. ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିଶୁ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱଚ୍ଛ ନିୟମ ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବରେ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ସେତେବେଳେ ତଦନୁସାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଭିନ୍ନ ସକଳ ସାକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରି ସକାଶେ ନିଜ ନିଜ ମାତୃ ଗର୍ଭରେ ସେଇକି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଅଛନ୍ତି ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବିତ ସାକ୍ଷୀ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୃତ ସାକ୍ଷୀକୁ ଭୂମିରେ ପୋତି ଦିଆଯାଏ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ଚିତା-କବୁର ନଦୀରେ ବସାଇ ଦିଆଯାଏ ।

୩. ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ସାଂସାରିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହୁଏ । ସେହି ଗୋଟିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧୁର ତାହାକୁ ଏକକି ଧର୍ମନିଷ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବିହୀନ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି କଥାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଦାକ୍ଷା ଶୁଣାଇ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟା ନିବାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବିହୀନ ଲୋକମାନେ କୁପ୍ର, ପୋଷାକ ଓ କେଳି ଆଦି ଖୋଜି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁର ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

୩୧. “ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଛାୟା ନିକଟକୁ ଯାଅ, ଯାହାର ଚିନିଚୋଟି ଶାଖା ଅଛି”,

اُنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۝

୩୨. “ତାହା ଛାୟାଦାନ କରେ ନାହିଁ କି ଉତ୍ତାପରୁ ରକ୍ଷାକରେ ନାହିଁ”,

لَا ظِلِّيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَيْبِ ۝

୩୩. ବରଂ ତାହା ଅଜ୍ଞାନିକା ସଦୃଶ ଉଚ୍ଚ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ନିକ୍ଷେପ କରେ ।

إِنَّمَا تَرَى بِشَرِّهِ كَالْقَصْرِ ۝

୩୪. (ତାହା) ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜାହାଜକୁ, ବାଣି ରଖିବା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଦଉଡ଼ି ସଦୃଶ ଦେଖାଯାନ୍ତି ।

كَأَنَّهُ جِلَّتْ صُفْرُهُ ۝

୩୫. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَيَذَلُّ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ۝

୩୬. ସେହିଦିନ ସେ (ଅପରାଧୀ)ମାନେ (ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ) କଥା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۝

୩୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପରି କରିବା ସକାଶେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝

୩୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَيَذَلُّ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ۝

୩୯. ଏହା ନିଶ୍ଚିତର ଦିବସ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ (ତୁମମାନଙ୍କର) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ।

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلْنَاكُمْ وَالْآذِلِينَ ۝

୪୦. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି, ତେବେ ସେହି ଉପାୟକୁ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଅ ।

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۝

୪୧. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।
ସ୍ୱ : ୨

وَيَذَلُّ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ۝

୪୨. ସେଦିନ ଧର୍ମଭାଙ୍ଗୁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଛାୟା ଓ ଝରଣାମୁଖ ସ୍ଥାନରେ ରହିବେ ।

إِنَّ الْمُنَاقِقِينَ فِي ظِلِّلٍ وَغُرُوبٍ ۝

୧. ଶେଷ ସ୍ତବରେ ଉପଲାମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ବ୍ୟତିମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୁସ୍ରବଣ ଏହିପରି ହେବ ଯାହା ସ୍ମୃତିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ଏକ ସଜ୍ଜାଦାୟକ ସ୍ଥାନ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯଥା ଦେଉଥିବେ, ଫଳରେ କୌଣସି ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟର ସମ୍ବେଦନ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ଏବଂ ନିଜ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ଫକୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ରହିଥିବେ ଯୋହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ
ମିଳିବ) ।

وَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝

୪୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ମନଭୋଲା ଫକୀମାନ
ଖାଅ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ପାନକର ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମର
ପୁରସ୍କାର ।

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

୪୫. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ପୁରସ୍କାର
ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْحَسَنِينَ ۝

୪୬. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنُفِىَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

୪୭. (ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁ) ଖାଅ ଓ କିଛି
ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଉପଭୋଗ କର ; ତୁମେମାନେ ହିଁ
ଅପରାଧୀ ।

كُلُوا وَتَسْعَوْا قَلِيلًا إِنَّا كُمْ مُجْرِمُونَ ۝

୪୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنُفِىَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

୪୯. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କୁହାଯାଏ ଯେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହ,
ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ଦୃଢ଼
ରହନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନ ଛିର କରିବାକୁ
ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି) ।

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۝

୫୦. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنُفِىَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

୫୧. ଅତଏବ (କହ ତ ଭଲ) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର
କୋରାନ) ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବେ ?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اٰيٰتِيْ بَيِّنٰتٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ سَبِّحُوْا لِلّٰهِ اَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۝

ଭାଗ - ୩୦

ଅଲ-ନବା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦେଖିବା ୯୫ମ ଓ ୧୧୮ ଅୟତ ଓ ୨୫ ବୁରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଏମାନେ କେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛନ୍ତି ?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝

୩. କ'ଣ ସେହି ଉପରୋକ୍ତ 'ସୋମ୍ବଲ ପଦଲ' ବିଷୟକ ମହାନ୍ ଘଟଣାର ସମାପ୍ତର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ?

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۝

୪. ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଏ ଲୋକ ମାନେ କୋରାନ୍ ବର୍ଷର ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝

୫. ଆଦୌ ଛୁଡ଼େ, ମନେରଖ, ସେହି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପତ୍ତ ଅଟେ ଓ ସେମାନେ ଦିନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝

୬. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ, ଆଦୌ ଛୁଡ଼େ, ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପତ୍ତ ଅଟେ ; ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀକୁ, ଯାହା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ; ସେମାନେ ଦିନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝

୭. ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖ କ'ଣ ଆମେ ଭ୍ରମକୁ ଶଯ୍ୟା ରୂପେ ଗଢ଼ି ନାହିଁ ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ۝

୮. ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କାଳୀ ରୂପେ ପୋତି ନାହିଁ ?

وَالْجِبَالِ أَوَّادًا ۝

୯. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗା ଯୋଗୁ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିତ୍ରାକୁ ବିଶ୍ୱାମର ସାଧନ ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ,

وَجَعَلْنَا قَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ରାତ୍ରିକୁ ଆବରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଅଛୁ,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝

୧୨. ଏବଂ ଆମେ ଦିନକୁ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହର ପତ୍ତା ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସାତରୋତି (ତଳ ଓ)
ସୁଦୃଢ଼ ଆକାଶ) ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି
କରିଅଛୁ ।

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ଘନ ମେଘମାଳାକୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ
ବହୁଥରା ଜଳଧାରା (ମଧ୍ୟ) ଅବତରଣ କରିଅଛୁ.

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝

୧୬. ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶଯ୍ୟ, ଓ ଉଦ୍ଭିଦ
ଉତ୍ପାଦନ କରି ପାରିବୁ.

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଘସ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ (ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବୁ) ।

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝

୧୮. ବାସ୍ତବରେ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଦିବସର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ
ସମୟ ଅଛି.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝

୧୯. ଯେଉଁ ଦିନ ବିସ୍ମୟ ବଜାଯିବ, ତାପରେ ତୁମମାନେ
ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ (ଆମ ସମାପକ୍ତ) ଆସିବ ;

يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ نُفَاتًا ۝

୨୦. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ କରି ଦିଆ ହେବ ; ଏପରି କି
ତାହା ଦ୍ୱାରା (ସଦୃଶ) ହୋଇଯିବ ।

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝

୨୧. ଏବଂ ପର୍ବତକୁ (ସ୍ଥାନରୁ) ସ୍ଥଳିତ କଲା ହେବ ଏପରିକି
ସେଗୁଡ଼ିକ ମରାଟିକା (ସଦୃଶ) ହୋଇଯିବ ।

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝

୨୨. ବାସ୍ତବରେ ନରକ (ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଛକି ରହିଅଛି ।

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝

୨୩. (ଏବଂ) ତାହା ଦୂରାଗ୍ରାମୀନଙ୍କର ରହିବା ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝

୨୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବେ ।

لِيُثَبِّتُ فِيهَا أَحْقَابًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶକୁ ଅନେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ତରରେ ଡେଇଁ ଡେଇଁ ଯେପରି ଆକାଶରେ ଅନେକ ଦୂର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱାସକରାମାନଙ୍କ
ସକଳେ ସ୍ତର ପରିମାଣରେ କରୁଣା ଅବତରଣ ହେବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକରାଙ୍କ ସକଳେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ଲୋକମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କର କୃତାନ୍ତ ପାଠ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ମୁଦ୍‌ଗୁଣ୍ଡା ସଦୃଶ ପ୍ରତୀକ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍
ସେଇକି ରାଜାମାନେ ନାମମାତ୍ର ରାଜା ହୋଇଥିବେ ଅଥଚ ପ୍ରକାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବେ । ଅଧିକତ୍ର ରାଜାମାନେ
ମଧ୍ୟ ଆଇନକାହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିବେ । ଯଦି ଏହି ଆୟତକୁ ଧର୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଏହାର
ଅର୍ଥ ନିମ୍ନପରେ ହେବ : ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ଧର୍ମ ପତ୍ତର ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍‌ମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ପକ୍ଷିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ବା ସାଧାରଣ ଜନତା ଧର୍ମର
ଉଲ୍ଲ୍‌ହ କଲ୍‌ହ ଉଦ୍ୟମ କରିବେ, ତେବେ ଧର୍ମଧୂଳିଧାରୀ ଓ ନାମମାତ୍ର ବିଦ୍ୱାନ୍‌ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ବିଫଳ କରାଇବେ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମର କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିକାଶ ହେଉ ନ ଥିବ ବରଂ ତାହା ଜ୍ୱଳଣୀ
ଦୂର୍ବଳ ହେଉଥିବ। ଦେଖି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଲୋକମାନେ ବିସ୍ମିତ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଧାରଣା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକରାମାନଙ୍କର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସଂଘଟନକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ । ମୁର ଶବ୍ଦ 'ଜେବାଲ୍' ଅର୍ଥ ପର୍ବତ, ଯାହା
ସମ୍ରାଟ ଓ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ବା ବିଦ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୁଝାଏ । ଅନ୍ୟ ଏହି ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି : (କ) ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଜିନିଷାକାର ଦ୍ୱାରା
ଭାଙ୍ଗି ସବୁଜ, ସୁନ୍ଦର ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଗଢ଼ାଯିବ, (ଖ) ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯୋଡ଼ା କରୁଥିବା ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଶାସକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଧୂଳିସାଜ କରି ଦିଆଯିବ ।

୨୫. ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ସେମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶାତଳତା (ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ) ବା (ତୃଷ୍ଣା ମେଣ୍ଟାଇବା ସକାଶେ) କୌଣସି କିସମର ପାନୀୟ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୨୬. ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ଉତ୍ତପ୍ତ କଲ ଓ (ଅସହ୍ୟ) ଶାତଳ କଲ ଦେବେ ।

୨୭. (ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନ୍ତରାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଆଯିବ) ।

୨୮. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ନିଜ ହୃଦୟରେ କୌଣସି) ହିସାବର ଭୟ ରଖୁ ନଥିଲେ ।

୨୯. ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲେ ।

୩୦. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତିଟି ବିଷୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବ ରଖିଥୁ ।

୩୧. ସୁତରାଂ (ନିଜ କର୍ମ ଅନୁସାରେ) ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି (ଉପରେ ଶାସ୍ତି) ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବୁ ।

ରୁ : ୨

୩୨. ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଫଳତା (ନିୟତ) ଅଛି,

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଅଙ୍ଗୁର,

୩୪. ଏବଂ ସମବୟସ୍କା ଯୁବତୀ,

୩୫. ଏବଂ ଉତ୍କଳି ପରୁଥିବା ପିଆଲା ।

୩୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଅପଥା କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ କି (ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ) କେବେ କେହି ମିଥ୍ୟା ମଣିବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏପରି ପ୍ରତିଦାନ ମିଳିବ ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ହିଁ ହେବ ।

୩୮. (ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହେବ ଯେ କି) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ତଥା ସେ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି ସେ ସବୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏବଂ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାବାନ୍ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମାପରେ (ବିନା ଅନୁମତିରେ) କଥା କହିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧. ଧର୍ମର ବିଷୟରେ ଶ୍ରାବକତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଥିଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାତଳ କଲ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷିପ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତପ୍ତ କଲ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ।

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۖ

إِلَّا حَيْنًا مُتَعَاثًا ۖ

جَزَاءً وَفَاءً ۖ

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۖ

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۖ

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۖ

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۖ

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ

وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا ۖ

وَكَأْسًا دِهَاقًا ۖ

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ۖ

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۖ

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ

لَا يَلِكُوزُ مِنْهُ خُطَابًا ۖ

୩୯. (ଏହା ସେହି ଦିନ ହେବ) ଯେଉଁଦିନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମ୍ଳା ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଧାତି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଥିବେ, (ଏବଂ) ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କିଛି କହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଉଚିତ କଥା କହିବେ ।

୪୦. ସେହି ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ସୁତରାଂ (ଭୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ନିଜର) ଆଶ୍ରୟ ଛାନ ବାନ୍ଧି ନେଉ ।

୪୧. ଆମେ ଭୁମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆଦମ୍ଭ ଶାସି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଇଛୁ ଯେଉଁଦିନ ମରୁଷ୍ୟ ସେହି ବିଷୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯାହା ତାର ଦୂର ହାତ ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଜନ କରି) ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିଛି, ଏବଂ (ସେ ଦିନ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କହିବ, "ହାୟ ! ମୁଁ ମାଟି ହୋଇଥା'ନ୍ତି କି !"

يَوْمَ يَقُومُ الزُّجَّجُ وَالتِّلْكَ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أَدْنَىٰ لَهُ الرِّحْلُ وَقَالَ صَوَابًا

ذَٰلِكَ الْيَوْمِ الْحَقِّ مَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَآبًا

إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ وَيَقُولُ الْكَيْفُ يُلَيِّنُنِي لَنُتَرَابًا

୧. ପରିଚାପର ବିଷୟ, କେତେକ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ 'ସାହାବୀ' ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ସାଥୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କର୍ଷଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରମ ଶିଷ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାଦୋଷ କରିବାକୁ ଛୁଣ୍ଟଣବୋଧ କରିନାହାନ୍ତି । ହଜରତ ଅବୁବକର ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ 'ମୁଁ ମାଟି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି କି' ବାକ୍ୟାଂଶ କହିଛନ୍ତି ତୋଳି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଓ ଉଦ୍‌ସହିତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଏତଦ୍ଭାବୀ ଭବଭାମା ଧର୍ମରେ ଆଜ୍ଞା ସାପନ କରୁ ନ ଥିବ। ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଭବଭାମା ସତ୍ୟ ଓ ଏହି ଆୟତ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛି, ତେବେ ଭବଭାମା ଧର୍ମରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଆତ୍ମନିବଦ୍ଧା ବିଚାର କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହେବ— ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଅବୁବକର କହିବେ, 'ହାୟ ! ମୋ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତେ ଯେ ସେ ମୋ ପର୍କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ନ ଥା'ନ୍ତେ କି ମୋ ତୁଟି ପାରି ଦଣ୍ଡିତ୍ୟାନ କରି ନ ଥା'ନ୍ତେ ।' ଏହିପରି ବିଚିତ୍ର କଣେ ଆଦର୍ଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ହିଁ ହୋଇପାରେ । ହଦିସରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି— 'ମୁଁ ମୋର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷମା ପାଇ ପାରିବି ନାହିଁ, ତରଂ ଅଲ୍ଲାହ ଦ୍ୱାୟା ହୁଅନ୍ତେ ମୋତେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।'

ଏହି ଆୟତରେ 'କାଫିର୍' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ଅବୁବକରଙ୍କ ଭଳି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କାଫିର କହୁଛନ୍ତି, ଯେ କି ପରୁ ମୁହଁ ଶେଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ରହିଥିଲେ, ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରି ଦେଉଥିଲେ, ନିଜର ଏଗାର ବର୍ଷର କନ୍ୟାକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ତାଙ୍କ ଚୟଦ ଚରବକ/ ପ୍ରାଚୀନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଓ ଯେ କି ହିଜରତ ବେକେ ତାଙ୍କ ଗହଣରେ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଆଗର ଜଗତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ହିଁ ତାହାଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସହକର୍ମୀ ତଥା ସମର୍ଥକ ଥିଲେ । ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ଏକ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣକୃତ ଜୀବନ କାଫିର ହୋଇପାରେ ? ଅନ୍ୟ ଯୋଗମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିମାନା କରାଯିବା ଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ? କେବଳ ସେତିକି ରୁହେ, ହିଜରତ ସମୟରେ 'ଶୌର' ଗୁମାସ୍ତେ ଶୁଣି ଇସ୍ତେ କେତେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସହିତ ଲୁଚି ରହିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଚାଲିଆଡ଼େ ଶତ୍ରୁମାନେ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦୀର୍ଘ ଦୂର ଶହ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାୟନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏକମାତ୍ର ଅବୁବକରଙ୍କ ନିଜ ଗହଣରେ ରହିବା କ'ଣ ଅବୁବକରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁନାହିଁ ? ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ 'ଜାବିରୀୟାରେ' ହେଉ କି ମୁବାବିୟାରେ ହେଉ ଧରି ଆଣି ପ୍ରସ୍ତ କଲେ ପ୍ରହର ପରିମାଣରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବା ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅବୁବକ ହେବା ପାଇଁ ଅନେକ ସୂଯୋଗ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ଦୂର ଅନୁରକ୍ତ ସେ ନିଜେ ତାହାର ଭୂମି ଭୂମି ପ୍ରମାଣ ରାଢ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସାହସ ମଧ୍ୟ ଅବୁବକରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ

(ଅବଶିଷ୍ଟ) ଖ.... ପୃ ୧୦୨୧)

ଅଲ - ନାଜିୟାତ

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସଂସ୍କରଣ ୪୭ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଧର୍ମ-ଜ୍ଞାନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥା'ନ୍ତି,

وَالنَّازِعَاتِ غُرُقًا

୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଗଣ୍ଡି ପକାଇ ଥା'ନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥା'ନ୍ତି),

وَالشَّاطِطِّ نَشْطًا

୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୂରଦୂରାନ୍ତରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି,

وَالسَّيْحَةِ سَاحًا

୫. ତା'ପରେ (ପ୍ରତିଦୃଢ଼ିତା କରି ନିଜ ପ୍ରତିଦୃଢ଼ାଙ୍କ ଠାରୁ) ବହୁତ ଆଗେଇଯାଆନ୍ତି,

فَالسَّيْفَةِ سَيْفًا

୬. ତା'ପରେ (ସାଂସାରିକ) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତି ।

وَمَتَّعْنَاهُمْ فَاَلْمَدَنَ يَنْتَ أَمْرًا

ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅତି ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ । ପରିବେଶରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଓ ଅନୁରକ୍ତିର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଧ୍ୱାନି-ହୋଇଥାଏ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଇସଲାମ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତଥାପି ବିକଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ପରୀକ୍ଷିଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳିବୁ ତେବେ କ'ଣ ତାହା ଅନ୍ୟଥା ହୋଇପାରେ ? ଏପରି କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ହଜରତ ଆବଶାଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟପୂର୍ବ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ଯଦିବ ସେ ତା'ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଖୁସିପା ଦୋଷି ସୋଖଣୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଥିଲେ ତଥାପି ସେ କାଣି ଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅବୁବକରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଖୁସିପା ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରି ଦେବେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜର ଏହି ଅଭିକାଷକୁ ରୋପନ ରଖିଥିଲେ ।

୭. ଏଠାରେ ସାହାବା ବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସଂସାରରେ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ସଦାଚାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ୱିତ ଆରୋପ କରୁଥିଲେ । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏଠାରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ବିବରଣ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏଠାରେ ଉପର ଲିଖିତ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ବୟୁତଃ ଏଠାରେ ସେହି ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ପେଶ କରାଯାଇଛି । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ସେହି ସାଥୀମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରିବେ ।

୮ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ ।
୯. ସାଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଉକୁ ବଢ଼ିଯିବାପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ଥିଲା । ଫଳରେ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ତଥା କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ବଳି ଯିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଠିନତା ଅନୁଭବ କରି ନ ଥିଲେ କି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୭ ତୋହା ହିଁ ଉପରୋକ୍ତ ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ଜାତିର ଆବିର୍ଭାବ ଦିଅନ୍ତୁ ହେବ) ; ଯେଉଁ ଦିନ ମୁହଁ (ପାଣି ପ୍ରସ୍ତୁତି) କରୁଥିବା ଜାତି ମୁହଁର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବ ।

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ①

୮. ଏହା ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୁହଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରେ ଏ ପ୍ରକାର) ପଛରେ ଆସୁଥିବା (ଅନ୍ୟ ଏକ) ସମୟ ଆସିବ ।

تَنْبَعُهَا الزَّادُ فَهُوَ ②

୯. ସେ ଦିନ କେତେକ (ଲୋକଙ୍କର) ହୃଦୟ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଉଥିବ,

قُلُوبٌ يَوْمَ يَمِيدُ وَاجِفَةٌ ③

୧୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଭୟରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ ।

عُيُونٌ أَنْصَابًا خَائِشَةً ④

୧୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ ?”

يَقُولُونَ ءِإِنَّا لَرُدُّوْذُونَ فِي الْخَاوِرَةِ ⑤

୧୨. “କ’ଣ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ) ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କର ହାତ ପଟିସଜି ଯାଇଥିବ ; (ଏପରି ହେବ) ?”

ءِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخْرَةً ⑥

୧୩. ସେମାନେ କହିନ୍ତି, (ଯଦି ଏପରି ହେବ) “ତେବେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।”

لَا نَمُوتُ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑦

୧୪. (ଏବଂ) ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖ ଯେ) ଏହି ମୁହଁ ସମାନ୍ତର କେବଳ ଏକ ଚେତାବନୀ (ସୂଚୁପ) ଥିଲା ।

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ⑧

୧୫. ଅତଏବ (ଏହି ଚେତାବନୀ ପରେ) ସେମାନେ ପୁନରାୟ (ମୁହଁ) କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑨

୧୬. କ’ଣ ତୁମ ନିକଟରେ ମୁସାବ୍ ବୃତ୍ତାନ୍ତ (ମଧ୍ୟ) ପହଞ୍ଚିଛି ?

لَا هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُّسَرٍّ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ସମୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁସାବ୍ମାନମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ଓ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ଭାବି ମୁହଁ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୁସାବ୍ମାନମାନେ ମୁହଁ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଅସ୍ପଷ୍ଟସ୍ୱର କେବଳ ହସରେ ଧାରଣ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଆକ୍ରମଣ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଚାଲିଥିବେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ବିଜୟ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେତେବେଳେ ଭୀଷ୍ମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୪. ଯେତେବେଳେ ଲସକାମର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିଘ୍ନର ସତ୍ୟସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଷୟ ଘଟିବ କି ନାହିଁ ବୋଲି ପଚାରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ “ଆମେମାନେ ମରିଯିବା ପରେ କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମିତ କରାଯାଇ ଉଠିବ କିନାହିଁ ?”

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି କେବଳ ବଦର ମୁହଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରାଜୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଏହିପରି ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୁହଁ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ସମୟ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଉଁଶର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବେ, କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ସୁରାଜୟ ବରଣ କରିବେ ।

୧୭. ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପବିତ୍ର ଉପତ୍ୟକା 'ରୁହ୍ନା'ରେ ଡାକିଥିଲେ ।

୧୮. (ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ), "ଫିରଓନ ନିକଟକୁ ଯାଅ, କାରଣ ସେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଅଛି ।"

୧୯. ଏବଂ (ତାହାକୁ) କୁହ, "କଣ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?"

୨୦. "ଏବଂ (ସେଥିପାଇଁ) ଆମେ ତୁମକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବୁ ଏବଂ (ଏହା ଫଳରେ) ତୁମେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରିବ ।"

୨୧. ସୁତରାଂ (ମୁସା ତା ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ) ତାହାକୁ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ,

୨୨. କିନ୍ତୁ ସେ ଏ ବିଷୟରେ (ମୁସାଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କଲା ଓ ଅମାନ୍ୟ କଲା ।

୨୩. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପରିକଳ୍ପନା କରି (ସତ୍ୟତାକୁ) ବିମୁଖ ହେଲା ।

୨୪. ଏହାପରେ (ସେ ନିଜ ପାରିଷଦ ବର୍ଗକୁ) ଏକତ୍ରିତ କରାଇଲା ଏବଂ ଦେଶର ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ) ଘୋଷଣା (ମେଧ୍ୟ) କରାଇଲା ।

୨୫. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟେ ।"

୨୬. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ତା'କୁ ପରକାଳ ଓ ଇହକାଳର ଶାସ୍ତିରେ ଜଡ଼ିତ କରାଇବା ପାଇଁ କବଳିତ କଲେ ।

୨୭. ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା (ମୂଳକ ବିଷୟ) ରହିଅଛି ।

ରୁ : ୨

୨୮. (ଚିକିତ୍ସା ଭାବି ଦେଖ ତ) କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପୁନରାୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଧିକ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ନା ଆକାଶକୁ, ଯାହାକୁ (ଅଲ୍ଲାହ) ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ?

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ରୁହ୍ନା' ଅର୍ଥ ଘୃତ୍ନିବା । ତେଣୁ ଏହାର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏପରି ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଯେଉଁଠାରୁ ମରୁଷ୍ଟ ଅଲ୍ଲାହ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଆସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା'ର ଉନ୍ନତିର ବ୍ୟବସାୟ କରାଯାଉଥିଲା ।

୨. ସ୍ୱର୍ଗର ମୁସା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତଥା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କର ପଛା ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ନବି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସର ହେବ, ଏ ବିଷୟ ସେ ଫିରଓନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅଗମନ ଫିରଓନ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକୋପର କାରଣ ନ ହେବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ خُلِعٌ ۝

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَاهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَخَشَرَ فَأَنَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

يَعْنِي أَنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۝

ءَا نَسْتُمْ أَشْدُّ خُلُقًا أَمْ النِّسَاءُ بَنَاهُنَّ ۝

୨୯. (ଏବଂ ସେ) ତାହାର ଉଚ୍ଚତାକୁ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି ଓ ତା'ପରେ ତାହାକୁ ତୁଟିଶୂନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ତାହାର ରାତ୍ରିକୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ଦିନକୁ (ଆଲୋକିତ କରି) ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ସେହି ସମୟରେ) ଗୁପ୍ତତାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ (ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ) ତାହାର ଜଳ ଓ ତାହାର ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ।

୩୩. ଏବଂ ସେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ପୋତିଛନ୍ତି ।

୩୪. ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ଉପକାର ସକାଶେ (ସେ ଏସବୁ କରିଛନ୍ତି) ।

୩୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମହା ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

୩୬. ଯେଉଁ ଦିନ ମରୁଣ୍ୟ ନିଜ କୃତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବ,

୩୭. ଏବଂ ଯେ (ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁ ସାହାଯ୍ୟରେ) ନରକକୁ ଦେଖିବ ତା'ପାଇଁ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଦିଆଯିବ ।

୩୮. ସୁତରାଂ ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ଆଚରଣ କରିଅଛି,

୩୯. ଏବଂ ଇହକାଳକୁ (ପରକାଳ ଉପରେ) ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛି,

୪୦. ନରକ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୪୧. ଏବଂ ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରତି ଭୟସ୍ବକୁଳ ହୋଇଛି ଓ ନିଜକୁ କୁପ୍ରସୂରିଠାକୁ ଦୂରେଇ ରଖିଛି,

୪୨. ବାସ୍ତବରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ହିଁ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୪୩. ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ସେହି ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପଶୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହା କେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ?

୪୪. ତାହାର (ଆଗମନ ବିଷୟକ) ଆଲୋଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମର କି ସମ୍ପର୍କ ?

୪୫. ଏହାର ଅନ୍ତିମ (ସମୟର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ) ସହିତ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ।

୪୬. ଯେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିପଦକୁ) ଭୟ କରେ ତୁମେ କେବଳ ତାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସତର୍କକାରୀ (ସ୍ବରୂପ) ଅଟ ।

رَفَعَ سَنَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝

مَتَاءً لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

وَبُزِزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ۝

فَأَمَّا مَنْ كُفَّٰ ۝

وَأُتِّرَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ۝

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۝

الْهَوَىٰ ۝

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۝

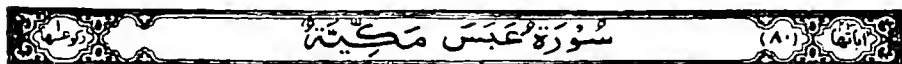
فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۝

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِمَّنْ يَتَشَاهَا ۝

୪୭. ସେମାନେ ଯେଉଁଦିନ ଏହାକୁ ଦେଖୁବେ, (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ (ଏହି ସଂସାରରେ) କେବଳ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ବା ତାହାର ସକାଳ ରହିଥିଲେ ।

كَانَ لَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يُنَبِّئُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ صُبْحًا ۚ

ଭାର ୩୦

ଅବସା

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୦

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କାରେ ପଢ଼ାଯାଏ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗଣନା ୪୩ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (କ'ଣ) ସେ ଭୁଲୁଥିବାପରି ମୁହଁ ଫେରାଇ ଶୁଣିଗଲା ?

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ

୩. କାରଣ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ଆସିଥିଲା (ଯାହାକୁ କେତେକ ଜାଣନ୍ତି) ।

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ

୪. ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ !) କେଉଁ କଥା ତୁମକୁ (ଏହା) ଜଣାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପକିନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିବ,

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَظُنِّي ۖ

୫. ଅଥବା (ଉପଦେଶମୂଳକ କଥାମାନଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରିବ, ତେବେ (ଏହି) ସ୍ମରଣ ତାହା ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ।

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِّكْرَىٰ ۖ

୬. କ'ଣ ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ସତ୍ୟକୁ) ବେଶାନ୍ତି କରେ,

أَفَمَنْ اسْتَفْضَىٰ ۖ

୭. (ତାହା ପ୍ରତି) ତୁମେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବ, (ଯଦିତ ତାହା କୋରାନର ପରିପତ୍ନୀ ଅଟେ) ।

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۖ

୧. ଏଠାରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଐତିହାସିକ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏକଦା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାରେ କୁବେୟ୍ ବଂଶୀୟ କେତେକ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଘିହାତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବା ବେଳେ 'ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ନୁ ରଫ୍ ମକ୍କୁମ୍' ନାମକ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ମୁସଲମାନ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବଡ଼ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ଓ ଶକ୍ତିର ଅପରସ୍ତ ହେଉଛି ଭାବି, ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏ ପ୍ରକାର ଅନର୍ଥକାରୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ପସନ୍ଦ କରି ନ ଥିଲେ ; ତେଣୁ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇ, ସେ ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଥିଲେ । ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ଦିଗରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଠାରେ ଅତି ଉଚ୍ଚକୋଟିର ନୈତିକତା ଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେ କୁବେୟ୍ ବଂଶୀୟ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏତେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଯେ ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ପ୍ରବଚନ କରି ରଖିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେହି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କେବଳ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଥିଲେ କାରଣ ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅସମର୍ଥତା ଓ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପଦେ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କିମ୍ବା ଅଶ୍ରଦ୍ଧତାକୁ କଥା କହି ନ ଥିଲେ । ତତ୍ପରା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେହି ଅନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାକୁ ଆଘାତ ନ କରି, ଭଲି ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ । ବହୁତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଦରିଦ୍ର ଓ ବିନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଥିଲେ ।

୮. ଏବଂ ତୁମେ ଏହା କିପରି ଭାବରେ କରିପାରିବ
ଯେତେବେଳେ କି ତା'ର ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାରେ ତୁମ
ଉପରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ।

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِيَهُ

୯. ଏବଂ ଯେ କେହି ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୂତ ଗତିରେ ଆସେ ;

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

୧୦. ଏବଂ ତେଜସ୍ବିତ ଅନ୍ଧାରକୁ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରୁଥାଏ ;

وَهُوَ يَخْشَىٰ

୧୧. ତୁମେ (ବିରୋଧୀଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ) ତାହା ପ୍ରତି
ଅବହେଳା କରୁଅଛ ;

فَإِنِّتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ

୧୨. (ଏପରି) ଆଦୌ ନୁହେଁ, (ବରଂ ଏ ପ୍ରକାର
ଦୋଷାରୋପ ଠିକ୍ ନୁହେଁ,) ବାସ୍ତବରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍
କୋରାନ) ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ । (ଏହା ସହିତ ତରବାରୀ
ଅବତରିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ
କରାଇବାରେ ବାଧ୍ୟ କରିବ ।)

كَلَّا إِنَّمَا تَذَكِّرُهُ

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرَهُ

୧୩. ଦୂତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ତାହା ପ୍ରତି ମନନନିବେଶ କରୁ ।

୧୪/୧୫. (ଏହି କୋରାନ ଏପରି) ପୋଥିରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ
ହୋଇ ରହି)ଅଛି ଯାହା ସମ୍ମାନିତ, ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ତଥା
ପବିତ୍ର ଅଟେ,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

୧୬. ତାହା (ପୋଥିପ୍ରଣେତା ଓ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ)
ପରିବ୍ରାଜକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ (ଅଛି),

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

୧୭. (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି) ଯେଉଁମାନେ
ସମ୍ମାନିତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚକୋଟର ପୁଣ୍ୟବାନ୍
(ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ।

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

୧୮. ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ! ସେ କିପରି କୃତବ୍ଧ !

قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

୧୯. (ସେ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖୁ ଯେ) ଅନ୍ଧାର ତାହାକୁ କେଉଁ
ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ମୃତି କରିଛନ୍ତି ।

مِنْ أَمْرِ شَيْءٍ خَلَقَهُ

୨୦. (ସେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ) ଏକ ଶୁକ୍ତବିଦୁରୁ (ସୃଷ୍ଟି
କଲେ ଓ ପ୍ରଥମେ ତା) ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି ତା'ପାଇଁ
(ଉନ୍ନତିର ଏକ) ପାମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ ;

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ନେଇ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ଯିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆଖ୍ୟାତରୁ ସେହି ସାଥୀମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଭାଗ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିବ ।

୩. ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ଧ୍ବଂସ ହେବ, କାରଣ ସେ ଅବିଶ୍ବାସ କୃତରୁ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ।

୨୧. ଏହା ପରେ (ତାହାର) ପଥକୁ ସୁଗମ କଲେ ଓ ଅଧିକ ସୁଗମ କଲେ,

ثُمَّ السَّيْلَ يَسْرَهُ ۝

୨୨. ଏହା ପରେ (ସ୍ବାଭାବିକ ଜୀବନ ଦେଇ) ତାହାକୁ ମୁତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ (ଓ) ତା'ପରେ ତାହାକୁ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) କବରରେ ରଖିଲେ ;

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝

୨୩. ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ ।

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝

୨୪. (ଏପରି) ଆଦୌ ନୁହେଁ, (କ'ଣ ରୂପେ ଦେଖୁ ପାଇଁ ନାହିଁ ଯେ) ଯେଉଁ ଆଦେଶ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟକୁ) ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରି ନାହିଁ ।

كَلَّا لَمَّا يَقُضِ مَا أَمَرْتُ ۝

୨୫. ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଖାଦ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ ।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝

୨୬. (ଏବଂ ସେ ଦେଖୁ ଯେ) ଆମେ ମେଘମାଳାକୁ ପ୍ରଚୁର ଜଳବୃଷ୍ଟି କରାଉଛୁ,

إِنَّا صَبَّيْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝

୨୭. ଏହା ପରେ ଗୁମୁଷକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବିଦାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଛୁ ।

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝

୨୮. ଅତଏବ ଏହାକୁ ବିଦାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଫଳରେ ଆମେ ଚନ୍ଦ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶଯ୍ୟା ଉତ୍ପାଦନ କରିଥୁଛୁ ।

فَأَبْتَلْنَا فِيهَا كِبًّا ۝

୨୯. ସେହିପରି ଅସ୍ତର ଓ (ବିଭିନ୍ନ) ଉଦ୍ଭିଦ,

وَعَبًّا وَقُضْبًا ۝

୩୦. ତଥା ଜୈନ୍ତୁନ ଓ ଖଜୁରି (ମଧ୍ୟ),

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ବିକାଶର ମାର୍ଗ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ, ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୨. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସଂସାରରେ ତା'ର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନେ ତାକୁ କବର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ତାହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ କବର ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଜୀବାତ୍ମାକୁ ରଖନ୍ତି ।

୩. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପାର୍ଥବ କବର ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ପାରଲୋକିକ କବର । ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରଲୋକରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜୀବନ ଦାନ କରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ରୂପେମାନେ ମନେ କରୁଅଛୁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆଉ ଜୀବନ ଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

୫. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶକ୍ତିସହ ବା ଧର୍ମବିଧାନର ପାଳନ କରିବ ନାହିଁ ତେବେ ତା'ର ହିସାବ କିତାବ ନ କରାଯିବା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ ? ତେଣୁ ହିସାବକିତାବ କରାଯିବା ସକଳେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. ଏବଂ ତତ୍ ସହିତ ଘନ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ,

وَحَدَائِقَ غُلَابٍ

୩୨. ଏବଂ ଫଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷ (ଓ ଗୁଳୁ ଆଦି) ମଧ୍ୟ,

وَفَاكِهَةٍ وَأَبْجٍ

୩୩. (ଏ ସବୁ) ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ଉପକାର ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛି) ।^୧

مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَنَايَكُمْ

୩୪. ଏହା ପରେ (ଚିନ୍ତା କର) ଯେତେବେଳେ କର୍ଷ-ବିଦାରକ (ବିପଦ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

فَإِذَا جَاءَتِ الضَّآئِقَةُ

୩୫. ଯେଉଁ ଦିନ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଭାଇଠାରୁ (ଦୂରକୁ) ପଳାୟନ କରିବ,

يَوْمَ يَقْضَى الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

୩୬. ଏବଂ ସେହିସବୁ ଦିନ ନିଜ ମାତା ଓ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ,

وَأُخُوهِ وَأَيِّبِهِ

୩୭. ଏବଂ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ପଳାୟନ କରିବ),

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

୩୮. ସେ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଚିତ୍ତରେ (ହୁ) ମଗ୍ନ ରଖୁଥିବ ।

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

୩୯. ସେଦିନ କେତେକ (ଲୋକ)ଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଥିବ,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ

୪୦. ହର୍ଷ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ (ହୋଇଥିବ),

صَاحِلُهُ مُسْتَبِيرَةٌ

୪୧. ଏବଂ (ସେ ଦିନ) କେତେକଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଏପରି ହେବ ଯେତେ ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଧୂଳି ଆବୃତ ହୋଇଅଛି,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

୪୨. ଏବଂ (ଆତ୍ମାତରାଣ ଅବସ୍ଥା ଜଣାଇବା ସକାଶେ) ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ (ଏପରି) ଏକ କାଳିମା ମଧ୍ୟ ଆବୃତ ହୋଇଥିବ (ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହୋଇଥାଏ) ।

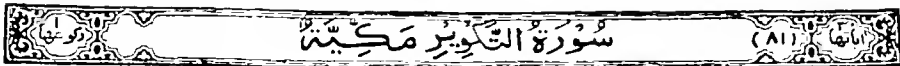
تَرَاهُهَا قَتَرَةٌ

୪୩. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଦୁରାଚାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।

أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

୧. ପ୍ରଥମେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଓ ତତ୍ପରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ହସର କଳାକୃତିକତା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ପ୍ରକୃତିର ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଉଦ୍ୟାନ ନିର୍ମାଣରେ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥାଏ । ସେହି ହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ସ୍ୱାଧୀନ କରିଥିବାରୁ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଲଗାଇଥିବା ଗଛର ଫଳ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଭାରିଥିବା ଫୁଲକୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ । କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପତ୍ର ଓ ଖସି ପଡୁଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଏସବୁ ଫଳ ଓ ପତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହିଁ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ।

ଅଲ - ତକୱିର

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ପରସ୍ପର । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପର୍କ ୩୦ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ କିରଣକୁ ଗୁଡାଇ ଦିଆ ହେବ,

୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ମଲିନ ପଡ଼ିଯିବେ,

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ଘୁଲିତ କରା ହେବ,

୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦଶମାସର ଗର୍ଭବତୀ ଓଷମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାହେବ,

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରା-ହେବ,*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا الشُّسُ كُوِّرَتْ ②

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ③

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④

وَإِذَا الْعُشُورُ عُظِّلَتْ ⑤

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑥

* ଏଠାରେ ଏପରି ସାମୟିକ ଦୃଢ଼ବତା ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା କବିତାରେ ମୁଦନମାନଙ୍କର ଉପରେ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି (୩୩ : ୪୭ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ଏବଂ ଅଲୋକ୍ୟ ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏଭଳି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ଉପରେ ପରଦା ପକାଇ ଦିଆଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେଉଁକି ସମ୍ମାନ ପାଇବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ସେହିକି ସମ୍ମାନ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ଅଲ-ରୁହ୍ମ' ଧର୍ମପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ହଦିସ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ, 'ମୋ ସାଥୀମାନେ ନକ୍ଷତ୍ର ସଦୃଶ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ଏହି ରୂପେ ହେବ ଯେ ଧର୍ମପଣ୍ଡିତମାନେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତର ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅର୍ଥ କରାଯାଇପାରେ : (କ) ପର୍ବତ ଉପରେ ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଖ) ପ୍ରୟୋଗର ବେଳେ ତିନିମାସର ଖଞ୍ଜି ପର୍ବତକୁ ରାତି ଦିଆଯିବ ଓ ସେଠାରୁ ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଗ) ପର୍ବତ ସଦୃଶ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ବା ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ନିଜର ଘିରି ଓ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ହରାଇବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ରେକରାଡ଼ି ଓ ମୋଟର ଚାକି ଉଦ୍ଭାବନ ହେବା ପରେ ଆଗବରେ ଓଡ଼ା ପିଠିରେ ଯାହା କବିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କମି ଯିବ । ଦଶ ମାସର ଗର୍ଭିଣୀ ଓଡ଼ା ବିଷୟ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେଭଳି ଗର୍ଭିଣୀ ଓଡ଼ା ଦଶ ମାସ ବେଳକୁ ଖୁବ୍ ମୁନ୍ଦାବାରୁ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭବ, ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ସାଧନାହୀନର ଉଦ୍ଭାବନ ହେବା ପରେ ମରୁଜାହାଜ ନାମରେ ପରିଚିତ ଓଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ।

୫. ଏହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ : (କ) ବିଦ୍ୱିଆଖାନା ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଖ) ଅସଂଖ୍ୟ କାଗିର ଲୋକମାନେ ସୁସଜ୍ଜା ହେବେ, (ଗ) ଅସଂଖ୍ୟ କାଗିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ, ଯେପରି ଆମେରିକା ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରେ ଘଟିଛି । ଏହି ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ହୁସୁରୁ'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ ହେବା ।

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନଦୀଗୁଡ଼ିକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଗୁଡ଼ିକର ଜଳକୁ ପ୍ରବାହିତ କରାଇ ଅନ୍ୟ ନଦୀ ବା କେନାଲ ସହିତ) ମିଶାଇ ଦିଆଯିବ,

وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ ۝

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ବିଭିନ୍ନ) ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରା ହେବ,

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜୀବନ୍ତ ପୋଷି ଦିଆଯାଇଥିବା (କନ୍ୟା) ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ,

وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ۝

୧୦. ଯେ କେଉଁ ଅପରାଧରେ ତାହାକୁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା ?

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝

୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସାରଣ ହେବ (ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁଳ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବ),

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶର ଆବରଣକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରାହେବ,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝

୧୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନରକ (ଅଗ୍ନି)କୁ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାହେବ,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବୈଦିକଙ୍କୁ ନିକଟତର କରାହେବ,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِقَتْ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟାୟର ଯୁଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱରୂପରୂପ ସମାନ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ନିର୍ମାଣ କାଳର ଏଭଳି ଉନ୍ନତି ହେବ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ନଦନଦୀକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଦେଶରେ— ଭାରତ, ଅମେରିକା ଓ ଜର୍ମାନୀରେ—ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ମୃତ ଶବ 'ସଜ୍ଜଦର' ଅର୍ଥ ଶୁଖାଇ ଦେବା । ତେଣୁ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ 'ସଜ୍ଜଦର' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଛି: ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳକୁ ବାହାର କରି ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ନେବା । କେନାଲକୁ ଲାଖ୍ୟ କଲେ ଏହି ଅର୍ଥର ଯଥାର୍ଥତା ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝି ହେବ । ତେଣୁ ଉଭୟ ଅର୍ଥରୁ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ବାହାନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି କେନାଲ ଖୋଳି ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବ । ନଦୀର ଜଳ ଆକାଶକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରା ସୁଗମ ହେବ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସୁବ ଯାନ ଓ ବାୟୁଯାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ସହଜରେ ପାସ୍ତ କରି ପାରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ପୋଷି ଦେବା ଏକ ଅପରାଧ ହେବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁଳ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରାସନ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଖଗୋଳ ବିଦ୍ୟାରେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ ।

୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ଯୁଗରେ ପାପର ମାତ୍ରା ବହୁତ ବଢ଼ିଯିବ ଯଦ୍ୱାରା ନରକ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟତର ହେବ ।

୮. ଧର୍ମର ଶୁଦ୍ଧ ଚକ୍ରମାନ ଏପରି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଓ ଚପଳତାରେ ନୀତି ନିୟମକୁ ପାଳନ କରିବା ସହଜ ହେବ ।

୧୫. (ସେ ଦିନ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିବ ତାହା ଜାଣି ପାରିବ ।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝

୧୬. କିନ୍ତୁ (ଯେପରି ତୁମେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ), ସେପରି ନୁହେଁ; ଯେଉଁମାନେ ଗୁଲୁ ଗୁଲୁ ପଛେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣୀ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ۝

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ନାକ ସିଧା ଗୁଲୁଥାନ୍ତି (ଓ ପୁଣି) ଘରେ ବସି ରହୁଥା'ନ୍ତି ।

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۝

୧୮. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ, (ପ୍ରାଣୀ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅନ୍ତ ହୁଏ ;

وَالَيْلِ إِذَا غَسَسَ ۝

୧୯. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଶ୍ୱାସପ୍ରସ୍ତାପ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାତର ଅସମାପନ ହୁଏ),

وَالضُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝

୨୦. ବାସ୍ତବରେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ରସୁଲଙ୍କ ବାଣୀ ଅଟେ ।

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

୨୧. (ଯେ କି) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦାର୍ଥ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝

୨୨. (ସେ) ଆଶ୍ୱାସଦା ଅଟନ୍ତି ଓ ତତ୍ ସହିତ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ମଧ୍ୟ ।

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଆଦୌ ପାଗଳ ନୁହନ୍ତି ।

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَغْوٍ ۝

୧. ଏଠାରେ ବିନାଶମୁଖୀ ଜାତିର କେତେକ ଇସ୍ତଫା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହି ଇସ୍ତଫାଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି : (କ) ବିପଦବେଳେ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବା, (ଖ) ଅପରିଶ୍ରମଦ୍ୱାରା ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବା, (ଗ) କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ବସି ରହିବା ।

୨. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନାଶର ସମୟ ସ୍ୱାଧୀୟ ହେବ ନାହିଁ; ରାତି ଠରେ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାଣୀ ତାହା କଥାକଥା ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରଫୁଟ ଏହାର ଭାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ଏବଂ ଦେବତୃତୀୟତା ଏହି ବାଣୀକୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ (ଅର୍ଥାତ୍ କଲାମୁଲ୍ଲାହ) ତଥା ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାଣୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ସଂପର୍କବାଦୀ ତାଙ୍କର ମୁହଁକୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ବାଣୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ବୋଲି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆବୋଧ କରାଯାଇଛି । ସେଥିରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହି କୋରାନ ସମସ୍ତ ଜରତର ପାଗଳକର୍ମୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି; ତାହାକୁ ସଫରେ ଧରି ଜଣେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦେବତୃତ ତୁମ ଦୃଢ଼ତାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲେ, ଯେପରିକି ତୁମେ ଏକ ସତେଜକ ରୋଷା ମଧ୍ୟରେ ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇଯିବ (୩୭:୯୩-୯୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୪. ଯେହେତୁ ସେ ଜଣେ ରସୁଲ ହେଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଦୁନିୟତ ତାଙ୍କର ଅପାଧାରଣ ଦାବି ପରେ ସେ ଏକ ଅନ୍ତରାଳ ରୋଷା ରକ୍ତି ପାରିଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହେଲେ, ଏପରିକି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱାକୃତି ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଉତ୍ତରା ହେଲେ । ଅତଏବ ଯେତେ ସେ ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ଏହି ଦାବି କଦାପି ମିଥ୍ୟା ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୨୪. ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଦୃଷ୍ଟକୁ ଆକାଶର ମୁକୁତିରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ସେ ଅଦୃଷ୍ଟର ସମାନ୍ତର ଦେବନ୍ତର ଆଦୌ କୃପଣ ନୁହନ୍ତି ।

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ପତି ପ୍ରେମିତ ବାଣୀ ଅଭିଶପ୍ତ ସ୍ୱଭାବୀନ (କହୁତ) ବାଣୀ ନୁହେଁ ।

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٦﴾

୨୭. ତେଣୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ କେଉଁ ଆତଙ୍କ ଯାଉଅଛ ?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ ମାତ୍ର.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ବିଶେଷତଃ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହା ପାଇଁ ଯେ କି ସରଳ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ,

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ତୁମେମାନେ ଏହା (କଦାପି) ଇଚ୍ଛା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ- ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଅଲ୍ଲାହ) ଇଚ୍ଛା କରି ନାହାନ୍ତି ।

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ଭଙ୍କ ଭୋକ ଭଲ ହେବ ବା ଅମ୍ଭଙ୍କ ଭୋକ ମନ୍ଦ ହେବ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଅସମ୍ଭାବନା ସ୍ଥିର କରିଛି । ଅନ୍ତର୍ଭାଗ୍ୟ ଆୟତରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆୟତ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ତିନି ଓ ମାନବକୁ କେବଳ ଏଥି ସଙ୍ଗରେ ପୂର୍ବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ (୫୧:୫୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆୟତର ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚ-ମାନର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପଠାଇଛନ୍ତି (୧୧: ୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯେହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂସାର କରାଯାଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଭାବେ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣିତ। ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବିରୋଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଯଦି ମାନବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଧାନ ଅନୁସରଣ ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ, ତେବେ ତାହାର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ ।

ଅଲ-ଇନ୍‌ଫିତାର

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦୀନିତ ଗୋଟିଏ ୨୦ଟି ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷିକ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ଫାଟି ପଡ଼ିବ,

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

୩. ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ଖସି ପଡ଼ିବେ,

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସାଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଚିରି ମିଶାଇ ଦିଆଯିବ,

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କବରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଳି ଏଣେ ତେଣେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ,

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

୬. ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାଣୀ ଯୋହା ବିଷୟରେ ଏଠାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଛି) ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ସେ କ'ଣ ସବୁ ଆଗକୁ ପଠାଇଛି ଓ କ'ଣ ସବୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଛି ।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

୭. ହେ ମାନବ ! ତୁମକୁ କିଏ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅହଙ୍କାରୀ (ଓ ପ୍ରଚାରିତ) କରିଅଛି,

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِبَيْتِكَ الْكُرِينِ

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶେଷ ଯୁଗ ସଂପର୍କରେ କେତେକ ଲକ୍ଷଣର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଅଲୋଚ୍ୟ ଅୟତରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ପୃଥିବୀରେ ସିର୍ବ ଓ ନାସ୍ତିକତା ଏତେ ଦୂର ବ୍ୟାପିଯିବ ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସଂସାରକୁ ଖାଲି ପ୍ରେତଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୨. ତୁମ୍ଭେ ବିଦ୍ବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ଚିହ୍ନିତ ହେବେ ବା ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଣୀମାନେ କେବଳ ଓ ସ୍ବୟଂ କେବଳ ଦୂରା ଦୂର କରି ବିପାଶ୍ଟ କବରାଗରୁ ସଂସ୍କୃତ କରାଯାଇଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଚୀନ ମିଶର ଦେଶର ଫିରାଓନ (Pharaoh) ନାମଧର ରାଜାମାନଙ୍କ କବରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଳି ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଧୃତିକୁ କ'ଣ, ପ୍ରାଣ ଓ ବୃତ୍ତିଆ ଆଦି ଦେଶର ସଂସ୍କୃତାକ୍ଷୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ରଖାଯିବା ପାଇଁ ପଠାଯିବ ।

୫. ଏଠାରେ 'ନଫସ' ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମକୁ ବୁଝାଉଛି । କାରଣ ସଂପ୍ରତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦୂରା ସାରା ସଂସାରରେ ସିର୍ବ ବା ନାସ୍ତିକତାର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ହେଉଛି ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଦୃଷ୍ଟି କରିବେ ଯଦିଲ୍ଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ପତନର ଲକ୍ଷଣମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେଖର ହେବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଓ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପଛରେ ଏପରି କୃତିମାନ ଛାଡ଼ି ଯାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ଭାବ ଗଢ଼ିତ କରାଉଥିବ ।

୭. ଏଠାରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କବରର ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ସଂକେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ଧର୍ମବିଧାନଠାରୁ ଓ ଅଳ୍ପକ୍ଷସଂସ୍କୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଙ୍କ ଦୂରା ପୃଷ୍ଠ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଚିନ୍ତା କରୁ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ନିଜ ଗ୍ରମାନ୍ତର ଦର୍ଶନକୁ ଭିତ୍ତିକରି ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ପୃଷ୍ଠ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୮. ଅର୍ଥାତ୍ ପର ଜୀବନରେ ବିଚାର ହେବ ଓ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ମିଳିବ । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଇ ଦାୟକ ହେବେ ନାହିଁ ।

୮. ସେହି ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେ କି ତୁମକୁ ସ୍ଥିତି କଲେ ତା'ପରେ ତୁମକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଆରାଧନା ଶକ୍ତିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କଲେ, (ଏବଂ ଏହା) ପରେ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسُبُكَ فَعَدَلَكَ ۝

୯. ଏହା ପରେ ସେ ଯେଉଁ ରୂପ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତହିଁରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରୂପରେ ତୁମକୁ ରଖିଲେ ।

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝

୧୦. ଯେପରି ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ (ଯେପରି କଦାପି ଦୁର୍ବଳ, ବଳୀୟ ତ ବିଶ୍ୱର ଦିବ୍ୟତାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଅଛ ।

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝

୧୧. ଏବଂ ଅଳ୍ପକାଳ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ନିୟମ ହୋଇଛି ।

وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لَٰخُفْيٰنَ ۝

୧୨. (ସେମାନେ) ଭଦ୍ର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥା'ନ୍ତି ।

كَرَٰمًا كَآتِبِينَ ۝

୧୩. ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେମାନେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝

୧୪. ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ଲୋକମାନେ (ସର୍ବଦା) ଆନନ୍ଦରେ ରହନ୍ତି ;

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

୧୫. ଏବଂ ଦୁରାଶ୍ରୟ ଲୋକମାନେ ବାସ୍ତବରେ ନରକରେ ରହନ୍ତି ;

وَأِنَّ الْفٰجَرَ لَفِي جَحِيمٍ ۝

୧୬. (ବିଶେଷତଃ) ସେମାନେ ବିଶ୍ୱର ଦିବ୍ୟତାରେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝

୧୭. ଏବଂ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ۝

୧୮. ଏବଂ (ହେ ରଫୁକ୍ !) ବିଶ୍ୱର ଦିବ୍ୟତା ସମୟ କେବେ, ତାହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

وَمَا آذْرٰكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝

୧୯. ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ ତୁମକୁ କହୁଅଛୁ କି ବିଶ୍ୱର ଦିବ୍ୟତା ସମୟ କେବେ, ତାହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

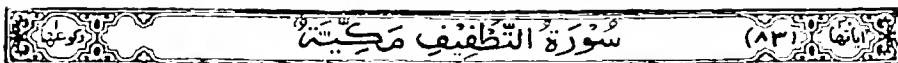
تُمْ مَا آذْرٰكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝

୨୦. ସେହି ସମୟ ସେ ଦିନ (ହେବ), ଯେଉଁ ଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ଲାଭ ଦେବା ପାଇଁ କିଛି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିବ ; ଏବଂ ସେଦିନ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାମାଂସା ଅଳ୍ପକାଳ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବ ।

يَوْمَ لَا تَنٰلُكَ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ

لِّبِئَرٍ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ۝

ଅଲ-ମୁତଫିଫୀନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧି ଉପେକ୍ଷା ୩୭ଟି ଅକ୍ଷର ୮୦)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. କ୍ରୟବିକ୍ରୟ ବେଳେ ଓଜନ କମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ;

୩. (ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କଠାରୁ ଓଜନ କରି ନେବା ବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ନେଇଥା'ନ୍ତି ;

୪. ଅଥଚ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଓଜନ କରି ଦେବା ବେଳେ ଓଜନରେ କମ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୫. କ'ଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ ?

୬. ଏହି ମହାନ ଦିବସ (ର ନିଶ୍ଚିତ ଦେଖିବା) ସକାଶେ,

୭. ଯେଉଁ ଦିନ ମାନବ-ସମାଜ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଣିବା) ସକାଶେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବେ ।

୮. (ସେମାନେ ଯାହା ବୁଝୁଛନ୍ତି) ସେପରି ବୁଝି : ଦୁରାଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ସମନ୍ୱୟ) ବାସ୍ତବରେ ସିଦ୍ଧାନ * (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପୁସ୍ତକ)ରେ ଅଛି ।

୯. ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ କ'ଣ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

୧୦. ତାହା ଏପରି ଆଦେଶ ଯାହା (ଅନନ୍ତ କାଳରୁ) ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୧୧. ସେ ଦିନ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ରହିଥିବ,

୧୨. ସେ (ମିଥ୍ୟାବାଦୀ) ମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ବିସ୍ମର ଦିବସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝

وَمَا أَزِيدُكَ مَا سِجِّينٍ ۝
كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝

وَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ بِیَوْمِ الدِّينِ ۝

* ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ସିଦ୍ଧାନ' ଅର୍ଥ କଠୋର ଓ ସ୍ଥାୟୀ । ଅତଏବ ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବା ଶାସ୍ତି କଠୋର ଓ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ (ଫତହୁଲ୍ ବୟାନ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୧୦ ପୃଷ୍ଠା ୩) ।

୧୩. ଯେ ସାମାଲ* ଘନକାରୀ ଓ ମହାପାତ୍ର, ତାହା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ,

୧୪. ଯେତେବେଳେ ସେଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ତ ପୂର୍ବକାଳର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ନକଲ କରା ଯାଇଥିବା କଥା ।”

୧୫. ସେମାନେ ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି ସେପରି ଆଦୌ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ କଳଙ୍କିତ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୬. ବରଂ ଏପରି କୁହ ଯେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା ସକାଶେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଧା ଦିଆଯିବ ।

୧୭. ଏହା ପରେ ସେମାନେ ନରକ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

୧୮. ଏହା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଏହା ହିଁ ସେହି (ପରିଶ୍ରମ), ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ ।”

୧୯. ତୁମମାନଙ୍କ ଧାରଣାର ବିପରୀତରେ ପୁଣ୍ୟବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ (ପୁରସ୍କାର ବିଷୟକ) ଆଦେଶ ବାସ୍ତବରେ ଇଲ୍ଲାହୀୟରେ^୧ ରହିଥାନ୍ତି ।

୨୦. ଏବଂ ଇଲ୍ଲାହ୍ନ^୨ କ’ଣ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

୨୧. ତାହା ଏକ ଲିଖିତ ଆଦେଶ ।

୨୨. ଯାହାକୁ (ଅଲ୍ଲାହ୍) ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ (ନିଜ ଆଖିରେ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ।

୨୩. ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ (ମୟ ସ୍ଥାନ)ରେ ରହିବେ,

୨୪. ପଲଙ୍କ ଉପରେ ବେସି ରହି ସବୁ ଦେଖୁଥିବେ ।

୨୫. ତୁମେ ଯେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଆଶୀର୍ବାଦକରିତ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଥିବା ଅନୁଭବ କରିବ ।

୧. ‘ଇଲ୍ଲାହୀୟ’ ଅର୍ଥ ଏଭଳି ମହାପୁରୁଷ, ଯେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୨. ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ‘ଇଲ୍ଲାହ୍ନ’ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସ୍ବରକ୍ଷ ଅଦେଶ ଜାରି କରାଯାଏ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର ପାଖ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ତାକୁ ପଡ଼ି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوُونَ ۝

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ۝

وَمَا آذْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝

كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

عَلَى الْأَرْآئِكِ يَنْظُرُونَ ۝

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝

୨୭. ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଦଦିଆ ବିଶୁଦ୍ଧ ମଦିରା ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ,

୨୭. ତାହାର ଶେଷ ଭାଗରେ କସ୍ତୁରି ରହିଥିବ ; ତେଣୁ କାମନାକାରୀମାନେ ଏହିଭଳି ବସ୍ତୁର ହିଁ କାମନା କରିବା ଉଚିତ.

୨୮. ଏବଂ ସେଥିରେ ତସନିମ^୯ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ.

୨୯. ସେହି ଝରଣା, ଯେଉଁଥିରୁ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଲୋକେ ପାନ କରିବେ ।

୩୦. ଅପରାଧୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ,

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଖି ଠାରୁ ଧୂଳେ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଘର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରୁଥିଲେ ; ସେତେବେଳେ (ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଫେରୁଥିଲେ ;

୩୩. ଏବଂ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ତେବେ କହୁଥିଲେ, “ଏମାନେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

୩୪. ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ରୂପେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନଥିଲେ^{୧୦} ।

୩୫. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି (ବିଶ୍ୱର) ଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବେ,

୩୬. ପଲଙ୍କ ଉପରେ (ବସି ରହି ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ବିଷୟ) ଦେଖୁଥିବେ ।

୩୭. (ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ କହିବେ), “ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିଗଲା ?”

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝

يَتَنَبَّهُهٗ مِنْكَ ۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ السَّافِرُونَ ۝

وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ۝

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝

عَلَىٰ الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ۝

هَلْ ثُوبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

୯. ‘ତସନିମ’ ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଗୌରବ । ତେଣୁ ‘ତସନିମ’ର ମିଶ୍ରଣରୁ ଏହା ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ, ସେହି ସବୁ ବୈଦିକବ୍ୟାଧିକାର କବଳେ ତସନିମ ବଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ. ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ରମଶଃ ବିକାଶ ଲାଭ କରୁଥିବ ।

୧୦. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆନ୍ତରିକ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ଭବରେ ‘ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ’ ବା ଧର୍ମବିଷୟକ ବିଶ୍ୱାସରୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ. କାରଣ ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତରର କଥା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣି ନଥାଏ ଓ ତୁଚ୍ଛବୃତ୍ତି ବିଶ୍ୱାସର ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଲ-ଇନ ସିକାକ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଏଥିରେ ଦିଅମିଶ୍ କବିତା ୨୬ ଟି ଅଛି ଏହା ୮୦)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ପାଟି ପଡ଼ିବ *

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

୩. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ ଶୁଣିବ) ସକାଶେ
କାନ ପାଟିବ * ଏବଂ ଏହା ହିଁ (ତାହା ପାଇଁ) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
ଅଟେ * ୩

وَأَنْتَ لِرَبِّهَا وَحَقٌّ

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରସାରିତ କରି
ଦିଆଯିବ, *

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

୫. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ କାଢ଼ି *
ପିଙ୍ଗି ଦେଇ, ଓ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ; *

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶରୁ ନିର୍ଗନ୍ତର ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନସୂଚକ ପ୍ରକଟିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।

୨. ଏବେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ସୂଚକ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଯେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ
ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୩. ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରକଟିତ ହେଉ ତା ନ ହେଉ, ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଦୁର୍ଦ୍ଦି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟ
ପକ୍ଷରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନକୁ ବାହା ଶୁଭ ହେଉ କି ଅଶୁଭ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି କରେ ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଚୋରି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିବା ଅନେକ ମଣ୍ଡଳ ଯଥା- ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ ଆଦି ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରକୃତରେ ପୃଥିବୀର
ଅଂଶ ବିଶେଷ । ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅବଲୋକପାତ କରିଛି, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଜଣା ଥିଲା । ଭୂମିମଧ୍ୟରେ ମଣିଷ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଅବତରଣ କରିପାରିଲାଣି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଜର ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁଛି । ସେହିପରି ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହରେ
ଉପନିବେଶ ସ୍ଥାପନ କରିବା ତଥା ପୃଥିବୀବାହ୍ୟରୁ ଲାଭବାନ୍ କରାଯିବା ମଧ୍ୟ ମଣିଷର ଇଚ୍ଛା । ସେହି ଅର୍ଥରେ ପୃଥିବୀ ସଂପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିବା
ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂତଗୁଡ଼ିକ ପରିସର ସଂପ୍ରସାରିତ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀର ଅତି ପୃଷ୍ଠ ଉତ୍ତରାଘାଟ ପ୍ରକଟିତ ହେବ । ସଂପ୍ରତି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ
ନୂତନ ଆନନ୍ଦ ସନ୍ଧାନ ମିଳିଲାଣି । ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ବୟସ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ବାଧିଛି । ମାନବ ସମାଜର ଦିଗନ୍ତେ ଭୂତାତ୍ମିକ
ଗବେଷଣାରୁ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଲାଣି ।

୬. ଏଠାରେ 'ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ' ର ଏହା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲାଭପ୍ରଦ ବସ୍ତୁ ରହିବ ନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ
ହେଉଛି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଧାକୁ ଏବେ ମାତ୍ରରେ ଉତ୍ତରାଘାଟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବ ଯେ ସତେ ଯେପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତରାଘାଟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବାକୁ ବାକି
ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ ଶୁଣିବା) ସକାଶେ କାନ ପାଟିବି^୧, ଏବଂ ଏହା ହିଁ (ତାହା ପାଇଁ) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

وَأَذِّنْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۝

୭. ହେ ମାନବ ! ତୁମକୁ ପୁରାମାତ୍ରରେ ଉଦ୍ୟମ କରି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଓ ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବ ।

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا ۖ فَمُلَاقِيهِ ۝

୮. ତେଣୁ ଯାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ^୨ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ଦିଆଯିବ,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝

୯. ତା'ଠାରୁ ହିସାବ ଶାନ୍ତ ଓ ସହଜରେ^୩ ନିଆଯିବ,

فَسَوْفَ يَحْصِيٰهُ حِصَابًا نَّيْسًا ۝

୧୦. ଏବଂ ସେ ତାହାର ପରିବାର ନିକଟକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଫେରିବ ।

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝

୧୧. ଏବଂ ଯାହାକୁ ତାହାର ପିଠି ପଛରୁ^୪ ତାହାର କର୍ମ-ପତ୍ର ଦିଆଯିବ,

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝

୧୨. ସେ (ନିଜେ) ଶାନ୍ତ ତାହାର ବିନାଶକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବ^୫

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝

୧. ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ଅର୍ଥ ପୃଥିବୀବାସୀ । ଅଲ୍‌ଜାନ୍ନା ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଚତର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି, ସେତେବେଳେ ଏହିପରି ବିଷୟ ପ୍ରକଟିତ ହେବ, ଅଲ୍‌ଲ୍ଲା ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରକାର ଓ ପ୍ରକାର ନିମନ୍ତେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ, ଯହା ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଦେବ । ଅଧିକାଂଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯୁଗର ଆଶ୍ୱାସନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏହାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରିତାପର ବିଷୟ ଉଭୟ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା, ଅନ୍ତର ସେମାନେ ଭାବିବାକୁ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍‌ଲ୍ଲା ଯାହାକୁ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତା' ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଭୋକକୁ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଭାବ କରିବା ପାଇଁ ସାରା ଜୀବନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

୩. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପୃଷ୍ଠାର ପ୍ରତୀକ । ତେଣୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କର୍ମ-ପତ୍ରିକା ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯିବ ।

୪. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କର୍ମ-ପତ୍ରିକା ପାଇବା ପରେ ସେ ଚାଣିପାରିବ ଯେ ଅଲ୍‌ଲ୍ଲା ତା'ର ହିସାବ ନିଜାଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ତା ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପୁନ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବଳି ଆଉ ଅଧିକ ସହଜ ହିସାବ କ'ଣ ବାହୋଇ ପାରେ !

୫. ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଇଫ୍‌ଜାକରେ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ନିଜ ପଛପଟକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ, ସେହିପରି ବିଚାର ବିବେଚନା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମପତ୍ରିକାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଟୁ ଚିଆଁଯିବ ଓ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରୀତ କରାହେବ ଯେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ପଛପଟକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ହେୟ ମନେ କରୁଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଜଣି ପାରିବ ଯେ ସେ ଏକ ମଦୁର ଶାସ୍ତ୍ର ପାଇବାର ଅଛି ଏବଂ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଯୁକ୍ତି ପାଇବାର ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ପଥ ଅଛି, ତାହା ହେଉଛି ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଲୋପ କରିଦେବା । ତେଣୁ ତାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ନ ଦେଇ ଲୋପ କରି ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଅଲ୍‌ଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ।

୧୩. ଏବଂ (ନରକର) କୁଳନ୍ତ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝

୧୪. ସେ ନିଜ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ରହୁଥିଲା ।

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۝

୧୫. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ଯେ ସୁଜ୍ଜଳତା ପରେ କେବେ ହେଁ ତାହାକୁ ଅଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ ।

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝

୧୬. କିନ୍ତୁ ଏପରି (ଅବଶ୍ୟ) ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।^୧

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝

୧୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଧାରଣାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଗୋଧୂଳି^୨ ଆଲୋକକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

فَلَا أَقْسِمُ بِالْشفِقِ ۝

୧୮. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ, ତଥା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁ ସେ ଆବୃତ କରିଥାଏ,

وَالَيْلِ وَمَا وَسَىٰ ۝

୧୯. ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ^୩ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝

୨୦. ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବ ।

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝

୨୧. ଏବଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୋରାନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିଙ୍ଗଦ^୪ କରନ୍ତି ନାହିଁ,

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

୨୩. ବରଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଏତେ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କୋରାନର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ପ୍ରାର୍ଥନା କୁହାଉ ହେବ ନାହିଁ ଓ ବାକ୍ସ ନରକରେ ନିଷେଧ କରା ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏହି ସଂସାରରେ ଏକ ମସବୁତ ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ଓ ନିଜ ପରିବାରରେ ସେ ଏପରି ଆନନ୍ଦ ଭରମ୍ଭାସ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲା, ଯାହା ସେପରି ସେ ଜଣେ ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତି ।

୩. ତା'ର ମନୋଭାବ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା, କାରଣ ଅଲୁଖି ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ଓ ତା'ର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖି ପାଇଁ ସଚେତନ ଥିଲେ ।

୪. ସେପରି ଗୋଧୂଳି ଆଲୋକ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ, ଦେହପରି ଭବିଷ୍ୟତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତ ହେବାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ମଧ୍ୟ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟ ହେବାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

୫. ସେପରି ଆକାଶ ଦୂର୍ବିତ୍ତ ତ୍ରୟୋଦଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଦଶା, ପଞ୍ଚଦଶା ଓ ଷୋଡ଼ଶୀ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଲାକୃତି ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ତ୍ରୟୋଦଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଦଶା, ପଞ୍ଚଦଶା ଓ ଷୋଡ଼ଶୀ ଶତାବ୍ଦୀ (ହେକ୍ଟର)ରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବିକାଶ କ୍ରମଣର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୨୪. ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ ଅନ୍ତରରେ) ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପତାକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

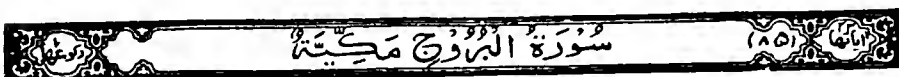
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝

୨୫. ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସମାଗୁର ଦିଅ ।

فَنَسْرُهُمْ يَعْدَابُ الْيَوْمِ ۝

୨୬. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅସରନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

ଭାର ୩୦

ଅଲ - ବୁରୁଜ

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୪

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶ୍ୱାସୀୟ ଗଣନା ୨୩ଟି ଅସର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପତା ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମେ ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳ-ବିଶିଷ୍ଟ ଆକାଶକୁ ପ୍ରମାଣପୁରୁଷ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝

୩. ଏବଂ ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଦିବସକୁ ।

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

୪. ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରମାଣ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ବଦଳ କରାଯାଇ ଅଛି,

وَشَهِيدٍ وَمَشْهُودٍ ۝

୫. ପରିଖା ଅଧିକାରୀମାନେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲେ,

قَتِيلُ أَصْحَابِ الْأُخْدُودِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଅଳ୍ପତା ଠାରୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଲାଭ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କଥୁତ ହବିବ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ରହିଥିବ । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ନିଜେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତିବ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଜ୍ଞାକୃତ ମସିହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ସର୍ବଧର୍ମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ସେହି ଧର୍ମର ରକ୍ଷାପାଳନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଆଁ ଜାଳି ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଫଳ ହେବେ ଓ ନିଜେ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ (ପରଖା ମଧ୍ୟସ୍ଥ) ଅଗ୍ନି, ଯହିଁରେ (ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳନକାରୀ) ଇନ୍ଦ୍ରନିଷେପ କରା ହୋଇଥିଲା ।

୭. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଅଗ୍ନି ନିକଟରେ (ଧାରଣା ଦେଇ) ବସି ରହିଥିଲେ ।

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ବୁଝିପାରୁ ଥିଲା ।

୯. ଏବଂ ଏମାନେ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ ଉପରେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୧୦. ସେ ଅଜ୍ଞାନ, ଯାହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ୱ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାବୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପାତନ କରିଥିଲେ ; ଓ ଏହାପରେ (ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ଅନୁତାପ ମଧ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ନରକର ଶାସ୍ତି ମିଳିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ) ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

وَمَا تَقْبَلُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଧର୍ମର ଉପାସକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଭିନ୍ନ ଯେଉଁଠି ଅଗ୍ନିବର୍ଣ୍ଣା ଉଲେକନା ଦୃଷ୍ଟି କରାଯାଏ ତାହା ସାଧାରଣ ଉଲେକନା ନୁହେଁ, ବରଂ ସେଗରି ଉଲେକନାକୁ ବାସ୍ତବର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଇନ୍ଦ୍ରନିଷେପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାଯାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ପାଖରେ ବସି ରହନ୍ତି, କାରଣ ଯଦି ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣା କରିବା କମ୍ପିୟାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ପ୍ରତି ଇନ୍ଦ୍ରନିଷେପ କରିବେ ।

୩. ସଂସାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି କରୁ ଦେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ହୁଏ । ଅଧିକତଃ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବୋଲି ସେମାନେ ନିଜେ କହି ପାରନ୍ତି ।

୪. ଅଲୋକ୍ୟ ଆୟତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧର କୌଣସି ଭିତ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଈର୍ଷା ପରାୟଣ ହୋଇ ଏହିପରି କରିଥାନ୍ତି ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଈର୍ଷା ଓ ଦୃଷ୍ଟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସେମାନେ ଯେତିକି ବିରୋଧ କରିଥିବେ ତତ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ।

୧୨. (ଏବଂ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଚରପହିତ ସମ୍ପତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ (ଏପରି) ବୈରୁଦ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତହେବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; (ଏବଂ) ଏହା ହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ଅଟେ ।

୧୩. ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପକ୍ଷ କଠୋର ହୋଇଥାଏ ।

୧୪. (କାରଣ) ସେ ହିଁ (ସଂସାରରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ) ଆରମ୍ଭ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ (ଯେଦି କୌଣସି ଜାତି କୁଳର୍ଜରୁ ବିରତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣା) ବାରମ୍ବାର, କରିଥା'ନ୍ତି ;

୧୫. ଏବଂ (ଡି. ସହିତ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୧୭. ସେହି ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ 'ଓଗୋରବମୟ' ;

୧୭. (ସେ) ଯାହା କବିବାକୁ ଛଜ୍ଜା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ କବିଥା'ନ୍ତି ।

୧୮. କ'ଣ ତୁମକୁ ସେତ୍ୟର ବିଭୁତାଚରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିଷୟରେ ସମାକ୍ଷର ମିଳିନାହିଁ ?

୧୯. ଅର୍ଥାତ୍ ପିତୃଶୈଳ ଓ ସମୁଦର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ?

୨୦. ପ୍ରକୃତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ଗର୍ହିତ) ଅବ୍ୟାଜନିତ ବ୍ୟାଧି ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ।

୨୧. ଅଥଚ ଅଜ୍ଞ ଯେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଦିଗରୁ (ଆଦି) ଘେରି ନେବେ ।

୨୨. (ଏଡ଼୍ ବ୍ୟତୀତ) ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ସେହି କୋରାନ (ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟରେ ସମାପ୍ତ ଦେଉଅଛି) ଏକ ରୌପ୍ୟମୟ ବାଣୀ ଅଟେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଠନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ ।

୨୩. (ଏବଂ ଚାହାର ଅନ୍ୟତମ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ)
ଚାହା ସ୍ୱରାସ୍ତିତଂ ପଳକରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ) ଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿٥٠﴾

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٣﴾

إِنَّهُ هُوَ يَدِي وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿٥٠﴾

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿٦٠﴾

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ⑩

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۖ ﴿٥٨﴾

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٩﴾

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ فَيُطَا ۖ ﴿٢١﴾

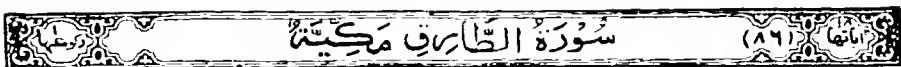
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢٢﴾

۱۴۱۱ هـ فی لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

୧. ଅଲୁମିନିୟମ ଶିମାଞ୍ଜଳ, ଏ ବିଶୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି କୋରାଳ-ର ବହୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏପରିକି ଅଲୁମିନିୟମ ଶିମାଞ୍ଜଳ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ବେଗେ ବେଗେ ଉପକାଳରେ ଓ ବେଗେ ବେଗେ ପର-କାଳରେ କରୁଥା ପ୍ରାନ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅର୍ଥ' ଅର୍ଥ ଅଲ୍ପାବସର ରାଜକୁ । ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୌରବମୟ ଅର୍ଥର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ସେ ଏପରି ବିଧାନ ଦ୍ଵାରା ସଂସାରରେ ରାଜତ୍ଵ କରିଥା'ନ୍ତି ଯଦ୍ଵିତ୍ତ ତାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଅଥଚ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୩ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଜୋରାଳ ପ୍ରଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିଷି ରହିବ ।

ଅଲ-ତାରିକ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେତେ ୧୮ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି) ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّجْمِ وَالطَّارِقِ ۝

୨. ଆମେ ଆକାଶକୁ ଓ ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝

୩. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ନକ୍ଷତ୍ର କ'ଣ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଲା ?

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝

୪. ତାହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘନସ୍ଥିମାନ ନକ୍ଷତ୍ର ।

୫. ଆମେ ଦାବି କରି କହୁଅଛୁ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ଜାତ ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ) କୌଣସି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّنَّا عَيْنُهَا حَافِظٌ ۝

୬. ସୁତରାଂ ମାନବ କେଉଁ କେଉଁ ଉପାଦାନରୁ ସୃଷ୍ଟି ତାହା ସେ ଭାବିବା ଉଚିତ ।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

୭. ତାହାକୁ ଏକ ଉତ୍ତମସ୍ଥିତ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝

୮. ତାହା ପିଠି ଓ ଛାତି (ହାର) ମଧ୍ୟରୁ * ନିର୍ଗତ ହୁଏ ।

يَخْجُجُ مِنْ بَيْنِ الضُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝

୯. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ) ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର (ଜୀବିତ କରି) ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ପକ୍ଷମ ।

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

୧୦. ସେ ଦିନ ଯେତେବେଳେ କି ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବ, ।

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝

୧୧. ଯାହା ଫଳରେ (ନିଜ ଉପରୁ ବିପଦକୁ ଅପସାରିତ କରିବା ପାଇଁ) ତାହାର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନ ଥିବ କି ତାହାର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନଥିବେ ।

فَسَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝

* ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଅଙ୍ଗକୁ ପିଠି ଓ ଛାତି ଥିବା ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନର ଏକ ବିଶେଷତା ହେଉଛି ଯେ ସେଥିରେ କେତେକ ନଗ୍ନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥାବସ୍ଥାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ମଧ୍ୟମରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୨. ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଷଣମୁଖର ସେହି
ମେଘମାଳାକୁ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝

୧୩. ଯେଉଁ ଭୂମି ବର୍ଷା ପରେ ବିଦ୍ୟର୍ଥ ହୋଇ ଉଠିବ ଜନ୍ମାଏ
ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝

୧୪. ଏହି ପ୍ରମାଣ ଏ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ରହିଛି ଯେ ତାହା
(ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କୋରାନ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ୧୦ ଓ
ବୃତ୍ତାନ୍ତ କଥା ଅଟେ.

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝

୧୫. ଏବଂ ତାହା କୌଣସି (ଅପଥା ଓ) ଦୁର୍ବଳ ବାଣୀ
ନୁହେଁ ।

وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ۝

୧୬. ସେ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଏହି କୋରାନ
ବିରୁଦ୍ଧରେ) ବହୁତ ସତ୍ୟକୁ କରନ୍ତି.

إِنْهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଭଲ ଭାବେ
ଯୋଜନା କରିଛୁ. (ଫଳରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବ) ।

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝

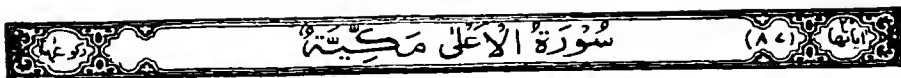
୧୮. ସ୍ୱତରା* (ହେ ଉତ୍ତୁଲ !) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବସର
ଦିଅ ; (ହେ) ଆଉ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ୧୧ ଦିଅ.
(ଯେପରିକି ସେମାନେ କୋରାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ଚେଷ୍ଟା
କରିବାର କଥା ତାହା କରନ୍ତୁ) ।

فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُويًا ۝

* ଯେପରି ଅଳ୍ପ ପୃଥ୍ବୀର ଦୃଷ୍ଟି ସକଳେ ବର୍ଷା କରାନ୍ତି- ଏପରିକି ଥରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମଝିରେ ମଝିରେ ବୃଷ୍ଟି କରାଉଥାନ୍ତି, ସେହିପରି
ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ତରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବ। କ'ଣ ସମସ୍ତ ହେଉ ପାରେ ? ସେହି ଜଳ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ ବା ସେହି ସ୍ତୁତ୍ତ୍ୱ ସମର୍ଥନ
କରୁଥିବା ବିଦ୍ୟା ବାଣୀ ।

* ଉପରୋକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଧର୍ମସ୍ତୁତି ଅଟେ କାରଣ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି. ଅଥଚ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ତୁତିରେ ପ୍ରମାଣ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଚ୍ୟୁତ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି, ଫଳରେ ସେଥିରେ
କେଉଁଟି ସତ୍ୟ ଓ କେଉଁଟି ଅସତ୍ୟ ତାହା ଜଣିବା କଷ୍ଟକର । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର କଣ୍ଠା ଯେ ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ ତାହା ଆଲୋଚ୍ୟ
ଆୟତର ଶେଷ*ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ ମେଘମାଳା ଓ ଭୂ-ପୃଷ୍ଠକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ସକଳେ ଉପସ୍ଥାପନ
କରାଯାଇଛି । ବର୍ଷା ହେଲେ ଯେପରି ଉତ୍ତମତା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ, ସେହିପରି ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ପରେ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରଣାଳୀ ଓ
ଉତ୍ତମ ସମ୍ମାନସମ୍ପନ୍ନ କରୁ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିଦେବେ ଯେ ଏହା ହିଁ ଅନ୍ତିମ ଧର୍ମ ବିଧାନ ସମ୍ପାଦିତ ସ୍ତୁତି । ଏହା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱରୂପ
ସ୍ତୁତିର ଅବତରଣ ଆଶା କରିବା ବୃଥା । ନିଶ୍ଚୟେନ୍ଦରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ କି କୌଣସି ନିରର୍ଥକ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଲାଭଦାୟକ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ ।

* ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କୌତୁହ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ । ସ୍ୱତରା*
ଯଦି ଏହି ସ୍ତୁତି ମିଥ୍ୟା ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା କଦାପି ସଫଳ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ଯେହେତୁ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ସ୍ତୁତି, ତେଣୁ
ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଉପାୟ
କରିବେ ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲହ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର
ବିଜ୍ଞାନ କରିଥାନ୍ତି । ସେହି କାରଣରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅବସର ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରିଶ୍ରାମରେ
ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ କରି ଉତ୍ତମତାକୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଚ୍ୟୁତ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ
ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଳ୍ପ କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସୁଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମିଳି ନଥୁଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମିଳିବ
ପରେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ କିଛି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅଲ-ଆ'ଲା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗଣନା ୨୦ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ରହୁଲ ! ତୁମେ ନିଜର ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ ଗୌରବମୟ)
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କର,

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

୩. ସେ ହିଁ (ମନୁଷ୍ୟକୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ *
କରିଛନ୍ତି ;

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

୪. ଏବଂ ସେ (ତାହାର) ଶକ୍ତିର କଳନା କରିଛନ୍ତି ଓ
(ତଦନୁସାରେ) ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

୫. ଏବଂ ସେ ଭୂମିରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ଉତ୍ପଳାଛନ୍ତି,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى

୬. ଚତ୍ତପରେ ତାହାକୁ କଳା ଆବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି,

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى

୭. (ହେ ମୁସଲମାନ !) ଆମେ ତୁମକୁ ଏପରି ଭାବରେ
ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ;

سَنُفِّرُكَ لَا تَنْسَى

୮. ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ଅଳ୍ପକ୍ଷର ଭୁଲାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ *
ତାହା ବ୍ୟତୀତ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ (ଉତ୍ତମ)କୁ
ଜାଣନ୍ତି ।

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ଅପରିମିତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନ ରଖାଯାଇଛି । ସେହିପରି ଆନନ୍ଦ ବିକାଶ ଫଳ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେହେତୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନିଷ୍କଳ୍ପ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଓ କଳବଶୂନ୍ୟ । ସେ ସର୍ବଶୁଣ-ସଂପନ୍ନ ଓ ନିଷ୍କଳ୍ପ ହୋଇ ନଥିଲେ ଏପରି ମାନବ ସମାଜକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କିପରି ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ?

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୋରାନ ପ୍ରାଚି ଏଭଳି ସଞ୍ଚାରିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହାକୁ କ୍ଷମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟକ ପ୍ରେମ କରୁଥିବ ତଥା ତା'ର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରିବ । ଏପରି ମହାପୁରୁଷମାନେ ଥିବେ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କରୁଥିବେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନର ନିଶ୍ଚୟକୁ ସର୍ବଦା ପଢୁଥିବେ କରି ରଖୁଥିବେ ।

୩. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସତ୍ୟ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ସତ୍ୟଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ଶିଖାଇ ଦେବା ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଅଲ୍ଲାହ ନିଜେ କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେତେକ ହତଭାଗୀ ତାହାକୁ ପାଟପାଉଁ ଦେବାକୁ ଚାହଁଲେ ତେବେ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟର ବାସ୍ତବ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ବିଶୟକୁ ଜାଣନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଯଦି ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଧୂ'ସ ହେବାକୁ ଚାହଁଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଧୂ'ସ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛାଦେବେ ।

୯. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନ !) ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ
(ସଫଳତା ଓ) ସହଜତାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ସହଜ କରିଦେବୁଁ ।

وَيُسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝

୧୦. ସୁତରାଂ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ' ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଅ ;
ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ସର୍ବଦା) ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝

୧୧. ଯେ (ଅଜ୍ଞାନକୁ) ଭୟ କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପଦେଶ
ଲାଭ କରିବ ;

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَىٰ ۝

୧୨. ଏବଂ (ପକ୍ଷାତରେ) ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ହେବ ସେ
ହିତହିତକୁ ବିମୁଖ ହେବ ।

وَيَنَجِّبَهَا الْأَشَقَىٰ ۝

୧୩. ସେ ହିତଭାଗ୍ୟକ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝

୧୪. (ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ) ପରେ ସେ ସେଠାର
ମରିବ ନାହିଁ କି ଜୀବିତ^୧ ରହିବ ନାହିଁ ।

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝

୧୫. ଯେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝

୧୬. ସର୍ବ ହେଉଛି କି (ପବିତ୍ର ରହିବା ସହିତ) ସେ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବ ଓ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବ ।

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝

୧୭. କିନ୍ତୁ (ହେ ବିରୋଧୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ତ
ସାଂସାରିକ ଜୀବନକୁ (ପରଜାଳ ଉପରେ) ପ୍ରାଧାନ୍ୟ
ଦେଉଅଛ.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

୧୮. ଅଥଚ ପରଜାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଣତର ଓ ବହୁଜାଳ
ସ୍ଥାୟୀ ।

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝

୧. ଏଠାର କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେହୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଣିଷ ସ୍ମରାବର ଅନୁକୂଳ । ତେଣୁ ମଣିଷ ଚନ୍ଦ୍ରସର ପରିଗଣିତ ହେବା ଆଜେ
କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ, ଯଦି କେହି ସେଭଳି ପରିଗଣିତ ହେବେ ବା ଚନ୍ଦ୍ରଗର୍ଭ ଅଳ୍ପ ପାଦନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁବେ, ତେବେ ଅଳ୍ପ ବାବୁ ଦାହାୟ କରିବା
ପରେ ସଙ୍ଗେ ତା ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ଅଳ୍ପ ପାଦନକୁ ସହଜ କରିଦେବେ ।

୨. ଯେପରି ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରପତ ଦେଖାନ୍ତି ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁପରଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ସର୍ବ ପଥ ଦେଖାଇବା
ଉଚିତ । ପଥସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କଦାପି ସର୍ବ ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବା ସମ୍ଭାବନ ନୁହେଁ ବରଂ, ଅଳ୍ପ ପୋଷଣ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ
ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟରେ ଅଳ୍ପଙ୍କ ପ୍ରତି କିହ୍ନୁ ଭୟ ଥିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର କୁର୍ବ ତା ମନରେ ମୋହର ଭରାପଡ଼ି, ସେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ କୁର୍ବ ଯେହୁ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚି କରିଦେଇ ଥିବେ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ ଆତ୍ମାଦାନ କରିବ । ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଏପରି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହେବ ଯେ
ତାହାକୁ ଉଭୟ ମୃତ୍ୟୁ ରୂପେ ଓ ଜୀବନ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇ ପାରେ । ନରକର ଅଗ୍ନି ଏପରି ପ୍ରଶସ୍ତ ହୋଇଥିବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଚମଡ଼ା ତାଣ
ହୋଇଯିବ । ଫଳରେ ତା'ର ଅନୁଭବ କରିବା ଶକ୍ତି ଧ୍ବସ୍ତ ପାଇବ । ଅତଏବ ଦେଉଳି ଅବସ୍ଥାରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ ନା ଜୀବିତ, କିଛି କୁହାଯାଇ
ପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୯. ବାହରରେ ଏହି ବିଷୟ ପୂର୍ବରୁ ପୋଥିପୁସ୍ତକରେ
ମଧ୍ୟ (ଲିପିବଦ୍ଧ) ରହିଛି ।

୨୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ମୁସାଙ୍କ ପୋଥିପୁସ୍ତକରେ ।

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୮

ଅଲ- ଗାଫିୟା

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଦ୍ୱାମାନ ସମେତ ୨୭ ବି ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. କ'ଣ ତୁମ ନିକଟରେ (ପୃଥ୍ବୀକୁ) ଆଜ୍ଞାନଜ୍ଞାନା ବିପତ୍ତିର
ସମାପ୍ତର ପହଞ୍ଚିଛି ?

୩. ସେ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିପଦ ଆଜ୍ଞାନୁଁ କରିବ,
ସେତେବେଳେ କେତେକ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ମଳିନ ପଡ଼ିଯାଇଥିବ ;

୪. (ସେମାନେ) ପରିଶ୍ରମ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଜ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବେ ।

୫. (କିନ୍ତୁ ସେପରି ପରିଶ୍ରମ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ) ଏବଂ
ଅବଶେଷରେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବେ ;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

تَصْلَةٌ نَارًا خَامِيَةٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉପଚରାକୁ ଶିକ୍ଷା ଏପରି ସାଧାରଣ ଯେ ସବୁ ଉପଲବ୍ଧର ଶିକ୍ଷାର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅ'ଶ୍ଚ ଅଦ୍ୟାବଧି ପୁରାଣିତ ରହିଛି ସେ ସବୁଥିରୁ
ପବିତ୍ର ଜୋରାନ ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ ମିଳୁଛି । ପ୍ରାକ୍ତନ ନବିମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁରାଣିତ କରି ରଖାଯିବା ପାଇଁ ଅତି ଅଳ୍ପ ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଛି । କେବଳ
ଇହୁତମାନେ ନିଜ ଧର୍ମସ୍ମରୁ 'ତାଲାପୁଦ'ରେ ଅଧିକାଂଶ ନବି, ସା'ଦାରକ ଓ ପୁଣ୍ୟବନ୍ଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିବର ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁରାଣିତ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ
କରିଛନ୍ତି । ସେହି ସ୍ତରୁକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଉଷାଧିବ ଯେ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ଅନେକ ସତ୍ୟ ପ୍ରାକ୍ତନ ନବିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଯାହା
ଏହା ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧୯ ଓ ୨୦ କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ବସ୍ତୁତଃ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅ'ଶ୍ଚ ସେଇଟି ପ୍ରାଚୀନ ପୁସ୍ତକରେ
ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁରାଣ ବିଆଯାଇଛି ଯାହା ଶେଷ ସୁରରେ ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହେବ । ଏଠାରେ ଆହୁରି
ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀଜୀନ ଦେଖାଯିବ ।
ସେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଉକ୍ତା ପାଇବ । ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ କରିବ ।

୬. ଏବଂ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୂରୁଥିବା ଝରଣାକୁ
(ଜଳ) ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ;

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ۝

୭. ତାହାକୁ କେବଳ ଶୁଖିଲା ଶିବିକା ଘାସ ଛତା ଅନ୍ୟ କିଛି
ଖାଇବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ۝

୮. ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ କି କ୍ଷୁଧା (କଷ୍ଟ)
ଦୂର କରିବ ନାହିଁ ।

لَا يُسِّنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

୯. ସେ ଦିନ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ହର୍ଷୋଳ୍ଲସିତ
ଥୁବ ।

وَجُوهٌ يَوْمِئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝

୧୦. (ସେମାନେ) ନିଜର (ବିଗତ) ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଯୋଗୁଁ ସବୁଠାରୁ
ହେବେ ;

نَسِيبَهَا وَاصِيَةٌ ۝

୧୧. ବହୁ ଉଚ୍ଚ ବୈକୁଣ୍ଠରେ (ସେମାନେ ରହୁ) ଥୁବ,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

୧୨. ସେମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ଅସୁଆ କଥା ଶୁଣିବେ
ନାହିଁ ;

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأُغْيَةٍ ۝

୧୩. ତହିଁରେ ଏକ ପ୍ରବହମାନ ଝରଣା ଥୁବ,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝

୧୪. ଏବଂ ସେଠାର ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଥୁବ,

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝

୧୫. ଏବଂ ପାନ-ପାତ୍ରମାନ ରଖା ହୋଇଥିବ,

وَآكَوَابٌ مُضَوَّعَةٌ ۝

୧୬. ଏବଂ ଆଉଜି ବସିବା ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଚକିଆମାନ
ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ରଖା ହୋଇଥିବ ,

وَنَسَارِقٌ مِصْصُوفَةٌ ۝

୧୭. ଏବଂ ଗାଈଗୁମାନ ବିଛା ହୋଇଥିବ ।

وَزَرَائِنٌ مُبْتُوثَةٌ ۝

୧୮. କ'ଣ ସେମାନେ ମେଘମାଳାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି
ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଭାବରେ ଘୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝

୧. ଏହା ଏକ ଚେର ନଥିବା ଘାସ ଯାହା ଅରବୀ ଇଷ୍ଟରେ, ଶୁଭୁରବା ପରେ 'ବରିକ' ଓ କଥା ଥୁବା ବେଳେ 'ଶିବିକ' ନାମରେ ଅଭିହିତ । ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳେ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ତାକୁ ଖାଇଲେ ସେଥିରେ ତାକୁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ କି ମନୁଷ୍ୟ ତାକୁ ବଳିଷ୍ଠ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ ତାହା ସେମାନେ କୌଣସି ଶକ୍ତିଲାଭ କରିବେ ନାହିଁ କି ବୃଷ୍ଟି ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. 'ବରିକ'ର ଘାସରଶ ଅର୍ଥ ଓଟ, କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦକୋଷରେ ତାହାର ଅର୍ଥ 'ମେଘମାଳା' ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଓ ଏହି ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ସେପରି ମେଘମାଳା କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିପ୍ଳବ ଅଞ୍ଚଳରେ ବୁଝି କରାଏ, ସେହିପରି ମେଘମାଳାର ବ୍ରଷ୍ଟା ଅଳ୍ପକ୍ଷ କ'ଣ ଆକରକୁ ଉତ୍ଥାପନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳକୁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବିତରଣ କରିବାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ ନୁହନ୍ତି ?

୧୯. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଆକାଶକୁ ିକିପରି ଭାବରେ ଉଡ଼ି କରାଯାଇଛି ?

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝

୨୦. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ିକିପରି ଭାବରେ ଘୋଡ଼ା ଯାଇଛି ?

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝

୨୧. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ କିପରି ଭାବରେ ସମତଳ କରିଦିଆଯାଇଛି ?

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝

୨୨. ସୂରାଂ (ତୁମେ) ଉପଦେଶ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମେ କେବଳ ଜଣେ ଉପଦେଶ-ଦାତା ;

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝

୨୩. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ;

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝

୨୪. କିନ୍ତୁ ଯେ ପୃଷ୍ଠଭାଗ କରି ଗୁଲିଯାଏ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ କରେ,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝

୨୫. ଏହା ଫଳରେ ଅଜ୍ଞତ ତାହାକୁ ଅତି କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

فِيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝

୨୬. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ,

إِنَّا إِلَيْنَا يَا أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۝

୨୭. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହିଁସାବ ନେବା ମଧ୍ୟ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ।

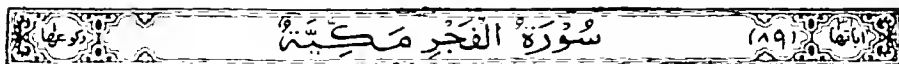
ثُمَّ إِنَّا عَلَيْهِنَا حِسَابُ الْيَوْمِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ଆକାଶକୁ ଉଡ଼ି କରାଯାଇଛି ସେହିପରି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଉଡ଼ି କରାଯିବ । ସୂରା 'ଗୁର'ର ଆୟତ ୩୬୬ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ କଣ୍ଠାୟିତ ଯେ ଯେଉଁ ବୃହତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦେହାତି ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବତ କୋରାନର ସମ୍ମୁଖେ ଶିଖା ରହିଥିବ, ସେ ବୃହତ ନିଶ୍ଚିତ ଗୁପ୍ତେ ଉଡ଼ି କରା ହେବ । ତେଣୁ ସାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୃହତ୍ ଏ ଗୁପ୍ତେ ଉଡ଼ି କରା ହେବ, ତାହା ନିଜ ବୃହତ୍ ନିଶ୍ଚୟରେ ଆହୁରି ଉଡ଼ି କରାହେବ; ଏପରିକି ତାହାକୁ ଆକାଶ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉଡ଼ି କରାହେବ ।

୨. ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ପର୍ବତ' ଶବ୍ଦ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ତେଣୁ ଏଠାର ଏପରି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ ସତ୍ତ୍ୱେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଅଟକ ରହିଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ସେହି ଗୁମ୍ଫାକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଅଳ୍ପ ଆରୋହଣ କରୁଥିଲେ । କ'ଣ ସେଠାକାର ଭୂମିକୁ ସମତଳ କରାଯାଇଥିବା, ସେମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ପୃଷ୍ଠପକ୍ଷ ଉପରେ ଚଢ଼ି କରୁଥିବା ତଥା କେହି ସେମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିପାରୁ ନଥିବା ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ?

ଅଲ - ଫଜର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଉମ୍ମତ ୩୧ଟି ଅନ୍ୟତମ ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୫) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମେ ସମାଜ ସ୍ୱରୂପ ଏକ ଆଗାମୀ ସଭାତକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ । ୧

وَالْفَجْرِ ②

୩. ଏବଂ ଦଶଗୋଟି ରାତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ ।

وَلَيْالٍ عَشْرٍ ③

୪. ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ ଓ ଗୋଟିଏ ବିଯୋଡ଼କୁ (ମଧ୍ୟ) ।

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ④

୫. ଏବଂ ଉପଗୋଳ ଦଶରାତ୍ରି ପରେ ଆସୁଥିବା ରାତ୍ରିକୁ (ମଧ୍ୟ); ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅତିବାହିତ ହୁଏ, ୧

وَالْيَلِ إِذَا أَيْسَرَ ⑤

୬. କ'ଣ ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଶପଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମାଜ) ଅଛି (ନା ନାହିଁ) ?

هَلْ فِي ذَلِكَ تَسْمَرٌ لِذِي حِجْرٍ ⑥

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑦

୭/୮. କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ କି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭରମର ଆଦି (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ କ'ଣ (ବ୍ୟବହାର) କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲା ?

إِزْمَرَذَاتِ الْعِمَادِ ⑧

୯. ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେ ଦେଖିମାନଙ୍କରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ନ ଥିଲା,

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ⑨

୧୦. ଏବଂ (କ'ଣ) ସମୁଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ସମନ୍ତରେ ତୁମକୁ ଜଣା ଅଛି ?), ଯେଉଁମାନେ ଉପତ୍ୟକାର ସପ୍ତରାତ୍ରିକୁ ଖନନ କରି (ନିଜର ଗୃହ) ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ।

وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخْرَةَ بِالْوَادِ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାକୁ ଫିଜରତ କରିଥିଲେ ।

୨. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ୧୦ ବର୍ଷ କାଳ ମକ୍କାରେ ଏପରି ବହୁ ଦୃଶ୍ୟ କଷ୍ଟ ସହି ରହିଥିଲେ ଯେଉଁ ସମୟକୁ 'ରାତ୍ରି' କୁହାଯାଇ ପାରେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାରେ ଯେଉଁ କଷ୍ଟଦାୟକ ରାତ୍ରି ଅସିବ ତାହା ଶିଶୁସ୍ତ୍ରୀୟା ହେବ ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମକୁ ଫିରାଓନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି ଜଣା ଅଛି କି,
ଯେ ପର୍ବତମାନଙ୍କର ଽ ଅଧିପତି ଥିଲା ?

୧୨. ସେ (ପର୍ବତ) ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସହରମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରବଳ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ,

୧୩. ଏବଂ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା କରିବାରେ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲେ ।

୧୪. ଯାହାଫଳରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
କୋରାଡ଼ା (ପ୍ରହାର) ର ଶାସ୍ତି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

୧୫. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସବରେ ଛକି ରହିଛନ୍ତି ।

୧୬. ସୁତରାଂ ମଣିଷର ଅବସ୍ଥାକୁ (ଲକ୍ଷ୍ୟ କର),
ଯେତେବେଳେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ପରାକ୍ଷାର
ସମ୍ମୁଖୀନ କରାନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ପ୍ରତି
କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୁଁ ଏପରି
ସମ୍ମାନାସ୍ପଦ ଅଟେ ଯେ” ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ମଧ୍ୟ) ମୋତେ
ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି ।”

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ତାହାକୁ ପରାକ୍ଷାର
ସମ୍ମୁଖୀନ କରାନ୍ତି ଓ ତାହାର ଜୀବିକାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ଦିଅନ୍ତି,
ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ବିନା
କାରଣରେ) ମୋର ଅସମ୍ମାନ କରିଛନ୍ତି ।”

୧୮. (ଅଲ୍ଲାଃ) ବିନା କାରଣରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ
ବରଂ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ନିଜର ହିଁ ଦୋଷ ଯେ ତୁମେମାନେ
ଅନାଥକୁ (ଉପହୁତ) ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନ ଥିଲ,

୧୯. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ଦରିଦ୍ରକୁ ଭୋଜନ କରାଇବାପାଇଁ
ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ତାପିତ କରୁ ନ ଥିଲ,

୨୦. ଏବଂ ଉଚ୍ଚରାଧିକାର ସୂତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ
ବିଳାସରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲ,

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝

فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ

نَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ

رَبِّي أَهَانَنِ ۝

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝

وَلَا تَخْضَوْنَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتِيمِ ۝

وَتَأْكُلُونَ الشُّرَاتِ أَكْلًا لَّبًّا ۝

୧. ଏଠାରେ 'ପର୍ବତ' ଫିରାଓନ ଅଧୀନସ୍ଥ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ସେମାନେ ମିଶରର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କରାଉଥିଲେ ।

୨୫. ସେ କହିବ, “ହାୟ ! ମୁଁ ମୋର ନିଜ (ଜୀବନ) ପାଇଁ
କିଛି (ପୁଣ୍ୟ) ଆଗକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତି କି !” ୧

يَقُولُ يَلَيِّتَنِي تَذَمُّتُ لِحَيَاتِي ۝

୨୬. ତେଣୁ ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ଯେପରି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରିବେ
ସେପରି ଶାସ୍ତି ୧ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ;

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝

୨୭. ଏବଂ ସେ ଯେପରି ବାନ୍ଧି ନେବେ ଅନ୍ୟ କେହି ସେପରି
ବାନ୍ଧି ନେବେ ନାହିଁ ।

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝

୨୮. ହେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଆତ୍ମା !

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ ۝

୨୯. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ)
ଫେରିଆସ, “ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି)
ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ଓ ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ ।

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝

୩୦. ପୁନଶ୍ଚ (ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି କି) ଆସ,
ଆମର (ବିଶେଷ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ
ହୋଇଯାଅ,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۝

୩୧. ଏବଂ (ଆସ) ଆମ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କର ।

وَادْخُلِي جَنَّتِي ۝

(ଏହି କୁଆ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦିନିକିଏ ଖୁଲେ ୨୧ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଶୁଣ ! ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କୁଲ, ଆମେ ଏହି (ମକୁ)
ସହରକୁ ତୁମ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

أَفْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଣାମ ଜଣାପଡ଼ିବା ସମୟରେ ତାହା ଉଦ୍‌ଭୋଗରେ ଜଣା ପଡୁ କି ପରଲୋକରେ, ତା'ର ପୂର୍ବ କର୍ମ ହିଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତରଣ କରିବ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତିକୁ ବା ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିପାରିବେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଲାଭ କରେ । ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟ ଭାଗ୍ୟରେ ହାସଲ କିଛି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯଦି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ ତେବେ ତାହା ହିଁ ହେବ ‘ସାକ୍ଷାତ୍’ର ସଂଜ୍ଞା ।

୩. (ଏବଂ କହୁଅଛୁ ଯେ ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ (ଚିନେ) ପୁଣି
ଥରେ ଏହି ସହର (ମକ୍କା) ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ,

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۖ

୪. ଏବଂ ପିତାଙ୍କୁ * ମଧ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ
ଉପକ୍ରମିତ କରୁଅଛୁ),

وَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ۝

୫. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷକୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ * କରିବା
ସକାରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝

୬. କ'ଣ ସେ ମନେ କରୁଅଛି ଯେ ତାହା ଉପରେ କାହାରି
କ୍ଷମତା ଚଳିବ ନାହିଁ ? *

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يُقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۚ

୭. ସେ କହେ, “ମୁଁ ତ ସବୁର ପରିମାଣରେ ଧନ ବ୍ୟୟ କରି
ଦେଇଛି * ।”

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأْتُ ۚ

୮. କ'ଣ ସେ ଭାବୁଛି ଯେ ତାକୁ କେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ? *

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۚ

୯. କ'ଣ ଆମେ ତା ପାଇଁ ଦୁଇଗୋଟି ଚକ୍ଷୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ? *

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ

୧୦. ଏବଂ ଜିଭ ଓ ଦୁଇଗୋଟି ଓଠ ମଧ୍ୟ (ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ)? *

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ

* ଏଠାରେ ହଜରତ ଗ୍ରାହମ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲ ଅଭିପ୍ରୂତ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖନ୍ତି, କାରଣ କା'ବା ପ୍ରହର ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲାବେଳେ ମକ୍କାରେ ଯେପରି ଶୁକ୍ଳପୁତ୍ର ଭୋଜନାରେ ରହିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସବୁବେଳେ ସେଠାରେ ସେଇଭି ଲୋକ ନଥିଲେ, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରେ ସେଠାରେ ମୁସଲିମମାନେ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ହଜରତ ଗ୍ରାହମ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ଉକ୍ତି ଯେପରି ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଓ ମକ୍କା ସହରରେ ଶୁକ୍ଳପୁତ୍ର ଭୋଜନ ରହିବେ, ସେଥିପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବଶ୍ୟମାବୀ ଥିଲା ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ସହରରେ ମକ୍କା ଜୟ କରି ହେବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ପ୍ରଚାର ମଧ୍ୟ ।

* ଏଠାରେ ସୁତାପାଇଁ ଯେ ଯଦିବ ମକ୍କାବାସୀ ପ୍ରତି କେହି ଦୟା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଧାରଣା କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ।

* ସେମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ଭୋପ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କଲେ ମଧ୍ୟ, ଇସଲାମର ବିଜୟ ହେବ ଓ ସେମାନେ ବିପକ ମନେଇଥି ହେବେ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରିଶ୍ରମର ସ୍ୱସ୍ତ । ସା'ସାରିକ ସମସ୍ତା ମାଧ୍ୟମରେ ପରିଶ୍ରମ ଉତ୍ତର ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ସିଦ୍ଧି ଓ ଅବଶ୍ୟ ରହିଥିବାର ତଥା ସେମାନେ ଭୋକ ଦେଖାନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଖସୁଖଦୟା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ବରଂ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ମନଶ୍ଚରଣ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଜିଭ ଓ ଓଠ ଦେଇ ସନ୍ଦେହକୁଟ୍ଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁ ତଥା ନିଜ ମନକୁ ପବିତ୍ର କରୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱପଥ) ଉଭୟ ପଥ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦେଇଛୁ ।

وَهَدَيْنَاهُ الْجَدَيْنِ ۝

୧୨. (କିନ୍ତୁ) ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ ।

فَلَا أَتَحَمَّ الْعُقَبَةَ ۝

୧୩. ଶିଖର କ'ଣ ତଥା କେଉଁ ବସ୍ତୁର ନାମ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۝

୧୪. (ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାତବାସକୁ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା

فَكَ رَقَبَةٍ ۝

୧୫. ଏବଂ କ୍ଷୁଧା (ପ୍ରପାତିତ) କାଳରେ ଭୋଜନ କରାଇବା

أَوْ أَطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝

୧୬. ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନାଥକୁ.

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝

୧୭. ଅଥବା ଭୃଗୁକ୍ଷିତ ଦରିଦ୍ରକୁ ।

୧୮. ପୁନଶ୍ଚ (ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ) ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଯେଉଁମାନେ) ପରସ୍ପର ସ୍ତ୍ରୀ ପୈତୃକାଳତାର ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ପରସ୍ପର ସ୍ତ୍ରୀ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

أَوْ مِنْكِ بَلَدًا مَثَرَةً ۝

فَمَنْ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَّصَّوْا بِالْحِمَا ۝

୧. ସତ୍ତ୍ୱପଥ କ'ଣ ଏବଂ ଅସତ୍ତ୍ୱପଥ କ'ଣ ସେ ବିଷୟରେ ପର୍ବତ କୋରାଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଥଗୁଡ଼ିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେ ଏଥିରେ ତା' ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି, କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମନଶ୍ଚର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା କିଛି ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହୁଏ ତେବେ ନିଜ ଜିହ୍ୱା ଓ ଶ୍ରବଣ ପଦ୍ଧତି ନିଜର ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ କରିପାରେ । ଏହି ସ୍ତବ୍ଧ ପଥର ସମସ୍ତ ଓକ୍ତାପ୍ରତିର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପର୍ବତ ବାଣୀ ମଧ୍ୟମରେ ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଦିବ୍ୟବାଣୀର ମହତ୍ତ୍ୱ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତାକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅନୁଷ୍ଠାନ ମନଶ୍ଚର ଦିନ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱରା ତାକୁ ସମର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେ ଯଦି ଦିବ୍ୟବାଣୀର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ସେ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବ ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରା ତା'ର ମର୍ମ ବୁଝିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏବେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ସାମଗ୍ରୀ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅବିଶ୍ୱାସକରା ଉନ୍ନତର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଲା ନାହିଁ ବରଂ ବିଶ୍ୱାସକର ବସ୍ତୁର ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ସଂସାରକୁ ଉପରୁ ଲୋପ କରିବାକୁ, ନିଜକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଓ ଅସଦ୍‌ବ୍ୟୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଅସହାୟ ଓ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାର କେହି ସହାୟକ ନଥିବେ । ଯଦି ତା'ର କେହି ମିତ୍ର ଥିବେ, ତେବେ ସେ ପଡ଼ିଗଲେ ସେହି ମିତ୍ର ତାକୁ ଧରି ଉଠାଇ ଦେବେ । ତେଣୁ ନିଃସହାୟ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସହାୟକ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବମାନଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

*. ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭବରେ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଆଉ କିଛି ବୁଝି କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ ନ କରିଛି— ଏପରିକି କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଓ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିବାକୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ନ କରିଛି— ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୯. ଏହି (ଲୋକ) ମାନେ କଲ୍ୟାଣୀୟ ହେବେ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅମଙ୍ଗଳପୂର୍ବକ ହେବେ ।

୨୧. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାଟି ନିଆଁ (ଶାପ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۖ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشُّمُولَةِ ۖ

عَلَيْهِمْ نَارُ مُّوَصَّدَةٍ ۖ

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଶମସ

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୧

(ଏହି ପୃଷ୍ଠା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୋଟି ୧୬ ନି ଅନ୍ତର ୧୫୦)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ * ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଏବଂ 'କୁହା' ସମୟକୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଉଦିତ ହେବା ପରେ କିହୁତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହୋଇ ଦାପ୍ତମାନ ହୁଏ,

୩. ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରେ,

୪. ଏବଂ ଦିନକୁ * (ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ), ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାଏ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّيْسِ وَضُحَاهَا ۖ

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۖ

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۖ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ସାଧ୍ୟତା କବିତା ପାଇଁ ଏଠାରେ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ପେଣ୍ଠା କରାଯାଇଛି କାରଣ ସେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ପରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅସାଧାରଣ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ବକ ଅବସ୍ଥାରେ ରୂପାନ୍ତର ହେବେ ଏବଂ ସଂସାର ସମକ୍ଷରେ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ସ୍ତରକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ନିଜକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ।

୨. ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସୌରସ୍ଥ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସଂସାରଜମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସାଧ୍ୟତା କବିତା ସକାଶେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ବାସ୍ତବ ପରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ରହିବେ । ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଭାବ କରିବେ, ସେସବୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ହେବୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ଧାବନ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୩. ଏଠାରେ ଦିନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଇସଲାମର ଉନ୍ନତି କାଳ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ଯାହା କି ଦିନ ସହିତ ବୃଦ୍ଧିଲାଭ, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଜମାଖିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବ ।

୫. ଏବଂ ରାତିକୁ ^୧ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛନ୍ତି) ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟର) ରଶ୍ମିକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆଡୁଆଳକୁ ନେଇଯାଏ,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝

୬. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ^୨ ଓ ତାହାର ଗଠନକୁ,

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝

୭. ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଓ ତାହାର ବିସ୍ତୃତିକୁ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛନ୍ତି),

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝

୮. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ତାହାର ଦେଶସ୍ଥଳୀ ଗଠନକୁ ମଧ୍ୟ ^୩ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛନ୍ତି) ଯେ,

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝

୯. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା) ପାଇଁ ତାହାର କୁର୍ମ (ରୋ ପଥକୁ) ତଥା ତାହାର ଧର୍ମଭାରତା (ରୋ ପଥ) କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଉନ୍ନତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି,

فَالْهَيَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝

୧୦. ସୂଚନା ଯେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ) ପବିତ୍ର କରେ (ଜାଣି ନିଅ ଯେ) ସେ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରେ,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝

୧୧. ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ (ମୋତିରେ) ପୋତି ପକାଏ (ଜାଣିନିଅ ଯେ) ସେ ଧୂସର ହୁଏ ।

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝

୧୨. ସମୁଦ୍ର (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଜର ସାମାନ୍ତର ଔଷଧ୍ୟ ଯୋଗୁଁ (ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନର ରସୁଲକୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲା ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝

୧୩. ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନର ରସୁଲଙ୍କର) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇଥିଲା,

إِذِ ابْتِغَتْ أَشْقَاهَا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମୟକୁ, ଯେତେବେଳେ କି ସଂସାରରେ ଅଧର୍ମ ଓ ଅନ୍ଧକାର ବ୍ୟାପିଥିବ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଛୋଟି ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଆଗ ଦେଖା ଯିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଉପକାମର ବାହ୍ୟ ରମ୍ଭୁଟି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଛୋଟିରୁ ନିଷପତ୍ତେରେ ପ୍ରକଟିତ କରିବ ଓ ଉପକାମର ଅବନତି ତାହାଙ୍କର ଛୋଟିରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟୀତ ରହୁବ । କିନ୍ତୁ ଆକାଶର ସ୍ଥିତି ଓ ତାହାର ନିର୍ମାଣରେ ଥିବା ରହସ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଛଣାଛଦେବ ଯେ ସତ୍ୟ ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟା ହେବ — ଉପଲୋକରେ ହେବ କି ପରଲୋକରେ । ତେଣୁ ସାମୟିକ ବିକଳରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଗତିରୁ ଦୂରେ କି ଅସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଯେମିତି ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଗତିରୁ ଦୂରେ ।

୩. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମାନବର ସ୍ୱଭାବକୁ ପବିତ୍ର କରି ରଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାରା ସଂସାର ବା ସଂସାରର କିଛି ଅଂଶ ସବୁପ୍ରଥ ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଯଦିତ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ କିଛି କଳ ପାଇଁ ସର୍ବପ୍ରଥମା ହେବ ତଥାପି ମାନବ ସମାଜର ଏକ ଅଂଶ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସର୍ବପ୍ରଥମା ହେବ, ଯେଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାହାଙ୍କର କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିଲେ ।

୪. ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀର ଚୂଷିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

୫. ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାସ୍ତବରେ ବହୁବିଧ ।

୬. ସୁତରାଂ ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିଅଛି ଓ
ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛି,

୭. ଏବଂ ସତ୍‌କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଅଛି,

୮. ତାହାପାଇଁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସହଜ ପଛର ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିଦେବୁ ।

୯. ଏବଂ ଯେ (ବ୍ୟକ୍ତି) କୁପଣତା ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି
ଏବଂ ବେଖାତିର ମନୋଭାବର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଅଛି,

୧୦. ଏବଂ ସତ୍‌କଥାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଅଛି,

୧୧. ତାହାକୁ ଆମେ ପାଗା (ସାମାନ୍ତ୍ରୀ) ଯୋଗାଇଦେବୁ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଧ୍ୱଂସ ହେବ ସେତେବେଳେ
ତାହାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତା ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୩. ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ;

୧୪. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ଅନ୍ତ ଓ ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ
ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଆୟତ୍ତାଧୀନ ।

୧୫. ସୁତରାଂ (ମନେରଖ !) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ
ଅଗ୍ନି (ର ଶାନ୍ତି) ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଉଅଛୁ ।

୧୬. ନିତାନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ସେଥିରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୭. (ସେଭଳି ହତଭାଗ୍ୟ) ଯେ କି (ସତ୍ୟକୁ) ମିଥ୍ୟା ମନେ
କରିଅଛି ଏବଂ (ସତ୍ୟଠାକୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଛି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ, ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ
ସେଠାକୁ ଦୂରେଇ ରଖାହେବ,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝

فَأَمَّا مَنْ آعْطَىٰ وَآتَقَىٰ ۝

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝

فَسَنِّيَرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۝

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝

فَسَنِّيَرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝

وَأَن لَّنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝

لَا يُصْلِحُهَا إِلَّا الْإِسْقَىٰ ۝

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝

وَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ସମାଜରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌କଥାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପୁରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ତ୍ୟାଗ । କଣେ ସତ୍‌ପଥ ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ କଣେ ବିକ୍ରାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରୁଥାଏ ।

୧୯. ସେ ଭଳି ଧର୍ମଭାରୁ ଯେ ନିଜର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପବିତ୍ରତା ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଦାନ କରେ ।

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝

୨୦. ଏବଂ କୌଣସି ଲୋକର ତାହା ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହ ନ ଥାଏ, ଯାହାକୁ କି ସେ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବ ।

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝

୨୧. ଅବଶ୍ୟ ନିଜର ଅତି ମହାନ୍ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଲାଭ କରିବା (ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥାଏ) ।

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝

୨୨. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ।

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

سُورَةُ الصَّحَىٰ مَكِّيَّةٌ (୧୩)

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଲୁହା

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୩

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସଂଖ୍ୟା ୧୨ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାର୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମେ ଦିବସକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋକମୟ ହୋଇଯାଏ, *

وَالصُّحَىٰ ۝

୩. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ (ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଅନ୍ଧକାର ଚନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଏ,

وَالْيَلِ إِذَا سَجَىٰ ۝

୪. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତୁମ ଉପରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉପଲାମ ଧର୍ମର ବିକାଶ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସତ୍ୟତା ସ୍ଥାପିତ ହେଉଥିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ଧର୍ମ ବ୍ୟାପାରରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖାଦେବ, ତେବେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଚ୍ୟୋତିର ବିକିରଣ ହେବାର କିଛି ବାଧା ଘଟୁନାହିଁ । ଫଳରେ ସଂସାର ସେହି ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଭବାନ୍ ହେଉ ନାହିଁ ।

୫. ଏବଂ (ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ) ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ସମୟ) ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

وَلَا خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ (ଏତେ ମାତ୍ରାରେ) ଦେବେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିବ ।

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝

୭. କ'ଣ (ଏହି ଜୀବନରେ ତୁମ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଅସାଧାରଣ ନୁହେଁ ଏବଂ) ସେ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜ ବାହୁ ଛାୟା ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ?

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝

୮. ଏବଂ (ଯେତେବେଳେ) ସେ ତୁମକୁ (ନିଜ ଜାତି ସ୍ତମ୍ଭରେ) ନିମଜ୍ଜିତ^୧ ଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନଙ୍କ ସଂସାର ନିମନ୍ତେ) ତୁମକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ।

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମକୁ ବହୁ କୁହୁଣ୍ଡା (ଦେଖିବାକୁ) ପାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ନିଜ କୃପା ବଳରେ) ତୁମକୁ ଧନବାନ୍ କରିଦେଲେ ।

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝

୧୦. ସୁତରାଂ (ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉକ୍ତିରେ (ନିଜକୁ) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷିତ କରୁଥାଅ,

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝

୧. ସଂସାର ଅନ୍ଧକାରାନ୍ତର ଯୋଗୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହା କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ବରଂ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ ମାନବସମାଜ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ସେହି ସମାଜର ସଂସାର ସଜନୀନ ନୂତନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ ଓ ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟମରେ ଇସଲାମର ଅବଶ୍ୟ ସୁନୁରୁପ୍ତାନ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ସଂସାରରେ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଅକ୍ଷୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମର୍ପିତ ସଜନୀନ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷା କଲେ ଆସନ୍ତି । ଏହି ପରାମର୍ଶ କଥାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ।

୩. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶବ୍ଦ 'ହୁଲୁଲ୍'ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଥିଲ, ଆମେ ତୁମକୁ ସରୁପଥ ଦେଖାଇଲୁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧଧାର୍ମିକ ଏହାର ଅର୍ଥ 'ସ୍ତମ୍ଭରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଯିବା' (ମୁଫରାଦାରେ ଭାସିବ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଅର୍ଥ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗୌରବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥାର୍ଥ । ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରୁପଥ ଦେଖାଇବାକୁ ଅତିଶୟ ଆଗ୍ରହାନ୍ୱିତ ଥିବାରୁ, ଅକ୍ଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲେ ଯେପରି କି ସେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରୁପଥ ଦେଖାଇ ପାରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନ ଭାବନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭରଣ-ପୋଷଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦାନରେ ହେଉଛି । ସେପରି ଭାବିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଓ ସାହସ ଟିକାଳ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭରଣ-ପୋଷଣ ନିଜ ବହୁବିଧତ୍ୱର ସଦୃଶ କରନ୍ତୁ, ଫଳରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସାହସ ବଢ଼ିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଅନୁଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦ୍ୟପି ସେ ଅନ୍ୟ ଥିଲେ ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ପିତାମହ ଓ ପିତୃବ୍ୟ ଟାଙ୍କୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଅକ୍ଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ପର୍କର ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ମନେ କରନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ସାହିତ ହେବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କ ସାହସର ସ୍ତର ସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧି ଭାଲ କରୁଥିବ ।

୧୧. ଏବଂ ଭିକ୍ଷୁକକୁ ତୁମେ ଭର୍ତ୍ତିନା କର ନାହିଁ ।

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْهُ ۖ

୧୨. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥାଅ ।

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଜନଶାରାଃ

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୪

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ୧୩ଟି ସ୍ତୋକ ୯୯ ଓ ୧୩୫ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. କ'ଣ ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ ତୁମ ବନ୍ଧୁକୁ ଉନ୍ମୁଳ କରିନାହିଁ;

أَلَمْ نُنْشِخْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ

୩. ଏବଂ ତୁମର ଏହି ବୋଝକୁ ତୁମଠାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପିଙ୍ଗି ଦେଇନାହିଁ;

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۖ

୪. ଏପରି ବୋଝ, ଯାହା ତୁମର ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଥିଲା, ?

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ

୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ କରିଅଛୁ ।

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۖ

୬. ସୁତରାଂ (ମନେରଖ) ଏହି କିଛି ସହିତ ଏକ ମହାନ ସଫଳତା (ନିୟତ ଅଛି)

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ

୧. ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ, ନିଷ୍ପଦେହରେ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ସାଫଲ୍ୟମୟ ଦୃଶ୍ୟମୟ ମିଳିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ମୁସଲମାନ ସଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁଖସମ୍ପଦରେ ଅଂଶଦାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆକାଶରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ମିଳିଛି, ସେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରେ ବିତରଣ କରନ୍ତୁ । ଅକ୍ଷୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ଯେ ଯଦି ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାଙ୍କର ଶରଣ ଲିଖା କରେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶରଣ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏପରିକି ସେ ଅକ୍ଷୟ ବାଣୀ ଶୁଣିବାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଇ (୯: ୬ ଦୁହାବ୍ୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ଆଦର୍ଶ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମବିଧାନ (କୋରାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଛି, ଯେପରିକି ତୁମେ ଅକ୍ଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱପକ୍ଷ ଅଭୋଳକରେ ଅସ୍ତ୍ରସର ହେବ ଓ ଅସୁବିଧାନ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ବୃଦ୍ଧ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କିପରି ଅକ୍ଷୟ ପାଇ ପାରିବେ ଓ ମାନବ ସମାଜର ସଫଳତା କିପରି ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଚପଟା କରିବା ପାଇଁ ହେବା ନାମକ ଗୁଣକୁ ଯାହାଥିଲେ । ଅକ୍ଷୟ ତାହାକୁ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟମରେ ଆଦର୍ଶ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ସମ୍ପାଦନ କରି ତାଙ୍କ ବ୍ୟାକୁଳତାକୁ ଦୂର କରିଥିଲେ । ଏ ବିଷୟରେ ସୁରା 'ଅଲ-କୁହା' (ଅଧ୍ୟାୟ ୯୪)ରେ ସବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୭. (ହଁ) ବାସ୍ତବରେ ଏହି କଷ୍ଟ ସହିତ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମହାନ ସଫଳତା (ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି) ।

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

୮. ଦୂରରା* ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଦୁମ୍ଭ ଅବସର ମିଳେ ସେତେବେଳେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ) ଆହୁରି ଚେଷ୍ଟା କର,

وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝

୯. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି (ମନୋଯୋଗ ସହିତ) ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।

وَالِلَّهِ رِيبُكَ فَارْغَبْ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୫

ଅଲ - ତି'ନ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦୂରା ମହାବେଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶଦ୍ଧିତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କ ୯ ଟି ଅସର ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୧. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ରହ୍ମ' ଓ 'ରହୀମ' ଶବ୍ଦଦ୍ୱୟ ଯଥାକ୍ରମେ କଷ୍ଟ ଓ ସଫଳତାକୁ ବୁଝାନ୍ତି । ସ୍ୱାଧୀନତା ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସଫଳତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ଦୂର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଶେଷୋକ୍ତି ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସଫଳତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତାହା ବାରମ୍ବାର ଆସିବ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଇତିହାସିକା ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଆସିବ ନାହିଁ ଯାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଅଥଚ ଏପରି ସଫଳତାର ସମୟ ଆସିବ ଯାହାକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ କୁହାଯାଇ ପାରିବ । ବୟୁତଃ ମନ୍ତ୍ରା ଓ ଆରବର ଲୋକମାନେ ଆଠ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧୂସରିଧୂସ୍ର ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମନ୍ତ୍ରା ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ଇସଲାମୀୟ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ହେଲା, ସେବେଠାରୁ ଏହି ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଭିନ୍ନ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଏବେ ବି କେତେକ ଦେଶରେ ଇସଲାମୀୟ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ଦୁମ୍ଭ ଶାସନର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାୟୀ ଦେବାକୁ ଅବସର ମିଳୁଛି, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ନିୟତ୍ତିତ କର, କାରଣ ତୁମ ପାଇଁ ତାହା ଏକ ଅନନ୍ତ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅବସର ମିଳିବାର ସ୍ଥଗ୍ନ ହିଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

୨. ଆମେ ଡିମିରି ଓ କେନ୍ଦୁନକୁ ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالثَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ

୩. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସିନାଇ ପର୍ବତକୁ.

وَطُورِ سَيْنِينَ

୪. ଏବଂ ଏହି ଶାନ୍ତିମୟ ମୋକ୍ଷ ସହରକୁ ମଧ୍ୟ,

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

୧. 'ଭୂଷିତ' ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପଦେଇ ଦିଆଯାଇଛି, ତା ଦେଉଛି. ମାନବକୁ ଗଛ ଲୋଟିର ସ୍ୱକୃତି ସମାନ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାହାରେରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ଅକ୍ଷର ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (Genesis 1.27 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଅକ୍ଷର ତାହା ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚିଆ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ (୨:୩୧ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ, ଦୁଇଟି ପ୍ରକ୍ତରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତେ ବିଷୟ ଅଛି ତାହା ଦେଖି ଯେ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତମମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଧାରଣ କରି ସମ୍ଭାବନା ହୋଇ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପୁର୍ବ ମତ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇ ନ ଥିବ ବରଂ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥିବ । ସେହି ବିଷୟକୁ ପୂରାକଳା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଲେଖି ଅର୍ଥାତ୍ ଡିମିରିକୁ ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ବାହାରେରେ ପୁନଃବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅକ୍ଷରଙ୍କର ବିରାଗଭାବନା ହେବା ଭଳି ଲୋଣ୍ଡାରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅନୁଭବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଥିବାର ମନେ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଡିମିରି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ (Genesis 3.7 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଖଜନ କରୁଛି ଓ ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଲୋଣ୍ଡାରି ବାସ୍ତବ ପାପ କରି ନଥିଲେ ବରଂ କେବଳ ରୋଟିଏ ଦୋଷ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପାପର ପଦବାର୍ଥ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅଧିକାରୀ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରି ନଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ କେନ୍ଦୁନ ବିଷୟ ଏହେଲାଣି ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ଯେହେତୁ ତାହା ଶାଖା ହଜରତ ନୁହେଁ ବରଂ ବୃକ୍ଷାବଳୀ ସ୍ୱରୂପ କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ କରୁଣା ଓ ଶାନ୍ତିର ବିଷୟ ନିହିତ ଅଛି । ବାହାରେରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ନୁହେଁ ଲୋକା ଯେତେବେଳେ 'କୃତ' ବା 'ଅରଗାତ' ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ନୁହେଁ ଚିନ୍ତିତ ପକ୍ଷକୁ ଲୁଗି ଦୃଷ୍ଟିରୋଷର ହେଉଛି କି ନାହିଁ ଅବଗତ ହେବା ସମ୍ଭାବନା ପ୍ରାପ୍ତକଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେ ଏକ ପାଖକୁ ପ୍ରାପ୍ତକଲେ । ସେତେବେଳେ ସେହି ପାଖ ପ୍ରାପ୍ତି ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ତା ପାଖରେ କେନ୍ଦୁନର ଏକ ଜମ୍ମା ଶାଖା ରହିଥିଲା । ଏଥିରୁ ହଜରତ ନୁହେଁ ଦୃଷ୍ଟି ପକ୍ଷରେ ଯେ ଅକ୍ଷରଙ୍କ କୁପାର ଅବଚରଣ ହୋଇଗଲାଣି ଓ ଲୁଗି ଦୃଷ୍ଟିରୋଷର ହେଲାଣି । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ଅବଚରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଅବଚରଣ କରିଥିବା ସ୍ଥାନର ନାମ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'କୃତ' ଭାବରେ ଲେଖି ଦେଖାଅଛି, କିନ୍ତୁ ବାହାରେରେ ତାହାର ନାମ 'ଅରଗାତ' ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । 'ଅରଗାତ' ସ୍ୱକୃତରେ ଆରବୀ ଭାଷାର ଏକ ଶବ୍ଦ । ହଜରତ ନୁହେଁ ଯେହେତୁ ଇରାକରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ସହଜ ଥିଲା । ଆରବୀ ଭାଷାରେ 'କୃତ' (ଯହିଁରୁ କୃତ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି) ଅର୍ଥ କରୁଣା ଓ ହିତ । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ଥାନର ନାମକରଣ କୃତ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ତାହା ଅକ୍ଷରଙ୍କ କରୁଣା ଓ ହିତସାଧନକୁ ସୂଚାଉଛି । ଅଭିଧାନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ 'ଅରଗାତ' ଓ 'କୃତ' ସମ ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

୩. 'ସାନ' ଶବ୍ଦ ଏକବଚନ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ବହୁବଚନରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହା ରୋଟିଏ ପର୍ବତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ପର୍ବତମାଳା ।

୪. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲ ମକ୍କାକୁ ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥର ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ବହୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆରବର ଲୋକମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ସମ୍ମାନ ସ୍ଥିତି ଯଥେଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମକ୍କା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଧର୍ମ ସବ୍ୟ, ତାହା ଉପରୋକ୍ତ ବାସ୍ତବ ସମାଧିତ ହେଉଛି । ପରିଶେଷରେ ମକ୍କା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଦୟାକର ଆସିଥିଲା ଓ ଇସଲାମ ଟି ମକ୍କାକୁ ଧର୍ମ ବୋଲାଇଲା । ପୂର୍ବ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମୟ ହେତୁ ମକ୍କାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଶାନ୍ତି ଆସୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକି ଏ ଯାବତ୍ ଚିଣ୍ଟି ରହିଛି । ଏହା ଏପରି ଶାନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ମିଳି ନ ଥିଲା, କାରଣ ଏଠାରେ ଅଧିବାସୀମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ମାସପୁର୍ବିକ୍ତ ଆରପଇ କରି ଶୁଖିଲା ଓ ଶାନ୍ତି ରଙ୍ଗ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଏପରି ବାଗମାସ ସ୍ଥିର ହୋଇ ପାରିଛି ଯେ ତାହାକୁ ଆରପଇ କରିବାକୁ କେହି ସାହସ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଶତନା ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ର ନା'ବା ଧର୍ମପାଠର ପରିସରର ଦୂରତା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଦୂରତା ବ୍ୟବହାର ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ଶୁଆଇ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ।

୫. (ଏ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝

୬. ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିକୃଷ୍ଟତର ଅବସ୍ଥା ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନେଇଅଛୁ.

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

୭. ଅବଶ୍ୟ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ବୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅସରନ୍ତି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

୮. ସୁତରାଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବ) ପରେ କେଉଁ ବିଷୟ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ ସଂଗ୍ରାହରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ?

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۝

୯. କ'ଣ (ଏବେ ମଧ୍ୟ କେହି ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱରପତି ନୁହନ୍ତି ?

ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (୧୧)

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୬

ଅଲ — ଅଲକ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟତା ଯେମିତି ୨୦ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛୁ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଆବୃତ୍ତି କର ଯେ (ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି,

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝

୩. (ଏବଂ ଯେ) ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକ ରକ୍ତ ପିଣ୍ଡରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଓ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏହାର କ୍ରମାନ୍ୱୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ରେଖମବସ୍ତ ଉପରେ ଶିଖିତ ଏକ ଲେଖା ଦେଖାଇ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ 'ଇଲ୍ଲା' ଅର୍ଥ (କ) ପଢ଼ିବା, (ଖ) ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶା ଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତ ପ୍ରଥମଥର ଓହି ଯେଉଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହୁଥିବା ପ୍ରକାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

୪. (ପୁନଃ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ କୋରାନ) ଆବୁରି କରି ଶୁଣାଉଥାଅ, କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତିଶୟ ବଦାନ୍ୟ,

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝

୫. ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯେ କି କଲମ ଦ୍ଵାରା (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି (ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବେ),

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝

୬. ମରୁଷ୍ୟ ଯାହା (କିଛି) ପୂର୍ବରୁ ଜାଣି ନ ଥିଲା ସେ ତାହାକୁ ସେ ସବୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ।

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝

୭. ସେମାନେ ଯେପରି ଭାବୁଛନ୍ତି ସେପରି ଦୁହେଁ ବର* ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ସାମାଲତ୍ୟ* ନ କରୁଅଛି,

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَيِّسٍ ۝

୮. କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଅଭାବର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଥିବା ମନେ କରୁଛି ।

أَن زَاهٍ اسْتَغْنَى ۝

୯. ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଯେଉଁବାକୁ ହେବ ।

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝

୧୦/୧୧. (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ଆମକୁ ତୁମେ ତା ବିଷୟରେ ସମାପ୍ତର ଦିଅ : ଯିଏ ଜଣେ (ଉପାସନାକାରୀ) ଭକ୍ତକୁ ନମାଜ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ବାଧା ଦିଏ ।)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝

୧୨. (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ, କ'ଣ ସେ (ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ) ଯଦି ସତ୍ପଥରେ ଥାଏ ;

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ۝

୧୩. ବା ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଥାଏ ।

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝

୧୪. ଏବଂ ତାହାକୁ ବାଧା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ସତ୍ପଥରେ) ଅମାନ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥାଏ, (ତାହାହେଲେ ସେହି ବାଧାଦାନକାରୀ ପରିଶାପ କ'ଣ ହେବ) ?

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝

୧୫. କ'ଣ ସେ (ଏତିକି ମଧ୍ୟ) ଜାଣୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ମନୋବିଯାଗପୂର୍ବକ ଶୁଣୁ ଯେ ସେ ଭୁଲ କରୁଛି ।

الْم يَعْلَمُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଯେତେ କୋରାନ ଆବୁରି କରିବ, ତୁମ ସ୍ତବ୍ଧର ଗୌରବ ତଥା ମାନବଜାତିର ସମ୍ମାନ ସେତେ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅବଦ' ଶବ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ହରବତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇ ଦର୍ଶାଯାଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ କା'ବା ଧର୍ମ-ପାଠରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅତିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ମସଜିଦରେ ତଥା ସାରା ଶରୀରରେ ଧୂଳିମାଟି ପକାଇ ଦେଉଥିଲେ । ଥରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ର ଅନ୍ତରାଳକୁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖି ଦେଇଥିଲେ, ଫଳରେ ସେ ଘିଙ୍ଗା କରୁଥିବା ଶୁଣିବୁ ନିଜ ମସଜିଦକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ପାରି ନଥିଲେ ।

୧୬. ସେ ଯେପରି ଭାବୁଅଛି ସେପରି ହେବା ନାହିଁ, ବରଂ
ଯଦି ସେ (ନିଜର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରୁ) ନିବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ ତେବେ
ଆମେ ତାହାର ଚୁଟି ଧରି ଜୋରରେ ଚାଣି ନେବୁ,

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝

୧୭. ତାହା ଏପରି ମସଜିଦ୍ ଚୁଟି ଯାହା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପପା
ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝

୧୮. ସୁତରାଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ନିଜର ସହଚର-ମାନଙ୍କୁ
ତାଙ୍କୁ,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝

୧୯. ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆମର ପୋଲିସ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦଣ୍ଡ
ବିଧାନକାରୀ ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ) ଡକାଇବୁ ।

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝

୨୦. ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ନାହିଁ;
(ସୁତରାଂ ହେ ନବି !) ତୁମେ ସେ (ପ୍ରକାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)
ମାନଙ୍କର ଆକ୍ଷା-ପାଳନକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଏବଂ କେବଳ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧିଦା କର, ଏବଂ (ଏହି ସିଦ୍ଧିଦା କରିବାର
ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର) ନିକଟତର
ହୋଇଯାଅ ।

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚିତ୍ତିକୃଷ୍ଣ ଗମନେ ୬ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୧. ଆମର ସଂ ୧୦ରୁ ୧୮ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଜଣକ ଓ କଠୋର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ହେଁ, କେତେକ
ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏସ୍ୱିକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ
ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ ହରକତ କରିବାରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବାରେ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଅକଥନୀୟ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବାରେ ସେ
ଆଶୁସାର ଥିଲା । ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଜ୍ଞାତବାସ ଇସଲାମଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଚୁଟି ଧରି ମକ୍କାର ବିତ ଦାଢ଼ରେ ଘୋଷାଡ଼ିବା
ପାଇଁ ଅବୁବକ୍ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲା । ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁତାବରଣ କରିଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।
ତେଣୁ ତାର ଚୁଟିକୁ ଧରି ତାର ମୁତାବରଣକୁ ଖାତା ଭିତରକୁ ପୋଯାନ୍ତି ତିଆରିହୁଏ । ତାହା ହୁଏ ଥିଲା ତା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଦେବଦୂତମାନେ । ସେମାନେ ସତ୍ୟର ବିବୃତ୍ତାବରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇହଜଗତରେ ତଥା
ପରଜଗତରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

୨. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟଶାଳା ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୩. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ଯେଉଁ ରାତ୍ରିରେ ଭାଗ୍ୟ ଅବତରଣ କରିଥାଏ ତାହା କ'ଣ ?

୪. ଏହି (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ) ଭାଗ୍ୟଶାଳା ରାତ୍ରି ତ ହଜାରେ ମାସ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୫. (ଉତ୍ତମେକ ପ୍ରକାର) ଦେବଦୂତ ଓ (ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ) ଆତ୍ମା ଜିଜ୍ଞାସାଳୀଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ (ସାମାଜିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଅବତରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

୬. (ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅବତରଣ କଲା ପରେ) ସଭାରେ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି ହେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କରୁଥାଏ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

وَمَا أَزِلُّكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

لَيْلَةُ الْقَدْرِ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

لَقَدْ سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

୧. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ନବିଙ୍କର ସ୍ୱର 'ରାତ୍ରି' ସହିତ ଭୁବନାୟ । କିନ୍ତୁ ସେହି ରାତ୍ରି ଏପରି ଅଟେ ଯେ ତହିଁରେ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଶ୍ୟକ ନିଶ୍ଚିତ ଅବତରଣ ହୁଏ । ସୁତରାଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସେହି ସମୟରେ ଅବତରଣ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭାଗ୍ୟର ଅବତରଣ ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହାକି ଏହି ସଂସାରରେ ପଡିବାର ଅଛି ତାହା ଏହି କୋରାନ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଆଉ ଏକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅବଶ୍ୟକ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏକ ମହାତ୍ମା ଭାବରେ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ରମଜାନ ମାସର ଶେଷ ଦିନରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁରୁ ରାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୧ଶ, ୨୩ଶ, ୨୫ଶ, ୨୭ଶ ଓ ୨୯ଶ ରାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟତମ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୨. ହରିଦଗୁଡ଼ିକକୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥସ୍ତ୍ରତା ଭାବି ରହିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କଥାମାନୁସାରେ ସେ ଯେଉଁ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଥିଲେ, ତାହା ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଶତାବ୍ଦୀ । ତାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ । ଏହାପରେ ପଥସ୍ତ୍ରତା ସ୍ୱର ଆଦିର (ମିଶ୍ରଣର ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାୟତଃ) । ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା 'ହଜରତ ମାସ'ର ଅର୍ଥ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ । ସେହିପରି 'ବର୍ଷ'ର ବାସ୍ତବ୍ୟ ସେହି ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଜନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଓ ସଂସାରରେ ସ୍ତବ୍ଧତା ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ତବ୍ଧତାରେ, ଏହାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାତ୍ରିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେଲା ଅଥବା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ତାହା ରାତ୍ରି ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ପଥସ୍ତ୍ରତା ହଜାରେ ବର୍ଷଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ନବି ବିକାସ ମନ୍ତ୍ରିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳତାର ସୂଚକ ଉପାଦାନ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନବିଙ୍କୁ ଜାଣି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତରଣ କରିବା ପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ ହେବା ବିଷୟରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଅସଲ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ସବିତ ସେହି ସମୟ ଅବକାଶ-ସମୟ ହୋଇଥାଏ ତଥାପି ନବିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ହେତୁ ଅବଶ୍ୟକ ସେହି ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ୍ୟାଣ ସଫଳ କରିଥାନ୍ତି ଓ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଅସାଧାରଣ ରହେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁନରାଗମ ହୁଏ ।

ଅଲ-ବୟ୍‌ଏନାହ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯେତେ ୯ ବି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ମୁସବରିକମାନେ (ଉଭୟେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥଳାଣୀ ସମାଣ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହେଁ (ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّاهِدِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପହାସ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ରସୁଲ ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପବିତ୍ର ପୋଥି ଆବୃତ୍ତି କରି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତେ ।

رَسُولٍ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً

୪. ଯଦ୍ୱିରେ ଛାୟା ଆଦେଶାବଳୀ ରହିଥିବ ।

فِيهَا كُتِبَ قَبْلُ

୫. ଏବଂ (ବିଚିତ୍ର କଥା ଏହି ଯେ) ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ ସଦୃଶ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ସ୍ଥାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନେ ଏହି ସ୍ଥଳାଣୀ ସମାଣରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ହିଁ (ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ) ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ

୬. ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

୭. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ, ଭୁଲରେ ହେଉ କି ଠିକ୍‌ରେ ହେଉ, ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ, ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପଢ଼ି ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିଲା ।

୮. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତିରତ୍ତ୍ୱ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ପାଦିତ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଣିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ନିକୃଷ୍ଟ ଓ ନିଶ୍ଚର ଏବଂ କୋରାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ଶାଶ୍ୱତ, ସେ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଫଳରେ ସେମାନେ କୋରାନର ସତ୍ୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ହୋଇଛି ସେହିମାନେ ହିଁ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଅସତ୍ୟ କାହାଣୀକୁ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି କରି ଆନବିତ ହେଉଥିଲେ । ଚର୍ଚ୍ଚମାନ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ସମାକ୍ଷରେ ବାନ୍ଧିଲେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମିଥ୍ୟା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରମାଣ କରି ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ।

୬. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପାସନାକୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପବିତ୍ର ଅନୁରକ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧ ରହନ୍ତୁ, ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଏହାମଧ୍ୟ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ) ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତୁ, ଓ ଜକତ ଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଏହାହିଁ (ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ଉପରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମ ଅଟେ ।

୭. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ, ଓ (ସେମାନେ) ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ, ସେମାନେ ଅତି ନିକୁଷ୍ପ ପ୍ରାଣୀ ।

୮. (ପକ୍ଷାତରେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ, ତଦନୁଯାୟୀ ସମ୍ବୃତ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଅତି ଉକୃଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀ ।

୯. ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ହେବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଷ୍ଟ ଓ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଷ୍ଟ ହେବେ; ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ତା ପାଇଁ ଏହାହିଁ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁରୂପ ପୁରସ୍କାର ।

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ هُمْ حَقَّقَاءُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَتُؤُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّارِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ (٩٩)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ଥଳିତ କରା ହେବ,

୩. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ବୋହୂକୁ ବାହାର କରି ଫିଙ୍ଗି ଦେବ,

୪. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ କହି ପକାଇବ, “ଏହାର କ’ଣ ହୋଇଛି?”

୫. ସେଦିନ ସେ ନିଜର (ସମସ୍ତ ସ୍ବପ୍ନ) ତଥ୍ୟ ସ୍ଥଳାଶ କରିବ,

୬. କାରଣ ଭୂମିର ପାଇନକର୍ଭା ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀକୁ) ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି,

୭. ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ରୂପେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମକୁ ଦେଖିବେ ।

୮. ତା’ ପରେ ଯେ ଅଣ୍ଟା ପରିମାଣର ପୁଣ୍ୟ କରିଥିବ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପରିଣାମକୁ) ଦେଖିବ,

୯. ଏବଂ ଯେ ଅଣ୍ଟା ପରିମାଣର ପାପ କରିଥିବ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପରିଣାମକୁ) ଦେଖିବ ।

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْفَالَهَا

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهُمْ أَسْخَارُهُمْ

بِأَنْ رَبَّكَ أَوْخَىٰ لَهَا

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂ-ପୃଷ୍ଠର ନିମ୍ନଭାଗରେ ତଥା ଉପରିଭାଗରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେପରି ଭୂ-ଗର୍ଭସ୍ଥ ଚରକ ପଦାର୍ଥ (Lava) ର ଉଦ୍‌ଗାରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂଗର୍ଭରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି ଏବଂ ପରମାଣୁ ବୋମା ଓ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ବୋମାର ବିସ୍ଫୋରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି, ସେହିପରି ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଯୋଗୁଁ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଦୃଢ଼ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଡ଼ିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ ଭୁକବାୟିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବ ଓ ବିଦ୍ୟା-ଧର୍ମରତ ହେଉ ନି ସାଂସାରିକ ହେଉ- ସ୍ଥଳଚିତ୍ ହେଉ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭୃତ ଉନ୍ନତି ହୋଇଛି ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନୁରୁ ବହୁ ନୂତନ ଜ୍ଞାନର ସନ୍ଧାନ ମିଳୁଛି ।

୩. ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ଚରକ ପଦାର୍ଥର ଉଦ୍‌ଗାରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂମିକମ୍ପ, ଭୂ-ଭାଗ ଉପରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଜନିତ ଭୂମିକମ୍ପ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଲୋଡ଼ିତ କରିଦେଇ ଭକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟସମୂହକୁ ଅବଲୋକନ କରି ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରମୋଦିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଘଟଣା ସମ୍ଭବରେ ସ୍ବର୍ଗ ପଡ଼ାଯିବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ଅତିମ ସୁସ୍ଥ ସମ୍ଭବରେ ଯେତେବେଳେ ଇତିହାସିକା କରାଯାଇଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ, ଯେତେ ଯେପରି ସେଦିନ ପୃଥିବୀ ନିଜ ସ୍ବପ୍ନ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିଦେଇଛି ।

୫. ଏଠାରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସବୁ ଭୂମିକମ୍ପ ସ୍ବାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଘଟୁନାହିଁ, ବରଂ ଅତିମ ସୁସ୍ଥରେ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ସକଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୬. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେହି ସମୟ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦତା ସମୟ ହେବ ; ସେତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଗଠନ କରାଯିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ନିଜର ନାମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦଳରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ପୁରୋଗ ଦେବେ । ଅସ୍ବଳକୁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଦଳ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତୁ ।

୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅତିମ ସୁସ୍ଥରେ ଅନ୍ତର୍ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରୋପାତରେ ଫଳ ସନ୍ତାନ କରିବେ । ଅବଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବ, ସେ ଚନ୍ଦ୍ରୋପାତ ଫଳ ପାଇବ ଓ ଅନ୍ତର୍ଲୋକରେ ଚନ୍ଦ୍ରୋପାତ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବ ।

ଅଲ — ଆଦିୟାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଚଳନ ୧୨ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ଉପକ୍ଷାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଶ୍ଵ ଆରୋହଣ କରି ଏପରି ଦୃଢ଼ ଗତିରେ ଧାବମାନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଧୂଳି ନିର୍ଗତ ହେଉଥାଏ,

وَالْعِدْبِيتِ ضَبَّاءٌ

୩. ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପକ୍ଷାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କର ଖୁରା) ଆଘାତରେ ଅଗ୍ନିକଣା ନିର୍ଗତ ହୁଏ,

فَالْمُؤَدِّيَةِ قَدْ حَاةٌ

୪. ପୁନଶ୍ଚ ସମ୍ଭାବନାକରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ,

فَالْمُغِيرَتِ ضَبَّاءٌ

୫. ଯାହା ଫଳରେ ସେଥିରେ (ସମ୍ଭାବନା କାଳରେ) ଧୂଳି ଉଡ଼ାନ୍ତି,

فَأَثَرُنْ بِهِ نَقَّاءٌ

୬. ଏବଂ (ସେମାନେ ଶତ୍ରୁ) ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଂହେଶ କରିବେ,

فَوْسَطْنْ بِهِ جَبَّاءٌ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ 'ଅଶ୍ଵ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନାହିଁ, ତଥାପି ଯେହେତୁ 'ଅଶ୍ଵ' ଶବ୍ଦରେ ଅସ୍ତ୍ରସଜ୍ଜିତ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ଦୂରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ତେଣୁ ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ଧର୍ମଯୁକ୍ତ (ହିନ୍ଦୁ)ରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବା ଅଶ୍ଵଚାରୀଙ୍କ ଦେହ ଓ ଅଭିଯୋଗ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପ୍ରକାଶିତ ପାରେ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ସବୁ ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରି ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ଏଠାରେ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏପରି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଶ୍ଵ ଆରୋହଣକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେବଳ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦୂରାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ଏବେ ସମ୍ଭବ ହେଉଥିଲା ଯେ ଘୋଡ଼ା ଚାପରେ ଲାଗିଥିବା ନାଲି ଅଗ୍ନିକଣା ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ କୋଳହର ଶୁଣି ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଭୟରେ ଘରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତ ପରିବେଶ ଧୂଳିରେ ଘୁରିଯାଉଥିଲା ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶ୍ଵାରୋହୀଙ୍କ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦଳକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେଉ ନ ଥିଲେ ବରଂ ବାହାରି ସହକର ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୁତ୍ତ କରିବାକୁ ପଣି ଯାଉଥିଲେ, ପରିଣାମରେ ମୁହାଁମୁହାଁ ହେଉଥିଲା ।

୭. ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ;

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

୮. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ (ନିଜ ଉଚ୍ଛିତ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା) ଏ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି;

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

୯. ଏବଂ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଧନ ଲୋଭରେ ଅତି ଆଗଭର ।

وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

୧୦. କ'ଣ ଏପରି ଲୋକ ଜଣେ ନାହିଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ କବରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରା ହେବ,

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

୧୧. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ହୃଦୟରେ (ଲୁଚାୟିତ) ରହିଅଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସେହି କୃତଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେହି ସାଥୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଜ୍ଞାନତା ବାହା ପଡ଼ିଥିଲା ସେହି ଶେଷାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଜ୍ଞାନତା କରୁଥିଲେ । ପରିଣାମରେ ସେମାନେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ବଚନ ଓ କର୍ମଦ୍ୱାରା ନିଜ କୃତଜ୍ଞତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

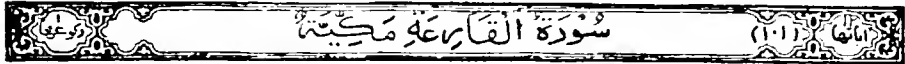
୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ଏତିକି ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ବିକସ୍ତସ୍ଥାପି ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ତା'ର ପରିଣାମ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ନିଜ ଧନର ଅପତୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଭୋଭର ବଚବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ତଥା ନିଜ ଅଜ୍ଞାନତା ଯୋଗୁଁ ଏହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତି ଯେ ଜଣକ ଏପରି ଜୋରସି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବିକସ୍ତସ୍ଥାପି କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧନଦୈନିତ ମିଳିବ ।

୩. ଯଦି ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଯିବ ତାହାଲେ ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ବାହାରେ ଜାଣିତ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟି କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ ବିଚ୍ଛେଦରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁସବୁ ଉଦୟ ସ୍ୱପ୍ନକାୟିତ ଭାବେ ରହିଅଛି ସେସବୁକୁ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ କରାଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଭଗବାନ ଧର୍ମର ବହୁ ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଭଗବାନ ଧର୍ମର ବିଚ୍ଛେଦକର କରୁଛନ୍ତି । ଏ ସଂସ୍କାରରେ ଏକ ଏତିହାସିକ ଘଟଣା ସୂଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ମକ୍କା ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସାଥୀରେ ଯିବାକୁ ଯିଲେ ସେ ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲୁହେଁ ବନ୍ଦୀ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ଥିବା କରିଛନ୍ତି ବା କରାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଅତ୍ତୁ ଗୁପ୍ତାୟନର ପଦ୍ଧତି ଯିବା ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲା । ସେ ରାଜୁଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ସେ ଶାନ୍ତି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଚ୍ଛେଦରେ ଭେଦଭିତ୍ତ କରିଥିଲା, ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାପଡ଼ିଲେ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଉଦୟ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ କେହି ଶତ୍ରୁକାନ୍ଦ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯିବା ଆସିବିନିଆର ଓହଣି ନମକ କଣେ ଜ୍ଞାତାସବୁ ଟଙ୍କାପଇସା ଦେଇ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲା । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପୋଟ ଟିରି ତାଙ୍କ କଲିବା କାନ୍ତି ବାହାରକୁ ଆଣିବା ଓ ବାଙ୍କର କାନ କରିଦେବା । ତେଣୁ ଏସବୁ ବିଷୟ ମନେ ପକାଇ ସେ ଆଶଙ୍କିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁକାନ୍ଦ ଯିବା ଗୁହଣ କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଯିବା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଶତ୍ରୁକାନ୍ଦମାନଙ୍କ ସହିତ ରୋହିଏ ବଡ଼ ବାଦର ଘୋଷିତ ହୋଇ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ଦାସୀ ଦେବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କୁ 'ଆମେମାନେ ଅଜ୍ଞାନତା ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ ମଣିବୁ ନାହିଁ' ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଦାସୀ ଗୁହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ଯିବା ହତାତ୍ ଏତିପରି କହିପକାଇଲା 'ହେ ଅଜ୍ଞାନତା ସହଚାରୀ ! ସେତେ ଆପଣଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ କିପରିଲା ଓ ଆମମାନଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ଉପାୟ ଯାହିରଲେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଅଜ୍ଞାନତା ବ୍ୟତୀତ କ'ଣ ଆଉ କାହାରିକୁ ଉପାୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ?' ଏହାଶୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପଚାରିଲେ, 'କ'ଣ ଯିବା ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ କହିଅଛନ୍ତି ?' ତା'ପରେ ଯିବା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ କହିଥିଲା, 'ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ମୋର କିଛି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଉପାୟ ଅଜ୍ଞାନତା ସେମାନଙ୍କର ହିଁ ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ଓ ଦାସୀ ଗୁହଣ କଲାପରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବଦର୍ଶୀ ପାଦ ବା ଅପରାଧକୁ ଅଜ୍ଞାନତା ସମା ଦେଉଥାନ୍ତି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାହାର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ।

୧୨. ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ହୁଏ
ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱ ନେବେ ।

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ — କାରିୟା

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୧

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗୁଣ ୧୨ ଟି ଅଟେ ଏହି ୮)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ସଂସାର ପ୍ରତି)ଏକ ମହାବିପଦ (ଆଗତ ହୋଇ) !

الْفَارِقَةُ

୩. ଏବଂ ସେ ବିପଦ କିପରି, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

مَا الْفَارِقَةُ

୪. ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହି
ମହା ବିପଦ କିପରି, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْفَارِقَةُ

୫. (ଏହି ବିପଦ ଯେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ)
ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ପଡ଼ିବ ସଦୃଶ
(ବ୍ୟତିଷାସ୍ତ୍ର ହୋଇ) ବୁଲୁଥିବେ,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

୬. ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପଶମ ସଦୃଶ
ହୋଇଯିବେ ।

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

୭. ସେତେବେଳେ ଯାହାର (କର୍ମର) ପଇା ଭାରି ହେବ,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

୮. ସେ (ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ) ପଦସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବ ।

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

୯. ଏବଂ ଯାହାର (କର୍ମର) ପଇା ହାଲୁକା ହେବ,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

୧୦. ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହାସ୍ତେୟା (ନାମକ ନରକ) ହେବ ।

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ 'ପର୍ବତ' ଅର୍ଥ 'ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି' । ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଭୟାନକ ଦିନରେ ଆଗମନ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରାଜୟ ଭରଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାନେ ନିଜର ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଲୁହସ୍ରୋତ ପକାୟନ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ-ଉମରବିନ ଆସ ଓ ଅଳ୍ପ ଦୃଢ଼ିୟାନ ଇବ୍ନାଦି-ଉତ୍ତମାୟମ୍ମରେ ଦକ୍ଷିଣ ହେବାକୁ ନିଜର ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ସେହିପରି ଅଳ୍ପ କଦଳର ପୁତ୍ର ଅକରମ୍ ନିଜ ଜାତନ ରକ୍ଷଣ ଅବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ପକାୟନ କରିଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ଆଉଁସର ସମସ୍ତ ସମ୍ପାତ ବ୍ୟାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ଲୁହସ୍ରୋତ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

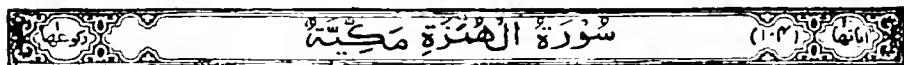
୨. ମୁକ ଉପ 'ଉକ୍ତ' ଅର୍ଥ 'ମାତା' ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାସ୍ତବ୍ୟ ବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟହୀନ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତମ ମାତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟହୀନ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । (୨୩: ୧୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

୧୧. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ହାଫ୍ସ୍) କ'ଣ,
ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝

୧୨. ଏହା ଏକ ଛୁଳୁଡ଼ ଅଟେ ।

نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୨

ଅଲ - ତକାସୁର

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦୁଇ ମସୁରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋମ୍ବିଲ୍ଲ ଗୋଟି ୯ ଟି ଅଂଶ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିବାର, ଅଭିକାମ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା ମଧ୍ୟରେ ନିମଜ୍ଜିତ କରି ଦେଲା (ଏବଂ
ତୁମେମାନେ ଏହିପରି ହିଁ ରହିଥିବ),

أَلْهَمَكُمُ التَّكَاوُرَ ۝

୩. ଏପରିକି ତୁମେମାନେ କବରରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବ ।

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝

୪. (ଭଲ ଭାବରେ ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର
(ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣିପାରିବ ।

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

୫. ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ସେଭଳି ନୁହେଁ ଯେଭଳି ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛ (ଓ)
ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିପାରିବ (ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର
ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥା ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ଅଟେ ଯାହା ପବିତ୍ର
କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି) ।

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

୬. (ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ) ଆଦୌ
ନୁହେଁ; ହାୟ ! ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପୁନଶ୍ଚିତ ଭାନ ବନରେ
ଜାଣି ପାରନ୍ତି କି !

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

୧. ଏଠାରେ ପୂର୍ବାଘାଟି ଯେ, ଅଭିଶ୍ଳାସକାରମାନଙ୍କଠାରେ ଅବଶ୍ୟ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ସ୍ବରାଜ୍ୟା ଦ୍ବାରା
ମୁଦ୍ଦଳମାନମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜର ଭୋଳ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ବକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଧର୍ମର ସ୍ବଳ୍ପ ଚରୁ ବିଷୟରେ ଅମନୋରାଧା ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ।

୨. ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କି ଅଛନ୍ତି ସବୁପ୍ରଥ ସ୍ବଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବ୍ୟାହତ ରହିଥିଲା । ନିଜେ ସବୁପ୍ରଥ ପାଇବା ଓ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସ୍ବଦର୍ଶନ ସବୁପ୍ରଥ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାବିବାକୁ ହେବା, ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ବହୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ
ରହିଅଛି । ଏଣୁ ନିଜେ ପାଇଥିବା ସବୁପ୍ରଥକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସ୍ବଦର୍ଶନ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

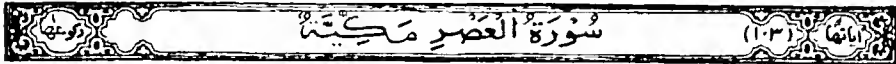
୭. ତେବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ପାରନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେମାନେ
ନିଶ୍ଚୟ ନରକକୁ (ଇହକାଳରେ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୮. ଏବଂ ତା' ପରେ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ (ପରକାଳରେ)
ବିଶ୍ୱାସମୟ ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ ।

୯. (ପୁନଃଗତ ମନେଗଣ ଯେ) ସେଦିନ (ସତ୍ୟେକ ମହାନ)
ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରାଯିବ (ଯେ
ତୁମେମାନେ ତାହା ନିମନ୍ତେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଛ କି ନାହିଁ) ।

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

ثُمَّ لَتَسْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସଂସ୍କୃତି ୨: ୨୩୪ ଅନୁସାରେ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆମେ (ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ପରନୋଦ୍ୟତ ଯୁଗକୁ ସମାଣ ସ୍ୱଚ୍ଛପ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

୩. ବାସ୍ତବରେ (ନବିମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀ) ମନୁଷ୍ୟ (ସର୍ବଦା)
କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ) ରହେ ।

୪. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ
କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତା' ପରେ ସେମାନେ (ସମୟୋପଯୋଗୀ)
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସତ୍ୟର ନୀତି ଉପରେ
ସ୍ଥିତିଗତ ରହିବାପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ
ଆସନ ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ
ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେପରି ଲୋକେ
କଦାପି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

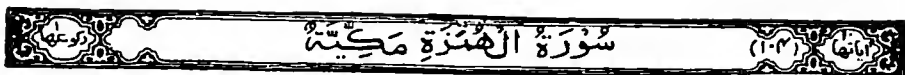
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالْعَصْرِ ۝

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا ۝

بِإِلْحٰقِهِ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

ଅଲ - ହୁମଜା

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ପଦ ୧୦ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଟଣଶ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚୁଲୁଲିଆ ଓ ପରଞ୍ଜିଦ୍ଵାରୁଣୀ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି (ହେ
ଶାସ୍ତି) ରହିଅଛି,

୩. ଯେ ଧନ ଠୁଳ କରେ ଓ ତାହାକୁ ଗଣୁଥାଏ ।

୪. ସେ ମନେ କରେ ଯେ ତାହାର ଧନ ତାହାର ନାମକୁ ବଞ୍ଚାଇ
ରଖୁବ ।

୫. (ସେ ଯେପରି ମନେ କରୁଛି) ସେପରି କଦାପି ହେବ,
ନାହିଁ, (ବରଂ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ (ନିଜ ଧନ ସମେତ) ହୃତମା
(ନାମକ ନରକ) ରେ ନିଷିପ୍ତ ହେବ ;

୬. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ହୃତମା
କ'ଣ ?

୭. ଏହା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅତିଶୟ ପ୍ରକ୍ତିତ କରା ହୋଇଥିବା
ଅଗ୍ନି,

୮. ଯାହା ହୃଦୟର ଅନ୍ତର ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବ ।

୯. ତା' ପରେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଗ୍ନିକୁ) ସବୁ ଦିଗରୁ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯିବ, (ଯଦ୍ଵାରା କି ତାହାର
ଉତ୍ତାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ପ୍ରତୀତ ହେବ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝

إِلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝
كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝

وَمَا أَذْرِيكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝
نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ ۝

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْإِنْفِذَةِ ۝
إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝

୧. ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ହୃତମା'ରୁ ନରକ ଅଭିପ୍ରେତ । କାରଣ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଯାହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ' । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ପରିଶେଷରେ ଅନ୍ଧେ ଗୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ ନରକକୁ ଲୋପ କରିଦେବ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ନରକରେ ରହିବ ନାହିଁ ବରଂ ଯେପରି ଶିଶୁ ମାଆ ପେଟରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ରହେ, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନରକରେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ରହିବ । ଏହାପରେ ସେ ଖୋଲା ପବନ ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଶ୍ଵାତ୍ମ ଆସିଯିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ନରକରେ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ରହି ନ ଥିବେ ଓ ଶାନ୍ତ ପବନ ନରକର ଦ୍ଵାରକୁ ଖୋଲି ଦେଇଥିବ । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ହଦିସ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆୟତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଆବର୍ଜନ ଅଛି ତାକୁ ଅଗ୍ନି ଭସ୍ମ କରିଦେବ ।

୧୦. ଏବଂ (ସେମାନେ ସେତେବେଳେ) ଉକ୍ତ ସମ୍ପଦ ସହିତ
ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବେ ।

فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ (١-٥)

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ହୁମା

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୪

(ଏହି ଦୁଇ ମହଲରେ ଅବତରଣ : ଏହାର ବିବରଣ୍ୟ ଉପରେ ୬ ଟି ଅଂଶ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମ
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହସ୍ତା ନିୟୋଜିତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି
ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝

୩. କ'ଣ ସେ (ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରି)
ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରି ଦେଇ ନ ଥିଲେ ?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝

୪. ଏବଂ (ତା' ପରେ) ସେମାନଙ୍କ (ଶର) ଉପରେ ଦଳ ଦଳ
ପକ୍ଷୀ ପ୍ରସରଣ କରିଥିଲେ,

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝

୫. (ସେହିମାନେ) ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସକୁ)
କଠିନ ପଥର ଉପରେ କସୁଥିଲେ (ଓ ଚଷ୍ମାଦ୍ୱାରା ବିଦାକୁ
ଥିଲେ) ।

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝

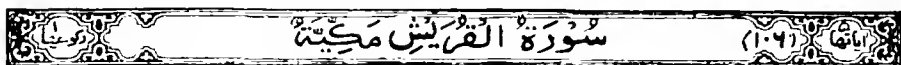
୧. ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରଣରୁ ଶାନ୍ତିର ଆଗମନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦୟାକାର ସେହି ନରକଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବଦୁରୁଷ୍ଟଙ୍କର ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧିନୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଅଟକାଇ ରହୁବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅନେକ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ନରକର କଠିନ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।

୨. ଆବିସିଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପର୍କରେ ଅବୁରଦା ନାମକ ଜଣେ ବଂଶୀ ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲା । ସେହିଠାରୁ ଜଣେ ଆରବବାଦୀ ଗର୍ଜନେ ମଳତ୍ୟାଗ କରିଦେଉଥିଲା, ତେଣୁ ସେ କା'ବାକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଶପଥ କରିଥିଲା । ଏଠାରେ ତାହାରି ବିଷୟରେ ଓ ତା' ସ୍ତୁତି କରାଯାଇଥିବା ଦକ୍ଷିଣୀୟ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଚିଲ ଛଦି ଚଢ଼େଇମାନେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ଖିଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସେହି ଶବ୍ଦଦେହକୁ ଖିଆନ୍ତି ମା'ସ ଛିଣ୍ଡାନ୍ତି ନିଅନ୍ତି ଓ ପରେ ତାହାକୁ ବାଉଁଶର ପଥର ଉପରେ କଟାକୁ ଥାଆନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଏପରି କରିବାକୁ କାରଣ ହେଉଛି ସେ ମା'ସ ଉପରେ ଭାରିଥିବା ଧୂମିକାଣି ସେଥିରୁ ଖସି ପଡ଼ିବ ।

୬. ସୁତରାଂ ଏହା ଫଳରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୁଣ୍ଡା
ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ପଶୁମାନେ ଖାଇ ପାରିଥାନ୍ତି ।

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୬

ଅଲ-କୁରୈଶ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶମ୍ବର ଗୋଟିଏ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶ୍ୱେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅରୁଣଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିନ୍ନ) କୁରେଶମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ସ୍ଥାପିତ ଉତ୍ତେଜକ କରାଇବା ପାଇଁ,

يُذِلُّ قُرَيْشٍ ۝

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗ୍ରାସକାଳୀନ ଓ ଶାତକାଳୀନ
ଯାତ୍ରାପାଇଁ ସ୍ଥାପିତ ଉତ୍ତେଜକ କରାଇବା ସକାଶେ (ଆମେ
ଅବୁ ହାକୁ ଧ୍ବଂସ କଲୁ) ।

إِنْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝

୪. ସୁତରାଂ ସେ (କୁରୈଶ) ମାନେ ଏହି (କା'ବା) ଗୃହର
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

୫. ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) କ୍ଷୁଧାର୍ଥେ ଧୂରାବେଳେ
ଭୋଜନ କରାଇଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଭୟ ସମୟରେ
ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଲେଇକାଫ'ରେ ଆରବୀ ଅକ୍ଷର 'କାମ' ସଂଯୋଗ କରାଯାଇ ପୂର୍ବରୁ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସମସ୍ତ ହୁବା
ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ଦୁଲହକ ଧ୍ବଂସ ହେବା ଘଟଣା ଏଥିପାଇଁ ଘଟିଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ମକ୍କାର ଲୋକମାନେ ସହରରେ ଶେଷବେଶେ
ବୁଲିପାରିବେ ।

ଅଲ - ମାଉନ

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ୮ ବିଷୟ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. (ହେ ମହଲ୍ଲତ !) କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିଲ ଯେ ଧର୍ମକୁ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡି ?

୩. ସେ ହିଁ ଅନ୍ୟାୟକୁ ବିଚାରିତ କରୁଥିଲା ।

୪. ଏବଂ ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ସକାଶେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବେ) ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁ ନ ଥିଲା ।

୫. ଏବଂ ସେହି ନମାଜ ପାଠକାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହେବ,

୬. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ ପାଠକୁ ଅମନୋରାଗା ସୁଅନ୍ତି ।

୭. (ଏବଂ) ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି, '

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବୃହତ୍ ସାଧାରଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାରେ (ମଧ୍ୟ) ନିଜକୁ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِسْلَامِ

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِمًا

وَلَا يَخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

الَّذِينَ هُمْ يُؤْذَوْنَ

وَيَنْهَوْنَ السَّاعُونَ

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ୪ ବିଷୟ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଯେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୁକର୍ମର ପରିଣାମ ହିଁ ବିନାଶ ଘଟାଇବ ।

୨. ଏପରିକି ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ନିଜେ କିଛି ଦିଏ ନାହିଁ ବରଂ ଦେବାପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରେ ।

୨. (ହେ ନବି !) ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ କୌଶର ଓତାନ କରିଅଛୁ;

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَيْكَ الْكَوْشَرَ

୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ (କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱରୂପ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ଅତ୍ୟଧିକ) ଉପାସନା କର ଓ (ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ) ନିଜକୁ ଉତ୍ତର କର ।

فَصَلِّ لِرَبِّكِ وَأَنْحَرِ

୪. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ ତୁମର ବିରୋଧୀ ହିଁ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ।

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୯

ଅଲ — କାଫେରୁନ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୮ ଅଟେ ଓ ଛାନ୍ଦ ୮)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୁଗର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଯୁଗର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଅଅ, “ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ, ଶୁଣ !”

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

୧. ମୁକ ଶବ୍ଦ ‘କୌଶର’ ଅର୍ଥ: (କ) କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଅଧିକ୍ୟ (ଝ) ମହାଦାୟ । ହିନ୍ଦିସରେ ମସିହବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଆସିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବିତରଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆତ୍ମମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଉପକାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥିବେ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ହୋଇଥିବେ । ଏହି ଆୟତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଆକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ଉଭା ହେବେ ଯିଏ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଆଣିଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧନକୁ ବିତରଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କିପରି ଜଣେ ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ ? ସେହି ପୁତ୍ର ଏଭଳି ସବୁର ପରିମାଣରେ ଧନ ବିତରଣ କରିବେ ସେ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମନ କରିବେବେ । ଯେଉଁ ଧନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟାବ୍ୟାସ କରନ୍ତି ତାହା ସକ୍ଷୁବରେ ଖିନ-ଧନ ବା ବିଦ୍ୟା-ଧନ, ଅନ୍ୟଥା କୋଟିପତି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନକରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ତା ଲାଭକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ସମାକ୍ଷିତ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ତା ଲାଭ କରନ୍ତି ଅଳ୍ପତାଙ୍କ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣାବଳୀ କରନ୍ତି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ବାଣୀର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି । ‘ସୁରା ଅହକା’ର ଆୟତ ସଂ.୪୧ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପିତା ନ ଥିଲେ କି ପିତା ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ତା ଲାଭ ହେବ ଅଥଚ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଏଭଳି ସନ୍ତାନ ଲାଭ ହେବନାହିଁ । ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନେ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବେ ।

୩. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ:”

୪. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ:”

୫. “ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ, ଯାହାର ତୁମେମାନେ ଉପାସନା କରୁଅଛ:”

୬. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ଯାହାଙ୍କର ଆମେ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ।”

୭. (ଉପରୋକ୍ତ ଘୋଷଣା ଅନୁସାରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ, (ଏକ କର୍ମ- ପକ୍ଷରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ) ଏବଂ ଆମର ଧର୍ମ ଆମ ସକାଶେ (ଅନ୍ୟ ଏକ କର୍ମ- ପକ୍ଷରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ) ।

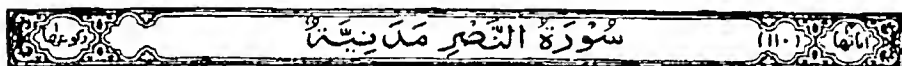
لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ, ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

୩. ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ବିଷୟର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ଲୋକମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

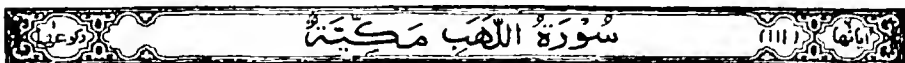
وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

* ସୁରା 'କୌଶର'ରେ ଅବଧି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଆବେଳ୍ୟ ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଲୋକ ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେବା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ସୁରା କୌଶର ସହିତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ।

୪. ସେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା (ଗାନ) ସହିତ ତାହାଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାବେଳେ ନିମଜ୍ଜିତ ହୁଅ, ଏବଂ (ମୁସଲମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦାୟତାରେ ଯାହା କିଛି ଚିତି ରହିଯାଇଥିବ ତାହାର ବିମୋଚନ ସକାଶେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅନୁକମ୍ପା ସହ) ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ।

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

ସବ୍‌ହ୍ ବିହ୍ମ୍ ରବ୍‌ବିକ୍ ଓ ଅସ୍ତଘ୍ଫିର୍ ଲହ୍ ଇନ୍ନାହ୍ କାନ୍ ତାୱାବା

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୧

ଅଲ-ଲହବ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସେବାୟତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୬୦ ଓ ୧୦୦ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଗ୍ନିଶିଖାର ଜନକର ଦୁଇ ହସ୍ତକୁ ଜଡ଼ କରି ବିଆଗଲା ଏବଂ ସେ (ନିଜେ) ମଧ୍ୟ ଜଡ଼ବଦ୍ଧ ରହିଗଲା ।

تَبَّتْ يُدَىٰ آيِنِ لَهَا وَتَبَّتْ

୩. ତାହାର ଧନ ତାହାକୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ କି ତାହାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା (ତାହାକୁ କିଛି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ) ।

مَا آخُذْ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَتْ

୧. ଅଳ୍ପ ଇସବର ଦେହର ଗର୍ଭ ଖୁବ୍ ଗୋରା ଓ ତାହାର ସ୍ୱଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଷ୍ଣ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଦୁ-ଏଡ଼ ତା ଦେହର ଗର୍ଭସ୍ଥ ଚା ତା' ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରତି ଅପବାଦ ଦାଧାତା ଲାଗିବେ ଇସବମ-ବିରୋଧୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆତ୍ମଗୋପନ ଅବସ୍ଥାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତେବେଳେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ଏହି ଯେତେବେଳେ ଆମେରିକା ବା ବୁଣିଆ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇପାରିଥାଏ, କାରଣ ସେମାନେ ଉଭୟ ନିଜର ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଛିଡ଼ା କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଲେ ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଭଦାୟକ ହେବେ । 'ହାତ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସହାୟକ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ, କାରଣ ହାତ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିହେବ ଓ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିହେବ । ଅନ୍ଧ କହୁଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଦେଶ ଭ୍ରମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ହିନ୍ଦୁବାଦରେ ଆସ୍ଥା ଶାପନ କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ନାସ୍ତିକତାକୁ ନିଜସ୍ୱ କରିଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅନ୍ଧେ ଦେହ ଉଭୟ ଦେଶ ବା ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୁଇଫଳକୁ ଅବତ୍ତ ଓ ଅକ୍ଷମ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରି କହିବାକୁ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉଭୟ ଦେଶର ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ଏହିଭାବେ ଦେହ ଉଭୟ ଦେଶର ବିନାଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବିତ ପଦା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଧନବାନ୍ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାମରେ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

୩. ସେମାନେ ବିନାଶରେ ପ୍ରଭୃତ ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିବେ, ତଥାପି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ ।

୪. ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଗ୍ନିରେ ନିପତିତ ହେବ, ଯାହା କି (ତାହାରି ସନ୍ତାନ) ଅଗ୍ନି ଶିଖା ଉଦ୍‌ଗାରଣ କରୁଥିବ;

سَيُطْلَقُ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝

୫. ଏବଂ ତାହାର ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ, ସେ କି ଜାଳେଣି ବହନ କରି ଆଶୁଥାଏ (ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ନିପତିତ ହେବ) ।

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝

୬. ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ତା ପତ୍ନୀର) ବେକରେ ଖଜୁରିର ବଳା ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦ ଦେଖି ବନ୍ଧା ହେବ ।

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାର୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ପରିଶେଷରେ ଇହବଗତରେ ଓ ପରବରତରେ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ । ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଚିତ୍ରଣରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟର ସେପରି ନିଆଁ ଚଳୁଛି ସେମାନେ ସେହିପରି ନିଆଁରେ ପିଙ୍ଗାଯିବେ ।

୨. ଏଠାରେ 'ପତ୍ନୀ' ଶବ୍ଦ ଅଧାନନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଦେଶର ଜନତାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଦେଶରେ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ମିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେମାନେ ନିଜେ ଧୂ'ସ ହେବେ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଦେଶବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଧୂ'ସ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ନିଆଁରେ ଭଜନ ସୋରାଭ ବାହାଜୁ ଅଧିକ ସଜ୍ଜିତ କରିଥିଲେ ।

୩. ଯେହେତୁ ଏହା ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ତେଣୁ ସେଠାକାର ଜନତା ଓ ଜନନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରହିବ । ସେହି ସମ୍ପର୍କ ଏପରି ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିବ ଯେ ତାହାକୁ ଛିନ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ଏଠାରେ ଖୁଦୁରି ଦଉଡ଼ିର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଯାହାକି ସହକରେ ଛିଣ୍ଡେ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହାର ସ୍ଵକ୍ଷେପ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଜନତା ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵକୁ ସୁଧା ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ସଜ୍ଜାରେ ରହିବେ ।

୨. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ, “ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯେ କି ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।”

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, (ଏବଂ ସେ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି) ।

اللَّهُ الصَّمَدُ

୪. ସେ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରାଯାଇ ନାହିଁ;

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘କୁଲ୍’ (ଅର୍ଥାତ୍ କହୁଥାଅ)କୁ ଶେଷ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟର ସାରାମିକ ଶବ୍ଦ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରା ଯାଇ ପୁରା ବିଷୟାବଳୀ ଯେ ଅକ୍ଷରବଦ୍ଧ ବାକ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ । ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅକ୍ଷରବଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ, ତେବେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ‘କୁଲ୍’ ଶବ୍ଦକୁ ପାଠ କରୁଥିବେ । ଏଣୁ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେବା ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ ସେହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟମରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଅକ୍ଷରବଦ୍ଧ ବାକ୍ୟକୁ ନିଜ ସ୍ୱର୍ଗୀୟତା ନ ରଖି ତାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଉଚିତ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଫୋନେଟିକାଲ୍ ଏହି ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ତା’ପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆହୁରି ଅନେକଙ୍କୁ ତାହା ଶୁଣାଇବେ । ପରିଶେଷରେ ଦେହି ବାକ୍ୟ ସାରା ସଂସାରରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯାଇ ନିବେଦିତ ।

୨. ‘ଅହ୍ଦ୍’ ଶବ୍ଦ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ‘ଏକ’କୁ ବୁଝାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଅଭିଜ୍ଞ, ଅଦ୍ୱିତୀୟ ବା ଯହିଁରେ ଅନ୍ୟର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆରବୀ ଭାଷାର ‘ଫାହିଦ୍’ ଶବ୍ଦ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଅର୍ଥ ବହନ କରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଅକ୍ଷର ‘ଅହ୍ଦ୍’ ଶବ୍ଦ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରି କଣ୍ଠାଭିନୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ସମକକ୍ଷ ଅନ୍ୟ କେହି ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।

୩. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସମଦ୍’ ଅର୍ଥ ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାଙ୍କ ବିନା ସହାୟତାରେ ଚିଣ୍ଟି ରହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ନିହିତ ଅଛି ଏବଂ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅକ୍ଷରବଦ୍ଧ ବିନା ସହାୟତାରେ ଚଳି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରବଦ୍ଧ ନିକଟରେ ଏ ସବୁର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯିଏ ସର୍ବଦା ଚିଣ୍ଟି ରହିପାରେ ଓ ଯିଏ ମହିମାମୟ ସେ ମଧ୍ୟ ‘ସମଦ୍’ ଶବ୍ଦର ପରିସରଭୁକ୍ତ । ଏ ଭାବେ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି । ଯିଏ ସର୍ବଦା ଚିଣ୍ଟି ରହିବ ତାହାର ମୁକାବିଲା କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ମହିମା ଓ ଗୌରବରେ ଏତେ ଅକିରଣି ଲାଭ କରିଥିବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି, ଯିଏ ସେପରି ମହିମାମୟ ସେ ଏକ, ଅଭିଜ୍ଞ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ । ବସ୍ତୁତଃ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ, ଏପରିକି ସ୍ୱତ୍ୱ ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ, ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଅଥଚ ଅକ୍ଷର ସ୍ୱୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ସମଗ୍ର ଧାରଣା ଓ ଅନୁମାନର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ବାହ୍ୟ ଗୁଣାବଳୀ ଅସମ ଓ ଅପରିମିତ ।

୪. ଏହି ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପ୍ରମାଣ ଅଛି, କାରଣ ଯିଏ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନଥାଏ ତାକୁ ବନ୍ଧ୍ୟା ହିଁ କୁହାଯାଏ ଅଥବା ତାହା ଏପରି ଏକ ସତ୍ତା ଯାହା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ, ଯେପରି ନୟା ବା ପର୍ବତ । କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷରବଦ୍ଧ ମହିମା ସହିତ ନୟା ଓ ପର୍ବତର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ‘ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରାଯାଇ ନାହିଁ’ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି, କାରଣ ପୃଥିବୀର ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ କେହି ନା କେହି ପ୍ରସବ କରିଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ (ଗୁଣାବଳୀ ପୁସ୍ତକ) କେହି ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୁଅନ୍ତି ।

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ ١١٣

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଫାଲକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୩

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ମଦିନାରେ ଏହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଯେତେବେଳେ ୭ ଟି ଅସର ଅଛି ୭)

୧. ଅଶେଷ ସମ୍ଭାବନା (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝

୨. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଏ, “ମୁଁ ସକଳ ପୁଷ୍ଟିର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛି,”

୩. “ସେ ପୁଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର (ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ସ୍ତୂପ) କୁଳର୍ପଣୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ),”

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝

୪. “ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ପୁଷ୍ଟିକାରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ) ଯେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ଧକାର କରିଥାଏ,”

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝

୧. ପ୍ରଥମେ ଅକ୍ଷରରେ ‘ଜାତି ତୋହିଦ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ)ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ‘ପିପାତି ତୋହିଦ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାନ ସମନ୍ୱୟ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ) । ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭଳି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ବା ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ମନୁଷ୍ୟ ଶୁଣିପାରେ ଓ ଦେଖିପାରେ ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିପାରନ୍ତି ଓ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ଉଭୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକା ଉକ୍ତିରେ ଲଗାପଡୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ଶୁଣେ ଓ ଆଖି ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖେ ଅଥଚ ପୁଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଖି ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି । ଶୁଣିବା ବା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ କୌଣସି ଉପକରଣ ବା ସହଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମଣିଷ ଶୁଣୁଥିଲେ ଓ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ ସମାନ ବା ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

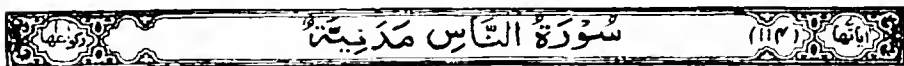
୨. ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତା’ ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚତୁଷ୍ପଦର ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ସ୍ଥଗିତ ହେବ, ସେହି ସ୍ତରର ମତ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମସିହା ସମୟରେ ଦୁଇଗୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥଗିତ ହେବା ସମୟରେ ହଜର ମହମ୍ମଦ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହେଉଛି, ‘ରମାଜାନ ମାସରେ ଉଭୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ସ୍ଥଗିତ ଲାଗିବ’ । ସୁତରାଂ ଏହି ଆୟତରେ ଇମାମ ମୋହେଦିଙ୍କ ସ୍ତର ସମୟରେ ସୁରନା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ‘ହେ ଅକ୍ଷର ! ଆମେମାନେ ଯେପରି ଇମାମ ମୋହେଦିଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାବଳ ନ କରୁ, ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ମର୍ତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ।’

୫. “ଏବଂ ସେଭଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (କ୍ଷୟ ପାଇବା ସକଳ ଶଯ୍ୟା) ଯେଉଁମାନେ (ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କର) ବନ୍ଧନକୁ ଛିନ୍ନ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସ୍ତରୋଚିତ କରନ୍ତି,”

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

୬. “ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଈର୍ଷାକାରୀ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ମଧ୍ୟ) ଯେତେବେଳେ କି ସେ ହିଂସା କରିବାକୁ ଉଚିତ୍ ବସେ ।”

يُغِي ۖ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୪

ଅଲ — ନାସ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦିବ୍ୟଶ୍ଳୋକ ସଂଖ୍ୟା ୬ ଓ ଅୟତ ୫)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତୁମେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ, “ମୁଁ ମାନବ ସମାଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି,”

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

୩. “ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ମାନବ ସମାଜର ସମ୍ରାଟ,”

مَلِكِ النَّاسِ ۝

୪. “ଏବଂ ମାନବ ସମାଜର ଉପାସୀ;”

إِلَهِ النَّاسِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିପରି କର ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଇମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରରେ ନେଉଛନ୍ତି ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତର ଶିକାର ନ ହେଉ ।

୨. ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ମିଳୁଛି ଯେ ଇମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଉତ୍ତର ଅଟେ ତୁମ ଗର୍ବରେ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଏହା ଦେଖି ଈର୍ଷାନ୍ବିତ୍ ହେବେ । ସୁତରାଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଚକ୍ରାନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ସେପରି ବିରୋଧୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଈଶା ପାଇବା ସକଳ ଶଯ୍ୟା ଏହି ଆୟତରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ପ୍ରକଟର ପ୍ରାଥମ କରିବା ଉଚିତ ।

୩. ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶେଷ ସ୍ତରର କେତେକ ସମ୍ରାଟ ଓ ଶାସକ ଇସଲାମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେବେ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ସକ୍ତ ସମ୍ରାଟ (ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାହ) ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀର ଶାସକମାନଙ୍କ ଯାନ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କର ।”

୪. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ସକ୍ତ ସମ୍ରାଟ (ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାହ) ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଉପାସୀ ଅଟନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସୀ ଗିର କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାହ ଉପରେ ଆଶ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସୀମାନଙ୍କ ମତ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ।

୫. “ହେଁ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁମାରଶାସନର ଚକ୍ରାଚର ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର କୁମାରଶାସନ ଦେଇପାରିବେ ଫେରିଯାଏ,

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

୬. “(ଏବଂ) ଯେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହମାନ ଜାତ କରାଏ,”

الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

୭. ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀୟା ପୃଷ୍ଠିକାରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରହସ୍ୟବାସୀ ସରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇ ଆଉ କି ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇ ଆଉନା କାହିଁକି ।

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

୧. ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଯୁଗରେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟା ଶ୍ରାବକମାନେ ସାଧାରଣ ବିସ୍ତାର କରି ଗହ୍ୱିତ୍ୱେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଭୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ଓ ସନ୍ଦେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଦାର୍ଶନିକ ଏପରି ସନ୍ଦେହ ପୂର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଭୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ ଭୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶରେ ସେଇହି ଭୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ଗଚନା କରନ୍ତି ଯାହା ବାହ୍ୟତଃ ଧର୍ମ ବିରୋଧୀ ପ୍ରକାର ହୁଏନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥା ମଣିଷ ମନରେ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥୁଳକାର୍ଯ୍ୟର ଭାବରେ ରହନ୍ତି ଏହି ଆୟତରେ ‘ଜିନ୍ନ’ ଶବ୍ଦ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଓ ‘ଅନୁନସ’ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ହୁଏତ ବିଦେଶୀୟ ହୋଇପାରନ୍ତି— ଯାହାକୁ ଆମେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ— ଅଥବା ସାଧାରଣ ଭୋକ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ ଏପରି ସ୍ଥୁଳ ଗମାର କଣ୍ଠରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ମନରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ଓ ସନ୍ଦେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ ।

دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ

اَللّٰهُمَّ اِنْسُ وَخَشْيَتِيْ فِيْ قَبْرِىْ اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْنِيْ بِالْقُرْآنِ الْكَرِيْمِ وَاجْعَلْهُ لِيْ اِمَامًا وَنُورًا
وَ مُدًى وَ رَحْمَةً اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِيْ مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَ عَلِّمْنِيْ مِنْهُ مَا جَهِلْتُ
وَ اَرْزُقْنِيْ تِلَاوَتَهُ اَتَاءَ الْيُسْرِ وَ اَتَاءَ الْكَلَامَةِ وَاجْعَلْهُ لِيْ حُجَّةً يَّارَبَّ الْعَالَمِيْنَ

କୋରାନ ପାଠ ସମାପ୍ତି ପର ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! କବର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଇସ୍ ଦୂର କର ।
ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମହାନ୍ ଓ କଲ୍ୟାଣକର କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ
ମୋ ପ୍ରତି କରୁଣା ସଦାନ କର ଏବଂ ତାହାକୁ ମୋର ପଥ
ସଦର୍ଶନ କର ଓ ମୋ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଜ୍ୟୋତି, ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ
କରୁଣାର ଉତ୍ସରେ ପରିଣତ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ଯାହାକିଛି
ଚଳୁଧ୍ୟରୁ ପାଟିଦାରି ଦେଇଅଛି ତାହା ମୋତେ ସୁରକ୍ଷା କରାଅ
ଏବଂ ଯାହା ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ତାହା ମୋତେ ଶିଖାଇ ଦିଅ,
ଏବଂ ଦିବାରାତ୍ର ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କରିବାପାଇଁ ମୋତେ ଦୁଯୋଗ
ଦିଅ । ହେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତାହାକୁ ମୋ ପାଇଁ
ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କରିଦିଅ ।

...ସମାପ୍ତ.....

ପରିଭାଷା

ଅନୁଷ୍ଠ — ପରୀକ୍ଷା । ଯାହାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରି ହୁଏ ନାହିଁ ଅଥଚ ଚାହା ବିଦ୍ୟମାନ । ଅନୁଷ୍ଠ, ଦେବଦୂତ, କର୍ମାମଳ ଇତ୍ୟାଦି ଏହାର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅନୁଚାପ — ଆରବୀରେ ଚୈତ୍ୟ କରିଥିବା ଅପର କର୍ମକଳିତ ପାପକୁ ଇଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଓ ଆଉ ପାପ ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରାଯାଏ ତାହା 'ଚୈତ୍ୟ'ର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ — ଅନୁଷ୍ଠର ନିକଟରୁ ରହୁଛାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାବାଣୀର ପ୍ରେରଣ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନବିପଦ ଲାଭ କଲା ପରେ ମକ୍କା ଓ ମଦିନା ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପବିତ୍ର କେଶାନର ବାଣୀ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି 'ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ' ବିଷୟ ସୂଚିତ ହେଉଛି ।

ଅବିଶ୍ଵାସ — ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'କଫର୍' । ଅନୁଷ୍ଠର ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରିବା ; ତାହା କୁପାତ୍ତ ଅପ୍ରାକାର କରିବା, ତାହା ପ୍ରେରିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ।

ଅବିଶ୍ଵାସବାଦୀ — 'କାଫିର' । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠ, ଦେବଦୂତ, ନବି ଓ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ ।

ଅନୁଷ୍ଠ — ପରମ୍ପରାବଦ୍ଧ ନାମ ଅନୁଷ୍ଠ । ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅନୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଟି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ ପରାସ୍ତୁତର ନାମ ସବୁ ସ୍ଵାଭାବିକ ଜିନିଷ ବର୍ଣ୍ଣନାହେତୁ ଏବଂ ଅନେକ ସମୟରେ ତାହା ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ, ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଟି କଦାପି ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଆୟତ — ପଂକ୍ତି ବା ବାକ୍ୟ । ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି (୧) ଆଦେଶ (୨) ଅନୁଦେଶ (୩) ଚିହ୍ନ ବା ନିଶାନ୍ (୪) ଉପଦେଶ (୫) ଯୁକ୍ତି (୬) ସମ୍ବନ୍ଧ (୭) ଏପରି ବିଷୟ ଯାହା (କେ) ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, (ଖ) ଦୃଶ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ (ଗ) ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯାଏ (ଘ) ଅନୁଷ୍ଠର ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରାଏ ।

ଇଂଜିଲ — ନୂତନ ସମ୍ବାସନ ବା New Testament । ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଇଦ୍ଦୁଦ୍ଦ — ଇସଲାମୀୟ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ସମୟ ଦୀନା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମହିତା ପୁନର୍ବିବାହ କରିପାରିବ ନାହିଁ ତାହାକୁ ଇଦ୍ଦୁଦ୍ଦ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଚୋଇପାଞ୍ଚ ମହିତା ପାଇଁ ଚିନି ମାସ, ବିଧବା ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧିମାସ ଦଶବିନ ଓ ଶର୍ବିତରୀ ମହିତା ପାଇଁ ସତ୍ତାଳ କଳ୍ପ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଉବୁଦ୍ଦିନ — ଯିଏ ଅନୁଷ୍ଠର କୁପାତ୍ତ ନିରାଶ ହୋଇଛି ; ଯିଏ ପରୋପକାର କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ; ଯାହାର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ; ଯିଏ ସଫଳତା ପାଇ ନାହିଁ ।

ଉମାମ — ଧର୍ମିକ ନେତା ; ଦଳପତି ; ନବି ; ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ; ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ ।

ଉଲ୍ଲାହୀମ — ସଂକେତ ଦେବା ; ଶାନ୍ତତା ସହକାରେ ସଂକେତ ଦେବା ; କୌଣସି ବିଷୟକୁ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ନିଷେଧ କରାଯିବା ; ଅନୁଷ୍ଠରୁ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ।

ଉସ୍ତା — ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ; ପୁସ୍ତକର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମକ୍କାପାତ୍ର ଦେହାବେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ।

ଉସ୍ତାମ — ଅନୁଷ୍ଠର ନିକଟରେ ଆସପମର୍ଶ ; ଅନୁଷ୍ଠର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ; ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଧର୍ମ । ଏହା ଶାନ୍ତିର ବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ଉସ୍ତାଲଲ — ଅନୁଷ୍ଠର ସୈନିକ ବା ବୀର ; ହଜରତ ଯାକୂବ୍‌ଙ୍କର ଏକ ସୁଶବ୍ଦନକ ନାମ, ଯାହୁଁରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବେ ତାହା ସତ୍ତାଳମାନଙ୍କୁ ଓ ସାଧାରଣ ଭାବେ ତାହା ଜାଣିବୁ ବଳି ଇସ୍ତାଲଲ (ବା ଇସ୍ତାଲଲ ସତ୍ତାଳ) ଭାବେ ଅଭିହିତ କରାଯାଏ ।

ଉହୁଦ୍ଦ — ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଅନୁରାମା । ତା'ଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ନାମ ତୋରାତ ।

ଉମ୍ମା — ହଜରତ ଦିନମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହରମ ବାଣି କା'ବାର ପ୍ରଦର୍ଶଣ କରିବା, ସଫା ଓ ମରାଠା ପାହାଡ଼ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଯୌଡ଼ିବା । କୁର୍ବାନି ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏହା ସାନ ହଜ ।

ଏଚକାଫ — ଉମ୍ମାଙ୍କ ମାସର ଏକୋଇଶ ବାରିଶ୍ଵ ଗାରିବୁ ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସନା ଇତ୍ୟାଦି ସକାଶେ ମସଜିଦରେ ଅନବରତ ରହିବା ।

ଏହରାମ — ହଜ ବା ଉମ୍ମାଙ୍କ ସମୟରେ ସିଲେଇ ହୋଇ ନ ଥିବା ଯେଉଁ ଦୁଇଗୋଟି ଶୁକ୍ର ବସନ୍ତ ପରିଧାନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଓକୁ — ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହସ୍ତ-ପଦାଦିର ପ୍ରଶାଂନ କର୍ମ ।

ଓସିୟାତ — ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ କଥା; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯିବାବେଳେ ବା ଆସନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟଶଯ୍ୟାରେ ଆଇ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ କ'ଣ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ; ଉତ୍ତର ବା ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତ ।

ଓଢ଼ି — ସଂକେତ କରିବା; ଦେବଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁକ୍ଷେପ ବାଣୀର ଅବରଣ । ପବିତ୍ର କୋରାଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହି ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।

କପଟବିଶ୍ୱାସୀ — ଆରବରେ 'ମୁନାଫିର୍' । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିବା କହେ ଅଥଚ ତା'ହୃଦୟରେ ଯୁକ୍ତି ନାଥାଏ ।

କବର — ଶବ ପୋତାଯିବା ଘାଟ; ଏପରି ଘାଟ ବା ପରିବେଶ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମା ଲୌକିକ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ନିଜ କର୍ମାନୁସାରେ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶରୀର ଲାଭ କରି ରହେ ।

କକ୍ଷାମଳ — ପ୍ରକୟ ; ପରଲୋକ ; ମୃତ୍ୟୁପରେ ଅନୁକ୍ଷେପ ନିକଟରେ ହାତର ଦେବା ସମୟ ; ସର୍ବନାଶ ; ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବା ଜାତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ।

କଳିମା — ବ୍ୟାଧି ; ବାଧ୍ୟ ; ଆଦେଶ । ପବିତ୍ର କୋରାଳରେ ଏହା ନିଦର୍ଶନ ; ଶାସ୍ତି, ଯୋଜନା, ସୁସମାଧାର, ଅନୁକ୍ଷେପ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଏକ ରକ୍ତି ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମର ମୂଳ ମନ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ କଳିମା ବୁଝାଯାଏ ଯାହାକୁ ପାଠ କରି ଓ ଯାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି କଣେ ଲୋକ ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମ ସୁହସ କରେ । ସେହି କଳିମା ହେଉଛି 'ଭା ଉଦାତ୍ତା ଉଚ୍ଚକରଣ, ମହେଶ୍ୱର ଉଦ୍‌ଗୁରୁଣ' ।

କଣାଫ — ପ୍ରକାଶିତ ହେବା; କାନ୍ତର ଅବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ଅଦୃଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା । ସ୍ୱପ୍ନ ଓ କଣାଫ ପ୍ରାପ୍ତିକା ହେଉଛି ଯେ, ସ୍ୱପ୍ନ ନିହିତାବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ କଣାଫ କାନ୍ତର ଅବସ୍ଥାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ।

କା'ବା — ହରତ ଗନ୍ତାଯିମ ଓ ହରତର ଉପମାତ୍ମକ ଅନୁକ୍ଷେପ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ମନ୍ଦିରରେ ଯେଉଁ ବୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେଠାକୁ ବହୁ ପ୍ରକାରର କାନ୍ଦୁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଚାହିଁ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଏହାର ଅନ୍ୟ ନାମ 'ବଜ୍ରବୁଣ୍ଡ', 'ବଜ୍ରବୁଲ୍ ହରାମ' ଓ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ' ।

କିବଲ୍ଲା — ସାମାନ୍ୟସାମାନ୍ୟ; ଯେଉଁ ଦିଗ ମୁଖମୁଖରେ ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ; ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଏ । କା'ବା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କିବଲା । ସମସ୍ତ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୁସଲମାନମାନେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ନମାଜ ପଢ଼ନ୍ତି ।

କୁର୍ବାନି — ଉତ୍ସର୍ଗ ; ତ୍ୟାଗ ; ବଞ୍ଚିତା । ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ପରେ ଓ ହଜ୍ଜ ପାକର କାବରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦେଉଥିବା ଜବାବ ।

କୋରାଳ — ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ । ଏହା କିତାବଲହ ମାଧ୍ୟମରେ ହରତର ମହେଶ୍ୱର ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା । କୋରାଳର ଅନ୍ୟ କେତୋଟି ନାମ ହେଉଛି :- କଲାମୁଲୁଣ୍ଡ, କୋରାଳ ସରିଫ୍, କୋରାଳ ମଜିଦ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।

କୁଣୀ — ଆରବୀ ଭାଷାରେ ସକ୍ରିୟ । ପାଞ୍ଚା ଦିଆଯିବା, ପାଞ୍ଚାସ୍ତ୍ରରେ ଚଢ଼ିବା; ହାଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପକାଇବା ।

ଗୁଲ୍‌ଧାରୀ — ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନୁକ୍ଷେପଠାରୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥଗତ ।

ଜକାତ — ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମାନୁମୋଦିତ କର, ଯାହା ଧନବାନ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରାଯାଏ । ଏହା ରାଜ୍ୟ ସିତାର୍ଥେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇପାରେ ।

ଜାବେହ୍ — ବଧ କରିବା; କଷ୍ଟକେତନ କରି ବଧ କରିବା; ଅନୁକ୍ଷେପ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ତା ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମବିଧାନ ଅନୁସାରେ କଣେ ମୁସଲମାନ ଖାତ୍ୟାଏଁ ଉପଯୋଗ ହେବା ସକଳେ ଯେଉଁ ଜବାବୁ ବଧ କରିପାରେ ସେହି ଜନର କଷ୍ଟକେତନ କରିବାକର୍ମ । କଥୂତ ଭାଷଣର ସମ୍ଭାବ ।

ଜିନ୍ନ — ଯେଉଁମାନେ ସୁବ୍‌ହାସିତ ରହନ୍ତି ; ପରତା ଅନ୍ତରାଳରେ ରହନ୍ତି ; ବଡ଼ଲୋକ ; ଧନଲୋକ ; ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜିବ୍ରାଉଲ୍ — ଦିବ୍ୟବାଣୀ ବାହକ ଦେବଦୂତ ।

ଜିହ୍ୱାଦ୍ — ପ୍ରକଟ ଉଦ୍ୟମ କରିବା । ନିଜକୁ ପ୍ରାପ୍ତିକା ପାଇଁ ଅଥବା ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିବା । ନିଜ ଧର୍ମ ରକ୍ଷାର୍ଥେ ପ୍ରତିରକ୍ଷାମୁକ୍ତ ହୁଏ କରିବା ।

ଚାୟାସ୍ତମ୍ — ପାଣି ନ ମିଳିବେ ବା ପାଣିର ଥିବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୂର୍ତ୍ତିକରେ ହାତ ଘଷି ହାତକୁ ମୁଖମୁଖ ଓ ହାତ ଉପରେ ଘଷିବା ।

ଚାଲାକ — ଛାଡ଼ି ଦେବା; ଛାଡ଼ିପକ୍ଷ ଦେବା । ପରି ବିଚାର ବଦଳକୁ ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ବଦଳିତ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ସଂପର୍କରେ ଘୋଷଣା କରିବା ।

ଚୋଆଫ୍ — ପରିକ୍ରମା । ହଜ୍ଜ ବା ଉମରା କରାବେଳେ ମନ୍ଦିରରେ କା'ବା ଧର୍ମପାଠର ଚତୁର୍ଦିଶରେ ସାତଥର ଘୁରିବା ।

ତୌରାତ — ପୁରାତନ ସମାଜର ବା **Old Testament**,
ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଉପରେ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଦେବଦୂତ — ଆରବୀର ପରିସ୍ରା । ଏମାନ ପୃଷ୍ଠାବୀରୁ ଓ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପାପର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଓ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହା
ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ତାହା ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ଧର୍ମଭାର — ଆରବୀ ଶବ୍ଦ ମୁତବକି ; ସଂସାରୀ : ପୃଷ୍ଠାବୀରୁ ।
ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କରି
ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରବଣଧାର ହୁଏ । ଆରବୀରେ ମୁତବକି ।

ଧର୍ମଭାରତା — ଧର୍ମରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବା ;
ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିବା ଓ
ତତ୍ ସହିତ ତାକୁ ଭୟ କରିବା ।

ନବି — ଆରବୀରେ ରସୁଲ, ପୈଗମ୍ବର । ଧର୍ମ ଉପଦେଷ୍ଟ,
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ଦେଖାଇବାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରପରୁ ପ୍ରେରିତ
ବ୍ୟକ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ନବି ବା ରସୁଲ ଭାବେ ସନ୍ଦୋଧନ କରିଥାନ୍ତି ।
ତାଙ୍କୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଏ ।

ନମାଜ — ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ
ପ୍ରତ୍ୟହ ପାଞ୍ଚ ଥର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା
ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଏହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ନମାଜ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତି ।

ନରାକ — ଆରବୀରେ ଜହନମ୍ । ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପାପମାନେ
ସେହିଠାରେ ଶାନ୍ତିହୀନ କରିବାକୁ ରହନ୍ତି ।

ନିକାହ — ବିବାହ ; ବିବାହ ବନ୍ଧନ ; ସହବାସ । କେତୋଟି
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆୟତ ଅନୁସାରେ କରାଯାଇ ବର ଓ କନ୍ୟାଙ୍କ ସଙ୍କଳ୍ପ କ୍ରମେ
ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବିବାହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେଉଁ
ଘୋଷଣା କରାଯାଏ ତାହା ନିକାହ ରୂପେ ଅଭିହିତ ।

ନିଜହାଜ୍ — ଅଲୋକିକ ଚିହ୍ନ ; ସୂକ୍ତି ; ପ୍ରମାଣ ।

ବିଶ୍ୱାସ — ଆରବୀରେ ଇମାନ । କେନ୍ଦ୍ରସି ବସ୍ତୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଯଥା :— ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦେବଦୂତ, ରସୁଲ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ
ପାରଲୋକିକ ଜୀବନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ବିଶ୍ୱାସକାରୀ — ଆରବୀରେ ମୁମିନ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଦୃଶ୍ୟରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ ; ଧର୍ମାନୁମୋଦିତ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ; ଧର୍ମାଲୁଷୀଙ୍କ ସମେତ
ଧର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରେ ।

ବୈକୁଣ୍ଠ — ଏହାର ଆରବୀ ଭାଷାରେ କନ୍ନୁତ । ଅବଶ୍ୟ
କନ୍ନୁତର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ ଯଥା :— ସ୍ୱର୍ଗ, ବୈକୁଣ୍ଠ, ଉଦ୍ୟାନ,
ଛାୟାମୁକ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ, ସୁଖଦାୟକ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଘାଟ । ମୃତ୍ୟୁପରେ
ପୃଷ୍ଠାବୀରୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେହିଠାରେ ଚିରଜୀବ ରହିବେ ତାହା
ବୈକୁଣ୍ଠ ଅଟେ ।

ଭାତା — ପବିତ୍ର ଜୋରାନକୁ ଚିରିଣ ଭୋଗ ପ୍ରାୟଶ୍ଚ ସମାନ
ଭାବରେ ବିଲୁପ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତିଟି ଭାଗକୁ ଆରବୀରେ 'ପାତା'
କୁହାଯାଏ ।

ମସଜିଦ — ଇସଲାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥାନ ।

ମହର — ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଜ ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷେ ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ
ଧନ ବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଦେଇ, ତାହାକୁ ମହର କହନ୍ତି ।
ଏହା ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପତ୍ତି ।

ମିକାରଲ — ସାଂସାରିକ ଉନ୍ନତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା
ଦେବଦୂତ ।

ମୁସାବିକ — ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରି ଯିଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଉପାସ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ
କରେ ।

ମୁସଲମାନ — ଇସଲାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ । ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଓ
ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ଅନ୍ତିମ ବିଧାନକାରୀ
ଅବତାର ବସ୍ତୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମେରାଜ — ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆରୋହଣ ; ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର
ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପୃଥ୍ବୀରୁ ଅଲୋକିକ ଗମନ । ଏହା ଉକ୍ତ ଭବି ଏକ
ଅଲୋକିକ ଯାତ୍ରା ଯାହା ସତ୍ୟତାରେ ଚାହିଁ ।

ରାସୁଲ — 'ନବି' ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ରୁକୁ — (କ) ପରିହେତ । ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ଅଂଶ । କେତୋଟି
ଆୟତର ସମଷ୍ଟିକୁ ରୁକୁ କୁହାଯାଏ । (ଖ) ପିଆ ହୋଇ, ବସି, ହାତ
ବନ୍ଧି, ନଇଁ ଓ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ନମାଜ ପାଠ କରାଯାଏ । ଆଖିରେ
ହାତରଖି ନଇଁବା ଅବସ୍ଥାକୁ ରୁକୁ କୁହାଯାଏ ।

ରୋଜା — ଉପବାସ । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନ
ଜଳ ଶର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବା ସମେତ ଇସଲାମ ଆନୁମୋଦିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅବଶ୍ୟକ ବିଧିବିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବା । ଉପବାସ ମାସର
ଉପବାସ ବ୍ୟାପକମୁତକ । ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ
ଉପବାସ କରାଯାଇପାରେ ।

ଗୋୟା — ଅବୌଦ୍ଧିକ ସ୍ବପ୍ନ ।

ଶବ୍ଦସ୍ବର — ଇସଲାମୀୟ ଧର୍ମବିଧାନ ।

ଶବ୍ଦସ୍ବର — ସାକ୍ଷୀ ; ସାଥୀ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଥରେ ଯେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ତର କରେ ।

ସଂପ୍ରଦାୟ — ଆରବୀର ଉତ୍ତର । ନବିଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ।

ସନ୍ତାନ — ଯେ ପାପକର୍ମ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ଠାରୁ ଦୂରରେ ନିଏ ; ଶ୍ରେୟା ; ଦୁରାତ୍ମତା ; ଉତ୍ତର ; ବିଦ୍ରୋହୀ ; ଅହଂକାରୀ ; ସମାଜ-ଘନକାରୀ ।

ସନ୍ତାନ — ଆରବୀର ହିନ୍ଦୁସ୍ବର ।

ସନ୍ତାନ — ଶିଳ୍ପକାର । ଇସ୍ଲାମୀରେ ଏହାକୁ ଏକ ଉତ୍ତର ଦିବସ ଭାବେ ପ୍ରାକ୍ତନ କରନ୍ତି ।

ସନ୍ତାନ — ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶ୍ୱାସଦାୟକ ଅଭିବାଦନ । ମୁସଲମାନମାନେ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ 'ଅସ୍ବଲମ' ଅର୍ଥାତ୍ 'କହି ଅନ୍ୟକୁ ଅଭିବାଦନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ତୁମ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ ।

ସନ୍ତାନ — ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ସାଥୀ ।

ସାବି — ନକ୍ସିର ଉପାସକ ।

ସାବି — ଅସ୍ବପ୍ନାବଳ କରିବା । ନମାଜ ପାଠ ସମୟରେ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା, ଯଦ୍ୱିତେ ଦୁଇପାଦ, ଦୁଇ ଆଙ୍ଗୁ, ଦୁଇ ହାତ ପାଦୁରୀ, ନାକ ଓ ମଥାକୁ ଭୂମିରେ ଘଷି କରାଯିବାକୁ ହୁଏ ।

ସାବି — ସତ୍ୟବାଦୀ ; ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାପର ; ସତ୍ୟବାଦିତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ; ନିଜ କର୍ମଦ୍ୱାରା ନିଜ ବଚନକୁ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ସାବି — ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟକୁ ଉପାସ୍ୟ ମନେ କରିବା ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ଭାବେ କରିବା ଓ ତାହାଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ ଭେଦିବା ।

ସାବି — ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଛୋଟ ବଡ଼ ୧୧୪ଟି ସୂରା ଅଛି ।

ସାବି — କଣେ 'ନବି'ଙ୍କ ନାମ । ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ; ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ।

ସାବି — ଚାହିଁଯାନ୍ତୁ । ସମସ୍ତ ଥିଲେ, ସୁପରବ ଥିଲେ ଏବଂ ମାର୍ଗ ନିରାପଦ ଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ନିଜ ଜୀବନର ଉତ୍ତର ଅନ୍ତର ଥିଲେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଚାହିଁଯାନ୍ତୁ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ସାବି — ମାନ୍ୟାର୍ଥପୂର୍ବକ ଶବ୍ଦ ଯାହା ନାମ ପୂର୍ବରେ ବସେ ।

ସାବି — ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୁଖନିଷ୍ଠିତ ଉପଦେଶାବଳ ବାଣୀ, ଯାହାକୁ ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରୁଷାନ୍ତରାମେ କଣ୍ଠ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ହିନ୍ଦି ପୁସ୍ତକକୁ 'ସିହା ସିହା' କୁହାଯାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହିନ୍ଦି ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ସାବି — ଅବିଧି ।

ସାବି — ବୈଧ ।

ସୂଚକ ପତ୍ର (Index)

ପ୍ରଥମ ସୂଚନାରେ ବ୍ୟବହୃତ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଧନା ଚାନ୍ଦାରେ ଥିବା ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା କୋରାନର ସୂଚକ ଓ ଚରପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟା (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ) ଦେଇ ଦ୍ଵାରା ଆୟତ (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ)କୁ ଏକ ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟରୁ ସଂଖ୍ୟା (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ) ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ)କୁ ସୂଚାଉଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ୨ : ୨୯ (୮) ର ଅର୍ଥ ସଂପୃକ୍ତ ବିଷୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୨ର ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଯାହାକି ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ ପୃଷ୍ଠା ୮ରେ ରହିଅଛି ।

ଅକ୍ଷରାଳ

—ର ପାଳନ ୫ : ୨ (୧୬୫), ୬ : ୯୨ ଓ ୯୩ (୨୧୬-୨୧୭); —ର ଇଂରାଜୀ : ୫୯ (୨୯୨) ।

ଅଗ୍ନି

—ସୂଚ ଅର୍ଥରେ ୨ : ୧୮ (୫); ୫ : ୬୫ (୧୮୨-୧୮୩); ମୁଦ୍ରାବର — ଦର୍ଶନ ୨୦ : ୧୧ (୫୧୦), ୨୭ : ୮ (୬୨୬), ୨୮ : ୩୦ (୬୪୯); —ବର୍ଣ୍ଣନା ୫୫ : ୩୬ (୯୧୬); ଓପାକରେ — ବିଷୟକ ଉପମା ୩୬ : ୮୧ (୭୪୯), ୫୬ : ୭୨ ରୁ ୭୪ (୯୨୫) ।

ଅନାଥ

—ଏକ ଉପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ ୯୩ : ୧୦ (୧୦୬୨); —ସ୍ଵାଭାବିକ ଦିଆଯିବ ୯୦ : ୧୬ (୧୦୫୬); —ସରାଯିବ ନିଆଯିବ ୨ : ୨୨୧ (୫୭); —ଏକ ସଂପର୍କକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବ ୪ : ୩ (୧୨୧), ୬ : ୧୫୩ (୨୩୦), ୧୭ : ୩୫ (୪୫୪); —କି ସଂପର୍କ ଆସପାରି ବିଷୟକ ଶାନ୍ତି ୪ : ୧୧ (୧୨୫); —ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ଲାଭନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ୪ : ୭ (୧୨୪); —ଏକ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟବାଦର ବ୍ୟବହାର ୪ : ୧୨୮ (୧୫୩) ।

ଅନୁତାପ (ଶୈଳ)

—କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୧ : ୪ (୩୪୯); —କଲେ ପାପକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); —କଲେ ଅନୁରକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ୬୬ : ୯ (୯୬୮); ବାହର — କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ୯ : ୧୦୪ (୩୨୧), ୪୨ : ୨୬ (୮୨୪); —କଲେ ପାପ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ୨୫ : ୭୧ (୬୦୧); —କଲେ ପାପ ଲାଭ୍ୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୫ : ୭୨ (୬୦୨); କାରଣ — ଗୁହାତ ହୁଏ ୪ : ୧୮ (୧୨୭), ୧୬ : ୧୨୦ (୪୪୬); କାରଣ — ଗୁହାତ ହୁଏ ନାହିଁ ୪ : ୧୯ (୧୨୭); —କରିବା ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରମାଣ ୩ : ୯୦ (୯୮); —ସ୍ଵାଭାବିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଣା ଲାଭ ହୁଏ ୨ : ୧୬୧ (୩୯); —ନ କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବା ୪୯ : ୧୨ (୮୦) ।

ଅବିଶ୍ଵାସ (ବିପ୍ଳବ)

—ସ୍ଵାଭାବିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୨ : ୨୯ (୮); —ଅର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୁପାଳୁ ଅପ୍ରକାର କରିବା ୧୬ : ୧୧୩ (୪୪୫); —ଅର୍ଥରେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଅପ୍ରକାର କରିବା ୨ : ୨୫୭ (୭୧); ଗୁରୁଧାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷରେ — ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରୟୋଗ ୯୮ : ୨ (୧୦୭୦) ।

ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ (କାହିଁ)

—ଏକ ଗଳରେ ଶିଳ୍ପି ପଡ଼ିବା ୩୬ : ୯ ଓ ୧୦ (୭୩୯); ମଜୁର — ମନେ କୁହାଯିବ ୫ : ୧୦୪ (୧୪୯); —ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ୧୦ : ୭୦ ଓ ୭୧ (୩୪୦); —ଏକ ଜମି ତାକୁ ପରଜାଳରେ ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ ୧୧ : ୧୭ (୩୫୧); —ମାନେ କହକାଳକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ୧୪ : ୪ (୪୦୬); —ଏକ ନିକଟକୁ ଦେବତା ନ ଆସିବାର କାରଣ ୧୭ : ୯୬ (୪୬୫); —ସ୍ଵାଭାବିକ ଦିଆଯିବ ୬ : ୪୩ରୁ ୪୮ (୨୦୬-୨୦୭); —ଏକ ପରିଣତି ୬୮ : ୧୮ ରୁ ୩୪ (୯୭୭-୯୭୮); —ଅନୁରୋଧ ଓ ଚା'ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ୧୧୧ : ୨ ଓ ୬ (୧୦୮୪ ଓ ୧୦୮୫) ।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଅୟତ୍ତ

—କ ବୁଲାଇ ୪ : ୧୬୪ (୧୬୭), ୬ : ୮୫ (୨୧୫), ୨୧ : ୮୪ ଓ ୮୫ (୫୪୨), ୩୮ : ୪୨ ଓ ୪୫ (୭୭୨-୭୭୩) ।

ଅଲୁକ୍ଷ

—କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ୨ : ୨୨ ଓ ୨୯ (୬ ଓ ୮), ୩ : ୩ ଓ ୧୯ (୮ ୨ ଓ ୮ ୫), ୬ : ୭୪ (୨୧୩), ୧୩ : ୩ ଓ ୪ (୩୯୬), ୨୨ : ୧୯ (୫୫୧), ୮୭ : ୨ (୧୦୪୬); ଏକେଷ୍ଟରକା ୨ : ୧୬୪ (୩୯), ୧୧୧ : ୨ (୧୦୮୪); —କ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରିବା ଅନୁଚିତ ୨ : ୧୧୭, ୧୬୪ ଓ ୨୫୭ (୨୯, ୩୯ ଓ ୭୧), ୩ : ୩ ଓ ୧୯ (୮ ୨ ଓ ୮ ୫); —କ ସଦୃଶ କେହି ନାହିଁ ୧୧୨ : ୫ (୧୦୮୭); —କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ପଛରେ ନାହିଁ ୬ : ୧୦୪ (୨୧୯); —ନିଜକୁ ନିଜ ଗୁଣବଳା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ କରନ୍ତି ୬ : ୧୦୪ (୨୧୯); —କଲ୍ପକୁ ସାମ୍ବିଧ୍ୟ କାରଣ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ୍ତି ୨୯ : ୭୦ (୬୭୫); —କ ସାକ୍ଷୀ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆବଶ୍ୟକ ୮୪ : ୭ (୧୦୩୯); ସମସ୍ତ —କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ୧୧୨ : ୩ (୧୦୮୬); —ମଣିଷର ଜୀବନ ନାଟିକାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିକଟତର ୫ : ୧୭ (୧୭୦); ପୃଥିବୀର ସବୁ ଜିନ୍ଦି—କ ଶେଷ ୨ : ୨୫୬ (୭୧); —ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହାରି ୨୭ : ୬୬ (୬୩୮); —ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରଜାଣ୍ୟକୁ ଜଣନ୍ତି ୩ : ୩୦ (୮୭); —ନିଜ ଅଭିମାନ ପୂରଣ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ୨ : ୨୧ (୬); —ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ନବି ପଠାନ୍ତି ୨୨ : ୬୬ (୫୬୧); —ନବିକୁ ବିଦ୍ୟା କରାନ୍ତି ୫୮ : ୨୨ (୯୩୯); —ଧର୍ମନିଷେଧ ସାହାଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦେବଦୂତ ପଠାନ୍ତି ୪୧ : ୩୧ (୮୧୨); —କର କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହାନ୍ତି ୨ : ୧୧୭ (୨୯), ୯ : ୩୧ (୩୦୫), ୬ : ୧୬୪ (୨୩୨), ୨୫ : ୩ (୫୯୦); —ଚିନ୍ତିତ୍ୱାନ୍ତ୍ୟ ୨ : ୩୩ (୯); —କର ସତ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ୨ : ୧୧୭ (୨୯), ୬ : ୧୬୪ (୨୩୨), ୨୫ : ୩ (୫୯୦); —କାହାରିକୁ ପଞ୍ଜା ବା ପ୍ରଭୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି ୬ : ୧୦୨ (୨୧୯), ୭୨ : ୪ (୯୯୪); —ପ୍ରସବ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ପ୍ରସବ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ୧୧୨ : ୪ (୧୦୮୬); —ପବିତ୍ର ଓ ସେ ପିଲାପୁରୁଷଙ୍କ ଧାରଣାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ୧୭ : ୪୪ (୪୫୫); —ନିନ୍ଦା, ଚିନ୍ତା ବା କ୍ଳାନ୍ତିର ଅଧୀନ ନୁହେଁ ୨ : ୨୫୬ (୭୧); —ପୃଷ୍ଠି ନିର୍ମାଣରେ କ୍ଳାନ୍ତି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ୫୦ : ୩୯ (୮୮୭); —ଜିନ୍ଦି କ୍ଳାନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ୧୯ : ୬୫ (୫୦୩), ୨୦ : ୫୩ (୫୧୬); —କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ୩ : ୧୮ (୧୧୬), ୧୦ : ୪୫ (୩୩୬); —ହି ଆଦି, ଅନ୍ତ ଓ ଅନ୍ତର ୫୭ : ୪ (୯୨୮); —କୁଳାଧିପ କରବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୬ : ୩୯ (୨୪୦); —ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ୬ : ୧୫ (୨୦୧), ୫୧ : ୫୮ (୮୯୪); ଗର୍ବଗର୍ବକ ନ ପଠାନ୍ —କାହାକୁ ଦୟା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୧୭ : ୧୬ (୪୫୧), ୨୬ : ୨୦୯ (୬୨୨), ୨୮ : ୬୦ (୬୫୫); —କୃଷ୍ଣର ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରନ୍ତି ୧୩ : ୧୬ (୩୯୯); —କ ବିଧିପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀ ୩୫ : ୪୪ (୭୩୬); —ସୂଚକ ଓ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଜାଣନ୍ତି ୨୦ : ୧୧୧ (୫୨୬); —କ କରୁଣାକୁ କେହି ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ ୬ : ୧୩ ଓ ୫୫ (୨୦୧, ୨୦୯), ୭ : ୧୫୭ (୨୬୯), ୧୦ : ୫୯ (୩୩୮), ୧୧ : ୧୨୦ (୩୬୧), ୧୨ : ୮୮ (୩୯୦), ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); —ଜୀବନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୧୫ : ୨୪ (୪୧୮); —କର ଯାହା ଭାଗ ସେ ଚାହା କରନ୍ତି ୨୨ : ୧୫ ଓ ୧୯ (୫୫୦, ୫୫୧), ୮୫ : ୧୭ (୧୦୪୩); —ନିଜ କଥାକୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ୧୨ : ୨୨ (୩୬୫); —ଛୋଟ ଛୋଟ କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସାର ରଖନ୍ତି ୩୧ : ୧୭ (୬୮୮); —କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କଲେ ନାନବିଧି ପ୍ରତିସାର ମିଳେ ୨ : ୨୬୨ (୭୪); —ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ୩୦ : ୪୮ (୬୮୩); —କ ସିଂହାସନ ଜଳ ଉପରେ ୧୧ : ୮ (୩୫୦); —କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କଲୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପପର ହୁଏ ନାହିଁ ୧୦ : ୧୮ (୩୩୦); —କ ପରିହାସ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ୨ : ୧୬ (୫); —ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଦ୍ରବ୍ୟ ୨ : ୧୬୫ (୪୦), ୧୪ : ୩୩ ଓ ୩୪ (୪୧୨, ୪୧୩), ୨୯ : ୬୨ (୬୭୪), ୪୫ : ୫ (୮୪୮), ୫୦ : ୭ ଓ ୧୨ (୮୮୪), ୬୭ : ୪ ଓ ୫ (୯୭୧); —ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କୁ ୨ : ୧୮୭ (୪୬); —କ ଛାନ୍ଦର ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ଅଛି ୫୮ : ୨୨ (୯୩୯); —କ ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାନ୍ତ କରିବାକୁ ପରିଣତି ୩ : ୧୩୮ (୧୦୭); —ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣିବା ପ୍ରାକ୍ତନ କରନ୍ତି ୧୧ : ୭ (୩୫୦), ୨୯ : ୬୧ (୬୭୩); —କ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ୮୯ : ୨୮ ଓ ୩୦ (୧୦୫୪); —କର ଅନଳ ସଦୃଶ ଅଛି ୭ : ୧୮୧ (୨୭୫), ୫୯ : ୨୫ (୯୪୬); —କ କୁଳା ଅପମାନ ୧୪ : ୩୫ (୪୧୩); ୧୬ : ୧୯ (୪୨୯); ମାନବସମାଜ ପ୍ରତି —କର ଅନୁଗ୍ରହ ୨୭ : ୩୪ (୬୩୧); —କ ବନ୍ଧୁତା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ୪ : ୪୬ (୧୩୫); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ —କର ବନ୍ଧୁତା ୨ : ୨୫୮ (୭୧); —କୃଷ୍ଣାବଳୀରୁ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବସର ୧୬ : ୨୩ (୪୩୦), ୨୫ : ୨୨ (୫୯୪); ଅଲୁକ୍ଷକୁ ପୁରଣ କଲେ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ୧୩ : ୨୯ (୪୦୨); ଚାନ୍ଦ ପୁରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସାହସ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୮ : ୪୬ (୨୮୯); —କ ପୁରଣ କଲେ ସପତନୀ ସମ୍ପାଦ ହୁଏ ୬୨ : ୧୧ (୯୫୫); —କ ସମାଜିକ କଲେ ଉନ୍ନତି ଓ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ୧୧ : ୫୩ (୩୫୮), ୭୧ : ୧୧ —୧୩ (୯୯୧); ସମାଜିକକଲେ —କ ଶାନ୍ତିର ପରିତ୍ରାଣ ମିଳେ ୮ : ୩୪ (୨୮୬); —କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅର୍ଥ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ୨ : ୨୪୩ (୬୫); ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପରିହାସ କଲୁଥିବା ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ୪ : ୧୪୧ (୧୫୬) ।

ଅଲୁକ୍ଷ କରୁଣା

— ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭), — ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଆକର୍ଷଣ କଲେ ୬ : ୧୪୮ (୨୨୯), ୭ : ୧୫୭ (୨୭୯), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); — ଅପରିସୀମା ୧୦ : ୫୯ (୩୩୮), ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); ଅଲୁକ୍ଷ ସ୍ୱୟଂ କରୁଣାମୟ ୬ : ୧୩

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଓ ୫୫ (୨୦୧୩ ଓ ୨୦୧୪) : - ଲୁ ନିବାସ ହେବା ଅନୁକୂଳ ୧୨ : ୮୮ (୩୯୦), ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); - ପାଇବା ପାଇଁ ମଣିଷକୁ ପୁଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ୧୧ : ୧୨୦ (୩୭୧); କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କଲେ - ମିଳେ ୪ : ୧୧୧ (୧୫୦)।

ଅକ୍ଷର କାଣ୍ଡ

- ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ବିସ୍ତୃତି ୨ : ୨୫୬ (୭୧); - ମଣିଷ ମନ ୫୦ : ୧୭ (୮୮୪); - ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାଗମରେ ଯାହା ଆସ ୪୧ : ୪୮ (୮୧୬); - ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ୨୦ : ୮ (୫୧୦), ୬ : ୪ (୧୯୯); - ପ୍ରତିଟି ପ୍ରକୃତ ପତନ ୬ : ୬୦ (୨୧୦); - ଶୁଦ୍ଧ ମାତ୍ରା ୫୮ : ୮ (୯୩୬)।

ଅକ୍ଷର ନିଜକୁ ପ୍ରକଟିତ କରନ୍ତି

- ରାଜ ମନେନାତା ଇନ୍ଦ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ୪ : ୧୬୪ ଲୁ ୧୬୬ (୬୨); - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରୋବିଡ଼ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୦ : ୪୮ (୩୩୭); - ବିଭିନ୍ନ ଆକାରରେ ୪୨ : ୫୨ ଓ ୫୩ (୮୨୮); - ଶୁଦ୍ଧ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ୧୨ : ୩୭ ଓ ୪୪ (୩୭୯ ଓ ୩୮୦)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ

- ବ୍ୟାପାରୀମାନଙ୍କ ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୫୭ : ୮ ଓ ୧୧ (୯୨୯), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧); - ନ ଜଣିବା ବିଶ୍ୱରେ ଚେତନା ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୪୭ : ୩୯ (୮୬୯); - ଧନ ସର୍ବଜ୍ଞଙ୍କ ହେବା ବିଧେୟ ୨ : ୨୬୮ (୭୫), ୩ : ୧୩ (୯୯); - ପାଇଁ ଲାଭ ୬୪ : ୧୭ ଓ ୧୮ (୯୬୧); ବିଭିନ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପରେ - ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ୫୭ : ୧୧ (୯୨୯); - କଣି ସେ ବିଷୟ ସ୍ୱରାଶ କରାକରା ୨ : ୨୬୩ ଓ ୨୬୫ (୭୪); - କଲେ ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୨ : ୨୪୬ ଓ ୨୬୨ (୬୬ ଓ ୭୪); - କଲେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଜାଣି, କ୍ଷତିରୁ ପରିତ୍ରାଣ ମିଳେ ୨ : ୧୯୬ (୪୯); - କେତେ ଜଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ୨ : ୨୨୦ (୫୬); - ପ୍ରକାଶରେ ଓ ଅପ୍ରକାଶରେ କର ୨ : ୨୭୫ (୭୭); - କରୁଥିବା ଲୋକ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କଲେ ୨ : ୪ ଲୁ ୬ (୩); - କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପମାୟୁର ୨୨ : ୩୫ ଓ ୩୬ (୫୫୪); - କରୁଥିବା ଲୋକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିପତ୍ତ ପାଇବ ୨ : ୨୭୩ (୭୬); - କଣି ସେ ବିଷୟକୁ ସ୍ୱରାଶ ନ କରାଇଲେ ଲାଭ ମିଳେ ୨ : ୨୬୩ (୭୪); - କଲେ ମହାନ ପ୍ରତିପତ୍ତ ମିଳେ ୫୭ : ୮ (୯୨୯)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାଗାନ (ସେବିତ୍)

- ସମସ୍ତେ କରନ୍ତି ୧୭ : ୪୫ (୪୫୫), ୨୪ : ୪୨ (୫୮୪), ୫୯ : ୨ (୯୪୦), ୬୨ : ୨ (୯୫୪); - ସର୍ବତ୍ର ଗୁଣଗାନ କରିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩୩ : ୪୩ (୭୦୮), ୪୦ : ୫୬ (୮୦୧), ୮୬ : ୨ (୧୦୪୬); - ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ପୂର୍ବରୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ପରେ ଓ ରାତିରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫୦ : ୪୦ ଓ ୪୧ (୮୮୭); - ନକ୍ଷତ୍ର ବୃଦ୍ଧିଯିବା ପରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫୨ : ୫୦ (୮୯୯); - ରାତିର ଅଧିକ ଭାଗରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୭୬ : ୨୭ (୧୦୧୧); - ଦେବଦୂତମାନେ କରିଥାନ୍ତି ୨ : ୩୧ (୮), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); ବହୁନିମନ୍ତ ମଧ୍ୟ-କରେ ୧୩ : ୧୪ (୩୯୮); - ପକ୍ଷୀ ଓ ପ୍ରଜାତି କରିଥାନ୍ତି ୩୮ : ୧୯ ଓ ୨୦ (୭୬୮), ୨୧ : ୮୦ (୫୪୧), ୩୪ : ୧୧ (୭୧୯)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ପ୍ରେମ

ଯେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ - ଲାଭ କରେ ୩ : ୧୬୦ (୧୧୨); ଅବିଚିତ ହେଲେ - ମିଳେ ୨ : ୨୨୩ (୫୮); - ଧର୍ମକ୍ଷୁଦ୍ର ପାଇଁ ୩ : ୧୪୭ (୧୦୮) - କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାନକାରୀ ପାଇଁ ୩ : ୭୭ (୯୬), ୯ : ୪ ଓ ୭ (୨୯୯ ଓ ୩୦୦); - ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ୱରକାଶ ପାଇଁ ୫ : ୪୩ (୧୭୭); - ପରୋପକାରୀ ପାଇଁ ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୩ : ୧୩୫ ଓ ୧୪୯ (୧୦୬ ଓ ୧୦୯); ଉଦ୍ୟମ କଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ - ମିଳିବ ୨୯ : ୭୦ (୬୭୫)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ

- ପୃଥିବୀରେ ପକ୍ଷୀର ସରକରେ ବିଚରଣ କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଅର୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିବାଦନ କଣ୍ଠି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଉପାସନାରେ ରାତି କଣ୍ଠି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଉଦ୍ଧୃତ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୬ (୬୦୧); -

ସୂଚକ ପତ୍ର

କୃପା କରନ୍ତି କି ଅପବ୍ୟୟା ନୁହନ୍ତି ୨୫ : ୨୬ (୨୦୧୧); - ଅଲୁକ୍ଷିତ ସହୃଦ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବା ନାହିଁ, ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ନରହତ୍ୟା କରିବା ନାହିଁ ବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କରନ୍ତି ନାହିଁ ୨୫ : ୨୯ (୨୦୧୧); - ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୨୫ : ୨୩ (୨୦୧୧); - ଦୂରଦୂର ପାଆନ୍ତି ୨୫ : ୨୬ ଓ ୨୭ (୨୦୧୧)।

ଆକାଶ

- ପୃଷ୍ଠି ଉଦେଶ୍ୟ ୧୬ : ୪ (୪୨୭); - ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ ୫୧ : ୪୮ (୮୯୩); - ଗ ପୂର୍ବରୁ ୪୧:୪୨ (୮୦୯); - ଓ ପୃଥ୍ଵୀ ଏକ କପିଳ ପିଣ୍ଡ ଥିଲା ୨୧ : ୩୧ (୫୩୫); ଦୂରର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସପ୍ତାକାଶର ନିର୍ମାଣ ୪୧ : ୧୩ (୮୦୯); ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂରେ - ଓ ପୃଥ୍ଵୀର ନିର୍ମାଣ ୧୦ : ୪ (୩୨୭); ଛାତ୍ର ସହିତ - ଗ ଲୁକ୍ଷ ୨ : ୨୩ (୧୮୮); ୨୬ : ୩୩ (୫୩୫); - ରେ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ କକ୍ଷ ପଥ ୩୬ : ୪୧ (୨୪୪); - ରେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ପଥ ୫୧ : ୮ (୮୮୯); ବିଜ୍ଞା ଭ୍ରମରେ - ଗ ନିର୍ମାଣ ୩୧ : ୧୧ (୬୮୭); - ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ୩୦ : ୪୯ (୬୮୩); - ସହିତ ଖାଲ୍ୟର ସମୟ ୧୦ : ୩୨ (୩୩୪); - କର୍ମାଗାର ଦିନ ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହେବ ୩୯ : ୨୮ (୬୮୯); - ରେ ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ ହେବା ୨୮ : ୨୦ (୧୦୧୮); - ଗ ଉଦୟ ଉତ୍ତମ୍ବର ହେବା ୮୧ : ୧୨ (୧୦୩୦); - ବିଦ୍ୟା ହେବା ୨୭ : ୧୦ (୧୦୧୩); ୮୨ : ୨ (୧୦୩୩); - ଚରଣ ତଥା ସଦୃଶ ହେବା ୨୦ : ୯ (୯୮୬); - ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୂରତା ସହିତ ୩୬ : ୨ (୨୫୦); ୪୧ : ୧୩ (୮୦୯); ୨୭ : ୨ (୯୭୧); ବର୍ଷା ଓ ଝଡ଼ ଆକାଶରେ - ଛିଦ୍ର ପଡ଼ିବା ୧୭ : ୯୩ (୪୨୪); ୨୬ : ୧୮ (୨୨୦); ୩୪ : ୧୦ (୨୧୮); - ଗୁ ସବୁ ଅବତରଣ କରେ ୧୫ : ୨୨ (୪୧୮); ୪୦ : ୧୪ (୨୯୪)।

ଆଶାପାଳନ

ଅଲୁକ୍ଷିତ ଓ ଉତ୍ତମବର - ୩ : ୧୩୩ ଓ ୧୭୩ (୧୦୨ ଓ ୧୧୪); - ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦାର୍ଥ୍ୟାଦି ପ୍ରାପ୍ତି ୪ : ୨୦ (୧୧୪୦); ଅଲୁକ୍ଷିତ ଓ ଉତ୍ତମବର-କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରାଏ ୨୪ : ୫୩ (୫୮୬); ଅବତରଣ-ଦ୍ଵି ଅଲୁକ୍ଷିତ - ୪ : ୮୧ (୧୪୩); କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ-ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୪ : ୨୦ (୧୩୮); ଅବତରଣ - କରିବାକୁ ହେବ ୪ : ୨୫ (୧୩୯); ଯେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରେମ କରେ ତାକୁ ଅବତରଣ-କରିବାକୁ ହେବ ୩ : ୩୨ (୮୮); - ଗ ପ୍ରତିପଦ ୩ : ୧୭୩ (୧୧୪); ନିଆପ୍ରମ ପ୍ରତିପଦ-କୁ ଅବତରଣ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ୩୩ : ୩୬ (୨୦୬)।

ଆତ୍ମା (କୁହ)

- ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ ୧୭ : ୮୬ (୪୨୩); - କୁହ କେବେ ଦିବି ମିଳେ ୯୧ : ୧୦ (୧୦୫୮); ଆତ୍ମିକତା-କାର୍ଯ୍ୟ-୨୫ : ୩ (୧୦୦୫); ଶରୀର ଗପନର କ୍ରମ ବିକାଶ ୨୨ : ୨ (୫୪୮); ୨୩ : ୧୩ (୧୮୫୩)।

ଆତ୍ମନ

- ପ୍ରଥମ ନର୍ତ୍ତି ୨ : ୩୧ (୮୮); - ସ୍ଵ ଖଲିପା ନିୟନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ୨ : ୩୧ (୮୮); - ସ୍ଵ ନମ ଶିଖାଭାବ ୨ : ୩୨ (୯୮); - ଗ ଆଶାପାଳନ କରିବାକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨ : ୩୫ (୧୦); ୭ : ୧୨ (୨୩୫); ୧୫ : ୩୦ (୪୧୯); ୧୭ : ୨୨ (୪୫୯); ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); - ସ୍ଵ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରରେ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨ : ୩୬ (୧୧୧); ୭ : ୨୦ (୨୩୭); - ପତ୍ର ଘୋଡ଼ାଲ ହେବା ଚାହୁଁଥିବା ୭ : ୨୩ (୨୩୮); - କଣ୍ଠିଶୁଣି ଅବ୍ୟା କରି ନ ଦେଇ ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); - ସ୍ଵ ଅଲୁକ୍ଷିତର ଦୂର ହାତରେ ଦୃଷ୍ଟି କରାଯିବାର ଚାହୁଁଥିବା ୩୮ : ୨୬ (୨୭୭); - ସ୍ଵ ସନ୍ଧ୍ୟା ବିଷୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ଉପଦେଶ ୨୦ : ୧୧୯ ଓ ୧୨୦ (୫୨୭); - ସ୍ଵ ହିଜରତ କରିବା ଆଦେଶ ୨ : ୩୬ ଓ ୩୯ (୧୧୧); - ଉଦ୍ୟାନରେ ରହିଲେ ୨ : ୩୬ (୧୧୧); - ମାଟିକୁ ଦୃଷ୍ଟ ୩ : ୨୦ (୯୩); - ସବୁ ଦୂର ସଫଳ ୫ : ୨୮ (୨୩୧ ଓ ୧୭୩ ଓ ୧୭୪)।

ଆଲୋଚନା

ଅବତରଣ ପ୍ରତି - ପ୍ରଥମ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରତି - ୪୮ : ୧୧ (୮୭୧); ଦୂରବିଦ୍ୟା ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବତରଣ ନିଜ ପାରମାନଙ୍କର - ସ୍ଵାକାର କରିଥିଲେ ୪୮ : ୧୯ (୮୭୪); - ଗ ଲକ୍ଷ ୨୦ : ୧୩ (୯୫୦); ମହିଳାମାନଙ୍କର - ସ୍ଵାକାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୦ : ୧୩ (୯୫୦)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଆରବବାସୀ

— ମହମ୍ମଦ ଫର୍ଦ୍ଦୁସ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ ନରବଳି ଦେଉଥିଲେ ଶ୍ର : ୧୩୮ (୨୨୬); — ଜନ୍ମାଳଙ୍କୁ ଅଗୁରୁ ମଣ୍ଡୁଥିଲେ ୧୬ : ୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬), ୪୩ : ୧୮ (୮୩୧); — ଜନ୍ମାଳୁ ଜଗତ ସମାଧି ଦେଉଥିଲେ ୧୬ : ୬୦ (୪୩୬); — ଅଲୁଡ଼ିଙ୍କ କୁଞ୍ଜକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିଲେ ୨୧ : ୩୬ (୫୩୬)।

ଇଂଜିଲ (ହୃଦୟ ସମାସ୍ତର)

— ୩ : ୪ (୮୨); — ଧର୍ମିଆନ ଲୁହେଁ ଶ୍ର : ୧୫୭ (୨୩୧); — ପବିତ୍ର କୋରାନ ଲୁକାସର ନରଣ୍ୟ ୧୦ : ୩୯ (୩୩୫); — ଭେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ଭବିଷ୍ୟବୋଧୀ ଶ୍ର : ୧୫୮ (୨୬୯); — ଭେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାଗମାନଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ଭବିଷ୍ୟବୋଧୀ ୪୮ : ୩୦ (୮୭୭)।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ

— ସୈର୍ଯ୍ୟବାଲୁ ୨୧ : ୮୬ (୫୪୨); — ସତ୍ୟାନିଷ୍ଠ ୧୯ : ୫୭ (୫୦୨) — ଏ ପ୍ରାୟ ଉଚ୍ଚ ୧୯ : ୫୭ (୫୦୨); — ସ୍ମୃତିଦେବେ ସ୍ମୃତିକୁ ଯାଇନାହାନ୍ତି ଶ୍ର : ୨୬ (୨୩୯)।

ଇବଲିୟ

— ଆଦମଙ୍କ ଅସାଧାରଣ କରିବାକୁ ମନ କଲା ୨ : ୩୫ (୧୦), ଶ୍ର : ୧୨ ଓ ୧୩ (୨୩୫ ଓ ୨୩୬), ୧୫ : ୩୧ ଓ ୩୨ (୪୧୯), ୧୭ : ୬୨ (୪୫୯), ୧୮ : ୫୧ (୪୭୯), ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); — ଆଦମଙ୍କୁ ମନ କରିବାର କାରଣ ୨ : ୩୫ (୧୦), ୩୮ : ୭୫ (୭୭୬); — ଦେବତ୍ବ ନ ଥିବା ବରଂ ଡିନୁ ଥିବା ୧୮ : ୫୧ (୪୭୯)।

ଇବ୍ରାହିମ

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ — ଏ ପବିତ୍ର ୧୯ : ୪୨ (୫୦୦) — ଲୁହଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ୩୭ : ୮୪ (୭୫୬); — ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଉପରେ ଦେଉଥିଲେ ଶ୍ର : ୭୫ (୨୧୩); — ଏ ଦେଶବାସୀ ନିଜର ଉପାସନା ଓ ପୌରାଣିକ ଥିଲେ ଶ୍ର : ୭୭ ରୁ ୭୯ (୨୧୩-୨୧୪), ୨୧ : ୫୩ (୫୩୮); — ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ନିଜର ଉପାସନା ବିଷୟରେ କହିବା ଶ୍ର : ୫, ୭୭-୭୯ (୧୧୯, ୨୧୩ ଓ ୨୧୪), ୩୭ : ୮୯ ରୁ ୯୧ (୭୫୬); — ପିତୃତା ଭାବରେ ୨୧ : ୫୮ ଓ ୫୯ (୫୩୮), ୩୭ : ୯୪ (୭୫୭); — ଏ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଧ କରାଯିବା ୨୧ : ୬୯ ଓ ୭୦ (୫୩୯), ୩୭ : ୯୮ (୭୫୭); — ଏ ଦିବରତ ୨୧ : ୭୨ (୫୪୦), ୩୭ : ୧୦୦ (୭୫୭); ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ — ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ୯ : ୧୧୪ (୩୨୩), ୧୯ : ୪୮ (୫୦୧), ୨୬ : ୮୭ (୬୧୧) ୬୦ : ୫ (୯୪୭); — ଅଲୁଡ଼ିଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଇଲେ ୨ : ୧୨୫ (୩୦); — ଉପମାନଙ୍କର କନ୍ୟା ସମାସ୍ତର ପାଇଲେ ୩୭ : ୧୦୧ ଓ ୧୦୨ (୭୫୭); — ଉପମାନଙ୍କର କନ୍ୟା ସମାସ୍ତର ପାଇଲେ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨), ୩୭ : ୧୧୩ (୭୫୯); — ଏ ଯାହାଙ୍କର କନ୍ୟା ସମାସ୍ତର ଦିଆଗଲା ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨), ୨୧ : ୭୩ (୫୪୦); — ଉପମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର କରୁଥିବା ସ୍ବପ୍ନରେ ଦେଖିଲେ ୩୭ : ୧୦୩ (୭୫୮), — ଉପମାନଙ୍କର ଏକ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିତ୍ୟାଜ କଲେ ୧୪ : ୩୮ (୪୧୩); — ଏ ଭୂତା ଅଲୁଡ଼ିଙ୍କ ସୁହର ନିର୍ମାଣ ୨ : ୧୨୬ ଓ ୧୨୮ (୩୦ ଓ ୩୧); ମକ୍କାରେ ଅବତାର ପ୍ରେରଣ ଦିଶିଥିଲେ ଅଲୁଡ଼ିଙ୍କୁ — ଏଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨ : ୧୨୮ ରୁ ୧୩୦ (୩୧-୩୨); ହଜ ଆଦେଶର ଘୋଷଣା ୨୨ : ୨୮ (୫୫୩); — ଏ ନିକଟକୁ ଲୁଚାଇ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଦେବା ପ୍ରତିପଦ ଉପୁଜିବ ବୋଲି ୧୧ : ୭୦ ଓ ୭୧ (୩୬୧ ଓ ୩୬୨), ୫୧ : ୩୩ (୮୯୨); — ଅବିଧାନଙ୍କୁ ସେଇ ବାହୁରା ମା'ସ ଦେଲେ ୧୧ : ୭୦ (୬୧୧); — ଲୁଚାଇ କରି ପାଇଁ ଅଲୁଡ଼ିଙ୍କଠାରୁ ନିବେଦନ କଲେ ୧୧ : ୭୫ (୩୬୨); — ରାଜ୍ୟ ନିଜରରେ ଚର୍ଚ୍ଚ କଲେ ୨ : ୨୫୯ (୭୨୨); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଉନ୍ନତି ଦିଶିଥିଲେ ଅଲୁଡ଼ିଙ୍କୁ ପସ୍ବରିଲେ ୨ : ୨୬୧ (୭୩); — ଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ଶୁଦ୍ଧି ଅର ଉନ୍ନତି ପାଇବା ୨ : ୨୬୧ (୭୩); — ସତ୍ୟାନିଷ୍ଠ ଥିଲେ ୧୯ : ୪୨ (୫୦୦); — କ୍ଷମାବାନୀତା ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ୩୮ : ୪୬ (୭୭୩)।

ଇଲିୟାସ

— ନବି ୩୭ : ୧୨୪ ଓ ୧୩୦ (୭୬୦); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ପିତୃତାପୁରୁଷ ବାରିଣ କରିବା ୩୭ : ୧୨୪ (୭୬୦); — ଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ଚାନ୍ଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ୱାସ କରିବା ୩୭ : ୧୨୮ (୭୬୦); — ଏ ବର୍ଣ୍ଣନା ଇସାୟ ସହିତ ଶ୍ର : ୮୬ (୨୧୫); — ଶବ୍ଦ ବହୁବଚନରେ ୩୭ : ୧୩୧ (୭୬୧); — ଏ ପୁନରାବୃତ୍ତି ୩୭ : ୧୩୧ (୭୬୧)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଉପମାତ୍ରାଳ

— ଇ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ ୧୯ : ୫୫ (୫୦୨); — ଇନ୍ଦ୍ରାଧିପକର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ୩୭ : ୧୦୨ (୭୫୭); — କୁ ଜଣେଇ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସ୍ୱପ୍ନ ୩୭ : ୧୦୩ (୭୫୮); — ହି ଜଣେଇ ହେବା କଥା ୩୭ : ୧୦୩ ରୁ ୧୦୬ (୭୫୮); — କୁ ଜଣେଇ କରାଯିବାର ତାହା ୩୭ : ୧୦୮ (୭୫୯); ୧୪ : ୩୮ (୪୧୩); — ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଦୃଢ଼ ହେଲେ ୧୯ : ୫୫ (୫୦୨) — କର ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଓ କଳା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୯ : ୫୬ (୫୦୨)।

ଉପାଳାପ

— ନାମକରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨ : ୧୧୩ (୨୮); ୬ : ୧୫୪ ଓ ୧୬୩ (୨୩୧ ଓ ୨୩୨); — ର ନାମକରଣ ସ୍ୱୟଂ ଅନୁଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ୨୨ : ୭୯ (୫୬୧); — ର ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ୨ : ୪ ଓ ୫ (୩); — ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ୫ : ୪ (୧୬୬); — ହି ଏକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଧର୍ମ ୩ : ୮୬ (୯୮); — ହି ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ୩ : ୨୦ (୮୫); — ରେ ବାଧ୍ୟତାକ୍ରମେ ନାହିଁ ୨ : ୨୫୭ (୭୧); — ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ଅନୁଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜକୁ ୪୯ : ୧୫ (୮୮୨); — ରେ କେବଳ ପରପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ୩ : ୨୧ (୮୬); ୭୨ : ୧୫ (୯୯୪); — ହେଉଛି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ ୪ : ୧୨୬ (୧୫୨); — ରେ କପିଳା ନାହିଁ ୨ : ୧୮୬ (୪୫); — ମାନବ ସମାଜରେ ଭାବୁଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୩ : ୧୦୪ (୧୦୦); ୪୯ : ୧୧ ଓ ୧୪ (୮୮୦ ଓ ୮୮୧) ୫ : ୭ (୧୬୭); ୨୨ : ୭୯ (୫୫); — ଏକ ଦୃଢ଼ ଅବଲମ୍ବନ ୩୧ : ୨୩ (୬୮୯); — କୁ ଅନୁପରାଧ କଲେ କୁପାଳାର ହେବ ୧ : ୬ ଓ ୭ (୬); ୪ : ୭୦ (୯୫); — ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପ ସଦୃଶ ୧୪ : ୨୫ (୪୧୧); — କୌଣସି ବିଶେଷ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲେ ନାହିଁ ୪୯ : ୧୪ (୮୮୧) — ଶତ୍ରୁ ସହିତ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୫ : ୯ (୧୬୮); — ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ୬ : ୯ (୯୪୮); — ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୬ (୧୩୩); — ହେଉଛି କୁହ, ଇନ୍ଦ୍ରାଧିପ, ମୁଦା ଓ ଉପାଳ ଧର୍ମ ଭଳି ଏକ ଧର୍ମ ୪୨ : ୧୪ (୮୨୦); — ର ବିଜୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚିତ୍ତ୍ୟକ୍ଷଣ ୧୩ : ୪୨ (୪୦୫); — ର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚିତ୍ତ୍ୟକ୍ଷଣ ୩୨ : ୬ (୬୯୩); — ସବୁ ଅବତାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୨ : ୧୩୬ (୩୩); — ଧର୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ୯ : ୧୨୩ (୩୨୫); — ରେ ଦୂର୍ବଳତା କ୍ଷଣିକାୟା ହେବ ୮୪ : ୧୭ (୧୦୪୦); — ର ଦୂର୍ବଳତା ପରେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତ୍ୱ ୯୭ : ୪ ରୁ ୬ (୧୦୪୦); ୮୪ : ୧୯ (୧୦୪୦); ୯୧ : ୩ (୧୦୫୭); ୧୮ : ୪୧ (୪୪୭); ୩୪ : ୩୧ (୭୨୩); — ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଧର୍ମ ୩୪ : ୨୯ (୭୨୩); ୩ : ୯୭ (୯୯); ୨୪ : ୩୬ (୫୮୩); — ର ଶିକ୍ଷା ଉଦ୍ଦତା ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷାକୁ ଚକ୍ର ୨୪ : ୬୨ (୫୮୮)।

ଉପାହାଳ

— ଇ କନୁର ସୁପମାତ୍ରା ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨); ୩୬ : ୧୧୩ (୭୫୯); ୫୧ : ୨୯ (୮୯୧); ସୁପମାତ୍ରାର ଶୁଣି — କ ମାତା ଉପାଳର ହେଉଥିଲେ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨) ୫୧ : ୩୦ (୮୯୧); — ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠିତ କୃପା ପ୍ରଦାନ ୩୬ : ୧୧୪ (୭୫୯); — କ୍ଷମତାଶାଳ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ହେଲେ ୩୮ : ୪୬ (୭୩୩); — ଲୋକଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ୨୧ : ୭୩ ଓ ୭୪ (୫୪୦)।

ଉପା (ଯୋଡ଼)

ମଣିସମାଙ୍କୁ — ଇ କନୁ ସୁପମାତ୍ରା ୩ : ୪୬ (୯୦); ୧୯ : ୨୧ (୪୯୭); ମଣିସମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା ୩ : ୪୮ (୯୦); ୧୯ : ୨୧ (୪୯୭); ମଣିସମଙ୍କର ଉପାଳାର ଓ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ୧୯ : ୨୩ (୪୯୭); — ଇ କନୁ ସମୟର ଅନୁବିଧା, କନୁ ସାଳ ଓ ସମୟ ୧୯ : ୨୪ ରୁ ୨୬ (୪୯୭-୪୯୯); — କ ମାତା ମୌଳ ଉପାଳ କଲେ ୧୯ : ୨୬ (୪୯୭); — ଅନୁରୋଧରେ ଚକ୍ରାକ୍ଷର କରିବା ୩ : ୪୭ (୯୦); — କୁ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ନିଆଯିବା ୧୯ : ୨୯ (୪୯୭); — ଉଦ୍ଦତାମାନଙ୍କର ଉପାଳ ୩ : ୫୦ (୯୧); — ପକ୍ଷୀ ପୁଷ୍ଟି କରିବା ୩ : ୫୦ (୯୧); ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଭଲ କରିବା ୩ : ୫୦ (୯୧); ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪) — କୁ ଚୌକର ଶାଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); ୫ : ୪୯ (୯୦); — କୁ ଉଦ୍ଦତାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ୩ : ୫୩ (୯୨); — କ ସଂଗ୍ରହରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଦାୟ ୫ : ୧୧୨ (୧୯୫); — କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ ଓ ପତ୍ନିର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ ୨ : ୨୫୪ (୭୦); ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — କୁ କୁଶଳେ ଚକ୍ରାକ୍ଷର ୫ : ୧୫୮ (୧୬୦) — କୁଶଳେ ମଣି ନାହିଁ ୨ : ୭୩ (୧୮୮); ୪ : ୧୫୮ (୧୬୦); — କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଉଦ୍ଦତାମାନଙ୍କର ବ୍ୟର୍ଥତା ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — କର ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ ୨୩ : ୫୧ (୫୬୮); — କର ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ୫ : ୧୧୫ (୧୯୬); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ସାଂସନିକ ସୁଖ ଓ ଖାଦ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କଲେ ୫ : ୧୧୫ (୧୯୬); ଅନୁଷ୍ଠିତ ସୁପମାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା — କର କନୁ ୪ : ୧୭୧ (୧୭୩); ୩ : ୪୬ (୯୦); — କୁ ଉଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳିବା ୩ : ୪୬ (୯୦); ଚୌକର ଉଚିତ୍ତ୍ୟକ୍ଷଣ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ହେବା ୩ : ୫୧ (୯୧); ୫ : ୪୭ (୧୭୮); ୬୧ : ୭ (୯୫୧); — ହେଉଛନ୍ତି

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଅଲୁକ୍ଷିତ ଚକ୍ର ଚିତ୍ରା ଅବତାର ୧୯ : ୩୧ (୪୯୮), ୫ : ୭୬ (୧୮୬); ପ୍ରାୟତଃ ଦାନ ଓ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୃଶ୍ୟବଦ୍ଧତା କରିବାକୁ — କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୯ : ୨୨ ଓ ୨୩ (୪୯୬); ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ୩ : ୫୨ (୯୧), ୫ : ୧୧୮ (୧୯୭), ୧୯ : ୩୭ (୪୯୯), ୪୩ : ୬୫ (୮୩୮); — କୁ ଅଲୁକ୍ଷିତ ବୋଲି କହୁଥିବା ଲେଖକ କାହିଁକି ୫ : ୧୮, ୭୩ ଓ ୭୪ (୧୭୦, ୧୮୫); — ଓ ବାକ୍ୟ ମାତ୍ରା ଅଲୁକ୍ଷିତ ହୋଇ ନ ଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ୫ : ୭୬ (୧୮୬); — ମାଟିରୁ ପୁଷ୍ପ ୩ : ୬୦ (୯୩); — କୁଶରେ ମଣିଥିବା ସମ୍ପଦରେ ଉପହାତ ଓ ଖୁସି-ସାନ୍ନିଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରି ରହିବା ୪ : ୧୬୦ (୧୬୧); — ଅଲୁକ୍ଷିତର ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ୯ : ୨୦ (୩୦୨); — ଗିରୀ ବିନା କହୁଥିବା ଶକ୍ତି ୩ : ୪୮ (୯୦), ୧୯ : ୨୧ ଓ ୨୨ (୪୯୬); — ଏ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ପଦରେ ପବିତ୍ର ଲୋକାନ୍ତର ପ୍ରମାଣ ୩ : ୫୬ ଓ ୧୪୫ (୯୨, ୧୦୮), ୫ : ୭୬ ଓ ୧୧୮ (୧୮୬, ୧୯୭), ୭ : ୨୬ (୨୩୯), ୧୭ : ୯୪ (୪୬୫), ୨୧ : ୩୫ (୫୩୫); — ଛଦ୍ମ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ୩ : ୫୩ (୯୨); — ଅଲୁକ୍ଷିତର ଦେବକ ୪ : ୧୭୩ (୧୬୩) ।

କାହ୍ନୁରାଜ୍ୟ ସତ୍ତାନ୍ (ବଳି କହ୍ନୁରାଜ୍ୟ)

— ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବାସ୍ତବ୍ୟ ୭ : ୧୪୩ (୨୬୫); ସାବୁରଙ୍କ ନାମ କହ୍ନୁରାଜ୍ୟ ୩ : ୯୪ (୯୯), ୧୯ : ୫୯ (୫୦୨); — ମାନେ ଚରକାଳନ ସମସ୍ତ କଳ୍ପ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ ୨ : ୪୮ (୧୩), ୨ : ୧୨୩ (୩୦); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୁକ୍ଷିତର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କ୍ରମ ୨ : ୪୮ ଓ ୧୨୩ (୧୩ ଓ ୩୦); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପିରଓନର ଅବ୍ୟାସ୍ତବ୍ୟ ୨ : ୫୦ (୧୩), ୭ : ୧୪୨ (୨୬୫), ୧୪ : ୭ (୪୦୭), ୨୮ : ୫ (୬୪୩); — ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ୨୮ : ୬ (୬୪୩); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବ୍ୟାସ୍ତବ୍ୟ ନ କରିବାକୁ ପିରଓନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆବେଦନ ୭ : ୧୦୬ (୨୫୯), ୨୦ : ୪୮ (୫୧୫); ପିରଓନ ଶାସ୍ତି ଅବଲୋକନ କରିବା ପରେ — କୁ କହି ଦେବାକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିବା ୪୩ : ୫୦ ଓ ୫୧ (୮୩୫, ୮୩୬); — ମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୦ : ୭୮ (୫୨୦), ୨୬ : ୫୩ (୬୦୯), ୪୪ : ୨୪ (୮୪୪); — ମାନେ ସମସ୍ତ ପାର ଦେବା ଓ ପିରଓନ ଦଳର ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯିବା ୨ : ୫୧ (୧୩), ୭ : ୧୩୭ (୨୬୪), ୧୭ : ୧୦୪ (୪୬୭); ଦେଶବ୍ୟାପୀ ସମୟରେ — ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨ : ୨୪୪ (୬୬); ସମସ୍ତ ପାର ହେବା ପରେ — ମାନେ ପିରୁକା ପୂଜା କରିବାକୁ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱରେ ୭ : ୧୩୯ (୨୬୪); — ମାନେ ମୁଦ୍ରାକୁ କଳ ମିଶିବା ଓ ସେ ପଥର କାଟିବା ୨ : ୬୧ (୧୫) ୭ : ୧୬୧ (୨୭୦); — ମାନେ ସିନାଲ ମକୁ ଅନ୍ଧ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଳାବେଦ ଛାୟା ଦାନ ଏବଂ ମନୁ ଓ ସାବୁରା ପ୍ରେରଣ ୨ : ୫୮ (୧୪), ୭ : ୧୬୧ (୨୭୦); ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ — ମାନଙ୍କର ବାହୁରା ପୂଜା ୨ : ୫୨ ଓ ୯୪ (୧୩ ଓ ୨୩), ୭ : ୧୪୯ (୨୬୭), ୨୦ : ୯୧ (୫୨୨); ମୁଦ୍ରା ପିରୁକା ପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡଦେଲେ ୨ : ୫୫ (୧୪); ବାହୁରାକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆରଲା ୨୦ : ୯୮ (୫୨୩); — ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭଲ ମାଟିବାକୁ ଆଦେଶ ୨ : ୬୮ ରୁ ୭୦ (୧୭); — ମାନଙ୍କର ଶାଳଗ୍ରାମୀ ଖାଲି ପାଇଁ ଅଭିଳାଷ ୨ : ୬୨ (୧୫); ଏକ ଅଂଜାଳର ସକଳେ — ମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କର ରୂପ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଗମନ ୨ : ୬୪ ଓ ୯୪ (୧୬, ୨୩), ୭ : ୧୭୨ (୨୭୩); — ମାନେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦେଖିବାକୁ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱରେ ୨ : ୫୬ (୧୪); — ମାନଙ୍କୁ ପଲେଷାଭନ ଯିବାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆଦେଶ, ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଓ ଚଳନ ଶାସ୍ତି ୫ : ୨୨ (୧୭୧); — ମାନଙ୍କର ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର ଓ ଅବତାରକର ହତ୍ୟା ୨ : ୬୨ (୧୫); ସବର ବିଧିର ପାନ ୨ : ୬୬ (୧୭); — ମାନେ ବାନ୍ତର ହୋଇଯିବାର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ୭ : ୧୬୭ (୨୭୨); ନପାସନା କରାଯାଉଥିବା ବଳଦକୁ ମାଟି ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ୨ : ୬୮ (୧୭); — ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷମାପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ନେଇ ଇତିହାସକାଣ୍ଡ ୨ : ୧୬୮ (୨୭୨); ରାଜା ରୂପେ ଚଳୁଥିବା ନିୟୁତ୍ତ ୨ : ୨୪୭ ଓ ୨୫୦ (୬୬, ୬୮); ଦୀଉଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ ୨ : ୨୫୨ (୬୯); — ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାର ଭଣ୍ଡ ଅଧ୍ୟାୟିକ ନେତା ୫ : ୧୩ (୧୭୯), ୩୨ : ୨୫ (୬୯୬); — ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବିପତ୍ର ଓ ସପ୍ତାହ ପଦର ପ୍ରଚଳନ ୫ : ୨୧ (୧୭୧); — ମାନେ ଛାତ୍ର ଓ ଦୀଉଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଶପ୍ତ ୫ : ୭୯ (୧୮୬); ଧର୍ମସ୍ଥଳର ରକ୍ଷା ବଦଳାଇବା ୨ : ୮୦ (୨୦); ମହାବଳଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବର ପ୍ରତୀକ୍ଷା ୨ : ୯୦ (୨୨); ପବିତ୍ର ଲୋକାନ୍ତର ମର୍ମକୁ ଦୂଷିତ କରିବା ୫ : ୪୨ (୧୭୬); — ମାନେ ଦୀର୍ଘଜୀବନ କାଳ କରିବା ୩୬ : ୬୯ (୬୪୬) ।

କାହ୍ନୁରା

— ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରକୋପର ଭାଙ୍ଗି ହୋଇଛନ୍ତି ୧ : ୭ (୨); ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅସାଧ୍ୟାପନା ନ କରିବାକୁ — ମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫ : ୭୮ (୧୮); — ମାନଙ୍କର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅହଙ୍କାର ସୂତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା ୩୩ : ୨୭ ଓ ୨୮ (୭୦୪); ବହୁ ନୈତିକ ସହିତ ସୁଖ ଓ ପବିତ୍ରତା — ମାନଙ୍କ ବିଚାର ୫୯ : ୩ ରୁ ୭ (୯୪୦-୯୪୧); ଅଭିଶପ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିର ମର୍ମ ୧୭ : ୬୧ (୪୫୯); ମସିହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ — ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନବି ପଦର ସମାପ୍ତି ୪ : ୧୬୧ (୧୭୧) ।

ଉପାଦାନାୟକ

— ବିଧି ୪ : ୮, ୯, ୧୨, ୧୩ ଓ ୧୭୭ (୧୨୫, ୧୨୫, ୧୬୪); ସଂପ୍ରଦିତ ଓପିୟତ ଓ ବନ୍ଧନ ୨ : ୧୮୧ (୪୪୪); ଓପିୟତର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ପାପ ୨ : ୧୮୨ (୪୪୪); ଓପିୟତକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷପାତୀତା ବା କୁଳକୁ ସଂଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ୨ : ୧୮୩ (୪୫୫); ସଂପ୍ରଦିତ ବନ୍ଧନ ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ୪ : ୧୨ (୧୨୫); ବନ୍ଧନ ବେଳେ ବଂଧୁକର, ଅନାଥ ଓ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦେବାକୁ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ହେବ ଧ : ୯ (୧୨୪); ଜଣେ ପୁରୁଷର ଭାଗ ଦୁଇ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ଭାଗ ଦୁଇଟି ସମାନ ଧ : ୧୨ (୧୨୫); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଂଶ ଧ : ୧୨ (୧୨୫); ପତି ପତ୍ନୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଧ : ୧୩ (୧୨୫); ପତ୍ନୀ ପତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଧ : ୧୩ (୧୨୫); ସନ୍ତାନହୀନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂପତ୍ତିର ବ୍ୟବହାର ଧ : ୧୩ ଓ ୧୩୬ (୧୨୫ ଓ ୧୩୬)।

ଉପବାସ

— ରମଜାନ ମାସରେ ୨ : ୧୮୪ ରୁ ୧୮୬ (୪୫); — ରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୨ : ୧୮୬ (୪୫); — ନ କଲେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ୨ : ୧୮୫ (୪୫)।

ଉପାସନା (ନମାଜ୍)

ବାଧ୍ୟାସମୁଳକ — ଧ : ୧୦୪ (୧୪୯), ୨୪ : ୫୭ (୫୮୭); — ପୂର୍ବରୁ ଓଳୁ ବା ଚୟନମାନ କରିବାକୁ ହେବ କ୍ଷ : ୭ (୧୬୭), ଧ : ୪୪ (୧୩୫); ନମାଜ୍‌ରେ ଅଙ୍ଗବିନ୍ୟାସ ୨୨ : ୨୭ (୫୫୨); — ର ସମୟ ୨ : ୨୩୯ (୬୪), ଧ : ୧୦୪ (୧୪୯), ୧୧ : ୧୧୫ (୩୬୦), ୧୭ : ୭୯ (୪୬୨), ୩୦ : ୧୮ ଓ ୧୯ (୬୭୮); ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନାନ ନ ଥିଲା ବେଳେ ଓ ଅପରିଷ୍କୃତ ଥିଲା ବେଳେ — କରିବା ମଜା ଧ : ୪୪ (୧୩୫); ଶୁଦ୍ଧ କରା ହେଲା — ସଂକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ହେବ ଧ : ୧୦୨ (୧୪୮); ଛୁମ୍ବ ନମାଜ୍ ୨୨ : ୧୦ ରୁ ୧୨ (୯୫-୯୫୪); ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ନମାଜ୍ କ୍ଷ : ୧୬ ରୁ ୧୯ (୧୭୦), ୧୭ : ୮୦ (୪୬୨), ୩୨ : ୧୭ (୬୯୫), ୭୩ : ୨ ରୁ ୯ (୯୯୮); — ପାଦକୁ ଦୂରରେ ରଖି ୨୯ : ୪୬ (୬୭୧); — ଟେ ନିଆ ୭୦ : ୨୪ (୯୮୭); — ରେ ଅବହେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ୧୦୭ : ୫ ରୁ ୭ (୧୦୮୧); ନିଜ ପରିବାରକୁ — କରିବାକୁ କହିବା ୨୦ : ୧୩୩ (୫୩୦); ସାମୁହିକ — ୨ : ୪୪ (୧୨)।

ଗଣ

— କାରବାର ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବା ଉଚିତ ୨ : ୨୮୩ (୭୯); — ର କାଳରୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ୨ : ୨୮୩ (୭୯) — କାରବାର ସମୟରେ ସନ୍ଧ୍ୟାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ୨ : ୨୮୭ (୮୧)।

କବର

ସାଧାରଣ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ — ୮୦ : ୨୨ (୧୦୨୭); ଶେଷ ସୁରରେ ପୂରାତନ — ଖୋଜାଯିବ ୮୨ : ୫ (୧୦୩୩); — ରୁ ଉତ୍ଥିତ ହେବା ଅର୍ଥ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବେ ଉତ୍ଥିତ ହେବା ୧୦୦ : ୧୦ (୧୦୬୪)।

କବି

ମହକଦ — ନ ହେଲା ୩୬ : ୭୦ (୭୪୭), ୬୯ : ୪୨ (୯୮୪); — ବ୍ୟକ୍ଷଣ ଓ ସ୍ମରଣ ୨୬ : ୨୨୬ ରୁ ୨୨୮ (୬୨୪)।

କନ୍ୟାମତ

— ଅବଶ୍ୟକତା ଧ : ୮୮ (୧୪୪); — ଅର୍ଥ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ୨୦ : ୧୬ (୫୧୧); ପତନ ଦିବସ ବା ଧୂପକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ୧୭ : ୫୨ (୪୫୬), ୪୦ : ୬୦ (୮୦୨), ୫୪ : ୨ (୯୦୭), ୭୦ : ୪୩ ରୁ ୪୫ (୯୮୯)।

କର୍ମ

— ର ପରିଣାମ ୧୭ : ୧୪ (୪୫୧); — ପଳ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ୩୬ : ୧୩ (୭୫୧); କନ୍ୟାମତ ଦିନ — ସମୟରେ ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗର ପାଖ୍ୟ ୫୦ : ୧୮ ଓ ୨୪ (୮୮୫), ୩୬ : ୬୬ (୭୪୭), ୫୪ : ୫୪ (୯୧୨); ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହୃଦରେ କନ୍ୟାମତ ଦିନ — ପରୁ ବିଆସିବ ୮୪ : ୮ (୧୦୩୯)।

କର୍ମ, ଅସତ୍

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩); ଗର୍ଭ ବା ଅସତ୍ତା ୨ : ୩୫ ଓ ୮୮ (୧୦ ଓ ୨୪), ୪ : ୧୭୪ (୧୭୩), ୭ : ୩୭, ୪୧, ୪୯, ୭୬, ୭୭, ୮୯ ଓ ୧୩୪ (୨୪୨, ୨୪୪, ୨୪୬, ୨୫୨, ୨୫୬ ଓ ୨୬୩), ୧୦ : ୭୬ (୩୪୨), ୧୪ : ୨୨ (୪୧୦), ୨୩ : ୪୭ (୫୬୭), ୨୫ : ୨୨ (୫୯୪), ୨୮ : ୪୦ (୬୫୧), ୨୯ : ୪୦ (୬୭୦), ୩୪ : ୩୨ ରୁ ୩୪ (୭୨୪), ୩୮ :

ସୂଚକ ପତ୍ର

୭୫ ଓ ୭୬ (୭୭୬), ୩୯ : ୬୦ (୭୮୮), ୪୦ : ୪୮ ଓ ୪୯ (୮୦୦), ୪୧ : ୧୬ ଓ ୩୯ (୮୦୯ ଓ ୮୧୪), ୪୫ : ୩୨ (୮୫୨), ୪୬ : ୧୧ ଓ ୨୧ (୮୫୫ ଓ ୮୫୮), ୬୧ : ୮ (୯୧୦), ୬୪ : ୨୪ (୧୦୦୩), ଛୁଇଁ ୪୯ : ୧୩ (୮୮୧); ଉପମାନିତ କଥା : ୨୪ (୯୩୩); ଅପମାନିତ କଥା : ୧୨ (୮୮୦); ବିଦ୍ରୁପ କଥା : ୧୨ (୮୮୦); ନିରାଶ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); ମତ୍ୟାପନ ୨ : ୨୨୦ (୫୬), ୫ : ୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯); ଛାଣି ୧୧୩ : ୬ (୧୦୮୮); ଅପବ୍ୟୟ ୭ : ୩୨ (୨୪୧); ୧୭ : ୨୭ ଓ ୨୮ (୪୫୩); ଶ୍ରେଣୀ ଗୁଡ଼ାଣି ୪୦ : ୨୦ (୭୯୫); ଶ୍ରେଣୀ ନିଆଇ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ୧୭ : ୩୭ (୪୫୪); ଶ୍ରେଣୀ ଶ୍ରେଣୀ ୨ : ୨୨୦ (୫୬), ୫ : ୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯); ଶ୍ରେଣୀ ୧୭ : ୩୮ (୪୫୪), ୨୩ : ୪୭ (୫୬୭), ୩୧ : ୧୯ (୭୮୮); ଆପରିକରଣ କଥାପତ୍ରରେ ଲିପି ଲେଖା ୨୩ : ୪ (୫୬୭), ୭୪ : ୪୬ (୧୦୦୪); ଉପକରଣ ମାପ କର କରିବା ୮୩ : ୨ ଛୁ ୪ (୧୦୩୫); ବିଦ୍ରୁପକରଣ ନାମ ଲେଖା ୪୯ : ୧୨ (୮୮୦); କୁପରଣ ୪ : ୩୮ (୧୩୪), ୪୭ : ୩୯ (୮୭୯), ୫୭ : ୨୫ (୯୩୩), ୫୯ : ୧୦ (୯୪୨), ୬୪ : ୧୭ (୯୧୧); ପଞ୍ଜର ମା' କହିବା ୫୮ : ୩ ଛୁ ୫ (୯୩୫-୯୩୬); ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ରକରଣ ୪ : ୧୦୬ ଓ ୧୦୮ (୧୪୯), ୮ : ୨୮ ଓ ୫୯ (୨୮୫ ଓ ୨୯୨); ସଂସ୍କୃତ କଥା : ୧୩ (୮୮୧); ମିଥ୍ୟାକଥନ ୨୨ : ୩୧ (୫୫୩), ୨୫ : ୭୩ (୬୫୭); ଶ୍ରେଣୀ ୫ : ୩୯ (୧୭୫); — ଓ ସର କର୍ମ ଉପକରଣରେ ୯ ଓ ୧୦ (୨୩୩); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଉପପାଦ୍ୟ — ଗ୍ରନ୍ଥକରଣ ୬ : ୧୨୧ ଓ ୧୫୨ (୨୨୨ ଓ ୨୩୦), ୭ : ୩୪ (୨୪୨); — ପାଠି ଅନୁପାଦ୍ୟକ କଥା ପିଆଣିବା ଉପକରଣ ୬ : ୧୨୧ (୨୩୨), ୧୦ : ୨୮ (୩୩୩), ୨୮ : ୮୫ (୬୬୧), ୪୦ : ୪୧ (୭୯୯); ଅନୁପାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟମରେ — ପାଠି କଥାପତ୍ର ୩ : ୧୩୭ ଓ ୧୩୭ (୧୦୬), ୪ : ୧୧୧ (୧୫୦), ୧୬ : ୧୨୦ (୪୪୬), ୪୨ : ୨୬ (୮୨୪); — ଛୁ ଗୁଣା କରିବା ମଣିଷର ସଜ୍ଜାର ପୂର୍ବ ୪୦ : ୧୧ (୭୯୩), ୪୯ : ୯ (୮୭୯), ୯୧ : ୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ଉପାପନ — ଛୁ ବ୍ୟାପି ୨୯ : ୪୬ (୬୭୧); ଶ୍ରେଣୀରେ — କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ର ଧର୍ମରେ ୨ : ୨୨୬ (୫୯), ୫ : ୯୦ (୧୮୯), ୨୦ : ୧୧୬ (୫୨୭), ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକ ପାପ ଓ ତାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩), ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଠି ଦଶ ୨୪ : ୩ (୫୬୭)।

କର୍ମ, ସର

— ପାଠି ଦଶ ଛୁ ପ୍ରକାର ୬ : ୧୨୧ (୨୩୨); — ଅନୁପାଦ୍ୟ ନିକଟରେ ଉକ୍ତ ଅଟେ ୧୮ : ୪୭ (୪୭୮); — ଗ୍ରନ୍ଥକରଣ କର୍ମ ୨ : ୨୦୮ (୫୨), ୪ : ୭୫ (୧୪୧), ୫ : ୧୭ (୧୭୦), ୬ : ୧୭୩ (୨୩୨), ୬୦ : ୨ (୯୪୬), ୯୨ : ୧୯ ଛୁ ୨୨ (୧୦୬୧); ଅନୁପାଦ୍ୟ ପାଦନ ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୫ : ୨ (୧୬୫), ୧୬ : ୯୨ (୪୪୨), ୧୭ : ୩୫ (୪୫୫), ୨୩ : ୯ (୫୬୭), ୬୦ : ୩୩ (୯୮୮); ସର ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩), ୨୩ : ୬ ଛୁ ୮ (୫୬୭), ୨୪ : ୩୧, ୩୪ ଓ ୬୧ (୫୮୧, ୫୮୨ ଓ ୫୮୮), ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧), ୩୩ : ୩୬ (୭୦୫), ୬୦ : ୩୦ ଛୁ ୩୨ (୯୮୮); ପରିକଳ୍ପନା ୨ : ୨୨୩ (୫୮), ୪ : ୪୪ (୧୩୫), ୫ : ୭ (୧୬୭), ୨୨ : ୩୦ (୫୫୩), ୭୪ : ୫ ଓ ୬ (୧୦୦୧); ଶ୍ରେଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ୩ : ୧୩୫ (୧୦୬); ସରପାଦ୍ୟ ୫ : ୩ (୧୭୫); ସରପାଦ୍ୟ ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୩ : ୧୭୩ ଛୁ ୧୭୫ (୧୧୪-୧୧୫); ୯ : ୪୦ (୩୦୭), ୨୦ : ୭୩ ଓ ୭୪ (୫୧୯), ୩୩ : ୪୦ (୭୦୭), ୪୬ : ୧୪ (୮୫୬); କର୍ମସମ୍ପାଦ୍ୟ ପ୍ରତି ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩)—ସରକାରୀ ପାଠି ପ୍ରକାର ୭ ଓ ଅପର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଠି ବାନ୍ଧଣ ୩ : ୧୧୧ (୧୦୨); ସରପାଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ୪ : ୧୩୭ (୧୫୫), ୫ : ୯ (୧୬୮), ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨); ସରକାରୀ କର୍ମକରଣ କର୍ମ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ୨ : ୧୪୯ (୩୭); ଲେଖିକାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ୭ : ୯ (୧୦୦୯), ୯୦ : ୧୫ ଛୁ ୧୭ (୧୦୫୬); କଥା ୨ : ୧୧୦ (୨୭), ୩ : ୧୩୫ ଓ ୧୬୦ (୧୦୬ ଓ ୧୧୨), ୪ : ୧୫୦ (୧୫୮), ୫ : ୧୪ (୧୬୯), ୬ : ୨୦୦ (୨୭୮), ୧୨ : ୯୩ (୩୯୧), ୨୪ : ୨୩ (୫୭୯), ୪୧ : ୩୫ (୧୧୩), ୪୨ : ୩୮ ଛୁ ୪୧ (୮୭୬); ଉପକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୩ : ୧୩୫ (୧୦୬), ୫ : ୯୪ (୧୮୯), ୬ : ୫୭ (୨୪୮); କୁପରଣ ୨ : ୧୫୩, ୧୭୩, ୧୮୭ ଓ ୨୪୪ (୩୮), ୪୧, ୪୫ ଓ ୬୬, ୩ : ୧୪୫ (୧୦୮), ୫ : ୭ ଓ ୯ (୧୭୭ ଓ ୧୮୯), ୧୪ : ୮ (୪୦୭), ୩୯ : ୮ ଓ ୬୭ (୭୭୯ ଓ ୭୮୯), ୪୬ : ୧୭ (୮୫୭); ବିନିମ୍ବନା ୬ : ୬୪ (୨୧୧), ୭ : ୧୪, ୫୬ ଓ ୧୪୭ (୨୩୬, ୨୪୮ ଓ ୨୬୭), ୧୭ : ୨୪ ଓ ୩୦ (୪୩୦ ଓ ୪୩୧), ୧୭ : ୩୮ (୪୫୪), ୨୮ : ୮୪ (୬୬୦), ୩୧ : ୧୯ ଓ ୨୦ (୬୮୮ ଓ ୬୮୯), ୪୦ : ୩୬ (୭୯୮); ନ୍ୟାୟ ୫ : ୯ (୧୬୮), ୬ : ୧୫୩ (୨୩୦), ୧୬ : ୯୧ (୪୪୧), ୪୯ : ୧୦ (୮୭୯); ଛୁ ଅବକରଣ କରିବା ୨୪ : ୩୧ ଓ ୩୨ (୫୮୧); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩); ପିତାମହଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩), ୧୭ : ୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨); ସୌଧ ୨ : ୪୬, ୧୫୪, ୧୫୬ ଓ ୧୭୮ (୧୨, ୩୮ ଓ ୪୨), ୧୧ : ୧୨ (୩୫୧), ୧୩ : ୨୩ (୪୦୧), ୧୬ : ୧୨୭ ଓ ୧୨୮ (୪୪୭), ୨୮ : ୮୧ (୬୬୦), ୩୯ : ୧୧ (୭୮୦), ୪୨ : ୪୪ (୮୨୬), ୧୦୩ : ୪ (୧୦୭୭); ଲେଖନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଦନ କରିବା ୪ : ୧୧୫ (୧୫୧), ୪୯ : ୧୦ (୮୭୯); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୧୩ : ୨୩ (୪୦୧), ୪୧ : ୩୧ ଛୁ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩); ସରକାରୀ ପ୍ରକାର ୨ : ୮୪, ୧୭୮ ଓ ୨୧୭ (୨୦, ୪୨ ଓ ୫୫), ୪ : ୯ ଓ ୩୭ (୧୨୪ ଓ ୧୩୩), ୮ : ୪୨ (୨୮୮), ୯ : ୬୧ (୩୧୧),

ପୂର୍ବକ ପତ୍ର

୧୭ : ୨୭ (୪୫୩), ୨୪ : ୨୩ (୫୭୯), ୩୦ : ୩୯ (୬୮୧), ୫୧ : ୨୦ (୮୯୦), ୫୯ : ୭ (୯୪୧), ୭୬ : ୯ (୧୦୦୯), ୯୦ : ୧୭ (୧୦୫୬); ପରିବ୍ରାଜା ୨ : ୨୨୩ (୫୮), ୫ : ୭ (୧୨୭), ୯ : ୧୦୩ ଓ ୧୦୮ (୩୨୧ ଓ ୩୨୨), ୨୪ : ୨୨ (୫୭୯), ୩୩ : ୩୪ (୭୦୫), ୭୪ : ୫ (୧୦୦୧), ୮୭ : ୧୫ (୧୦୪୭), ୯୧ : ୧୦ ଓ ୧୧ (୧୦୫୮); ବହୁବିଧତ୍ବ ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ବ୍ୟବହାର ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୧୬ : ୯୧ (୪୪୧), ୩୦ : ୩୯ (୬୮୧); ଆତ୍ମ ସଂଯମ ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୭ : ୨୦୨ (୨୭୮), ୧୮ : ୨୯ (୪୭୫), ୩୦ : ୩୦ (୬୮୦), ୩୮ : ୨୭ (୭୭୦), ୭୯ : ୪୧ ଓ ୪୨ (୧୦୨୪); ନିଷ୍ପତ୍ତିରା ୩୯ : ୩ ଓ ୪ (୭୭୮), ୯୮ : ୬ (୧୦୭୧), ୧୦୭ : ୫ ଭୂ (୧୦୮୧); ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବ୍ୟୟ କରିବା ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୧୭ : ୨୭ (୪୫୩); ସଂଦେହ ପରିହାର କରିବା ୪୯ : ୧୩ (୮୮୧); ଅମାନବତା ବିଶ୍ୱାସନାୟ ଦୂରତା ୨ : ୨୮୪ (୮୦), ୪ : ୫୯ (୧୩୮), ୨୩ : ୯ (୫୫୨), ୭୦ : ୩୩ (୯୮୮); ପତ୍ୟା ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୫ : ୧୨୦ (୧୯୮), ୯ : ୧୧୯ (୩୨୪), ୧୭ : ୮୨ (୪୬୩), ୨୨ : ୩୧ (୫୫୩), ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨), ୩୩ : ୨୫, ୩୬ ଓ ୭୧ (୭୦୩), ୭୦୫ ଓ ୭୧୭), ୩୯ : ୩୩ (୭୮୪); ଗୁପ୍ତତା ନ ହେବା ୨ : ୨୦୮, ୨୬୩ (୫୨୭ ଓ ୬୪), ୧୧ : ୫୨ (୩୫୮), ୫୯ : ୧୦ (୯୪୨), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧), ୭୬ : ୯ ଓ ୧୦ (୧୦୦୯), ୯୨ : ୨୦ ଓ ୨୧ (୧୦୬୧); ବଦାନ୍ୟତା : — ର ପୁରସ୍କାର ୨ : ୨୬୨ ଓ ୨୬୬ (୭୪ ଓ ୭୫); ଗାଳି ଦେଇ ଓ କ୍ଷତି କଲେ — ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ ୨ : ୨୬୩ ଭୂ ୨୬୫ (୭୪); ଗାଳି ଦେଇ ବା କ୍ଷତି କରି — ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମଧୁରବରଣ ଓ କ୍ଷମା ଶ୍ରେୟସକର ୨ : ୨୬୬ (୭୫); ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟାଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ୨ : ୨୬୮ (୭୫); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦାନ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ୱପ୍ରଦାନ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ୨ : ୨୬୭ (୭୬); ଦାନଦାନକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ୨ : ୨୭୬ (୭୭); ଦକ୍ଷିଣ ଓ ଅଭାବସ୍ଥିତିର ଯତ୍ନ ନେବା ୫୧ : ୨୦ (୮୯୦), ୯୦ : ୧୫ ଭୂ ୧୭ (୧୦୫୬)।

କା'ବା (ବୈଭୂତ ହରାମ)

— ୫ : ୩ ଓ ୮ (୧୨୫ ଓ ୧୯୧); — ପ୍ରଥମ ଦୂତ ୩ : ୯୭ (୯୯); ଆଶ୍ୱାସକର ୨ : ୧୨୬ (୩୦); — ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମିକ ପାଠ ଓ ଏହାକୁ ଟାଣିବେ ଯିବା ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୩ : ୯୮ (୯୯); — ର ଅନ୍ୟ ନାମ ମସଜିଦ୍‌କାହରାମ ୧୭ : ୨ (୪୪୮); — ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ୫୨ : ୫ ଓ ୬ (୮୯୫)।

କାବୁନ

— କଣେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ୨୮ : ୭୭ (୬୫୮); — ର ବର୍ତ୍ତ ଓ ଶାସ୍ତି ୨୮ : ୭୯ (୬୫୯); — କଣେ କର୍ମବୃତ୍ତା ୨୮ : ୭୭ ଓ ୭୯ (୬୫୮ ଓ ୬୫୯)।

କୋରାନ, ପବିତ୍ର

— ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଅବତରଣ ହେବାକୁ ଭାର ୨୫ : ୩୩ (୫୯୫); — ଆଦୃଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଶରଣ ଗ୍ରହଣ ୧୬ : ୯୯ (୪୪୩); — କୁ ନରବରା ରକ୍ଷା କରି କ୍ଷୁଦ୍ଧିରା ରଚିତ ୭ : ୨୦୫ (୨୭୯); ପରକ ପଥର ପଥକ — କୁ ଭାରବାନ୍ ହେବ ୮୧ : ୨୯ (୧୦୩୨); — ଏକ ସମାଜନାୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ୮୫ : ୨୨ ଓ ୨୩ (୧୦୪୩); — ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଟେ ୮୬ : ୧୪ ଓ ୧୫ (୧୦୪୫); — ପ୍ରମୁଖ ସଂଦେହର ଉତ୍ତର ୨ : ୩ (୩); — ଧର୍ମନାୟକ ସମାଜର ଏକ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ୨ : ୩ (୩); — ଅବରଣ ଚକ୍ର ଅବରଣ ୧୮ : ୧୧୦ (୪୯୨), ୩୧ : ୨୮ (୬୯୦); ପତ୍ୟାର ପ୍ରସ୍ତର ପାଇଁ — ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକାରଶାଳୀ ଉପକରଣ ୨୫ : ୫୩ (୫୯୮); — ର ସମକକ୍ଷ ଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ୨ : ୨୪ (୬), ୧୦ : ୩୯ (୩୩୫), ୧୧ : ୧୪ ଓ ୧୫ (୩୫୧), ୧୭ : ୮୯ (୪୬୪), ୫୨ : ୩୫ (୮୯୮); — ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ରାସ୍ତିର ଅବତାର ହୋଇଥିଲା ୪୪ : ୪ (୮୪୨), ୯୭ : ୨ ଭୂ ୬ (୧୦୬୧); — ରେ ଅସାମାନ୍ୟ ନାହିଁ ୪ : ୮୩ (୧୪୩); ରେ ପୂର୍ବରୁ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକର ନିରାକରଣ ୨ : ୧୦୭ (୨୭); — ର ଅନ୍ୟ ନାମ ଗ୍ରନ୍ଥ ୫ : ୨ (୪୧୬); — ଏକ ଶାସ୍ତ୍ରର ଗ୍ରନ୍ଥ ୯୮ : ୩ ଓ ୪ (୧୦୭୦); — ର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୧୫ : ୧୦ (୪୧୭), ୫୬ : ୭୮ ଭୂ ୮୧ (୧୨୫-୯୨୬); — ସୁସମାପ୍ତର ଦିଏ ଓ ପରକ କରାଏ ୧୯ : ୯୮ (୫୦୮); — ଧର୍ମନାୟକ ସମାଜର ଏକ ଉପଦେଶ ୨୦ : ୩ ଓ ୪ (୫୦୯); — ପୂର୍ବକରାବର ପ୍ରକରଣ ୨୦ : ୫ (୫୦୯); — ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ୫୬ : ୭୯ (୯୨୬); — ପତ୍ୟା ଓ ଅପତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ୨୫ : ୨ (୫୯୦); ପୂର୍ବରୁ ଅବତରଣମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ — ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨୬ : ୧୯୭ ଓ ୧୯୮ (୬୨୧); — ବିଶ୍ୱାସବାନଙ୍କ ସମାଜର ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଓ କରୁଣା ୧୭ : ୮୩ (୪୬୩); — ରଦ୍ଦବିଧି ବିଶ୍ୱସ୍ତର ଗର୍ଭରା କରିଛି ୧୮ : ୫୫ (୪୮୦), ୩୯ : ୨୮ (୭୮୩), ୫୯ : ୨୨ (୯୪୫); — ଏକା ଅବଶେଷ ଅବତରଣ ନ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅପରି ୨୫ : ୩୩ (୫୯୫); ଏକ ଲିଖିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଅବତାର ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଅପରି ୧୭ : ୯୪ (୪୬୫); — କାହିଁକି ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତାର ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଆପଣ ୪୩ : ୩୨ (୮୩୩); — ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଅର୍ଥବିତ୍ତିକ ଆୟର ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାବିତ୍ତିକ ଆୟର (ମୁହମ୍ମଦ ଓ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ପୁରୁଷାବତ୍ତ ଉଦ୍‌ଘୋଷିତା : ୮ (୮୩), ୩୯ : ୨୪ (୭୮୨); - ଉଦ୍‌ଘୋଷିତା ଅବଶ୍ୟକ ୧୮ : ୧୧୦ (୪୯୨); - ଦ୍ଵାରା ମହାବଳ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଗୋପନୀୟ ୮୦ : ୧୭ (୧୦୨୨); - ବହୁଳ ଗୋପନୀୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ୨୭ : ୨ (୨୨୪); - ଏକ ଆଲୋଚନା ଓ ଶାନ୍ତି ପଥର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ୫ : ୧୭ ଓ ୧୭ (୧୭୦); - ନିକଟତ୍ଵ ମିଥ୍ୟା ଆଦି ପାରିତ୍ୟ ନାହିଁ ୪୧ : ୪୩ (୮୧୪); - ଗୁରୁତ୍ଵକର କଳ୍ପନା ୪୩ : ୫ (୮୯୯)।

ଖାଦ୍ୟ

- ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଉପଦେଶ ୫ : ୫ (୧୭୨); - ବୈଧ ହେବା ପରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ୨ : ୧୭୯ (୪୧୧), ୧୭ : ୧୧୫ (୪୪୫); - ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କରେ ୨୩ : ୫୨ (୫୭୮); ବିଶ୍ଵାସନୀୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ - ବୈଧ ଅଟେ ୫ : ୯୪ (୧୮୯); - ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ୨ : ୨୭୨ (୭୪), ୫ : ୧୧ (୧୭୮); ଅବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟ : - ଯାହା ନିଜ ମିଥ୍ୟା ୨ : ୧୭୪ (୪୨୨), ୫ : ୪ (୧୭୨); ଉକ୍ତ ୨ : ୧୭୪ (୪୨୨), ୫ : ୪ (୧୭୨), ୧୭ : ୧୧୭ (୪୪୫); ଶୁଦ୍ଧ ମା'ପ ୨ : ୧୭୪ (୪୨୨), ୫ : ୪ (୧୭୨), ୬ : ୧୪୫ (୨୨୮), ୧୭ : ୧୧୭ (୪୪୫); ଯାହା ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ନାମ ଉପରେ ଯୋଗ୍ୟ ୨ : ୧୭୪ (୪୨୨), ୫ : ୪ (୧୭୨), ୬ : ୧୨୨ ଓ ୧୪୭ (୨୨୩ ଓ ୨୨୮) ୧୭ : ୧୧୭ (୪୪୫); ଯାହାକୁ ଦର୍ଶନ କରାଯାଇ ବା ବାହାରିବା ମାରି ବିଷୟାତ୍ମକ ଅଥବା ଯାହା ପଡ଼ିଯାଇ ବା ଶିଙ୍ଘା ଲୁପ୍ତାୟା ମରିଥିବା ୫ : ୪ (୧୭୨); ଅନ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ନିଜର ୫ : ୪ (୧୭୨), ବଳି ପଡ଼ିଥିବା ପଶୁ ୫ : ୪ (୧୭୨);

ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମା

-ମାନବଙ୍କ ଉପାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସମାଜିକ କଲିକ୍ତା ୪:୧୭୨ (୧୭୩); -ରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ଥିବା ବିଶାଳ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ୯:୩୦ ଓ ୩୧ (୩୦୪-୩୦୫); -ର ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମା ଗ୍ରହଣ୍ୟ ରୁହେଁ ୫: ୭୪ ଓ ୭୫ (୧୮୫); -ର ପରାଧୀନ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବିଶାଳ ୬:୧୭୫ (୨୩୩), ୫୩:୩୯ (୯୦୪); -ର ଉପାଦ୍ୟ ବିଷୟକ ଉପାଦ୍ୟ ୧୮:୧୯ (୪୭୨); -ର ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବିଷୟକ ଉପାଦ୍ୟ ୧୮:୩୩ରୁ ୪୫ (୪୭୨-୪୭୮), ୨୦:୧୦୩ରୁ ୧୦୫ (୫୨୪-୫୨୫); ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ -ର ଉପାଦ୍ୟ ହେବ ୨୦:୧୦୪ (୫୨୫); ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ୨୦:୧୩୨ (୫୩୦); ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଓ ଏହାର ଖଣ୍ଡ ୮୨:୭ରୁ ୧୩ (୧୦୩୩-୧୦୩୪); ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ପାଦନ କଲିକ୍ତା ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହିଁ, ବରଂ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାପ୍ରାମାଣ୍ୟମାନେ ନିଜେ ଏହାକୁ ପରିଷ୍କା କଲିକ୍ତା ୫୭:୨୮ (୯୩୪)।

ଗ୍ରହଣ୍ୟା

-ମାନବ ଅବଶ୍ୟ ମହାବଳ ଆଗମନ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ୯:୭୭୪ (୧୦୭୯); -ଅର୍ଥ ଉଦ୍‌ଘୋଷିତା ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମା ୪:୧୫୪ ଓ ୧୭୨ (୧୫୯ ଓ ୧୭୩); -ମାନବ ଏକଶ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଆଗମନ ୩:୭୫ (୯୪); -ମାନେ ଯାହାକୁ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଉପରେ ଯୋଗ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଗୋପନୀୟ ୪:୧୭୦ (୧୭୧)।

କଳ୍ପ

-ଓ ଚା'ର ବିକଳ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ୩୭:୪୦ ଓ ୪୧ (୨୦୭); ବାଳକର ୩୭:୪୦ (୨୦୭); ମେହେର ଆବିର୍ଭାବ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ୯:୩ (୧୦୫୭), ୭୫:୧୦ (୧୦୦); ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଆଲୋଚନା ଦ୍ଵାରା -ଆଲୋଚନା ଦ୍ଵାରା ୭:୧୧୭ (୯୯୧), ୨୫:୭୨ (୨୦୦); -ପାରିତ୍ୟ ୫୪:୨ (୯୦୭); -ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨:୧୯୦ (୪୭); -ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଉପାଦ୍ୟ ୭:୧୧୦ (୧୦୦), ୧୧୩:୪ (୧୦୮୭)।

କଳାତ

ଧର୍ଯ୍ୟ- ୨:୧୧୧ (୧୭), ୨୨:୭୯ (୫୭୧), ୨୪:୫୭ (୫୮୭), ୭୩:୨୧ (୧୦୦୦); -ର ଉପାଦ୍ୟ ୯:୭୦ (୩୧୧); -ର ବିଚାର ୯:୭୦ (୩୧୧)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

କଳିୟା

—କର ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତମ ପଞ୍ଜନ ଶିକ୍ଷା ୩:୩୯ (୮୯), ୧୯:୬ ଓ ୭ (୪୯୩ ଓ ୪୯୪), ୨୧:୯୦ (୫୪୩);—କୃଷ୍ଣାୟାଙ୍କ କଳ୍ପ ସମାଚାର ୧୯:୮ ଓ ୯ (୪୯୪), ୩:୪୧ (୮୯);—କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଗୃହ୍ୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩:୪୨ (୮୯), ୧୯:୧୧ (୪୯୪);—କୃଷ୍ଣାୟାଙ୍କ ୨୧:୯୧ (୫୪୩)।

କଳିକା

କେନ୍ଦ୍ର ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରାୟାଗାୟା କଳେହ କୈଥ ଅଟେ ୫:୬ (୧୬୭); ଶିଳାୟା ପଶୁ ମାରିଥିବା ଜଳ କଳେହ ପଦବାର୍ଥ ଅଟେ ୫:୫ (୧୬୭);—ଶର ପଞ୍ଚାମ ଅର୍ଥରେ ୨୭:୨୨ (୨୨୯)।

କଳି

—ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତମ ପାଇଁ ପୁଣି କରାଯାଇଛି ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ଅର୍ଥ ବଦଳାଇ ୬:୧୨୯ (୨୨୪); ଉଦ୍ଧାର—ଅର୍ଥରୁ ଧନବାନ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ୧୮:୫୧ (୧୯୦);—ଶବ୍ଦରୁ ବିଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟ ଅଭିପ୍ରେତ ୧୧:୪୭ (୧୦୮୯);—ଶବ୍ଦରୁ ମଧ୍ୟ (କେବଳ ଦାୟତ୍ତ ସମୟର) ପର୍ବତ ନିବାସୀ ଭୂରାଜାର ଅଭିପ୍ରେତ ୨୭:୪୦ (୨୩୨);—ଶବ୍ଦରୁ ଛନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିପ୍ରେତ ୭:୨୨ ଓ ୮ (୯୯୩ ଓ ୯୯୪);—କୃଷ୍ଣାୟାଙ୍କ ପୁଣି କରାଯାଇଥିବାର ଚାପୁର୍ଣ୍ଣ ୧୫:୨୮ (୪୧୯)।

କଳହାସ

—ଆଦେଶ ୨୨:୭୯ (୫୪୧); ପୁଣ୍ୟ— ୨୨:୫୩ (୫୫୭); ଅକ୍ଷୟ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ଅର୍ଥ— ୮:୭୩ (୨୯୫);—ରେ ସାମାଜିକ ନିଷେଧ ୨:୧୯୧ (୪୮);—ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ୪:୭୫ (୧୪୧); ଉଦୟ ମହନ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ— ର ଆଦେଶ ୪:୮୫ (୧୪୩)।

କାବନ

—ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଏକ ପ୍ରାଣ ୯୦:୫ (୧୦୫୫);—ର ଉପକଳ ୨୧:୩୧ (୫୩୫); ପାଞ୍ଚିକ— ଏକ ଶେଷ କୌତୁକ ଛୁଟିଏ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ହିଁ ପ୍ରାଣ ୨୯:୬୫ (୬୭୪); ପାଞ୍ଚିକ— ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ୫୭:୨୧ (୯୩୨); ମଣିଷକୁ ପୁଣି କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ୨୩:୧୧୬ (୫୭୫); ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଯୋଡ଼ିଯୋଡ଼ି କରି ପୁଣି କରାଯାଇଛି ୩୬:୩୬ (୭୪୩), ୫୧:୫୦ (୮୯୩); ମଣିଷର କ୍ରମବିକାଶ ୧୮:୩୮ (୪୭୭), ୨୩:୧୩ରୁ ୧୫ (୫୬୩), ୪୦:୬୮ (୮୦୩), ୫୩:୩୩ (୯୦୪), ୭୧:୧୫ରୁ ୧୯ (୯୯୧); ଅକ୍ଷୟ ପାଥାନ୍ତ କରିବା ଜୀବନର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ୬:୩୨ (୨୦୪), ୧୦:୪୬ (୩୩୬), ୧୩:୩୩ (୯୯୬), ୩୦:୯ (୬୭୭), ୮୪:୭ (୧୦୩୯); ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ— ମଣିଷର ପାଞ୍ଚିକ ଜୀବନର କର୍ମ ଭୂୟା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱୟ ୧୭:୧୪ ଓ ୧୫ (୪୫୦-୪୫୧), ୨୧:୯୫ (୫୪୪), ୪୩:୮୧ (୮୪୦), ୪୫:୩୦ (୮୫୨), ୫୦:୧୯ (୮୮୫), ୮୨:୧୧ ରୁ ୧୩ (୧୦୩୪), ୮୩:୮ରୁ ୧୯ (୧୦୩୫-୧୦୩୬);—ଏହି ଜୀବନରେ ହିଁ ପ୍ରାୟୋଗିକ ଦ୍ୱୟ ୪୧:୩୧ରୁ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩), ୫୫:୪୭ (୯୧୭), ୮୯:୨୮ରୁ ୩୧ (୧୦୫୪);—ରେ ପ୍ରାୟୋଗିକ ପୃଷ୍ଠା ପରିସ୍ରାବଣ ୩୯:୭୦ (୭୯୦), ୫୦:୨୨ ରୁ ୨୪ (୮୮୫), ୫୭:୧୩ (୯୩୦), ୬୯:୧୯ (୯୮୩), ୮୬:୯ ଓ ୧୦ (୧୦୪୪), ୯୯:୭ରୁ ୯ (୧୦୭୨);—ର ସମାପ୍ତି ନାହିଁ ୩୫:୩୫ ଓ ୩୬ (୭୩୬), ୩୯:୨୧ (୭୮୧), ୬୬:୯ (୯୬୮); ପାଞ୍ଚିକ ଜୀବନ— ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ— ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ୨:୨୦୧ ଓ ୨୧୩ (୫୧ ଓ ୫୩);—ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ଭୁଲନରେ ନିକୃଷ୍ଟ ୩:୧୬ (୮୫), ୪:୭୮ (୧୪୧), ୯:୩୮ (୩୦୭);—ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ୨୩:୧୧୫ (୫୭୫)।

କଳିକାଗର୍ବନ

—କ କୃତାନ୍ତ ୧୮:୮୪ (୪୮୭);—କର ଦାମାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ ୧୮:୮୭ରୁ ୯୧ (୪୮୮);—କର ସାଗର ନିର୍ମାଣ ୧୮:୯୬ ଓ ୯୭ (୪୮୯)।

ପୂର୍ବକ ପତ୍ର

କୁଲକିଫାଇ

—ବି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇବ୍ରୀକି (Ezekiel) ୩୮:୪୯ (୨୭୩); —ବିବୁଦ୍ଧତା ଉପମାନ୍ତର ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ସହିତ ୨୧:୮୭ (୫୪୨); —ବୁ କେନ୍ଦ୍ରକେନ୍ଦ୍ରମର ବିନ୍ୟାସ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା ୨:୨୬୦ (୨୨୧)।

କ୍ଷାମ

କ୍ଷାମକାରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଲ ୩୯:୧୦ (୨୮୦); —ବୋଧଶକ୍ତି ସନ୍ତାନ କରେ ୩୯:୧୦ (୨୮୦); —ଦାପଲ ୯୬:୪୫ ୬ (୧୦୬୭); —ଅନ୍ତଃସ୍ତରରେ କ୍ରମେ ୧୮:୬୬ ଓ ୬୭ (୪୮୩); ସ୍ୱକୃତ କ୍ଷାମକାରୀ ହିଁ ଅବଶ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୩୫:୨୯ (୨୩୩); ଅବଶ୍ୟକ କ୍ଷାମକାରୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି ୫୮:୧୨ (୯୩୬); —ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସାମ୍ପ୍ରତି ୨୦:୧୧୫ (୫୨୬); ଅବଶ୍ୟକ ଅବତାରମାନଙ୍କୁ—ସନ୍ତାନ, କବିଧାରୀ ୨୧:୮୦ (୫୪୧); ଅବତାରମାନେ ମାନବ ସମାଜର ଶିକ୍ଷକ ୨:୧୫୨ (୩୮); ସ୍ୱକୃତିର ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩:୧୯୧ ଓ ୧୯୨ (୧୧୮), ୧୦:୬ ଓ ୭ (୩୨୮), ୧୩:୪ ଓ ୫ (୩୯୬-୩୯୭), ୧୬:୧୧୫ ୧୭ (୪୨୮-୪୨୯), ୧୭:୧୩ (୪୫୦), ୩୫:୨୮ ଓ ୨୯ (୨୩୩); ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଅବତାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ କୋରାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୭:୨୨ (୪୫୨), ୨୨:୪୬ ଓ ୪୭ (୫୫୬), ୨୯:୨୧ (୬୬୫); ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ କୋରାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୨:୧୧୨ (୩୯୫), ୩୦:୧୦ (୬୭୭), ୩୩:୬୩ (୭୧୫), ୩୫:୪୪ ଓ ୪୫ (୨୩୬), ୪୦:୨୨ (୭୯୫); —ଦୁଇ ସ୍ୱକୃତିର ଶକ୍ତିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରେ ୧୭:୭୧ (୪୬୧), ୨୧:୮୦ରୁ ୮୩ (୫୪୧-୫୪୨), ୪୫:୧୩ ଓ ୧୪ (୮୪୯)।

ଚର୍ଚ୍ଚ

—ଉତ୍ତମ ଓ ଉପଦେଶାତ୍ମକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ୧୬:୧୨୬ (୪୪୭); ସ୍ୱରାଜ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ —କଲବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରକେନ୍ଦ୍ର ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ୨୯:୪୬ (୬୭୧); ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବର ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ୪୧:୪୫ (୮୧୫)।

ଚିଲିକା

—ଗ ସୂକ୍ଷ୍ମା ୨:୨୩୦ ଓ ୨୩୧ (୬୦ ଓ ୬୧); —ସନ୍ତୋଷର କରାଯାଇ ପାରିବ ୨:୨୩୨ (୬୨); —ସନ୍ତୋଷର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ୨:୨୩୧ (୬୧); —ପରେ ସଞ୍ଜନ ସଞ୍ଜନିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୨:୨୩୪ (୬୨)।

ଚୌରାଚ

—ଅବଶ୍ୟକ ସେହିପରି ସ୍ଥଳ ୩:୪ (୮୨), ୨୩:୫୦ (୫୬୮), ୩୭:୧୧୮ (୭୬୦); ଦେବେବେଳ ପାଇଁ ଏହା ଆଲୋକ ଓ ଉପଦେଶ ସ୍ୱରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତ ୫:୪୫ (୧୭୭); ଦେବେବେଳ ପାଇଁ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଉପାଦେୟ ଥିଲା ୬:୧୫୫ (୨୩୧); —ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଦ୍ରାକ ଉପବର୍ତ୍ତୀ ନବିମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରୁଥିଲେ ୫:୪୫ (୧୭୭); —ରେ ମହନୀତର ସଂକ୍ରମଣରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୬:୧୫୮ (୨୬୯), ୪୮:୩୦ (୮୭୭); —ର ଆଦି ପାତ୍ର ନଥିବା ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ଗପ ସହିତ ସମାନ ୬୨:୬ (୯୫୫); —ବୁ ମାନୁଥିବା ଭୋଗେ କୋରାନ୍ତର ମନିଲେ ଉପସ୍ଥୁ ପଦ ପାରେ ୫:୬୭ (୧୮୩); —ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କୁ ମହନୀତର ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ୫:୧୬, ୧୭ ଓ ୨୦ (୧୭୦ ଓ ୧୭୧); ପ୍ରାକ୍ତିକ ଚୌରାଚରେ ଅବକଳବଳ ୨:୮୦ (୨୦), ୩:୭୯ (୯୬), ୫:୧୪ ଓ ୧୬ (୧୬୯ ଓ ୧୭୦)।

ଦାବିତ୍ତ

—ବି ସବୁ ନେବା ଓ ଗ୍ରହଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ୱରତ୍ୱ ହାସଲ ହେବା ୯୦:୧୫ରୁ ୧୭ (୧୦୫୬), ୬୯:୩୫ (୯୮୪); —ବି ସବୁ ନ ନେବାର ପରିଣାମ ୧୦୭:୪ (୧୦୮୧)।

ଦାଉଦ

—ବର ପାଲେଶ୍ୱରକାରୀଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ ୨:୨୫୨ (୬୯); ଅବଶ୍ୟକ—ବୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ସନ୍ତାନ କରିଥିଲେ ୩୮:୨୧ (୭୬୮); —ବୁ ଖଳିପା ଭୂପତି ନିୟୁକ୍ତି ୨୭:୧୬ (୬୨୮); —ବୁ ଅବଶ୍ୟକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ସନ୍ତାନ କରିଥିଲେ ୩୪:୧୧ (୭୧୯); —ବୁ ଯୁଦ୍ଧ ପୋଷାକ ନିର୍ମାଣ ଶିଖାଗଲା ୨୧:୮୦ (୫୪୧); ଲୁହା କରାଖିଲା ଓ ସାଧୁ ନିର୍ମାଣ ସପକ୍ଷ ୩୪:୧୧ ଓ ୧୨ (୭୧୯); —ପର୍ବତ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ବଶଭୂତ

ସୂଚକ ପତ୍ର

କବିବା ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୩୪:୧୧ (୭୧୯), ୩୮:୧୯ ଓ ୨୦ (୭୨୮); ପର୍ବତ ଅକ୍ଷରର ଗୁଣଗାନ କବିବାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ୩୪:୧୧ (୭୧୯); —ବୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଅସଫଳ ପ୍ରୟାସ ୩୮:୨୨ (୭୨୮); ମେଘାସ୍ତୁତିର ଦୃଷ୍ୟତ ୩୮:୨୪ (୭୨୯); —କବି କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତି ୩୮:୨୫ ଓ ୨୬ (୭୨୯ ଓ ୭୩୦); ପଦର ଖାଲିବା ବିଷୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ୨୧:୭୯ ଓ ୮୦ (୫୪୧); —କବି ଗ୍ରନ୍ଥ ବିଧାନବାଦୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ନୁହେଁ ୧୭:୫୬ (୪୫୭)।

ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା)

—ର ଆବଶ୍ୟକତା ୨୫:୭୮ (୭୦୨); ସଗର୍ବିତର ଦୁଆ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରାପ୍ତି ୨୭:୬୩ (୬୩୭); —ମନ୍ତ୍ରର ହେବା ସମ୍ଭବରେ ଅକ୍ଷରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୪୦:୩୬ (୭୯୮); —ସ୍ବପ୍ନ ଜୋରରେ ବା ଅତି ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ କରାଯିବ ନାହିଁ ୧୭:୧୧୧ (୪୬୮)।

ଦେବଦୂତ

—ଏକେଶ୍ବରତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ୩:୧୯ (୮୫); —ଏ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାକାଶର ଆତ୍ମା ସାପନ ୨:୧୭୮ (୪୨); —ଏ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ବାସ ଅର୍ଥ ପଥଚ୍ୟୁତା ୪:୩୬ (୧୧୩); —ମାନେ ଅକ୍ଷରର ଅଦେଶାନୁସାରେ କର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ୬:୭ (୯୬୭); —ମାନେ ଦୁରୁଷ କୁହନ୍ତି କି ମହିମା ଦୁହନ୍ତି ୩୭:୧୫୧ (୭୬୩); —ଏ ଆତ୍ମମନ ୬:୧୧୨ ଓ ୧୫୯ (୨୨୧ ଓ ୨୩୨), ୧୬:୩୪ (୪୩୧), ୨୫:୨୨ ଓ ୨୩ (୫୯୪); —ମାନେ ଅକ୍ଷରର ଅଦେଶ କ୍ରମେ ଅକଟରଣ କରନ୍ତି ୯:୫ (୧୦୬୯); —ମାନେ ସେତିକି ଜାଣନ୍ତି ସେତିକି ଅକ୍ଷର ଜାଣନ୍ତି ୨:୩୩ (୯); —ମାନଙ୍କ ସମାର୍ଥ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତିରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି ୩୫:୨ (୭୨୯); —ମାନେ ସିଂହାସନକୁ ବନ୍ଦନ କରିଥାନ୍ତି ୬:୧୮ (୯୮୨); —ମାନେ ଅକ୍ଷରର ଦ୍ବାରା ଦୃଷ୍ଟ ୩୬:୧୫୧ (୭୬୩); —ମାନେ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ନାହିଁ ୬:୧୦ (୨୦୦); —ମାନେ ଅଗ୍ନିତ ୭:୩୧ (୧୦୦୩), ୬:୬ (୯୬୭); —ଏ ଶକ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ୨:୩୩ (୯); —ମାନେ ସବୁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ୨:୩୩ (୯); ସେ—ଜିହ୍ବାଭିନ୍ନର ଶତ୍ରୁତା କରେ ସେ ଅକ୍ଷରର ଶତ୍ରୁତା କରେ ୨:୯୮ ଓ ୯୯ (୨୪)।

ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଅକ୍ଷରର ବାଣୀ ବନ୍ଦନ କରନ୍ତି ୨୨:୭୬ (୫୬୧); ଆତ୍ମକୁ କବଚିତ କରନ୍ତି ୩୨:୧୨ (୬୯୪); ଅବତାରର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ୬:୫୯ (୨୩୨), ୯:୬୯ (୧୦୬୮); ବିଶ୍ବାକାଶମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ସୁସମାଚାର ଦିଅନ୍ତି ୪୧:୩୧ (୧୧୩) ଓ ୨୨:୮୧ (୧୩୩); ଅବତାରର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ଓ ଆତଙ୍କ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ୩:୧୨୫ (୧୦୫); ଏକେଶ୍ବରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ୩:୧୯ (୮୫); ଅବତାରମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତାକୁ ସମାଣ କରନ୍ତି ୪:୧୬୭ (୧୨୭); ଅକ୍ଷରର ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ୩୯:୭୬ (୭୯୧); ବିଶ୍ବାକାଶମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତି ୪୦:୮ (୭୯୩), ୪୨:୬ (୮୧୮); ବିଶ୍ବାକାଶମାନଙ୍କ ଓ ମହନୀୟ ରପଣେ ଆଶ୍ରିତ ବୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ୩୩:୪୪ ଓ ୫୭ (୭୦୯ ଓ ୭୧୪); ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ରଖନ୍ତି ୮୨:୧୧୭ (୧୩୧୦୩୪); ବିଶ୍ବାକାଶମାନଙ୍କୁ ସ୍ବଦୃଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ୮:୧୩ (୨୮୨)।

ଧର୍ମଗାତ୍ର

—ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨:୪୨, ୧୯୭, ୨୦୪, ୨୨୪, ୨୩୨ ଓ ୨୩୪ (୧୨, ୪୯, ୫୧, ୫୮ ଓ ୬୨), ୧୬:୩ (୪୨୭), ୨୩:୫୩ (୫୬୮), ୨୬:୧୩୨ (୬୧୫), ୩୯:୧୭ (୭୮୧); ଉପାୟମଧ୍ୟରେ —ବୁ ସର୍ବସ୍ବର ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଉଛି ୪୯:୧୪ (୮୮୧); ଅକ୍ଷର —କବି ବନ୍ଧୁ ୪୫:୨୦ (୮୫୦); ଅକ୍ଷର —ବୁ ସେମ କରନ୍ତି ୯:୭ (୨୯୯), ୭:୧୨୯ (୨୨୨); —କବି ପରିଶ୍ରମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ୧୧:୫୦ (୩୫୮)।

ଧର୍ମଗାତ୍ରର ଅବଲମ୍ବନ

—ରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି ୫:୧୦୧ (୧୯୧୧); —ରେ ଗନ୍ତବିର ଦ୍ବାର ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ ୬:୧୫୬ (୨୩୧); —ଦ୍ବାରା କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ଦୂର୍ବଳତାର ଦୂରୀକରଣ ୮:୩୦ (୨୮୫); —ଦ୍ବାରା ଦୃଢ଼ତା ମିଳି ୬:୫୩ (୯୬୭); —ଦ୍ବାରା କବିକାପ୍ରାପ୍ତି ୬:୫୩ ଓ ୪ (୯୬୭-୯୬୮); —ଏ ଦ୍ବାରା ମୋକ୍ଷ ଓ ବୈଶ୍ବତ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ୧୫:୪୬ (୪୨୦), ୧୬:୩୧ ଓ ୩୨ (୪୩୧); —କଲେ ଉଦ୍ଧବଗଣରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ବର୍ଗ ମିଳିପାରେ

ପୂରକ ପତ୍ର

୫୫:୪୭ (୯୧୭); -କଲେ ବୈଦ୍ଧଶ୍ଚକ୍ଷୁ ନିକଟତର କରାଯେବ ୨୬:୯୧ (୬୧୨); -କରି ଶାନ୍ତିପାଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିହେବ ୪୪:୫୨ (୮୪୭)।

ନକ୍ଷତ୍ର

ସପ୍ତର୍ଷି ମନ୍ତ୍ରକ ଖ୍ୟା:୨ (୯୦୦); — ପରମ ୮୨:୩ (୧୦୩୩); — ମନ୍ତ୍ରନିହେବା ୭୭:୯ (୧୦୧୩)।

ନବି (ବା) ରପୁର

-ଅଦୃଶ୍ୟ ସମାଚାର ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କଣ୍ଠାନ୍ତି ୭୨:୨୭ (୯୯୭); -ସ୍ୱ ଅଦୃଶ୍ୟ ସମାଚାରର ପ୍ରକଟନ ପାଇଁ ଅଲ୍ପ ଚିନ୍ତିତ କରନ୍ତି ୩:୧୮୦ (୧୧୧୭); -ନିଷ୍ପାପ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୨୧:୨୮ ଓ ୧୦୨ (୫୩୪ ଓ ୫୪୫); ୬:୧୬୩ (୨୩୨); ୫୩:୪୭ ୫ (୯୦୦); -ଓ ରପୁର ଅଭିଳ ୧୯:୫୫ (୫୦୨); -ଏ ଆବଶ୍ୟକତା ୨୦:୧୩୫ (୫୩୦); ୨୮:୪୮ (୬୫୩); ସନ୍ତୋକ -ସ୍ୱ ଚାନ୍ଦ ପରେ ଆସୁଥିବା ନବିଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସମାଚାର ଦିଆଯାଏ ୩୩:୮ (୬୯୯); ସନ୍ତୋକପ୍ରସାଦରେ -ଆସନ୍ତି ୩୫:୨୫ (୭୩୩); ୧୩:୮ (୩୯୭); ୧୬:୩୭ (୪୩୨); କେତେକ -ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ୨:୨୫୪ (୭୦), ୧୭:୫୬ (୪୫୭); -ଏ ସକାଳ-ରେବ ୫:୪୫ (୧୭୭); ୩୬:୧୫ (୭୪୦); ୨:୨୫୪ (୭୦); କେତେକ -ଏ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପରିଚ୍ଛେଦନରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଅଛି ୪:୧୬୫ (୧୬୨); ୪୦:୭୯ (୮୦୫); ସନ୍ତୋକ -ଏ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକା ସକାଳ ଅପରାହ୍ଣ ୫୧: ୫୩ ଓ ୫୪ (୮୯୪); ୪୧:୪୪ (୮୧୪); ୬:୧୧୩ (୨୨୧); ୨୫:୩୨ (୫୯୫); ୨୧:୪୨ (୫୩୬); ୩୬:୮ ଓ ୩୧ (୭୩୮ ଓ ୭୪୨); ୪୩:୮ (୮୯୯); -ଏ ପଥରେ ପରାନ୍ତର ସନ୍ତୋକ ଦୃଷ୍ଟି କରେ ଅଥଚ ବିପଦ ହୁଏ ୨୨:୫୩ (୫୫୭); -ଲାଞ୍ଜ ନେବା ସମୟରେ ଅଭିଯୋଗ ୪୨:୫୪ (୮୨୮); ସନ୍ତୋକ -ସ୍ୱ ପ୍ରାକ୍ତନ ଓ ଯାହୁକର କୁହାଯାଏ ୫୧:୫୩ (୮୯୪); -ଏ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସନ୍ତୋକ ସାଙ୍ଗରେ ଅଭିଯୋଗ ୩୪:୪୪ (୭୨୭); ସନ୍ତୋକ -ଏ ସନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଆସୋପ କରାଯାଏ ୨୩:୪୫ (୫୬୭); -ମାନେ ଅକ୍ଷୟର ସାଥୀରେ ଯେ କେତେକ ଓ ପରଦେଶରେ ପାଣ୍ଡି ୪୦:୫୨ (୮୦୧); ୩୬:୧୭୩ (୭୬୫); ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ହି-ପୁତ୍ର ୧୭:୯୪ (୪୬୫); ୧୪:୧୨ (୪୦୮); ୧୮:୧୧୧ (୪୯୨); -ମାନବର ପତ୍ନୀ ଓ ପରାନ୍ତର ଶାନ୍ତି ୧୩:୩୯ (୪୦୪); -ମାନେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ୨୫:୮ ଓ ୨୮ (୫୯୧ ଓ ୫୯୪); ୨୧:୯ (୫୩୨); -ଅଲ୍ପକ୍ଷୟ ବ୍ୟତୀତ କାହାରିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ୩୩:୪୦ (୭୦୭); -ସ୍ୱ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗଣରେ ବିଦ୍ୟାଗଣା ପ୍ରାପ୍ତହୁଏ ୧୪:୫ (୪୦୬); କେବଳ ବାଣୀ ପ୍ରଦତ୍ତକାରୀ -ଏ ଭୟିତ୍ୱ ୫:୧୦୦ (୧୯୧); -ଭୟକାର କରାନ୍ତି ଓ ସୁରମାସ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ୬:୪୯ (୨୦୭); -କାହାରିଠାରୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ମାରନ୍ତି ନାହିଁ ୧୧:୩୦ ଓ ୫୨ (୩୫୪ ଓ ୩୫୮); -ଏ ପ୍ରକୃତିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା ଅକାଳକ୍ଷୀ ୪୨:୪ (୮୧୮); ୧୮:୭ (୪୬୯); -ଓ ଚାନ୍ଦର ଆକାଶଦମନେ ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି ୫୮:୨୨ (୯୩୯); ୪୦:୫୨ (୮୦୧); -ସ୍ୱ ହତ୍ୟା ୨:୬୨ (୧୫); -ସ୍ୱ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ଅର୍ଥ ହତ୍ୟାପ୍ରବେଶ ୩:୧୧୩ (୧୦୨); ୪:୧୫୬ (୧୫୯); -ଏ ଅବିରାଗ ନିୟମାବଳୀ ୬:୧୨୫ (୨୨୩); -ସ୍ୱ ଉପରେ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨:୨୧୫ (୫୪); -ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ପ ଶୁଦ୍ଧ ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ କରିଛନ୍ତି ୩:୧୮୦ (୧୧୧୭); ୭୨:୨୭, ୨୮ (୯୯୭); କଣ୍ଠ୍ୟ-ସ୍ୱ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ସମାପ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ୪:୧୫୧ (୧୫୮); -ମାନେ ଅଲ୍ପକ୍ଷୟ ଲାଭ ଆଶରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି ୧୦:୭୩ (୩୪୧); ଅଲ୍ପ ନିଜ -ମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି ୬:୧୨୫ (୨୨୩); ୧୬:୩ (୪୨୭); -ଅବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ୧:୬୨ (୧୧୨); ଶଠ-ଉନ୍ମୁକ୍ତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ୬:୪୫ ଓ ୪୮ (୯୮୫); -ମାନେ ଅଲ୍ପକ୍ଷୟ ଲାଭୁ ପଦ୍ମ ୩:୧୦୪ (୧୦୦); ସବୁ -ସ୍ୱ ଧର୍ମସ୍ତର ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ୨:୨୧୪ (୫୩);

ନରାଜ

-ଏକ ନିକୃଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ ୧୩:୧୯ (୪୦୦); ଲହ କରବର-ସହିତ ପରଦେଶର -୧୮:୧୦୧ (୪୯୦); ୧୯:୭୨ (୫୦୫); ୨୯:୫୫ (୬୭୩); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁନର୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ -ର ସହାୟତା ୧୦୧:୯ ଓ ୧୨ (୧୦୭୭); -ଚିରସାୟୀ ହୁଅନ୍ତେ ୧୧:୧୦୮ (୩୬୯); -ର ଶାନ୍ତ ୮୮:୭ ଓ ୮ (୧୦୪୯); -ବାସାଙ୍କୁ ଅତି ଶାନ୍ତ କର ଓ ଉତ୍ତମ କର ପିତାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ୭୮:୨୬ ଓ ୨୮ (୧୦୧୯); ଲହ କରବର -ଭୋଗ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କର ଦିଆଯିବାର ଅର୍ଥ ୫୫:୪୫ (୯୧୭); -ବାସାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରୁଥିବେ ୫୬:୫୩ (୯୨୩); -ରେ କଣ୍ଠ୍ୟ ମଲ୍ଲ ନ ଥିବ ଅଥଚ ପ୍ରତ୍ୟାକାଶ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବ ୧୪:୧୮ (୪୦୯); ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ୍ଠ୍ୟ ବେଦହତ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ ଅର୍ଥ ୭୪:୩୧ ଓ ୩୧ (୧୦୦୩); -ର ଦାନ୍ତ ଡାଳ ୧୫:୪୫ (୪୨୦); -ରେ ପଥର ନିଷେପ କରୁବା

ସୂଚକ ପତ୍ର

୨:୨୫ (୬); ୬୬:୭ (୯୬୭); ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି—ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଭାର୍ତ୍ତ ୧୯:୭୨ (୫୦୫); ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନେ —କୁ ଚିହ୍ନିବେ ନାହିଁ ୨୧:୧୦୩ (୫୪୫); ଦେଶ ସ୍ତରରେ —ଅସ୍ଥିତ ଅଧିକ ପ୍ରଭବିତ କରିବାର ଅର୍ଥ ୮୧:୧୩ (୧୦୩୦), —ର ଅସ୍ଥି ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଚରଣିତ ହୁଏ ୧୦୪:୭ ଓ ୮ (୧୦୭୮); —କୁ ଶାନ୍ତି ଆଶ୍ରେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ୨୭:୯୨ (୬୧୨); —ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କୁ ଛଳି ବସିଥାଏ ୭୮:୨୨ ରୁ ୩୧ '୧୦୧୮—୧୦୧୯'; ଇହ ଜାଗରେ —ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ୭୮:୩୭ (୧୦୨୪)।

ନାରୀ ଓ ବିବାହ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ସମାନ ୩:୧୯୬ (୧୧୯); ୩୩:୩୬ (୬୦୫); ୫୭:୧୩ (୯୧୩୦); ଜନନସାଥୀ ପୁଣି କରି ଅଲୁକ କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ୭:୧୯୦ (୨୭୭); ୧୬:୭୩ (୪୩୮); ୩୦:୨୨ (୬୭୮); ୪୨:୧୨ (୮୨୦); ପୁରୁଷ ନାରୀର ଅଭିଭାବକ ୪:୩୪ (୧୩୩); ବିବାହ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାୟୀ ସଂପର୍କ ୪:୨୫ (୧୩୦); ଚାରିକଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ନୀ ସ୍ତରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ୪:୪ (୧୨୨); ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସମାନ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ୪:୧୩୦ (୧୫୪); ୩୩:୫ (୬୯୮); ଅସମାନ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଆଶଂକା ଥିଲେ କଣକୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ ୪:୪ ଓ ୧୩୩ (୧୨୨ ଓ ୧୫୪); ୩୩:୫ (୬୯୮); ପରସ୍ପରିକ ଅଧିକାର ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ୨:୨୨୯ (୬୦); ୪:୨୦ (୧୨୮); ଅସଦାଚରଣ ଦେଶରେ ନାରୀଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରିଥିବ ୪:୧୬ (୧୨୭); ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ସଂପର୍କ ପୋଷାକ ଓ ପରିଧାନକାରୀ ସହ ରୁଚନା ୨:୧୮୮ (୪୬); ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ସୁଖଦାୟକ ୭:୧୯୦ (୨୭୭); ପରସ୍ପରର ହିତକାରୀ ୨:୨୩୮ (୬୪); ପିତୃତା ପୁତ୍ରୀ କରୁଥିବା ନାରୀଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୨ (୫୭); ୬୦:୧୧ ଓ ୧୨ (୯୪୮—୯୪୯); ବିବାହ ଏକ ବାଧ୍ୟକର ଚକ୍ତି ୪:୨୨ (୧୨୮); ସମ୍ଭବ ଥିଲେ ବିବାହ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ୨୪:୩୩ ଓ ୩୪ (୫୮୨); ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨:୨୨୪ (୫୮); ଉଦ୍ଦତ କାଳକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୬ (୫୯); କୌଣସି ନାରୀକୁ ଜଗତପ୍ରସିଦ୍ଧିର କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ୪:୨୦ (୧୨୮); କେଉଁ କେଉଁ ନାରୀ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ୪:୨୩ ଓ ୨୫ (୧୨୯ ଓ ୧୩୦); ଚଳାନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ନାରୀ ଓ ବିଧବା ବିବାହ କରି ପାଇଁ ୨:୨୩୩, ୨୩:୫ ଓ ୨୩:୬ (୬୨—୬୩); ଚଳାନ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ପତ୍ନୀ ଓ ବିଧବା ପାଇଁ ବାସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୨:୨୪୧ (୬୫); ୬୫:୨ ଓ ୬୬ (୯୬୨ ଓ ୯୬୩); ବିବାହରେ ଦୟନମୟର ଧର୍ଯ୍ୟ କରିବା ୪:୨୫ (୧୩୦); ଦୟନମୟର ବଦଳରେ ୨:୨୩୭ (୬୪); ପତ୍ନୀ ଦୟନମୟରକୁ ହାସ୍ୟ କରିପାରେ ୪:୫ (୧୨୩); ସହବାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨:୨୨୪ (୫୮); ସହବାସ ନିଷିଦ୍ଧ :— ଉତ୍ତ୍ରାସ କାଳରେ ୨:୨୨୩ (୫୮); ଉତ୍ତେଜିତ ସମୟରେ ୨:୧୮୮ (୪୬); ଉତ୍ତେଜିତ ସମୟରେ ୨:୧୮୮ (୪୬); ହଜସାନ୍ତା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ୨:୧୯୮ (୫୦); ଇଦର ପାଳନ :— ୬୫:୨ (୯୬୨); ବିଧବା ପାଇଁ :— ୨:୨୩୫ (୬୩); ଚଳାନ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ :— ୨:୨୨୯ (୬୦); ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ :— ୬୫:୫ (୯୬୩); ଋତୁ ଗ୍ରାହ ହେଉ ନଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ :— ୬୫:୯ (୯୬୩); ବୈବାହିକ ସଂପର୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୩୦:୨୨ (୬୭୮)।

ନୂଆ

—ନୂଆ ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ମସଜିଦ୍ ସରକରେ କରିଷ୍ୟକାରୀ ୧୧:୫୦ (୩୫୮); ଅଲୁକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବତାର ନିୟୁତୁହୋଇଥିଲେ ୩:୩୪ (୮୮); — ଟାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଧର୍ମପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ୭:୬୦ (୨୪୯); ୧୦:୭୨ (୩୪୧); ୧୧:୨୬ ଓ ୨୭ (୩୫୩); ୨୩:୨୪ (୫୬୪); ୬୧:୨ ରୁ ୨୧ (୯୯୧); —ବ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ୧୧:୨୮ (୩୫୩); ୨୩:୨୫ (୫୬୪); ୫୪:୧୦ (୯୦୮); — ବ ଲୋକମାନେ ଡାକ୍ତରୀ ପାଇଁ ଚାହିଁ କଲେ ୧୧:୩୩ (୩୫୪); — ଗର ନୈଳା ନିର୍ମାଣ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପହାସ ୧୧:୪୧ ଓ ୪୨ (୩୫୬) ୨୩:୨୮ (୫୬୫); — ବ ପୁତ୍ର ନୈଳା ଅରୋହଣ କରିବାକୁ ମନା କଲା ଓ ରୁଚିମାନା ୧୧:୪୩ ଓ ୪୪ (୩୫୬); —ବ ନୈଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଶରେ ହେଲା ୨୬:୧୦ (୬୧୪); ନିଜ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ୧୧:୪୬ ଓ ୪୭ (୩୫୭); —ବ ନୈଳା ଛୁତି ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ଅଟକିଲା ୧୧:୪୫ (୩୫୭); —ବ ସମୟର ସେହି କଳପୁରନ ଥିଲା ଏକ ନିଦର୍ଶନ ୫୪:୧୬ (୯୦୮); — ବ ବଂଶଧରଙ୍କ ଭିତରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିବନ୍ଧର ଅବର୍ତ୍ତନ ୫୭:୨୭ (୯୩୪); —ବୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ଅବତାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୨୬:୧୦୬ (୬୧୩); — ଟାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସରପତ୍ର ପାଇବା ସକଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ୭:୨୭ (୯୯୨); କୁଦି ଓ ଅରାଗ ସମାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ୯୫:୨ (୧୦୬୫); —ବ ବସ ୨୯:୧୫ (୬୬୪)।

ପରକାଳ

'ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତି ୨:୨୯ (୮); ୫୩:୪୮ (୯୦୫); — ଉ ଅବଶ୍ୟକତା ୧୦:୫ (୩୨୭); — ଦି ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ୨୯:୬୫ (୬୭୪); ୨୩:୪୦ (୫୬୬); — ଇହକାଳରୁ ଉତ୍ତରୁ ୪:୭୮ (୧୪୧); ୧୨:୧୧୦ (୩୯୪); ୧୭:୨୨ (୪୫୨); — ରେ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତି ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ଅଛି ୫୭:୨୧ (୯୩୨);— ଭଲ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାଲବାରୁ ହେବେ ୧୭:୭୩ (୪୬୧);— ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ୧୮:୫୦ (୪୭୯), ୨୦:୧୬ (୫୧୧);— ରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ୨:୨୬ (୭); — ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ ୧୭:୨୦ (୪୫୨);— ରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷମର ଦର୍ଶନ ମିଳିବ ୬୫:୨୪ (୧୦୦୭);— ର ଶାସ୍ତି କଠିନ ୩୯:୨୬ (୭୮୩);— ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି କଠିନ ହେବ ୧୮:୧୧ (୪୬୦); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଧାରଣାର ଖଣ୍ଡନ ୬:୩୦ (୨୦୪), ୧୬:୩୯ (୪୩୩), ୧୭:୫୦ ଲୁ ୫୨ (୪୫୬), ୩୬:୭୯, ୮୦ (୭୪୯), ୮୦:୨୪ (୧୦୨୭);— ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରମାଣ ୮୦:୨୩ (୧୦୨୭); ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କରାଯିବେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ୨୩:୧୦୧ (୫୭୩); ବିଚାର ଦିବସ ୫୧:୧୩ ଲୁ ୧୫ (୮୯୦), ୮୨:୧୮ ଲୁ ୨୦ (୧୦୩୪)।

ପରଦା

—ସବୁ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ୩୩:୬୦ (୭୧୪);— ର ଅସର ରବେଶ୍ୟ ୨୪:୩୧ ଓ ୩୨ (୫୮୧);— ର ପତ୍ନୀ ୨୪:୩୨ (୫୮୧), ୩୩:୬୦ (୭୧୪);

ପର୍ବତ

—ର ପୃଷ୍ଠ ୪୧:୧୧ (୮୦୮); — ପୃଷ୍ଠର ଅଭିପ୍ରାୟ ୧୬:୧୬ (୪୨୯), ୩୧:୧୧ (୬୮୭); ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦୟ—ଖନନ କରି ବାସପୁର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ୭:୬୫ (୨୫୨), ୧୫:୮୩ (୪୨୪), ୨୬:୧୫୦ (୬୧୭); —ବିପ୍ଳବୀ ଦାଉରାଙ୍କ ସହିତ ଅଳ୍ପକ୍ଷମର ପ୍ରଶଂସା ଭାର କରିଥିଲେ ୩୪:୧୧ (୭୧୯);— ମଧ୍ୟ ପର୍ବତବାସୀଙ୍କୁ ପୂଜ୍ୟ ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୩୮:୧୯ (୭୬୮); କ୍ଷମାଶୀଳା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ— ଶବ୍ଦପୁର ପୂର୍ଣ୍ଣାୟ ୨୦:୧୦୬ (୫୨୫);— ର ଧୂସ ହେବା ୫୨:୧୧ (୮୯୬), ୬୦:୧୦ (୯୮୬), ୧୦୧:୬ (୧୦୭୫); ସିନା ପର୍ବତରେ କୈବଳର ଉପାଦାନ ୨୩:୨୧ (୫୬୪); 'ସିନା'ର ବହୁବଚନ ୯୫:୩ (୧୦୬୫); ଲୁଟି—ଉପରେ ଲୁହ ଲୋକା ଲାଗିଲା ୧୧:୪୫ (୩୫୭); ସପ୍ତା ମରଣ—୨:୧୫୯, ୧୯:୯ (୩୯ ଓ ୫୦)।

ପାପ କର୍ମ

ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପୁରାକଟକ ଉପର ପୃଷ୍ଠ କରାଯାଉ ପାପପୁଣ୍ୟର ପଛ ଦର୍ଶାଯାଇଛି: ୯୧:୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପକୁ ନିକଟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୬:୧୨୧ ଓ ୧୫୨ (୨୨୨ ଓ ୨୩୦), ୬:୩୪ (୨୪୨);— ର କାରଣ ଚକ୍ରାନ୍ତର ଅଭାବ ୪:୧୮ (୧୨୭);— ଅନୁପାତରେ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ୧୦:୨୮ (୩୩୩), ୬:୧୬୧ (୨୩୨), ୨୮:୮୫ (୬୬୧), ୪୦:୪୧ (୭୯୯);— ର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁପାତ ପଛୁ ବୋଲି କହିବା ୬:୨୯ (୨୪୦); ଅତ୍ୟଧିକ— ନରକଗାମୀ କରାଏ ୨:୮୨ (୨୦); ପୁଣ୍ୟକର୍ମ — ଉପରେ ବିଦ୍ୟା ଭାଗ କରେ ୧୧:୧୧୫ (୩୬୦); ଅନୁପାତ କରେ— ରୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଏ ପରେ ୪୨:୨୬ (୮୨୪), ୩:୧୩୬ (୧୦୬), ୪:୧୧୧ (୧୫୦), ୧୬:୧୨୦ (୪୪୬); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ — ରୁ ଦୁଷ୍ଟା କରନ୍ତି ୪୯:୮ (୮୭୯); ମହନଦଙ୍କ ଅନୁପାତ କରେ— ରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିବ ୩:୩୨ (୮୮); ଉପାସନା— ରୁ ବ୍ୟାପିବ ୨୯:୪୬ (୬୭୧)।

ପିତାମାତା

— ବ ପ୍ରତି ଭରମ ବ୍ୟବହାର ୧୭:୨୪ (୪୫୨), ୨୯:୯ (୬୬୩), ୩୧:୧୫ (୬୮୮);— ବ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୭:୨୫ (୪୫୨); ସିଦ୍ଧ ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ୟ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ— କର ଅସାପାକନ ୨୯:୯ (୬୬୩)।

ପିତୃଳା ପୂଜକ

—କ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ୨:୧୭, ୧୯ ଓ ୨୫ (୫୭ ଓ ୬୬);—କ ହୃଦୟ ପଥର ପଦ୍ମ ୨:୨୫ (୬୬);—କ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ୨:୨୧୮ (୫୬); — କାହିଁକି ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ନାହିଁ ୭୮:୨୮ (୧୦୧୯); — ଉତ୍ତର ହେବେ ୮୫:୧୧, ୨୦ ଓ ୨୧ (୧୦୪୨ ଓ ୧୦୪୩);— ନିକଟରୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଆସିବେ ୨୫:୨୩ ଓ ୨୪ (୫୯୪)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ପିତୃକାପୁତ୍ରା

—ର କାରଣ ୩୯:୪ (୭୭୮); — ନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଆଦେଶ ୨୨:୩୧ (୫୫୩); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟର ଦେବାଦେବୀ ୭୧:୨୪ (୯୯୯୨); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟ—ଉପରେ ଉକ୍ତି କରାଯାଇ ୭୧:୮, ୯ (୯୯୦—୯୯୧); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟ ପିତୃକାପୁତ୍ରକ ଥିଲେ ୧୧:୫୪ (୩୫୮); ଇବ୍ରୀମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ପିତୃକା ପୁତ୍ରକ ଥିଲେ ୨୭:୭୨ (୬୧୦); ପିତୃକାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ୨୨:୭୪ (୫୬୦); ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟକୁ ଉପାସନା ନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାରଣ ୨୧:୨୩ (୫୩୩); ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥା—ର ବିରୋଧୀ ୧୭:୩୭ (୪୩୨);—ରୁ ଋଣୀ ପାଇବା ପାଇଁ ଇବ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୪:୩୬ (୪୧୩)।

ପୃଥ୍ବୀ

ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବାକୁ— ର କ୍ଷମଣା ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮); ଇଅଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ— ଓ ଆକାଶର ପୃଷ୍ଠି ୧୧:୮ (୩୫୦), ୩୨:୫ (୬୯୨), ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮);— ପୃଷ୍ଠିରେ ଅଲୁକିତ ଅସ୍ଥିତର ପ୍ରମାଣ ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮);— ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗୋଲ ଗୋଲ ପୃଷ୍ଠି ୭୯:୩୧ (୧୦୨୪); — ନିଜ ଅକ୍ଷର ଗୋଲରେ ଘୂରେ ୨୭:୮୯ (୬୪୧); — ଗୋଲାକାର ଅଟେ ୫୫:୧୮ (୯୧୪);— ର ସଂପ୍ରଦାୟର ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୮୪:୪ (୧୦୩୮); — ରେ ଗୁମିକମ୍ପା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୯୯:୨ ଓ ୪ (୧୦୭୨); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ— ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ମିଳିବା ସମ୍ଭବରେ ପୁରୁଷ ୮୮:୨୧ (୧୦୫୦);— ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ୮୪:୬ (୧୦୩୯)।

ପୁରୀ ସମ୍ପାଦକ ଗାନ୍ଧୀ

—ଅର୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ସମୟ ୯୭:୨ (୧୦୬୯); ୪୪:୪ ଓ ୫ (୮୪୨); —ହଜାର ମାସକୁ ଉତ୍କଳ ୯୭:୪ (୧୦୬୯); — ରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ୯୭:୫ ଓ ୬ (୧୦୬୯)।

ପୁରୀ ସମ୍ପାଦକ

ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରେ ସର୍ବଜନିକ—ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ୪:୫୯ (୧୩୮); ଲୋକମାନଙ୍କୁ — କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ୩:୧୭ (୧୧୨); —କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ପରାମର୍ଶ ୪୫:୩୯ (୮୨୬); ପ୍ରଶାସକଙ୍କର ଅଧିକାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ହେବ ୪:୨୦ (୧୩୮); ନ୍ୟାୟଦର୍ଶକ କ୍ଷମଣା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଦେବ ୪:୫୯ (୧୩୮); ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଓ ଦେଶରକ୍ଷା ୩:୨୦ (୧୧୨)।

ସାତ୍ତା ଲାଗି

—ମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଉନ୍ନତି ୪୦:୨୨ (୭୯୫); — ମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ଓ ଅବନତି ୫୬:୭୪ (୯୧୫); ଆଦି:— ୭:୬୬ (୨୫୦), ୧୧:୫୧ (୩୫୮); ଆଦି କାଳି ଉପରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଶ୍ୱାସନା ୪୭:୨୨, ୨୫ ଓ ୨୬ (୮୫୮ ଓ ୮୫୯); ସମୁଦ୍ର:— କାଳି ପାଇଁ ମାଛ ଓଟ ବିଷୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୧:୬୫ ଓ ୬୬ (୩୬୧);— କାଳି ଉପରେ ଗୁମିକମ୍ପା ଶାସ୍ତ୍ର ୭:୭୯ (୨୫୩);— କାଳି ଶାସ୍ତ୍ର କାଳରେ ଆଶ୍ୱାସନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ୭:୭୯ (୨୫୩);— ଆକାଶୀ ୧୫:୭୯ (୪୨୪), ୫୦:୧୫ (୮୮୪); ପୁରୀର କାଳି ଆକାଶୀ ଥିଲେ ୧୫:୭୯ (୪୨୪); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟ ୫୦:୧୫ (୮୮୪); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ୪୪:୩୮ (୮୪୫); ନୂତନାୟା:— ୨୫:୩୯ (୫୯୬), ୫୦:୧୩ (୮୮୪); — ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଂଶ ବିଶେଷ ୨୫:୩୯ (୫୯୬); ହସ୍ତ ନିୟୋଜିତକାରୀ ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝାଏ ୧୦:୫୨ (୧୦୭୯); ଅବସ୍ଥାରେ କାଳି ଆଶ୍ୱାସନା ଓ ବିପଦ ୧୦:୫୩ (୧୦୭୯); ସବାର ଅଧିକାର ୫:୭୦ (୧୮୪); ଗୁମିକମ୍ପା:— ୧୮:୧୦ (୪୭୦);— କ କୁକୁର ୧୮:୧୯ (୪୭୨);— ଖୁସିଆଳକୁ ବୁଝାଏ ୧୮:୧୯ (୪୭୧—୪୭୨);— କ ବାସପ୍ରାନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୮:୧୮ (୪୭୧);— କ ସଂଖ୍ୟା ୧୮:୨୩ (୪୭୩); — କ ଉତ୍ତର ସମୟ ୧୮:୨୬ (୪୭୪); — କ ଉପାସନା ୧୮:୨୨ (୪୭୩)।

ପ୍ରାର୍ଥନା

—ର ଆବଶ୍ୟକତା ୨୫:୭୮ (୬୦୨); — କେବଳ ଅଲୁକିତ ପ୍ରତି ୭:୧୯ (୨୭୮), ୧୩:୧୫ (୩୯୯), ୪୭:୬ (୮୫୪); ଧୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନଙ୍କ— ଗୁଡ଼ାନ୍ତ ୨୭:୨୩ (୬୩୬); ଲୋକଙ୍କ— ର କବଳ ଅଲୁକିତ ଦେଖାନ୍ତି ୨:୧୨୭ (୩୧୧), ୪୦:୬୧ (୮୦୨);

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଭରମା କର୍ଯ୍ୟ ସବ୍ରେ- ଜାରି ରଖିବାକୁ ହେବ ୨:୧୨୪ (୩୦); - ଦୁଇ ଅର୍ଦ୍ଧାଦ ମିଳେ ୨:୩୮ (୧୧); ଭବ କରତ ଓ ପର କରତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ - ୨:୨୦୧ ଓ ୨୦୨ (୫୧); ୪:୧୩୫ (୧୫୫); - ଓ ଅବହେଳା ମଣିଷକୁ ଧୂଃସମ୍ବଳା କରାଏ ୧୯:୬୦ (୫୦୩) ।

ପ୍ରାର୍ଥନା, କୋଚାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ

ସରଳ ପଥରେ ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ-୧:୨ ରୁ ୩ (୧-୨); ଶାନ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ-୨:୧୨୭ (୩୧); ପ୍ରାର୍ଥନା ମନ୍ତ୍ର ଓ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ-୨:୧୨୮ ରୁ ୧୩୦ (୩୧-୩୨); ଭବକରତ ଓ ପର କରତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ-୨:୨୦୨ (୫୧); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ-୨:୨୫୧ (୬୯); କ୍ଷମାଶିଳା ପାଇଁ-୨:୨୮୬ (୮୧); ୨୮:୧୭ (୬୪୬); ୩୮:୩୬ (୭୭୧); ଦଣ୍ଡକୁ ମୁକ୍ତି ଓ ଅଲୁକ୍ଷକ ସହାୟତା ପାଇଁ-୨:୨୮୭ (୮୧); ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ପଥଚ୍ୟୁତ ନ ହେବା ପାଇଁ - ୩:୯ (୮୩); ପାପକୁ କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ - ୩:୧୭, ୧୯୪ ଓ ୧୯୫ (୮୫ ଓ ୧୧୯); କୃପା ଓ ସହାୟ୍ୟା ପାଇଁ - ୩:୨୭ ଓ ୨୮ (୮୭); ବିଦ୍ୟା ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ-୩:୫୪ (୯୨); ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ ପାଇଁ-୩:୧୪୮ (୧୦୯); ନରକ ଅଗ୍ନିକୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ-୩:୧୯୨ (୧୧୮); ୨୫:୬୬ ଓ ୬୭ (୬୦୧); ଅନ୍ୟାନ୍ୟାଙ୍କ କବଳକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୪:୬୬ (୧୪୧); ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜଣିବା ପାଇଁ - ୫:୨୬ (୧୭୨); ଧର୍ମଜାଲୁ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ - ୫:୮୪ ଓ ୮୫ (୧୮୮); ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ - ୫:୧୧୫ (୧୯୬); ଗୁପ୍ତି ମାର୍ଗନା ପାଇଁ - ୭:୨୮ (୨୪୦); ଅସତ୍ୟ ଲପେରେ ବିଦୟ ଭଲ ପାଇଁ - ୭:୯୦ (୨୫୬); ନିଷ୍ଠାପରତା ପାଇଁ - ୭:୧୨୭ (୨୬୧); ଅଲୁକ୍ଷକ କରୁଣା ପାଇଁ - ୭:୧୫୦, ୧୫୨ ଓ ୧୫୬ (୨୬୭, ୨୬୮ ଓ ୨୬୯); ଭବକରତ ଓ ପରକରତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ - ୭:୧୫୭ (୨୬୯); ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ - ୧୦:୮୬ ଓ ୮୭ (୩୪୩); ଅନ୍ୟାନ୍ୟାମାନଙ୍କର ବିଳାଷ ପାଇଁ - ୧୦:୮୯ (୩୪୪); ସାନରେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ - ୧୧:୪୨ (୩୫୬); ଧର୍ମଜାଲୁଙ୍କ ସହ ମିଳନ ପାଇଁ - ୧୨:୧୦୨ (୩୯୩); ନିଜ ପାଇଁ ଓ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ - ୧୪:୩୬ ରୁ ୪୨ (୪୧୩-୪୧୪); ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଇଁ - ୧୭:୨୫ (୪୫୨); କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବା ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପାଇଁ - ୧୭:୮୧ (୪୬୩); କରୁଣା ଓ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ - ୧୮:୧୧ (୪୭୦); ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସମ୍ବଳ ପାଇଁ - ୧୯:୫ ରୁ ୮ (୪୯୩-୪୯୪); ୩୭:୧୦୧ (୬୫୭), ୨୧:୯୦ (୫୪୩); ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରରେ ସହକର୍ତ୍ତା ପାଇଁ - ୨୦:୨୬ ଓ ୨୭ (୫୧୨-୫୧୩); କ୍ଷମାଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ - ୨୦:୧୧୫ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ - ୨୧:୮୪ (୫୪୨); ପ୍ରତିବି ପରିଶ୍ରମକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୨୧:୮୮ (୫୪୨); ଅଲୁକ୍ଷକ ସହାୟତା ଓ ନିଷ୍ଠିତ ପାଇଁ - ୨୧:୧୧୩ (୫୪୭); ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଦୟ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ - ୨୩:୨୭ (୫୬୪); ନିରାପଦରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ - ୨୩:୩୦ (୫୬୫); ଦୋଷୀଙ୍କ ସହିତ ପରିଗଣିତ ନ ହେବା ପାଇଁ - ୨୩:୯୪ ଓ ୯୫ (୫୭୨); ଦୁରାଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ୨୩:୯୮ ଓ ୯୯ (୫୭୨-୫୭୩); ପାପକୁ ମୁକ୍ତି ଓ କରୁଣା ଦିଶା ପାଇଁ - ୨୩:୧୧୦ ଓ ୧୧୯ (୫୭୪-୫୭୫); ପରିବାର ପାଇଁ - ୨୫:୭୫ (୬୦୨); ଧର୍ମଜାଲୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେବା ଓ କ୍ଷମା ପାଇଁ - ୨୬:୮୪ ରୁ ୯୦ (୬୧୧-୬୧୨); ସତ୍ୟର ପଥ ପାଇଁ - ୨୬:୧୧୮ ଓ ୧୧୯ (୬୧୪); ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୨୭:୧୭୦ (୬୧୯); ଦୃଢ଼ତା ହେବା ପାଇଁ - ୨୭:୨୦ (୬୨୯); ଧର୍ମ ଜାଲୁମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ - ୨୭:୬୦ (୬୩୬); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୨୮:୨୨ (୬୪୭); ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ - ୨୯:୩୧ (୬୬୭); ଅଲୁକ୍ଷକ କୃପାକୁ ଦୃଢ଼ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ - ୪୬:୧୭ (୮୫୭); ପରାହତ ହେବାବେଳେ ଅଲୁକ୍ଷକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ - ୫୪:୧୧ (୯୦୮); ଶକ୍ତି ନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୬୦:୫, ୬ (୯୪୭); ଅଲୁକ୍ଷକ ଆଶୀର୍ବାଦ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ - ୬୭:୯ (୯୬୮); ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ କବଳକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୬୭:୧୨ (୯୬୯); ବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବା ପାଇଁ - ୭୧:୨୯ (୯୯୨); ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମଳକରୁ ସାରଣିତ ହେବା ପାଇଁ - ୧୧:୩:୨ ରୁ ୬ (୧୦୮୭-୧୦୮୮), ୧୧୪:୨ ରୁ ୫ (୧୦୮୮-୧୦୮୯); ଅଲୁକ୍ଷକ ଠାରୁ କଲ୍ୟାଣ ଦିଶା ପାଇଁ - ୨୮:୨୫ (୬୪୮) ।

ପିଠାଖିନ

- ଇ ଅହଂକାର ୨୮:୩୯ (୬୫୦); - ଇ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବୁଦ୍ଧିମତେ ୧୦:୯୧ (୩୪୪); - ଇ ସୋଜନା ବିପକ୍ତ ହେଲା ୪୦:୩୮ (୭୯୮); - କୁ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା ୭:୧୦୫ ରୁ ୧୨୭ (୨୫୯-୨୬୧); - ସଂପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ ୭:୧୩୧ ରୁ ୧୩୭ (୨୬୨-୨୬୪); - ଶବର ସଂଗ୍ରହଣ ୧୦:୯୩ (୩୪୫); - ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ୨୮:୫ (୬୪୩);

ବିବିଧ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଅବତାରଙ୍କ ଆରମ୍ଭର ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ୨:୩୯ (୧୧), ୪:୦୩ (୧୯), ୬:୨୮ (୯୯); ଅଲ୍ଲୁଖ ପଥରେ ଦେଶାନ୍ତର ରମଣ ୪:୧୦୧ (୧୪୮); ଅଲ୍ଲୁଖ ସାଧାରଣ ବିନା ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ ଅସମ୍ଭବ ୧୨:୩୪ (୩୭୮); ଅସମ୍ଭବ ଆଗମନ ସମ୍ଭବରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାର୍ତ୍ତା ୬:୧୭, ୮ (୯୪୨); ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ୬:୧୩୮ (୨୭୬), ୧୬:୪୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬), ୨୧:୩୭ (୫୩୬), ୪୩:୧୮ (୮୩୧); ଉପମାନଙ୍କ ଆଦି ନବିକ ସହିତ ସପ୍ତସାଧୁ ବୃନ୍ଦାବନ ଚାପୁର୍ଣ୍ଣ ୬:୬୧ (୨୧୫); ଉପମାନଙ୍କେ ଶିଳାପଥର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୨୪:୫୬ (୫୮୭); ଉତ୍ତର ୯:୩୦ (୩୦୪); ଉତ୍ତରକୁରା (ସେରଗୁଡ଼ିକର ଜନନୀ) ଅର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରଣା ୬:୯୩ (୨୧୬); ଉତ୍ତରପାପର ଶୁଦ୍ଧତା ୨:୨୨୩ (୫୮); ଏକାଧାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ୬:୪୭ (୨୪୫); କିଏ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଣୟବାର୍ତ୍ତା ୨:୧୭୮ (୪୨); ଜ୍ଞାନଦାୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୨:୧୭୦ (୪୧), ୪:୯୩ (୧୪୫), ୫:୯୦ (୧୮୯), ୯:୬୧ (୩୧୧), ୯:୧୪ (୧୦୫); କ୍ଷମାଦାନର ପ୍ରଭାବର ୪୨:୪୧ (୮୨); ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ୨୨:୪୮ (୫୫୭), ୩୨:୬ (୬୯୩); ଗୋଟିଏ ଦିନ ମଧ୍ୟ ପରାଣ ହଜାର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ୭:୫ (୯୮୬); ଗୋପେଶ୍ୱରୀ ପଶୁକୁ ମନୁଷ୍ୟର ହିତକର୍ତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ୬:୧୪୩ (୨୨୭-୨୨୮), ୧୬:୬, ୬୭ ଓ ୮୧ (୪୨୭, ୪୩୭ ଓ ୪୪୦), ୨୩:୨୨ (୫୬୪), ୩୯:୭ (୭୭୯), ୪୦:୮୦ ଓ ୮୧ (୮୦୫); ଗୁଣି ଶିବିରର ଦେବ ଓ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ରହିବେ ୨:୨୮୩ (୭୯); ଜନ୍ମର ୨:୨୫୦ ଓ ୨୫୧ (୬୮-୬୯); ଜିହ୍ୱା ୯:୨୯ (୩୦୪) ଚୟନକୁ କେତେବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ୪:୪୪ (୧୩୫), ୫:୭ (୧୬୭); ଚାନ୍ଦର ୨:୨୪୮ (୬୭); ଦୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ୫: ୩୪ (୧୬୪); ନବିମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୁଦ୍ଧତା ୨୩:୫୩ (୫୬୮); ନିଜକୁ ସମାଜର ଅନୁଗ୍ରହଯୋଗ୍ୟ ୬:୩୨ (୨୪୧); ନ୍ୟାୟାଧିକାର ନିଷିଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ଦେବ ୪:୬୬ (୧୩୯); ପବିତ୍ରମାସ ୨: ୧୯୫ (୪୯), ୯:୩୬ (୩୦୬); ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର ୩୩:୫ (୬୯୮); ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ୩୦:୩୧ (୬୮୦); ପୂର୍ବ ୨୭:୮୩ (୬୪୦); ବିଭିନ୍ନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାହ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ୪:୭୦ ଓ ୭୧ (୧୪୦); ଶିକ୍ଷାକୁଳି ୨:୨୭୪ (୭୭), ୪:୩୩ (୧୩୨); ମଣିଷର ଜ୍ଞାନବିକାଶ ୭:୧୫ ଓ ୧୮ (୯୯୧); ମଣିଷ ସମାଜର ଭାର ଭାରତ ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ୪:୨୯ (୧୩୧); ମନୁଷ୍ୟର ଅସିଦ୍ଧତା ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ୪:୩୬ (୪୧) (୧୩୩-୧୩୪), ୧୭:୨୪ (୪୦) (୪୫୨-୪୫୪), ୨୫:୬୪ ଓ ୭୩ (୬୦୧ ଓ ୬୦୨); ମହନୀ ହିଁ ଶାନ୍ତମନ ନବୀନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତାର) ୩୩: ୪୧ (୬୦୮); ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୦ (୫୬), ୫:୯୧ ଓ ୯୨ (୧୪୫); ମାନବୀୟତା ବିରୁଦ୍ଧ ପଦପଦାଧାରୀ ନୁହେଁ ୪:୧୪୯ (୧୫୮); ଯେ ଯାହାର ବୋଧେ କୋହିଲ ୨୯:୧୩ ଓ ୧୪ (୬୩୩-୬୩୪), ୩୫:୧୯ (୭୩୨); ସାନ୍ତର ଓ ମାନ୍ତର ୧୮:୯୫ ଓ ୧୦୦ (୪୮୯ ଓ ୪୯୦), ୨୧:୯୭, ୯୮, ୧୦୧ (୧୦୩) (୫୪୪ ଓ ୫୪୫) 'ରୁଦ୍ର' ଶବ୍ଦର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ ୪:୧୭୨ (୧୬୩), ୧୫:୩୦ (୪୧୯), ୧୯:୧୮ (୪୯୫), ୨୧:୯୨ (୫୪୩); ଲୁକମାନ ୩୧:୧୩ (୨୦) (୬୮୭-୬୮୯); ଶିକାର ୫:୫ ଓ ୯୭ (୧୬୬ ଓ ୧୯୦); ଶତ୍ରୁର ସର୍ବଦା ଅମର ୧୨:୧୭୦ (୧୧୪); ଶୁକର ୨:୩୬ (୧୧), ୫:୧୪ (୧୬୯); ସାଧାରଣକାରୀ (ଅନୁସାର) ୯:୧୦୦ ଓ ୧୧୭ (୩୨୦ ଓ ୩୨୪); ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ମୁନବତୀ ୫୩:୧୫ (୯୦୨); ସୁଧ ୨:୭୪ (୧୮), ୩୦:୪୦ (୬୮୨); ହତ୍ୟା ନିଷିଦ୍ଧ ୧୭:୩୪ (୪୫୪), ୨୫:୬୯ (୬୦୧); ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ୨:୧୭୯ (୪୩); ସାନ୍ତର ଓ ମାନ୍ତର ୨:୧୦୩ (୨୫)।

ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନଙ୍କ କଥା :

ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ୨:୧୮ (୫); ପ୍ରକଟ ବର୍ଣ୍ଣା ଓ ବିଭିନ୍ନ ୨:୨୦ ଓ ୨୧ (୬); ମଣ୍ଡଳ ୨:୨୭ (୭); ପକ୍ଷୀ ୨:୬୧ (୧୫); ଶବ୍ଦାଳଙ୍କ ୨:୨୭୨ (୭୪); ମଝି ୨:୨୭୫ (୭୪); ଉଚ୍ଚ ସାନରେ ଉଦ୍ୟାନ ୨:୨୬୬ (୭୫); ଝୁରୁଧୁର ଉଦ୍ୟାନ ୨:୨୭୭ (୭୫); ଅବୌଦ୍ଧିକ ନିଦର୍ଶନର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀ ୬:୧୭୬ ଓ ୧୭୭ (୨୭୪); ଲୋକିକା ଶୁକର ୬:୧୭୭ (୨୭୪); ବନ୍ୟା ୧୩:୧୮ (୩୯୯); ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି ୧୪:୨୫, ୨୬ (୪୧୧); ମଦ ଦୃଷ୍ଟି ୧୪: ୨୭ (୪୧୧); ବିଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ୧୪: ୨୭ (୪୧୩); ମଦ ୧୬:୬୮ (୪୩୭); ମଦ ୧୬:୬୮ (୪୩୭); ମଦ ୧୬:୬୯, ୭୦ (୪୩୭); ଜ୍ଞାନଦାୟ ଓ ମୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ୧୬:୭୬ (୪୩୯); ମୁକ୍ତ ୧୬: ୭୭ (୪୩୯); କହା ଦୂରକୁ ହିସାବରା ୧୬:୯୩ (୪୪୪); ନିରାପଦ ଓ ଶାନ୍ତିମୟ ସହର ୧୬:୧୧୩ (୪୪୫); ଅହଂକାରୀ, ଧନବାନ୍ ଓ ବିନପ୍ର ପରିତ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ୧୮:୩୩ (୪୫) (୪୭୬-୪୭୮); ଜୀବନର ବ୍ୟର୍ଥତା ୧୮:୪୬ (୪୭୮); ଅଲ୍ଲୁଖ ସମାଜର ଗୁଡ଼ିକା ୨୨:୩୨ (୫୫୩); ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ୟର ସାଧାରଣ ଲୋକପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିରାଶ୍ରୟତା ୨୨:୭୪ (୫୬୧); ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଲୋକ ୨୪:୩୬ (୫୮୩); ମନାଟିକା ୨୪:୪୦ (୫୮୪); ଭଗବାନ ଓ ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ରରେ ଅବତାର ୨୪:୪୧ (୫୮୪); ବୁଦ୍ଧିଆ ୨୯:୪୨ (୬୭୦); ସୁନିବ ଓ

ସୂଚକ ପତ୍ର

କୃତ୍ୟ ଲାଭାଦାର ଲୁହଣି ୩୦:୨୯ (୬୭୯); ଜ୍ଞାତବାସ, ଯାହାର ଅନେକ ମୁନିବ ୩୯:୩୦ (୭୮୩); ଗଧ ୬୨:୬ (୯୫୫); ଏକ ଉଦ୍ୟାନର ଅହରାସ ମୁନିବ ୬୮:୧୮ ଶୁଖ (୯୭୭-୯୭୮)।

ବିଶ୍ୱାସ (ଇମାନ):

— ଇ ଭାବାର୍ଥ ୪୯: ୧୫ ଓ ୧୬ (୮୮୧-୮୮୨); କେବଳ — ଝିଉଥେଷ୍ଟ ଲୁହେଁ ୩:୧୮୦ (୧୧୬) ୨୯:୩ ଓ ୪ (୬୬୨); — ଓ ମନର ସନ୍ତୋଷ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ୨:୨୬୧ (୭୩); ଅଲୁଣ ଓ ଅବରାଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୩:୧୮୦ (୧୧୬), ୪:୧୭୧ (୧୬୩), ୬:୧୫୯ (୨୭୦), ୫୭:୮ (୯୨୯), ୬୪:୯ (୯୬୦); ସବୁ ଅବରାଜ ଓ ଧର୍ମଗ୍ରହଣେ— ୨:୧୩୭ (୩୩), ୨୯ : ୪୭ (୬୭୧);— ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଓ ଅଲୁଣଙ୍କ ପଥରେ ଧନ ଓ କନର ବିନିଯୋଗ ୬୧:୧୧ ଶୁଖ (୯୫୩), ୬୪:୧୦ (୯୬୦); ପରାକାନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ— କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୨:୫ (୩); — ସହିତ ରମଣ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନର ଆଦେଶ ୨:୨୬ (୭), ୧୮:୮୯ (୪୮୮), ୪୧:୯ (୮୦୮), ୯୫:୭ (୧୦୬୬); ମଣିଷକୁ ନିଜ କର୍ମ— ଆଣିବାର ବାଧା ଦିଏ ୬:୧୩ (୨୦୧), ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ପରେ— ଇ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୯:୧୨୪ (୩୨୬), ୩୮:୨୨ ଓ ୨୩ (୭୬୮-୭୬୯), ୪୭:୧୮ (୮୬୫); ଶାନ୍ତିର ଆଗମନ ବେଳେ— ଆଣିବେ ଗାହା ଦୂତର ହୁଏ ନାହିଁ ୧୦:୫୨ (୩୩୭), ୫୩:୫୧ ଶୁଖ (୯୦୫), ୪୦:୮୬ (୮୦୬)।

ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ସୁମିନ):

ପ୍ରକୃତ—ବ ଲକ୍ଷଣ ୨:୪୭ ୬, ୧୬୬ ଓ ୨୮୬ (୩, ୪୦ ଓ ୮୧), ୮:୩୭ ୫, ୭୫ ଓ ୭୬ (୨୮୦ ଓ ୨୯୬), ୯:୧୨୪ (୩୨୬), ୨୪:୫୨, ୫୩ ଓ ୬୩ (୫୮୬ ଓ ୫୮୯), ୩୧: ୫ ଓ ୬ (୬୮୬), ୩୨: ୧୬ ଓ ୧୭ (୬୯୪-୬୯୫), ୪୨:୨୪ (୮୨୩), ୫୮:୨୩ (୯୩୯); — ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅବନ ଲୁହଣି ୧୨:୧୦୯ (୩୯୪); ଅଲୁଣ— ବ ବନ୍ଧୁ ୨:୨୫୮ (୭୧), ୩:୬୯ (୯୫), ୮:୨୦ (୨୮୪), ୪୭:୧୨ (୮୬୪); ଅଲୁଣ—ବୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବନ୍ଧପରିକର ୨୨:୩୯ (୫୫୫), ୩୦: ୪୮ (୬୮୩); — ବ ପାହ୍ୟା ସୁରକ୍ଷା ୯:୨୦ (୩୦୨), ୨୦:୬୬ (୫୧୯), ୫୮:୧୨ (୯୩୭); — ମହାନ କୃପାଲୀ କରିବେ ୩୩:୪୮ (୭୦୯); — ଅଲୁଣ ଅବକାର ମଧ୍ୟରୁ ଅବକାରକୁ ଆଣନ୍ତି ୨:୨୫୮ (୭୧); — ଲୁଣ ଓ ଉସଲୁ ମୁକ୍ତ ୫:୭୦ (୧୮୪), ୬:୪୯ (୨୦୭); —ବ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଅଲୁଣ ବୁଦ୍ଧି କମନ୍ତି ୪୭:୧୮ (୮୬୫); — 'କେବଳ' ଅଲୁଣଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲକ୍ଷା କରନ୍ତି ୯:୭୨ (୩୧୪); ସମ୍ପଦ— ୨୩:୨୭ ୧୨ (୫୬୭— ୫୬୩); — ବ ସରକର୍ମ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ୨୧:୯୫ (୫୪୪); —ବ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୯:୭୨ (୩୧୪); — ସକ୍ଷାନ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟି ୩୦: ୧୬ (୬୭୬); —ବ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ପକ୍ଷିକାୟ ବ୍ୟବସାୟ ୮:୫ ଓ ୭୫ (୨୮୦ ଓ ୨୯୯); — ବ ପାଇଁ ମହାନ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୪:୧୪୭ (୧୫୭), ୧୭:୧୦ (୪୫୦); —ବ ପାଇଁ ମହାନ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୩୩:୪୫ (୭୦୯); — ବ ପାଇଁ ଅସରନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ୪୧:୯ (୮୦୮), ୮୪:୨୬ (୧୦୪୧), ୯୫:୭ (୧୦୬୬); — ମାନେ ସରକର୍ମ କରିବାରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ୨୩:୬୨ (୫୬୯); — ବୁ ଲୁଣଙ୍କଙ୍କ ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨: ୧୫୬ ୧୫୮ (୩୮-୩୯); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରସ୍ପରର ଭାଇ ୩:୧୦୪ (୧୨୦), ୪୯:୧୧ (୮୮୦); — ବୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୧୩୬ (୧୫୫), ୫:୯ (୧୬୮), —ବ ସକାଶେ ନମ୍ରତାର ଅନୁଶୀଳନ ୨୫:୬୪ (୬୦୧), ୩୧:୧୯ ଓ ୨୦ (୬୮୮— ୬୮୯)।

ବୈକୁଣ୍ଠ:

— ରେ ଉହଣି ଓ ସେବାକାରୀ ପକ୍ଷ ୨:୨୬ (୭); — ହାସଲ କରିବାପାଇଁ ଅଲୁଣଙ୍କର ଆଦେଶ ୩:୧୩୪ (୧୦୬); — ରେ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷା ପୁରଣ ହେବ ୪୧:୩୨ ଓ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩); ଲହ କର ଓ ପରକରରେ — ୧୯:୬୨ (୫୦୩), ୫୫: ୪୭ (୯୧୨); ପାଣି — ୨:୩୬ (୧୧୧); ବୈକୁଣ୍ଠବାୟାକୁ —ବୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ୧୫:୪୯ (୪୨୧); — ଇ ଉପମା ୧୩:୩୬ (୪୦୪), ୪୭:୧୬ (୮୬୫), ୫୭:୧୩ (୯୩୦); — ଇ ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା କାହାଣିକୁ କଣା ନାହିଁ ୩୨:୧୮ (୬୯୫); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ —ବୁ ଚର୍ଚ୍ଚି ନିଆଯିବ ୩୯:୬୪ (୭୯୧); —ରେ ବୈକୁଣ୍ଠବାୟାଙ୍କର ଉକ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ୮୩:୧୯ ୨୧ (୧୦୩୬); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଲହକରରେ— ଉପଲୋଭ କରିବେ ୫୫:୪୭

ସୂଚକ ପତ୍ର

(୯୧୨) ; ବୈଦୁଷ୍ୟାଦ୍ୟାମାନେ ଉତ୍ତୁରା ବା ଶାବକଚାର ଦୃଷ୍ଟି ଭୋଗ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ୨୪ (୧୦୦୯) ; - ରେ ଅସମା କଥୋପକଥନ ହେବ ନାହିଁ ୧୯:୬୩ (୫୦୩) ; - ରେ ମୁଖ୍ୟ ନାହିଁ କି ଶାସ୍ତି ନାହିଁ ୩୬:୫୯ ଓ ୬୦ (୭୫୪) , ୪୫:୫୭ (୮୪୭) ; - ରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦର୍ଶନ ଭାବ ହେବ ୭୫:୨୩ ଓ ୨୪ (୧୦୦୭) ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ - ରେ ମହାନ୍ ପୁରସାର ହେବ ୯:୭୨ (୩୧୪) ; - ରେ ଫଳ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରା ଚିନ୍ତାସା ୧୩:୩୬ (୪୦୪) ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭାବ କରିବା ଅର୍ଥ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କୃପା ଭାବ କରିବା ୩:୧୬ (୮୫) , ୯:୭୨ (୩୧୪) ; - ରେ ସୁସ୍ଥତାୟକ ବାସନା ୯:୭୨ (୩୧୪) ; - ରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦ ୨୫:୭୬ (୬୦୨) , ୩୯:୨୧ (୭୮୧) ; - ରେ କ୍ଷୀର, ମହୁ ଆଦିର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ୪୭:୧୬ (୮୬୪) ; - ରେ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ନଦୀ ୩:୧୬ , ୧୯:୬୩ ଓ ୧୯୯ (୮୫) , ୧୧୯ ଓ ୧୨୦ , ୪:୧୪ , ୫୮ ଓ ୧୨୩ (୧୨୬ , ୧୩୮ ଓ ୧୫୨) , ୫: ୧୩ ଓ ୮୬ (୧୬୯ ଓ ୧୮୮) , ୭:୪୪ (୨୪୪) , ୯:୬୨ , ୮୯ ଓ ୧୦୦ (୩୧୪ , ୩୧୬ ଓ ୩୨୦) , ୧୦:୧୦ (୩୨୮) , ୧୩:୩୬ (୪୦୪) , ୨୨:୧୫ ଓ ୨୪ (୫୫୦ ଓ ୫୫୨) , ୨୫:୧୧ (୫୯୨) , ୪୭:୧୬ (୮୬୪) , ୫୮:୨୩ (୯୪୦) , ୬୧:୧୩ (୯୫୩) , ୬୪:୧୦ (୯୬୦) ; - ରେ ଆସନ ୧୫: ୪୮ (୫୫୭) ; - ରେ ଚରଣ ୫୫:୫୫ (୯୧୮) ; - ରେ ପଞ୍ଚିକା ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଗତି ୮୮:୧୬ ଓ ୧୭ (୧୦୪୯) ; - ରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ପାଳୟ ୮୩: ୨୬ ୨୯ (୧୦୩୭) ; - ରେ ମନ୍ଦିରର ଅର୍ଥ ୫୨:୨୪ (୮୯୭) , - ରେ ଝରଣାରେ - କର୍ତ୍ତୃକ ମିଶ୍ଟିକ ୭୬:୬ ଓ ୭ (୧୦୦୯) ; ଶୁଦ୍ଧ ମିଶ୍ଟିକ ୭୬:୧୮ (୧୦୧୦) ; ଚର୍ଚ୍ଚିକ ମିଶ୍ଟିକ ୮୩:୨୮ (୧୦୩୭) ; - ରେ ଝରଣାକୁ ସଜସଜିବ କୁଆଁର ୭୬:୧୯ (୧୦୧୦) ; - ରେ ମିଳିତ - ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ୧୯:୬୩ (୫୦୩) ; ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାଳୟ ୭୬:୪୩ , ୪୪ (୧୦୧୬) ; କଦଳୀ ଓ କୋଳି ୫୬:୨୯ ଓ ୩୦ (୯୨୨) ; ଖଜୁରି କୋଳି ଓ ଚାଳିମ୍ବ ୫୫:୬୯ (୯୧୯) ; ଅମ୍ବୁର ୭୮:୩୩ (୧୦୧୯) ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ୫୫: ୫୩ (୯୧୬) , ୭୬:୪୩ (୧୦୧୬) ; ପେଇପେଇ ଫଳ ୭୬:୧୫ (୧୦୧୦) ; ଚର୍ଚ୍ଚିକ ମା'ର ୫୬:୨୨ (୯୨୧) , ଶାସ୍ତ୍ର ୧୩:୩୬ (୪୦୪) ; ରେଶମ ପୋଷାକ ୧୮:୩୨ (୪୭୬) ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କବଣ ୧୮:୩୨ (୪୭୬) , ୩୫:୩୪ (୭୩୪) ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ ପିଆଲା ୪୩:୬୨ (୮୩୯) ; ସୁନ୍ଦର ରୌପ୍ୟ ପାତ୍ର ୭୬:୧୬ ଓ ୧୭ (୧୦୧୦) ; ପବିତ୍ର ସାଧନା ୩:୧୬ (୮୫) , ୪:୫୮ (୧୩୮) ; ସତ୍ୟ ନାରୀ ୩୬:୪୯ ଓ ୫୦ (୭୫୪) ; ସୁନ୍ଦର କୃଷ୍ୟ ୫୨:୨୫ (୮୯୭) , ୫୬:୧୮ (୯୨୧) , ୭୬:୨୦ (୧୦୧୦) ; ସର୍କର ବନ୍ଦେ - ରେ ପୁରସାର ସ୍ୱରୂପ ବିଶିଷ୍ଟ ଫଳ ଦିଆଯିବ ୩୬:୪୨ ୪୪ (୭୫୩) ; - ବାସନା ଦେବଦୂତମାନେ ଅଭିବାଦନ କଣ୍ଠରେ ୧୩:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୦୧) ; - ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ - ସର୍କର କରୁଥିବା ବିଶୁଦ୍ଧତାମାନେ ୨:୨୬ (୭) ; ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନିଷାଦର ସେମାନେ ୩:୧୩ ୪୨ ୧୩୬ (୧୦୬) ; ଧର୍ମାନ୍ତରମାନେ ୩:୧୩ ୪ (୧୦୬) ; ଧର୍ମାନ୍ତରମାନେ ୧୩:୨୩ (୪୦୧) ; ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଲୋକମାନେ ୫୬:୨୮ (୯୨୨) ; ଧର୍ମାନ୍ତର ନିକଟ - କୁ ଅଣାଯିବ ୫୦:୩୨ (୮୮୬) ।

ବୈଧ ଓ ଅବୈଧ :

- ଖାଦ୍ୟ ୨:୧୭୪ ଓ ୨୨୦ (୪୨ ଓ ୫୬) , ୫:୪ ଓ ୫ (୧୬୬) , ୬:୧୪୭ (୨୨୯) , ୧୬:୧୧୬ (୪୪୬) ; ବୈଧ ଖାଦ୍ୟକୁ ଅବୈଧ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ୫:୮୮ ଓ ୮୯ (୧୮୮) ; ବୈଧ ପଶୁକୁ ଅବୈଧ ମନେକରିବା ପାପ ୬:୧୪୪ ୧୪୬ (୨୨୮) ; ମଦ୍ୟପାନ ଅବୈଧ ୨:୨୨୦ (୫୬) , ୫:୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯) ।

ବ୍ୟବସାୟ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ

- ଆନ୍ତର-ସଙ୍ଗର ଅଟେ ୨: ୨୭୬ (୭୭) , ୪:୩୦ (୧୩୧) ; - ଯେଉଁ ଉପାସନା ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁରକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୃଷ୍ଟି ନ କରେ ୯:୨୪ (୩୦୩) , ୨୪: ୩୮ (୫୮୪) , ୬୨:୧୨ (୯୫୬) ; ଅଧିକ ଭାରସାମ୍ୟ - ୬୧: ୧୧ ୧୪ (୯୫୩) , ୩୫: ୩୦ ଓ ୩୧ (୭୩୪) ; ମାୟାଲି କାରବାରରେ ଉଦ୍ଧୃତ ନ ନିଆ ଯାଇ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ନେବା ଶ୍ରେୟସର ୨:୨୮୩ (୭୯) ; ବଡ଼ ବଡ଼ କାରବାରରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଓ ସାକ୍ଷୀ ଭଲ ସ୍ୱରକାର ୨: ୨୮୩ (୭୯) ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ (ସାଧାରଣ) :

- ରେ ସୁସମାଚାର ବା ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥାଏ ୧୮:୫୭ (୪୮୦) ; ଅନୁପାପ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ - ରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା

ସୂଚକ ପତ୍ର

କରାଯାଇ ପାରେ ୧୦:୯୯ (୩୪୬), ୪୩:୫୦ ଓ ୫୧ (୮୩୫-୮୩୬), ୪୪:୧୬ (୮୪୩); ଗର୍ଭପୁରଣ ନ ହେଲେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାୟକ - ଗୁଣ୍ଡି ଯାଇପାରେ ୫:୨୭ (୧୭୨); ଅବତାରର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ କେତେକ - ପୁରଣ ହେବା ଯଥେଷ୍ଟ ୧୩:୪୧ (୪୦୫), ୪୦:୨୯ (୭୯୬)।

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ (କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ)

ମନୁଙ୍କର ମହନୀୟ ହିନ୍ଦୁର ଓ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ୧୭:୮୧ (୪୬୩), ୨୮:୮୬ (୬୬୧); ବରର ସୁରରେ ବିଜୟ ୩୦:୬ (୬୭୬), ୬୯:୬ (୧୦୨୨); ଅବତାରର ସୁଖ ୩୮:୧୨ (୭୬୬), ୫୪:୪୬ (୯୧୨), ୬୯:୮ (୧୦୨୨); ଆରବ ଜଗତର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଗୁପ୍ତ ୫୬:୪ (୯୨୦); ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତର ଓ ପରାଜୟ ୩୦:୩ ଓ ୪ (୬୭୬); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ଦିନ ୧୭:୧୦୫ (୪୬୬); ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ପୁନର୍ବିଶ୍ୱାସ ୨୧:୧୦୬ ଓ ୧୦୭ (୫୪୬); ଯାହୁଦି ଓ ମାୟୁକ୍ତ ଆତ୍ମନ ୨୧:୯୭ ୧୦୫ (୫୪୬-୫୪୭); ସୁଦୃଢ଼ କେନାଲ ଓ ପାମା କେନାଲର ଖନନ ୫୫:୨୦ ଓ ୨୧ (୯୧୪), ୮୨:୪ (୧୦୩୩); ସମୁଦ୍ରରେ ବୃହଦାକାର ପୋତର ଚାକନ ୫୫:୨୫ (୯୧୫); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର ଅଧିପତିତ ୩:୧୧୩ (୧୦୨), ୬:୧୬୮ (୨୭୨); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଗୁପ୍ତ ୩:୨୦୦ (୧୨୦); ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିକାଶ ୧୭:୯ (୪୨୮), ୩୬:୪୩ (୭୪୪), ୮୧:୫ (୧୦୨୯); ପର୍ବତ ଥିଆର୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଧୂଏଁ ହେବ ୭୭:୧୧ (୧୦୧୩); ମହାକାଶର ଉତ୍ତର ଓ ପରାଜୟ ରୋମ ୪୪:୧୧ (୮୪୩); ୫୫:୩୬ (୯୧୬); ଚିନ୍ତାଧାରା ନିର୍ମାଣ ୮୧:୬ (୧୦୨୯); ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସମାବେଶ ୮୧:୮ (୧୦୩୦); କନ୍ୟା ପତ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ନୂତନ ଆଇନ ୮୧:୯ (୧୦୩୦); ମୁଦ୍ରଣର ପ୍ରସାର ୮୧:୧୧ (୧୦୩୦); କୁରୋଜ, ଖିରୋଜ ଆଦି ବିଦ୍ୟାର ଉତ୍ଥାନ ୮୧:୧୨ (୧୦୩୦), ୮୪:୫ (୧୦୩୮); ପ୍ରସାରର ଉତ୍ଥାନ ୮୪:୪ (୧୦୩୮); କରୁଣ ଖୋଜି ଫୋପାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ୮୨:୫ (୧୦୩୩); ପାପ ବୃଦ୍ଧି ୮୧:୧୩ (୧୦୩୦); ନାସ୍ତିକତାର ପ୍ରସାର ୮୨:୭ ୯ (୧୦୩୩-୧୦୩୪); ୧୧:୪: ୫ ଓ ୬ (୧୦୮୯); ଉଦ୍ଧାରର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ୩୨:୬ (୬୯୩), ୮୧:୧୯ (୧୦୩୧); ସୁଖ ଓ ଶୁଣିକା ୯୯:୨ (୧୦୭୨); କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ମୁକ୍ତିବାନ୍ ପ୍ରାପ୍ତିର ଖନନ ୮୪:୫ (୧୦୩୮); ୯୯:୩ (୧୦୭୨); ଶେଷ ସୁରର ଇଶ୍ୱର ୮୧: ୩ରୁ ୧୭ (୧୦୨୯-୧୦୩୧); ନୂତନ ଦେଶର ଆବିଷ୍କାର ୮୪:୪ (୧୦୩୮); ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର କୋରାନର ସଂରକ୍ଷଣ ୧୫:୧୦ (୪୧୭); ହିନ୍ଦୁର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉଦ୍ଧାରର ପ୍ରସାର ୧୭:୮୧ ଓ ୮୨ (୪୬୩); ବିଶ୍ୱ ସୁଖ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ସମାବେଶ ୧୮:୧୦୦ (୪୯୦); ପାରମାର୍ଥିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିନାଶ ୫୫:୩୨ (୯୧୫), ୧୧:୧୨ (୧୦୮୪)।

ଭାଗ୍ୟ

— ର ବାପୁସ୍ତକ ୭:୩୫ (୨୪୨); ୫୭:୨୩ (୯୩୩) — ଅର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଧାନ ୫୪:୫୦ (୯୧୨), ୨୫:୩ (୫୯୦) ୬୫:୪ (୯୬୩); ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିର୍ବାଚିତ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ କେ ଓ ମଦ ସତେ ୪:୭୯ (୧୪୨); ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଧାନ ମୁକାବଳ କଣେ ନିହତ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଦାୟା ୪:୮୦ (୧୪୨); ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ କର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱାଧୀନ ୭୪:୩୯ (୧୦୦୪); ଅବତାରର ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଭାଗ୍ୟ ୫୮:୨୨ (୯୩୯); ସାଧାରଣ ଭାଗ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇପାରେ ୨୭:୮୧ (୬୧୧); ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଭାଗ୍ୟ ୧୬:୬୨ (୪୩୬); ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଧାନକୁ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମାନ କାଳବାନ୍ ପୁଅ ୧୭: ୨୧ (୪୫୨)।

ମନୁ

ସ୍ତବ୍ଧ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିତରେ ନାମକରଣ ୩:୯୭ (୯୯);— ନିରାପଦ ସହର ଭର୍ତ୍ତି ଅଭିହିତ ୯୫:୪ (୧୦୬୫);— ସହରର ନିରାପତ୍ତ ପାଇଁ ଉତ୍ତମିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ୨:୧୨୭ (୩୧), ୧୪:୩୬ (୪୧୩);—କୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛି ୨୭:୯୨ (୬୪୨); ହିନ୍ଦୁର ପକ୍ଷେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୭:୮୧ (୪୬୩), ୨୮:୮୬ (୬୬୧), ୯୦:୩ (୧୦୫୫);—କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଉଦ୍ୟମ ୨:୧୫୧ (୩୭);—ଉନିରାପତ୍ତା ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୨୮:୫୮ (୬୫୫);—ର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୩:୧୭ (୮୧);—ବିଜୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୩:୩୨ (୪୦୨);—ବିଜୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଭିସେନର ଉତ୍ତର ୨:୧୫୧ (୬୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ମନୁଷ୍ୟ

—ପ୍ରଭାବରେ ସିଂହ ୨୧:୩୮ (୫୩୬);—ପୂର୍ବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସନା ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ୧:୫ (୨), ୫:୧:୫୭ (୮୯୪);—ର ସ୍ୱକୃତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଶୁଙ୍କୁ କରାଯାଇ ୫୭:୯ (୯୨୯); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ସ୍ୱକୃତି ସହିତ— କନ୍ୟାଙ୍କ କରାଯାଇ ୩୦:୩୧ (୬୮୦), ୯୧:୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ବିକାଶ ପାଇଁ— ମଧ୍ୟରେ ଅସମ୍ଭବ ଶକ୍ତି ୮୭:୩ (୧୦୪୬);—କୁ ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରାଯାଇଛି ୯୫:୫ (୧୦୬୬);— ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱକଳନ ଭାବକରାଯାଇ ସମର୍ଥ ୧୫:୨୯ ଓ ୩୦ (୪୧୧୮); —କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁ ଓ ଅସବୁ ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ୭୪:୧୪ (୧୦୦୨), ୯୦:୧୧ (୧୦୫୬), ୯୧:୯ (୧୦୫୮);— ପ୍ରେକ୍ଷାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ୪:୪୧ (୮୧୪); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ—କାର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦିଶିଛି ୯:୬-୧୭ (୧୦୬୦); ସବୁ ବିଷୟକୁ—ର ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଛି ୨:୩୦ (୮), ୨୨:୬ (୫୪୯), ୩୧:୨୧ (୬୮୯), ୪୫:୧୪ (୮୪୯);— କେବଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱ ରଖି କରାଯାଇ ରହିଛି ୨:୪୨ (୧୨); ସମର୍ଥ୍ୟ ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ—କୁ କିଛି ନାହିଁ ୨:୨୭-୪ ଓ ୨୮ (୭୭ ଓ ୮୧), ୨୩:୬୩ (୫୭୯), ୬୫:୮ (୯୬୪);— ଭାବ କରତ ଭାବକରେ, ତା'ର ପରାକରଣରେ ଭାବ ନାହିଁ ୨:୨୦ (୫୧୧), ୪:୧୩୫ (୧୫୫), ୪୨:୨୧ (୮୨୨);—କୁ ଦୂର୍ବଳ ଦୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ୪:୨୯ (୧୧୩୧); ଭାବ କରତ ଓ ପରାକରଣରେ ପ୍ରସ୍ତାବନା ପାଦବାକ୍—ଭାବରେ ୨: ୨୦୨ (୫୧୧), ୪୨:୨୧ (୮୨୨);—କୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସଦୃଶ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ୧୭:୨୪ (୪୫୨), ୨୯:୯ (୬୬୩), ୩୧:୧୫ (୬୮୮), ୪୬:୧୬ (୮୫୭);— କିଛି-ନାହିଁକୁ ଦୃଷ୍ଟି ୭:୬ (୧୦୦୮); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନବ ସମାଜ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ୨:୨୧୪ (୫୩୩);— ମାଟିକୁ ଦୃଷ୍ଟି ୩:୬ (୯୩), ୭:୧୩ (୨୩୩), ୧୮:୩୮ (୪୭୭); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୁ ଗରାଣ୍ଡସରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମାଜ କରାଯିବା: ୩ (୮୨);— ଅସବୁକୁ ସବୁ: ଭାବ ଦୂର କରିବା ରହିବ ୨୩:୯୭ (୫୭୨);— ମଧ୍ୟକୁ ଦିବ୍ୟ ଆତ୍ମା ନିଷେଧ କରାଯିବା ୩୨:୧୦ (୬୯୯), ୩୨:୩୮;—ର ଅନ୍ତରାଳ ୧୦:୧୩ (୩୨୯); ୧୧:୧୦୭ ୧୨ (୩୫୦—୩୫୧), ୪୧:୫୨ (୮୧୭);—ର ତ୍ରିବିଧି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୫:୯୩ ଓ ୯୪ (୧୮୯); ପୃଷ୍ଠାବଳରେ କନ୍ୟା ହେବ ଓ ମାରିବ ୭:୨୬ (୨୩୯); ଧର୍ମାନ୍ତରା—ର ସର୍ବବୋଧୁଷ୍ଟ ପୋଷାକ ୭:୨୭ (୨୩୯);—ର ଶାନ୍ତାତ୍ମିକ ବିକାଶର ପର୍ଯ୍ୟାୟମାନ ୨୨:୬ (୫୪୮), ୨୩:୧୩କୁ ୧୫ (୫୬୩); ଶିଶୁଙ୍କୁ କରାଯାଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରେ ଶାନ୍ତି ୩:୧୦୭ (୧୦୧୦); ତ୍ରିବିଧି ଅନ୍ତରାଳ ମଧ୍ୟରେ—ର ଦୃଷ୍ଟି ୩୯:୭ (୭୭୯);— ଦକ୍ଷରେ ଥିବା ଦୃଷ୍ୟ ଓ ସମ୍ପାଦ ସମ୍ପର୍କ ତାହାଙ୍କ ଏକ ପରାକ୍ଷା ୮:୨୯ (୨୮୫), ୨୪:୧୬ (୫୭୮); ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥ୍ୟ— ପକ୍ଷରେ ଦିଗରେ ୨:୧୩୨ (୩୨), ୪:୧୨୬ (୧୫୨);— ସୈନ୍ୟାନ୍ୟ ୭:୨୦୭ ୨୨ (୯୮୮);— ଅନ୍ତରାଳ ବିଚାରକା ୧୮:୫୫ (୪୮୦);— ନିରାଶ ସ୍ୱରଣ ୩:୩୭ (୬୮୧), ୪୧:୫୮ (୮୧୭);— ଧନ ସମ୍ପର୍କ କରାଯାଏ ଓ କୁଳସ ୧୭:୧୦ (୪୬୬), ୮୯:୨୧ (୧୦୫୩);— ସମାଜ ସନ କରାଯାଇ କନ୍ୟା ୫:୭ ଓ ୮ (୧୦୬୭); ଶିଶୁଙ୍କୁ ଓ ଧର୍ମାନ୍ତରା ନିମ୍ନରେ—ର ସହିତ ହେବ ୧୦୩:୩ ଓ ୪ (୧୦୭୭);— ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ୧୭:୭୧ (୪୬୧)।

ମର୍ଚ୍ଚିକା

ପବିତ୍ର କୋଣାରକରେ—ସର ଯଥାଧି ଜ୍ଞାନର ଚରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ୩:୪୫ (୯୦), ୧୯:୭ (୪୯୪);—ଏ ପବିତ୍ରର ଓ ଜନ୍ମ ବୁଝାଇ ୩:୩୬ ଓ ୩୭ (୮୮);— ହରହର ଜନ୍ମଦାୟ ଡାକା ପାବିତ୍ର ୩:୩୮ (୮୮);—ଏ ପବିତ୍ରତା, ସତ୍ୟ ଓ ରକମର୍ଯ୍ୟାଦା ୨୧:୯ (୫୪୩), ୬୬:୧୩ (୯୭୦);— ପରାବର୍ତ୍ତନା ଥିଲେ ୫:୭୬ (୧୮୬);— ଅନୁଷ୍ଠିତ ଡାକା ମନେନାଟ । ୩:୪୩ (୮୯); ମନୁଷ୍ୟ ଗୁପ୍ତରେ ଦେବଦୂତର ଆଗମନ ଥିଲା ଏକ ଦିବ୍ୟ ସ୍ବପ୍ନ ୧୯:୧୮ (୪୯୫) ।

ମହାଜିତ

—ଉତ୍ତରା ଓ —ଅଳ୍ପ ୧୭:୨ (୪୪୮); ଅଳ୍ପ ଅମିରୁ ଲୁଗାଚା ପାଇଁ ମୁନାପିକାମାନେ ଗଣିଥିବା— ୯:୧୦୭ (୩୨୨); ଗମସ୍ତ୍ର ମାନବ ଗମାସ ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ ୨୨:୨୬ (୫୫୨);—ତେ ଅଳ୍ପକ୍ଷିବ ଉପାସନାକୁ କେହି ବାଧା ଦେବା ଗଣିବ ନୁହେଁ ୨:୧୧୫ (୨୮)।

ମହାନଦ, ପବିତ୍ର, ଅବତାର

[illegible]

ସୂଚକ ପତ୍ର

୪୨:୪ (୮୧୮);—ଅଥବା ଅବତାର ନଥିଲେ ୪୬:୧୦ (୮୫୫);—କର ସର୍ବେଶ୍ୱର ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୫୩:୯ (୯୦୧);—ଅବତାରମାନଙ୍କର
 ଗୋଟିଏ ୩୩:୪୧ (୭୦୮);—ଅଦର୍ଶ ଦକପତି ୩୬:୨ (୭୩୮);—ଏ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତି ଅର୍ଥ ଅନୁରକ୍ତି ୪୮:୧୧ (୮୭୧);
 ଯେ—କର ଅନ୍ଧା ପାନନ କରେ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଶାପାଳନ କରେ ୪୮:୧ (୧୪୩); ମନର ପମାଳ ପ୍ରତି କରୁଣା ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣନ ପୂର୍ବକ-କୁ ସେଇଣ
 କରାଯାଇଥିଲା ୨୧:୧୦୮ (୫୪୫);—ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅନ୍ୟତମ ଅବତାର ୩୬:୪ (୭୩୮);—ପ୍ରାଣୀ ମାନବ ପମାଳ ପ୍ରତି ଅବତାର ଥିଲେ ୪:୧୦
 (୧୪୨); ୭:୧୫୯ (୨୭୦); ୩୪:୨୯ (୭୨୩);—ଏ ଆଗମନ ପକ୍ଷେ ଉତ୍ତରୀନର ପ୍ରସ୍ତୁତି ୨:୧୩୦ (୩୨);—କୁ ପରାୟ
 କରିବା ପାଇଁ ଅବତାରମାନଙ୍କ କରିଆରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନ୍ଧାକାର ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣନ କରିଥିଲେ ୩୮:୨ (୯୭);—ଏ ପାଇଁ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ୫:୬୮ (୧୮୩);—କୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ କରୁଥିଲେ ଓ ସହାୟ କରୁଥିଲେ ୧୩:୧୨ (୩୯୮);
 ୬୬:୫ (୯୨୭); ମାନବ ପମାଳ ବିଶ୍ୱାସକରୁ ବୋଲି—ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥିଲେ ୧୮:୭ (୪୬୯); ୨୬:୪ (୬୦୩); ୯୩:୮
 (୧୦୬୨);—ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ନୈତିକତାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ୬୮:୫ (୯୭୫);—ଏକ ପ୍ରାଣୀ ୩୩:୪୭ (୭୦୯);—କୁ ଅନୁପରଣ
 କରି ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରେମ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ ୩:୩୨ (୮୮);—କୁ ଅନୁପରଣ କରି କଣେ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଦୟାବ ହୋଇପାରେ ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ-ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାସଲ କରିପାରେ ୪:୨୦ (୧୪୦);— ନିରକ୍ଷର ଥିଲେ
 ୨୯:୪୯ (୭୭୧); ଦୀର୍ଘ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିବ୍ୟବାଣୀର ଆଗମନ ବନ୍ଦ ହେବା ପରେ—କର ଆର୍ତ୍ତନାମ ୫:୨୦ (୧୭୧);—ମଲ୍ଲିକା ବାଦ୍ୟ
 ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ ୮:୩୪ (୨୮୬); ୧୭:୨ (୪୪୮);—ଏ ମୋରାଳ
 ୫୩:୯୭ ୧୪ (୯୦୧);—ଏ ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ବାସ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଆଶିଷ ସେଇଣ ୩୩:୫୭ (୭୧୪); ନିଶ୍ଚିତ ପାଇଁ—ଏ
 ନିକଟରେ ମାମଲା ପେଣ୍ଡ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସ-କାରମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ୪:୨୬ (୧୩୯); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୂର୍ବରୁ ମୃତବ୍ୟାକ୍ତିମାନଙ୍କ—ଏ ମାଧ୍ୟମରେ
 ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେଲେ ୮:୨୫ (୨୮୪);—କର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳପ ୨:୧୩୦ (୩୨); ୬୨:୨ ଓ ୩ (୯୫୪); ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ଥାନ
 ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ମାଆ ୩୩:୭ (୬୯୯);—କୁ ଯଶଶା ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯିବ ୯:୬୧ (୩୧୧); ୩୩:୫୮
 (୭୧୪);—କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୈବଜ୍ଞାନ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୬:୨୧୭ (୬୨୩);— ନିଦ ଅନୁରାମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେମିତି ଓ
 ଦୈବଜ୍ଞାନ ୩:୧୬୦ (୧୧୨); ୯:୧୨୮ (୩୨୬);—କୁ କା'ରରେ ନିଜାଳ ପାଉରେ ବାଧାହେବା ଓ ଯଶଶା ଦେବା ୯:୧୦, ୧୧
 (୧୦୬୭); ଅବିଶ୍ୱାସକାରମାନଙ୍କର—କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ୮:୩୧ (୨୮୫); ମନିକାଳୁ ହିକର ୯:୪୦ (୩୦୭); ମଲ୍ଲିକା
 ସତ୍ୟବର୍ତ୍ତନ ବା'ନ୍ଧାହେଲେ—କୁ ସୁପରାଗର ୨୮:୮ (୬୬୧);— ଏ ଦୂରା: ଓଭରଲ ଧନ ବିଚରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁକ୍ତା ପିନ୍ଧମାନଙ୍କର ଆପତି
 ୬:୫୧ (୨୦୮);— ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାରିବାସିକ ଦୀର୍ଘ କରି ନଥିଲେ ୬:୯୧ (୨୧୬); ୧୨:୧୦୫ (୩୯୩); ୨୩:୭୩
 (୫୭୦); କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁରକ୍ତି ହେବା ହିଁ— କର ଇଚ୍ଛା ୨୮:୫୮ (୬୫୫); ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସନ କରିବାକୁ
 ବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା ୧୫:୧୦୦ (୪୨୭); ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଦର୍ଶନବାକୁ—କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା।
 ୫:୬୮ (୧୮୩);— ପାଗଳ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗର ଖଣ୍ଡନ ୬୮:୩୭ (୯୬୫);—୯୭୫ (୯୬୫); ପୂର୍ବଦର୍ଶୀ ଅବତାରଙ୍କ ବିଶ୍ୱକ୍ଷେତ୍ର ଯେପରି
 ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା—ଏ ବିଶ୍ୱକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରମାନଙ୍କ ସେପରି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ୪୧:୪୪ (୮୧୪); ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁ
 ଅବିଶ୍ୱାସକାରମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ—କୁ ପଚାରିଲେ ୨:୧୧୯ (୨୯);—ନିଦର୍ଶନ ନ ଆଣିବା
 ସମ୍ପର୍କରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ୨:୧୧୯ (୨୯); ୬:୩୮ (୨୦୫); ୭:୨୦୪ (୨୭୯);—କୁ ଅନ୍ୟ କଣେ କେଉଁ
 ଶିଖାଉଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ୧୬:୧୦୪ (୪୪୪);—କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଦ୍ୟାନ ଆଦି ନୃପତି ବା'ନ୍ଧାହେଲେ ଆପତି ୧:୧୧୩ (୩୫୧);
 ୨୫:୯ (୫୯୧);—ଏ ଠାରୁ ଅଭାବିକ ନିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ୧୭:୯୧୭ (୯୪୪);—ଏ ଆଦେଶ ଅର୍ଥ ବାସ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ
 ରହିବାକୁ— କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୬:୩୫ ଓ ୩୬ (୨୦୫); ୧୫:୯୮ ଓ ୯୯ (୪୨୭); ୩୬:୭୭ (୬୪୮); ସତର୍କ ରହିବାକୁ ଓ ସତ୍ୟ
 ସ୍ତରୀ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୭୪:୨ (୧୦୦୧); ଧର୍ମ ସ୍ତରୀରେ—କର ସପକ୍ଷ ୧୧୦:୩ (୧୦୮୩); ଅନୁଷ୍ଠାନର ବ୍ୟବସାୟ ଓ
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଲିଖା କରିବାକୁ—କୁ ଆଦେଶ ୧୧୦:୪ (୧୦୮୪);—ସର୍ବବୃଦ୍ଧ ଓ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ୨୦:୨ (୫୦୯);—ଏ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ
 ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସ୍ତରୀର ମିଳିବା ବା'ନ୍ଧାହେଲେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୨୫:୧୧ (୫୯୨);—ଏ ଆଦେଶ ଅର୍ଥ ବାସ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ
 ୧୦:୯୫ (୩୫୪); ୧୭:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨); ୩୦:୩୯ (୬୮୧); ୬୫:୨ (୯୬୭);—ଏ ସତ୍ୟବା ସ୍ତରୀପାତ୍ର ପାଇଁ ଅନ୍ୟ
 କଣେ ଅଭାବିକ ହେବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୧:୧୮ (୩୫୨); ନବି ପଦ ସାପ୍ତପୁରୁଷ—କର ପବିତ୍ର ଜଳନ ୧୦:୧୭ (୩୩୦);—ଏ ବାଣୀ
 ସାକ୍ଷୀ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ୭:୧୫୯ (୨୭୦); ୧୦:୮୮ (୩୩୩); ୨୨:୫୦ (୫୫୭); ୩୪:୨୯ (୭୨୩);— ମଣିଷ ସମାଜରେ ଏକ
 ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ୩୩:୨୨ (୭୦୩);—କୁ ସାମୁଦ୍ରିକ ସ୍ତରୀ କରାଯାଇଥିଲା ୧୦୮:୨ (୧୦୮୨)।

ମହାନଦୀର ଧର୍ମପଦ୍ମମାନେ

—ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ମାଆ ୩୩:୭ (୬୯୯);—କୁ ବିଚାର କରିବା ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧ ୩୩:୫୪ (୭୧୨);—କର ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ
 ଆଚରଣ ୩୩:୧୧୭ ୩୪ (୭୦୪-୭୦୫);—କୁ ଲହ ଜଗତର ପୁଷ୍ପ ଓ ଧର୍ମରେ ଅନୁରକ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ଗୋଟିକୁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଅଭିଧାନ

ସୂଚକ ପତ୍ର

୩୩:୨୯, ୩୦ (୭୦୪); ମହନଦ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଏକ ଗୁପ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ ଯାହା ସେ ରକ୍ଷା କରିପାରି ନଥିଲେ ୬୬:୪ (୯୬୬); ପଦ୍ମମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ କରୁଣା ପାଇଁ ମହନଦଙ୍କର ମଧୁପାନ ପରିଚ୍ୟାସ ୬୬:୨ (୯୬୬); ଆୟୋଧ୍ୟା ପ୍ରତି କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଅପବାଦ ୨୪:୧୨ (୫୭୭); ଆୟୋଧ୍ୟା ଅଭିଯୋଗକୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ୨୪:୧୭ (୫୭୮); ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ବୈନବଙ୍କ ସହ ବିବାହ ୩୩:୩୮ (୭୦୬)।

ମହନଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

—ଲୋକ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ୩:୧୧୧ (୧୦୨), ୨:୧୪୪ (୩୫);—ଭେନଟିପଦ ପ୍ରଚଳିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୧:୭ (୨), ୩:୧୮୦ (୧୧୧), ୪:୭୦ (୧୪୦), ୭:୩୬ (୨୪୨), ୨୨:୭୬ (୫୬୧), ୭୨:୮ (୯୯୪);—ରେ ମେହେନ୍ଦ ଆରମ୍ଭର ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୬୨:୪ (୯୫୪);—ରେ ସାମାଜିକ ଦୂର୍ବଳତା ୬୨:୬ (୯୫୫);—ରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ୧୧:୧୮ (୩୫୨), ୬୧: ୭ ଓ ୮ (୯୫୧-୯୫୨), ୮୫:୪ (୧୦୪୧);—ରେ ସଂସାରର ଆରମ୍ଭର ବିଷୟରେ ୯:୩ (୧୦୫୭)।

ମହନଦଙ୍କ ସାଥୀଗଣ

—ସର ଉତ୍ତରର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୨:୧୧୬ (୨୮); ହିନ୍ଦୁତାଙ୍କର ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ୯:୧୧୭ (୩୨୪); ହିନ୍ଦୁତାଙ୍କର ପ୍ରତି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଝଟି:୧୦ (୯୪୨);—ଏ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସେମାନଙ୍କ ୪୮:୩୦ (୮୭୭); ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିନ୍ଦୁତାଙ୍କର ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ୯:୧୦୦ (୩୨୦); ଦୂରବିଯାପନର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସବୁଠାରୁ ହେଲେ ୪୮:୧୯ (୮୭୪); ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସହ୍ୟ-ସର ଉତ୍ତରର ତ୍ୟାଗ ୯:୯୨ (୩୧୮);— ସର ତ୍ୟାଗକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୮:୨୯ (୪୭୫); ସେ କୌଣସି ତ୍ୟାଗ ସ୍ୱାକାର କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ଥିବା ସାଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ —ଏ ସାଥୀମାନଙ୍କ ୧୭:୮୧ (୪୬୩); ଉପକାମ ପାଇଁ-ସର ପ୍ରବେଶ ୩୭:୨୭ ୪ (୭୫୦), ୭୯:୨୭ ୬ (୧୦୨୧), ୧୦୦: ୨୭ ୬ (୧୦୭୩);—ମାନେ ଉପାସନାକାରୀ ଥିଲେ ୨୬:୨୨୦ (୬୨୩)।

ମୁନାଫିକ (କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ)

—ସର ମନିଷାଯା ଓ ହଜରତ ମହନଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତ ୬୩:୮ ଓ ୯ (୯୫୭-୯୫୮);—ସର ମହନଦଙ୍କ ଠାରୁ ଦେଖି ଖୋଜିବା ୯:୫୦, ୫୮ ଓ ୬୧ (୩୦୯ ଓ ୩୧୧);—ସର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୫୯:୧୨ (୯୫୩);—ସର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବା ୪:୮୪ (୧୪୩);—ଏ ଦୂରସ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ୨:୧୧ (୪୮);—ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ୨:୧୩ (୪୮);—ଏ ନେତାମାନେ ସହରାନ ୨:୧୫ (୫୨);— ନିଜଠାରୁ ଦେଖି ଛଡ଼ାଇବା ୨:୧୫ (୫୨);—ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଛକନା କରନ୍ତି ୨:୧୮ (୫୨);—ମାନେ ଦୋଷୀ ୪.୭୩ ଓ ୭୪ (୧୪୦-୧୪୧);—ସର ଦୋଷରାଜନି ୪:୧୪୪ (୧୫୭);—ଏ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରତି ୪:୧୩୯ (୧୫୭);—ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ୪:୧୪୦ (୧୫୭)।

ମୁସଲମାନ

—ସର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିସାଧନା କରିବା ଉଚିତ ୨:୧୪୯ (୩୬); —ସୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ୨:୨୧୭ (୫୫); —ମାନବ ସମାଜରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ୩:୧୧୧ (୧୦୨);—ଏ ପବିତ୍ର ମାସରେ ସୁଦ୍ଧ କରିବା ମନ୍ଦ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ପାରନ୍ତି ୨:୨୧୮ (୫୬)।

ମୁସା

ପବିତ୍ର କୋରାନରେ—ସର ସାଥୀ ଜୀବନ ଚରିତର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୯:୯୨ (୪୮୮); ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସମୟରେ —ସର ଆବିର୍ଭାବ ୨୮:୬୭ (୬୫୬);— ସର କଳ୍ପ ଏକ ତାହାକୁ ନୈଜାରେ ପରିଚ୍ୟାସ କରାଯିବା ୨୦:୪୦ (୫୧୪), ୨୮:୮ (୬୪୩); ଫିରାଓନର କନ୍ୟା —ଏ ନଦୀରୁ ଉଠାଇ ନେବା ୨୮:୯ ଓ ୧୦ (୬୪୪); —ଧାର୍ମିକତାକୁ ସ୍ଥାନ ନ ଖାଇବା ଓ ନିଜ ମତାବ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବା

ସୂଚକ ପତ୍ର

୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୧୩ (୬୪୫); —ବୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀନ ପ୍ରଦାନ ୨୮:୧୫ (୬୪୫); —ମୂର୍ତ୍ତି ଆସନ କରି ଲେଖୁ ହତ୍ୟା କରିବା ୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୧୬ (୬୪୫); —ଅନୁଚପ୍ତ ହେବା ୨୮:୧୬ ଓ ୧୭ (୬୪୫-୬୪୬); ପିରଓିନର ମୁଖ୍ୟମାନେ —ବୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ୨୮:୨୧ (୬୪୬); ମଦସନକୁ —କର ପଦସନ ୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୨୩ (୬୪୬); ମଦସନର ବୁଦ୍ଧ ନିକଟରେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ ଜଳ ଦା'ଗ୍ରହ କରିବାର — ସାମାନ୍ୟ କରିବା ୨୮:୨୪ ଓ ୨୫ (୬୪୬-୬୪୭); ଆଠ ବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ମଦସନରେଇଁ ପରିବାରର ସେବା କଲେ ବିବାହ କରିପାରିବେ ୨୮:୨୮ (୬୪୭); —କର ନିଜ ପରିବାର ସହିତ ମଦସନକୁ ସନ୍ତ୍ୟାସନର ୨୮:୩୦ (୬୪୯); ସିନାର ପର୍ବତ ନିକଟରେ —କର ଅଗ୍ନି ଦର୍ଶନ ୨୦:୧୧ (୫୧୦), ୨୭:୮ (୬୨୭), ୨୮:୩୦ (୬୪୯); —ନିଜ ଭାବିକୁ ସର୍ପ ଆକାରରେ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେବା ୨୧:୧୦୮ (୨୫୯), ୨୦:୨୧ ଓ ୨୨ (୫୧୧), ୨୭:୧୧ (୬୨୭), ୨୮:୩୨ (୬୪୯); —କ ଦସ୍ତ ଶୁଭ୍ର ଦେଖାଯିବା ୨୧:୧୦୯ (୨୫୯), ୨୦:୨୩ (୫୧୧), ୨୮:୩୩ (୬୪୯); — ପିରଓିନକୁ ନଅଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଥିଲେ ୨୧:୧୩୪ (୨୬୩), ୧୭:୧୦୨ (୪୬୬), ୨୭:୧୩ (୬୨୭); ହାଲୁନକୁ ନିୟୁତ୍ତ ଦେବାକୁ —କର ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୦:୩୦ରୁ ୩୬ (୫୧୩), ୨୭:୧୪ (୬୦୪), ୨୮:୩୫ (୬୫୦); ପିରଓିନ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ —ଓ ହାଲୁନକୁ ଆଦେଶ ୨୦:୪୩ରୁ ୪୫ (୫୧୫), ୨୭:୧୬ରୁ ୧୮ (୬୦୫); —ଓ ହାଲୁନ ପିରଓିନକୁ ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ୨୧:୧୦୫ ଓ ୧୦୬ (୨୫୯), ୧୦:୬୬ରୁ ୭୯ (୩୧୫), ୧୭:୧୦୨ ଓ ୧୦୩ (୪୬୬); —କର ପିରଓିନ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚ ୨୦:୫୦ରୁ ୫୩ (୫୧୬), ୨୭:୧୯ରୁ ୩୪ (୬୦୫-୬୦୬); ପିରଓିନର —କ ଠାକୁ ନିଦର୍ଶନ ପାରି କରିବା ୨୧:୧୦୭ (୨୫୯), ୨୭:୩୨ (୬୦୬); — ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ ୨୧:୧୦୮ ଓ ୧୦୯ (୨୫୯), ୭୯:୨୧ (୧୦୨୩); ଯାହୁକରମାନଙ୍କୁ ପିରଓିନର ଗର୍ଭରା ୨୧:୧୧୨ରୁ ୧୧୭ (୨୫୯-୨୬୦), ୨୦:୬୬ (୫୧୮), ୨୭:୩୬ରୁ ୪୧ (୬୦୬); ଯାହୁକରମାନଙ୍କ କୌଣସି ଉପାୟ ୨୧:୧୧୭ ଓ ୧୧୮ (୨୬୦); ଯାହୁକରମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ଓ —କ ସିତି ଆସା ଯାପନ ୨୧:୧୧୯ରୁ ୧୨୩ (୨୬୦-୨୬୧); ୨୦:୭୧ (୫୧୮), ୨୭:୪୭ରୁ ୪୯ (୬୦୮); —ବୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପିରଓିନର ଦୃଢ଼ ଲକ୍ଷ ଓ ଏ ବିଷୟରେ —କର ଅବଗତି ୪୦:୨୭ ଓ ୨୮ (୭୧୬); ପିରଓିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ସିତି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶାସ୍ତି ସିନାର ୨୧:୧୩୧ରୁ ୧୩୪ (୨୬୨-୨୬୩); ଶାସ୍ତି ବିଧାନକୁ ନକର କରାଯିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ—ବୁ ରୁହାଣି କରିବା ୨୧:୧୩୫ (୨୬୩), ୪୩:୪୯ରୁ ୫୧ (୮୩୫-୮୩୬); ପିରଓିନ ଚରରେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ସୁବଳଙ୍କର —କ ସିତି ଆସା ଯାପନ ୧୦:୮୪ (୩୪୩); ସାମନା ସାମନି ରୁହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ —କର ଆଦେଶ ୧୦:୮୮ (୩୪୩); ପିରଓିନ ଓ ଟା' ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ —କର ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୦:୮୯ (୩୪୪); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ନେଇ ଚାଲିଯିବାକୁ —ବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶ ୨୭:୫୩ (୬୦୯); ପିରଓିନର ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ଜଳମୟ ହେବା ୪୪:୨୪ରୁ ୩୦ (୮୪୪-୮୪୫); —ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରାପଦରେ ଗମ୍ଭୀର ପାର ହେବା ୧୦:୯୧ (୩୪୪); ଇହା ସମୟରେ— ଗମ୍ଭୀର ପାର ହେବା ୨୫:୧୧ (୧୩), ୪୪:୨୫ (୮୪୪); ଜଳମୟ ହେବା ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ପିରଓିନର ବିଶ୍ୱାସଯାପନ ୧୦:୯୧ (୩୪୪); —କର ଚାହିଦା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବତ ଉପରେ ରହିଛି ୨୫:୨୧ (୧୩), ୨୧:୧୪୩ (୨୬୫); —କର ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ଅଭିଳାଷିତ ଦୃଶ୍ୟର ଦର୍ଶନ ୨୦:୧୦ ଓ ୧୧ (୫୧୦); ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାମନା ସାମନି ଦେଖିବାକୁ —କର ଲକ୍ଷ ୨୧:୧୪୪ (୨୬୫); —ବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଧାନ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀନ ପ୍ରଦାନ ୨୧:୧୪୫ ଓ ୧୪୬ (୨୬୬); —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଫେରି ସମ୍ପର୍କକୁ ଚିରସାର କରିବା ୨୧:୧୫୧ (୨୬୬), ୨୦:୯୬ରୁ ୯୮ (୫୨୩-୫୨୪); —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ନେବା ୨୧:୧୫୬ ଓ ୧୬୨ (୨୬୯ ଓ ୨୭୩); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ଲୁଚିବିର ସିଦ୍ଧେଶ କରିବାକୁ —କର ଆଦେଶ, ଫେନାନଙ୍କ ସନ୍ତ୍ୟାସନ ଓ ଶାସ୍ତି ୫:୨୨ରୁ ୨୭ (୧୭୧-୧୭୨); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ଏକ ରାଜ ବିଧି କରିବାକୁ —କର ଆଦେଶ ୨୬:୬୮ (୧୭); —କର ମେରାଜ ଓ ସେ ମହାଜଦକୁ ସଜାଇ କରିବା ୧୮:୬୧ରୁ ୮୩ (୪୮୮-୪୮୯); —କ ବିଷୁବରେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ୩୩:୭୦ (୭୧୭)।

ମୂଳ

—ଅର୍ଥ ଜନର ଅବସ୍ଥାନ ୧୯: ୨୪ (୪୯୬); — ଅର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ୧୪: ୧୮ (୪୦୯); — ଅର୍ଥ ନିୟୁ: ୩୯: ୪୩ (୭୮୫); ସନ୍ତ୍ୟାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶରେ — ବରଷ କରନ୍ତି ୩: ୧୪୬ (୧୦୮); ସନ୍ତ୍ୟାସନ — ର ସ୍ତବ୍ଧ ଆସ୍ଥାନ କରିବେ ୩: ୧୮୬ (୧୧୭), ୨୧: ୩୬ (୫୩୫); ୨୯: ୫୮ (୬୨୭); କର କରର ଜନ ଶାସ୍ତ୍ରର ରୁହେଁ ୨୧: ୩୫, ୩୬ (୫୩୫); — ପରେ ପୁଅକୁ ଫେରିବା ସମ୍ଭବ ରୁହେଁ ୨୧: ୯୬ (୫୪୪), ୨୩: ୧୦୦ ଓ ୧୦୧ (୫୬୩), ୩୯: ୪୩ (୭୮୫); ରୁହେଁ ଜନ ଓ ରୁହେଁ — ୪୦: ୧୨ (୭୯୪); — ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବଗତି ୨: ୫୭ (୧୪); ଜନ ଓ — କାନ୍ତି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପରମକୁ ବୁଝାଏ ୨୯: ୨୧ (୬୬୫); ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁରସ୍କାର ୬: ୧୫୩ (୨୨୩), ୭: ୫୮ ରୁ ୪୧ (୧୦୦୮); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୂଳ ୬: ୩୭ (୨୦୫); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ କରକରରେ ଉତ୍ଥର କରି ହେବ ୮: ୨୫ ଓ ୪୩ (୨୮୮ ଓ ୨୮୮)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ମେଘମାଳା

— ଲୁ ଅଲ୍ଲାଃ ପୁଣି କରନ୍ତି ୧୩: ୧୩ (୩୯୮); — ଦୁଇ ପୃଥ୍ବୀରେ ଜଳର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ୧୫: ୨୩ (୪୧୮); ଅଲ୍ଲାଃ — କୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ସେରାଏ କରନ୍ତି ୨୪: ୪୪ (୫୮୫); ବର୍ଷା, କୁଆପଥର ଓ ଡେଇଁଦେଇ ୨୪: ୪୪ (୫୮୫), ୩୦: ୪୯ ରୁ ୫୧ (୬୮୩ — ୬୮୪); ଅଲ୍ଲାଃ ଅସିଦ୍ଦ ଓ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ — ସମାପ୍ତ କରେ ୨: ୧୬୫ (୪୦୦)।

ମେରାଜ (ଅଲୌକିକ କ୍ରମଣ)

ମହନଦଙ୍କର ଦୁଇଥର — ଯୋଗୁଣା ୫୩: ୧୪ (୯୦୧); — ଉଦ୍‌ଜନରେ କୌଣସି ଚୁଟି ଯୋଗ ନ ଥିଲା ୫୩: ୧୮ (୯୦୨); ମୁସା — ୧୮: ୬୧ ରୁ ୬୩ (୪୮୧ — ୪୮୨); — ଘଟଣା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସକଳେ ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଥିଲା ୧୭: ୯୪ (୪୬୫); — ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ଦୃଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟ ୧୭: ୬୧ (୪୫୯); ମହନଦଙ୍କର ମସଜିଦ୍‌ରେ ଯବାମ ଠାକୁ ମସଜିଦ୍‌ରେ ଅଲ୍ଲାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲୌକିକ ଯାତ୍ରା ୧୭: ୨ (୪୪୮)।

ମୋଷ

— ପୁଣ୍ୟବାନକୁ ମିଳିବାର ସ୍ଥିତି ୨: ୬ (୩), ୧୯: ୭୩ (୫୦୫); ଉପାସନା ମାଧ୍ୟମରେ — ୨: ୧୮୭ (୪୬୬); କୁକର୍ମ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତି ୮: ୩୦ (୨୮୫); ଆତ୍ମାକୁ ମାଧ୍ୟମରେ — ୯୧ : ୧୦ (୧୦୫୮); କ୍ଷମାଦିକ୍ଷାକର୍ମ ଓ ସରୂପ ଅନୁପରାଧ କରି — ୧୩: ୧୩ (୧୦୬), ୩୯: ୫୪ ରୁ ୫୬ (୬୮୭ — ୬୮୮); — ଚିରଜନ ୧୧: ୧୦୯ (୩୬୯), ୧୮: ୧୦୯ (୪୪୨), ୯୫: ୭ (୧୦୬୬); — ସାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ସାପ୍ତ ହୁଏ ୪୧: ୩୧ (୮୧୨)।

ମୂଢ଼

ଅନ୍ଦାଜ — ୩୦: ୧୧ ରୁ ୨୬ (୬୭୭ — ୬୭୯); — ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ୯: ୨୫ (୩୦୩), ଶେର — ୩୩: ୨୮ (୭୦୪); ଚାକ — ୪୮: ୧୨ (୮୭୨); ଉଦ୍‌ଦ — ୩: ୧୨୨, ୧୨୩, ୧୨୮, ୧୫୩ ଓ ୧୫୬ (୧୦୪, ୧୦୫, ୧୦୯ ଓ ୧୧୧); ବନ୍ଦ — — ସମ୍ପର୍କିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ୩୦: ୫ (୬୭୬), ୫୪: ୪୫ ରୁ ୪୯ (୯୧୧ — ୯୧୨); — ସ୍ଥାନରେ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଉଦ୍‌ଗି ୮: ୨୦ (୨୮୪); — ରେ ନିଦର୍ଶନ ୩: ୧୪ (୮୪); — ସ୍ଥାନରେ ଅଲୌକିକ ସାହାଯ୍ୟ ୩: ୧୨୪ (୧୦୪), ୮: ୧୦ ଓ ୧୮ (୨୮୧ ଓ ୨୮୩); — ରେ ମୁସାମାନମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ୮: ୧୨ (୨୮୨); — ସ୍ଥାନରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅବସ୍ଥିତି ୮: ୪୩ (୨୮୮); — କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବିରୋଧକୁ ସମ୍ବେଦନା ଯାତ୍ରା ୮: ୪୮ ଓ ୪୯ (୨୮୯ ଓ ୨୯୦); — ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ୮: ୫୧ ଓ ୫୨ (୨୯୦)। ମୂଢ଼ — ବନ୍ଦୀ ୮: ୭୧ (୨୯୫); — କେବଳ ସ୍ଥିତିରାମୃତକ ଦେବା ଚିତ୍ତିତ ୨୨: ୪୦ (୫୫୫); ଯେ ସମସ୍ତେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ — କରିବା ନ୍ୟାୟ ଅଟେ ୨: ୧୯୧ (୪୮୮); ଧର୍ମ ବ୍ୟାପାରରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ଲକ୍ଷ୍ୟମାନ — ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ୨: ୧୯୪ (୪୮୮); ସୁବେଳେ ଧର୍ମର ଧାରଣ କରିବା ଓ ସମାଲୋଚନା ନ କରିବା ୨: ୧୯୧ (୪୮୮), ୧୬: ୧୨୭ (୪୪୭); ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସହି କରିବାକୁ ଲାଜ କରେ ବୁଦ୍ଧତା ସହି କରିବା ୮: ୬୨ (୨୯୨); ସହିତ ପାଳନ ଆବଶ୍ୟକ ୯: ୪ (୨୯୯); — ରେ ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ୱରୂପ ପରିଚାଳନା ନ କରିବା ୫: ୯ (୧୬୮); ସକଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ — ସ୍ୱତ୍ୱି ପାଇଁ ଉପଦେଶ ୮: ୬୧ (୨୯୨); ସାମା ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ୩: ୨୦୧ (୧୨୦); — ରେ ସାହସ ଓ ବୀରତ୍ୱ ସ୍ୱତ୍ୱିତ କରିବା ୮: ୫୮ (୨୯୧); — ରୁ ପରାସନ ନ କରିବାପାଇଁ ଚେତାବଳୀ ୮: ୧୭ (୨୮୩); — ରେ ନିନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସ୍ଥାନ ରଖରେ ୨: ୧୫୫ (୩୮୮), ୩: ୧୭୦ (୧୧୪); ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯିବା ଚିତ୍ତିତ ରୂପେ ୪୭: ୩୬ (୮୬୯); — ରେ ନିନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଏ ୩: ୧୪୧ (୧୦୭); ଶେଷ ସୁବେଳେ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀକରେ କରିବାବ୍ୟାପୀ ୪୮ (୨୮୯); — ବଦପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ୪୯: ୧୦ (୮୭୯)।

ମୁକ୍ତିବାଦୀ

କେବଳ ନିୟମିତ ସୁବେଳେ — କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରାଯାଇପାରେ ୮: ୬୮ (୨୯୪); ଦୟା କରି ବା ମୁକ୍ତି ମୁକ୍ତ ସୁବେଳେ କରି — କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ୪୭: ୫ (୮୬୨); — କି ପାଇଁ ବିବାହ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇପାରେ ୨୪: ୩୩ (୫୮୨); — କର ସର୍ବସ୍ୱ ମୁକ୍ତି ୨୪: ୩୪ (୫୮୨)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଗାଣ୍ଡ

ଆନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପର୍କ ୧୬: ୯୩ ଓ ୯୫ (୪୪୭), ୬୦: ୯ ଓ ୧୦ (୯୪୮); ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୩: ୧୬୦ (୧୧୨), ୪୭: ୩୯ (୮୭୬); ସର୍ବୋଚ୍ଚକୃଷ୍ଣବ୍ୟବସ୍ଥା ସାଧନର ସମ୍ପର୍କ କରାଯିବ ୪: ୫୯ (୧୧୩୮); ନ୍ୟାୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଶାସନ ୪: ୫୯, ୧୦୬ ରୁ ୧୦୮ ଓ ୧୩୬ (୧୧୩୮, ୧୪୯ ଓ ୧୫୫), ୫: ୯ (୧୬୮), ୧୬: ୯୧ (୪୪୧), ୩୮: ୨୭ (୭୭୦), ୪୭: ୧୬ (୮୭୧); ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଆନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପର୍କ ୪: ୬୦ (୧୧୩୮); ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସୂଚକ ବିଷୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨: ୧୯୧ ରୁ ୧୯୪ (୪୮), ୪: ୭୬ (୧୪୧), ୮: ୪୦ (୨୮୭), ୨୨: ୪୦ ରୁ ୪୨ (୫୫୫ – ୫୫୬); ଶାନ୍ତି ୮: ୫୬ ରୁ ୬୪ (୨୯୧ – ୨୯୩), ୯: ୧ ରୁ ୪ (୨୯୭ – ୨୯୯)।

ସାହିତ୍ୟ

— ଏ କଳ୍ପ ସମାପ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ୟାବଳୀ ୩: ୪୦ (୮୯), ୧୯: ୮ (୪୯୪); — ଏ ନାମକରଣ ସ୍ଥଳୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ୧୯: ୮ (୪୯୪); — ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଚଳାଚଳ ଚଳାଚଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର କ୍ଷମତା ସମ୍ପର୍କ କରାଯାଇଥିବା ୧୯: ୧୩ (୪୯୫); — ଏ ଧର୍ମନିଷା ୧୯: ୧୪ (୪୯୫); — କେତେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରୁ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟତା କରିଥିଲେ ୩: ୪୦ (୮୯); — ଏ ନିଜ ପିତାମହଙ୍କ ସହିତ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ୧୯: ୧୫ (୪୯୫)।

ସାକ୍ଷ୍ୟ

— ଏ କଳ୍ପ ସମାପ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ୟାବଳୀ ପଞ୍ଚମ ୧୧: ୭୨ (୩୬୭); — ଏ ନାମ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟାବଳୀ ୩: ୯୪ (୯୯); — ନିଜ ପାଇଁ କେତେକ ଶାସନରୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ୩: ୯୪ (୯୯); — ଏକ ନିଜ ପୁରୁଷାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦରେ ଦୃଢ଼ ରହିବାକୁ ଓ ସର୍ବଦା ଅନୁଷ୍ଠାନର ଆନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପର୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨: ୧୩୩ ଓ ୧୩୪ (୩୭)।

ସୁନ୍ଦର

— ଏ ନାମ କୁଳକୁଳ ୨୧: ୮୮ (୫୪୭); — ଅନ୍ୟତମ ନବି ୪: ୧୬୪ (୧୬୭), ୬: ୮୭ (୨୧୫), ୩୭: ୧୪୦ (୭୬୧); — ଏ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ସାଧାରଣ ଦିଆଯାଇଥିବା ୬: ୮୭ (୨୧୫); — ଏ ନୈମିତ୍ତିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଦେବା ଓ ତାଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବା ୩୭: ୧୪୭ (୭୬୭); — ଏ ମାତ୍ର ଶିଳ୍ପ ଦେବା ଓ ପରେ ବାନ୍ତି କରିଦେବା ୩୭: ୧୪୩ ରୁ ୧୪୬ (୭୬୭); — ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟାବଳୀ ଲୋକଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନବି ନିୟୁତ କରାଯିବା ୩୭: ୧୪୮ (୭୬୭); — ଏ ଉପରେ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଦଣ୍ଡକୁ ମୁକୁଟିବା ୧୦: ୯୯ (୩୪୬); — ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସାଂସାରିକ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ୩୭: ୧୪୯ (୭୬୭)।

ସୁସୂଚ

— ଏ ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ମହନଦର ସମ୍ପର୍କରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୨: ୮ (୩୭୩); ଶୈଶବରାସ୍ତରେ — ଏର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଅନୁରକ୍ତି ଓ ସତ୍ୟସ୍ପୃହ ଦେଖିବା ୧୨: ୫ (୩୭୬); ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟ ନ କହିବାପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟକର — ଏ ଉପଦେଶ ୧୨: ୬ (୩୭୬); — ଏ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ କର୍ତ୍ତାପରାୟଣ ଦେବା ୧୨: ୯ (୩୭୩); — ଏ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ୧୨: ୧୦ (୩୭୩); — ଏ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତାଲକୁ ନେବା ଓ କୃପା ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେପ କରିବା ୧୨: ୧୬ (୩୭୪); — ଏ ବାସ୍ତବ ଶାନ୍ତପାତ୍ରଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ବିବୃତି ଦେବା ୧୨: ୧୮ (୩୭୪); — ଏ କୃପା ମଧ୍ୟକୁ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ କ୍ରାନ୍ତପାତ୍ରଙ୍କର ବିକ୍ରୟ କରାଯିବା ୧୨: ୨୦ ଓ ୨୧ (୩୭୫); — ଏ ଅତିକ୍ରମ କରାଯିବା ୧୨: ୨୨ (୩୭୫); — ଏ ଅତିକ୍ରମ ପଞ୍ଚା ବିପତ୍ତୀମାନ କରାଯାଇଥିବା ଦେଖା କରିବା ୧୨: ୨୫ (୩୭୬); ଅତିକ୍ରମ ପଞ୍ଚା ପୈତୃକ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିବା ସେମାନେ — ଏ ସାଧାରଣ କଣ୍ଠାକାର ୧୨: ୩୨ ଓ ୩୩ (୩୭୮); — କାରାକୁଳ ଦେବା ୧୨: ୩୬ (୩୭୯); — ଏ ସ୍ୱପ୍ନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଶୀଳ ଦିଆଯାଇଥିବା ୧୨: ୩୮ (୩୭୯); —

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଏ ଭାଗା ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ୧୨: ୪୮ ଓ ୪୯ (୩୮୧); — ଏର କାରାମୁକ୍ତି ଓ କୋଷଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ୧୨: ୫୫ ଓ ୫୬ (୩୮୩); ମିଶରରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ — ଏ ଭାଜମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଆଗମନ ୧୨: ୫୯ (୩୮୪); — ଏ ଭାଜମାନଙ୍କର ମିଶରକୁ ବନୟାନିତଙ୍କ ସହିତ ଆଗମନ ୧୨: ୬୪ ରୁ ୭୦ (୩୮୪ — ୩୮୬); ବିଭିନ୍ନ ଦରଜୀରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାକୁ — ଏ ପିତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୨: ୬୮ ଓ ୬୯ (୩୮୬); ବନୟାନିତଙ୍କୁ ଅବକାଳ ରଖିବାପାଇଁ ଅନୁକ୍ରମେ ଯୋଜନା ୧୨: ୭୭ (୩୮୮); — ନିବିରାଜ ବସାରେ ଗୋଟିଏ ପାନପାତ୍ର ରଖିବା ୧୨: ୭୧ (୩୮୯); ଭାଜମାନଙ୍କୁ — ଏର କ୍ଷମାଦାନ ୧୨: ୯୩ (୩୯୧); ମହାକାନ୍ଦବ କ୍ଷମାଦାନକୁ ସ୍ୱପ୍ନପଟ୍ଟ କ୍ଷମାଦାନ ସହିତ ତୁଳନା କରିବା ୧୨: ୯୩ (୩୯୧); ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ — ଏର କୁଣ୍ଡା ସେରଣ ୧୨: ୯୪ (୩୯୧); ସାକ୍ଷିବଙ୍କର ମିଶର ଯାତ୍ରା ୧୨: ୧୦୦ (୩୯୨); — ଏ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆଉ ଅବକାଳ ନ ଆସିବା ଓନ୍ତକରେ ତାଙ୍କ ଅନୁରାଜମାନଙ୍କର ଧାରଣା ୪୦: ୩୫ (୭୯୮)।

କୁଟ

— ଜଣେ ଅବକାଳ ୩୬: ୧୩୪ (୭୬୧); ଚନ୍ଦ୍ରାହିମ ଓ ଇସମାଲିଙ୍କର — ଏ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ୬: ୮୬ (୨୧୫); — ଏର ଚନ୍ଦ୍ରାହିମ୍ବ ସହିତ ଦେଶାନ୍ତର ଗମନ ଓ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଘା ଘାତନ ୨୧: ୭୨ (୫୪୦), ୨୯: ୨୭ (୬୬୬); — ଏ ସମ୍ପ୍ରଦୟର ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ୨୬: ୧୬୬ ଓ ୧୬୭ (୬୧୮), ୨୯: ୩୦ (୬୬୭); ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ବିନ୍ଦ କରିବାକୁ — ଏର ଭୋକମାନଙ୍କୁ ସଚର୍ଚ୍ଚ କରିବା ୨୬: ୧୬୬ (୬୧୮), ୨୭: ୫୫ ଓ ୫୬ (୬୩୫ ଓ ୬୩୬); — ଏ ଭୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଟିଥିବା ପାଇଁ ନ କରିବାକୁ କହିବା ୧୫: ୭୧ (୪୨୩); ଭୋକମାନେ — ଏ ସ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଓ ଧମକାନ୍ତବା ୨୬: ୧୨୮ (୬୧୫); ୨୭: ୫୬ (୬୩୬); ଶାଣ୍ଡିପାଇଁ ଭୋକମାନଙ୍କର ଦାମ୍ ୨୯: ୩୦ (୬୬୭); — ଏର ସାମ୍ପ୍ରଦ ୨୯: ୩୧ (୬୬୭); ଭୋକମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଚେତନା ୧୫: ୬୧ (୪୨୨); ୨୭: ୫୮ (୬୩୬); ୨୯: ୩୪ (୬୬୯); ୩୬: ୧୩୫ ଓ ୧୩୬ (୭୬୧); ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କର ଆଗମନରେ — ବ୍ୟସ୍ତତେବା ୨୯: ୩୪ (୬୬୯); ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କ ଆସିବାକୁ ଭୋକମାନଙ୍କର ଆଗମନ ୧୧: ୭୯ (୩୬୩), ୧୫: ୬୮ (୪୨୩); ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିବ୍ୟାସ କରିବାକୁ — ଏ ଅବେଶ ୧୧: ୮୨ (୩୬୪), ୧୫: ୬୬ (୪୨୨); ପରସ୍ପର ସୁଧିବା ପାଇଁ — ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୫: ୬୬ (୪୨୨); — ଏ ଭୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାଣ୍ଡି ୧୧: ୮୩ ଓ ୮୪ (୩୬୪), ୧୫: ୬୫ (୪୨୩), ୨୬: ୧୭୪ (୬୧୯), ୨୭: ୫୯ (୬୩୬), ୫୪: ୩୫ (୯୧୦); — ଏ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବା ଅର୍ଥ ବିରୁ ଅବକାଳକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବା ୫୪: ୩୪ (୯୧୦); କୁନ୍ଦଙ୍କ ପଟ୍ଟା ସହିତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରମାନଙ୍କର କୁନ୍ଦନ ୬୬: ୧୧ (୯୬୯)।

ଶପଥ

ଅପଥା — ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କେପିୟର୍ ମାଗିବେ ନାହିଁ ୨: ୨୨୬ (୫୯); — ର ସଂରକ୍ଷା ୫: ୯୦ (୧୮୯); — ର ସାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ୫: ୯୦ (୧୮୯), ୬୬: ୩ (୯୬୬); — ଏକ ରଚିତ ଲୁହେଁ ୧୬: ୯୨ (୪୪୨); — ଏ ସ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସାଧନ କରିବା ଓ ରଚିତ ଲୁହେଁ ୧୬: ୯୩ ଓ ୯୫ (୪୪୨); ପଟ୍ଟାମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବାପାଇଁ — ୨: ୨୨୬ ଓ ୨୨୮ (୫୯ ଓ ୬୦); — କବି ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିଶ୍ଚିତ୍ତ ସୁଧିବା (ମୁବାହିଲ) ୩: ୬୨ (୯୩), ୬୨: ୭ (୯୫୫)।

ଶାଣ୍ଡି

ଅବକାଳକୁ ଅନ୍ୟାୟ କଲେ — ୬: ୧୩୨ (୨୨୫), ୧୭: ୧୬ (୪୫୧), ୪୨: ୨୨ (୮୨୩), ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ — ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୧୧: ୧୧୮ (୩୭୧), ୨୯: ୨୨ (୬୬୬); ସଂସାର କରିବା — ବିଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨୩: ୬୭ ଓ ୭୮ (୫୭୦); ଅନୁଷ୍ଠାନ — ଦେଶରେ ମଜ୍ଜର ୨୨: ୪୮ ରୁ ୫୨ (୫୫୭); ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟାୟ କଲେ — ୪: ୩୧ (୧୩୧); ସ୍ୱେଚ୍ଛା ପାଇଁ — ୫: ୩୯ (୧୭୫); — ଦେଶର ବିଭାଗ ୬: ୧୯ (୨୦୨), ୧୦: ୧୨ (୩୨୯), ୧୧: ୯ (୩୫୦); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ — ୨୪: ୩ (୫୭୬); ସମାଜର ସହିତ ଅପବାଦ ପାଇଁ — ୨୪: ୫ (୫୭୬); କ୍ଷମାକ୍ଷା କଲେ — ରୁ ପରିଚ୍ଛା ୮: ୩୪ (୨୮୬); — ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ୨: ୬୭ (୧୭); ଅନୁରାଗ କଲେ ଓ ନିଜକୁ ସୁଧାକରିଲେ — ଏ ଧର୍ମ ହେବ ୫: ୪୦ (୧୭୬); ସ୍ୱରୂପର ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ — ଏ ଦୂରରେ ନେବା ୧୦: ୯୯ (୩୪୬); ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଣା — ଏ ଦୂରରେ ନିଏ ୭: ୧୫୭ (୨୬୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସାରାଂଶ

— ର ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କ୍ଷମା ନାହିଁ ୧୭:୧୦୦ (୪୪୩); — ର କେବଳ ତା' ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଓ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମା ଅଟେ ୧୫:୪୩ (୪୨୦); ୧୬:୧୦୧ (୪୪୩); ବିଶ୍ୱର ଗୁଣ ଉପରେ — ର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ୧୮:୫୨ (୪୮୦); — ମଣିଷକୁ ଇସ୍ତଫା କଲେ କିନ୍ତୁ ମଣିଷ କାଣିପାରେ ନାହିଁ ୭:୨୮ (୨୪୦); — ମଣିଷର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଶତ୍ରୁ ୧୭:୫୪ (୪୫୭), ୨୫:୩୦ (୫୯୫), ୩୫:୭ (୭୩୦), ୩୬:୬୧ (୭୪୬), ୪୩:୬୩ (୮୩୮); — ଆଦମକୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି କରିବା ୨:୩୬ (୧୧), ୭:୨୧ରୁ ୨୩ (୨୩୭— ୨୩୮); — ର ଉନ୍ନତ ପୁରାତନ ୭:୧୩ (୨୩୬); — ଜଣେ କୁସଙ୍ଗ ୪:୩୯ (୧୩୪); — କୁ ଅବ୍ୟାସିତ ଦିଆଯିବା ୭:୧୫ ଓ ୧୬ (୨୩୬); — ର ଅଧିପତିତନ ୭:୧୪ (୨୩୬); ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୁପା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାକୁ — ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ୭:୧୭ ଓ ୧୮ (୨୩୬); — ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁଳାଧିକାରୀ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ୪:୧୨୦ ଓ ୧୨୧ (୧୫୧ ଓ ୧୫୨); — ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ୧୪:୨୩ (୪୧୦); ଅବ୍ୟାସ କରିବାକୁ — ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁପାଦର୍ଶନ ଦିଏ ୧୯:୮୪ (୫୦୭); — ଭୟ ଦେଖାଇ ତା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି କରେ ୧୭:୬ (୧୧୫); — ଅବତାରକ ପଥରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ୨୨:୫୩ ଓ ୫୪ (୫୫୭— ୫୫୮); — ଦୁଃ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ୨:୧୦୩ (୨୫), ୩୮:୪୨ (୭୭୨), ୪୩:୩୬ (୮୩୪); — କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ୨:୧୬୯ (୪୧୧); — ନିଜର ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ୪:୭୭ (୧୪୧); — ର ନିଜର ଶକ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ଦୂରଯାଇ ନିଏ ୧୪:୨୩ (୪୧୦), ୧୫:୪୭ (୪୨୧); — ଅନୁକୂଳ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ୧୫:୩୫ ଓ ୩୬ (୪୧୯— ୪୨୦); — ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କଲେ ପଥରୁ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ୨୨:୫ (୫୪୮); — ଚିରକାଳେ କିପରି ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରି ହେବ ୭:୨୦୧ ଓ ୨୦୨ (୨୭୮)।

ସରଂସଂ

ଉଚିତ କର୍ମ ପାଇଁ— ୨୦:୫୧ (୫୧୬); ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯାତ୍ରା ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ—ରେ ପରିଗଣିତ କରାନ୍ତି ୨୪:୪୭ (୫୮୫), ୨୮:୫୭ (୬୫୪); ଯେଉଁମାନେ —ର ଅନୁପରଣ କରନ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନଙ୍କ —ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାନ୍ତି ୪୭:୧୮ (୮୬୫); ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିନା ସାଧ୍ୟାୟକ— ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ୭:୪୪ (୨୪୪); — ପାଇଁ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଉପାସର ଅବ୍ୟବହାର ୧୦:୧୦ (୩୨୮); ବିଚ୍ଛାନ୍ତିକାରୀଙ୍କ ସମାଶେ— ସାଧ୍ୟାୟକର ଦୃଷ୍ଟି ୨୭:୮୧ ଓ ୮୨ (୬୪୦); ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ —ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧:୬ ଓ ୭ (୨); ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ —ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୩:୨୧ (୮୬); — ଉନ୍ନତିର ମାର୍ଗ ୨:୬ (୩)।

ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ

— ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୁରୁଷରୁ ଦୂରେଇ ନ ନେଇ ୬୩:୧୦ (୯୫୮); ବାସ୍ତବ୍ୟ ଭାବରେ —ର ଚରୁ ନ ନେବା ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବା ବା ମାରି ଦେବା ଅବୈଧ ୬:୧୫୨ (୨୩୦), ୧୭:୩୨ (୪୫୩); ସ୍ୱପ୍ନର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୩:୩୯ (୮୯); ଧର୍ମନିଷ—ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୫:୭୫ (୬୦୨), ୪୬:୧୬ (୮୫୭); କନ୍ୟା କହୁ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିର କାରଣ ଦୃଷ୍ଟି ୧୬:୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬); ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି —ର ସର୍ବୋତ୍କର୍ଷ ୧୭:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨), ୪୬:୧୬ ଓ ୧୮ (୮୫୭)।

ସାଂସାରିକ ଜୀବନ

— କଳା କରିବା ପ୍ରଣାଳି ୨:୨୦୧ (୫୧୧); — ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ୨:୨୧୩ (୫୩); — ପରକାର ଜୀବନ କୁଳମରେ ରୁଚି ୩:୧୬ (୮୫), ୪:୭୮ (୧୪୧); ୯:୩୮ (୩୦୭); — ପରକାର ଜୀବନ ଅନେକାକ୍ଷରୀ ସ୍ତୁତି ହେବାକୁ ଅର୍ପିତ ୨୩:୧୧୫ (୫୭୫); ସଂସାରର ଆୟୁ ୭:୮ (୯୮୬)।

ସାକ୍ଷୀ

ଗଣ ବା ରାଜିନମା ବେଳେ —ମାନଙ୍କୁ ରଖିବା ଓ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଗୁପ୍ତରେ କରାଯିବା ୨:୨୮୩ (୭୯); ଜଣେ ପୁରୁଷ—ବଦନରେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା —ନିଆଯିବା ସମ୍ଭବରେ ୨:୨୮୩ (୭୯); ଉଦ୍‌ଗତ ପାଇଁ —୫:୧୦୭ରୁ ୧୦୯ (୧୧୩); ଆଖି, କାନ ଓ ଗମନ ସାକ୍ଷ୍ୟଦାନ ୪୧:୨୧ରୁ ୨୪ (୮୧୦—୮୧୧); ସନ୍ଦେହକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ ୫:୧୦୭ (୧୧୩); ରୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ— ୨:୨୮୩ (୭୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସାମେରି

ମୁଦ୍ରାକର ଅନୁପରିଚିତେ —ର ବାହୁରୀ ମୁଦ୍ରି ନିର୍ମାଣ ୨୦:୮୯ (୫୨୨); —ର ଆବରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଦ୍ରାକ ପୃଷ୍ଠ ୨୦:୯୬ (୫୨୩); —ଅବଧ୍ୟା ଦେବା ୨୦:୯୭ (୫୨୩); —ର ଶାସ୍ତି ୨୦:୯୮ (୫୨୩)।

ସିକ୍

—କରିବା ନିଷେଧ ୪:୩୭ (୧୩୩); —ଏକ ବର ଅନ୍ୟାୟ ୩୧:୧୪ (୬୮୭); —ପାଇଁ କ୍ଷମା ନାହିଁ ୪:୪୯ (୧୩୬); —କରିବାକୁ ପିତାମାତା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ନ କରିବା ରବିତ ୨୯:୯ (୬୬୩); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ —ଓ ତା'ର ଖଣ୍ଡନ ୧୨:୪୧ (୩୮୦), ୧୧୨:୨ ଓ ୩ (୧୦୮୬); ବୁଣ ଭିତ୍ତିକ —ଓ ତା'ର ଖଣ୍ଡନ ୧୧୨:୫ (୧୦୮୬); —କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ମନା ୯:୧୧୩ (୩୨୩)।

ସୁଏବ

—ମଦସରବାସାଦ ପ୍ରତି ପ୍ରୋହିତ ୭:୮୬ (୨୫୪), ୧୧:୮୫ (୩୬୫), ୨୯:୩୭ (୬୬୯); ଦୂରା ମାପ ଓ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ୭:୮୬ (୨୫୪), ୧୧:୮୫ ଓ ୮୬ (୩୬୫); —କୃତ୍ରିମତାରେ ବିଚାରିତ କରିବାକୁ ଧମକାଇବା ୭:୮୯ (୨୫୬); —ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭୂମିକମ୍ପରେ ଧୂସ ଦେବା ୭:୯୨ (୨୫୬), ୧୧:୯୫ ଓ ୯୬ (୩୬୭)।

ସୁପାରିଶ

ଅଲୁକ୍ଷ ବିନା ଅନୁମତିରେ —କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ୨:୨୫୬ (୭୧); ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ —କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ ୪:୩୭ (୮୪୧); —କେବଳ ମହଙ୍ଗଦ କରି ପାରିବୁ ୨:୧୧୦ (୨୭), ୩୪:୨୪ (୭୨୨), ୪୩:୮୭ (୮୪୧); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ—୬:୫୨ (୨୦୮); ଅଲୁକ୍ଷ ଅନୁମତି ନେଇ ଦେବଦୂତମାନେ —କରିପାରିବୁ ୫୩:୨୭ (୯୦୩); ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱ —୪:୮୬ (୧୪୪)।

ସୁଲୋମାନ

—ଦାରଦେର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଅଲୁକ୍ଷ ଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ନାସକକରିବା ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୨୭:୧୬ (୬୨୮); —କୃ ଅଲୁକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଦେଇଥିଲେ ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଏ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ୨୧:୧୦୩ (୨୫୫); ବାୟୁକୁ —କର ବଡ଼ବର୍ଗୀ କରାଯାଇଥିଲା ୨୧:୮୨ (୫୪୧), ୩୪:୧୩ (୭୧୯), ୩୮:୩୭ (୭୭୨); —ଏ ସେବାରେ ବୁଡ଼ାଇ ୨୧:୮୩ (୫୪୨); —ଏ ଅଧ୍ୟାୟ ବିନ୍ଦୁ ୨୭:୪୦ (୬୩୨), ୩୪:୧୩, ୧୪ (୭୧୯); ୩୮:୩୮ (୭୭୨); —ଏ କନଖାନରେ ରବର ତମାକୁ ବିକିନ୍ଦ୍ର ସାମଗ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ ୩୪:୧୩ (୭୧୯); —ଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ୨୭:୧୮ (୬୨୮); —କୃ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୋତ୍ସବିକର ରାଜା ଶିଖାଦେବା ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ନମନ ଉପପାକାକୁ ଅଭିପାତ ୨୭:୧୯ (୬୨୯); ଅମୁସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ସକାର ରାଜାଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ ୨୭:୨୯ରୁ ୩୨ (୬୩୦-୬୩୧); —କୃ ସକାର ରାଜାଙ୍କର ଉପହାର ପ୍ରେରଣ ୨୭:୩୬ (୬୩୨), ସକାର ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସିଂହାସନ ପାଇଁ —ଏ ଅପେକ୍ଷା ୨୭:୩୯ରୁ ୪୨ (୬୩୨-୬୩୩); ଅଲୁକ୍ଷ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସକାର ରାଜାଙ୍କର —ଏ ନିକଟକୁ ଆଗମନ ୨୭:୪୩ରୁ ୪୫ (୬୩୩-୬୩୪); ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ପ୍ରତି —ଏ ପ୍ରେମ ୩୮:୩୨ରୁ ୩୪ (୭୭୧); —ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ପ୍ରତ୍ନତ୍ୱ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିବା ୩୮:୩୫ (୭୭୧); —ଏ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ତା'ଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଚତନ ୩୪:୧୫ (୬୨୦); —ଅଲୁକ୍ଷର ଅନୁରକ୍ତ ଭକ୍ତ ୩୮:୩୧ (୭୭୦); ଅଲୁକ୍ଷ ନିକଟରେ —କର ଭଲ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ୩୮:୪୨ (୭୭୨)।

ସୂର୍ଯ୍ୟ

—କିରଣ ପ୍ରଦାନ କରେ ୧୦:୬ (୩୨୮), ୨୫:୬୨ (୬୦୦); —ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଅଧ୍ୟାୟ କରାଯାଇଛି ୭:୫୫ (୨୪୭), ୨୧:୩୪ (୫୩୫); ସପ୍ତ ଅକ୍ଷରର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଫରାବିକ ଉପହସ୍ତ ୭୧:୧୬ ଓ ୧୭ (୯୯୧); —ପରାଧ ୭୫:୮ ଓ ୧୦ (୧୦୦୬); —ସହିତ ଗ୍ରାହୀତ ସମ୍ପର୍କ ୨୫:୪୬ ଓ ୪୭ (୫୯୭); —ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ୪୧:୩୮ (୮୧୩)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସୂଚୀ, ବିଶ୍ରୁତ

—ବିନା ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇନାହିଁ ୨୧:୧୭, ୧୮ (୫୩୩), ୬୪:୪ (୯୫୯);—ଚକ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୫:୮୬ (୪୨୪), ୩୯:୬ (୭୭୮), ୪୬:୪ (୮୫୪);—ରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ବା ଅସାମାନ୍ୟତା ନାହିଁ ୬୭:୫ (୯୭୧);—ମଣିଷର ହିତକ୍ଷେପ ୧୪:୩୩ରୁ ୩୫ (୪୧୨-୪୧୩), ୧୬:୧୧ରୁ ୧୫ (୪୨୮-୪୨୯), ୪୫:୧୩ ଓ ୧୪ (୮୪୯)।

ସୂଚୀ, ମନୁଷ୍ୟର

—ବିନା ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇନାହିଁ ୨୩:୧୧ (୫୭୫), ୬୫:୩୬ (୧୦୦୮);—ଉ ବିବିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୨୨:୬ (୫୪୮), ୨୩:୧୩ରୁ ୧୫ (୫୬୩), ୩୫:୧୨ (୭୩୧), ୩୯:୭ (୭୭୯), ୪୦:୬୮ (୮୦୩), ୮୬:୬ରୁ ୮ (୧୦୪୪);—ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ କରାଯାଇଛି ୯୫:୫ (୧୦୬୬);—ଉ ଉଦେଶ୍ୟ ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ରେଖିତ ଜାତିରୁ ହୋଇଛି ୪:୨ (୧୨୧), ୧୬:୭୩ (୪୩୮), ୩୦:୨୨ (୭୭୮)।

ସ୍ୱାଧୀନତା

—କଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଧର୍ମର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ୩:୧୪୫ (୧୦୮);—କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବଦଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ହେବା ୫:୫୫ (୧୮୦);—କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ମୁକ୍ତ୍ୟବସ୍ଥା ନୁହେଁ ୨:୨୧୮ (୫୬), ୩:୮୭ରୁ ୯୧, ୧୫୫ (୯୮, ୧୦୮), ୪:୧୩୫ (୧୫୫), ୫:୫୫ (୧୮୦), ୧୬:୧୦୭ (୪୪୪)।

ସ୍ତ୍ରୀ

—ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ୩:୯୮ (୯୯);—ସଂସ୍କାରରେ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨:୧୧୭ରୁ ୨୦୪ (୪୯-୫୧), ୫:୨ ଓ ୩ (୧୬୫);—ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମତାବଳୀ ଯିବନର ବ୍ୟାପକତା ଦେଲେ ଶାସ୍ତି ୨୨:୨୬ (୫୫୨);—କ୍ଷତ୍ରିୟ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ—ଅଦେଶ ଯୋଗ୍ୟ କରିଥିଲେ ୨୨:୨୮ (୫୫୩);—ଉ ଉଦେଶ୍ୟ ୨୨:୨୯ରୁ ୩୪ (୫୫୩-୫୫୪),—ଉ ମାତ୍ର ୨:୧୯୮ (୫୦), ମହତ୍ତ୍ୱ—ଉ ଚାହୁଁଥିବା ୯:୩ (୨୯୮) ପଦା, ମରତ୍ତ୍ୱ, ଅବତାର, କୁର୍ବାନି, ମୁଣ୍ଡନ ଆଦି ୨:୧୫୯, ୧୯:୭ ଓ ୧୯୯ (୩୯, ୪୯-୫୦);—ଉପରା ୨:୧୯୭ (୪୯୯)।

ସାମାଜିକ

—ପିତୃତ୍ୱର ସେବାଧର୍ମ ୨୮:୯ (୬୪୪);—ପିତୃତ୍ୱର ମନ୍ତ୍ର ୨୮:୩୯ (୬୫୦), ୪୦:୩୭ (୭୯୮)।

ସାମାଜିକ

—ସ୍ତ୍ରୀ ଅବତାର ନିୟୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ମୁଦାବ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୦:୩୦ରୁ ୩୬ (୫୧୩), ୨୬:୧୪ (୬୦୪), ୨୮:୩୫ (୬୫୦);—ଅବତାର ନିୟୁତ୍ୱ ହେଲେ ୪:୧୬୪ (୧୬୨), ୬:୮୫ (୨୧୫), ୧୦:୭୬ (୩୪୨), ୧୯:୫୪ (୫୦୨), ୨୧:୪୯ (୫୩୬);—ବାହ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ୨୦:୯୧ (୫୨୨);—ବାହ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ପୋଷ୍ଟ—ଏ ଉପରେ ମୁଦା କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ ୬:୧୫୧ (୨୬୭), ୨୦:୯୩ ଓ ୯୪ (୫୨୨-୫୨୩);—ଏ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମୁଦା ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ୬:୧୫୨ (୨୬୮);—ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୁପା ୩୬:୧୧୫ (୭୫୯)।

ସ୍ତ୍ରୀ

ଆଦି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ—ଏକ ଅବିବାହ ୭:୬୭ (୨୫୦), ୧୧:୫୨ (୩୫୮), ୨୬:୧୨୫ (୬୧୫);—ଏ ଜାତି ପିତୃତ୍ୱ ପୁଣ୍ୟ କରୁଥିଲେ ୧୧:୫୪ (୩୫୮);—ଏ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଓ ଶାସ୍ତି ୭:୬୭ରୁ ୭୧ (୨୫୦-୨୫୧), ୧୧:୫୪ (୩୫୮);—ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମାପ୍ତକରେ ୧୧:୫୮ (୩୫୯),—ଓ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଥିବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ୭:୬୩ (୨୫୧);—ଏ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗ ଓ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ୨୬:୧୩୦ (୬୧୫)।

ସ୍ତ୍ରୀ

—ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆୟତ୍ତାଧୀନ ୮:୨୫ (୨୮୪);—ରେ ପର୍ଯ୍ୟ ପରିବା ୧୮:୫୮ (୪୮୧);—ଦେଖି ନ ପାରିବା ୨୨:୪୭ (୫୫୬);—ରେ ମୋହର ଲଗାଇବା ୩୦:୬୦ (୭୮୫), ୪୦:୩୬ (୭୯୮), ୪୨:୨୫ (୮୨୪), ୬୩:୪ (୯୫୬)।

The Holy Qur'an

(Arabic Text with Oriya Translation)

Translated into Oriya by :

Abdul Qadar Khan

&

Dr. Mohammed Anwarul Haque.

Available at :

1. Nazarat Dawat-O'-Tabligh,
Sadr Anjuman Ahmadiyya,
Qadian-143516 (India)
2. Ahmadiyya Muslim Mission,
A/33, Bhoumanagar, Unit-4,
Bhubaneswar - 751 001 (India)
3. Ahmadiyya Muslim Mission,
205, New Park Street,
Calcutta - 700 017 (India)

Acknowledgement

The Publisher of
'The Holy Quran'
thankfully acknowledges the
kind assistance of the following:-

Oriya Phototypesetting:

**M/s. Utkal Sambad Prakashan Pvt. Ltd.,
Bhubaneswar, INDIA.**

Proof Reading:

A. Q. Khan & S. A. Halim

Page Layout:

Dr. M. A. Haque & Promod Tripathy (Artist)

M/s. DIPS, BHUBANESWAR, INDIA.